

॥ अथ ऋग्वेददशग्रंथप्रारंभः ॥

सखाहाकारप्रयोगनिर्णया समंत्रकोशाच्च

॥ ऋक्संहिताप्रारभ्यते ॥

ऋक्संहितास्थपरिशिष्टविषयानुक्रमणिका ।

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
वेदप्रालाधिकम्	१	देवताविशेषेदेवतांतरसमुच्चयः	१४	वेदपारायणप्रयोगः	२०
संहिताहोमेप्रमाणम्	३	इंद्रासोमादिविचारः	१५	ऋक्संहिताहोमपद्धतिः	२१
मंत्रर्षिनिर्णयः	५	भाववृत्तविचारः	१५	ऋक्संहिताहोमप्रयोगः	२४
ऋषिदेवतच्छंदोऽहनिर्णयः	६	प्रकांतदेवतासुदेवतांतरमाप्तौ	१६	संहिताहोमांगमृषितर्पणम्	३४
छंदोनिर्णयः	८	ऋभुगणस्थालिगोकदेवताः	१६	संहिताहोमांगदेवतर्पणम्	३५
देवतास्थानभक्तिरूपगुणविचारः	८	रोदःशब्दविचारः	१६	देवताभेदपक्षेणऋग्वोमान्वाधानम्	३६
स्थानादीनामनुत्कीर्तनेफलाभावः	९	संहितास्थगायत्र्यादिच्छंदोद्भूयसा	१७	अनुवाकाद्युदेवतान्वाधानम्	४५
गणत्रयानुक्तदेवतास्थानादिविचारः	११	गायत्र्यादिछंदोभेदपरिगणनम्	१७	अनुवाकाद्युच्चाभ्युप्यादयः	४५
सर्वानुक्रमण्युक्तस्थानादिकादेवताः	१२	स्वाहावत्युचः	१८	ऋग्विधानम्	४७—६६
देवतास्वरूपविचारः	१२	स्वाहावन्मंत्रविचारः	१८	ऋक्संहितासंपूर्णा—अष्टमाष्टकांते—	
छिन्नोक्तदेवतानां निर्णयः	१३	वासिष्ठविषये विशेषः	१९	निविदाध्यायः ६५ कुंतापाध्यायः ६७	
छिन्नोक्तदेवतास्थाननिर्देशः	१३	पारायणहोमाचारंभकालः	१९	संहितास्थमंत्राणां वर्णक्रमकोशः	

ऋग्वेदीयादशग्रंथाः ।

ऋक्संहिता—परिभाषा—सर्वानुक्रम-
छंदर्वि—स्वाहाकारहोमनिर्णयप्रयोगा-
दिविविधोपयुक्तविषयसंहिता
मन्त्रकोशयुताच

ऐतरेयब्राह्मणम्—भाष्यपाठैस्तत्रतत्रा-
नुवादितम्

ऐतरेयारण्यकं (उपनिषद्) भाष्यपाठैः
संवाद्य शोधितमस्तीदं पुस्तकम्

गृह्यसूत्रं—आश्वलायनीयम्.

शिक्षादिवेदषडंगानि—नाम

१ शिक्षा पाणिनीया, २ ज्योतिषं लगधस्य,
३ छंदः पिंगलनागस्य, ४ निचंदुः, निरुक्तं च
यास्कस्य, ५ श्रौतसूत्रं आश्वलायनस्य,
६ अष्टाध्यायीसूत्रपाठः पाणिनीयः

शिक्षादिचतुष्टयं—नाम १ शिक्षा, २
ज्योतिषं, ३ छंदः, ४ निचंदुः इति

॥ श्री ॥

वेदोऽखिलो धर्ममूलम् ।

पुरस्कारः

वेदाचार्यश्रीविनायकद्वैपासा गुरुभिः स्वीयपाठशालाद्वारा ऋग्वेददशग्रंथमुद्रणात्मकं महत् कार्यं संपादितम् । तदत्र उपास्यदेव-
गणेशकृपा वेदाचार्याणाम् अखंडवेदाध्ययनाध्यापनात्मकं महत्तपश्च कारणमित्यत्र नास्ति संशयः । केवलं मनोरंजनमात्रप्रयोजनाः सहस्रशो
ग्रन्थाः अस्मिन् काले मुद्राप्य प्रकाश्यमानाः दरीदृश्यन्ते । अयं तु पवित्रतमः परमेश्वरविग्रहात्मको ग्रन्थः यस्य विधिपूर्वकं सांगाध्ययनेन,
आर्षर्णनिर्माकः स्वतःप्रमाणभूतवेदपरंपरासंरक्षणं च यथार्थतया संपाद्यते । इदमेव विश्वकल्याणकरं भगवत्कृपासंवर्धकं महत् कार्यं,
आजन्मवेदाध्ययननिष्ठैः भूदेवैः ऐहिकसुखपराङ्मुखतया अद्यवावत् भारते वर्षे कर्तव्यबुद्ध्या समनुष्ठितमिति कंठस्थेयं वेदानुपूर्वी संपूर्ण-
आसेतुहिमाचलं प्रशस्ततमा संदृश्यते इत्यहो भाग्यं भारतवर्षस्य । पुस्तकस्थविद्यावन्नेयं वेदविद्या अप्रशस्ता बुद्धिस्थतया, कंठस्थतया च सर्वा-
पेक्षया सर्वेषां वेदाचार्याणां महत्त्वमाख्यापयन्ती सर्वानेतानुत्तमर्णीकरोति । एतादृशं स्वायत्तं विद्याधारणं न केवलं मुद्रणेन सिद्धयति । मुद्रित-
ग्रंथावलोकनेन केवलमक्षरवाचनसंभवेऽपि वेदाध्ययनसंस्कारशून्यैः, तत्रयोदात्तादिस्वरज्ञानं तदप्रकाशनं च कर्तुमशक्यमेव, इति निर्धार्य
श्रीद्वैपासागुरुवर्यैः पुण्यपत्तनेऽस्मिन् महता प्रबंधेन वेदभवनं निर्माय तद्वारा कंठस्था बुद्धिस्था चेत्यं प्रशस्ततमा वेदविद्यापरंपरा संचालयितुम-

मिलष्यते । तदिदं तेषामभीप्सितं विश्वोपकारकं पवित्रतमं कार्यं विश्वसंरक्षकस्य शास्त्रयोनेः परमकृपया धर्मश्रद्दालूनां सज्जनानां आत्मीयता-
प्रकटनेन च निष्प्रत्यूहं संपद्यताम्, समेधतां च वेदाध्ययनाध्यापनपरंपराद्वारा विशुद्धा धर्मबुद्धिः राष्ट्रहितकारिणी इत्येव सर्वान्तर्यामिणः
सर्वधीप्रेरकस्य परमेश्वरस्य चरणकमलयोः संततमनुनायामहे । कामयामहे च वेदाचार्यवैसासगुरुवर्याणां दीर्घायुरारोग्य-वेदपरंपरासंरक्षकपुत्र-
छात्राद्यभिवृद्धिं च सर्वकल्याणनिदानभूतामिति ।

फाल्गुन संकष्टी
मंदवासरः १९०७
दि. २९-३-१९८६

वेदमूर्तिकृपाकांक्षी
कवीश्वरकुलजनुर्दत्तात्रेयशर्मा
श्रीवासुदेवनिवासाश्रमः पुण्यपत्तनम्

॥ श्री ॥

वेदोऽखिलो धर्ममूलम् ।

प्रस्तावना

वेदपुरुषाय नमः ।

वेदपुरुषाच्या कृपेमुळे ऋग्वेदान्तर्गत शाकलशाखेचे उपग्रन्थांसह नवमुद्रण वेदाभिमानांनी जनताजनार्दनापर्यंत उपलब्ध करून देण्याचा आज अत्यंत आनंददायक योग येत आहे. जग हे आश्चर्यांनी भरलेले आहे की, कार्यकारणभावांनी ? आश्चर्यांनी भरलेले आहे असे सिद्ध करायला गेलो, तर कार्यकारणभावच वापरायला लागतो आणि कार्यकारणभावाने ते भरलेले आहे असे म्हणावे, तर कार्यकारण-भावावर आपण विश्वास ठेवतो, हेच केवढे आश्चर्य आहे ! तेव्हा असे याबाबत आश्चर्य अन् कार्यकारणभाव यांचे जुळवाचे दुखणे कायम असल्यानेच ही पोथी छापली गेल्याचे आश्चर्य मानण्याचे तूर्तास बाजूस ठेवतो; पण वास्तविक ते आश्चर्य आहे, असेच झटकन पाहता वाटत राहते.

गेली सुमारे ३८ ते ४० वर्षे वेदाध्यापन करण्याचे व्रत पुणे येथे मजकडून चालू आहे हे खरे, पण प्रकाशन या विषयाशी माझा तसा अगदीच थोडा संबंध होता. आमच्या वेदशाळेतील मुलांना दरवर्षी अध्ययनासाठी पोथ्या मिळणे दुरापास्त होत असल्याने, आम्ही पुष्कळ हिकमतींनी लोकांकडून जुन्या जुन्या पोथ्या हस्तगत करून, मुलांचे अध्ययन त्यावरून घेणे काही वर्षे केले. दरम्यान सरकार, इतर प्रकाशन-संस्था, धर्मरक्षण-संस्कृतिरक्षणात रस घेणाऱ्या संस्था व व्यक्तींशी बोलून वेदांची छपाई कोणी करून देईल काय ? याचा पुष्कळ प्रयत्न

केला. परंतु यश येणार होते ते आत्ता ज्या मार्गाला आले त्या मार्गाला, असे नंतर म्हणायचे. म्हणजे शेवटी वेदपुरुषावर भिस्त ठाकून आपणच हे छपाईचे काम वेदपाठशाळेतर्फे हाती घ्यायचे ठरविले व त्याला विश्वस्तांनी पण मान्यता दिली. हे काम हाती घ्यायचे, असे माझ्या व विशेषतः माझ्या मुलाच्या, चि. वे. म. मोरेश्वरच्या मनात आले. पण असे करणे म्हणजे सशाच्या डोईला गेंड्याचे शिंग लावून सहाद्री फोडण्या-तलाच प्रकार होता. कारण या एकूण पोथीची सुमारे २२०० पाने दिमाखदार रीतीने छपायला ५ लाखांच्या दरम्यान खर्च येत आहे. अहो, आमच्या सगळ्याच आयुष्याची एकूण उलाढाल या रकमेच्या पंचमांशाच्या आत ! पण सत्यसंकल्प वेदपुरुषच मनात आणवतो. आपल्याला निमित्तकारण करून तो संकल्प वेदपुरुष पूर्ण करून घेतो; असेच म्हणणे प्राप्त आहे. बाकी हे एवढे मोठे अजस्र काम कोणताच आर्थिक वा तांत्रिक अडथळा येऊ न देता एका दमात करणे आमच्या वेदशाळेच्या आवाक्याबाहेरचे होते ... पण ते काम झाले; हे तर खरेच. आता मला पुढचे आश्चर्य असे पाहायचा योग येवो की हे ग्रंथ माळ्यात ठेवायच्या आतच हातोहात खपून गेले. - ईश्वरी राज्याच्या हालचालीच्या भाषेत बोलतो आहे, म्हणून हा जाता जाता एक शुभविचार मांडला इतकेच. असो.

आपल्या धर्माचे आद्य प्रमाणग्रंथ म्हणजे वेद. वेद तर अपौरुषेय अशी आपली अविचल श्रद्धा ! सृष्टी जन्माला आली आणि गेली, असे होत असते. पण वेद मात्र प्रकाशमय, ज्ञानमय तेजाने कायमच तळपत असतात. म्हणजे सृष्टीचे इतिहास व त्यांची तात्पर्ये आणि जीवमात्राच्या कल्याणमार्गाचे द्योतन वेदच करतात, अशी आपली प्रामाणिक, साधुसंत ऋषिमुनींनी पुन्हा पुन्हा जोखलेली श्रद्धा. आजच्या आधुनिकांनासुद्धा वेद हा मानवी इतिहासातील सर्वात प्राचीनतम ग्रंथ आहे, हे मानावे लागते आहेच. असा हा वेद 'संहिता-ब्राह्मण आरण्यके' व उपग्रंथ अशा पूर्ण स्वरूपात गेल्या ७५ वर्षांत छापला गेलेला नाही. त्यामुळे गेली सुमारे ३५ वर्षे तो बाजारात अनुपलब्ध-स्थितीत होता. आमच्या वेदशाळेच्या या उपक्रमामुळे आणिक काही वर्षे तरी-आणि वेदपुराणे यश दिले तर कायमही हा एकूण ग्रंथसंभार उपलब्ध राहण्याची योजना झालेली आहे.

INTRODUCTION

With this whole book the total Rigveda is reappearing, after some eight decades, in printed form. The Rigveda is historically the very first book and that too the first ever book of knowledge for the Vedas are the root foundations the human being should rely upon.

The Vedas define Vyashti and Samashti and give explicit rules by which 'Vyashti' could utilise the energies of Samashti. Not even that, but the Vedas go even further and tell us very explicitly about the ultimate goal of any being without which no one will be happy for ever.

The Vedas say that one must know the meaning of the Vedas. But this is too broad a statement. There are many methods of interpreting the Vedas in meaningful ways. So choose at least one, believe in it, behave accordingly and you will be successful ... successful in the sense of achieving the goal given by the Vedas.

But there are of course people to whom the Vedas are just their bread and butter. And this can very well happen. In short, the Vedas have power to give eternal as well as material satisfaction.

To-day human knowledge has acquired vast horizons; but if one goes through the book of the Vedas one would meet even vaster ideas and there are ways of thinking over their truthfulness too !

This, of course, needs grudgeless thoughtful study of the Vedas and the coming generations, I think, will willingly shoulder this responsibility—may be this might be the need of current times.

2/11 Erandvane, Pune 4.

Chaitra Shuddha 1,

Gudhi Padwa, Shaka 1908.

Vinayak Hari Ghasias

Chief Trustee

Vedacharya Ghasias Guruji

Ved-Pathashala, Pune 4.

हा ग्रंथ छापण्याआधी आम्ही भारतभर वेगवेगळ्या भाषांतून जाहिराती देऊन मागणीचा अंदाज घेतला. मागणीचा आकडा स्पृहा करण्याजोगा नसला तरी संबंध भारतातील वेगवेगळ्या वेदशाळांकडून आम्हांस उत्स्फूर्त प्रतिसाद आला; याचा आम्हास आनंद होतो. भारत दश आसेतुहिमाचल वेगवेगळ्या बाह्य संस्कृतींनी नटला असला तरी, त्यातील अनुस्यूत वेदसंस्कृतीच या देशाला धरून राहते असे वाटल्या-वाचून राहवले नाही. असे असले तरी मूठभरांनी काय होणार ? असा प्रश्न पडतोच. आधुनिक शिक्षणाची लाट वेदमूलक नसल्याने आपल्या पूर्वजांनी स्वधर्म मर्यादा संभाळून, प्राणांची बाजी लावून जतन केलेल्या वेदांचे नेमके महत्त्व काय ? याचे थोडेही शिक्षण मिळण्याची व्यवस्था प्रचलित समाजपद्धतीत नाही. समाजजीवनातून वेद इतका लुप्तप्राय हजारो लाखो वर्षांत झाला नसेल. त्यामुळे वेदांतील विषयांबाबत त्याच्या अध्ययनपद्धतीबाबत अज्ञानामुळे अनेक वादप्रतिवाद चालू असतात.

वेदांची अध्ययनपरंपरा कशासाठी ? वेदाध्ययन झालेल्याकडून शब्दार्थाचे ज्ञान अपेक्षावे का ? वस्तुतः वेदांचे अध्ययन करणे हा अभ्यास वेगळा आणि त्यांचा अर्थ सांगण्याचे शास्त्र अवगत करण्याचा अभ्यास वेगळा. वेदांचे अध्ययन करतो तो वैदिक. त्याचेवर जबाबदारी ही असते की, वेदांचे प्रत्येक अक्षर, पद, ऋचा हे अत्यंत स्वच्छ करून त्याच्या उदात्तादि स्वरासहित नीट हृदयात आणि गळ्यात बसविणे. संबंध वेद विनापोथी मुखोद्गत राखणे. मग त्यातील शोकडो, हजारो ऋचांचा वापर म्हणजे विनियोग करून, याज्ञिक लोक दत्तयाग, गणेशयाग, पंचायतनयाग अशा छोट्या छोट्या यज्ञांपासून सोमयाग, वाजपेय यज्ञ, अश्वमेध यज्ञ इत्यादि अत्यंत प्रबल आणि भव्य यज्ञ करतात. या याज्ञिकांतसुद्धा श्रौत याज्ञिक वेगळे व स्मार्त याज्ञिक वेगळे. दत्तयागादि याग अथवा उपनयन, विवाह-संस्कार, वास्तुशांति इत्यादि ठिकाणी आवश्यक असते, ते स्मार्त याज्ञिक आणि सोमयागादि यज्ञ, पुत्रकामेष्टि इत्यादि ईष्टिरूप अग्निहोत्री यज्ञ हे श्रौत याज्ञिकाचे भाग होत. या दोन्हीही याज्ञिकांच्या विद्या वेगळ्या आहेत. त्यांची तंत्रे वेगळी आहेत. फक्त त्यासाठी मंत्राचा भाग आला की वैदिक त्यांना मंत्र पुरवितो.

वेदांचा दुसरा विनियोग होतो पूजादि तंत्रविधीमध्य. वेगवेगळे अभिषेक, वेगवेगळ्या सूक्तांचे पारायण, वेगवेगळ्या मंत्रांचे जप करून शनि, राहू, केतूपासून इन्द्र, सूर्य, रुद्र, विष्णु, इत्यादि देवतांची प्रीति संपादन करणे आणि वेगवेगळी काम्य व कुलपारंपारिक अनुष्ठाने करून आपापल्या इच्छा पूर्ण करणे, यासाठीही वेदमंत्र लागताच. पण या विधीचीहि तंत्रे वेगळी असतात. वैदिक त्यांना फक्त मंत्र पुरवितो.

यानंतर योगाभ्यास करणारे लोक प्राणायामादि गोष्टी करण्यासाठी पूरक-कुंभकादिकांचा वापर करताना, प्रणव या एकाक्षरा गायत्रीपासून विराटापर्यन्त नानाविध मंत्रांचा उपयोग करतात; आणि त्या त्या देवतांना शरीरात स्थापण्यासाठी वेगवेगळ्या छंदातील त्या त्या देवतांचे मंत्र वापरतात. वैदिक हा अशा लोकांना मार्गदर्शन करतो इतकेच.

यानंतर वेदांचा संस्कृत भाषाच्या दृष्टीने अर्थ लावणाऱ्यांचा गट येतो. त्यात वेदांचे अपौरुषेयत्व मानणाऱ्या मीमांसकांचा एक गट आणि दुसरा देवकल्पनांची स्थित्यंतरे, त्यांचे उदय व ऋास इत्यादी वेदमाउलीने दिलेल्या शब्दब्रह्मावर मत प्रतिपादन करणाऱ्यांचा गट. या दोघांनाही वेदमंत्र उच्चारता येत नाहीत. त्यासाठी त्यांना वैदिकच पाचारावा लागतो.

इतिहासाचे संदर्भ, समाजशास्त्राचे संदर्भ, भूगर्भशास्त्राचे संदर्भ, गणित इत्यादी अनेक शास्त्रांच्या अभ्यासकांना हा वेदरूप ज्ञान-निधी कारणपरत्वे वापरावा लागतो; पण त्या वेळेला त्यांना ते मंत्र वैदिकामार्फतच जसेच्या तसे कळणार.

गानलिपीत जसेच्या तसे लिहून दिले तरी शास्त्रीय संगीत जसे गुरुपरंपरेशिवाय येणार नाही, शिल्पशास्त्रावरील लठ्ठ लठ्ठ ग्रंथ वाचून ज्याप्रमाणे शिल्प, चित्रकला इत्यादी विद्या येत नाहीत; तद्वतच व्रतस्थ राहून गुरुपरंपरेचा सांभाळ केल्याशिवाय वेद येणार नाहीत. कारण वेदांची अक्षरे ही पुस्तकस्थ होऊ शकत असली तरी वेद कंठगत आणि हृदयस्थ करणे, ही एक शुचिर्भूत राहून गुरुसान्निध्याने अवगत करायची विद्या आहे. दशग्रंथ अष्टविकृतीतील जटाघनांसह वेद जो नसानसांत भिनवितो त्या वैदिकाचा आनन्द त्यावेजवळच !

या वैदिकाला त्याच्या अभ्यासासाठी लागणारे ग्रंथ म्हणजे आज प्रसिद्ध होत असलेले दशग्रंथ. वस्तुतः दशग्रंथात एका परंपरेप्रमाणे पदांचाही समावेश होतो. पण या प्रकल्पात पदांचा समावेश नाही. ते अजस्र काम वेदपुरुषाच्या मनात आले तर तो आम्हाकडून असेच बिनबोभाट करवून घेईल, याबद्दल विश्वास वाटतो. ज्या निर्णयसागरच्या मूळ पोथीवरून या नवमुद्रणाचे काम संपादित केले त्या मूळ निर्णयसागर छापखान्याने केलेले न भूतो न भविष्यति आश्चर्यकारक, सुन्दर, टाशीव, बिनचूक मुद्रण सर्वदृष्ट्या अद्वितीयच म्हणावे लागेल. त्या मूळ प्रकाशकांना किती धन्यवाद द्यावेत ! आज ते नकलवायचे म्हणजे सुद्धा आभाळाला हात टेकले, असे आम्हास वाटत आहे. नवमुद्रणाच्या वेळी पूर्वी मुळातच अत्यल्प अमलेल्या चुका दुरुस्त केल्या आहेत. त्यातूनही काही चुका राहिल्या अमल्याम विद्वज्जनांनी त्या अवश्य कळवाव्यात.

तात्पर्य, असे हे वेद वेदांगांमह उपयोगाचे दृष्टीने जगभर सारीकडे महत्त्वाचे आहेत. हा मूळ सागर आहे. यामधून वेगवेगळ प्रवाह वाफेच्या मार्गाने अथवा भूगर्भमार्गातून येत असतात. म्हणून व्यासंगी अभ्यासकाने आपल्या ग्रंथभांडारात त्याचा अप्रक्रम टेवायला हवा.

हा ग्रंथ प्रकाशात आणण्याआधी त्याच्या सुबकपणा व टिकाऊपणाबद्दल आमचे काही आग्रह होते. शिवाय केवळ वेदाभिमानी जननेच्या उदार दातृत्वावरच आमची भिस्त. त्यामुळे आर्थिक भक्तेबाजी परवडणारी नव्हती. पण हा त्रैलोक्यातील सर्वोत्तम ग्रंथ निदान उत्तम रीतीने बाहेर पडावा अशी तळमळ होती. त्या दृष्टीने पेपर अँड पल्पचे डॉ. अरुणराव पारखे, आमचे परमस्नेही अनमोल प्रकाशनचे श्री. र. द. नांदुरकर, अकार प्रोसेसचे श्री. संजय देडगांडे, आणि वसंत प्रिंटिंग प्रेसचे वसंत गोविंद मोघे यांचे या कामात खरोखरच अनमोल साहाय्य लाभले आहे. वसंत प्रेसच्या कामगार व मालकांनी हे अत्यंत जिकिरीचे काम इतर आर्थिक प्रलोभने दूर सारून अत्यंत मन लावून करून दिले. आम्ही तर पूर्वी म्हटल्याप्रमाणे या प्रकाशन कारभारातील अनभिज्ञ ! परन्तु आमच्या श्री. नांदुरकरांनी कमीत कमी

खर्चात अत्यंत उठावदार रीतीने हे काम करण्याबाबत आम्हास जी शक्ती व स्फूर्ति दिली, ती वस्तुतः त्यांचीच आहे. नाही तर हा ग्रंथ यशस्वीरीत्या प्रकाशनांत आणणे आम्हांस अत्यंत कठीण होते.

या सर्व लोकांच्या स्वतःच्या वेदप्रेमामुळे आणि त्यांच्या सहकाऱ्यांच्या कष्टामुळे हे काम झाले. त्या सर्वांस मनःपूर्वक धन्यवाद व वेदपुरुषाचे आशीर्वाद.

ज्या थोर महाभागांच्या आणि वेदाभिमानी जनताजनार्दनांच्या आर्थिक व इतर साहाय्याविना भारतीय संस्कृतीचा हा अमूल्य ठवा ७५ वर्षांनीसुद्धा पुन्हा प्रकाशित करता आला नसता, त्या सर्वांबद्दल मनातील कृतज्ञता बोलून दाखविता येत नाही इतकी मोठी आहे. वेदपुरुष त्या सर्वांचे कल्याण करो.

सद्बुद्धी, सदाचरण आणि सद्भाव मनात रुजविणाऱ्यांचे वेदपुरुष इहपर कल्याण करीत असतो, इतकेच सांगून तूर्तास विराम घेतो.

२/११ एरंडवणे, पुणे ४.

चैत्र शु. १ गुढी, पाडवा शके १९०८

विनायक हरि घेसास

प्रधान-विश्वस्त, वेदाचार्य घेसास गुरुजी वेदपाठशाला, पुणे ४.

प्रकाशक :

वेदाचार्य विनायक हरि घेसास

घेसासगुरुजी वेदपाठशाला

२/११ एरंडवणा, कर्वे पथ,

पुण्यपत्तनम् ४११००४

मूल्य : २००-०० रु.

मुद्रक :

वसंत गोविंद मोघे

वसंत प्रिंटिंग प्रेस

४२६/३ चतुःशृंगी पथ

पुण्यपत्तनम् ४११०१६

इदं पुस्तकं घंसासोपाहृतिशर्मन्तनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयघंसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् शके १९०८

॥ अथ ऋग्वेददशग्रंथप्रारंभः ॥

सखाहाकारप्रयोगनिर्णयः समन्त्रकोशाच्च

॥ ऋक्संहिताप्रारम्भ्यते ॥

॥ विद्वदम्यर्थनम् ॥

ऋग्वेदकल्पद्रुमभाषानकादिप्राच्यद्रुमुपनिषिधायिविच्य । ऋक्संहितायां परिकल्प्यमालां समर्पयेद्वेदिककंठदेशे ॥ १ ॥

वेदप्रास्ताविकम् ।

श्रीः ॥ प्रणम्यवेदपुरुषं वेदज्ञान्यारिकांक्षिणः ॥ ऋक्संहितायाहोमादेः कुर्वे प्रास्ताविकं क्वचित् ॥

ननु कोऽयं वेदो नाम । कथं वा तस्यापौरुषेयत्वेन प्रामाण्यम् । केवातस्य विषयप्रयोजनसंबन्धाधिकारिणः । न खल्वेतस्मिन् सर्वस्मिन्नसति वेदे प्रवृत्तिः । अत्रोच्यते—इष्टप्राप्त्यनिष्ठपरिहारयोरलौकिकमुपाययोर्मन्त्रयोर्वेदयतिसवेदः । अलौकिकपदेन प्रत्यक्षानुमानेन व्यावर्त्यते । अनुभूयमानस्य स्रक्चन्दनवनितादेरिष्टप्राप्तिहेतुत्वमौषधादेरनिष्ठपरिहारहेतुत्वं च प्रत्यक्षतः सिद्धम् । स्वेनानुभविष्यमाणस्य पुरुषांतरगतस्य च

तथात्वमनुमानगम्यम् । एवंतर्हि भाविजन्मगतमप्यनुमानगम्यमिति चेन्न । तद्विशेषस्थानवगमात् । नखलु ज्योतिष्टोमादिरिष्टप्राप्तिहेतुः कलंजभक्षणवर्जनादिरनिष्टपरिहारहेतुरित्यमुमर्थं वेदव्यतिरेकेणानुमानसहस्रेणापि तार्किकशिरोमणिरप्यवगंतुं शक्नोति । तस्मादलौकिकोपायबोधकोवेदइति लक्षणस्थानातिव्याप्तिः । अतएवोक्तं—‘प्रत्यक्षेणानुमित्यावायस्तूपायो न बुध्यते । एनं वदंति वेदेन तस्माद्देवस्य वेदता ॥’ इति । स एवोपायो वेदस्य विषयः तद्वोध एव प्रयोजनं तद्वोधार्थं चाधिकारी तेन सहोपकार्योपकारकभावः संबंधः ।

अथ वेदानामपौरुषेयत्वेन स्वतः प्रामाण्यमनूयते—वेदांश्चैके संनिर्कर्षपुरुषाख्याः । नन्वस्तुपदानां पदपदार्थसंबन्धस्य च नित्यत्वं, वाक्यार्थप्रमितेश्च वाक्यजन्यतया विधीनां प्रामाण्यं, तथाप्यानुपूर्वीरूपवेदानां नित्यत्वासंभवात्काठकादिसामान्यया तत्कर्तृकत्वनिश्चयाच्च पौरुषेयत्वं संभवति । पुरुषे च दोषसंबन्धसंभावनयानप्रामाण्यं संभवति । तथाहि । वेदः प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्मवान् वाक्यत्वात् भारतवदित्यनुमानेन पौरुषेयत्वम् । न च सामान्यधर्मस्य प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेन वेदत्वस्यातथात्वादसिद्धिरिति वाच्यम् । वेदत्वस्यातादृशत्वेऽपि दानीं तनवेदत्वादीनां तदवच्छेदकतया नासिद्धिः । अन्यथा घटादीनामपौरुषेयत्वप्रसंगः । वस्तुतो वेदत्वं प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं कार्यधर्मवृत्तित्वात् घटत्ववदित्यनुमानेन वेदत्वस्यापि तथात्वात् । अतो वेदानां पौरुषेयत्वम् । एवं च काठककालापकादिसमाख्या, बर्बरः प्रावाहणिरकामयतेत्याद्यनित्यसंयोगोऽप्युपपद्यते । तदुक्तं संनिर्कृष्टकालावेदादानीं तना इति । तत्र चास्मदादीनां कर्तृत्वासंभवाद्वासादिवदीश्वरएवकर्ता । एवं च ‘त्रयो वेदा अजायंतेत्यग्नेऽग्नेवेदो वायोर्यजुर्वेदः’ इत्यादिदर्शनमुपपद्यते । अतो न स्वतः प्रामाण्यमिति चेत् । न । उक्तानुमानस्य वेदत्वं प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं सामान्यधर्मत्वादित्यनुमानेन सत्प्रतिपक्षितत्वात् । प्रतियोगिताव-

च्छेदकभेदाभावेन संकलघटप्रागभावैक्यप्रतियोग्युत्पत्तिनाशयत्वासंभवेन च नित्यत्वापत्तेः । इष्टापत्तौ तूत्पन्नस्य पुनरुत्पत्तिप्रसंगः, प्रागभावनाशस्वीकारे घटानुत्पत्तिप्रसंगः । अवयवशस्तन्नाशस्वीकारो निरवयवत्वादेवायुक्तः । प्रतियोगिभेदेनाभावनानात्वकल्पने संसर्गाभावान्योन्याभावयोरैक्यप्रसंगः । अतो न सामान्यधर्मस्य प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । प्रथमानुमानमपि—वेदाः प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्माभाववन्तोऽस्मर्यमाणकर्तृकत्वादात्मवदित्यन्वयिना, अस्मर्यमाणकर्तृकवाक्यत्वादितिव्यतिरेकिणा च सत्प्रतिपक्षितम् । वेदशून्यकालाभावेन वेदप्रागभावासिद्धेश्च । तथाहि । पूर्वकालेन वेदशून्यः कालत्वाद्धर्तमानकालवत् । पूर्वकालीनं वेदाध्ययनं गुर्वध्ययनपूर्वकं वेदाध्ययनत्वादिदानीं तनवेदाध्ययनवत् । वेदानपौरुषेयाः अस्मर्यमाणकर्तृकत्वादित्यनुमानेनापौरुषेयत्वसिद्धेश्च । एवं ‘वाचा विरूपनित्यया’ इति श्रुतिः । ‘स्वयं भूरेष भगवान्वेदो गीतस्त्वया पुरा । शिवाद्याः कृषिपर्यताः स्मर्तारोऽस्य नकारकाः ॥’ इति स्मृतिश्चोपपद्यते । काठकादिसमाख्यातु श्रुतिस्मृतिविरोधात्प्रवचननिमित्तत्वेनोपपादनीया । ‘अग्नेऽग्नेवेदः’ इत्यादि श्रुतिरप्यग्निना ज्ञापित इति व्याख्येया । अनित्यसंयोगोऽपि प्रवाहनिन्यतामादायोपपादनीयः । प्रवाहनिन्यत्वं च सजातीयप्रागभावसमव्याप्तसजातीयध्वंसकत्वरूपम् । यद्वा बहुक्षीरादिवाक्यवदसत्यकथादिनाविधेयस्तुतिपरत्वेनोपपादनीया । अतोऽपौरुषेयावेदा इति सिद्धं वेदानां स्वतः प्रामाण्यम् । इति गागाभट्टः ।

स्वाध्यायविषये किंचित्प्रस्तूयते—स्वाध्यायोऽभ्येतव्यः । अत्र स्वाध्यायत्वं स्वशाखात्वम् । तत्र स्वत्वं च परंपरयाध्ययनविषयत्वमनुष्ठानविषयत्वं च । तेन वेदत्रयांतर्गतैकैकशाखापरः स्वाध्यायशब्दः । तेनाध्ययनानुष्ठानयोः स्वपरंपरापरिगृहीताध्ययनानुष्ठानविषयत्वोपपत्तिः । अधीतवेदस्य प्रयोजनवत्त्वं चेत्थमवसेयम् । विधीनां प्रवृत्तिजनकप्रवर्तनाज्ञानम्, अर्थवादानां प्राशस्त्यज्ञानं, मंत्राणां

विशिष्टार्थस्मरणं, नाम्नां कर्मभेदो गुणफलोपबंधः संकल्पलाघवंच, साम्नामक्षराभिव्यक्तिः, स्तोभानां सामकालपूर्तिः, उपनिषदां पार-
लौकिकफलकर्मप्रवृत्तिजनकशरीरव्यतिरिक्तजीवात्मज्ञानं, क्रमज्ञानादिच यथेष्टमूहनीयम् । एवमंगानामपि वेदोपकारकत्वम् । तच्च
शिक्षायाः स्वरादिनिश्चयद्वारा, कल्पस्य शाखांतरसंदिग्धविध्युपसंहारद्वारा-न्यायलब्धार्थतात्पर्यनिर्णयद्वाराच, व्याकरणस्य वैदिकोहवि-
ज्ञानद्वारा, निरुक्तनिघण्टोर्वैदिकशब्दज्ञानद्वारा, छंदसां वैदिकवाक्यपरिमाणद्वारा, ज्यौतिषस्य वैदिककर्मप्रयोगोपयोगितिभ्यर्क्षादिज्ञा-
नद्वारा, अधीतवेदजन्यार्थज्ञानोपयोगित्वात्सिद्धं सांगोवेदोऽध्येयोनुष्ठेयानितदुदितानिकर्माणीति । तथाच ऋग्वेदस्यैवाखिलवेदाद्यत्वेना-
भ्यर्हितत्वात्तदंतर्गतशाकलसंहितामधिकृत्याध्ययनाध्यापनस्वाहाकाराद्युपकर्त्रां भूयादिति नैकशोविद्वत्साहाय्येन प्रयतितं मयाऽस्याः शोध-
नादिसंस्करणाय । योजितानि चर्षिदैवतच्छंदांसि आमूलांततत्तत्सूक्तपत्राधःप्रदेशेषु () धनुश्चिहांतर्गततत्तच्छास्त्रार्थविलासभांजि । प्रत्यध्या-
यमतेतत्तदंतर्गतदेवतात्यागाः सूक्तपक्षेणभेदपक्षेणच दर्शिताः । तथा ऋग्वेदकल्पद्रुमादिप्रंथेभ्योविद्वद्भ्यश्च यथावगतं स्वाहाकारनिर्णयप्रयो-
गाद्यपि प्रस्तावनाव्यवहितत्वेन संप्रथितमत्र । अंतेशाकलसंहितावर्तिनामृचामकारादिवर्णक्रमकोशोऽप्यनल्पपरिश्रमेण प्रणीयसमयोजी-
तिपुस्तकयावच्छेमुषिपरिष्कृत्य संशोधितम् । स्वाहाशब्दयोगेऋगंतस्वरस्योदात्तानुदात्तस्वरितत्वप्रतिपत्तिसौकर्यार्थमृगंते * एतादृगुदात्त-
चिह्नं * एतादृशंचस्वरितचिह्नं कल्पितं तत्र तत्र । तेनैतादृशचिह्नद्वयहीनाः केवल-॥ रेखाद्वययुजः शेषाक्तचोऽनुदात्तान्ता भवन्ति । अर्धर्चादा-
वेकैवरेखेतिकल्पितास्तत्रपरिपाटी । एवंविहितेष्वत्यंतश्रमपुरःसरं शोधने शरीरमात्रसाधारणभ्रान्त्यादिसमुत्थंदोषजातं सौजन्ययुरीणैः

सारस्पृहया लुभिः परिशीलितमरालचातुरीकैर्विपश्चिद्वरैरुपेक्ष्यमाणं कृतशोधनंचाशासानः सकलाभ्येत्रध्यापकप्रयोजकादिसौकर्यमेत-
द्वंशात्संभावयन् गुणजनचक्षुर्घटापथगामितयैवसार्यकृतान्मन्यमानो गुणजनपरितोषमेवैतव्यापारात्प्रीयमाणोऽखिलजगन्नायकोविदचातु-
प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्रयत्किंचनाभून्मतिमांघदोषात् । मात्सर्यमुत्सार्यत दार्यचित्ताः प्रसादमाधायविशोधयंतु ॥ इत्याशास्ते

विद्वदेकांतवशंवदः—

वा. ल. पणशीकरः ।

अत्रादर्शपुस्तकदातृनिर्देशः ।

- १ वे ॥ शा ॥ सं ॥ गणेशभट्टआठल्ये आलीबागइत्येतैर्दत्तं महतापरिश्रमेणैतरेवनिर्मितं स्वाहाकारपुस्तकमेकं ।
- २ वे ॥ शा ॥ सं ॥ आत्मारामभट्टजी अळवणी सावंतवाडीइत्येतैर्दत्तं स्वीयसंग्रहस्थं काशीस्थजड्येप्रणीतं ।
- ३ वे ॥ शा ॥ सं ॥ रामचंद्र(बाबा)पाध्ये गुर्जरभालावलीइत्येतैः महामहोपाध्यायगोपालोपाध्यायप्रणीतं संपाद्यदत्तं ।
- ४ वे ॥ शा ॥ सं ॥ बाबुरामचंद्रदीक्षितजडेबनारसइत्येतैः प्रहितं ऋग्वेदकल्पद्रुमादिकोशान्शौनकीयांश्चाकलय्यमुद्रितमासीत् ।

तच्च द्वैतीयीकेऽस्मिन्संस्करणे—

तदंतर्चर्चितं मंत्रभागं वे ॥ रा ॥ गणेशभट्टजीआठल्येइत्येतेषां साहाय्येन सर्वानुक्रमभाष्येणच पुनः संशोध्य प्रकाशितोऽयं ग्रंथ इति स्म ।

संहिताहोमेप्रमाणम् । तत्रादौसंहिताहोमेप्रमाणंफलं च प्रायश्चित्तप्रकरणे बृहदाध्यायनस्मृतौ—‘भौताग्निरपिस्मार्ताग्नौ प्रायश्चित्ताहुतीर्हुनेत् । संहितागणकृष्णां षडपावमान्यादिभिर्हिजः ॥ स्मार्ताभावे तु कृत्वा भिक्षुर्यादुत्तपनीयकमि’ति ॥ भौताग्निरपीत्यपि नास्मार्ताग्निमानपि स्मार्ताग्नौ कुर्यादिति प्रतीयते । प्रायश्चित्ताहुतीरित्यनेन पापनिवृत्तिफलकत्वं बोध्यते । उत्तपनीयको नाम आधानसुबोधिन्या—‘दर्भेष्वग्निमारोप्य पुनर्देर्भेषु संयुतं । पुनस्तद्वत्तृतीयोऽग्निः स एवोत्तपनीयकः’ ॥ इति । लौकिकमग्निं संस्कारविशिष्टं कृत्वा कुर्याद्वोममिति शेषः । धुतावपि—‘यः समिधा यऽआहुती यो वेदेन ददाक्षमतोऽभ्रये’ । योनर्मसास्वध्वरः’ ॥ इति मंत्रे स्वातंत्र्येण संहिताहोमः प्रतीयते । तथा च मंत्रार्थः—अग्नये अह्यर्थः । यः मर्तः—मनुष्यः । समिधा—पालाश्यादिसमिधाधानेन । आहुती—आहुत्या आज्यादिसाध्यया । यो वेदेन—संहिताया तदंतर्गतसर्वमंत्रकरणकहोमेन च । ददाक्ष—परिचरतीति ॥ यद्यपीयं शुक्तिर्वेदेनेत्यस्य ब्रह्मयज्ञाभ्ययनेनेत्यर्थकरणेन पाकयज्ञप्रशंसाकरणपरतया योजिता तथाप्युक्तार्थपरतया पियोजयितुं शक्यते वाचकाभावात्, वेदेनाग्नये ददाक्षेति समभिध्याद्वत्तत्पदस्वारस्यावयवश्रुतीनां विश्वतोमुखत्वात् । तेनोक्तार्थतात्पर्यनिर्णायिकापूर्वोदाहृताध्यायनस्मृतिरप्यनुगृहीता भवति । एतच्छ्रुतिविहितसमिधाधानाद्युक्तकर्मफलं ‘तस्येदं वत्’ इत्यग्निमश्रुतोऽस्फुटं । तथा हि—‘तस्येदं वत्तोरह्यंतऽआशब्दस्तस्यं शुभ्रितं मंयशः । न तमंहो विवर्कं तु कुतश्च न न मत्यै कृतं न शत्’ ॥ इति । मंत्रार्थः—तस्यैव आशब्दः—शीघ्रगंतारः । अर्बतः—अध्याः । रंह्यंते—वेगं कुर्वन्ति । शत्रून् प्रसहंत इत्यर्थः । तस्यैव शुभ्रितमंयशः—शीघ्रतमाकीर्तिं अभवति । अपि च । तं देवकृतं—देवेषु विहिताकरणेन यत्कृतं । अंहः—पापं । कुतश्च न—कस्मादपि हेतोः । न न शत्—न न्याप्नोति । अशत् न शत्

इति नाम । न च मर्त्यकृतं—मनुष्येषु हिंसावितम् । इत्येवं पापक्षयकामेनाग्निशुभ्रपाकार्येत्युक्तं भवति । अतः पापक्षयकामेनापि संहिताहोमो विधेय इति यावत् । किंचोपाकर्मगतत्वेनापि सांख्यायनसूत्रे—‘प्रत्युचं वेदेन जुहुयादित्यादिनाऽनेके होमविधयोऽभिहिताः । तथा च सूत्रं—‘अक्षतसक्तानां धानानां दधिघृतमिभाणां प्रत्युचं वेदेन जुहुयादिति हेतुः आहुः सूक्तानुवाकाद्याभिरिति वाध्यायार्थे याद्यादिभिरिति मां हुकेयोऽथ हस्माह कौपीतकिरिमीलेपुरोहितमित्येकाकुपुंभक्तस्तद्व्रवीदावदंस्त्वं शकुने गृणानाजमग्निना धामंते विश्वं गंतानो यज्ञं यज्ञिया योनः स्वो अरणः प्रति चक्ष्व विचक्ष्वाग्नेया हि मरुत्स स्वायत्ते राजन् दृढं हविरिति श्रुत्वास्तच्छं योरावृणीमह इत्येकाहुतशेषाद्विः प्राभंती’ति ॥

एवंपराशरस्मृतौ प्रायश्चित्तप्रकरणे द्वितीयाध्याये पारायणांगत्वेन दशांशहोमोऽभिहितः । तथा हि—‘ब्रह्महानरकस्यांते पांडुकुष्ठी प्रजायते । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत स यत्पातकं शांतये ॥ चत्वारः कलशः कार्याः पंचरत्नसमन्विताः । पंचपल्लवसंयुक्ताः सितवस्त्रेण वेष्टिताः । कपायपंचकोपेतानानाविधफलान्विताः । सर्वौषधिसमायुक्ताः स्थाप्याः प्रतिदिशं दिशं ॥ रूप्यमष्टदलं पद्मं मध्यकुंभोपरिन्यसेत् । तस्योपरिन्यसेद्देवं ब्रह्माणं च चतुर्मुखं ॥ पलार्धार्धप्रमाणेन सुवर्णेन विनिर्मितं । अर्चयेत्पुरुषसूक्तेन त्रिकालं प्रति वासरं ॥ यजमानः शुभ्रैर्गंधैः पुष्पैर्धूपैर्यथाविधि । पूर्वादि कुंभेषु ततो ब्राह्मणा ब्रह्मचारिणः ॥ पाठयेयुः स्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेन ततो होमो ब्रह्मांतिपुरःसरः ॥ मध्ये कुंडे विधातव्यो घृताक्तैस्तिलग्रीहिभिः । द्वादशाहमिदं कर्म समाप्य द्विजपुंगवः ॥ भद्रे पीठे यजमानमभिषिंचेद्यथाविधि । ततो दद्याद्यथाशक्तो भूहेम-तिलादिकं ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो देयमाचार्याय यथाविधि । आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवामरुद्राणाः ॥ प्रीताः सर्वे न्यपो हंतुमपापं सुदारुणं । इत्युदीर्य मुहुर्भक्त्या तमाचार्यं क्षमापयेत् ॥ एवं विधाने विहिते भेतकुं विनश्यति’ ॥ इति ॥ यद्यपि रुद्रकल्पदुर्मे लिखितकालिकापुराणे—

‘जपादशांशतोहोमस्तथाहोमास्तुतर्पणं । तर्पणस्य दशांशेन मार्जनं कथितं किल ॥ मार्जनस्य दशांशेन ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ जपोर्चापूर्वकोहो-
मस्तर्पणं चाभिषेचनं ॥ भूदेवपूजनं पंचप्रकारोक्तापुंरस्क्रियेति ॥ होमाशक्तौ जपं कुर्याद्धोमसंख्याचतुर्गुणं । एवं कृते तु मंत्रस्य जायते सिद्धि-
रत्मा’ ॥ इति वचनैः पुरश्चरणांगजपसामान्यदशांशहोमः कर्तव्य इति प्रतीयते तथापि—‘पाठयेयुः स्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेन
ततोहोमोमहशांतिपुरःसरः’ ॥ इति प्रकृतप्रायश्चित्तप्रकरणस्थस्मृतिवचनेन विशिष्यदशांशहोमस्य विहितत्वादशांशहोमो विधेयः । तत्संभव
अदशाष्टुत्तिपारायणेष्वेवैकावृत्तिरूपदशांशेनेति फलितम् ॥ केचित्तु महार्णवादिप्रथेषु ‘रूपरुद्रजपांशेषोऽदशांशमंत्रविभागपक्षेष्वाद्यमंत्रै-
राद्यंतमंत्रैर्बादशांशसंख्यापूरणवदेकसंख्याकादिपारायणपक्षेऽप्याद्यादिमंत्रैस्तद्दशांशसंख्यापूरणीया । एवं कल्पनायां तत्रयन्मूलं तदेवात्रा-
न्वेषणीयमिति वदन्ति । महार्णवे तु ‘चतुर्पुत्राक्षणे पुष्टग्वेदप्रभृतिमंत्रब्राह्मणात्मकवेदचतुष्टयपारायणं कुर्वत्सु प्रतिदिनं पठितवेदभागदशांश-
संख्यया व्याहृतिभिर्होमः कार्य’ इत्युक्तं । कैश्चित्तु संहिताहोमांशे साधकतयोपन्यस्तानि ऋग्विधानस्थानि—‘एषा हि संहिता वेदैः सर्वब्रह्म मयी
निचूत् । उम्रेण तपसा दृष्टा विश्वामित्रेण धीमता ॥ होमांश्च जपयन्नांश्च नित्यं कुर्वीत वैतया’ इत्यादीनि वचनानि तान्युपक्रमोपसंहाराभ्यां गायत्री-
मंत्रहोमपरायणे वनतुं संहिताहोमपराणि । कृत्स्नसंहिताया विश्वामित्रदृष्टत्वेन काप्यनुपलंभात् गायत्र्यास्तदृष्टत्वाच्च निचृदिति विशेषण-
स्य सकलसंहितायामसंभवात् न्यूनाक्षरत्वेन गायत्र्यंश एव तत्संभवाच्च वेदैश्चतुर्भेदैः संहितासम्यग्धृतेति स्मृत्यक्षरार्थः । एवं च संहितेति पद-
भ्रवणमात्रेण कृत्स्नसंहिताहोमपरतया पूर्वोक्तवचनानि योजयतां प्रमाद एवेति सुधियो विभावयन्तु ॥ इति ऋग्वेदकल्पद्रुमः ॥

१ पुरस्क्रिया—पुरश्चरणम् ।

प्रासंगिकविविधविषयनिर्णयसंग्रहः ।

मंत्रार्चिनिर्णयः । ‘ऋषिदैवतच्छंदांस्तनुक्रमसिष्याम’ इति सर्वानुक्रमपरिभाषायाः सूचीणां प्रथमनिर्देशात्तदुत्सिध्यते । ननु मंत्रब्राह्मणयो-
र्वेदाभिधेयत्वात्सर्वानुक्रमण्यां ‘नष्टेतज्ज्ञानमुते’ इत्यादिज्ञानस्य मंत्रादावेवावश्यकत्वबोधनादैतरेयब्राह्मणे मंत्रभागसत्त्वेऽपि तत्प्रतीकोपादा-
नेन न्यायिकवचनस्याकरणाच्चात्र नैव न्यायिकज्ञानस्योपयोग इति चेन्न सर्वानुक्रमणं ब्राह्मणांतर्गतमंत्राणां सृष्ट्याद्यकथनेपि ‘अज्ञातर्ष्यादिको मंत्रो-
दोषावह इति श्रुतिः’ इति कल्पसारोक्त्या बृहदेवतायां ‘सौर्याणि चैव सामानि सर्वाणि ब्राह्मणानि च’ इत्यनेन देवतोक्त्या च छंदसस्तुस्वरूपसि-
द्धत्वेन च न्यायिकज्ञानस्यावश्यकत्वात् ब्राह्मणस्यानेकभागघटितत्वेन मंत्रभागस्यापि तदंतर्भूतत्वात् तत्र न्यायिकज्ञानस्योपयोगः । ‘मंत्रातिरिक्तं
ब्राह्मण’ मिति भेदव्यवहारस्तु समुदायनिबन्धन इत्यदोषात् एवं बृहदेवतायां ‘सर्वाणि ब्राह्मणानी’ तिसामान्योक्त्या मंत्रातिरिक्तब्राह्मणस्यापि-
सूर्यदेवताकत्वं सिद्धम् । ऋषिस्तु तद्वृत्तादैतरेयशक्तप्राय एव । छंदस्तु लक्षणाकृतो देव । अनाक्रांतो ‘अत्रानुक्तं गाथे’ तिसूत्रात्गाथैवेति ।
मंत्रविषये तु विनियोजकवाक्यानुरोधेन देवताकल्पनीयैव । तदुक्तं निरुक्तोत्तरपट्टे प्रथमाध्यायचतुर्थखंडे—‘तद्येनादिष्टदेवतामंत्रास्तेषु
देवतोपपत्तीभाय देवतः स यज्ञोवायज्ञांगं वातदेवता भवत्यथान्यत्र यज्ञात्प्राजापत्य इति याज्ञिका—नाराशंस्व इति नैरुक्ता—अपि वासाकामदेवता
स्यात्—प्रायो देवतावाऽस्ति ह्यारोहदुर्लभलोके देवदेवत्य—मतिथिदेवत्यं—पितृदेवत्यं यदैवतो मंत्र’ इति । एतदर्थं स्तूत्राध्यायगतं व्यः ।
अत्रापि संदेहे तु ‘अनिरुक्तो वै प्रजापति’ रिति ब्राह्मणात्,—‘मंत्रेषु ह्यनिरुक्तेषु देवताकर्मतो बदेत् । मंत्रतः कर्मतश्चैव प्रजापतिरसंभवे’ इति बृह-
देवतास्ववचनाच्च प्रजापतिरेवेति सिद्धमिष्टम् ॥ ॥ विशेषरूपेण न्यायदीनामज्ञानेऽनुकल्पमाह कल्पसारः—‘ऋष्यादीनामभिज्ञानेनाम-

देवादिनृषीन् । गायत्र्यादीनिच्छंदांसिबिष्णुदेवंचसंस्मरेदिति । तत्र ऋषिज्ञानप्राथम्ये उदाहरिष्यमाणसर्ववाक्यसंप्रतिपत्तेर्नास्त्येव-
संशयः । तत्र सूक्तविशेषे सर्वानुक्रमणी व्याख्यातृवचनद्वैधेन र्षाणामनियमे प्राप्ते तन्निर्णयः क्रियते—‘प्रतयाशव’ इति सूक्ते ‘प्रतेष्टा चत्वारिंश-
द्विगणा दशर्चा अकृष्टामाषाः प्रथमे—सिकतानि वावरी द्वितीये—पृथग्योजास्तृतीये त्रयश्चतुर्थे’ इत्यत्र चतुर्थे दशर्चे पूर्वोक्ता ऋषिगणास्त्रय इति-
योजना । आर्षानुक्रमण्यां—‘प्रतेहि सूक्तं प्रथमं दशर्चमकृष्टमाषा ऋषयो विदुस्ते । निवावरीस्तु सिकता द्वितीयं तृतीयमेते खलु पृथग्योजाः । गणा-
स्त्रयोऽभीकृषिताश्चतुर्थमेषां तु गोत्रं कचिदप्रसिद्धम् । शिष्टासु पंचसृषिरत्रिरेव त्वं त्वेव त्वेव गृत्समदः प्रसिद्धः’ इत्युक्तत्वात् सर्वानुक्रमभाष्ये पि-
त्रय इति पदच्छेदेन व्याख्यानात् । वृत्तिकृता तु अत्रय इति पदच्छेदं कृत्वा चतुर्थे दशर्चे अत्रय इति नामान इति व्याख्यातं तत्तु प्रमाणाभावाद्-
पेक्षम् । तथा ‘माप्रगामे’ति सूक्ते सर्वानुक्रमण्यां ‘पराणि चत्वारि सूक्तान्युक्ता ऋषयः’ इत्युक्तम् । अस्यार्थः—‘सुबन्धु मित्रा—बंधुः श्रुत-
बंधुर्विप्रबंधुस्त्रयः ऋषयः । ते गौपायना एव न लौपायनाः सुबंधोस्तत्कालमृतत्वेनाद्रष्टृत्वात् । अतएव सर्वानुक्रमण्यां च ‘गौपायनान्बंध्वा-
दीन् पुरोहितांस्त्यक्त्वा न्यौमाया विनौ भेद्यतमौ मत्वा पुरोदधे तमितरे कुद्वा अभिचेरुथ तौ माया विनौ सुबंधोः प्राणानां चिक्षिपतुरथ हास्य भ्रातर-
स्त्रयो माप्रगामेति षट्ङ्गायत्रं स्वस्त्ययनं जत्वा’ इति—‘माप्रगामेत्युपक्रम्य चतुःसूक्तेष्वतः परम् । बंध्वाद्या ऋषयो ज्ञेया गौपायनसुतास्त्रय’
इति । सर्वानुक्रमवृत्तिकारेण—अपरे त्वित्यादिना चतुर्णां द्रष्टृत्वमुक्तं न भूलविरोधादसंगतमिति स्पष्टमेव । तथा चतुर्थाष्टके प्रथमाध्यायेऽ-
नस्वंतेति सूक्ते ‘अनस्वंता षट्त्रैवृष्णपौरुकुत्स्यौ द्वौ त्र्यरुणत्रसदस्यूराजानौ भारतश्चाश्वमेधो त्यास्ति सौनुष्टुभ’ इति सर्वानुक्रमणी । अस्यार्थः—
षट्चात्मकं सूक्तं एतन्नयं न्यबस्थया अपश्यत् । तत्रेयं व्यवस्था—आद्यानां तिसृणामित्यप्याहृत्य त्रैवृष्णपौरुकुत्स्यौ त्र्यरुणत्रसदस्यूद्वौ संभूय-

द्रष्टारौ अत्यास्तिस्त्रय इत्यावर्त्य द्वितीयांतत्वेन विपरिणमय्य ताः भारतोश्च मेधोऽपश्यदित्योजना । अत्यास्तिस्त्रय इत्यपरं प्रथमांतं अनुष्टु-
भ इत्यत्रान्वेतीति । तथा च शौनकः आपानुक्रमण्यां—‘अनस्वंतेति सूक्तं त्रैवृष्णपुरुकुत्सजौ । त्र्यरुणत्रसदस्यूद्वावश्च मेधश्च भारतः ।
अत्यानां तिसृणामासां पूर्वासां मितरौ सहे’ति । अतएवोभयत्रापि द्वावित्युक्तिरपि चरितार्था । यत्तु तद्वृत्तौ पण्णामपि ऋषित्रयमिति व्या-
ख्यातं—यच्च तद्भाष्ये द्वे द्वे ऋचौ एकैकं ऋषिक्रमेणापश्यदिति—व्याख्यातं तत्तु स्फुटतरमूलभूतशौनकोक्तं ऋष्यनुक्रमणीविरोधात् मंत्र-
लिङ्गविरोधात् द्वावित्युक्तिविरोधात् इतरौ सहेत्युक्तिविरोधाच्चानादेयम् । (क. क.) इति ऋषिनिर्णयः ॥

ऋषिदैवतच्छंद ऊह निर्णयः । तत्र जपहोमादौ प्रयुज्यमानेषु सूक्तक्षुपूर्वदेवतोहः कार्य उत छंद ऊह इति विमर्शे सर्वानुक्रमपरिभाषा-
रं भव—‘ऋषिदैवतच्छंदांस्तु क्रमिष्यामः’ इत्यनुक्रमपरिग्रहाद्, बह्वृचगृह्यपरिशिष्टे—‘अथास्य मंत्राणामृषिदैवतच्छंदांसि’ इति-
तथैवांगीकारात्, तथासांख्यायनसूत्रे—‘ऋषेयस्य यो यो मंत्रो यदैवत्यो यच्छंदस्तथा तथा तं मंत्रमनुयात्’ इति क्रमनिर्देशात्, एवमाधुनिक-
याज्ञिकाचाराच्च ‘यद्यपि स्वात्स्वयं ब्रह्मात्रैलोक्याकर्षणश्रमः । तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेत् ॥’ इति वचनाद्याज्ञिकाचारानुगृहीत-
देवताप्राथम्यबोधकवचनानां कर्मकांडविषये प्रावल्यादेव तायाः फलदावृत्तेनाभ्यर्हितत्वात् तत्र प्राथम्यं युक्तं मत्वा । तथा श्रौतस्मार्तकर्मकांडो-
दधिपारहृश्वभिर्भट्टनारायणकौस्तुभकारशांतिरत्नहेमाद्रिपूर्तकमलाकरादि महानिबन्धकारधुरीणैर्लोकोद्दिधीर्षयानैकशः प्रणीतप्रयोग-धर्मशा-
स्त्रादिग्रंथेष्वामेदुहिमालयप्रथितेषु प्रसंगतः सूक्तमंत्रादिप्रयोगावसरे ऋषिदैवतच्छंदः क्रमेणैव सूक्तादीनां विनियोगादत्र संहितायामस्माभि-
रपि स एव क्रम आहतोऽस्ति ॥ इमं पक्षं प्राचीनानसहंते—तेषां मते छंदः प्राथम्य एवादरः । तथा च ऋग्वेदकल्पद्रुमे—छंदः प्राथम्ये ‘आर्षेय-

छंदोदैवतवित्' इति सर्वानुक्रम उदाहृत एव । अन्यान्युदाहरितं । तथा हि निरुक्तभाष्योदाहृतसामवेदब्राह्मणे—'योहवाभविदितापेय-
छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवासाणुं वृद्धंतिगतेवापायतेप्रमीयतेवापापीयान्भवति' इति । अथर्ववेदे—'गणकऋषिः
निचूद्रायत्रीछंदः गणपतिदेवता' इत्यादि । पारिजाते—'आर्षछंदोदैवतं च विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विप्रश्चिता' इति ।
गोभिलोप्येवमाह—'आयात्विन्यनुवाकस्य वामदेवऋषिः स्मृतः । आनुष्टुभं भवेच्छंदोवाग्देवीदेवता स्मृता' इति । मदनरत्नेकात्यायनः—
'आर्षछंदश्चैवत्यं विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः' इति । सांख्यायनसूत्रे—'ऋषीच्छंदांसि देवताः भद्रामेधेच-
तर्पयित्वे'ति सर्वत्र छंदः पूर्वमभिहितमिति कृत्वा छंदः प्राथम्यमेव न्याय्यं उदाहृतं धृतिस्मृतिप्रामाण्यात्, तत्र धृतक्रमपरित्यागेऽपीजाभावात्तासां-
क्रमबोधन एव तात्पर्याच्च । तथा च ह देवतायां—'नियमोयं जपेहोमेऋषिश्छंदोदैवतं । अन्यथा चेत्प्रयुजानस्तत्फलं चात्रहीयते ॥ अर्थ-
स्वः स्वत्वृषयश्छंदोभिदेवताः पुरा । अभ्यधावमिति छंदोमध्येत्वाहुर्मनीषिणः ॥ ऋषितु प्रथमं ब्रूयाच्छंदस्तु तदनंतरं । देवतामथ मंत्राणां-
कर्मस्वेवमिति श्रुतिः' इति ॥ आचार्यसंज्ञे गृह्याधानप्रस्तावे—'ऋषिच्छंदोदैवतं च विनियोगमनुक्रमात् । अस्मत्पार्श्वदिकं विप्रो जुहुयाद्वा-
जपेदपि ॥ यजेद्वाध्यापयेद्वापिनलभेत्कर्मणां फलम्' इति । तथा रामबाजपेय्यांगृह्यकारोपि—'ऋषिमादौ प्रयुज्जीत छंदोमध्येनियोज-
येत् । देवतामवसाने च मंत्रज्ञो मंत्रसिद्धय' इति । तथा भीवत्सगोत्रभास्करकृतमहारूपद्रव्यांछंदोभाषायां—'वक्तव्यं छंदोभादौ तु ततश्चर्षिः प्र-
कीर्तितः । देवताविनियोगश्च तैत्तिरीयकपाठकैः' ॥ आश्वलायनानां तु ऋषिच्छंदोदैवतपूर्वको विनियोगः । तथा च परिभाषायां—'आर्ष-
यच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यां भेयोधिगच्छती'ति ॥ तथा वेदभाष्यकारैर्मार्गवाचार्यैरपि ऋग्भाष्योपोद्गातांते ऋषिच्छंदोदैवतावि-

चारः कृतः सुरुपकृद्भूमिति सूक्ते एव ऋषिच्छंदसी इन्द्रं पृच्छेति चतुर्थ्यामृचिलिंगदर्शनादिदोदेवतेति छंद एव पूर्वमुदाहृतम् । आत्वेति सूक्ते-
ऋषिच्छंदोदैवताविनियोगः पूर्ववत् । इत्यादि पुनर्बहुपुस्त्ये लुपुछंद एव पूर्वधृतम् । निरुक्तभाष्यकारोप्येवमेवाह ॥

अत्रेदं विचार्यते—किं श्रुतिस्मृत्यादीनां द्वैविध्यदर्शनाद्विकल्पः । सोपि शाखाभेदेन कांडभेदेन वा व्यवस्थित उत सर्वत्र । न तावदाद्यः ।
शाखांतरैतैत्तिरीयशाखायां नारायणोपनिषत्सु—'गायत्र्या गायत्री छंदो विश्वामित्रऋषिः सविता देवता' इति । छंदोभाषायां—'वक्तव्यं छंद-
आदौ तु ततश्चर्षिः प्रकीर्तितः । देवताविनियोगश्च तैत्तिरीयकपाठकैः' इति विशिष्यक्रमबोधकश्रुतिस्मृत्यादिप्रमाणदर्शनेन संदेहस्यैवाभावान् ।
न द्वितीयः । 'योहवाभविदितापेयच्छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवा' इत्यादिना कर्मकांड एव न्यायिद्विज्ञाने फलस्य—तद-
ज्ञाने प्रत्यवायस्य चाभिधानात्कांडांतरस्यानुपस्थितेः । न तृतीयः । विरुद्धार्थकानां निरवकाशानां प्रमाणानां पोडशिग्रहणाग्रहणवद्वैकल्पक-
त्वस्य वक्तुं शक्यत्वेपि विरुद्धार्थकपदरहितानां प्रकृते तथा वक्तुं शक्यत्वात् । अतश्छंदः प्राथम्यबोधकश्रुत्यादीनां प्रमाणांतराणामपि संप्राहक-
त्वपरतया एकवाक्यत्वलाभाच्छंदः प्राथम्यमेवोचितं । सर्वानुक्रमस्य—'अनुक्रमिष्याम' इत्यंतं सूक्तप्रतीकादीनि प्रदर्शयिष्याम इति व्याख्येयं ।
अतएव सर्वानुक्रमभाष्यकारेणापि 'एताननुक्रमिष्यामो व्याख्यास्याम' इति व्याख्यायनेनैकार्थत्वाद्वातूनामित्युक्तं । देवतास्मरणमंते वा-
कुर्यादिति बह्वचगुह्यपरिशिष्टवाक्यस्य केपुचित्पुस्तकेष्वदर्शनात् । केपुचित्तु देवतास्मरणमेव वाकुर्यादिति पाठदर्शनेन तस्यापि देवताप्राथम्ये-
असाधकत्वात् । न चैवं विनिगमनाविरहः देवताप्राथम्यावगत्य विशेषेण छंदोविषये हेतुनिर्देशपूर्वकप्रथमादिपदघटितस्मृत्यवधृततात्पर्यक-
क्रमबोधकोक्तश्रुतेरेव विनिगमकत्वात् । 'श्रुतिस्मृतिविरोधे तु स्मृतेस्त्यागो विधीयते । तथैवलौकिकं वाक्यं स्मृतिबाधे परित्यजेत्' इति स्मृत्य-

पेश्याभ्रुतेर्बलवत्त्वात् देवताप्राथम्यबोधकभ्रुत्यनुपलब्धेश्च । देवताप्राथम्याभासकप्रमाणानांसंग्रहपरतयोप्रीतत्वात् । द्विविधाचारदर्शनेपि भ्रुत्यविरुद्धाचारस्य प्रामाणिकत्वेन 'अंधस्येवांधलमस्ये' तिन्यायेनपरंपरागताचारान्तरस्याश्रद्धेयत्वात् । सर्वानुक्रमण्यादेवताप्राथम्यव्यवहार दर्शनेपि 'तुह्निहवैतच्छब्दविशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचषट्सूक्तभांजियथासंख्यम्' इतिपरिभाषानुसारेणकचित्पूर्वसूक्तसाहचर्यात्प्रथमदेवताउत्तरत्रऋषिः । कचित्पूर्वत्रछंदःउत्तरत्रदेवताइतिच । तदुदाहरणानितु—'प्राप्तयेपंचाम्रेयोवत्सआम्रेयंतुप्रनूनंतृचमा-म्रेयःश्येनः', 'अग्निर्होतागायत्रंत्विद्राम्रीऐंद्राम्रं' इत्यादीनि । तुह्यादिशब्दाभावेपियथा—'परंगा यत्रप्रागवत्सप्रेऋषिश्चानुक्तगोत्रःप्राञ्ज-त्स्यात्काण्वोऽष्टममंडलंमाचिच्चतुर्विंशन्मेधातिथिमेध्यातिथी' । 'जागतमूर्ध्वप्रागुशनसःप्रदेवंदशवत्सप्रिर्भालंदनः' 'नवममंडलंपावमान-सौम्यंस्वादिष्ठयादशमधुच्छंदाः' इत्यादिबहुषुस्थलेषुव्युत्क्रमदर्शनात् । साहचर्योक्तेरबाधकत्वांगीकारेपि—'अस्यमेष्टौजागतंत्र्यनुष्टुबंतंद्या-वापृथिव्येकाद्वेष्टौत्वाष्टौवाद्देवैराकासिनीवात्योरंत्यालिंगोक्तदेवता' । 'ऋतमेकादशजगत्यंतपष्ठयैद्रासोमीसरस्वतित्वमितिसारस्वतोर्ध्वो योनोबाहस्पत्येतंवोमारुती' । 'वायोसैकागायत्रमुक्तादेवताःप्रउगेणाद्येतुतृचैत्यैद्रवायवीद्यावापृथिव्योत्यस्तृचोहाविर्धानोवानृतीयःपादो-वाग्नेयोर्बितमेनुष्टुभौष्टृहतीच' । 'कनिकदत्तृचंप्रदक्षिणिज्जागतंमध्येतिशर्कर्यष्टिर्वैताभ्यामृषिरध्वनिवाश्यमानंशकुंतंतुष्टाव' इति । 'अयंस-उपांत्यानुष्टुपपुरीष्येभ्योमिभ्यः' इति । 'तिस्रःषट्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगा यत्रमेतेकुमारभाग्नेयोऽपश्यन्' इत्यादिवहुस्थलेषुतत्रैवव्य-भिचारदर्शनात् ऋषिदैवतच्छंदांसीत्यस्यसंग्रहकत्वमेवव्याख्यं । यत्तु आश्वलायनानांदेवताप्राथम्याभासकार्थवर्णसर्वानुक्रमण्यां 'आश्व-लायनानुक्रमानुसारेणानुक्रमिष्यामःखिलान्वर्जयित्वे' तिप्रतिज्ञाय 'इंद्रत्वानृचंविश्वामित्रगोतमविरूपाःप्रत्यृचमिंद्रमरुदप्रयोगिगायत्रम्'

॥ ७ ॥

इत्यादीनां एकादशपटलेर्विशतितमकांडस्याव्यभिचारेणर्षिदैवतछंदोसिप्रदर्शितानीतितद्रूचानांश्रौतस्मार्तसूत्रकृद्भाष्यलायनमिन्नाश्वलाय-
नपरंनतुबह्वचश्रौतस्मार्तसूत्रकृद्ब्रह्माश्वलायनपरं। तथाचबृहद्भाष्यलायनस्मृतौ—‘तपसाविदितंविप्रामयातावत्क्षणादिव । श्रौतस्यकर्मणः
सिद्धौश्रौतसूत्रंमयाकृतम् ॥ तएतंमृदुगंभीरेगंभीरार्थंशिवप्रदे । सुदुर्ज्ञेषुविदुषांमनसःप्रीतिवर्धने ॥ श्रौतस्येवचयद्भाष्यंमयैवचकृतं
द्विजाः । गृह्यभाष्यंकरिष्यंतिद्विजाइतिनमेकृतां।’ इति । उपनयनप्रकरणेयज्ञोपवीतविधिप्रकरणेच । ‘प्रत्यक्षरन्निषिद्धंदोदैवांगान्यक्षराणिच ।
भूतेतत्वात्मवर्णाश्चस्थानंज्ञात्वाजपेत्सदा’ ॥ तथा । ‘ऋष्यादिसर्वविज्ञायतंत्रविनमंत्रसूक्तयोः । यज्ञोपवीतमंत्रेणकुर्वाद्यज्ञोपवीतिनम ॥
ब्रह्मास्याहसूत्रस्यमुनिर्गायत्रमीरितं । छंदःप्रजापतिर्देवओंकारोऽप्यथवात्रिचतुर्’ इति । एतेनसर्वानुक्रमण्यांभूयसाव्यपदेशेनोवाव्यभिचारेण-
चदेवताप्राथम्योक्त्याछंदोपेक्षयादेवतायाःप्राथम्यमितिवदंतोनिरस्ताः । सत्येकस्मिन्वाधकेसाधकसहस्रस्याप्यकिंचित्करत्वमितिन्यायेन-
भूयसाव्यपदेशस्यासाधकत्वात् । श्रुतिरूपसाधकस्यप्रमाणांतरानपेक्षस्यप्रागेवाभिहितत्वादित्यलंविस्तरेण ॥ श्रुतिसंस्मृतिप्रमाणानामेक-
वाक्यत्वकल्पनात् । सर्वेषांचाविरोधेनछंदःप्राथम्यमीरितम् ॥ १ ॥ इति ऋ. क. छंदोदेवतोहक्रमनिर्णयः ॥

छन्दोनिर्णयः। इदानीं ऋग्विशेषेऽधिकश्रान्यूनत्वे छन्दोनिर्णयः—ननु छन्दः प्रकरणे ‘गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहतीपङ्क्तित्रिष्टुप्जगत्यतिजगतीशर्कर्यतिशर्कर्यव्यत्यष्टीधृत्यतिधृत्यश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुरुत्तराण्यूनधिकेनैकेन निचृद्भिरिद्वद्वाभ्यां विराट्स्वराजः’ वित्युक्तं सर्वानुक्रमण्याम्। अस्यार्थः—चतुर्विंशत्यक्षरादि गायत्र्यादि छन्दः सु एकेनाक्षरेण न्यूनैर्न निचृत्—एकेनाधिकेन भुरिक् द्व्याभ्यां न्यूनैर्विराट्—अधिकेन स्वरान् इति। तत्र द्व्याभ्यां न्यूनैर्विराडित्यत्र द्वित्वविवक्षायां ‘वयंहिते अमन्मही’ त्यत्र गायत्री छन्दसि व्यक्षरैः,—‘यत्र द्व्याविवजघने’ त्यत्रानुष्टुप्—

छंदसिचतुरक्षरैः,—‘इंद्रःसहस्रदात्रा’मित्यत्रगायत्रीछंदसिपंचाक्षरैः,—‘अस्माइदुत्यमुपमंस्वर्षा’मित्यत्रजगत्यांपद्भिमिः,—‘गयस्पूर्ध्विस्वधाव’
इतिसतोबृहतीपंचौसप्तभिः,—‘त्वमग्नेगुभि’रितिजगत्यामष्टाक्षरैः,—‘सिपक्तुन’इत्यादिपुत्र्यक्षरैर्न्यूनत्वेउक्तविराट्पलक्षणानाक्रांतत्वेन-
छंदोहानिरित्तिचेन्न । द्वाभ्यामित्तिद्विस्वस्यत्र्यागुपलक्षणत्वेनादोषान् । एवंचत्रिप्रभृतिभिरक्षरैर्न्यूनत्वेपिविराट्त्वसिद्धिः । तथाचशौनकः
छंदोनुक्रमण्याम्—‘अस्यवामस्यसूक्तस्यजगत्यःपञ्चिमाऋचः । पंचपादंसाकंजानांयद्गायत्रेयमेव । सप्तार्धगर्भागौरीश्रतस्यानुष्टुबनुत्तमा ।
प्रस्तारपंक्तिस्तुविराट्द्वाचत्वारिंशयुगस्यया’ । साचऋक् ‘तस्याःसमुद्रांमुपजीवती’तिसप्तत्रिंशदक्षराविराट्प्रस्तारपंक्तिरित्याह । चत्वारिं-
शदक्षरातुकेवलपंक्तिरितिप्रातिशाख्यभाष्ये । सर्वानुक्रमभाष्येष्वेवमेवोक्तंत्रप्रातिशाख्यभाष्ये—‘याःकाश्चिद्बहुपादास्तुगायत्र्योहीन-
तांगताः।अक्षरैर्वहुभिस्तास्तुगायत्र्युपधारये’दित्यभियुक्तोक्तिरप्यत्रानुकूला । आधिक्यांशेतुनोपलक्षणं तथाविधछंदसोभावादितिदिक् ॥

अथदेवतास्तुत्युपयोगिस्थानभक्तिरूपगुणनिर्णयः—(सचायमस्माभिरयोजितोपिनिर्दिश्यते) तथाहिदेवतास्तुतौकर्म-
णिचऋष्यादिवदेवतासंबंधिस्थाननामभक्तीनामनुसंधानंकरतव्यम् । तथाबृहदेवतायाम्—‘स्थानंनामानिभक्तीश्चदेवतायाःस्तुतौस्तुतौ ।
संपादयन्नुपेक्षेतयांकांचिदिहसंपद’मित्यत्रस्तुतौस्तुतावितिद्विनिर्देशेनसूक्तभाजो—हविर्भाज—ऋभाजश्चभूयिष्ठाःकाश्चिन्निपातभाजइति ।
‘प्रातःसवनंनवसंतोगायत्रीत्रिवृत्स्तोमोरथंतरंसामे’त्यप्रिसंपत्सु—‘माध्यंदिनंसवनंग्रीष्मस्त्रिष्टुप्पंचदशस्तोमोबृहत्सामे’त्यादीद्रसंपत्सु—
‘तृतीयसवनंवर्षाजगतीसप्तदशस्तोमोवैराजंसामयेचदेवगणाःसमाम्नाताउत्तमेस्थान’इत्यादित्यसंपत्सु—यांकांचित्संपदमुपेक्ष्यापिस्थानभ-
क्तिरूपसंपत्तिसंपादनबोधकसंपादयन्नित्यनेनचतत्तदेवतास्थानादीनामनुसंधानस्यस्तुत्यादिकर्ममात्रेआवश्यकत्वंबोध्यते । तत्रचस्तुतिर्नाम

गुण्यवच्छिन्नगुणकीर्तनम् । गुण्यवच्छिन्नत्वंचगुणिनिवस्तुतोविद्यमानत्वम् । बृहदेवतायांतु—‘स्तुतिस्तुनाम्रा रूपेणकर्मणावांघवेनचे’-
त्युक्तम् । ननुस्तुतौस्तुताभित्युक्तास्तुतिमात्रेस्थानाद्युत्कीर्तनस्यावश्यकत्वेपि कर्ममात्रेस्थानाद्युत्कीर्तनस्यनोपयोगइतिचेन्न । बृहदेवता-
यामेवाग्ने—‘विभागमिममेतेषांविभूतिस्थानसंभवम् । सम्यग्विज्ञायमंत्रेपुतंतुर्कर्मसुयोजयेन् । अध्यापयन्नवीथान्मंत्रंचैवानुकीर्तयेन् ।
स्थानंसाढोक्यसायुज्यमेतेषामेवगच्छति’इत्युक्ताकर्ममात्रेस्थानाद्युत्कीर्तनस्यफलकथनेन स्तुतिपदस्यकर्ममात्रोपलक्षणत्वेन कर्ममात्रे
स्थानाद्युत्कीर्तनस्यावश्यकत्वात् । एतेनस्तुतावित्यस्योपलक्षणत्वेनतिवदंतोनिरस्ताः ।

स्थानादीनामनुत्कीर्तनेफलाभावउक्तोबृहदेवतायाम्—‘नहिकश्चिद्विज्ञाययाथावद्व्येनदैवतम् । लौक्यानावैदिकानांचकर्मणांफल-
मश्रुते’इति । याथावर्ध्यनामदेवतायाःस्थानभक्तिरूपगुणोत्कीर्तनपूर्वकमनुसंधीयमानत्वम् । तत्रैव—‘तत्रतत्रयथावत्तमंत्रान्कर्मसुयोज-
येत् । देवतायाःपरिज्ञानात्तद्विकर्मसमृद्धयत्’इति । अत्रयथावदित्यस्यस्थानभक्तिगुणपुरस्कारेणेत्यर्थः । तथाचोक्तप्रकारेणदेवतोत्कीर्त-
नेनैवफलसिद्धिरितिनिष्कर्षः । अतएवच वेदभाष्येप्रथमाष्टकेसप्तमाध्याये ‘आमनीपेति’ ऋग्व्याख्यावसरेमध्यमस्थानसंबंधिनऋमव-
इत्युक्तम् । तथा ‘आग्नेगिरोदिव’इतिमंत्रव्याख्यायांपृथिवीस्थानोपिप्रित्तिचोक्तं सर्वानुक्रमण्यां—‘हिरण्यकेशोद्वादशाद्यौतृचौत्रैष्टुभोष्णि-
होपूर्वोप्रथेवामध्यमाये’ति । ‘हिरण्यकेशोरजसोविसार’इतिरुचस्याऽऽग्रथेवामध्यमायेत्यनेनमध्यमस्थानविशेषणोत्कीर्तनेनान्यस्थान-
गतोपनिर्वाहवर्तितः । तस्मात्स्थानाद्युत्कीर्तनंश्रुत्यादिसंभवमिति नात्रतदुत्कीर्तनेविप्रतिपत्तव्यम् । तत्प्रकारश्च—‘भवद्भूतस्यमव्यस्य-
जंगमस्त्वावरस्यच । अस्यैकसूर्यमेवैकप्रभवंप्रलयंविदुः १ असतश्चसतश्चैवयोनिरेपाप्रजापतिः । यदक्षरंचवाच्यंचयथैतद्ब्रह्मसाधवत् २

कृत्वेषहि त्रिधात्मानमेषुलोकेषु तिष्ठति । देवान्यथायथं सर्वाभिवेश्यस्त्रेपुरश्मिषु ३ एतद्भूतेषुलोकेषु अभिभूतं स्थितं त्रिधा । ऋषयोगीभि-
रर्चति व्यंजितं नामभिस्त्रिभिः ४ तिष्ठत्येव हि भूतानां जठरे जठरेष्वलन् । त्रिस्थानं चैवमर्चति होत्रायां वृक्तवर्हिषः ५ इहैष पचमानोऽग्निर्मध्य-
मोऽग्निर्वनस्पतिः । अमुष्मिन्नेव विप्रैस्तुलोकेऽग्निः शुचिरुच्यते ६ इहाग्निभूतस्तृषिभिर्लोकैस्तुतिमिरीडितः । जातवेदाःस्तुतो मध्येस्तुतो
वैश्वानरो दिवि ७ रसान्निमिभिरादाय वायुना संगतः सह । वर्षत्येष च यद्लोके तेनेन्द्र इति स्मृतः ८ अग्निरस्मिन्नर्थेन्द्रस्तु मध्यमो वायुरेव च ।
सूर्यो दिवीति विज्ञेयास्तिस्र एव देवताः ९ एतासामेव माहात्म्यान्नामान्यत्वं विधीयते । तत्तत्स्थानविभागेन तत्र तत्रेह दृश्यते १० तासामि-
यं विभूतिर्हि नामानियदनेकशः । आहुस्तासां तु मंत्रेषु कव्योन्योन्योनिताम् ११ यथास्थानं प्रतिष्ठास्तानामान्यत्वेन देवताः । तद्भूतास्त-
त्प्रधानाश्च केचिदेवं बंदिताः १२ पृथक् पुरस्ताद्ये तूक्ता लोकादिपतयस्त्रयः । तेषामात्मैव तत्सर्वं यद्यद्भक्तिः प्रकीर्त्यते १३ तेजस्तेव यवाः
प्राहुर्बोहं चैव यस्य यत् । इमामैद्रीं च दिव्यां च वाचमेव पृथक्स्तुताम् १४ बहुदेवायाःस्तुतयो द्विवत्संस्तुतयश्च याः । प्रधान्यमेव सर्वासु-
पतीनामिव तास्वपि १५ स्थानं नामानि भक्तीश्च देवतायाःस्तुतौस्तुतौ । संपादयन्नपेक्षेतयां कांचिदिह संपदम् १६ अग्निभक्तिस्तुतान्सर्वा-
नप्रावेव समर्पयेत् । यदिद्रभक्तितर्षे सूर्ये सूर्यानुगंचयत् १७ निरूप्यते ह विर्यस्यैतत्सूक्तं भजते च या । सैव तत्र प्रधानं स्यान्न निपातेन संस्तुताः
१८ इति त्रयाणामेतेषामुक्तः सामासिको विधिः । समासेनैव मुक्तस्तुतिस्तरेण त्वनुक्रमः १९ इति बृहदेवतायाम् ।

तथा—‘महाभाग्यादेवताया एक आत्मा बहुधास्तूयत एकस्यात्मनो न्येदेवाः प्रत्यंगानि भवंत्यपि च सत्त्वानां प्रकृतिभूमिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहु-
रित्यादि, तत्रैव—‘तिस्र एव देवता इति नैरुक्ता अग्निः पृथिवीस्थानो—वायुर्वेदो वांतरिक्षस्थानः—सूर्योऽग्न्युत्थानस्तासां माहाभाग्यादेकैकस्या अपि-

बहूनि नाम चेषानि भवंतीति, तत्रैव—‘तिस्र एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामोऽर्थैर्नान्यभिभक्तीनी’ त्यादि, ‘अथै-
तानीं द्रभक्तीन्यंतरिक्षलोक’ इत्यादि, ‘अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनमि’ त्यादि, ‘अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निः पृथिवी-
स्थानस्तं प्रथमं व्याख्यास्यामि’ इत्यादि, ‘अथातो मध्यमस्थानादेवतास्तासां वायुः प्रथमा गामी भवती’ त्यादि, ‘अथातोऽग्न्युत्थानादेवतास्ता-
सामश्विनौ प्रथमा गामिनौ भवत’ इति निरुक्ते ‘तिस्र एव देवताः क्षित्यंतरिक्षगुस्थाना अभिर्वायुः सूर्य इति तत्तत्स्थाना अन्यास्तद्विभूतयः कर्मपृथ-
क्त्वा द्विपृथगभिधानस्तुतयो भवंत्येकैवामहानात्मा देवता सूर्य इत्याचक्षते सह सर्वभूतात्मा तदुक्तमृषिणा सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति
तद्विभूतयो न्यादेवतास्तदप्येतद्वचोक्तमिन्द्रमित्रवरुणमग्निमादुरितियथाभिधानं त्वनुक्रमिष्यामि’ इति सर्वानुक्रमण्यां च दर्शितः स एव स्फुटतरं-
प्रदर्शयते । तथा हि—एक एव महानात्मा मूलभूता देवता तस्या अभिर्वायुसूर्यरूपास्तिस्र एवांगभूता देवताः क्रमेण पृथिव्यंतरिक्षगुस्थानास्तासां-
ति सृणामितराः सर्वा देवता विभूतयः ताश्च सर्वानुक्रमणी वृत्तिकारसंगृहीतश्लोकेषु प्रदर्शिताः । ते च—‘अग्न्यादिदेवपद्व्यंतं देवताकांडमुच्यते’
तत्र च—‘अग्न्यादिदेवी ऊर्जा हुत्यंतः क्षितिगतोगणः । वाय्वादयो भगताः स्युरंतरिक्षस्थ देवताः । सूर्यादिदेवपद्व्यंतं वायुस्थाना देवता इति’ । तत्र
अग्न्यादिदेवी ऊर्जा हुत्यंतोऽग्निगणः पृथिवीस्थानोऽग्निभक्तिः, वाय्वादिभगतां वायुगणोऽंतरिक्षस्थानो वायुभक्तिः, सूर्यादिदेवपद्व्यंतः
सूर्यगणोऽग्न्युत्थानः सूर्यभक्तिः, यमदेवतायास्तु गणद्वयांतर्भूतत्वेन सर्वत्र स्थानद्वयप्राप्तावपि बृहदेवतायां—‘यस्मिन् बृह इति त्वस्मिन् गुस्थानः
स्तूयते यमः’ इत्यनेन ‘यस्मिन् बृह’ इति सूक्तस्य यमदेवतायाः गुस्थानस्य विशिष्योक्त्या सूक्तांतरसंबंधयमदेवताया अंतरिक्षस्थानमर्थोत्सिद्ध-
मिति । इत्थंच सर्वानुक्रमणी भाष्यकारोक्तदिशा बृहदेवता—निरुक्त—सर्वानुक्रमण्युक्तानामेकवाक्यत्वं लभ्यत इति न पक्षान्तरावसरः ।

सर्वानुक्रमण्युक्त 'एकैववामहानात्मे' विवाशब्दस्यपश्चान्तरनिरासार्थमाध्यकारेणोक्तत्वात् । एतेनवाशब्दस्यविकल्पार्थकत्वेनद्वयोः-
पक्षयोःसमत्वात् अंतिमपक्षाप्रयणेश्चानादीनांनोपयोगइतिवदंतोनिरस्ताः । निरुक्तादिपुर्वेववाकांढोक्तस्थानादिकथनवैयर्थ्यापत्तेश्च ।
एतद्रूपत्रयबहिर्भूतानामितरदेवतानांतु समासासमासनिर्दिष्टदेवताकेमंत्रेयाभिःसहयास्तूयतेतस्माःप्राधान्यात्प्रथमोपात्तत्वाच्च तदनुरोधेन
संस्तविकदेवतानांस्थानादिनिर्णयः । तथाचोक्तंनिरुक्ते—'अथास्तुसंस्तविकादेवाइंद्रःसोमोवरुणःपर्जन्यःऋतवःआप्रावैष्णवंहविर्नतृक्सं-
स्तविकीदाशतयीषुविद्यतेऽद्याप्याप्रापौष्णंहविर्नतुसंस्तवस्तत्रैतांविमक्तिस्तुतिमृचमुदाहरंति' । अत्रमाध्यम्—यैःसहामिःस्तूयते तद्यथा—
'इंद्रःसोम' इत्येवमादयोमंत्राःस्तमावोपप्रदर्शनायसंस्तवोदाहरणम् । अग्नेःपूर्वनिपातादेवताद्वंद्वेमुख्यता । 'अग्नइंद्रश्चदाशुषोदुरोणे'
इतीद्रेणसहामिःस्तूयते । 'अग्नीषोमाविमंसुमे' इतिसोमेनसहसंस्तवः । 'त्वंनोअमेवरुणस्यविद्वान्' इतिवरुणेनसहसंस्तवः । 'अग्नी-
पर्जन्याववतंविद्यंमे' इतिपर्जन्येनसहसंस्तवः । 'अग्नेदेवाँइहावह' इत्यृतुमिःसहसंस्तवः । 'अप्राविष्णूसज्जोषसे००वाजेमिरागतं'
इतिआप्रावैष्णवंहविः । हविर्भेदजाद्विषयवसंप्रदानार्थयाऋचस्ताःसंस्तवेनाप्राविष्णोःसंति नतुऋक्संस्तविकीदाशतयीषुविद्यते ।
नेतिप्रतिषेधः । तुशब्दोऽवधारणार्थः । ऋक्संस्तविकीसंस्तवयुक्ता । दाशतयीषु—दशमंडलावयवप्रविभागेनतायतइतिदशतयोऋग्वेदः
तस्मात्तदाशतयः । तामुसर्वास्तेकापिहविष्यविनियुक्ता शस्त्रमध्यपातिन्यृगप्राविष्णोःसंस्तविकीनास्ति । स्यादप्यन्यत्रसंस्तविकी-
नतुदाशतयीषु । असंस्तवेनवा दाशतयीष्वपीत्युत्सर्गदर्शयति—'एवमेतन्मयानिपुणमन्विष्यन्त' इति । अथाप्ययमपरवत्सर्गः—अथा-
प्याप्रापौष्णंहविरेवन्तुसंस्तवः तस्मिंस्तुहविषि, किंतुपृथक्पृथगेवाग्निःस्तूयतेपूषाच । तत्रतस्मिन्संस्तवेऽग्निपूष्णोरेतंविमक्तिस्तुतिमृच-

मुदाहरंतिनैरुक्ताः—'पूषात्वेतश्चावयतु००सुविदत्रिवेभ्यः', एवमिंद्रविषये 'अथैतानींद्रभक्तीनि' इत्यादि । अथसंस्तविकादेवताअग्निः-
सोमोवरुणइत्यादि । तद्यथा—'इंद्राग्नीअव' इत्यग्निनासहसंस्तवः । 'इंद्रासोमासमघशंस' इतिसोमेनसहसंस्तवः । 'इंद्रावरुणायुवं'
इतिवरुणेनसहसंस्तवः । 'इंद्रानुपूषणावय' मितिपूषासहसंस्तवः । 'इंद्रवामास्येहवि'रितिबृहस्पतिनासहसंस्तवः । 'विश्वंसत्यमघवाना'
इतिब्रह्मणस्पतिनासहसंस्तवः । 'इंद्रापर्वाताबृहते'ति पर्वतेनसहसंस्तवः । 'इंद्राकुत्सावहमाने'तिकुत्सेनसहसंस्तवः । 'इंद्राविष्णूंहिता'
इतिविष्णुनासहसंस्तवः । 'इंद्रवायूइमेसुता' इतिवायुनासहसंस्तवः । मित्रावरुणेत्येवमादिपुयाप्रथमयानिर्दिश्यतेसामुख्यास्तुतिः ।
यातृतीययानिर्दिष्टासाऽमुख्या । 'आनोमित्रावरुणा', 'सोमापूषणाजनना', 'सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मे' अग्निनाचपूषणा मध्यस्थानेनचशु-
स्थानेनचसंस्तवइतिपार्थिवेनप्रतिषेधात्क्रचनोदाहरति मृग्यमुदाहरणम् । 'धर्तारोदिवऋभव' इतिपर्जन्येनसहसंस्तवः । एवमूर्यविषये
'अथैतान्यादित्यभक्तीनीत्यादियच्चकिंचित्प्रवृद्धितमादित्यकर्मैवतश्चंद्रमसावायुनासंवत्सरेणे'ति संस्तवः । 'पूर्वापरंचरतोमाययैता' विति-
चंद्रमसासहसंस्तवः । 'सप्तऋषयःप्रतिहिता' इतिवायुनासहसंस्तवः । 'पंचपादंपितर' मितिसंवत्सरेणसहसंस्तवः । इत्यादिनातत्रैवोक्तम् ।

गणत्रयानुक्तदेवतास्थानादिविचारः ।

याश्चोक्तगणत्रयबहिर्भूतादेवताःस्वातंत्र्येणस्तूयन्ते नेतरदेवताभिःसहतासांस्थानादिनिर्णयस्तु निरुक्तेसप्तमाध्यायेएकादशखंडे—'एते-
वेवस्थानव्यूहेष्वनुष्ठंदःस्तोमपृष्ठस्यभक्तिशेषमनुकल्पयित शरदनुष्टुबेकविंशस्तोमोवैराजंसामेतिपृथिव्यायतनानि, हेमंतःपंक्तिस्त्रिणवस्तो-
मःशाकरंसामेत्यंतरिक्षायतनानि, शिशिरोतिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशस्तोमोरैवतंसामेतिशुभक्तीनि' । अस्यार्थः—ऋतवश्चछंदांसिचस्तोमाश्चपृष्ठा-

निचक्रतुल्यं दस्तोमपृष्ठतस्य ऋतुभक्तिशेषं छंदोभक्तिशेषं दस्तोमभक्तिशेषं पृष्ठभक्तिशेषं । तद्यथा—शरदनुष्टुबे कविंशस्तोमो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनामि । अनमिलिङ्गोपि चेन्मंत्र एतेषामन्यतमः स्यात्स आग्नेय इति प्रतिपत्तव्यम् । एवमेवोत्तरयोरपि स्थानव्यूहयोः । व्यूहो नाम विस्तरः । धामं जंत इति शुभकीर्ति । भक्तिप्रहणं प्रणालिकोपप्रदर्शनार्थम् । या एतेषां स्तुतिः सा स्तुतिसंक्रमणन्यायेन स्थानाधिपतेः सूर्यस्य स्तुतिरिति । तत्रैव त्रयोदशे खंडेऽपि ‘ऋग्भाजश्च भूयिष्ठा’ इत्युक्तम् । तत्र भूयिष्ठप्रहणाच्च दर्शयति या असमाज्ञाताः संतिता अप्युपेक्षितव्या इति । ताश्च यथा लक्षणं त्रिषु स्थानेषु कल्प्याः । तद्यथा—‘परमेष्ठिप्रहणक्षत्रसर्पेलांगलकुपुंभकप्रभृतीनी’ तितद्भाष्यकृता व्याख्यातम् । तत्रैव नवमाध्याये ‘अथ यानि पृथिव्याय तनानि सत्वानि स्तुतिलभंते तान्यतोऽनुक्रमिष्याम’ इत्युक्तम् । अस्यार्थः—अथेति विशेषाधिकारे प्रकृतार्थादनन्तरमधिकरोति । पृथिव्याय तनानि पृथिव्याग्रयाणि सत्वानि द्रष्टव्यानि च तेषामप्यत्र विवक्षितत्वात् स्तुतिलभंत इति समाज्ञातानि तान्यतः परमनुक्रमिष्यामो व्याख्यास्याम इति शेषः । पूर्वस्मादाग्नीगणाद्विलक्षणोऽयमग्न्यादिगण इति पृथगधिकारवचनं पृथिव्याय तनत्वाविशेषात् । सर्पेलांगलकुपुंभकप्रभृतीनामप्यत्रैवांतर्भावः । तान्यपि स्तुतिलभंते लक्षणं चेदमिति । तस्मिन्नेवाष्टमाध्याये षष्ठे खंडे निघंटुस्य प्रथमोपात्तत्वाद्यंतर्गतं—नाराशंसपदं ‘नराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यमिरिति शाकपूणि’ रिति व्याख्याय नवमाध्याये नवमे खंडे पृथिवीस्थानांतर्गतं द्वितीयनराशंसपदार्थमाह—‘येन नराः प्रशस्यंते स नाराशंसो मंत्रस्तस्यैषा भवती’ति । अत्र भाष्यम्—किमत्र मंत्रः स्तूयते ? नेत्युच्यते—लक्षणं मंत्रः नराः स्तूयंते । एवं तर्हि नराणामेव समाज्ञानं प्राप्तमासीत् न, तेषां सामान्यस्तुत्यभावात् राज्ञां च स्तुत्युपपत्तेः तेषामपि च सामान्यस्तुतिर्नास्ति अस्तित्वे कैकश्येन केषांचित् । यतो भावयव्यं लक्षणीकृत्य नाराशंसो मंत्र उदाह्रियते तस्योदाहरणं ‘तस्य भाव-

यव्यप्राधान्यस्तुतिरेषा ऋग्भवती’ति । बृहद्देवतायामपि—‘कर्माणि यामिः कथितानि राज्ञां दानानि चोच्चावचमध्यमानि । नाराशंसीरित्युच्यताः प्रतीयाद्यामिः स्तुतिर्दाशतयीषुराज्ञाम्’ । तत्रैव—‘आदावंते तुष्टयः कीर्तयंति प्रसंगतः । सूक्तेस्मिन् देवतात्वन्या अन्यास्त्वत्र भवंति च । सालोक्यात्साहचर्याद्वा संस्तवादथवा पुनः । गणस्थानाद्भक्तिवोवाकीर्त्यंते तास्तु देवता’ इति । एवं निरुक्तं द्वाप्यबृहद्देवतादिप्रमाणैर्निर्णयः कल्पनीयः । इत्थंच गणत्रयानुक्तदेवतानां कासांचित्प्रथमोपात्तदेवतानुरोधेन—कासांचिदनुष्टुबादि छंदः पर्यालोचनेन—कासांचित्पृथिव्याश्रयत्वेनाग्निभक्तित्वात्तदुनुरोधेन—कासांचिन्नराशंसमंत्रस्तूयमानराजप्रभृतीनां भावयव्यादितत्तद्रूपेण—गणत्रयानुक्तानां सामान्यनराशंसपदेनाग्निगणान्तर्भूतत्वात्तदुनुरोधेन—कासांचित्साहचर्येण सूक्तदेवतानुरोधेन च यथायथं स्थानादि द्रष्टव्यमिति फलितम् । अत्रापि च—‘अवशिष्टं हि देवतात्वमग्रावेव सर्वदेवताभिवादात्—अग्निर्वै सर्वा देवता इति हविर्ज्ञायते’, ‘अग्निर्वै देवतानां भूयिष्ठभागि’ति च—‘अपरिग्रहंच प्रधानगामि’ इति न्याय इति सप्तमाध्यायस्थ निरुक्तभाष्यकारेण सर्वदेवतानामग्निरूपत्वबोधनात्प्रायोग्निभक्तित्वं देवतानां इंद्रादित्यभक्तित्वं चाल्पश इति विवेकः ।

सर्वानुक्रमणी प्रोक्तस्थानादिका देवताः । ताश्च गणत्रयानुक्ताः सर्वानुक्रमणी प्रोक्ताः स्थानादिज्ञानार्थतत्कथनपुरःसरं संक्षेपेण संगृह्यन्ते । तथा हि—‘गणत्रये निघंटू केनोक्तो यो देवता गणः । सर्वानुक्रमणी प्रोक्तस्तत्स्थानं भक्तिरुच्यते १ अविदित्वा स्थानं भक्तीनाममंत्रमुदीरयेत् । यदितत्सकलं कर्म वैयर्थ्यं याति निश्चितम् २ अतः स्थानं च भक्तिश्च नाम च प्रोच्यते मया । पृथ्वीस्थाना अग्निभागाः कथ्यंते देवताः पुरा ३ निर्मन्थ्या हवनीयाग्नीदक्षिणा सदसस्पतिः । रोमशावरुणानीच गुंगूरं च देवता ४ उपाध्यायस्तथा यूपो वामदेवः शुनोपि च । अत्रि-

श्रैवतयातक्षावृत्तुर्भाशशीयसी ५ ऋभुक्षाश्रवसिष्ठश्चतथाचैवोपमश्रवाः । अध्येतारःपावमान्योयजमानश्चदंपती६ श्रानोवसुक्रोनिर्ऋ-
तिःसुबंधोर्जीवइत्यपि । वधूवासोयक्ष्मनाशःपुरुषःपणयस्तथा ७ धनदाताचैंद्रलवःसपत्नीनाशनस्तथा । अलक्ष्मीनाशदुःखप्रनाशौद्वौ-
चाथमायवः ८ दुष्णोरथगोपाश्रहस्तत्राणंतथाकराः । अथराज्ञःप्रवक्ष्यामिदेवतात्वमुपागतान् ९ स्वनयःसोमकोराजात्रसदस्युर्ऋणं-
चयः । तरंतपुरुमीह्वौचतथैवौशनसोनृपः १० रथवीतिश्चायमानःसुदासासंगकावुभौ । ऋक्षाश्रमेधौराजानौकुरुश्रवणइत्यपि ११ पुरु-
रवाश्चासमातिःकशश्चाथतिरिंदिरः । पाकस्थामामिपिक्तश्चकुरंगश्चनृपःस्मृतः १२ अंतरिक्षस्थितान्देवान्वायुभक्तीन्समासतः । प्रव-
क्ष्यामियतःकर्मसफलंतद्विनानहि १३ अर्यमाचक्रतश्छंदंतदिरिक्षंचतुर्थकम् । स्वर्गस्थानान्सूर्यभक्तीन्प्रवक्ष्यामिविशेषतः १४ आत्माच-
परमात्माचपृथ्रियेज्ञस्तथाक्षरम् । मायाभेदोभाववृत्तौद्युःसंज्ञानंतथैवच १५ इतिगणत्रयानुक्तदेवतानांस्थानादिविचारः ॥

अथदेवतास्वरूपविचारः । तासांरूपंचतुर्विधं—पौरुषविध्यं—अपौरुषविध्यं—कर्मार्थात्मोभयविध्यं—सत्यमौभयविध्यंचेति
सर्वचैतदुपपद्यतेमहाभागयस्यैश्वर्यादेव । स्पष्टंचेदंनिरुक्तोत्तरपट्टकेप्रथमाध्याये—‘अथाकारवितनंदेवताना’ मित्यादि । ताअपिपुनरनेक-
प्रकारैर्भिद्यंते । तेचप्रकाराः—सूक्तभाक्त्व—हविर्भाक्त्व—सूक्तहिनिरुभयभाक्त्व—निपातभाक्त्वरूपाः । तत्रैवनिरुक्तेतद्भाष्येचत्रयो-
दशखंडेऽभिहिताः । याचसूक्तमेवभजतेनहविःसासूक्तभागिनी । तथाचबृहद्देवतायाम्—‘यस्यांवदत्यर्थवादासाज्ञेयासूक्तभागिनी’ इति ।
तदुदाहरणानि—‘अयंवेनश्चोदयत्’ इतिवेनदेवताकंहविर्भागित्यादि । ‘असुनीते’ इतिद्वयोःअसुनीतिः । ‘ऋतस्यहिशुरुधः’ इतिनृ-
चक्ष्यऋतोदेवताः इतिद्वेदेवतेनसूक्तभागिन्यौनहविर्भागिन्यौतयोस्तुयथानुगुणंसूक्तभागिनीध्वंतर्भावः । वाय्वादयःसूक्तभाजोहविर्भाजश्च

एताःसूक्तंभजंतेहविश्चेत्युभयभाजः । याश्चऋचं—अर्धर्चं—पादंमृचादिकंचप्राधान्येनभजंतेताःसर्वाऋग्भाजःप्रायेणेत्यर्थः । तानसूक्तभाजः
किंतुहविर्भाजएव । निपातभाजस्त्वनेकदेवतायामृचिसंभवंति । ताश्चकचित्समप्रधानाउपादीयंते कचित्प्राधान्येन कचिदप्राधान्येनेत्येव
मनेकविधानिपातभाजोज्ञेयाः । तथाचबृहद्देवतायाम्—‘यांस्तौतिप्रसंगेनसाविज्ञेयानिपातिनी’ ति । विस्तरस्तुनिरुक्तभाष्यादवगन्तव्यः ॥

लिङ्गोक्तदेवतानांनिर्णयः । तत्रलिङ्गानामऋगर्थः सर्वानुक्रमणीष्टतौतथैवोक्तवान् । तेनउक्ताज्ञाता तात्पर्यानुरोधेनकल्पे-
तियावत् । तात्पर्यंदिक्चित्साक्षात्—कचिद्विनियोगवशात्—तदनुगुणार्थकल्पनयावगंतव्यम् । एतन्निर्वचनफलंतुवैश्वदेवादिसूक्तेपुसूक्त-
भेदप्रयोगेसर्वानुक्रमण्यांलिङ्गोक्तदेवताकत्वोक्तावधिकारप्राप्तदेवताबाधनमेव । अन्यथोक्तलिङ्गोक्तदेवतालक्षणस्याऽव्यावर्तकत्वेनतत्रत्र-
लिङ्गोक्तदेवतोक्तिवैयर्थ्यापत्तेः । ताश्चद्विविधाः—देवताकांडपठिताः तद्वहिर्भूताश्च निपातभाक्त्वाद्बृहद्देवतायांवैश्वदेवसूक्ते देवताकांड-
पठिताश्चतदानुपूर्वाकाएव नतुमंत्रपठिताःपर्यायभूताः । यथा—‘वह्निंयशस’ मितिमंत्रेवहेरूपादानेपिदेवताकांडेऽग्निर्वैतैवोपादानान-
दनुरोधेनसर्वानुक्रमण्यामग्निरेवोपात्तोनतुवह्यादिरूपेण । एवमन्यत्राप्यूहम् । तद्वहिर्भूताअपिद्विविधाः—गणविशिष्टाःकेवलाश्च । ताश्च-
सूक्तभाजोनसन्ति । अन्येनिपातभाक्त्वादयःसर्वेधर्माःसंभवन्ति । तथाचबृहद्देवतायाम्—‘सप्तर्षयोवसवश्चापिदेवाअथर्वाणोभृगवःसोम-
सूर्याः । पथ्यास्वस्तीरोदसीचोक्तमंत्रेकुहूगूंगूरदितिर्धेनुरइया १ असुनीतिरिक्ताचाफ्याविधातानुमतिर्इया । अंगिरोभिःसहैताःस्युरुक्तमंत्रा-
श्चदेवताः २ वैश्वानरोहिसुपर्णोविवस्वान्प्रजापतिर्द्यौःसुधन्वानगोष्ठः । अपान्नपादर्यमावातजूतिरिक्त्स्वपतिश्चापिरथस्वपतिश्च ३ ऋभवः-
पर्जन्यःपर्वताम्राश्च (पत्नी) दक्षोभगोदेवपत्नीर्दिशश्च । आदित्यारुद्राःपितरोथसाध्यानिपातिनोवैश्वदेवेषुसर्वे ४ इति ।

लिंगोक्तदेवतास्थलनिर्देशः ।

१।३।६। ह्यामि—आद्यालिंगोक्तदेवतापादा
 १।६।१२। इमंषोळश—तन्मोमित्रोऽर्धर्चोर्लिंगोक्तदेवतः
 १।७।३३। ईळेपंचाधिकाश्विनमाद्यौपादौलिंगोक्तदेवतौ
 २।१।२६। प्रमुसप्तमैत्रावरुणत्वंत्येर्लिंगोक्तदेवत्ये
 २।२।३। अस्तुश्रौषळेकादश—वैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपिसूक्त-
 प्रयोगेवैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगेयल्लिंगंसादेवता
 २।६।२९। गणानामेकोना—बार्हस्पत्यास्तुष्टलिंगाः
 २।७।१५। अयमेऽष्टौ—अंत्यालिंगोक्तदेवता
 ३।५।१३। प्रत्यग्निःपंचलिंगोक्तदेवतत्वेके
 ४।१।२०। अग्ने(पावक)गायत्रमंत्यालिंगोक्तदेवता
 ४।२।२३। तंप्रत्नया—अन्येचक्रषयोत्रदृष्टलिंगाः [देवतः
 ४।७।३०। स्वादुरेकत्रिंशद्गर्गःपंचादौसौम्योऽगव्यूयर्धर्चोर्लिंगोक्त-

४।८।४। यज्ञायज्ञाश्रधिका-मारुत्योऽयास्तिस्त्रोवासांलिंगोक्त-
 [देवताः
 ५।१।२२। जीमूतस्येवैकोना—रथगोपान्जगत्यांलिंगोक्तदेवता
 ५।१।२३। पराःपंचयादयोर्लिंगोक्तदेवताः
 ५।४।८। प्रातर्भागजगत्याद्यालिंगोक्तदेवता
 ५।४।११। दधिकांदाधिकंजगत्याद्यालिंगोक्तदेवता
 ७।५।१५। परेयिवांसंषोळशयमोयामंषष्टीलिंगोक्तदेवता
 ८।१।२३। प्रतारीतिदशर्चे—सप्तम्यांलिंगोक्तदेवताः
 ८।७।९। इमंनोनव-आद्यास्तिस्त्राभेरात्मस्तवःशिष्टायथानिपातं
 ८।७।२०। ईजानंशकपूतो—आद्यालिंगोक्तदेवता
 ८।८।२४। तुभ्येदंचतुष्कं—तृतीयालिंगोक्तदेवता
 ८।८।४२। विष्णुस्त्वष्टागर्भार्थाशीर्लिंगोक्तदेवतं

देवताविशेषेदेवतांतरसमुच्चयः । अयंचपरिभाषयाप्राप्तः । तथाहि—‘प्रायेणैद्रेमरुतोराज्ञांचदानस्तुतयः’ इति सर्वानुक्रमणी ।
 अस्यार्थः—इंद्रदेवताकसूक्तघटकबहुमंत्राणां दानादिदेवताकमंत्रान्विहायप्रायेणमरुदेवताकत्वम् । तत्फलंतुसर्वत्रैंद्रदेवताकमंत्राणां-
 मरुद्द्वितीयप्रापणम्—तदप्युक्तं सर्वानुक्रमणीभाष्ये—प्रायेणैद्रेमरुतःस्तूयंतइतिवाक्यशेषः । परिभाषेयं मरुद्द्वितीयप्रापणार्थमंतरेणापि-
 वचनं, तेन ‘सुरूपकृत्तुमूतये’ ‘इंद्रायाहिचित्रभानो’ ‘योयजातियजातइत्’ ‘यज्ञेदिवोनृषदनेपृथिव्याः’ इत्यादींद्रदेवताकेषुपरिभाषाप्राप्त-
 मरुदेवतापिसिद्धा । प्रायेणेत्यनेनेंद्रमात्रदेवताबोधकोक्तिसत्त्वे गुणविशिष्टोपादानेचमरुदभावःसूच्यते । तद्यथा—‘तत्रवगस्त्योमारुतं-
 ही’तिहिशब्दप्रापितमरुदेवताकसूक्तत्रयांतर्गतसहस्रंतइतिद्वितीयसूक्तस्यायैद्रीत्यनेनइंद्रदेवताकत्वंबोधितं तत्रसमुच्चायकचशब्दाभावेन-
 मरुदभावः । अतएव ‘आदहेत्येताःषण्मारुतोवीळुचिदिंद्रेणैल्लैद्यौचे’तिमरुतसमुच्चायकचशब्दोपादानंसंगच्छते । एवं ‘जगृभ्माष्टौसप्र-
 गुर्वैकुंठमिंद्रंतुष्टावविकुंठानामासुरींद्रतुल्यं पुत्रमिच्छंतीमहत्तपस्तेपेतस्याः स्वयमेवैंद्रः पुत्रो जज्ञे’ इति सर्वानुक्रमणीतिहासेवैकुंठेन्द्रमरुत्वदिंद्रे-
 चमरुद्द्वितीयदेवताभावःसिध्यति । अतएव ब्राह्मणतृतीयपंचिकायांषोडशखंडे ‘इंद्रवैवृत्रंजग्निवांसनास्तृतेतिमन्यमानाः सर्वादेवता-
 आजहुस्तंमरुतएवस्वापयोनाजहुः प्राणावैमरुतः स्वापयः प्राणाहैवैनंनाजहुस्तस्मादेषोच्युतः स्वापिमान्प्रगाथः शस्यत आस्वापेस्वापिभिरिती’-
 ति । तदर्थोभाष्येदर्शितः—तथाहि—इंद्रोयदावृत्रंहतवान् तमिंद्रं सर्वादेवताअजहुः परित्यक्तवत्यः । कीदृश्योदेवताः ? नास्तृतेति नहि-
 सितवानिंद्रइतिमन्यमानाः । वृत्रस्यातिप्रौढशरीरत्वात्प्रहारमात्रेणासौनमृतइतिदेवानांभीतिः । इतरदेवताभिः परित्यक्तं तमिंद्रंमरुतएवाऽ-
 जहुः नपरित्यक्तवंतः तद्विशेषणंस्वापयइति । सुषुप्तिकालेपि वर्तमाना इत्यर्थः । स्वापिशब्दार्थः श्रुत्यैवप्रदर्श्यते—‘प्राणावैदेहमध्येवर्तमानाः

प्राणाएवस्वापयोमरुतःस्वापकालानुवर्तिनोवायवः' । प्राणानांतकालानुवृत्तिमाथर्वणिकाःप्रभोत्तराभ्यामामनन्ति—'भगवन्नेतस्मिन्पुरुष-
कानिस्वपंतिकान्यस्मिन्जाग्रती'तिप्रश्नः 'प्राणान्नयएवैतस्मिन्पुरेजाग्रती'त्युत्तरं एवंविधायस्मात्प्राणरूपामरुतएवैनमिद्रंतदानीनपरित्यक्त-
वंतस्तस्मात्कारणादेष'इंद्रनेदीय'इत्यादिकः स्वापिमान्प्रगाथोच्युतोमरुत्वतीयशस्त्रेसर्वथाप्यपरित्यक्तःशस्यते । स्वापिशब्दोयस्मिन्प्रगाथे-
स्तिसोयंस्वापिमान् 'आस्वापेस्वापिमि'रित्ययंपादोस्मिन्प्रगाथेआन्नायते तस्मादयंस्वापिमान् । इत्थंइन्द्रनिह्वाख्यंप्रगाथंप्रशस्य पुनरपि-
प्रकारांतरेणप्रशंसति । अपिह अपिच । अतः एतत्प्रगाथशंसनादूर्ध्वंअस्मिन्मरुत्वतीयशस्त्रे यच्चैद्रमेवछंदःइंद्रसंबंध्येवछंदःशब्दोपलक्षितो-
मन्त्रःशंस्यतेतद्वत्सर्वं तदपिजातंमरुत्वतीयशस्त्रंभवति । एषचेत्यादिनातत्रयुक्तिरुच्यते 'आस्वापेस्वापिमि'रितिपादोपेतत्वेनस्वापिमानेष-
प्रगाथोच्युतश्चेदपरित्यक्तश्चेत्तदामरुत्वतीयंभवति । स्वापिशब्दवाच्यानांमरुतांप्रतिपादकत्वादित्यर्थः । सोयंप्रगाथः शाखांतरेद्रष्टव्यः ।
बृहदेवतायामपि—'इरांष्टणातियत्कालेमरुद्भिःसहितोबरे । रवेणमहतायुक्तेनैन्द्रमृषयोब्रुवन्' । अस्यार्थः—अंबरे मरुद्भिर्वायुभिःसहितः
मदतारवेणशब्देनयुक्तः इरामुदकंष्टणातिवर्षतितेनकारणेनर्षयइंद्रमब्रुवन् । तथातत्रैव—'रसान्नश्मिभिरादायवायुनायंगतःसह । वर्ष-
त्येवचयल्लोकेतेनेन्द्रइतिचस्मृतः' इति । निरुक्तेपि—'यदेनंप्राणैःसमैधंस्तदिद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायते' । अस्यार्थः—तदिद्रमपरमिन्द्रस्येद्र-
त्वंब्राह्मणउच्यते—यदेनंमध्यतोवस्थितंशरीरस्यप्राणभावेनविष्टभ्येतर्नांप्राणान्वागादीनितरप्राणवृत्तिमाहाभाग्यसंप्रदानेनयदहंविशिष्टो-
स्मिन्त्वंतद्विशिष्टोसीत्येवमादिनाप्राणाधिदेवताःसमैधन्समदीपयन्संतानार्थतदिद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायते । इधेभूतानीतिकर्तरि प्राणैरेनं-
समिधतेतिकर्मणि इत्यनेनेंद्रपदव्युत्पत्त्याइंद्रस्यमरुदवियोगएवयुक्तः । एवंचमरुतामिंद्रस्यप्रीत्याऽपरित्यक्त्वात्प्राणिमात्रस्यजीवनहेतु-

त्वेनाप्यायकत्वात् इंद्रपदव्युत्पत्त्यातदवियोगबोधनाच्चइंद्रदेवताकमंत्राणां द्वितीयामरुदेवतानियतेतिसर्वमनवद्यम् । अन्यत्रतुविधिबोधि-
तेंद्रातिरिक्तदेवताकसूक्तघटकानांकेषांचिदेवमंत्राणांमरुदेवताकत्वमाचार्योक्तमेव 'प्रतित्यमाग्निमारुत'मित्यादि । दानस्तुतिस्तुराज्ञामेव-
नेतरेषाम् । तेनयत्किंचित्संबंधितयादानस्तुत्युक्तौतत्तन्नामकराजस्यदानस्तूयमानत्वाद्देवता । इतिपरिभाषाप्राप्तद्वितीयामरुदेवताविचारः ।

इंद्रासोमादिविचारः। एवमिंद्रासोमदेवताकेराक्षोघ्नसूक्तेपि इंद्रादिदेवताभिरिंद्रासोमयोर्बाधेपिरक्षोघ्नत्वगुणस्याबाधात्तद्गुणकत्व-
मिंद्रादिदेवतानांनिर्विवादम् । अतएवबृहदेवतायां—'पिबेंद्रस्तौतिनेत्यंतरक्षोघ्नाग्नेयमुत्तरम् । रक्षोघ्नाग्नेयमित्युक्तंयत्त्वेतद्ब्रह्मणेति' इत्यादि-
वचनैर्गुणाभिधानंसंगच्छते । ननु 'इंद्रासोमातपत'मितिपंचविंशत्युच्चात्मकेइंद्रासोमदेवताकराक्षोघ्नसूक्ते 'प्रवर्तयेदिवोअश्मान'मित्यारभ्य-
पंचानां 'प्रवर्तयेतिपंचैद्य' इत्यनेनेंद्रदेवताकत्वमुक्तं तत्रपंचम्याः पूर्वार्धचस्यवसिष्ठाशीर्देवताकत्वंउत्तरार्धचस्यपृथिव्यंतरिक्षदेवताकत्वस्य-
विशिष्योक्त्याबाधात् इंद्रदेवताकत्वविरहेणक्रमेणपंचत्वानुपपत्तिरितिचेन्न 'मानोरक्ष' इतिपंचमीविहाय 'इंद्रजही' त्यग्निमायाःषष्ठया-
ग्रहणेनपंचत्वोपपादनेनाक्षतेः । अतएवैतत्प्रकरणस्यसर्वानुक्रमण्यां 'अष्टमीषोळश्यावैद्यौ' इत्युक्त्वापुनश्च 'मानोरक्ष' इतिपंचमीविहाय
व्यवधानेन 'इंद्रजही' त्यग्निमषष्ठीग्रहणरूपवैचित्र्यप्रदर्शनार्थं 'प्रवर्तयेतिपंचैद्य' इतिइंद्रदेवताकत्वोक्तिःसंगच्छते।अन्यथाऋचांक्रमस्यवि-
वक्षितत्वेलाघवात्स्थलांतरवत्सकृदुपादानमात्रेणैवतद्देवताकत्वेसिद्धेपुनरुपादानमसंगतंस्यात् । अतएव 'अस्तीदंषोळशाद्याचतुर्थीदशमीद्वा-
दशयोन्युभः षष्ठ्येकादश्यांत्येचजगत्स्यःपंचम्यृत्विग्भ्योवा' । चतुर्विंशतितमेखंडे 'उपांत्येसीतायैतेचानुष्टुभावाद्याचतुर्थीचेति' । पंच-
विंशतितमेखंडे 'त्वामग्नेयौत्पापंचम्यौपंक्तीअग्र ओजिष्ठमंत्याचतुर्थ्यौचे' त्यादिस्थलांतरेउक्तवैचित्र्यस्यकाव्यभावेनपुनरुपादानाभावः ।

अतएवचबृहदेवतायां—‘प्रवर्तयेतिपंचैष्ट्राएँद्रासोमीत्वृगुत्तमा । ऋषिस्त्वाशिषआशास्तेमानोरक्षइतित्वृचि । दिविचैवपृथिव्यांचतथा-
पालनमात्मनः’ इत्युक्तम् । अत्रहिपंचानामिन्द्रदेवताकत्वं ‘मानोरक्ष’ इत्यस्याःपंचम्याःवसिष्ठाशीरादिदेवताकत्वंचोक्तं तस्या इन्द्रदेवता-
कत्वंतुन विशेषोक्त्यात्वंतत्वेनचैन्द्रदेवतासंबंधाभावत् इन्द्रजहीत्यस्याइंद्रासोमदेवताकत्वमस्त्वितिवाच्यम् । तत्रैव ‘एँद्रासोमीत्वृगुत्तमे’
त्यनेनोत्तमायाःसप्तम्याएवेंद्रासोमदेवताकत्वविधानात् । ‘प्रवर्तयेतिचतस्रएँद्रा’इतित्वपपाठः बहुषुपुस्तकेष्वदर्शनात् उक्तबृहदेवतावाक्य-
विरोधात्साधकाभावाच्चेतिसर्वमनवद्यम् ।

भाववृत्तविचारः । अथ‘नासदासी’दित्यादिसूक्तेषुभाववृत्तदेवताऽभिहितातस्याःस्वरूपंविचार्यते—‘नासत्सप्तप्रजापतिःपरमेष्ठी-
भाववृत्तु’इतिसर्वानुक्रमण्यांभाववृत्तशब्दःभावानांपदार्थानांवृत्तिःसृष्ट्यादिप्रवृत्तिर्यस्मादिति व्युत्पत्त्याजगदुत्पत्तिस्थितिलयकर्तृपरः ।
सचविशेष्यनिग्रः । तथाच ब्रह्मणोयदाविशेष्यत्वंतदानपुंसकत्वम् । हरैर्यदाविशेष्यत्वंतदापुंस्त्वम् । अतएवबृहदेवतायां—‘यथेदमप्रे-
नैवासीदसदप्यथवापिसत् । जज्ञेयथेदंसर्वतद्भाववृत्तंवदंतितु’ इतिनपुंसकनिर्देशः । तत्रैवचान्यत्र—‘मायाभेदोभाववृत्तोऽनुःसंज्ञानंतथे-
वचे’ति । अग्निपुराणेआचाराध्याये—‘गायत्रीतुविशेषेणअधमर्षणसूक्ते । देवताभाववृत्तस्तुऋषिश्चैवाधमर्षणः । छंदश्चातुष्टुभंतस्यभा-
ववृत्तोहरिःस्मृतः’इतिपुंनिर्देशश्चसंगच्छते । सूक्तेतुभाववृत्तशब्दोऽर्शआद्यजंतोनित्यनपुंसकः इतिनकुत्रापिलिंगानुपपत्तिरितिदिक् ।

१ वृत्तिशब्देनविग्रहेभाववृत्तीतिस्यात् । वृत्तशब्देनविग्रहेतुभाववृत्तेतिस्यात् ।

अथप्रक्रांतगुणविशिष्टदेवताकसूक्तेदेवतांतरप्राप्तौगुणोच्चारणविचारः । तत्र ‘नवममंडलंपावमानंसौम्य’मिति सर्वानुक्रमणी
तस्याअयमर्थः—सोमःपवमानगुणकः । पृथक्पदोपादानंमंडलांतर्गतसोमापवादभूतदेवतांतरस्यापितद्रुणलाभार्थंनतुमंडलांतर्गतआग्नी-
सूक्तस्य गुणांतरयुक्तदेवताकत्वेनकथंपवमानगुणकत्वमितिचेन्न गुणांतरयुक्तत्वेपिपवमानगुणकत्वकल्पनेबाधकाभावात् तद्रुणाभावक-
ल्पनेदृढतरप्रमाणाभावात् मंत्रलिंगविरोधाच्च । नह्येकदेवतायाएकएवगुणइतिनियमः । ‘दैव्यौहोतारौप्रचेतसौतिस्रोदेव्यःसरस्वती-
काभारत्य’इत्यादावेकस्याअप्यनेकगुणदर्शनात् । तथाचबृहदेवतायां—‘पवमानःस्तुतःसोमोनवमेमंडलर्षिभिः । पवमानवदाश्रयस्तुसमि-
द्धइतिसंस्तुताः’ इत्युक्तम् । पवमानवत्यश्रुताआश्रयश्चेतिविग्रहः समिद्धइत्यागृभिःसंस्तुताइत्यर्थः । तेनआग्नीदेवतानापवमानगुणकत्वं-
स्पष्टमेवलभ्यते । तेनपवमानवदितिवतिप्रत्ययांतमंगीकृत्यसोमोयथापवमानमात्रगुणकः, एवमाग्नीदेवताअपीध्मादिमात्रगुणवत्यइति-
दृष्टांतपरतयाव्याख्यानंकुर्वंतोनिरस्ताः । गुणानामुक्त्यैवसिद्धत्वेनात्रपवमानवदितिदृष्टांतकथनवैयर्थ्यात्सर्वानुक्रमणीवृत्तिकृत्तंपवमा-
नगुणकत्वाभावपरंव्याख्यानंतुप्रमाणाभावान्निर्युक्तिकत्वाच्चोपेक्ष्यम् । इतिपवमानविशिष्टदेवताविचारः ।

अथऋभुगणस्थलिंगोक्तदेवतावाचकविभ्वशब्दस्वरूपविचारः । निघंटुस्थदेवताकांडेऋभुपदव्याख्यावसरेनिरुक्तोत्तरपदकेपंच-
माध्यायेषोडशखंडेविष्ट्रीशमीतिमंत्रघटकऋभुपदव्याख्यावसरे‘ऋभुर्विभ्वावाजइतिसुधन्वनआंगिरसस्यत्रयःपुत्रावबूवु’रित्यत्रविभ्वाइति
नांतःशब्दः । तथाचाष्टमाष्टकेनृतीयाध्यायेऽष्टमेवर्गे‘दिवश्चिदावोमवत्तरेभ्य’इतिमंत्रेविभ्वनाचिदितिनृतीयांतपददर्शनात् । अतएव
नृतीयाष्टकेसप्तमाध्याये‘ऋभुतोरयिःप्रथमश्रवस्तम’इतिमंत्रव्याख्यावसरेविभ्वमिस्तष्टःविभ्वतष्टइतिव्याख्यातंवेदभाष्ये । एवंविभ्वाइति-

प्रथमांतं विभ्वानमिति द्वितीयांतं विभ्वनइति चतुर्थ्यंतं यथायथं तत्र तत्रोक्तम् । एतेन दुर्गप्रणीतनिरुक्तभाष्ये 'तेषां प्रथमोत्तमाभ्यां बहुवन्नि-
गमाभवंति न मध्यमेन विभ्वा' इति तृतीयांतसमानाधिकरणनिर्देशेन विभ्वाशब्द आकारांत इति लभ्यते स तु लेखकप्रमाद इति स्पष्टमेव प्रतीयते ।
आकारांतत्वे हि उक्तविभ्वनेति पदविरोधः विभ्वभिस्तद्व्यतिरेकविग्रहप्रदर्शनपर उक्तभाष्यविरोधश्चेति । इति विभ्वशब्दस्वरूपविचारः ॥

अथ रोदःशब्दविचारः । अथ रोदःशब्दोदसीशब्दयोर्नपुंसकस्त्रीलिंगयोर्विचारः क्रियते । रुदधातुप्रकृतिक असुप्रत्ययांतः-
सांतोनपुंसकएकः । तत्प्रकृतिकगौरादिङीपंतस्त्वपरः स्त्रीलिंगः । वेदे कोशे चोभयोरपि तथा दर्शनात् । तथा हि । 'न हित्वा रोदसी उभे'-
'वित्तमे अस्य रोदसी' - 'नरोदसी अपनुदंत घोराः' - इत्यादि मंत्रेषु यावापृथिवीवाचकः सांतोनपुंसकः । अतएव पदकाले द्विवचनांतत्वेन-
प्रगुह्यत्वादिति शब्दप्रयोगः संगच्छते । तस्य च यावापृथिवीदेवतावाचकस्य देवतोच्चारणकाले प्रथमांतस्य रोदसी इति स्वरूपं - अन्वाधानकाले-
तु द्वितीयांतस्य रोदसी इति । हौम्यादिद्रव्यत्यागकाले चतुर्थ्यंतस्य रोदोभ्यामिति । अतएव च एते पृष्ठानीति मंत्रे रोदसोरिति सप्तमीद्विवचनांत-
मुपपद्यते । ङीपंते तत्र तत्रांतोदात्तस्वरव्यत्ययकल्पनाच्छांदसत्वेन पूर्वसवर्णदिकं रोदसोरित्यत्र ईकारलोपकल्पनं च स्यादिति महदेवगौरवम् ।
सांताश्रयणे तु न किंचित्कल्पनीयमिति महदेवलाघवम् । अमरकोशेऽपि तृतीयांतेनातार्थवर्गे एकोनत्रिंशदधिकद्विशतश्लोके - 'प्रसूरश्चापि-
भूयावौ रोदस्यौ रोदसी च ते' इति, । रामाश्रमकृततट्टीकायामपि - 'यावापृथिव्यौ रोदस्यौ यावाभूमी च रोदसी' । 'रोदश्च रोदसी चापि दि-
विभूमौ पृथक् पृथक् । सहप्रयोगेषु भयोरोदः स्यादपि रोदसी' इति विश्वः - इति दर्शनाच्च सांत एव ग्राह्यः । यस्तु । 'जोषद्यदीमसुर्यासचध्वै-
विषितस्तु कारोदसी' - 'सचामरुत्सुरोदसी' - 'मिष्यक्षये पुरोदसी' - 'अधस्मै पुरोदसी' - इति चतुर्पुंदाहरणे पुं ईकारांत एकवचनांतः स तु मरु-

त्स्त्रीवाचकः - रुद्रस्त्रीवाचकः - विष्णुद्वाचकश्चेति न काप्यनुपपत्तिः । स्पष्टं चेदं वेदभाष्ये - 'जोषद्यदीमसुर्यासचध्वै' इति मंत्रव्याख्यावसरे 'परा-
शुभ्रा अयास' इति मंत्रे रोदसी इत्यत्र यावापृथिवीवाचकत्वे ङीपंतस्यांतोदात्तस्य वाच्छंदसीत्यनेन पूर्वसवर्णदीर्घे द्विवचनांतत्वेन प्रकृतिभावः ।
मरुत्स्त्रियादिवाचकत्वे तु लुप्तसप्तम्यंतं 'ईदूतौ च सप्तम्यर्थे' इति प्रगुह्यत्वाच्च द्रष्टव्यमिति सुधीर्भिर्विभावनीयं । इति ऋग्वेदकल्पद्रुमे रोदःशब्दनिर्णयः ॥

संहितास्य गायत्र्यादिच्छंदांसि । अथास्यां शाकलसंहितायां गायत्र्यादिच्छंदसामृगियत्ताबुभुत्सूनां प्रीत्यै तत्तत्संख्यानियमं-
दर्शयिष्ये । तत्र तावत् - गायत्र्येकोनपंचादशदिकचतुर्विंशतिशतानि २४४९ । उष्णिह एकचत्वारिंशदधिकं शतत्रयं ३४१ ।
अनुष्टुभः पंचपंचाशदधिकान्यष्टौशतानि ८५५ । बृहत्येकाशीत्यधिकं शतं १८१ । पंक्तयोद्वाद्वा दशदधिकं शतत्रयं ३१२ । त्रिष्टुभ-
स्त्रिपंचाशदधिकद्विचत्वारिंशच्छतानि ४२५३ । जगत्योऽष्टाचत्वारिंशदुत्तरत्रिंशताधिकं सहस्रं १३४८ । अतिजगन्यः सप्तदश १७ ।
शक्यैकोनविंशतिः १९ । अतिशक्यो नव ९ । अष्ट्यः पद ६ । अत्यष्ट्यश्चतुरशीतिः ८४ । धृती द्वे २ । अतिधृतिरंका १ ।
एकपदाः षट् ६ । द्विपदाः सप्ताशीतिः ८७ । 'बार्हताः प्रगाथाः शतं १०० । विपरीतोत्तराश्चतुरधिकानवतिः ९४ । ककुभः पंच-
पंचाशत् ५५ । महाबार्हत एकः १ । एवं सर्वे मिलित्वा सार्धं शतद्वयं २५० । एते दृचादृचा इति कृत्वा त एताद्विगुणाकचः पंच-
शतानि ५०० ॥ एवं सकलाः शाकलसंहितायां खिलरहितायामृचो ब्युत्तरसप्तत्यधिकचतुःशताधिकदशसहस्राणि १०४७२ संख्येन ॥
यत्तु 'ऋचां दशसहस्राणि ऋचां पंचशतानि च ॥ ऋचामशीतिः पादश्चैतत्पारायणमुच्यते ॥' इति कस्यचिद्वचनं तद्बालखिल्याध्यायादि-

खिलसहितशाकलसंहिताविषयमितिज्ञेयम् ॥ खिलरहितायास्तुपूर्वोक्तायाएवसंख्यायाःप्रतीतेः ॥ एवमत्रप्रथमाष्टकेऋचः १३७० द्वितीये ११५७ तृतीये १२०९ चतुर्थे १२६९ पंचमे १२६३ षष्ठे १६५० सप्तमे १२६३ अष्टमे १२९३ । एतत्संकलनं-पूर्वोक्तमेव । सूक्तसंख्यात्वानुक्रमण्यमेव 'तदेतत्सूक्तसहस्रं' इत्यादिनापठिता सापिबालखिल्यरहितायाएवघटते । तदित्यं-प्रथमाष्टके सूक्तानि १२१ द्वितीये ११९ तृतीये १२२ चतुर्थे १४० पंचमे १२९ षष्ठे १२४ सप्तमे ११६ अष्टमे १४६ एतत्संकलनंप्रागुक्तमेव ।

गायत्र्यादिछंदोभेदपरिगणनं-गायत्रीऽ पदपंक्तिः-उष्णिग्गर्भा-पादनिचृत्-अतिनिचृत्-यवमध्या-वर्धमाना-प्रतिष्ठा-हसीयसी । उष्णिक् ७ पुरउष्णिक्-ककुप्-ककुङ्ग्यकुशिरा-तनुशिरा-पिपीलिकमध्या-अनुपुङ्गर्भा-उष्णिक् । अनुष्टुप् ६ महा-पदपंक्तिः-कृतिः-पिपीलिकमध्या-काविराजः-नष्टरूपीविराजः । बृहती १० पुरस्ताद्बृहती-न्यंकुसारिणी-उरोबृहती-स्कंधोप्रीवी-उपरिष्ठाद्बृहती-विष्टारबृहती-ऊर्ध्वबृहती-पिपीलिकमध्या-विषमपदा-बृहती । पंक्तिः ७ विराट्-सतोबृहती-विपरीता-प्रस्तार-पंक्तिः-आस्तारपंक्तिः-संस्तारपंक्तिः-विष्टारपंक्तिः । त्रिष्टुप् १२ जगती-अभिसारिणी-विराट्स्थाना-विराटरूपा-ज्योतिष्मती-पुरस्ताज्ज्योतिः-मध्येज्योतिः-उपरिष्ठाज्ज्योतिः-महाबृहती-यवमध्या-पंत्युत्तरा-विराट्पूर्वा । जगती ३ त्रिष्टुप्-महासतोबृहती-महापंक्तिः । प्रगाथाः ६ बार्हतः-काकुभः-महाबार्हतः-विपरीतोत्तरः-आनुष्टुभः-आनुष्टुमुखासृचाः इति ।

स्वाहावत्यऋचः ।

मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः
स्वाहायज्ञं कृणोत न	१ १ २५	आपूर्णोऽअस्य कलशः	३ २ ११	आयाह्यर्यऽआपरि०	६ ३ १२
तत्तमे अपस्तदुतायते	१ ७ ३०	तिष्ठ हरीरथ आ	३ २ १७	स्वाहाकृतस्य तृपतं०	६ ३ १७
पुषण्वते मरुत्वते०	२ २ ११	इन्द्रः स्वाहापिबतु०	३ ३ १४	आदनुतेऽअनु०	६ ४ ४२
स्वाहाकृतान्याग०	२ २ ११	स्वाहाप्रयेवरुणा०	३ ८ २१	विश्वेदेवाः स्वाहाकृतं०	६ ७ २५
पुरोगाऽअग्निर्दे०	२ ५ ९	आयाह्यमेस०	५ २ २	वेषिहोत्रमुतपोत्रं०	७ ५ ३०
घृतमिमिक्षे घृतमस्य	२ ५ २३	यथावः स्वाहा०	५ २ ४	मातलीकवैर्यमो०	७ ६ १४
तुभ्यं हि न्वानोव०	२ ७ २५	आचनो बर्हिः०	५ ४ २९	आग्नेवहुवरुण०	८ २ २२
आयाह्यमेसमि०	२ ८ २३	आनोयातमुप०	५ ८ २५	सद्योजातोव्यमिमीत०	८ ६ ९

निर्दिष्टेषु स्वाहावन्मंत्रेष्वपि प्रदानाप्रदानार्थकस्वाहाकारभेदेन द्वैविध्यं परिकल्प्य-प्रदानार्थकस्वाहाकारवत्स्वेवाते पुनः स्वाहाकारोमास्त्व-न्यत्रापेक्षितएवेति निर्णाय जुह्वतिके च नशिष्टास्तन्मतेन प्रदानार्थकस्वाहाकारघटितमंत्रप्रतीकमूर्ध्नि * ईदृक्पुष्पविन्यासः कृतः । तेष्वपि-स्वाहाप्रयेवरुणाय ३।८।२१ आयाह्यर्यआपरि ६।३।१२ वेषिहोत्रमुतपोत्रं ७।५।३० इति मंत्रत्रयमेव प्रदानार्थकस्वाहाकारवत् तत्राप्याद्यो वैकल्पिक इति वदन्ति । तस्मादत्र तत्त्वनिर्णयाय-एकसंबेकरोपाह्वनारायणशास्त्रिदर्शितप्रयोगलाघवानुसारेण विचारः क्रियते ।

स्वाहाकारधर्मप्रविचारः । अथ ऋगगानायेकतिपये मंत्राः स्वाहाकारवन्त आभ्रातास्तत्र संशयः—किमेतेषां होमे विनियोगः प्रदानार्थकस्वाहाकारांतरयुतानामुत केवलानामिति । कितावत्प्राप्तम् । न केवलानां होमे विनियोगः संभवति । होमस्य त्यागात्मकतया, मंत्रमध्यपठितस्य च स्वाहाकारस्य मंत्रावयवतया प्रदानार्थत्वाभावादंते पुनः प्रदानार्थकस्वाहाकारः प्रयोक्तव्य इति । अतएव भगवान्जैमिनिः संकर्षकांडे 'स्वाहाकृत्य' (अ. १४ पा. ४ सू. १८) 'वषट्' (१४।४।१९) इति सूत्राभ्यां क्रमेण 'स्वाहाकृत्यब्रह्मणा ते जुहोमि' 'स्वाहाकृतमिन्द्राय ते जुहोमि' इत्यादौ उपसर्जनत्वेनान्वितानां स्वाहाकाराणां मुख्यविशेष्यत्वाभावात् द्रव्यस्तुतिद्वारैव वाक्यार्थसमन्वयादप्रदानार्थत्वम् । 'वषट्ते विष्णुवासा आकृणोमी' इत्यत्र वषट्पदस्य स्वाहाकृतशब्दवत्समासाभावेन स्वतंत्रतया प्रदानार्थत्वे प्राप्ते 'आकृणोमि' इत्यत्र तदन्वयेनास्वातंत्र्याविशेषादप्रदानार्थत्वं निर्णयितुं तत्र तत्र प्रदानार्थकस्वाहाकारांतरप्रयोगं ब्रूते । इति प्राप्ते ब्रूमः—न ऋगगानाय पठितेषु स्वाहाकारवत्सु मंत्रेषु होमकाले पुनरन्यः स्वाहाकारः प्रयोक्तव्य इति । कुतः । पठति हि भगवानाश्वलायनः श्रौतसूत्रप्रथमाध्यायस्यैकादश्यां कंडिकायां—'स्वाहाकारांतरैर्मन्त्रैर्न चेन्मन्त्रे पठितः' इति । व्याचख्यौ चैतद्वृत्तिकृन्नारायणः—'यत्र कापि स्वाहाकारो न पठितस्तदांते स्वाहाकारः कर्तव्यः । यत्र कापि पठितश्चेत्स एव प्रदानार्थको भवति' इति । कारिकाकार—मंचनाचार्यप्रभृतिप्राचीनप्रयोगकाराश्चैव मेव प्रतिपादयन्ति । शौनकोपि—'यस्मिन्मन्त्रे न पठितः स्वाहाकारो भवेद्यदि । स्वाहांतश्च प्रयोक्तव्यो होमेषु प्रणवादिना' इति । अत्र वचनद्वयेऽपि यद्यपूर्वविधिरंगीक्रियते तदापर्युदासन्यायेन स्वाहाकारघटितान्यहोमसाधनीभूतमंत्रत्वावच्छेदेनांते स्वाहाकारविधिरिति वक्तव्यम् । अथ होमसाधनीभूतमन्त्रेष्वन्ते स्वाहाकारो वचनांतरेण प्राप्त इत्युच्यते तदानेन वचनेन स्वाहाकारवत्सु मंत्रेषु सप्रतिषिध्यत इत्यापत्तिः । अन्यथा वचनत्रयैर्ध्यापत्तिः ।

दुर्वारा । नन्वेवं 'स्वाहाकृत्य' 'वषट्' इति संकर्षकांडस्याधिकरणद्वयविरोधः । तत्र हीतरविशेषणतयान्वितार्थकस्वाहापदस्य प्रदानार्थत्वं निरस्यांते पुनः स्वाहापदप्रयोगव्यवस्थापनात् । न । तस्याश्वलायनोक्तकर्मातिरिक्तकर्मविषयत्वात् । आश्वलायनोक्तकर्मसूक्तसूत्रेण तद्वाधात् । अतएवाग्निहोमस्य सौत्येऽहनि हौत्रकांडपठितप्रवृत्ताहुतिहोमे 'स्वाहावाचे' इत्येको मंत्रः । 'स्वाहावाचस्पतये' इति द्वितीयः । एवमन्येषु बहो मंत्राः सन्ति तत्रापि मन्त्रपठितस्वाहाकार एव प्रदानार्थक इति मंत्रांते प्रदानार्थकान्यस्वाहाकारं न प्रयुजंति । एवमयाश्चेति मंत्रेषु । अध्वर्युकांडपठितप्रवृत्ताहुतिहोमे तु 'जुष्टो वाचो भूयास' इति मन्त्रे स्वाहाकारसत्त्वेऽपि 'तस्मिन्माधाः स्वाहा—सरस्वत्या' इति मंत्रांते पुनः स्वाहाकारयोजनादरीदृश्यते केशवादिप्राचीनप्रयोगेषु । एवं बगला मुख्यादि तांत्रिकमन्त्रेष्वपि—मन्त्रमध्ये स्वाहाकारसत्त्वेऽपि मंत्रांते पुनः स्वाहाकारः प्रयोज्य इति तत्र विद्विक्कत्वात् । न चान्यस्वाहाकारस्य स्वस्थानच्युतनखकुंडलादीनां कंडूयनालंकरणादिकार्याक्षमत्वमिव न प्रदानार्थत्वम् । अतएव यज्ञायज्ञीये सामनि इरापदस्य गिरापदस्थान एव निवेशावृत्तिश्च कल्प्यत इति शङ्क्यम् । यत्र कापि स्थितस्य दीपस्येव पदस्याप्यर्थप्रकाशकत्वात् न पायात्, देहिब्राह्मणाय—ब्राह्मणाय देहीत्यादि वाक्याभ्यामविशेषेण बोधानुभवाच्च । अतएव 'पुरस्तात्स्वाहाकारावाभ्येदेवाउपरिष्ठात्स्वाहाकारावाभ्ये' इति श्रुत्याऽभयोरपि प्रदानार्थत्वमनूयते । एतेन मंत्रवषट्कादिमध्यपठितस्वाहाकारांते हुत्वा शेषमन्त्रोनिगदेनोच्चारणीय इति केषांचित्प्रलापो निरस्तः । न च सकृच्छ्रुतस्येतरविशेषणतयोपस्थितार्थकस्वाहाशब्दस्य कथं प्रधानतया प्रदानार्थावबोधकत्वमिति वाच्यम् । 'न चेन्मन्त्रे पठित' इति सूत्रबलादेव तादृशस्वाहाकारपठितमन्त्रेषु स्वाहापदस्यावृत्त्या प्रदानार्थावबोधः कल्पनीय इति दिक् ॥

वासिष्ठविषयेविशेषः । इन्द्रेतिमिरितीमंभर्गावासिष्ठानाधीयीत्सर्वानुक्रमेवासिष्ठान्प्रतितच्छ्रवणनिषेधमुखेनोपेयभूततदध्य-
यनप्रतिषेधात् । तथाहि—‘अत्याभमिशापार्वास्तावसिष्ठद्वेषिण्योनवसिष्ठाः शृण्वन्ति’ इति । अत्रभाष्यम्—इन्द्रापर्वतेतिसूक्तस्य अत्याइन्द्रे-
तिमिरित्याद्याश्रितसङ्ख्योऽमिशापार्वाः । अभिशापोनामाऽप्रियशंसनस्त्वोऽयःप्रयोजनंयासां । ताश्चवसिष्ठद्वेषकत्रयः । अतोवसिष्ठगो-
त्रोत्पन्नास्तान्शृण्वन्ति । लिङ्ग्यलोटोरूपं । यद्विशृणुयुस्तदातेषांशिरःश्रुतधामिषेत । तदुक्तंबृहदेवतायां—‘शतधामिषतेमूर्धाकीर्तितेनभु-
तेनवा । तेषांवालाःप्रमीयन्ते’ इतीति । सकलसंहिताध्ययनादिकर्मफलसिद्धिस्त्वेषामेतद्वर्गविकलसंहिताध्ययनादिनैवभवति । अत-
एवचरणव्यूहे—एकंशतसहस्रंवा द्विपंचाशत्सहस्रार्धमेतानिचतुर्दशपदानिवासिष्ठानांत्यतिरिक्तानांतुएकंशतेत्यादिचतुर्दशानिपदानि-
गृहीत्वाइन्द्रेतिमिरित्याद्येकसप्तपदानिमिलित्वेतरेषांपंचाशीतिरितिपदसंख्याविभागःसंगच्छतइतिदिक् ॥

पारायणहोमाधारं भूकालः । श्रीः ॥ जपाधारं भूकालस्तु परशुरामेणोक्तः—‘वैशाखे श्रावणे मासे चाश्विने मार्गशीर्षके । माघफाल्गुनयोर्वापि सिते पक्षे शुभे दिने ॥ वेदाारंभः प्रकटव्यः पुत्रपौत्रादि वृद्धये ॥ इति । ‘कार्तिके स्वर्णलाभः स्यादिति केचित् । वज्र्याणि तु संग्रहे—‘अनध्यायति धीन्सर्वान् रिक्ताष्टम्यौ विहाय च । इतरासु च कर्तव्यो वेदाारंभः शुभप्रदः ॥ अनध्याये च संध्यायामपराह्णे कथंचन । स्त्रियारजस्वलायां तु वेदाारंभो न सिद्धिदः’ ॥ इति ॥ रत्नमालायां—‘सोमसौम्यगुरुशुक्रावसराः सर्वकर्मसु भवन्ति सिद्धिदा इति ॥ निष्कामतया वेदाद्यनुष्ठाने तु यदाश्रद्धोत्पद्यते तदैवाारंभः कार्यः । ‘नश्वः श्वमुपासीत को हि मनुष्यस्य श्वो वेदे’ति श्रुतेः श्वः करवाणीत्येवमुपासनाकालांतरप्रतीक्षानकार्या । ह्रियस्मान्मनुष्यस्य श्वः कालसंबन्धि जीवनं को वेद—को जानीयात् आयुषोऽस्थिरत्वादिति श्रुत्यर्थः । परशुरा-

मोपि—‘यदैवजायतेवित्तंचिंशंश्रद्धासमन्वितम् । तदैवपुण्यकालोयंयतोऽनित्यंहिजीवितम् ॥ अतःसर्वेषुकालेषुजपस्यारंभणंशुभम्’ इति ॥ दीपिकायामपि—‘ईश्वराराधनार्थंवाज्यवापापनुत्तये । यदिरुद्राद्यनुष्ठानंनमूहूर्तादिचिंतयेदि’ति ॥ काम्येतुदिनंसंशोध्यमेव ॥ एवमारंभोत्तरंमध्येनध्यायपातेपिजपहोमामिषेकादेकर्तव्यमेव । ‘ततोवेदादिमारभ्यसंततमधीयीतनास्यांतरानध्यायोनास्यांतराजनन-मरणमशुचि (अशौचनेत्यर्थः) नांतराव्याहरेभ्रांतराविरमेत्त्रिःप्राणानायम्याचम्याप्रणवंवाप्रविधाययावत्कालमधीयीतततःसर्वनिशां-निशांतरंसलिलंलोप्यपरिद्व्यात्’ । निशांतरं—संध्यानिशादीनलोप्य—विहायसमापयेदित्यर्थः । इत्यादिविशेषोक्तः ॥

वेदपारायणप्रयोगः । श्रीः ॥ पूर्वोक्तशुभेकालेपारायणदिनं निश्चित्य तत्प्राग्दिने कृतं नित्यक्रियः शुक्लवासाः सप्तर्त्रीकोयजमानः पूजितेष्टदेवतोगोमयलिप्रेषु चौदेशे प्राङ्मुख उपविश्या चम्य प्राणानां यम्य देशकालौ संपूर्णं अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणो मम कायिकादिसमस्तदोषनिवर्हणद्वारा ऋग्वेदांतर्गतसाम्राज्यशकलसंहितापारायणधिकारार्थपडच्चतुरद्वयैकाद्वयन्यतमपूर्वोत्तरांगसहितं सर्वप्रायश्चित्तप्रतिकृच्छ्रगोमूल्यरजतनिष्कपादप्रत्याग्रायेन कार्यापणैकगोमूल्यप्रत्याग्रायेन वा हमाचरिष्यामि इति संकल्प्योक्तप्रकारेण सर्वप्रायश्चित्तमाचरेत् ॥ पुनर्देशकालावुत्कीर्त्य मम समस्तपापक्षयद्वारा ऋग्वेदांतर्गतसाम्राज्यशकलसंहितापारायणधिकारार्थमृगविधानोक्तक्रमेण प्रणवादिजपमहंकरिष्ये इति संकल्प्य ॥ प्रणवस्य परब्रह्म परमात्मा गायत्री व्याहृतीनां परमेष्ठी प्रजापतिः प्रजापतिर्वृहती गायत्र्या ० ॥ आपो हिष्ठेति नवर्चस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपो गायत्री पंचमी वर्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठा अत्येद्वे अनुष्टुभौ ॥ एतोर्विद्रमिति तिसृणामांगिरसस्तिरश्चींद्रोऽनुष्टुप् ॥ ऋतंचेति लृचस्य माधुच्छंदसो घर्मणो भाववृत्तिरनुष्टुप् ॥ शंनइंद्राप्तीति पदशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणैर्वसिष्ठो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ॥

स्वस्तिनोमिमीतेतिपंचानांस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुभंत्येद्वेअनुष्टुभौ । पावमानीनांछंदर्ष्यादिनवमेमंडलेआलोचनीयम् । शंबत्यादीनांपाठः-
 कपिंजलाधिकरणन्यायेनतिसृणांतिसृणामेवेतिकेचित् ॥ ऋग्विधाने—तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्तृषींश्छंदांसिदेवताइत्यनेनाचार्यादीनां-
 तर्पणमभिहितं तत्राचार्यादीनांविशेषरूपेणानुपादानात्सामान्यरूपेणेतिगम्यते । तद्यथा । आचार्यास्तृप्यंतु । ऋषयस्तृप्यंतु । छंदांसिस्तृप्यंतु ।
 देवतास्तृप्यंत्विति । ततोरौद्रमंत्राजपेत् ॥ कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यधौरःकण्वोरुद्रोगायत्र्यंत्यानुष्टुप्तृतीयामैत्रावरुणी । इमारुद्रायतवस-
 इत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकुत्सोरुद्रोजगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ । आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रस्त्रिष्टुप् । इमारुद्राय-
 स्थिरधन्वनइतिचतुश्चैत्र्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोरुद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । ततोयुतसहस्रशतदशान्यतमयासंख्ययागायत्रीजपेत् ॥ पुनर्देशकालौ-
 संकीर्त्यऋग्वेदांतर्गतब्राह्मणशाकलसंहितापारायणांगत्वेनगणपतिपूजनंस्वस्तिवाचनंमातृकापूजनंनंदादीश्राद्धंप्रहयज्ञंचकरिष्य इतिसंकल्यो-
 कप्रकारेणकुर्यात् । एवंपूतोधिकारीभवति ॥ ॥ ततःपारायणदिनेकर्ताकृतनित्यक्रियोदर्भासनेप्राङ्मुखोऽपविश्यपवित्रपाणिःप्राणानायम्य-
 देशकालौनिर्दिश्य अमुकगोत्रस्यशर्मणोममकायिकादिसमस्तदुरितक्षयपूर्वकंश्रीवेदपुरुषप्रीतिद्वाराअमृतत्वप्राप्त्यर्थंआदौप्रणवसमस्तव्याहृ-
 तिसंहितायाःअंतेमहानाभ्युपनिषत्संहितायाःऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहितायाःपारायणमहंकरिष्ये । ऋत्विग्द्वाराकरणेतुऋत्विजंवृत्वातंमधुप-
 केणाहंयेत् । ततःपारायणकर्तादेवालयेखगृहेवागोमयोपलिप्तभूमौहस्तायामविस्तारोबावेदिकृत्वातदुपरिवसंमिश्रामृत्तिकांसंस्थाप्यतत्र-
 महीद्यौरित्यादिविधिनासुदृढंकलशंसुप्रक्षालितंपुष्पपल्लवमालाचंदनकुंकुमादिभूषितंप्रतिष्ठाप्यतत्रवायामीतितत्रवरुणमावाह्यसंपूज्य ॥ तत-
 उत्तरप्रकुशकृतंवत्सजान्वाकृतिवेदं ब्राह्मणःशिरउपधानत्वेनकलशोपरिनिधायस्वस्त्यनंपठेत् । स्वस्त्यनंताक्षर्यमितिद्वयोःस्वस्त्यात्रेयोविश्वे-

देवास्त्रिष्टुप्इतिऋग्व्यंपठेत् ॥ ततऊर्ध्वाप्रपंचाशत्कुशनिर्मितंकूर्चप्रत्यग्रप्रवेदोपरिप्रतिष्ठाप्यप्राणप्रतिष्ठापूर्वकंब्रह्मजज्ञानमितिमंत्रेणावाह-
 नाद्युपचारैःपूजयेत् । ब्रह्मदक्षिणभागेद्वितीयकलशोपरिप्रतिमायांसावित्रीपूजनमुक्तंकेचित्तन्मूलाभावादुपेक्ष्यं । ततोगुरुब्राह्मणांश्चसंपूज्य-
 विष्णुंस्मरेत् ॥ ततोदेवतासंनिधौदर्भासनेदर्भपाणिःप्राङ्मुखोऽपविश्याचम्य । प्रणवस्यपरब्रह्मपरमात्मागायत्रीव्याहृतीनांपरमेष्ठीप्रजापतिः
 प्रजापतिर्बृहतीजपेवि० । ॐ भूर्भुवःस्वःइतिजपित्वाऋषिछंदआद्युच्चारणपूर्वकंअग्निमीळइत्यादिपारायणमारभेत । पूर्वोक्तविरामस्थले-
 विरमेत् । प्रत्यहंप्रहरद्वयपर्यंतंपठेत् । त्वरयासमापनेच्छायांसार्धप्रहरद्वयपर्यंतंपठेत् । कर्मसमाप्त्यंतंब्रह्मचर्यमधःशयनंस्वल्पंहविष्याश-
 नंचकार्यं । शक्तौसत्यामुपोषणंब्रह्मपूजनंचप्रत्यहंसमाप्त्यंतंकार्यं । पतितरजस्वलादिसंभाषणंतत्समक्षमध्ययनंचनकुर्यात् । आसमाप्तेर्नाश्री-
 याद्यथाशक्तिवापःफलान्योदनंहविष्यमात्रमत्पंभुंजीत नोपरिशयीतनमैथुनंचरेत्पतितार्धैर्नसंभाषेतनैतत्समीपेधीयीतेतिबाधायनोक्तेः ।
 ऋत्विक्कृकपारायणेपारायणकारयित्राप्येतेनियमाःकार्याः । संहितांसमाप्यमहानाग्नीःपठित्वाब्राह्मणंपठेत् । केवलसंहितापारायणेमहा-
 नाग्नीरेवपठेत् । आरण्यपंचकमध्येप्रथमारण्यकत्रयस्थब्राह्मणांतर्गतत्वाद्ब्राह्मणसमाप्त्यनंतरंपाठः । महानाग्नीसंज्ञकंचतुर्थारण्यकंपूर्वोक्त-
 ऋग्विधानवचनादेवसंहितासमाप्त्यनंतरमेवपठेत् । पंचमारण्यकस्यमहाप्रतयज्ञसूत्ररूपत्वादारण्यकत्रयानंतरंपाठः॥इतिपारायणविधिः॥

ऋक्संहिताहोमपद्धतिः । श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ श्रौतस्मार्तेषु कर्मस्वखिलविगुणतानाशनेनेष्टसिद्धौ रुद्रैर्द्रव्यवंधंसकल-
विधिविदः कर्मिणो यं स्मरन्ति । प्रज्ञानानंददेहः सकलमुनिजनध्येयरूपः परेशो विष्णुस्त्वैमात्रवाच्यो निखिलजनहितः सर्वगः सर्व-
तोऽव्यात् ॥ १ ॥ ऋग्वेदेयाशाकलाख्यास्तिशाखातस्याः कुर्वे गुर्जरोपाह्वयोहम् । गोपालाख्यः पद्धतिशोनकीयान् ग्रंथान् दृष्ट्वा-
होमजांशालिनीं च ॥ २ ॥ तत्र तावद्वेदपारायणफलमाह शौनकः—पारायणाभ्यां द्वाभ्यां वाऽनभ्यन्यः सततं पठेत् । अनृतेभ्यः-
पातकेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १ ॥ त्रिभिः पारायणैः शूद्रीगमनात्पातकाक्षरः । गंगाप्सु मज्जनाच्चैव मुच्यते नात्र संशयः ॥ २ ॥
चतुर्भिः शूद्रीगमनात्तद्वत्पातकाक्षरः । पंचभिश्चाप्यजायैरग्राह्यग्रहणात्तथा ॥ ३ ॥ षड्भिः पारायणैः स्वर्णस्तेयस्त्रीपशुधा-
तनात् । सप्तभिः प्राजापत्यस्य हीनाचाराच्च वंधनात् ॥ ४ ॥ अष्टभिश्चाद्रायणाच्च गुरुतल्पगमात्तथा । रजस्वलासंगमाच्च मुच्यते-
पातकाक्षरः ॥ ५ ॥ नवभिस्तु सुरापानात्पातकान्मुच्यते तथा । असोमपानाद्दशभिरेकादशभिर्ब्रह्मह ॥ ६ ॥ द्वादशभिः पूर्व-
जन्मकृतादिहापि जन्मनि ॥ पातकान्मुच्यते स्वर्गलोकं गच्छति शाश्वतम् ॥ ७ ॥ अग्निष्टोमादिक्रतुभिरिष्टं भवति तेनैव । वेदा-
ध्यायी सदैव स्यादपाम्पः सत्यवाक् शुचिः ॥ ८ ॥ यं यं कामयते कामं तं तं वेदेन साधयेत् । असाध्यं नास्ति यत्किंचिद्ब्रह्मणो हि फलं-
महत् ॥ ९ ॥ इति वेदपारायणमहिमानं प्रदर्शयेंदानीं स्वाध्यायाभ्यासलक्षणानि वदन्तदंतरंगभूतं होमविधिमाह—तत्रादौ-
शरीरशुद्ध्यादिकमाह ॥ सिद्धमंत्रविधानेन जपैर्होमैर्द्विजोत्तमः । तपसा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ १ ॥ तपोयुक्तस्य सि-
ध्यंतिकर्माणि नियतात्मनः । विद्वेषणं संवननं विषमं रोगनाशनम् ॥ २ ॥ (विद्वेषणं इमांस्वनामीत्याद्यं इंद्रोतिभिरित्यादि सूक्त-

खंडं च । संवननं संसमिदित्यादि । विषमं कंकतो न कंकत इत्यादि । रोगनाशनं अक्षीभ्यां त इत्यादि । उपलक्षणत्वादन्यान्यप्य-
लक्ष्मीनाशनादीन्युह्यन्ति ॥ येन येनार्थमृषिणाय दर्शयति देवताः स्तुताः । स सकामः समृद्धश्चेत्तेषां यथा तथा ॥ ३ ॥ तानि-
कर्माणि वक्ष्यामि विविधानि च कर्मणाम् । पुरश्चरणमादौ तु कर्मणां सिद्धिकारणम् ॥ ४ ॥ स्वाध्यायाभ्यासनस्यादौ प्राजापत्यं-
चरेद्विजः । केशश्मश्रुलोमनखान्वापयित्वा प्लुतः शुचिः ॥ ५ ॥ तिष्ठेदह निरात्रा तु शुचिरासीत वाग्यतः । सत्यवादीपवित्राणि-
जपेद्वा हृत्य तथा ॥ ६ ॥ ॐ काराद्यास्तुताजस्वासावित्रीं च तदित्युचम् । आपोहिष्ठेति सूक्तं तु शुद्धवत्यो धर्मर्षणम् ॥ ७ ॥
शंवत्यः स्वस्तिमत्यश्च पावमान्यस्तथैव च । सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणाम् ॥ ८ ॥ (शुद्धवत्यः शुचीवो हव्येत्यादयः ।
अधर्मर्षणमृतं चेति सूक्तम् । शंवत्यः शंनं द्राघीत्यादयः । स्वस्तिमत्यः स्वस्तिनो मिमीतामित्यादयः । पावमान्यः स्वादिष्ठ-
येत्यादयः) ॥ आसहस्रादाशताद्वादशांतमथवाजपेत् । ॐ कारव्याहतीस्ति सः सावित्रीमथवाऽयुतम् ॥ ९ ॥ (आपोहिष्ठे-
त्यादिजप्यमंत्राणां शक्त्यपेक्षया सहस्रशतदशेत्यावृत्तिसंख्यावेदितव्याः । यद्वौ कारव्याहतिपूर्विकांसावित्रीमयुतसंख्ययाज-
स्वाऽनंतरं किं कर्तव्यं तदाह) ॥ तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषीन्छंदांसि देवताः । प्रपद्येत विरूपाक्षं रौद्रमंत्रगणं जपेत् ॥ १० ॥
अनार्यैर्नाभिमाषेत न शूद्रैर्नापि गर्हितैः । न रजस्वलयानार्यापतितैर्नात्यजैर्नृभिः ॥ ११ ॥ न देवब्राह्मणद्वेषणानाचार्यगुरुनिंदकैः ।
न मातापितृविद्विष्टैर्नावमन्येत कंचन ॥ १२ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितः सर्वकर्मणाम् । त्रीणि नक्तानि वाकुर्यात्ततः कर्म समा-
रमेत् ॥ १३ ॥ नित्यं प्रयोगिणां चैव प्रयोगादौ ब्रतं न्यहम् । उपरिष्ठादुपवसेत्कृत्वा सांतपनादिकम् ॥ १४ ॥ आयुष्याण्येव-

कर्माणिमंत्रयुक्तःसमारमेत् । सवासाःसशिरस्कोप्सुखात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ १५ ॥ शुद्धवत्यस्तथावत्यःपावमान्योऽधमर्ष-
णम् । एवंत्रिराप्त्यशुचिःप्राणायामान्समाचरेत् ॥ १६ ॥ 'अवत्यआपोहिष्ठेत्यादयः' । त्रीन्वडष्टौद्वादशवाषोडशाष्टा-
दशापिवा । आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माधमर्षणम् ॥ १७ ॥ प्राणायामैर्दग्धदोषःशुक्लांबरधरःशुचिः । यथाविध्यपजा-
चम्यारोहेद्वैदर्भप्रस्तरम् ॥ १८ ॥ पवित्रपाणिःकृत्वातु उपस्यंदक्षिणोत्तरम् । दिशोरेवांतरं प्रेक्ष्यानिमिषंछाद्यचक्षुषी ॥ १९ ॥
ॐकारव्याहृतीस्त्रिःसावित्रीचतदित्यृचम् । मनसैता अनुद्रुत्यवेदादिसमुपक्रमेत् ॥ २० ॥ मंद्रमेवपठेत्प्रातरुच्चैर्मध्यंदिनेप-
ठेत् । सोमैरेवापराहेतुसंध्याकालउपारमेत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायत्रिराप्त्यपठेद्विजः । मध्यमांष्टुत्तिमास्थायनद्रुतान-
विलंबिताम् ॥ २२ ॥ पूर्वासंध्यांजपंस्तिष्ठेदुपासीतचपश्चिमां । नचांतराव्याहरेतविरमेद्वाकथंचन ॥ २३ ॥ विरमेद्वाह्मणे-
प्राप्तेकामंतेनतुसंबदेत् । शूद्रंष्ट्रैवसंप्राप्तंनाधीयीतकदाचन ॥ २४ ॥ ऋष्यादिसर्वविज्ञायपठेत्सुनियतःशुचिः । सर्वान्कामा-
नवाप्नोतिपापैश्चपरिमुच्यते ॥ २५ ॥ अनभ्रन्संहितामेतांप्रातःप्रातर्दिनेदिने । आयुर्विधांधनंपुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यनुत्तमान्
॥ २६ ॥ एतद्ब्रह्मजपच्छूद्राभेक्षेतान्यांश्चतद्विधान् । प्रेक्ष्याचम्योदकंपूतःपश्येद्दामग्निभास्करो ॥ २७ ॥ (इत्थंसाधारण्येनस्वाध्या-
यधर्मानभिधायसंप्रतिहोमधर्मान्वक्तुमुपक्रमते) ॥ आदावेवतुसावित्र्याकर्मकुर्वीतशान्तये । पुष्टयेधनलाभायपशुलाभायभूतये
॥ २८ ॥ एषाहिसंहितादेवैःसर्वब्रह्ममयीनिचूत् । उप्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ २९ ॥ होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुर्वी-
तवैतया । आज्यंद्रव्यमनादेशेजुहोतिषुविधीयते ॥ ३० ॥ सर्वपापहरोहोमःप्रत्यूचंचतिलैःस्मृतः । गृह्योक्तविधिनासर्वकर्म-

कुर्वीततत्त्ववित् ॥ ३१ ॥ शक्त्यातुविप्राःसंभोज्याऋक्मूक्तसमसंख्यया । वर्गाध्यायप्रसंख्यावामंडलावधिवापुनः ॥ ३२ ॥
अथैतस्यविवरणमित्थं—अनादेशेआज्यद्रव्यमित्यनेनास्मिन्संहिताहोमेआज्यंहोम्यद्रव्यंप्रकृतमितिसिद्धम् ॥ सर्वपापहरो-
होमस्तिलैःस्मृतइतितिलहोमस्यसर्वपापहर्तृत्ववर्णनात्तिलद्रव्यंकाम्यमित्यपिसिद्धंस्यात् तथापिपापनाशनस्यसर्वस्याप्यपेक्षित-
त्वात्तिलाअपिनित्यप्रायाएव ॥ तिलैराज्येनचहोतव्यमित्यर्थः ॥ प्रत्यूचमितिवदतामंत्रविभागोज्ञापितएव ॥ ऋक्शब्दश्चात्र-
छंदोवाची ॥ तेनयस्यछंदसोयानिर्दिष्टाक्षरसंख्यासायस्मिन्नवसानेपूर्यतेतावत्प्रत्युक्त्याग्रिमीळइतिगायत्रीऋक् ॥ गायत्रीछंदस-
स्तुचतुर्विंशत्यक्षराणि तान्यग्रिमीळइत्यारम्यरत्नधातममित्यवसानेपूर्यते तस्माज्जातात्रैकऋक् ॥ एवमुष्णिगादिष्वपिदृष्टव्यम् ॥
ऋचोपिकचिदेकावसानाभवन्ति—ऋचिद्वयवसानाः—ऋचिद्वयवसानाअपि ॥ तत्रैकपदाद्विपदाश्चैकावसानाः—गायत्र्यादि-
शक्यताःसर्वाद्वयवसानाः—अतिशक्यार्थाःप्रायःसर्वाद्वयवसानाइति ॥ सर्वत्रऋगंतेस्वाहाकारंपठित्वाहोतव्यंनचेन्मंत्रेपठित-
इत्याद्याश्चलायनेनोक्तत्वात् ॥ यस्मिन्मंत्रेनपठितःस्वाहाकारोभवेद्यदि ॥ स्वाहांतःसप्रयोक्तव्योहोमेषुप्रणवादिनाइतिकारिको-
क्तेश्च प्रतिमंत्रमादौप्रणवःपठ्यएव ॥ होमविधेरुपसाधनीभूतंकुंडकरणादिप्राचीनतंत्रंस्विष्टकृदादिप्रतीचीनंचगृह्योक्तविधि-

१ प्रयोगपद्धतिकर्तृभिस्त्रिजाज्ययोर्नित्यकाम्यत्वेनप्राधान्येनावश्यकत्वेनचसूपपादितेपि धृताकृतिलाएवप्राह्याइतिमुख्यःपक्षः । लभ्यतेचात्रलेखसंवादःप्राचीन-
प्रयोगपुस्तकेषुयाज्ञिकमहाशायान्तरनिमित्तेषु । किंचसौकर्यंसौलभ्यंमुशकंचेति । अन्वाधानत्यागादौतयैवकीर्तनीयम् । अत्रयुक्तायुक्विचारःपरंपराधिगतश्रुतिसिद्धा-
चारविशैर्याज्ञिकमंडनैःपठितैर्हृदयालुभिःकार्यः ।

नैवकुर्यात् ॥ तत्त्वविदित्यनेनास्यहोमस्याधिकारिणंदर्शयति—योवेदस्यलक्षणतोर्थतश्चतत्त्वजानातिसएवात्राधिकारीनान्य-
इति ॥ ततःकर्मविरामेविप्रामोख्याः ॥ तेचशक्त्यपेक्षयाऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडलसमसंख्याः ॥ ऋगादीनांसंख्यात्वव्यवहारे-
येति ॥ अथहोमकर्तुःफलंनिरूपयन्नभिचारणेविधिविशेषमाह—सर्वकामसमृद्धर्थपरंब्रह्मेदमुच्यते ॥ १ ॥
एषैवप्रतिलोमोक्तापच्छःशत्रुविनाशिनी । अक्षरप्रतिलोमेयमभिचारेषुशस्यते ॥ २ ॥ अक्षरप्रतिलोमेयंयस्मिन्पुज्येतकर्मणि ।
तदमोघंविजानीयादेतद्वैब्रह्मणोबलम् ॥ ३ ॥ व्याघातकेष्मासमिधोप्यक्षरप्रतिलोमया । जुहुयात्सार्षपंतैलंविभीतक-
कृतसुवः ॥ ४ ॥ यच्छेत्पीडनंशत्रोरपिवोषाटनंपुनः । पच्छःसंपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्वप्रमापयेदिति ॥ ५ ॥ ॐकारपूर्वाव्याहृत-
योमधुच्छंदसआदितः । सूक्तान्यंतमहानाक्यःसंहितासामृतास्मृता ॥ १ ॥ अमृतत्वंययुर्देवाःपूर्वसंहितयानया । जपेदेन-
शुचिर्नित्यममृतत्वंचगच्छति ॥ २ ॥ अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः । पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितृन्प्रीणातिचैतया ॥ ३ ॥
एवमेवसमाहृत्यवायवीसंहिताभवेत् । रौद्रादित्यावैश्वदेवीयदैवत्यांचकामयेत् ॥ ४ ॥ कुर्वीतवास्तुशमनंमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ।
पुष्पैर्गन्धैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः ॥ ५ ॥ वास्तुसर्वप्रतिकिरेत्समधान्यैस्तथैवच । वास्तोष्पतियजेच्चात्रपायसेनबृहस्पतिम्
॥ ६ ॥ औदुंबरपलाशैश्चबलिंप्रतिदिशंहरेत् । सूर्योवायुर्यमःपितरोनिर्ऋतिर्वरुणस्तथा ॥ ७ ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिग्देव-
ताःस्मृताः । दद्याद्दानं ब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति ॥ (भवतिवास्तुनिर्हृतिपाठः) ॥ ३३ ॥ ऋषीणामंत्रदृष्टेनप्रत्यक्षात्सि-
द्धिरिष्यते । सर्वत्रदक्षिणां दद्याद्दानंवाकर्मसिद्धये ॥ ३४ ॥ नत्वेवादक्षिणं कर्म किंचिदस्तीति शौनकः । भक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमि-

ताप्यंततोभवेत् ॥ ३५ ॥ तस्मात्स्वल्पापिदातव्यादक्षिणाकर्मसिद्धये । ऋषभैकादशादद्याधेनवातुप्यतेगुरुः ॥ ३६ ॥ धर्मज्ञेस-
त्यवादिनिब्रह्मदानंचदीयते । तदिदंपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतम् ॥ ३७ ॥ नाप्रशंतायदातव्यंनापुत्रायातपस्विने । नासंवत्सरोपि-
तायनाशिष्यायाहितायच ॥ ३८ ॥ यएतेनैवविधिनावेदमभ्यस्यतेद्विजः । सनरःसर्वदापूतोमनःशुद्धिश्चजायते ॥ ३९ ॥ इति ॥

ऋक्संहिताहोमप्रयोगः ॥ अथैतत्प्राचीनप्रयोगान्साधारणींपरिभाषांचानुमृत्यप्रयोगोलिख्यते ॥ तत्रवेदतत्त्ववित्तपो-
निष्ठःसंहिताहोमचिकीर्षुर्ब्राह्मणोहोमदिनात्पूर्वंचतुर्थेदिनेनित्यकर्माणिनिर्वर्त्याचम्यप्राणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्यकरिष्यमा-
णऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमेशरीरशुद्धिद्वाराधिकारसिद्धयेप्राजापत्यकृच्छ्रंतत्प्रत्याग्रायगोनिष्कयीभूतामुकपरिमाणद्रव्य-
दानेनाहमाचरिष्येइतिसंकल्पयेत् ॥ प्राजापत्यस्यगोभिन्नप्रत्याग्रायचिकीर्षायांतांवा ऊहयेत् ॥ ततोयानिकानीतिमंत्रेणकेशश्मश्रु-
लोमनखानिवापयित्वाविधिनास्नायात् ॥ ततोब्रह्मकूर्चविधिनापंचगव्यंपिवेदितिकेचिदाहुः ॥ ततस्तद्दिनंवाग्यतःशुचिस्तिष्ठ-
न्नीत्वातथाविधआसीनोरात्रिनयेत् ॥ ततःश्वोभूतेस्नानादिकृतनित्यक्रियःप्रणवव्याहृतिपूर्विकांसावित्रीजप्त्वावक्ष्यमाणानमंत्रा-
न्जपेत् ॥ तेच आपोहिष्ठेति सूक्तं शुचीवोहव्या अग्निःशुचित्रतमतः उदग्रेषुचय इत्येवंतिस्रःएतोन्विद्रमिति तिस्रश्च ऋनंचेति सूक्तं
शंनइंद्राग्रीतिसूक्तं स्वस्तिनोमिमीतेतिसूक्तशेषं स्वादिष्ठयेत्यारभ्य क्षीरंसर्पिर्मधूदकमित्यंताःपावमान्योदशोत्तरपदशतान्यृचइति
एतेमंत्राः शक्तेनसहस्राष्ट्रत्याजप्याः तावदशक्तेनतुशताष्ट्रत्या तत्राप्यशक्तेनपुनर्दशाष्ट्रयेति ॥ एवमशक्तौप्रणवव्याहृतिपूर्विकां
गायत्रीमयुतसंख्ययाजपेत् ॥ केचिन्मंत्रजपगायत्रीजपयोःसमुच्चयमाहुः ॥ तन्न ॥ वाक्यमूलेऽथवेतिपदेनगायत्रीजपस-

पाक्षिकत्वद्योतनात् ॥ ततः आचार्यास्तर्पयामि ऋषींस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीति जलेन तर्पयित्वा रुद्रं शरणागतोऽस्मीति भावयन् रुद्रदैवत्यमंत्रगणं जपेत् ॥ ते च मंत्राः कद्रुद्रायेति नवर्चसूक्तं इमारुद्रायेत्येकादशर्चसूक्तं आतेपितरिति पंचदशर्चसूक्तं इमारुद्राय स्थिरधन्वने इति चतुष्कंसूक्तं आवोराजानं तमुष्टुहि भुवनस्य पितरं त्र्यंबकमित्येताश्च तस्य ऋच इत्येतान् मंत्रान् जपित्वाऽनार्यशूद्रगर्हितरजस्वलास्त्रीपतितां त्यज देवब्राह्मणद्वेष्टृगुर्वाचार्यनिंदकमातापितृद्वेष्टृभिः सह संभाषणादिवर्जयेत् न च कमप्यवमन्येत ॥ अत्र त्रिरात्रं शक्तस्योपवासाः अशक्तस्य नक्तानि ॥ एतावान् त्रिभिर्वेदपारायणहोमयोः समानः ॥ इत ऊर्ध्वं पारायणविधौ विशेषो विधिर्मूलत एव बोध्यः होमविधानस्यैवात्र प्रतिज्ञातत्वात् न लिखितवन्तो वयम् ॥

एवं त्रिरात्राचीर्णव्रतश्चंद्रतारानुकूल्यादि निर्णीते पुण्ये दिने संभृत संभारः कर्ता स्वासने शुचौ देशे चोपविष्टा च मनः प्राणायामान्कृत्वा देशकालौ संकीर्त्याऽमुकगोत्रस्यामुकशर्मणो मम पूर्वजन्मे हजन्मसंचितसकलपापनिवर्हणद्वारा भीष्टकामसिद्ध्यर्थं श्रीवेदपुरुषांतर्गतसावित्रीप्रजापतिप्रीत्यर्थं च ऋग्वेदांतर्गतशकलसंहितायाः प्रत्यृचंतिलाज्यद्रव्यहोमं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृरूपं पूजनं नानादीश्राद्धं च करिष्ये । ग्रहानुकूल्यार्थं ग्रहयज्ञं आचार्यादिवरणं च करिष्ये इति संकल्पयेत् ॥ स्वयं होमचिकीर्षायां ब्रह्मादीनेव वृणुयाद्वत्वाचार्यं ॥ किंच ॥ श्रीकामः शांतिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् ॥ तथा नैतद्वेते विसिध्यंतिकर्माणि-

१ देवताछंदःशब्दयोः प्रथमाविभक्तिसौकारे तृप्यंतिवितिक्रियाविज्ञेया ।

निखिलान्यपीति वचनाद्ग्रहयज्ञसमुच्चयेच्छायां प्रजापतिप्रीत्यर्थं मित्यंते ग्रहयज्ञपुरःसरमिति संकल्पवाक्ये ऊहयेत् ॥ ततो गणेशपूजनादिनां दीश्राद्धांतं कृत्वा आचार्यादीन् वृत्त्वा स्वयं होमपक्षे ब्रह्मादीनेव वा वृत्त्वा मधुपर्कादिना पूजयेत् ॥ तत आचार्यः पवनपावनभूशुद्धादिविधिनात्मानं पावयित्वा मंगलतूर्यादिघोषेण होममंडपं प्रविश्य सर्पपविकिरणपंचगव्यप्रोक्षणादिदेवयजनं रक्षस्वेत्यंते हेमाद्याद्युक्तरीत्या मंडपपूजां कुर्यात् ॥ यथोक्तमंडपाभावपक्षे मंडपपूजापि विधेया ॥ ततो द्विहस्तपरिमितनिर्मितकुंडात् स्थंडिलादप्राच्यां निर्मितचतुरस्रवेद्यां सर्वतोभद्रमंडलं विरच्य तस्मिन् ब्रह्मादिमंडलदेवताआवाह्यतदुपरिमहीर्घौरित्यादिविधिना कलशौ संस्थाप्य प्रथमकलशोपर्यापलान्माषावधि हेमनिर्मितायां सावित्रीप्रतिमायामभ्युत्तारणविधिसंस्कृतायां सावित्रीमावाहयेदेवं ॥ तत्सवितुर्विधमित्रः सविता गायत्री सावित्र्यावाहने विनियोगः ॐ तत्सवितुः प्रचोदयात् भूर्भुवः स्वः सावित्रीं सांगां सपरिवारां सायुधां सशक्तिकामस्यां सुवर्णप्रतिमायामावाहयामीत्यावाह्यं तदस्ति त्वया दिना प्रतिष्ठापयेत् ॥ ततो द्वितीयकलशे पंचाशद्भिः कुशैर्वत्सजानुसदृशं वेदं कृत्वा तं निधाय तदुपरि प्रागुक्तपरिमाणं सौवर्णं ब्रह्मप्रतिमामवस्थाप्य तत्र ब्रह्माणमावाहयेदनेन मंत्रेण ॥ ब्रह्म-

१ ग्रहयज्ञे समिच्चर्वाज्यहोमस्य मुख्यत्वात् हुतशिष्टचरोः प्रधानयागाद्ध्वं कते व्यस्तिष्टकृदर्थमवश्यत्वात् तस्य च यावद्यागसमाप्तिपशुषितत्वेनाधार्यत्वाद्ग्रहयज्ञस्य पार्थक्यमुच्यते । यद्वाऽन्वाधानवाक्ये समितिलाज्येति वदेत् । अथवा लक्षहोमकोटिहोमादाविवग्रहहोमोत्तरं चरोः स्तिष्टकृतं हुनेत् । अंतेपितिलैः स्तिष्टकृद्धोमो भिन्नः । एतत्सर्वं श्रीभट्टकमलाकरचरणैः शांतिरत्नेऽयुतहोमप्रयोगे सुस्पष्टमुपपादितम् । किंच यथोक्तमंडपे कूटमंडपे वा ग्रहयज्ञे वा स्तुहोमादौ च पार्थक्येन संपादिते ग्रहदिकपालबलिदानादौ हुतशिष्टग्रहणाचारावलंबनमपि स्यात् । पीष्टिकत्वादस्य कर्मणो बलिदानाभावेऽपि न क्षतिः ।

जज्ञानंगौतमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टुप् ब्रह्मावाहनेविनियोगः ॐ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमं० विवः भूर्भुवःस्वः ब्रह्माणंसांगंसपरिवारमित्याद्या-
 वाह्यायेत् ॥ यथा ॥ एहोहिसर्वाधिपतेसुरेंद्रलोकेनसार्धंपितृदेवताभिः । सर्वस्यधातास्यमितप्रभावोविशाध्वरंनःसततंहिताय
 ॥ १ ॥ हंसारूढंचतुर्वक्त्रंश्मश्रुलंरक्तवर्णकं । लंबोदरंचजटिलंचतुर्बाहुंप्रजापतिं ॥ २ ॥ अक्षमालांदर्भमुष्टिमुर्ध्वाधोदक्षिणेकरे ।
 सुवंकमंडलुंवामकरेसावित्रिसंयुतं ॥ ३ ॥ पञ्चयोनिंचतुर्मूर्तिवेदावासंपितामहं । यज्ञाध्यक्षंचतुर्वक्त्रं तस्मैतुभ्यंनमोनमः ॥ ४ ॥
 इत्थं ध्यात्वासावित्रीं ब्रह्माणं च कांडानुसमयेन पदार्थानुसमयेन वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ एतावत्कर्माचार्यसद्भावेपि यजमान-
 एव कुर्यादितिकेषांचिदाशयः ॥ अथाचार्यः कुंडे स्थंडिले वा तत्तदुक्तसंस्कारकरणपूर्वकमग्निस्थापनाग्निसंस्काराग्निध्यानान्युक्त-
 मार्गेण कृत्वा ग्रहयज्ञपक्षे कुंडादीशान्यामुक्तलक्षणायां ग्रहवेद्यां सूर्यादिग्रहानुत्तदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताः क्रतुसाद्रुण्यदेवताः क्रतु-
 संरक्षकदेवताश्चावाह्यसंपूज्यतदीशान्यांकलशेवरुणं स्थापनपूर्वकं संपूज्याग्नेरंतिकमागत्यान्वादध्यात् ॥ तद्यथा ॥ समिद्धयंत्रयं-
 वादाय देशकालौ स्मृत्वा सनवग्रहमखग्रवेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षे-
 सनवग्रहमखइति नोच्चार्य किंतु ऋग्वेदांतर्गतेत्यादिकरिष्यइत्यंतमेवोच्चारयेत् ॥ ततोस्मिन्नन्वाहिते ग्रावित्यादिचक्षुषी आज्ये-
 नेत्यंतं श्रुत्वा ग्रहयज्ञपक्षे सूर्यादिग्रहानुत्तरोत्तरशताष्टाविंशत्यष्टान्यतमसंख्याभिः अर्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्याहुतिभिः तदधि-
 देवतास्तत्प्रत्यधिदेवताश्च तैरेव द्रव्यैः तदग्न्यूनसंख्याहुतिभिः गणपत्यादिक्रतुसाद्रुण्यदेवताः इंद्रादिक्रतुसंरक्षकदेवताश्च तैरेव द्रव्यैः-
 ततोपि न्यूनसंख्याहुतिभिरिति ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षे त्वेतदनिर्दिश्यैवात्र प्रधानं—अग्निं १ सोमं २ विश्वान्देवान् ३ ब्रह्माणं ४

ऋषीन् ५ ऋग्वेदं ६ यजुर्वेदं ७ सामवेदं ८ सावित्रीं ९ ब्रह्माणं १० श्रद्धां ११ मेघां १२ प्रज्ञां १३ धारणां १४ सदसस्पतिं १५
 अनुमतिं १६ छंदांस्युषीन् १७ अग्नियं १८ हियं १९ सवितारं २० शतर्चिनः २१ माध्यमान् २२ गृत्समदं २३ विश्वामित्रं २४
 वामदेवं २५ अग्निं २६ भरद्वाजं २७ जामदग्न्यं २८ गौतमं २९ वसिष्ठं ३० प्रगाथान् ३१ पावमानीः ३२ क्षुद्रसूक्तान् ३३
 महासूक्तान् ३४ महानार्मी ३५ उपनिषदं ३६ हव्यवाहं ३७ एतादेवतास्तिलाज्याभ्यामेकैकया हुत्यायक्ष्ये ॥ पुन-
 रत्रं प्रधानं—अग्निं नववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायु ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३
 मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं ५ निर्मध्याहवनीयावग्नी १ अग्निं ६ समिद्ध-
 मग्निं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ सरस्वतीळा भारतीः १
 त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ विश्वान्देवान् १२ इंद्रं १ मरुतः १ त्वष्टारं १ अग्निं १ इंद्रं १ मित्रावरुणौ १
 द्रविणोदसमग्निं ४ अश्विनौ १ अग्निं १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेन्द्रसोमब्रह्म-
 णस्पतीन् १ सदसस्पतिं ३ नराशंसं १ अग्रामरुतः ९ [१] ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २ देवीः १

१-अत्रान्वाधाने ऐभिरप्रइत्यादिवैश्वदेवसूक्तेषु 'वैश्वदेवत्वं सूक्तमेदप्रयोगे' इति सर्वानुक्रममवष्टभ्य देवताविभागं केचिदिच्छंति तस्य पाक्षिकत्वाद्बहुविस्तृतिशंकया च
 नास्माभिर्मध्ये समावेशः कृतः । अथ चेद्भेदप्रयोग एव सौरस्यं मन्यमानास्तदाटिप्पणे निवेष्टिता देवता आलोच्यतत्र तत्रान्वाधाने संबध्यो ह्यः । २-इध्मं वा । ३-मेदपक्षे
 अग्निं २ विश्वान्देवान् १ अग्निं ९ (एवं १२) । ४-इतश्चतुर्णामपि वा सदसस्पतिः ।

इन्द्राणीवरुणान्यमायीः १ द्यावापृथिव्यौ २ पृथिवी १ विष्णुं ६ वायुं १ इन्द्रवायु २ मित्रावरुणौ ३ मरुतः ३ विश्वान्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अम्यपः १ अग्निं १ कम् १ अग्निं १ सवितारं ३ वरुणं ३१ अग्निं २२ देवान् १ इन्द्रं ४ उल्लसलं २ उल्लसलमुसले २ प्रजापतिहरिशं १ इन्द्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इन्द्रं ३० [१:५१२] अश्विनौ १२ अग्निमित्रवरुणरात्रिसवितृन् १ सवितारं १ अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्यम्णः ३ आदित्यान् ३ वरुणमित्रार्यम्णः ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अम्यश्रुयुषसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ [१:५१३] उषसं २० सूर्यं १३ इन्द्रं ७२ अग्निं ९ वैश्वानरमग्निं ७ अग्निं ५ इन्द्रं ३८ [१:५१४] मरुतः १५ अग्निं १३२ इन्द्रं ५७ [१:५१५] मरुतः ३४ विश्वान्देवान् १९ सोमं २३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवाग्नीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादिति सिंधुपृथिवीधाः १ [६] उषसर्मग्निं ११ द्रविणोदसमग्निं ९ शुचिमग्निं ८ वैश्वानरमग्निं ३ जातवेदसमग्निं १ इन्द्रं ५८ विश्वान्देवान् २९ इन्द्राग्नी २१ ऋभून् १४ द्यावापृथिव्यम्यश्विनः १ अश्विनौ २४

१-मरुत्वानिद्रइतिकेचित् । २-भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा । ३-अधिषवणचर्मदेवतावा । ४-मे. प. विश्वान्देवान् ४ इन्द्रापूषणौ १ विश्वान्देवान् ४ अदितिं १ विश्वान्देवान् ९ (एवं १९) । ५-यदैवत्यं वासूकमिति पक्षेभिरेव देवता । ६-द्वे विरूपइत्यारभ्य जातवेदस इत्यंतं शुद्धोक्तिविकल्पेन । ७-मे. प. विश्वान्देवान् १ रोदसी १ विश्वान्देवान् १ अग्निरोदसीः १ विश्वान्देवान् ३ इन्द्रोदसीः १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ रोदस्यौ २ वरुणरोदसीः १ विश्वान्देवान् २ रोदसी १ विश्वदेवान् ११ (एवं २९) ।

[७] उषोरात्री १ उषसं १९ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८३ इन्द्रं १५ [८] विश्वान्देवान् १५ उषसं २६ खनयं ७ मावयव्यं ५ रोमश्वां १ मावयव्यं १ अग्निं १९ इन्द्रं ५ इन्द्रं १ इन्द्रं २७ इन्द्रापर्वतेन्द्रान् १ इन्द्रं ७ वायुं ९ इन्द्रवायु ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रेंद्राम्यर्धमभगसोमान् १ देवमरुदग्निमित्रवरुणमघवतः १ [९] मित्रावरुणौ ३ पूषणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इन्द्रं १ अग्निं १ मरुतः १ इन्द्राग्नी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बहिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानके १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इन्द्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इन्द्राविष्णु ३ विष्णुं ८ अश्विनौ १२ [१:१०] द्यावापृथिव्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ विश्वान्देवान् ४१ वाक्समुद्राक्षरापः १ शक्रधूमसोमौ १ अग्निवायुधर्यान् १ वाचं ९ सूर्यं २ कालचक्रं १ सरस्वतीं १ साध्यान् १ सूर्यं १ सरस्वतं १ मरुत्वंतमिन्द्रं १५ [११] मरुतः १५ इन्द्रं १ मरुतः २० इन्द्रं १३ मरुतः २ मरुत्वंतमिन्द्रं ४ मरुतः ३ इन्द्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ [१:१२] द्यावापृथिव्यौ ११ विश्वान्देवान् ११ अश्वं ११ समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ इळं १ बहिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानके १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८

१-मे. प. सूर्यमरुतः १ उषासानके १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मित्रवरुणसिंधून् १ विश्वान्देवान् २ मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ५ (एवं १५) । २-पर्जन्याग्नीवा । ३-मे. प. विश्वान्देवान् ४ अहिर्बुध्न्यं १ त्वष्टारं १ इन्द्रं १ मरुतः २ विश्वान्देवान् २ (एवं ११) ।

बृहस्पतिं ८ अप्त्तुण्यार्थान् १६ अग्निं २९ समिद्धमग्निं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौ-
होतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीकाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ [१, १३] इंद्रं १२६ ब्रह्म-
णस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १
बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ [१४] बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पति १ ब्रह्म-
णस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ विश्वान्देवान् ७ इंद्रं ५ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतीर्द्वौ १ बृहस्पतिं १ इंद्रं १
मरुतः १ विश्वान्देवान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां २ सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतीर्द्राणीवरुणानीः १
रुद्रं १५ मरुतः १५ अपावृषातं १५ इंद्रं १ मरुतः १ त्वष्टारं १ अग्निं १ इंद्रं १ मित्रावरुणौ १ [१५] द्रविणोदसं ४
अश्विनौ १ अग्निं १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५ सोमापूषणादितीः १ वायुं २ इंद्रवायु १ मित्रावरुणौ ३
अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ द्यावापृथिव्यौ ३ शुक्रं ६ अग्निं २३ वैश्वानरमग्निं २६ समिद्धमग्निं १
तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीकाभारतीः १ त्वष्टारं १ वन-
स्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३ [१, १६] यूपं ५ यूपान् ५ ब्रश्चनं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ विश्वान्देवान् १

१-मे. प. विश्वान्देवान् ६ वरुणं १ (एवं ७) । २-मे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ इंद्रं १ (एवं ७) ।
३-इंद्रमित्यादीनां षण्णां मृतु विशेषणं । ४-हविर्वाणा । ५-प्रत्यभिः प्रकारवैस्फुर्योरन्यासां द्यावापृथिव्यादीनां निपातादयं अतस्तयोल्लिख्यते अतस्तयोल्लिख्यते अतस्तयोल्लिख्यते अतस्तयोल्लिख्यते ।
६-अत्र सूक्तेऽष्टम्या विश्वेदेवा ।

अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अग्निं ८ पुरीष्याग्नीन् १ अग्निं १४ अग्नीर्द्वौ १ अग्निं १ वैश्वानरमग्निं ३ मरुतः ३ आत्मानं २ उषाध्यायं १
अग्निं ३७ [१७] इंद्रं ६१ नदीः ३ विश्वामित्रं १ नदीः १ इंद्रं २ विश्वामित्रं १ नदीः १ विश्वामित्रं १ नदीः ३ इंद्रं १५३
[६, १८] इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १ ससर्परीवाचं २ रथांगानि ४ इंद्रं ४ विश्वान्देवान् ५८ [१, १९] अश्विनौ ९ मित्रं ९
ऋभून् ४ इंद्रभून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३ बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १ अग्निवरुणौ ४
अग्निं ३५ रुद्रं १ अग्निं १५ रक्षोहणमग्निं १५ [२०] वैश्वानरमग्निं १५ अग्निं ७४ सोमकं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२
वामदेवं १ इंद्रं २ इंद्रवामदेवौ १ वामदेवं ३ इंद्रं ८० [१, २१] इंद्रमात्मानं ३ इयेनं ९ इंद्रं १८ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ५०
इंद्राश्वौ २ [२२] ऋभून् ४८ द्यावापृथिव्यौ १ दधिकावाणं १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ असदस्युं ६ इंद्रावरुणौ ४
अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्रवायु ६ वायुं १ इंद्रवायु ३ वायुं ५ इंद्राबृहस्पति ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पति २ [२३] उषसं १८

१-प्रबोवाजाइत्यस्या आद्याया अयं ते यो निरित्यस्याश्च ऋत्विजो वा । २-मे. प. अग्निं १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ विश्वान्देवान् १ सूर्यं द्यावापृथिवीः १
द्यावापृथिवी २ द्यां १ विश्वान्देवान् १ सवितारं १ विश्वान्देवान् २ विष्णुं १ इंद्रं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ५ अग्निं १ विश्वान्देवान् २२ संबन्धरादित्यान् ३
सिधून् १ सवितारं १ विश्वान्देवान् ६ अग्निं २ (एवं ५८) । ३-मे. प. अग्निं ३ सवितृवरुणमित्रान् १ सूर्यं १ (एवं ५) । अयं अश्विनः १ सूर्यं १ उषसं १
अश्वेषसः १ सूर्यं १ प्रत्यमीति सूक्तद्वये त्रायं पाक्षिको देवताविभागः । ४-कथमहमिति सूक्तं त्वयि स्मृणां कृतं वा देवता । ५-इयेनं देवताया अष्टवर्गे अथैतन्मित्यस्या-
इंद्रदेवतापाक्षिकी । ६-अत्र वायुजेति पंचनैसूक्ते इंद्रासोमं वादयते ।

सवितारं १३ विश्वान्देवान् १० द्यावापृथिव्यौ ७ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां १ शुनासीरौ १ अग्निं ३७ मरुद्विष्णुं १ अग्निं २० समिद्धमग्निं १ नाराशंसं १ इहं १ बर्हिषं १ देवीर्दारः १ उपासानक्ते १ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ सरस्वती-
जामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं १२७ [१.१.२४] विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६
इंद्रं २६ ऋणंचयेद्रौ ४ इंद्रं ८ इंद्रोक्तौ १ इंद्रं ६८ [१.१.२५] सूर्यं १ अग्निं ४ विश्वान्देवान् ३० रुद्रं १ विश्वा-
न्देवान् ५६ देवपत्नीः २ [२६] विश्वान्देवान् २५ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू २ विश्वान्देवान् ८ मरुतः ९१ अग्ना-

१-मे. प. विश्वान्देवान् ७ अग्निं १ उपसं १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) । २-उग्रमयातमित्यादिपादौ कुत्सदैवत्यौ उषानोदैवत्यौ वा । उषानायत्सहस्यैरिति-
पादस्योषानादेवताया । ३-मे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ उपासानक्ते १ विश्वान्देवान् २ अग्निं १
विश्वान्देवान् २ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ भूमिं १ विश्वान्देवान् ३ भूमिं १ विश्वान्देवान् १ (एवं २०)-विश्वान्देवान् २ सवितारं १ इंद्रं १
विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ बृहस्पतिं ३ मरुतः १ रुद्रं १ विश्वान्देवान् १ पर्जन्यं २ मरुतः १ विश्वान्देवान् २ अश्विनौ १ (एवं १८)-नदीं १ द्यावापृथिवी १
वायुं १ सोमं १ इंद्रं १ अग्निं १ वर्म १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् २ सरस्वतीं १ बृहस्पतिं १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ (एवं १७)-इंद्रं २
अग्निं १ सूर्यं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ अग्निं १ सूर्यं २ विश्वान्देवान् २ सुतंभरं १ अग्निं २ (एवं १५)-इंद्रसूर्यौ १ विश्वान्देवान् २ इंद्राग्नी १
विश्वान्देवान् ६ अपः १ (एवं ११)-विश्वान्देवान् ६ देवपत्नीः २ (एवं ८) । ४-मे. प. उपसं १ सूर्यरश्मीन् १ सूर्यं ३ विश्वान्देवान् १
मित्रावरुणाग्नीन् १ (एवं ७)-वैष्णवमग्निं १ उपसं १ इंद्रसूर्यौ १ अग्निं २ (एवं ५)-विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ विश्वान्देवान् ३ (एवं ५)-सवितारं २
विश्वान्देवान् १ सवितारं २ (एवं ५)-अग्निं २ विश्वान्देवान् १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू २ विश्वान्देवान् ८ (एवं १५) ।

मरुतः ८ मरुतः ४ तरंतमहिषींश्चक्षीयसीं ४ पुरुमीहं १ तरंतं १ मरुतः ६ रथवीतिं ३ मित्रावरुणौ ५९ [१.१.२७]
अश्विनौ ४८ उपसं १६ सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ५४ [१.१.२८] वैश्वा-
नरमग्निं २१ अग्निं ९८ [२९] इंद्रं ६४ विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ इंद्रं ५५ चायमानं १ गाः १ गवेंद्रौ १
गाः ५ गवेंद्रौ १ [३०] इंद्रं १२८ वृनुंतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूर्मीद्रान् १ इंद्रं १ प्रस्तोकं ४ रथं ३ दुंदुभिं २
दुंदुभीद्रौ १ [३१] अग्निं १० मरुतः ५ पूषणं ४ मरुतः ३ विश्वान्देवान् ६३ पूषणं ३२ इंद्रापूषणौ ६ पूषणं ४ इंद्राग्नी २५
सरस्वतीं १४ [३२] अश्विनौ २२ उपसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११ इंद्रावरुणौ ११ इंद्राविष्णू ८ द्यावापृथिव्यौ ६
सवितारं ६ इंद्रासोमौ ५ बृहस्पतिं ३ सोमारुद्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ धनुःकोटिं १ इषुधिं १ सारथिरश्मीन् १
अश्वान् १ रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोमद्यावापृथिवीपूषणः १ इषून् २ प्रतोदं १ हस्तत्राणं १ इषून् २ युद्धभू-
मिकवचब्रह्मणस्पत्यदितीः १ वर्मसोमवरुणान् १ देवब्रह्मणि १ अग्निं २५ [३३] समिद्धमग्निं १ नाराशंसं १ इहं १ बर्हिषं १
देवीर्दारः १ उपासानक्ते १ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ सरस्वतीजामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं २०

१-मे. प. विश्वान्देवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ सरस्वतीं १ पूषणं १ अग्निं त्वष्टारौ १ रुद्रं १ मरुतः २ विष्णुं १
विश्वान्देवान् २ (एवं १५)-विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ द्यावापृथिवी १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान्
५ (एवं १५)-सूर्यं २ विश्वान्देवान् १० अग्निं १ सोमं १ विश्वान्देवान् २ (एवं १६)-विश्वान्देवान् २ सोमं १ विश्वान्देवान् ८ अग्निं १ विश्वान्देवान्
३ अग्निपर्जन्यौ १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) ।

वैश्वानरमग्निं १६ अग्निं ३३ वैश्वानरमग्निं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१ सुदासं ४ इंद्रं १२२ [११, १३४] वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ विश्वान्देवान् १५ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ विश्वान्देवान् ४० [११, १३५] सवितारं ६ वाजिनः २ विश्वान्देवान् १४ अग्नींद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषन्नक्षत्राणां सपतिमोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ विश्वान्देवान् ११ दधिकाश्वयोमिभगेंद्रविष्णुपूषन्नक्षत्राणां सपत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ दधिकां ४ सवितारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ४ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृथिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ प्रस्वापिनीं ७ मरुतः ४९ रुद्रं १ [३६] सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ सूर्यं ४ सूर्यमित्रावरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ आदित्यान् १० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० [३१, ३७] इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वतं ३ इंद्रं १ बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५ इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १

१-मे. प. देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं १ देवान् ३ अग्निं १ अपानपातं १ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्न्यां त्वष्टारः १ त्वष्टारं १ विश्वान्देवान् ४ (एवं २५) । २-मे. प. विश्वान्देवान् ३ इंद्रायमणौ १ रुद्रं १ नदीः १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ विष्णुमरुतः १ (एवं ९) - ऋभून् २ इंद्रं ६ (एवं ८) - विश्वान्देवान् १ वायुपूषणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ७) - विश्वान्देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं ३ (एवं ६) - विश्वान्देवान् १ यज्ञं १ विश्वान्देवान् २ अग्निं १ दधिकाश्वयोमिभगेंद्रविष्णुपूषन्नक्षत्राणां सपत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ (एवं ६) ।

विष्णुं ३ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ [३८] पर्जन्यं ९ मंडूकान् १० इंद्रासोमौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ ग्राण्यः १ मरुतः १ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीः पृथिव्यंतरिक्षाणि १ इंद्रासोमौ २ इंद्रं २९ आसंगमात्मानं ४ आसंगं १ इंद्रं ४० विभिदुं २ इंद्रं २० पाकस्थामानं ४ इंद्रं १८ कुरुंगं ३ [३९] अश्विनौ ३६ अश्विकशन् १ कशुं २ इंद्रं ४५ तिरिंदिरं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं १० [४०] इंद्रं १२१ आदित्यान् ३ अदितिं १ आदित्यान् १ अदितिं २ अश्विनौ १ अग्निस्वर्यानिलान् १ आदित्यान् १३ अग्निं ३३ आदित्यान् २ त्रसदस्युं २ मरुतः २६ [४१] इंद्रं १६ चित्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं २७ वरुं ३ मित्रावरुणौ ९ विश्वान्देवान् ३ मित्रावरुणौ १२ अश्विनौ १९ वायुं ६ विश्वान्देवान् ४१ यज्ञं २ यजमानं २ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ [४२] इंद्रं ६७ अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १० इंद्राग्नी १२ वरुणं १३ अश्विनौ ३ अग्निं ६३ अग्नींद्रौ १ इंद्रं ६१ [४३] पृथुश्रवसं ४ वायुं ४ पृथुश्रवसं ३ वायुं १ पृथुश्रवसं १ आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १ इंद्रं ३९ आदित्यान् ९

१-शौनकीयमते तु इंद्रं ११९ वास्तोष्पतींद्रौ १ इंद्रं १ इति विशेषः । २-अत्र २७ विश्वोत्तरं बभ्रुसूक्ते मे. प. सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १ विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ (एवं १०) । ३-मे. प. इंद्रं २ यजमानं २ दंपती ५ यजमानपत्न्याशिषः १ पूषणं २ मित्रार्यमवरुणान् १ अग्निं १ यजमानं ४ (एवं १८) । ४-अत्रैकादशसूक्तात्मकबालसिख्यायायस्य देवतान्वाधानमुत्पत्त्यायां इंद्रं ५० विश्वान्देवान् २ इंद्रं १३ अग्निस्वर्यौ १ अश्विनौ ४ विश्वान्देवान् ३ इंद्रावरुणौ ७ इतिक्रमः । परमभियुक्ताः स्वाहाकारेनेममुपयुंजति ।

अदिति ३ आदित्यान् ९ [४४] इंद्रं १३ ऋष्याश्वमेधौ ६ इंद्रं १० विश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३
अश्विनौ १८ अग्निं १२ सुतर्वणं ३ अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ [१४५] विश्वान्देवान् ९ अग्निं ९
अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रधृन् १ मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्रावृहस्पती १ इंद्रं ४८ [३० । ४६] सुपर्णं १
वज्रं १ वाचं २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्रावरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उपसं १
पवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्रामरुतः १ पवमानसोमं ४० समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १
उपासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ पवमानसोमं ५१५
[४७।४८।४९] अग्निपवमानं ३ पवमानसोमं ३१ अग्निपवमानं ५ पवमानसोमं ३ पावमान्यध्येतारं २ पवमानसोमं
४९८ [५०।५१।५२] अग्निं ५५ [३० । ५३] इंद्रं ३ अपः ९ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ यमं ३ यमीं ३ यमं १
यमीं १ यमं १ यमीं १ अग्निं १८ हविर्धानं ५ यमं ५ अंगिरःपित्रयर्वभृगुसोमान् १ यमं ३ यमश्चानौ ३ यमं ४
पितृन् १४ अग्निं १४ सरण्युं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं ४ घातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेघं ८ [५४]
अवशीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११ पूषणं ९ इंद्रं २५ वसुकं १ इंद्रं ३ वसुकं १ इंद्रं १
वसुकं १ इंद्रं १ वसुकं १ इंद्रं १ वसुकं १ इंद्रं ८ अपः १५ विश्वान्देवान् ११ इंद्रं ९ [५५] विश्वान्देवान् १ इंद्रं २

१-मे. प. विश्वान्देवान् ३ अर्यमवरुणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ९) । २-मे. प. विश्वान्देवान् ९ अश्वत्यगर्भाशमी १ उपोमी १ (एवं ११) ।

कुरुश्रवणं २ उपमश्रवसं ४ अध्वान् १ अध्वकितवं ५ अध्वान् १ अध्वकितवं १ अध्वान् १ अध्वकितवं २ अध्वान् १ कृषिं १
अध्वकितवं १ विश्वान्देवान् २८ सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१ इंद्रं ३३ अग्निं २२ [१० । ५६] वैकुण्ठमिन्द्रं ३७
अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् ६ अग्निं ३ देवान् २ अग्निं ६
इंद्रं १४ विश्वान्देवान् १३ मनः १२ निर्ऋतिं ३ निर्ऋतिसोमौ १ असुनीतिं २ पृथिवीद्वन्तरिक्षसोमपूषपथ्यास्वस्तीः १
धावापृथिव्यौ २ इंद्रधावापृथिवी १ असमातिं ४ इंद्रं १ असमातिं १ जीवं ५ हस्तं १ विश्वान्देवान् ३४ [३० । ५७]
सावर्णिं ४ विश्वान्देवान् १४ पथ्यास्वस्तिनी २ विश्वान्देवान् ४८ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ समिद्धमग्निं १ नराशंसं १ इळं १
बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उपासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळामारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १
ज्ञानं ११ [५८] देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ ग्राव्यः ८ मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सोमं ५ सूर्या-
विवाहं ११ देवान् १ सोमाकौ १ चंद्रमसं १ सूर्यासावित्री ९ वधूवासः २ दंपतीराजयश्महणं १ सूर्यासावित्री १६ [५९]

१-मे. प. विश्वान्देवान् ३ उपासमग्निं २ विश्वान्देवान् ९ (एवं १४) । विश्वान्देवान् १३ सवितारं १ (एवं १४) । २-अत्र ७ विश्वोतरं मे. प.
इंद्रं १ अग्निंतुं १ विश्वान्देवान् ३ सोमं १ (एवं १३) । ३-इंद्रं २ अश्विनौ २ रुद्रं २ विश्वान्देवान् १ वास्तोष्पतिरुद्रौ १ वास्तोष्पत्यमी १ अंगिरसः १
इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्वेन्द्रान् १ सोमं १ अग्निं १ आदित्यनाभानेदिष्टौ १ नाभानेदिष्टधेनु १ अग्निं १ इंद्रामौ १ इंद्रं १ मित्रावरुणनाभानेदिष्टान् १ वरुणं १
मित्रावरुणौ २ देवान् १ (एवं २७) ॥ ४-मे. प. अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १ सावर्णिं ४ (एवं ११) । ५-विश्वान्देवान् ९ यां १ विश्वान्देवान् ४

इंद्रं २३ रक्षोहणमग्निं २५ सूर्यवैश्वानरौ १९ इंद्रं ४ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ विश्वान्देवान् ३० ग्राव्यः १४ [६०] उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं २ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं ३ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं २ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ इंद्रं १३ ओषधीः २३ देवान् १२ इंद्रं १२ विश्वान्देवान् २४ द्रुपणं १२ इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ अप्वादेवीं १ मरुतः १ इंद्रं २२ [६१] अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् २ विश्वान्देवान् ७ समिद्धमग्निं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीद्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १

पथ्यास्वस्ति २ विश्वान्देवान् १ (एवं १७) । विश्वान्देवान् ४ आदित्यार्यमणः १ विश्वान्देवान् ३ नदीः १ विश्वान्देवान् ४ यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १७) । विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ गां १ विश्वान्देवान् १ यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १५) । विश्वान्देवान् ६ अग्नीषोमौ १ विश्वान्देवान् ८ (एवं १५) । १-इंद्राणीवृषाकपीनादेवतात्वेत्विथ-इंद्राणीं १ इंद्रं ५ इंद्राणीं २ इंद्रं २ इंद्राणीं २ इंद्रं १ वृषाकपिं १ इंद्रं ४ वृषाकपिं ४ इंद्रं १ एवंविभजंति तद्वाप्यविरुद्धं । २-विश्वान्देवान् १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् ३ इंद्रं १ विश्वान्देवान् ७ यावापृथिवी १ विश्वान्देवान् ६ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ यावापृथिवी १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् ४ (एवं ३०) । ३-मे. प. बृहस्पतिं ३ देवान् ४ अग्निं ५ (एवं १२) । ४-मे. प. विश्वान्देवान् १० इंद्रादिती० १ इंद्रं १ ऋत्विज १२ (एवं २४) ।

इंद्रं ३० विश्वान्देवान् १० अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ रक्षोहणमग्निं ९ ऐंद्रंलव १३ [६२] इंद्रं ९ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १ सोमं १ वरुणं २ सोमैद्रौ १ आंभृणींवाचं ८ विश्वान्देवान् ८ रात्रिं ८ विश्वान्देवान् ९ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३ अश्विनौ २ इंद्रं २ द्युभूम्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं ११ गोधेद्रं ३ यमं ७ केश्यप्रिष्यवायुन् ७ विश्वान्देवान् ७ इंद्रं ६ सवितारं ३ देवगंधर्व १ विश्वावसुं ३ अग्निं ७ विश्वान्देवान् ५ अग्निं ८ [६३] अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीनाशनं ६ अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तिं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ विश्वान्देवान् ५ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं ५ इंद्राग्नी ५ प्रजापतिं ६ यक्ष्महणं ६ दुःस्वप्ननाशनं ५ विश्वान्देवान् ५ सपत्नीनाशनं ५ इंद्रं २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातुविधातुन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४ सूर्यं ४ इंद्रं ४ उषसं ४ राजानं ११ ग्राव्यः ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ ताक्ष्यं ३ इंद्रं ६ विश्वान्देवान् ३ बृहस्पतिं ३ यजमानं १ यजमानपत्नीं १ होतारं १ विष्णुत्वष्टृप्रजापतिधातुन् १ सिनीवालिसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ आदित्यान् ३ वायुं ३ अग्निं ५ जातवेदसमग्निं ३ सूर्यं ३ भाववृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ (एवमत्रसकलाऋचः १०४७२ द्विसप्तत्युत्तर-

१-मे. प. विश्वान्देवान् ३ परमात्मानमिंद्रं २ यज्ञं परमात्मानं २ मध्यमांवाचं १ गायत्र्यादिछंदांसि १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) । २-मे. प. अग्निं १ विश्वान्देवान् ४ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ (एवं ९) । ३-मे. प. देवान् १ वातं ३ विश्वान्देवान् १ अपः २ (एवं ७) । ४-मे. प. विश्वान्देवान् ३ यमं १ विश्वान्देवान् १ (एवं ५) ।

चतुःशताधिकदशसहस्राणि) अग्निनववारमित्यादिसंज्ञानंत्रिवारंचतिलाज्याभ्यां (घृताक्ततिलैर्वा) अद्यप्रभृत्यष्टदिनावधिदिनक्र
मेणप्रतिदिनंशाकलसंहिताप्रथमद्वितीयाद्यष्टकक्रमेणाष्टाध्यायमंत्रैर्यक्ष्ये ॥ ब्रह्मादिमंडलदेवताश्चदशदशाहुतिभिस्तैरेवद्रव्यैः ॥
सर्वहोमांतेशेषेणस्विष्टकृतमग्निमिधमसमहनेनरुद्रमित्यादियक्ष्यइत्यंतैसमिधावभावादध्यात् ॥ सकलहोमदिनावध्यंतरापेक्षा-
यांतमेववान्वाधानवाक्येकीर्तयेत् ॥ ततःपरिसमूहनाद्यभ्यर्चनांतंविधायेध्माधानादिकुर्यात् ॥ आचार्यस्यहोमकर्तृत्वेत्यागं
यजमानःकुर्यात् ॥ एवंचक्षुषीहुत्वाकरिष्यमाणहोमेप्रत्याहुतित्यागंकर्तुमसमर्थोयजमानश्चेदिहैवत्यागंकुर्यात् ॥ सचैवम् ॥ इम-
उपकल्पितेतिलाज्यद्रव्येऽन्वाधानोक्तसंख्यावदानपर्याप्तेऽन्वाधानोक्तदेवताभ्योनममेतिपुष्पाक्षतजलमुत्सृजेदिति ॥ प्रत्यव-
दानंत्यागकरणेशक्तश्चेत्तत्रतत्रैवतत्तदेवतानामचतुर्ध्याविभक्त्यात्यजेदिति ॥ अथाचार्योन्यैकऋत्विगित्येवमुभौतिलाज्ययोः
प्रतिद्रव्यमेकावदानंप्रणवाद्येनस्वाहाकारातेनमंत्रेणप्रतिमंत्रंजुहुयाताम् ॥ तत्राज्यंसुवविलपरिमितमाचार्येणहोतव्यं ॥ अन्येन-
ऋत्विजामध्यमानामिकांगुष्ठयोगलक्षणयामृगीमुद्रयातिलाहोतव्याः ॥ ग्रहयज्ञसमुच्चयपक्षेसूर्याद्युद्देशेनार्कादिजातीयसमिच्चर्वा-
ज्यान्यन्वाधानोक्तसंख्ययात्यक्त्वातद्दोमेऋत्विजोयोजयेत् ॥ ग्रहहोमांतैआचार्यैर्विजौतिलाज्येअभ्यादिहव्यवाहांतसमंत्रि-
शदेवताभ्यःप्रणवाद्यैःस्वाहांतैर्नाममंत्रैर्हुत्वाग्निमीळइत्यादिशाकलसंहितामंत्रैर्मंत्राणामृषिदैवतच्छंदोर्धान्जानंतौशुचीप्रसन्ना-
त्मानौजुहुयाताम् ॥ तत्रापिबेदार्थानामनभ्यस्तशास्त्रस्यदुर्ज्ञेयत्वादर्थज्ञानाभावेपिपाजनाध्यापनादौप्रत्यवायाभावः किंतुमं-
त्रोक्तफलाल्पत्वमेव ॥ ऋषिदैवतच्छन्दसामपरिज्ञानेतुमंत्रोक्तफलहानिर्दोषश्चश्रूयते-एताभ्यामेवानेवंविदोयातयामानिछंदां-

सिभवन्तिस्थापुंवर्च्छतिगतेवापात्यतेप्रमीयतेवापापीयान्भवतीतिविज्ञायतइति ॥ तथामंत्रदेवताविदएवहविर्देवाअपिस्त्रीकुर्व-
तिनत्वतथाविधस्येत्याहशौनकः ॥ मंत्राणादेवताविद्यःप्रयुक्तेकर्मकर्हिंचित् ॥ जुपंतैतस्यदेवासोहविर्नादेवताविदः ॥ इत्यादि ॥
देवताविदइत्युपिच्छंदसोरप्युपलक्षणं तयोरपिज्ञानस्यावश्यकत्वात् ॥ आकरेप्यृष्यादिसर्वविज्ञायेत्यादिस्पष्टं ॥ तस्मादपिदैव-
तच्छंदसांपरिज्ञानमवश्यतयाकर्तव्यं ॥ ऋष्यादिपरिज्ञानंचसर्वानुक्रमविदांसुलभं ॥ सर्वानुक्रमण्यविदांतुमत्कृतसर्वानुक्रमा-
द्यनुयायिद्वक्तप्रतीकऋक्संख्यऋषिदैवतच्छंदःप्रयोगावलोकनवतांसुगममेवेति ॥ एवमग्निमीळइत्यारभ्यसमानीवइत्यंतंप्रत्यु-
चमुक्तद्रव्याभ्यांहोमंकुर्याताम् ॥ ऋक्सवरूपंतुप्रागेवदर्शितमितिनपुनरिहलिरुच्यतइति ॥ इत्थंचप्रतिदिनंनियमिताध्यायमंत्रैर्हो-
मंकृत्वाभूर्धानंदिवइत्यनेन(धामंतइत्यनयाऋचावा) पूर्णाहुतिंचहुत्वाग्नेःपरिसमूहनपर्युक्षणाचनानिकृत्वायजमानऋत्विजश्चह-
विष्याशनादिव्रतिनोभवेयुः ॥ शक्ताश्चेदुपवसेयुरपि ॥ ततःश्वोभूतेस्नानादिनित्यकर्माणिविधायवाहितदेवताःसंपूज्याग्नेःसमी-
पमागत्याचम्यप्राणानायम्यदेशकालौस्मृत्वासिन्नुवेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमकर्मण्यद्यपूर्वक्रमागताष्टाध्यायमंत्रैर्विहितहोमं
करिष्यइतिसंकल्प्याग्निध्यात्वापरिसमूहनपर्युक्षणाभ्यर्चनानिकृत्वा क्रमप्राप्ताष्टाध्यायमंत्रैरुक्तद्रव्यहोमंकृत्वावशिष्टपूर्वदिनव-
त्कुर्यात् ॥ एवमनुदिनंयावच्छाकलसंहिताहोमसमाप्तिदिनमूह्यम् ॥ सकलहोमसमाप्तौशेषेणस्विष्टकृतंहुत्वारज्जुप्रहरणादि-
प्रायश्चित्तहोमांतैर्द्रादिलोकपालेभ्यःपलाशपर्णेष्वाहुंवरपर्णेपुवाबलीन्दच्चाऽऽवाहितदेवताभ्यःक्षेत्रपालायचबलीन्दद्यात् ॥
ततःसमुद्राद्मिरित्यादिमंत्रैःपूर्णाहुतिंहुत्वाऋद्धिकामउक्तमंत्रैर्वसोर्धारांचहुत्वापूर्णपात्रविमोकाभ्युपस्थानविभूतिवंदनांतैमा-

वित्रीप्रजापत्याद्यावाहितदेवतास्तत्तन्मंत्रैर्यथाविभवंसंपूज्यसंप्राथ्याग्नेःपश्चिमतआचार्यसंपूज्यगोरूपांततुष्टिकरद्रव्यरूपांवा-
 क्षिणांदत्त्वातथैवब्रह्मादीन्यथाविभवंसंपूज्यतत्तदनुरूपांदक्षिणांदत्त्वातत्तदुचितस्तुतिवाक्यैःक्षमापयेत् ॥ ततोऽग्निसंपूज्यसा-
 वित्र्यादिदेवतापीठान्याचार्यादिहस्तेप्रतिपाद्याग्निंविष्टज्यशाकलसंहिताऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडलसंख्यान्यतमसंख्यायास्वश-
 त्त्यनुसृतयाब्राह्मणभोजनसंकल्प्यकर्मसाद्रुण्यतायैविष्णुसंस्मृत्यसकलकर्मेश्वरार्पणंकुर्यात् ॥ इतिसंहिताहोमप्रयोगः ॥ ॥
 अथाभिचारादिकर्मणिप्रतिलोमाक्षरोच्चारणमंत्रैर्विभीतकसुवेणसर्षपतैलहोमादिविधिप्रयोगोमूलएवस्फुटतरोतोत्रमयानविवि-
 च्यतइतिदिक् ॥ ॥ अथसंहिताहोमकरणाशक्तस्यानुकल्पाःकैश्चिदुच्यन्ते ॥ तेच यथा ॥ सूक्तादिभूताभिर्ऋग्भिर्जुहुयादित्येकः १
 अनुवाकाद्याभिर्जुहुयादितिद्वितीयः २ अध्यायाद्याभिर्जुहुयादितिद्वितीयः ३ मंडलाद्याद्यंत्यभूताभिर्ऋग्भिर्वाहोतव्यमिति-
 चतुर्थः ४ इत्येवंचत्वारोनुकल्पाअशक्तंप्रत्युपतिष्ठन्ते ॥ अत्रमूलानिमांडूकेयसांख्यायनादिमूत्राण्याकरादेवोपलब्धव्यानिविस्त-
 रभीत्यानात्रलिखामहे ॥ सूक्तादिज्ञानंतदियत्ताज्ञानंचसर्वानुक्रमपरिश्रमवतानुलभतरं ॥ सूक्तानुवाकादिभूतऋग्वेदोपप्रयो-
 गोपिप्राग्वदुन्नेयइत्यलंविस्तरेण ॥ प्राचांमार्गान्स्वीयबुद्ध्यावबुध्यप्रोक्तंत्वस्मिन्वस्त्ववस्तुप्रबुद्धा ॥ सद्भिःसारंग्राह्यमत्राप्यसारं
 हेयंयस्मादेषसद्धर्मएव ॥ १ ॥ धृत्वामनसीष्टदुहंशरणंचरणांबुजन्मकंसारेः ॥ गुर्जरगोपालाख्योप्यकार्षभेतन्मुदर्थमार्थाणाम् ॥ २ ॥

॥ इतिऋक्संहिताहोमपद्धतिःसमाप्ता ॥

संहिताहोमांगमृषितर्पणं । तच्च 'तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्धीन्छदांसिदेवताः' इतिशौनकीयपरिभाषातो विशेषविधानाभावाच्च
 आचार्यास्तर्पयामि ऋषीस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीत्येवतर्पणंकुर्वतिशिष्टास्तद्देवास्माभिरप्यकारिप्रयोगे ॥ अथकेचननि-
 र्दिष्टप्रमाणतएवसंहितर्षिर्देवतछंदांसितर्पयन्ति तदर्थमयमुपन्यासः ॥ तत्रादौसुमंतुजैमिनीत्यादियेचान्येआचार्यास्तइत्यंतानाचार्यास्तर्प-
 यित्वा ॥ ऋषितर्पणंकुर्यात् । मधुछंदसंतर्पयामि । जेतारं । मेधातिथिं ॥ १ ॥ शुनःशेषं । हिरण्यस्तूपं ॥ २ ॥ कण्वं । प्रस्कण्वं ॥ ३ ॥ सव्यं ।
 नोधां ॥ ४ ॥ पराशरं । गोतमं ॥ ५ ॥ कुत्सं ॥ ६ ॥ कश्यपं । ऋज्ज्वाश्वांबरीषसहदेवभयमानसुराधसः । त्रितं ॥ ७ ॥ कक्षीवंतं ॥ ८ ॥ (प्रथ-
 माष्टकः) ॥ ॥ भावयव्यं । रोमशां । परुच्छेपं ॥ १ ॥ दीर्घतमसं ॥ २ ॥ इंद्रं । मरुतः । अगस्त्यं ॥ ३ ॥ लोपामुद्रां । ब्रह्मचारिणं ॥ ४ ॥
 गुत्समदं । सोमाहुतिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ क्रूमं ॥ ७ ॥ विश्वामित्रं ॥ ८ ॥ (द्वितीयाष्टकः) ॥ ॥ ऋषभं । अत्कीलं । कतं । गाथिनं । देवश्रवादेववातौ ।
 ॥ १ ॥ कुशिकं । नदी । घोरं । प्रजापतिं ॥ २ ॥ ३ ॥ जमदग्निं । वामदेवं ॥ ४ ॥ अदितिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रसदस्युं । पुरु-
 मीहाजमीहौ ॥ ७ ॥ बुधगविष्टिरौ । कुमारं । वृशं । वसुश्रुतं । इषं ॥ ८ ॥ (तृतीयाष्टकः) ॥ ॥ गयं । सुतंभरं । धरुणं । पुरुं ।
 द्वितंमृक्तवाहसं । वत्रिं । प्रयस्वंतं । ससं । विश्वसामानं । द्युमं । विश्वचर्षणिं । बंधुं । सुबंधुं । श्रुतबंधुं । विप्रबंधुं । वसूयून् । अ-
 त्रिं । विश्ववारां । गौरिवीतिं । बभ्रुं । अवस्युं । गातुं ॥ १ ॥ संबरणं । प्रभूवसुं । अवत्सारंसदापृणं । प्रतिक्षत्रं ॥ २ ॥ प्रतिरथं ।
 प्रतिभानुं । प्रतिप्रभं । स्वस्त्यात्रेयं । श्यावाश्वं । श्रुतविदं ॥ ३ ॥ अर्चनानसं । रातहव्यं । यजतं । उरुचक्रिं । बाहुवृक्तं । पौरं ।

अवस्युं । सप्तवध्रिं । सत्यश्रवसं । एवयामरुतं । भरद्वाजं ॥ ४ ॥ वीतहव्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुहोत्रं । शुनहोत्रं । नरं । शंयुं । गर्गं ॥ ७ ॥
 ऋजिम्बानं ॥ ८ ॥ (चतुर्थाष्टकः) ॥ ॥ पायुं । वसिष्ठं ॥ १ ॥ २ ॥ शक्तिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मेध्यातिथिं । आसंगं । शश्व-
 तीं । प्रियमेधं । देवातिथिं ॥ ७ ॥ ब्रह्मातिथिं । वत्सं । पुनर्वत्सं । सध्वंसं । शशकर्णं । प्रगाथं ॥ ८ ॥ (पंचमाष्टकः) ॥ ॥
 पर्वतं । नारदं । गोपूत्यश्वसूक्तिनौ । इरिबिठिं । सोभरिं ॥ १ ॥ विश्वमनसं । व्यथं । मनुं ॥ २ ॥ नीपातिथिं । सहस्रं वसुरोचिषं ।
 नाभाकं । विरूपं । त्रिशोकं ॥ ३ ॥ वशं । भर्गं । कलिं । मत्स्यं । मान्यं । मत्स्यान्जालनद्वान् ॥ ४ ॥ पुरुहन्मानं । सुदीतिं ।
 हर्यंतं । गौपवनं । कुरुसुतिं । कृष्णं । एकघ्नून् । कुसीदिं ॥ ५ ॥ उशनसं । कृष्णं । विश्वकं । शुभ्रीकं । नृमेधपुरुमेधौ । अपालां ।
 श्रुतकक्षं । सुकक्षं । बिंदुं । पूतदक्षं । तिरस्त्री । शुतानं । रेभं ॥ ६ ॥ नृमेधं । नेमं । प्रयोगं । अग्निपावकं । अग्नीगृहपतियविष्ठयौ ।
 असितं । देवलं ॥ ७ ॥ दह्युतं । इध्मवाहं । राहूगणं । बृहन्मतिं ॥ ८ ॥ (षष्ठाष्टकः) ॥ ॥ अयास्यं । कविं । उचध्यं ।
 अमहीयुं । निश्रुविं ॥ १ ॥ भृगुं । शतवैखानसान् । पवित्रं । वत्सप्रिं । रेणुं । ऋषभं । हरिमंतं ॥ २ ॥ वसुं । वेनं । अकृष्टान्माषान् ।
 सिकतां निवावरीं । पृथियोजान् ॥ ३ ॥ प्रतर्दनं । इंद्रप्रमतिं । वृषगणं । मन्युं । उपमन्युं । व्याघ्रपदं । कर्णश्रुतं । मृळीकं । वसु-
 कं ॥ ४ ॥ अंधीगुं । ययातिं । नहुषं । मनुं । द्वितं । शिखंडिन्यावत्सरसौ । अग्निं । चक्षुं । ऊरुं । ऊर्ध्वसद्धानं । कृतयशसं । ऋ-
 णंचयं । अग्नीन्धिषण्यान् । व्यरुणत्रसदस्यून् । अनानतं । शिशुं ॥ ५ ॥ त्रिशिरसं । सिंधुद्वीपं । यमीं । यमं । हविर्धाने । विवस्व-
 तं । शंखं । दमतं । संकुसुकं ॥ ६ ॥ मथितं । च्यवनं । विमदं । वसुकृतं । वसुकपत्रीं । कवषं ॥ ७ ॥ अक्षं । लुशं । अत्रितपसं ।

इंद्रमुष्कवतं । घोषां । सुहस्यं ॥ ८ ॥ (सप्तमाष्टकः) ॥ ॥ सप्तगुं । वैकुण्ठमित्रं । देवान् । अग्निसौचीकं । बृहदुक्थं । अगस्त्य-
 स्यस्वसारं । नाभानेदिष्ठं ॥ १ ॥ गयं । वसुकर्णं । सुमित्रं ॥ २ ॥ बृहस्पतिं । अदितिं । सिंधुदक्षं । जरत्कर्णसर्पं । स्यूमरश्मिं ।
 अग्निवैश्वानरं । सप्तिं । विश्वकर्माणं । सूर्यासावित्रीं ॥ ३ ॥ इंद्राणीं । वृषाकपिं । मूर्धन्वतं । नारायणं । अरुणं । शार्यातं । तान्वं ।
 अर्बुदंसर्पं ॥ ४ ॥ पुरुरवसं । उर्वशीं । बरुं । सर्वहरिं । मिषजं । देवापिं । वम्रं । दुवस्युं । बुधं । मुद्रलं । अप्रतिरथं । अष्टकं ।
 दुर्मित्रं सुमित्रगुणं । सुमित्रं दुर्मित्रगुणं ॥ ५ ॥ भूतांशं । दिव्यं । दक्षिणां । पणीन् । सरमादेवशुनीं । जुह्वन्नाभानं । ऊर्ध्वनाभानं ।
 परशुरामं । अष्टादंष्ट्रं । नभप्रभेदनं । शतप्रभेदनं । सप्तिं । घर्मं । उपस्तुतं । अग्नियुतं । अग्नियूपं । मिक्षुं । उरुक्षयं । इंद्रलवं ॥ ६ ॥
 बृहदिवं । हिरण्यगर्भं । चित्रमहसं । अग्निवरुणसोमान् । वाचं । कुत्मलबर्हिषं । अंहोमुचं । रात्रिं । विहव्यं । प्रजापतिपरमेष्ठिनं । यज्ञं ।
 सुकीर्तिं । शकपूतं । सुदासं । मांधातारं । गोधां । जूतिं । वातजूतिं । विप्रजूतिं । वृषाणकं । करिकृतं । अग्नियुतं । एतशां । ऋण्यभृगं ।
 अंगं । विश्वावसुदेवागंधर्वं । अग्नितापसं । जरितारं । द्रोणं । सारिसृकं । स्तंबमित्रं ॥ ७ ॥ सुपर्णं । ऊर्ध्वकृशनं । देवमुनिं । सुवेदसं ।
 पृथुं । अर्षतं । श्रद्धां । शासं । इंद्रमातरं । शिरिबिठं । केतुं । भुवनं । साधनं । शचीं । पूरणं । यक्ष्मनाशनं । रक्षोहणं । विवृहणं ।
 प्रचेतसं । कपोतं । अनिलं । शबरं । विभ्राजं । इटतं । संबर्तं । भुवं । अभीवर्तं । ऊर्ध्वप्रावाणं । सूनुं । पतंगं । अरिष्टनेमिं । शिबिं ।
 काशिराजं । प्रतर्दनं । वसुमनसं । जयं । प्रथं । सप्रथं । तपुर्मूर्धानं । प्रजावंतं । त्वष्टारं । विष्णुं । सत्यधृतिं । उलं । इयेनं ।
 सर्पराक्षीं । अघमर्षणं । संवननं ॥ ८ ॥ (अष्टमाष्टकः) ॥ ॥ इत्युषितर्पणं ॥ ॥

संहिताहोमांगंदेवतर्पणम् ॥ तचेत्थं ॥ अग्निर्तर्पयामि । सोमं । विश्वान्देवान् । ब्रह्माणं । ऋषीन् । ऋग्वेदं । यजुर्वेदं । सामवेदं । सावित्री । ब्रह्माणं । ब्रह्मां । मेधां । प्रज्ञां । धारणां । सदसस्पतिं । अनुमतिं । छंदांस्यृषीन् । अग्नियं । द्वियं । सवितारं । शतर्षिनः । माध्यमान् । गृत्समदं । विश्वामित्रं । वामदेवं । अत्रिं । भरद्वाजं । जामदग्न्यं । गौतमं । वसिष्ठं । प्रगाथान् । पावमानीः । क्षुद्रसूक्तान् । महासूक्तान् । महानाग्नीं । उपनिषदं । हव्यवाहं । इति ३७ देवतास्तर्पयित्वा । ततःसंहितास्थादेवतास्तर्पयेत् ॥ ॥ ताश्च—अग्निर्तर्पयामि । वायुं । इंद्रावायून् । मित्रावरुणौ । अश्विनौ । इंद्रं । विश्वान्देवान् । सरस्वतीं । मरुतः । अग्नीनिर्मध्याहवनीयौ । अग्निमिध्मं (समिद्धंवा) । तनूनपातं । नराशंसं । इळं । बर्हिषं । देवीर्द्वारः । उषासानके । दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ । सरस्वतीळा-भारतीः । त्वष्टारं । वनस्पतिं । स्वाहाकृतीः । अग्निद्रविणोदसं । इंद्रावरुणौ । ब्रह्मणस्पतिं । सोमं । दक्षिणां । सदसस्पतिं । अग्रामरुतः ॥ १ ॥ ऋभून् । सवितारं । देवीः । इंद्राणीवरुणान्यग्रायिः । द्यावापृथिव्यौ । पृथिवीं । देवान् (विष्णुंवा) । इंद्रमरु-त्वंतं । पूषणं । अपः । कं । भगं । उल्लुखलं । मुसलं । हरिश्चंद्रं प्रजापतिर्चर्मवा । उषसं ॥ २ ॥ रात्रिं । यूपं । अर्यमणं । आदित्यान् । रुद्रं ॥ ३ ॥ सूर्यं । अग्निवैश्वानरं ॥ ४ ॥ अग्निमध्यमं ॥ ५ ॥ अदितिं । सिंधुं । द्यां ॥ ६ ॥ अग्निमुषसं । अग्निं शुचिं । अग्निजातवेदसं ॥ ७ ॥ सूर्यरश्मीन् । घर्मं ॥ ८ ॥ प्रथमाष्टकः ॥ ॥ रोमशां इंद्रुं । पर्वतं ॥ १ ॥ बृहस्पतिं ॥ २ ॥ अश्वं । वाक्समुद्राऽवभृथान् । शकधूमं । संवत्सरसंस्थं कालचक्रं । साध्यान् । पर्जन्यं । सरस्वतं ॥ ३ ॥ रतिं ॥ ४ ॥ अहिर्बुध्न्यं । अन्नं । तृणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ राकां । सिनीवालीं । गुग्वादिदेवताः । अपोनपातं ॥ ७ ॥ हविर्धानं । शकुंतं ॥ ८ ॥ द्वितीयाष्टकः ॥

॥ यूपान् । ब्रध्ननं । अग्नीन्पुरीष्यान् । उपाध्यायं । ऋत्विजः ॥ १ ॥ नदीः । विश्वामित्रं ॥ २ ॥ ससर्परीवाचं । रथांगानि ॥ ३ ॥ संवत्सरं । अग्निरक्षोहणं ॥ ४ ॥ ५ ॥ आशिषः । वामदेवं । ऋतं । इंद्रमिवात्मानंवामदेवं । सुपर्णात्मानंवामदेवं ॥ ६ ॥ दधिक्रां । त्रसदस्युं ॥ ७ ॥ क्षेत्रपतिं । शुनं । शुनासीरौ । सीतां । गां । घृतं ॥ ८ ॥ तृतीयाष्टकः ॥ ॥ उशनसं । ऋणंचयं । कुत्सं ॥ १ ॥ अत्रिं । भूमिं । सुतंभरं । देवपत्नीः ॥ २ ॥ अग्निवैशुतं । शशीयसीं । पुरुमीहं । तरंतं । रथवीतिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ चायमानम-भ्यावर्तिनं । गाः ॥ ६ ॥ बृबुंतक्ष्णं । प्रस्तोकं । रथं । दुंदुभि ॥ ७ ॥ धेन्विषू । पृथिं । अहोरात्री ॥ ८ ॥ चतुर्थाष्टकः ॥ ॥ वर्म । धनुः । ज्यां । आर्नीं । इपुधिं । सारथिं । रथगोपान् । ब्राह्मणपितृन् । प्रतोदं । हस्तघ्नं । युद्धभूमिकवचानि ॥ १ ॥ सुदासं ॥ २ ॥ वसिष्ठपुत्रपौत्रान् । वसिष्ठं ॥ ३ ॥ वाजिनः । वास्तोष्पतिं । प्रस्वापिनीं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मंहकान् । वसिष्ठाशिषः । अंतरिक्षं । इंद्रासोमौरक्षोहणौ । प्रावाणं । अनिलं । आसंगं । विभिंदुं । पाकस्थामानं । कुरुंगं ॥ ७ ॥ अधिकशून् । तिरिंदिरं । वरुं ॥ ८ ॥ पंचमाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ यजमानं । दंपती ॥ २ ॥ ३ ॥ पृथुश्रवसं ॥ ४ ॥ ऋक्षाश्वमेधौ । हविषं । श्रुतर्वणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुपर्णं । सूर्यप्रभां । पवमानं । पवमानसोमं ॥ ७ ॥ ८ ॥ षष्ठाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ पवमानमग्निं । पावमान्यध्येतारं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ यमं । यमीं । अंगिरःपित्रथर्वभृगून् । श्वानौ । सरण्युं । मृत्युं । धातारं । पितृमेधं ॥ ६ ॥ वसुकं । अश्वत्थगर्भांशमीं ॥ ७ ॥ कुरुश्रवणं । उपमश्रवसं । अक्षकृषिं अक्षकितवंच । अक्षान् ॥ ८ ॥ सप्तमाष्टकः ॥ ॥ वैकुण्ठमित्रं । अग्न्याख्यतंतुं । मनः । निक्लेति । असुनीतिं । पथ्यांस्वस्ति । असमातिं । जीवं । हस्तं । नासत्यौ । नाभानेदिष्ठान् ॥ १ ॥ सावर्णिं ।

नौरूपादिबं । ज्ञानं ॥ २ ॥ विश्वकर्माणं । मन्युं । सूर्याविवाहं । अर्कं । चंद्रमसं । मनुष्यविवाहाशिषः । वासः । यक्षमहणं । सूर्यासावित्री ॥ ३ ॥ वृषाकपिं । पुरुषं ॥ ४ ॥ उर्वशी । पुरुवरसं । ओषधीः । द्रुपणं । अप्वां ॥ ५ ॥ यजमानान् । सरमादेव-
शुनी । पणीन् । परमात्मानमिंद्रं । यज्ञपरमात्मानं । वाचमध्यमां । गायत्र्यादिछंदांसि । धनान्नदानं । इंद्रलव्यं ॥ ६ ॥ वेनं ।
आंभृणीवाचं । भववृत्तं । वातं । विश्वावसुदेवगंधर्व ॥ ७ ॥ सपत्ननाशिनीं । अरण्यानीं । श्रद्धां । अलक्ष्मीनाशिनीं । शर्चां ।
दुःस्वप्नहं । इंद्रसपत्नहं । अनुमतिमघवद्वातविधातृन् । राजानमभिषिक्तं । मयाभेदं । तार्क्ष्यं । यजमानाशिषः । पत्न्याशिषः ।
होत्राशिषः । सर्पराक्षी । संज्ञानं ॥ ८ ॥ अष्टमाष्टकः ॥ इतिसंहितास्यदेवतातर्पणं ॥ ततश्छंदसांतर्पणं ॥ गायत्रीतर्पयामि । उष्णिहं ।
अनुष्टुभं । बृहतीं । पंक्तिं । त्रिष्टुभं । जगतीं । अतिजगतीं । शकरीं । अतिशकरीं । अष्टिं । अत्यष्टिं । धृतिं । अतिधृतिं । इतिछंद-
स्तर्पणं ॥ अत्र 'तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्तृषींछंदांसिदेवताः' इतिशौनकाच्छंदस्तर्पणोत्तरंवादेवतातर्पणकार्यम् ॥

देवताभेदपक्षेणऋग्योमान्वाधानम् । अथविधांतरेणसूक्तभेदपक्षविभक्तदेवतान्वाधानं ॥ अत्रप्रधानं ॥ आदित्यादिनव-
प्रहान् अमुकद्रव्यैरमुकसंख्याकाभिः ॥ पुनरत्रप्रधानं ॥ अग्निं सोमं विश्वान्देवान् ब्रह्माणं ऋषीन् ऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं सावित्रीं
ब्रह्माणं श्रद्धां मेधां प्रज्ञां धारणां सदसस्पतिं अनुमतिं छंदांस्यृषीन् श्रियं ह्रियं सवितारं शतर्चिनः माध्यमान् गुत्समदं विश्वामित्रं
वामदेवं अत्रिं भरद्वाजं जमदग्निं गौतमं वसिष्ठं प्रगाथान् पावमानीः क्षुद्रसूक्तान् महासूक्तान् महानाम्नीः उपनिषदं हव्यवाहं एताःसप्त-

१ महामहिमाभियुक्तोद्धतविधांतरसूक्तभेदपक्षेणानेनप्रयोगादरपरैस्त्यागावसरेऽप्यनेनैवप्रयोगाआदरणीयः ।

त्रिंशत् ३७ प्रधानांगदेवताः घृतप्लुततिलद्रव्येण एकैकयाहुत्यायक्ष्ये ॥ पुनरत्रप्रधानं ॥ अग्निनववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायू ३ मित्रावरुणौ
३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं
५ अग्नीनिर्मथ्याहवनीयौ १ अग्निं ६ अग्निसमिद्धं (इध्मंवा) १ अग्नितनूनपातं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिच्छं १ अग्निवर्हिषं १
अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउपासानक्ते १ अग्नीदैव्योहोतारोप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीःआभारतीदेवीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्नि-
वनस्पतिं १ अग्निमूर्तीःस्वाहाकृतीः (विश्वान्देवान्) १ अग्निदेवान् २ अग्नीद्रवायुवृहस्पतिमित्राग्निपूषभगादित्यमाहृतगणान् १ देवान् १
अग्निं १ अग्निदेवान् ४ देवाग्नीद्रवायुमित्रमूर्तिविशेषान् १ अग्निं १ अग्निदेवान् १ इंद्रतृ १ मरुदतृ १ त्वष्टृकृतृ १ अग्न्यतृ १ इंद्रतृ १ मित्रावरुणतृ
१ अग्निद्रविणोदसमृतुं च १ अग्न्यतृ १ अग्न्यतृ १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेद्रसोमब्रह्मणस्पतीन्
१ सदसस्पतिं ३ नराशंसं (सदसस्पतिंवा) १ अग्रामरुतः ९ ॥ १ ॥ ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २
देवीः १ इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः १ यावापृथिव्यौ २ पृथिवी १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायू २ मित्रावरुणौ ३ इंद्रमरुतवंतं ३ विश्वा-
न्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अवग्नीन् १ अग्निं १ कं १ अग्निं १ सवितारं २ भगं १ वरुणं ३ १ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उल्लख-
लं २ उल्लखलमुसले २ हरिश्चंद्रप्रजापतिं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० [१०] ॥ २ ॥ अश्विनौ १२ अग्निमित्र-
वरुणरात्रिसवितृन् १ सवितारं १ अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्थ्यम् ३ आदित्यान् ३ वरुण-
मित्रार्थ्यम् ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अग्न्यश्व्युपसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ [१०] ॥ ३ ॥

उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ अग्निवैश्वानरं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ [१६] ॥ ४ ॥ मरुतः १५ अग्निं १२० अग्निमध्य-
मं ३ अग्निं ९ इंद्रं ५७ [१६] ॥ ५ ॥ मरुतः ३४ ऋतुदेवान् १ देवान् १ ऋगमित्रादितिदक्षमरुद्रणार्यमवरुणसोमाश्विसरस्वतीः १
वायुपृथिवीशुभावाश्विनः १ इंद्रापूर्वणौ १ इंद्रपूर्वताक्ष्यबृहस्पतीन् १ मरुतः १ देवान् २ अदितिं १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ इंद्रमरुत्पूर्व-
भगान् १ पूर्वविष्णुमरुद्रणान् १ वायुसिध्वोषधीः १ रात्र्यहर्लोकद्याः १ वनस्पतिसूर्यगाः १ मित्रवरुणार्यमैन्द्रबृहस्पतिविष्णून् १ सोमं
२३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवामीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः (अग्निवा) १ ॥ ६ ॥
अग्निमौषसं ११ अग्निद्रविणोदसं ९ अग्निशुचिं ८ अग्निवैश्वानरं ३ अग्निजातवेदसं १ इंद्रमरुत्वंतं ३० इंद्रं २८ चंद्ररश्मिरोदांसि १
रोदसी १ देवरोदांसि १ अमारोदांसि १ देवरोदांसि १ देववरुणार्यमरोदांसि १ देवरोदांसि १ इंद्रारोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १
इंद्रवरुणाभ्यर्यमसवितुरोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १ देवरोदांसि १ अमारोदांसि १ वरुणारोदांसि १ आदित्यरोदांसि १ बृहस्पतिरोदां-
सि १ रोदसी १ मित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ इंद्रमित्रवरुणामिमारुतशर्षोदितिः १ देवान् १ पितृद्यावापृथिवीः १ नराशंसापूर्वणौ १
बृहस्पतिं १ इंद्रं १ सवितृमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ आदित्यसुमतीः १ देवेन्द्रमरुदितिः १ इंद्राभ्यर्यमसवितृमित्रवरुणादि-
तिसिधुपृथिवीद्याः १ इंद्रामी २१ ऋभून् १४ शुप्रथिव्यभ्यश्विमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ अश्विनौ २४ ॥ ७ ॥ उषासारात्री १
उषसं १८ उषोमित्रवरुणादितिंसिधुपृथिवीद्याः १ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८२ दुःस्वप्ननाशनं १ इंद्रं १५ ॥ ८ ॥ रुद्रामरुतः १
उषासानक्ते १ अग्निवाध्विद्रपर्वतदेवान् १ अश्व्यपांनपादहोरात्राणि १ देवपूषामीन् १ मित्रवरुणसिधून् १ मित्रवरुणदेवान् १ देवसंघं १

मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ उषसं २६ स्वनयदानं ७ स्वनयंभावयव्यं ५ रोमशां १ स्वनयंभावयव्यं १ अग्निं १९
इंद्रं ५ इंद्रं १ इंद्रं २७ इंद्रापूर्वतेंद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायू ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रेंद्राभ्यर्यमभगसो-
मान् १ देवेन्द्रमरुदग्निमित्रवरुणान् १ ॥ ९ ॥ मित्रावरुणौ ३ पूर्वणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः
१ इंद्रामी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिलं १ अग्निवर्हिषं १
अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदेव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्नि-
वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ अश्विनौ १२ [६] ॥ १० ॥
द्यावापृथिव्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ आदित्यवाध्वमीन् १ सूर्यरथचक्राश्वान् १ आदित्यमंडलसप्तरश्मीन् १ परमेश्वरदुर्ज्ञेयतां
२ संशयोत्थापनं १ प्रभ्रमादित्यविषयकं १ पृथिव्यादित्यवृष्टिहविरुपतीः १ शुप्रथिवीवृष्टीः १ आदित्यदेवान् १ आदित्यचक्रं १ संवत्सरचक्रं
३ सप्तर्तून् १ सूर्यरश्मीनांस्त्रीत्वपुरुषत्वज्ञानं १ आहुतिंगोरूपां १ अत्र्यादित्यव्यतिहारोपासकदुर्लभतां १ सोमसूर्यमंडलपरिभ्रमणानि
१ जीवपरमात्मानौ १ आदित्यतद्रश्मीन् १ आदित्योपासनानुपासनप्रशंसानिदे १ अग्निवाय्वादित्यानांभ्वंतरिक्षदवाधानज्ञानप्रशंसां १
अक्षरप्रशंसां १ सूर्यगायत्रिसामनी १ गोसवितृधर्मान् १ गां २ वत्सगावौ १ शरीरजीवौ १ ब्रह्मसाक्षात्कारं १ ज्ञानं १ शुप्रथिव्या-
दित्यवृष्टीः १ प्रभ्रंपृथिव्याद्यंतादिविषयकं १ प्रतिवाक्यं १ आदित्यरश्मीन् १ परिदेवनं ब्रह्मात्माननुभवनिमित्तं १ देहात्मजीवात्मा-
नौ १ ब्रह्मात्मज्ञानाज्ञानप्रशंसानिदे १ गां १ वाचंमाध्यमिकां १ वागपाः १ शकधूमासोमौ १ अग्निसूर्यवायून् १ वाचं १ सूर्यं २

कालचक्रसंवत्सरसंस्थं १ सरस्वती १ साध्यान् १ पर्जन्यामीन् १ सरस्वंतं १ इंद्रमरुत्वंतं १५॥११॥ मरुतः १५ इंद्रं १ मरुतः २०
इंद्रं १३ मरुतः २ इंद्रमरुत्वंतं ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ [३३] ॥१२॥ यावापृथिव्यौ ११ अग्निसवितृदेवान् १
मित्रार्यमवरुणदेवान् १ देवाग्निवरुणान् १ देव्यउषासानकाः १ अहिर्बुध्न्यसिध्वपांनपातः १ त्वष्ट्रौ १ इंद्रं १ मरुदयावापृथिवीः १
मरुत्सेनाः १ अश्विपूषविष्णुवार्त्विद्रान् १ देवदीधितिं १ अन्नं ११ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं
१ अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानके १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्नीमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १
अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८ बृहस्पतिं ८ अमृणसूर्यान् १६ अग्निं २९ अग्निसमिद्धं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १
अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानके १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १
अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ [३९] ॥१३॥ इंद्रं १२६ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १
बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ ॥१४॥ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं
१ इंद्राब्रह्मणस्पति १ ब्रह्मणस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ आदित्यमित्रावरुणान् १ देवान् १ देववसुमित्रवरुणादीतींद्रमरुतः
१ देवान् ३ वरुणं १ इंद्रं ५ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतीद्वौ १ बृहस्पतिं १ मरुतः १ मित्रावरुणौ १ देवान् १ इंद्रं १ त्वष्ट्रि-
ळाभगरोदःपूषाश्विनः १ उषासानकायावापृथिवीः १ देवाहिर्बुध्न्याजैकपादिद्रान् १ विश्वान्देवान् १ यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां २
सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतीद्राणीवरुणानीः १ रुद्रं १५ मरुतः १५ अपांनपातं १५ इंद्रामधू १ मरुन्माधवान् १

त्वष्टृशुक्रौ १ अग्निशुची १ इंद्रानभसौ १ मित्रवरुणनभस्यान् १ ॥१५॥ अग्निद्रविणोदसमिषंच १ अग्निद्रविणोदसमूर्जंच १ अग्निद्रविणो-
दसंसहंच १ अग्निद्रविणोदसंसहस्यंच १ अश्वितपान् १ अग्नितपस्यौ १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५ सोमपूषादितिः
१ वायुं २ इंद्रवायू १ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ यावापृथिव्यौ ३ शकुंतं ६ अग्निं २३
अग्निवैश्वानरं २६ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानके १
अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३ [३३] ॥१६॥
यूपं ५ यूपान् २ विश्वान्देवान् १ यूपान् २ स्थाणुंछिन्नयूपमूळं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ अग्न्युषोश्विदधिकाः १ अग्निं ३
दधिकाग्न्युषोबृहस्पतिसवित्रधिमित्रवरुणभगवसुरुद्रादित्यान् १ अग्निं ८ अग्नीन्पुरीष्यान् १ अग्निं १४ अग्नीद्वौ १ अग्निं १ अग्निवैश्वानरं ३
मरुतः ३ परब्रह्म २ उपाध्यायवैश्वामित्रं १ अग्निं २५ ऋत्विजः १ अग्निं ११॥१७॥ इंद्रं २२७ [१३०] ॥१८॥ इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १
वाचंससर्परी २ रथांगानि ४ इंद्रं ४ अग्निं १ यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ यावापृथिव्यौ १ सवितारं १
त्वष्टृभून् १ मरुत्सरस्वतीः १ विष्णुं १ इंद्रं १ अश्विनौ १ देवेद्रभून् १ अर्यमादितिदेववरुणान् १ अग्निपृथिवीत्वप्सूर्यांतरिक्षाणि
१ पर्वतादितिमरुतः १ अग्निदेवान् १ अग्निं १ उषासाहनी १ अग्निं ९ अहोरात्रे १ यावापृथिव्यौ ४ दिशः १ इंद्रवर्षतं ६ ॥१९॥ देवान्
१ संवत्सरं २ संवत्सरादित्यान् १ सिंधुसंवत्सरेळासरस्वतीभारतीः १ सवितृषिषणे १ सवितृमित्रवरुणाबरोदांसि १ अग्निवायु-
सूर्यान् १ इंद्राग्निदेवान् १ इंद्रपूषाश्विदेवान् १ ओषधीद्रान् १ रोदोमिदीतीः १ अग्निजिह्वाविश्वदेवान् १ अग्निप्रमतिं १ अश्विनौ ९

मित्रं ९ ऋभून् ४ इंद्रभून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३ बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १
अग्नीवरुणौ ४ अग्निं ५ १ अग्निरक्षोहणं १५ ॥ २० ॥ अग्निवैश्वानरं १५ अग्निं ५८ उषोऽयश्चिसूर्यान् १ सवितृवरुणमित्रदेवान् १ देवसूर्यान्
१ सूर्यं २ उषोऽयश्चिनः १ सूर्यं १ उषसं १ अश्वपुषसः १ सूर्यं १ अग्निं ६ सोमकंसाहदेव्यं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२ वामदेवं १
इंद्रं ६३ ॥ २१ ॥ ऋतदेवं ३ इंद्रं २३ इत्येनं सुपर्णात्मानं ८ इंद्रं १ इंद्रासोमौ ५ इंद्रं १३ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ४० इंद्राश्वौ २ ॥ २२ ॥ ऋभून् ४८
द्यावापृथिव्यौ १ दक्षिणां १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ आत्मानं ६ इंद्रावरुणौ ४ अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्रवायू ६ वायुं १ इंद्र-
वायू ३ वायुं ५ इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ ॥ २३ ॥ उषसं १८ सवितारं १३ देवद्युभूमिवरुणमित्रान् १ देवान् १
अदितिसिंधुस्त्वयुषासानकाः १ अर्यमवरुणाग्नीद्रविष्णून् १ पर्वतमरुद्भगवरुणमित्रान् १ रोदोहिर्बुध्न्यान् १ देवादितींद्रमित्रवरुणान्
१ अग्निं १ उषसं १ सवितृभगवरुणमित्रार्यमैत्रान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां २ शुनासीरौ १
अग्निं ३७ मरुद्भद्राविष्णून् १ अग्निं २० अग्निसमिद्धं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्नि-
मूर्तीं उषासानके १ अग्नीदेव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळाभारतीः १ अग्निं त्वष्टारं १ अग्निं वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १
अग्निं १२७ [१००] ॥ २४ ॥ मरुदश्विमित्रवरुणान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६ इंद्रं ८ उक्ताइंद्रौ १ इंद्रं १७ ऋणंचयौ ४ इंद्रं ७
इंद्रकुत्सौशनसः १ इंद्राकुत्सौ १ इंद्रं ६८ [११३] ॥ २५ ॥ सूर्यं १ अग्निं ४ मित्रावरुणौ १ मित्रवरुणार्यमवाथ्विद्रमरुद्भद्रान् १ अश्विरुद्रान् १
वाय्वमिषूषभगान् १ मरुतः १ वायुदेवपत्नीः १ उषासानके १ वास्तोष्पतित्वष्टृवाग्वनस्पत्योषधीः १ मेधादित्यान् १ अग्निवैशुतं १

मरुद्भगभगोषधीद्युवनगिरीन् १ वाय्वपाः १ मरुतः १ मरुद्भगं १ भूमिं १ मरुदहिर्बुध्न्यान् १ देवनिर्ऋतीन् १ देवेषं १ भूम्युर्वच्यौ १
देवसंघं १ वरुणमित्रभगादितिवायून् १ अदितिमित्रवरुणान् १ सवितारं १ इंद्रं १ भगसवित्रिद्रान् १ इंद्रं मरुत्वंतं १ बृहस्पतिं ३
मरुतः १ रुद्रं १ ऋभ्विद्रपत्नीनदीसरस्वतीराकाः १ पर्जन्यं २ मरुतः १ पृथिव्यंतरिक्षवनस्पत्योषधीः १ देवान् १ अश्विनौ १ नदीः १
द्यावापृथिव्यौ १ वायुं १ सोमं २ इंद्रं १ मां (अग्निं वा) १ धर्मं १ अश्विनौ १ पूषवायू १ अग्निं जातवेदसं मरुतश्च १ सरस्वतीं १
बृहस्पतिं (अग्निं वा) १ अग्निं ३ देवान् १ अश्विनौ १ इंद्रं २ अग्निं ३ विश्वान् देवान् १ सूर्यं १ अग्निं (सूर्यं वा) १ सूर्यं २
मदं १ देवसंघं १ सुतभरं १ अग्निं २ इंद्रोषादित्यान् १ सूर्योषोनदीद्याः १ मेघद्वंगिरसः १ इंद्राग्नी १ अंगिरसः २ अंगिरः-
सरमाः २ सूर्यं २ देवान् १ अंतर्गामिणं १ अग्नीद्रवरुणमित्रदेवमारुतबलविष्ण्वश्विरुद्रदेवपत्नीपूषभगसरस्वतीः १ इंद्राग्निमित्रवरु-
णादित्यादित्यपृथिवीद्युमरुत्पर्वतां विष्णुपूषभगणस्पतिभगसवितृन् १ विष्णुवायुसोमभर्वश्चित्वष्टृन् १ मरुतबलबृहस्पतिपूषवरुणमित्रार्य-
म्णः १ पर्वतनदीभगादितीः १ देवपत्नीः २ ॥ २६ ॥ उषसं १ सूर्यं रश्मीन् १ सूर्यं ३ सूर्योषः सूर्यं रश्मीन् १ मित्रवरुणाग्नीन् १ अग्निवैशुतं
१ उषसः १ इंद्रेद्रात्मसूर्यो १ अग्निं १ अग्नासवितारौ १ सवितृभगाश्विनः १ सवितृभगौ १ पूषभगादितिसूर्येद्रविष्णुवरुणमित्रा-
ग्नीन् १ सवितृनदीः १ देवमित्रवरुणान् १ सूर्यं २ देवदेवपत्नीः १ अग्नासवितारौ १ सवितारं १ अग्निदेवान् ३ इंद्रवायू १ वायुं
१ इंद्रवायू २ देवाश्वपुषोग्नीन् १ मित्रवरुणसोमविष्ण्वग्नीन् १ आदित्यवत्स्विद्रवाय्वग्नीन् १ अश्विभगादितिपूषद्यावापृथिवीः १ वायु-
सोमबृहस्पत्यादित्यान् १ देवाभ्युभुरुद्रान् १ मित्रवरुणरेवतीद्राग्यदितीः १ सूर्याचंद्रमसौ १ मरुतः ९१ अग्नामरुतः ८ मरुतः ४

शसीयसी ४ पुरुमीह्वैददधि १ तरंतवैददधि १ मरुतः ६ रथवीतिंदात्भ्यं ३ मित्रावरुणौ ५९ [११] ॥२७॥ अश्विनौ ४८ उषसं १६
सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ५४ [११] ॥२८॥ अग्निवैश्वानरं २१ अग्निं ९८ ॥ २९ ॥ इंद्रं
६४ वरुणमित्रेद्रूपषविष्णवमिसवित्रोषधिपर्वतान् १ इंद्रं १ इंद्रदेवान् २१ इंद्रं ५५ दानं चायमानीयं १ गाः १ इंद्रं १ गाः ५ गवेंद्रान् १
॥ ३० ॥ इंद्रं १२८ वृषंतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूमिवृहस्पतींद्रान् १ इंद्रं १ दानं प्राप्नोति ४ रथं ३ दुंदुभि २
दुंदुभीद्रौ १ ॥ ३१ ॥ अग्निं १० मरुतः २ धेन्विषे १ इंद्रवरुणार्थमविष्णून् १ पूषणं ५ मरुतः २ यात्राभूमौ १ मित्रवरुणाग्नि-
विश्वदेवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विरथाश्विनः १ पर्जन्यवायुमरुतः १ सरस्वती १ पूषणं १ त्वष्ट्री १ रुद्रं १
मरुतः १ मरुद्गणं १ विष्णुं १ अहिर्बुध्न्यपर्वतसवितृविश्वदेवभगान् १ विश्वान्देवान् १ देवादितिवत्पामत्राध्ययमसवितृभगान् १
सूर्यदेवान् १ यावापृथिव्यौ १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निदेवान् १ अश्विनौ १ आदित्यवसुमरुद्गान् १ रुद्र-
सरस्वतीविष्णुवायुभुविश्ववाजविधातुपर्जन्यान् १ सवित्रभगापांनपात्त्वष्टृद्युपृथिवीः १ अहिर्बुध्न्याजैकपात्पृथिवीसमुद्रविश्वदेवान् १
देवपत्नीविश्वदेवान् १ सूर्यं २ अदितिवरुणमित्रार्थमभगान् १ आदित्यादितीः १ द्युपृथिव्यग्निवस्वादित्यादितीः १ देवान् ४ वरु-
णमित्राग्नीन् १ इंद्रपृथिवीपूषभगादितिपंचजनान् १ देवान् १ अग्निं १ सोमं १ इंद्रादिदेवान् १ पंधानं १ अतियाजयागनिराकृतिं
१ मरुदादित्यान् १ सोमं १ उपःसिधुपर्वतपितृन् १ देवसूर्याग्नीन् १ इंद्रसरस्वतीपर्जन्योषध्यग्नीन् १ विश्वान्देवान् ४ पूषणं ३२
इंद्रापूषणौ ६ पूषणं ४ इंद्राग्नी २५ सरस्वतीं १४ ॥ ३२ ॥ अश्विनौ २२ उषसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११ इंद्रावरुणौ ११

इंद्राविष्णू ८ यावापृथिव्यौ ६ सवितारं ६ इंद्रासोमौ ५ बृहस्पतिं ३ सोमार्द्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ आर्त्तां १ इषुधिं १
सारथिरश्मीन् १ अश्वान् १ रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोन्यद्युपृथिवीपूषणः १ इषून् २ प्रतोदं १ हस्तत्राणं १ विपाक्तमुखवाणं
२ युद्धभूमिब्रह्मणस्पत्यदितीः १ कवचसोमवरुणदेवान् १ देवब्रह्मणि १ अग्निं २५ ॥ ३३ ॥ अग्निसमिद्धं १ अग्निराशंसं १
अग्निमिद्धं १ अग्निबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीद्वारः १ अग्निमूर्तीउपासानक्ते १ अग्निमूर्तीहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीलाभारतीः
१ अग्निं त्वष्टारं १ अग्निं वनस्पतिं १ अग्निमूर्तीःस्वाहाकृतीः १ अग्निं २० अग्निवैश्वानरं १६ अग्निं ३३ अग्निवैश्वानरं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१
दानं सौदासं ४ इंद्रं १२२ [११] ॥३४॥ वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं २ देवान् २ अग्निं १
अग्निमपांनपातं १ अग्निमहिं १ अग्निमहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्नीत्वष्टृन् १ त्वष्टारं १ देवपत्नीद्युपृथिवीवरुणायीत्वष्टृन् १ पर्वताब्देव-
पत्न्योषधीद्युवनस्पत्यंतरिक्षयावापृथिवीः १ द्युपृथिवीवरुणमरुतः १ इंद्रवरुणमित्राध्यवोषधीवृक्षान् १ इंद्राग्निवरुणसोमपूषभगनराशंसपु-
रंधिरैसत्यशंसार्थ्यणः १ धातुवरुणद्युपृथिव्यद्रिदेवस्तुतीः १ अग्निमित्रवरुणाश्विपुण्यकर्मवायून् १ द्युपृथिव्यंतरिक्षौषधिवृक्षेद्रान् १ इंद्रवसु-
वरुणादित्यरुद्रत्वष्टृदेवपत्नीः १ सोमब्रह्मप्रावयज्ञायूपमित्योषधिवेदीः १ सूर्यचतुर्दिक्पर्वतनद्यपाः १ अदितिमरुद्विष्णुपूषभवित्रवायून् १
सवित्रपःपर्जन्यश्चेत्रपतीन् १ देवसरस्वतीध्यभिषाड्तिपाद्दिव्यपार्थिवाप्यान् १ सत्यपत्यश्वगोक्रभुपितृन् १ अजैकपादहिर्बुध्न्यसमु-
द्रापांनपात्पृथ्वीः १ आदित्यरुद्रवसुदेवान् १ देवयज्ञियमनुयजनदेवान् १ ॥ ३५ ॥ सूर्यपृथिव्यग्नीन् १ मित्रावरुणौ १ वायुधेनुपर्ज-
न्यान् १ इंद्रार्थमणौ १ रुद्रं १ सरस्वतीनदीः १ मरुद्वाचः १ भूमिपूषभगवाजान् १ मरुद्विष्णून् १ ऋभून् १ इंद्रं ५ सवितृपर्व-

तेन्द्रदेवान् १ सवितारं ६ वाजिनः २ अद्युषःपत्नीयजमानहोतृन् १ बर्हिर्वायुपूष्णः १ वसून् १ विश्वदेवाग्निभगाश्वीन्द्रान् १ मित्र-
वरुणेंद्राद्यैर्यमादिति विष्णुसरस्वतीमरुतः १ देवान् १ शुप्रथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १ देवसवितृन् १ मित्रवरुणशुप्रथिवीर्द्रार्यमादि-
ति विष्णुसरस्वतीः १ वरुणमित्रार्यमादितिः १ विष्णुरुद्राश्विनः १ पूषसरस्वतीदेवपत्नीवायून् १ शुप्रथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १
अग्नीन्द्रमित्रवरुणाग्निभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ अंगिरःपर्जन्यनदीपत्नीयजमानान् १ अग्निं १ देवहोतृयज-
मानान् १ अग्निं १ अग्निमरुदिन्द्ररात्र्युषोमित्रवरुणान् १ अग्निदेवान् १ देवद्यावापृथिवीः १ यज्ञां विगभीन् १ देवाग्नीन् १ देवान् १
अग्निदेवान् १ दधिक्राभ्युषोमिभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यशुप्रथिव्यसूर्यान् १ दधिकां ४ सवितारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ३
विश्वान्देवान् १ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृथिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ इंद्रं ७
मरुतः ४९ रुद्रं १ ॥३६॥ सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ सूर्यं ४ सूर्यमित्रवरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ अदितिं
१० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० [३५] ॥३७॥ इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू
१ वायुं १ इंद्रवायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वतं ३
इंद्रं १ बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५ इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १ विष्णुं ३ इंद्राविष्णु
३ विष्णुं ८ ॥३८॥ पर्जन्यं ९ मंहुकान् १० इंद्रासोमौरक्षोहणौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रा-
सोमौरक्षोहणौ १ इंद्रं १ भावः १ मरुतः १ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षाणि १ इंद्रं १ इंद्रासोमौरक्षोहणौ २ इंद्रं २९

आसंगं ५ इंद्रं ४० दानवैभिर्दवं २ इंद्रं २० दानं पाकस्थामीयंकौरयाणीयं ४ इंद्रं १४ पूषणं ४ दानंकौरंगं ३ ॥ ३९ ॥ अश्विनौ
३६ अश्विनौ दानं काशवंचैदीयं च १ दानं काशवं २ इंद्रं ४५ दानंतैरिन्द्रिर्पार्शवीयं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं १० ॥४०॥
इंद्रं १२१ आदित्यान् ७ अश्विनौ १ अग्निं सूर्यवायून् १ आदित्यान् १३ अग्निं ३३ आदित्यान् २ दानंत्रासदस्यवं २ मरुतः २६
॥ ४१ ॥ इंद्रं १६ दानंचैत्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं २७ दानं वारवंसौषामीयं ३ मित्रावरुणौ ९ आदित्यश्विमरुतः १
मरुतः १ विष्णुं १ मित्रावरुणौ १२ अश्विनौ १९ वायुं ६ मरुद्रह्मणस्पतिदेवान् १ अग्निदेवान् १ यज्ञं १ देवान् १ देवमरुद-
दितिः १ मरुदिन्द्रावरुणादित्यान् १ वरुणादिदेवान् १ मरुद्विष्ण्वश्विपूषइंद्रान् ४ मरुत्सवितृन् १ मरुदादिदेवान् ४ अर्यममित्रवरु-
णान् १ देवान् ५ त्रयस्त्रिंशद्देवान् १ वरुणमित्रार्यमदेवपत्नीयग्नीन् ३ मरुतः १ सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १
विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अग्नीन् १ विश्वान्देवान् ४ यज्ञयजमानौ ४ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ ॥ ४२ ॥ इंद्रं ६७
अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १० इंद्राग्नी १२ वरुणं १३ अश्विनौ ३ अग्निं ६३ अग्नीन्द्रौ १ इंद्रं ६१ [३६] ॥४३॥
दानंपार्थुश्रवसं ४ वायुं ४ इंद्रं ३ वायुं १ इंद्रं १ आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १
इंद्रं ३९ आदित्यान् २१ ॥ ४४ ॥ इंद्रं १३ दानमाक्षीयमेधीयं ६ इंद्रं १० इंद्राग्निविश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३
अश्विनौ १८ अग्निं १२ दानं श्रौतर्वणमाक्षीयं ३ अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ [३६] ॥४५॥ देवान् १
वरुणमित्रार्यम्णः १ देवान् १ अर्यमवरुणौ १ देवान् २ इंद्रविष्णुमरुदश्विनः १ देवान् २ अग्निं ९ अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रभून् १

मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ५० [१६] ॥ ४६ ॥ वाचदेवी २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्र-
वरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उषसं १ सोमंपवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्रामरुतः १ सोमंपवमानं
४० अग्निसमिद्धंपवमानं १ अग्नितनूनपातंपवमानं १ अग्निसिद्धंपवमानं १ अग्निर्बर्हिषंपवमानं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः पवमानं १
अग्निमूर्तीउषासानक्तेपवमानं १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौपवमानं १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळाभारतीः पवमानं १ अग्नित्वष्टारंपवमानं १
अग्निवनस्पतिंपवमानं १ स्वाहाकृतीः १ सोमंपवमानं ५१५ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अग्निंपवमानं ३ सोमंपवमानं १८ पूषणं-
पवमानं ३ सोमंपवमानं १० अग्निंपवमानं २ सवितारंपवमानं १ अग्निसवितारौपवमानौ १ विश्वान्देवान्पवमानान् १ सोमंपवमानं
३ पावमान्यध्येतृन्पवमानान् २ सोमंपवमानं ४९८ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अग्निं ५५ [३५] ॥ ५३ ॥ इंद्रं ३ अपः ९ यमं
१ यमी १ यमं १ यमी १ यमं ३ यमी ३ यमं १ यमी १ यमं १ यमी १ अग्निं १८ शकटेहविर्धानाख्ये ५ यमं ५ पितृनंगि-
रोथर्वभृगुनामकान् १ पितृन् ३ आनौसारमेयौ ३ यमं ४ पितृन् १४ अग्निं १४ सरण्यं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं
४ धातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेधं ७ प्रजापतिं १ ॥ ५४ ॥ अबग्नीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११
पूषणं ९ इंद्रं ४४ अग्निमपांनपातं १५ इंद्रामरुतः १ विश्वान्देवान् १ देवसंघं १ सवितृभगार्थमदेवान् १ देवभुविभवाजान् १
देवान् १ हिरण्यगर्भं २ शमीमरणिकारणभूतां १ कण्वं २ इंद्रं ९ ॥ ५५ ॥ विश्वान्देवान् १ इंद्रं २ दानंकौरुश्रवणंत्रासदस्यवीयं २

१ अस्मिन्नाग्निपेवमानो गुणः ।

उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ कितवनिदां ४ कितवाक्षनिदां १ अक्षनिदां १ अक्षान् २ कितवनिदां २ अक्षान् १ कृषिं १ अक्षनिदां १ अग्निगु-
पृथिवीदेवावनानि १ युपृथिवीसिंधुपर्वतसूर्योषःसोमान् १ युपृथिव्युषोमीन् १ उषासाम्नी १ उषासाम्नीन् १ उपोम्यश्विनः १ सवितृधि-
षणाम्नीन् १ देवस्तोत्रसूर्यामीन् १ आदित्यामीन् १ इंद्रमित्रवरुणभगामिदेवान् १ आदित्यबृहस्पतिपूषाश्विभगाम्नीन् १ आदित्यामीन् १
मरुदुद्राग्निदेवान् १ देवान् १ उपोनक्तायुपृथिवीवरुणमित्रार्यमैत्रमरुतपर्वतावादित्यांतरिक्षस्वर्गान् १ युपृथिवीनिर्ऋतीः १ अदितिदेवाव-
नानि १ ग्रावदेवावनानि १ इंद्रेन्नाबृहस्पती १ अश्विनौ १ मरुद्वृणं १ सोमं १ देवान् ३ अग्निमित्रवरुणसवितृन् १ देवान् १ सवितारं १
सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१ इंद्रं ३३ अग्निं २२ [१३] ॥ ५६ ॥ इंद्रं वैकुण्ठं ३७ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् १
अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् ६ अग्निसौचीकं ३ देवान् २ अग्निसौचीकं ६ इंद्रं १४
अग्निवायुसूर्यान् १ पृथिवीदेवसूर्यान् १ स्तोमाभिमानिदेवद्युधर्मदेवादित्यान् १ अंगिरसः ३ बृहदुक्थं १ इंद्रं १ तंतुमन्याख्यं १
मनआवर्तनं ३ सोमं १ मनआवर्तनं १२ निर्ऋतिं ३ निर्ऋतिसोमौ १ देवीमसुनीतिं २ पृथिवीद्वन्तरिक्षसोमपूषस्वस्तीः १ द्यावा-
पृथिव्यौ २ इद्रद्यावापृथिवीः १ असमातिं ४ इंद्रं १ असमातिं १ अथैसुबंधोर्जीविताहानरूपं ५ सुबंधोःस्पर्शनहेतुभूतां देवतां १
रुद्रं २ अश्विनौ २ वास्तोष्पतिरुद्रसृष्टिं ३ रुद्रवास्तोष्पतिं १ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रं ३ अग्निं १ नासल्येद्रान् १ सोमं १
अग्निं १ आदित्यद्याः १ नाभानेदिष्ठधेनू १ अग्निं १ इंद्रामी १ इंद्रं १ मित्रवरुणनाभानेदिष्ठान् १ वरुणं १ मित्रावरुणौ १
वरुणं १ देवान् १ ॥ ५७ ॥ अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १ दानंसावर्णीयं ४ देवान् ८ इंद्राग्निमित्रवरुणभगद्युपृथिवीमरुतः १ द्यां १

देवान् ४ पथ्यास्वस्ति २ विश्वदेवादितिः १ देवान् २ नराशंसपूषामिसूर्यचंद्रमोयमंद्रवायुषोरात्र्याश्विनः १ अग्निबृहस्पत्यजैकपादहि-
र्बुध्न्यान् १ पृथिव्यर्यमणौ १ अश्वान् १ वार्ष्णिद्रपूष्णः १ एकविंशतिनष्टुभुवनस्पतिपर्वतामिक्रुशान्वस्तिष्यरुद्रान् १ नदीसरस्वती-
सरयुसिंधवाद्याः १ देवमातृदेवपत्नीत्वष्टिद्रवाजभगमरुतः १ मरुतः १ मरुदिद्रादिदेववरुणमित्रान् १ मरुददितीः १ द्यावापृथिव्यौ
१ होत्रायज्ञौ १ गयं १ विश्वदेवादितिः १ अग्नीद्रवरुणमित्रार्यमवायुपूषसरस्वत्यादित्यविष्णुमरुदगुप्तोमरुद्रादितिब्रह्मणस्पतीन् १
इंद्राग्नीषोमान् १ देवान् २ मित्रावरुणौ १ गां १ देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १ पर्जन्येन्द्रवायुवरुणमित्रार्यमादितिपाथेवदिव्यांतरिक्ष-
देवान् १ ऋभुसोमान् १ देवान् १ अश्विनौ १ माध्यमिकवागजैकपात्सिंध्वद्विधदेवसरस्वतीः १ देवान् १ देवानिंद्रज्येष्ठान् १
मरुतः १ इंद्रवस्वादित्यादितिरुद्रमरुत्वष्टृदेवपत्नीः १ अदितिद्युपृथिव्यग्नीद्रविष्णुमरुदादित्यवसुरुद्रसवितृन् १ सरस्वद्वरुणपूषवि-
ष्णुवाय्वश्विनः १ यज्ञदेवर्त्विगध्वर्वादिद्युपृथिवीन्द्रान् १ अग्नीषोमौ १ देवान् २ देववातपर्जन्यावोषध्यर्यमाप्रवायुसूर्यान् १ सिध्वं-
तरिक्षाजैकपान्मेधाहिर्बुध्न्यदेवान् १ देवान् १ अश्व्यादित्यक्षेत्रपतीन् १ देवान् २ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ अग्निसमिद्धं १ अग्नि-
नराशंसं १ अग्निमिद्धं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउपासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः-
सरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ ज्ञानं ११ ॥ ५८ ॥ देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ मावणः ८
मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सोमं ५ सूर्याविवाहं ११ देवान् १ सोमाकौ १ चंद्रमसं १ विवाहमंत्रा-
शिषः ९ वधूवासःसंस्पर्शनिंदां २ दंपतियक्ष्मनाशं १ सूर्यासावित्री १६ ॥ ५९ ॥ इंद्रं २३ अग्निरक्षोहणं २५ सूर्यमग्निवैश्वानरंच १९

इंद्रं ४ सोमैद्रौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ देवान् १ अग्निं ३ अम्मरुदिद्रान् १ मरुद्वरुणमित्रार्यमंद्रान् १ इंद्रासूर्यौ १
इंद्रं १ रुद्रं १ बृहस्पतिसोमजाम्यथर्वदेवभृगून् १ द्युपृथिवीनराशंसयमादितित्वष्टृद्रविणोदक्कभुरोदसीमरुद्विष्णून् १ अहिर्बुध्न्यसूर्य-
चंद्रमोद्युपृथिवीः १ पूषापांनपाद्वाय्वश्विनः १ अग्निदेवपठ्यदितिचंद्रसूर्येन्द्रान् १ अंगिरोमावेंद्रवस्वदितीः १ द्यावापृथिव्यौ १
देवान् २ अर्यममित्रवरुणदेवजनरुद्रमरुद्रणान् १ सूर्यचंद्रमोहिर्बुध्न्याश्विनः १ मित्रवरुणाश्विनः १ अश्विपूषभगर्वादिब्रह्मादीन् १
इंद्रं १ सवित्रिंद्रमरुतः १ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं १ देवस्तोत्रं १ गोयाचवां १ मावणः १४ ॥ ६० ॥ उर्वशी १
पुरुवरसं १ उर्वशी १ पुरुवरसं २ उर्वशी १ पुरुवरसं १ उर्वश्याद्यप्सरसः १ उर्वशी १ पुरुवरसं १ उर्वशी १ पुरु-
वरसं १ उर्वशी १ पुरुवरसं २ उर्वशी १ पुरुवरसं १ इंद्राभौ १३ औषधीः २३ बृहस्पतिमित्रवरुणपूषादित्यवस्विद्रान् १
बृहस्पतिं ३ देवान् २ बृहस्पतिं १ अग्निं ५ इंद्रं १२ इंद्रदेवसवित्रदितीः १ गवादितीः १ इंद्रादिती २ ऋत्विजः १२ द्रुघणं १२
इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ देवीमप्वां १ मरुतः १ इंद्रं २२ ॥ ६१ ॥ अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीनसुरान् १
सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ आदित्यवरुणवाय्वग्नि-
सोमापाः १ सोमवरुणमित्राग्निबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवसप्तर्षिबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवजुहूबृहस्प-
तीन् १ देवमनुष्यराजबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाबाहस्पत्ययज्ञान् १ अग्निसमिद्धं १ अग्निंनूनपातं १ अग्निमिद्धं १
अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउपासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नि-

त्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं ३० अग्न्यादित्यवायुसूर्यरश्मीन् १ अग्निवायुसूर्यान् १ वेदिजायापतिदेवान् १ देवं-
मध्यमस्थानं १ वाचमाध्यमिकांचपरमात्मछंदःसोमग्रहान् १ यज्ञं २ ब्रह्मसर्वरूपांवाचं १ छंदोयोगधिष्ण्यवागृत्विगिंद्राश्वान् १ सप्ताश्वसू-
र्यान् १ अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ अग्निरक्षोहणं ९ इंद्रं २२ [१३] ॥ ६२ ॥ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १
सोमं १ वरुणापाः २ इंद्रं १ वाचमांभृणीं ८ देवार्थमग्नित्रवरुणान् १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ वरुणमित्रार्यममरुदुद्रेद्रान् १
वरुणमित्रार्यम्णः १ वरुणमित्रार्यमादित्यान् १ वसुमित्रवरुणार्थमाग्नीन् १ रात्रिं ८ अग्निं १ इंद्रमरुद्विष्ण्वज्यंतरिक्षवायून् १ देवान् २
द्युपृथिव्यहोरात्र्यबोधिदेवसोमान् १ अग्निं १ इंद्राश्विबृहस्पतिदेवान् १ इंद्रं १ इंद्राग्निवसुरुद्रादित्यान् १ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३
अश्विनौ २ इंद्रं २ द्युभूर्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं १४ यमं ७ अग्निसूर्यवायून् ७ देवान् १ वातौ १ वातं २ देवमरुदूतानि १
अपः १ जिह्वां १ इंद्रं ६ सवितारं ३ विश्वावसुं ३ अग्निं ७ अर्यमभगवृहस्पतिदेववाग्देवीः १ सोमाग्न्यादित्यविष्णुसूर्यब्रह्मबृहस्प-
तीन् १ इंद्रवायुबृहस्पतीन् १ अर्यमबृहस्पतींद्रवायुविष्णुसरस्वतीसवितृन् १ अग्निं ९ ॥ ६३ ॥ अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीबाधनं ६
अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १
विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्रदेवान् २ इंद्रमरुदेवान् १ देवान् २ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं १० गर्भसमाधानं ६ यक्ष्मनाशनं ६ दुःस्व-
प्रनाशनं ५ देवान् ३ यमं १ देवान् १ सपत्ननाशनं ५ इंद्रं २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतींद्रधातृविधातृन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४
सूर्यं ४ इंद्रं ४ उपसं ४ अभिषिक्तराजस्तुतिं ११ ग्राणः ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ तार्क्ष्यं ३ इंद्रं ६ धातृसवितृविष्णून् १

धातृसवितृविष्ण्वग्नीन् १ धातृसवितृविष्णुसूर्यान् १ बृहस्पतिं ३ पुत्रकामयजमानाशिषः १ पुत्रकामपत्न्याशिषः १ होत्राशिषः १
विष्णुत्वष्टृप्रजाविधातृन् १ सिनीवालीसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ अदितिं ३ वायुं ३ अग्निं ५ अग्निजातवेदसं ३ सूर्यं ३ भाव-
वृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ ६४ ॥ इतिशकलसंहितामंत्रदेवतान्वाधानम् ॥

अनुवाकाद्यृगदेवतान्वाधानम् ।

श्रीः ॥ अग्निं १ इंद्रं द्विः ३ अग्निं ४ ब्रह्मणस्पतिं ५ कं ६ अग्निद्विः ८ अग्न्याद्युषसः ९ इंद्रं १० अग्नित्रिः १३ मरुतः १४
अग्निं १५ इंद्रं १६ अश्विनौ १७ इंद्रं १८ अग्निं १९ वायुं २० अग्निं २१ अश्विनौ २२ इंद्रं मरुतं २३ अश्विनौ २४ अग्निं २५
इंद्रं २६ ब्रह्मणस्पतिं २७ रुद्रं २८ अग्निद्विः ३० इंद्रं द्विः ३२ अग्नित्रिः ३५ इंद्रं ३६ ऋभून् ३७ वायुं ३८ अग्निद्विः ४०
इंद्रं ४१ इंद्रसूर्यौ ४२ मरुतः ४३ अश्विनौ ४४ अग्निद्विः ४६ इंद्रं द्विः ४८ विश्वान्देवान् ४९ अश्विनौ ५० अग्निं ५१
इंद्रं ५२ देवान् ५३ मरुतः ५४ अश्विनौ ५५ इंद्रवायू ५६ इंद्रं चतुः ६० यज्ञयजमानौ ६१ अग्निद्विः ६३ इंद्रं द्विः ६५ मरुतः ६६
सोमंपवमानंसप्त ७३ अग्निं ७४ सरण्यूः ७५ अपोपोनपातंवा ७६ इंद्रं ७७ रुद्रं ७८ अग्निं ७९ सोमं ८० अग्निं ८१ वि-
श्वान्देवान् ८२ इंद्रं ८३ भाववृत्तिं ८४ इंद्रं ८५ ॥ इत्यनुवाकदेवताः पंचाशीतिः ॥

अनुवाकाद्यृगामृष्यादयः ।

श्रीः ॥ अग्निमीळइत्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री १ सुरूपकृत्तुमित्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री २ पंद्रसानसिमित्यस्य

वैश्वामित्रोमधुच्छंदाद्रोगायत्री ३ अग्निदूतमित्यस्यकाण्वोमेधातिथिरिर्गोयत्री ४ सोमानमित्यस्यकाण्वोमेधातिथिर्ब्रह्मणस्पतिर्गोयत्री ५
कस्यनूनमित्यस्याजीगर्तिःशुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःकस्त्रिष्टुप् ६ त्वमप्रेप्रथमइत्यस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोमिर्जगती ७ प्रवोयह-
मित्यस्यधौरःकण्वोमिर्बृहती ८ अग्नेविबस्वदित्यस्यकाण्वःप्रस्कण्वोऽप्यभ्युषसोबृहती ९ अमित्यंमेषमित्यस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती १०
नूचित्सहोजाइत्यस्यगौतमोनोधाअग्निर्जगती ११ पश्चानतायुमित्यस्यशाक्तयःपराशरोमिर्द्विपदाविराट् १२ उपप्रयंतइत्यस्यराहूगणोगोत-
मोमिर्गोयत्री १३ प्रयेशुभंतइत्यस्यराहूगणोगोतमोमरुतोजगती १४ इमंस्तोममित्यस्यांगिरसःकुत्सोमिर्जगती १५ इंद्रमित्रंवरुणमग्निमू-
तयइत्यस्यांगिरसःकुत्सइंद्रोजगती १६ नासत्याभ्यामित्यस्यदैर्घतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् १७ कदित्थाननित्यस्यदैर्घतमसःकक्षीवानिन्द्र-
स्त्रिष्टुप् १८ अग्निहोतारमित्यस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोमिरत्यष्टिः १९ आत्वाजुवइत्यस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिः २० वेदिषदइत्यस्यौ-
चध्योदीर्घतमाअग्निर्जगती २१ अबोध्यमिरित्यस्यौचध्योदीर्घतमाअश्विनौजगती २२ कयाशुभेत्यस्यैन्द्रइंद्रोमरुत्वास्त्रिष्टुप् २३ युवोर-
जांसीत्यस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् २४ त्वमप्रेद्युमिरित्यस्यशौनकोगृत्समदोमिर्जगती २५ योजातएवेत्यस्यशौनकोगृत्समदइंद्रस्त्रि-
ष्टुप् २६ गणान्तवेत्यस्यशौनकोगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती २७ आतेपितरित्यस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोनिचृत्रिष्टुप् २८ सोमस्यमेत्यस्य
गाथिनोविश्वामित्रोमिर्त्रिष्टुप् २९ प्रवोदेवायेत्यस्यवैश्वामित्रऋषभोमिरनुष्टुप् ३० इच्छंतिवेत्यस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ३१ इंद्रं-
मतिरित्यस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ३२ इमंमहइत्यस्यवैश्वामित्रोवाच्योवाप्रजापतिरिष्टुप् ३३ त्वांमहइत्यस्यगौतमोवामदेवो-
मिरष्टिः ३४ भद्रंवेअमहइत्यस्यगौतमोवामदेवोमिर्त्रिष्टुप् ३५ यन्नइंद्रइत्यस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ३६ प्रऋभुभ्यइत्यस्यगौतमोवामदेव-

ऋभवस्त्रिष्टुप् ३७ अग्निंवेत्यस्यगौतमोवामदेवोवायुर्गोयत्री ३८ अबोध्यमिरित्यस्यात्रेयौबुधगविष्टिरावमिर्त्रिष्टुप् ३९ प्रवेधसइत्यस्यांगि-
रसोधरुणोमिर्त्रिष्टुप् ४० महिमहइत्यस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रस्त्रिष्टुप् ४१ विदासिवइत्यस्यात्रेयःसदापृणइंद्रसूर्यौत्रिष्टुप् ४२ आरुद्रासइ-
त्यस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतोजगती ४३ यदद्यस्यइत्यस्यात्रेयःपौरोश्विनावनुष्टुप् ४४ त्वंमहइत्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमिर्त्रिष्टुप् ४५ त्वम-
प्रेयज्ञानामित्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमिर्गोयत्री ४६ वृषामहइत्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ४७ योरयिवइत्यस्यबार्हस्पत्यःशंयुरिंद्रो-
नुष्टुप् ४८ हुवेवोदेवीमित्यस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ४९ स्तुषेनरेत्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोश्विनौत्रिष्टुप् ५० अग्निंनरइत्यस्यमैत्रा-
वरुणिर्वसिष्ठोमिर्विराठनुष्टुप् ५१ त्वेहयदित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ५२ प्रशुकैत्वित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोदेवाविराट्द्विपदा ५३
इंद्रंयक्ताइत्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमरुतोविराट्द्विपदा ५४ अपस्वसुरित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप् ५५ प्रवीरयेत्यस्यमैत्रावरुणि-
र्वसिष्ठइंद्रवायुत्रिष्टुप् ५६ माचिदन्यदित्यस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोबृहती ५७ महोइंद्रयइत्यस्यकाण्वोवत्सइंद्रोगायत्री ५८ इंद्रःसुतेष्वित्यस्य
काण्वोनारदइंद्रउष्णिक् ५९ वयमुत्वामपूव्येत्यस्यकाण्वःसोभरिर्द्विःककुबुष्णिक् ६० योजातीत्यस्यवैवस्वतोमनुर्यज्ञयजमानौगायत्री ६१
इमेविप्रस्येत्यस्यांगिरसोविरूपोमिर्गोयत्री ६२ अग्रआयाहीत्यस्यप्रागाथोभर्गोमिर्बृहती ६३ योराजेत्यस्यांगिरसःपुरुहन्मंद्रोबृहती ६४
आतूनइंद्रेत्यस्यकाण्वःकुसीदींद्रोगायत्री ६५ गौर्धयतीत्यस्यांगिरसोर्विदुर्मरुतोगायत्री ६६ स्वादिष्टयेत्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःपवमानः
सोमोगायत्री ६७ पवस्वदक्षसाधनइत्यस्यागस्त्योदहच्युतःपवमानःसोमोगायत्री ६८ अयावीतीत्यस्यांगिरसोमहीयुःपवमानःसोमोगायत्री
६९ प्रदेवमच्छेत्यस्यभालंदनोवत्सप्रिःपवमानःसोमोजगती ७० प्रतआशवइत्यस्याकृष्टामाषाःपवमानःसोमोजगती ७१ अस्यप्रेषेत्यस्यमै-

त्रावरुणिर्वसिष्ठः पवमानः सोमस्त्रिष्टुप् ७२ सखायानीत्यस्य काण्वौ पर्वतनारदौ द्वे शिखंडिन्या वप्सरसा वृषिके वा पवमानः सोमउष्णिक् ७३
अमेवृहन्नित्यस्याभ्यस्तितो मिस्त्रिष्टुप् ७४ त्वष्टा दुहित्र इत्यस्यामायनो देवश्वासरण्युत्रिष्टुप् ७५ प्रदेवत्रेत्यस्यैतूषः कवच आपोपोनपात्रिष्टुप्
७६ अच्छामइंद्रमित्यस्यांगिरसः कृष्णइंद्रो जगती ७७ इदमित्येत्यस्य मानवो नाभाने दिष्टो रुद्रस्त्रिष्टुप् ७८ भद्राभमे रित्यस्य वाध्यश्वः सुमि-
त्रो मिर्जगती ७९ सत्येनोत्तमित्यस्य सूर्यासावित्री सोमोनुष्टुप् ८० संजागृवद्विरित्यस्य वैतहव्यो रुणो मिर्जगती ८१ इंद्रहोत्यस्य वांदनो दु-
वस्युर्विश्वेदेवा जगती ८२ तमस्यद्यावापृथिवी इत्यस्य वैरूपः शतप्रभेदनइंद्रो जगती ८३ नासदासीदित्यस्य प्रजापतिः परमेष्ठी भाववृत्तिस्त्रिष्टुप्
८४ शासइत्येत्यस्य भारद्वाजः शासइंद्रोनुष्टुप् ८५ ॥ इत्यनुवाकावृत्तामृष्यादयः ॥

॥ अथ ऋग्विधानम् ॥

श्रीवेदपुरुषाय नमः ॥ ॐ स्वयं भुवे ब्रह्मणे विश्वगोत्रे नमस्कृत्वामंत्रदृग्भ्यस्तथैव ॥ विवक्षुरस्मृग्विधानं पुराणं पुरादृष्टमृषिर्मंत्रदृग्भिः ॥ १ ॥
मंत्रेभ्यो मंत्रदृग्भ्यश्च समाग्रायानुपूर्वशः ॥ कर्मणामृषिदृष्टानां विधिप्रोवाचशौनकः ॥ २ ॥ ऋषिभिर्विविधामंत्रादृष्टादृष्टप्रयोजनाः ॥ प्रयो-
जनाय चोद्दिष्टास्तस्मिन्प्रदर्शिताः ॥ ३ ॥ नानार्थानि च कर्माणि शांतिपुष्ट्याश्रयाणि च ॥ सिद्धयश्च तपोमूलाः श्रद्धाधानस्य कुर्वतः ॥ ४ ॥
स्तुत्यादयो ये विकाराः प्रदिष्टास्तथार्थवादाः ऋक्षसूक्तेषु चैव ॥ यैर्यैः कामैर्ऋषिभिर्देवताश्चतुष्टयं ते तान् ऋणुष्वोच्यमानान् ॥ ५ ॥ आयुः स्वर्गो
द्रविणं सूनवश्चतुर्विधं प्रोक्त्वा शास्यमग्रे ॥ अन्ये कामाः शतशः संप्रदिष्टाः संस्तुवद्भिर्ऋषिभिर्देवताश्च ॥ ६ ॥ सिद्धामंत्राविविधानाद्वाणस्य
फलं यच्छंति विधिवत्प्रयुक्ताः ॥ सत्यं तेषां साधनं संयमश्च शमस्ति तिष्ठानसूयादमश्च ॥ ७ ॥ तस्माद्भिजः प्रशांतात्मा जपहोमपरायणः ॥
तपस्यध्ययने युक्तो भवेद्भूतानुक्कंपकः ॥ ८ ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तुजपहोमैर्द्विजोत्तमः ॥ ९ ॥ तप-
सा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ तपोयुक्तस्य सिध्यंति कर्माणि नियतात्मनः ॥ १० ॥ विद्वेषणं संवननं विषमं रोगनाशनं ॥ येन येनार्थमृ-
षिणाय दर्थं देवताः स्तुताः ॥ ११ ॥ ससकामः समृद्धश्च तेषां तेषां तथा तथा ॥ तानि कर्माणि बक्ष्यामि विविधानि च कर्मणाम् ॥ १२ ॥ पुरश्च-
रणमादौ तु कर्मणां सिद्धिकारकम् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनस्यादौ प्राजापत्यं च रेद्विजः ॥ १३ ॥ केशश्मश्रुलोमनस्नान्वापयित्वा प्रुतः शुचिः ॥ तिष्ठे-
दह्निरात्रौ तु शुचिरासीत्वाग्यतः ॥ १४ ॥ सत्यवादीपवित्राणि जपेद्वाहृत्य तथा ॥ ॐ काराद्यास्तुताजस्वासावित्री च तदित्युचम् ॥ १५ ॥
आपो हिष्ठेति स्कुंतुशुद्धबल्योऽघमर्षणम् ॥ शंवत्यः स्वस्तिमत्यश्वावमान्यस्तथैव च ॥ १६ ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणाम् ॥

आसहस्रादाशताद्वादशांतमथवाजयेत् ॥ १७ ॥ अकारं व्याहृतीस्तिष्ठः सावित्रीमथवायुतम् ॥ तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषींश्छंदांसि देवताः ॥ १८ ॥ प्रपद्येत विरूपाक्षं रौद्रमंत्रगणं जपन् ॥ अनायैर्न च भाषेत न शुद्धैर्नापि गर्हितैः ॥ १९ ॥ न रजस्वलयानां र्वापसितैर्नात्यजैर्नृभिः ॥ न देवप्राज्ञाण द्विष्टैर्नाचार्यैर्गुरुनिन्दकैः ॥ २० ॥ न मारुपिरुविद्विष्टैर्नावमन्येत कंचन ॥ मंगलाचारयुक्तः स्वाभिरहोभ्युदयादपः (?) ॥ २१ ॥ अंतेद्वादशरात्रस्य स्थालीपाकं प्रकल्पयेत् ॥ अग्नये चाथ सोमाय रुतीया च तयोः सह ॥ २२ ॥ वैश्वदेवी च रौद्री च जुहुयादुत्तरेततः ॥ अवसानस्य पतयेत यानुमतयेपि च ॥ २३ ॥ घन्वंतरय इत्यन्या गंधर्वाप्सरसामपि ॥ दशमीप्राज्ञाणस्पत्यापरातु ब्रह्मणे स्मृता ॥ २४ ॥ सरस्वत्यै तथा विष्णोर्नृत्यासौ विष्टकृत्यपि ॥ आज्याहुतय एवावौ स्थालीपाके हुते पुनः ॥ २५ ॥ हुत्वा मितर्पयेद्विद्वान्पितृभ्यश्च प्रकल्पयेत् ॥ ततः शेषं विधानेन शुचिर्भुंजीत वाग्यतः ॥ २६ ॥ कृच्छ्राणामेष सर्वेषां विधिरुक्तेऽनुपूर्वशः ॥ प्राजापत्यातिकृच्छ्रस्य तथा सांतपनस्य च ॥ २७ ॥ पराकस्य च कृच्छ्रस्य विधिं चांद्रायणस्य च ॥ एकेन शुद्धिमाप्नोति द्वाभ्यां पापैः प्रमुच्यते ॥ २८ ॥ त्रिभिः सिध्यति मंत्राश्च मुच्यते चोपपातकैः ॥ चतुर्भिर्भ्रूणहत्यायास्तथैवायाज्ययाजनात् ॥ २९ ॥ पंचभिः पातकैः सर्वैर्दुष्कृतैश्च प्रमुच्यते ॥ तप्तकृच्छ्रेण सर्वाणि पापानि प्रतिबाधते ॥ ३० ॥ चांद्रायणं सहाद्यंत मेभिः कृच्छ्रैः समं स्मृतम् ॥ त्रिभिश्चांद्रायणैः पूतो ब्रह्मलोकं समभुते ॥ ३१ ॥ अष्टाभिर्देवताः साक्षात्पश्येत वरदास्तथा ॥ छंदांसि दशभिर्ज्ञात्वा सर्वान्कामान् समभुते ॥ ३२ ॥ त्र्यहं प्रातः कुर्यात् त्र्यहं सायं त्र्यहं मद्यादया चितम् ॥ त्र्यहं परं च न भूयात् प्राजापत्यं चरन् द्विजः ॥ ३३ ॥ एकैकं प्रासम भूयात् त्र्यहं नित्रीणि पूर्ववत् ॥ त्र्यहं चोपवसेदं त्यमति कृच्छ्रं चरन् द्विजः ॥ ३४ ॥ अमावास्यां न भुंजीत ह्येष चांद्रायणो विधिः ॥ कुकुटांडप्रमाणं तु प्रासं कुर्यादतं द्रितः ॥ ३५ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रः सांतपनः स्मृ-

तः ॥ ३६ ॥ एवमेतत्त्र्यहैर्युक्तं महासांतपनं विदुः ॥ उपवासस्तु सप्ताहं शिशुसांतपनं स्मृतम् ॥ ३७ ॥ तप्तकृच्छ्रं चरन् विप्रोजलक्षीरघृतानिलान् ॥ प्रति त्र्यहं पिबेदुष्णान्सकृत् स्नाथी समाहितः ॥ ३८ ॥ नियतस्तु पिबेदापः प्राजापत्यविधिः स्मृतः ॥ यतिकृच्छ्रं वदं त्येतद्रहसामपनोदनम् ॥ ३९ ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम् ॥ पराकोनाम कृच्छ्रोयं सर्वपापप्रणोदनः ॥ ४० ॥ एकैकं ह्रासयेत्पिंडं कृष्णे शुक्ले च वर्धयेत् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषवणमेतच्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ ४१ ॥ एतमेव विधिकृत्स्नमाचरेद्यवमध्यमे ॥ शुक्लपक्षादि नियतश्चरं चांद्रायणत्रयम् ॥ ४२ ॥ चतुरः प्रातरभूयाद्विप्रः पिंडान्कृताहिकः ॥ चतुरोऽस्तमिते सूर्ये शिशुचान्द्रायणं स्मृतम् ॥ ४३ ॥ अष्टावष्टौ समभूयात्पिंडान्मध्यं दिने स्थिते ॥ नियतात्मा हविष्यस्यति चान्द्रायणत्रयम् ॥ ४४ ॥ यथा कथंचित्पिंडानां तिस्रोऽशीतीः समाहितः ॥ मासेनाभ्रं हविष्यस्य चन्द्रस्यैतिसलोकताम् ॥ ४५ ॥ एतद्द्रास्तथादित्यावसवश्चाचरन्त्रयम् ॥ सर्वे कुशलमोक्षाय मरुतश्चर्तुभिः सह ॥ ४६ ॥ यावकः सप्तरात्रेण पातव्यो नियतात्मना ॥ स्थानासनत्रिषवणैर्जपतापावमान्युचः ॥ ४७ ॥ एकैकं सप्तरात्रेण पुनाति विधिवत्कृतः ॥ त्वगसृक्पिशितास्थिनि मे दोमज्जानमेव च ॥ ४८ ॥ एकैकं सप्तरात्रं तु त्वगादीनां विशोधनम् ॥ एभिर्ब्रतैर्विपूतात्मा कुर्यात्कर्माण्यतं द्रितः ॥ ४९ ॥ इष्ट्यन्कामांस्ततः सर्वानवाप्नोति न संशयः ॥ कणपिण्याकतक्राणामेकैकं शोधनं भवेत् ॥ ५० ॥ शुद्धात्मा कर्मकुर्वीत सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ एवं शुद्धस्य कर्माणि मंत्रैर्वक्ष्यामि तद्यथा ॥ ५१ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितः सर्वकर्मणाम् ॥ त्रीणि नक्तानि वा कुर्वाचतः कर्म समारभेत् ॥ ५२ ॥ नित्यप्रयोगिणां चैव प्रयोगादौ ब्रतं त्र्यहम् ॥ उपरिष्ठादुपवसेत्कृत्वा वासां निपातिकम् ॥ ५३ ॥ आयुष्याण्येव कर्माणि मंत्रयुक्तः समारभेत् ॥ शंबत्यः स्वस्तिमत्यश्च जपेत् त्रिवृताम्बुजः ॥ ५४ ॥ अरण्ये बोदिते सूर्ये दिशं प्राप्यापराजिताम् ॥ प्राचीमथोत्तरां वापिशुचौ देशे समाहितः ॥ ५५ ॥ सवासाः सशिरस्को-

सुस्नात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ शुद्धवत्यस्तथांशवत्यः पावमान्योऽघमर्षणम् ॥ ५६ ॥ एवं त्रिराप्लुत्य शुचिः प्राणायामान्समाचरेत् ॥ त्रीन्पडग्रौ
द्वादशबाषोढशाष्टादशापिवा ॥ ५७ ॥ आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माघमर्षणम् ॥ यावद्दामनसस्तुष्टिस्त्वावत्प्राणान्समायमेत् ॥ ५८ ॥
यथायथामनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हति ॥ तथा तथा शरीरं तत्तेनाधर्मेण मुच्यते ॥ ५९ ॥ प्राणायामैर्दग्धदोषः शुक्लांबरधरः शुचिः ॥ यथाविध्य-
पआचम्य आरोहेद्दर्भप्रस्तरम् ॥ ६० ॥ पवित्रपाणिः कृत्वा तूपस्थं वैदक्षिणोत्तरम् ॥ दिशो रेवांतरं प्रेक्ष्यानिमिषं छाद्य च क्षुषी ॥ ६१ ॥ ॐकारं
व्याहृती स्तिस्रः सावित्री च तदित्यूचम् ॥ मनसैतावनुद्रुत्य वेदादिं समुपक्रमेत् ॥ ६२ ॥ मंत्रमेव पठेत् प्रातरुच्चैर्मध्यं दिने पठेत् ॥ सोमैरेवापरा-
हेतुसंध्याकाल उपारमेत् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय त्रिराप्लुत्य पठेद्विजः ॥ मध्यमां वृत्तिमास्थाय नद्रुतानं विलंबिताम् ॥ ६४ ॥ पूर्वां स-
ंध्यां जपं स्तिष्ठेदुपासीत च पश्चिमाम् ॥ नचांतरा व्याहरेत् विरमेद्वाक्यं च न ॥ ६५ ॥ विरमेद्ब्राह्मणे प्राप्ते कामं तेन तु संवदेत् ॥ शृङ्गं दृष्ट्वैव संप्राप्तं ना-
धीयीत कथंचन ॥ ६६ ॥ आग्नेयं सूक्तमाद्यं तु मुख्यं ब्रह्मर्षिं समतम् ॥ रायस्पोषं धुरंधनं जपन् विप्रोऽर्थमाप्नुयात् ॥ ६७ ॥ ऋषिं सर्वमिदं जप्त्वा
स पुत्रं नियतः शुचिः ॥ संहिताफलमाप्नोति ऋग्वेदस्य न संशयः ॥ ६८ ॥ एकादशगुणं ह्येतज्जपन् ब्रह्मसनातनम् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति पापैश्च
परिमुच्यते ॥ ६९ ॥ अनभ्यसं हितामेतां प्रातः प्रातर्दिने दिने ॥ आयुर्विद्यां धर्मे पुत्रान्गृहं श्वाप्नोत्यनामयान् ॥ ७० ॥ एतद्ब्रह्म जपन् शत्रू-
न्नेक्षेता न्यांश्च तद्विधाम् ॥ प्रेक्ष्या च म्योदकं पूतः पश्येद्दामप्रिभास्करो ॥ ७१ ॥ मंत्रं जपो दशगुण उपां शुश्र्याच्छतान्वितः ॥ सहस्रमानसं वि-
द्यादेष जप्यविधिः स्मृतः ॥ ७२ ॥ आदावेव तु सावित्र्या कर्म कुर्वीत शांतये ॥ पुष्टये धनलाभाय पशुकामाय भूतये ॥ ७३ ॥ एषा हि संहिता
देवैः सर्वब्रह्ममयी निवृत् ॥ उमेण तपसा दृष्टा विश्वामित्रेण धीमता ॥ ७४ ॥ होमांश्च जपयद्वांश्च नित्यं कुर्वीत चैतया ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं पर-

ब्रह्मेदमुच्यते ॥ ७५ ॥ एषैव प्रतिलोमोक्ता पच्छः शत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमेयमामिचारेषु शस्यते ॥ ७६ ॥ अक्षरप्रतिलोमेयं यस्मि-
न्युज्येत कर्मणि ॥ तदमोघं विजानीयादेतद्ब्रह्मणो बलम् ॥ ७७ ॥ व्याघातके धमसमिधो ह्यक्षरप्रतिलोमया ॥ जुहुयात्सार्पपतैर्बभूतक-
कृतस्रुचः ॥ ७८ ॥ यद्दृच्छेत्पीडनं शत्रोरपि बोधाटनं पुनः ॥ पच्छः संपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्च प्रमापयेत् ॥ ७९ ॥ इति परिभाषा ॥ ॥
ऋग्वेदाद्यस्य सूक्तस्य विधिं वक्ष्याम्यतः परम् ॥ यथा ऋषिर्मधुच्छंदाः कर्मैतेनाकरोत्पुरा ॥ ८० ॥ शिरसाधारयेदग्निं नियतः परिवत्सरम् ॥
चतुर्थप्राणकाली यो हुतशिष्टमदन्हविः ॥ ८१ ॥ जुह्वं त्रिरुपतिष्ठंश्च सत्यवादी दिने दिने ॥ व्रतकाले तु संप्राप्ते आग्नेयं निर्वपेच्चरम् ॥ ८२ ॥ अन-
ग्नेयं ध्यानमात्रोऽग्निर्व्रतांतेऽग्नेपतिष्ठति ॥ दहेयमिति यंचेच्छेत्तदहत्येव पावकः ॥ ८३ ॥ अप्सव्यग्निर्ज्वलत्येव तद्व्रतस्य महात्मनः ॥ समर्धय-
तितंचेष्टैः कामैर्वह्निः प्रयत्नतः ॥ ८४ ॥ अतः परं तृचाः सप्तवाय्वाद्याये प्रकीर्तिताः ॥ तान्जपन् प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समभ्रुते ॥ ८५ ॥
मेधातिथा वृषौ पुनः सदसस्पतिमित्यूचम् ॥ मेधाकामो जपेन्नित्यं जुहुयाच्चाज्यमेतया ॥ ८६ ॥ स्योनेति पृथिवी नित्यं स्नात्वा विप्रः शुचिर्जपेत् ॥
विंदते महतीं भूमिं सप्तनामकं टकाम् ॥ ८७ ॥ इदं विष्णुरिति माभिः पंचभिः श्राद्धकर्मणि ॥ अंगुष्ठमन्त्रेऽवगाह्ये तेन रक्षां सिबाधते ॥ ८८ ॥
अंगुष्ठमात्रो भगवान्विष्णुः पर्यटते महीं ॥ राक्षसानां वधार्थाय तच्छ्राद्धे प्रहरिष्यति ॥ ८९ ॥ अक्षय्यं च भवेद्ब्रह्मश्रद्धा भक्तिसमन्वितम् ॥ तस्मा-
च्छ्राद्धेषु सर्वेष्वप्यंगुष्ठमहणं स्मृतम् ॥ ९० ॥ सप्तजन्मकृतं पापं कृत्वा चाभक्ष्यमक्षणम् ॥ तद्विष्णोरित्यपां मध्ये सकृज्जप्त्वा विशुध्यति ॥ ९१ ॥
अंशयोर्यति याः प्रोक्तानवर्चस्त्वाभिषेचनीः ॥ आयुष्यस्ताः परिप्रोक्ता भैषज्यः पापमोचनीः ॥ ९२ ॥ शुनः शेषमृषिवद्धः संनिरुद्धो यथा जपेत् ॥
मुच्यते सर्वपापेभ्यो गदीचाप्यगदो भवेत् ॥ ९३ ॥ यद्दृच्छेच्छाश्वतन्कामानि द्राव्याप्ये पुरंदरात् ॥ सपोडशमिरेव गर्भि रंद्रं स्तूयाद्दिने दिने

॥१४॥ हेरण्यस्तूपइंद्रस्यसूक्तं कर्माभिसंस्तवम् ॥ तजपन्प्रयतः शत्रूनयन्नात्प्रतिबाध्यते ॥१५॥ आकृष्णेनेत्यृचात्वेवयोनित्यंसूर्यमर्चति ॥
 प्रातर्मध्येऽस्तंगवापिसजीवेदगदः सुखी ॥१६॥ आकृष्णेनेत्यृचंत्वेतांध्यायन्निशिदिवौकसः ॥ अग्नौ हृत्वेतयाचाज्यं दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥१७॥
 येतेपंथाइतीमांतुसावित्रीमध्वगोऽभ्यसेत् ॥ स्वस्तिमान्ब्रजतेऽध्वानंगृहांश्चाप्रोत्यनामयान् ॥१८॥ संपूपन्नित्यित्यसूक्तं घौरः क-
 ण्वोजगावृषिः ॥ अध्वन्यमेतद्विज्ञेयं परिपंध्यपसेधनम् ॥१९॥ रौद्रीभिः षड्विरीशानंतुष्टूयाद्योदिनेदिने ॥ सनारीसहितः शान्तिं शंकरात्प्रा-
 पुयात्सदा ॥१००॥ एतेनैव षडर्चनं जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ चरुंचकल्पयेद्गौद्रं भूतिकामोऽथ पर्वसु ॥१॥ उदित्युद्यंतमादित्यमुपतिष्ठेदि-
 नेदिने ॥ हृद्रोगनाशनं ह्येतत्परमारोग्यवर्धनम् ॥२॥ द्विषंतमित्यथार्धं च यद्विष्यात्तजपन्स्मरेत् ॥ आगस्कृत्सप्ररात्रेण विद्वेषमधिगच्छति ॥३॥
 रोगैर्गृहीतो रोगी च प्रस्कण्वस्योत्तमं वृचम् ॥ आरोग्यमेतत्प्रयतो जपेन्नित्यमनेकशः ॥४॥ उत्तमस्तस्य चार्धं चोद्विषद्वेष इति स्मृतः ॥
 यद्विष्यात्तमभिध्यायेद्दृष्ट्वा चैनं जपेदिदम् ॥५॥ आगस्कृत्षेत्रात्रेण विद्वेषं संनियच्छति ॥ उदयत्यायुरक्षय्यं तेजो मध्यं दिने जपन् ॥६॥
 अस्तं ब्रजति सूर्ये तु द्विषंतं प्रतिबाध्यते ॥ ओजस्तेजस्तथारोग्यं द्विषद्वेषं प्रकीर्तितम् ॥७॥ नवपञ्चेतिसूक्तानियानि गर्भे पराशरः ॥ अरातीनां
 हरेत्प्राणान्छत्रैर्वनियच्छति ॥८॥ सौपर्णानि पवित्राणि सूक्तान्येकादशाभ्यसेत् ॥ वांच्छन्पुत्रान्पशून्वित्तं स्वर्गमायुरनंधताम् ॥९॥
 आध्यात्मिकीः कइत्येता जपन्तु सुसमाहितः ॥ प्राप्नुयात्सपरंधाम विश्वं ज्योतिः सनातनम् ॥१०॥ आनो भद्रीयमायुष्यं वैश्वदेवं जपन्मुनिः ॥
 मुमुर्षुरपि जप्त्वा तद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥११॥ पितृणां श्राद्धकाले तु मध्वित्येतत्तृचं पठेत् ॥ अघोराः पितरस्तस्य विशंति ज्योतिरुत्तमम् ॥१२॥
 त्वंसोमेति च सूक्तेन पश्येच्चंद्रमुपोदितम् ॥ उपतिष्ठेत्समित्पाणिर्मासिमासिनं वनवम् ॥१३॥ तन्मासंतस्य दुःखं हिनजातु त्रिविधं भवेत् ॥ गौतमेन

पुरादृष्टं स्योर्नाशनमात्मनः ॥१४॥ उद्यंतमुपतिष्ठेत्तु पूर्णं चैतत्समाहितः ॥ वासांस्यपिसर्विदेतच्चंद्रस्यैतिसलोकताम् ॥१५॥ धनकामो
 जपेन्नित्यमेताइति तु नित्यशः ॥ स्नात्वा शुचिस्तु नित्यत इष्टं धनमवाप्नुयात् ॥१६॥ आयुरीप्सन्निसमितिकौत्सं सूक्तं सदाभ्यसेत् ॥ आज्या-
 हुतीश्च जुहुयात्प्रत्यूचं वाग्यतः शुचिः ॥१७॥ जपेदाप्लुत्यनित्यतः ससाक्षादापदं तरेत् ॥ अपनः शोशुचदिति स्नात्वामध्यं दिने रवौ ॥१८॥
 शुचिकामो जिताहारः प्रत्यूचं जुहुयाद्भृतम् ॥ समिधोऽन्वहमिष्टौ वासूक्तमेतदघापहम् ॥१९॥ यथा मुंजादिवेधीका तथा पापात्प्रमुच्यते ॥ जात-
 वेदसइत्यादिसदा स्वस्त्ययने जपेत् ॥२०॥ दुर्गे पथि प्रयातस्य नास्यारिभ्यो भयं भवेत् ॥ राजकार्ये श्वयूथे वा अभिशस्तोऽप्यनेकधा ॥२१॥
 अशक्तोऽप्रतिभाकार्ये भये प्राणान्तिके थवा ॥ जातवेदसइत्येतां जपंस्तेभ्यः प्रमुच्यते ॥२२॥ सिषाघयि पुरर्थं तु प्रस्थितो मनसा जपेत् ॥
 सिद्धार्थः स्वस्तिमानेति प्रमीयेत न चाध्वनि ॥२३॥ कृतार्थः स्वगृहान्गच्छन्नेतामेव सदाभ्यसेत् ॥ वदिते सवितर्येतां जपेदस्तंगते तथा ॥२४॥
 अहः स्वस्त्ययनं प्रातारात्रि स्वस्त्ययनं निशि ॥ व्युष्टायां च जपेन्नित्यमेतांदुःस्वप्नाशिनीम् ॥२५॥ प्रमंदिने प्रसूयं त्यां जपेद्गर्भ-
 प्रमोचनीम् ॥ इन्द्रं च मनसा ध्यायेन्मारी गर्भं प्रमुंचति ॥२६॥ आपत्सु सर्वकामो वा त्रितं नित्यं जपेद्विषम् ॥ जपन्नद्रिमिति स्नातो वैश्वदेवं तु सप्तकम् ॥२७॥
 मुच्यते जुहुयादाज्यं विश्वस्मादेव सौऽहसः ॥ शंतातीयं परं सूक्तं पंचविंशकमुत्तमम् ॥२८॥ नासत्यौ तु नमस्कृत्य परामृद्धिं मवाप्नु-
 यात् ॥ घर्मे संस्तवं सूक्तं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥२९॥ इमा इति जपेच्छश्वद्रौद्रसूक्तं द्विजः शुचिः ॥ आयुर्विधां धनं पुत्रान्गृहांश्चाप्रोत्यना-
 मयान् ॥३०॥ वीतेष्वपत्यगोष्ठेषु दुःस्वप्नेति ब्रह्मात्मनः ॥ मानोमहांतमित्याभ्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥३१॥ औदुंबरीश्च जुहुयाद-
 धिमध्वान्यसंस्कृताः ॥ सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावंते च कर्मणाम् ॥३२॥ ऊर्ध्वबाहुस्तु सूक्तेन तुष्टावशतशो भवम् ॥ छित्त्वा सर्वान्मृ-

त्युपाशान्जीवेद्रोगैर्विर्वाजितः ॥ ३३ ॥ तिष्ठन्नुद्यंतमादित्यं समित्पाणिः शुचिः सदा ॥ चित्रमित्युपतिष्ठेत्सूकेनानेन भास्करम् ॥ ३४ ॥
 अतिस्त्वेन चैतेन नित्यं मध्यं दिने रविम् ॥ गृणानोपो हते क्षिप्रं प्राप्नोति च धनायुषी ॥ ३५ ॥ अधः स्वप्नस्येति जपेत्प्रातः प्रातर्दिने दिने ॥ दुःस्वप्नं
 नुदते क्षिप्रं न चास्या भोजनाद्भयम् ॥ ३६ ॥ उभे पुनामीति परारिपुण्यस्तु प्रकीर्तिताः ॥ ताजपन्हंति रक्षांसि सपत्न्यांश्च नित्यं चच्छति ॥ ३७ ॥
 निवर्त्य पंचयज्ञांश्च हुत्वा चाग्निं कृताहिकः ॥ ये देवासो दिव्यनयाजपन्कामानवाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ इंद्राविष्णुनमस्कृत्य विष्णोर्नुकमिति त्रिमिः ॥
 समित्पाणिः शुचिर्भूत्वोपतिष्ठेत्तु दिने दिने ॥ ३९ ॥ धर्मबुद्धिधनं पुत्रानारोग्यं धर्मवर्धनम् ॥ प्राप्नोति च परं स्थानं ज्योतीरूपं सनातनम् ॥ ४० ॥
 आततायिनमायांतं दृष्ट्वा व्याघ्रमथो वृकम् ॥ न मागरन्निति जपं स्तेभ्य एव प्रमुच्यते ॥ ४१ ॥ त्रिरात्रोपोषितो रात्रौ जपेदासूर्यदर्शनात् ॥ आप्लु-
 त्यप्रयतः सौरीरुपतिष्ठेद्दिवा करम् ॥ ४२ ॥ पश्यंति तत्स्करानेन न चान्ये पापवृत्तयः ॥ एकशतानि त्रायेत तत्स्करेभ्यश्चरन्पथि ॥ ४३ ॥ स्तेयं
 कृत्वा द्विजो मोहात्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ सूक्तं जप्त्वा स्यात्सामीप्यं क्षिप्रं मुच्येत किं लिखतात् ॥ ४४ ॥ ज्ञातिपुत्रसुहृन्मित्रैश्च राज्ञ्यं च कीर्षति ॥
 नित्यं सनियतो भूत्वा सूक्तं तु मनसा जपेत् ॥ ४५ ॥ कया शुभेति पैशुन्यं कृत्वा चार्यं नृपद्विजैः ॥ श्रुत्वा परं रहस्यं तु गुरोरप्याह शौनकः ॥ ४६ ॥
 इमं नु सोममित्येते द्वे कचौ प्रयतो जपेत् ॥ सर्वाङ्कामानवाप्नोति न किंचित्पातकं भवेत् ॥ ४७ ॥ पितुं न्वित्युपतिष्ठेत् नित्यं मन्त्रमुपस्थितम् ॥ पूज-
 येदशनं नित्यं मुंजीयादविकुत्तितम् ॥ ४८ ॥ नास्य स्यादन्नजो व्याधिर्विषमप्यन्नतामियात् ॥ विषं च पीत्वैतत्सूक्तं जपेत् विषनाशनम् ॥ ४९ ॥
 नावाग्यतस्तु मुंजीत नाशुचिर्न जुगुप्सितम् ॥ दद्याच्च पूजयेच्चैव जुहुयाच्च शुचिः सदा ॥ ५० ॥ क्षुद्रयं नास्य किंचित्स्यान्नान्नं व्याधिमाप्नुयात् ॥
 उत्पथप्रतिपन्नो यो भ्रष्टो वापि पथः क्वचित् ॥ ५१ ॥ पंथानं प्रति पद्येत कृत्वा वाकर्म गार्हितम् ॥ अग्नेन येति सूकेन प्रत्यृचं जुहुयाद्भुतम् ॥ ५२ ॥

जपंश्च प्रयतो नित्यमुपतिष्ठेत् चानलम् ॥ ज्ञात्वा जपेदन्वाङ्गं नमस्कृत्य बृहस्पतिम् ॥ ५३ ॥ वीरान्धनं च प्राप्नोति सुश्लोक्यां कीर्तिमृच्छति ॥
 कंकतो नेतियत्सूक्तं विषार्तः प्रयतो जपेत् ॥ ५४ ॥ विषं न क्रमते चास्य सर्पादृष्टिर्विषादपि ॥ यत्कीटलूतासु विषं दंष्ट्रिवृश्चिकजं च यत् ॥ ५५ ॥
 मौलं च कृत्रिमं चैव जपन् सर्वव्यपोहति ॥ धर्मबुद्धिधनं पुत्रान्सौभाग्यं धनवर्धनम् ॥ ५६ ॥ आरोग्यं पुष्टिमायुष्यं पशून्विद्यां महद्यशः ॥ त्रिरात्रोपो-
 षितः ज्ञातः प्रयतश्चरितव्रतः ॥ ५७ ॥ प्राणायामशतं कृत्वोपतिष्ठेत् शतक्रतुम् ॥ एकाहं करसंयुक्तः पादौ संधाय वाग्यतः ॥ ५८ ॥ योजातश्च-
 तिसूकेन ऋषिगृत्समं दंस्मरन् ॥ शतकृत्वो जपेद्दिद्रमिद्रश्रेष्ठानि चांततः ॥ ५९ ॥ एकाहाह भते वित्तं ब्रह्मात्सिद्धिं मनुत्तमाम् ॥ अहोमि-
 स्त्रिमिरारोग्यं चतुर्भिरशनं बहु ॥ ६० ॥ पंचमित्रैश्च बर्चं स्वर्षद्विरायुः सुखा बहम् ॥ सप्तमिस्तनयान् पुष्टिमष्टमिः प्राप्नुयात्सदा ॥ ६१ ॥
 प्रियो भवति चेद्रस्य प्रियं धाम स गच्छति ॥ रिपुघ्नं दस्युशमनं रायस्पोषकरं परम् ॥ ६२ ॥ गणानामितियत्सूक्तं जपेत्सुखवर्धनम् ॥ संध्ययोः
 प्रयतस्त्वेतज्जपेन्नित्यं बृहस्पतिम् ॥ ६३ ॥ उपतिष्ठेत्सूकेन सर्वकामसमृद्धये ॥ यो मे राजन्नितीमां तु दुःस्वप्नशमनीमृचम् ॥ ६४ ॥ जप्त्वा ना-
 शयति क्षिप्रं दुःस्वप्नं ब्राह्मणः शुचिः ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकं नित्यतो ब्रह्मवित्तम् ॥ ६५ ॥ प्रजार्थं जुहुयादाव्यं च रुं वापयसि श्रुतम् ॥ राकामहमि-
 तीमाभिः षष्ठ्या शुक्रस्य पंचभिः ॥ ६६ ॥ हविः शेषं स्वयं प्राश्य विदते महतीं प्रजाम् ॥ व्याधिना योऽभिभूतः स्याद्द्वारेण प्राणहारिणा ॥ ६७ ॥
 चतुर्दशीमुपोष्यैकां कृष्णस्य जुहुयाच्चरुम् ॥ आते सूकेन रौद्रेण प्रत्यृचं वाग्यतः शुचिः ॥ ६८ ॥ पूर्वमाज्याहुतीर्हुत्वा अथोपस्थाशंकरम् ॥
 हविः शेषेण वर्तेत एकांतरमंतं द्रितः ॥ ६९ ॥ पूर्णमासि जयेन्मृत्युरोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ अमिश्रयेत यो मोहात्कुर्याद्वाकर्म गार्हितम् ॥ ७० ॥
 ज्ञात्वा भुंजन् जपेदप्सु अंबीत्यृचमंतं द्रितः ॥ अश्वनिप्रस्थितो यस्तु पश्येच्छकुनिमुत्थितम् ॥ ७१ ॥ अप्रशस्तं प्रशस्तं वा स्थित्वेक्ष्य प्रयतो जपेत् ॥

कनिकदहिसूक्ताभ्यामुपतिष्ठेत्कृतस्वरम् ॥ ७२ ॥ शकुर्निवायसंवापिमृगं दंष्ट्रिणमेववा ॥ अथहृष्टैवजप्रव्यमेतत्तत्स्करमोहनम् ॥ १७३ ॥
 इत्यृग्विधानेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कल्याणवादीवान्योवानवारौतिनदृश्यते ॥ जपेदेवनमस्कृत्यसिद्धार्थःसनिवर्तते ॥ १७४ ॥
 नतस्यास्तिभयं किंचिदस्युभयोऽध्वनिनकचित् ॥ तरत्यपिचदुर्गाणिस्त्रिमांशसुखीभवेत् ॥ ७५ ॥ यस्यभुक्तंनजीर्येतनतिष्ठेद्वाकथंचन ॥
 ध्यात्वासोऽतरमन्नस्याप्यग्निरस्मीत्यृचंजपेत् ॥ ७६ ॥ विश्वामित्रस्यसंवादनद्यतिक्रमणेजपेत् ॥ आप्लुत्याचम्यविधिवदुदकस्यांजलिंक्षिपेत्
 ॥ ७७ ॥ नमःस्रवज्जइत्येतद्योनित्यंहिसमाचरेत् ॥ तंनद्यःस्रोतसःपांतिस्वंपुत्रमिवमातरः ॥ ७८ ॥ भयंचास्यनविद्येतनदीतीरेवनेष्वपि ॥
 जलचरेभ्योभूतेभ्यःशीतोष्णैर्नचबाध्यते ॥ ७९ ॥ पूर्णातितीर्थुःसरितरंमध्वमिति संस्मरेत् ॥ ओष्वित्यूचमपांमध्येजपेद्योवैनदीतरन्
 ॥ १८० ॥ सशीघ्रंतीरमाप्नोतिगांधर्वाविंदतेद्विजः ॥ युक्तेनैवरथेनाशुयोपांपारंतितीर्थेति ॥ ८१ ॥ उद्वृज्मिंरितीमांतुजपेतनियतःस्वयम् ॥
 अध्वानंप्रस्थितश्चैवमामंद्रैरिति संस्मरेत् ॥ ८२ ॥ कार्याण्यशेषतःकृत्वापुनरायातिवैगृहम् ॥ अदातारंसुपुष्टार्थं सर्वदाविष्टचेतनम् ॥ ८३ ॥
 हत्वातद्धनमन्विच्छन्किंतेकृष्णं त्यृचंजपेत् ॥ इन्द्रापर्वतेतिसूक्तमायुष्यं द्राविणं स्मृतम् ॥ ८४ ॥ वार्गिन्द्रियप्रमूढोयोनविद्यांप्रतिपद्यते ॥ इन्द्रि-
 यार्थान्यथार्थान्वायोनवेत्तिकथंचन ॥ ८५ ॥ विद्यावाधिगतायस्यप्रणश्येतपुनःपुनः ॥ ससर्परीश्र्चौजस्वाद्वाद्वासासौप्रतिपद्यते ॥ ८६ ॥
 अनसासंप्रयातस्तुस्थिरौगावावितिस्मरेत् ॥ चतस्रःकुशलेनैतिसिद्धार्थःस्थिरयानगः ॥ ८७ ॥ यानाक्षमपभमंतं दृष्ट्वा दुर्गपथिद्विजः ॥
 अभिव्ययस्वेतिजपेदृचमक्षबलंदधत् ॥ ८८ ॥ कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांत्रिरात्रोपोषितःशुचिः ॥ दक्षिणप्रवणेदेशेऽमशानस्थःसमाहितः ॥ ८९ ॥
 रक्तोष्णीष्यसिपाणिश्चैवैत्वकेध्मोऽनिलाशनः ॥ सप्ताहंजुहुयात्तैलसार्षपलवणान्वितम् ॥ ९० ॥ समिधोराजवृक्षस्यवसिष्ठद्वेषिणीःपठन् ॥

यं द्विष्यात्तस्य कृत्वा तु शम्याकेनाकृतिं निशि ॥ ९१ ॥ अधिष्ठाय च तां कुर्यादृग्भिश्च तस्मिं द्विजः ॥ उद्दिश्य नाम होमोयं सप्तरात्रं न जीवति ॥ ९२ ॥
 वसिष्ठानां ततो हंति ब्रह्मतत्कुशिको दितम् ॥ नास्य कश्चिदवधोऽस्ति जपतो जुहोतोपि वा ॥ ९३ ॥ द्वाविंशकं जपेत्सूक्तमाध्यात्मिकमनुत्तमम् ॥
 पर्वसुप्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्रुते ॥ ९४ ॥ बृहस्पतिमजाश्वंसवितारं बभ्रुमेव च ॥ ऋतावृतौ दिने दिने त्यृचैः पंचभिरन्वहम् ॥ ९५ ॥
 बृहस्पत इति पंचाहं प्रत्यृचं जुहुयाद्भृतम् ॥ हुत्वाग्निमर्चयित्वा तु गंधमाल्यैः सुधूपकैः ॥ ९६ ॥ एतावदेव ताः पंच कामैरर्चति पंचभिः ॥ रत्नैरपत्यैः
 पशुभिर्मत्स्यैर्दधिघेणचायुषा ॥ ९७ ॥ अथ वेदादिगीतायाः प्रसारजननं विधिम् ॥ गायत्र्याः संप्रवक्ष्यामि धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ ९८ ॥ नित्येनै-
 मित्तिके काम्ये त्रितये तु प्रगणनम् ॥ गायत्र्याश्च परं नास्ति इह लोके परत्र च ॥ ९९ ॥ मेध्यान्नमितमुज्झौनीत्रिः स्नानार्चनतत्परः ॥ जपेत्क्षत्र-
 यंधीमाननन्यमानसक्रियः ॥ २०० ॥ कर्मभिर्योजयेत्पश्चात्क्रमशः स्वेच्छयापि वा ॥ यावत्कार्यं न कुर्वीत तावत्पुनतद्भृतम् ॥ १ ॥ आदित्य-
 स्योदये स्नात्वा सहस्रं प्रत्यहं जपेत् ॥ आयुराग्रे गयैश्च र्यधनं चलभते ध्रुवम् ॥ २ ॥ त्रिरात्रोपोषितः सम्यग्धृतं हुत्वा सहस्रशः ॥ सहस्रं लाभमाप्नो-
 तिराहुसूर्यसमागमे ॥ ३ ॥ पालाशसमिधांचैव धृताक्तानां हुताशने ॥ सहस्रं लाभमाप्नोति राहुसूर्यसमागमे ॥ ४ ॥ हुत्वा तु खादिरं वह्नी-
 धृतं रक्तचंदनम् ॥ सहस्रं हेमचाप्नोति राहुचंद्रसमागमे ॥ ५ ॥ रक्तचंदनमिश्रं तु सघृतं हव्यवाहने ॥ हुत्वा गोमयमाप्नोति सहस्रं गोधनं द्विजः
 ॥ ६ ॥ यस्यास्तु गोर्गोमयेन गुटिकानां सहस्रशः ॥ हुत्वा तां गां मवाप्नोति धृताक्तानां हुताशने ॥ ७ ॥ यवैरश्वांस्त्रिंशं जग्मान्महिषीयां वक्रैस्त-
 था ॥ शालिं च द्रुहोमेन कन्यालाभमवाप्नुयान् ॥ ८ ॥ जातीचंपकरक्तां कुमुमानां सहस्रशः ॥ हुत्वा वस्त्राण्यवाप्नोति धृताक्तानां हुताशने
 ॥ ९ ॥ सूर्यविंजलमध्ये तोयं हुत्वा सहस्रशः ॥ सहस्रं प्राप्नुयाद्द्वैमं रौप्यमिदं मुये हुने ॥ २१० ॥ अलक्ष्मीपापसंयुक्तो मलव्याधिविनाशकैः ॥

मुच्येत्सहस्रजप्तेनस्नायाद्यस्तुजलेनवै ॥ ११ ॥ यांदिशंसप्तजप्तेनलोष्टेनसंप्रचारयेत् ॥ चौराग्निमारुतोत्थानिभयानिनभवंतिवै ॥ १२ ॥
क्षीराहारोजपेलक्षममपमृत्युंन्यपोहति ॥ घृताशीप्राप्नुयान्मेधांबहुविज्ञानसंचयम् ॥ १३ ॥ हुत्वावेतसपत्राणिघृताक्तानिहुताशने ॥ लक्षाद्द-
र्षापयहेवंसार्वाभौमंनसंशयः ॥ १४ ॥ लक्ष्णेभस्महोमस्यकृत्याहुत्तिष्ठतेजलात् ॥ आदित्याभिमुखःस्थित्वानामिमात्रेजलेशुचिः ॥ १५ ॥
तिलानालक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वकामसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ यवानालक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वका-
मसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ घृतस्याहुतिलक्ष्णेनसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ पंचगव्याशनोलक्षंजपन्जातिस्मरोभवेत् ॥ १८ ॥
तदेवखननेहुत्वाप्राप्नोतिबहुशोधनम् ॥ अन्नाद्यहवनाग्नित्वमन्नाद्यंचभवेत्सदा ॥ १९ ॥ जुहुयात्सर्वसाध्यानामाहुत्ययुतसंख्यया ॥ रक्त-
सिद्धार्थकान्हुत्वासर्वान्साधयतेरिपून् ॥ २० ॥ लवणंमधुसंयुक्तंहुत्वासर्ववशीभवेत् ॥ हुत्वातुकरवीराणिरक्तानिजनयेज्ज्वरम् ॥ २१ ॥
हुत्वाबैभीतकंतैलंदेशादेवप्रचारयेत् ॥ हुत्वातुनिंबपत्राणिविद्वेधंजनयेन्नृणाम् ॥ २२ ॥ रक्तानांतंडुलानांतुघृताक्तानांहुताशने ॥ हुत्वाबल-
मवाप्नोतिशत्रुभिर्नसंजीयते ॥ २३ ॥ प्रत्यानयनसिद्ध्यर्थमधुसर्पिःसमन्वितम् ॥ गव्यंक्षीरंप्रदीप्तेभ्रौजुहृतस्तत्प्रशाम्यति ॥ २४ ॥ ब्रह्मचा-
रीमिताहारोयःसहस्रत्रयंजपेत् ॥ संवत्सरेणलभतेधनैश्वर्यंनसंशयः ॥ २५ ॥ शमीबिल्वपलाशानामर्कस्यतुविशेषतः ॥ पुष्पाणांसमिधां
चैवहुत्वाहेममवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ अन्नश्चत्रयंबकादीनांयस्यायतनमाग्नितः ॥ जपेलक्षंनिराहारःसतस्यवरदोभवेत् ॥ २७ ॥ बिल्वानाल-
क्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ परांश्रियमवाप्नोतिद्यदिनम्रूणहाभवेत् ॥ २८ ॥ पद्मानालक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ प्राप्नोतिराज्यम-
खिलमसपन्नमकंटकम् ॥ २९ ॥ पंचविंशतिलक्ष्णेनदक्षिणघृताशनः ॥ स्वदेहेसिद्ध्यतेजंतुःकौशिकस्यमतंयथा ॥ ३० ॥ पक्वाहंपंच-

॥ ५३ ॥

गव्याशीक्षेकाहंमारुताशनः ॥ एकाहं ब्राह्मणाश्रीगायत्रीजपउच्यते ॥ ३१ ॥ शतेनगायत्र्याह्नात्वाशतमंतर्जलेजपेत् ॥ शतेनापस्ततः
पीत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ गोघ्नः पितृघ्नो मातृघ्नो ब्रह्महा गुरुतल्पगः ॥ सुवर्णरत्नहारी च यश्च विप्रः सुरांपिबेत् ॥ ३३ ॥ अयाज्यया-
जनंकृत्वा कृत्वा वा कर्म गर्हितम् ॥ नसीदेत्प्रतिगृह्णानो महीमपि ससागराम् ॥ ३४ ॥ ये चास्य दुःस्थिता लोके प्रहाः सूर्यादयो भुवि ॥ तेषां तिसौम्य-
तां सर्वेशिवायेति न संशयः ॥ ३५ ॥ कृष्णध्वेति जपन्सूक्तं रक्षोघ्नं दस्युभिर्वृतः ॥ अरातीनां हरेत्प्राणान् रक्षांस्यपि च नाशयेत् ॥ ३६ ॥ उपतिष्ठेत्तयो-
वह्निं परीत्य चादिने दिने ॥ तं रक्षति स्वयं वह्निर्विश्वतो विश्वतो मुखः ॥ ३७ ॥ को अद्येति तु सूक्तेन यो नित्यं शक्तिमर्चति ॥ जपेद्वाथ नमस्करोः श-
क्तितोलभते वरान् ॥ ३८ ॥ कथेति वामदेव्येन कुर्यात्स्वस्त्यनं निशि ॥ जपेद्वासंधिवेला सुब्रह्मैतत्कुशिकोदितम् ॥ ३९ ॥ हंसः शुचिषदित्यु-
चाशुचिरीक्षेद्दिवाकरम् ॥ अंतकाले जपन्नेति ब्रह्मणः सद्यशाश्वतम् ॥ ४० ॥ कृषिप्रपद्यमानस्तु स्थालीपाकं यथाविधि ॥ जुहुयात्क्षेत्रमध्ये तु शु-
नं वाहास्तु पंचभिः ॥ ४१ ॥ यथालिङ्गं तु विहरेत्प्राङ्गलं च कृषीवलः ॥ इंद्राय च मरुद्भ्यश्च पर्जन्याय भगाय च ॥ ४२ ॥ पूष्णे धान्याय सीतायै
शुनासीरमथोत्तरम् ॥ हुत्वा तु पृथगेतानि यजेदेताश्च देवताः ॥ ४३ ॥ गंधमात्यो पहारैश्च फललाजासुरासवैः ॥ प्रलापने प्रणयने खलसीतोप-
हारयोः ॥ ४४ ॥ एता एव जपेन्नित्यं देवताविधिना शुचिः ॥ अमोघं कर्म भवति कृषिर्वधं तिसर्वदा ॥ ४५ ॥ क्षेत्रस्य पतिनेत्येतत्क्षेत्रपत्यं वृचं
जपेत् ॥ ईक्षेत्सूर्यं द्विजो नित्यं विंदते क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ४६ ॥ आखूत्करेषु च रुणाय जेदेतान् मूपकान् ॥ चित्रइद्रा जेत्यनयास्तुत्वा चास्तुपतिं सदा
॥ ४७ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेदन्नकीनाशांश्चैव भोजयेत् ॥ अप्रमत्तः शांतिपरः स्वयमेव कृषिं व्रजेत् ॥ ४८ ॥ भूमिभंगे गवां हिंसा वृणुकीटादि-
नाशनम् ॥ एते पुयत्कृतं पापं खलदानेन शुद्ध्यति ॥ ४९ ॥ धान्यानां विशकं भागं श्रोत्रियेभ्यो निवेदयेत् ॥ विशकस्य हि दानेन कृषिदोषात्प्रमु-

च्यते ॥ २५० ॥ समुद्राद्वितिसूक्तेनयःसदाजुहुयादृतम् ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनसंयतात्माजितेन्द्रियः ॥ ५१ ॥ विज्योतिषेतिज्वलयेद्यत्रे-
च्छेजातवेदसि ॥ तमग्निःसर्वतःपातिभद्रेणद्रविणेनच ॥ ५२ ॥ विश्वानिन्द्राद्विद्वान्मृग्यांयोवह्निमर्चति ॥ सतरत्यापदःसर्वायशः
प्राप्नोतिचाक्षयम् ॥ ५३ ॥ हुत्वावह्निमुपस्थायप्राणार्थहव्यवाहनम् ॥ अग्नेत्वमितिसूक्तेनधनमायुश्चवाञ्छता ॥ ५४ ॥ यच्छेद्विविधंवित्तंस-
त्वंचानुपममहत् ॥ उरोष्टइतिसूक्तेनह्यपतिष्ठेच्छतक्रतुम् ॥ ५५ ॥ प्रजाकामोयजेन्नित्यंचरुणादेवपन्नयः ॥ उपहृत्योपहारंचशेषंभुंजीतवा-
ग्यतः ॥ ५६ ॥ उच्छिष्टंचप्रदातव्यंभार्यायैपुत्रमिच्छता ॥ धेन्वाःसरूपवत्सायाःपयसासाधयेच्चरुम् ॥ ५७ ॥ अनुरूपांप्रजामस्यांलभतेना-
त्रसंशयः ॥ स्वस्त्यात्रेयंजपेन्नित्यंप्रातःप्रातःशुचिर्द्विजः ॥ ५८ ॥ एतत्स्वस्त्ययनंपुण्यंसर्वकल्मषनाशनम् ॥ सुहृदंज्ञातिजंचैवगच्छंतमनुमं-
त्रयेत् ॥ ५९ ॥ स्वस्तिपंथामितिप्रोच्यस्वस्तिमान्त्रजतेऽध्वनिः ॥ विजिहीर्ष्वेवनस्पतेतदिदंच्यावनंस्मृतम् ॥ ६० ॥ यज्ञ्यावयितुकामःस्याक्याव-
येत्तदिदंजपन् ॥ द्विपंतवापदाक्रम्यभूमौपांसुमयीकृतिः ॥ ६१ ॥ निष्पिषन्निवसंप्रामाज्यवतेनात्रसंशयः ॥ स्त्रियंगर्भप्रमूढांवापाययेदनुमंत्रितं
॥ ६२ ॥ उदकंच्यावयेन्नैवगर्भोऽध्वन्यवतेसुखम् ॥ अच्छावदेतिसूक्तंतुष्टिकामःप्रयोजयेत् ॥ ६३ ॥ निराहारःक्लिन्नवासाह्यचिरेणप्रवर्षति ॥
हुत्वायुतवैतसीनांक्षीराक्तानांहुताशने ॥ ६४ ॥ महद्वर्षमवाप्नोतिसूक्तेनाच्छावदेनहि ॥ यच्छेद्वरदांदेवीश्रियंनित्यंकुलेस्थिताम् ॥ ६५ ॥
सशुचिःप्रयतोभूत्वाजुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ श्रियःपंचदशचैवश्रीकामःसततंजपेत् ॥ ६६ ॥ आवाहयेच्छ्रियंपद्मेपंचभिःक(न)न्यकेपिवा(?) ॥
उपहारानुपहरेच्छुक्लान्भक्ष्यान्पयोदधि ॥ ६७ ॥ स्थालीपचित्तशालीनांपयसासंप्रकल्पयेत् ॥ चांद्रायणकृतात्मानुप्रपद्येत्प्रयतःश्रियम् ॥ ६८ ॥
सर्वौषधीभिःफांटाभिःस्नात्वाद्भिःपावनैरपि ॥ उपैतुमांदेवसखइतिराज्ञोऽभिषेचनी ॥ ६९ ॥ मनसःकाममित्येषापशुकामाभिषेचनी ॥ कर्दमेने-

तियःस्नायात्प्रजाकामःशुचिर्ब्रतः ॥ ७० ॥ अश्वपूर्वामितिस्नायाद्राज्यकामःशुचिर्ब्रतः ॥ लोहितेचर्मणिस्नायाद्राज्ञस्तुयथाविधि ॥ ७१ ॥
राजकर्मणिवैयाघ्रेक्षत्रियस्त्वथरौरवे ॥ वस्तचर्मणिवैश्यस्तुहोमःकार्यस्त्वनंतरम् ॥ ७२ ॥ चंद्रामितितुपद्यानिजुहुयात्सर्पिषाद्विजः ॥ आदि-
त्यवर्णइत्यनयावित्वहोमोविधीयते ॥ ७३ ॥ बिल्वेध्मएववाग्निःस्यात्स्थालीश्रजुहुयाद्विजः ॥ दशसाहस्रिकोहोमःश्रीकामःप्रथमोविधिः
॥ ७४ ॥ हुत्वातुप्रयुतंसम्यगनंतांविंदतेश्रियम् ॥ अयुतंशतकृत्वस्तुहुत्वाशुक्लानिसर्पिषा ॥ ७५ ॥ अनंतामव्यवच्छिन्नांशाश्वतींविंदते
श्रियम् ॥ अशक्तौजपएवोक्तोदशसाहस्रिकावरः ॥ ७६ ॥ जप्त्वातुप्रयुतंसम्यगनंतांविंदतेश्रियम् ॥ अयुतंशतकृत्वस्तुजप्त्वाश्रियमुपाश्रुते
॥ ७७ ॥ अप्वेवजुहुयान्नित्यंपद्यान्ययुतशोनिशि ॥ दृष्ट्वाश्रियंतूपरमेत्किलासत्वाद्विभेतवै ॥ ७८ ॥ बिल्वाशीबिल्वनिलयोजुह्वन्बिल्वानिस-
र्पिषा ॥ एकविंशतिरात्रेणपरांसिद्धिनियच्छति ॥ ७९ ॥ येनयेनचकामेनजुहोतिप्रयतःश्रियै ॥ पश्चान्यथापिबिल्वानिससकामःसमृद्ध्यति
॥ ८० ॥ नजातुकृपणोऽर्थायश्रियमावाहयेत्कचित् ॥ नयत्किंचनकामेनहोमःकार्यःकथंचन ॥ ८१ ॥ महद्वाप्रार्थ्यमानेनराज्यकामेनवा
पुनः ॥ वाचःपरंप्राथयितायुक्तःश्रियंयजेत् ॥ ८२ ॥ अग्नेत्वष्टर्चसूक्तेनजुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ ओजस्विनीमवाप्नोतिप्रजाधर्मवतीशुभां
॥ ८३ ॥ अच्छानइत्यृचादीप्तमुपतिष्ठेद्विभावसुम् ॥ प्रजांप्राप्यजयेच्छत्रूंस्तरतेदुरितानिच ॥ ८४ ॥ आगावइतिसूक्तेनगोत्रगालोकमातरः ॥
उपतिष्ठेद्व्रजंतीश्रयइच्छेत्ताःसदाक्षयाः ॥ ८५ ॥ त्वामिद्धीतिप्रगाथेनह्यपतिष्ठेच्छतक्रतुम् ॥ मध्याह्नेसंध्ययोश्चैवजपन्धनमवाप्नुयात् ॥ ८६ ॥
उपेतितिसूमीराज्ञोदुंदुभीन्संपृशेद्रणे ॥ ओजोबलमवाप्नोतिशत्रूंश्चैवनियच्छति ॥ ८७ ॥ पाणिनातृणमादाययज्ञायज्ञेतियोऽभ्यसेत् ॥
सोऽधीतस्यास्यसूक्तस्यफलंप्राप्नोतिनातृणः ॥ ८८ ॥ सूक्तांतेचतृणत्वमाविरिणेचोदकेपिवा ॥ निक्षिपेत्तत्प्रयत्नेनत्यक्तेऽन्यत्रभयावहम् ॥ ८९ ॥

वृणपाणिजपन्सूक्तं रक्षोभ्रं दस्युभिर्वृतः ॥ नभयं विंदते किंचिद्रक्षोभ्योऽरिभ्य एव च ॥ २९० ॥ गृहात्प्रपद्यमानस्तुपंयानं धनकाम्यया ॥ जपे-
त्सोष्वनियत्तेन नापि पंथा मिति प्रजन् ॥ ९१ ॥ ये केच जमेत्पृच्छन्ते तां ग्यायन्निशि दिवौ कसः ॥ अमौ हुत्वा तया चाज्यं दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ ९२ ॥
वयमुत्वेति सूक्तं तु पौष्णं द्विविणवर्धनम् ॥ नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा धनं विंदत्यभीप्सितम् ॥ ९३ ॥ यस्त्यनष्टं भवेत्किंचिद्रव्यं गोद्विपदं धनम् ॥ नश्ये-
द्वाध्वनियो मोहात्संपूषन्सजपेन्निशि ॥ ९४ ॥ इयमित्येतदाद्यंतं सूक्तं सारस्वतं द्विजः ॥ नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा वाग्मी भवति बुद्धिमान् ॥ ९५ ॥
संवा मिति तु यत्सूक्तं मष्टचैत्रैष्ठुभं मतम् ॥ तज्जपन्प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥ ९६ ॥ यो अद्रिभित्तु यत्सूक्तं तत्सपन्ननिर्बहणम् ॥ बृहस्पतिं
नमस्कृत्वा सपन्नांस्तुते बहून् ॥ ९७ ॥ एनस्वीवाभिश्चस्तोवाकृत्वा कर्मविगर्हितं ॥ सोमारौद्रं जपेत्सूक्तं कृत्स्नमेनोव्यपोहति ॥ ९८ ॥ जीमूतसूक्त-
स्य विधिं यथा लिङ्गमवेक्ष्य वै ॥ ऋग्भिः कर्माणि कुर्वीत स्वस्यांगानां यथाविधि ॥ ९९ ॥ संप्रामंतु प्रयातस्य राज्ञश्चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वाण्यंगानि रथ्या-
श्च सदश्वाश्चानुमंत्रयेत् ॥ ३०० ॥ यमेव देशं गच्छेत्तत्र नृन्वाप्यनुमंत्रितः ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत परं हि ब्रह्मणो बलम् ॥ १ ॥ पुत्रानायायुरारोग्यं यच्छे-
दव्ययं सुखम् ॥ सोमिनर इति सूक्तेन जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ २ ॥ प्राप्नयेथ त्रिभिः सूक्तैः संध्योर्जपमारभेत् ॥ नरक्षोभ्योभयं वैति धनं प्राप्नोति चा-
क्षयम् ॥ ३ ॥ अभित्वायः प्रगाथेन नित्यमर्चति वज्रिणम् ॥ सभिर्यं विपुलां भुंक्ते प्राप्नोति च धनायुषी ॥ ४ ॥ शंवतीः शंन इंद्रा मीइत्येतां सततं जपेत् ॥ न-
रक्षोभ्यो न भूतेभ्यो व्याधिभ्यो न भयं भवेत् ॥ ५ ॥ निर्वेष्टु कामो रोगा तौ भगसूक्तं सदाभ्यसेत् ॥ निवेशं विंदते क्षिप्रं रोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ ६ ॥ इमा इति-
जपेन्नित्यं रौद्रं सूक्तं द्विजः शुचिः ॥ तज्जपन्प्रजयाचितैः स्वयंचैव तरिष्यति ॥ ७ ॥ उत्तितीर्षुरथो यस्तु शंकेत्स्रोत्याः समागमे ॥ समुद्रज्येष्ठा इत्येतज्जपे-
त्सूक्तं भयापहम् ॥ ८ ॥ आदित्यदैवते सूक्तेरिपुन्नरोगनाशने ॥ पठेत्प्रातः शुचिर्भूत्वारिपुरोगैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ वास्तोष्पते प्रतीत्येतत्सूक्तं वास्तो-

ष्पतिं जपन् ॥ स्नातः कृत्वा वैश्वदेवं परं ब्रह्मेदमुच्यते ॥ ३१० ॥ अमीव हेति सूक्तेन भूतानि स्वापयेन्निशि ॥ न हि प्रस्वापनं किंचिदीदृशं विद्यते
कचित् ॥ ११ ॥ संवाधे विषमे दुर्गे बद्धो वा निर्गतः कचित् ॥ पलायन्या गृहीतो वा तत्स्करैः संजपेदिदम् ॥ १२ ॥ अमीव हाविश्ववती मुद्रत्या-
न्याः प्रयोजयेत् ॥ सूक्तमेतज्जपेत्सर्वमिति मनवेति शौनकः ॥ १३ ॥ त्रिरात्रं नियतोऽनश्नन् प्रयेत्पायसं चरुम् ॥ तेनाहुतिशतं पूर्णं जुहुयात्सर्पि-
षा द्विजः ॥ १४ ॥ समुद्दिश्य महादेवं त्र्यंबकं त्र्यंबकेत्युवाच ॥ एतत्पर्वशतं कृत्वा जीवेद्दशतं सुखी ॥ १५ ॥ तच्च क्षुरित्युवाचा स्नात उपतिष्ठेद्दिवा-
करम् ॥ उद्यंतं मध्यगं चैव दीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ १६ ॥ रात्र्या अपरकाले यत्तथाय प्रयतः शुचिः ॥ व्युपाइत्युपतिष्ठेत्तपद्भिः सूक्तैः कृतां-
जलिः ॥ १७ ॥ प्राप्नुयात्सहिरण्यादिनाना रूपं धनं बहु ॥ अर्धांश्च पुरुषान्धान्यं स्त्रियो वासां स्य जाविकान् ॥ १८ ॥ ध्रुवासुत्वा सुक्षितिपुजप-
न्वद्धः प्रमुच्यते ॥ तिष्ठन् रात्रौ जपेदेना विपाशः सन् प्रमुच्यते ॥ १९ ॥ अहोरात्रं स्थितश्चैव मनश्चैव मनश्चैव द्विचेष्टितः ॥ अयः पाशाः स्फुटं त्यस्य दा-
रुपाशास्तथैव च ॥ ३२० ॥ स्थोनेति पृथिवीं दिवीं प्रपद्येन्नियतः सदा ॥ जपेदेनां च तत्रापि भूमिपाशात् प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ अगम्यागमने चैत-
त्प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ अन्यत्र गुरुतरुपाच्च तस्मात्पापात् प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ द्वादशाहं भुंजानः स्वगोत्रागमने जपेत् ॥ अर्धमासं भुंजानः स-
खिदारेषु संविशन् ॥ २३ ॥ इदमापः प्रवहत्य किंचेदमृचं पुनः ॥ इति चैता जपेदापः प्रविश्यैते पुकर्मसु ॥ २४ ॥ इंद्रा विष्णून् मस्कृत्य जुहु-
यादाज्यमन्वहम् ॥ सूक्ताभ्यां पर एताभ्यां यच्छेद्भूमिमात्मनः ॥ २५ ॥ आस्यदं प्रविगाह्यांभः प्राञ्जुखः प्रयतः शुचिः ॥ सूक्ताभ्यां तिस्र एताभ्या-
मुपतिष्ठेद्दिवाकरम् ॥ २६ ॥ अनश्नता तु जपन् वृष्टिका मेनयन्नतः ॥ पंचरात्रे व्यतीते तु महद्वर्षं वाप्नुयात् ॥ २७ ॥ योऽरिभिः संप्रपद्येत अभि-
शस्येत वा मृषा ॥ उपोष्यैव त्रिरात्रं स जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ २८ ॥ इंद्रा सोमेति सूक्तं तु जपेच्चैतच्छतावरम् ॥ किंचिद्दद्याद्दिजेभ्यो ते स्तृणु-

तेसर्वशात्रवान् ॥ २९ ॥ यस्यलुप्येद्वर्तमोहाद्रात्यैर्वासंस्पृशेद्विजः ॥ उपोष्याज्यंचजुहुयात्त्वमग्नेव्रतपाइति ॥ ३० ॥ प्रसम्राजमितित्वे-
तज्जपन्नीक्षेद्विवाकरम् ॥ उद्यंतमुपतिष्ठेत्स्नात्वास्नात्वादिनेदिने ॥ ३१ ॥ अभियुक्तोभवेद्यस्तुविबदेद्वापिकेनचित् ॥ निर्जित्यसगणान्शत्रू-
न्निक्षप्रवादंपराजयेत् ॥ ३२ ॥ शममिरमिभिश्चेतिप्रपद्येद्वायुभास्करौ ॥ अग्निप्रथमतःस्तुत्वामहाकृच्छ्रात्सुप्रच्यते ॥ ३३ ॥ नहीतियश्च-
तुष्केणस्नात्वावैप्रातरुत्थितः ॥ द्वौभूमावुपतिष्ठेत्सत्रायतिभयात्स्वयम् ॥ ३४ ॥ रुचंजस्वायदित्येतत्स्नात्वाभ्यर्च्यपुरंदरम् ॥ प्राप्नुयान्मान-
सान्कामान्संपूज्यवसुरोचिषः ॥ ३५ ॥ आद्यानित्रीणिसूक्तानिपंचचामेबृहन्निति ॥ षट्थान्यानिस्सूक्तानिअग्निनरइतीतिचा ॥ ३६ ॥ प्रकृता-
नितिचाध्यायंभोजनात्प्राक्पठेदिदम् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ३७ ॥ प्राग्भोजनमिदं ब्रह्मन्मानवानामहर्षिणाम् ॥ पूर्वा-
हेजपतोनित्यमर्थसिद्धिःसदाभवेत् ॥ ३८ ॥ अग्निनेत्याश्विनंसूक्तंचतुर्वैश्वसुत्तमम् ॥ जपेत्प्रातःशुचिर्भूत्वानासत्यावर्च्यसुव्रतः ॥ ३९ ॥
सप्राप्नुयात्परामृद्धिद्विविण्चोर्जमेवच ॥ समिधेतिजुहोत्यग्नौसूक्तेनप्रत्यृचंघृतम् ॥ ४० ॥ समृद्धिमतुलांप्राप्यसमानांजीवतेशतम् ॥ द्विच-
त्वारिंशेकेनेदंशुकेनाद्येतिवज्रिणम् ॥ ४१ ॥ सख्यंलब्ध्वामहेद्रेणसपत्न्यांस्तृणुतेबहून् ॥ प्राभीयाज्जपतोत्रास्तिप्रभृक्त्वाविधानतः ॥ ४२ ॥
तस्मात्पूर्वाह्निकोऽध्यायःस्मृतोऽयंरिप्रनाशनः ॥ वाशंमहीतिजस्वाचप्राप्नोत्यारोग्यमेवच ॥ ४३ ॥ दुःस्वप्नोःपराजत्वाप्रातःपापैःप्रमुच्यते ॥
शनोभवेतिद्वाभ्यांतुभुक्त्वान्नप्रयतःशुचिः ॥ ४४ ॥ हृदयेपाणिनास्पृष्ट्वाज्योगीवेदगदःसुखी ॥ यतोभयंविजानीयात्तस्यांदिशियतव्रतः
॥ ४५ ॥ शुचौदेशेप्रिमाघायजुहुयादिद्रमर्च्यच ॥ यतइत्याज्यमुत्पूषडभिर्गंधान्निवेद्यच ॥ ४६ ॥ पायसंदधिमंथंवायूषान्वाभ्युपहार-
येत् ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकंतिलान्वाघृतमेववा ॥ ४७ ॥ उत्वामंदंत्वितिस्नातोहुत्वाशत्रून्प्रमापयेत् ॥ बद्धोवाप्यवरुद्धोवावाग्यतःप्रयतो जपेत्

॥ ४८ ॥ त्याज्वित्यादित्यदैवत्यंसद्योमुच्येतबंधनात् ॥ यस्यावस्तुजपेन्नित्यंप्रगाथंनियतःशुचिः ॥ ४९ ॥ सकीर्तिमतुलांप्राप्यसर्वान्कामा-
न्समभ्रुते ॥ त्वंनोअग्रइतिस्सूक्तेनहुत्वाचर्यांघ्रिघृतेनतु ॥ ५० ॥ पालितोविश्वतोदीप्तात्प्राप्नुयाद्वह्नितोरयम् ॥ आतुस्सूक्तेनसततंधनयाचे-
त्पुरंदरम् ॥ ५१ ॥ प्रसमिप्पाणयेतस्मैघनंयच्छतिवृत्रहा ॥ कन्यावारितिसूक्तंतुसततंनियतो जपेत् ॥ ५२ ॥ त्वदोषिणीतथालोभ्रीक्षिप्रंत-
स्मात्प्रमोचयेत् ॥ यदद्यकश्चेत्युदितेरवौस्तुत्वापुरंदरम् ॥ ५३ ॥ गृणन्नपोहतेरिप्रंवश्यंवाकुरुतेजगत् ॥ यद्वागितिदृचेनैत्यगौरीयोऽर्चतिमुव्र-
तः ॥ ५४ ॥ तस्यनासंस्कृतावाणीमुखादुच्चार्यतेकंचित् ॥ वण्महानितिदृष्ट्वाकर्ममुपतिष्ठेदृचंपठन् ॥ ५५ ॥ ब्रुवन्नप्यनृतांवाणीनलिपेदनुते-
नसः ॥ पूर्णेचंद्रमसिज्योत्स्नामियंयेत्यनुसेवयेत् ॥ ५६ ॥ चंद्रदृष्टिस्त्वनिमिपोवर्चस्वीदृष्टिमान्भवेत् ॥ प्रजाहेतिजपन्स्नात्वा नयोनिंप्रति-
जायते ॥ ५७ ॥ मातेतिगामुपस्पृश्यजपन्मास्तुसमभ्रुते ॥ वचोविदमितिस्त्वेतांजपन्वाचंसमभ्रुते ॥ ५८ ॥ पावमानंपरं ह्येतन्नवममंडलं
पठेत् ॥ स्नात्वाशुचिःशुचौदेशेसपवित्रःसकांचनः ॥ ५९ ॥ इत्यृग्विधानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ स्वादिष्ठयेतिगायत्रीःपावमानी-
र्जपेद्विजः ॥ पवित्राणांपवित्रंतुपावमानीर्ऋचो जपेत् ॥ ३६० ॥ प्रयतोऽप्सुनिमज्ज्याशुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ एतासांकीर्तनंपुण्यंस्मरणंधार-
णंतथा ॥ ६१ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मलोकंसमभ्रुते ॥ एतेपांतुयथोक्तानांगुणवद्यद्युत्तरम् ॥ ६२ ॥ कीर्तनानुभवेत्पूतःस्मरणात्स्मर-
तेपरम् ॥ धारणाद्ब्रह्माणमेतिपूतात्माविजितेंद्रियः ॥ ६३ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मणोविंदतेपदम् ॥ श्रावयेद्देवताकृत्येब्राह्मणान्भुंजतोऽप्रतः
॥ ६४ ॥ ग्रीणातिदेवतांश्चत्समर्धयतिकर्मवा ॥ पित्र्येपितृन्प्रीणयंतिश्राविताःप्रयतात्मना ॥ ६५ ॥ कृत्वादोषान्सुमहतोप्यपेयादीन्प्रपी-
नच ॥ जस्वातरत्समं दीयंप्रविश्यापरुयहाकृच्छुचिः ॥ ६६ ॥ अक्षर्यंचभवेदन्नपितृभ्यःपरममधु ॥ यःपावमानीरध्येतिपूतात्माविजितेंद्रियः

॥ ६७ ॥ तस्य कामदुष्पाभूत्वोपतिष्ठति च धेनवः ॥ आयुर्बलं यशो वित्तं प्रजां कीर्तिमनामयम् ॥ ६८ ॥ स्वाध्यायं पुण्यं मतुलं पूतः प्राप्नोति चाश्रयं ॥ अशक्तस्तु जपस्तु कश्चिंशद्वैखानसीर्कचः ॥ ६९ ॥ सप्तर्षिभिश्च याः प्रोक्ताः पवित्रस्य च याः पराः ॥ ऋचां द्विपष्टिः प्रोक्तं यं पथमेत्यृषिसत्तमैः ॥ ७० ॥ सर्वकल्मषनाशाय पावनाय शिवाय च ॥ स्वादिष्ठयेति सूक्तानां सप्तषष्टिरिहोदिताः ॥ ७१ ॥ दशोत्तराण्यृचां श्रैव पावमानीः शतानि षट् ॥ एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रं घोरं मृत्युभयं हरेत् ॥ ७२ ॥ व्याधिभ्यः परिमोक्षं च लभते नात्र संशयः ॥ प्रतिगृह्या प्रतिप्राह्यं मुक्त्वा चात्र विगर्हितम् ॥ ७३ ॥ जपं स्तरत्समं दीयं प्रविश्या परुषहाच्छुचिः ॥ पावमानं परं ह्येतद्रहसामपनोदनम् ॥ ७४ ॥ प्राणानायम्य च ध्यायेदं ते देवान्पितृ-
नृषीन् ॥ उपोष्याज्यं च जुहुयादभिसोमं च पूजयेत् ॥ ७५ ॥ सरस्वतीं चार्चयेत् पयोर्बुधमधुसर्पिषा ॥ अध्यात्मकं पवित्रं ते सूक्तं जप्त्वा पुनः शुचिः ॥ ७६ ॥ गतिमिष्टामवाप्नोति विंदते चेहसिद्धयः ॥ नानानमिति सूक्तान्यत्तत्काले च जपेत्सकृत् ॥ ७७ ॥ जप्त्वा चैव परं स्थानं मृतत्वं च गच्छति ॥ आपोहिष्ठेति नियतः प्रयुं जीतसदा द्विजः ॥ ७८ ॥ स्नानार्थं शुद्धिकामस्तु जपेत्तत्रिः समाहितः ॥ अप्सु चैव निमज्जित्वा त्रिः पठेत्तु स-
माहितः ॥ ७९ ॥ ब्रह्माहातुकपालेन खट्वांगी चिरसं वृतः ॥ चरेद्वा दशवर्षाणि स्वकर्म परिकीर्तयन् ॥ ८० ॥ अजपन्मनसैवैतदापोहिष्ठेति संस्मरेत् ॥ ऊर्ध्वतुपंचमाद्वर्षाजपेदेव सहस्रशः ॥ ८१ ॥ अपरस्तु त्रिसहस्रोजपः स्यात्प्रत्यहं सदा ॥ पूर्णेतु द्वादश वर्षे ब्राह्मणो विप्रमुच्यते ॥ ८२ ॥ समेत्य ब्राह्मणा ब्रूयुरथ तं चरितव्रतम् ॥ आचरितं भवेत्किंचिन्मिथ्यावादीपते तु नः ॥ ८३ ॥ दशवरा न्दशपरान् हन्यात्स्वममृतं त्वद-
नं ॥ ८४ ॥ स्थालीपाकं च कुर्वीत सोमये व्रतचारिणे ॥ एवं समुच्यते पापात्सावित्रीं प्रतिपद्य च ॥ ८५ ॥ ब्रह्माहातुपुरा शक्रस्त्वा प्रहृत्वा तृप्तिप्रभुं ॥ सिंधुद्वीपस्तमेताभिरभिषिच्य व्यमोचयत् ॥ ८६ ॥ ब्रह्मस्त्वं च गुरुद्रव्यं स्तेयं कृत्वा जपन्निमाः ॥

अनेनैव विधानेन षड्भिर्वर्षैः प्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ ब्रह्माहाचसुरापश्च नियमेन जपन्निमाः ॥ अनेनैवोपचारेण ब्रह्मप्रदं वमुच्यते ॥ ८८ ॥ ब्राह्मणस्य रूपोद्यम्य जपेदं तान्निपात्य च ॥ त्र्यहं निपात्योपवसेदेकाहमवगूर्य च ॥ ८९ ॥ शोणितं तु प्रहारेणोत्पाद्य सकथं च न ॥ त्रिरात्रमेवोप-
वसेज्जपेतापि प्रसाद्यतम् ॥ ९० ॥ प्रातरुत्थाय स ततं कुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ रात्रौ कृतस्य पापस्याविज्ञातस्यापि निष्कृतिः ॥ ९१ ॥ सायं-
च नित्यमेताभिः कुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ दिवा कृतस्य पापस्याविज्ञातस्यापि निष्कृतिः ॥ ९२ ॥ उपतिष्ठेत्तराजानं ॥ असूक्तेन वै द्विजः ॥ स्थाली-
पाकं तु कुर्वीत पश्वयोर्यमदैवतम् ॥ ९३ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां जेत हविषायमम् ॥ परेयिवांसमित्येतत्सूक्तमत्र प्रयोजयेत् ॥ ९४ ॥ पुरायुषः प्र-
मीयेत न जातु सकथं च न ॥ प्रोयेत्तस्य यमो राजा मृत्तिकां ते प्रयच्छति ॥ ९५ ॥ धर्मराजाय स्वाहेति मंत्रांते जुहुयाद्विः ॥ वैशाखपौर्णमास्यां तु
कर्मनित्यं प्रयोजयेत् ॥ ९६ ॥ अयने पर्वसु स्नात्वा यः प्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ यमाय स गणायैव तद्भयं न संविदति ॥ ९७ ॥ नित्यमेव प्रपद्येत् परं-
मृत्योजपन् द्विजः ॥ नक्तभोजी मिताहारः परिसंवत्सरं सदा ॥ ९८ ॥ नैनं पुरायुषामृत्युर्नयते स सुतप्रजम् ॥ फलाहारो जपन्मृत्युं त्रिभिर्वरमिता-
शनः ॥ ९९ ॥ पष्ठे काले तु भुंजीत फलमूलमथापि वा ॥ स्थाना सनाभ्यां विहरेदुदकेशि शिरे वसन् ॥ १०० ॥ ग्रीष्मे पंचतपास्तु स्याद्वर्षास्व-
भावकाशकः ॥ एवं युक्तो जयेन्मृत्युरोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ १०१ ॥ भ्रातुर्भार्यामपुत्रस्य संतानार्थं मृते पतौ ॥ देवरोन्वा रुरुक्षंती मुदीर्ष्वेति निव-
र्तयेत् ॥ १०२ ॥ ऋतुकाले तु संप्राप्ते घृताभ्यक्तोऽथ वाग्यतः ॥ एकमुत्पादयेत्पुन्रं द्वितीयं कथं च न ॥ ३ ॥ दशारक्षं तु शांत्यर्थं भद्रं न इति संस्मरेत् ॥
नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा मानसं विंदते सुखम् ॥ ४ ॥ फलाहारो भवेन्मासं मासं चापः पिबेत्ततः ॥ वायुभक्षो भवेन्मासं जपन्नेतत्सहस्रशः ॥ ५ ॥
न नस्यैवाव्यसिध्यति सर्वकामाः समीहिताः ॥ दिव्यान्पदयति गंधर्वा न्निःस्वान्पदयति चारणान् ॥ ६ ॥ अंतर्धानं व्रजत्यस्मादोकादाकाशगो भवे-

न ॥ दूरात्पश्यति दूराच्च शृणोति परमेष्ठिवत् ॥ ७ ॥ प्रदेवत्रेति नित्यतो जपे तमरुधन्वसु ॥ प्राणांतिके भये प्राप्ते क्षिप्रमंभः सविंदति ॥ ८ ॥
 वैभीतकं स्तुत्रीनक्षानां धैः सममिवासयेत् ॥ पुष्पैरवकिरेच्चैवं स्थापयित्वा विहायसि ॥ ९ ॥ संहत्य पादौ तारात्रितिष्ठन्नक्षस्तुतिं जपेत् ॥ प्रावे-
 पामेत्यृचं त्वेतां मनसैव जपेन्नशि ॥ १० ॥ व्युषायामृदिते सूर्ये जपन्ना देवनं व्रजेत् ॥ एतामेव जपेन्नित्यं जयत्यन्नैर्न जीयते ॥ ११ ॥ यमेव
 जेतुमिच्छेत्तत्पृष्ठा मूर्धनितं जपेत् ॥ सूक्तशेषं जयत्यन्यान् जीयते न स केनचित् ॥ १२ ॥ अयुधमुषासान् केत्येते स्वस्त्ययने जपेत् ॥ नमो मित्रस्य
 वरुणस्य चक्षुस इति नित्यशः ॥ १३ ॥ अस्यैव चोत्तमर्गे काययै नोभ्यः प्रमुच्यते ॥ तया ज्यं जुहुयान्नित्यमेनोभ्यो विप्रमुच्यते ॥ १४ ॥ दिव-
 स्परीति सूक्तं तु जपेच्छ्रद्धा समा न्वितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां श्रद्धा कामः समाहितः ॥ १५ ॥ मा प्रगामेति च जपेत्समूहो गहने पथि ॥ स्वस्ति मा-
 न् व्रजतेऽध्वानं विंदते च परं सुखम् ॥ १६ ॥ क्षीणायुरिति मन्येत यं कंचित्सुहृदं प्रियम् ॥ यत्ते यममिति स्नातस्तस्य मूर्धानमालभेत् ॥ १७ ॥ सह-
 स्रकृत्वः पंचाहं जपेदायुर्लभेत सः ॥ घृतेन सिंधुद्वीपस्य सूकेनैनं चलेपयेत् ॥ १८ ॥ संविशन् शयने नित्यमेतन्मंत्रं जपेत् वै ॥ पुत्रान्भार्याप्रियं
 चान्यमात्मानं च समालभेत् ॥ १९ ॥ जीवावृत्तिं प्रयुंजीत नित्यमेतां घृतेन तु ॥ स्तोतां स्य भज्य सर्वाणि सुखी भवति विज्वरः ॥ २० ॥ इद-
 मित्येति मंत्रोऽयं सहस्रसंनिरुच्यते ॥ अर्धमासं हविष्यान्नमर्धमासं पयः पिबेत् ॥ २१ ॥ उपोष्य चापरं पक्षमरण्ये स्थंडिले शुचौ ॥ औदुंबरे ध्मं
 प्रज्वाल्य जुहुयात्पावके घृतम् ॥ २२ ॥ सुक्लुचौ च मसाश्चैव सर्वमौदुंबरं भवेत् ॥ हुत्वा हुतिसहस्रं तु तेन कामेन युज्यते ॥ २३ ॥ आभोगमेव
 कर्मैतज्जानीयात्सिद्धिमेव तु ॥ व्यर्थमव्यर्थमेवैतत्फलं चास्य प्रयच्छति ॥ २४ ॥ चतुष्पथे चान्नकाम आदित्याभिमुखो घृतम् ॥ जुहुयाद्वनकाम-
 स्तुसहस्रं भोजयेद्भिजान् ॥ २५ ॥ पशुकामो जपेद्गोष्ठे जुहुयाद्वाप्युपोषितः ॥ विधिना तेन नियतः सहस्रं विंदते पशून् ॥ २६ ॥ लोहलोहित-

हेमानां कारयेन्निवृत्तं मणिम् ॥ सहस्रसमिधां चैव संपातामिहुतो भवेत् ॥ २७ ॥ हुत्वा सहस्रं संपातं शिरसाधारयेत्ततम् ॥ पाणिना वा शुचिर्नित्यं स-
 हस्रानुचरो भवेत् ॥ २८ ॥ परावतः स्वस्त्ययनं स्नातकस्य विधीयते ॥ स्वर्गकामश्च तं नित्यं जपेत्तनियतव्रतः ॥ २९ ॥ बृहस्पते प्रथममिति नि-
 त्यं ज्ञानस्तुतिं जपेत् ॥ ज्ञानवान्भवति श्रीमाननंतां विंदते श्रियम् ॥ ३० ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु पयोभक्षो भवेन्नरः ॥ वयः सुपर्णा इत्येतां जप-
 न्वैविंदते श्रियम् ॥ ३१ ॥ तमसा प्रावृतो यस्तु मन्येतात्मानमात्मनि ॥ अश्रियावापि संयुक्तो जपन्नेतां प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ अक्षिणी प्रातरुत्थाय
 विमृजीतैतया सदा ॥ चक्षुष्मान्भवति श्रीमान् लक्ष्मीश्चापि प्रवर्धते ॥ ३३ ॥ नतं विदाथेत्येतां च जपन्विप्रः समाहितः ॥ विहाय कल्मषं सर्वं ब्रह्मा-
 भ्येतिसनातनम् ॥ ३४ ॥ अनया पर्वसु स्नात्वा यः प्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ यमाय स गणायैव तद्भयं स न विंदति ॥ ३५ ॥ यस्ते मन्यो इति सदा स पत्र-
 घ्रे त्विमेजपेत् ॥ घृतेनामिहुतं द्वाभ्यां धारयेदायसं मणिम् ॥ ३६ ॥ जुहुयादायसं शंकुमाभ्यामेव चतुर्दशीम् ॥ खादिरेध्मसमिद्धे ग्नौ स पन्नान्प्रति-
 बाधते ॥ ३७ ॥ यथा हि परमं ब्रह्म गुह्यं पावनमद्भुतम् ॥ तथा संवननं हृद्यं न ह्यस्माद्विद्यते परम् ॥ ३८ ॥ उपोष्य द्वादशाहानि जपन्नेतमृषिं मुनिः ॥
 तन्मना प्रयतः स स्यात्त्रिरहोभ्युदयादपः ॥ ३९ ॥ अंते तु द्वादशाहस्य शुचौ देशे समाहितः ॥ पुंसः प्रतिकृतिं कुर्याद्भूमौ पांसुमयीं कृती ॥ ४० ॥
 तस्या हृदयदेशं तु समाक्रम्य जपेद्दक्षिम् ॥ अमोघं कर्म जानीयाद्दहोरात्रे गते सति ॥ ४१ ॥ त्र्यहं धनिर्न वै श्यं चतूरात्रेण क्षत्रियम् ॥ राजानं पंचरा-
 त्रेण षडात्रेण द्विजोत्तमम् ॥ ४२ ॥ तपस्विनः सप्त रात्रा जपेद्भुंजीत चैव तम् ॥ अपि वोपोषितः स्नातो जपेदेतत्सदा स्थितः ॥ ४३ ॥ य इच्छेद्दशमा-
 नेतुं हीनं तु परिवर्जयेत् ॥ सहस्रं संपातं हुतं बिल्वानां चूर्णमावपेत् ॥ ४४ ॥ उदपाने वशने तु तं जपेन्न क्षिप्रमानयेत् ॥ मातर्यात्मनि पुत्रेषु पितृभ्रा-
 तृसु हस्तु च ॥ ४५ ॥ हृद्यमेतत्प्रयुंजीत शिरसाधारयेत्ततम् ॥ सुमित्रं तु परिष्वज्य मूर्धन्या ग्रायचात्मजम् ॥ ४६ ॥ हृद्यमेतत्प्रयुंजीत शान्त्यर्थाय

सुखाय च ॥ असंसिद्धे संवनने पांसुप्रतिकृतिपथि ॥ ४७ ॥ प्रज्वाल्य जुहुयादग्निं घृतेन ब्राह्मणो यदि ॥ क्षत्रियस्त्वथ तैलेन सार्षपेण विशोषि च ॥ ४८ ॥ आर्यसीवाप्रतिकृतिमग्निमध्ये निधापयेत् ॥ तांच प्रज्वलितान् मत्वा जुहुयात्तन्मनाः शुचिः ॥ ४९ ॥ उप्रेण महसा हन्यात्कुक्ष्यं जुहुयाद्भृतम् ॥ यथा यथा प्रज्वलिते हूयते जातवेदसि ॥ ४५० ॥ दीप्तां प्रतिकृतिं विप्रस्तथा सवशमेष्यति ॥ इमं शानदग्धपांसूनां कुर्याद्वेदिं विलक्षणाम् ॥ ५१ ॥ वैभीतके ध्वज्वलिते लोहप्रतिकृतिं न्यसेत् ॥ अर्धरात्रे स्थिते तैलेन सार्षपं लवणान्वितम् ॥ ५२ ॥ तत्र शरमयं कुर्यात्प्रस्तरं प्रति-लोमतः ॥ त्रिपुशंकुपुचासीनो जुहुयादुग्रदर्शनः ॥ ५३ ॥ मुक्तकेशो बध्ने सुरचिरेण प्रसाधयेत् ॥ अथ वामिचरे देनं जुहुयादात्मशोणितम् ॥ ५४ ॥ वशनं यतिराजानं क्षिप्रं जनपदं पुरम् ॥ पुष्टिर्मापि कर्तव्यं हृद्येनैव यतात्मना ॥ ५५ ॥ अनागसिन कुर्वीत ब्राह्मणो वधसंयुतम् ॥ सरूपवत्साया गोश्च पयसा साधयेच्चरम् ॥ ५६ ॥ सहस्रसं पातहुतं पायसे वत्समप्रजम् ॥ सहस्रानुचरो वत्सः स स्याद्रोगैर्विबर्जितः ॥ ५७ ॥ गाश्चैव पाययेत्ताश्च भवंति व्याधिबर्जिताः ॥ पुत्रांश्च प्रार्थयेन्नित्यं प्रियान न्यांश्च सज्जनान् ॥ ५८ ॥ निरामयाश्च स्निग्धाश्च भवंति विगतज्वराः ॥ स्त्रियं पाययेत्ताश्च भवंति व्याधिबर्जिताः ॥ ५९ ॥ ब्रीहीणां नखभिन्नानां तंडुलान् सूक्ष्मचूर्णितान् ॥ सहस्रसं पातहुतान् स्वेदयेत्कुशलो म्रिना ॥ ६० ॥ तेन प्रतिकृतिं कुर्यात्तां ध्यात्वा मनसा स्त्रियम् ॥ अक्तां सार्षपं तैलेन जुहुयादगं शश्च ताम् ॥ ६१ ॥ पादौ प्रथमतः शिष्ट्यात्फडित्यग्नौ निधापयेत् ॥ अथ जंघे जानुजी च ऊरुबाहुततः शिरः ॥ ६२ ॥ छित्त्वा हृदयदेशं तु हृदये स्वेनिवेशयेत् ॥ जपन्नेतमृषिं विप्रस्त्री वशं साधिगच्छति ॥ ६३ ॥ नैतत्परगृहीता सुनसा ध्वीपुक्थं च न ॥ न धर्मत्रतशीला सुकुर्वीत द्विजसत्तमः ॥ ६४ ॥ कामं परिगृहीता सुहीनवर्णा सुयश्चरेत् ॥ पतिमस्यागुणी कुर्वन् पूर्वपश्चात्तु तां स्त्रियम् ॥ ६५ ॥ भुक्तां वा पायसं सद्यश्छदयित्वा निधापयेत् ॥ तच्चूर्णं कृत्य जायायै देयं संवननं स्मृतम् ॥ ६६ ॥ महावृक्ष-

फलान्येव न युगमान्यभिमंत्रयेत् ॥ तेषां युग्मानि भंजीत स्वयमर्धानि शेषयेत् ॥ ६७ ॥ तानि दद्याद्यमिच्छेत्तु वशीकर्तुं जपन् वृषिम् ॥ सुहृद्भूत्वा सुहृदस्य देयं संवननं स्मृतम् ॥ ६८ ॥ एकैकमभिरूपं तु हृद्यं सूक्ताद्यतः पुनः ॥ कर्माणि वत्समि रूपाणि कुर्याद्यस्तु यथेच्छति ॥ ६९ ॥ पराकदासस्य विधिं हृद्येनोक्तं विदुर्वुधाः ॥ स्त्रीणां संवननं चैतत्पुंसामपि विधीयते ॥ ७० ॥ द्वेष्टे तु ज्ञातिनामेव जपेच्चैव सदा युधि ॥ स्वादिरंकारयेच्छंकुं हृदितं संनिवेशयेत् ॥ ७१ ॥ कृत्वा प्रतिकृतिं पूर्वपांसुभिर्वाथ वातुपैः ॥ इपुमप्यनुमंत्रयेत्संभ्रामं संप्रकल्पयेत् ॥ ७२ ॥ रिपुत्रमेतज्जानीयात्प्रयुक्तमपराजितम् ॥ पराकदासप्रेष्यार्थं हृद्यं संवननं स्मृतम् ॥ ७३ ॥ चित्तयन्मनसैवैतत्सूक्तं सिद्धिं नियच्छति ॥ सूर्यायै भावयुक्तं तु श्रावयेत्कन्यकापिता ॥ ७४ ॥ अनुरूपं सुसदृशं भर्तारं तेन विदति ॥ इमामिति जपेत्कन्यानां भिमा लभ्य नित्यशः ॥ ७५ ॥ एवमेव जपेद्भर्ता दीर्घायुः स भवेत्ततः ॥ स्नापयेद्भिरूपैश्च भ्राता कन्यापितापि वा ॥ ७६ ॥ शतं पुत्रवती या वन्न च भर्त्रा विवियुज्यते ॥ सम्राज्ञीति जपेन्मूर्ध्नि कन्यामालभ्य नित्यशः ॥ ७७ ॥ श्वश्रुश्च शुरदेवैर्न नां द्राचापि पूज्यते ॥ इंद्राण्या कृतसंवादां स्नाने सूक्तं प्रयोजयेत् ॥ ७८ ॥ नववर्गोत्तमयुतं पति सौभाग्यपुत्रदम् ॥ जलपुष्पोत्करयुते चित्रकुंभसमावृते ॥ ७९ ॥ कर्तव्योऽत्र तथा योगः सोमगंधर्ववद्विनाम् ॥ भगायाप्सरसां चैव यक्षाधिपतयेपि च ॥ ८० ॥ इंद्राण्येवैव पत्नीनारंति प्रद्युम्नयोस्तथा ॥ नदीसलिलसंपूर्णे पंचगव्यसमायुते ॥ ८१ ॥ हुत्वा मिं स्नापयेत्कन्यां स्थितां देशे तु दक्षिणे ॥ प्रियं गुवटनागानां कपायोद्धृष्टके रसम् ॥ ८२ ॥ संपाताभिहुतं कृत्वा सवौ पधिसमन्वितम् ॥ अभिमंत्र्य च सूक्तां तेन वभिश्च स्तुवीत वै ॥ ८३ ॥ एताभिरङ्घ्रिः पूर्णेन अभिषिचेदुपोषिताम् ॥ याः पतिव्रत्यः स्त्रियस्तन्व्यः शाम्यते नास्थितेन वै ॥ ८४ ॥ स्नापयेदाहनस्याङ्घ्रिर्विद्यायां विप्रवादिनीम् ॥ सूक्तादुपोद्धरेदेनं न संशयति तु दृचम् ॥ ८५ ॥ उपदिष्टेयमेकेषां पुंसः कर्मणि पौरुषे ॥ रश्नो हण्वाजिनमित्येतद्रश्नो हणं जपेत् ॥ ८६ ॥ अग्निं प्रज्वाल्य चैतेन उपतिष्ठेत्तनि

त्यशः ॥ आज्याहुतीश्च जुहुयात्तेन रक्षांसि बाधते ॥ ८७ ॥ एतद्रक्षो हणंशंतिः परमैषा प्रकीर्तिता ॥ हविष्पांतीयमेतत्सूक्तमत्र प्रयोजयेत् ॥ ८८ ॥
 गृहिताभ्यान्तृयोगे च हविष्पांतीयमभ्यसेत् ॥ पवित्रं परमं ह्येतद्व्यातव्यं चाप्यभीक्ष्णशः ॥ ८९ ॥ आदित्ये दृष्टिमास्थाय षण्मासान्नियतो भवेत् ॥
 देवयानं संपथानं पश्यत्यादित्यमंडले ॥ ९० ॥ विद्यावैश्वानरी चास्य स्वकायस्था प्रकाशते ॥ हविष्पांतीयमभ्यस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९१ ॥
 इंद्रं स्तवेति सूक्तं तु जपेच्छत्रुनिवर्हणम् ॥ पवित्राणां पवित्रं च गृहं पावनमद्भुतम् ॥ ९२ ॥ शुक्लपक्षे शुभे वारे सुनक्षत्रे सुगोचरे ॥ द्वादश्यां पुत्रकामाय
 चरुं कुर्वीत वैष्णवम् ॥ ९३ ॥ दंपत्योरुपवासः स्यादेकादश्यां सुरालये ॥ ऋग्भिः षोडशभिः सम्यगर्चयित्वा जनार्दनम् ॥ ९४ ॥ चरुं पुरुषसूक्तेन श्रप-
 येत् पुत्रकाम्यया ॥ प्राप्नुयाद्द्वैष्णवं पुत्रमचिरात्संततिक्षमम् ॥ ९५ ॥ द्वादशद्वादशीः सम्यक्पयसानिर्वपेच्चरुम् ॥ यः करोति हयस्थस्याद्याति विष्णोः
 परंपदम् ॥ ९६ ॥ हुत्वाग्निविधिवत्सम्यगृग्भिः षोडशभिर्विधुधः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा स्तवंताभिः प्रयोजयेत् ॥ ९७ ॥ केशवं मार्गशीर्षे तु पौ-
 षे नारायणं तथा ॥ माधवं माघमासे तु गोविंदं फाल्गुने पुनः ॥ ९८ ॥ चैत्रे चैव तथा विष्णुं वैशाखे मधुसूदनम् ॥ ज्येष्ठे त्रिविक्रमं विद्यादापादे वाम-
 नं विदुः ॥ ९९ ॥ श्रावणे श्रीधरं विद्यादृषीकेशं ततः परे ॥ आश्विने पद्मनाभं तु दामोदरं च कार्तिके ॥ १०० ॥ द्वादशैतानि नामानि ऋग्यजु-
 गोऽब्रवीन्मुनिः ॥ पूजयेन्मासनामभिः सर्वान्कामान्समश्नुते ॥ १०१ ॥ आयुष्मंतं सुतं सूते परामेधासमन्वितम् ॥ धनवंतं प्रजावंतं धार्मिकं सात्विकं
 तथा ॥ १०२ ॥ समिधोऽश्वत्थं वृक्षं दुत्वाग्निं जुहुयात् पुनः ॥ उपस्थानं हुताशस्य ध्यात्वा चर्यं मधुसूदनम् ॥ ३ ॥ हविर्होमंततः कुर्यात्प्रत्यृचं वाग्य-
 तः शुचिः ॥ सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावंते च पूर्ववत् ॥ ४ ॥ हविः शेषं नमस्कृतवानारी नारायणं पतिम् ॥ भक्षयित्वा हविः शेषं लब्धाशीः संवि-
 शेत्क्षणम् ॥ ५ ॥ ततस्तुकृत्वेदं कर्म कर्तव्यं द्विजतर्पणम् ॥ द्वितीयं स्त्रीनिवर्तयेत्तया वद्भर्तुं च विदति ॥ ६ ॥ अपुत्रा मृतपुत्रा वा याचकन्याः प्रसूयते ॥

क्षिप्रं साजनयेत्पुत्रमृष्यशृंगो यथा ब्रवीन् ॥ ७ ॥ अचनेन संप्रवक्ष्यामि विष्णोरमिततेजसः ॥ यत्कृत्वा मुनयः सर्वे ब्रह्मनिर्वाणमाप्नुयुः ॥ ८ ॥
 अप्स्रग्नौ हृदये सूर्यं स्थंडिले प्रतिमासु च ॥ पट्वस्ते पुहरेः सम्यगर्चनं मुनिभिः स्मृतम् ॥ ९ ॥ अग्नौ क्रियावतां देवो दिवि देवो मनीषिणाम् ॥
 प्रतिमास्यत्पुद्गीनां योगिनां हृदये हरिः ॥ १० ॥ आपो ह्यायतनं तस्य तस्मात्तामुसदा हरिः ॥ तस्य सर्वगतत्वाद्दृष्टं स्थंडिले भावितात्मनाम् ॥ ११ ॥
 दद्यात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यप एव वा ॥ अर्चितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं चराचरम् ॥ १२ ॥ आनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुवंतस्य देवता ॥ पुरुषोऽथ जग-
 द्वीजमृषिर्नारायणः स्मृतः ॥ १३ ॥ नारायणमहावाहोऽशृणुष्वेकं मह्यं प्रभो ॥ वक्ष्ये पुरुषसूक्तस्य विधानं त्वर्चनं प्रति ॥ १४ ॥ अग्निकार्यं ज-
 पविधिं स्तोत्रं चैव तदात्मकम् ॥ स्नात्वा यथोक्तविधिना प्राञ्जुग्यः शुद्धमानसः ॥ १५ ॥ प्रथमां विन्यसेद्द्वामे द्वितीयां दक्षिणे करे ॥ तृतीयां वाम-
 पादे तु चतुर्थीं दक्षिणेन्यसेत् ॥ १६ ॥ पंचमीं वामजानुनि पृष्ठीं वैदक्षिणेन्यसेत् ॥ सप्तमीं वामकुक्षौ तु अष्टमीं दक्षिणेन्यसेत् ॥ १७ ॥ नवमीं
 नाभिदेशे तु दशमीं हृदयेन्यसेत् ॥ एकादशीं कंठदेशे द्वादशीं वामबाहुके ॥ १८ ॥ त्रयोदशीं दक्षिणेऽस्ये चैव चतुर्दशीम् ॥ अक्षयोः पंचदशीं
 चैव षोडशीं मूर्ध्नि विन्यसेत् ॥ १९ ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात्पूजां समाभ्यर्चयेत् ॥ यथा देहे तथा देवेन्यां संकृत्वा विधानतः ॥ २० ॥ आद्य-
 यावाहयेद्देवमृचातु पुरुषोत्तमम् ॥ द्वितीयया सनं दद्यात्पाशं चैव तृतीयया ॥ २१ ॥ अर्घ्यं चतुर्थ्यां दातव्यं पंचम्या च मनीयकम् ॥ षष्ठ्या स्नानं
 प्रकुर्वीत सप्तम्या मन्त्रमेव तु ॥ २२ ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या चानुलेपनम् ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यमेकादश्या तु धूपकम् ॥ २३ ॥ द्वादश्या
 दीपकं दद्यात्त्रयोदश्या निवेदनम् ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पंचदश्या प्रदक्षिणाम् ॥ २४ ॥ दक्षिणा तु यथाशक्ति षोडश्या च प्रदापयेत् ॥ स्नाने वस्त्रे च-
 ने वेद्ये दद्यादाचमनीयकम् ॥ २५ ॥ ततः प्रदक्षिणां कृत्वा जपं कुर्यात्समाहितः ॥ यथाशक्ति जपित्वा तु सूक्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ २६ ॥ देवस्य द-

क्षिणेपार्श्वेकुंडं डिल्लमेववा ॥ कारयेत्प्रथमेनैवद्वितीयेनतुप्रोक्षणम् ॥ २७ ॥ तृतीययाग्रिमादध्याचतुर्थ्याचमसिधनम् ॥ पंचम्याउग्रस्यश्रप
णंचरोश्रपणंतथा ॥ २८ ॥ षष्ठेनैवाग्रिमध्येतुक्त्पयेत्पद्ममासनम् ॥ चितयेद्देवदेशं कालानयसमप्रभम् ॥ २९ ॥ ततो गंधं च पुष्पं च धूपं
पदीपनिवेदनम् ॥ अनुज्ञाप्यततः कुर्यात्सप्तम्यादियथाक्रमम् ॥ ५३० ॥ सनियस्तावतीः पूर्वे जुहुयादभिवारिताः ॥ ततो वृतेन जुहुयाच्चरुणाच
ततः पुनः ॥ ३१ ॥ एवं हुत्वा ततश्चैवमनुज्ञाप्य यथाक्रमम् ॥ अग्नेर्भगवतस्तस्य समीपे स्तोत्रमुच्चेत् ॥ ३२ ॥ जितं ते पुंडरीकाक्षनमो विधुभावन ॥
सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तु महापुरुषपूर्वज ॥ ३३ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय प्रधानाय कुरुपिणे ॥ ॐ नमो वायुदेवाय शुद्धज्ञानस्य रूपिणे ॥ ३४ ॥
देवानां दानवानां च सामान्यमसिदैवतम् ॥ सर्वदा चरणद्वंद्वं त्रजामिशरणंतव ॥ ३५ ॥ एकस्त्वमसि लोकस्य नृप्रासंहारकस्तथा ॥ अथ्यश्र-
शानुमंता च गुणमाया समावृतः ॥ ३६ ॥ संसारसागरं घोरमनंतं क्लेशभाजनम् ॥ त्वामेव शरणं प्राप्य निस्तरंति मनीषिणः ॥ ३७ ॥ न ते रूपं न-
चाकारो नायुधानि न चास्पदम् ॥ तथापि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे ॥ ३८ ॥ नैव किंचित्परोक्षं तेन प्रत्यक्षोऽसि कस्यचित् ॥ नैव किंचिदसा-
ध्यं तेन च साध्योऽसि कस्यचित् ॥ ३९ ॥ कार्याणां कारणं पूर्णं वचसां वाच्यमुत्तमम् ॥ योगिनां परमांसिद्धिदं ति परमं विदः ॥ ५४० ॥ अहं
भीतोऽस्मि देवशंसं सारेऽस्मिन् महाभये ॥ ब्राह्मिणां पुंडरीकाक्षनजानेशरणं परम् ॥ ४१ ॥ कालेऽपि च सर्वेषु दिक्षु सर्वासु चाच्युत ॥ शरीरे विगते-
वापि वर्तते मे महद्भयम् ॥ ४२ ॥ त्वत्पादकमलादन्यत्र मे जन्मांतरेऽपि ॥ निमित्तं कुशलस्यास्ति येन गच्छासि सदृतिम् ॥ ४३ ॥ विज्ञानं यदि-
दं प्राप्यं यदिदं ज्ञानमर्जितम् ॥ जन्मांतरेऽपि मे देवमाभूदस्य परिक्षयः ॥ ४४ ॥ दुर्गतावपि जातस्य त्वद्भूतो मे मनोरथः ॥ यदि नाथं च विदेयतावता-
स्मि कृती सदा ॥ ४५ ॥ अकामकलुषं चित्तं मम ते पादयोः स्थितम् ॥ कामये विष्णुपादौ तु सर्वजन्मसु केवलम् ॥ ४६ ॥ पुरुषस्य हरेः सूक्तं स्वर्ग्यथ-

न्ययशस्करम् ॥ आत्मज्ञानमिदं पुण्यं योगज्ञानमिदं परम् ॥ ४७ ॥ इत्येव मनयास्तुत्यास्तुत्वादेवं दिने दिने ॥ किं करोमीति चात्मानं देवायै
व निवेदयेत् ॥ ४८ ॥ फलाहारो भवेन्मासं पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ ४९ ॥ फलानि भुक्त्वोपवसेन्मासमद्भिश्च वर्तयेत् ॥ अरण्ये
निवसेन्नित्यं जपन्नेतमृषिंसदा ॥ ५० ॥ त्रिस्त्रिषवणकाले पुष्पाद्यादपुसमाहितः ॥ आदित्यमुपतिष्ठेत् सूक्तं नानेन नित्यशः ॥ ५१ ॥
आज्याहुतीरनेनैव हुत्वैतं चितयेद्दृष्टिम् ॥ ऊर्ध्वमासात् फलाहारस्त्रिभिर्बर्षैर्जयेद्दिवम् ॥ ५२ ॥ तद्भक्तस्तन्मायुक्तो दशवर्षाण्यनन्यभाक् ॥
साक्षात्पश्यति तं देवं नारायणमनामयम् ॥ ५३ ॥ ग्राह्यमत्यंतं यत्नेन त्वष्टारं जगतोऽव्ययम् ॥ गृहस्थधर्मे वर्तते न्यायवृत्तः समाहितः ॥ ५४ ॥
एतदेवं चितयेत् नारायणमनामयम् ॥ अर्धरात्रे त्यक्त्वा निद्रां उत्थाय शुचिवाग्यतः ॥ ५५ ॥ संप्रमुपेपुमूते पुयोगं युंजीत योगविन् ॥ ऋज्वासीनः
समेवेशे निर्वाते शब्दवर्जिते ॥ ५६ ॥ सव्यं पादं दक्षिणस्यां जानुनिष्ठेष्येत्ततः ॥ संहृत्य दक्षिणपादं सव्ये जानुनियच्छति ॥ ५७ ॥ ब्रह्मांज-
लिकृतः स्वस्थो योगसंमिलितेक्षणः ॥ ॐ मित्युक्त्वा स्वहृदयं चितयेद्दिविकृत्सितः ॥ ५८ ॥ तत्रात्मानं समादध्यादिन्द्रियाणि मनस्तथा ॥ न च बु-
ध्येत किंचान्यन्नपश्येच्छृणुयान्न च ॥ ५९ ॥ न नमस्येत्सदा योगंतदा प्राप्तः स उच्यते ॥ हृद्येत मृषिमभ्यस्येत्पश्यंन्नेव यथाश्रुति ॥ ५६० ॥
प्राणानायम्य चासीनो यावच्चित्तं तदपि तम् ॥ उच्छ्वसिष्यत्यधो नाभिगमयित्वा मनस्तथा ॥ ६१ ॥ उच्छ्वसे देवमसकृत्तन्मायोगमुन्नयेत् ॥
एवं हि युज्यात्सामान्यं नपश्येच्छृणुयान्न च ॥ ६२ ॥ तदाशनैर्नियच्छेत हृदयादूर्ध्वमेव तु ॥ समौतु जानू चास्यं च नासिकानयने ध्रुवौ ॥ ६३ ॥
ध्रुवोर्मध्ये परं स्थानं तत्रैतद्वारयेत्स्थिरम् ॥ ललाटदेशो धार्याथ मूर्धानं गमयेत्ततः ॥ ६४ ॥ उच्छ्वसं श्रयथा कालं नाभितश्चोच्छ्वसेत्पुनः ॥ एतत्प-
रं स्थानमुक्तं ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ ६५ ॥ एवं युक्तो महात्मा सन् महात्मानं प्रपद्यते ॥ यदित्यात्मुक्ती शुद्धो यदवापापकृत्तमः ॥ ६६ ॥ उप-

लभ्यपरं ब्रह्म गतिं ज्ञात्वा भवेच्छुचिः ॥ सर्वपापावबद्धं हृदयं तत्प्रयतो जपेत् ॥ ६७ ॥ अपि जिज्ञासनादेव गच्छेत् परमांगतिम् ॥ धारणात्पुष्ट-
 थकुर्याद्धर्मेणानेन नित्यशः ॥ ६८ ॥ आदित्ये प्रौचंद्रमसि वृक्षां प्रेषु च धारयेत् ॥ पर्वताग्रे समुद्रे वा यत्र वापि मनोरमेत् ॥ ६९ ॥ नत्वेव विष-
 यान् प्राप्य धारयतीत कथंचन ॥ बह्वद्रुःखं जानीयात् प्रध्वसेन मरणे सति ॥ ५७० ॥ धार्मिकाणां कुले शुद्धे योगभ्रष्टो भिजायते ॥ मूर्ध्नि ब्रह्मसर्वि-
 देतस एव ऋषिसत्तमः ॥ ७१ ॥ तदामूर्ध्नः परं ज्योतिर्नक्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगीयोगेश्वरं प्राप्य निर्वृद्धः परमात्मवित् ॥ ७२ ॥ सर्वत्रैवात्मना-
 त्मानं पश्येत् पिपरायणः ॥ जपेच्चैव सदा स्नातः पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७३ ॥ अपि पातकसंयुक्तः कालेन सुकृती भवेत् ॥ येन येन च कामेन जपेदि-
 ममृषिसदा ॥ ७४ ॥ संसकामः समृद्धः स्याच्छ्रद्धा न स्य कुर्वतः ॥ होमं वाप्यथ वा जाप्यमुपहारमथोचरुम् ॥ ७५ ॥ कुर्वीत येन कामेन तत्सि-
 द्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञातिश्रेष्ठं महद्वित्तं यशो लोके परांगतिम् ॥ ७६ ॥ पापेन विप्रमोक्षस्तु तत्सिद्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञानगम्यं परं सूक्ष्मं व्याप्य सर्व-
 व्यवस्थितम् ॥ ७७ ॥ ग्राह्यमत्यंतं यत्नेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ॥ सहस्रशीर्षेति सूक्तं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७८ ॥ वेदगर्भशरीरेण सवै नारायणः
 स्मृतः ॥ ब्रह्मेद्रुद्रपर्वजं न्या अत्र सूक्ते व्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ अत्र स्थमेतद्गृह्यं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ अतः संपठमानोऽपि भक्तिं न परिहारयेत्
 ॥ ५८० ॥ भक्तानुक्ं पीभगवान् श्रूयते पुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थं तस्य देवस्य वनात्स्वयमुपाह्वतान् ॥ ८१ ॥ आरण्यकविधानेन निर्वपेत् प्रत्यहं चरुम् ॥
 नारायणाया स्याद्देति मंत्रांते जुहुयाद्भुविः ॥ ८२ ॥ आसहस्रात्ततश्च क्षुर्दिव्यं होतुर्ददातिसः ॥ अपि वाचरुसाहस्रं तंत्रेणैकेन निर्वपेत् ॥ ८३ ॥
 यावंतो वापि शक्यं ते अह्ना सर्वान्समापयेत् ॥ सहस्रस्येप्सितानां च कामानां लभते फलम् ॥ ८४ ॥ पुरुषायुःसमायुक्तः सिद्धो वा विचरेन्महीम् ॥
 ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्यवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ ८५ ॥

एतत्तुयः पठति केवलमेव सूक्तं नारायणस्य चरणावमिचं च वंद्यौ ॥ पाठेन तेन परमेण सनातनस्य स्थानं जरा मरणवर्जितमेति विष्णोः ॥ ८६ ॥
 हविषा प्रौजले पुष्पैर्धानेन हृदये हरिम् ॥ यजंति सुरयो नित्यं जपंति रविमंडले ॥ ८७ ॥ बिल्वपत्रं शमीपत्रं पत्रं भृंगारकस्य च ॥ मालतीकुशपद्मं
 च सद्यस्तुष्टिकं हरेः ॥ ८८ ॥ यत्रैतत्पठ्यते किंचित्छाया न्मनसैव तु ॥ संपाद्यत प्रसादाद्देवदेवस्य च क्रिणः ॥ ८९ ॥ पत्रैश्च पुष्पैश्च फलैश्च
 तोयैरक्षीतलब्धैश्च सदैव सत्सु ॥ भक्त्यैकल्ये पुरुषे पुराणे मुक्त्यै किमर्थं क्रियते तु यत्नः ॥ ५९० ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषस्य विष्णोर्चा विधिर्विष्णु-
 कुमारनाम्ना ॥ मुक्तये कर्मार्गं प्रतिबोधनाय दृष्ट्वा विधानं त्विह नारदोक्तम् ॥ ९१ ॥ इत्यृग्विधाने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ या ओषधीः स्वस्य-
 यनं जपेत्तनियतव्रतः ॥ ओषधीश्च यजेन्नित्यं षण्मासानेव नित्यशः ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा शरदि वै रुद्रमोषधीश्च यजेत्तथा ॥ न भवंत्यामयास्तस्य त-
 था जीर्णादिकानि च ॥ ९३ ॥ क्रियां तु सप्तरात्रेण सप्तकृत्वः समाहितः ॥ प्रपद्ये तौषधीर्विप्रः सूक्तमेतज्जपन्सदा ॥ ९४ ॥ द्विषक्षेत्रादिहाल-
 ष्वा मिति विज्ञापयेत्तच्च ॥ स्वक्षेत्रे च रुणे वेष्ट्वा विंदते द्विषदोषधीः ॥ ९५ ॥ वृष्टिकामो जिताहारः प्रपद्ये तबृहस्पतिम् ॥ पायसेनोपहारेण होमेन च
 समन्वितः ॥ ९६ ॥ बृहस्पते प्रतीत्ये तद्वृष्टिकामः प्रयोजयेत् ॥ पर्जन्यं च नमस्कृत्वा वृष्टिं विंदति शोभनाम् ॥ ९७ ॥ सर्वत्र तु पराशांतिर्ज्ञेयो-
 प्रतिरथ स्त्वृषिः ॥ यमेव देशं गच्छेत् शत्रुं वाप्यनुमंत्रितः ॥ ९८ ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत् परं हि ब्रह्मणो बलं ॥ सर्वकामैर्जपेदेतत्सर्वकामसमृद्धये
 ॥ ९९ ॥ संग्राममभ्युद्यतो बाराजा चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वान्विजयते शत्रून्पराजीयते परैः ॥ ६०० ॥ पथि स्वस्वयनं चैतत्स्करेभ्यश्चर-
 न्पथि ॥ भूतोरगपि शाचेभ्यः सर्वेभ्यः परिरक्षति ॥ १ ॥ भूतांशस्य ऋषेः सूक्तं प्रजाकामः शुचिर्जपन् ॥ अनुरूपां प्रजामाशु लभते नात्र संशयः
 ॥ २ ॥ स्थालीपाकेन नासत्यावश्चिनौ तु यजेद्भिजः ॥ अनेनैव तु सूक्तेन हुत्वा धानं नुमंत्रयेत् ॥ ३ ॥ पायसं कृत्वा सरं मांसमोदनं दधिसक्तुकान् ॥

लभ्यपरं ब्रह्म गतिं ज्ञात्वा भवेच्छुचिः ॥ सर्वपापावबद्धं हृदयं तत्प्रयतो जपेत् ॥ ६७ ॥ अपि जिज्ञासनादेव गच्छेत् परमांगतिम् ॥ धारणात्पु-
 थं कुर्याद्वर्णनेन नित्यशः ॥ ६८ ॥ आदित्ये मौचंद्रमसि वृक्षामेषु च धारयेत् ॥ पर्वताग्रे समुद्रे वा यत्र वापि मनोरमेत् ॥ ६९ ॥ नत्वेव विष-
 यान् प्राप्य धारयतीत कथंचन ॥ बह्वत्र दुःखं जानीयात् प्रध्वसेन मरणे सति ॥ ५७० ॥ धार्मिकाणां कुले शुद्धे योगे भ्रष्टो भिजायते ॥ मूर्ध्नि ब्रह्मसर्वि-
 देतस एव ऋषिसत्तमः ॥ ७१ ॥ तदामूर्ध्नि परं ज्योतिर्न क्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगी योगेश्वरं प्राप्य निर्वृद्धः परमात्मवित् ॥ ७२ ॥ सर्वत्रैवात्मना-
 त्मानं पश्येत् पिपरायणः ॥ जपेच्चैव सदा स्नातः पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७३ ॥ अपि पातकसंयुक्तः कालेन सुकृती भवेत् ॥ येन येन च कामेन जपेदि-
 ममूर्धिसदा ॥ ७४ ॥ संसकामः समृद्धः स्याच्छ्रद्धा न स्य कुर्वतः ॥ होमं वाप्यथ वा जाप्यमुपहारमथोचरुम् ॥ ७५ ॥ कुर्वीत येन कामेन तत्सि-
 द्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञातिश्रेष्ठं महद्वित्तं यशो लोके परांगतिम् ॥ ७६ ॥ पापेन विप्रमोक्षस्तु तत्सिद्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञानगम्यं परं सूक्ष्मं व्याप्य सर्व-
 व्यवस्थितम् ॥ ७७ ॥ ग्राह्यमत्यंतं यत्नेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ॥ सहस्रशीर्षेति सूक्तं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७८ ॥ वेदगर्भशरीरेण सवै नारायणः
 स्मृतः ॥ ब्रह्मेद्रुद्रपर्वजं न्या अत्र सूक्ते व्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ अत्र स्थमेतद्ब्रह्म जगत्स्थावरजंगमम् ॥ अतः संपठमानोऽपि भक्तिं न परिहारयेत्
 ॥ ५८० ॥ भक्ता नु कपी भगवान् श्रूयते पुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थं तस्य देवस्य वनात्स्वयमुपाह्वतान् ॥ ८१ ॥ आरण्यकविधानेन निर्वपेत् प्रत्यहं चरुम् ॥
 नारायणाया स्याद्देति मंत्रांते जुहुयाद्भुविः ॥ ८२ ॥ आसहस्रात्ततश्च क्षुर्दिव्यं होतुर्ददातिसः ॥ अपि वाचरुसाहस्रं तत्रैकेन निर्वपेत् ॥ ८३ ॥
 यावंतो वापि शक्यं ते अह्ना सर्वांसमापयेत् ॥ सहस्रस्येति सतानां च कामानां लभते फलम् ॥ ८४ ॥ पुरुषायुःसमायुक्तः सिद्धो वा विचरेन्महीम् ॥
 ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ ८५ ॥

एतत्तु यः पठति केवलमेव सूक्तं नारायणस्य चरणवभिवंद्यं द्यौः ॥ पाठेन तेन परमेण सनातनस्य स्थानं जरा मरणवर्जितमेति विष्णोः ॥ ८६ ॥
 हविषा मौजले पुष्पैर्धानेन हृदये हरिम् ॥ यजंति सुरयो नित्यं जपंति रविमंडले ॥ ८७ ॥ बित्त्वपत्रं शमीपत्रं पत्रं भृंगारकस्य च ॥ मालतीकुशपद्मं
 च सद्यस्तुष्टिकं हरेः ॥ ८८ ॥ यत्रैतत्पठ्यते किंचित्छाया न्मनसैव तु ॥ संपाद्य तत्प्रसादाद्देवदेवस्य चक्रिणः ॥ ८९ ॥ पत्रैश्च पुष्पैश्च फलैश्च
 तोयैरक्रीतलब्धैश्च सदैव सत्सु ॥ भक्त्यैकल्ये पुरुषे पुराणे मुक्त्यै किमर्थं क्रियते तु यत्नः ॥ ५९० ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषस्य विष्णोर्चा विधिर्विष्णु-
 कुमारनाम्ना ॥ मुक्तये कर्मार्गं प्रतिबोधनाय दृष्ट्वा विधानं त्विह नारदोक्तम् ॥ ९१ ॥ इत्यृग्विधाने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ या ओषधीः स्वस्त्य-
 यनं जपेत् नित्यं तत्रतः ॥ ओषधीश्च यजेन्नित्यं षण्मासानेन नित्यशः ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा शरदि वै रुद्रमोषधीश्च यजेत् तथा ॥ न भवंत्यामयास्तस्य त-
 था जीर्णादिकानि च ॥ ९३ ॥ क्रियां तु सप्तरात्रेण सप्तकृत्वः समाहितः ॥ प्रपद्ये तौषधीर्विप्रः सूक्तमेतज्जपन्सदा ॥ ९४ ॥ द्विषक्षेत्रादिहाल-
 ष्वा मिति विज्ञापयेत्तच्च ॥ स्वक्षेत्रे च रुणे वेष्ट्वा विंदते द्विषदोषधीः ॥ ९५ ॥ वृष्टिकामो जिताहारः प्रपद्ये तबृहस्पतिम् ॥ पायसेनोपहारेण होमेन च
 समन्वितः ॥ ९६ ॥ बृहस्पते प्रतीत्ये तद्दृष्टिकामः प्रयोजयेत् ॥ पर्जन्यं च नमस्कृत्वा वृष्टिं विंदति शोभनाम् ॥ ९७ ॥ सर्वत्र तु पराशांतिर्ज्ञेयो-
 प्रतिरथ स्त्वृषिः ॥ यमेव देशं गच्छेत् शत्रुं वाप्यनुमंत्रितः ॥ ९८ ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत् परं हि ब्रह्मणो बलं ॥ सर्वकामैर्जपेदेतत्सर्वकामसमृद्धये
 ॥ ९९ ॥ संप्राममभ्युद्यतो बाराजा चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वान्विजयते शत्रून्पराजीयते परैः ॥ ६०० ॥ पथि स्वस्त्ययनं चैतत्स्करेभ्यश्चर-
 न्पथि ॥ भूतोरगपि शाचेभ्यः सर्वेभ्यः परिरक्षति ॥ १ ॥ भूतांशस्य ऋषेः सूक्तं प्रजाकामः शुचिर्जपन् ॥ अनुरूपां प्रजामाशु लभते नात्र संशयः
 ॥ २ ॥ स्थालीपाकेन नासत्यावश्चिनौ तु यजेद्भिजः ॥ अनेनैव तु सूक्तेन हुत्वा धानं नुमंत्रयेत् ॥ ३ ॥ पायसं कृत्वा सरं मांसमोदनं दधिसक्तुकान् ॥

कुत्माषांश्चकरंभांश्चफलानिविविधानिच ॥ ४ ॥ चित्रमाल्यशुभान्गधानमपानानियानिच ॥ भक्ष्यंभोज्यं चपेयंचसमाहृत्योदितेरवौ ॥
भूतांशमभ्यसेत्तावद्यावदस्मिन्नितोरविः ॥ ५ ॥ अर्धरात्रेत्तत्क्रान्तेततोऽग्निभ्यानिवेदयेत् ॥ दीर्घायुंमुसुरूपंचलभेत्पुत्रं सुवर्चसम् ॥ ६ ॥
रूपवांश्चभवेन्नित्यंभूतांशंयोऽभ्यसेत्सदा ॥ सार्वकामिकमप्येनमृषिर्विद्याद्विचक्षणः ॥ ७ ॥ नवाउदेवाइत्येतज्जपेतनियतव्रतः ॥ अत्रांवे-
दतिसर्वत्रयत्रयत्रोपतिष्ठति ॥ ८ ॥ पाप्मोपहतमात्मानंयोमन्येतविचक्षणः ॥ सजपेन्नियतोभूत्वालगुमन्येतपाप्मना ॥ ९ ॥ वाचंप्रप-
द्येद्वाक्कामोहुनेदाशुजपन्निमाः ॥ अहंरुद्रेमिरित्येतद्वाग्मीभूवत्पूजितः ॥ ६१० ॥ नतमित्यष्टकंसूक्तं वैश्वदेवंजपन्मुनिः ॥ कृत्स्नंतु कल्मषं
हत्वाविश्वेदेवैःसहासते ॥ ११ ॥ रात्रींप्रपद्येमनसाशुचिःपर्णव्रतोनिशि ॥ यःकामयेतनपुनर्जायेयमितियोनिषु ॥ १२ ॥ सहस्रकृत्वोम-
नसाजपेद्वात्रीतिरात्रिषु ॥ स्यात्तीपाकेनरात्रिंचयजेताहरहर्निशि ॥ तन्मनानिशिचासीनस्तिष्ठेदहनिधार्मिकः ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वंसंवत्सराच्चै-
वचरुपयसिसंस्कृतम् ॥ सहस्रकृत्वस्त्वेतेनदिवाहोमोविधीयते ॥ १४ ॥ जुहुयान्निशिपूर्वस्मिन्भागेरात्रौसमार्हितः ॥ दिवाचाविश्रपतिकार्यं
छायायामंशुतेजसा ॥ १५ ॥ प्रतिप्रयतआत्मवान्सूक्तंतुमनसाजपेत् ॥ संवत्सरेतृतीयेतुसर्पिषासाधयेच्चरुम् ॥ १६ ॥ अथास्यवरदादेवी
रात्रिर्भवतिशर्वरी ॥ विज्ञापयीततांदेवीवरदांस्वयमागतां ॥ १७ ॥ संवत्सरेऋतौमासिदिवसेस्मिन्क्षणेपिवा ॥ प्रयाणकालोभवितातववत्सेति
वत्सला ॥ १८ ॥ रात्रिसूक्तंजपन्नेवतंकालंप्रतिपद्यते ॥ नयोर्निपुनरायातिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १९ ॥ ममाग्नेवर्चइत्येतत्सर्वकामैर्जपेद्दि-
वजः ॥ जुह्वन्नाज्यमनेनैवसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६२० ॥ यांकल्पयंतीतिसदाजपेतनियतव्रतः ॥ नैनंकृत्यानिर्हिसंतिकुद्धामिचरितानि
च ॥ २१ ॥ यमांगिरसकल्पैस्तुतद्विदोभिचरेतसः ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वास्तान्प्रतिबाधते ॥ २२ ॥ प्रत्यंगिरसविद्वांस्तुनरिष्येतकदा-

चन ॥ नैनंकृत्यानिर्हिसंतिज्ञाताज्ञातानिवाकचित् ॥ २३ ॥ अजानताजानतावाक्कुद्वेनाषर्षितेनवा ॥ आकुष्टंवादुरुक्तंवानैनोविदतितद्वि-
दम् ॥ २४ ॥ एवमेवजपेन्नित्यमृषिर्विस्वस्ययनायवै ॥ सर्वप्रायश्चित्तमेतदभाषतऋषिःस्वयम् ॥ २५ ॥ स्वावराणांनिवेशेषुनगराणांतथैवच ॥
ग्रामाणांचगृहाणांचजपेततमृषिसदा ॥ २६ ॥ जातरूपमयंविद्वान्कारयेन्नवृत्तंमणिम् ॥ सहस्रसंपातहुतमृषिणातेनतंततः ॥ २७ ॥ प्रति-
मुच्येतशिरसिप्रीवायामथवोरसि ॥ नैनंकृत्यानिर्हिसंतिज्ञाताज्ञातानियानिच ॥ २८ ॥ अनेनैवतुसूक्तेनराज्ञांतुसमलोहितम् ॥ कारयेत
मणिंविद्वांस्तावदेवानुमंत्रणम् ॥ २९ ॥ संप्रामेषुध्वजाप्राणिवादित्राण्यनुमंत्रयेत् ॥ आसनानिचशय्याश्चयानानिविविधानिच ॥ ६३० ॥
तस्याभिचरतेसाक्षादंगिरर्षिरपिस्वयम् ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वतत्प्रतिबाधते ॥ ३१ ॥ अमानुषीरभिचरेत्कृत्याःसूक्तंजपन्निदम् ॥ मुच्यतेस-
र्वतोनिष्ठात्किंपुनर्मानुषाद्भयम् ॥ ३२ ॥ तपस्वीनियतोदांतःप्रयोक्ताचेद्भवेदृषिः ॥ सर्वतरतिशांतात्मातपोहिंसुमहद्वलम् ॥ ३३ ॥ आयुष्य-
मायुर्वर्चस्यंसूक्तंदाक्षायणमहत् ॥ अलंकारंहिरण्यंवाप्राप्यदाक्षायणंजपेत् ॥ प्राप्तोसःश्रियमादत्तेबहुचान्समभ्रुते ॥ ३४ ॥ नासदासीदि-
तिजपेज्जुहुयाद्योगतत्परः ॥ प्रजापतेस्तुसायुज्यंद्वादशाब्दैःसमभ्रुते ॥ ३५ ॥ उतदेवाइतिजपेदामयावीयतव्रतः ॥ घृतकुंभंनिधायथजुहु-
याज्जातवेदसि ॥ ३६ ॥ कुंभसंपातमन्यस्मिन्कांस्यपात्रेनिधापयेत् ॥ योऽन्नार्घ्यलंनचाग्रंस्यात्सइदंसंप्रकाशयेत् ॥ ३७ ॥ तेनाज्येनांगम-
भ्यज्यशनकैरन्नभागभवेत् ॥ रोगार्तस्याप्यनेनैवगात्रमंक्त्वाजपेदिदम् ॥ अजीर्णांभोत्यंजयीतमुखीभवतिविज्वरः ॥ ३८ ॥ अग्नेअच्छावदे-
त्येतद्धनकामःप्रयोजयेत् ॥ नियतःसर्पिषाहुत्वाजपेद्युतशःपुनः ॥ ३९ ॥ स्वादिराणांहिसमिधांजुहुयाद्दशतीर्षशः ॥ दशकृत्वःसदारेण
रायस्पोषेणपुष्यति ॥ ६४० ॥ बिल्बोदुंबरपालाशैस्तथारौहितकैश्चयः ॥ जुहुयाद्धनकामस्तुरायस्पोषेणपुष्यति ॥ ४१ ॥ बैभीतकेभ्यै-

वैतैश्च जुहुयादर्धमासकम् ॥ द्विषद्देषणं तस्यां ते सूक्तमेतत्प्रयोजयेत् ॥ ४२ ॥ द्विषंतं धनिं न हत्वा द्विषतो विंदते धनम् ॥ अथ वाजप्यमेव स्याद्वाय-
स्पोषधनार्थिना ॥ ४३ ॥ अयमग्नेरितेति जपेदग्निभये सति ॥ विधिना तर्पयित्वाग्निपयोदधिघृतादिभिः ॥ ४४ ॥ स्वयंपातुं यावदच्छेत्ता-
वद्भुत्वा चतुर्दिशम् ॥ अपामिदं परिणयेत्संततो दक्षधारया ॥ ४५ ॥ उत हृद इव भूत्वाप्यग्नेर्भेषजमंतिकात् ॥ अरण्यमेत्यपाठां तु क्रीणीयाद्यवमुष्टि-
ना ॥ ४६ ॥ यदि सौम्यसि सोमायत्वां परिक्रीणाम्योषधिम् ॥ यदि वारुण्यसि वरुणायत्वां परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४७ ॥ वसुम्यश्चाथ रुद्रेभ्य
आदित्येभ्यो यवा पुनः ॥ वैश्वदेव्यसि विश्वेभ्यः परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४८ ॥ क्षित्वासुमनसः पूर्वमोषध्या सह वीरुधैः ॥ तस्य वीर्यसमादत्ते
कर्मयत्र करिष्यति ॥ ४९ ॥ तां तु मध्ये संदधीतौषधीनां च विहाय सि ॥ ग्रहणे त्वौषधीनां च सर्वत्रैष विधिर्भवेत् ॥ ५० ॥ उत्त्वापयीताथ पा-
ठां त्विमामिति जपन्निह ॥ प्रातश्च पेषयेदनां संसदि ब्रह्मचारिणाम् ॥ ५१ ॥ तदलाभे त्रतवता कन्यया ब्राह्मणेन वा ॥ प्रातः शुचिस्तां घृतेन त्रिः पि-
बेदनुमंत्रिताम् ॥ ५२ ॥ इमामिति तु सूक्तेन शतकृत्वो दशावरम् ॥ सपत्नीबाधते तेन पतिश्चातीव मन्यते ॥ ५३ ॥ पतिस्तु परिजघ्नैनां पाठा मे-
तेन वै पिबेत् ॥ पयसा सप्तरात्रेण सपत्नान् प्रतिबाधते ॥ ५४ ॥ मूलमंत्रजपैरन्यैर्यापतिं जेतुमिच्छति ॥ अलोकाय मलोकस्थाम जतेन रकेहि सा
॥ ५५ ॥ अन्यथा चोपनीतानि चूर्णमूलौषधान्यपि ॥ विनाशयेयुः पुरुषं तस्मान् अन्यत्समाचरेत् ॥ ५६ ॥ प्रियंवदाभर्तरियाभर्तायस्याः परा-
यणम् ॥ वाक्चैव मधुराय स्याः पत्युः संवननं महत् ॥ प्रियं भर्तारमासाद्य पिबेद्वैषधीमिमाम् ॥ ५७ ॥ प्रियंवदां सुश्रीलां च धर्मपत्नीमनिदितां ॥
अवमन्येत यो मोहात्तमाहुः पुरुषा धमम् ॥ ५८ ॥ अरण्यानीत्यरण्येषु जपेत्सूक्तमनेकशः ॥ आरण्यानीं नमस्कृत्वा आरण्यान् प्रतिबाधते ॥ ५९ ॥
श्रद्धासूक्तं जपेन्नित्यं श्रद्धाकामः समाहितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां मेधासूक्तं तथैव च ॥ ६० ॥ ब्राह्मीमासाद्य सूक्ते द्वे जपेत्तनियतव्रतः ॥ तां पि-

बेतयथा शक्त्या ज्यहात्सिद्धिं नियच्छति ॥ ६१ ॥ शंखपुष्पीतुपयसा ब्राह्मीपुष्पाणि सर्पिषा ॥ शतावरीं च पयसा वचामद्विर्धृतेन वा ॥ ६२ ॥
सूक्ताभ्यामनुमंत्राभ्यामेकैकां तु ज्यहं पिबेत् ॥ श्रद्धां मेधां स्मृतिं पुष्टिं बलं लक्ष्मीं च विंदति ॥ ६३ ॥ सिद्धिं प्राप्नोति परमां दीर्घमायुः समभ्रुते ॥
अथ वामनसाध्यायेत्सूक्तं सिद्धिं नियच्छति ॥ ६४ ॥ शासइत्था सपत्नं प्रसंगमे विजिगीषतः ॥ प्रयोक्तव्यं तु शुचिना जुहुयात्तत्र सिद्धयः ॥ ६५ ॥
अथ वाजप्यमेव स्यात्संग्राममभिगच्छतः ॥ शासइत्थेति यो हंतुं शत्रून् तांस्तु विबाधते ॥ ६६ ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु जपेन्नित्यं शिरिं विठम् ॥
अपामार्गमर्याशाखां सदर्भा सह वीरुधैः ॥ ६७ ॥ गृहीत्वा त्मानं पावयेदधश्चोर्ध्वं च नित्यशः ॥ आज्यं वानेन जुहुयात्सहस्रं दशतीर्दश ॥ ज्यहेण नु-
दते देहादलक्ष्मीं शतवार्षिकीम् ॥ ६८ ॥ चांद्रायणं च रत्रे तत्सूक्तं सिद्धिं करं जपेत् ॥ अलक्ष्मीं नुदते देहादपि वर्षसहस्रिकी ॥ ६९ ॥ गृहीतं य-
क्ष्मणा दर्भान् गृहीत्वा संस्पृशन् जपेत् ॥ मुंचामित्वा हविषेति यक्षमाणमपकर्षति ॥ ७० ॥ समिद्धमग्निं जुहुयादाज्येनैव यथाविधि ॥ संपात-
माज्येनियेत संपातैश्च पयः पिबेत् ॥ ७१ ॥ संपातभाजने सर्पिश्चूर्णतन्निधापयेत् ॥ तत्रास्य भोजनीयं स्यात्पानीयं चानुमंत्रितम् ॥ ७२ ॥
खादिराणि च कपाष्ठानि चूर्णकृत्वा सहांतुभिः ॥ साधयीतरसं चैषां मध्वाज्याभ्यां पिबेत्सह ॥ ७३ ॥ मुंचामित्वा हविषेति तत्र तत्र प्रयोजयेत् ॥
यक्ष्माणमपकर्षति शरीरारोग्यकर्मणा ॥ ७४ ॥ यस्यागर्भः प्रमीयेत तत्राग्नौ जुहुयाद्विः ॥ ब्रह्मणाग्निः संविदान इत्याज्येन यथाविधि ॥ ७५ ॥
आज्यशेषेण चाभ्यज्यगर्भिणीं प्रसवेत्ततः ॥ पिबेद्देवाज्यशेषं तु जीवन्तस्याः प्रजायते ॥ ७६ ॥ जातानि चेत्प्रमीयेत्तत्राज्यं कृत्वा नुमंत्रितम् ॥
जुहुयाद्ब्रह्माग्निरिति संपातान्नियेन्मणौ ॥ ७७ ॥ मणितु विवृते सूत्रे वा सयेद्वाससा सह ॥ न्यप्रोधशुंगया तत्र शुक्लोदितवेष्टितम् ॥ ७८ ॥
तंसाविज्ययुतेनैवानुमंत्र्याथ यथाविधि ॥ संपातैरयुतेनैव ब्रह्मणेति च संस्तुतम् ॥ ७९ ॥ उपरिष्ठाच्च सावित्र्या तावदेवानुमंत्रणम् ॥ सर्वैः स्वस्त्ययनै-

वैतैश्च जुहुयादधर्मासकम् ॥ द्विषद्देषणं तस्यां ते सूक्तमेतत्प्रयोजयेत् ॥ ४२ ॥ द्विषंतं धनिं हत्वा द्विषतो विंदते धनम् ॥ अथ वाजप्यमेव स्याद्वाय-
स्पोषधनार्थिना ॥ ४३ ॥ अयमग्नेरिति तेतिजपेदग्निभये सति ॥ विधिना तर्पयित्वाग्निपयोदधिघृतादिभिः ॥ ४४ ॥ स्वयंपातुं यावद्विच्छेत्ता-
वद्भुत्वा चतुर्दिशम् ॥ अपामिदं परिणयेत्संततो दक्षधारया ॥ ४५ ॥ उत्तद्ददद्भूत्वाप्यग्नेर्भेषजमंतिकात् ॥ अरण्यमेत्यपाठां तु क्रीणीयाद्यवमुष्टि-
ना ॥ ४६ ॥ यदि सौम्यसि सोमायत्वां परिक्रीणाम्योषधिम् ॥ यदि वारुण्यसि वरुणायत्वां परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४७ ॥ वसुम्यश्चाथ रुद्रेभ्य
आदित्येभ्योथ वापुनः ॥ वैश्वदेव्यसि विश्वेभ्यः परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४८ ॥ क्षित्वासुमनसः पूर्वमोषध्या सह वीरुधैः ॥ तस्य वीर्यसमादत्ते
कर्मयत्र करिष्यति ॥ ४९ ॥ तां तु मध्ये संदधीतौषधीनां च विहायसि ॥ ग्रहणे त्वौषधीनां च सर्वत्रैष विधिर्भवेत् ॥ ५० ॥ उत्त्वापयीताथ पा-
ठां त्विमामिति जपन्निह ॥ प्रातश्चपेषयेदेनां संसदि ब्रह्मचारिणाम् ॥ ५१ ॥ तदलाभे त्रतवता कन्यया ब्राह्मणेन वा ॥ प्रातः शुचिस्तां घृतेन त्रिःपि-
बेदनुमंत्रिताम् ॥ ५२ ॥ इमामिति तु सूक्तेन शतकृत्वो दशावरम् ॥ सपत्नीबाधते तेन पतिश्चातीव मन्यते ॥ ५३ ॥ पतिस्तु परिजप्यैनां पाठा मे-
तेन वै पिबेत् ॥ पयसा सप्तरात्रेण सपत्नान् प्रतिबाधते ॥ ५४ ॥ मूलमंत्रजपैरन्यैर्यापतिं जेतुमिच्छति ॥ अलोकाय मलोकस्थामज्जेतेन रकेहि सा
॥ ५५ ॥ अन्यथा चोपनीतानि चूर्णमूलौषधान्यपि ॥ विनाशयेयुः पुरुषं तस्मान्प्रान्यत्समाचरेत् ॥ ५६ ॥ प्रियंवदाभर्तरियाभर्तायस्याः परा-
यणम् ॥ वाक्चैव मधुराय स्याः पत्युः संवननं महत् ॥ प्रियं भर्तारमासाद्य पिबेदेवौषधीमिमाम् ॥ ५७ ॥ प्रियंवदां सुश्रीलां च धर्मपत्नीमनिदितां ॥
अवमन्येत यो मोहात्तमाहुः पुरुषा धमम् ॥ ५८ ॥ अरण्यानीत्यरण्ये पुजयेत्सूक्तमनेकशः ॥ आरण्यानीं नमस्कृत्वा आरण्यान् प्रतिबाधते ॥ ५९ ॥
श्रद्धासूक्तं जपेन्नित्यं श्रद्धाकामः समाहितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां मेधासूक्तं तथैव च ॥ ६० ॥ ब्राह्मीमासाद्य सूक्ते द्वे जपेत्तनियतव्रतः ॥ तां पि-

बेतयथा शक्त्या ज्यहात्सिद्धिं नियच्छति ॥ ६१ ॥ शंखपुष्पीतु पयसा ब्राह्मीपुष्पाणि सर्पिषा ॥ शतावरीं च पयसा वचामद्विर्धृतेन वा ॥ ६२ ॥
सूक्ताभ्यामनुमंत्राभ्यामेकैकां तु ज्यहं पिबेत् ॥ श्रद्धां मेधां स्मृतिं पुष्टिं वलं लक्ष्मीं च विंदति ॥ ६३ ॥ सिद्धिं प्राप्नोति परमां दीर्घमायुः समभ्रुते ॥
अथ वामनसाध्यायेत्सूक्तं सिद्धिं नियच्छति ॥ ६४ ॥ शासइत्थेति यो हंतुं शत्रून् तांस्तु विवाधते ॥ ६५ ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु जपेन्नित्यं शिरिचिठम् ॥
अथ वाजप्यमेव स्यात्संग्राममभिगच्छतः ॥ शासइत्थेति यो हंतुं शत्रून् तांस्तु विवाधते ॥ ६६ ॥ अलक्ष्मीनां शनार्थं तु जपेन्नित्यं शिरिचिठम् ॥
अपामार्गमर्याशाखांसदर्भा सह वीरुधैः ॥ ६७ ॥ गृहीत्वा त्मानं पावयेदधश्चोर्ध्वं च नित्यशः ॥ आज्यं वानेन जुहुयात्सहस्रं दशतीर्दश ॥ ज्यहेण नु-
दते देहादलक्ष्मीं शतवार्षिकीम् ॥ ६८ ॥ चांद्रायणं च रत्रे तत्सूक्तं सिद्धिकरं जपेत् ॥ अलक्ष्मीं नुदते देहादपि वर्षसहस्रिकी ॥ ६९ ॥ गृहीतं य-
क्ष्मणा दर्भान् गृहीत्वा संस्पृशन् जपेत् ॥ मुंचामित्वा हविषेति यक्षमाणमपकर्षति ॥ ७० ॥ समिद्धमग्निं जुहुयादाज्येनैव यथाविधि ॥ संपात-
माज्येनियेत संपातैश्च पयः पिबेत् ॥ ७१ ॥ संपातभाजने सर्पिश्चूर्णतन्निधापयेत् ॥ तत्रास्य भोजनीयं स्यात्पानीयं चानुमंत्रितम् ॥ ७२ ॥
खादिराणि च काष्ठानि चूर्णकृत्वा सहांतुभिः ॥ साधयीतरसं चैषां मध्वाज्याभ्यां पिबेत्सह ॥ ७३ ॥ मुंचामित्वा हविषेति तत्र तत्र प्रयोजयेत् ॥
यक्ष्माणमपकर्षति शरीरारोग्यकर्मणा ॥ ७४ ॥ यस्यागर्भः प्रमीयेत तत्राग्नौ जुहुयाद्धविः ॥ ब्रह्मणाग्निः संविदान इत्याज्येन यथाविधि ॥ ७५ ॥
आज्यशेषेण चाभ्यज्यगर्भिणीं प्रसवेत्ततः ॥ पिबेदेवाज्यशेषं तु जीवन्तस्याः प्रजायते ॥ ७६ ॥ जातानि चेत्प्रमीयेत्तत्राज्यं कृत्वा नुमंत्रितम् ॥
जुहुयाद्ब्रह्माग्निरिति संपातान्नियेन मनौ ॥ ७७ ॥ मणितु त्रिवृते सूत्रे वा सयेद्वाससा सह ॥ न्यप्रोषशुंगया तत्र शुक्लोदितवेष्टितम् ॥ ७८ ॥
तंसाविज्ययुतेनैवानुमंत्र्याथ यथाविधि ॥ संपातैरयुतेनैव ब्रह्मणेति च संस्तुतम् ॥ ७९ ॥ उपरिष्ठाच्च सावित्र्या तावदेवानुमंत्रणम् ॥ सर्वैः स्वस्त्ययनै-

श्रैवजपेदमिदं तं मणिम् ॥ ६८० ॥ शिरसाधारयेन्नारीप्रयतागर्भिणीसती ॥ तृतीयेगर्भमासेतुमणिमेतंसमासजेत् ॥ पुष्पवतीपरंनारीगौः
सबत्साचरेद्यथा ॥ ८१ ॥ बहुपानीयवसान्वत्सेनपिबतासह ॥ जातस्यतुकुमारस्यकंठेतंमणिमासजेत् ॥ ८२ ॥ आज्यशेषंपुरस्कृत्यत-
मभ्यज्यकुमारकम् ॥ हुत्वास्वस्त्ययनैरेवस्त्रीपुमांसंप्रसूयते ॥ ८३ ॥ ऊर्ध्ववर्षात्स्वस्त्ययनंपुनरेवविधीयते ॥ पुनःस्तनप्रदानार्थंश्रद्धासूक्तेन
पाययेत् ॥ ८४ ॥ मेधासूक्तेनचैवैतत्पिष्टंघ्रीहिमयंकृतम् ॥ मधुमिश्रंजातरूपंमेधावीतेनजायते ॥ ८५ ॥ शतंवर्षाणिजीवेतप्रियतेनपुरा-
युषः ॥ स्मृतमेवचतस्यस्यात्पण्मासाश्चततःपरं ॥ ८६ ॥ आज्यंसंस्कृत्यजुहुयादक्षीभ्यांतइतिद्विजः ॥ पाणिनातुघृताक्तेनमूर्धानंसंस्पृशे-
त्ततः ॥ ८७ ॥ कर्णोनित्रेचचुबुंकनासिकांचैवसंस्पृशेत् ॥ एवमेवजपेज्जित्यंक्ष्मणोविप्रमुच्यते ॥ ८८ ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनयक्ष्मनाशन-
माचरेत् ॥ होमैश्चैवजपैश्चैवयक्ष्मनाशनमाचरेत् ॥ ८९ ॥ अपेहीतिजपेत्सूक्तंशुचिर्दुःस्वप्नाशनम् ॥ देवाःकपोतइतितुक्पोतस्यप्रवेशने
॥ ९० ॥ सूक्तेनजुहुयादाज्यंयमदूतंहतंविदुः ॥ सपन्नप्रप्रयुंजीतऋषभंजपहोमयोः ॥ ९१ ॥ येनेदमितिवैनित्यंजपेतनियतव्रतः ॥
समाधिंमनसस्तेनविदतेनैवमुह्यति ॥ ९२ ॥ मयोभूर्वातइतितुगवांस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ यवानांतुघृताक्कानांकारीषेभ्रौसमाहितः ॥ ९३ ॥
जुहुयाद्गोष्ठमध्येतुदधिमध्वाज्यसंस्कृतान् ॥ राजानमभिषिच्येतपुष्ट्येनश्रवणेनवा ॥ ९४ ॥ पौष्णसावित्रसौम्याश्विरोहिण्यामुत्तरासुच ॥
हुत्वाग्निंराजलिङ्गामिःसावित्र्याप्रयतःशुचिः ॥ ९५ ॥ महान्याहृतिमिश्रैवसंपातामिहुतोभवेत् ॥ सर्वौषधिरसैःश्रद्धैर्नदीनांसलिलेनच
॥ ९६ ॥ व्याघ्रचर्मण्यथासीनमासंधामभिषिच्यच ॥ तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखोब्रूयाज्यत्वंपृथिवीमिमाम् ॥ ९७ ॥ धर्मस्तेनिखिलोराजन्वर्धतांपाल-
यप्रजाः ॥ वर्धत्वंचश्रियैपुष्ट्यैजयायाभ्युदयायच ॥ ९८ ॥ राजानःसंतुतेगोत्रेततोऽप्रतिरथंजपेत् ॥ वैयाघ्रंतुभवेच्चर्मसमिदौदुंबरीभवेत्

॥ ९९ ॥ त्रिरेनमभिषिच्यैवंदुंदुभीनमिमंत्रयेत् ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसबोह्यमिषिंचंतुतेजसे ॥ १०० ॥ दक्षिणस्यांत्वादिशिरुद्राज-
मिषिंचंतुवृद्धये ॥ प्रतीच्यांत्वादिश्यादित्यामिषिंचंतुपुष्टये ॥ १ ॥ विधेदेवाउदीच्यांत्वामिषिंचंतुश्रेयसे ॥ अभिषिच्यचराजा-
नमाशीर्भिरभिनंद्यच ॥ २ ॥ आत्वाहार्पमंतरेधीत्यथैनमिमंत्रयेत् ॥ पतंगमितिवैनित्यंजपेदज्ञानभेदनम् ॥ ३ ॥ मायाभेदनमेत-
द्विसर्वामायाःप्रबाधते ॥ शांबरीमिद्रजालांवामायामेतेनवारयेत् ॥ ४ ॥ अहृष्टानांचसत्त्वानांमायामेतेनबाधते ॥ त्र्यमूष्वितिस्वस्त्य-
यनंजपेतनियतव्रतः ॥ ५ ॥ पुष्पंद्वातुयागर्भेनगृहीयाद्वयोन्विता ॥ विष्णुर्योनिनेजमेषयोनिंस्पृष्ट्वाततोजपेत् ॥ ६ ॥ महित्री-
णामबोस्त्वितिपथिस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ प्राग्रयेथद्विषहेव्यंजपेद्विष्यस्यनिष्कृतिम् ॥ ७ ॥ आयंगौःसार्पराज्ञीतुसर्पानेतेनबाधते ॥ पवि-
त्राणांपवित्रंतुजपेदेवाघमर्षणम् ॥ ८ ॥ आपःप्रविश्ययश्चैतत्रिःपठेतसमाहितः ॥ अथाश्वमेधावभृथस्तादृशंमनुरब्रवीत् ॥ ९ ॥ अशु-
च्येवनिमज्जित्वात्रिःपठेदघमर्षणम् ॥ अथाश्वमेधावभृथाएवंतदृषिब्रवीत् ॥ १० ॥ यथाश्वमेधःऋतुरादृसर्वपापप्रणोदनः ॥ तथाघ-
मर्षणंसूक्तंसर्वपापप्रणोदनम् ॥ ११ ॥ सेनादारणमेतत्स्यान्नैर्हस्त्यमितिशौनकः ॥ मनसाध्येयमेतत्तुमन्यतेशौनकस्त्वृषिः ॥ १२ ॥ संस-
मिशुवसेवृषन्सौभ्रातृकरणमहत् ॥ ज्ञातिभेदेप्रयुंजीतनमिद्यंतेकदाचन ॥ १३ ॥ कृतेभेदेतुसंज्ञानमेतत्संधिकरंजपेत् ॥ नतत्रभेदोभूयः
स्याद्यत्रैतत्सततंजपेत् ॥ १४ ॥ तच्छंयोरावृणीमहइतिस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ महानाश्रयःपरंब्रह्मशुक्रंज्योतिःसनातनम् ॥ १५ ॥ सपन्नंयश्च-
पुण्याश्चपावमान्यःपराःस्मृताः ॥ वृष्टिकामोजपेच्चैताआपोदैताःसनातनाः ॥ १६ ॥ ॐकारपूर्वाव्याहृतयोमधुच्छंदसआदितः ॥ सूक्ता-
न्यंतेमहानाश्रयःसंहितासाऽमृताऽमृता ॥ १७ ॥ अमृतत्वंययुर्वेदाःपूर्वसंहितयानया ॥ जपेदेनांशुचिर्नित्यममृतत्वंसगच्छति ॥ १८ ॥

अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः ॥ पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितृन्प्रीणातिचैतया ॥ १९ ॥ एवमेवसमाहृत्यवाससीसंहिताभवेत् ॥
 रौद्रादित्यावैश्वदेवीयदेवत्यांचकामयेत् ॥ ७२० ॥ कुर्वीतवास्तुशमनंमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ॥ पुष्पैर्गधैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः
 ॥ २१ ॥ वास्तुसर्वप्रविकिरेत्सप्रधान्यैस्तथैवच ॥ वास्तोष्पतियजेच्चात्रपायरोनबृहस्पतिम् ॥ २२ ॥ औदुंबरपलाशैश्चवलंप्रतिदिशंहरेत् ॥
 सूर्योवायुर्यमःपितरोवरुणोनिर्ऋतिस्तथा ॥ २३ ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिग्देवताःस्मृताः ॥ दद्यादानं ब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति
 ॥ २४ ॥ प्रतिसंवत्सरंकार्यगृहेवैगृहमेधिना ॥ यद्येवंसविधंनान्यदनुक्तमपि किंचन ॥ २५ ॥ अग्निमिंद्रमथोवायुंसूर्यमन्याश्चदेवताः ॥
 आराधयिषुर्योयोयामभिधत्तेतथात्रताम् ॥ २६ ॥ अभिरूपेणसूक्तेनयथादिष्टंप्रयोजनम् ॥ ऋषीणांमंत्रद्वयेनप्रत्यक्षात्सिद्धिरिष्यते ॥ २७ ॥
 सर्वत्रदक्षिणां दद्याद्धनंवाकर्मसिद्धये ॥ नत्वेवादक्षिणं कर्म किंचिदस्तीति शौनकः ॥ २८ ॥ शक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमिताप्यंततोभवेत् ॥
 तस्मात्स्वल्पापि दातव्या दक्षिणा कर्मसिद्धये ॥ २९ ॥ ऋषभैकादशा दद्याद्येनवातुप्यतेगुरुः ॥ धर्मज्ञे सत्यवादिनिब्रह्मदानं प्रदीयते ॥ ७३० ॥
 तदिदं परमं ब्रह्मगुह्यं पावनमद्भुतम् ॥ नाप्रशांताय दातव्यं नापुत्राया तपस्विने ॥ नासंवत्सरोपिताय नाशिष्याया हिताय च ॥ ३१ ॥ इत्यृग्वि-
 धानेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ नराणां भाग्यहीनानां ऋग्विधानमजानताम् ॥ ऋग्वेदः कल्पवृक्षोऽयं फलं नैव प्रयच्छति ॥ ३२ ॥ रत्नगर्भ इवा-
 वासः ऋग्वेदः प्रतिभाति मे ॥ ऋग्विधानं प्रदीपेन विना नैव प्रकाशते ॥ ३३ ॥ रत्नाकर इवोदारः ऋग्वेदोऽयं तदुत्तरः ॥ ऋग्विधानं महापूतं
 विना नैव फलप्रदम् ॥ ३४ ॥ निधानं सर्वरत्नानां ऋग्वेदो ब्रह्ममंदिरम् ॥ ऋग्विधानं विधानेन ध्रुवमेतदवाप्यते ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदः पठितोऽप्येव नृ-
 णां भवति निष्फलः ॥ ऋग्विधानं विना तस्मादध्येयं तत्प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ सूक्ततत्त्वार्थकथनं ऋग्विधानमवैतियः ॥ ऋग्वेदो जायते तस्य प्रसा-

दोत्कलमानसः ॥ ३७ ॥ आयुष्यं संपदो मूलं सद्यः कल्मषनाशनम् ॥ ऋग्विधानाभ्यनुष्ठानं शुभं कीर्तिकरं परम् ॥ ३८ ॥ ऋग्विधानेन संयुक्त-
 मृग्वेदं वेत्तियो द्विजः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामाश्रयः स भवेद्भुवम् ॥ ३९ ॥ वेदेषु प्रथमो वेद आयुर्वेद निधिः प्रभुः ॥ ऋग्विधानस्य चाभ्यासाद-
 तीवपरितुष्यति ॥ ७४० ॥ शत्रुनाशमनस्तुष्टिमुद्गृहजनसमागमान् ॥ ऋग्वेदः कुरुते नित्यं ऋग्विधानेन तोषितः ॥ ४१ ॥ ऋग्वेदं वेत्तियः
 सांगमृग्विधानरतः सदा ॥ मनोरथादप्यधिकं भवेत्तस्य समीहितम् ॥ ४२ ॥ कुले जन्मनि शीले वा प्रज्ञाया मुद्यमेपि वा ॥ ऋग्विधानपरिज्ञाना-
 दुशंति चरितार्थताम् ॥ ४३ ॥ तुष्यंति देवताः सर्वाः संपद्यंते विभूतयः ॥ दुराधयः प्रणश्यंति नित्यं ऋग्विधिपाठिनाम् ॥ ७४४ ॥ नमः
 शौनकाय नमः शौनकाय ॥ इत्यृग्विधानफलश्रुतिः ॥ ॥ ऋग्विधानं समाप्तम् ॥

अथ यामलाष्टकतंत्रे खिलोपनिषन्मंत्रसंहिता स्वरूपम् ।

श्रीः ॥ पार्वत्युवाच ॥ शिवशंकरदेवेश पंचकृत्य परायण ॥ स्वरूपमंगवेदानां श्रुतं त्वन्मुखतो मया ॥ १ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि
 खिलान्युपखिलानि च ॥ महोपनिषदश्चैव याश्चान्यामंत्रसंहिताः ॥ २ ॥ वेदानां सारभूतास्तु वद मे करुणानिधे ॥ श्रीशिव उवाच ॥
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि खिलान्युपखिलानि च ॥ महोपनिषदो मंत्रसंहिताः सकलार्थदाः ॥ ३ ॥ पुराव्यासेन वेदेषु संक्षिप्तेषु चतुर्विंशति
 अनुवाकैः काष्ठ्याय सूक्तवाक्यपदात्मसु ॥ ४ ॥ तत्र तत्र तु शिष्टानि या निवाक्यानि संति हि ॥ खिलानि तानि चोच्यंते खिलशिष्टानि यानि च
 ॥ ५ ॥ वाक्यान्युपखिलानीति फल्यं नेतानि भामिनि ॥ बालखिल्यं च राजन्यं लक्ष्मीसूक्तं च गारुडम् ॥ ६ ॥ स्वास्तिकं भौतिकं भौम-
 मायुष्यं ग्राहमेव च ॥ ऋक्खिलानि प्रकीर्त्यंते महातिवरवर्णिनि ॥ ७ ॥ पैशाचं रात्रिकां डंच त्रैवेण्यं स्वाप्नमेव च ॥ ऋक्संभूतान्युपखि-

लान्युदीर्यंतिमहांतिवै ॥ ८ ॥ सत्यावाक्यं प्राच्यकाठ्यं काठ्यं मौद्रस्त्वमेवच ॥ वैत्रयोदशकर्माण्यं नागवर्त्यं यजुःखिलम् ॥ ९ ॥ औधे-
यमापस्त्रं बीयमाप्नोर्वासीयमेवच ॥ यजुर्वेदस्योपखिलान्युच्यंते वरवर्णिनि ॥ १० ॥ कौथुम्यंगौतमीयं च वानस्पत्यं रथंतरम् ॥ वैराज्यं
समिधं सामखिलं चोपखिलं महत् ॥ ११ ॥ बृहदाग्यं बृहद्गङ्गासामवेदप्रकीर्त्यते ॥ आंगिरसमथर्वार्यशिरसौत्क्यमरिग्रहम् ॥ १२ ॥
महासंमोहनं चैत्यमथर्वणखिलं स्मृतम् ॥ पाठ्यं सुसाध्यमधिककर्षणं बलिकल्पनम् ॥ १३ ॥ अथर्वोपखिलान्येतान्युच्यंते सुमहांति च ॥
तथा चैवोपनिषदो द्वात्रिंशत्परिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ ईशावास्यं च केनाख्यं कठवह्याह्वयंततः ॥ मुंडकं मांडुकं चैव छांदोग्यं तैत्तिरीयकम्
॥ १५ ॥ प्रभार्यं बृहदारण्यकं तैत्तिरीयं चैव च ॥ गर्भार्यं चैव कैवल्यं श्वेताश्वतरमेवच ॥ १६ ॥ कालाम्निरुद्रहंसं च नारायणमतः परम् ॥
शारीरं नादाबिंद्वार्यं मंत्रं चामृतबिंदुकम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मार्यं चैव जाबालमथर्वशिरसं च कम् ॥ बृहज्जाबालकं चैव सुबालकमतः परम् ॥ १८ ॥
मैत्रेयं परमहंसं चुरिकासं च कं तथा ॥ कौषीतकं तापनीयमारुणीनामकं ततः ॥ १९ ॥ मैत्रायणीयमाथर्वशिखासं च ततः परम् ॥ एतान्युप-
निषच्छब्दवाच्यानि तु हिमाद्रिजे ॥ २० ॥ मोक्षैकहेतुभूतानि नृणां श्रवणमात्रतः ॥ चतुर्वेदामृतोदन्वत्सुधारसनिबंधनात् ॥ २१ ॥
समुद्भूतान्युपनिषद्ब्रह्मनिगिरिकन्यके ॥ संसारदुःखसंतापसंतप्ताखिलदेहिनाम् ॥ २२ ॥ महत्युपनिषत्प्रोक्ताजीवनौषधमालिका ॥
अज्ञानान्धतमोयुक्तसर्वलोकगृहस्थितम् ॥ २३ ॥ दीपिकोपनिषत्प्रोक्तामुक्तिरत्नं प्रमार्गितुम् ॥ द्वात्रिंशदेवतादेविमहोपनिषदः शुभाः
॥ २४ ॥ महत्यः सर्ववेदानां मातरः परिकीर्तिताः ॥ यान्येव कीर्यंते तत्र ब्रह्मतत्त्वं तत्त्वविदां वरे ॥ २५ ॥ अपूर्णं ॥ इत्यादिसंक्षेपः ॥

इति श्रीमद्यामलाष्टकतंत्रे खिलोपनिषन्मंत्रसंहिता स्वरूपकथनं नाम त्रयोदशः पटलः ॥

॥ अथ प्रथमाष्टकप्रारंभः ॥

॥ अथ सर्वानुक्रमपरिभाषा ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिः ॐम् ॥ अथ ऋग्वेदान्नायेशाकलकेसूक्तप्रतीकऋक्संख्यऋषिदैवतच्छंदां
 स्यनुक्रमिष्यामोऽयथोपदेशं न ह्येतज्ज्ञानमृतेऽश्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिर्मन्त्राणां ब्राह्मणार्षेयच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यां
 श्रेयोधिगच्छत्येताभ्यामेवानेवंविदोऽयातयामानिच्छंदांसि भवंति स्थाणुवर्च्छति गते वा पात्यते प्रमीयते वा पापीयान् भवती
 ति विज्ञायते ॥ १ ॥ अथ ऋषयः शतर्चिन आद्ये मंडलेत्येभुद्रसूक्तामहासूक्तामध्यमेषु माध्यमाः कचित्कथंचिदविशेषितं ब्रह्म ऋ
 षिमस्त्रियमनुक्तगोत्रमांगिरसं विद्याद्यस्य वाक्यं स ऋषिर्यातेनोच्यते सा देवता यदक्षरपरिमाणं तच्छंदोऽर्थेऽतव ऋषयो देव
 ताश्छंदोभिरभ्यधावन्ति स्त्रऽएव देवताः क्षित्यंतरिक्षद्युस्थानाऽअग्निर्वायुः सूर्य इत्येवं च्याहृतयः प्रोक्ता व्यस्ताः समस्तानां प्र
 जापति (राषंतु प्रजापति) रोंकारः सर्वदेवत्यः पारमेष्ठ्यो वा ब्राह्मो देव आध्यात्मिकस्तत्तत्स्थानाऽअन्यास्तद्विभूतयः कर्मपृथ
 क्त्वा द्विपृथगभिधानस्तु तयो भवन्त्येकैव वामहानात्मा देवता स सूर्य इत्याचक्षते सहि सर्वभूतात्मा तदुक्तमृषिणा—सूर्यऽआ
 त्मा जगतस्थुषश्चेति तद्विभूतयोऽन्या देवतास्तदप्येतदुक्तं मिंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यथाभिधानं त्वनुक्रमिष्यामः
 प्रायेणैद्रे मरुतो राज्ञां च दानस्तुतयः ॥ २ ॥ अथ च्छंदांसि गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बहतीपंक्तित्रिष्टुप्जगत्यतिजगती शक्यति
 शक्यं च त्र्यष्टी धृत्यति धृतयश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुरुत्तराण्यूनाधिकेनैकेन निचृद्भुरिजौ द्वाभ्यां विराट्स्वराजौ पादपूर

णार्थतुल्यप्रसयोगैकाक्षरीभावान्व्यूहैदाद्येतुसप्तवर्गे पादविशेषात्संज्ञाविशेषास्ताननुकामंतएवोदाहरिष्यामोविराडपा
विराट्स्थानाश्चबहूनाऽअपित्रिष्टुभऽएवेत्युद्देशस्तत्रदशैकादशद्वादशाक्षराणां वैराजत्रैष्टुभजागताइतिसंज्ञाअनादेशे
ष्टाक्षराःपादाश्चतुष्पदाश्चर्चः ॥ ३ ॥ प्रथमंछंदस्त्रिपदागायत्रीपंचकाश्चत्वारःषट्कश्चैकश्चतुर्थश्चतुष्कोवापदपंक्तिःषट्सप्तै
कादशाउष्णिगगर्भास्त्रयःसप्तकाःपादनिचृन्मध्यमःषट्कश्चेदतिनिचृद्दशकश्चेद्यवमध्या यस्यास्तुषट्सप्तकाष्टकाःसावर्ध
मानाविपरीताप्रतिष्ठाद्वौषट्कसप्तकश्चहृसीयसी ॥ ४ ॥ द्वितीयमुष्णिक्त्रिपदांत्योद्वादशकआद्यश्चेत्पुरउष्णिग्म
ध्यमश्चेत्ककुपत्रैष्टुभजागतचतुष्काःककुबन्त्यकुशिरैकादशिनोःपरःषट्कस्तनुशिरा मध्येचेत्पिपीलिकमध्याऽऽद्यःपंच
कस्त्रयोष्टकाऽअनुष्टुब्गर्भाचतुःसप्तकोष्णिगेव ॥ ५ ॥ तृतीयमनुष्टुब्गपंचपंचकाःषट्कश्चैकोमहापदपंक्तिर्जागतावष्टकश्च
कृतिर्मध्येचेदष्टकःपिपीलिकमध्यानवकयोर्मध्येजागतः काविराजत्रैष्टुभजागतचतुर्दशैर्नष्टरूपादशकास्त्रयोविराळेकादश
कावा ॥ ६ ॥ चतुर्थबृहतीतृतीयोद्वादशाद्यश्चेत्पुरस्ताद्बृहतीद्वितीयश्चेन्न्यंकुसारिण्युरोबृहतीवास्कंधोग्रीवीवांत्यश्चेदु
परिष्ठाद्बृहतीर्नष्टरूपादशकाविष्टाबृहतीत्रिजागतोर्ध्वबृहतीत्रयोदशिनोर्मध्येष्टकःपिपीलिकमध्यानवकाष्टेकादश
ष्टिनोविषमपदाचतुर्नवकाबृहत्येव ॥ ७ ॥ पंचमंपंक्तिःपंचपदाथचतुष्पदाविराड्दशकैरयुजौजागतौसतोबृहतीयुजौचे
द्विपरीताद्यौचेत्प्रस्तारपंक्तिरंत्यौचेदास्तारपंक्तिराद्यांत्यौचेत्संस्तारपंक्तिर्मध्यमौचेद्विष्टारपंक्तिः ॥ ८ ॥ षष्ठंत्रिष्टुप्त्रैष्टु

भपदाद्वौजागतौयस्याःसाजागतेजगतीत्रैष्टुभेत्रिष्टुब्वैराजौजागतौचाभिसारिणीनवकावैराजस्त्रैष्टुभश्चद्वौवावैराजौ
नवकस्त्रैष्टुभश्चविराट्स्थानैकादशिनस्त्रयोष्टकश्चविराड्पाद्वादशिनस्त्रयोष्टकश्चज्योतिष्मतीयतोष्टकस्ततो ज्योतिश्चत्वा
रोष्टकाजागतश्चमहाबृहतीमध्येचेद्यवमध्याद्यौदशकावष्टकास्त्रयःपंचत्युत्तराविराट्पूर्वावा ॥ ९ ॥ सप्तमंजगतीजागतप
दाष्टिनस्त्रयःस्वाचद्वौमहासतोबृहत्यष्टकासप्तकःषट्कोदशकोनवकश्चषट्कावामहापंक्तिः ॥ १० ॥ अथप्रगाथाबृह
तीसतोबृहत्यावाहृतःककुप्चेत्पूर्वाकाकुभोमहाबृहतीमहासतोबृहत्यामहाबाहृतोबृहतीविपरीतेविपरीतोत्तरोनुष्टुब्गा
यत्र्याचानुष्टुभोऽनुष्टुम्मुखास्तुचाइत्युक्तेः ॥ ११ ॥ सूक्तसंख्यानुवर्ततआन्यस्याःसूक्तसंख्यायाक्रपिश्चान्यस्मादुपरवा
विशिष्टस्तुहिहवैतच्छब्दविशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचपदसूक्तभांजि यथासंख्यमनिरुक्तासंख्याविंशति
रनादेशेत्विद्रोदेवतात्रिष्टुपछंदःप्रगाथावाहृताविंशिकाद्विपदाविराजस्तर्धमेकपदाद्विद्विपदास्त्वृचःसमामनंत्ययुश्वं
त्याद्विपदवर्मंडलादिष्वग्नेयमैद्रात्रिष्टुवंतस्यसूक्तस्यशेषाजगत्य आदांगायत्रीप्राग्विष्टरण्यस्तूपात् ॥ १२ ॥ (गोधाघो
षाविश्ववारापालोपनिषन्निपत् । ब्रह्मजायाजुहर्नामांगस्यग्यस्वमादितिः ॥ इंद्राणीचंद्रमाताचंमरमारोमशोर्वशी ।
लोपामुद्राचनद्यश्चयमीनारीचशश्वती ॥ श्रीर्वाक्षासार्पराजीवाक्श्रद्धामंधाचदक्षिणा । रात्रीसूर्याचसावित्रीब्रह्मवादि
न्यईरिताः ॥ १३ ॥ पादाअतिजगत्यानुत्रयोद्वादशकाःपरा । अष्टकांशकरीपादाःसप्तैवाष्टाक्षराश्चतः ॥ अतिशाक्वर

पादौद्वावादितः षोडशाक्षरौ । जागतश्चाष्टकावष्टिपादाः षोडशकास्त्रयः ॥ अष्टकौचात्यष्टिपादौ जागतौचाष्टकास्त्रयः ।
जागतश्चाष्टकश्चाथधृतिपादौतुजागतौ ॥ पादास्त्रयोष्टकाश्चाथषोडशाक्षरएवच । अष्टकश्चाथातिधृतौजागतः षोडशा
क्षरः ॥ त्रयोष्टकाजागतश्चतथैवाष्टकइत्यपि । परः सप्तकपादास्तुप्रसंगात्स्वयमीरिताः) ॥ १४ ॥ इतिपरिभाषा ॥

अग्निं नवमधुच्छंदावैश्वामित्रोवायोवायव्यैद्रवायवमैत्रावरुणास्तृचाः अश्विनाद्वादशाश्विनैद्रवैश्वदेवसारस्वता
स्तृचाः सप्तताः प्रउगदेवताः सुरूपकृलुंदशैद्रमातुयुंजंत्यादहेत्येताः षण्मारुत्योवीलुचिदिद्रेणेत्यैद्यौचैद्रमिदेंद्रसा
नसिमिद्रेहिगायंतिद्वादशानुष्टुभंत्विद्रमष्टौजेतामाधुच्छंदसोऽग्निद्वादशमेधातिथिः काण्वआग्नेयमग्निनेतिपादो
द्यग्निदैवतौनिर्मथ्याहवनीयाभ्यांसुसमिद्धइतीधमः समिद्धोवाग्निस्तनूनपाभ्रराशंसइळोबहिंदेवीद्वारउषासान
कादैव्यौहोतारौप्रचेतसौतिस्रोदेव्यः सरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिः स्वाहाकृतयइतिप्रत्युचंदेवताएतदा
प्रीसूक्तमेतेनान्यान्युक्तदेवतान्येकादशकानित्वनाराशंसान्याप्रशब्दोक्तानित्वतनूनपांत्यैभिर्वैश्वदेवमिंद्रसोम
मृतव्यंतत्रैंद्रीमारुतीत्वाष्ट्याग्नेयैंद्रीमैत्रावरुणीचतस्रोद्रविणोदसआश्विन्याग्नेयृतुदेवताः सर्वत्रात्वानवेंद्रावरु
णयोरेंद्रावरुणयुवाकुपादनिचृतौ (इंद्रोहसीयसीवा) सोमानमितिपंचब्राह्मणस्पत्याश्चतुर्थ्यामिंद्रश्चसोमश्चपंचम्यां
दक्षिणाचान्याः सादसस्पत्यानाराशंसीवांत्याप्रतित्यमाग्निमारुतं ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥

हरिः ओ३म् ॥ (मं. १ अ. १ सू. १) अग्निमीळेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजं । होतारंरत्नधातमं ॥ अग्निःपूर्वेभिर्ऋषि
भिरीज्योनूतनैरुत । सदेवाँऽएहवक्षति ॥ अग्निनारयिमश्रवत्पोषमेवदिदेवे । यशसैवीरवत्तमं ॥ अग्नेययज्ञमध्वरं
विश्वतःपरिभूरसि । सऽइहेवेषुगच्छति ॥ अग्निर्होताकृविंक्तुःसत्यश्चित्रश्रवस्तमः । देवोदेवेभिरागमत् ॥ १ ॥ यदं
गदाधुपेत्वमग्नेभद्रंकरिष्यसि । तवेत्तत्सत्यमंगिरः ॥ उपत्वाग्नेदिदेदिवेदोषावस्तर्धियावयं । नमोभरंतऽएमसि ॥ राजै
तमध्वराणां गोपामृतस्यदीदिविं । वर्धमानंस्वेदमे ॥ सनःपितेवसूनवेग्नेसूपायनोभव । सचस्वानःस्वस्तये ॥ २ ॥ (१।१।२)
वायवायाहिदशंतेमेसोमाऽअरैकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहवै ॥ वायुक्थेभिर्जरंतेत्वामच्छाजरितारः । सुतसोमाऽअ
हविंदः ॥ वायोतवप्रपृंचतीधेनाजिगातिदाशुषे । उरूचीसोमपीतये ॥ इंद्रवायूइमेसुताऽउपप्रयोभिरागतं । इंद्रवो
वामुशंतिहि ॥ वायुविंद्रश्चचेतथःसुतानांवाजिनीवसू । तावायांतमुपद्रवत् ॥ ३ ॥ वायुविंद्रश्चसुन्वतऽआयांतमुप
निष्कृतं । माक्षिन्त्वाधियानरा ॥ मित्रंहुवपूतदक्षवरुणंचरिशादसं । धियंघृताचींसाधंता ॥ ऋतेनमित्रावरुणावृ

(१।१।१) अग्निमीळइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री । (१।१।२) वायवायाहीतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रो
मधुच्छंदाः आद्य नृचस्यवायुः द्वितीयनृचस्येन्द्रवायूतृतीयनृचस्यमित्रावरुणौगायत्री ।

तावृधावृतस्पृशा । क्रतुं बृहंतमाशये ॥ कवीनो मित्रावरुणातुविजाताऽउरुक्षया । दक्षे दधातेऽअपसं ॥ ४ ॥ (१११३)
 अश्विनायज्वरीरिषोद्रवत्याणीशुभस्पती । पुरुभुजाचनस्यतं ॥ अश्विनापुरुदंससानराशवीरयाधिया । धिष्ण्यावनं
 तंगिरः ॥ दसायुवाकवःसुतानासत्यावृक्तबहिषः ॥ आयांतरुद्रवर्तनी ॥ इंद्रायाहिचित्रभानोसुताऽइमेत्यायवः ।
 अण्वीभिस्तनापतासः ॥ इंद्रायाहिधियेषितोविप्रजूतःसुतावतः । उपब्रह्माणिवाघतः ॥ इंद्रायाहितुतुजानऽउपब्रह्मा
 णिहरिवः । सुतेदधिष्वनश्चनः ॥ ५ ॥ ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासऽआगत । दाश्वंसोदाशुषःसुतः ॥ विश्वेदे
 वासोऽअसुरःसुतमागततूर्णयः । उस्माऽइवस्वसराणि ॥ विश्वेदेवासोऽअस्मिधुऽएहिमायासोऽअद्रुहः । मेधैजुपंत
 वह्नयः । पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञवधुधियावसुः ॥ चोदयित्रीसूनुतानांचेततीसुमतीनां । यज्ञं
 दधेसरस्वती ॥ महोऽअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुनां । धियोविश्वविराजति ॥ ६ ॥ (११२१) सुरुपकृत्तुमूनयैसुदुषामिव
 गोदुहे । जुहूमसिद्यविद्यवि ॥ उपनःसवनागहिसोमस्यसोमपाःपिव । गोदाऽइद्रेवतोमदः ॥ अथातेऽअंतमानांवि
 द्यामसुमतीनां । मानोऽअतिरूप्यऽआगहि ॥ परेहिविग्रमस्तृतमिंद्रं पृच्छाविपश्चितं । यस्तेसखिभ्यऽआवरं ॥ उतब्रु

(१११३) अश्विनायज्वरीरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःआद्यतृचस्याश्विनौद्वितीयतृचस्येन्द्रःतृतीयतृचस्यविश्वेदेवाः
 चतुर्थतृचस्यसरस्वतीगायत्री । (११२१) सुरुपकृत्तुमितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

वंतुनोनिद्रोनिरन्यतश्चिदारत । दधानाइंद्रइहुवः ॥ ७ ॥ उत्तनःसुभगांऽअरिर्वोचेयुर्दस्मकृष्टयः । स्यामेदिंद्रस्यश
 र्मेणि ॥ एमाशुमाशवेभरयज्ञश्रियंनृमार्दनं । पत्यन्मंदयत्सखं ॥ अस्यपीत्वाशतक्रतोघ्नोवृत्राणामभवः । प्रावो
 वाजेषुवाजिनं ॥ तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयामःशतक्रतो । धनानामिंद्रसातये ॥ योरायोऽवनिर्महान्तसुपारःसुन्वतः
 सखा । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ ८ ॥ (११२२) आत्वेतानिषीदुर्तेद्रमभिप्रगायत । सखायःस्तोमवाहसः ॥ पुरुतमंपुरुणामी
 शानंवार्याणां । इंद्रंसोमेसचासुते ॥ सघानोयोगऽआमुवत्सरायेसपुरंध्यां । गमद्वाजैभिरासनः ॥ यस्यसंस्थेनवृण्वतेह
 रीसमत्सुशत्रवः । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ सुतपात्रेसुताऽइमेशुचयोयंतिवीतये । सोमासोदध्याशिरः ॥ ९ ॥ त्वंसु
 तस्यपीतयेसद्योवृद्धोऽअजायथाः । इंद्रज्यैष्ठ्यायसुक्रतो ॥ आत्वाविशंत्वाशवःसोमासऽइंद्रगिर्वणः । शंतैसंतुप्रचेत
 से ॥ त्वांस्तोमाऽअवीवृधन्त्वामुक्थाशतक्रतो । त्वांवधंतुनोगिरः ॥ अक्षितोतिःसनेदिमंवाजमिंद्रःसहस्रिणं । यस्मि
 न्विश्वानिपौस्या ॥ मानोमतीऽअभिद्रुहन्तनूनामिंद्रगिर्वणः । ईशानोयवयावधं ॥ १० ॥ (११२३) युंजंतिब्रध्नमरुपं
 चरंतंपरितस्थुषः । रोचंतेरोचनादिवि ॥ युंजंत्यस्यकाम्याहरीविपक्षसारथे । शोणाधृष्णूनृवाहसा ॥ केतुकृण्वन्नके

(११२२) आत्वेतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (११२३) युंजंतीतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाः
 आद्यानांविष्टुणामिंद्रःततःषण्णामरुतः (बीळुचिदिंद्रेणेतिद्वयोरिंद्रश्चवा) दशम्याइंद्रोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ५ ॥

तवेपेशोमर्याऽपेशसे । समुषद्विरजायथाः ॥ आदहस्वधामनुपुनर्गर्भत्वमैरिरे । दधानानामयज्ञियं ॥ वीळुचिदा
रुज्जुभिर्गुहाचिदिन्द्रवह्निभिः । अविदऽउक्षियाऽअनु ॥ ११ ॥ देवयंतोयथामतिमच्छाविदद्वसुगिरः । महामनू
षतश्रुतं+ ॥ इंद्रेणसंहिदक्षसेसजग्मानोऽअबिभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा ॥ अनवद्यैरभिद्युभिर्मखःसहस्वदर्चति । ग
णैरिंद्रस्यकाभ्यैः ॥ अतःपरिज्मन्नागहिदिवोवारोचनादधि । समस्मिन्नृजतेगिरः ॥ इतोवासातिमीमहेदिवोवापा
धिवादधि । इंद्रमहोवारजसः ॥ १२ ॥ (१।२।४) इंद्रमिद्राधिनीबृहदिंद्रमर्केभिरर्किणः । इंद्रवाणीरनूषत ॥ इंद्रऽइद्र
योःसचासंमिभ्रऽआवचोयुजा । इंद्रोवज्रीहिरण्ययः ॥ इंद्रोदीर्घायचक्षसऽआसूर्यरोहयद्विवि । विगोभिरद्विमैरय
त् ॥ इंद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेषुच । उग्रऽउग्राभिरूतिभिः ॥ इंद्रवयंमहाधुनऽइंद्रमभैहवामहे । युजैवृषेषुवज्रिणं
॥ १३ ॥ सनोवृषभ्रमुंचरुंसत्रादावन्नपावृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ तुंजेतुंजेयऽउत्तरेस्तोमाऽइंद्रस्यवज्रिणः । न
विंघेऽअस्यसुष्टुतिं+ ॥ वृषायूथेववंसंगःकृष्टीरियत्यौजसा । ईशानोऽअप्रतिष्कृतः ॥ यऽएकश्चर्षणीनांवसूनामिरज्य
ति । इंद्रःपंचक्षितीनां+ ॥ इंद्रोविश्वतस्परिहवामहेजनैभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः ॥ १४ ॥ (१।३।१) एंद्रसानसिं
रयिसजित्वानंसदासहं । वर्षिष्ठमूतयेभर ॥ नियेनमुष्टिहृत्यानिवृत्रारुणधामहै । त्वोतासोन्यर्वता ॥ इंद्रत्वोतास
१ (१।२।४) इंद्रमिदितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।१) एंद्रेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

मंडलं १

अनु. ३

॥ ५ ॥

ऽआवयंवज्रधनाददीमहि । जयेमसंयुधिस्पृधः ॥ वयंशूरैभिरस्तृभिरिंद्रत्वयायुजावयं । सासह्यामपृतन्यतः+ ॥ म
होऽइंद्रःपरश्रुनुमहित्वमस्तुवज्रिणे । द्यौनप्रथिनाशवः ॥ १५ ॥ समोहेवायऽआशतनरःस्तोकस्यसर्नितौ । विप्रा
सोवाधियायवः ॥ यःकुक्षिःसोमपातमःसमुद्रऽइवपिन्वते । उर्वीरापोनकाकुदः ॥ एवाह्यस्यसूनुताविरप्शीगोमती
मही । पकाशाखानदाशुषे ॥ एवाहितेविभूतयऽऊतयऽइंद्रमावते । सद्यश्चित्संतिदाशुषे ॥ एवाह्यस्यकाम्यास्तोम
ऽउक्थंचशंस्या । इंद्रायसोमपीतये ॥ १६ ॥ (१।३।२) इंद्रेहिमत्स्यंधसोविश्वेभिःसोमपर्वभिः । महोऽअभिष्टिरोजसा ॥
एमेनंसृजतासुतेमंदिमिंद्रायमंदिने । चक्रिंविश्वानिचक्रये ॥ मत्स्वासुशिप्रमंदिभिःस्तोमेभिर्विश्वचर्षणे । सचैषुसवं
नेष्वा+ ॥ असृग्रमिंद्रतेगिरःप्रतित्वामुदहासत । अजोषावृषभंपतिं ॥ संचोदयचित्रमर्वाग्राधऽइंद्रवरैण्यं । असदित्ते
विभुप्रभु+ ॥ १७ ॥ अस्मान्सुतत्रचोदयेंद्रायेरभस्वतः । तुर्विद्युभ्ययशस्वतः ॥ संगोमदिंद्रवाजवदस्मेपृथुश्रवोबृह
त् । विश्वायुधेह्यक्षितं ॥ अस्मेधेहिश्रवोबृहदयुभ्रंसंहस्रसातमं । इंद्रतारथिनीरिषः ॥ वसोरिंद्रवसुपतिगीभिर्गृणंत
ऋग्मियं । होमगंतारमूतये ॥ सुतेसुतेन्यौकसेबृहद्बृहत्ऽएदरिः । इंद्रायशूषमर्चति ॥ १८ ॥ (१।३।३) गायंतित्वा
ऽगायत्रिणोर्चन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुऽउद्रंशमिवयेमिरे ॥ यत्सानोःसानुमारुहर्द्ध्यस्पष्टकृत्वि । तदिंद्रो

(१।३।२) इंद्रेहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।३) गायंतीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वा०मधुच्छंदाइंद्रोनुष्टुप् ।

ऽअर्धचेततियुधेनवृष्णिरेजति ॥ युक्ष्वाहिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यप्रा । अथानऽइंद्रसोमपागिरामुपंश्रुतिंचर ॥ एहि
स्तोमोऽअभिस्वराभिगृणीह्यारुव । ब्रह्मचनोवसोसचेंद्रयज्ञंचवर्धय ॥ उक्थमिंद्रायशंस्यवर्धनं पुरुनिष्पिधे । शक्रोय
थासुतेषुणोरारणत्सख्येषुच ॥ तमित्सखित्वईमहेतरायेतंसुवीर्ये । सशक्रऽउतनःशक्रदिद्रोवसुदयमानः ॥ १९ ॥
सुविवृतैसुनिरजमिंद्रत्वादातमिद्यशः । गवामपत्रजंवृधिकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ॥ नहित्वारोदसीऽउभेऽक्रघायमाण
मिन्वतः । जेषःस्वर्वतीरपःसंगाऽअस्मभ्यधूनुहि ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधीहवंनूचिदधिष्वमेगिरः । इंद्रस्तोममिमंममंक
ष्वायुजश्चिदंतरं ॥ विद्वाहित्वावृषतमंवाजेषुहवनश्रुतं । वृषतमस्यहमहजतिंसहस्रसातमां ॥ आतूनऽइंद्रकौशिकमं
दसानःसुतपिब । नव्यमायुःप्रसूतिरकृषीसहस्रसामृषिं ॥ परित्वागिर्वणोगिरिमाभवंतुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्ध
योजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ २० ॥ (११३१४) इंद्रंविश्वोऽअवीवृधन्तसमुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमंरथीनांवाजानांसत्पतिप
तिं ॥ सख्येतऽइंद्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते । त्वामभिप्रणोनुमोजेतारमपराजितं ॥ पूर्वीरिंद्रस्यरातयोनिविदस्यंत्यु
तयः । यदीवाजस्यगोमतःस्तोतृभ्योमंहतेमधं+ ॥ पुराभिंदुर्व्याकविरमितौजाऽअजायत । इंद्रोविश्वस्यकर्मणोधृता
वज्रीपुरुष्टुतः+ ॥ त्वंवलस्यगोमतोपावरद्विवोबिलं । त्वांदेवाऽअविभ्युषस्तुज्यमानासऽआविषुः ॥ त्वांहंशूरराति

(११३१४) इंद्रंविश्वोऽइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यजेतामाधुच्छंदसइंद्रोनुष्टुप् ।

भिःप्रत्यायंसिंधुमावदन् । उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेतस्यंकारवः ॥ मायाभिरिंद्रमायिनंत्वंशुष्णमवातिरः । विदुष्टेत
स्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ इंद्रमीशानमोजमाभस्तोमोऽअनूपत । सहस्रंयस्यरातयऽउतवासंतिभूर्यसीः ॥ २१ ॥
(११४१) अग्निदूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । अस्ययज्ञस्यसुकृतं ॥ अग्निमग्निहवीमभिःसदाहवंतविश्वपतिम् ।
हव्यवाहंपुरुप्रियं+ ॥ अग्नेदेवाँऽइहावंहजज्ञानोवृक्तवर्हिषे । असिहोतानऽईड्यः ॥ ताँऽउशतोवित्रोधयदग्नेयासिदु
त्यं । देवैरासत्सिर्वर्हिषि ॥ घृताहवनदीदिवःप्रतिध्मरिपंतोदह । अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ अग्निनाग्निःसमिध्यतेकविर्गृह
पतिर्युवा । हव्यवाइजुह्वास्यः ॥ २२ ॥ क्विमग्निमुपस्तुहित्यधर्माणमध्वरे । देवममीवचातनं ॥ यस्त्वामग्नेहविष्य
तिदूतंदेवसपर्यति । तस्यस्मप्राविताभवं ॥ योऽअग्निदेववीतयेहविष्योऽआविवांसति । तस्मैपावकमृळय ॥ सनः
पावकदीद्विवोग्नेदेवाँऽइहावंह । उपयज्ञंहविस्त्रनः ॥ मनःस्तवानऽआभरगायत्रेणनवीयसा । रयिवीरवतीमिषं ॥ अग्ने
शुक्लेणशोचिषाविश्वोभिर्देवहृतिभिः । इमंस्तोमंजुपस्वनः ॥ २३ ॥ (११४२) सुसमिद्धोऽआवहदेवाँऽअग्नेहविष्य

(११४१) अग्निदूतमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्निनाग्निरित्यस्यनिर्मय्याहवनीयावग्नीदेवते । (११४२) सु
समिद्धइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिःप्रथमायाइध्मः (समिद्धोभिर्वा) द्वितीयायास्तनूनपानृतीयायानराशंसःचतुर्थ्याइळःपंच
म्याबर्हिःपष्ठ्यादेव्योद्धारःसप्तम्याउपासानःआष्टम्यादैव्यौहोतारौ(प्रचेतसाबित्तिगुणः) नवम्याःसरस्वतीयाभारत्यःदशम्यास्त्वप्राणकाद

ऋक्सं.
अ.१अ.१
॥ ७ ॥

मंडलं ३
अनु. ४

ते । होतःपावकयक्षिच ॥ मधुमंततनूनपाद्यज्ञदेवेषुनःकवे । अद्याकृणुहिवीतये ॥ नराशंसमिहप्रियमस्मिन्यज्ञऽउप
ह्वये । मधुजिह्वहविष्कृतं ॥ अग्नेसुखतमेरथेदेवाँऽईळितऽआवह । असिहोतामनुर्हितः । स्तुणीतबर्हितरानुपगधृतपृ
ष्ठमनीषिणः । यत्रामृतस्यचक्षणं ॥ विश्रयंतामृतावृधोद्वारोदेवीरसश्चतः । अद्यानूनचयष्टवे ॥ २४ ॥ नक्तोषासा
सुपेशसास्मिन्यज्ञऽउपह्वये । इदंनोबर्हिरासदे ॥ तामुजिह्वाऽउपह्वयेहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमम् ॥ इ
ळासरस्वतीमहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवः । बर्हिःसीदंत्वन्निधः ॥ इहत्वष्टारमग्रियंविश्वरूपमुपह्वये । अस्माकमस्तुकेव
लः ॥ अवसृजावनस्पतेदेवदेवभ्योहविः । प्रदातुरस्तुचेतनं ॥ स्वाहायज्ञकृणोतुनेद्राययज्वनोगृहे । तत्रदेवाँऽउप
ह्वये ॥ २५ ॥ (११४।३) ऐभिरग्नेदुवोगिरोविश्वेभिःसोमपीतये । देवेभिर्याहियक्षिच ॥ आत्वाकण्वाऽअहूषतगुणं
तिविप्रतेधियः । देवेभिरग्नऽआगहि ॥ इन्द्रवायूबृहस्पतिमित्राग्निपूषणंभगं । आदित्यान्मारुतंगुणं ॥ प्रवोद्भियंत
ऽइंदवोमत्सरामादयिष्णवः । द्रुप्सामध्वश्चमूषदः ॥ ईळतेत्वामवस्यवःकण्वासोवृक्तवर्हिषः । हविष्मंतोऽअरुकृतः ॥
धृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वावहंतिवह्यः । आदेवान्तसोमपीतये ॥ २६ ॥ तान्यजत्राँऽऋतावृधोऽग्नेपत्नीवतस्कृधि । मध्वः

इयावनस्पतिःद्वादश्याःस्वाहाकृतयोदेवताःगायत्रीछंदः (एतदाग्रीसूक्तं) । (११४।३) ऐभिरग्नेइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिवि
देवागायत्री । (वैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयोगेयह्लिंगंसादेवतेतिपक्षेआद्योर्द्वयोरग्निः तृतीयायाविश्वेदेवाः ततो नवानामग्निः एवंद्वादशर्च) ।

सुजिह्वपायय ॥ येयजत्रायऽईळ्यास्तेतेपिबंतुजिह्वया । मधोरग्नेवर्षदूति ॥ आकीँसूर्यस्यरोचनाद्विश्वान्देवाँऽउपवृधः ।
विप्रोहोतेहवक्षति ॥ विश्वेभिःसोम्यमध्वग्नऽइंद्रेणवायुना । पिबामित्रस्यधामभिः ॥ त्वंहोतामनुर्हितोऽग्नेयज्ञेषुसी
दसि । सेमनोऽअध्वर्यज ॥ युक्ष्वाह्यरुषीरथेहरितोदेवरोहितः । तामिंदेवाँऽइहावह ॥ २७ ॥ (११४।४) इन्द्रसो
मंपिबऽऋतुनात्वाविशंत्विंदवः । मत्सरासस्तदोक्तसः ॥ मरुतःपिबंतऽऋतुनापोत्राद्यज्ञपुनीतन । यूयंहिष्ठासुदानतः ॥
अभियज्ञंणीहिनोग्रावोनेष्टःपिबऽऋतुना । त्वंहिरलुधाऽअसि ॥ अग्नेदेवाँऽइहावहसादयायोनिषुत्रिषु । परिभूषपि
बऽऋतुना ॥ ब्राह्मणादिंद्रार्धसःपिबासोममूर्तूरनु । तवेद्विसख्यमस्तृतं ॥ युवदक्षधृतव्रतमित्रावरुणदूळमं ।
ऋतुनायज्ञमाशथे ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्रविणसोग्रावहस्तासोऽअध्वरे । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ द्रविणोदाददानुनोवसू
नियानिशृण्विरे । देवेषुतावनामहे ॥ द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचंतिष्ठत । नेष्ट्रादुतुभिरिष्यत ॥ यत्त्वातुरीयमृतु
भिर्द्रविणोदोयजामहे । अधस्मानोददिर्भेव ॥ अश्विनापिबंतमधुदीर्घग्रीशुचित्रता । ऋतुनायज्ञवाहसा ॥ गार्हपत्ये
नसंत्यऽऋतुनायज्ञनीरसि । देवान्देवयतेयज ॥ २९ ॥ (११४।५) आत्वावहंतुहरयोवृषणंसोमपीतये । इंद्रत्वासूर

(११४।४) इन्द्रसोममितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिःआद्यानापण्णांइंद्रोमरुतस्त्वष्टाग्निरिंद्रोमित्रावरुणौततश्चतसृणांद्रविणोदा
अग्निःएकादश्याअश्विनौद्वादश्याअग्निर्गायत्री (ऋतुदेवताएताः)।(११४।५) आत्वावहंत्विति नवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिंद्रोगायत्री ।

॥ ७ ॥

चक्षसः ॥ इमाधानाघृतस्तुयोहरीऽइहोपवक्षतः । इंद्रं सुखतमेरथे ॥ इंद्रं प्रातर्हवामहऽइंद्रं प्रयत्यध्वरे । इंद्रं सोमस्य
पीतये ॥ उपनः सुतमागहि हरिं भिरिंद्रकेशिभिः । सुते हित्वा हवामहे ॥ सेमनः स्तोममागह्युपेदं सर्वनं सुतं । गौरो न नृषितः
पिव ॥ ३० ॥ इमं सोमां सऽइंद्रं वः सुता सोऽअधिर्वर्हिषि । तां सऽइंद्रं सहसेपिव ॥ अयं ते स्तोमोऽअग्रियो हृदि स्पृगंस्तु शंतमः ।
अथा सोमं सुतं पिव ॥ विश्वमित्सर्वनं सुतमिंद्रो मदाय गच्छति । वृत्रहा सोमपीतये ॥ सेमनः काममापृण गोभिरश्वैः शतक्र
तो । स्वर्वा मत्वा स्वाध्वः ॥ ३१ ॥ (१४।६) इंद्रावरुणयोरहं स भ्राजोरवऽआवृणे । तानो मृळातऽईदृशौ ॥ गंतारा
हिस्योर्वसेहवं विप्रस्य मावतः । धर्तारो चर्षणीनां ॥ अनुकामं तर्पयेथा मिंद्रावरुणरायऽआ । तावानेदिष्ठमीमहे ॥ यु
वाकुहि शचीनां युवाकुसुमतीनां । भूयामवाजु दान्ता ॥ इंद्रः सहस्रदानावरुणः शंस्यानां । क्रतुर्भवत्युक्थ्यः ॥ ३२ ॥
तयोरिदं वसावयं सनेमनि चधीमहि । स्यादुत प्ररेचनं ॥ इंद्रावरुणवामहं हुवे चित्राय राधसे । अस्मान्त्सु जिग्युषस्कृतं ॥
इंद्रावरुणनूनुयांसि पासंती पुधीष्या । अस्मभ्यं शर्मयच्छतं ॥ प्रवामश्नोतु सधृतिरिंद्रावरुणयां हुवे । यामृधाथे सधस्तु
ति ॥ ३३ ॥ (१५।१) सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीर्वंतं यऽऔशिजः ॥ योरवान्योऽअमीव हावसुवि

(१४।६) इंद्रावरुणयोरिति नवर्चस्य सूक्तस्य काण्वो मेधातिथिरिंद्रावरुणौ गायत्री । युवाकुहिदृचौ पादनिचूतौ (इंद्रः सहस्रेति हसीयसी
वा) (१५।१) सोमानमिति नवर्चस्य सूक्तस्य काण्वो मेधातिथिः आद्यानां तिसृणां ब्रह्मणस्पतिः चतुर्थ्या इंद्रसोमब्रह्मणस्पतयः पंचम्या इंद्रसोम

त्पुष्टिर्वर्धनः । सनः सिषक्तुयस्तुरः ॥ मानः शंसोऽअरुषो धूर्तिः प्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षाणो ब्रह्मणस्पते ॥ सघावीरो न रि
प्यति यमिंद्रो ब्रह्मणस्पतिः । सोमो हि नोति मर्त्यं ॥ त्वं तं ब्रह्मणस्पते सोमऽइंद्रश्च मर्त्यं । दक्षिणापात्वं हंसः ॥ ३४ ॥
सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिंद्रस्य काम्यं । सनिम्रेधामया सिषं ॥ यस्मादृतेन सिध्यति वृजो विपश्चितश्च न । सधीनां योगमि
न्वति ॥ आदृभोति हविष्कृतिं प्रांचैकृणोत्यध्वरं । होत्रादेवेषु गच्छति ॥ नराशंसैः सुधृष्टममपश्यं सप्रथस्तमं । दिवो न
सद्गमस्वसं ॥ ३५ ॥ (१५।२) प्रतित्यं चारुमध्वरंगो पीथाय प्रहूयसे । मरुद्भिरग्नऽआगहि ॥ न हि देवो न मर्त्यो महस्त
वक्रतुपरः । मरुद्भिः ॥ येमहोरजसो विदुर्विष्वेदे वा सोऽअद्बुहः । मरुद्भिः ॥ यऽउग्राऽअर्कमानं चुरना घृष्टासऽओज
सा । मरुद्भिः ॥ येशु भ्राधोरवर्षसः सुक्षत्रासौरिशादसः । मरुद्भिः ॥ ३६ ॥ येनाकस्याधिरोचने दिवि देवासऽआस
ते । मरुद्भिः ॥ यऽईश्वर्यं तिपर्वतान्तिरः समुद्रमर्णवं । मरुद्भिः ॥ आयेतन्वंति रश्मिभिस्तिरः समुद्रमोजसा । मरु
द्भिः ॥ अभित्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु । मरुद्भिः ॥ ३७ ॥ ॥ इति प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ब्रह्मणस्पतयो दक्षिणाचततश्च तसृणां सदसस्पतिः (अंत्यायानराशंसोवा) गायत्री । (१५।२) प्रतित्यमिति नवर्चस्य सूक्तस्य काण्वो मेधाति
थिरग्रामरुतो गायत्री । इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ अथ प्रत्यध्यायगतदैवतत्यागसंग्रहः ॥

प्रथमाष्टके सूक्तसंख्या १२१ ऋचः १३७०

प्रथमाध्याये वर्गाः ३७ सूक्तानि १९ ऋचः १९४ ॥ अथ त्यागः ॥ अग्नयइदंनमम ९ वायवइदं०३ इंद्रवायुभ्यामिदं०३ मित्रावरुणाभ्यामिदं०३ अश्विभ्यामिदं०३ इंद्रायेदं०३ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं०३ सरस्वत्याइदं०३ इंद्रायेदं०२३ मरुच्यइदं० इंद्रमरुच्यइदं० मरुच्यइदं० इंद्रमरुच्यइदं० मरुच्यइदं० २ इंद्रायेदं० ५१ अग्नयइदं० ५ निर्मय्याहवनीयाभ्यामग्निभ्यामिदं० अग्नयइदं०६ इष्वाय(समिद्धायावा) अग्नयइदं० तनूनपातइदं० नराशंसायेदं० इळायेदं० बर्हिषइदं० देवीभ्योद्वाभ्यइदं० उषासानक्ताभ्यामिदं० दैवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं० सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं० त्वष्ट्रइदं० वनस्पतयइदं० स्वाहाकृतिभ्यइदं० विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० १२ (अग्नयइदं०२ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० अग्नयइदं० ९) इंद्रायेदं० मरुच्यइदं० त्वष्ट्रइदं० अग्नयइदं० इंद्रायेदं० मित्रावरुणाभ्यामिदं० द्रविणोदसेअग्नयइदं० ४ अश्विभ्यामिदं० अग्नयइदं० इंद्रायेदं०९ इंद्रावरुणाभ्यामिदं०९ ब्रह्मणस्पतयइदं०३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्यइदं० दक्षिणेद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्यइदं० सदसस्पतयइदं० ३ नराशंसाये(सदसस्पतयेवे)दं० अग्नमरुच्यइदं० ९ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

१ इंद्राद्यभ्यंताऋतुदेवताद्वादश ।

अयमष्टावार्भवमिहषळैर्द्राग्नंप्रातर्युजासैकाचतस्रआश्विन्यस्तथासावित्र्यआग्नेय्यौद्वेदेवीनामेकैर्केद्राणीवरुणान्यग्नायीनाद्यावापृथिव्येपार्थिवीषड्वृणव्योऽतोदेवाद्वीवातीत्राश्चतुर्विंशतिर्वीर्यायव्यैर्केद्रवायव्योभैत्रावरुणमरुत्वतीयवैश्वदेवपौष्णास्तृचाःशिष्टाआप्योत्याधर्धाग्नेय्यप्स्वंतःपुरउष्णिक्पराणुष्टुपतिस्रश्चात्याएकविंशीप्रतिष्ठाकस्यपंचोनाजीगर्तिःशुनःशेषःसकृन्निमोवैश्वामित्रोदेवरातोवारुणंतुत्रैष्टुभमादौकाय्याग्नेय्यौसावित्रस्तृचोगायत्रोस्यांत्याभागीर्वायच्चित्सैकावसिष्वदशाग्नेयंत्वंभंससोनागायत्रेत्यादैवीत्रिष्टुब्जत्रावानवषळनुष्टुबादियच्चिद्यौलूखल्यौपरेमौसल्यौचंप्रजापतेर्हरिश्चंद्रस्यांत्याचर्मप्रशंसावायच्चित्सप्तपांक्तमावोद्व्यधिकास्माकंपादनिचृच्छश्वत्रिष्टुप्परौतृचावाश्विनौषस्यौत्वमग्नेर्द्यूनाहिरण्यस्तूपआग्नेयंत्रिष्टुब्जंत्याष्टमीपोळइयौचैद्रस्यपंचोना ॥ २ ॥
हरिःॐ ॥ (१।५।३) अयंदेवायजन्मनेस्तोमोविप्रेभिरासुया । अकारिरिर्लधातमः ॥ यइंद्रायवचोयुजाततक्षुर्मनसाहरी । शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ तक्षन्नासत्याभ्यांपरिज्मानंसुखंरथं । तक्षन्धेनुंसर्वर्दुधाम् ॥ युवानापितरापुनःसत्यमैत्राऽऋजूयवः । ऋभवोविष्ट्रकृत ॥ संवोमदासोऽगमतेद्रेणचमरुत्वता । आदित्येभिश्चरार्जभिः ॥ १ ॥ उतत्यंचमसंनवंत्वष्टुर्देवस्यनिष्कृतं । अकर्तचतुरःपुनः ॥ तेनोरत्नानिधत्तनत्रिरासाप्तानिसुन्वते । एकमेकंसुशस्तिभिः ॥ अधारयंतवह्

(१।५।३) अयंदेवायेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिर्ऋभवोगायत्री ।

योभंजंतसुकृत्या । भागं देवेषु यज्ञियम् ॥ २ ॥ (१।५।४) इहेंद्राग्नीऽउपह्वयेतयोरिस्तोममुद्मसि । तासोमंसोम
पातमा ॥ तायज्ञेषु प्रशंसते द्राग्नीशुभतानरः । तागायत्रेषु गायत ॥ तामित्रस्य प्रशस्तयऽइंद्राग्नीताह्वामहे । सोमपा
सोमपीतये ॥ उग्रासंताह्वामहऽउपेदंसर्वनंसुतम् । इंद्राग्नीऽएहगच्छतां ॥ तामहांतासदस्यतीऽइंद्राग्नीरक्षउज्जतं ।
अप्रजाः संत्वत्रिणः ॥ तेन सत्येन जागृतमधिप्रचेतुनैपदे । इंद्राग्नीशर्मयच्छतम् ॥ ३ ॥ (१।५।५) प्रातर्युजाविबोधया
श्विनावेहगच्छताम् । अस्य सोमस्य पीतये ॥ यासुरथारधीतमोभादेवा दिविस्पृशा । अश्विना ताह्वामहे ॥ यावांक
शामधुमत्यश्विना सनृतावती । तयायज्ञं मिमिक्षतम् ॥ नहिवामस्ति दूरके यत्रारथेन गच्छथः । अश्विना सोमिनो गृ
हम् ॥ हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुपह्वये । सचेत्ता देवतापदं ॥ ४ ॥ अपांनपातमवसे सवितारमुपस्तुहि । तस्य ब्र
तान्युद्मसि ॥ विभक्तारह्वामहे वसोश्चित्रस्य राधसः ॥ सवितारं नृचक्षसम् ॥ सखायऽआनिषीदत सवितास्तोम्यो नु
नः । दाताराधांसि शुभति । अग्नेपत्नीरिहावह देवानां मुशतीरुप । त्वष्टारंसोमपीतये ॥ आग्नाऽअग्नऽइहावसे होत्रां

(१।५।४) इहेंद्राग्नी इति षष्ठ्यसूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरिंद्राग्नी गायत्री । (१।५।५) प्रातर्युजेत्येकविंशत्यसूक्तस्य काण्वोमेधा
तिथिः आद्यानां चतसृणामश्विनौ ततश्चतसृणां सविता ततो द्वयोरग्निः तत एकस्या देव्यः तत एकस्या इंद्राणी वरुणान्यग्नाय्यः ततो द्वयोर्घावापृथि
व्यौ तत एकस्याः पृथिवी ततः षण्णां विष्णुः (अतो देवा इत्यस्या देवावा) गायत्री ।

यविष्ठभारतीम् । वरून्त्रीधिषणां वह ॥ ५ ॥ अभिनो देवी रवसां महः शर्मणानृपत्नीः । अच्छिन्नपत्राः सचंतां ॥ इहें
द्राणीमुपह्वये वरुणा नीस्वस्तये । अग्रायी सोमपीतये ॥ महीद्यौ पृथिवी च नऽइमं यज्ञं मिमिक्षतां । पिपृतां नो भरीम
भिः ॥ तयोरिद्धृतवत्पयो विप्रारिहंति धीतिभिः । गंधर्वस्य ध्रुवेपदे ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः
शर्मसप्रथः ॥ ६ ॥ अतो देवाऽअवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिद
धेपदम् । समूहमस्य पांसुरे ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपाऽअदाभ्यः । अतो धर्माणि धारयन् ॥ विष्णोः कर्माणि
पश्यंत्यतो ब्रतानि पस्पशे । इंद्रस्य युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यंति सुरयः । दिवी च क्षुरा ततम् ॥ तद्वि
प्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिधते । विष्णोर्यत्परमं पदं ॥ ७ ॥ (१।५।६) तीव्राः सोमांसुऽआगह्याशीर्वतः सुताऽइमे ।
वायो तान्प्रस्थितान्पिब ॥ उभादेवा दिविस्पृशेद्रवायूह्वामहे । अस्य सोमस्य पीतये ॥ इंद्रवायूमनोजुवाविप्रोहवंतऽऽ

(१।५।६) तीव्राः सोमांस इति चतुर्विंशत्यसूक्तस्य काण्वोमेधातिथिः आद्यावायुः ततो द्वयोरिंद्रवायू ततस्त्रिंशत्पां मित्रावरुणौ तत
स्त्रिंशत्पां मरुतः (मरुत्वानिद्रइतिकेचित्) ततस्त्रिंशत्पां विश्वे देवाः ततस्त्रिंशत्पां पूषा ततः सप्तानामापः तत एकस्या अद्यापः तत एकस्या अग्निः अ
स्वंतरिति पुरउष्णिक् अप्सुमइत्यनुष्टुप् इदमापइत्याद्यास्त्रिंशत्पां आपः पृणीतेति प्रतिष्ठाशेषा गायत्र्यः । (अद्यापइत्यत्रापशब्दस्य पूर्वनि
पाते प्राप्ते द्वंद्वेऽपि इति सूत्रादग्निशब्दस्य पूर्वनिपातः कृतः) ।

तये । सहस्राक्षधियस्पती ॥ मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपीतये । जज्ञानापूतदक्षसा ॥ ऋतेन यावृता वृधा वृतस्य ज्यो
तिस्पती । तामित्रावरुणाहुवे ॥ ८ ॥ वरुणः प्राविता भुवन्मित्रो विश्वाभिरूतिभिः । करन्तानः सुरार्धसः ॥ मरुत्वं
तंहवामहऽइंद्रमा सोमपीतये । सजूर्गणेन तृपतु ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्रणा देवांसः पूर्षरातयः । विश्वेममश्रुता हवम् ॥ हत
वृत्रं सुदानवऽइंद्रेण सहसा युजा । मानो दुःशंसऽईशत ॥ विश्वान् देवान् हवामहे मरुतः सोमपीतये । उग्राहिपृश्निमातरः
॥ ९ ॥ जयतामिव तन्यतुर्मरुतामेति धृष्णया । यच्छुभं याधनानरः ॥ हस्काराद्विद्युत्स्पर्धतो जाताऽअवन्तुनः ।
मरुतो मृळ्यन्तुनः ॥ आपूषं चित्रबर्हिषमाघृणधरुणं दिवः । आजानंष्टं यथापशुम् ॥ पूषाराजानमाघृणिरपंगूढं गुहाहि
तं । अविदच्चित्रबर्हिषम् ॥ उतो समह्यमिन्दुभिः षड्युक्ताऽअनुसेषिधत् । गोभिर्यवं न चर्कृषत् ॥ १० ॥ अंवयोर्यं त्य
ध्वभिर्जामयोऽअध्वरीयतां । पृचतीर्मधुनापयः ॥ अमूर्याऽउपसूर्येयाभिर्वासूर्यैः सह । तानोहिन्वंत्वध्वरम् ॥
अपो देवीरुपह्वयेयत्र गावः पिबंति नः । सिंधुभ्यः कर्त्तव्यहविः ॥ अप्सं १ तर्मृतमप्सु भेषजमपामुतप्रशंस्तये । देवाभ
वन्तवाजिनः ॥ अप्सु मे सोमोऽअब्रवीदंतर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशं भुवमापंश्च विश्वभेषजीः ॥ ११ ॥ आपः
पृणीत भेषजं वरुणं तन्वे ३ मम । ज्योक् सूर्यदृशे ॥ इदमापः प्रवहत यत्किंच दुरितं मयि । यद्वाहमभिदुद्रोह्यद्वा
शेषऽउतानृतम् ॥ आपोऽअद्यान्वचारिषं रसेन समगस्महि । पर्यस्वानग्रऽआगहितं मासं सृजवर्चसा ॥ संमाग्रे

वर्चसा सृजं प्रजया समायुषा । विद्युर्मैऽअस्य देवाऽइंद्रो विद्यात्सहऽऋषिभिः ॥ १२ ॥ (१६।१) कस्य नूनं
केतमस्यामृतानां मनामहे चारुदेवस्य नाम । को नो मुह्याऽअदितये पुनर्दात्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ अग्नेर्वयं प्रथमस्या
मृतानां मनामहे चारुदेवस्य नाम । स नो मुह्याऽअदितये पुनर्दात्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ अभित्वा देवसवितरीशानं वा
यीणां । सदा वन्भागमीमहे ॥ यश्चिद्धित इत्था भगः शशमानः पुरानिदः । अद्वेषो हस्तयोर्दधे ॥ भगभक्तस्य ते वयमु
दशे मतवावसा । मूर्धानं रायऽआरभे ॥ १३ ॥ न हितेक्षत्रं न सहो न मन्युं वयंश्च नामीपतयं तऽआपुः । नेमाऽआपो
ऽअनिमिषं चरंतीर्नयेवातस्य प्रमिनं त्यभ्वं ॥ अबुभ्रे राजा वरुणश्चकार सूर्याय पंधामन्वे तवाऽउ । अपदेपादाप्रतिं वातवेक रुताप
वक्ता हृदया विधंश्चित् ॥ शतं तैराजन्भिषजः सहस्रं मुर्वीगं भीरासुमतिष्टेऽअस्तु । बाधस्वदूरे निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः
प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ अमीयऽऋक्षानि हितासऽउच्चानक्तं ददृश्रे कुहचिद्वियुः । अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि विचारकशच्चंद्र
मानकमेति ॥ १४ ॥ तत्त्वायाभिब्रह्मणा वंदमानस्तदाशस्तेयजमानो हविर्भिः । अहेळमानो वरुणे हवो ध्युरुशंसमान

(१६।१) कस्य नूनमिति पंचदशस्य सूक्तस्याजीगर्तिः शुनः शेषः सकृन्निमो वैश्वामित्रो देवरातः आद्यायाः कः द्वितीयाया अग्निस्ततस्ति सृ
जांसविता (भगभक्तस्येयस्याभगोवा) न हितेक्षत्रमित्याद्यानां वरुणश्चिदुप अभित्वेत्यादितिसो गायत्र्यः ।

ऽआयुःप्रमोषीः ॥ तदिन्नकृतद्विवा मद्यमाहुस्तदयंकेतो हृदऽआविचष्टे । शुनःशेपोयमहृद्भीतःसोऽअस्मात्राजावरुं
णोमुमोक्तु ॥ शुनःशेपोहृद्भीतस्त्रिष्वादित्यंद्रुपदेशुबद्धः । अवैनंराजावरुणःससृज्याद्विद्वाँऽअदब्धोविमुमोक्तुपा
शान् ॥ अवतेहेळौवरुणनमोभिरवयज्ञेभिरीमहेहविभिः । क्षयन्नस्मभ्यमसुरप्रचेताराजन्नेनासिशिश्रथःकृतानि ॥ उदुं
त्तमंवरुणपाशमस्मदवाधुमंविमध्यमंश्रथाय । अथाव्यमादित्यव्रतेतवानागसोऽअदितयेस्याम ॥ १५ ॥ (१६।२) यच्चि
द्वितेविशौयथाप्रदेवरुणव्रतं । मिनीमसिद्यविद्यवि ॥ मानोवधायहृलवैजिहीळानस्यरीरधः । माहृणानस्यमन्यवै ॥
विमृळीकार्यतेमनोरथीरश्वनसंदितं । गीर्भिवैरुणसीमहि ॥ पराहिमेविमन्यवःपतैतिवस्यऽइष्टये । वयोनवसतीरुप ॥
कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मृळीकायोरुचक्षसं ॥ १६ ॥ तदित्समानमाशातेवेनैतानप्रयुच्छतः । धृतव्रताय
दाशुषे ॥ वेदायोवीनापदमंतरिक्षेणपततां । वेदनावःसमुद्रियः ॥ वेदमासोधृतव्रतोद्वादशप्रजावतः । वेदायऽउप
जायते ॥ वेदवार्तस्यवर्तनिमुरोर्क्रुष्वस्यबृहतः । वेदायेऽअध्यासते ॥ निषसादधतव्रतोवरुणःपस्त्याइस्वा । साम्रा
ज्यायसुकृतुः ॥ १७ ॥ अतोविश्वान्यद्भुताचिकित्वाँऽअभिषेयति । कृतानियाचकर्त्वा ॥ सनोविश्वाहासुकृतुरा
दित्यःसुपथाकरत् । प्रणऽआयूषितारिषत् ॥ बिभ्रद्वापिंहिरण्ययंवरुणोवस्तनिर्णिजं । परिस्पशोनिषेदिरे ॥ नयं

(१६।२) यच्चिद्वितइत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेपोवरुणोगायत्री ।

दिप्संतिदिप्सवोनद्रुहाणोजनानां । नदेवमभिमांतयः । उतयोमानुवेष्वायशश्चक्रेऽअसाम्या । अस्माकमुदरेष्वा
॥ १८ ॥ परामेयंतिधीतयोगावोनगव्यूतीरनु । इच्छंतीरुचक्षसं ॥ संनुवोचावहैपुनर्यतोमेमध्वाभृतं । होतैवक्षदं
सेप्रियं+ ॥ दर्शनुविश्वदर्शतंदर्शरथमधिक्षमि । एताजुषतमेगिरः ॥ इमंमेवरुणश्रुधीहवमद्याचमृळय । त्वामवस्युरा
चंके ॥ त्वंविश्वस्यमेधिरदिवश्चग्मश्चराजसि । सयामनिप्रतिश्रुधि ॥ उदुत्तमंमुमुग्धिनोविपाशमध्यमंचृत । अवाध
मानिजीवसे ॥ १९ ॥ (१६।३) वसिष्वाहिमियेध्यवस्त्राण्यूर्जापते । सेमनोऽअध्वरंयज ॥ निनोहोतावरैण्यःसदाय
विष्टमन्मभिः । अग्नेदिवित्तंतावचः ॥ आहिष्मासनवैपितापिर्यजत्यापये । सस्त्रासख्येवरैण्यः ॥ आनोबहूरिशदं
सोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । सीदंतुमनुषोयथा ॥ पूर्यहोतरस्यनोमंदस्वसख्यस्यच । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ २० ॥ य
च्चिद्विश्वंतातनादेवंदेवंयजामहे । त्वेऽइद्धयतेहविः ॥ प्रियोनोऽअस्तुविशपतिहोतामंद्रोवरैण्यः । प्रियाःस्वग्नयोव
यं+ ॥ स्वग्नयोहिवायंदेवासौदधिरेचनः । स्वग्नयोमनामहे ॥ अथानऽउभयेषाममृतमर्त्यानां । मिथःसैतुप्रशस्तयः ॥
विश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिमंयज्ञमिदंवचः । चनोधाःसहसोयहो ॥ २१ ॥ (१६।४) अश्वंनत्वावारवंतंवदध्याऽअग्निंनमो

(१६।३) वसिष्वेतिदशर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेपोमिर्गायत्री । (१६।४) अश्वंनत्वेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेपो
ऽमिर्गायत्री । नमोमहर्ग्यइत्यस्यादेवास्त्रिष्टुप् ।

भिः । सचाजैतमध्वराणां ॥ सघानःसूनुःशर्वसापृथुप्रगामासुशेवः । मीढाँऽअस्माकंवभूयात् ॥ सनोदूराच्चासाच्चनि
मर्त्यादघायोः । पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ इममृषुत्वमस्माकंसनिगायत्रनव्यांसं । अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ आनोभजपर
मेष्वावाजेषुनध्यमेषु । शिक्षावस्वोऽअंतमस्य ॥ २२ ॥ विभक्तासिचित्रभानोसिंधोरूर्माऽउपाकऽआ । सद्योदाशुपे
क्षरसि ॥ यमग्नेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । सयंताशश्वतीरिषः ॥ नकिरस्यसहंत्यपर्येताकयस्यचित् । वाजोऽअ
स्तिश्रवाय्यः ॥ सवाजैविश्वचर्षणिर्वद्विरस्तुतरुता । विप्रेभिरस्तुसनिता ॥ जराबोधतद्विविद्विविशेविशेयज्ञियाय ।
स्तोमैरुद्रायहशीकं ॥ २३ ॥ सनोमहाँऽअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्चंद्रः । धियेवाजायहिन्वतु ॥ सरेवाँऽइवविश्रपतिर्दे
व्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरभिर्वृहद्भानुः ॥ नमोमहद्भ्योनमोऽअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमोऽआशिनेभ्यः । यजामदे
वान्यदिशक्त्वांममाज्यायसःशंसमावृक्षिदेवाः ॥ २४ ॥ (१।६।५) यत्रग्रावापृथुबुधऽऊर्ध्वोभवतिसोतवे । उलूखलसु
तानामवेद्विद्रजलुलः ॥ यत्रद्वारिवजघनाधिषवण्याकृता । उलूखल० ॥ यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचशिक्षते । उलूख
ल० ॥ यत्रमंधाविवध्रतेरमीन्यमितवाऽइव । उलूखल० ॥ यच्चिद्वित्वंगृहेगृहऽउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमं

(१।६।५) यत्रग्रावेतिनवर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेषःआद्यानांचतसृणामिद्रःततोद्वयोरुलूखलंततोद्वयोरुलूखलमुसलेअंत्यायाः
प्रजापतिर्हरिश्चंद्रः (अधिषवणचर्मदेवतावा) आद्याःषष्ठनुष्टुभःअंत्यास्तिस्रोऽगायः ।

वदजयतामिवदुंदुभिः+ ॥ २५ ॥ उतस्मत्तेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अधोऽइंद्रायपातत्रेसुनुसोममुलूखल ॥
आयजीवांजसातमाताह्युच्चाविजर्भृतः । हरीऽइवांधांसिबर्षता ॥ तानोऽअद्यवनस्पतीऽऊर्ध्वानुष्वोभिःसोत
भिः । इंद्रायमधुमत्सुतम् ॥ उच्छिष्टं चम्वोर्भरसोमंपवित्रऽआसृज । निधेहिगोरधित्वचि+ ॥ २६ ॥ (१।६।६)
यच्चिद्विसत्यसोमपाऽअनाशस्ताऽइवस्मसि । आतूनऽइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ शिप्रिन्वाजा
नांपतेशचीवस्तवदंसना । आतून० ॥ निष्वापयामिधूदशासस्तामवुध्यमाने ॥ आतून० ॥ ससंतुत्याऽअरां
तयोवोधंतुशूररातयः । आतून० ॥ समिद्रगर्दभंमृणनुवंतंपापयामुया । आतून० ॥ पतातिकुंडूणाच्यादूरं
वातोवनादधि । आतून० ॥ सर्वपरिक्रोशंजहिजंभयाकृकदाश्वं । आतून० ॥ २७ ॥ (१।६।७) आव
ऽइंद्रंक्रियेयथावाजयंतःशतक्रतुं । मंहिष्ठंसिंचऽइंदुभिः ॥ शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासमाशिरां । एदुनिमं
नरीयुते ॥ संयन्मदायशुष्मिणऽएनाह्यस्योदरे । समुद्रोनव्यचोदधे ॥ अयमुतेसमंतसिक्पोतऽइवगर्भधिं ।
वचस्तच्चिन्नऽओहसे ॥ स्तोत्रंराधानांपतेगिर्वाहोवीर्यस्यते । विभूतिरस्तुसूनृता ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वस्तिष्ठानऽऊतयेस्मि

(१।६।६) यच्चिद्विसत्येति सप्तर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेषऽइंद्रःपंक्तिः । (१।६।७) आवइंद्रमितिद्वारिविशत्यृचस्यसूक्तस्याजी-
गर्तिःशुनःशेषऽइंद्रःसप्तदश्यादिति सृणामश्विनौततस्ति सृणामुषागायत्रीअस्माकमितिपादनिचतृशश्वदिद्रइतित्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ.१अ.२
॥ १४ ॥

न्वाजेशतक्रतो । समन्येषु ब्रवावहै ॥ योगे योगे तव स्तरं वाजे वाजे हवामहे । सखायऽइंद्रमृतेयै ॥ आघागमद्यदिश्रवं
त्सहस्रिणीं भिरूतिभिः । वाजे भिरुपनो हव ॥ अनुप्रक्षस्यौकसो हुवेतु विप्रतिनरं । यंते पूर्वपिता हुवे ॥ तंत्वा वयं विश्व
वाराशास्महे पुरुहूत । सखे वसोजरितृभ्यः ॥ २९ ॥ अस्माकं शिप्रिणीनां सोमपाः सोमपात्रा । सखे वज्रिन्तस्खीना
म् ॥ तथा तदस्तु सोमपाः सखे वज्रिन्तथा कृणु । यथा तऽउन्मसीष्टये ॥ रेवतीर्नः सधुमादऽइंद्रैस्तुतु विवाजाः । क्षुमं
तोयाभिर्मदेम ॥ आघृत्वा वान्मनासः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः । ऋणोरक्षं न चक्रयोः* ॥ आयदुर्वः शतक्रतुवाकामं जरि
तृणां । ऋणोरक्षं न शचीभिः ॥ ३० ॥ शश्वदिंद्रः पोपुथद्रिर्जिगायनानंदद्रिः शाश्वसद्रिर्धनानि । सनो हिरण्यरथं दं
सना वान्तसनः सनितासनये सनो दात् ॥ आश्विनावश्वावत्ये पाया तं शवीरया । गोमदस्त्रा हिरण्यवत् ॥ समानयो ज
नो हि वारथो दस्त्रावर्मत्यः । समुद्रेऽअश्विनेयते ॥ न्य१ इयस्य मूर्धनि चक्रं रथस्य येमथुः । परिधामन्यदीयते ॥ कस्तऽ
उषः कधप्रिये भुजेमतोऽअमर्त्यः । कनक्षसे विभावरि ॥ वयंहितेऽअमन्मह्यान्तादापराकात् । अश्वेन चित्रेऽअरुषि ॥
त्वंत्येभिरागं हि वाजेभिर्दुहितर्दिवः । अस्मेर्यिनिधारय ॥ ३१ ॥ (१।७।१) त्वमग्ने प्रथमोऽअंगिराऽऋषिर्देवो दे
वानां भवः शिवः सखा । तव व्रते कवयो विद्वानापसो जायंत मरुतो भ्राजदृष्टयः । त्वमग्ने प्रथमोऽअंगिरस्तमः कविर्देवा

(१।७।१) त्वमग्ने इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो हिरण्यस्तूपोभिर्जगती अष्टमी षोडशं त्यास्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १
अनु. ७

॥ १४ ॥

नां परिभूषसि व्रतं । विभुर्विश्वस्मै भुवनाय मेधिरोद्धि माता शयुः कतिधा चिदायवे ॥ त्वमग्ने प्रथमो मातरि श्वनऽआविर्भ
वसुकतूया विवस्वते । अरे जेतारो दसी होतृबूयं स भोर्भारमयजोमहो वसो ॥ त्वमग्ने मनवेद्यामवाशयः पुरुरवसे सुकृते सु
कृत्तरः । श्वात्रेण यत्पित्रोर्मुच्यसे पर्यात्वा पूर्वमनयन्नापरं पुनः ॥ त्वमग्ने वृषभः पुष्टिवर्धनऽउद्यतस्रुचे भवसि श्रवाय्यः ।
यऽआहुतिं परिवेदावर्षद्वृत्तिमेकायुरग्ने विशऽआविर्वाससि ॥ ३२ ॥ त्वमग्ने वृजिनवर्तभिर्नरं सकमन्पिपार्षि विदधे वि
चर्षणे । यः शूरसातापरितकभ्ये धनेदं भेभिश्चित्समृता हंसिभूर्यसः ॥ त्वं तमग्नेऽअमृतत्वउत्तमे मर्तदधासि श्रवसे दिवे
दिवे । यस्तातृषाणऽउभयाय जन्मनेमयः कृणोषि प्रयऽआचंसूरये ॥ त्वं नोऽअग्ने सनये धनानां यशसं कारुं कृणु हस्तिवा
नः । ऋध्यामकर्मापसानवेन देवैर्घापापृथिवी प्रावतनः ॥ त्वं नोऽअग्ने पित्रोरुपस्थऽआदेवो देवेष्वनवद्य जागृविः । तनू
कृद्धोधि प्रमतिश्चकार वेत्वं कल्याणवसु विश्वमोषिषे ॥ त्वमग्ने प्रमतिस्त्वं पिता सिनस्त्वं वयस्कृत्तवजामयो वयं । संत्वा रा
यः शतिनः संसहस्रिणः सुवीर्यंति व्रतपामदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वमग्ने प्रथममायुमायवे देवाऽअकृण्वन्नहुषस्य विदपतिम् ।
इळामकृण्वन्मनुषस्य शासनी पितुर्यत्पुत्रो मम कस्य जायते ॥ त्वं नोऽअग्ने तव देवपायुभिर्मघोनोरक्ष तन्वंश्च वद्य । त्राता
तोकस्य तनये गवामस्य निमेषं रक्षमाणस्तव व्रते ॥ त्वमग्ने यज्वेपायुरंतरो निष्णाय चतुरक्षऽइध्यसे । योरात हव्यो वृ
काय धार्यसे कीरे श्विन्मंत्रं मनसा वनोषितं ॥ त्वमग्नेऽउरुशंसाय बाधते स्या ह्यद्रे कणः परमं वनोषितत् । आध्रस्य चित्र

मतिरुच्यसेपिताप्रपाकंशास्तिप्रदिशोविदुष्टरः ॥ त्वमग्नेप्रयतदक्षिणंनरंर्वमैवस्यूतंपरिपासिविश्वतः । स्वादुक्षद्वायो
वसतौस्योनकृज्जीवयाजंयजतेसोपमादिवः+ ॥ ३४ ॥ इमामग्नेशरणिमीमृषोनऽइममध्वानंयमगामदूरात् । आपिः
पिताप्रमतिःसोम्यानांभृमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानां ॥ मनुष्वदग्नेऽंगिरस्वदंगिरोययातिवत्सदनेपूर्ववच्छुचे । अच्छया
ह्यावहादैव्यंजनमासादयबर्हिषियक्षिचप्रियं+ ॥ एतेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वशक्तीवायत्तैचक्रमाविदावा । उतप्रणेष्यभि
वस्योऽअस्मान्त्सनंःसृजसुमत्यावाजवत्या ॥ ३५ ॥ (१।७।२) इंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचंयानिचकारप्रथमानिंवज्री ।
अहन्नहिमन्वपस्ततर्दप्रवक्षणाऽअभिनत्यवैतानां ॥ अहन्नहिंपर्वतेशिश्रियाणत्वष्टासैवज्रैस्वर्यततक्ष । वाश्राऽइवधेनवः
स्यंदमानाऽअंजःसमुद्रमवजगमुरापः ॥ वृषायमाणोवृणीतसोमंत्रिकद्रुकेष्वपिवत्सुतस्य ॥ आसार्यकंमघवादत्तवज्रम
हन्नेनप्रथमजामहीनां ॥ यदिद्राहन्प्रथमजामहीनामान्मायिनामभिनाःप्रोतमायाः । आत्सूर्यंजनयन्धामुषासतादी
न्नाशन्नंकिलाविवित्से ॥ अहन्वृत्रंवृत्रतरव्यंसमिंद्रोवज्रेणमहतावधेन । स्कंधांसीवकुलिशेनाविवृक्णाहिःशयतऽउ
पपृक्पृथिव्याः+ ॥ ३६ ॥ अयोद्धेवदुर्मदऽआहिजुह्वेमहावीरंतुविबाधमृजीपं । नातारीदस्यसमृतिवधानांसंरुजानाः
पिपिषुऽइंद्रशत्रुः ॥ अपादहस्तोऽअपृतन्यदिंद्रमास्यवज्रमधिसानौजघान । वृष्णोवधिःप्रतिमानंबुभूषन्पुरुत्रावृत्रोऽअं

(१।७।२।) इंद्रस्यनितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

शयद्व्यस्तः ॥ नंदनभिन्नममुयाशयानंमनोरुहाणाऽअतियंत्यापः । याश्चिद्वृत्रोमहिनापर्यतिष्ठत्तासामहिःपत्सुतःशीर्षं
भूव ॥ नीचावयाऽअभवद्वृत्रपुत्रेद्रोऽअस्याऽअववर्धजभार । उत्तरासूरधरःपुत्रऽआसीद्वानुःशयेसहवत्सानधेनुः+ ॥
अतिष्ठतीनामनिवेशनानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरं । वृत्रस्यनिष्यंविचरंत्यापोदीर्घतमऽआशयदिंद्रशत्रुः ॥ ३७ ॥
दासपत्नीरहिगोपाऽअतिष्ठन्निरुद्धाऽआपःपणिनैवगार्वः । अपाविलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाऽअपतद्ववार ॥
अभ्युवारोऽअभवस्तदिंद्रसृकेयत्त्वाप्रत्यहन्देवऽएकः । अजयोगाऽअजयःशूरसोममवांसृजःसर्तवेसप्तसिंधून् ॥ ना
सैविद्युन्नतन्यतुःसिषेधनयामिहमकिरद्वादुनिच । इंद्रश्चयद्युधातेऽअहिश्चोतापरीभ्योमघवाविजिग्ये ॥ अहेर्या
तारंकर्मपश्यऽइंद्रहृदियत्तैजमुषोभीरंगच्छत् । नवचयन्नवतिचन्नवतीःश्येनोनभीतोऽअतरोरजांसि ॥ इंद्रोयातोव
सितस्यराजाशर्मस्यचशृंगिणोवज्रबाहुः । सेदुराजाक्षयतिचर्षणीनामरान्ननेमिःपरितावभूव ॥ ३८ ॥ इतिप्रथमाष्टके
द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

द्वितीयाध्याये वर्गाः ३८ सूक्तानि १३ ऋचः १८९ ॥ त्यागः ॥ ऋभुम्यइदं.८ इंद्राग्निभ्यामिदं.६ अग्निभ्यामिदं.४ सवित्र-
इदं.४ अग्नयइदं.२ देवीभ्यइदं. इंद्राणीवरुणान्यग्नायीभ्यइदं. द्यावापृथिवीभ्यामिदं.२ पृथिव्याइदं. विष्णवइदं. (प्रथमायादेवे-
भ्योवा) ६ वायवइदं. इंद्रवायुभ्यामिदं.२ मित्रावरुणाभ्यामिदं.३ मरुद्भ्यः(मरुत्वतइंद्रायवा)इदं.३ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.३ पूषणइदं.३

अच्यइदं.७ अग्र्यच्यइदं. अग्रयइदं. कायेदं. अग्र्यइदं. सवित्रइदं.३ (अंत्यायाभगायवा) वरुणायेदं.३१ अग्रयइदं.२२ देवेभ्यइदं.
इंद्रायेदं.४ उखललायेदं.२ उखलमुसलाम्यामिदं.२ प्रजापतयेहरिश्वाय (अधिषवणचर्मणे) वेदं. इंद्रायेदं.२३ अभिभ्यामिदं.३
उषसइदं.३ अग्रयइदं.१८ इंद्रायेदं.१५ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥

एतन्निश्चिद्वादशाश्विनंनवम्यंत्ये त्रिष्टुभौह्याम्येकादशसावित्रंनवमीजगत्याद्याचसालिंगोक्तदैवतपादाप्रवोविं
शतिःकण्वोघौरआग्नेयंप्रागार्थमूर्ध्वजुष्यौप्यौक्रीळंपंचोनामारुतंहिगायत्रंतुकद्धप्रयद्दशप्रागाथंतूत्तिष्ठाष्टौब्रा
ह्मणस्यत्यंयंरक्षंतिनववरुणमित्रार्थम्यामंमध्येतृचआदित्येभ्योगायत्रंहिसंपूषन्दशपौष्णकद्रुद्रायनवरौद्रैतृतीयामै
त्रावरुणीचांत्यस्तृचःसौम्योत्यानुष्टुबमेषलूनाप्रस्कण्वःकाण्वआग्नेयंतुप्रागार्थमाद्योदृचोभ्युषसांचत्वमग्नेदश
नुष्टुभमर्धचोत्योदैवण्येषंपंचोनाश्विनंतुगायत्रं ॥ ३ ॥

हरिःओ३म्॥(१।७।३) एतायामोषंगव्यंतऽइंद्रमस्माकंसुप्रमंतिंवावृधाति । अनामृणःकुविदादस्यरायोगवांकेतुंपरं
मावर्जतेनः ॥ उपेदुहंधनदामप्रतीतंजुष्टानश्येनोर्वसतिंपतामि । इंद्रंनमस्यन्नपमेभिरकैर्यःस्तोतृभ्योहव्योऽअस्तिया
मन् ॥ निसर्वसेनऽइषुर्धौऽरसक्तसमर्थोगाऽअजतियस्यवष्टि । चोष्क्यमाणऽइंद्रभूरिवाममपणिभूरस्मदधिप्रवृद्ध ॥

(१।७।३) एतायामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपइंद्रश्चिष्टुप् ।

वधीहिंदस्युधनिनंधनेनंऽएकश्चरन्नुपशाकेभिरिंद्र । धनोरधिविषुणक्तेव्यायन्नयज्वानःसनकाःप्रेतिमीयुः ॥ पराचि
च्छीर्षाववृजुस्तइंद्रायज्वानोयज्वभिःस्पर्धमानाः । प्रयद्विवोहरिवःस्थातरुग्रनिरव्रतांऽअधमोरोदस्योः ॥ १ ॥ अयु
युत्सन्ननवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनवग्वाः । वृषायुधोनवध्रयोनिर्गष्टाःप्रवद्भिरिंद्राच्चितयंतऽआयन् ॥ त्वमेतान्नुद
तोजक्षतश्चायोधयोरजसऽइंद्रपारे । अवादहोदिवऽआदस्यमुच्चाप्रसुन्वतःस्तुवतःशंसमावः ॥ चक्राणासःपरीणहंपृथि
व्याहिरण्येनमणिनाशुंभमानाः । नहिंन्वानासंस्तितिरुस्तऽइंद्रपरिस्वशोऽअदधात्सूबेण ॥ परियदिंद्रोदसीऽउभेऽअबु
भोजीर्महिनाविश्वतःसीम् । अमन्यमानांऽअभिमन्यमानैर्निर्ब्रह्मभिरधमोदस्युमिंद्र ॥ नयेद्विवःपृथिव्याऽअंतमापुर्न
मायाभिर्धनदांपर्यभूवन् । युजंवज्रैवृषभश्चक्रऽइंद्रोनिज्योतिषातमसोगाऽअधुक्षत् ॥ २ ॥ अनुस्वधामक्षरन्नापो
ऽअस्यावर्धतमध्यऽआनाव्यानां । सध्रीचीनैनमनसातमिंद्रऽओजिष्ठेनहन्मनाहन्नभिद्यून+ ॥ न्याविध्यदिलीविशस्य
दृह्वाविशृगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । यावत्तरोमघवन्यावदोजोवज्रेणशत्रुमवधीःपृतन्युं+ ॥ अभिसिध्मोऽअजिगादस्यश
त्रुन्वितिमेनवृषभेणापुरौभेत् । संवज्रेणासृजद्वत्रमिंद्रःप्रस्वामितिमतिरच्छाशदानः ॥ आवःकुत्समिंद्रयस्मिन्चाक
न्प्रावोयुध्यंतवृषभंदशद्युं । शफच्युतोर्रेणुर्नक्षत्यामुच्छ्वैत्रेयोनृपाह्यायतस्थौ ॥ आवःशमंवृषभंतुग्यासुक्षेत्रजेपेमघव

न्निष्ठयंगं ॥ ज्योतिदत्रतस्थिवांसोऽअक्रन्धत्रयतामधरावेदनाकः ॥ ३ ॥ (१७।४) त्रिश्चिन्नोऽअद्याभवतंनवेदसावि
भुवायामऽउतरातिरश्विना । युवोर्हियंत्रहिम्येववासोभ्यायंसेन्याभवतंमनीषिभिः ॥ त्रयःपवयोमधुवाहनेरथेसोमं
स्यवेनामनुविश्वद्विदुः । त्रयःस्कंभासःस्कभितासऽआरभेत्रिर्नक्तंयाथस्त्रिर्वश्विनादिवा ॥ समानेऽअहंत्रिर्वद्यगो
हनान्त्रिद्ययज्ञमधुनामिमिक्षतं । त्रिर्वाजवतीरिषोऽअश्विनायुवंदोषाऽअस्मभ्यमुषसश्चपिन्वतं ॥ त्रिर्वर्तिर्यीतंत्रिरनु
व्रतेजनेत्रिःसुप्राव्येत्रेधेवशिक्षतं । त्रिर्नाद्यैवहतमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोऽअस्मेऽअक्षरेवपिन्वतं ॥ त्रिर्नोरयिवहतमश्वि
नायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावतंधियः । त्रिःसौभगत्वंत्रिरुतश्रवांसिनस्त्रिध्वंवांसुरेदुहितारुहद्रथं ॥ त्रिर्नोऽअश्वि
नादिव्यानिभेषजात्रिःपार्थिवानित्रिरुदत्तमन्त्र्यः । ओमानैशंयोर्ममकायसूनवेत्रिधातुशर्मवहतंशुभस्पती ॥ ४ ॥ त्रि
र्नोऽअश्विनायजतादिवेदिवेपरित्रिधातुपृथिवीमशायतं । त्रिन्नोनासत्यारथ्यापरावतऽआत्मेववातःस्वसराणिगच्छ
तं ॥ त्रिरश्विनासिंधुभिःसप्तमातृभिस्त्रयऽआहावास्त्रेधःहविष्कृतं । त्रिस्रःपृथिवीरुपरिप्रवादिवोनाकैरक्षेद्युभिर्
क्तुभिर्हितं ॥ क१त्रीचक्रात्रिवृतोरथस्यक१त्रयोबंधुरोयेसनीळाः । कदायोगोवाजिनोरासभस्ययेनयज्ञनासत्योप्रया
यः ॥ आनासत्यागच्छतंहूयतेहविर्मध्वःपिवतंमधुपेभिरासभिः । युवोर्हिपूर्वसवितोषसोरथमृतायचित्रंघृतवतंमि

(१७।४) त्रिश्चिदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोश्विनौजगतीनवम्यत्येत्रिष्टुभौ ।

व्यति ॥ आनासत्यात्रिभिरैकादशैरिहदेवेभिर्यातंमधुपेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टंनीरपांसिमृक्षतंसेधतंद्वेषोभवतंसचा
भुवा ॥ आनोऽअश्विनात्रिवृतारथेनावार्चंरयिवहतंसुवीरं । शृण्वंतावामवसेजोहवीमिवृधेचनोभवतंवाजसातो
॥ ५ ॥ (१७।५) ह्याम्यग्निंप्रथमंस्वस्तयेह्यामिमित्रावरुणाविहावसे । ह्यामिरात्रीजगतोनिवेशनीह्यामिदेवंसवि
तारमृतये ॥ आकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यं च । हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥
यार्तिद्वःप्रवतायात्युद्धतायातिशुभ्राभ्यायजतोहरिभ्यां । आदेवोयातिसवितारपरावतोपविश्वदुरिताबाधमानः ॥
अभीवृतंकृशनैर्विश्वरूपंहिरण्यशम्यंयजतोबृहंतं । आस्थाद्रथंसविताचित्रमानुःकृष्णारजांसितर्विषीदधानः ॥ वि
जनान्छयावाःशितिपादोऽअख्यत्रथंहिरण्यप्रउगंवहतः । शश्वद्विशःसवितुदैव्यस्योपस्थेविश्वामुवनानितस्थुः ॥
त्रिन्नोद्यावःसवितुर्द्वाऽउपस्थाऽएकायमस्यभुवनेविराषाद् । आर्णिनरथ्यममृताधितस्थुरिहब्रवीतुयऽउतश्चिकेतत्
॥ ६ ॥ विसुपर्णोऽअंतरिक्षाप्यख्यद्रभीरवैपाऽअसुरःसुनीधः । के३दानींसूर्यःकश्चिकेतकतमांघारंश्मिरस्यातंतान ॥
अष्टाव्यख्यत्कुभःपृथिव्यास्त्रीधन्व्योजनासप्तसिंधून् । हिरण्याक्षःसवितादेवऽआगाद्भद्रक्षादाशुषेवार्याणि ॥

(१७।५) ह्यामीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपःसवितात्रिष्टुप् । आद्यायाश्चतुर्षुपादेषुक्रमेणामिमित्रावरुणरात्रिसविता-
रोदेवताःआद्यानवम्यौजगत्यौ ।

हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणि रुभेद्यावापृथिवीऽअंतरीयते । अपामीवांवाधते वेति सूर्यमभिकृष्णेन रजसाद्यामृणोति ॥
 हिरण्यहस्तो असुरः सुनीधः सुमृळीकः स्ववाया त्वर्वाङ् । अपसेधत्रक्षसो यातुधानानस्था हेवः प्रतिदोषं गृणानः⁺ ॥ ये ते पं
 थाः सवितः पूर्यासो रेणवः सुकृताऽअंतरिक्षे ॥ तेभिर्नोऽअद्य पृथिभिः सुगोभीरक्षाचनोऽअधिचब्रूहि देव ॥ ७ ॥ (१।८।१)
 प्रवोय हं पुरुणां विशां देवयतीनां । अग्निं सूक्तेभिर्वचोभिरीमहे यं सीमिदन्य ईळते ॥ जनांसोऽअग्निं धिरे सहो बृधं हविष्म
 तो विधेम ते । सत्वं नोऽअद्य सुमनाऽइहा विताभवा वा जेषु संत्य ॥ प्रत्वा दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं । महस्ते सतो वि
 चरं त्यर्चयो दिवि स्पृशंति भानवः ॥ देवासंस्त्वावरुणो मित्रोऽअर्यमा संदूतं प्रत्नमिधते । विश्वंसोऽअग्ने जयति त्वया धनं य
 सौ ददाशमर्त्यः ॥ मंद्रो होता गृहपतिरग्ने दूतो विशामसि । त्वे विश्वासं गतानि व्रता ध्रुवायानि देवाऽअकृण्वत ॥ ८ ॥ त्वे
 ऽइदं मे सुभगे यविष्ठय विश्वमाहूय ते हविः । सत्वं नोऽअद्य सुमनाऽउता परं यक्षि देवन्त्सु वीर्यां ॥ तं धेमि त्वानमस्विनऽउप
 स्वराजमासते । होत्राभिरग्निमनुषः समिधते तिति वासोऽअतिस्त्रिधः ॥ घ्नंतो वृत्रमतरत्रो दसीऽअपऽउरुक्षयाय चक्रिरे ।
 भुवत्कण्वे वृषाद्युभ्या हुतः क्रंददश्वोगा विष्टिषु ॥ संसीदस्वमहांऽअसि शोचस्व देववीतमः ॥ विधूममग्नेऽअरुणं मिधे ध्यसू
 जप्रशस्तदर्शतं⁺ ॥ यत्वा देवासो मनवेदधुरिहयजिष्ठं हव्यवाहन । यंकण्वो मे ध्याति धिर्धनस्पृतं यं वृषाय मुपस्तुतः⁺ ॥ ९ ॥

(१।८।१) प्रवोय हमिति विंशत्यचस्य सूक्तस्य घौरः कण्वोऽग्निः ऊर्ध्व ऊपुण इति द्वयोर्यूपः प्रगाथः (अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्य इत्यर्थः)

यमग्निमेध्यातिधिः कण्व ईधऽऋतादधि ॥ तस्य प्रेषो दीदियुस्तमिमाऽऋचस्तमग्निं वर्धयामसि ॥ रायस्पूधिं स्वधावो
 स्तिहिते मे देवेष्वाप्यं ॥ त्वं वाजस्य श्रुत्यं स्यराजसि सनो मृळमहांऽअसि ॥ ऊर्ध्वऽऊपुणऽऊतयेति षादेवोन सविता ।
 ऊर्ध्वो वाजस्य सनिताय दंजिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे ॥ ऊर्ध्वो नः पाह्यं हंसो निकेतुना विश्वंसमत्रिणंदह । कृधीनऽऊर्ध्वां
 चरथाय जीवसे विदा देवेषु नो दुवः ॥ पाहि नोऽअग्ने रक्षसः पाहि धूर्ते ररावणः । पाहिरीषतऽउत वाजिघांसतो बृहद्भानो
 यविष्ठ्य ॥ १० ॥ घने वविष्वग्विजह्यरावणस्तपुर्जभयोऽअस्मधुक । योमर्त्यः शिशीतेऽअत्यक्तुभिर्मानः सरिपुरीशत ॥
 अग्निर्वैत्रे सुवीर्यमग्निः कण्वाय सौभगं । अग्निः प्रावन्मित्रो तमेध्यातिधिमग्निः साताऽउपस्तुतं⁺ ॥ अग्निना तुर्वशं यदुं
 परावतऽउग्रादेवं हवामहे ॥ अग्निर्नयन्नववास्त्वं बृहद्रथं तुर्वीतिं दस्यवे सहः ॥ नित्वामग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वं
 ते ॥ दीदधु कण्वऽऋतजातऽउक्षितो यन्नमस्यंति कृष्टयः ॥ त्वेषासोऽअग्ने रमवतोऽअर्चयो भीमा सो न प्रतीतये ॥ रक्षस्वि
 नः सदमिघातुमावतो विश्वंसमत्रिणंदह ॥ ११ ॥ (१।८।२) क्रीळवः शर्धो मारुतमनर्वाण रथेशुभं । कण्वाऽअभिप्र
 गायत ॥ येषु पतीभिर्कृष्टिभिः साकं वाशीभिरंजिभिः । अजायंत स्वभानवः ॥ इहे वंशृण्वऽएषां कशाहस्तेषु यद्वदान् ।
 नियामन् चित्रमृजते ॥ प्रवः शर्धो यष्टृण्वये त्वेषु ह्युभ्या यशुभिर्णे । देवसं ब्रह्म गायत ॥ प्रशंसा गोष्वयं क्रीळयच्छर्धो मारुतं ।

(१।८।२) क्रीळव इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य घौरः कण्वो मरुतो गायत्री ।

जंभेरसंख्यबाबुधे ॥ १२ ॥ कोवोवर्षिष्ठऽआनरोदिवश्चगमश्चधूतयः । यत्सीमंतंनधूनुध⁺ ॥ निवोयामायमानुषोद्धऽउ
 प्रायमन्यवे । जिहीतपर्वतोगिरिः⁺ ॥ येषामज्मेषुपृथिवीजुजुर्वाऽइवविस्पतिः ॥ भियायामेषुरेजते । स्थिरंहिजानमेषां
 वयोमातुर्निरैतवे । यत्सीमनुद्विताशवः ॥ उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाऽअज्मेष्वात । वाश्राऽअभिजुयातवे ॥ १३ ॥ त्वं
 चिद्धादीर्घपृथुमिहोनपातममृधं । प्रच्यावयंतियामभिः ॥ मरुतोयद्धवोबलंजनाऽअचुच्यवीतन । गिरीऽरचुच्यवीत
 न ॥ यद्धयांतिमरुतःसंहनुवतेध्वन्ना ॥ शृणोतिकश्चिदेशां ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकण्वेषुवोदुवः ॥ तत्रोषुमादया
 ध्वै ॥ अस्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषां । विश्वैचिदायुर्जीवसे ॥ १४ ॥ (१८१३) कद्धनूनंकधप्रियःपितापुत्रं
 नहस्तयोः । दधिध्वेवृक्तबर्हिषः ॥ कनूनंकद्धोऽअर्थगंतादिवोनपृथिव्याः । कवोगावोनरण्यंति ॥ कवःसुभानव्यासि
 मरुतःकंसुविता । कोऽविश्वानिसौभगा ॥ यद्युयंपृश्मिमातरोमर्तासःस्यातन । स्तोतावोऽअमृतःस्यात् ॥ मावोमृगोन
 यवसेजरिताभूदजोष्यः । पथायमस्यगादुप ॥ १५ ॥ मोषुणःपरापरानिर्कृतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टत्पण्यासह⁺ ॥
 सत्यंत्वेषाऽअमवंतोधन्वन्विदारुद्रियासः । मिहैकृण्वंत्यवातां⁺ ॥ वाश्रेवविद्युन्मिमातिवत्संनमातासिषक्ति । यदेषां
 वृष्टिरसार्जि ॥ दिवाचित्तमःकृण्वंतिपर्जन्येनोदवाहेन । यत्पृथिवीव्युदंति ॥ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासद्गपार्थिवं ।

(१८१३) कद्धनूनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोमरुतोगायत्री ।

अरेजंतप्रमानुषाः ॥ १६ ॥ मरुतोवीळुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु । यातेमखिद्रयामभिः ॥ स्थिरावःसंतुनेमयोर
 थाऽअश्वासऽएषां । सुसंस्कृताऽअभीशवः ॥ अच्छावदातनागिराजरायैब्रह्मणस्पतिं । अग्निमित्रंनदर्शतं⁺ ॥ मिमी
 हिश्लोकमास्येपर्जन्यऽइवततनः । गायगायत्रमुक्थ्यं* ॥ वंदस्वमारुतंगणत्वेषंपनस्युमर्किणं । अस्मेवृद्धाऽअसन्निह⁺
 ॥ १७ ॥ (१८१४) प्रयदित्थापरावतःशोचिर्नमानमस्यथ । कस्यक्रत्वामरुतःकस्यवर्षसाकंयाथकंहधूतयः ॥
 स्थिरावःसंत्वायुधापराणुदेवीळूऽउतप्रतिष्कभे । युष्माकमस्तुतविषीपनीयसीमामर्त्यस्यमायिनः ॥ पराह्यत्स्थिरंह
 धनरोवर्तयथागुरु । वियाधनवनिनःपृथिव्याव्याशाःपर्वतानां ॥ नहिवःशत्रुर्विविदेऽअधिद्यविनभूम्यारिशादसः ।
 युष्माकमस्तुतविषीतनायुजारुद्रासोनूचिदाधृषे ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विविचंतिवनस्पतीन् । प्रोऽआरतमरुतोदुर्मदा
 ऽइवदेवासःसर्वयाविशा⁺ ॥ १८ ॥ उपोरथेषुपृषतीरयुग्ध्वंप्रष्टिर्वहतिरोहितः । आवोयामायपृथिवीचिदश्रोदवीभयं
 तमानुषाः ॥ आवोमक्षूतनायकरुद्राऽअवोवृणीमहे । गंतानूननोवसायथापुरेत्थाकण्वायविभ्युषे ॥ युष्मेपितोमरु
 तोमर्त्येपितऽआयोनोऽअभ्वऽईषते । वितंयुयोतशवसाव्योजसाविद्युष्माकाभिरूतिभिः ॥ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वैद
 दप्रचेतसः । असांमिभिर्मरुतऽआनऽऊतिभिर्गतावृष्टिनविद्युतः ॥ असांभ्योजौविभृथासुदानवोसांमिधूतयःशवः ।

(१८१४) प्रयदित्थेतिदशर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोमरुतोवाहंतप्रगाथः (अयुजोबृहत्सःयुजःसतोबृहत्सः) ।

ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवऽइपुनसृजतद्विषं ॥ १९ ॥ (१।८।५) उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्वेमहे । उपप्रयंतुमरु
तःसुदानवऽइंद्रप्राशूर्भवासवा । त्वामिद्विसंहसस्पुत्रमर्त्यऽउपब्रूतेधनेहिते । सुवीर्यमरुतऽआस्वश्व्यंदधीतयोवऽआ
चके⁺ ॥ प्रेतुब्रह्मणस्पतिःप्रद्व्येतुसृता । अच्छावीरनर्यंपंक्तिराधसंदेवायज्ञंनयंतुनः ॥ योवाघतेददातिसूनरंवसुस
धत्तेऽअक्षितिश्रवः । तस्माऽइळासुवीरामार्यजामहेसुप्रतूतिमनेहसं ॥ प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिर्मत्रवदत्युक्थं । यस्मिन्निद्रो
वरुणोमित्रोऽअर्यमादेवाऽओकांसिचक्रिरे⁺ ॥ २० ॥ तमिद्वोचेमाविदधेषुशंभुवंमंत्रदेवाऽअनेहसं । इमांचवाचंप्र
तिहयंथानरोविश्वेद्वामावोऽअश्रवत् ॥ कोदेवयंतमश्रवज्जनकोवृक्तर्बहिषं । प्रप्रदाश्वान्पस्त्याभिरस्थितांतर्वावत्क्षयंद
धे ॥ उपक्षत्रंपृचीतहंतिराजभिर्भयेचित्सुक्षितिदधे । नास्यवर्तानतरुतामहाधनेनाभेऽअस्तिवज्रिणः ॥ २१ ॥
(१।८।६) यंरक्षतिप्रचेतसोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । नूचित्सदभ्यतेजनः ॥ यंबाहुतैवपिप्रतिपांतिमर्त्यरिपः । अरिष्टः
सर्वेऽएधते ॥ विदुर्गाविद्विषःपुरोघ्नंतिराजानऽएषां । नयंतिदुरितातिरः⁺ ॥ सुगःपंथाऽअनृक्षरऽआदित्यासऽऋतयंते ।
नात्रावस्त्रादोऽअस्तिवः ॥ यंयज्ञंनयंथानरऽआदित्याऽऋजुनापथा । प्रवःसधीतयेनशत् ॥ २२ ॥ सरत्नमर्त्योवसु

(१।८।५) उत्तिष्ठेत्यप्रवर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोब्रह्मणस्पतिःप्रगाथः (अयुजोवृहत्यःयुजःसतोवृहत्यः) । (१।८।६) यंरक्षन्तीति
नवर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वःआद्यानांतिसृणामंत्यानांतिसृणांचवरुणमित्रार्यमणस्तृतीयादितिसृणामादित्यागायत्री ।

विश्वेतोकमुतत्मना ॥ अच्छागच्छत्यस्तुतः ॥ कथाराधामसखायःस्तोममित्रस्यार्यम्णः । महिप्सरोवरुणस्य ॥ मावो
घ्नंतंमाशपंतंप्रतिवोचेदेवयंतं । सुन्नैरिद्वऽआर्विवासे ॥ चतुरंश्चिद्दमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहये
त् ॥ २३ ॥ (१।८।७) संपूषन्नध्वनस्तिरव्यंहोविमुचोनपात् । सक्ष्वादेवप्रणस्पुः⁺ ॥ योनःपूषन्नघोवृकौदुःशेवऽ
आदिदेशति । अपस्सतंपथोजहि ॥ अपत्यंपरिपंधिनमुषीवाणंहुरश्चितं । दूरमधिस्रुतेरज ॥ त्वंतस्यद्वयाविनोघशंस
स्यकस्यचित् । पदाभितिष्ठतपुषिं ॥ आतत्तैदस्ममंतुमःपूषन्नवोवृणीमहे । येनपितृनचोदयः ॥ २४ ॥ अधानोविश्व
सौभगहिरण्यवाशीमत्तम । धनानिसुषणाकृधि ॥ अतिनःसुश्चतोनयसुगानःसुपथाकृणु । पूषन्निहकतुंविदः ॥ अ
भिसुयवसंनयननवज्वारोऽअध्वने । पूषन्निहकतुं० ॥ शुग्धिपूधिप्रयंसिचशिशीहिप्रास्युदरं । पूषन्निहकतुं० ॥
नपूषणंमेथामसिसूक्तैरभिगृणीमसि । वसूनिदस्ममीमहे ॥ २५ ॥ (१।८।८) कद्रुद्रायप्रचेतसेमीहुष्टमायतव्यसे ।
वोचमशंतमंहदे⁺ ॥ यथानोऽअदितिःकर्त्पश्वेनृभ्योयथागवे । यथातोकार्यरुद्रिथं ॥ यथानोमित्रोवरुणोयथारुद्र
श्चिकेतति । यथाविश्वेसजोषसः ॥ गाथपतिमेधपतिरुद्रंजलाषभेषजं । तच्छंयोःसुम्नमीमहे ॥ यःशुक्रऽइवसूर्योहि

(१।८।७) संपूषन्निदशर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वःपूषागायत्री । (१।८।८) कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोरुद्रस्तृती
यायामित्रावरुणौचसप्रम्यादितृचस्यसोमोगायत्र्यन्यानुष्टुप् ।

रण्यमिवरोचते । श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥ २६ ॥ शनः कर्त्यवते सुगमेषा यमेष्ये । नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ अस्मे सोमं श्रिय
मधिनिधेहि शतस्य नृणां । महि श्रवस्तु विनृम्णं⁺ ॥ मानः सोमपरिबाधो मारत योजुहुरंत । आनऽइदो वाजे भज ॥
यास्ते प्रजाऽअमृतस्य परस्मिन् धाम नृतस्य । मूर्धाना भासोमवेनऽआभूषंतीः सोमवेदः ॥ २७ ॥ (११९१) अग्ने विव
स्वदुषसंश्चित्राधोऽअमर्त्य । आदाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाँऽउषर्बुधः ॥ जुष्टो हि दूतोऽअसि हव्यवाहनो ग्रेरथीर
ध्वराणां । सजूरश्विभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मेधेहि श्रवो बृहत्⁺ ॥ अद्यादूतं वृणीमहे वसुमग्निं पुरुप्रियं । धूमकेतुं भाऽऋजीकं
व्युष्टिषु ज्ञानां ध्वरश्रियं ॥ श्रेष्ठं यविष्ठमतिथिं स्वाहुतं जुष्टं जनाय दाशुषे । देवाँऽअच्छायातवे जातवेदसमग्निमीळे व्यु
ष्टिषु ॥ स्तविष्यामि त्वामहं विश्वस्यामृतभोजन । अग्ने त्रातारं ममृतं मियेध्ययजिष्ठं हव्यवाहन ॥ २८ ॥ सुशंसो बोधि
गृणते यविष्ठमधुजिह्वः स्वाहुतः । प्रस्कण्वस्य प्रतिरन्नायुर्जीवसे नमस्यादैव्यं जनं ॥ होतारं विश्ववेदसं संहित्वा विशंऽ
इंधते । सऽआवहपुरुहूत प्रचेतसो ग्रे देवाँऽइह द्रवत्⁺ ॥ सवितारं मुषसं मश्विना भगमग्निं व्युष्टिषु क्षपः । कण्वा सत्त्वा सु
तसो मासऽइंधते हव्यवाहं स्वध्वर ॥ पतिर्ह्यध्वराणां मग्ने दूतो विशामसि । उषर्बुधऽआवहसो मपीतये देवाँऽअद्य स्वर्दशः ॥
अग्ने पूर्वाऽअनुषसो विभावसो दीदेथ विश्वदर्शतः । असि ग्रामेष्वविता पुरोहितो सियज्ञेषु मानुषः ॥ २९ ॥ नित्वा यज्ञस्य

(११९१) अग्ने विवस्वदिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वो गिराद्ये अश्वयुषश्च प्रगाथः (अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्यः)

साधनमग्ने होतारमृत्विजं । मनुष्वदैवधीमहि प्रचेतसं जीरंदूतममर्त्य ॥ यद्देवानां मित्रमहः पुरोहितो तरो यासि दूत्यं ।
सिंधोरिव प्रस्वनिता सऽऊर्मयो ग्रेभ्रीजं तेऽअर्चयः ॥ श्रुधि श्रुत्कर्णवाहिभिर्देवैरग्ने स्यावभिः । आसीदंतु बर्हिषि मित्रोऽ
अर्यमा प्रातर्यावाणोऽअध्वरं⁺ ॥ शृण्वंतु स्तोमं मरुतः सुदानवो ग्निजिह्वाऽऋतावृधः । पिबंतु सोमं वरुणो धृतव्रतो श्विभ्या
मुषसा सजुः⁺ ॥ ३० ॥ (११९२) त्वमग्ने वसूँऽरिह रुद्राँऽआदित्याँऽउत । यजास्वध्वरं जनं मनुजातं घृतपुषं ॥ श्रु
ष्टीवानो हि दाशुषे देवाऽअग्ने विचेतसः । तान्नो हि दश्वगिर्वणस्त्रयस्त्रिंशत् मावह ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदो विरूपव
त् । अंगिरस्वन्महि ब्रतप्रस्कण्वस्य श्रुधीहवं ॥ महिकेरवऽऊतये प्रियमेधाऽअहूषत । राजतमध्वराणां मग्निं शुक्रेण शो
चिषा ॥ घृताहवनसंत्ये माऽउषु श्रुधीगिरः । याभिः कण्वस्य सुनवो हवंते वसेत्वा ॥ ३१ ॥ त्वांचित्रश्रवस्तमहवैते विक्षु
जंतवः । शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वोह्वे ॥ नित्वा होतारमृत्विजं दधिरेव सुवित्तमं । श्रुत्कर्णसंप्रथस्तमं विप्राऽअग्ने
दिविष्टिषु ॥ आत्वा विप्राऽअचुच्यवुः सुतसो माऽअभिप्रयः । बृहद्भाविभ्रतो हविरग्ने मर्ताय दाशुषे ॥ प्रातर्याव्णः सह
स्कृतसो मपेयाय संत्य । इहाद्यदैव्यं जनं बर्हिषा दयावसो ॥ अवांचदैव्यं जनमग्ने यक्ष्वसहूतिभिः । अयंसोमः सुदान

(११९२) त्वमग्ने वसूनि तदिदं दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वो गिरन्त्याया देवाश्चातुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥ २२ ॥

वस्तं पाततिरोऽअह्यम् ॥ ३२ ॥ (१।९।३) एषोऽउषाऽअपूर्व्याव्युच्छतिप्रियादिवः । स्तुषेवामश्विनावृहत्⁺ ॥
यादुस्त्रासिंधुमातरामनोतरारयीणां । धियादेवावसुविदां ॥ वृच्यंतेवांकुहासौजुर्णायामधिविष्टपि । यद्वांरथोवि
भिष्पतात् ॥ हविषाज्जरोऽअपांपिपतिंपुर्नरा । पिताकुटंस्यचर्षणिः⁺ ॥ आदारोवाँमतीनां नासत्यामतवचसा ।
पातंसोमस्यधृष्णुया⁺ ॥ ३३ ॥ यानःपीपरदश्विनाज्योतिष्मतीतमस्तिरः । तामस्मेरासाथामिषं ॥ आनोनावाम
तीनांयातंपारायगंतवे । युंजाथामश्विनारथं ॥ अरित्रंवांदिवस्पृधुतीर्थेसिंधूनारथः । धियार्युयुज्ज्ऽइंदवः ॥ दिवस्क
ण्वासऽइंदवोवसुसिंधूनांपदे । स्वंवर्त्रिकुहधित्सथः ॥ अभूदुभाऽउऽअंशवेहिरण्यंप्रतिसूर्यः । व्यंख्यजिह्वासितः
॥ ३४ ॥ अभूदुपारमेतवेपंथाऽऋतस्यसाधुया । अदर्शिविस्तृतिर्दिवः⁺ ॥ तत्तदिदश्विनोरवोजरिताप्रतिभूषति ।
मदेसोमस्यपिप्रतोः ॥ वावसानाविवस्वतिसोमस्यपीत्यागिरा । मनुष्वच्छंभूऽआगतं ॥ युवोरुषाऽअनुश्रियंपरिज्मनो
रुपाचरत् । ऋतावन्थोऽअकुभिः ॥ उभापिबतमश्विनोभानःशर्मयच्छतं । अविद्रियाभिरूतिभिः ॥ ३५ ॥ इतिप्रथमा
ष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

(१।९।३) एषोऽउषा इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोऽश्विनौगायत्री ।

मंडलं. १

अनु. ६

॥ २२ ॥

तृतीयाध्याये वर्गाः ३५ सूक्तानि १४ ऋचः १७३ ॥ त्यागः ॥ इन्द्रायेदं. १५ अश्विम्यामिदं. १२ अग्निमित्रावरुणरात्रिसवितृभ्यइदं. १
सवितृइदं. १० अग्नयइदं. १२ यूपयेदं. २ अग्नयइदं. ६ मरुच्यइदं. ४० ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ वरुणमित्रार्यमभ्यइदं. ३ आदित्येभ्यइदं. ३ वरुण-
मित्रार्यमभ्यइदं. ३ पूष्णइदं. १० रुद्रायेदं. २ मित्रावरुणरुद्रेभ्यइदं. रुद्रायेदं. ३ सोमायेदं. ३ अग्नयभ्युपोभ्यइदं. २ अग्नयइदं. २१ अग्निदेवे-
भ्यइदं. अश्विम्यामिदं. १५ ॥ इतिप्रथमेतृतीयोऽध्यायः ॥

अयंदशप्रागाथंतुसहषोळशोषस्यंतूषश्चतुष्कमानुष्टुभंतूदुत्यंसप्तोनासौर्येनवाद्यागायत्र्योत्यस्तृचोरोगम्रउपनिष
दंत्योर्ध्वोर्द्विषमोऽभित्यंपंचोनासव्योद्वित्रिष्टुवंतमंगिराईंद्रतुत्यंपुत्रमिच्छन्नभ्यध्यायत्सव्यइतींद्रएवास्यपुत्रो
जायतंत्यंसुत्रयोदश्यंत्येत्रिष्टुभौन्यूष्वेकादशंत्येत्रिष्टुभौमानोत्यात्रिष्टुष्वष्टमीनवमीचदिवश्चिदष्टौजागतंहे
षप्रषट्प्रमंहिष्ठार्यनूचिन्नवनोधागौतमआग्नेयंहिचतुस्त्रिष्टुवंतंवयाइत्ससवैश्वानरीयैवहिंपंचास्माइदुषोळश ॥४॥
हरिः ॐ३म् ॥ (१।९।४) अयंवांमधुमत्तमःसुतःसोमऽऋतावृधा । तमश्विनापिबतंतिरोऽअह्यंघंघंत्तरंज्ञानि
दाशुषे ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतासुपेशसारथेनायातमश्विना । कण्वांसोवांब्रह्मकृण्वंत्यध्वरेतेषांसुशृणुतंहवै ॥ अश्विनाम
धुमत्तमंपातंसोममृतावृधा । अथाद्यदस्त्रावसुबिभ्रतारथेदाश्वासमुपगच्छतं ॥ त्रिषधस्थेवर्हिषिविश्ववेदसामध्वायजं

(१।९।४) अयंवामिति दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोऽश्विनौ प्रगाथः (अयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः) ।

मिमिक्षतं । कण्वांसोवांसुतसौमाऽअभिद्यवोयुवांहवन्तेऽअश्विना ॥ याभिः कण्वमभिष्टिभिः प्रावतं युवमश्विना । ता
भिः ऋषाँऽअवतं शुभस्पतीपातंसोममृतावृधा ॥ १ ॥ सुदासेदस्त्रावसुविश्रतारथेपृक्षोवहतमश्विना । रयिसमुद्रादु
तवादिवस्यर्थस्मेधत्तंपुरुस्पृहं ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोऽअधितुर्वशं । अतोरथेनसुवृत्तानुऽआगतंसः कंसूर्यस्यरश्मि
भिः ॥ अर्वाचावांसप्तयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुषं । इषंपृचंतासुकृतेसुदानवऽआबृहिःसीदतंनरा ॥ तेननासत्यागतं
रथेनसूर्यत्वचा । येनशश्वदहधुर्दाशुषेवसुमध्वःसोमस्यपीतये ॥ उक्थेभिर्वागवसेपुरुवसूऽअकैश्चनिह्वयामहे । शश्व
त्कण्वानांसदसिप्रियेहिकंसोमंपपथुरश्विना ॥ २ ॥ (१।९।५) सहवामेनेनऽउषोव्युच्छादुहितादिवः । सहद्युन्नेनवृ
हताविभावरिरायादेविदास्वती ॥ अश्ववतीगोमतीर्विश्वसुविदोभूरिच्यवंतवस्तवे । उदीरयप्रतिमासूनृताऽउषश्चोद
राधोमघोनां ॥ उवासोषाऽउच्छाच्चनुदेवीजीरारथानां । येऽअस्याऽआचरणेषुदध्निरेसमुद्रेनश्रवस्यवः ॥ उषोयेतेप्र
यामेषुयुजतेमनोदानायसूरयः । अत्राहतत्कण्वंऽएषांकण्वतमोनामगृणातिनृणां ॥ आघायोषैवसूनर्युषायातिप्रभुं
जती । जरयतीवृज्जनपद्वदीयतऽउत्पातयतिपक्षिणः ॥ ३ ॥ वियासृजतिसमनंनव्यर्थिनःपदंनवेत्योदती । वयोन
किष्टेपसिवांसऽआसतेव्युष्टौवाजिनीवति ॥ एषायुक्तपरावतःसूर्यस्योदयनादधि । शतरथेभिःसुभगोषाऽइयंविया

(१।९।५) सहवामेनेतिषोळशर्षस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वउषाःप्रगाथः(अयुजोवृहत्योयुजःसतोवृहत्यः) ।

त्यभिमानुषान् ॥ विश्वमस्यानानामचक्षसेजगज्ज्योतिष्कृणोतिसूनरी । अपद्वेषोमघोनीदुहितादिवऽउषाऽउच्छदप
क्षिधः ॥ उषऽआभाहिभानुनाचंद्रेणदुहितदिवः । आवहतीभूर्यस्मभ्यंसौभंगव्युच्छंतीदिविष्टिषु ॥ विश्वस्यहिप्राणं
नंजीवनंत्वेवियदुच्छसिसूनरि । सानोरथेनवृहताविभावरिश्रुधिचित्रामघेहव ॥ ४ ॥ उषोवाजंहिवंस्वयश्चित्रोमानु
षेजने । तेनावहसुकृतोऽअध्वराँऽउपयेत्वागृणातिवह्वयः ॥ विश्वान्देवाँऽआवहसोमपीतयेतरिक्षादुषस्त्वं । सास्मासु
धागोमदश्वावदुक्थ्यमुषोवाजंसुवीर्यम् ॥ यस्यारुशंतोऽअर्चयःप्रतिभद्राऽअहक्षत । सानोरयिंविश्ववारंसुपेशसमु
षाददातुसुगम्यं ॥ येचिद्धित्वामृषयःपूर्वऽऊतयेजुहूरेवसेमहि । सानःस्तोमाँऽअभिगृणीहिराधसोषःशुक्रेणशोचिषां ॥
उषोयदुद्यभानुनाविद्वारावृणवोदिवः । प्रनोयच्छतादवृकंपृथुच्छर्दिःप्रदेविगोमतीरिषः ॥ संनोरायावृहताविश्वपेश
सामिमिक्षासमिळाभिरा । संद्युन्नेनविश्वतुरोषोमहिसंवाजैर्वाजिनीवति ॥ ५ ॥ (१।९।६) उषोभद्रेभिरागहिदि
वाश्चिद्रोचनादधि । वहत्वरुणप्सवऽउपत्वासोमिनोंगृहं ॥ सुपेशंसुखरथंयमध्यस्थाऽउषस्त्वं । तेनासुश्रवसंजनंप्रा
वाद्यदुहितदिवः ॥ वयश्चित्तेपतत्रिणोद्विपच्चतुष्पदर्जुनि । उषःप्रारन्नृतूरनुदिवोऽअंतंभ्यस्परि ॥ व्युच्छंतीहिरश्मि

(१।९।६) उषोभद्रेभिरितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वउषाअनुष्टुप् ।

भिविंशमाभासिरोचनं । तांत्वामुषर्वसूयवोगीभिः कण्वाऽअदूषत ॥ ६ ॥ (११९७) उदुत्यंजातवेदसं देवं वंहतिके
तवः । दृशे विश्वायसूर्यम् ॥ अपत्येतायवोयथानक्षत्रायत्यकुभिः । सूर्याय विश्वचक्षसे ॥ अदृश्रमस्य केतवो विरश्मयो
जनाऽअनु । भ्राजतोऽअग्नयो यथा ॥ तुरणि विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासिरोचनं ॥ प्रत्यङ् देवा
नां विशः प्रत्यङ् देविमानुषान् ॥ प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे ॥ ७ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतं जनाऽअनु । त्वंवरुणपश्यसि ॥
विद्यामैषि रजस्पृथ्वहामिमानोऽअकुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य ॥ सप्तत्वाहरितोरथेव हतिदेवसूर्य । शोचिष्केशं विचक्ष
ण ॥ अयुक्तसप्तशुध्युवः सूरोरथस्य नम्यः । ताभिर्यातिस्वयुक्तिभिः ॥ उद्वयंतमसस्परिज्योतिष्पश्यंतऽउत्तरं । देवं
देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं ॥ उद्यन्नद्यमित्रमहऽआरोहन्नुत्तरां दिवं । हृद्रोगं मम सूर्यहरिमाणं च नाशय ॥ शुक्लेषु
मेहरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि । अथोहारिद्वेषु मेहरिमाणं निदध्मसि ॥ उदगादयमादित्यो विश्वे न सहसा सह । द्वि
पंतं मह्यं रंधयन्मोऽअहं द्विषते रंधं ॥ ८ ॥ (११९०१) अभित्यं मेषं पुरुहूतमृगमियमिंद्रं गीभिर्मदतावस्वोऽअर्णवं ।
यस्य द्यावोनविचरंति मानुषाभुजेमंहिष्ठमभिविप्रमर्चत ॥ अभीमवन्वन्स्वभिष्टिमूतयोंतरिक्षप्रांतं विषीभिरावृतं । इंद्रं

(११९७) उदुत्यमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य कण्वः प्रस्कण्वः सूर्यो गायत्री अंत्याश्च तस्मै नुष्टुभः (अंत्यस्तु चोरो गग्न उपनिषदंत्योर्ध्वो द्विषन्न
इति गुणः) । (११९०१) अभित्यमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य आंगिरसः सव्य इंद्रो जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

दक्षासऽऽक्रुभवौ मदच्युतैश्च तत्क्रतुं जवनीसु नृतारुहत् ॥ त्वंगोत्रमंगिरोभ्यो वृणोरपोतात्रये शतदुरेषु गातुवित् । ससेनचि
द्विमदायावहोवस्वाजावद्विवावसानस्य नर्तयन् ॥ त्वमपामपिधाना वृणोरपाधारयः पर्वते दानुमद्वसु । वृत्रं यदिंद्रशव
सावधीरहिमादित्सूर्यदिव्यारोहयोदृशे ॥ त्वमायाभिरपमायिनो धमः स्वधाभिर्येऽअधिगुप्तावजुह्वत । त्वंपिप्रोर्नृम
णः प्रारुजः पुरः प्रऽऽक्रुजिश्चानंदस्युहल्येष्वाविथ ॥ ९ ॥ त्वंकुत्सैश्चुष्णहल्येष्वाविथारंधयोतिथिग्वायशंबरम् । महान्तं चि
दबुदं निक्रमीः पदासनादेव दस्युहत्यायजज्ञिषे ॥ त्वे विश्वातविषीसार्ध्यग्नितातवराधः सोमपीथार्यहर्षते । तववज्रश्चि
किते बाहोर्हितो वृश्चाशत्रोरव विश्वानि वृण्वा ॥ विजानीह्यार्यान् ये च दस्यवो बर्हिष्मते रंधयाशांसदव्रतान् । शाकीभव
यजमानस्य चोदिता विश्वेत्ताते सधुमादेषु चाकन ॥ अनुव्रताय रंधयन्नपव्रतानाभूभिरिंद्रः श्रथयन्ननाभुवः । वृद्धस्य
चिद्वर्धतोद्यामिनक्षतः स्तवानो वस्त्रो विजघान संदिहः ॥ तक्षद्यत्तऽउशनासहसासहो विरोदसीमज्मना बाधते शवः ।
आत्वा वातस्य नृमणो मनोयुजऽआपूर्यमाणमवहन्मभिश्चरः ॥ १० ॥ मंदिष्टयदुशनैकाव्ये सचाँऽइंद्रो वंकूवंकुतराधिति
ष्ठति । उग्रो यथि निरपः स्रोतसासुजद्विशुष्णस्य दं हिताऽऐरयत्पुरः ॥ आस्मारथं वृषपाणेषु तिष्ठसि शार्यातस्य प्रभृतायेषु
मंदसे । इंद्रयथासुतसो मेषु चाकनो नवर्णां श्लोकमारोहसे दिवि ॥ अददाऽअभीमहते वचस्य वेकक्षीवते वृचयामिंद्रसु
न्वते । मेनाभवो वृषणश्चस्य सुक्रतो विश्वेत्ताते सर्वनेषु प्रवाच्या ॥ इंद्रोऽअश्रायिसुध्यों निरेके पञ्चेषु स्तोमो दुय्योनयूपः ।

अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसुरिद्रं इंद्रायः क्षयतिप्रयंता⁺ ॥ इदंनमौवृषभायस्वराजोसत्यशुष्मायतवसेवाचि । अस्मिन्निद्रवृज
नेसर्ववीराः स्मत्सुरिभिस्तवशर्मन्स्याम ॥ ११ ॥ (११०१२) तं सुमेषमहयास्वर्विदंशतंयस्यसुभ्वः साकमीरते ।
अत्यंनवाजैहवनस्यदंरथमैद्रवृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥ सपर्वतो न धरुणेष्वच्युतः सहस्रमूर्तिस्तविषीषुवावृधे । इंद्रोय
द्वत्रमवधीनदीवृतमुञ्जनणीं सिजहृषाणोऽअंधसा ॥ सहिद्वरोद्वरिषुवत्रऽऊधनिचंद्रबुधोमदवृद्धोमनीषिभिः । इंद्रंत
महेस्वपस्ययाधियामंहिष्ठरातिसहिपप्रिंधसः ॥ आयं पृणांतिदिविसद्वाहर्षिषः समुद्रंनसुभ्वः १ स्वाऽअभिष्टयः । तंवृत्र
हेत्यऽअनुतस्थूरुतयः शुष्माऽइंद्रमवाताऽअहुतप्सवः ॥ अभिस्ववृष्टिमदेऽअस्ययुध्यतोरध्वीरिवप्रवणेसंस्वरुतयः । इंद्रो
यद्वज्रीधृषमाणोऽअंधसाभिनद्वलस्यपरिधींऽसर्ववत्रितः⁺ ॥ १२ ॥ परीधृणाचरतितित्विषेशवोपोवृत्वीरजसोबुधमाश
यत् । वृत्रस्ययत्प्रवणेदुर्गृभिः श्वनोनिजघंथहन्वोरिंद्रतन्युतु⁺ ॥ इदंनहित्वान्युषंत्यूमयोब्रह्माणींद्रतवयानिवर्धना ।
त्वष्टाचिन्तेयुज्यंवावृधेशवस्ततक्षवज्रंमभिभूत्योजसं ॥ जघन्वांऽउहर्षिभिः संभृतकृतविंद्रवृत्रमनुषेगातुयन्नपः । अयं
च्छथाबाहोर्वज्रमायसमधारयोदिव्यासूर्यहृशे⁺ ॥ बृहत्स्वश्चंद्रममवद्यदुक्थ्य १ मकृण्वतभियसारोहणंदिवः । यन्मानु
षप्रधनाऽइंद्रमृतयः स्वर्नृषाचोमरुतोमदन्ननु ॥ द्यौश्चिद्रस्यामवांऽअहैः स्वनादयोयवीज्रियसावज्रऽइंद्रते । वृत्रस्ययद्व

(११०१२) तं सुमेषमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः सव्यइंद्रोजगतीत्रयोदशयत्नेत्रिष्टुभौ ।

द्वधानस्वरोदसीमदेसुतस्यशवसाभिनच्छिरः ॥ १३ ॥ यदिन्विद्रपृथिवीदशभुजिरहानिविश्वातनंतकृष्टयः । अ
त्राहतेमधवन्विश्रुतंसहोद्यामनुशवसाबर्हणाभुवत् ॥ त्वमस्यपारेरजसोव्योमनः स्वभूत्योजाऽअवसेधृषन्मनः । चकृषे
भूमिंप्रतिमानमोजसोपः स्वः परिभूरेष्यादिवं ॥ त्वंभुवः प्रतिमानं पृथिव्याऽऽकृष्ववीरस्यबृहतः पतिर्भूः । विश्वमाप्राऽ
अंतरिक्षमहित्वासत्यमद्धानकिरन्यस्त्वावान् ॥ नयस्यद्यावापृथिवीऽअनुव्यचोनसिंधवोरजसोऽअंतमानशुः । नोत
स्ववृष्टिमदेऽअस्ययुध्यंतऽएकोऽअन्यच्चकृषेविश्वमानुषक्⁺ ॥ आर्चन्नत्रमरुतः सस्मिन्नाजौविश्वेदेवासोऽअमदन्ननुत्वा ।
वृत्रस्ययद्वृष्टिमतावधेनित्वमिंद्रप्रत्यानंजघंथ ॥ १४ ॥ (११०१३) न्यूऽपुवाचंप्रमहेभरामहेगिरऽइंद्रायसदने
विवस्वतः । नूचिद्धिरक्षससतामिवाविद्वन्नदुष्टुतिर्द्विणोदेषुशस्यते ॥ दुरोऽअश्वस्यदुरऽइंद्रगोरंसिदुरोयवस्यवसुनऽइ
नस्पतिः । शिक्षानरः प्रदिवोऽअकामकर्शनः सखासखिभ्यस्तमिदंगृणीमसि ॥ शचीवऽइंद्रपुरुकृह्युमत्तमवेदिदमभि
तक्षेकितेवसु । अतः संगृभ्याभिभूतऽआभरमात्वायतो जरितुः काममूनयीः ॥ एभिर्द्युभिः सुमना एभिर्दिभिर्निरुंधा
नोऽअमर्तिगोभिर्श्विना । इंद्रेणदस्युंदुरयंतऽइंदुभिर्द्युतद्वेषसः समिषारभेमहि ॥ समिद्रायासमिषारभेमहिसंवाजे
भिः पुरुश्चंद्रैर्भिर्द्युभिः । संदेव्याप्रमत्यावीरशुष्मयागोऽअग्रयाश्वावत्यारभेमहि ॥ १५ ॥ तेत्वामदाऽअमदन्तानिवृ

(११०१३) न्यूषुवाचमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः सव्यइंद्रोजगतीअत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

श्रवसं.
अ.१अ.४
॥ २६ ॥

पुण्यातेसोमासोवृत्रहर्त्येषुसत्पते ॥ यत्कारवेदशवृत्राण्यप्रतिबहिष्मतेनिसहस्राणिबर्हयः ॥ युधायुधमुपधेदैषिधृष्ण्या
पुरापुरंसमिदं हस्योजसा । नभ्यायदिद्रसख्यापरावतिनिबर्हयोनमुचिनाममायिनं ॥ त्वंकरजमुतपूर्णयंवधीस्तेजिष्ठया
तिथिग्वस्यवर्तनी । त्वंशतावंगृदस्याभिनत्पुरो नानुदःपरिषूताऽऽजिष्वना ॥ त्वमेतान्जनराज्ञोद्विर्दशाबंधुनासुश्रवं
सोपजग्मुषः । षष्टिंसहस्रानवतिनवश्रुतोनिचक्रेणरथ्यादुष्पदावृणक् ॥ त्वमाविथसुश्रवंसंतवोतिभिस्तवत्रामभिरिंद्र
तूर्वयाणं । त्वमस्मैकुत्समतिथिग्वमायुंमहेराज्ञेयूनेऽअरंधनायः ॥ यऽउहर्चींद्रदेवगोपाःसखायस्तेशिवतमाऽअसा
म । त्वांस्तोषामत्वयासुवीराद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः ॥ १६ ॥ (११०१४) मानोऽअस्मिन्मघवन्पूत्स्वंहसिन
हितेऽअंतःशवसःपरीणशे । अक्रंदयोनद्योऽरुरुवद्वनाकथानक्षोणीभियसासमारत ॥ अर्चाशक्रायशाकिनेशचीवते
शृण्वंतमिंद्रमहयन्मभिष्टुहि । योधृष्णुनाशवसारोदसीऽउभेवृषावृषत्वावृषभोन्युजते ॥ अर्चादिवेबृहतेशृष्यंश्वचःस्वक्ष
त्रयस्यधृषतोधृषन्मनः । बृहच्छ्रवाऽअसुरोबर्हणाकृतःपुरोहरिभ्यावृषभोरथोहिषः ॥ त्वंदिवोबृहतःसानुकोपयोवत्माना
धृषताशंबरंभिनत् । यन्मायिनोमंदिनामंदिनाधृषच्छितांगभस्तिमशनिपृतन्यसि । नियद्वणाक्षिष्वसनस्यमूर्धनिशुष्णा
स्यचिद्वदिनोरोरुवद्वना । प्राचीनेनमनसाबर्हणावतायदद्याचित्कृणवःकस्त्वापरि ॥ १७ ॥ त्वमाविथनयंतुर्व

(११०१४) मानोअस्मिन्नित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगतीषष्ट्यष्टमीनवम्येकादश्यस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १
अनु. १०

॥ २६ ॥

शयदुत्वंतुर्वीतिवय्यशतक्रतो । त्वंरथमेतंशंकृत्येधनेत्वंपुरो नवतिदंभयोनव ॥ सघाराजासत्यतिःशूशुवज्जनोरातह
व्यःप्रतियःशासमिन्वति । उक्थावायोऽअभिगुणातिराधसादानुरस्माऽउपरापिन्वतेदिवः ॥ असंमक्षत्रमसंमामनी
षाप्रसौमपाऽअपसासंतुनेमे । येतऽइंद्रदुषोवर्धयतिमहिक्षत्रंस्थविरंवृष्ण्यंच ॥ तुभ्येदेतेबहुलाऽअद्रिदुग्धाश्चमूषद
श्चमसाऽइंद्रपानाः । व्यश्रुहितर्पयाकाममेषामधामनोवसुदेयायकृष्व ॥ अपामतिष्ठद्धरुणंद्धरंतमोतवृत्रस्यजठरेषुप
र्वतः ॥ अभीमिंद्रोद्योवृत्रिणाहिताविश्वाऽअनुष्ठाःप्रवृणेषुजिघ्रते ॥ सशेवृधमधिधाद्युम्रमस्मेमहिक्षत्रंजनाषाळिद्रत
व्यं ॥ रक्षाचनोमधोनःपाहिसूरीत्रायेचनःस्वपत्याऽइषेधाः ॥ १८ ॥ (११०१५) दिक्श्चिदस्यवरिमाविषप्रथऽइंद्रं
नमहापृथिवीचनप्रति । भीमस्तुविष्मान्चर्षणिभ्यऽआतपःशिशीतेवज्रंतेजसेनवंसंगः ॥ सोऽअर्णवोननद्यःसमुद्रियः
प्रतिगृभ्णातिविश्रितावरीमभिः । इंद्रःसोमस्यपीतयेवृषायतेसनात्सयुधमऽओजसापनस्यते ॥ त्वंतमिंद्रपर्वतंनभोज
सेमहोनृग्नस्यधर्मेणाभिरज्यसि । प्रवीर्येणदेवतातिचेकितेविश्वंस्माऽउग्रःकर्मणेपुरोहितः ॥ सऽइद्वनेनमस्युभिर्वच
स्यतेचारुजनेषुप्रब्रुवाणऽइंद्रियं । वृषाछंदुर्भवतिहर्षतोवृषाक्षेमेणधेनामघवायदिन्वति ॥ सऽइन्महानिसमिधानिम
ज्मनाकृणोतिद्युधमऽओजसाजनैभ्यः । अधाचनश्रद्धतिविवीमतऽइंद्रायवज्रनिघनिघ्नतेवधं ॥ १९ ॥ सहिश्रव

(११०१५) दिवश्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती ।

स्युःसदनानि कृत्रिमाक्ष्मयावृधानऽओजसाविनाशयन् । ज्योतीषि कृण्वन्नवृकाणि ज्यवेवसुकृतुःसर्तवाऽअपःसृजत् ॥
दानायमनःसोमपावन्नस्तुतेवाचाहरीवंदनभ्रुदाकृधि । यमिष्ठासःसारथयोयऽइंद्रतेनत्वाकेताऽआदभ्रुवंतिभूर्णयः ॥
अप्रक्षितंवसुभिर्षिहस्तयोरषाङ्गसहस्तान्विभ्रुतोदधे । आवृतासोवतासोनकर्तृभिस्तनूषुतेकृतवऽइंद्रभूरयः ॥ २० ॥
(११०१६) एषप्रपूर्वीरवतस्यचक्षिषोत्योनयोषामुदयस्तभुर्वणिः । दक्षमहेपाययतेहिरण्ययंरथमावृत्याहरियोगमृ
भ्वंसं ॥ तंगूर्तयोनेमन्निषःपरीणसःसमुद्रंनसंचरणेसनिष्यवः । पतिंदक्षस्यविदथस्यनूसहो गिरिनवेनाऽअधिरोहतेज
सा ॥ सतुर्वणिर्महांऽअरेणुपौस्येगिरेर्भृष्टिर्नभ्राजतेतुजाशवः । येनशुष्णीमायिनमायसोमदेदुध्रऽआभूषुरामयन्निदाम
नि ॥ देवीयदितर्विषीत्वावृधोतयऽइंद्रसिषत्तयुषसंसूर्यः । योधृष्णुनाशवसाबाधतेतमऽइयतिरेणुंबृहदहरिष्वणिः ॥
वियत्तिरोधरुणमच्युतरजोतिष्ठिपोदिवऽआतासुबर्हणा । स्वर्मीद्वेयन्मदऽइंद्रहर्ष्याहन्वृत्रंनिरपामौजोऽअर्णवः ॥
त्वंदिवोधरुणंधिषऽओजसापृथिव्याऽइंद्रसदनेषुमाहिनः । त्वंसुतस्यमदेऽअरिणाऽअपोविब्रुवस्यसमयापाग्यारुजः
॥ २१ ॥ (११०१७) प्रमंहिष्ठायबृहतेबृहद्रयेसत्यशुष्मायतवसैर्मतिभरे । अपामिवप्रवणेयस्यदुर्धरंराधोविश्वायु
शवसेऽअपावृतं ॥ अधतेविश्वमनुहासदिष्टयऽआपोनिभ्रेवसवनाहविष्मतः । यत्पर्वतेनसमशीतहर्यतऽइंद्रस्यवज्रः

(११०१६) एषप्रपूर्वीरितिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती । (११०१७) प्रमंहिष्ठायेतिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः

श्रार्थिताहिरण्ययः ॥ अस्मैभीमायनमसासमध्वरऽउषोनशुभ्रऽआभरापनीयसे । यस्यधामश्रवसेनामैद्रियंज्योतिर
कारिहरितोनायसे ॥ इमेतऽइंद्रतेवयंपुरुष्टुतयत्वारभ्यचरामसिप्रभूवसो । नहित्वदन्योगिर्वणोगिरःसघत्क्षोणीरिव
प्रतिनोहर्यतद्वचः ॥ भूरितऽइंद्रवीर्यं तवस्मस्यस्तोतुर्मधवन्काममापृण । अनुतेद्यौर्बृहतीवीर्यममऽइयंचतेपृथिवी
नेमऽओजसे ॥ त्वंतमिद्रपर्वतमहामुरुंवज्रेणवज्रिन्पर्वशश्चकतिथ । अवासृजोनिवृताःसर्तवाऽअपःसत्राविश्वंदधिषे
केवलंसहः ॥ २२ ॥ (इतिप्रथमेमण्डलेदशमोनुवाकः) ॥ (१११११) नूचित्सहोजाऽअमृतोनिनुंदतेहोतायदूतोऽअ
भंवद्विवस्वतः । विसार्धिष्ठेभिःपथिभीरजोममऽआदेवताताहविषाविवासति ॥ आस्वमद्वयुवमानोऽअजरस्तृष्व
विष्यन्नतसेषुतिष्ठति । अत्योनपृष्ठंपुषितस्यरोचतेदिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदत् । ऋणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरोहितोहोता
निषत्तोरयिषाळमर्त्यः । रथोनविक्ष्वंजसानऽआयुषुव्यानुषगवार्यादेवऽऋण्वति ॥ विवार्तजूतोऽअतसेषुतिष्ठतेवृथाजु
हूभिःसृण्यातुविष्वणिः । तृषुयदग्नेवनिनोवृषायसेकृष्णतऽएमरुशदूमेऽअजर ॥ तपुर्जभोवनऽआवार्तचोदितोयूथेन
साह्वऽअववातिवंसंगः । अभिव्रजंनक्षितंपाजसारजःस्थानुश्चरथंभयतेपतत्रिणः ॥ २३ ॥ दधुष्टाभृगवोमानुषेष्वार
यिनचारुसुहवजनेभ्यः । होतारमग्नेऽअतिथिंवरैण्यमित्रंनशेवदिव्यायजन्मने ॥ होतारंसप्तजुहोऽयजिष्ठयंवाघतोवृ
सव्यइंद्रोजगती । (१११११) नूचिदितिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाअभिर्जगतीअत्याश्रतस्त्रिष्टुभः ।

णतेऽअध्वरेषु । अग्निविश्वेषामरतिंवसूनांसपर्यामिप्रयसायामिरत्नं ॥ अच्छिद्रासूनोसहसोनोऽअद्यस्तोतृभ्योमित्रमहः
 शर्मयच्छ । अग्नेगणतमंहसऽउरुभ्योजीनपात्पूर्भिर्भार्यसीभिः ॥ भवावरूथंगृणतेविभावोभवामघवन्मघवद्भ्यःशर्म । उरु
 ध्याग्नेऽअंहसोगुणतंप्रातर्मक्षुधियावसुर्जगम्यात् ॥ २४ ॥ (११११२) वयाऽइदग्नेऽअग्नयस्तेऽअन्येत्वेविश्वेऽअमृता
 मादयंते । वैश्वानरनाभिरसिक्षितीनांस्थूणेवज्रनोऽउपमिद्यंथ । मूर्धादिवोनाभिरग्निःपृथिव्याऽअथाभवदरतीरोद
 स्योः । तत्वादेवासौजनयंतदेवंवैश्वानरज्योतिरिदार्याय ॥ आसूर्येनरश्मयोध्रुवासोवैश्वानरेदधिरेग्नावसूनि । यापर्व
 तेष्वावधीष्वप्सुयामानुषेष्वासितस्यराजा ॥ बृहतीऽइवसूनवेरोदसीगिरोहोतामनुष्योऽनदक्षः ॥ स्वर्वतेसत्यशुष्मायपू
 र्वीवैश्वानरायनृतमाययहीः⁺ ॥ दिवश्चित्तेबृहतोजातवेदोवैश्वानरपरिरिचेमहित्वं । राजाकृष्टीनामसिमानुषीणांयु
 धादेवेभ्योवरिवश्चकथ ॥ प्रनूर्महित्वंवृषभस्यवोच्यंपूरवोवृत्रहणंसचंते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाऽअधूनोत्का
 ष्टाऽअवशंबरभेत् ॥ वैश्वानरोमहिम्नाविश्वकृष्टिर्भरद्वाजेषुयजतोविभावा । शातवनेयेशतिनीभिरग्निःपुरुणीथेजरते
 सनृतावान् ॥ २५ ॥ (११११३) वह्नियशसंविदथस्यकेतुसंप्राव्यदूतंसद्योऽअर्थ । द्विजन्मानंरयिमिवप्रशस्तंरा
 तिंभरद्भगवेमातरिश्वा ॥ अस्यशासुरुभयांसःसचंतेहविष्मंतऽउशिजोयेचमतीः । दिवश्चित्पूर्वोन्यसादिहोतापृच्छयो
 (११११२) वयाइदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधावैश्वानरोमिच्छिष्टुप् । (११११३) वह्नियशसमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमो

विश्वपतिर्विधुवेधाः⁺ ॥ तंनव्यसीहृदऽआजायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः । यमृत्वजोवृजनेमानुषासःप्रयस्वं
 तऽआयवोजीजनंत ॥ उशिकपावकोवसुर्मानुषेषुवरैण्योहोताधायिविधु । दमूनागुहपतिर्दमसऽआग्निर्भुवद्रथिपती
 रयीणां⁺ ॥ तत्वाव्यंपतिमग्नेरयीणांप्रशंसामोमतिभिर्गोतमासः । आशुनवाजंभरंमर्जयंतःप्रातर्मक्षुधियावसुर्जग
 म्यात् ॥ २६ ॥ (११११४) अस्माऽइदुप्रतवसेतुरायप्रयोनहमिंस्तोमंमार्हिनाय । ऋचीपमायाधिगवऽओहमिंद्रायब्र
 ह्माणिराततमा ॥ अस्माऽइदुप्रयऽइवप्रयसिभराभ्यांगूषंवाधेसुवृक्ति । इंद्रायहृदामनसामनीषाप्रत्नायपत्येधियोमर्जयं
 तं ॥ अस्माऽइदुत्यमुपमंस्वर्षाभराभ्यांगूषमास्येन । महिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनांसुवृक्तिभिःसूरिवावृधधै ॥ अस्माऽइदु
 स्तोमंसंहिनोमिरथंनतष्टेवतत्सिनाय । गिरश्चगिर्वाहसेसुवृक्तींद्रायविश्वमिन्वंमेधिराय ॥ अस्माऽइदुससिमिवश्रवस्येंद्रा
 यार्कंजुह्वाइसमंजे । वीरंदानौकसंवदधैपुरांगुतश्रवसंदर्माणं ॥ २७ ॥ अस्माऽइदुत्वष्टातक्षद्वज्रंस्वपस्तमंस्वर्यंरण
 य । वृत्रस्यचिद्विदधेनमर्मेतुजन्नीशानस्तुजताकियेधाः⁺ ॥ अस्येदुमातुःसर्वनेषुसद्योमहःपितुंपपिवाञ्चार्वन्ना । मुपा
 यद्विष्णुःपचतंसहीयान्विध्वद्वाहंतिरोऽअद्रिमस्ता । अस्माऽइदुग्राश्चिदेवपत्नीरिंद्रायार्कमहिहृत्यऽऊबुः । परिद्या
 वापृथिवीजंभ्रउर्वीनास्यतेमहिमानंपरिष्टः ॥ अस्येदेवपरिरिचेमहित्वंदिवस्पृथिव्याःपर्यतरिक्षात् । स्वराळिंद्रोदमऽ
 नोधाअग्निच्छिष्टुप् । (११११४) अस्माइद्वितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाइंद्रच्छिष्टुप् ।

आविश्वगूर्तःस्वरिरमंत्रोववक्षेरणाय ॥ अस्येदेवशवसाशुषंतंविष्ट्रज्रेणवृत्रमिंद्रः । गानवाणाऽअवनीरमुंचदभिश्च
वोदावनेसचेताः ॥ २८ ॥ अस्येदुत्वेषसारंतसिंधवःपरियद्वज्रेणसीमयच्छत् । ईशानकृद्वाशुषेदशस्यन्तुर्वीतयेगाधं
तुर्वणिःकः ॥ अस्माऽइदुप्रभरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेत्यन्नणीस्यपांचरधै ॥
अस्येदुप्रब्रूहिपूर्व्याणितुरस्यकर्माणिनव्यऽउक्थैः । युधेयर्दिष्णानऽआयुधान्यृधायमाणोनिरिणातिशत्रून् ॥ अस्येदु
भियागिरयश्चट्टाद्यावाचभूमाजनुषस्तुजेते । उपोवेनस्यजोगुवानऽओणिंसद्योभुवद्वीर्यीयनोधाः ॥ अस्माऽइदुत्यद
नुदाय्येषामेकोयद्वज्रेभूरेरीशानः । प्रैतशंसूर्येपस्पृधानंसौवश्येसुष्विमावर्दिंद्रः ॥ एवातेहारियोजनासुवृक्तीद्रब्रह्माणि
गोतमासोऽअक्रन् । एषुविश्वपेशसंधियैधाःप्रातर्मक्षधियावसुर्जगम्यात् ॥ २९ ॥ इतिप्रथमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

चतुर्थाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १५ ऋचः १५२ ॥ त्यागः ॥ अधिभ्यामिंद्र. १० उपसइदं. २० सूर्यायेदं. १३ इंद्रायेदं. ७२
अग्नयइदं. ९ अग्नयेवैश्वानरायेदं. ७ अग्नयइदं. ५ इंद्रायेदं. १६ ॥ तिप्रथमेचतुर्थः ॥

प्रसप्तोनात्वंनववृष्णेपञ्चोनामारुतंनिष्टुबंतंपरमाग्नेयमैद्रात्पश्वादशपराशरःशाक्तयोद्वैपदंतद्रयिर्वनेषुश्रीणन्छुक्रोवने
मैकादशोपप्रदशनिकाव्यारयिनोपप्रयंतोनवगोतमोराहृगणोगायत्रंतुजुषस्वपंचकातेकथाभित्वागायत्रंतुहिरण्यकेशो
द्वादशाद्यौतृचौत्रैष्टुभौष्णिहौपूर्वोन्नयेवामध्यमायेत्थाषोळशैद्रंपांकंहियामित्यस्यांनिपातिनोदध्यङ्मनुरधर्वाचेति ५

हरिः ओ३म् ॥ (११११५) प्रमन्महेशवसानायशूषमांगुषंगिर्विणसेऽअंगिरस्वत् । सुवृक्तिभिःस्तुवत्ऽऋग्मि
यायार्चामार्कनरेविश्रुताय ॥ प्रवोमहेमहिनमोभरध्वमांगुष्यैशवसानायसाम् । येनानःपूर्वपितरःपदज्ञाऽअर्चितोऽ
अंगिरसोगाऽअविंदन् ॥ इंद्रस्यांगिरसांचेष्टौविदत्सरमातनयायधासिं । बृहस्पतिर्भिन्नदद्रिंविदद्वाःसमुस्त्रियाभिर्वाव
शंतनरः ॥ ससुष्टुभासस्तुभाससविप्रैःस्वरेणाद्रिंस्वयोंऽनवगवैः । सरण्युभिःफलिगामिंद्रशक्रवलंरवैणदरयोदशगवैः ॥
गृणानोऽअंगिरोभिर्दस्मविवरूपसासूर्येणगोभिरंधः । विभूम्याऽअप्रथयऽइंद्रसानुदिवोरजऽउपरमस्तभायः ॥ १ ॥
तदुप्रयक्षतममस्यकर्मदस्मस्यचारुतममस्तिदंसः । उपहृरेयदुपराऽअपिन्वन्मध्वर्णसोनद्यश्चतस्रः ॥ द्विताविवत्रेसन
जासुनीळेऽअयास्यस्तवमानेभिरकैः । भगोनमेनेपरमेव्योमन्नधारयद्रोदसीसुदंसाः ॥ सनादिवंपरिभूमाविरूपेपुनर्भु
वायुवतीस्वेभिरेवैः । कृष्णेभिरुक्तोषारुशद्विर्पुभिराचरतोऽअन्यान्या ॥ सनेमिसूख्यंस्वपस्यमानःसूनुर्दीधारशव
सासुदंसाः । आमासुचिदधिषेपक्कमंतःपर्यःकृष्णासुरुशद्रोहिणीषु ॥ सनात्सनीळाऽअवनीरवाताव्रतारक्षंतेऽअमृताः
सहोभिः । पुरुसहस्राजनयोनपक्षीर्दुवस्यंतिस्वसारोऽअहयाणं ॥ २ ॥ सनायुवोनमसानव्योऽअर्कैर्वसूयवोमतयोद
सदद्भुः । पतिंनपक्षीरुशतीरुशंतंस्पृशंतित्वाशवसावन्मनीषाः+ ॥ सनादेवतवरायोगभस्तौनक्षीयंतेनोपदस्यंतिदस्म ।

(११११५) प्रमन्महइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोपाइंद्रक्षिष्टुप् ।

द्युमाँऽअसिंक्रुतुमाँऽइंद्रधीरःशिक्षाशचीवःस्तर्वनःशचीभिः ॥ सनायतेगोतमऽइंद्रनव्यमतक्षुद्रहृहरियोजनाय । सु
नीथार्यनःशवसाननोधाःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३ ॥ (११११६) त्वमहाँऽइंद्रयोहृशुष्मैर्द्यावाजज्ञानःपृ
थिवीऽअमेधाः । यद्धतेविश्वगिर्यश्चिदभ्वाभियादृह्वासःकिरणनैजन् ॥ आयद्धरीऽइंद्रविप्रतावेरातेवज्रंजरीताबा
होर्धात् । येनाविहर्यतक्रतोऽअमित्रान्पुरऽइष्णासिपुरुहूतपूर्वीः+ ॥ त्वंसत्यऽइंद्रधृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षानर्यस्त्वंपाद् ।
त्वंशुष्णवृजनेपक्षऽआणौयूनेकुत्सायद्युमतेसचाहन् ॥ त्वंहत्यदिंद्रचोदीःसखावृत्रंयद्धन्निन्वृषकर्मन्नुभ्राः । यद्धशूर
वृषमणःपराचैर्विदस्यूर्योनावकृतोवृथाषाद्+ ॥ त्वंहत्यदिंद्रारिषण्यन्हृहस्यचिन्मर्तानामजुष्टौ । व्यस्मदाकाष्ठाऽअ
वैतेवर्धनेववज्रिच्छथिह्यमित्रान् ॥ ४ ॥ त्वांहत्यदिंद्राणंसातौस्वर्मीद्विनरऽआजाहवंते ॥ तवस्वधावऽइयमासमर्यऽ
ऊतिर्वाजैवतसाय्याभूत् । त्वंहत्यदिंद्रसप्तयुध्यन्पुरोवज्रिन्पुरुकुत्सायदर्दः । वह्निनयत्सुदासेवृथावर्गहोराजन्वरीवः
पूरवेकः । त्वंत्यात्रऽइंद्रदेवचित्रामिषमापोनपीपयःपरिऽमन् । यथाशूरप्रत्यस्मभ्यंयंसित्मनमूर्जनविश्वधृक्षरध्वै ॥
अकारितऽइंद्रगोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्तानमसाहरिभ्यां । सुपेशसंवाजमार्भरानःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ५ ॥
(११११७) वृष्णेशधीयसुमखायवेधसेनोधःसुवृक्तिप्रभरामरुद्र्यः । अपोनधीरोमनसासुहस्त्योगिरःसमंजेविदथे

(११११६) त्वमहानितिनवर्चससूक्तस्यगौतमोबोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् । (११११७) वृष्णेशधीयेति पंचदशर्चससूक्तस्यगौतमोनोधामरुतो जगती अंत्यात्रिष्टुप् ।

प्राभुवः ॥ तेजज्ञिरेदिवऽक्रुष्वासऽउक्ष्णोरुद्रस्यमर्याऽअसुराऽअरेपसः । पावकासःशुचयःसूर्याऽइवसत्वानोनद्र
प्सिनोघोरवर्षसः ॥ युवानोरुद्राऽअजराऽअभोग्धनोववक्षुरधिगावःपर्वताऽइव । दृह्वाचिद्विश्वाभुव्नानिपाधिवाप्र
च्यावयंतिदिद्व्यानिमज्मना ॥ चित्रैरंजिभिर्वपुष्व्यजतेवक्षःसुरुक्माँऽअधियेतिरेशुभे । अंसंष्वेषानिभिर्मृक्षुऽक्रुष्टयः
साकंजज्ञिरेस्वधयादिवोनरः ॥ ईशानकृतोधुनयोरिशादसोवातान्विद्युतस्तविषीभिरकत । दुहंत्यूधर्दिद्व्यानिधूत
योभूमिपिन्वंतिपर्यसापरिऽज्रयः ॥ ६ ॥ पिन्वंत्यपोमरुतःसुदानवःपयोधूतवद्विदथेप्राभुवः । अत्यंनमिहेविनयं
तिवाजिनमुत्संदुहंतिस्तनयंतमक्षितं ॥ महिषासोमायिनश्चित्रभानवोगिर्योनस्वतवसोरघुष्यदः । मृगाऽइवहस्तिनः
खादथावनायदारुणीषुतविषीरयुग्ध्वं ॥ सिंहाऽइवनानदतिप्रचैतसःपिशाऽइवसुपिशोविश्ववेदसः । क्षपोजिन्वंतःपृ
षतीभिऽक्रुष्टिभिःसमित्सबाधःशवसाहिमन्यवः ॥ रोदसीऽआवदतागणश्रियोनृषाचःशूराःशवसाहिमन्यवः ॥ आवं
धुरेष्ममतिनदर्शिताविद्युन्नतस्यौमरुतोरथेषुवः ॥ विश्ववेदसोरयिभिःसमौकसःसंभिऽश्लासःस्तविषीभिर्विरपशिनः ।
अस्तारऽइषुदधिरगभस्त्योरनंतशुष्मावृषखादयोनरः ॥ ७ ॥ हिरण्ययेभिःपविभिःपयोवृधऽउज्जिघ्रंतऽआपथ्योऽन
पर्वतान् । मत्वाऽअयासःस्वसुतोभ्रुवच्युतोदुध्रकृतोमरुतोभ्राजदृष्टयः ॥ घृषुपावकंवनिनंविचर्षणिंरुद्रस्यसूनुहुवसा
गृणीमसि । रजस्तुरंतवसंमारुतंगणमृजीषिणंवृषणंसश्चतश्रिये+ ॥ प्रनूसमर्तःशवसाजनोऽअतितस्यौवऽऊतीमरुतो

यमावत । अर्वेद्विर्वाजं भरते धनानृभिरापृच्छयं क्रतुमाधेति पुथ्यति ॥ चकृत्यं मरुतः पृत्सु दुष्टं द्युमंतं शुष्मं मधवत्सु धत्तन ।
 धनस्य तमुक्थ्यं विश्वचर्षणितो कं पुष्ये मृतनयं शतं हिमाः । नृष्टिरं मरुतो वीरवैत मृतीषा हंरयि मस्मा सुधत्त । सहस्रिणं शति
 नैश शुवांसं प्रातर्मधुधिया वसुजगम्यात् ॥ ८ ॥ (११२११) पश्वानतायुं गुहा चर्तंतं नमो युजानं नमो वहंतं ॥ सजोषाधीराः
 पदेरनुगमन्नुपत्वासीदन्विष्वेयजत्राः ॥ ऋतस्य देवाऽअनुमता गुभुवत्परिष्टिद्यौर्नभूम ॥ वर्धती मापः पन्वासु शिश्वि मृतस्य
 योनागर्भे सुजातं ॥ पुष्टिर्नरणाक्षितिर्न पृथ्वी गिरिर्न भुज्मक्षो दोनशंभु ॥ अत्योना ज्मन्त्सर्गं प्रतक्तः सिंधुर्नक्षोदः कऽ
 ईवराते ॥ जामिः सिंधूनां भ्रातैव स्वस्त्रामिभ्यान्नरा ज्ञावना न्यत्ति ॥ यद्वातजतो वनाव्यस्थादग्निर्हंदातिरोमो पृथिव्याः ॥
 श्वसित्यप्सु हंसो नसीदन्क्रवाचेतिष्ठो विशामुषर्भुत् ॥ सोमो न वेधाऽऋतप्रजातः पशुर्न शिश्वा विभुर्दूरेभाः ॥ ९ ॥
 (११२१२) रयिर्न चित्रासूरो न सहगायुर्न प्राणो नित्यो न सूनुः ॥ तक्कानभूर्णिर्वनासिषक्तिपयो न धेनुः शुचिर्विभावा ॥
 दाधारक्षेममोको नरण्वो यवो न पक्वो जेतुजनां ॥ ऋष्टिर्नस्तुभ्वा विधुप्रशस्तो वाजी न प्रीतो वयो दधाति ॥ दुरोकशोचिः
 क्रतुर्न नित्यो जायेव यो नावरं विश्वस्मै ॥ चित्रो यदभ्रादश्वेतो न विधुरथो न रुक्मी त्वेषः समत्सु ॥ सेनैव सृष्टामेदधात्यस्तुर्न
 दिद्युत्स्वेषप्रतीका ॥ यमो हं जातो यमोजनि त्वं जारः कनीनां पतिर्जनीनां ॥ तं वश्चराथा वयं वसत्यास्तं न गावो न क्षंतऽइदं ॥

(११२११) पश्वानेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिद्विपदा विराट् (११२१२) रयिर्नेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिद्विपदा विराट्

सिंधुर्नक्षोदः प्रनीचीरैर्नोन्नवैत गावः स्वर्हृशीके ॥ १० ॥ (११२१३) वनेषु जायुर्मतेषु मित्रो वृणीते शुष्टिराजे वाजु
 र्ग ॥ क्षेमो न साधुः क्रतुर्न भद्रो भुवत्स्वाधीर्होता हव्यवाट् ॥ हस्ते दधानो नृम्णा विश्वान्यमै देवान्धाद्रुहानिषीदन् ॥ विदं
 तीमन्नरो धियं धाहृदायत्तृष्टान्मंत्राऽअशंसन् ॥ अजो नक्षां दाधार पृथिवी तस्तं भद्यां मंत्रैभिः सत्यैः ॥ प्रियापदानि पश्वो
 निपाहि विश्वायुरग्ने गुहा गुहंगाः ॥ यऽईचिकेत गुहा भवैत मायः ससाधारामृतस्य ॥ विये चृतं त्यूता सपंतऽआदिद्वसू
 नि प्रववाचास्मै ॥ वियो वीरुत्सुरोधन्महित्वो तप्रजाऽउत प्रसूष्वंतः ॥ चित्तिरपादमै विश्वायुः सग्ने वधीराः संमायचक्रुः
 ॥ ११ ॥ (११२१४) श्रीणन्नुपस्थादिवं भुरण्युः स्यातुश्चरथं मत्सून्व्यूणोत् ॥ परियदैषामेको विश्वेषां भुवंहवो देवानां
 महित्वा ॥ आदि त्वे विश्वे क्रतुं जुषंतं शुष्काद्यदैवजीवोजनिष्ठाः ॥ भजंत विश्वे देवत्वं नामऽऋतं सपंतोऽअमृतमेवैः ॥
 ऋतस्य प्रेषाऽऋतस्य धीतिर्विश्वायुर्विश्वेऽअपांसि चक्रुः ॥ यस्तुभ्यं दाशाद्योवाते शिक्षा तस्मै चिकित्वा त्रयिंदयस्व ॥
 होता निषत्तो मनोरपत्ये स चिश्वासां पतीरयीणां ॥ इच्छंतरेतो मिथस्तनूषसं जानतस्वैर्दक्षैर्मूराः ॥ पितुर्न पुत्राः क्रतुं जुषंत
 श्रोषन्त्येऽअस्य शासंतुरासः ॥ विरायऽऔर्णो हुरः पुरुक्षुः पिपेशना कंस्तुभिर्दमूनाः ॥ १२ ॥ (११२१५) शुक्रः शुशु

(११२१३) वनेष्विति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिद्विपदा विराट् । (११२१४) श्रीणन्ति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिद्विपदा विराट् । (११२१५) शुक्र इति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिद्विपदा विराट् ।

काँऽउषोनजारःप्रासमोचोदिवोनज्योतिः ॥ परिप्रजातःकृत्वाबभूथुभवोदेवानांपितापुत्रःसन् ॥ वेधाऽअहंसोऽ
अग्निर्विजानन्नधर्नगोनांस्वाज्ञापितूनां⁺ ॥ जनेनशेवंऽआहूयःसन्मध्येनिषत्तोर्ण्वोदुरोणे⁺ ॥ पुत्रोनजातोर्ण्वोदुरो
णेवाजीनप्रीतोविशोवितारीत् ॥ विशोयदहेनृभिःसनीळाऽअग्निर्देवत्वाविश्वान्यश्याः ॥ नर्किष्टऽएताव्रताभिर्नन्तिनृ
भ्योयदेभ्यःश्रुष्टिंचकथं ॥ तत्तुतेदंसोयदहन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तोविवेरपांसि ॥ उषोनजारोविभावोन्नःसंज्ञातरूपश्चिके
तदस्मै ॥ त्मनावहंतोदुरोऽयृण्वन्नवंतविश्वेस्वर्हृशीके ॥ १३ ॥ (११२।६) वनेमपूर्वीर्योमनीषाऽअग्निःसुशो
कोविश्वान्यश्याः ॥ आदैव्यानिब्रताचिकित्वानामानुषस्यजनस्यजन्म ॥ गर्भोयोऽअपांगर्भोवनानांगर्भश्चस्थातांगर्भ
श्चरथां ॥ अद्रौचिदस्माऽअंतर्दुरोणेविशानविश्वोऽअमृतःस्वाधीः⁺ ॥ सहिक्षपावाँऽअग्नीर्यीणांदाशद्योऽअस्माऽअ
रंसूक्तैः⁺ ॥ एताचिकित्वोभूमानिपाहिदेवानांजन्ममर्तौश्चविद्वान्⁺ ॥ वर्धान्यंपूर्वीःक्षपोविरूपाःस्थातुश्चरथमृतप्र
वीतं ॥ अराधिहोतास्वर्निषत्तःकृण्वन्विश्वान्यपांसिसत्या⁺ ॥ गोषुप्रशस्तिवनेषुधिषेभरंतविश्वेबलिंस्वर्णः ॥ वित्वा
नरःपुरुत्रासंपर्यन्पितुर्नजिब्रेविवेदोभरंत ॥ साधुर्नगृध्रस्तेवशूरोयातैवभीमस्त्वेषःसमत्सु ॥ १४ ॥ (११२।७)
उपप्रजिन्वन्नशुतीरुशंतपतिर्ननित्यंजनयःसनीळाः । स्वसारःश्यावीमरुषीमजुप्रन्वित्रमुच्छंतीमुषसंनगावः ॥ वीळुचि

(११२।६) वनेमेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशाक्तयःपराशरोमिद्विपदाविराट् । (११२।७) उपप्रजिन्वन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्तयः

हृहापितरोनऽउक्थैरद्रिरुज्जगंगिरसोरवेण । चक्रुर्दिवोबृहतोगातुमस्मेऽअहःस्वर्विविदुःकेतुमुन्नाः⁺ ॥ दधन्नृतंधन
यन्नस्यधीतिमादिदयोर्दिधिष्वोऽविभृत्राः । अतृष्यंतीरपसोयंत्यच्छादेवानजन्मप्रयसावर्धयतीः ॥ मथीद्यदीविभृतो
मातरिश्वांगृहेगृहेश्येतोजेन्योभूत् । आदीराज्ञेनसहीयसेसन्नादृत्यंभृगवाणोविवाय ॥ महेयत्पित्रऽइंसैदिवे
करवंत्सरत्पृशन्त्यश्चिकित्वान् । सृजदस्ताधृषतादिद्युमस्मेस्वार्थादिवोदुहितरित्विषिधात् ॥ १५ ॥ स्वऽआयस्तुभ्यंद
मऽआविभातिनमोवादाशादुशतोऽअनुद्यन् । वर्धोऽअग्नेवयोऽअस्यद्विबर्हायासद्रायासरथंयंजुनांसि ॥ अग्निर्विश्वा
ऽअभिपृक्षःसचंतेसमुद्रंनस्रवतःसप्तयह्वीः । नजामिभिर्विचिकितेवयोर्नोविदादेवेषुप्रमतिचिकित्वान्⁺ ॥ आयद्विषे
नूपतितेजऽआनदृच्छिरेतोनिषिक्तुद्यौरभीके । अग्निःशर्धमनवद्यंयुवानंस्वाध्वंजनयत्सूदयच्च ॥ मनोनयोध्वनःसद्य
ऽएत्येकःसत्रासूरोवस्वऽईशे । राजानामित्रावरुणासुपाणीगोषुप्रियममृतरक्षमाणा ॥ मानोऽअग्नेसख्यापित्र्याणिप्र
मर्षिष्ठांऽअभिविदुष्कविःसन् । नभोनरूपंजरिमामिनातेपुरातस्याऽअभिशस्तेरधीहि ॥ १६ ॥ (११२।८)
निकाव्येविधसःशश्वतस्कर्हस्तेदधानोनर्यापुरुणि । अग्निर्भुवद्रयिपतीरयीणांसत्राचक्राणोऽअमृतानिविश्वा ॥ अस्मे
वत्संपरिषंतंनविदन्निच्छंतोविश्वेऽअमृताऽअमूराः । श्रमयुवःपद्व्योधिधंघास्तस्थुःपदेपरमेचार्वग्नेः⁺ ॥ तिस्रोयदग्ने
पराशरोमिद्विष्टुप् । (११२।८) निकाव्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्तयःपराशरोमिद्विष्टुप् ।

शरदस्त्वामिच्छुर्चिधृतेन शुचयः सपर्यान् । नामानिचिदधिरेयज्ञियान्यसूदयंततन्वः १ सुजाताः ॥ आरोदसीबृहती
वेविदानाः प्ररुद्रियाजिरेयज्ञियासः । विदन्मतोनेमधिताचिकित्वान्निपदेपरमेतस्थिवांसं ॥ संजानानाऽउपसीद
अभिजुपसीवंतो नमस्यन्नमस्यन् । रिरिक्कांसस्तन्वः कृण्वतस्वाः सत्वा सख्युर्निमिषिरक्षमाणाः ॥ १७ ॥ त्रिःससयद्गु
ह्यानि त्वेऽइत्यदाविदुर्भिहितायज्ञियासः । तेभीरक्षंतेऽअमृतैसजोषाः पशून्चस्थातृन्चरथंचपाहि ॥ विद्वाँऽअग्नेवयुना
निक्षितीनां व्यानुपकृत्तुरुधोजीवसेधाः । अंतर्विद्वाँऽअध्वनो देवयानानतद्रोदूतोऽअभवो हविर्वाद् ॥ स्वाध्वो दिवऽ
आससयद्द्वीरायो दुरोव्यृतज्ञाऽअजानन् । विदद्भ्यं सरमा हृद्भूमव्येनानुकुमानुषीभोजते विद् ॥ आये विश्वा स्वपत्या
नितस्थः कृण्वानासोऽअमृतत्वार्यगातुं । महामहद्भिः पृथिवीवितस्थे माता पुत्रैरदितिर्धायसेवेः ॥ अधिश्रियं निदधु
श्चारुमस्मिन्दिवो यदक्षीऽअमृताऽअकृण्वन् । अधक्षरं तिसिंधवो न सृष्टाः प्रनीचीरग्रेऽअरुषीरजानन् ॥ १८ ॥
(११२१९) रयिनयः पितृवित्तोर्वयोधाः सुप्रणीतिश्चिकितुषो नशासुः । स्योनशीरतिथिर्नप्रीणानो होते वसन्नविधृतो
वितारीत् ॥ देवोनयः सवित्तासत्यमन्माक्रत्वानिपातिवृजनानि विश्वा । पुरुप्रशस्तोऽअमतिर्नसत्यऽआत्मेवशेवो दिधि
षाय्यो भूत् ॥ देवोनयः पृथिवी विश्वधायाऽउपक्षेति हि तमिन्नो न राजा । पुरःसदः शर्मसदो न वीराऽअनवद्यापति जुष्टेव

(११२१९) रयिनेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरो मिश्रिष्टुप ।

नारी ॥ तं त्वानरोदमऽआनित्यमिद्धमग्नेमचैतक्षितिषु ध्रुवासु । अधिद्युन्ननिदधुर्भूर्यस्मिन्भवा विश्वायुर्धरुणोरयीणां ॥
विपृक्षोऽअग्नेमध्वानोऽअश्रुर्विसुरयो ददतो विश्वमायुः । सनेमवाजैसमिधेष्वर्यो भागं देवेषु श्रवसे दधानाः ॥ १९ ॥ ऋ
तस्य हि धेनवो वावशानाः समदूधीः पीपयंतद्युभक्ताः । परावतः सुमनिर्भिक्षमाणावितिंधवः समयासस्रुराद्रि ॥ त्वेऽअग्ने
सुमतिर्भिक्षमाणादिविश्रवो दधिरेयज्ञियासः । नक्ता च चक्रुरुषसाविरूपे कृष्णंचवर्णं मरुणंच संधुः ॥ यान्नायेमर्तान्तसु
षूदोऽअग्ने ते स्याममध्वानो वयंच । छायेव विश्वं भुवनंसि सश्यापप्रिवात्रोदसीऽअंतरिक्षं ॥ अर्वद्भिरग्नेऽअर्वतो नृभिर्न
न्वीरैर्वीरान्वनुयामात्वोताः । ईशानासः पितृवित्तस्य रायो विसुरयः शतहिमानोऽअश्रुः । एतातेऽअग्नऽउचथानिवे
धोजुष्टानिसंतुमनसे हृदे च । शकेमरायः सुधुरो यमं ते धिश्रवो देवभक्तं दधानाः ॥ २० ॥ (११२३१) उपप्रयंतोऽअध्वरं
मंत्रवो चेमाग्रये । आरेऽअस्मे च शृण्वते ॥ यः स्त्रीहिंतीषु पूव्यः संजगमानासु कृष्टिषु । अरक्षद्वाशुषे गयं ॥ उत ब्रुवंतु जं
तवऽउदग्निर्वृत्रहार्जनि । धनं जयोरणेरणे ॥ यस्य दूतोऽअसि क्षये वर्षे हव्यानि वीतये । दस्मत्कृणोष्यध्वरम् ॥ तमि
त्सु हव्यमंगिरः सुदेवं सहसो य हो । जनाऽआहुः सुवर्हिषं ॥ २१ ॥ आचवहांसितांऽइह देवाऽउपप्रशस्तये । हव्यासुं श्रं
द्रवीतये ॥ नयोरुपब्दिरश्व्यः शृण्वेरथस्य कच्चन । यदग्नेयासि दूत्यं* ॥ त्वोती वाज्यहयोभिपूर्वस्मादपरः । प्रदाश्वाँ

(११२३१) उपप्रयंत इति नवर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो मिर्गायत्री ।

ऽअंग्रेऽअस्थात् ॥ उतद्युमत्सुवीर्यबृहदग्नेविवाससि । देवेभ्योदेवदाशुषे ॥ २२ ॥ (११३१२) जुषस्वसप्रथस्तमं
वचोदेवप्सरस्तमं । हव्याजुह्वानऽआसनि ॥ अथातेऽअंगिरस्तमाग्नेवेधस्तमप्रियं । वोचेमब्रह्मसानुसि⁺ ॥ कस्तैजा
मिर्जनानामग्नेकोदाश्वध्वरः । कोहकस्मिन्नसिभ्रितः⁺ ॥ त्वंजामिर्जनानामग्नेमित्रोऽअसिप्रियः । सखासखिभ्युऽई
ज्यः ॥ यजानोमित्रावरुणायजादेवांऽऽकृतंबृहत् । अग्नेयक्षिस्वदमं ॥ २३ ॥ (११३१३) कातऽउपैतिर्मनसोवरा
यभुवदग्नेशंतमाकामनीषा । कोवायज्ञैःपरिदक्षंतऽआपकेनवातेमनसादाशेम । एह्यग्रऽइहहोतानिषीदादब्धःसुपुऽ
एताभवानः । अवतांत्वारोदसीविश्वमिन्वेयजामहेसौमनसायदेवान्⁺ ॥ प्रसुविश्वान्रक्षसोधक्ष्यग्नेभवायज्ञानामभि
शस्तिपावा । अथावहसोमपतिंहरिभ्यामातिथ्यमस्मैचकृमासुदाने ॥ प्रजावतावचसावहिरासाचहुवेनिचसत्सीहदे
वैः । वेषिहोत्रमुतपोत्रंयजत्रबोधिप्रयंतर्जनितर्वसूनां ॥ यथाविप्रस्यमनुषोहविर्भिर्देवांऽअयजःकविभिःकविःसन् ।
एवाहोतःसत्यतरत्वमद्याग्नेमंद्रयाजुहायजस्व ॥ २४ ॥ (११३१४) कथादाशेमाग्रयेकास्मैदेवजुष्टोच्यतेभामिने
गीः । योमर्त्येष्वमृतऽऽकृतावाहोतायजिष्ठऽइत्कृणोतिदेवान्⁺ ॥ योऽअध्वरेषुशंतमऽऽकृतावाहोतातमूनमोभिराकृणु

(११३१२) जुषस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (११३१३) कातइतिपंचर्चस्यसूक्तराहूगणोगोतमोग्निस्त्रि
ष्टुप् । (११३१४) कथादाशेमेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ध्वं । अग्निर्यद्वेर्मतीयदेवान्तसचाबोधातिमनसायजाति ॥ सहिकृतुःसमर्थःससाधुमित्रोनभूदद्भुतस्यरथीः । तंमेधे
षुप्रथमंदेव्यंतीर्विशऽउपब्रुवतेदुस्मारीः ॥ सनोनृणानृतमोरिशदाऽअग्निर्गिरोवसावेतुधीति । तनाचयेमधवानःश
विष्ठावाजप्रसूताऽऽषयंतुमन्म ॥ एवाग्निर्गोतमेभिऽऽकृतावाविप्रैभिरस्तोष्टजातवेदाः । सऽएषुद्युम्नंपीपयत्सवाजंसपु
ष्टियांतिजोषमार्चिकित्वान्⁺ ॥ २५ ॥ (११३१५) अभित्वागोतमागिराजातवेदोविचर्षणे । द्युम्नैरभिप्रणोनुमः ॥
तमुत्वागोतमोगिरारायस्कामोदुवस्यति । द्युम्नैः ॥ तमुत्वावाजसातममंगिरस्वद्धवामहे । द्युम्नैः ॥ तमुत्वावृत्रहं
तमंयोदस्यैरवधूनुषे । द्युम्नैः ॥ अवोचामरहूगणाऽअग्नेमधुमद्वचः । द्युम्नैः ॥ २६ ॥ (११३१६) हिरण्यके
शोरजसोविसारेहिर्धुनिर्वातऽइवध्रजीमान् । शुचिन्नाजाऽउषसोनवेदायशस्वतीरपस्युवोनसत्याः⁺ ॥ आतेसुपर्णाऽ
अमिनंतऽएवैःकृणोनौनाववृषभोयदीदं । शिवाभिर्नस्मयमानाभिरागात्पतैतिमिहःस्तनयैत्यन्ना⁺ ॥ यदीमृतस्यप
यसापियानोनयन्मृतस्यपथिभीरजिष्ठैः । अर्यमामित्रावरुणःपरिज्मात्वचैपृचंत्युपरस्योनौ । अग्नेवाजस्यगोर्मतऽई
शानःसहसोयहो । अस्मेधैहिजातवेदोमहिश्रवः ॥ सऽइधानोवसुष्कविरग्निरीळ्योगिरा । रेवदुस्मभ्यंपुर्वणीकदी

(११३१५) अभित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (११३१६) हिरण्यकेशइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणो
गोतमोग्निर्गायत्रीआद्यास्त्रिस्तोनुष्टुभःनतस्त्रिस्तउष्णिहः (आद्यानांतिष्ठानामध्यमोग्निःपार्थिवोवा) ।

दिहि ॥ क्षपोराजमुतमनाग्नेवस्तोरुतोषसः । सतिग्मजंभरक्षसोदहप्रति ॥ २७ ॥ अवानोऽअग्नऽऊतिभिर्गायत्रस्य
प्रभर्मणि । विश्वासुधीषुर्वच ॥ आनोऽअग्नेरयिंभरसत्रासाह्वरेण्यं । विश्वासुपूत्सुदुष्टरं ॥ आनोऽअग्नेसुचेतुनार
यिंविश्वायुपोषसं ॥ माडीकंधेहिजीवसे ॥ प्रपूतास्तिग्मशोचिषेवाचोगोतमामये । भरस्वसुन्नयुर्गिरः ॥ योनोऽअग्ने
भिदासत्यंतिदूरेपदीष्टसः । अस्माकमिद्वधेभवं ॥ सहस्राक्षोविचर्षणिरग्नीरक्षीसिसेधति । होतागृणीतऽउक्थ्यः*
॥ २८ ॥ (१।१३।७) इत्याहिसोमऽइन्मदेब्रह्माचकारवर्धनं । शविष्ठवज्रिभोजसापृथिव्यानिःशशाऽअहिमर्चन्न
नुस्वराज्यं ॥ सत्वामददृषामदःसोमःश्येनाभृतःसुतः । येनावृत्रनिर्ह्योजघंधवज्रिभोजसार्चन्ननु० ॥ प्रेह्यभीहिधृ
ष्णुहिनतेवज्रोनिर्धसते । इंद्रनृभृणहितेशवोहनोवृत्रजयाऽअपोर्चन्ननु० ॥ निरिंद्रभूम्याऽअधिवृत्रजघंधनिर्दिवः । सृ
जामरुत्वतीरवजीवधन्याऽइमाऽअपोर्चन्ननु० ॥ इंद्रोवृत्रस्यदोधतःसानुवज्रेणहीलितः । अभिक्रम्यावजिघ्रतेपःसमीयचो
दयन्नर्चन्ननु० ॥ २९ ॥ अधिसानोनिजिघ्रतेवज्रेणशतपर्वणा । मंदानऽइंद्रोऽअंधसःसखिभ्योगातुमिच्छत्यर्चन्ननु० ॥
इंद्रतुभ्यमिदंद्रिवोनुत्तंवज्रिन्वीर्यं । यद्धत्यंमायिनमृगतंमुत्वंमाययावधीरर्चन्ननु० ॥ वितेवज्रासोऽअस्थिरन्नवतिना
व्या३ अनु । महत्तऽइंद्रवीर्यबाहोस्तेवल्लहितमर्चन्ननु० ॥ सहस्रासाकर्मर्चतपरिष्टोभतविंशतिः ॥ शतैनमन्वनोनवुरिंद्रा

(१।१३।७) इत्याहीतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रोत्यायादध्यजानुरथर्वाचपंक्तिः ।

यन्नह्योद्यंतमर्चन्ननु० ॥ इंद्रोवृत्रस्यतविंशीनिरहन्त्सहसासहः । महत्तदस्यपौंस्थ्यं वृत्रजघन्वाऽअसृजदर्चन्ननु० ॥ ३० ॥
इमेचित्तवमन्यवेवेपैतेभियसामही । यदिंद्रवज्रिभोजसावृत्रमरुत्वाऽअवधीरर्चन्ननु० ॥ नवेपसानतन्यतेद्रवृत्रोविबी
भयत् । अभ्येनवज्रऽआयसःसहस्रभृष्टिरायतार्चन्ननु० ॥ यद्धृत्रंतवचाशनिं वज्रेणसमयोधयः । अहिमिंद्रजिघांसतो
दिवितेवद्वधेशवोर्चन्ननु० ॥ अभिष्टनेतेऽअद्रिवोयत्स्याजगच्छरेजते । त्वष्टाचित्तवमन्यवऽइंद्रवेविज्यतेभियार्चन्ननु० ॥
नहिनुयादधीमसींद्रकोवीर्यापरः । तस्मिन्नृभृणमुतक्रतुदेवाऽओजासिंसंधुरर्चन्ननु० ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्धिय
मल्लत । तस्मिन्नृह्याणिपूर्वथेद्रऽउक्थासमग्मतार्चन्ननु० ॥ ३१ ॥ इतिप्रथमाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

पंचमाध्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि १९ ऋचः १८५ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. २२ मरुच्यइदं. १५ अग्नयइदं. १२९ मध्यमायाग्नयइदं. ३
अग्नयइदं. ९ इंद्रायेदं १६ ॥ इतिप्रथमेपंचमोऽध्यायः ॥

इंद्रोनवोपोषुषड्जगत्यंतमश्वावतिजागतमसाविविंशतिःषळनुष्टुभंऽऔग्निहपांक्तगायत्रैष्टुभास्तृचाः । गार्थः
प्रयेद्वादशमारुतंहपंचम्यंत्ये त्रिष्टुभौमरुतोदशगायत्रैप्रत्वक्षसःषड्जागतमाविद्युन्मद्गिराद्यांत्येप्रस्तारपंक्तीं च
मीविराड् रूपानोदशवैश्वदेवंतुपंचाद्याःसप्तमीचजगत्यःषष्ठीविराट्स्थानक्रजुनीतीनवगायत्रमंत्यानुष्टुप्त्वंसोम
ज्यधिकासौम्यंपंचम्यादिगायत्र्योद्वादशोष्णिक्चैताउत्याह्नोषस्थं चतुर्जगत्यादिषळुष्णिगंतैतृचोत्यऽआश्वि

नोग्रीषोमौद्वादशाग्रीषोमीयमाद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभऽउपांत्यास्तिस्त्रोगायत्र्योष्टमीजगतीवेभंपोळशकुत्सआग्नेयंतद्वित्रि
ष्टुवंतंपूर्वोदेवास्त्रयःपादादेवास्तन्नोमित्रोर्ध्वोर्लोङ्गोक्तदेवतौयदैवत्यंवासूक्तम् ॥ ६ ॥
हरिःओ३म् ॥ (११३।८) इंद्रोमदायवावृधेशवसेवृत्रहानृभिः । तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भेहवामहेसवाजेषुप्र

नोविषत् ॥ असिहिवीरसेन्योसिभूरिपरादुदिः ॥ असिदुभ्रस्यचिद्धूधोयजमानायशिक्षसिसुन्वतेभूरितेवसु ॥ यदुदीर
तऽआजयोधुष्णवैधीयतेधना । युक्ष्वार्मदच्युताहरीकंहनःकंवसौदधोस्माँऽइद्रवसौदधः ॥ कृत्वामहाँऽअनुष्वधंभी
मऽआवावृधेशवः । श्रियऽऋष्वऽउपाकयोर्निशिग्रीहरिवान्दधेहस्तयोर्वज्रमायसं ॥ आप्रपौपार्थिवंरजोबद्धधेरोच
नादिवि । नत्वावाँऽइंद्रकश्चननजातो नजनिष्यतेतिविश्ववक्षिथ ॥ १ ॥ योऽअयोर्मर्तभोजनंपराददातिदाशुषे ।
इंद्रोऽअस्मभ्यंशिक्षतुविभंजाभूरितेवसुभक्षीयतवराधसः ॥ मदेमदेहिनोदुदिर्युथागवामृजुक्रतुः । संगृभायपुरुशतो
भयाहस्त्यावसुशिशीहिरायऽआभर ॥ मादयस्वसुतेसचाशवसेशरराधसे । विद्वाहित्वापुरुषसुमुपकामान्त्ससृज्महे
थानोविताभव ॥ एतेतऽइंद्रजंतवोविश्वंपुष्यंतिवार्य ॥ अंतर्हिख्योजनानामयंविद्रोऽअदाशुषांतेषांनोवेदऽआभर
॥ २ ॥ (११३।९) उपोषुशृणुहीगिरोमध्वन्मातथाऽइव । यदानःसुनृतावतःकरऽआदुर्धयांसऽइद्योजान्विद्रते
(११३।८) इंद्रोमदायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रःपंक्तिः(११३।९) उपोष्वितिषळर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रःपंक्तिरत्याजगती

हरा ॥ अक्षन्नमीमदंतह्यवप्रियाऽअधूषत । अस्तोषतस्वभानवोविप्रानविष्टयामतीयोजा ॥ सुसंहशैत्वावयंमध्वन्वं
दिषीमहि । प्रनूनंपूर्णवंधुरःस्तुतोयाहिवशाँऽअनुयोजा ॥ सघातंवृषणंरथमधितिष्ठातिगोविदे । यःपात्रंहारियोज
नंपूर्णमिंद्रचिकेततियोजा ॥ युक्तस्तेऽअस्तुदक्षिणऽउतसव्यःशतक्रतो । तेनजायामुपप्रियांमैदानोयाह्यंधसोयोजा ॥
युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीऽउपप्रयाहिदधिपेगभस्त्योः । उच्चासुतासौरभसाऽअमंदिषुःपूषण्वान्वज्जिन्त्समुपह्या
मदः ॥ ३ ॥ (११३।१०) अश्वावतिप्रथमोगोषुगच्छतिसुप्रावीरिंद्रमर्त्यस्तवोतिभिः । तमितृणक्षिवसुनाभवी
यसासिंधुमापोयथाभितोविचेतसः ॥ आपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमवःपश्यंतिवितंतंयथारजः । प्राचैर्देवासःप्रणयंति
देवयुं ब्रह्मप्रियंजोषयंतेवराऽइव ॥ अधिद्वयोरदधाऽउक्थ्यैवचोयतस्तुचामिथुनायासंपर्यतः । असंयत्तोव्रतेतेक्षेति
पुष्यतिभद्राशक्तिर्यजमानायसुन्वते ॥ आदंगिराःप्रथमंदधिरेवर्यऽइन्द्राग्रयःशम्यायेसुकृत्यया । सर्वपणेःसमविंदं
तभोजनमश्वावंतंगोमंतमापशुनरः ॥ यज्ञैरध्वंवाप्रथमःपथस्तैततःसूर्याव्रतपावेनऽआजनि । आगाऽआजदुशनाका
व्यःसचायमस्यजातममृतंयजामहे ॥ बर्हिर्वायत्स्वपत्यायवृज्यतेकोवाश्लोकमाघोषतेदिवि । प्रावायत्रवदतिकारुरु
क्थ्यंस्तस्येदिंद्रोऽअभिपित्वेषुरण्यति ॥ ४ ॥ (११३।११) असाविसोमऽइंद्रतेशविष्ठधृष्णवागंहि । आत्वापृण

(११३।१०) अधावतीतिषडृचस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्रोऽजगती । (११३।११) असावीतिविशत्यृचस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमइंद्राद्याः

किं त्वद्वियं रजःसूर्यो न रश्मिभिः ॥ इन्द्रमिच्छरीवहतो प्रतिघृष्टशवसं । ऋषीणा च स्तुतीरुपयज्ञं च मानुषाणां ॥ आतिष्ठे
वृत्रहृत्रयं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनं सुते मनो ग्रावा कृणोतु वसुनां ॥ इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यमदं । शुक्रस्य त्वा
भ्यक्षरन्धाराऽऽकृतस्य सादने ॥ इन्द्राय नूनमर्चतो कथानि च ब्रवीत न । सुताऽअमत्सुरिंदवो ज्येष्ठे नमस्यता सहः ॥ ५ ॥
न किं द्विद्वधीतरो हरीयदिद्वयच्छसे । न किं द्वानुमज्मनान किः स्वश्वऽआनशे ॥ यऽएकऽइद्विदयते वसुमती यदा शुषे ।
ईशानोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रोऽअंगः ॥ कदामर्तमराधसं पदाक्षुपं मिव स्फुरत् । कदानः शुश्रवद्विरऽइंद्रो ॥ यश्चिद्वित्वा
बहुभ्यऽआसुतावोऽआविवासति । उग्रं तत्पत्यते शवऽइंद्रो ॥ स्वादोरित्था विषूवतो मध्वः पिबंति गौर्यैः । याऽइंद्रेण
सयावरीर्वृष्णामदंति शोभसे वस्वीरनुस्वराज्यं ॥ ६ ॥ ताऽअस्य पृशना युवः सोमं श्रीणंति पृश्नयः । प्रियाऽइंद्रस्य धेनवो
वज्रं हि न्वंति सार्यं कंवस्वी ॥ ताऽअस्य नमसा सहः सपर्यंति प्रचेतसः । व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरुणि पूर्वचित्तये वस्वी ॥
इंद्रो दधीचोऽअस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः । जघान नवतीर्नव ॥ इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः पर्वतेष्वपश्रितं । तद्विदच्छर्युणा
वति ॥ अत्राह गोरमन्वतनाम त्वष्टुरपीच्यं । इत्था चंद्रमसो गृहे ॥ ७ ॥ कोऽअद्य युक्ते धुरिगाऽऽकृतस्य शिमीवतो भा
मिनो दुर्हणा यून् । आसन्नैषून्वत्स्वसोमयो भून्यऽएषां भृत्या मृणधत्स जीवात् ॥ कऽइषते तु ज्यते को विभाय कोमं सते
षष्ठनुष्टुभः सप्तम्याद्यास्ति स्रज्जिह्वः दशम्याद्यास्ति स्रजः पंचम्यः त्रयोदशाद्यास्ति स्रजो गायत्र्यः षोडश्याद्यास्ति स्रजिष्टुभः अंत्ये द्वे बृहती सतो बृहत्यौ ॥

संतमिंद्रं कोऽअंति । कस्तो कायकऽइभायो तरायेधि ब्रवत्तन्वे ३ को जनाय ॥ कोऽअग्निमीदृह विषाघृतेन स्रुचाय जाताऽऽकृत
तुभिर्धुवेभिः । कस्मै देवाऽआवहाना शुहोम कोमं सते वीति होत्रः सुदेवः ॥ त्वमंगप्रशंसिषो देवः शविष्ठमर्त्यं । न त्वद
न्योर्मघवन्नस्ति मर्दितं द्रववीमितेवर्चः ॥ मातेरार्धासिमा तऽऽकृतयो वसोऽस्मान् कदा च नादभन् । विश्वाचनऽउपमिमी
हिमानुषवसूनि चर्षणिभ्यऽआ ॥ ८ ॥ (११४११) प्रयेशुं भंते जनयोन सत्तयो यामं ब्रुद्रस्य सुनवः सुदंससः । रो
दसी हि मरुतश्च क्रिरेवृधेमदंति वीरा विदथेषु घृष्वयः ॥ तऽउक्षितासोम हिमानमाशतदिविरुद्रासोऽअधिचक्रिरे सदः ।
अर्चितोऽअर्कजनयंतऽइंद्रियमधि श्रियो दधिरे पृश्निमातरः ॥ गोमातरो यच्छुभयं तेऽअंजिभिस्तनूषु शुभ्रा दधिरे विरु
कमतः । बाधंते विश्वमभिमाति नमपवर्त्मान्येषामनुरीयते घृतं ॥ विये भ्राजंते सुमखासऽऽकृष्टिभिः प्रच्यावयंतोऽअच्यु
ताचिदो जसा । मनोजुवो यन्मरुतोरथेष्वावृषा तासः पृषतीरयुग्ध्वं ॥ प्रयद्रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं वाजेऽअद्रिमरुतोरहयं
तः । उतारुष्य विच्यंति धाराश्चर्मवोदभिर्व्युदंति भूर्म ॥ आवो वंहंतु सप्तयोरघुष्यदोरघुपत्वानः प्रजिगात बाहुभिः ।
सीदता बर्हि रुरुवः सदस्कृतं मादयध्वं मरुतो मध्वोऽअंधसः ॥ ९ ॥ तैवर्धत स्वतवसोम हित्व नानाकैतस्थुरु रुचक्रिरे सदः ।
विष्णुर्यद्वा वदृषणं मद्युतं वयो न सीदन्नधि बर्हिषि प्रिये ॥ शूराऽइवेद्युं धयो न जग्मयः श्रवस्य वोन पृतना सुयेतिरे ।

(११४११) प्रयेशुं भंते इति द्वादश चर्चस्य सूक्तस्य राहगणो गोतमो मरुतो जगती पंचम्यं त्ये त्रिष्टुभौ ।

भयंते विश्वाभुवनामरुद्धो राजानऽइव त्वेष सैह शोनरः ॥ त्वष्टाय द्रजं सुकृतं हिरण्यं सहस्रं भृष्टिं स्वपाऽअवर्तयत् ।
धत्तऽइन्द्रो नर्यपांसि कर्तुं वेहन् वृत्रं निरपामौजदर्णवं ॥ ऊर्ध्वं नुनुद्रेव तंतऽओजसा दाह्वाणं चिद्विभिदुर्विपर्वतं । धमं
तोवाणं मरुतः सुदानं वोमदे सोमस्य रण्यानि चक्रिरे ॥ जिह्वं नुनुद्रेव तंतयादिशासि च श्रुत्संगोतमायतृष्णजे । आगच्छं
तीमवसाचित्रभानवः कामं विप्रस्यतर्पयंत धामभिः ॥ यावः शर्म शशमानाय संति त्रिधातूनि दाशुषेयच्छताधि । अस्म
भ्यंतानि मरुतो वीर्यं तरयि नो धत्त वृषणः सुवीरं ॥ १० ॥ (११४१२) मरुतो यस्य हि क्षये पाथादिवो विमहसः । ससुं
गोपार्तमोजनः ॥ युज्ञैर्वीयज्ञवाहसो विप्रस्य वामतीनां । मरुतः शृणुताहव ॥ उत वायस्य वाजिनो नु विप्रमतक्षत । संगं
तागोमतिव्रजे ॥ अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु । उक्थं मदश्च शस्यते ॥ अस्य श्रोषंत्वाभुवो विश्वायश्चर्षणी
रभि । सूरं चित्सुषीरिषः ॥ ११ ॥ पूर्वीभिर्हि दंदाशिमशरं हिर्मरुतो वयं । अवोभिश्चर्षणीनां ॥ सुभगः सप्रयज्य
वोमरुतोऽअस्तु मर्त्यः । यस्य प्रयांसि पर्षथ ॥ शशमानस्य वानरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदा कामस्य वेनतः ॥ यूयंत
त्सत्यशवसऽआविष्कर्तमहित्वना । विध्यता विद्युतारक्षः ॥ गृहंत गृह्यंत मो वियात विश्वमत्रिणं । ज्योतिष्कर्ता यदु
श्मसि ॥ १२ ॥ (११४१३) प्रत्वक्षसः प्रतवसो विरपशिनो नानताऽअविथुराऽऽरुजीषिणः । जुष्टमासो नृत्मासो

(११४१२) मरुतो यस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य राहुगणो गोतमो मरुतो गायत्री । (११४१३) प्रत्वक्षस इति षडृचस्य सूक्तस्य राहुगणो गोतमो

ऽअं जिभिर्व्यानज्रे केचिदुसाऽइव स्तृभिः ॥ उपहुरेषु यदचिध्वं ययि वयऽइव मरुतः केनचित्पथा । श्रोतं तिकोशाऽउप
वोरथेष्वघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते ॥ प्रेषामज्मेषु विथुरे वरे जते भूमिर्यामेषु यद्भुजते शुभे । ते क्रीळयो धुनयो भ्राजहृष्टयः
स्वयं महिषं पनयंत धूतयः ॥ सहिस्वसृत्पृषदश्चोयुवागणोऽयाऽईशानस्तविषीभिरावृतः । असि सत्यऽऽरुणया वानेद्यो
स्याधियः प्राविताथा वृषागणः ॥ पितुः प्रलस्य जन्मनावदामसि सोमस्य जिह्वा प्रजिगाति चक्षसा । यदीमिंद्रं शम्यका
णऽआशतादिनामानि यज्ञिया निदधिरे ॥ श्रियसे कभानुभिः संमिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्तऽऽरुक्कभिः सुखादयः । ते वाशी
मंतऽइष्मिणोऽअभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धान्नः ॥ १३ ॥ (११४१४) आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकैरथैर्भिर्यातऽ
ऋष्टिमद्भिर्श्वपणैः । आवर्षिष्ठयानऽइषावयो न पसता सुमायाः ॥ ते रुणेभिर्वरमापिशंगैः शुभे कयांति रथतूभिर्भिरश्वैः ।
रुक्मोनचित्रः स्वधिति वान्पव्यारथस्य जघनंत भूम ॥ श्रिये कवोऽअधित नूषु वाशीमैधावनान कृणवंतऽऊर्ध्वा । युष्म
भ्यं कं मरुतः सुजातास्तु विद्युन्मासो धनयंतेऽअद्रि ॥ अहां निगृध्राः पर्यावऽआगुरिमां धिर्यवा कर्कार्या च देवी । ब्रह्म कृण्वं
तो गोतमासोऽअकैरूर्ध्वं नुनुद्रऽउत्सधिपिबं ध्यै ॥ एतत्त्यज्यो जनमचेति सस्वर्ह्यम् मरुतो गोतमो वः । पश्य निहरण्य च
क्रानयो दंष्ट्रान् विधावतो वराहन् ॥ एषास्यावो मरुतो नु भूत्री प्रतिष्टो भतिवाघतो नवाणी । अस्तो भयद्व्यासामनु स्वधांग
मरुतो जगती । (११४१४) आविद्युन्मद्भिरिति षडृचस्य सूक्तस्य राहुगणो गोतमो मरुतस्त्रिष्टुप् आद्यां ले प्रस्तारपंक्षीपंचमी विराडूपा ।

भस्त्योः ॥ १४ ॥ (११४।५) आनोभद्राःकृतवोयंतुविश्वतोदन्धासोऽपरीतासऽउद्भिदः । देवानोयथासदमि
 दृधेऽअसन्नप्रायुवोरक्षितारोदिवेदिवे ॥ देवानाभद्रासुमतिर्ऋजूयतांदेवानांरातिरभिन्नोनिर्वर्ततां । देवानांसख्यमुप
 सेदिमावयंदेवानऽआयुःप्रतिरंतुजीवसे ॥ तान्पूर्वयानिविदाहमहेवयंभगमित्रमदितिदक्षमग्निधै । अर्यमणंवरुणंसो
 ममश्विनासरस्वतीनःसुभगामर्यस्करत् ॥ तन्नोवातोमयोभुवातुभेषजंतन्मातापृथिवीतत्पिताद्यौः । तद्भावाणःसोम
 सुतोमयोभुवस्तदश्विनाशृणुतंधिष्ण्यायुवं ॥ तमीशानंजगतस्तस्युषस्पतिंधियंजिन्वमवसेहमहेवयं । पूषानोयथावे
 दंसामसद्धुधेरक्षितापायुरदन्धःस्वस्तये ॥ १५ ॥ स्वस्तिनऽइंद्रोबृहदश्रवाःस्वस्तिनःपूषाविश्ववेदाः । स्वस्तिनस्ताक्ष्यो
 ऽअरिष्टनेमिःस्वस्तिनोबृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदश्वामरुतःपृश्निमातरःशुभंयावानोविदथेषुजर्मयः । अग्निजिह्वामन
 वःसूरचक्षसोविश्वेनोदेवाऽअवसागमग्निह ॥ भद्रंकर्णेभिःशृणुयामदेवाभद्रंपश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टु
 वांसस्तनूभिर्व्यशेमदेवहितंयदायुः ॥ शतमिन्नशरदोऽअंतिदेवायत्रानश्चक्राजरसैतनूनां । पुत्रासोयत्रपितरोभवैति
 मानोमध्यारीरिषतायुर्गतोः ॥ अदितिद्यौरदितिरंतरिक्षमदितिर्मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाऽअदितिःपंचजनाऽ

(११४।५) आनोभद्रा इति दशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् आद्याः पंचसप्तमीचजगत्यः षष्ठीविराट्स्थाना ।

(सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतु आद्यानां चतसृणां विश्वेदेवाः तत एकस्या इंद्रा पूषणौ ततश्चतसृणां विश्वेदेवाः तत एकस्या अदितिः एवं दश) ।

अदितिर्जातमदितिर्जनित्वं ॥ १६ ॥ (११४।६) ऋजुनीतीनोवरुणोमित्रो नयतु विद्वान् । अर्यमादेवैःसजोषाः ॥
 तेहिवस्वोवसवानास्तेऽअप्रमूरामहोभिः । प्रतारक्षंते विश्वाहा ॥ तेऽअस्मभ्यंशर्मयंसन्नमृतामर्त्येभ्यः । बाधमानाऽ
 अपद्विषः ॥ विनःपथःसुवितायचियंत्विद्रोमरुतः । पूषाभगोवंध्यासः ॥ उत्तनोधियोगोऽअग्राःपूषन्विष्णवेवयावः ।
 कर्तानःस्वस्तिमतः ॥ १७ ॥ मधुवाताऽकृतायतेमधुक्षरंतिंसिधवः । माध्वीर्नःसंतवोषधीः ॥ मधुनक्तमुतोषसोमधु
 मत्पाथिर्वंरजः । मधुद्यौरस्तुनःपिता ॥ मधुमान्नोवनस्पतिर्मधुमांऽअस्तुसूर्यः । माध्वीर्गावोभवंतुनः ॥ शंनोमि
 त्रःशंवरुणःशंनोभवत्वयमा । शंनऽइंद्रोबृहस्पतिःशंनोविष्णुरुक्कमः ॥ १८ ॥ (११४।७) त्वंसोमप्रचिदितो
 मनीषात्वंरजिष्ठमनुनेषिपंथां । तवप्रणीतीपितरोनऽइंद्रोदेवेषुरत्नमभजंतधीराः ॥ त्वंसोमक्रतुभिःसुऋतुर्भूस्त्वंदक्षैःसु
 दक्षोविश्ववेदाः । त्वंवृषावृषत्वेभिर्महित्वाद्युन्नेभिर्द्युभ्यभवोनृचक्षाः ॥ राज्ञोनृतेवरुणस्यत्रतानिबृहद्भीरंतवसोमधा
 म । शुचिर्धर्मसिप्रियोनमित्रोदक्षाय्योऽअर्यमेवासिसोम ॥ यातेधामानिदिवियापृथिव्यांयापर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । ते

(११४।६) ऋजुनीतीन इति नवर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमो विश्वेदेवा गायत्री अंत्यानुष्टुप् । (वैश्वदेवसूक्तेऽस्मिन् भेदप्रयोग-
 करणाशक्यत्वात्तवानामपि विश्वेदेवा एव) । (११४।७) त्वंसोम इति त्रयोविंशत्यृचस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमः सोमस्त्रिष्टुप् पंचम्यादि-
 द्वादशगायत्र्यः सप्तदश्युष्णिक् ।

भिर्नोविश्वैः सुमनाऽअहेळ्नाजन्त्सोमप्रतिहव्यागृभाय ॥ त्वंसोमासिसत्यतिस्त्वंराजोतवृत्रहा । त्वंभद्रोऽअसिक्
तुः ॥ १९ ॥ त्वंचसोमनोवशोजीवातुंनमरामहे । प्रियस्तोत्रोवनस्पतिः ॥ त्वंसोममहेभगंत्वयूनऽअतायते । दक्षैद
धासिजीवसे ॥ त्वनःसोमविश्वतोरक्षाराजअघायतः । नरिष्येच्चावतःसखा ॥ सोमयास्तैमयोभुवऽऊतयःसंतिदाधु
षे । ताभिर्नोविताभव ॥ इमंयज्ञमिदंवचोजुजुषाणऽउपागहि । सोमत्वंनोवृधेभव ॥ २० ॥ सोमगीर्भिष्ट्रावयवर्ध
यामोवचोविदः । सुमृळीकोनऽआविश ॥ गयस्कानोऽअमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः । सुमित्रःसोमनोभव ॥ सोम
रारंधिर्नोहृदिगावोनयवसेष्वा । मर्येऽइवस्वऽओक्वे* ॥ यःसोमसख्येतवरारणहेवमर्त्यः । तंदक्षःसचतेकविः+ ॥
उरुष्याणोऽअभिशस्तेःसोमनिपाह्यंहसः । सखासुशेवऽएधिनः ॥ २१ ॥ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यै ।
भवावार्जस्यसंग्थे+ ॥ आप्यायस्वमदिन्तमसोमविश्वैर्भिरंशुभिः । भवानःसुश्रवस्तमःसखावृधे+ ॥ संतेपयोसिसमु
यंतुवाजाःसंवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानोऽअमृतायसोमदिविश्रवांस्युत्तमानिधिष्व ॥ यातेधामानिहृवि
षायजंतितातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं । गयस्कानःप्रतरणःसुवीरोवीरहाप्रचरासोमदुर्यान् ॥ सोमोधेनुंसोमोऽअर्वतमा
शंसोमोवीरं कर्मण्यददाति । सादन्यंविदुष्यैसभेयंपितृश्रवणंयोददाशदस्मै ॥ २२ ॥ अषाढंयुत्सुपृतनासुपमिस्वर्षा
मृप्सावृजनस्यगोपां । भरेषुजांसुक्षितिसुश्रवसंजयंतंत्वामनुमदेमसोम ॥ त्वमिमाऽओषधीःसोमविश्वास्त्वमपोऽअज

नयस्त्वंगाः । त्वमातंतथोर्वं तरिक्षंत्वज्योतिषावितमोववर्थ ॥ देवेनंनोमनसादेवसोमरायोभागंसहसावन्नभियुध्य ।
मात्वातनदीशिषेवीर्यस्योभयेभ्यःप्रचिकित्सागविष्टौ ॥ २३ ॥ (११४१८) एताऽउत्याऽउपसःकेतुमंक्रतपूर्वेऽअ
धेरजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाऽआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोरुषीर्यतिमातरः ॥ उदपप्तन्नरुणाभानवोवृथास्वा
युजोऽअरुषीर्गाऽअयुक्षत । अक्रन्नुषासोवयुनानिपूर्वधारुशंतंभानुमरुषीरशिश्युः ॥ अर्चतिनारीरपसोनविष्टिभिः
समानेनयोजनेनापरावतः । इषंवहंतीःसुकृतेसुदानेविश्वेदहयजमानायसुन्वते+ ॥ अधिपेशांसिपतेनृत्तूरिवापो
णुतेवक्षऽउस्त्रेवर्जहं । ज्योतिर्विश्वस्मैभुवनायकृण्वतीगावोनब्रजंयुंषाऽआवर्तमः ॥ प्रत्यर्चिरुशदस्याऽअदशिंवि
तिष्ठतेवार्धतेकृष्णमश्वं । स्वरुनपेशोविदथेष्वंजन्वित्रंदिवोदुहिताभानुमंश्रेत् ॥ २४ ॥ अतारिष्मतमसस्पारमस्यो
षाऽउच्छंतीवयुनाकृणोति । श्रियेच्छंदोनस्मयतेविभातीसुप्रतीकासोमनसायाजीगः ॥ भास्वतीनेत्रीसूनृतानांदिवस्त
वेदुहितागोतमेभिः । प्रजावतो नृवतोऽअश्वबुध्यानुषोगोऽअग्राऽउपमासिवाजान् ॥ उपस्तमंशयांयशसंसुवीरंदासप्र
वर्गारयिमश्वबुधं । सुदंससाश्रवसायाविभासिवाजप्रसूतासुभगेवहंतं ॥ विश्वानिदेवीभुवनाभिचक्ष्याप्रतीचीचक्षुरु
र्वियाविभाति । विश्वंजीवंचरसेबोधयंतीविश्वस्याचमविदन्मनायोः+ ॥ पुनःपुनर्जायमानापुराणीसमानवर्णमभि

(११४१८) एताऽउत्या इत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यराहूगणो गोतमउपाः अंत्यानांतिमृणामधिनौ आद्याश्चतस्रो जगत्यः ततोष्टौ त्रिष्टुभः अंत्याः षडुष्णिहः

शुभमाना । श्वप्नीवकृत्तुर्विजऽआमिन्नानामर्तस्यदेवीजरयंत्यायुः ॥ २५ ॥ व्यूर्ण्वतीदिवोऽअंतोऽअबोधपस्वसारं
सनुतयुंयोति । प्रमिनतीमनुष्यायुगानियोषाजारस्यचक्षसाविभाति ॥ पशून्नाचित्रासुभगाप्रथानासिंधुर्नक्षोदऽउर्वि
याव्यश्चैत् । अमिनतीदैव्यानिब्रतानिसूर्यस्यचेतिरश्मिभिर्दृशाना⁺ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यवाजिनीवति । येन
तोक्चतनयंचधामहे ॥ उषोऽअद्येहगोमृत्यश्वावतिविभावरि । रेवदस्मेव्युच्छसूनृतावति ॥ युक्षवाहिवाजिनीवत्य
श्वोऽअद्यारुणोऽउषः । अथानोविश्वासौभगान्यावह ॥ २६ ॥ अश्विनावतिरस्मदागोमदस्त्राहिरण्यवत् । अर्वाग्र
थंसमनसानियच्छतं ॥ यावित्थाश्लोकमादिवोज्योतिर्जनायचक्रथुः । आनऽऊर्जवहतमश्विनायुवं⁺ ॥ एहदेवाम
योभुवाद्स्त्राहिरण्यवर्तनी । उषर्बुधोवहंतुसोमपीतये ॥ २७ ॥ (११४१२) अग्नीषोमाविमंसुमैश्रुणुतंवृषणाहवै ।
प्रतिसूक्तानिहर्यतंभवतंदाशुषेमयः ॥ अग्नीषोमायोऽअद्यवामिदंवचःसपर्यति । तस्मैधत्तंसुवीर्यंगवांपोषुस्वभ्यं ॥
अग्नीषोमायऽआहुतियोवांदाशद्भविष्कृतिं । सप्रजयासुवीर्यंविश्वमायुर्व्यश्रवत् ॥ अग्नीषोमाचेतितद्वीर्यवायदमु
ष्णीतमवसंपणिगाः । अवातिरतंबृसयस्यशेषोविदंतज्योतिरेकबहुभ्यः ॥ युवमेतानिदिविरोचनान्यग्निश्चसोमसकृत्
अधत्तं । युवंसिंधूऽरभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुचतंगृभीतान्⁺ ॥ आन्यंदिवोमातरिश्वाजभारामभ्रादन्यंपरिदयेनो

(११४१९) अग्नीषोमाविति द्वादशर्चस्यसूक्तस्यराहृगणोगोतमोग्नीषोमौत्रिष्टुप् आद्यास्तिस्रोनुष्टुभो (४मी जगतीवा) नवम्यादितिसो गायत्र्यः ।

ऽअद्रेः । अग्नीषोमाब्रह्मणावावृधानोरुयज्ञायचक्रथुरुलोकं⁺ ॥ २८ ॥ अग्नीषोमाहविषःप्रस्थितस्यवीतंहर्षतंवृषणा
जुषेथौ । सुशर्माणास्ववसाहिभूतमथाधत्तंयजमानायशंयोः ॥ योऽअग्नीषोमाहविषासपर्यादैवद्रीचामनसायोधृतेन ।
तस्यव्रतरंक्षतंपातमंहसोविशेजनायमहिशर्मयच्छतं ॥ अग्नीषोमासवेदसासहृतीवनतंगिरः । संदेवत्राबभूवथुः ॥
अग्नीषोमावनेनवांयोवाधृतेनदाशति । तस्मैदीदयतंबृहत्⁺ ॥ अग्नीषोमाविमानिनोयुवंहव्याजुजोषतं । आयातमुप
नःसचा ॥ अग्नीषोमापिपृतमर्वेतोनऽआप्यायंतामुस्त्रियाहव्यसूदः । अस्मेवलानिमघवत्सुधत्तंकृणुतंनोऽअध्वरंश्रुष्टि
मंतं ॥ २९ ॥ (११५११) इमंस्तोममर्हतेजातवेदसेरथमिवसंसंहेमामनीषया । भद्राहिनःप्रमतिरस्यसंसद्यग्नेस
ख्येमार्गिषामावयंतव ॥ यस्मैत्वमायजसेससाधत्यनर्वाक्षेतिदधतेसुवीर्यं । सतृतावनैनमश्रोत्यंहतिरग्ने० ॥ शकेमत्वा
समिधैसाधयाधियस्त्वेदेवाहविरदंत्याहुतं । त्वमादित्याऽआवहतान्नु१३मस्यग्ने० ॥ भरामेध्मंकृणवामाहवीर्षितेचि
तयंतःपर्वणापर्वणावयं । जीवातवेप्रतरंसाधयाधियोग्ने० ॥ विशांगोपाऽअस्यचरंतिजंतवोद्विपच्यदुतचनुष्पदक्तु
भिः । चित्रःप्रकृतऽउषसोमहोऽअस्यग्ने० ॥ ३० ॥ त्वमध्वर्युरुतहोतासिपूर्व्यःप्रशास्तापोताजनुषापुरोहितः । वि

(११५११) इमंस्तोममितिषोडशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोमिःपूर्वोदेवाइत्यस्यादेवाअग्निश्चतन्नोमित्रइत्येतार्धेर्चसमित्रवरुणादितिसिंधु-
पृथिवीद्यावोजगतीअंलेत्रिष्टुभौ । (यदैवत्यंवासूक्तमितिपक्षेऽग्निरेवदेवता) ।

श्वविद्वाँऽआत्विज्याधीरपुण्यस्यग्ने० ॥ योविश्वतःसुप्रतीकःसहस्रसिंदूरेचित्संतळिदिवातिरोचसे । रात्र्याश्चिदंधो
ऽअतिदेवपश्यस्यग्ने० ॥ पूर्वोदेवाभवतुसुन्वितोरथोस्माकंशंसोऽअभ्यस्तुदूढ्यः । तदाजानीतोतपुण्यतावचोग्ने० ॥
वधैर्दुःशंसाँऽअपदूढ्योजहिदूरेवायेऽअंतिवाकेचिदत्रिणः । अथायज्ञार्यगृणतेसुगंकृध्यग्ने० ॥ यदयुक्थाऽअरुपारो
हितारथेवातजूतावृषभस्येवतेरवः । आदिन्वसिबनिनोधूमकेतुनाग्ने० ॥ ३१ ॥ अधस्वनादुतबिभ्युःपतत्रिणोद्रप्सा
यत्तैयवसादोव्यस्थिरन् । सुगतत्तैतावकेभ्योरथेभ्योग्ने० ॥ अयंमित्रस्यवरुणस्यधार्यसेवयातामरुतांहेळोऽअद्भुतः ।
मृळामुनोभूत्वेषामनःपुनरग्ने० ॥ देवोदेवानामसिमित्रोऽअद्भुतोवसुर्वसूनामसिचारुंध्वरे । शर्मन्त्यामतवसप्रथ
स्तमेग्ने० ॥ तत्तैभद्रयत्समिद्धःस्वेदमेसोमाहुतोजरसेमृळयत्तमः । दधासिरलंद्राविणं चदाशुषेग्ने० ॥ यस्यैत्वंसुद्रविणोददा
शोनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवंसाचोदयासिप्रजावताराधंसातेस्याम ॥ सत्वमग्नेसौभगत्वस्यविद्वानस्माक
मायुःप्रतिरेहदेव । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः॥ ३२ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

षष्ठाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं.४१ मरुच्यइदं.३४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.४ इंद्राप्पुपम्यामिदं.१
विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं.४ अदित्याइदं.१ विश्वेदेवेभ्यइदं.९ सोमायेदं.२३ उपसइदं.१५ अधिम्यामिदं.३ अग्नीषोमाभ्यामिदं.१२ अग्नयइदं.
७ देवामिभ्यामिदं (देवेभ्योऽग्निभ्यइदं.) अग्नयइदं.७ अग्निमित्रावरुणादितिसिंधुपृथिवीगुभ्यइदं.१ ॥ इतिप्रथमेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

द्वेएकादशौषसायवाग्रयेसप्रलथानवद्रविणोदसेपनोष्टौशुचयेगायत्रैवैश्वानरस्यतृचंवैश्वानरीर्यजातवेदसएका
जातवेदस्यमेतदादीन्येकभूयांसिसूक्तसहस्रमेतत्तुक्त्रयपार्षसयोवृषैकोनावार्षागिराऋज्राश्वान्वरीषसहदेवभय
मानसुराधसःप्रमंदिनएकादशकुत्सश्चतुस्त्रिष्टुबंतमाद्यागर्भस्त्राविण्युपनिषदिमांतेंत्यात्रिष्टुस्तत्तेष्टौयोनिर्नवचंद्र
माणकोनास्त्यस्त्रितोवावैश्वदेवंहिपांक्तमंत्यात्रिष्टुबष्टमीमहाबृहतीयवमध्यंद्रमित्रंससत्रिष्टुबंतंयज्ञस्तृचंयइंद्रा
ग्नीसप्तोनैद्राग्रंतुविह्यष्टौततंनवाभवंतुपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौतक्षन्पंचांत्यात्रिष्टुबीळेपंचाधिकाश्विनमाद्यौपादौलिङ्गो
क्तदेवतावंत्येत्रिष्टुभौ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःओ३म् ॥ (१।१५।२) द्वेविरूपेचरतःस्वर्थेऽअन्यान्यावत्समुपधापयेते । हरिरन्यस्यांभवतिस्वधावान्छु
क्रोऽअन्यस्यांददशेसुवर्चाः ॥ दशमेत्वष्टुर्जनयंतुगर्भमेतैद्रासोयुवतयोविभृत्रं । तिग्मानीकंस्वयंशसंजनेषुविरोचमानं
परिषीनयति ॥ त्रीणिजानापरिभूषंत्यस्यसमुद्रऽएकंदिव्येकमप्सु । पूर्वामनुप्रदिशंपार्थिवानामृतूनप्रशासद्विदधावनु
ष्टु ॥ कऽइमंवोनिष्यमाचिकेतवत्सोमातृजनयतस्वधाभिः । बह्वीनांगर्भोऽअपसामुपस्थान्महान्कविर्निश्चरतिस्वधा
वान् ॥ आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाऽउपस्थे । उभेत्वष्टुर्बिभ्यतुर्जीर्यमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते

(१।१५।२) द्वेविरूपेइत्येकादशस्यसूक्तस्यकुत्सउषोमित्रिष्टुप् । (इतआरभ्यजातवेदसइत्यंतंशुद्धोमिर्वा) ।

॥ १ ॥ उभेभद्रेजोषयेतेनमेनेगावोनवाश्राऽउपतस्युरेवैः । सदक्षाणांदक्षपतिर्बभूवांजंतियंदक्षिणतोहविभिः ॥ उद्यं
यमीतिसवितेवबाहूऽउभेसिचौयततेभीमऽक्रंजन् । उच्छ्रुक्रमत्कमजतेसिमस्मान्नवामातृभ्योवसनाजहाति ॥ त्वेषरूपं
कृणुतऽउत्तरंयत्संपृचानःसदनेगोभिरद्भिः । कविर्बुध्नपरिमर्मृज्यतेधीःसादेवतातासमितिर्बभूव ॥ उरुतेज्रयुःपर्येति
बुध्नविरोचमानंमहिषस्यधाम । विश्वेभिरग्नेस्वयंशोभिरिद्धोदग्धेभिःपायुभिःपाह्यस्मान्⁺ ॥ धन्वन्त्स्रोतःकृणुतेगा
तुमुमिशुकैरूमिभिरभिनक्षतिक्षां । विश्वासनानिजठरेषुधत्तेतर्नवासुचरतिप्रसृषु ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेव
त्पावकश्रवसेविभाहि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः⁺ ॥ २ ॥ (११५।३) सप्रत्नथा
सहसाजायमानःसद्यःकाव्यानिबळधत्तविश्वा । आपश्चमित्रंधिषणाचसाधनदेवाऽअग्निधारयन्द्रविणोदां ॥ सपूर्व
यानिविदाकव्यतायोरिमाःप्रजाऽअजनयन्मनूनां । विवस्वताचक्षसाद्यामपश्चदेवा० ॥ तमीळतप्रथमंयज्ञसाधंविश
ऽआरीराहुतमृजसानं । ऊर्जःपुत्रंभरतंसृप्रदानुदेवा० ॥ समातरिश्वापुरुवारपुष्टिर्विदद्भ्रातुंतनयायस्ववित् । विशां
गोपाजनितारोदस्योर्देवा० ॥ नक्तोपासावर्णमामेभ्यानेधापर्येतेशिशुमेकंसमीची । द्यावाक्षामारुक्मोऽअंतर्विभातिदे
वा० ॥ ३ ॥ रायोबुध्नःसंगमनोवसूनांयज्ञस्यकेतुर्मन्मसाधनोवेः । अमृतत्वरक्षमाणासऽएनंदेवा० ॥ नूचपुराचसदनं

(११५।३) सप्रत्नथेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोद्रविणोदाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

रयीणांजातस्यचजायमानस्यचक्षां । सतश्चगोपांभवतश्चभूरेर्देवा० ॥ द्रविणोदाद्रविणसस्तुरस्यद्रविणोदाःसनरस्य
प्रयंसत् । द्रविणोदावीरवतीमिषेनोद्रविणोदारासतेदीर्घमायुः ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेवत्पावकश्रवसेविभा
हि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः ॥ ४ ॥ (११५।४) अपनःशोशुचदधमग्नेशुशु
ग्यारयि । अपनःशोशुचदधं⁺ ॥ सुक्षेत्रियासुगातुयावसूयाचयजामहे । अपनः० ॥ प्रयद्गंदिष्ठऽएषांप्रास्माकासश्च
सूरयः । अपनः० ॥ प्रयत्तेऽअग्नेसूरयोजायेमहिप्रतेवयं । अपनः० ॥ प्रयदग्नेःसहस्वतोविश्वतोयंतिभानवः । अप
नः० ॥ त्वंहिर्विश्वतोमुखविश्वतःपरिभूरसि । अपनः० ॥ द्विषोनोविश्वतोमुखातिनावेवपारय । अपनः० ॥ सनः
सिंधुमिवनावयातिपर्षास्वस्तये । अपनः० ॥ ५ ॥ (११५।५) वैश्वानरस्यसुमतौस्यामराजाहिकंभुवनानामभि
श्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ॥ पृष्टोद्विपृष्टोऽअग्निःपृथिव्यापृष्टोविश्वाऽओषधीराविवे
श । वैश्वानरःसहसापृष्टोऽअग्निःसनोदिवासरिषःपातुनक्तं ॥ वैश्वानरतवतत्सत्यमस्त्वस्मात्रायोमघवानःसचंतां ।
तन्नोमित्रो ॥ ६ ॥ (११५।६) जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिर्दहातिवेदः । सनःपर्षदतिर्दुर्गाणिविश्वा

(११५।४) अपनइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सःशुचिरग्निर्गायत्री । (११५।५) वैश्वानरस्येतितृचस्यसूक्तस्यकुत्सोवैश्वानरोमिस्त्रिष्टुप् ।
(११५।६) जातवेदसइत्येकर्चस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपोजातवेदाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

नावेवसिंधुदुरितात्यग्निः ॥ ७ ॥ (११५१७) सयोवृषावृष्ण्येभिःसमोकामहोदिवःपृथिव्याश्चसम्वाद् । सतीनस
त्वाहव्योभरेषुमरुत्वान्नोभवत्विद्रऽऊती⁺ ॥ यस्यानासःसूर्यस्येवयामोभरेभरेवृत्रहाशुष्मोऽस्ति । वृषन्तमःसखिभिः
स्वेभिरेवैर्मरु० ॥ दिवोनयस्यरेतसोदुघानाःपंथांसोयंतिशवसापरीताः । तरङ्गेषाःसासहिःपौंस्येभिर्मरु० ॥ सोऽअंगि
रोभिरंगिरस्तमोभूदृषावृषभिःसखिभिःसखासन । ऋग्भिर्भिर्ऋग्मीगातुभिर्ज्येष्ठैर्मरु० ॥ ससूनुभिर्नरुद्रेभिर्ऋभ्वानृ
षाहोसासहोऽअमित्रान् । सनीळेभिःश्रवस्यानिर्तूर्वन्मरु० ॥ ८ ॥ समन्युमीःसमदनस्यकर्तास्माकैभिर्नृभिःसूर्यसन
त् । अस्मिन्नहन्तसर्पतिःपुरुहुतोमरु० ॥ तमूतयोरणयन्धूरसातौतक्षेमस्यक्षितयःकृण्वतत्रां । सविश्वस्यकरुणस्येश
ऽएकोमरु० ॥ तमप्संतशर्वसऽउत्सवेषुनरोनरमवसेतंधनाय । सोऽअंधेचित्तमसिज्योतिर्विदन्मरु० ॥ ससव्येनयम
तिब्राधतश्चित्सदक्षिणेसंगृभीताकृतानि । सकीरिणाचित्सनिताधनानिमरु० ॥ सग्रामैभिःसनितासरथैभिर्विदेविश्वा
भिःकृष्टिभिर्नर्विद्य । सपौंस्येभिरभिभूरशस्तीर्मरु० ॥ ९ ॥ सजामिभिर्यत्समजातिमीद्वेजामिभिर्वापुरुहुतऽएवैः ।
अपांतोकस्यतनयस्यजेपेमरु० ॥ सर्वज्रभृदस्यहाभीमऽउग्रःसहजचेताःशतनीधऽऋभ्वा । चघ्नीषोनशर्वसापांचज

(११५१७) सयोवृषेयोकोनाविशत्युचस्यसूक्तस्यवार्षागिराऋज्राश्वं बरीषसहदेवभयमानसुराधसइंद्रक्षिष्टुप् । (इतजारभ्यमरुत्वा
निद्रइतिकश्चित् । तज्ज । सर्वानुक्रमादिभिरनादृतत्वान् ।)

न्योमरु० ॥ तस्यवज्रःकंदतिस्मत्स्वर्षादिवोनत्वेषोरवथःशिमीवान् । तंसंचतेसनयस्तंधनानिमरु० ॥ यस्याजस्रंशव
सामानमुक्थंपरिभुजद्रोदसीविश्वतःसी । सपारिषत्कृतुभिर्मदसानोमरु० ॥ नयस्यदेवादेवतानमर्ताऽआपश्चनशव
सोऽअंतमापुः । सप्ररिक्तात्वक्षसाक्षमोदिवश्चमरु० ॥ १० ॥ रोहिच्छयावासुमदैर्गुलामीर्द्युक्षारायऽऋज्राश्वस्य । वृ
षण्वंतविभ्रंतीधूर्धुरथमंद्राचिकेतनाहुषीषुविधु⁺ ॥ एतत्त्यत्तऽइंद्रवृष्णाऽउक्थंवार्षागिराऽअभिर्गृणंतिराधः । ऋज्रा
श्वःप्रष्टिभिरंबरीषःसहदेवोभयमानःसुराधाः ॥ दस्युन्धिर्म्यूऽश्चपुरुहुतऽएवैर्हत्वापृथिव्यांशर्वानिबर्हीत् । सनत्क्षेत्रं
सखिभिःश्विष्येभिःसनत्सूर्यसनदपःसुवज्रः ॥ विश्वाहेंद्रोऽअधिवक्तानोऽअस्त्वपरिहृताःसनुयामवाजै । तन्नोमित्रो०
॥ ११ ॥ (११५१८) प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचोयःकृष्णगर्भानिरहन्नृजिष्वना । अवस्यवोवृषणंवज्रदक्षिणंमरुत्वंतं
सख्यायहवामहे ॥ योव्यंसजाहृषाणेनमन्युनायःशंबरयोऽअहन्पिप्रुमव्रतं । इंद्रोयःशुष्णमशुषंन्यावृणङ्मरु० ॥
यस्यद्यावापृथिवीपौंस्यमहद्यस्यव्रतेवरुणोयस्यसूर्यः । यस्येंद्रस्यसिंधवःसश्चतिव्रतंमरु० ॥ योऽअश्वानांयोगवांगोपति
र्वशीयऽआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः । वीळोश्चिदिंद्रोयोऽअसुन्वतोवधोमरु० ॥ योविश्वस्यजगतःप्राणतस्पतिर्योब्रह्म
णंप्रथमोगाऽअविंदत् । इंद्रोयोदस्यूरधराऽअवातिरन्मरु० ॥ यःशूरैर्भिर्हव्योयश्चभीरुभिर्योधावद्भिर्हूयतेयश्चजिग्यु

(११५१८) प्रमंदिनइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रोजगतीअंत्याश्चतस्रक्षिष्टुभः । (आद्यागर्भसाविणीतिगुणः) ।

भिः । इन्द्रं विभवाभुवनाभिर्दधुर्मरु० ॥ १२ ॥ रुद्राणामेतिप्रदिशविचक्षणोरुद्रेभिर्योषातनुतेपृथुजयः । इन्द्रं
नीषाऽअभ्यर्चतिश्रुतंमरु० ॥ यद्वा मरुत्वःपरमेसधस्येयद्वावमेवजनेमादयासे । अतऽआयाह्यध्वरनोऽअच्छात्वाया
हविश्चकृमासत्यराधः ॥ त्वायेंद्रसोमैसुषुमासुदक्षत्वायाहविश्चकृमात्रह्यवाहः । अधानियुत्वःसर्गणोमरुद्भिरस्मिन्य
ज्ञेबर्हिषिमादयस्व ॥ मादयस्वहरिभिर्येतऽइन्द्रविष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेने । आत्वासुशिप्रहरयोवहतूशन्व्यानिप्रति
नोजुषस्व ॥ मरुत्स्तोत्रस्यवृजनस्यगोपावयमिन्द्रेणसनुयामवाजै । तन्नोमित्रो० ॥ १३ ॥ (११५१९) इमांतेधियंप्र
भरेमहोमहीमस्यस्तोत्रेधिषणायत्तऽआनजे । तमुत्सवेचंप्रसवेचंसासहिमिन्द्रदेवासःशर्वसामदन्ननु ॥ अस्यश्रवोनद्यः
सप्तविंशतिद्यावाक्षामापृथिवीदर्शतंवपुः । अस्मेसूर्याचंद्रमसाभिचक्षेत्रद्वेकमिन्द्रचरतोवितर्तुरं+ ॥ तंस्मारथमघव
न्प्रावसातयेजैत्रयंतैऽअनुमदामसंगमे । आजानऽइन्द्रमनसापुरुष्टुतत्वायज्योमघवन्छर्मयच्छनः ॥ वयंजयेमत्वयायु
जावृतमस्माकमंशमुदवाभरेभरे । अस्मभ्यमिन्द्रवरिवःसुगंकृधिप्रशत्रूणामघवन्वृण्यारुज ॥ नानाहित्वाहवमानाज
नाऽइमेधनानांधर्तरवसाविपन्यवः । अस्माकंस्मारथमार्तिष्ठसातयेजैत्रंहीन्द्रनिभृतमनस्तव ॥ १४ ॥ गोजिताबाहूऽ
अमितक्रतुःसिमःकर्मन्कर्मन्छतमूतिःस्वजंकरः । अकल्पऽइन्द्रःप्रतिमानमोजसाथाजनविह्वयंतैसिषासवः ॥ उत्तेश

(११५१९) इमांतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रो जगती अंत्यात्रिष्टुप् ।

तान्मघवन्नुच्चभूर्यसऽउत्सहस्राद्रिरिचेकृष्टिषुश्रवः । अमात्रंत्वाधिषणातित्विषेमह्यधावृत्राणिजिघ्रसेपुरंदर ॥ त्रिवि
ष्टिधातुप्रतिमानमोजंसस्तिस्त्रोभूमीर्नृपतेत्रीणिरोचना । अतीदंविश्वंभुवनंववक्षिथाशत्रुरिंद्रजनुषासनादसि ॥ त्वां
देवेषुप्रथमंहवामहेत्वंबभूथपृतनासुसासहिः । सेमनःकारुमुपमन्युमुद्भिदमिन्द्रःकणोतुप्रसवेरथपुरः+ ॥ त्वंजिगेथुन
धनारुरोधिथामैष्वाजामघवन्महत्सुच । त्वामुग्रमवसेसंशिश्रीमस्यथानऽइन्द्रहवनेषुचोदय ॥ विश्वाहेंद्रोऽअधिवक्ता
नोऽअस्त्वपरिहृताःसनुयामवाजै । तन्नोमित्रो० ॥ १५ ॥ (११५११०) तत्तऽइन्द्रियंपरंमंपराचैरधारयंतकवयःपुरे
दं । क्षमेदमन्यद्विष्यंन्यदस्यसमीपृच्यतेसमनेवकेतुः+ ॥ सधारयत्पृथिवींप्रथंचवज्रेणहत्वानिरपःसंसर्ज । अह
न्नहिमभिनद्रौहिण्यहन्व्यंसंमघवाशचीभिः ॥ सजातुर्भर्माश्रद्धानऽओजःपुरोविभिंदन्नचरद्विदासीः । विद्वान्व
ज्जिन्दस्यवेहेतिमस्यार्यसहोवर्धयाद्युन्मामिन्द्र ॥ तदुचुषेमानुषेमायुगानिक्कीर्तेन्यमघवानामविभ्रत । उपप्रयन्दस्यहत्या
यवज्जीयद्धसूनुःश्रवसेनामदधे+ ॥ तदस्येदंपश्यताभूरिपुष्टंश्रदिंद्रस्यधत्तनवीर्याय । सगाऽअविंदत्सोऽअविंददश्वान्स
ऽओषधीःसोऽअपःसवनानि ॥ १६ ॥ भूरिकर्मणेवृषभायवृष्णेऽसत्यशुष्मायसुनवामसोमं । यऽआहत्यापरिपंथीवश
रोयज्वनोविभज्जेतिवेदः ॥ तदिंद्रप्रेववीर्यचकर्थयत्ससंतंवज्रेणाबोधयोहि । अनुत्वापत्नीर्हिषितंवयश्चविश्वेदेवासोऽ

(११५११०) तत्तइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

अमदभनुत्वा ॥ शुष्णपिपुंकुर्यवंबुत्रमिंद्रयदावधीविंपुरःशंबरस्य । तन्नोमित्रो० ॥ १७ ॥ (११५।११) योनिष्ट
 ऽइंद्रनिषदेऽअकारितमानिषीदस्वानोनावी । विमुच्यावयोवसायाश्वान्दोषावस्तोर्वहीयसःप्रपित्वे ॥ ओत्येनरऽइं
 द्रमूतयेगुर्नृचिस्तान्सद्योऽअर्ध्वनोजगम्यात् । देवासोमन्युंदासस्यश्चमन्तेनऽआवक्षन्त्सुवितायवर्ण ॥ अवत्मनाभर
 तेकेतवेदाऽअवत्मनाभरतेकेनमुदन् । क्षीरेणस्नातःकुर्यवस्ययोषेहेतेतेस्यातांप्रवणेशिफायाः ॥ युयोपनाभिरुपरस्या
 योःप्रपूर्वाभिस्तिरतेराष्टिशूरः । अंजसीकुलिशीवीरपत्नीपयोहिन्वानाऽउदभिर्भरंते ॥ प्रतियत्स्यानीथादंशिंदस्योरो
 कोनाच्छासदनंजानुतीगात् । अधस्मानोमघवन्चकृतादिन्मानोमघेर्वनिष्पीपरादाः ॥ १८ ॥ सत्वंनऽइंद्रसूर्येसोऽ
 अस्वनागास्त्वऽआभजजीवशंसे । मांतरांभुजमारीरिषोःश्रद्धितंतेवहृतऽइंद्रियाय ॥ अधामन्येश्रत्तेऽअस्माऽअ
 धायिवृषाचोदस्वमहेतेधनाय । मानोऽअकृतेपुरुहूतयोनाविंद्रधुध्यन्ध्रोवयऽआसुतिंदाः ॥ मानोवधीरिद्रमापरादा
 मानःप्रियाभोजनानिप्रमोषीः । आंडामानोमघवन्च्छक्रमिभेन्मानःपात्राभेत्सहजानुषाणि ॥ अर्वाडेहिसोमकामत्वा
 हरयंसुतस्तस्यपिबामदाय । उरुव्यचाजठरऽआवृषवपितेवःशृणुहिहूयमानः ॥ १९ ॥ (११५।१२) चंद्रमाऽ

(११५।११) योनिष्टइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रस्त्रिष्टुप् । (११५।१२) चंद्रमाइत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्याथ्यस्त्रितोविश्वेदेवाः
 पंक्तिःअंत्यात्रिष्टुप्अष्टमीमहाबृहतीयवमध्या । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतुआद्यायाविश्वेदेवाःद्वितीयायारोदसीतृतीयायाविश्वेदेवाःचतुर्थ्याअग्नि

अस्वंप्रतरासुपणोधावतेदिवि । नवोहिरण्यनेमयःपदंविंदतिविद्युतोवित्तंमैऽअस्यरोदसी ॥ अर्थमिद्धाऽउऽअर्थिन
 ऽआजायायुवतेपतिं । तुंजातेवृष्ण्यंपयःपरिदायरसंदहेवित्तं० ॥ मोषुदेवाऽअदःस्वंप्रवपादिदिवस्परि । मासोम्य
 स्यशंभुवःशूनेभूमकदाचनवित्तं० ॥ यज्ञपृच्छाम्यवमंसतदूतोविवोचति । कऽऽकृतंपूर्व्यगतंकस्तद्विभर्तिनूतनोवित्तं० ॥
 अमीयेदेवाःस्थनत्रिष्वारोचनेदिवः । कद्वऽऽकृतंकदन्तंकप्रलावऽआहुतिवित्तं० ॥ २० ॥ कद्वऽऽकृतस्यधर्णसिकद्व
 रुणस्यचक्षणं । कदर्यम्णोमहस्पथार्तिक्रामेमदूह्योवित्तं० ॥ अहंसोऽअस्मिन्पुरासुतेवदामिकानिचित् । तंमाव्यं
 त्याधोऽवृकोनतृष्णजमृगवित्तं० ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपरीवः । मूषोनशिश्नाव्यदंतिमाध्यःस्तोतारैतेशतक्र
 तोवित्तं० ॥ अमीयेससरश्मयस्तत्रामेनाभिरातता । त्रितस्तद्वेदाध्यःसजामित्वायरेभतिवित्तं० ॥ अमीयेपंचोक्षणो
 मध्येतस्युर्महोदिवः । देवत्रानुप्रवाच्यंसध्रीचीनानिवावृतुवित्तं० ॥ २१ ॥ सुपर्णाऽएतऽआसतेमध्यऽआरोधनेदि
 वः । तेसेधंतिपथोवृकंतरंतयहृतीरपोवित्तं० ॥ नव्यंतदुक्थ्यंहितदेवासःसुप्रवाचनं । ऋतमर्षेतिंसिंधवःसत्यंतातान
 सूर्योवित्तं० ॥ अग्नेतवत्यदुक्थ्यंदेवेष्वस्त्याप्यं । सनःसुत्तोमनुष्वदादेवान्यक्षिविदुष्टरोवित्तं० ॥ सुत्तोहोतामनुष्वदा

रोदस्यःततस्त्रिष्टुणांविश्वेदेवाःअष्टम्याइंद्रोदस्यःनवम्याःसूर्यरश्मिरोदस्यःदशम्याविश्वेदेवाःएकादश्याःसूर्यरश्मिरोदस्यःद्वादश्याविश्वेदे
 वाःततोद्वयोरग्निरुदसीततएकस्यावरुणरोदस्यःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःततएकस्यारोदसीअंत्यायाविश्वेदेवाः । उत्तरसूक्तद्वयेविश्वेदेवाएव ।

देवाँऽअच्छाविदुष्टरः । अग्निहव्यासुपूदतिदेवोदेवेषुमेधिरोवित्तं ॥ ब्रह्माकृणोतिवरुणोगातुविदंतमीमहे । व्यूणो
तिहृदामतिनव्योजायतामृतं वित्तं ॥ २२ ॥ असौयः पंथाऽआदित्योदिविप्रवाच्यं कृतः । नसदेवाऽअतिक्रमेतं
तासोनपश्यथ वित्तं ॥ त्रितः कूपेवहितोदेवान्हवतऽकृतये । तच्छुश्रावबृहस्पतिः कृण्वन्नैहरणादुरुवित्तं ॥ अरुणो
मांसकृद्वृकः पथायतंददर्शहि । उज्जिहीते निचाय्यातष्टैवपृष्ट्यामयी वित्तं ॥ एनांगुषेणवयमिंद्रवंतोभिष्यामवृजनेस
र्ववीराः । तन्नो मित्रो ॥ २३ ॥ (११६११) इंद्रमित्रवरुणमग्निमृतयेमारुतं शर्धोऽअदितिहवामहे । रथं नदुर्गा
द्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नोऽअहंसो निष्पिपतन ॥ तऽआदित्याऽआगता सर्वतातये भूतदेवावृत्रतूर्येषु शंभुवः । रथं न ॥
अवतुनः पितरः सुप्रवाचनाऽउत देवी देवपुत्रेऽकृतावृधा । रथं न ॥ नराशंसवाजिनं वाजयन्निहक्षयद्वीरं पूषणं सुमैरी
महे । रथं न ॥ बृहस्पते सद्मिन्नः सुगंकृधिशंयोर्यत्तेमनुहितं तदीमहे । रथं न ॥ इंद्रं कुत्सो बृत्रहणं शचीपतिं काटे नि
बाहुऽऽरुपिरहदुतये । रथं न ॥ देवैर्नो देव्यदिति निर्पातु देवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । तन्नो मित्रो ॥ २४ ॥
(११६१२) यज्ञो देवानां प्रत्येति सुमन्मार्दित्या सो भवतामृच्छयंतः । आवोर्वाची सुमतिर्वैवृत्या दंहोश्चिद्यावरिवो वित्तं

(११६११) इंद्रमित्रमितिसप्तर्चस्य सूक्तस्य कुत्सो विश्वेदेवाजगती अंत्यात्रिष्टुप् । (११६१२) यज्ञो देवानामिति वृचस्य सूक्तस्य
कुत्सो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

रासंत ॥ उपनो देवाऽअवसागमं त्वंगिरसां सामभिः स्तूयमानाः । इंद्रं इंद्रियैर्मरुतो मरुद्भिरादित्यैर्नोऽअदितिः शर्मयं
भत् ॥ तन्न इंद्रं रुद्रं रुणस्तदग्निस्तदयमातस्संविता च नोधात् । तन्नो मित्रो ॥ २५ ॥ (११६१३) यऽइंद्राग्नी
चित्रतमोरथो वामभिविश्वानिभुवनानि चष्टे । तेनायातंसुरथैतस्थिवांसाध्या सोमस्य पिबतंसुतस्य ॥ यावदिदं भुवनं वि
श्वमस्त्युरुव्यचावरिमतांगभीरं । तावाँऽअयं पातवे सोमोऽअस्त्वरं मिंद्राग्नीमनसे युवभ्यां ॥ चक्राथे हि सध्यं ङ्गमं
भद्रं संधीचीना वृत्रहणाऽउतस्थः । ताविंद्राग्नीसध्यं चानिषद्यावृष्णः सोमस्य वृषणावृषेथां ॥ समिद्धेष्वग्निष्वानजाना
यतस्त्रुचावहिरुतिस्तिराणा । तीव्रैः सोमैः परिषिक्तेभिरर्वागेन्द्राग्नीसौमनसाययातं ॥ यानींद्राग्नीचक्रथुर्वीर्याणि यानि
रूपाण्युतवृष्ण्यानि । यावाँऽप्रह्वानि सख्याशिवानि तेभिः सोमस्य पिबतंसुतस्य ॥ २६ ॥ यदब्रवं प्रथमं वा वृणानोऽयं सो
मोऽअसुरैर्नो विहव्यः । तांस्त्यांश्चक्रामभ्याहियातमधा सोमस्य पिबतंसुतस्य ॥ यदिंद्राग्नीमदथः स्वेदुरोणेयद्रह्मणिरा
जनिवायजत्रा । अतः परिवृषणावाहियातमधा ॥ यदिंद्राग्नीयदुषुतुर्वशेषु यद्बहुष्वनुषुपुरुषुस्थः । अतः परिवृषणा
वाहियातमधा ॥ यदिंद्राग्नीऽअवमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां परमस्यामुतस्थः । अतः परिवृषणावाहियातमधा ॥
यदिंद्राग्नी परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां मवमस्यामुतस्थः । अतः परिवृषणावाहियातमधा ॥ यदिंद्राग्नीदिविष्टो यत्पृथि

(११६१३) य इंद्राग्नी इति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य इंद्राग्नी त्रिष्टुप् ।

व्यायत्पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिद्राग्नीऽउदितासूर्यस्यमध्येदिवःस्वध्यामादयेथे ।
 अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ एवंद्राग्नीपपिवांसासुतस्यविश्वस्मभ्यंसंजयतंधनानि । तन्नोमित्रो० ॥ २७ ॥
 (१११६१४) विह्वल्यमनसावस्यऽइच्छन्निद्राग्नीज्ञासऽउतवासजातान् । नान्यायुवत्समतिरस्तिमह्यं सवांधियैवाज
 यंतीमतक्षं ॥ अश्रवंहिभूरिदावत्तरावांविजामातुरुतवाधास्यालात् । अथासोमस्यप्रयंतीयुवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमैजनया
 मिनयं ॥ माच्छेद्भरश्मौरितिनाधमानाःपितृणांशक्तीरनुयच्छमानाः । इन्द्राग्निभ्यांकवृषणोमदंतिताह्यद्रीधिषणा
 याऽउपस्थे ॥ युवाभ्यांदेवीधिषणामदायेंद्राग्नीसोममुशतीसुनोति । तार्वश्विनाभद्रहस्तासुपाणीऽआधावतंमधुनापृ
 ङ्कमप्सु ॥ युवामिन्द्राग्नीवसुनोविभागेतवस्तमाशुश्रववृत्रहत्ये । तावासद्याबर्हिषियज्ञेऽअस्मिन्प्रचर्षणीमादयेथांसुत
 स्थं ॥ २८ ॥ प्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवेषुप्रपृथिद्यारिरिचाधेदिवश्च । प्रसिंधुभ्यःप्रगिरिभ्योमहित्वाप्रेन्द्राग्नीविश्वामुव
 नात्यन्या ॥ आभरतंशिक्षतंवज्रबाहूऽअस्माँऽइन्द्राग्नीऽअवतंशचीभिः । इमेनुतेरश्मयःसूर्यस्ययेभिःसपित्वंपितरोनऽ
 आसन् ॥ पुरंदराशिक्षतंवज्रहस्तास्माँऽइन्द्राग्नीऽअवतंभरेषु । तन्नोमित्रो० ॥ २९ ॥ (१११६१५) ततमेऽअपस्तदु
 तायतेपुनःस्वादिष्ठाधीतिरुचथायशस्यते । अयंसमुद्रऽइहविश्वदैव्यःस्वाहाकृतस्यसमुत्पणुतऽऋभवः ॥ आभोगयं
 (१११६१४) विह्वल्यमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइन्द्राग्नीत्रिष्टुप् । (१११६१५) ततमइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

प्रयदिच्छंतऽएतेनापाकाःप्रांचोममकेचिदापर्यः । सौधन्वनासश्चरितस्वभूमनागच्छतसवितुर्दाशुषांगृहं ॥ तत्सवि
 तावोमृतत्वमासुवदगोह्यंयच्छवयंतऽएतेन । त्यंचिच्चमसमसुरस्यभक्षणमेकंसंतमकृणुताचतुर्वयं ॥ विष्टीशमीतरणि
 त्वेनवाघतोमर्तासःसंतोऽअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाऽऋभवःसूरचक्षसःसंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः ॥ क्षेत्रमिव
 विममुस्तेजनेनऽएकंपात्रमृभवोजेहमानं । उपस्तुताऽउपमंनाधमानाऽअमर्त्येषुश्रवऽइच्छमानाः ॥ ३० ॥ आमनी
 पामंतरिक्षस्यनृभ्यःस्रुचेवधृतंजुहवामविद्वान् । त्रणित्रायेपितुरस्यसश्चिरऽऋभवोवाजमरुहन्दिबोरजः ॥ ऋभुर्नऽइंद्रः
 शवंसानवीयानृभुवाजैभिर्वसुभिर्वसुर्ददिः । युष्माकंदेवाऽअवसाहनिप्रियेभिरितिष्ठेमपृत्सुतीरसुन्वतां ॥ निश्चर्मणऽऋभ
 वोगामपिशतसंवत्सेनासृजतामातरंपुनः । सौधन्वनासःस्वपस्यानरोजिब्रीयुवानापितराकृणोतन ॥ वाजैभिर्नोवा
 जसातावविह्वयृभुमाँऽइंद्रचित्रमादधिंराधः । तन्नोमित्रो० ॥ ३१ ॥ (१११६१६) तक्षत्रथंसुवृतंविद्वानापसस्तक्ष
 न्हरीऽइंद्रवाहावृषण्वसु । तक्षन्पितृभ्यामृभवोयुवद्वयस्तक्षन्वत्सायमातरंसचाभुव ॥ आनोयज्ञायतक्षतऽऋभुमद्वयः
 ऋत्वेदक्षायसुप्रजावतीमिषं । यथाक्षयामसर्ववीरयाविशातन्नःशर्धायधासथास्विद्वियं ॥ आतक्षतसातिमस्मभ्यमृ
 भवःसातिरथायसातिमर्वतेनरः । सातिनोजैत्रीसंमहेतविश्वहाजामिमजामिंपृतनासुसक्षणि ॥ ऋभुक्षणमिंद्रमाहुवऽ

(१११६१६) तक्षत्रयमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

ऊतयऽऽभून्वाजांस्मरुतःसोमपीतये । उभामित्रावरुणानूनमश्विनातेनोहिन्वंतुसातयेधियेजिपे+ ॥ कृभुर्भरायसं
शिशुतातुसातिसमर्थजिह्वाजोऽअस्माऽअविष्टु । तन्नोमित्रो ॥ ३२ ॥ (१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीपूर्वाचित्तयेग्निं
मंसुरुचंयामभिष्टये । याभिर्भरेकारमंशायजिन्वथस्ताभिर्रुषुऽऊतिभिरश्विनागतं ॥ युवोर्दानायसुभराऽअसश्चतो
रथमातस्थुर्वचसनमंतवे । याभिर्धियोवथःकर्मभिष्टयेताभिः ॥ युवंतासाँदिव्यस्यप्रशासनेविशाक्षयथोऽअमृतस्यम
ज्मना । याभिर्धेनुमस्वैपिन्वथोनराताभिः ॥ याभिःपरिज्मातनयस्यमज्मनाद्विमातातृषुत्राणिर्विभूषति । याभि
स्त्रिमंतुरभवद्विचक्षणस्ताभिः ॥ याभीरेभनिवृतंसितमद्भ्यऽउद्धंदनमैरयतंस्वईशे । याभिःकण्वंप्रसिषासंतमावतंता
भिः ॥ ३३ ॥ याभिरंतंकजसमानुमारणेभुज्युंयाभिरव्यथिभिर्जिजिन्वथुः । याभिःकर्कधुवय्यंचजिन्वथस्ताभिः ॥
याभिःशुचंतंधनसांसुषंसदंतसंघर्ममोम्यावंतमत्रये । याभिःपृश्निगुंपुरुकुत्समावतंताभिः ॥ याभिःशचीर्भिवृषणाप
रावृजंप्रांधंश्रोणंचक्षसऽएतवेक्यः । याभिर्वर्तिकांप्रसिताममुंचतंताभिः ॥ याभिःसिंधुमधुमंतमसश्चतंवसिष्टंयाभि
रजरावजिन्वतं । याभिःकुत्संश्रुतयूनर्यमावतंताभिः ॥ याभिर्विंशपलांधनसामथर्व्यसहस्रमीढऽआजावजिन्वतं ।
याभिर्वशमभ्यंप्रेणिमावतंताभिः ॥ ३४ ॥ याभिःसुदानूऽऔशिजायवणिजैर्दीर्घश्रवसेमधुकोशोऽअक्षरत् । कक्षी
(१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकुत्सःआद्यायाद्यावापृथिव्ययश्विनःशिष्टानामश्विनौजगतीअंतेद्वेत्रिष्टुभौ ।

वैतंस्तोतारंयाभिरावतंताभिः ॥ याभीरसांक्षोदसोद्गःपिपिन्वथुरनश्वंयाभीरथमावतंजिषे । याभिस्त्रिशोकऽउसि
याऽउदाजतताभिः ॥ याभिःसूर्यपरियाथःपरावतिमंधातारंक्षेत्रपत्येष्वावतं । याभिर्विंप्रभरद्वाजमावतंताभिः ॥
याभिर्महामतिथिग्वंकशोजुवंदिवोदासंशंबरहत्यऽआवतं । याभिःपुर्भिर्घेत्रसदस्यमावतंताभिः ॥ याभिर्वस्त्रंविपि
पानमुपस्तुतंकलियाभिर्वित्तजानिंदुवस्यथः । याभिर्व्यश्वमुतपृथिमावतंताभिः ॥ ३५ ॥ याभिर्नराशयवेयाभिरत्र
येयाभिःपुरामनवेगातुमीषथुः । याभिःशारीराजतंस्यूमरश्मयेताभिः ॥ याभिःपठर्वाजठरस्यमज्मनाग्निर्नादीदेच्चि
तऽइद्धोऽअज्मना । याभिःशर्यातमवथोमहाधनेताभिः ॥ याभिरंगिरोमनसानिरण्यथोग्रगच्छथोविवरेगोऽअर्ण
सः । याभिर्मनुंशूरमिषासमावतंताभिः ॥ याभिःपक्षीर्विमदायन्यूहधुराघवायाभिररूणीरशिक्षतं । याभिःसुदासऽ
ऊहथुःसुदेव्यंताभिः ॥ याभिःशंतातीभवथोददाशुषेभुज्युंयाभिरवथोयाभिरघ्निगुं । ओम्यावतीसुभरामृतस्तुभं
ताभिः ॥ ३६ ॥ याभिःकृशानुमसनेदुवस्यथोजवेयाभिर्यूनोऽअर्वतमावतं । मधुप्रियंभरथोयत्सरद्रभ्यस्ताभिः ॥
याभिर्नरैर्गोषुधुधनृषाह्येक्षेत्रस्यसातातनयस्यजिन्वथः । याभीरथाँऽअवथोयाभिरर्वतस्ताभिः ॥ याभिःकुत्समार्जुनेयं
शतक्रतूप्रतुर्वीतिंप्रचदुभीतिमावतं । याभिर्ध्वंसंतिंपुरुषंतिमावतंताभिः ॥ अग्रस्वतीमश्विनावाचमस्मेकृतंनोदस्त्रावृ

षणामनीषां । अद्युत्येवसेनिह्येवावृधेचनोभवतंवाजसातौ ॥ द्युभिरकुभिःपरिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विनासौभगे
भिः । तन्नोमित्रो० ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाध्याये वर्गाः ३७ सूक्तानि १८ ऋचः १७९ ॥ त्यागः ॥ उपसेमयइदं. ११ द्रविणोदसेमयइदं. ९ अग्नयेशुचयइदं. ८ अग्न-
येवैश्वानरायेदं. ३ जातवेदसेमयइदं. इन्द्रायेदं. ५८ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २९ [भे. प. विश्वेभ्योदेवेभ्य. रोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य.
अग्निरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ इन्द्रोदसीभ्य. सूर्यरश्मिरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्यरश्मिरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्निरोद-
सीभ्य. २ वरुणरोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ रोदसीभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ११] इन्द्राग्निम्यामिदं. २१ ऋभुभ्यइदं. १४ द्यावापृथि-
व्यश्चिभ्यइदं. अश्विभ्यामिदं. २४ ॥ इतिप्रथमेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

इदंविंशतिरुषस्यद्वितीयोर्ध्वोर्चोरात्रेश्वेमाएकादशरौद्रद्वित्रिष्टुवंतंचित्रंषट्सौर्यनासत्याभ्यांपंचाधिकाकक्षीवा
न्दैर्घतमसऽउशिकप्रसूतआश्विनंवैमध्वआवामेकादशावारंथंदशजागतंकाराधद्वादशात्यादुःस्वप्ननाशिन्याद्या
गायत्रीद्वितीयाककुसृतीयाचतुर्थ्यौकाविराणनष्टरूप्यौपंचमीतनुशिराषष्ठ्यक्षरैरुष्णिग्विष्टारबृहतीकृतिर्विरा
ट्तिष्ठोगायत्र्यःकदित्थापंचोनावैश्वदेववा ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
हरिः३ओम् (११६।८) इदंश्रेष्ठज्योतिषांज्योतिरागाच्छित्रःप्रकेतोऽअजनिष्टविश्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवायं

(११६।८) इदंश्रेष्ठमितिर्विशत्यसूक्तस्यसूक्तस्यकुत्सउषाद्वितीयायाअर्धचोरात्रिष्टिष्टुप् ।

ऽएवारात्र्युषसेयोनिमारैक् ॥ रुद्राद्वत्सारुशतीश्वेत्यागादारैर्गुकृष्णासदनान्यस्याः । समानवंधुऽअमृतंऽअनूचीद्या
वावर्णीचरतऽआमिनाने ॥ समानोऽअध्वास्वन्नोरनंतस्तमन्यान्याचरतोदेवशिष्टे । नमैथेतेनतस्थतुःसुमेकेनक्तोषा
सासमनसाविरूपे ॥ भास्वतीनेत्रीसूनृतानामचैतिचित्राविदुरौनऽआवः । प्राप्याजगद्भुनोरायोऽअख्यदुषाऽअजी
गर्भुवनानिविश्वा ॥ जिह्वाश्येष्टुश्चरितवेमघोन्याभोगयऽइष्टयेरायऽउत्वं । दभ्रंपश्यन्त्यऽउर्वियाविचक्षऽउषा० ॥
॥ १ ॥ क्षत्रायत्वंश्रवसेत्वंमहीयाऽइष्टयेत्वमर्थमिवत्वमित्यै । विसदृशाजीविताभिप्रचक्षऽउषा० ॥ एषादिवोदुहि
ताप्रत्यदर्शिव्युच्छंतीयुवतिःशुक्रवासाः । विश्वत्पेशानापार्थिवस्यवस्वऽउषोऽअद्येहसुभगेव्युच्छ ॥ परायतीनामन्वे
तिपाथऽआयतीनांप्रथमाशश्वतीनां । व्युच्छंतीजीवमुदीरयत्युषामृतकंचनबोधयती ॥ उषोयदग्निसमिधेचकर्थवि
यदावश्चक्षसासूर्यस्य । यन्मग्नान्यक्ष्यमाणोऽअजीगस्तहेवेषुकृषभद्रममः ॥ कियात्यायत्समयाभवातियाव्युषुर्या
श्चनूनव्युच्छान् । अनुपूर्वाःकृपतेवावशानाप्रदीध्यानाजोषमन्याभिरेति ॥ २ ॥ ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्व्युच्छंतीमू
षसंमर्त्यासः । अस्माभिरुनुप्रतिचक्ष्याभूदोतेयतियेऽअपरीषुपश्यान् ॥ यावयद्वेषाऽऋतपाऽऋतेजाःसुम्नावरीसूनृता
ईरयती । सुमंगलीर्बिभ्रतीदेववीतिमिहाद्योषःश्रेष्ठतमाव्युच्छ ॥ शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्यथोऽअद्येदंव्यावोमघोनी ।
अथोव्युच्छादुत्तराऽअनुधूनजराभृताचरतिस्वधाभिः ॥ व्यैजिभिर्दिवऽआतास्वद्यौदपंकृष्णानिर्णिज्जदेव्यावः ।

प्रबोधयत्यरुणेभिरश्वैरोषायातिसुयुजारथेन ॥ आवहतीपोष्यावार्याणिचित्रंकेतुंकृणुतेचेकिताना । इयुषीणामुपमा
शश्वतीनांविभातीनांप्रथमोषाव्यश्वैत् ॥ ३ ॥ उदीर्ध्वजीवोऽअसुर्नऽआगादप्रागात्तमऽआज्योतिरेति । आरैकपं
थांयातवेसूर्यायागन्मयत्रप्रतिरंतऽआयुः ॥ स्यूर्मनावाचऽउदियतिर्वह्निःस्तवानोरेभऽउषसोविभातीः । अद्यातदुच्छ
गृणतेमघोन्यस्मेऽआयुर्निदिदीहिप्रजावत् ॥ यागोमतीरुषसःसर्ववीराव्युच्छंतिद्राशुषेमर्त्याय । वायोर्विसूनृतानामु
दकेताऽअश्वदाऽअश्वत्सोमसुत्वा ॥ मातादेवानामदितेरनीकंयज्ञस्यकेतुर्बृहतीविभाहि । प्रशस्तिरुद्रह्मणेनोव्युः
च्छानोजनेजनयविश्ववारे ॥ यच्चित्रमप्रऽउषसोवहतीजानायशशमानायभद्रं । तन्नोमित्रो० ॥ ४ ॥ (११६।९)
इमारुद्रायतवसेकपर्दिनेक्षयद्वीरायप्रभरामहेमतीः । यथाशमसंहिपदेचतुष्पदेविश्वं पुष्टं ग्रामेऽअस्मिन्ननातुरं ॥ मृ
ळानोरुद्रोतनोमयस्कृषिक्षयद्वीरायनमसाविधेमते । यच्छंचयोश्चमनुरायेजेपितातदद्यामतवरुद्रप्रणीतिषु ॥ अद्या
मतेसुमतिदेवयज्ययाक्षयद्वीरस्यतवरुद्रमीदृः । सुन्नायन्निद्रिशोऽअस्माकमाचरारिष्टवीराजुहवामतेहविः ॥ त्वेषं
वयंरुद्रयज्ञसाध्वंकुंविमवसेनिह्वयामहे । अरेऽअस्मदैव्यंहेळोऽअस्यतुसुमतिमिद्वयमस्यावृणीमहे ॥ दिवोवराहम
रुषंकपर्दिनैत्वेषंरूपंनमसानिह्वयामहे । हस्तेभिश्चक्षेत्रजावार्याणिशर्मवर्मच्छर्दिस्मभ्यंयंसत् ॥ ५ ॥ इदं पित्रेमरुतामुच्यते

(११६।९) इमारुद्रायेत्येकादशर्षस्यसूक्तस्यकुत्सोरुद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

वचःस्वादोःस्वादीयोरुद्रायवर्धनं । रास्वाचनोऽअमृतमर्तभोजनंत्मनेतोकायतनयायमृळ ॥ मानोमहांतमुतमानोऽअर्भ
कमानऽउक्षंतमुतमानऽउक्षितं । मानोवधीःपितरंमोतमातरंमानःप्रियास्तन्वोरुद्ररीरिषः ॥ मानस्तोकेतनयेमानऽआयौ
मानोगोषुमानोऽअश्वेषुरीरिषः । वीरान्मानोरुद्रभामितोवधीर्हविष्मंतःसदमिच्चाहवामहे ॥ उपतेस्तोमान्पशुपाऽइ
वाकरंरास्वापितर्मरुतांसुन्नमस्मे । भद्राहितेसुमतिमृळयत्तमाथावयमवऽइत्तैवृणीमहे ॥ अरेतेगोघ्नमुतपूरुषंक्षय
द्वीरसुन्नमस्मेतेऽअस्तु । मृळाचनोऽअधिचब्रूहिदेवाधाचनःशर्मयच्छद्विबहीः ॥ अवोचामनमोऽअस्माऽअवस्यवःशृणो
तुनोहवैरुद्रोमरुत्वान् । तन्नोमित्रो० ॥ ६ ॥ (११६।१०) चित्रं देवानामुदगादनीकंचभुमित्रस्यवरुणस्याग्नेः ।
आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षंसूर्यऽआत्माजगतस्तस्युषश्च ॥ सूर्योदेवीमुषसरोचमानांमर्योनयोषामभ्येतिपश्चात् ।
यत्रानरोदेवयंतौयुगानिवितन्वतेप्रतिभद्रायभद्रं ॥ भद्राऽअश्वाहरितःसूर्यस्यचित्राऽएतग्वाऽअनुमाद्यासः । नम
स्यंतोदिवऽआपृष्ठमस्थुःपरिद्यावापृथिवीयंतिसद्यः ॥ तत्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकतोर्वितंतंसंजभार । यदेद
युक्तहरितःसुधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै ॥ तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपंकृणुतेद्योरुपस्थे । अनंतमन्यद्रु
शदस्यपाजःकृष्णमन्यद्वरितःसंभरंति ॥ अद्यादेवाऽउर्दितासूर्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरवद्यात् । तन्नोमित्रो० ॥ ७ ॥

(११६।१०) चित्रं देवानामितिषड्वचस्यसूक्तस्यकुत्सःसूर्यस्त्रिष्टुप् ।

(१।१७।१) नासत्याभ्यां बहिर्गिरिव प्रवृज्जेस्तोमौऽइयम्यभ्रियेव वातः । यावर्भगायविमदायजायांसेनाजुवान्युह तुर
थेन ॥ वीळुपत्तमभिराशुहेमभिर्वादेवानांवाजुतिभिःशाशदाना । तद्रासभोनासत्यासहस्रमाजायमस्यप्रधनेजिगाय ॥
तुग्रोहभुज्युमश्विनोदमेधेर्यिनकश्चिन्ममूवाँऽअवाहाः । तमूहयुनौभिरात्मन्वतीभिरंतरिक्षपृद्धिरपोदकाभिः ॥ ति
स्रःक्षपस्त्रिरहातिप्रजझिर्नासत्याभुज्युमूहयुःपतंगैः । समुद्रस्यधन्वन्नाद्रस्यपारेत्रिभीरथैःशतपद्भिःषळश्वैः ॥ अनारं
भुणेतदवीरयेथामनास्थानेऽअग्रभुणेसमुद्रे । यदश्विनाऽऊहयुभुज्युमस्तैशतारित्रांनावमातस्थिवांसै ॥ ८ ॥ यमश्वि
नाददधुःश्वेतमश्वमघाश्वायशश्वदित्स्वस्ति । तद्वाँदात्रमहिकीर्तेन्यैभूत्यैद्वोवाजीसदमिद्धव्योऽअर्यः+ ॥ युवंनरास्तु
वृतेपञ्जिरायकक्षीवतेऽअरदतंपुरंधिं । कारोतराच्छपादश्वस्यवृष्णःशतकुंभाँऽअसिंचतंसुरायाः ॥ हिमेनाग्निंघंसमवार
येथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋवीसेऽअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति+ ॥ परावतंनासत्यानुदेथामु
च्चाबुधंचक्रथुर्जिह्वावरं । क्षरन्नापोनपायनायरायेसहस्रायतृप्यतेगोतमस्य ॥ जुजुरुषोनासत्योतवत्रिप्रासुंचतंद्रापि
मिवच्यवानात् । प्रातिरतंजहितस्यायुर्दस्त्रादित्यतिमकृणुतंकुनीनौ ॥ ९ ॥ तद्वाँनराशंस्यंराध्यैचाभिष्टिमन्नासत्या
वरूथं । यद्विद्वांसानिधिमिवापगूढमुदृशतादूपथुर्वदनाय ॥ तद्वाँनरासनयेदंसऽउग्रमाविष्कृणोमितन्यतुर्नवृष्टिं ।

(१।१७।१) नासत्याभ्यामितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यदैर्घ्यतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् ।

दध्यङ्हयन्मध्वाथर्वणौवामश्वस्यशीर्ष्णाप्रयदीमुवाच ॥ अजोहवीन्नासत्याकरावाँमहेयामन्पुरुभुजापुरंधिः । श्रुतंत
च्छासुरिववधिमत्याहिरण्यहस्तमश्विनावदत्तं ॥ आस्त्रोवृकस्यवर्तिकामभीकैयुवंनरानासत्यामुमुक्तं । उतोक्विपुरुभु
जायुवंहृकृपमाणमकृणुतंविचक्षे ॥ चरित्रंहिवेरिवाच्छेदिपर्णमाजाखेलस्यपरितकम्यायां । सद्योजंघामायसीविश्रला
यैधनेहितेसर्तवेप्रत्यधत्तं ॥ १० ॥ शतंमेषान्वृक्येचक्षदानमृज्जाश्वंतंपितांधंचकार । तस्माऽअक्षीनासत्याविचक्षऽ
आधत्तंदस्त्राभिषजावनर्वन्+ ॥ आवारथंदुहितासूर्यस्यकार्ष्णैवातिष्ठदर्वताजयंती । विश्वेदेवाऽअन्वमन्यंतहृद्भिःस
मुश्रियानासत्यासचेथे ॥ यदयातंदिवोदासायवर्तिर्भरद्वाजायाश्विनाहयंता । रेवदुवाहसचनोरथोऽंरृषभश्चशिशु
मारश्चयुक्ता+ ॥ रयिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुःसुवीर्यनासत्यावहता । आजह्वावींसमनसोपवाजैस्त्रिरहोभागंदधतीमयातं ॥
परिविष्टंजाहुषंविश्वतःसीसुगेभिर्नक्तमूहयूरजोभिः । विभिंदुनानासत्यारथेनविपर्वताँऽअजर्यूऽअयातं ॥ ११ ॥
एकस्यावस्तोरावतंरणायवशमश्विनासनयेसहस्रा । निरहतंदुच्छुनाऽइंद्रवंतापृथुश्रवसोवृष्णावरातीः ॥ शूरस्यचि
दार्चत्कस्यावतादानीचादुच्चाचक्रथुःपातवेवाः । शयवेचिन्नासत्याशचीभिर्जसुरयेस्तथैपिप्यथुर्गा+ ॥ अवस्वतेस्तुवते
कृष्णिपायऽऋजयतेनासत्याशचीभिः । पशुननष्टमिवदर्शनायविष्णाप्वंददथुर्विश्वकाय ॥ दशरात्रीरशिवेनानवधून
वनद्धश्रथितमपस्वैतः । विप्रुतंरेभमुदनिप्रवृक्तमुन्निन्यथुःसोममिवस्रुवेण ॥ प्रवांदंसाँस्यश्विनाववोचमस्यपतिःस्यां

सुगवः सुवीरः । उतपश्यन्नश्रुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जरिमाणं जगम्यां ॥ १२ ॥ (१।१७।२) मध्वः सोमस्याश्विना
मदाय प्रसो होता विवासते वां । बर्हिष्मतीरातिर्विश्रिता गीरिषायां तनासत्योपवाजैः ॥ यो वामश्विना मनसोजवीयात्र
धुःस्वश्वो विशऽआजिगाति । येन गच्छथः सुकृतो दुरोणं तेन नरावर्तिरस्मभ्यं यात ॥ ऋषिनरावंहसः पांचजन्यमृबीसा
दत्रिमुच्योगणेन । मिनंतादस्यो रशिवस्य मायाऽअनुपूर्ववृषणाचोदयता ॥ अश्वं न गूह्यमश्विनादुरेवैर्ऋषिनरावृषणारे
भमप्सु । संतरेणीथो विप्रुतं दंसो भिर्नवां जूर्यतिपूर्याकृतानि ॥ सुषुप्त्वांसं न निरुते रूपस्थे सूर्यं न दंष्ट्रातमसि क्षियंतं ।
शुभे रुक्मं न दर्शतं निखातमुदूपथुरश्विनावंदनाय ॥ १३ ॥ तद्वा नराशं स्यं पञ्जियेण कक्षीवतानासत्यापरिउमन् । श
फादश्वस्य वाजिनो जनाय शतं कुभांऽअसिचतं मधूनां ॥ युवं नरास्तु वते कृष्णि याय विष्णा प्वंददधुर्विश्वाय । घोषाये
चित्पितृषदे दुरोणे पतिं जूर्यत्याऽअश्विनावदत्तं ॥ युवं श्यावाय रुशतीमदत्तं महः क्षोणस्याश्विना कण्वाय । प्रवाच्यं तद्वृष
णाकृतं वां यन्ना र्षदायुश्रवोऽअध्यधत्तं ॥ पुरुवर्षीस्य श्विना दधानानि पेदवऽऊहथुराशुमश्वं । सहस्रसां वाजिनमप्रतीत
महिहर्नं श्रवस्यं श्रुतं ॥ एतानि वां श्रवस्यासुदानु ब्रह्मां गूषं सदनरोदस्योः । यद्वा पञ्जासौऽअश्विना हवते यातमिषाच
विदुषे च वाजैः ॥ १४ ॥ सूनोर्मनैनाश्विना गृणानावाजं विप्राय भुरणारदता । अगस्त्ये ब्रह्मणा वावृधानासं विदपलाना

(१।१७।२) मध्वः सोमस्येति पंचविंशत्युच्यस्य सूक्तस्य दैर्घ्यतमसः कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

सत्यारिणीतं ॥ कुह्यांतां सुष्टुतिं काव्यस्य दिवौ न पातावृषणाशयुत्रा । हिरण्यस्येव कुलशं निखातमुदूपथुर्दशमेऽअश्वि
नाहन् ॥ युवं च्यवानमश्विना जरंतं पुनर्युवानं चक्रधुः शुचीभिः । युवोरथं दुहितासूर्यस्य सहश्रियानासत्यावृणीत ॥ युवं
तुग्राय पूर्येभिरेवैः पुनर्मन्यावभवतं युवाना । युवं भुज्युमर्णसो निःसमुद्राद्विभिरूहथुर्ऋभिरश्वैः ॥ अजो हवीदश्वि
नातौ श्योवां प्रोहः समुद्रमव्यथिर्जगन्वान् । निष्टमूहथुः सुयुजारथेन मनोजवसावृषणास्वस्ति ॥ १५ ॥ अजो हवीद
श्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीममुचतं वृकस्य । विजयुषाय यथुः सान्वद्रे जातं विष्वाचोऽअहतं विषेण ॥ शतं मे षान्वृक्ये
मामहानंतमः प्रणीतमशिवेन पित्रा । आक्षीऽऋज्जाश्वेऽअश्विनावधत्तं ज्योतिरंधाय चक्रधुर्विचक्षे ॥ शुनमंधाय भरमह
यत्सावृकीरश्विनावृषणानरेति । जारः कनीनऽइव चक्षदानऽऋज्जाश्वः शतमेकं च मे षान् ॥ महीवां मुतिरश्विनामयो
भूरुतस्त्रामं धिष्ण्या संरिणीथः । अथायुवामिदं हयत्पुर्धिरागच्छतं सीवृषणाववोभिः ॥ अर्धे नुं दस्त्रार्थं विषक्ताम
पिन्वतं शयवेऽअश्विनागां । युवं शचीभिर्विमदाय जायान्यूहथुः पुरुमित्रस्य योषां ॥ १६ ॥ यवं वृकेणाश्विनावपंतं षंदु
हंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युं बकुरेणाधमैतोरुज्योतिश्चक्रधुरार्याय ॥ आथर्वणायाश्विना दधीचेभ्यं शिरः प्रत्यैरयतं ।
सवां मधुप्रवोचदृताय न्वाष्टं यद्वावपिकृष्यं वां ॥ सदा कवीसुमतिमाचके वां विश्वाधियोऽअश्विना प्रावतं मे । अस्मे
रयिनासत्यावृहंतमवत्यसाचं श्रुत्यैरराथां ॥ हिरण्यहस्तमश्विनारराणापुत्रं नरावधिमत्याऽअदत्तं । त्रिधाहुश्यावमश्वि

नाविकस्तमुज्जीवसऽपेरयतंसुदान् ॥ एतानि वामश्विनावीर्याणि प्रपूज्याण्यावोवोचन् । ब्रह्मकृण्वंतो वृषणायुव
भ्यां सुवीरांसो विदधमावदेम ॥ १७ ॥ (१ । १७ । ३) आवारथोऽश्विना इयेन पत्वा सुमृलीकः स्ववायात्वाड् ।
यो मर्त्यस्य मनसो जवीयान्निवंधुरो वृषणावातरं हाः ॥ त्रिवंधुरेण त्रिवृतारथेन त्रिचक्रेण सुवृतायातमर्वाक् । पिन्व
तंगा जिन्वतमर्वतो नो वर्धयतमश्विनावीरमस्मे⁺ ॥ प्रवद्यामना सुवृतारथेन दक्षा विमंशृणुतं श्लोकमद्रेः । किमंगवांप्रत्य
वर्तिगमिष्ठाहुर्विप्रांसोऽश्विनापुराजाः⁺ ॥ आवा इयेनासोऽश्विनावहंतुरथे युक्तासऽआशवः पतंगाः । येऽअसुरो
दिव्या सो न गृध्राऽअभिप्रयोऽनासत्यावहति ॥ आवारथं युवतिस्तिष्ठदत्र जुष्टीनरा दुहितासूर्यस्य । परिवामश्ववपुषः
पतंगावयो वहन्त्वरुषाऽअभीकै ॥ १८ ॥ उद्वंदनमैरतंदसना भिरुद्रेभंदक्षा वृषणाशचीभिः । निष्टौघ्यं पारयथः समु
द्रात्पुनश्चवानं चक्रथुर्युवानं ॥ युवमत्र ये वनीताय तत्समूर्जमोमानमश्विनावधत्तं । युवं कण्वायापिरिस्ताय चक्षुःप्रत्यध
त्तंसुष्ठुतिं जुषाणा⁺ ॥ युवं धेनुं शयवेना धिताया पिन्वतमश्विना पूज्याय । अमुंचतं वर्तिकां महसो निःप्रतिजघां विरप
लायाऽअधत्तं ॥ युवं श्वेतं पेदवऽइंद्रजुतमहिह नमश्विना दत्तमश्वं । जोहूत्रमयोऽअभिभूतिमुग्रं सहस्रं वृषणं वीड्मंगं ॥
तावानरास्ववसे सुजाता हवामहेऽश्विनानाधमानाः । आनऽउपवसुमतारथेन गिरो जुषाणा सुवितारययातं ॥ आदये

(१ । १७ । ३) आवारथ इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

नस्य जवसा नूतनेनास्मेयातना सत्यासजोषाः । हवे हि वामश्विनारातहव्यः शश्वत्तमायाऽउषमो व्युष्टौ ॥ १९ ॥ (१ । १७ । ४)
आवारथं पुरुमायं मेनो जुवं जीराश्वं यज्ञियं जीवसे हवे । महस्रेकेतुं वनिनं शतद्वसुं श्रुष्टीवानं वरिवो धामभिप्रयः ॥ ऊर्ध्वा
धीतिः प्रत्यस्य प्रयां मन्यधा यिदस्मन्तसमयंतऽआदिशः । स्वदामि घर्मप्रतियंत्युतयऽआवा मूर्जानीरथमश्विनारुहत् ॥
संयन्मिथः पस्पृधानासोऽअग्मतशुभे मुखऽअमिता जायवोरणे । युवोरहं प्रवणे चैकितेरथो यदश्विनावहधः सुरिमावरं ॥
युवं भुज्युं भुरमाणं विभिर्गतं स्वयुक्तिभिर्निवहता पितृभ्यऽआ । यासिष्ठं वर्ति वृषणा विजेन्यं दिवो दासाय माहि चेति वाम
वः ॥ युवोरश्विनावपुषं युवायुजं रथं वाणीयेमतुरस्य शर्धं । आवां पतित्वं सख्याय जग्मुषीयोषा वृणीत जेन्यायुवांपती ॥
॥ २० ॥ युवं रेभं परिपूतेरुप्यथो हि मेनं घर्मपरितसमत्रये । युवं शयोरवं संपिप्यथुर्गविप्रदीर्घेण वंदनस्तार्यायुषा ॥ यु
वं वंदनं निर्कृतं जरण्ययारधं न दक्षाकरणासमिन्वथः । क्षेत्रादाविप्रं जनधो विपन्यया प्रवामत्र विधत्ते दंसना भुवत् ॥ अग
च्छतं कृपमाणं परावर्ति पितुः स्वस्य त्यजसा निबाधितं । स्वर्वतीरितऽऊतीर्युवोरहं चित्राऽअभीकैऽअभवन्नभिष्टयः ॥
उत स्यावांमधुमन्मक्षिकारपन्मदे सोमस्यो शिजो हुवन्यति । युवं दधीचो मनऽआधिवा सथोथा शिरःप्रतिवामश्वयवदत् ॥
युवं पेदवे पुरुवारमश्विनास्पृधां श्वेतं तं रतारं दुवस्यथः । शयैरभिद्युं पृतना सुदुष्टं च कृत्यमिन्द्रमिव चर्षणीसहं ॥ २१ ॥

(१ । १७ । ४) आवारथमिति दशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानश्विनौ जगती ।

(११७५) काराधद्वोत्राश्विनावांकोवांजोषडभयोः । कथाविधात्यप्रचेताः ॥ विद्वांसविदुरःपृच्छेदविद्वानि
 त्थारोऽअचेताः । नूचिन्नुमतेऽअक्रौ ॥ ताविद्वांसाहवामहेवांतानोविद्वांसामन्मवोचेतमद्य । प्रार्चयमानोयुवा
 कुः ॥ विपृच्छामिपाकयाइ नदेवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्यदस्त्रा । पातंचसहसोयुवंचरभ्यसोनः ॥ प्रयाघोषेभृगवाणेनशो
 भेययावाचायजतिपञ्चियोवा । प्रैषयुर्नविद्वान् ॥ २२ ॥ श्रुतंगायत्रंतकवानस्याहंचिद्धिरिरेभाश्विनावां । आक्षी
 शुभस्यतीदन् ॥ युवंह्यास्तमहोरन्युवंवायन्निरतंतसतं । तानोवसुसुगोपास्यातंपातंनोवृकादघायोः ॥ माकस्मैधा
 तमभ्यमित्रिणेनोमाकुत्रानोगृहेभ्योधेनवोगुः । स्तनाभुजोऽअशिंश्वीः ॥ दुहीयन्मित्रधितयेयुवाकुरायेचनोमिमीतं
 वाजवत्यै ॥ इषेचनोमिमीतधेनुमत्यै ॥ अश्विनोरसनरंथमनश्वंवाजिनीवतोः । तेनाहंभूरिचाकन ॥ अयंसमहमात
 नूह्यातेजनोऽअनु । सोमपेयंसुखोरथः ॥ अधस्वप्नस्यनिर्विदेभुंजतश्चरेवतः । उभाताबस्त्रिनश्यतः ॥ २३ ॥ (११८१)
 कदित्थान्नःपात्रदेवयतांश्रवद्भिरोऽअंगिरसांतुरण्यन् । प्रयदानद्विदोऽआहर्म्यस्योरुक्रंसतेऽअध्वरेयजत्रः ॥ स्तंभीद्ध

(११७५) काराधदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानश्विनौआद्यागायत्रीद्वितीयाककुपृतीयाकाविरादचतुर्थीनष्टरूपी
 पंचमीतनुशिराषष्ठगुणिकसप्तमीविष्टारबृहस्पृष्टमीकृतिर्नवमीविरादअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः (अंत्यादुःस्वप्रनाशिनी) । (११८१)
 कदित्थेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानिद्रक्षिष्टुप् (विश्वेदेवावा) ।

द्यांसधरुणंप्रुषायहभुवांजायद्रविणंनरोगोः । अनुस्वजांमहिषश्चक्षतव्रामेनामश्वस्यपरिमातरंगोः ॥ नक्षद्वमरुणीः
 पूर्वराद्रुतुरोविशामंगिरसामनुद्यन् । तक्षद्वज्रनियुतंतस्तंभ्यांचतुष्पदेनर्यायद्विपादे ॥ अस्यमदैस्वर्यदाऽऽकृतायापी
 वृतमुस्त्रियाणामनीकं । यद्धप्रसंगैत्रिकुक्नुवर्तदपद्रुहोमानुषस्यदुरोवः ॥ तुभ्यंपयोयत्पितरावनीतांराधःसुरेतस्तु
 रणेभुरण्यू । शुचियत्तेरेकणऽआयजंतसबर्दुधायाःपयऽऽस्त्रियायाः ॥ २४ ॥ अधप्रजज्ञेतरणिर्ममत्तुप्ररोच्यस्याऽऽष
 सोनसूरः । इंदुर्येभिराष्टस्वेदुहव्यैःस्रुवेणसिंचनजरणाभिधाम ॥ स्विध्मायद्वनधितिरपस्यात्सूरोऽअध्वरेपरिरोधना
 गोः । यद्धप्रभासिकृत्व्याऽअनुद्यन्ननर्विशेषश्विषेतुराय ॥ अष्टामहोदिवऽआदोहरीऽइहद्युन्नासाहमभियोधानऽउत्सं ।
 हरियत्तेमंदिनैदुक्षन्वृधेगोरभसमाद्रिभिर्वाताप्यं ॥ त्वमायसंप्रतिवर्तयेगोर्दिवोऽअश्मानमुपनीतमृभ्वा । कुत्सायय
 त्रपुरुहूतवन्वन्धुष्णमनंतैःपरियासिवधैः ॥ पुरायत्सूरस्तमसोऽअपीतेममद्रिवःफलिगंहेतिमस्य । शुष्णस्यचित्प
 रिहितंयदोजोदिवस्परिसुग्रथितंतदादः ॥ २५ ॥ अनुत्वामहीपाजंसीऽअचक्रेद्यावाक्षामामदतामिंद्रकर्मन् । त्वंवृत्र
 माशयानंसिरासुमहोवज्रेणसिष्वपोवराहं ॥ त्वमिंद्रनर्यायाऽअवोनन्तिष्ठावातस्यसुयुजोवहिष्ठान् । यतैकाव्यऽऽश
 नामंदिनंदाद्वृत्रहणंपार्यततक्षवज्रं ॥ त्वंसूरोहरितोरामयोनुन्भरञ्चक्रमेतंशोनायमिंद्र । प्रास्यंपारंनवतिंनाव्यानाम
 पिकर्तमवर्तयोर्यज्यून् ॥ त्वनोऽअस्याऽइंद्रदुर्हणायाःपाहिवज्रिवोदुरितादभीकै । प्रनोवाजांनथ्योऽअश्वबुध्यानिषे

ऋक्सं.

अ.१अ.८

॥५६॥

यैधिअवसेसूतायै ॥ मासातेऽअस्मत्सुमतिर्विदसद्वाजप्रमहःसमिषोवरंत । आनोभजमघवन्गोष्वर्योमंहिष्ठास्तेसध
मादःस्याम ॥ २६ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

अष्टमाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि ९ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ उपोरात्रिम्यामिदं. उपसइदं. १८ उपोमित्रावरुणादितिसिधुपृथिवी-
चुम्यइदं. रुद्रायेदं. ११ सूर्यायेदं. ६ अश्विम्यामिदं. ८३ इंद्रायेदं १५ ॥ इतिप्रथमेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इति प्रथमाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं १

अनु. १८

॥५६॥

॥ अथ द्वितीयाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रवो वैश्वदेवमावो विराडूपेष्टुः सप्तो नोषस्यं तूषा उच्छंती प्रातारं तं सप्तस्वनयस्य दानस्तुतिरुपजगत्यावमंदानि
 तिकक्षीवान्दानतुष्टः पंचभिर्भावयव्यं तुष्टावां त्ये अनुष्टुभौ भावयव्यरोमशयोर्दपत्योः संवादोऽग्निमेकादशपरुच्छे
 पौदैवोदासिराग्नेयं तुषारुच्छेपंसर्वमात्यष्टैतत्रातिधृतिः षष्ठ्यं जायताष्टौयं त्वमेकादशषष्ठ्यैदवीं प्रप्रावोति शक्र्या
 वष्टिरं त्यैद्रयाहिदशां त्यात्रिष्टुबिंद्रायसप्तत्वयावयं षड्युवंतमैद्रापावतोर्धचैउभेसप्तादौ त्रिष्टुसिन्नोनुष्टुभोगायत्री
 धृतिरष्टिरात्वा षड्वायव्यं त्वं त्याष्टिः स्तीर्णं नवचतुर्थ्याद्याः पंचैद्यश्चोपां त्ये अष्टीं प्रसुतसमैत्रावरुणं त्वं त्ये लिंगोक्तदेव
 ते अं त्यात्रिष्टुप् ॥ १ ॥

हरिः ३ ओम् ॥ (१।१८।२) प्रवः पांतैरघुमन्यवो धोयज्ञं रुद्राय मीढुषे भरध्वं । दिवोऽस्तोष्यसुरस्य वीरैरिषु ध्येवं
 मरुतोरोदस्योः ॥ पक्षीवपूर्वहृतिं वावृधध्याऽउषासानक्ता पुरुधाविदानी । स्तरीर्नात्कंव्युतं वसानासूर्यस्य श्रिया सुहृशी
 हिरण्यैः ॥ ममत्तुनः परिज्मावसर्हाममत्तुवातोऽअपां वृषण्वान् । शिश्रीतमिन्द्रा पर्वतायुवं नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यंतु देवाः+ ॥
 उत त्यामैयशसां श्वेतनायै व्यंतापांतौ शिजो हुवध्वै । प्रवो नपांतमपां कृणुध्वं प्रमातरां रास्पिनस्यायोः+ ॥ आवोरुवृण्यु

(१।१८।२) प्रवः पांतमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवान्विश्वेदेवास्त्रिष्टुपंचमीषष्ठ्यौ विराडूपे । (भेदप्रयोगपक्षे तु आद्या
 नां षण्णां क्रमेण रुद्रमरुत उषासानक्ता विश्वेदेवा अश्विनौ विश्वेदेवा मित्रावरुणा सिंधवो देवताः ततो द्वयोर्विश्वेदेवाः ततो द्वयोर्मित्रावरुणौ अंत्यपंचा
 नां विश्वेदेवाः एवं १५) ।

मौशिजोहुवधौघोषेवशंसमर्जुनस्यनशे । प्रवःपूष्णेदावनऽआँअच्छावोचेयवसुतातिमग्नेः⁺ ॥ १ ॥ श्रुतंमैमित्रावरु
णाहवेमोतश्रुतंसदनेविश्वतःसी । श्रोतुनःश्रोतुरातिःसुश्रोतुःसुक्षेत्रासिंधुरद्भिः⁺ ॥ स्तुषेसावावरुणमित्ररातिर्गवांश
तापृक्षयामेषुपुत्रे । श्रुतरथेप्रियरथेदधानाःसद्यःपुष्टिर्निरुधानासौऽअगमन् ॥ अस्यस्तुषेमहिमघस्यराधःसचासनेमन
हुषःसुवीराः । जनोयःपुत्रेभ्योवाजिनीवानश्वावतोरथिनोमह्यसूरिः⁺ ॥ जनोयोमित्रावरुणावभिधुगपोनवांसुनोत्य
क्षयाधुक् । स्वयंसयक्ष्मंहृदयेनिधत्तऽआपयदीहोत्राभिर्ऋतावा ॥ सत्राधत्तोनुहोदंसुजुतःशर्धस्तरोनरांगुतश्रवाः ।
विसृष्टरातिर्यातिबाह्वसृत्वाविश्वसुपृत्सुसदमिच्छूरः ॥ २ ॥ अधगमंतानहुषोहवसूरेःश्रोताराजानोऽअमृतस्यमंद्राः ।
नभोजुवोयश्चिरवस्यराधःप्रशस्तयेमहिनारथवते ॥ एतंशर्धधामयस्यसूरेरित्यवोचन्दशतयस्यनशे । द्युम्नानियेषुवसु
तातीरारन्विश्वैसन्वतुप्रभुथेषुवाजै ॥ मंदांमहेदशतयस्यधासेद्विर्यत्पंचविभ्रतोयंत्यन्ना । किमिष्टाश्वऽइष्टरश्मिरेतऽ
ईशानासुस्तरुषऽऋजतेनृन् ॥ हिरण्यकर्णमणिग्रीवमर्णस्तन्नोविश्वैवरिवस्यंतुदेवाः । अर्योगिरःसद्यऽआजग्मुषीरो
स्त्राश्चाकंतुभयेष्वस्मे⁺ ॥ चत्वारोमामशशरस्यशिश्वस्त्रयोराज्ञऽआयवसस्यजिष्णोः । रथोवांमित्रावरुणादीर्घाप्साः
स्यूमंगभस्तिःसूरोनाद्यौत ॥ ३ ॥ (१।१।८।३) पृथूरथोदक्षिणायाऽअयोज्यैर्नदेवासोऽअमृतासोऽअस्थुः । कृष्णादु

(१।१।८।३) पृथूरथइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानुषास्त्रिष्टुप् ।

दस्थादुर्याद्विहायाश्चिकित्संतीमानुषायक्षयाय ॥ पूर्वाविश्वस्मान्नुवनादबोधिजयंतीवाजैर्बृहतीसनुत्री । उच्चाव्यं
ख्यद्युवतिःपुनर्भूरोषाऽअग्नप्रथमापूर्वहृतौ ॥ यदद्यभागविभजासिन्धुऽउषोदेविमर्त्यत्रासुजाते । देवोनोऽअत्रस
वितादमृनाऽअनागसोवोचतिसूर्याय ॥ गृहंगृहमहनायात्यच्छादिवेर्दिवेऽअधिनामादधाना । सिषासंतीद्योतनाश
श्वदागादग्रमग्रमिज्जतेवसूनां ॥ भगस्यस्वसावरुणस्यजामिरुषःसूनुतेप्रथमाजरस्व । पश्चासदध्यायोऽअघस्यधाता
जयेमृतंदक्षिणयारथेन ॥ ४ ॥ उदीरतांसूनुताऽउत्पुर्धीरुदग्रयःशुशुचानासौऽअस्थुः । स्पर्हावसूनिमसापगूह्या
विष्कृण्वंत्युपसोविभातीः⁺ ॥ अपान्यदेत्यभ्यन्यदैतिविषुरूपेऽअहनीसंचरेते । परिक्षितोस्तमोऽअन्यागुहाकरद्यौ
दुषाःशोशुचतारथेन ॥ सहशीरद्यसहशीरिदुश्वोदीर्घसंचतेवरुणस्यधाम । अनवद्यास्त्रिशतयोजनान्येकैकाकृतुंपरिर्यं
तिसद्यः⁺ ॥ जानत्यहःप्रथमस्यनामशुक्राकृष्णादजनिष्टश्वितीची । ऋतस्ययोषानमिनातिधामाहर्हर्निष्कृतमाचरं
ती ॥ कन्येवतन्वद्वैशाशदानाँऽएषिदेविदेवमियक्षमाणं । संस्मयमानायुवतिःपुरस्तादाविर्वक्षांसिकृणुषेविभाती⁺
॥ ५ ॥ सुसंकाशामातृमृष्टेवयोषाविस्तन्वैकृणुषेदृशेकं । भद्रात्वमुषोवितरंव्यच्छिनतत्तैऽअन्याऽउषसोनशंत ॥ अ
श्वावतीर्गोमतीर्विश्वारायतमानारश्मिभिःसूर्यस्य । पराचयंतिपुनराचयंतिभद्रानामवहमानाऽउषासः ॥ ऋत
स्यरश्मिमनुयच्छमानाभद्रंभद्रंक्रतुमस्मासुधेहि । उषोनोऽअद्यसुहवाव्युच्छास्मामुरायोमघवत्सुचस्युः ॥ ६ ॥

(११८१४) उषाऽउच्छंतीसमिधानेऽअग्राऽउद्यन्तसूर्यऽउर्वियाज्योतिरश्रेत् । देवो नोऽअत्रसवितान्वर्थं प्रासावीहि पत्प्रचतुष्पदित्य⁺ ॥ अमिनतीदैव्यानिव्रतानिप्रमिनतीमनुष्यायुगानि । ईयुषीणामुपमाशश्वतीनामायतीनांप्रथमो पाव्यद्यौत् ॥ एषादिवोदुहिताप्रत्यदशिज्योतिर्वसानासमनापुरस्तात् । ऋतस्यपंधामन्वेतिसाधुप्रजानतीवनदिशोमि नाति ॥ उपोऽअदशिशुंध्युवोनवक्षो नोधाऽईवाधिरकृतप्रियाणि । अद्भ्यसन्नसतोबोधयतीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषी णां ॥ पूर्वेऽअर्धेरजसोऽअस्यस्यगवांजनिज्यकृतप्रकेतुं । व्युप्रथतेवितरं वरीयऽओभापृणंतीपित्रोरुपस्था ॥ ७ ॥ एवेदेषापुरुतमादृशेकं नाजामिनपरिवृणक्तिजामिं । अरेपसातन्वाइशशदानानाभार्दीषतेनमहोविभाती⁺ ॥ अत्रा तेवपुंसऽएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां । जायेवपत्यऽउशतीसुवासाऽउषाहस्त्रेवनिरेणीतेऽअप्सः ॥ स्वसास्व स्त्रेज्यायस्यैयोनिमारैगपैत्यस्याःप्रतिचक्ष्येव । व्युच्छंतीरदिमभिःसूर्यस्यांज्यंकेसमनगाऽईवत्राः⁺ ॥ आसांपूर्वीसामहं सुस्वसृणामपरापूर्वामभ्येतिपश्चात् । ताःप्रह्वन्नव्यसीर्नूनमस्मेरेवदुच्छंतुसुदिनाऽउषासः ॥ प्रबोधयोषःपृणतोमं घोन्यबुध्यमानाःपणयःससंतु । रेवदुच्छमघवन्न्योमघोनिरेवस्तोत्रेसूनृतेजारयती ॥ ८ ॥ अवेयमश्वद्युवतिःपुरस्ताद्युंके गवामरुणानामनीकं । विनूनमच्छादसतिप्रकेतुर्गृहं गृहमुपतिष्ठातेऽअग्निः⁺ ॥ उत्तेवयश्चिद्वसतेरपसन्नरश्चयेपितुभा

(११८१४) उषाउच्छंतीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानुपास्त्रिष्टुप ।

जोव्युष्टौ । अमासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुपेमर्त्याय ॥ अस्तोद्वंस्तोम्याब्रह्मणामेवीवृधध्वमुशतीरुषासः । युष्मा कंदेवीरवंसासनेमसहृस्त्रिणचशतिनचवाजं ॥ ९ ॥ (११८१५) प्रातारन्नप्रातरित्वादधातितंचिकित्वान्प्रतिगृह्यानिधं ते । तेनप्रजावर्धयमानऽआयूरायस्पोषेणसचतेसुवीरः ॥ सुगुरंसत्सुहिरण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयऽइंद्रोदधाति । यस्त्वा यंतवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति ॥ आयमद्यसुकृतप्रातरिच्छन्निष्टेःपुत्रंवसुमतारथेन । अंशोःसुतंपायय मत्सरस्यक्षयद्वीरंवर्धयसूनृताभिः ॥ उपक्षरंतिंसिंधवोमयोभुवऽईजानंचयक्ष्यमाणंचधेनवः । पृणंतंचपपुरिंचश्रवस्य वोधृतस्यधाराऽउपयंतिविश्वतः ॥ नाकस्यपृष्ठेऽअधितिष्ठतिश्रितोयःपृणातिसहदेवेषुगच्छति । तस्माऽआपोधृतमर्ष तिसिंधवस्तस्माऽइयंदक्षिणापिन्वतेसदा ॥ दक्षिणावतामिदिमानिचित्रादक्षिणावतादिविसूर्यासः । दक्षिणावंतोऽ अमृतंभजंतेदक्षिणावंतःप्रतिरंतऽआयुः ॥ मापृणंतोदुरितमेनऽआरन्माजारिषुःसुरयःसुव्रतासः । अन्यस्तेषांपरिधि रंस्तुकश्चिदपृणंतमभिसंयंतुशोकाः ॥ १० ॥ (११८१६) अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधावधिक्षियतोभाव्यस्य ।

(११८१५) प्रातारन्नमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवान्स्वनयस्यदानस्तुतिस्त्रिष्टुपचतुर्थपंचम्यौजगत्यौ । (स्वनयनाग्नोरा ज्ञोदानस्तुतिरतःस्वनयोदेवता) । (११८१६) अमंदानितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानृषिःआगधितेत्यस्यभावयव्यऋषिःरो मशादेवताउपोपमइत्यस्यरोमशाऋषिकास्वनयोदेवतात्रिष्टुप् अंत्येद्वेअनुष्टुभौ । (स्वनयएवभावयव्यशब्देनोच्यतेरोमशास्वनयभार्याअंत्ये

योमेसहस्रमर्मिमीतसवानतूतोराजाश्रवऽइच्छमानः ॥ शतराशोनाधमानस्यनिष्काच्छतमश्वान्प्रयतान्तसद्यऽआदै ।
 शतंक्षीवाँऽअसुरस्यगोनौदिविश्रवोजरमाततान ॥ उपमाश्यावाःस्वनयेनदत्तावधूमोदशरथासोऽअस्थुः । षष्टिः
 सहस्रमनुगव्यमागात्सन्तक्षीवाँऽअभिपित्वेऽअह्ना ॥ चत्वारिंशदशरथस्यशोणाःसहस्रस्याग्रेश्रेणिनयन्ति । मद्च्यु
 तःकृशनावतोऽअत्यान्क्षीवन्तऽउदमृक्षन्तपञ्चाः⁺ ॥ पूर्वामनुप्रयतिमार्ददेवस्त्रीन्युक्ताँऽअष्टावरिधायसोगाः । सुबन्ध
 वोयेविद्याऽइवत्राऽअनस्वन्तःश्रवऽऐषैतपञ्चाः⁺ ॥ आर्गधितापरिगधितायाकशीकेवजंगहे । ददातिमह्ययादुरीयाश
 नांभोज्याशता⁺ ॥ उपोपमेपरामृशमामेदुभ्राणिमन्यथाः । सर्वाहर्मस्मिरोमृशागंधारीणामिवाविका⁺ ॥ ११ ॥
 (११९११) अग्निहोतारमन्येदास्वैतंवसुंसुनसहसोजातवैदसंविप्रंनजातवैदसं । यऽऊर्ध्वयास्वध्वरोदेवोदेवाच्याकृ
 पा । धृतस्यविभ्राष्टिमनुवष्टिशोचिषाजुह्वानस्यसर्पिषः ॥ यजिष्ठंत्वायजमानाहुवेमज्येष्ठमंगिरसांविप्रमन्मभिर्विप्रै
 भिःशुक्रमन्मभिः । परिज्मानमिवद्यांहोतारंचर्षणीनां । शोचिष्केशंवृषण्यमिमामिशःप्रावतुजुतयेविशः ॥ सहिपुरु
 चिदोर्जसाविरुक्मतादीद्यानोभवतिद्रुहन्तरःपरशुर्नद्रुहन्तरः । वीलुचिद्यस्यसमृताश्रुवद्वनैवयत्तिथरं । निष्पहमाणोय
 द्वेऋचौतयोःपरस्परसंवादः आद्याभिःपंचमिर्दानतुष्टःकक्षीवानभावयव्यमस्तौततश्चसएवदेवता) । (११९११) अग्निहोतारमित्ये
 कादशर्चस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोऽग्निरत्यष्टिःषष्ठ्यतिधृतिः ।

मतेनायतेधन्वासहानायते ॥ दृष्टाचिदस्माऽअनुदुर्ध्याविदेतेजिष्ठाभिररणिभिर्दाध्यवसेप्रयेदाध्यवसे । प्रयःपुरुणि
 गाहतेतक्षद्वनैवशोचिषा । स्थिराचिदज्ञानिर्णिगाल्योजसानिस्थिराणिचिदोर्जसा ॥ तमस्वपृथमुपरासुधीमहिनकंयः
 सुदर्शतरोदिवातरादप्रायुषेदिवातरात् । आदस्यायुर्धर्मणवद्वीलुशर्मनसूनवे । भक्तमभक्तमवोव्यंतोऽअजराऽअग्र
 योव्यंतोऽअजराः ॥ १२ ॥ सहिशर्धोनमारुतंतुविष्वणिरम्रस्वतीपूर्वरास्विष्टनिरार्तेनास्विष्टनिः । आदद्व्यान्याद
 दिर्यज्ञस्यकेतुरहणा । अधस्मास्यहर्षतोहृषीबतोविश्वेजुषंतपंथानरःशुभेनपंथा ॥ द्वितायदींकीस्तासोऽअभिद्यवोनम
 स्यंतऽउपवोचैतभृगवोमभ्रंतोदाशाभृगवः । अग्निरीशेवसूनांशुचिर्योधर्णिरेषां । प्रियौऽअपिचीऽर्वनिषीष्टमेधिरऽआ
 वनिषीष्टमेधिरः ॥ विश्वासांत्वाविशांपतिहवामहेसर्वासांसमानंदंपतिभुजेसत्यगिर्वाहसंभुजे । अतिथिमानुषाणांपि
 तुनयस्यासया । अमीचविश्वेऽअमृतासऽआषयोहव्यादेवेष्वावयः ॥ त्वमग्नेसहसासहन्तमःशुष्मिन्तमोजायसेदेव
 तातयेरयिर्नदेवतातये । शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युष्मिन्तमऽउतक्रतुः । अधस्मातेपरिचरत्यजरश्रुष्टीवानोनोजर ॥
 प्रवोमहेसहसासहस्वतऽउषुर्बुधेपशुषेनाग्रयेस्तोमोभभूत्वग्रये । प्रतियदीहविष्मान्विश्वासुक्षासुजोगुवे । अग्नेरेभोनज
 रतऽऋषूणांजुणिहोतऽऋषूणां⁺ ॥ सनोनेदिष्टंदृशानऽआभुराग्नेदेवेभिःसर्चनाःसुचेतुनामहोरायःसुचेतुना । महि

शविष्ठनस्कृधिसंचक्षेभुजेऽअस्यै । महिस्तोतृभ्योमघवन्त्सुवीर्यमधीरुग्रोनशर्वसा ॥ १३ ॥ (१।१९।२) अयंजाय
तमनुषोधरीमणिहोतायजिष्ठऽउशिजामनुव्रतमग्निःस्वमनुव्रतं । विश्वश्रुष्टिःसखीयतेरयिरिवश्रवस्यते । अदब्धोहोता
निषददिळस्पदेपरिवीतऽइळस्पदे⁺ ॥ तयंज्ञसाधमपिवातयामस्यतस्यपथानमसाहविष्मतादेवताताहविष्मता । सन
ऽऊर्जामुपाभृत्ययाकृपानजूर्यति । यंमातरिश्वामनवेपरावतोदेवभाःपरावतः ॥ एवेनसद्यःपर्येतिपार्थिवमुहुर्गीरेतो
वृषभःकर्निकदहधद्रेतःकर्निकदत् । शतंचक्षाणोऽअक्षभिर्देवोवनेषुतुर्वणिः । सद्दोधानऽउपरेषुसानुष्वग्निःपरेषुसानु
षु ॥ ससुकृतुःपुरोहितोदभेदमेग्रियज्ञस्याध्वरस्यचेततिकृत्वायज्ञस्यचेतति । कृत्वावेधाऽइषूयतेविश्वाजातानिपस्पशे ।
यतोघृतश्रीरतिधिरजायतवाह्विर्वेधाऽअजायत ॥ कृत्वायदस्यतविषीषुपंचतेग्रेरवेणमरुतांनभोज्येषिरायनभोज्या । सहि
प्मादानमिन्वतिवसूनांचमज्मना । सनस्त्रासतेदुरितादभिहुतःशंसादघादभिहुतः ॥ १४ ॥ विश्वोविहायाऽअरतिर्वसुर्द
धेहस्तेदक्षिणेतरणिर्नशिथ्रश्चक्ष्वस्ययानशिथ्रश्चत् । विश्वस्माऽइदिषुध्यतेदेवत्राहव्यमोर्हिषे । विश्वस्माऽइत्सुकृतेवारं
मृण्वत्याग्निद्वारामृण्वति ॥ समानुपेवृजनेशंतमोहितोऽग्रियज्ञेषुजेन्योनविश्वपतिःप्रियोयज्ञेषुविश्वपतिः । सहव्यामा
नुषाणामिळाकृतानिपत्यते । सनस्त्रासतेवरुणस्यधूर्तेर्महोदेवस्यधूर्तेः⁺ ॥ अग्निहोतारमीळतेवसुधितिंप्रियंचेतिष्ठमर

(१।१९।२) अयंजायतेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोमिरत्यष्टिः ।

तिन्येरिरेहव्याहंन्येरिरे । विश्वायुंविश्ववेदसंहोतारंयजतंकविं । देवासोरण्वमवसेवसूयवोगीभीरण्वंस्सूयवः
॥ १५ ॥ (१।१९।३) यंत्वंरथमिंद्रमेधसांतयेपाकासंतमिषिरप्रणयसिप्रानवद्यनयसि । सद्यश्चित्तमभिष्टयेकरोव
शश्चवाजिनं । सास्माकमनवद्यतुतुजानवेधसामिमांवाचंनवेधसां ॥ सःश्रुधियःस्मापृतनासुकासुचिहृक्षाय्यऽइंद्रभरं
हतयेनृभिरसिप्रतूर्तयेनृभिः । यःशूरैःस्वः१सनितायोविप्रैर्वाजंतंरुता । तमीशानासऽइरधंतवाजिनंपृक्षमत्यंनवाजि
नं ॥ दुस्मोहिप्मावृषणंपिन्वसित्वचंकंचिद्यावीररंशूरमर्त्यपरिवृणक्षिमर्त्यं । इंद्रोततुभ्यंतद्विवेतद्रुद्रायस्वयंशसे ।
मित्रायवोचंवरुणायसप्रथःसुमृळीकायसप्रथः ॥ अस्माकंवऽइंद्रमुद्रमसीष्टयेसखायंविश्वायुंप्रासहंयुजंवाजेषुप्रासहंयु
जं । अस्माकंब्रह्मोतयेवापृतसुषुकासुचित् । नहित्वाशत्रुःस्तरतेस्तृणोषियंविश्वंशत्रुस्तृणोषियं⁺ ॥ निषूनमातिमतिकं
स्यचित्तेजिष्ठाभिररणिभिर्नोतिभिरुग्राभिरुग्रोतिभिः । नोषिणोयथापुरानेनाःशूरमन्यसे । विश्वानिपूरोरपपर्विवाहि
रासावाहिर्नोऽअच्छे ॥ १६ ॥ प्रतद्वोचेयंभव्यायेंदवेहव्योनयऽइष्वान्मन्मरेजतिरक्षोहामन्मरेजति । स्वयंसोऽअस्मदा
निदोवधैरजेतदुर्मतिं । अवस्त्रवेदघशंसोवतरमवक्षुर्मिवस्त्रवेत् ॥ वनेमत्तद्धोत्रयाचितंत्यावनेमरयिरयिवःसुवीर्य
ण्वंसंतंसुवीर्यं । दुर्मन्मानंसुमंतुभिरेमिषापृचीमहि । आसत्याभिर्दिद्युम्रहृतिभिर्यजत्रंद्युम्रहृतिभिः ॥ प्रप्रावोऽअ

(१।१९।३) यंत्वंरथमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपइंद्रःषष्ठ्याइंदुरत्यष्टिःअष्टमीनवम्यावतिशक्यावेकादश्यष्टिः ।

स्मेस्वयंशोभिरूतीपरिवर्गऽइंद्रोदुर्मतीनांदरीमन्दुर्मतीनां । स्वयंसारिष्यधैयानऽउपेऽअत्रैः । हुतेमसन्नवक्षतिक्षि
 साजुर्णिनवक्षति ॥ त्वंनऽइंद्रायापरीणसायाहिपथाऽअनेहसापुरोयाहारक्षसा । सचस्वनःपराकऽआसचस्वास्तमी
 कऽआ । पाहिनोदूरादारादभिष्टिभिःसदापाह्यभिष्टिभिः ॥ त्वंनऽइंद्रायातरूपसोप्रंचित्त्वामहिमासक्षदवसेमहेमि
 त्रंनावसे । ओजिष्ठत्रातरवितारथंकंचिदमर्त्य । अन्यमस्मद्रिषेःकंचिदद्रिवोरिरिक्षंतंचिदद्रिवः ॥ पाहिनऽइंद्रसु
 हुतस्त्रिधोवयातासदुमिदुर्मतीनांदेवःसन्दुर्मतीनां ॥ हुतापापस्यरक्षसस्त्राताविप्रस्यमावतः । अधाहित्वाजनिताजी
 जनद्वसोरक्षोहणैत्वाजीजनद्वसो ॥ १७ ॥ (११९१४) एंद्रयाद्युपनःपरावतोनायमच्छाविदधानीवसत्यतिरस्तंरा
 जेवसत्पतिः । हवामहेत्वावयंप्रयस्वंतःसुतेसर्वा । पुत्रासोनपितरंवाजसातयेमहिष्ठंवाजसातये ॥ पिबासोर्ममिंद्रसुवान
 मद्रिभिःकोशैनसिक्मवतनवंसंगस्तातृषाणोनवंसंगः । मदायहर्यतायतेतुविष्टमायधायसे । आत्वायच्छनुहरितोन
 सूर्यमहाविश्वैवसूर्य ॥ अविंदद्रिवोनिहितंगुहानिधिर्वेनगर्भपरिवीतमश्मन्यनंतेऽअंतरश्मनि । ब्रजंवज्रीगवामिवसिषा
 सन्नंगिरस्तमः । अपावृणोदिषऽइंद्रःपरीवृताद्वारऽइषःपरीवृताः ॥ दाहृहाणोवज्रमिंद्रोभस्त्योःक्षेत्रेवतिग्ममसनाय
 संश्यदहिहत्यायसंश्यत् । संविद्यानऽओजसाशवोभिरिंद्रमग्मना । तष्टेवृक्षंवनिनोनिवृश्चसिपरश्वेवनिवृश्चसि ॥

(११९१४) एंद्रयाहीतिवसर्चस्यसूक्त्यद्वैवोदासिःपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिरंत्यात्रिष्टुप । (अष्टिरित्येवप्रयोगःसाधुः) ।

त्वंवृथानघऽइंद्रसर्तवेच्छासमुद्रमसृजोरथाऽइववाजयतोरथाऽइव । इतऽऊतीरयुंजतसमानमर्थमक्षितं । धेनूरिवमनवे
 विश्वदोहसोजनायविश्वदोहसः ॥ १८ ॥ इमांतेवाचैवसूयंतऽआयवोरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षिषुःसुम्नायत्वामतक्षिषुः ।
 शुभंतोजेन्ययथावाजेषुविप्रवाजिनं । अत्यमिवशर्वसेसातयेधनाविश्वाधनानिसातये ॥ भिनत्पुरांनवतिमिंद्रपूरवेदिवो
 दासायमहिंदाशुषेनृतोवज्रेणदाशुषेनृतो । अतिथिग्वायशंबरंगिररुप्रोऽअवाभरत् । महोधनानिदयमानऽओजसावि
 श्वाधनान्योजसा ॥ इंद्रःसमत्सुयजमानमार्यंप्रावद्विश्वेषुशतमूतिराजिषुस्वर्मीह्वेष्वजिषु । मनवेशासदव्रतान्त्वचैकृ
 ष्णामरंधयत् । दक्षन्नविश्वैततृषाणमौषतिन्यर्शसानमौषति ॥ सूरश्चक्रंप्रवृहजातऽओजसाप्रपित्वेवाजमरुणोमुषाय
 तीशानऽआमुषायति । उशनायत्परावतोर्जगन्नूतयेकवे । सुम्नानिविश्वामनुषेवतुर्वणिरहाविश्वैवतुर्वणिः ॥ सनोन
 व्येभिवृषकर्मन्नुक्त्यैःपुरांदर्तःपायुभिःपाहिशमैः । दिवोदासेभिरिंद्रस्तवानोवावृधीथाऽअहोभिरिवद्यौः+ ॥ १९ ॥
 (११९१५) इंद्रायहिद्यौरसुरोऽअनन्नतेद्रायमहीपृथिवीवरीमभिर्द्युमसातावरीमभिः । इंद्रविश्वैसजोषसोदेवासो
 दधिरेपुरः । इंद्रायविश्वासर्वनानिमानुषारातानिसंतुमानुषा ॥ विश्वेषुहित्वासर्वनेषुतुंजतेसमानमेकंवृषमप्यवःपृथक्
 स्वःसनिप्यवःपृथक् । तंत्वानावंनपृषणिशूषस्यधुरिधीमहि । इंद्रनयज्ञश्चितयंतऽआयवःस्तोमैभिरिंद्रमायवः ॥ वि

(११९१५) इंद्रायहीतिसप्तर्चस्यसूक्त्यद्वैवोदासिःपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिः ।

त्वाततस्मेमिथुनाऽअवस्यवोव्रजस्यसातागव्यस्यनिःसृजःसक्षतऽइन्द्रनिःसृजः । यद्भव्यंताद्वाजनास्व^१र्यतासमूहसि ।
 आविष्कारिऋद्धृषणंसचाभुवंवज्रमिंद्रसचाभुवं ॥ विदुष्टेऽअस्यवीर्यस्यपूरवःपुरोयदिंद्रशरदीरवातिरःसासहानोऽ
 अवातिरः । शासस्तमिंद्रमर्त्यमयज्युंशवसस्पते । महीममुष्णाःपृथिवीमिमाऽअपोमंदसानऽइमाऽअपः⁺ ॥ आदिते
 ऽअस्यवीर्यस्यचर्किरन्मदेपुवृषन्नृशजोयदाविधसखीयतोयदाविध । चर्कथकारमेभ्यःपृतनासुप्रवतवे । तेऽअन्याम
 न्यांनद्यंसनिष्णतश्रवस्यंतःसनिष्णत ॥ उतो नोऽअस्याऽउपसोजुषेतह्य^१र्कस्यबोधिहविषोहवीमभिःस्वर्षाताहवीम
 भिः । यदिंद्रहंतवेमृधोवृषावज्जिन्विकेतसि । आमेऽअस्यवेधसोनवीयसोमन्मश्रुधिनवीयसः ॥ त्वंतमिंद्रवावृ
 धानोऽअस्मयुरमित्रयंतंतुविजातमर्त्यवज्रेणशूरमर्त्य । जहियोनोऽअघायतिशृणुष्वसुश्रवंस्तमः । रिष्टनयामन्नपभूतु
 दुर्मतिर्विश्वापभूतुदुर्मतिः⁺ ॥ २० ॥ (११९।६) त्वयावयमंघवन्पूव्यधनऽइंद्रत्वोताःसासह्यामपृतन्यतोवनुयाम
 वनुष्यतः । नेदिष्टेऽअस्मिन्नहन्याधिवोचानुसुन्वते । अस्मिन्यज्ञेविचयेमाभरेकृतंवाजयंतोभरेकृतं⁺ ॥ स्वर्जेष
 भरऽआप्रस्यवकमन्युषवुधःस्वस्मिन्नंजसिक्काणस्यस्वस्मिन्नंजसि । अहन्निद्रोयथाविदेशीष्णाशीष्णोपवाच्यः । अस्म
 न्नातेसभ्यंक्षंसंतुरातयोभद्राभद्रस्यरातयः ॥ तत्तुप्रयःप्रलथातेशुशुकनंयस्मिन्यज्ञेवारमकृष्वतक्षयमृतस्यवारसिक्षयं ।

(११९।६) त्वयावयमितिषडृचस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपइंद्रोयवंतमिंद्रेत्यर्धेचंद्रापर्वतावत्यष्टिः ।

वितद्वोचैरधद्वितांतःपश्यंतिरश्मिभिः । सघाविदेऽअन्विद्रोगवेषणोवंधुक्षिन्नोगवेषणः ॥ नूऽइत्थातेपूर्वथाचप्रवा
 च्ययदंगिरोभ्योवृणोरपत्रजमिंद्रशिक्षन्नपत्रजं । ऐभ्यःसमान्यादिशास्मभ्यंजेषियोत्सिच । सुन्वन्न्योरंधयाकंचिदन्नतं
 हृणायंतंचिदन्नतं⁺ ॥ संयजनान्क्रतुभिःशूरऽईक्षयद्धनेहितैतरुषंतश्रवस्यवःप्रयक्षंतश्रवस्यवः । तस्माऽआयुःप्रजाव
 दिद्वाधेऽअर्चत्योजसा । इंद्रऽओक्वयिदिधिषंतधीतयोदेवाऽअच्छानधीतयः ॥ युवंतमिंद्रापर्वतापुरोयुधायोनःपृत
 न्यादपृतंतमिद्धंतवज्रेणतंतमिद्धंत । दूरेचत्तार्यच्छन्त्सद्गहनंयदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून्परिशूरविश्वतोर्दमादर्षीष्टवि
 श्वतः ॥ २१ ॥ (११९।७) उभेपुनामिरोदसीऽऋतेनद्रुहोदहामिसंमहीरनिंद्राः । अभिब्लग्ययन्नहताऽअमित्रा
 वैलस्थानंपरितृह्वाऽअशेरन् ॥ अभिब्लग्याचिदद्रिवःशीर्षायांतुमतीनां । छिधिवंदुरिणापदामहावतूरिणापदा⁺ ॥
 अवासांमघवन्जहिशर्षायांतुमतीनां । वैलस्थानकेऽअर्मकेमहावैलस्थेऽअर्मके⁺ ॥ यासांतिस्त्रःपंचाशतोभिब्लंगैरपाव
 पः । तत्सुतेमनायतितक्तुतेमनायति ॥ पिशंगंभृष्टिमंभृणंपिशोचिमिंद्रसंमृण । सर्वरक्षोनिबर्हय ॥ अवर्महऽइंद्र
 दाहृहिश्रुधीनःशुशोचहिद्यौःक्षानभीषांऽअद्रिवोघृणान्नभीषांऽअद्रिवः । शुष्मिन्तमोहिशुष्मिर्भिर्वधैरुग्रेभिरीयसे । अ
 पूरुषन्नोऽअप्रतीतशूरसत्त्वभिस्त्रिससैःशूरसत्त्वभिः ॥ वनोतिहिसुन्वन्क्षयंपरीणसःसुन्वानोहिष्मायजत्यवद्विषौदेवा

(११९।७) उभेपुनामीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपइंद्राद्यात्रिष्टुप्द्वितीयादितिस्रोनुष्टुभःपंचमीगायत्रीपद्मिधृतिःसप्तम्यष्टिः ।

श्रवसं.

अ. २ अ. १

॥ ८ ॥

नामवद्विषः । सुन्वानऽइतिषासतिसहस्रावाज्यवृतः । सुन्वानायेंद्रोददात्याभुवैर्यिंददात्याभुवै ॥ २२ ॥ (१२०११)
आत्वाजुवौरारहाणाऽअभिप्रयोवायोवहैत्विहपूर्वपीतयेसोमस्यपूर्वपीतये । ऊर्ध्वतेऽअनुसूततामनस्तिष्ठतुजानुती ।
नियुत्वतारथेनायाहिदावनेवायोमस्त्वदावने ॥ मंदंतुत्वामंदिनोवायविंदवोस्मक्ताणासःसुकृताऽअभिद्योगोभिः
क्राणाऽअभिद्यवः । यद्धक्राणाऽइरध्वैदक्षंसचैतऽऊतयः । सध्रीचीनानियुतोदावनेधियऽउपब्रुवतऽईधियः ॥ वायुयु
केरोहितावायुररुणावायूरथेऽअजिराधुरिवोह्वेवहिष्ठाधुरिवोह्वे । प्रबोधयापुरंधिज्जारऽआसंसतीमिव । प्रचक्षयरो
दसीवासयोषसःश्रवसेवासयोषसः ॥ तुभ्यमुषासःशुचयःपरावतिभद्रावस्त्रातन्वतेदंसुरदिमषुचित्रानव्येषुरदिमषु ।
तुभ्यधेनुःसंबर्दुघाविश्वावसूनिदोहते । अर्जनयोमरुतौवक्षणाभ्योदिवऽआवक्षणाभ्यः ॥ तुभ्यंशुक्रासःशुचयस्तुर
ण्यवोमदेष्टुग्राऽइषणंतभुर्वण्यपाभिषंतभुर्वणि । त्वात्सारीदसमानोभर्गमीद्रेतकृवीये । त्वंविश्वस्मान्द्रुवनात्पासिधर्म
णासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ त्वंनोवायवेषामपूर्व्यःसोमानांप्रथमःपीतिर्महसिसुतानांपीतिर्महसि । उतोविहुत्मतीनांवि
शांवर्जुषीणां । विश्वाऽइत्तधेनवोदुहऽआशिरंधृतंदुहतऽआशिरम् ॥ २३ ॥ (१२०१२) स्तीर्णबहिरूपनोयाहि

(१२०११) आत्वाजुवइतिषदृचस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिरंत्याष्टिः । (१२०१२) स्तीर्णबहिरितिनवर्चस्यसूक्त
स्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुश्चतुर्ध्यादिपंचानामिंद्रोवाअत्यष्टिःसप्तम्यष्टम्यावष्टी ।

मंडलं. १

अनु. २०

॥ ८ ॥

वीतयेसहस्रेणनियुतानियुत्वतेश्रुतिनीभिर्नियुत्वते । तुभ्यंहिपूर्वपीतयेदेवादेवाययेमिरे । प्रतेसुतासोमधुमंतोऽअस्थि
रन्मदायक्रत्वेऽअस्थिरन् ॥ तुभ्यायंसोमःपरिपूतोऽअर्द्रिभिःस्पार्हावसानःपरिकोशमर्षतिशुक्रावसानोऽअर्षति ।
तवायंभागऽआयुषसोमोदेवेषुह्यते । वहवायोनियुतोयाह्यस्मयुजेषाणोयाह्यस्मयुः+ ॥ आनोनियुद्भिःश्रुतिनीभिर
ध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । तवायंभागऽऋत्वियःसरदिमःसूर्येसचा । अध्वर्युभिर्भरमाणा
ऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत ॥ आवांरथोनियुत्वान्वक्षदर्वसेभिप्रयांसिसुधितानिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । पिव
तंमध्वोऽअंधसःपूर्वपेयंहिवाहितं । वायवाचंद्रेणराधसागतमिंद्रश्चराधसागतं ॥ आवांधियोववृत्युरध्वराऽउपेममि
दुमर्मजंतवाजिनमाशुमत्यनवाजिनं । तेषापिबतमस्मयुऽआनोगंतमिहोत्या । इंद्रवायूसुतानामर्द्रिभिर्युवंमदायवा
जदायुवं+ ॥ २४ ॥ इमेवांसोमाऽअप्स्वासुताऽइहाध्वर्युभिर्भरमाणाऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत । एतेवामभ्यसक्ष
ततिरःपवित्रमाशवः । युवायवोतिरोमाण्यव्ययासोमासोऽअत्यव्यया ॥ अतिवायोससतोयाहिशश्वंतोयत्रग्रावावदति
तत्रंगच्छतंगृहमिंद्रश्चगच्छतं । विसूनृतादहशेरीयतेधृतमापूर्णयानियुतायाथोऽअध्वरमिंद्रश्चयाथोऽअध्वरं+ ॥ अत्राहृत
द्वहेयमध्वऽआहुतियमश्वत्यमुपतिष्ठतजायवोस्मेतेसैतजायवः । साकंगावःसुवतेपच्यतेयवोनतेवायऽउपदस्यंतिधेनवो
नापदस्यंतिधेनवः ॥ इमेयेतेसुवायोबाहोजसोतर्नदीतेपतयंत्युक्षणोमहिब्राधंतऽउक्षणः । धन्वन्विद्येऽअनाशवोजीरा

अदिगिरौकसः । सूर्यस्वेवरश्मयोर्दुर्नियंतवोहस्तयोर्दुर्नियंतवः ॥ २५ ॥ (११२०१३) प्रसुज्येष्टनिचिराभ्यांबृहन्नमो
हव्यमतिभरतामृल्यन्नांस्वादिष्टमृल्यन्नां । तासाम्नाजाधृतासुतीयज्ञेयज्ञऽउपस्तुता । अथैनोःक्षत्रनकुतश्चनाधृषेदेव
त्वनूषिदाधृषे ॥ अदशिगातुरुरवेवरीयसीपंथाऽऋतस्यसमयंस्तरिभिश्चक्षुर्भगस्यरिभिः । द्युक्षंमित्रस्यसादनमर्थ
म्णोवरुणस्यच । अथादधातेबृहदुक्थ्यैवयऽउपस्तुत्यैबृहद्वयः । ज्योतिष्मतीमर्दितिधारयत्क्षितिस्वर्वतीमासचेते
दिवेदिवेजागृवांसादिवेदिवे । ज्योतिष्मत्क्षत्रमाशातेऽआदित्यादानुनस्पती । मित्रस्तयोर्वरुणोयातयज्जनोर्यमायात
यज्जनः ॥ अयंमित्रायवरुणायशंतमःसोमोभूत्ववपानेष्वभगोदेवोदेवेष्वभगः । तंदेवासौजुषेरतुविश्वेऽअद्यसजोष
सः । तथाराजानाकरथोयदीमहऽऋतावानायदीमहे ॥ योमित्रायवरुणायविधुज्जनोनर्वाणंतंपरिपातोऽअहंसोदा
श्वासंमर्तमंहसः । तमर्थमाभिरक्षत्युज्जयंतमनुव्रतं । उक्थैर्यऽएनोःपरिभूषतिव्रतंस्तोमैराभूषतिव्रतं+ ॥ नमोदिवेबृ
हतेरोदसीभ्यामित्रायवोचंवरुणायमीहुषेसुमृळीकायमीहुषे । इंद्रमग्निमुपस्तुहिद्युक्षमर्थमणंभगं । ज्योग्जीवतःप्रज

(११२०१३) प्रसुज्येष्टमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यद्वौदासिःपरुच्छेपोमित्रावरुणौनमोदिवइत्यस्यारोदसीमित्रावरुणैर्द्राग्र्यमभगसोमा
देवताःऊतीदेवानामित्यस्यादेवमरुदग्निमित्रवरुणमघवंतोदेवताअत्यष्टिःअंत्यात्रिष्टुप् ।

यांसचेमहिंसोमस्योतीसचेमहि ॥ ऊतीदेवानांवयमिंद्रवंतोमंसीमहिस्वयंशसोमरुद्धिः । अग्निर्मित्रोवरुणःशर्मयंसन्त
दश्याममघवानोवयंच ॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वितीयाष्टके सूक्तानि ११९ ऋचः ११५७

नवमाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्यः १५ [भे. प. रुद्रमरुद्भ्यः इदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. विश्वेभ्यो-
देवेभ्यः इदं. अग्निभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यः इदं. मित्रावरुणसिधुभ्यः इदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यः इदं. २ मित्रावरुणाभ्यामिदं. २ विश्वेभ्योदेवेभ्यः इदं. ५]
उषसइदं. २६ स्वनयायेदं. ७ भावयव्यायेदं. ५ रोमशयेदं. भावयव्यायेदं. अग्नयइदं. १९ इंद्रायेदं. ५ इंद्रवइदं. इंद्रायेदं. २७ इंद्रा-
पर्वतैरेभ्यः इदं. इंद्रायेदं. ७ वायवइदं. ९ इंद्रवायुभ्यामिदं ५ वायवइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रैर्द्राग्र्यमभगसो-
मेभ्यः इदं. देवमरुदग्निमित्रवरुणमघवभ्यः इदं. १ ॥ इतिद्वितीयेप्रथमः ॥ १ ॥

सुषुमत्तुचमतिशाकरंप्रप्रचतुष्कंपौष्णमस्तुश्रौषळेकादशवैश्वदेवीमैत्रावरुण्याश्विन्यस्तिस्त्रैर्द्व्याग्नेयीमारुत्यै
द्राग्नीबार्हस्पत्यावैश्वदेव्यंत्यात्रिष्टुप्पंचमीबृहतीवैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपिसूक्तप्रयोगेवैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयो
गेयलिंगंसादेवतावेदिषदेसोनादीर्घतमाऔचथ्यआग्नेयंतुद्वित्रिष्टुबंतंतुत्रिष्टुब्दशमीवांबळित्थासमिद्धआग्नि
यआनुष्टुभमंत्यैर्द्वीप्रतव्यसीमष्टावाग्नेयंतुतत्रिष्टुबंतमेतिप्रसप्तजागतंतपृच्छतपंचांत्यात्रिष्टुप्त्रिपूर्धानंकथामर्थी

म्हःसवैराजैपुरुचमौष्णिहैमित्रनवमैत्रावरुणंहिजागतमैत्र्याद्यायुवंससयजामहेचतुर्कविष्णोःषडैष्णवंहि

प्रवोजागतं त्वैन्द्रश्चाद्यस्तु चोभवपंचाबोधिषळाश्विनैतं त्वये त्रिष्टुभौ ॥ २ ॥

॥

॥

हरिः ३ ओम् (१२०१४) सुषुमायातुमाद्रिभिर्गोश्रीतामत्सुराऽऽमे सोमा सोमत्सुराऽऽमे । आराजानादिविस्पृशास्त्रागं
तमुपनः । इमेवांमित्रावरुणागवाशिरः सोमाः शुक्रागवाशिरः ॥ इमऽआयातुमिदं वः सोमा सोदध्याशिरः सुता सोदध्या
शिरः । उत वामुषसो बुधिसाकं सूर्यस्य रश्मिभिः । सुतो मित्राय वरुणाय पीतये चारुं कृत्य पीतये ॥ तांवांधेनुं न वासरीमंशुं
दुहंत्यद्रिभिः सोमं दुहंत्यद्रिभिः । अस्त्रागतं मुपनोवा चा सोमपीतये । अयंवांमित्रावरुणानृभिः सुतः सोमऽआपीतये
सुतः+ ॥ १ ॥ (१२०१५) प्रप्रपूष्णस्तु विजातस्य शस्यते महित्वमस्य तव सोनतं दते स्तोत्रमस्य नतं दते । अर्चामि सुभ्यन्न हं
त्यंति मयो भुवं । विश्वस्य यो मनऽआयुयुवेमस्त्रोदेवऽआयुयुवेमस्त्रः+ ॥ प्रहित्वा पूषन्नजिरं नयामं निस्तोमैभिः कृष्णऽऽ
णवो यथा मृधऽउष्ट्रो न पीपरो मृधः । हुवेयत्त्वामयो भुवं देवं सख्याय मर्यः । अस्माकं मांगूषान्धुभिर्नस्कृधिवजेषु धुभि
नस्कृधि ॥ यस्य ते पूषन्सख्ये विपन्यवः कृत्वा चित्संतो वसा बुभुक्षिरऽइति कृत्वा बुभुक्षिरे । तामनु त्वानवीं यसीं नियुतं
रायऽईमहे । अहेळमानऽउरुशंसरी भववाजैवाजैसरी भव ॥ अस्याऽऊषुणऽउपसातये भुवो हेळमानोर रिवांऽअजा

(१२०१४) सुषुमेति च स्य सूक्तस्य देवोदासिः परुच्छेपो मित्रावरुणावतिशकरी । (१२०१५) प्रप्रपूष्ण इति चतुर्के च स्य सूक्तस्य

श्वश्रवस्यतामं जाश्व । ओषुत्वा ववृती महिस्तोमैभिर्दस्मसाधुभिः । न हित्वा पूषन्नतिमन्यंऽआघृणेन ते सख्यमपह्नुवे+ ॥
॥ २ ॥ (१२०१६) अस्तु श्रौषडि पुरोऽअग्निं धिया दधऽआनुतच्छधो दिव्यं वृणीमहेऽइंद्रवायू वृणीमहे । यद्धक्राणा
विवस्वतिना भांज्ञं दायिनव्यसी । अधप्रसूनऽउपयंतु धीतयो दिवांऽअच्छानधीतयः ॥ यद्धत्यन्मित्रावरुणावृता दध्या
ददाथेऽअनृतं स्वेन मन्युना दक्षं स्वेन मन्युना । युवोरिन्धाधिसद्वा स्वपश्यामहिरण्ययं । धीभिश्च न मनसा स्वेभिरक्षभिः
सोमस्य स्वेभिरक्षभिः ॥ युवांस्तोमैभिर्देवयंतोऽअश्विना श्रावयंतऽइव श्लोकं मायवो युवां हव्याभ्या इयवः । युवो विश्वा
ऽअधि श्रियः पृक्षश्च विश्ववेदसा । पुषायंते वापवयो हिरण्यये रथे दस्त्रा हिरण्यये ॥ अचेति दस्त्राव्युना कं मृण्वधोयुं जते
वारधयुजो दिविष्टिष्वध्वस्मानो दिविष्टिषु । अधिवांस्थामं धुरे रथे दस्त्रा हिरण्यये । पथे वयं तावनुशासंतारजो जसाशा
संतारजः ॥ शचींभिर्नः शचीवसू दिवानकं दशस्यतं । मावांरतिरुपदसत्कदा च नास्मद्रातिः कदा च न+ ॥ ३ ॥ वृषभि

देवोदासिः परुच्छेपः पूषात्यष्टिः । (१२०१६) अस्तु श्रौषडित्येकादशर्कस्य सूक्तस्य देवोदासिः परुच्छेप आद्याविश्वेदेवाः द्वितीयाया
मित्रावरुणौ तृतीयादिति सृणामाश्विनौ षष्ठ्या इंद्रः सप्तम्या अग्निरष्टम्या मरुतो नवम्या इंद्राग्नी दशम्या बृहस्पतिरंत्याया विश्वेदेवा अत्यष्टिः पंचमी
बृहस्पत्या त्रिष्टुप् । (वैश्वदेवमेतसूक्तं । अत्र प्रत्येकं देवताविभागस्तथा करणवपठितः । अनयैव दिशा सर्वत्रापि वैश्वदेवसूक्ते देवताविभागः
कर्तव्य इति हितदनुष्ठा । यथाह—एवमन्यासामपि सूक्तप्रयोगे वैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगे तु यद्विंशति देवतेति) ।

द्रवृषपाणासऽइदं वऽइमे सुताऽअद्रिषुतासऽउद्रिदस्तुभ्यं सुतासऽउद्रिदः । तेत्वांमंदंतुदावनेमहेचित्रायराधसे । गी
भिर्गिर्वाहःस्तवमानऽआगहिसुमृच्छीकोनऽआगहि ॥ ओषूणोऽअग्नेश्रुणुहित्वमीळितोदेवेभ्योब्रवसियज्ञियेभ्योराज
भ्योयज्ञियेभ्यः । यद्धत्यामंगिरोभ्योधेनुंदेवाऽअदत्तन । वितांदुहेऽअर्थमाकर्तरीसचांऽएषतावेदमेसचा ॥ मोषुवो
ऽअस्मद्भितानिपौस्यासनाभूवन्द्युम्नानिमोतजारिषुरस्मत्पुरोतजारिषुः । यद्वश्चित्रंयुगेयुगेनव्यंघोषादमर्त्यं । अस्मा
सुतन्मरुतोयच्चदुष्टरंदिधृतायच्चदुष्टरं ॥ दध्यङ्गमेजनुषंपूर्वोऽअंगिराःप्रियमैधःकण्वोऽअत्रिर्मनुविंदुस्तेमेपूर्वमनुवि
दुः । तेषांदेवेष्वायतिरस्माकंतेषुनाभयः । तेषांपदेनमह्यानमेगिरेंद्राग्नीऽआनमेगिरा⁺ ॥ होतायक्षद्वानिनौवंतवार्यं
बृहस्पतिर्यजतिवेनऽउक्षभिःपुरुवारैर्भिरुक्षभिः । जगृभ्मादूरऽआदिशंश्लोकमद्वेदधत्माना । अधारयदरिंदानिसुक्र
तुःपुरुसद्भानिसुक्रतुः ॥ येदेवासोदिव्येकादशस्थपृथिव्यामध्येकादशस्थ । असुक्षितौमहिनैकादशस्थतेदेवासोयज्ञ
मिमंजुषध्वं ॥ ४ ॥ (११२११) वेदिषदेप्रियधामायसुद्युतेधासिमिवप्रभरायोर्निमग्नये । वस्त्रेणैववासयामन्मना
शुचिंन्योतीरथंशुक्रवर्णतमोहनं ॥ अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृज्यतेसंवत्सरेवावृधेजग्धमीपुनः । अन्यस्यासाजिह्याजे
न्योवृषान्यन्येनवनिनोमृष्टवारणः⁺ ॥ कृष्णप्रुतौवेविजेऽअस्यसक्षिताऽउभातरंतेऽअभिमातराशिथुं । प्राचाजिहं

(११२११) वेदिषदइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्येद्वेद्विष्टुभौदशमीत्रिष्टुवा ।

ध्वसयंतंतृषुच्युतमासाच्यंकुपयंवर्धनंपितुः⁺ ॥ मुमुक्ष्वोऽमनवेमानवस्यतेरघुद्रुवःकृष्णसीतासऽऊजुवः । असमनाऽ
अजिरासोरघुष्यदोवातजूताऽउपयुज्यंतऽआशवः ॥ आदस्यतेध्वसयंतोवृथैरतेकृष्णमभ्वमहिवर्पःकरिक्तः । यत्सी
महीमवनिंप्राभिमर्षशदभिश्चसन्स्तनयन्नेतिनानदत् ॥ ५ ॥ भूषन्नयोधिबभूषुनन्नतेवृषैवपत्नीरभ्यैतिरोरुवत् ।
ओजायमानस्तन्वश्चशुभतेभीमोनश्रृंगादविधावदुर्गभिः ॥ ससंस्तिरोविष्टिरःसंगृभायतिजानन्नेवजानतीर्नित्यऽआ
शये । पुनर्वर्धतेऽअपियंतिदेव्यमन्यद्वर्पःपित्रोःकृण्वतेसचा ॥ तमग्रुवःकेशिनीःसंहिरैर्भिरऽऊर्ध्वास्तस्थुर्मन्वुषीःप्राय
वेपुनः । तासांजरांप्रमुंचन्नैतिनानददसुंपरंजनयन्जीवमस्तृतं ॥ अधीवासंपरिमातूरिहन्नहंतुविघ्रेभिःसत्त्वभिर्यातिवि
जयः । वयोदधत्पद्वतेरेरिहत्सदानुदयेनीसचतेवर्तनीरहं ॥ अस्माकमग्रेमधवत्सुदीदिह्यधश्वसीवान्वृषभोदमूनाः ।
अवास्याशिशुमतीरदीदेवैर्मवयुत्सुपरिजभुराणः ॥ ६ ॥ इदमग्रेसुधितंदुधितंतादधिप्रियादुचिन्मन्मनःप्रेयोऽअस्तुते ।
यत्तैशुक्रंतन्वोऽरोचतेशुचितेनास्मभ्यंवनसेरत्नमात्वं⁺ ॥ रथायनावमुतनोगृहायनित्यारित्रापद्वर्तीऽरास्यग्रे । अस्मा
कैवीराऽउतनोमधोनोजनोश्चयापारयाच्छर्मयाचं ॥ अभीनोऽअग्नऽउक्थमिज्जुगुर्याद्यावाक्षामासिंधवश्चस्वगूर्ताः ।
गव्यंयव्यंयंतोदीर्घाहेषंवरंमरुण्योवरंत ॥ ७ ॥ (११२१२) बळित्यातद्वपुषेधायिदर्शतंदेवस्यभर्गःसहसोयतोजनिं ।

(११२१२) बळित्येतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्येद्वेद्विष्टुभौ ।

यदीमुपहरतेसाधतेमतिर्कृतस्यधेनाऽअनयंतसंस्तुतः ॥ पृक्षोवपुःपितुमाभित्यऽआशयेद्वितीयमाससशिवासुमातृषु ।
तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसेदशप्रमतिजनयंतयोषणः ॥ निर्यदीबुभ्रान्महिषस्यवर्षसऽईशानासःशर्वसाकृतसूरयः । यदी
मनुप्रदिवोमध्वऽआधवेगुहासंतंमातरिश्चामधायति ॥ प्रयत्पितुःपरमाश्रीयतेपर्यापृक्षुधोवीरुधोदंसुरोहति । उभाय
दस्यजनुषंयदिन्वतऽआदिद्यविष्ठोऽअभवद्गुणाशुचिः ॥ आदिन्मातराविशद्यास्वाशुचिरहिंस्यमानऽउर्वियाविवावृ
धे । अनुयत्पूर्वाऽअरुहत्सनाजुवोनिनव्यसीष्ववरसुधावते ॥ ८ ॥ आदिद्धोतारंवृणतेदिर्विष्टिषुभगमिवपृचाना
सऽक्रंजते । देवान्यत्कत्वामज्मनापुरुष्टुतोमर्तशंसैविश्वधावेतिधार्यसे ॥ वियदस्थाद्यजतोवातचोदितोह्यारो नवकाज
रणाऽअनाकृतः । तस्यपत्न्यंन्दुधुषःकृष्णजहसःशुचिजन्मनोरजऽआव्यध्वनः ॥ रथोनयातःशिकभिःकृतोद्यामंगैभि
ररुषेभिरीयते । आदस्यतेकृष्णासोदक्षिसूरयःशूरस्येवत्वेषथादीषतेवर्यः ॥ त्ववाह्यग्रेवरुणोधृतव्रतोमित्रःशाशद्रेऽअ
र्यमासुदानवः । यत्सीमनुक्रतुनाविश्वथाविभुरराक्षनेमिःपरिभूरजायथाः ॥ त्वमग्रेशशमानायसुन्वतेरत्नयविष्टदेव
तातिमिन्वसि । तंत्वानुनव्यसहसोयुवन्वयंभगंनकारेमहिरलधीमहि ॥ अस्मेरयिनस्वर्थदमूनसंभगंदक्षुनपपृचासिध
र्णसि । रदमीऽरिवयोयमतिजन्मनीऽउभेदेवानांशंसमतऽआचसुक्रतुः ॥ उतनःसुद्योत्माजीराश्वोहोतामंद्रःशृणवच्चं
द्ररथः । सनोनेषन्नेषतमैरमूरोभिर्वांसुवितंवस्योऽअच्छ ॥ अस्ताव्यग्निःशिमीवद्भिरकैःसाम्राज्यायप्रतरंदधानः ।

अमीचयेमघवानोवयंचमिहंनसूरोऽअतिनिष्ठतन्युः ॥ ९ ॥ (१२११३) समिद्धोऽअग्नऽआवहदेवाँऽअद्ययतसुंचे ।
तंतुतनुष्वपूर्वसुतसौमायदाशुषे ॥ घृतवतमुपमासिमधुमंतंतनूनपात् । यज्ञविप्रस्यमावतःशशमानस्यदाशुषः ॥
शुचिःपावकोऽअद्भुतोमध्वायज्ञमिमिक्षति । नराशंसस्त्रिरादिवोदेवेषुयज्ञियः ॥ ईळितोऽअग्नऽआवहेंद्रैचित्रमिह
प्रियं । इयंहित्वामतिर्ममाच्छासुजिह्वच्यते ॥ सृणानासोयतसुचोवहिर्यज्ञेस्वध्वरे । वृंजेदेवव्यचस्तममिंद्रायशर्मस
प्रथः ॥ विश्रयंतामृतावृधःप्रयैदेवेभ्योमहीः । पावकासःपुरुस्पृहोद्वारोदेवीरसश्चतः ॥ १० ॥ आभंदमानेऽउपाके
नक्तोषासासुपेशसा । यद्वाऽऽकृतस्यमातरासीदतांवहिरासुमतः ॥ मंद्रजिह्वाजुगुर्वणीहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोय
क्षतामिमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं ॥ शुचिर्देवेष्वर्पिताहोत्रामरुत्सुभारती । इळासरस्वतीमहीवर्हिःसीदंतुयज्ञियाः ॥ त
न्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यतुरायेनाभानोऽअस्ययुः ॥ अवसृजन्नुपत्मनादेवान्यक्षिवनस्य
ते । अग्निहव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमोर्धरः ॥ पुषण्वतैमरुत्वतेविश्वदेवायवायवे । स्वाहागायत्रवैपसेहव्यमिंद्रायकर्त
न ॥ स्वाहाकृतान्यागृह्यपहव्यानिवीतये । इंद्रागहिश्रुधीहवत्वांहवन्तेऽअध्वरे ॥ ११ ॥ (१२११४) प्रतव्यसी
(११२१३) समिद्धोऽअग्नइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाऋषिःइध्मस्तनूनपात्रराशंसइळोवर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्योहोतारौ
सरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवताःअंत्यायाइंद्रोनुष्टुप् । (१२११४) प्रतव्यसीमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यौचध्यो

नव्यसीधीतिमग्नयैवाचोमत्तिसहसःसूनवेभरे । अपांनपाद्योवसुभिःसहप्रियोहोतापृथिव्यांन्यसीददृत्वियः । सजायमानःपरमेव्यौमन्याविरग्निरभवन्मातरिश्वने । अस्यक्रत्वासमिधानस्यमज्मनाप्रद्यावाशोचिःपृथिवीऽअरोचयत् ॥ अस्यत्वेपाऽअजराऽअस्यभानवःसुसंहशःसुप्रतीकस्यसुद्युतः । भात्वक्षसोऽअत्यक्तुर्नसिंधवोघ्नरेजतेऽअसंसंतोऽअजराः ॥ यमेरिरेभृगवोविश्ववेदसंनाभापृथिव्याभुवनस्यमज्मना । अग्निंतंगीभिर्हिनुहिस्वऽआदमेयऽएकोवस्वोवरुणो नराजति ॥ नयोवरायमरुतामिवस्वनःसेनैवसृष्टादिव्यायथाशनिः । अग्निर्जभैस्तिगितैरत्तिभर्वतियोधोनशत्रून्तसवनान्यृजते ॥ कुविन्नोऽअग्निरुचयस्यवीरसद्वसुक्कुविद्वसुभिःकाममावरत् । चोदःकुवित्तुतुज्यात्सातयेधियःशुचिप्रतीकंतमयाधियागृणे ॥ धृतप्रतीकंवऽऋतस्यधूर्धर्मग्निमित्रंनसमिधानऽऋजते । इंधानोऽअक्रोविदथेषुदीद्यच्छुक्रवर्णा मुदुनोयंसतेधियं ॥ अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्नेशिवेभिर्नःपायुभिःपाहिशमैः । अदग्धेभिरदपितेभिरिष्टेनिमिषद्भिःपरिपाहिनोजाः⁺ ॥ १२ ॥ (१२१५) एतिप्रहोताव्रतमस्यमाययोर्ध्वादधानःशुचिपेशसंधियं । अभिसुचःक्रमतेदक्षिणावृतोयाऽअस्यधामप्रथमंहनिंसते ॥ अभीमृतस्यदोहनाऽअनूषतयोनौदेवस्यसदनेपरीवृताः । अपामुपस्थेविभृतोयदावसदधस्वधाऽअधयद्याभिरीर्यते ॥ युयूषतःसर्वयसातदिद्वपुःसमानमर्थवितरित्रतामिधः । आदीभगोनदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (१२१५) एतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्जगती ।

हव्यःसमस्मदावोहूर्नरश्मीन्तसमयंस्तसारथिः ॥ यमींद्वासर्वयसासपर्यतःसमानेयोनामिधुनासमोकसा । दिवाननकैपलितोयुवाजनिपुरुचरन्नजरोमानुषायुगा⁺ ॥ तमींहिन्वतिधीतयोदशत्रिशोदेवंमतीसऽऋतयेहवामहे । धनोरधिप्रवत्ऽआसऽऋण्वत्यभिब्रजद्भिर्वयुनानवाधित ॥ त्वंह्यग्नेदिव्यस्यराजसित्वंपार्थिवस्यपशुपाऽइवत्मना । एनीतऽएतेबृहतीऽअभिभ्रियाहिरण्ययीवक्करीवर्हिंराशते ॥ अग्नेजुषस्वप्रतिहर्यतद्वचोमद्रस्वधावऽऋतजातसुकृतो । योविश्वतःप्रत्यङ्मुसिदशतोरण्वःसंहृष्टौपितुमांऽइवक्षयः ॥ १३ ॥ (१२१६) तंपृच्छतासजगामासवेदसचिकित्वाँइयतेसान्वीयते । तस्मिन्तंसतिप्रशिषस्तस्मिन्निष्टयुःसवाजस्यशर्वसःशुष्मिणस्पतिः ॥ तमितृच्छंतिनसिमोविपृच्छतिस्वेनैवधीरोमनसायदग्रभीत् । नमृष्यतेप्रथमंनपरंवचोस्यक्रत्वासचतेऽअप्रहपितः ॥ तमिद्वच्छंतिजुह्वंस्तमर्वतीर्विश्वान्येकःशृणवद्वचांसिमे । पुरुषैषस्तुरिर्यज्ञसाधनोच्छिद्रोतिःशिशुरादत्तसंरभः ॥ उपस्थायैचरतियत्समारतसद्योजातस्तत्सारयुज्येभिः । अभिश्वांतंमृशतेनाद्यैमुदेयदीगच्छत्युशतीरपिष्ठितं⁺ ॥ सईमृगोऽअप्योवनगुरुपत्वच्युपमस्यानिधायि । व्यब्रवीद्वयुनामत्यैभ्योग्निर्विद्वोऽऋतचिद्धिसत्यः⁺ ॥ १४ ॥ (१२१७) त्रिमूर्धानंसप्तर्चसिंमृगणीपेनूनमग्निपित्रोरुपस्थे । निषत्तमस्यचरतोध्रुवस्यविश्वादिवोरोचनापप्रिवांसं ॥ उक्षामहाँऽअभिववक्षऽएनेऽअजरस्त (१२१६) तंपृच्छतेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (१२१७) त्रिमूर्धानमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यौचध्यो

स्थावितऽऊर्तिर्ऋष्वः । उर्व्याःपदोनिदधातिसानौरिहंत्यूधौऽअरुषासोऽअस्य ॥ समानं वत्समभिसंचरंतीविष्वक्धे
नूविचरतःसुमेकै । अनपवृज्याँऽअध्वनोमिमानेविश्वान्केताँऽअधिमहोदधाने ॥ धीरांसःपदंकवयोनयंतिनानाहृदा
रक्षमाणाऽअजुर्य । सिषांसंतःपर्यपश्यंतसिंधुमाविरेभ्योऽअभवत्सूर्योऽनृन्+ ॥ दिदृक्षेण्यःपरिकाष्ठासुजेन्यऽईळेन्यो
महोऽअभीयजीवसे । पुरुत्रायदभवत्सूरहैभ्योगभैभ्योमघवाविश्वदर्शतः ॥ १५ ॥ (१२११८) कथातेऽअग्नेशुचर्यंतऽआ
योर्देदाशुर्वाजेभिराशुषाणाः । उभेयत्तोकेतनयेदधानाऽऽकृतस्यसामन्नणयंतदेवाः+ ॥ बोधामेऽअस्यवचसोयविष्टमं
हिंष्टस्यप्रभृतस्यस्वधावः । पीयतित्वोऽअनुत्वोगृणातिवंदारुस्तेतनव्वंदेऽअग्ने ॥ येपायवोमामतेयंतैऽअग्नेपश्यंतोऽअं
धंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्तसुकृतोविश्ववेदादिप्संतऽइद्विपवोनाहदेभुः ॥ योनोऽअग्नेऽअररिवाँऽअघायुररातीवा
मर्चयतिद्वयेन । मंत्रौगुरुःपुनरस्तुसोऽअस्माऽअनुमृक्षीष्टतनव्वंदुरुक्तैः+ ॥ उतवायःसंहस्यप्रविद्वान्मतोमर्तमर्चयति
द्वयेन । अतःपाहिस्तवमानस्तुवंतमग्नेमाकिर्नोदुरितायधायीः ॥ १६ ॥ (१२११९) मथीद्यदीविष्टोमातरिश्वाहो
तारंविश्वाप्सुंविश्वदेव्यं । नियंदधुर्मनुष्यासुविधुस्वर्णचित्रंवपुषेविभावं ॥ ददानमिन्नददभंतमन्माग्निर्वरुथंममत
स्यचाकन् । जुषंतविश्वान्यस्यकर्मोपस्तुतिंभरमाणस्यकारोः+ ॥ नित्येचिन्नुयंसदनेजगृभ्रेप्रशस्तिभिर्दधिरेयज्ञिया
दीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१२११८) कथातइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१२११९) मथीद्यदीमितिपंचर्वस्यसूक्त

सः । प्रसूनयंतगृभयंतऽइष्टावश्वासोनरथ्योरारहाणाः+ ॥ पुरुष्णिदस्मोनिर्णिणातिजंभैराद्रौचतेवनऽआविभावा ।
आदस्यवातोऽअनुवातिशोचिरस्तुर्नशर्यामसनामनुद्यन्+ ॥ नयंरिपवोनरिषण्यवोगभैसंतरेषणारेषयंति । अंधाऽअ
पश्यानदभन्नभिख्यानित्यासऽईप्रैतारोऽअरक्षन् ॥ १७ ॥ (१२११०) महःसरायऽएषतेपतिर्दन्निनऽइनस्यव
सुनःपदऽआ । उपध्रजैतमद्रयोविधन्नित्+ ॥ सयोवृषानुरांनरोदस्योःश्रवोभिरस्तिजीवपीतसर्गः । प्रयःसंस्त्राणःशि
श्रीतयोनौ ॥ आयःपुरंनार्मिणीमदीदेदत्यःकविर्नभन्योऽनुनावा । सूरोनरुरुकान्छतात्मा ॥ अभिद्विजन्मात्रीरोच
नानिविश्वारजांसिधुशुचानोऽअस्थात् । होतायजिष्ठोऽअपांसधस्थे ॥ अयंसहोतायोद्विजन्माविश्वाधेवार्याणिश्रव
स्या । मतोयोऽअस्मैसुनुकोददाश ॥ १८ ॥ (१२१११) पुरुत्वादाश्वान्वोचेरिरंमेतवस्विदा । तोदस्येवशरण
ऽआमहस्य ॥ व्यऽनिनस्यधनिनःप्रहोषेचिदररुषः । कदाचनप्रजिगतोऽअदेवयोः ॥ सचंद्रोविप्रमर्त्योमहोब्राधन्त
मोदिवि । प्रप्रेत्तेऽअग्नेवनुषःस्याम ॥ १९ ॥ (१२११२) मित्रंनयंशिम्यागोषुगव्यवःस्वाध्याविदथेऽअप्सुजीजनन् ।
अरेजेतारोर्दसीपाजसागिराप्रतिप्रियंयजतंजनुषामवः ॥ यद्वत्यद्वापुरुमीहस्यसोमिनःप्रमित्रासोनदधिरेस्वाभुवः ।

स्यौचध्योदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१२११०) महःसरायइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निर्विराट् । (१२१११) पुरुत्वेतिवृ
चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअग्निरुष्णिक् । (१२११२) मित्रंनयमितिनवर्वस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाभिवावरुणावाद्यायामित्रो जगती ।

अधऋतुविदतं गातुमर्चतः उत श्रुतं वृषणापस्त्यावतः ॥ आवां भूषन्क्षितयो जन्मरोदस्योः प्रवाच्यं वृषणादक्षसेमहे ।
यदीमृताय भरथो यदर्वते प्रहोत्रया शिष्यावीथोऽध्वरं ॥ प्रसाक्षितिरसुरयामहिप्रियः ऋतावानावृतमाघोषथो बृहत् ।
युवंदिवो बृहतो दक्षमाभुवंगानधुर्युपयुं जाथेऽपः ॥ महीऽअत्रमहिनावारं मृण्वथोरेण वस्तुजऽआसन्नधेनवः । स्वरं
तिताऽउपरतां तिसूर्यमानिश्चुचऽउषसस्तक्वीरिव ॥ २० ॥ आवां मृताय केशिनीं रनूषत मित्रयत्रवरुणगातुमर्चथः ।
अवत्मना सृजतं पिन्वंतं धियो युवं विप्रस्यमन्मनामिरज्यथः ॥ योवां यज्ञैः शशमानो हृदाशतिकविर्होता वज्रतिमन्मसाध
नः । उपाहृतगच्छथो वीथोऽध्वरमच्छागिरः सुमतिर्गतमस्यू ॥ युवां यज्ञैः प्रथमागोभिरंजतऽऋतावानामनसो न
प्रयुक्तिषु । भरतिवांमन्मना संयता गिरो हप्यतामनसारेवदाशथे ॥ रेवद्वयो दधाथे रेवदाशथे नरा मायाभिरितऽऋ
तिमार्हिनं । नवां द्यावो हभिर्नोतसिंधवो न देवत्वपण्यो नानं शुर्मधं ॥ २१ ॥ (१२११३) युवं वस्त्राणि पीवसाव
साथे युवोरच्छिद्रा मंतवो हसर्गाः । अवातिरतमनृतानि विश्वेऽऋतेन मित्रावरुणा सचेथे ॥ एतच्च नत्वो विचिकेत देषां स
त्यो मंत्रः कविशस्तऽऋधावान् । त्रिराश्रिहंति चतुराश्रिर्यो देवनिदो ह प्रथमाऽअजूर्यन् ॥ अपादेति प्रथमा पद्धतीनां कस्त
द्रां मित्रावरुणा चिकेत । गर्भो भारं भरत्या चिदस्यऽऋतं पिपत्यनृतं नितारीत् ॥ प्रयंतमित्परिजारं कनीनां पश्यामसिनो

(१२११३) युवं वस्त्राणि तिसप्तर्चस्य सूक्तस्यौ च थ्यो दीर्घतमामित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

पनिपद्यमानं । अनवपृष्णावितं तावसानं प्रियं मित्रस्यवरुणस्य धाम ॥ अनश्वोजातोऽअनभीशुरवाकनिऋदत्पतयदुर्ध्व
सानुः । अचित्चिं ब्रह्म जुषुर्यवानः प्रमित्रे धामवरुणे गृणंतः ॥ आधेनवो मामतेयमवती ब्रह्म प्रियं पीपयन्तस्मिन्नूधन् ।
पित्वोभिक्षेतव युना निविद्वानासा विवांसन्नदिति मुरुष्येत् ॥ आवां मित्रावरुणा हव्यजुष्टिं नमसा देवाववसाववृत्त्यां ।
अस्माकं ब्रह्मपृतना सुसह्याऽअस्माकं वृष्टिर्दिव्या सुपारा ॥ २२ ॥ (१२११४) यजामहे वांमहः सजोषा हव्येभिर्मित्रावरु
णानमोभिः । घृतैर्घृतस्त्रूऽअधयद्वा मस्मेऽअध्वर्यवो न धीतिभिर्भरति ॥ प्रस्तुतिर्वा धामन प्रयुक्तिरयामि मित्रावरुणा सुवृ
क्तिः । अनक्तियद्वा विदथे षुहोता सुन्नं वांसूरिवृषणाविर्यक्षन् ॥ पीपायं धेनुरदितिऋताय जनाय मित्रावरुणा हविर्दे ।
हिनोतियद्वा विदथे सपर्यन्तसरा तहव्यो मानुषो न होता ॥ उतवां विक्षुमद्यास्वंधोगावऽआपंश्च पीपयंत देवीः । उतो नोऽ
अस्य पूर्व्यः पतिर्दन्वी तपातं पर्यसऽउस्त्रियायाः ॥ २३ ॥ (१२११५) विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि वि
ममेरजौसि । योऽअस्कं भायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमणस्त्रेधोरुगायः ॥ प्रतद्विष्णुः स्तवते वीर्येण भूगो न भीमः कुचुरो गि
रिष्ठाः । यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधिक्षियंति भुवनानि विश्वा ॥ प्रविष्णवेशूषमेतुमन्मगिरिक्षितऽउरुगायाय वृष्णे ।

(१२११४) यजामह इति चतुर्के च स्य सूक्तस्यौ च थ्यो दीर्घतमामित्रावरुणौ त्रिष्टुप् । (१२११५) विष्णोर्नुकमिति षड्च स्य सूक्त
स्यौ च थ्यो दीर्घतमा विष्णुस्त्रिष्टुप् ।

यऽइदं दीर्घप्रयतंसुधस्थमेकोविममेत्रिभिरित्यदेभिः ॥ यस्य त्रीपूर्णा मधुना पदान्यक्षीयमाणाः स्वधयामदति । यऽउत्रि
धातुपृथिवीमुतद्यामेकोदाधारभुवनानि विश्वा ॥ तदस्य प्रियमभिपाथोऽअश्यां नरो यत्र देवयवो मदति । उरुक्रमस्य सहिबं
धुरित्थाविष्णोः पदे परमेमध्वऽउत्सः ॥ तावां वास्तून् युश्मसि गमध्वै यत्र गावो भूरि शृंगाऽअयासः । अत्राहृतदुरुगायस्य
वृष्णः परमंपदमवभाति भूरि ॥ २४ ॥ (१२११६) प्रवः पांतमंधसो धियायते महेशूराय विष्णवे चार्चत । यासानुनि
पर्वतानामदाभ्यामहस्तस्थतुरर्वेते वसाधुना ॥ त्वेषमिथा समरणं शिमीव तोरिद्राविष्णुसुतपावां मुरुष्यति । यामत्यौ
यप्रतिधीयमानमितकृशानोरस्तुरसना मुरुष्यथः ॥ ताऽईवर्धति मह्यस्य पौंस्थं निमातरानयति रेतसे भुजे । दधाति पुत्रो व
रंपरं पितुर्नामंतृतीयमधिरोचने दिवः+ ॥ तत्तदिदस्य पौंस्थं गृणीमसीनस्य त्रातुरवृकस्य मीहृषः । यः पार्थिवानि त्रिभिरि
द्विगामिभिरुरुकभिष्टोरुगायाय जीवसे ॥ द्वेऽइदस्य क्रमणे स्वर्दशौ भिरुगायामत्यौ भुरण्यति । तृतीयमस्य नकिरादधर्ष
ति वयश्चनपतयंतः पतत्रिणः ॥ चतुर्भिः साकं नवतिं च नामभिश्चक्रं नवृत्तं व्यतां ऽरवी विपत् । बृहच्छरीरो विमिमानऽक्रक
भिर्युवाकुमारः प्रत्येत्याहव+ ॥ २५ ॥ (१२११७) भवामित्रो न शेषो घृतासुतिर्विभूतद्युम्नऽएव याऽउत्सप्रधाः ।

(१२११६) प्रवः पांतमिति षडृचस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा आद्यानां तिसृणामिद्राविष्णुततस्ति सृणां विष्णुर्जगती । (१२११७)
भवामित्र इति पंचर्चस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा विष्णुर्जगती ।

अधाते विष्णो विदुषा चिदर्थः स्तोमो यज्ञश्च राधो हविर्मता ॥ यः पूर्यार्थं वेधसेन वीयसे सुमज्जानये विष्णवे ददाशति ।
योजातमस्य महतो महिब्रवत्से दुश्रवो भिर्युज्यं चिदर्थ्य सत् ॥ तमुस्तोतारः पूर्यार्थं विदऽऋतस्य गर्भं जनुषां पिपर्तन ।
आस्यं जानंतो नार्मचिद्विवक्तनमहस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ॥ तमस्य राजा वरुणस्तमश्विना क्रतुं सचंतमारुतस्य वेधसः ।
दाधारदक्षमुत्तममहर्विदं ब्रजं च विष्णुः सखिवांऽअपोर्णुते+ ॥ आयो विवायं स चथाय दैव्यऽइंद्राय विष्णुः सुकृते सुकृतरः ।
वेधाऽअजिन्व त्रिषधस्यऽआर्यं मृतस्य भागे यजमानमा भजत् ॥ २६ ॥ (१२२११) अबोध्यग्निर्ज्मऽउदेति सूर्यो व्यु
षाश्चंद्रामह्योऽअर्चिषा । आयुक्षातामश्विना यातवेरथं प्रासावी हेवः सविता जगत्पृथक् । यद्युं जाथे वृषणमश्विनारथं
घृतेन नो मधुना क्षत्रमुक्षतं । अस्माकं ब्रह्मपृतना सुजिन्वतं वयं धनाशूरसाता भजेमहि ॥ अर्वाङ्त्रिचक्रो मधुवाहनो रथो
जीराश्वोऽअश्विनो र्यातु सुष्टुतः । त्रिवंधुरो मघवा विश्वसौ भगः शंनऽआवक्षद्विपदे चतुष्पदे ॥ आनऽऊर्जवहतमश्विना
युवं मधुमत्यानः कश्यामिमिक्षतं । प्रायुस्तारिष्टं नीरपांसि मृक्षतं सेधतं द्वेषो भवंतं सचाभुवा ॥ युवं हगर्भं जगतीषु धत्थो यु
वं विश्वेषु भुवनेष्वंतः । युवमग्निं च वृषणा वपश्च वनस्यतीं ऽरश्विना वैरथेथां ॥ युवं हस्थो भिषजा भेषजे भिरथो हस्थोरथ्याऽ
राथ्येभिः । अथो हक्षत्रमधिधत्थऽउग्रायो वा हविष्मान्मनसा ददाश ॥ २७ ॥ ॥ इति द्वितीयाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥

(१२२११) अबोध्यग्निरिति षडृचस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा अश्विनौ जगत्येद्वे त्रिष्टुभौ ।

दशमाध्याये वर्गाः २७ सूक्तावि २१ ऋचः १४३ ॥ त्यागः-मित्रावरुणाभ्यामिदं.३ पूष्णइदं.४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. अश्विभ्यामिदं.३ इंद्रायेदं. अग्नयइदं. मरुद्भ्यइदं. इंद्राग्निभ्यामिदं. बृहस्पतयइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अग्नयइदं.२६ इष्मायेदं. तनूनपातइदं. नराशंसायेदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वाभ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. इंद्रायेदं. अग्नयइदं.४३ मित्रायेदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं.१९ विष्णवइदं.६ इंद्राविष्णुभ्यामिदं.३ विष्णवइदं.८ अश्विभ्यामिदं.६ ॥ इति द्वितीये द्वितीयः ॥ २ ॥

वसू अंत्यानुष्टुप् प्रद्यावापंचद्यावापृथिवीयंतु जागतंतु ते हि किमु श्रेष्ठः षड्भूनां भवं त्रिष्टुवं तं मानो ब्रह्म धिकाश्वस्तु तित्तु तृतीया षष्ठ्यौ जगत्सौ यदक्रंदः सप्तो नास्य द्विपंचाशदल्पस्तवं त्वेतत्संशयोत्थापनप्रश्नप्रतिवाक्यान्यत्र प्रायेण ज्ञानमोक्षाक्षरप्रशंसा च पंचपादं साकं जानीयद्वायत्रेयं सशिक्षे सप्तार्धगर्भा गौरी रिति जगत् एतदंतु वैश्वदेवं तस्याः समुद्रा इति वाचः समुद्रा आपोक्षरं साप्रस्तारपंक्तिः शकमयमिति शकधूम उक्षाणं पृश्निमिति सोमं स्वयः केशिन इत्यग्निः सूर्यो वायुश्च केशिनश्च त्वारिवाग्वाच इदं मित्रं सौर्यौ द्वादशेति संवत्सरसंस्थं कालचक्रवर्णनं यस्ते सरस्वत्यै यज्ञेन साध्येभ्यः परानुष्टुप् सौरी पर्वजं न्याग्निदेवतावां त्यासरस्वते सूर्याय वाक्यापंचो नासंवादस्तृतीयाद्युजो मरुतां वाक्यं मं त्यस्तु चोगस्त्यस्य च शिष्टा इन्द्रस्यैकादशी च मरुतां स्विद्रो देवता ॥ ३ ॥

हरिः ३ ओम् ॥ (१२२।२) वसूरुद्रा पुंरुमंतु बृधं तादशस्य तै नो वृषणा वभिष्टौ । दक्षा ह्यद्रेक्णाऽ औचथ्यो वां प्रयत्स साथेऽ अर्कवा भिरूती ॥ कोवां दाशत्सु मंतये चिदस्यै वसूय द्धेन मंसापदेगोः । जिगृतमस्मरे वतीः पुरंधीः कामप्रेणे व मनसा चरैता ॥ युक्तो ह्यद्वा तौ ग्यायपेरुर्वि मध्येऽ अर्णो सो धार्यि पञ्चः । उपवामवः शरणं मेयं शूरो नाज्मपतयं द्विरेवैः ॥ उपस्तुतिरौ चथ्य मुरुष्ये न्मामामि मेपत त्रिणी विदुग्धां । मामामेधो दशतयश्चितो धाक् प्रयद्वा ब्रह्म स्तम निखादतिक्षां ॥ नं मां गरन्नद्यो मातृ तमादा सायदीं सुसंमुब्धमवाधुः । शिरो यदस्य त्रैतनो वितक्षत्स्वयं दासऽ उरोऽ अंसावपिग्ध ॥ दीर्घतं मामामते योजुजुर्वान्दशमेयुगे । अपामर्थं यतीनां ब्रह्मा भवतिसारथिः ॥ १ ॥ (१२२।३) प्रद्यावायज्ञैः पृथिवीऽ ऋता वृधां महीस्तुषे विदथैषु प्रचेतसा । देवेभिर्ये देवपुत्रे सुदंसं सेत्थाधिया वार्याणि प्रभूषतः ॥ उत मन्त्रेणितुरद्ब्रह्मो मनो मातुर्महिस्वतं वस्तद्वीमभिः । सुरेतसा पितराभूमचक्रतुरुप्रजायाऽ अमृतं वरीमभिः ॥ ते सूनवः स्वपंसः सुदंससो महीजं जुर्मातरां पूर्वचिंतये । स्थातुश्च सत्यं जगतश्च धर्मणि पुत्रस्य पाथः पदमद्वयाविनः ॥ ते मायिनो ममिरे सुप्रचेतसो जामीसयोनौ मिथुनासमोकसा । नव्यं नव्यं तंतु मातं न्वते दिवि समुद्रेऽ अंतः कवयः सुदीतयः ॥ तद्राधोऽ अद्य संवि

(१२२।२) वसूरुद्रा इति षड्चस्य सूक्तस्यौ चथ्यो दीर्घतमा अभिनौ त्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् । (१२२।३) प्रद्यावायज्ञैरिति पंचचस्य सूक्तस्यौ चथ्यो दीर्घतमाद्यावापृथिव्यौ जगती ।

तुर्वरेण्यव्यं देवस्य प्रसवे मनामहे । अस्मभ्यं द्यावापृथिवी सुचेतुनारिधिं धत्तं वसुमंतं शतं त्विनं ॥ २ ॥ (१।२२।४)
 तेहि द्यावापृथिवी विश्वशं भुवः ऋतावरी रजसो धारयत्कवी । सुजन्मनीधिषणोऽंतरीयते देवो देवी धर्मेणासूर्यः शुचिः ॥
 उरुव्यचंसामहिनीऽअसश्च तापिता माता च भुवनानिरक्षतः । सुधृष्टमेव पुष्येऽनरो दसी पितायत्सीमभिरूपैरवासयत् ॥
 सवाहिः पुत्रः पित्रोः पवित्रवान्पुनाति धीरो भुवनानि मायया । धेनुं च पृश्निवृषं संसुरेत संविश्वाहां शुक्रं प्रयोऽअस्य दुक्षत ॥
 अयं देवानामपसामपस्तमो योज जानरो दसी विश्वशं भुवा । वियोम मे रजसी सुकृतयया जरेभिः स्कंभनेभिः समानृचे ॥
 तेनो गृणाने महिनीमहि श्रवः क्षत्रं द्यावापृथिवी धासथो बृहत् । येनाभिरुष्टीस्तनाम विश्वहापुनाय्यमोजोऽअस्मे समि
 न्वतं ॥ ३ ॥ (१।२२।५) किमु श्रेष्ठः किं विष्टो नऽआजगन्किमीयते दुर्त्यं कच दूचिम । न निर्दिम च मसंयोमहाकु
 लो म्रेऽभ्रातर्दुणऽइन्द्रुति मूदिम ॥ एकं च मसंचतुरः कृणोत न तद्वो देवाऽअब्रुवन्त द्वऽआगमं । सौधन्वनायद्येवाकरिष्यथ
 साकं देवैर्यज्ञिया सो भविष्यथ ॥ अग्निं दूतं प्रति यदब्रवीत नाश्वः कर्त्वा रथऽउतेह कर्त्वं । धेनुः कर्त्वा युवशा कर्त्वा द्वातानि
 भ्रातरनुवः कृत्ये मसि ॥ चक्रवांसऽऋभवस्तदपृच्छत केदं भूद्यस्य दूतो नऽआजगन् । यदावाख्यं च मसांचतुरः कृताना

(१।२२।४) तेहीति पंचर्चस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा द्यावापृथिव्यौ जगती । (१।२२।५) किमु श्रेष्ठ इति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा ऋभवो जगत्या त्रिष्टुप् ।

दित्त्वष्टाग्नास्वन्तर्न्या नजे ॥ हनामैनांऽइति त्वष्टाय दब्रवीच्चमसं ये देवपानमनिर्दिष्टुः । अन्यानामानि कृण्वते सुते सचाँ
 अन्यैरैनां कन्याऽनामभिः स्परत् ॥ ४ ॥ इन्द्रो हरीं युयुजेऽअश्विनारथं बृहस्पतिर्विश्वरूपा मुपाजत । ऋभुर्विभ्रावा
 जो देवांऽअगच्छत स्वपंसो यज्ञियं भागमैतन ॥ निश्चर्मणो गामरिणी तधीतिभिर्याजरैता युवशा ता कृणोतन । सौधन्व
 नाऽअश्वदश्वमतक्षतयुक्त्वारथमुप देवांऽअयातन ॥ इदमुदकं पिबतेत्यब्रवीत नेदं वाघा पिबतामुं जने जनं । सौधन्व
 नायदितस्नेव हर्यथ तृतीये घासर्वने मादयाध्वै ॥ आपो भूर्यिष्टाऽइत्येकोऽअब्रवीद्भिर्भूर्यिष्टऽइत्यन्योऽअब्रवीत् । वधर्यं
 तीं बहुभ्यः प्रैकोऽअब्रवीद्वावदंतश्चमसांऽअपिशत ॥ श्रोणामेकंऽउदकं गमवाजतिमांसमेकः पिशतिसूनयाभृतं ।
 आनिस्त्रुचः शकृदेकोऽअपाभरत्किंस्वित्पुत्रेभ्यः पितराऽउपावतुः ॥ ५ ॥ उद्धत्स्वस्माऽअकृणोत नातृणां निवत्स्वपः स्व
 पस्ययानरः । अगो ह्यस्य यदसस्तना गृहेत दद्ये दमृभवो नानुगच्छथ ॥ संमील्य यद्भुवनापर्यसर्पत कस्वित्तात्या पितरावऽ
 आसतुः । अशपतयः कुरक्ष्वऽआददेयः प्राब्रवीत्प्रोतस्माऽअब्रवीतन ॥ सुपुष्वांसऽऋभवस्तदपृच्छता गो ह्यकऽइदं नो
 ऽअबूबुधत् । श्वानैव स्तोबोधयितारम ब्रवीत्संवत्सरऽइदमद्या व्यख्यत ॥ दिवायांति मरुतो भूम्याग्निर्यं वातोऽअंतरि
 क्षेणयाति । अद्भिर्याति वरुणः समुद्रैर्युष्मांऽइच्छन्तः शवसोनपातः ॥ ६ ॥ (१।२२।६) मानो मित्रो वरुणोऽअर्यं

(१।२२।६) मानो मित्र इति द्वाविंशत्यं च सूक्तस्यौच्यो दीर्घतमा अश्वस्त्रिष्टुप् तृतीया षष्ठ्यौ जगत्या । (अश्वस्तुत्याश्वो देवता) ।

मायुरिन्द्रऋभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि ॥ यन्निर्णिजारेकणसाप्रावृ
तस्यरातिंगृभीतांमुखतो नयति । सुप्राङ्जोमेम्यद्विभ्वरूपऽइन्द्रापूष्णोःप्रियमप्येतिपाथः ॥ एषच्छागःपुरोऽअश्वेनवा
जिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदेव्यः । अभिप्रियंयत्पुरोळाशमर्वतात्वष्टेदेनसौश्रवसार्यजिन्वति ॥ यद्धविष्यमृतुशोदे
वयानंत्रिर्मानुषाःपर्यश्वंनयति । अत्रापूष्णःप्रथमोभागऽएतियज्ञदेवेभ्यःप्रतिवेदयन्नजः⁺ ॥ होताध्वर्युरावयाऽअग्नि
मिंधोग्रावग्राभऽउतशंस्तासुविप्रः । तेनयज्ञेनस्वरंकृतेनस्विष्टेनवृक्षणाऽआपृणध्वं ॥ ७ ॥ यूपव्रस्काऽउतयेयूपवाहा
धृषालंयेऽअश्वयुपायतक्षति । येचार्वतेपचनंसंभरंत्युतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ उपप्रागात्सुमन्मैधायिमन्मदेवा
नामाशाऽउपवीतपृष्ठः । अन्वेनंविप्राऽऋषयोमदंतिदेवानांपृष्टेचकृमासुबंधुं ॥ यद्वाजिनोदामसंदानमर्वतोयाशीर्ष
ण्यारश्नारज्जरस्य । यद्वाघास्यप्रभृतमास्येऽतृणं सर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदश्वस्यऋविषोमक्षिकाशयद्वास्वरौस्व
धितौरिप्तमस्ति । यद्धस्तयोःशमितुर्यन्नखेषुसर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदूर्ध्वमुदरस्यापवातियऽआमस्यऋविषोमं
धोऽअस्ति । सुकृतातच्छमितारःकृण्वंतुतमेधैश्रुतपाकंपचंतु ॥ ८ ॥ यत्तेगात्राद्भिनापच्यमानादभिशलंनिहतस्या
वधावति । मातृभूम्यामाश्रिषन्मातृणेषुदेवेभ्यस्तदुशन्न्यौरातमस्तु ॥ येवाजिनंपरिपश्यतिपक्वयऽईमाहुःसुरभिर्निर्ह
रेति । येचार्वतोमांसभिक्षामुपासतऽउतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ यन्नीक्षणमांस्पचन्याऽउत्खायायापात्राणियूष्णऽ

असेचनानि । ऊष्मण्यापिधानाचरूणांमंकाःसूनाःपरिभूषंत्यश्वं ॥ निक्रमणंनिषदनंविर्वतेनयञ्चपड्डीशमर्वतः । य
च्चपपौयच्चघासिजघाससर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ मात्वाग्निध्वनयीद्धूमगंधिमोखाभ्राजैत्यभिविक्तजग्निः । इष्टंवीत
मभिगूर्तवर्षदकृतंतं देवासःप्रतिगृभ्णंत्यश्वं ॥ ९ ॥ यदश्वायुवासऽउपस्तृणंत्यधीवासंयाहिरण्यान्यस्मै । संदानमर्वतं
पड्डीशंप्रियादेवेष्वायामयति ॥ यत्तेसादेमहसाशकृतस्यपाण्यंवाकशयावातुतोद । सुचेवताहविषोऽअध्वरेपुसवा
तातेब्रह्मणासूदयामि ॥ चतुस्त्रिंशद्वाजिनोदेवबंधोर्वक्रीरश्वस्यस्वधितिःसमेति । अच्छिद्रागात्रावयुनांकृणोतपरुष
रुनुघुण्याविशस्त ॥ एकस्त्वष्टुरश्वस्याविशस्ताद्वायंताराभवतस्तथऽऋतुः । यातेगात्राणामृतुधाकृणोमितातापिंडा
नांप्रजुहोम्यग्नौ⁺ ॥ मात्वातपत्त्रियऽआत्मापियंतंमास्वधितिसन्व^१आतिष्ठिपत्ते । मातेगृधुरंविशस्तातिहार्यच्छिद्रा
गात्राण्यसिनामिथूकः ॥ नवाउऽएतन्त्रियसेनरिष्यसिदेवाँऽइदेषिपथिभिःसुगेभिः । हरीत्युंजापृषतीऽअभूतामुपा
स्थाद्वाजीधुरिरासभस्य ॥ सुगव्यंनोवाजीस्वश्व्यंपुंसःपुत्राँऽउतविश्वापुषंरयि । अनागास्त्वंनोऽअदितिःकृणोतुक्षत्रं
नोऽअश्वोवनताहविष्मान् ॥ १० ॥ (१२२।७) यदकंदःप्रथमंजायमानऽउद्यन्तंसमुद्रादुतवापुरीषात् । इयेनस्य
पक्षाहरिणस्यबाहूऽउपस्तुत्यंमहिजातंतंऽअर्वन् ॥ यमेनदत्तंत्रितऽएनमायुनगिन्द्रऽएणंप्रथमोऽअध्यतिष्ठत् । गंधर्वोऽ

(१२२।७) यदकंदइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यौचध्योदीर्घतमाअश्वस्त्रिष्टुप् ।

श्रवसं.
अ. २ अ. ३
॥ २० ॥

अस्यरशनामगृष्णात्पूरादश्ववसवोनिरतष्ट ॥ असिथमोऽस्यादित्योऽर्बुन्नसिन्नितो गुह्येन ब्रतेन । असिसोमेन सम
याविपृक्तऽआहुस्तेत्रीणिदिविबन्धनानि ॥ त्रीणितऽआहुर्दिविबन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यंतः समुद्रे । उतेवमेवरुणश्छ
न्त्यर्वन्यत्रातऽआहुः परमं जनित्रं ॥ इमातेवाजिभ्रवमार्जनीनानीमाशफानी सनितुर्निधाना । अत्रातेभद्रारशनाऽअप
श्यमृतस्ययाऽअभिरक्षति गोपाः⁺ ॥ ११ ॥ आत्मानं ते मनसारादजानामवोद्विवापतयंतं पतंगं । शिरोऽअपश्यं पथि
भिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि⁺ ॥ अत्राते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिषऽआपदे गोः । यदा ते मर्तोऽअनुभोग
मान्छादिद्वसिष्ठऽओषधीरजीगः ॥ अनुत्वारथोऽअनुमयीऽअर्बुन्ननुगावोनुभगः कृनीना । अनुव्रातास्तवसख्यमी
युरनुदेवाममिरेवीर्यते ॥ हिरण्यभृंगो योऽअस्य पादामनौजवाऽअवरऽइंद्रऽआसीत् । देवाऽइदस्य हविरद्यमायन्योऽ
अर्वतं प्रथमोऽअध्यतिष्ठत् ॥ ईर्मातासः सिलिकमध्यमासः संशूरणासो दिव्यासोऽअत्याः । हंसाऽइव श्रेणिशोयंतं ते य
दाक्षिणुर्दिव्यमज्जमश्वः ॥ १२ ॥ तव शरीरं पतयिष्वर्बन्तवचि संवातऽइव भ्रजीमान् । तव शृंगाणि विष्ठिता पुरुत्रा
रण्येषु जभुराणाचरन्ति ॥ उपप्रागाच्छसनं वाज्यर्वादेव द्रीचामनसा दीधानः । अजः पुरोनीयतेनाभिरस्यानुपश्चात्कव
योयंति रेभाः⁺ ॥ उपप्रागात्परमं यत्सधस्यमवाऽअच्छापितरैमातरै च । अद्यादेवान्जुष्टमोहिगम्याऽअधाशास्तेदाशु

मंडलं. १
अनु. २२

॥ २० ॥

वेवार्योणि ॥ १३ ॥ (१२२।८) अस्य वामस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्राता मध्यमोऽअस्य श्रः । तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो
ऽअस्यात्रापश्यं विषपतिस्तप्तुत्रं ॥ सप्तयुजंति रथमेकचक्रमेकोऽअश्वो वहति सप्तनामा । त्रिनाभिचक्रमजरं मनर्वयत्रे
माविश्वामुवनाधितस्थुः⁺ ॥ इमं रथमधिये सप्ततस्थुः सप्तचक्रं सप्तवहंत्यश्वः । सप्तस्वसारोऽअभिसंनवं ते यत्र गवांनि
हिता सप्तनाम ॥ कोददर्शप्रथमं जायमानमस्थन्वंतं यद नस्थाभिर्भर्ति । भूम्याऽअसुरसृगात्मा कस्वित्को विद्वांसमुपगा
त्प्रष्टुमेतत् ॥ पाकः पृच्छामिमन्साविजानन्देवानामेनानि हितापदानि । वत्से बष्कयेधि सप्ततंतून्वितं लिरेकवयऽओ
त्वाऽइ ॥ १४ ॥ अचिकित्वान्चिकितुषश्चिदत्र क्वीनृच्छामि विद्वानेन विद्वान् । वियस्तं भषलिमारजांस्यजस्य रूपे
किमपि स्विदेकं ॥ इह ब्रवीतुयऽईमंगवेदास्य वामस्य निहितं पदं वेः । शीर्ष्णः क्षीरं दुहते गावोऽअस्य वत्रिं वसानाऽउदकं

(१२२।८) अस्य वामस्येति द्विपंचाशद्वचस्य सूक्तस्यौच्योदीर्घतमा आद्यानामेकचत्वारिंशद्वचं विश्वेदेवास्तस्याः समुद्रा इत्यस्यावाकस
मुद्राक्षरापः शकमयमित्यस्याः शकधूमसोमौत्रयः केशिन इत्यस्याः अग्नि सूर्यवायवो (केशिन इति गुणः) चत्वारिवागित्यस्यावाकूद्रं मित्रमिति
द्वयोः सूर्योद्वावशप्रथय इत्यस्याः कालचक्रं (अत्र संबत्सरसंस्थं कालचक्रवर्णनं) यस्त इत्यस्याः सरस्वती यज्ञेनेत्यस्याः साध्याः समानमित्यस्याः
सूर्यः (पर्जन्याग्नीवा) दिव्यं सुपर्णमित्यस्याः सरस्वान् (सूर्योवा) त्रिष्टुप् द्वादशीपंचदशीत्रयोविंशी एकोनत्रिंशी षट्त्रिंश्येकचत्वारिं-
शी च जगत्तः द्विचत्वारिंशी प्रस्तारपंक्तिः एकपंचाशदनुष्टुप् ।

पदापुः ॥ मातापितरमृतऽआबभाजधीत्यग्नेमनसासंहिजग्मे । सावीभत्सुर्गर्भैरसानिर्विद्वानमस्वतऽइदुपवाकमी
 युः ॥ युक्तामातासीद्भुरिदक्षिणायाऽअतिष्ठद्गर्भोवृजनीष्वतः । अमीमेद्वत्सोऽअनुगामपश्यद्विश्वरूप्यं त्रिषुयोजनेषु ॥
 तिस्रोमादस्त्रीन्पिदन्विभ्रदेकऽऊर्ध्वस्तस्थौनेमवग्लापयन्ति । मंत्रयैतेदिवोऽअमुष्यपृष्ठेविश्वविदंवाचमर्विश्वमिन्वां
 ॥ १५ ॥ द्वादशारंनहितज्जरायुर्वर्तिचक्रं परिद्यामृतस्य । आपुत्राऽअग्नेमिथुनासोऽअत्रससशतानि विंशतिश्चत
 स्युः ॥ पंचपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिवऽआहुः परेऽअर्धे पुरीषिणं । अथेमेऽअन्यऽउपरे विचक्षणं सप्तचक्रेषु लरऽआहु
 रपितं ॥ पंचारेचक्रे परिवर्तमाने तस्मिन्नातस्थुर्भुवनानि विश्वा । तस्य नाक्षस्तप्यते भूरिभारः सनादेवन शीर्यते सनाभिः ॥
 सनेमिचक्रमजरं विवावृतऽउत्तानायां दशयुक्तावहन्ति । सूर्यस्य चक्षुरजसैत्यावृतं तस्मिन्नापितं भुवनानि विश्वा ॥ साकं
 जानासु सत्यमाहुरेकजं षष्ठिमाऽऋषयो देवजाऽइति । तेषामिष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रेरेजंते विकृतानि रूपशः⁺
 ॥ १६ ॥ स्त्रियः सतीस्ताऽउमेपुंसऽआहुः पश्यदक्षणाव्रविचैतदंधः । क्विर्यः पुत्रः स ईमाचिकेतयस्ता विजानात्सपितु
 ष्पितासत् ॥ अवः परेण परऽएनावरेण पदावत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात् । साकद्रीचीकं स्विदधं परागात्कस्वित्सूतेन हियूथे
 ऽअंतः⁺ ॥ अवः परेण पितरं योऽअस्यानुवेद परऽएनावरेण । कवीयमानः कऽइह प्रवोच हे वमनः कुतोऽअधिप्रजातं ॥
 येऽअर्वाचस्ताऽउपराचऽआहुः परीचस्ताऽउऽअर्वाचऽआहुः । इंद्रश्च याचक्रथुः सोमतानि धुरानयुक्ता रजसो वहन्ति ॥

द्वासुपर्णास्युजासखायासमानं वृक्षं परिष्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्योऽअभिचाकशीति ॥ १७ ॥
 यत्रासुपर्णाऽअमृतस्य भागमनिमेषं विदधाभिस्वरंति । इनो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्राविवेश ॥ यस्मि
 न्वृक्षे मध्वदः सुपर्णानि विंशते सुवते चाधिविश्वे । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वत्त्ये तन्नोन्नशद्यः पितरं न वेद ॥ यद्वायुत्रेऽअधि
 गायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वात्रैष्टुभं निरतक्षत । यद्वाजगजगत्याहितं पदं यऽइत्तद्विदुस्तेऽअमृतत्वमानशुः ॥ गायत्रेण प्रतिमि
 मीतेऽअर्कमर्केण सामत्रैष्टुभेन वाकं । वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्तवाणीः ॥ जगतासिंधुं दिव्यस्तभायद्रथं
 तरे सूर्यपर्यपश्यत् । गायत्रस्य समिधं स्तिन्नऽआहुस्ततोमहाप्ररिरिचेमहित्वा⁺ ॥ १८ ॥ उपह्वये सुदुर्धाधेनुमेतांसुहस्तो
 गोधुगुतदोहदेनां । श्रेष्ठं सवं सविता साविषन्नोभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोच ॥ हिंकृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती मनसा
 भ्यागात् । दुहाम्भिव्याऽपयोऽअयेयं सार्वधतां महते सौभगाय ॥ गौरमीमेदनु वत्सं मिषं तं मूर्धानं हिङ्कृणोन्मात
 वाऽउ । सृक्काणं घर्ममभिवावशानामिमातिमायुं पर्यते पयोभिः ॥ अयंसंशिक्षेयेन गौरभीवृतामिमातिमायुं ध्वसनाव
 धिश्रिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यं विद्युद्वती प्रतिवृत्रिमौहत् ॥ अनच्छयेतुरगतुजीवमेजद्भुवं मध्यऽआपस्त्या
 नां । जीवोमृतस्य चरति स्वधाभिरमर्त्यो मर्त्येनासथोनिः ॥ १९ ॥ अपश्यं गोपामनिपद्यमानमाच पराचपधिभिश्चरं
 तं । सप्तधीचीः सविषूचीर्वसानऽआवरीवर्तिभुवनेष्वतः⁺ ॥ यऽईचकार न सोऽअस्य वेदऽय ईददर्शहिरुगिन्नुतस्मात् ।

समायुयोनापरिवीतोऽअंतर्बहुप्रजानिर्ऋतिमाविवेश ॥ द्यौर्मैपितार्जनितानाभिरत्रबंधुर्मैमातापृथिवीमहीयं । उत्तान
योश्चम्वोऽयोनिर्ऋतत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् ॥ पृच्छामित्वापरमंतपृथिव्याः पृच्छामियत्रभुवनस्यनाभिः । पृच्छा
मित्वावृष्णोऽअश्वस्यरेतः पृच्छामिवाचः परमंव्योम ॥ इयंवेदिः परोऽअंतः पृथिव्याऽअयंयज्ञोभुवनस्यनाभिः । अयं
सोमोवृष्णोऽअश्वस्यरेतोब्रह्मायंवाचः परमंव्योम ॥ २० ॥ सप्तार्धगर्भाभुवनस्यरेतोविष्णोस्तिष्ठतिप्रदिशाविधर्मणि ।
तेधीतिभिर्मनसातेविपश्चितः परिभुवः परिभवंतिविश्वतः ॥ नविजानामियदिवेदमस्मिनिण्यः संनद्धोमनसाचरामि ।
यदामार्गप्रथमजाऽऽकृतस्यादिद्वाचोऽअश्रुवेभागमस्याः ॥ अपाङ्ग्राडेतिस्वधयागृभीतोमर्त्योमर्त्येनासयोनिः ।
ताशश्चैताविषूचीनावियंतान्यन्यंचिक्युर्ननिचिक्युरन्यं ॥ ऋचोऽअक्षरेपरमेव्योमन्यस्मिन्देवाऽअधिविश्वेनिषे
दुः । यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतियऽइत्तद्विदुस्तऽइमेसमासते ॥ सूयवसाद्गवतीहिभूयाऽअथोवयंभगवंतः स्याम ।
अद्वितृष्णमभ्येविश्वदानीपिबंशुद्धमुदकमाचरंती ॥ २१ ॥ गौरीमिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्पदी ।
अष्टापदीनवपदीबभूवुषीसहस्राक्षरापरमेव्योमन् ॥ तस्याः समुद्राऽअधिविक्षरंतितेनजीवंतिप्रदिशश्चतस्रः । ततःक्ष
रत्यक्षरं तद्विश्वमुपजीवति ॥ शकुमयधूममारादपदयंविषुवतापरऽएनावरेण । उक्षाणंपृश्निमपचंतवीरास्तानिधर्माणि
प्रथमान्यासन् ॥ त्रयः केशिनः ऋतुधाविचक्षतेसंवत्सरेवपतऽएकएषां । विश्वमेकोऽअभिचष्टेशचीभिर्भ्राजिरेकस्य

ददृशेनरूपं ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः । गुहात्रीणिनिहितानेगयंतितुरीयंवाचो
मनुष्यावदति ॥ इंद्रमित्रवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यः ससुपर्णोऽगुरुमान् । एकंसद्विप्राबहुधावदंत्यग्निंयमं तारिश्वा
नाहः ॥ २२ ॥ कृष्णनियानंहरयः सुपर्णाऽअपोवसानादिवमुत्पतंति । तऽआववृत्रन्तसदनादृतस्यादिद्वतेनपृथिवी
व्युद्यते ॥ द्वादशप्रधयश्चक्रमेकंत्रीणिनभ्यानिःकऽउतच्चिकेत । तस्मिन्साकं त्रिशतानशंकवोर्पिताः षष्टिर्नचलाचला
सः ॥ यस्तोस्तनः शशयोयोमयोभूर्येनविश्वापुष्यसिवार्याणि । योरल्लाधावसुविद्यः सुदत्रः सरस्वतितमिहधातवेकः ॥
यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकैमहिमानः सचंतयत्रपूर्वसाध्याः संतिदेवाः ॥ २३ ॥ समान
मेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिपर्जन्याजिन्वंतिदिवंजिन्वंत्यग्नयः ॥ दिव्यंसुपर्णवायसंबृहंतमपांगर्भेदर्शतमोषधी
नां । अभीपतोवृष्टिभिस्तर्पयंतं सरस्वतमवसेजोहवीमि ॥ २३ ॥ (१२३१) कयाशुभासवयसः सनीलाः समान्या
मरुतः संमिमिश्रुः । कयामतीकुतऽएताऽएतेर्चेतिशुष्मंवृषणोवसूया ॥ कस्यब्रह्माणिजुजुषुर्यवानः कोऽअध्वरेमरु
तऽआववर्त । इयेनाऽइवभ्रजतोऽअंतरिक्षेकेनमहामनसारिरमाम ॥ कुतस्त्वमिद्रमाहिनः सन्नेकोयासिसत्पतेर्कितऽ

(१२३१) कयाशुभेतिपंचदशर्चेस्यसूक्तस्यतृतीयाद्यगृचामेकादशीवर्ज्यानांमरुतः त्रयोदश्यादिति सृणामगस्त्यः शिष्टानामिद्ररूपिः
सर्वसूक्तस्यमरुत्वानिद्रोदेवतात्रिष्टुब्धः ।

इत्था । संपृच्छसेसमराणः शुभानैर्वोचेस्तन्नोहरिवोयत्तेऽअस्मे⁺ ॥ ब्रह्माणिमेमृतयः शंसुतासः शुष्मऽइयतिप्रभृतोमेऽअ
द्रिः । आशासतेप्रतिहर्यंत्युक्थेमाहरीवहतस्तानोऽअच्छ ॥ अतोवयमंतमेभिर्युजानाः स्वक्षत्रेभिस्तन्वः शुभमानाः ।
महोभिरेताऽउपयुज्महेन्विद्रस्वधामनुहिनोबभूथ ॥ २४ ॥ कः स्यावोमरुतः स्वधासीद्यन्मामेकंसमधत्ताहिहत्ये ।
अहं ह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान्विश्वस्यशत्रोरनमंवधुस्त्रैः⁺ ॥ भूरिचकर्थयुज्येभिरस्मेसमानेभिवृषभपौत्येभिः । भूरीणि
हिकृणवांमाशविष्ठेद्रकृत्वामरुतोयद्वशाम । वर्धीवृत्रंमरुतऽइंद्रियेणस्वेनभामेनतविषोबभूवान् । अहमेतामनवेवि
श्वश्चैद्राः सुगाऽअपश्चकरवज्रबाहुः ॥ अनुत्तमातेमघवन्नकिर्नुनत्वावाऽअस्तिदेवताविदानः । नजायमानोनशतेनजा
तोयानिंकरिष्याकृणुहिप्रवृक्ष ॥ एकस्यचिन्मेविभ्वऽस्त्वोजोयानुदधृष्वान्कृणवैमनीषा । अहं ह्युग्रोमरुतोविदानो
यानिच्यवमिंद्रऽइदीशऽएषां ॥ २५ ॥ अमैदन्मामरुतःस्तोमोऽअत्रयन्मेनरः श्रुत्यंब्रह्मचक्र । इंद्रायवृष्णेसुमंस्त्रायम
ह्यंसख्येसखायस्तन्वेतनूभिः ॥ एवेदेतेप्रतिमारोचमानाऽअनेद्यः श्रवऽएषोदधानाः । संचक्ष्यामरुतश्चंद्रवर्णाऽअच्छा
तमेछुदयाथाचनून⁺ ॥ कोन्वत्रमरुतोमामहेवः प्रयातनसखींऽरच्छासखायः । मन्मानिचित्राऽअपिवातर्यंतऽएषांभू
तनवैदामऽऋतानां ॥ आयहुवस्याहुवसेनकारुस्मान्चक्रेमान्यस्यमेधा । ओषुर्वतमरुतोविप्रमच्छेमाब्रह्माणिजरिता

वोऽअर्चत् ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइयंगीमीं दार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥
॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकादशाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि ८ ऋचः १३२ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. ६ यावापृथिवीभ्यामिदं. १० ऋभुभ्यइदं. १४ अश्वयेदं.
३५ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४१ वाक्समुद्राक्षरोच्चइदं. (वागञ्चइतिवा). शकधूमसोमाभ्यामिदं. केश्यग्निसूर्यवायुभ्यइदं. वाचइदं. सूर्यायेदं. २
कालचक्रायेदं. सरस्वत्याइदं. साध्येभ्यइदं. पर्जन्याग्निभ्यामिदं. सरस्वतइदं. मरुत्वत. इंद्रायेदं. १५ ॥ इतिद्वितीयेतृतीयः ॥ ३ ॥

तश्चवगस्त्योमारुतंहिंद्वित्रिष्टुबंतमित्रावरुणयोर्दीक्षितयोर्बृहशीमप्सरसंदृष्ट्वासातीवरेकुंभेरेतोपतत्तोगस्त्यव
सिष्ठावजायेतांसहस्रमेकादशाद्यैर्द्रीयज्ञायज्ञादशत्रिष्टुबंतमहोष्टौद्वितीयाविराणनूनपंचागस्त्येनैर्द्रेहविषिम
रुतामुद्यतइंद्रागस्त्ययोः संवादऐंद्रस्तत्राद्यातृतीयाचेंद्रवाक्यंचतुर्थीचादौबृहतीतिस्त्रोनुष्टुभःप्रतिवःषण्मारुतं
तुचतस्त्रोत्यामरुत्वतीयाश्चित्रस्तृचंगायत्रंगायत्ससोनात्वंराजादशमत्सिषळानुष्टुभंतुत्रिष्टुबंतत्वाद्यास्कंधोघ्री
वीवामत्सिनआचर्षणिप्राःपंचयद्वस्यापूर्वीःषट्जायापत्योलोपामुद्रायाअगस्त्यस्यचवृचाभ्यौरत्यर्थसंवादंश्रु
त्वांतेवासीब्रह्मचार्येत्येबृहत्यादीअपश्यद्युवोर्दशाश्विनवैकदुनवाभूदिदमष्टौषष्ठ्यंत्येत्रिष्टुभौतयुंजाथांषट् ॥ ४ ॥

हरिःओम् ॥ (१।२३।२) तन्नवोचामरभसायजन्मनेपूर्वमहित्वं वृषभस्यकेतवे । ऐधेवयामन्मरुतस्तुविष्वणो
युधेवंशक्रास्तविषाणिकर्तन ॥ नित्यंनसूनुंमधुबिभ्रतऽउपक्रीळैतिक्रीळाविदथेषुघृष्वयः । नक्षैतिरुद्राऽअवसानमस्वि
नंनमर्धंतिस्वतवसोहविष्कृतं ॥ यस्माऽऊमासोऽअमृताऽअरासतरायस्योषं चहविषाददाशुषे । उक्षंत्यस्मैमरुतोहिताऽ
इवपुरुजंसांसिपयसामयोभुवः ॥ आयेरजांसितविषीभिरव्यतप्रवऽएवासःस्वयतासोऽअप्रजन् । भयंतेविश्वाभवंना
निहृम्याचित्रोवोयामःप्रयतास्वृष्टिषु ॥ यत्त्वेषयामानदयंतपर्वतान्दिवोवापृष्ठंनर्याऽअचुच्यवुः । विश्वोवोऽअज्मन्भ
यतेवनस्पतीरधीयंतीवप्रजिहीतऽओषधिः ॥ १ ॥ यूयंनऽउग्रामरुतःसुचेतुनारिष्टग्रामाःसुमतिंपिपर्तन । यत्रावोदि
द्युद्रदतिक्रिविदतीरिणातिपश्वःसुधितेवबर्हणा ॥ प्रस्कंभदेष्णाऽअनवभ्रराधसोलातृणासोविदथेषुसुष्टुताः । अर्च
त्यर्कमदिरस्यपीतयेविदुर्वीरस्यप्रथमानिपौस्या ॥ शतभुजिभिस्तमभिहृतेरघातपूभीरक्षतामरुतोयमावत । जनंयमुं
प्रास्तवसोविरिञ्चिनःपाथनाशंसात्तनयस्यपुष्टिषु ॥ विश्वानिभद्रामरुतोरथेषुवोमिध्रस्पृध्येवतविषाण्याहिता । अंसे
ष्वावःप्रपंथेषुखादयोक्षोवश्चक्रासमयाविवावृते ॥ भूरीणिभद्रानयैषुबाहुषुवक्षःसुरुक्मारभसासोऽअंजयः । अंसेष्वे
ताःपविषुक्षुराऽअधिवयोनपक्षान्व्यनुश्रियोधिरे ॥ २ ॥ महान्तोमहाविभ्योऽविभूतयोदूरेदृशोयेदिव्याऽइवस्तृभिः ।

(१।२३।२) तन्नवोचामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतो जगत्यंयेद्वेद्विष्टुभौ ।

मंद्राःसुजिह्वाःस्वरितारऽआसभिःसंमिश्राऽइंद्रैर्मरुतःपरिष्टुभः ॥ तद्वःसुजातामरुतोमहित्वनंदीर्घवोदात्रमर्दितेरि
वत्रतं । इंद्रश्चनत्यजसाविहुणातितजनाययस्मैसुकृतेऽअराध्वं ॥ तद्वोजामित्वंमरुतःपरैर्युगेपुरुयच्छंसममृतासऽआ
वत । अयाधियामनवेश्रुष्टिमाव्यासाकंनरोदंसनैराचिकित्रिरे ॥ येनदीर्घमरुतःशुशवामयुष्माकेनपरीणसातुरासः ।
आयत्तननंनृजनेजनांसऽएभिर्यज्ञेभिस्तदभीष्टिमद्यां ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइयंगीमीदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायां
सीष्टतन्वेवयांविद्यामेपंवृजनैजीरदानुं ॥ ३ ॥ (१।२३।३) सहस्रंतऽइंद्रोतयोःनःसहस्रमिषोहरिवोगूर्ततमाः । सह
स्रंरायोमादयधैसहस्रिणऽउपनोयंतुवाजाः ॥ आनोवोभिर्मरुतोयांत्वच्छाज्येष्ठैभिर्वाबृहदिवैःसुमायाः । अधयदेपां
नियुतःपरमाःसमुद्रस्यचिद्धनयंतपारे+ ॥ मिम्यक्षयेषुसुधिताघृताचीहिरण्यनिर्णिगुपरानऽऋष्टिः । गुहाचरंतीमनुं
षोनयोषांसभावंतीविदुध्यैवसंवाक्+ ॥ पराशुभ्राऽअयासोयव्यासाधारण्येवमरुतोमिमिक्षुः । नरोदसीऽअपनुदंत
घोराजुपंतवृधंसख्यायदेवाः+ ॥ जोष्यदीमसूर्यासचधैविषितस्तुकारोदसीनुमणाः । आसुर्येवविधुतोरथंगास्वेषप्र
तीकानभसोनेत्या+ ॥ ४ ॥ आस्थापयंतयुवतियुवानःशुभेनिमिश्रांविदथेषुपञ्जां । अर्कोयद्वोमरुतोहविष्मान्गायद्वा
धंसुतसोमोदुवस्यन्+ ॥ प्रतंविवकिम्वक्म्योयऽएषामरुतामहिमासत्योऽअस्ति । सचायदीवृषमणाऽअहंयुःस्थिरा

(१।२३।३) सहस्रंतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतआद्यायाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

चिज्जनीर्वहतेसुभागाः⁺ ॥ पांतिमित्रावरुणाववृद्याच्चर्यतऽईमर्यमोऽप्रशस्तान् । उतच्यवंतेऽअच्युताध्रुवार्णिवावृधऽ
ईमरुतोदातिवारः ॥ नहीनुवौमरुतोऽअंत्यस्मेऽआरात्ताच्चिच्छवसोऽअंतमापुः । तेधृष्णुनाशवसाशशुवांसोर्णोनेद्वेषोधृ
षतापरिष्ठुः ॥ वयमद्येद्रस्यप्रेषावयंश्वोवौचेमहिसमर्ये । वयंपुरामहिचनोऽअनुद्यन्तन्नऽऋभुक्षामरामनुष्यात् ॥ एष
वःस्तोमोमरुतऽइयंगीमीदर्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषवृजनंजीरदानुं ॥ ५ ॥ (१२३१४)
यज्ञायज्ञावःसमनानुतुर्वणिर्धियंविधयंवोदेवयाऽउदधिध्वे । आवोर्वाचःसुवितायरोदस्योर्महेववृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥
वव्रासोनयेस्वजाःस्वतवसऽइषंस्वरभिजायंतधूतयः । सहस्रियासोऽअपानोर्मयऽआसागावोवर्द्यासोनेक्षणः ॥ सोमा
सोनयेसुतास्तृप्तांशवोहृत्सुपीतासोदुवसोनासते । एषामंसेषुरभिणीवरारमेहस्तेषुरवादिश्चकृतिश्चसंदधे ॥ अवस्वयु
क्तादिवऽआवृथाययुरमर्त्याःकशयाचोदतत्मना । अरेणवस्तुविजाताऽअच्युतबुद्ध्वानिचिन्मरुतोभ्राजहृष्टयः ॥
कोवोतर्मरुतऽऋष्टिविद्युतोरेजतित्मनाहन्वैवजिह्वया । धन्वच्युतऽइषानयामनिपुरुषैषाऽअहन्योऽनैतशः ॥ ६ ॥
कस्विदस्यरजसोमहस्पर्कावरंमरुतोयस्मिन्नायय । यज्ञ्यावयथविथुरेवसंहितंव्यद्रिणापतथत्वेषमर्णवं⁺ ॥ सातिर्न
वोर्मवतीस्वर्वतीत्वेपाविपाकामरुतःपिपिष्वती । भद्रावोरातिःपृणतो नदक्षिणापृथुञ्जयीऽअसुर्यैवजंजती ॥ प्रतिष्ठो

(१२३१४) यज्ञायज्ञेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतो जगती अंत्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः ।

भंतिंसिंधवःपविभ्योयदश्रियांवाचमुदीरयंति । अवस्मयंतविद्युतःपृथिव्यांयदीधृतंमरुतःप्रुष्णुवंति ॥ असूतपृश्निर्म
हृतेरणायत्वेषमयासांमरुतामनीकं । तेसंस्तरासौजनयंताभ्वमादित्स्वधार्मिषिरांपर्यपश्यन् ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइ
यंगीमीदर्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषवृजनंजीरदानुं ॥ ७ ॥ (१२३१५) महश्चित्त्वमिंद्र
यतऽएतान्महश्चिदसित्यजसोवरुता । सनोवेधोमरुतांचिकित्वान्त्सुभ्रावनुष्वतवहिप्रेषा ॥ अयुञ्जन्तऽइंद्रविश्वकृ
ष्टीर्विदानासोनिष्पिधोमर्त्यत्रा । मरुतांपृत्सुतिर्हासमानास्वर्मीहस्यप्रधनस्यसातौ⁺ ॥ अम्यक्सातऽइंद्रऽऋष्टिरस्मेसने
म्यभ्वंमरुतो जुनंति । अग्निश्चिद्विष्मातसेशुशुकानापोनद्वीपंदधतिप्रयांसि ॥ त्वंतूनऽइंद्रतरयिंदाऽओजिष्ठयादक्षि
णयेवराति । स्तुतंश्चयास्तैचकनंतवायोःस्तनंमध्वःपीपयंतवाजैः ॥ त्वेरायऽइंद्रतोशतमाःप्रणेतारःकस्यचिद्वतायोः ।
तेषुणोमरुतोमृळयंतुयेस्मापुरागातूयंतीवदेवाः⁺ ॥ ८ ॥ प्रतिप्रयाहींद्रमीहुषोनृन्महःपार्थिवेसदनेयतस्व । अधयदे
षापृथुबुध्नासऽएतास्तीर्थेनार्यःपौंस्यानितस्थुः⁺ ॥ प्रतिष्ठोराणामेतानामयासांमरुतांशृण्वऽआयतामुपब्दिः । येम
र्त्यपृतनायंतमूमेर्ऋणावानंनपतयंतसर्गैः ॥ त्वंमानेभ्यऽइंद्रविश्वजन्यारदामरुद्धिःशुरुधोगोऽअग्राः । सत्वानेभिःस्तव

(१२३१५) महश्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुपृथ्वीयाविराट् ।

सेदेवदेवैर्विद्यामेषंवृजनं जीरदानुं ॥ ९ ॥ (११२३१६) ननूनमस्तिनोऽश्वः कस्तद्वैद्यदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसं
चरेण्यमुताधीतं विनश्यति ॥ किंनऽइंद्रजिघांससि भ्रातरौ मरुतस्तव । तेभिः कल्पस्वसाधुयामानः समरणेवधीः ॥
किंनो भ्रातरगस्त्यसखासन्नतिमन्यसे । विद्याहितेयधामनोऽस्यभ्यमिन्नदित्ससि ॥ अरंकृण्वंतु वेदिसमग्निमिधतां पुरः ।
तत्रामृतस्य चेतनं यज्ञं ते तनवावहै ॥ त्वमीशिषेव सुपते वसूनां त्वमित्राणां मित्रपते धेष्टः । इद्रत्वं मरुद्भिः संवदस्वाधप्रा
शानऽऋतुधाहवींषि ॥ १० ॥ (११२३१७) प्रतिवऽएनानमसाहमैमिसूक्तेन भिक्षे सुमतिं तुराणां । रराणतां मरुतो
वेद्याभिर्निहेळो धत्तविमुचध्वमश्वान् ॥ एषवः स्तोमो मरुतो नमस्वान्हृदा तद्यो मनसा धायि देवाः । उपेमायां तमनसा जु
षाणायुयं हिष्ठानमसऽइद्रुधासः ॥ स्तुता सोमो मरुतो मृळयंतु तस्तुतो मधवा शंभविष्टः । ऊर्ध्वानः संतुकोम्यावनान्यहा
नि विश्वा मरुतो जिगीषा ॥ अस्मादहंतं विषादीषमाणऽइंद्राद्भियामरुतो रेजमानः । युष्मभ्यंहव्यानि शितान्यासन्ता
न्यारेचक्रामृळतानः ॥ येनमानांसश्चितयंत उऽस्त्राव्युष्टिषु शर्वसाश्वतीनां । सनो मरुद्भिर्वृषभश्रवो धाऽउग्रऽउग्रे
भिः स्यविरः सहोदाः ॥ त्वं पाहींद्रसहीयसो नृभवा मरुद्भिरवयातहेळाः । सुप्रकेतेभिः सासहिर्दानो विद्यामेषंवृजनं

(११२३१६) ननूनमिति पंचस्य सूक्तस्य प्रथमतृतीयाचतुर्थीनामृचामिद्रोगस्त्यो द्वितीयापंचम्योरगस्त्य ऋषिरिंद्रो देवता आद्यावृहती
ततस्तिस्त्रो नुष्टो भोत्या त्रिष्टुप् । (११२३१७) प्रतिव इति षडृचस्य सूक्तस्यागस्त्यो मरुतः अंयानां चतसृणां मरुत्वानि द्रक्षिष्टुप् ।

जीरदानुं ॥ ११ ॥ (११२३१८) चित्रो वोस्तु यामश्चित्रऽऊती सुदानवः । मरुतोऽअहिभानवः ॥ आरेसावः सु
दानवो मरुतऽऋजती शरुः । आरेऽअश्मायमस्यथ ॥ तृणस्कंदस्यनुविशः परिवृक्तसुदानवः । ऊर्ध्वान्नः कर्तजीवसे
॥ १२ ॥ (११२३१९) गायत्सामनभ्यन्यैयथावेरर्चामतद्वावृधानं स्वर्वत् । गावो धिनवो बर्हिष्यदब्धाऽआयत्सद्वा
नैद्विष्यं विवासान् ॥ अर्चद्वृषावृषभिः स्वेदुहव्यैर्मृगोनाश्रोऽअतियजुर्गुर्यात् । प्रमदयुर्मनां गूर्तहोता भरते मर्यो मिथुना
यजत्रः ॥ नक्षत्रोतापरिसन्नमिताय नभरद्भमाशरदः पृथिव्याः । क्रंददश्वोनयमानो रुवद्भौरंतर्दूतो नरोदसी चरद्वा
क् ॥ ताकर्मपतरास्मै प्रच्यौलानि देवयंतो भरते । जुजोषदिंद्रोऽस्मवर्चानासं त्येव सुग्भ्योरथेष्टाः ॥ तमुष्टुर्हींद्रयोह
सत्वायः शूरो मधवा योरथेष्टाः । प्रतीचश्चिद्योधीयान्वृषण्वान्ववृषश्चित्तमसो विहंता ॥ १३ ॥ प्रयदित्यामहिना
नृभ्योऽअस्त्यरं रोदसी कक्ष्येऽनास्मै । संविव्यऽइंद्रो वृजनं नभूमा भर्तिस्वधावोऽओपशमिवद्यां ॥ समस्तुत्वाशरसता
मुराणं प्रपथितं मपरितंसयध्वै । सजोषसऽइंद्रमदेक्षोणीः सूरिचिद्येऽअनुमदतिवाजैः ॥ एवाहिते शंसर्वनासमुद्रऽआ
पोयत्तऽआसुमदं तिदेवीः । विश्वातेऽअनुजोष्याभूद्भौः सूरिश्चिद्यदिषावेषिजनान् ॥ असां यथा सुषखायऽएन
स्वभिष्टयो नृनां शंसैः । असद्यथानऽइंद्रो वंदनेष्टास्तुरोऽनकर्मनयमानऽउक्था ॥ विष्वर्धसो नृनां शंसैरस्माकासदिं

(११२३१८) चित्रो व इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि रगस्त्यो मरुतो गायत्री । (११२३१९) गायत्सामेति त्रयोदशस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि

द्रोवज्रहस्तः । मित्रायुवोनूर्पतिंसुशिष्टौमध्यायुवउपशिक्षितियज्ञैः⁺ ॥ १४ ॥ यज्ञोहिष्मिंद्रंकश्चिद्वधन्जुहुराणाश्चिन्म
नसापरियन् । तीर्थेनाच्छातातृषाणमोकोदीर्घोनसिध्रमाकृणोत्यध्वा ॥ मोषूणऽइंद्रात्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्मातेशुष्मिन्न
वयाः । महश्चिद्यस्यमीहुषोयव्याहविष्मतोमरुतोवदतेगीः⁺ ॥ एषःस्तोमऽइंद्रतुभ्यमस्मेऽएतेनगातुंहरिवोविदोनः ।
आनोबवृत्याःसुवितायदेवविद्यामेपंवृजनंजीरदानुं ॥ १५ ॥ (१२३।१०) त्वंराजेंद्रयेचदेवारक्षानृन्पाह्यसुर्वत्वम
स्मान् । त्वंसत्पतिर्मघवानुस्तरुत्रस्त्वंसत्योवसवानःसहोदाः⁺ ॥ दनोविशऽइंद्रमुध्रवाचःससयत्पुरःशर्मशारदीदत् ।
ऋणोरपोऽअनवद्याणायूनेवृत्रंपुरुकुत्सायरंधीः ॥ अज्रावृतऽइंद्रशूरपत्नीर्घाचयेभिःपुरुहूतनूनं । रक्षोऽअग्निमशुषं
तूर्वयाणंसिंहोनदमेऽअपांसिवस्तोः ॥ शेषन्नुतऽइंद्रसस्मिन्योनौप्रशस्तयेपवीरवस्यमहा । सृजदणोस्यवयद्युधागास्ति
ष्ठद्वरीधृषतामृष्टवाजान् ॥ वहकुत्समिंद्रयस्मिन्चाकनस्यमन्यूऽऋज्रावातस्याश्वा । प्रसूरश्चक्रं बृहतादभीकेभिस्पृधौ
यासिषद्वज्रबाहुः ॥ १६ ॥ जघन्वाँऽइंद्रमित्रेऋन्चोदप्रवृद्धोहरिवोऽअदाशून् । प्रयेपश्यन्नर्यमणंसचायोस्त्वयाशूर्ता
वहमानाऽअपत्यं ॥ रपत्क्विरिंद्रार्कसातौक्षांदासायोपबर्हणीकः । कर्त्तिस्रोमघवादानुंचित्रानिदुर्योणेकुयवाचंम
धिश्नेत् ॥ सनातातऽइंद्रनव्याऽआगुःसहोनभोर्विरणायपूर्वीः । भिनत्पुरोनभिद्रोऽअदेवीर्ननमोवधरदेवस्वपीयोः⁺ ॥

रगस्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१२३।१०) त्वंराजेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीऋणोरपःसीरानस्रवतीः । प्रयत्समुद्रमतिशूरपर्षिपारयातुर्वशयदुस्वस्ति⁺ ॥ त्वमस्माकमिंद्रवि
श्वधस्याऽअवृकतमोनुरानृपाता । सनोविश्वासांस्पृधांसहोदाविद्यामेपंवृजनंजीरदानुं ॥ १७ ॥ (१२३।११) म
त्स्यपायितेमहःपात्रस्येवहरिवोमत्सरोमदः । वृषातेवृष्णऽइंद्रुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ आनस्तेगंतुमत्सरोवृषामदोवरै
ष्यः । सहावाँऽइंद्रसानुसिःपृतनाषाळमर्त्यः ॥ त्वंहिशूरःसनिताचोदयोमनुषोरथं । सहावादस्युमन्नतमोषःपात्रंनशो
चिषां ॥ मुषायसूर्यकवेचक्रमीशानुऽओजसा । वहशुष्णायवधंकुत्संवातस्याश्वैः ॥ शुष्मिन्तमोहितेमदौद्युम्निन्तमऽ
उत्क्रतुः । वृत्रघ्नावरिवोविदामंसीष्ठाऽअश्वसातमः ॥ यथापूर्वैभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनृत्यतेबभूथ । ता
मनुत्वानिविदैजोहवीमिविद्यामेपंवृजनंजीरदानुं ॥ १८ ॥ (१२३।१२) मत्सिनोवस्यऽइष्टयऽइंद्रमिंद्रोवृषाविश ।
ऋघायमाणऽइन्वसिशत्रुमंतिनविंदसि ॥ तस्मिन्नावेशयागिरोयऽएकश्चर्षणीनां । अनुस्वधायमुप्यतेयवंनचक्रेषद्वृषां ॥
यस्यविश्वानिहस्तयोःपंचक्षितीनांवसु । स्पाशयस्वयोऽअसंभृग्दिव्येवाशनिर्जहि ॥ असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंयोनते
मयः । अस्मभ्यमस्यवेदनंदद्विसुरिश्चिदोहते ॥ आवोयस्यद्विबर्हसोर्केषुसानुषगसत् । आजविंद्रस्येवोप्रावोवाजेषु

(१२३।११) मत्स्यपायीतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्यइंद्रोनुष्टुप्आद्यास्कंधोप्रीवाअंत्यात्रिष्टुप् । (१२३।१२) मत्सि
नइतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्यइंद्रोनुष्टुवंत्यात्रिष्टुप् ।

वाजिनं ॥ यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनतृष्यतेभूथ । तामनुत्वाविदंजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १९ ॥ (१।२३।१३) आचर्षणिप्रावृषभोजनानाराजाकृष्टीनांपुरुहुतऽइंद्रः । स्तुतःश्रवस्यन्नवसोपमद्रिग्युक्त्वाहरीवृषणायाह्यर्वाङ् ॥ येतेवृषणोवृषभासऽइंद्रब्रह्मयुजोवृषरथासोऽअत्याः । तांऽआर्तिष्ठतेभिरायाह्यर्वाङ्हवामहेत्वासुतऽइंद्रसोमे ॥ आर्तिष्ठरथंवृषणंवृषातेसुतःसोमःपरिषिक्तमधूनि । युक्त्वावृषभ्यांवृषभक्षितीनांहरिभ्यांयाहिप्रवतोपमद्रिक् ॥ अयंयज्ञोदेवयाऽअयंमियेधऽइमाब्रह्माण्ययमिंद्रसोमः । स्तीर्णबर्हिरातुशक्रप्रयाहिपिबानिषद्यविमुचाहरीऽइह ॥ ओसुष्टुतऽइंद्रयाह्यर्वाङ्पुब्रह्माणिमन्यस्यकारोः । विद्यामवस्तोरवसागुणंतौविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २० ॥ (१।२३।१४) यद्धस्यातऽइंद्रश्रुष्टिरस्तिययावभूथजरितृभ्यऽऊती । मानःकाममहयं तमाधग्विश्वातेऽअद्यांपर्यापऽआयोः ॥ नघाराजेंद्रऽआदभन्नोयानुस्वसाराकृण्वंतयोनी । आपश्चिदस्मैमुतकाऽअवेष्णमन्नऽइंद्रःसख्यावयश्च ॥ जेतानृभिरिंद्रःपृत्सुशूरःश्रोताहवंनाधमानस्यकारोः । प्रभर्तारथंदाशुषऽउपाकऽउद्यंतागिरोयदिचत्मनाभूत् ॥ एवानृभिरिंद्रःसुश्रवस्याप्रखादःपृक्षोऽअभिमित्रिणोभूत् । समर्थऽइष्टःस्तवतेविवाचिसत्राकरोयजमानस्यशंसः ॥ त्वयावयंमघवनिंद्रशत्रून्भिष्याममहतोमन्यमानान् । त्वंत्रातात्वमुनोवृधेभू

(१।२३।१३) आचर्षणिप्रादतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।२३।१४) यद्धस्यातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि

विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २१ ॥ (१।२३।१५) पूर्वीरहंशरदःशश्रमाणादोषावस्तोरुषसोजरयंतीः । मिनातिश्रियंजरिमातनूनामप्यनुपत्नीवृषणोजगम्युः ॥ येचिद्धिपूर्वऽऋतसापऽआसन्त्साकंदेवेभिरवदन्नृतानि । तेचिदवासुर्नहंतमापुःसमूनुपत्नीवृषभिर्जगम्युः ॥ नमृषाश्रांतंयदवतिदेवाविश्वाऽइत्स्पृधोऽअभ्यश्रवाव । जयावेदत्रंशतनीधमाजियत्संम्यंचामिथुनावभ्यजाव ॥ नदस्यमारुधुतःकामऽआगन्त्रितऽआजातोऽअमुतःकुतश्चित् । लोपांमुद्रावृषणानीरिणातिधीरमधीराधयतिश्वसंतै ॥ इमंनुसोममंतितोहत्सुपीतमुपब्रुवे । यत्सीमागश्चक्रमातत्सुमृळतुपुलुकामोहिमर्त्यः ॥ अगस्त्यःखनमानःखनित्रैःप्रजामपत्यंबलमिच्छमानः । उभौवर्णावृषिरुग्रःपुपोषसत्यादेवेष्वाशिषोजगाम ॥ २२ ॥ (१।२४।१) युवोरजांसिसुयमांसोऽअश्वारथोयद्वान्पर्यणीसिदीयत् । हिरण्ययावांपवयःप्रुषायन्मध्वःपिबैताऽउषसःसचेथे ॥ युवमत्यस्यावर्नक्षथोयद्विपत्मतोनर्यस्यप्रयज्योः । स्वसायद्वान्विश्वगूर्तीभरातिवाजायेद्वैमधुपाविषेच ॥ युवंपयऽउन्नियायामधत्तंपक्रमामायामवपूर्व्यगोः । अंतर्त्यद्वनिनोवामृतप्सूह्यारोनशुचिर्यजतेहविष्मान् ॥ युवंहघर्ममधुमंतमत्रयेपोनक्षोदोवृणीतमेषे । तद्वानरावश्विनापश्वऽइष्टीरथ्येवचक्राप्रतियंतिमध्वः ॥ आवादानाय

रगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।२३।१५) पूर्वीरहमितिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यःआद्ययोर्द्वयोर्लोपांमुद्राऋषिकाअंसयोर्द्वयोरगस्त्यांतेवासीब्रह्मचारीऋषिःसर्षासांरतिदेवतात्रिष्टुप्पंचमीबृहवी । (१।२४।१) युवोरजांसीतिदर्शस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

श्रुत्सं.
अ. २ अ. ४
॥ २९ ॥

ववृतीयदस्त्रागोरोहेणतौत्र्योनजिप्रिः । अपःक्षोणीसंचतेमाहिनावांजुणोवामक्षुरंहसोयजत्रा ॥ २३ ॥ नियद्युवेथेनि
युतःसुदानुऽउपस्वधाभिःसृजथःपुरंधिं । प्रेषद्वेषद्वातो नसूरिरामहेददेसुब्रतो नवाजै ॥ वयंचिद्धिवांजरितारःसत्या
विपन्यामहेविपणिर्हितावान् । अधाचिद्धिष्माश्विनावनिद्यापाथोहिष्मावृषणावंतिदेवं ॥ युवांचिद्धिष्माश्विनावनु
द्युन्विरुद्रस्यप्रस्रवणस्यसातौ । अगस्त्योनरांनृषुप्रशस्तःकाराधुनीवचितयत्सहस्रैः ॥ प्रयद्वहेथेमहिनारथस्यप्रस्पद्राया
थोमनुषोनहोता । धत्तंसूरिभ्यऽउतवास्वभ्यनासत्यारयिषाचःस्याम ॥ तंवारथंवयमद्याहुवेमस्तोमैरश्विनासुविताय
नव्यं । अरिष्टनेमिंपरिद्यामियानंविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २४ ॥ (१२४।२) कदुप्रेष्ठाविषारंयीणामध्वर्यताय
दुक्षिनीथोऽअपां । अयंवायज्ञोऽअकृतप्रशस्तिंवसुधितोऽअविताराजनानां ॥ आवामश्वासःशुचयःपयस्पावातरंहसो
दिव्यासोऽअत्याः । मनोजुवोवृषणोवीतपृष्टाऽएहस्वराजोऽअश्विनावहंतु ॥ आवांरथोवनिर्नप्रवत्वान्तसृप्रवंधुरःसु
वितार्यगम्याः । वृष्णःस्थातारामनसोजवीयानहंपूर्वोयजतोधिष्ण्यायः+ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वाऽ
नामभिःस्वैः । जिष्णुर्वीमन्यःसुमखस्यसूरिर्दिवोऽअन्यःसुभगःपुत्रऽऊहे ॥ प्रवांनिचेरुःककुहोवशांऽअनुपिशंगरूपः
सर्दनानिगम्याः । हरीऽअन्यस्यपीपयंतवाजैर्मथराजस्यश्विनाविघोषैः ॥ २५ ॥ प्रवांशरद्वान्वृषभोननिःषाड्पूर्वा

(१२४।२) कदुप्रेष्ठावितिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

रिषश्चरतिमध्वऽइष्णन् । एवैरन्यस्यपीपयंतवाजैर्वेपंतीरूध्वानद्योनऽआगुः ॥ असर्जिवांस्थविरावेधसागीर्वाहोऽअ
श्विनात्रेधाक्षरंती । उपस्तुताववतंनाधमानयामन्नयामन्धृणुतंहवमे ॥ उतस्यावांरुशतोवप्ससोगीस्त्रिबर्हिषिसदसि
पिन्वतेनृन् । वृषावांमेघोवृषणापीपायगोर्नसेकेमनुषोदशस्यन्+ ॥ युवांपुषेवाश्विनापुरंधिरग्निमुषांनजरतेहविष्मा
न् । हुवेयद्वौवरिवस्यागृणानोविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २६ ॥ (१२४।३) अभूदिदंवयुनमोषुभूषतारथोवृष
ण्वान्मदतामनीषिणः । धियंजिन्वाधिष्ण्याविश्लवसूदिवोनपातासुकृतेशुचित्रता ॥ इंद्रतमाहिधिष्ण्यामरुत्तमा
दस्त्रादंसिष्ठारथ्यारथीतमा । पूर्णरथंवहेथेमध्वऽआचितंतेनदाश्वासमुपयाथोऽअश्विना ॥ किमत्रदस्त्राकृणुथःकिमा
साथेज्जोयःकश्चिदहविर्महीयते । अतिक्रमिष्टंजुरतंपणेरसुंज्योतिर्विप्रायकृणुतंवचस्यवे ॥ जंभयतमभितोरायतःशु
नोहृतंमृधोबिदथुस्तान्यश्विना । वाचैवाचंजरितूरक्षिनीकृतमुभाशंसनासत्यावतंमम ॥ युवमेतंचक्रधुःसिंधुषुवृवमा
त्मन्वंतंपक्षिणंतौत्र्यायकं । येनदेवत्रामनसानिरूहथुःसुपस्रनीपेतथुःक्षोदसोमहः+ ॥ २७ ॥ अवविद्धंतौत्र्यमपस्व
तरनारंभणेतमसिप्रविद्धं । चतस्रोनावोजठलस्यजुष्टाऽउदश्विभ्यामिषिताःपारयन्ति ॥ कःस्विद्वृक्षोनिष्ठितोमध्येऽ
अर्णोसोयंतौत्र्योनाधितःपर्यषस्वजत् । पर्णामृगस्यपतरोरिवारभऽउदश्विनाऽऊहथुःश्रोमतायकं+ ॥ तद्वानरानास

(१२४।३) अभूदिदमित्यष्टवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौजगतीषष्ठ्यंतेत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १
अनु. २५

॥ २९ ॥

ऋक्सं.
म.२अ.५
॥३०॥

मंडलं १
अनु. २४

त्यावनुष्याद्यद्वामानासऽउचयमवोचन् । अस्माद्यसदसःसोम्यादाविद्यामेष्वृजनंजीरदानुं ॥ २८ ॥ (१२४१४)
तयुंजाथामनसोयोजवीयान्निवंधुरोवृषणायस्त्रिचक्रः । येनोपयाथःसुकृतोदुरोणंत्रिधातुनापतथोविर्नपणैः+ ॥ सुवृ
द्रथोवर्ततेयन्मभिक्षायत्तिष्ठथःऋतुमंतानुपृक्षे । वपुर्वपुष्यासंचतामियंगीर्दिवोदुहित्रोषसासचेथे ॥ आतिष्ठतंसुवृतयो
रथोवामनुव्रतानिवर्ततेहविष्मान् । येननरानासत्येष्यध्वैवर्तियार्थस्तनयायत्मनैच ॥ मावांवृकोमावृकीरादधर्षीन्मा
परिवर्कमुतमार्तिधक्तं । अयंवांभागोनिर्हितऽइयंगीर्दस्त्राविमेवांनिधयोमधूनां ॥ युवांगोतमःपुरुमीढोऽअत्रिर्दस्त्राह
वृतेवसेहविष्मान् । दिशंदिष्टामृज्येवयंतामेहवनासत्योपयातं ॥ अतारिष्मतमसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्वि
नावधायि । एहयातंपथिभिर्देवयानैर्विद्यामेष्वृजनंजीरदानुं ॥ २९ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

द्वादशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १८ ऋचः १४२ ॥ त्यागः ॥ मरुच्यइदं.१५ इंद्रायेदं. मरुच्यइदं.२० इंद्रायेदं.१३ रुद्रमरुच्य-
इदं.२ मरुत्वतइंद्रायेदं.४ मरुच्यइदं.३ इंद्रायेदं.४५ रत्याइदं.६ अश्विम्यामिदं.३३ ॥ इतिद्वितीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

तावांकतरैकादशद्यावापृथिवीयमानोवैश्वदेवंपितुंन्वन्नस्तुतिर्गायत्रंत्वाद्यानुष्टुभोतृतीयांत्येपंचम्याद्याश्चत
स्रोनुष्टुभौत्याबृहतीवासमिद्धआप्रियोग्नेनयाष्टावाग्नेयमनर्वाणंबार्हस्पत्यंकंकतःषोडशोपनिषदसृणसौर्ययानु

(१२४१४) तयुंजाथामितिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

॥३०॥

ष्टुभैविषशंकावानगस्त्यःप्राब्रवीद्दशम्याद्याश्चतिस्रोमहापंकयोमहाबृहतीचयआंगिरसःशौनहोत्रोभूत्वाभार्ग
वःशौनकोभवत्सगृत्समदोद्वितीयंमंडलमपश्यत्त्वमग्नेजागतंतुयज्ञेनसप्तोनासमिद्धएकादशाप्रंसप्तमीजगतीहु
वेनवसोमाहुतिर्भार्गवोहहोताष्टवानुष्टुभमिमांमेगायत्रंहिंश्रेष्ठंषडाजयन्निवांत्यानुष्टुप् ॥ १ ॥

हरिः३ओम् ॥ (१२४१५) तावामद्यतावपरंहवेमोच्छंत्यामुषसिवाहिरुक्थैः । नासत्याकुहचित्संतावयोदिवोन
पातासुदास्तराय+ ॥ अस्मेऽऊषुवृषणामादयेथामुत्पणीर्हितमूर्म्यामदैता । श्रुतंमेऽअच्छौकिभिर्मतीनामेष्टानरानि
चेताराचक्रणैः ॥ अग्नेपूषन्निषुकृतेवदेवानासत्यावहतुंसूर्यायाः । वच्यंतेवांककुहाऽअप्सुजातायुगाजूर्णेववरुणस्यभू
रैः ॥ अस्मेसावांमाध्वीरातिरस्तुस्तोमंहिनोतमान्यस्यकारोः । अनुयद्वांश्रवस्यासुदानूसुवीर्यायचर्षणयोमदैति ॥ ए
षवांस्तोमोऽअश्विनावकारिमानेभिर्मघवानासुवृक्ति । यातंवर्तिस्तनयायत्मनैचागस्त्येनासत्यामदैता ॥ अतारिष्मत
मसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्विनावधायि । एहयातंपथिभिर्देवयानैर्विद्यामेष्वृजनंजीरदानुं ॥ १ ॥ (१२४१६)
कतरापूवीकतरापरायोःकथाज्ञातेकवयःकोविदै । विश्वंत्मनाबिभृतोयद्धनामविवर्ततेऽअहनीचक्रियेव ॥ भूरिद्वेऽ
अचरंतीचरंतंपृथ्वीतंगर्भमपदीदधाते । नित्यंनसूनुपित्रोरुपस्थेद्यावारक्षतंपृथिवीनोऽअभ्वात् ॥ अनेहोदात्रमर्दितेरनर्व

(१२४१५) तावामितिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् । (१२४१६) कतरेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यो

हुवेस्वर्वदधनमस्वत् । तद्रौदसीजनयतंजरित्रेद्यावा० ॥ अतप्यमानेऽवसावतीऽअनुष्यामरोदसीदेवपुत्रे । उ
भेदेवानामुभयेभिरङ्गाद्यावा० ॥ संगच्छमानेयुवतीसमैतेस्वसाराजामीपित्रोरुपस्थे । अभिजिघ्रतीभुवनस्यनाभिंद्या
वा० ॥ २ ॥ उर्वीसङ्गनीबृहतीऽऋतेनहुवेदेवानामवसाजनित्री । दधातेयेऽअमृतं सुप्रतीकेद्यावा० ॥ उर्वीपृथ्वीबहु
लेदुरेऽअंतेऽउपब्रुवेनमसायज्ञेऽअस्मिन् । दधातेयेसुभगेसुप्रतूर्तीद्यावा० ॥ देवान्वायच्चक्रमाकच्चिदागः सखायंवा
सदुमिज्जास्पतिंवा । इयं धीर्भूयाऽअवयानमेषांद्यावा० ॥ उभाशंसानर्यामामविष्टामुभेमामूतीऽअवसासचेतां । भू
रिचिदुर्यः सुदास्तरायेषामदंतऽइषयेमदेवाः ॥ ऋतं दिवेतदवोचं पृथिव्याऽअभिश्चावायं प्रथमं सुमेधाः । पातामवद्या
हुरितादभीकेपितामाताचरक्षतामवोभिः ॥ इदं द्यावापृथिवीसत्यमस्तु पितृमार्तुर्यदिहोपब्रुवेवा । भूतं देवानामवमेऽ
अवोभिर्विद्यामेषंबृजनं जीरदानुं ॥ ३ ॥ (१२४।७) आनऽइळाभिर्विदथे सुशस्तिविश्वानरः सविता देवऽएतु ।
अपियथा युवानो मत्सथानो विश्वं जगदभिपित्वेमनीषा⁺ ॥ आनो विश्वऽआस्कागमंतु देवामित्रोऽअर्यमावरुणः सजो
षाः । भुवन्यथानो विश्वे वृधासः करन्तु सृषाहाविथुरनशवः ॥ प्रेष्वोऽअतिथिं गृणीषे ग्निं शस्तिभिस्तुर्वणिः सजोषाः ।

द्यावापृथिवीत्रिष्टुप् । (१२४।७) आनइळाभिरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिरगस्त्यो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (सूक्तभेदप्रयोगे तु - आद्यचत-
सृणां विश्वे देवाः तत एकस्या अहिर्बुध्न्यः तत एकस्या स्त्वष्टा तत एकस्या इंद्रः ततो द्वयोर्मरुतः ततो द्वयोर्विश्वे देवाः एवमेकादश) ।

असद्यथानोवरुणः सुकीर्तिरिषंश्चर्षदरिगूर्तः सूरिः⁺ ॥ उपवऽएषेनमसाजिगीषोषासानक्ता सुदुधेवधेनुः । समानेऽअ
हन्विमिमानोऽअर्कविषुरूपेपयसि सस्मिन्नधन् ॥ उतनोहिर्बुध्नोऽमयस्कः शिशुं न पिप्युषीव वेति सिंधुः । येन न पातम
पांजुनाममनोजुवोवृषणोयंवहति ॥ ४ ॥ उतनऽईत्वष्टागं त्वच्छास्मत्सूरिभिरभिपित्वे सजोषाः । आवृत्रहेंद्रश्चर्षणि
प्रास्तुविष्टमोनरानंऽइहगम्याः ॥ उतनऽईमतयोश्चयोगाः शिशुं न गावस्तरुणं रिहंति । तमींगिरो जनयोनपत्नीः सुरभिष्ट
मंनरानंसंत ॥ उतनऽईमरुतोवृद्धसैनाः स्मद्रौदसीसमनसः सदंतु । पृषदश्वासोवनयोनरथारिशादसो मित्रयुजोनदे
वाः⁺ ॥ प्रनुयदैषांमहिनाचिकित्रे प्रयुं जते प्रयुजस्ते सुवृक्ति । अधयदैषां सुदिने न शरुर्विश्वमेरिणं प्रुषायंतसेनाः ॥ प्रोऽ
अश्विनाववसेकृणुध्वं प्रपूषणं स्वतवसो हिसंति । अद्वेषो विष्णुर्वार्तऽऋभुक्षाऽअच्छासुम्रायं ववृतीयदेवान⁺ ॥ इयं सावो
ऽअस्मेदीधितिर्यजत्राऽअपि प्राणी च सदनी च भूयाः । नियादेवेषु यतते वसूयुर्विद्यामेषंबृजनं जीरदानुं ॥ ५ ॥ (१२४।८)
पितुं नुस्तोषं महो धर्माणं तविषीं । यस्य त्रितोव्यो जसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् ॥ स्वादोऽपितो मधोऽपितो वयं त्वाववृमहे । अस्मा
कमविता भव ॥ उपनः पितवाचरशिवः शिवाभिरूतिभिः । मयो भुरद्विषेण्यः सखा सुशेवोऽअद्वयाः ॥ तवत्येपितोर
सारजांस्यनुविष्टिताः । दिविवाताऽइवश्रिताः⁺ ॥ तवत्येपितो ददंतस्तव स्वादिष्टोऽपितो । प्रस्वाद्मानोरसानां तु विप्रि

(१२४।८) पितुं न्वित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिरगस्त्योन्नगायत्री आद्यानुष्टुप् अर्भातृतीया पंचम्याद्याश्चतस्रोनुष्टुप् भोत्या बृहती वा ।

वाऽइवेरते ॥ ६ ॥ त्वेपितोमहानाँदेवानाँमनोहितं । अकारिचारुकेतुनातवाहिमवसावधीत् ॥ यदुदोपितोऽअज
गन्विस्वपर्वतानाँ । अत्राचिन्नोमधोपितोरभक्षायगम्याः ॥ यदुपामोषधीनाँपरिशामारिशामहे । वातापेपीवऽइह
व ॥ यत्तैसोमगवाशिरोयवाशिरोभजामहे । वातापेपी० ॥ कुरंभऽओषधेभवपीवोवृक्कऽउदारधिः । वातापेपी० ॥
तत्त्वावयं पितोवचोभिर्गवोनहव्यासुषूदिम । देवेभ्यस्त्वासधुमादंमसभ्यंत्वासधुमादं ॥ ७ ॥ (१२४।९) समि
द्धोऽअधराजसिदेवोदेवैःसहस्रजित् । दूतोहव्याकविर्वह ॥ तनूनपाहृतंयुतेमध्वायज्ञःसमज्यते । दधत्सहस्रिणीरि
षः ॥ आजुहानोऽइज्योदेवाँऽआवक्षियज्ञियान् । अग्नेसहस्रसाऽअसि ॥ प्राचीनैर्बर्हिरोजसासहस्रवीरमस्तृणन् ।
यत्रादित्याविराजथ ॥ विराट्सन्धाडिभ्वीःप्रभ्वीर्बह्वीश्चभूयसीश्चयाः । दुरोघृतान्यक्षरन् ॥ ८ ॥ सुरुक्मेहिसुपेश
सार्धिश्रियाविराजतः । उषासावेहसीदतां ॥ प्रथमाहिसुवाचसाहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमं ॥ भारती
छेसरस्वतियावःसर्वोऽउपब्रुवे । तानश्चोदयतश्रिये⁺ ॥ त्वष्टारूपाणिहिप्रभुःपशून्विश्वान्त्समानजे । तेषाँनःस्फाति
मायज ॥ उपत्मन्यावनस्पतेपाथोदेवेभ्यःसृज । अग्निर्देवानिसिष्वदत् ॥ पुरोगाऽअग्निर्देवानाँगायत्रेणसमज्यते ।

(१२४।९) समिद्धइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यइधमस्तनूनपादिळोबर्हिर्देवीर्द्वारवषासानकादैव्योहोतारौसरस्वतीळा
भारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवताःगायत्रीच्छंदः ।

स्वाहाकृतीषुरोचते ॥ ९ ॥ (१२४।१०) अग्नेनयऽसुपथारायेऽअस्मान्विश्वानिदेववयुनानिविद्वान् । युयोध्य
स्मज्जुहुराणमेनोभूर्यिष्ठातेनमऽउक्तिंविधेम ॥ अग्नेत्वेपारयानव्योऽअस्मान्त्स्वस्तिभिरतिदुर्गाणिविश्वा । पूश्वपृथ्वी
बहुलानऽउर्वीभवातोकायतनयायशंयोः⁺ ॥ अग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाऽअनग्नित्राऽअभ्यमंतकृष्टीः । पुनरस्मभ्यंसु
वितायदेवक्षांविश्वेभिरमृतेभिर्यजत्र ॥ पाहिनोऽअग्नेपायुभिरजसैरुतप्रियेसदनऽआशुशुक्लान् । मातेभ्यंजरितारंय
विष्णुनंविदन्मापरंसहस्वः ॥ मानोऽअग्नेर्वसृजोऽअघायाविष्यवैरिपवेदुच्छुनायै । मादुत्वतेदशतेमादतेनोमारीषते
सहसावन्परादाः ॥ १० ॥ विघृत्वावाँऽऋतजातयंसद्रुणानोऽअग्नेतन्वेदुवरूथं । विश्वाद्रिर्क्षोरुतवानिनित्सोरभि
हुतामसिहिदैवविष्पट् ॥ त्वंताँऽअग्नऽउभयान्विविद्वान्वेषिप्रपित्वेमनुषोयजत्र । अभिपित्वेमनवेशास्योभूर्मर्मजे
न्यऽउशिग्भिर्नाक्रः⁺ ॥ अवोचामनिवचनान्यस्मिन्मानस्यसूनुःसहसानेऽअग्नौ । वयंसहस्रमृषिभिःसनेमविद्यामेषवृ
जनंजीरदानुं ॥ ११ ॥ (१२४।११) अनर्वाणवृषभंमंद्रजिह्वं बृहस्पतिवर्धयानव्यमर्कैः । गाथान्यःसुरुचोयस्यदे
वाऽआशृण्वंतिनवमानस्यमर्ताः ॥ तमृत्विथाऽउपवाचःसचंतेसर्गोनयोदैवयतामसर्जि । बृहस्पतिःसह्यजोवरसि वि
श्वामवत्समृतेमातरिश्वा ॥ उपस्तुतिर्नमसऽउद्यतिंचश्लोकंयस्तत्सवितेवप्रबाहू । अस्यकत्वाहन्योदुयोऽअस्तिमृगोन

(१२४।१०) अग्नेनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमिस्त्रिष्टुप् । (१२४।११) अनर्वाणमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्यो

भीमोऽरक्षस्तुर्विष्मान् ॥ अस्यश्लोकोद्वितीयतेपृथिव्यामत्योनयंसद्यक्षभृद्विचैताः । मृगाणांनहेतयोयंतिचेमाबृह
 स्पतेरहिमायाँऽअभिघ्नन् ॥ यत्वादेवोस्त्रिकंमन्यमानाःपापाभद्रमुपजीवैतिपञ्चाः । नदूह्येऽनुददासिवामंबृहस्प
 तेचयसऽइत्यिराहं ॥ १२ ॥ सुप्रैतुःसूयवसोनपंथादुर्नियंतुःपरिप्रीतो नमित्रः । अनर्वाणोऽअभियेचक्षतेनोपीवृताऽ
 अपोर्णुवंतोऽअस्थुः ॥ संयस्तुभोवनयोनयंति समुद्रंनम्रवतोरोधचक्राः । सविद्धाँऽउभयंचष्टेऽअंतर्बृहस्पतिस्तरऽआप
 श्रृगृध्रः ॥ एवामहस्तुविज्ञातस्तुर्विष्मान्बृहस्पतिर्वृषभोधायिदेवः । सनःस्तुतोवीरवद्धातुगोर्मद्विद्यामेषंबृजनंजीरदा
 नुं ॥ १३ ॥ (१२४।१२) कंकतो न कंकतो यो सती न कंकतः । द्वावितिषुषीऽइतिन्यैहृष्टाऽअलिप्सत ॥ अहृष्टा
 न्हंत्यायत्यथोहंतिपरायती । अथोऽअवघ्नतीहंत्यथोपि नष्टिपिंष्टी ॥ शरासःकुशरासोदर्भासःसैर्याऽउत । मौजा
 ऽअहृष्टावैरिणाःसर्वेसाकंन्यलिप्सत ॥ निगावोऽगोष्ठेऽअसदन्निमृगासोऽअविक्षत । निकेतवोजनानान्यैहृष्टाऽअलि
 प्सत ॥ एतऽउत्येप्रत्यहश्रन्प्रदोषंतस्कराऽइव । अहृष्टाविश्वहृष्टाःप्रतिबुद्धाऽअभूतन ॥ १४ ॥ द्यौर्वैःपितापृथिवी
 मातासोमोभ्रातादितिःस्वसा । अहृष्टाविश्वहृष्टास्तिष्ठतेलयतासुकै ॥ येऽअस्यायेऽअंग्याःसूचीकायेप्रकंकताः । अहृ
 ष्टाःकिंचनेहवःसर्वेसाकंनिजस्यत ॥ उत्पुरस्तात्सूर्योऽएतिविश्वहृष्टोऽअहृष्टहा । अहृष्टान्तसर्वान्जंभयन्तसर्वाश्चयातुधा
 बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (१२४।१२) कंकतइतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमृणसूर्यानुष्टुप्दशम्याद्यास्तिस्रोमहापंक्तयस्त्रयोदशी

न्यः ॥ उदपसदसौसूर्यःपुरुविश्वानिजूर्वेन् । आदित्यःपर्वतेभ्योविश्वहृष्टोऽअहृष्टहा ॥ सूर्येविषमासंजामिदृतिंसूरा
 वतोगृहे । सोचिन्ननमरातिनोवयंमरामारेऽअस्ययोजनंहरिष्ठामधुत्वामधुलाचकार ॥ १५ ॥ इयत्तिकाशकुंतिकासका
 जघासतेविषं । सोचिन्ननमराति ॥ त्रिःसप्तविंशुलिंगकाविषस्यपुष्पमक्षन् । ताश्चिन्ननमरंति ॥ नवानानंवतीनांविष
 स्यरोपुषीणां । सर्वासामग्रभुंनमारे ॥ त्रिःसप्तमयूर्यःसप्तस्वसारोऽअग्रुवः । तास्तेविषंविजंभ्रिरऽउदकंकुंभिनीरिव ॥
 इयत्तकःकुषुंभकस्तकंभिन्इयश्मना । ततोविषंप्रवावृतेपराचीरनुसंवतः ॥ कुषुंभकस्तदब्रवीद्भिरेःप्रवर्तमानकः । वृश्चिक
 स्यारसंविषमरंसंवृश्चिकतेविषं ॥ १६ ॥ (इतिशतचिंनप्रथममंडलं ॥ अत्रसूक्तानि १९१) ॥ परिशिष्टं ॥ मा
 विभेर्नमरिष्यसिपरित्वापामिसर्वतः । घनेनहन्मिवृश्चिकमहिंदडेनागतं ॥ आदित्यरथवेगेनविष्णुबाहुबलेनच । गुरु
 उपक्षन्निपातेनभूमिगच्छमहायशाः ॥ गुरुडस्यजातमात्रेणत्रयोलोकाःप्रकंपिताः । प्रकंपितामहीसर्वासैलवनकानं
 ना ॥ गगनंनष्टचंद्रार्कज्योतिषंनप्रकाशते । देवताभयभीताश्चमारुतो नपुवायतिमारुतो नपुवायत्योनमः ॥ भोसर्पभ
 द्रभद्रंतेदूरंगच्छमहायशाः । जनमेजयस्ययज्ञातेऽआस्तीकवचनंस्मर ॥ आस्तीकवचनंश्रुत्वायःसर्पोननिवर्तते । शत
 धाभिद्यतेमूर्ध्निशिशवृक्षफलंयथा ॥ नर्मदायैनमःप्रातर्नर्मदायैनमोनिशि । नमोस्तुनर्मदेतुभ्यंत्राहिमाविषसर्पतः ॥

महाबृहती (विषमसूक्तं) ।

योजरत्कारुणाज्जातो जरत्कन्यामहायशाः । तस्य सर्पापभद्रं ते दूरंगच्छ महायशाः ॥ १ ॥ (२।१।१) त्वमग्नेद्यु
भिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमग्न्यस्त्वमग्निमनस्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥ तवाग्नेहोत्रं तव
पोत्रमत्विष्यं तव नेष्टं त्वमग्निर्दत्तायतः । तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्मा चासि गृहपतिश्च नोदमे ॥ त्वमग्नेऽइन्द्रो वृषभः स
तामसित्वं विष्णुरुगायो नमस्यः । त्वं ब्रह्मरयि विद्मः ब्रह्मणस्पते त्वं विधत्तः सच संपुरंध्या ॥ त्वमग्ने राजा वरुणो धृतव्रतस्त्वं
मित्रो भवसि दुस्मर्द्धः । त्वमर्ग्यमास त्पतिर्यस्य संभुजं त्वमंशो विदथे देवभाज युः⁺ ॥ त्वमग्ने त्वष्टा विधत्ते सुवीर्यं तव ग्रा
वो मित्रमहः सजात्यै । त्वमाशु हेमारे ररिषे स्वध्वं त्वं नरांशधौऽसि पुरुवसुः ॥ १७ ॥ त्वमग्ने रुद्रोऽसु रोमहो दिवस्त्वं
शर्धो मारुतं पृक्षऽईशिषे । त्वं वातैररुणैर्यौ सिशंगयस्त्वं पूषा विधत्तः पासि नुत्मना ॥ त्वमग्ने द्रविणो दाऽअरंकृते त्वं देवः
सवितारं कृधाऽअसि । त्वं भगो नृपते वस्वऽईशिषे त्वं पायुर्दमे यस्ते विधत् ॥ त्वमग्ने दमऽआविदपतिं विशस्त्वां राजा
नंसु विदत्रं मृजते । त्वं विश्वानि स्वनीकपत्यस्ते त्वं सहस्राणि शता दशप्रति ॥ त्वमग्ने पितरं मिष्टिभिर्नस्त्वां भ्रात्राय
शम्यात नुरुचं । त्वं पुत्रो भवसि यस्ते विधत्त्वं सखा सुशेवः पास्या धृषः ॥ त्वमग्नेऽऋभुरा केनमस्य^१ स्त्वं वाजस्य क्षुमतौ
रायऽईशिषे । त्वं विभास्य नुदक्षि दावने त्वं विशिधुरसि यज्ञमतर्निः ॥ १८ ॥ त्वमग्नेऽअदितिर्देवदाशुषे त्वं होत्रा भारती

(२।१।१) (अथगार्त्समदेद्वितीयमंडले चतस्रोऽनुवाकाः) ॥ त्वमद्भृतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोमिर्जगती ।

॥ ३४ ॥

वर्धसेगिरा । त्वमिळाशतहिमासिदक्षसेत्वंवृत्रहावसुपतेसरस्वती ॥ त्वमग्नेसुभृतऽउत्तमंवयस्तवस्पाहेवर्णऽआसंह
शिश्नियः । त्वंवाजःप्रतरणोबृहन्नसित्वंरयिर्बहुलोविश्वतस्पृथुः⁺ ॥ त्वमग्नेऽआदित्यासऽआस्यं^१त्वांजिह्वांशुचयश्च
किरेकवे । त्वांरातिषाचोऽअध्वरेषुसश्चिरेत्वेदेवाहविरदंत्याहुतं ॥ त्वेऽअग्नेविश्वेऽअमृतासोऽअद्रुहऽआसादेवाहवि
रदंत्याहुतं । त्वयामर्तासःस्वदंतऽआसुतित्वंगर्भोवीरुधौजज्ञिषेशुचिः ॥ त्वंतान्त्संचप्रतिचासिमज्मनाग्नेसुजातप्रचंदे
वरिच्यसे । पृक्षोयदत्रमहिनावितेभुवदनुद्यावापृथिवीरीदसीऽउभे⁺ ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेशसमग्नेरातिमुपसृ
जंतिंसूरयः । अस्मान्चतांश्चप्रहिनेषिवस्यऽआबृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ १९ ॥ (२।१।२) यज्ञेनवर्धतज्जातवेदसम
ग्रियजध्वंहविषातनागिरा । समिधानंसुप्रयसंस्वर्णरंद्यक्षंहोतारंवृजनेषुधूर्षदं ॥ अभित्वानक्तीरुषसोववाशिरेग्नेवत्सन
स्वसरेषुधेनवः । दिवऽइवेदरतिर्मानुषायुगाक्षपोभासिपुरुवारसंयतः । तंदेवाबुभेरजसःसुदंसंसदिवस्पृथिव्योररतिं
न्यैरिरे । रथमिववेद्यंशुक्रशौचिषमग्निमित्रंनक्षितिषुप्रशंस्यं ॥ तमुक्षमाणंरजसिस्वऽआदमेचंद्रमिवसुरुचंह्यारऽआदं
धुः । पृथ्व्याःपतरंचितयैतमक्षभिःपाथोनपायुंजनसीऽउभेऽअनु ॥ सहोताविश्वंपरिभूत्वध्वरंतमुहव्यैर्मनुषऽअंजते
गिरा । हिरिशिप्रोवृधसानासुजभूरुह्यौनैस्तृभिश्चितयद्रोदसीऽअनु ॥ २० ॥ सनोरेवत्समिधानःस्वस्तयेसददस्वान्न

(२।१।२) यक्षेनेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोभिर्जगती ।

यिमस्मासुदीदिहि । आनःकृणुष्वसुवितायरोदसीऽअग्नेहव्यामनुषोदेववीतये ॥ दानोऽअग्नेबृहतोदाःसहृन्निणोदु
रोनवाजंश्रुत्याऽअपावृधि । प्राचीद्यावापृथिवीब्रह्मणाकृधिस्वर्गंशुक्रमुषसोविदिद्युतुः ॥ सऽईधानऽउषसोराभ्याऽ
अनुस्वर्गं दीदेदरुषेणभानुना । होत्राभिरभिर्मनुषःस्वध्वरोराजाविशामतिथिश्चारुरायवे ॥ एवानोऽअग्नेऽअमृतेषु
पूर्वधीष्णीपायबृहद्विषेभुमानुषा । दुहानाधेनुर्वृजनेषुकारवेत्मनाशतिनैपुरुषमिषणि ॥ वयमग्नेऽअर्वतावासुवीर्यं
ब्रह्मणावाचितयेमाजनोऽअति । अस्माकंद्युम्नमधिपंचकृष्टिषूचास्वर्गंशुशुचीतदुष्टरं ॥ सनोबोधिसहस्यप्रशंस्योय
स्मिन्सुजाताऽऽषयंतसूरयः । यमग्नेयज्ञमुपयंतिवाजिनोनित्येतोकेदींदिवासंस्वेदमे ॥ उभयासोजातवेदःस्यामतेस्तो
तारोऽअग्नेऽसूरयश्चशर्मणि । वस्वोरायःपुरुश्चंद्रस्यभूर्यसःप्रजावतःस्वपत्यस्यशग्धिनः ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेश
समग्रेरातिमुपसृजंति सूरयः । अस्मान्चतांश्चप्रहिनेष्वस्यऽआबृहद्वेदमविदथेसुविराः ॥ २१ ॥ (२।१।३) समिद्धो
ऽअग्निर्निहितःपृथिव्याप्रत्यङ्गविश्वानिभुवनान्यस्थात् । होतापावकःप्रदिवःसुमेधादेवोदेवान्यजत्वग्निरहेन् ॥ नरा
शंसःप्रतिधामान्यजन्तिस्त्रोदिवःप्रतिमहास्वर्चिः । घृतपुषामनसाहव्यमुदन्मूर्धन्यज्ञस्यसर्मनक्तुदेवान् ॥ ईळितोऽ

(२।१।३) समिद्धोअग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदङ्गमोनराशंसङ्कोबर्हिदेवीद्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळा
भारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतास्त्रिष्टुप्षष्ठीसप्तम्यौजगत्तौ ।

अग्नेमनसानोऽअर्हन्देवान्यक्षिमानुषात्पूर्वोऽअद्य । सऽआर्वहमरुतांशर्धोऽअच्युतमिन्द्रनरोबर्हिषदैयजध्वं ॥ देवब
र्हिर्वर्धमानंसुवीरंस्तीर्णरायेसुभरंवेद्यस्यां । घृतेनाक्तं वसवःसीदतेदंविश्वेदेवाऽआदित्यायज्ञियासः ॥ विश्रयंतामुर्वि
याह्यमानाद्वारोदेवीःसुप्रायणानमोभिः । व्यचस्वतीर्विप्रथंतामजुर्यावर्णपुनानायशंसंसुवीरं ॥ २२ ॥ साध्वपांसि
सनतानऽउक्षितेऽउषासानक्ताव्येवरण्विते । तंतुतंतंसंवयंतीसमीचीयज्ञस्यपेशःसुदुधेपयस्वती ॥ दैव्याहोताराप्रथ
माविदुष्टरऽऽजुयंक्षतःसमृचावपुष्टरा । देवान्यजंतावृतुथासमैजतोनाभापृथिव्याऽअधिसानुषुत्रिष्टु ॥ सरस्वती
साधयंतीधियंनऽईळादेवीभारतीविश्वतूर्तिः । तिस्रोदेवीःस्वधयाबर्हिरेदमच्छिद्रं पांतुशरणंनिषद्य ॥ पिशंगरूपःसुभ
रोवयोधाःश्रुष्टीवीरोजायतेदेवकामः । प्रजात्वष्टाविष्यंतुनाभिर्मस्मेऽअथादेवानामप्येतुपार्थः ॥ वनस्पतिरवसुजज्ञ
पस्थादग्निर्हविःसूदयातिप्रधीभिः । त्रिधासर्मकंनयतुप्रजानन्देवेभ्योदैव्यःशमितोपहव्यं ॥ घृतंमिमिक्षेघृतमस्ययो
निर्घृतेतिश्रितोघृतम्वस्यधाम । अनुष्वधमावहमादयस्वस्वाहाकृतंवृषभवक्षिहव्यं ॥ २३ ॥ (२।१।४) हुवेवःसुद्यो
त्मानंसुष्टुकिंविशामग्निमतिथिसुप्रयसं । मित्रऽईवयोदिधिषाय्योभूहेवऽआदेवेजनेजातवेदाः ॥ इमंविधंतोऽअपांस
धस्येद्वितादधुर्भगवोविश्वार्धयोः । एषविश्वान्यभ्यस्तुभूमादेवानामग्निररतिर्जीराश्वः ॥ अग्निदेवासोमानुषीषुविष्टु

(२।१।४) हुवेवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निस्त्रिष्टुप् ।

प्रियंधुःक्षेप्यंतोनमित्रं । सदीदयदुशतीरुम्याऽआदक्षाय्योयोदास्वतेदमऽआ⁺ ॥ अस्वरण्वास्वस्येवपुष्टिःसंहृष्टिरस्य
हियानस्यदक्षोः । वियोभरिभ्रदोषधीषुजिह्वामत्योनरथ्योदोधवीतिवारान् ॥ आयन्मेऽअभ्व्वनदःपनैतोशि
भ्योनामिमीतवर्णं । सचित्रेणचिकितेरंसुभासाजुजुर्वायोमुहुरायुवाभूत्⁺ ॥ २४ ॥ आयोवनातातृषाणोनभातिवा
र्णपुथारथ्येवस्वानीत् । कृष्णाध्वातपूरण्वश्चकेतद्यौरिवस्मयमानोनभौभिः ॥ सयोव्यस्थादभिदक्षदुर्वीपशुनैतिस्वयुर
गोपाः । अग्निःशोचिष्माऽअतसान्युष्णन्कृष्णव्यधिरस्वदयन्नभूमं ॥ नूतेपूर्वस्यावसोऽअधीतौतृतीयैविदधेमन्मशंसि ।
अस्मेऽअग्नेसंयद्वीरिबृहंतंक्षुमंतंवाजस्वपत्यंरयिंदाः ॥ त्वयायथागृत्समदासोऽअग्नेगुहावन्वतऽउपराऽअभिभ्युः । सुवी
रासोऽअभिमातिपाहःस्मत्सुरिभ्योगृणतेतद्वयोधाः ॥ २५ ॥ (२१।५) होताजनिष्टचेतनःपितापितृभ्यऽऊतये । प्रयक्ष
न्जेन्यंवसुशकेमवाजिनोयमं ॥ आयस्मिन्त्सप्तमयस्ततायज्ञस्यनेतरिं । मनुष्वद्वैव्यमष्टमंपोताविश्वंतदिन्वति ॥
दधन्वेवायदीमनुवोचद्वह्मणिवेरुतत् । परिविश्वानिकाव्यानेमिश्रक्रमिवाभवत् ॥ साकंहिथुचिनाशुचिःप्रशास्ताक
तुनाजनि । विद्वाँऽअस्यव्रताध्रुवावयाऽइवानुरोहते ॥ ताऽअस्यवर्णमायुवोनेष्टुःसचंतधेनवः । कुवित्सिस्मभ्यऽआव
रस्वसारोयाऽइदंययुः⁺ ॥ यदीमातुरुपस्वसाघृतंभरंत्यस्थित । तासामध्वर्युरागतौयवौवृष्टीवमोदते ॥ स्वःस्वायधा

(२१।५) होताजनिष्टेयष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निरनुष्टुप् ।

यसेकृणुतामत्विगृत्वजै । स्तोमैयज्ञंचादरैवनेमाररिमावयं ॥ यथाविद्वाँऽअंकरद्विष्वेभ्योयजतेभ्यः । अयमग्नेत्वेऽ
अपियंयज्ञंचकृमावयं⁺ ॥ २६ ॥ (२१।६) इमामैऽअग्नेसमिधमिमासुपसदवनेः । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ अया
तेऽअग्नेविधेमोजोनपादश्वमिष्टे । एनासुकेनसुजात ॥ तंत्वागीभिर्गिर्वेणसंद्रविणस्युंद्रविणोदः । सपर्येमसपर्यवः ॥
सबोधिसूरिर्मधवावसुपतेवसुदावन् । युयोध्यऽस्मद्वेषांसि ॥ सनोवृष्टिंदिवस्परिसनोवाजमनर्वाणं । सनःसहस्रिणी
रिषः ॥ ईळानायावस्यवेयविष्टदूतनोगिरा । यजिष्ठहोतरागहि ॥ अंतर्ह्यग्नेऽईयसेविद्वान्जन्मोभयाकवे । दूतोजन्ये
वमित्र्यः ॥ सविद्वाँऽआचपिप्रयोयक्षिचिकित्वऽआनुषक् । आचास्मिन्त्सत्सिबर्हिषि ॥ २७ ॥ (२१।७) श्रेष्ठय
विष्टभारताग्नेद्युमंतमाभर । वसोपुरुस्पृहंरयिं⁺ ॥ मानोऽअरातिरीशतदेवस्यमर्त्यस्यच । पर्वितस्याऽउतद्विषः⁺ ॥
विश्वोऽउतत्वयावयंधाराऽउदन्याऽइव । अतिगाहेमहिद्विषः ॥ शुचिःपावकवंघोग्नेबृहद्विरोचसे । त्वंघृतेभिराहुतः ॥
त्वनोऽअसिभारताग्नेवशाभिरुक्षभिः । अष्टापदीभिराहुतः ॥ दृन्नःसर्पिरासुतिःप्रल्लोहोतावरैण्यः । सहसस्पुत्रोऽअद्भुतः
॥ २८ ॥ (२१।८) वाजयन्तिवनूरथान्योगाँऽअग्नेरुपस्तुहि । यशस्तमस्यमीदृषः ॥ यःसुनीथोददाशुषेजुर्योजरयन्न

(२१।६) इमामइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निर्गायत्री । (२१।७) श्रेष्ठमितिषडृचस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्नि
र्गायत्री । (२१।८) वाजयन्तिषडृचस्यसूक्तस्यशौनकोऽसमदोभिर्गायत्र्यंत्यानुष्टुप् ।

रिं । चारुप्रतीकऽआहुतः ॥ यऽउश्रियादमेष्वादोषोषसिंप्रशस्यते । यस्यव्रतं न मीयते ॥ आयः स्वर्णभानुनाचित्रो वि
भास्यर्षिषा । अंजानोऽअजैरभि ॥ अत्रिमनुस्वराज्यमग्निमुकथानिवावृधुः । विश्वाऽअधिश्रियोदधे ॥ अग्नेरिंद्रस्य
सोमस्य देवानामुतिभिर्वयं । अरिप्यंतः सचेमह्यभिष्यामपृतन्यतः ॥ २९ ॥ इति द्वितीयाष्टके पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

त्रयोदशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १६ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ अधिम्यामिदं. ६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं. ११ विश्वेभ्यो देवेभ्यः. ११
[मे. प. विश्वेभ्यो देवे. ४ अहये बुभ्यायेदं. त्वष्ट्रइदं. इंद्रायेदं. मरुच्यइदं. २ विश्वेभ्यो देवेभ्यःइदं. २] अन्नायेदं. ११ समिद्धायाम्नयइदं. तनूनपातइदं.
इच्छायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्यो द्वाभ्यंइदं. उषासानक्ताभ्या. दैवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं.
स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं. ८ बृहस्पतयइदं. ८ असृणसूर्येभ्यइदं. १६ अग्नयइदं. २९ समिद्धायाम्नयइदं. नराशांसायेदं. इच्छायेदं.
बर्हिषइदं. दैवीभ्यो द्वाभ्यंइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. दैवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं
स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं. ३७ ॥ इति द्वितीये पंचमः ॥ ५ ॥

निहोता जोहूत्रः श्रुधिसैकैर्द्रविराट्स्थानमृतं तैर्यो जातः पंचो न ऋतुः सप्तो नां त्यात्रिष्टुब्ध्वर्यवो द्वादशं प्रघदशम
वोनवां त्यात्रिष्टुब्धसै द्वित्रिष्टुब्धं तैर्प्रातरपायिवयं तैरसो विराड्पाविश्वजिते षट्त्रिष्टुब्धं तैरत्रिकद्रुकेषु चतुष्कं म
ध्याद्यतिशाकरमैत्याष्टिर्वागणानामेको नाब्राह्मणस्पत्यं ह बार्हस्पत्यास्तु दृष्टलिं गाः पंचदश्यं त्ये त्रिष्टुभौ ॥ १ ॥

हरिः ३ ओम् ॥ (२११९) निहोता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवौऽअसदत्सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सह
संभरः शुधिसिंहोऽअग्निः+ ॥ त्वंदूतस्त्वमुनः परस्पास्त्वंवस्यऽआवृषभप्रणेता । अग्नेतो कस्य न स्तनैत नूनामप्रयुच्छ
न्दीद्यद्वोधिगोपाः+ ॥ विधेम ते परमेजन्मन्त्रमे विधेम स्तोमैरवरे सधस्यै । यस्माद्योने रुदारिधाय जेतं प्रत्वेहवींषि जुहुरे समि
द्धे ॥ अग्नेयजस्वहविषाय जीयान्द्रुष्टी देष्णमभिगृणी हिराधः । त्वं ह्यसिरयिपती रयीणां त्वं शुक्रस्य वचसो मनोता ॥ उ
भयै तेन क्षीयते वसव्यं दिवे दिवे जायमानस्य दस्म । कृधिक्षुमंतं जरितारं मग्ने कृधिपतिं स्वपत्यस्य रायः+ ॥ सैनानी केन सु
विदत्रोऽअस्मे यष्टा दिवाऽआयजिष्ठः स्वस्ति । अदब्धो गोपाऽउत नः परस्पाऽअग्नेद्युमदुतरे वहि दीहि ॥ १ ॥ (२१११०)
जोहूत्रोऽअग्निः प्रथमः पिते वेळस्पदे मनुषाय त्समिद्धः । श्रियं वसानोऽअमृतो विचेतामर्मजेन्यः श्रवस्यः सवाजी+ ॥
श्रूयाऽअग्निश्चित्रभानुर्हवमे विश्वाभिगीं भिरमृतो विचेताः । इयावारथं वहतो रोहिता वोतारुषाहं चक्रे विभृत्रः ॥ उत्ताना
याम जनयन्त्सुषुतं भुवद्भिः पुरुपेशा सुगर्भैः । शिरिणायां चिदकुनामहो भिरपरीवृतो वसति प्रचेताः ॥ जिघर्म्यग्निहवि
षा घृतेन प्रतिक्षियंतं भुव नानि विश्वा । पृथुंति रश्वावर्यसावृहंतं व्यचिष्ठमन्नैरभसं दृशानं ॥ आविश्वतः प्रत्यंचं जिघर्म्य रक्ष
सामनं सातजुषेत । मर्य श्रीः स्पृह्यद्वर्णोऽअग्निर्नाभिमुशेत न्वा ३ जर्भुराणः ॥ ज्ञेयाभागं सहसानो वरेण त्वादूता सोमनु

(२११९) निहोतेति षडृचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदोमिषिष्टुप् । (२१११०) जोहूत्रइति षडृचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदोमिषिष्टुप् ।

वद्वदेम । अनूनमग्निं जुहावचस्यामधुपृथ्वीधनसाजोहवीमि ॥ २ ॥ (२।१।११) श्रुधीहवमिन्द्रमारिषण्यः स्यामतेदा
वनेवसूना । इमाहित्वाभूजौवर्धयतिवसूयवः सिंधवोनक्षरतः ॥ सृजोमहीरिंद्रयाऽअपिन्वः परिष्ठिताऽअहिनाशूरपू
वीः । अमर्त्यचिद्दासमन्यमानमवाभिनदुक्थेर्वीवृधानः⁺ ॥ उक्थेष्विभुशूरयेषुचाकन्तस्तोमैष्विद्रुद्रियेषुच । तुभ्ये
देतायासुमंदसानः प्रवायवैसिन्नतेनशुभ्राः⁺ ॥ शुभ्रंनुतेशुष्मवर्धयतः शुभ्रं वज्रं बाहोर्दधानाः । शुभ्रस्त्वमिन्द्रवावृधा
नोऽअस्मेदासीर्विशः सूर्येणसह्याः ॥ गुहाहितं गुह्यं गूढमप्यपीवृतं मायिनैक्षियंतै । उतोऽअपोद्यांतस्तत्त्वांसमहन्नाहिंशू
रवीर्येण ॥ ३ ॥ स्तवानुतऽइंद्रपूर्यामहान्युतस्तवामनूतनाकृतानि । स्तवावज्रं बाहोरुशंतं स्तवाहरीसूर्यस्यकेतू⁺ ॥ ह
रीनुतऽइंद्रवाजयैताघृतश्चुतस्त्वारमस्वार्ष्टा । विसमनाभूमिरप्रथिष्टारैस्तपर्वतश्चित्सरिष्यन्⁺ ॥ निपर्वतः साद्यप्रयुच्छ
न्तसमातृभिर्वावशानोऽअक्रान् । दूरेपारेवाणीवर्धयतऽइंद्रैषितांधमनिंप्रथन्नि⁺ ॥ इंद्रोमहांसिंधुमाशयानं मायाविनै
वृत्रमस्फुरन्निः । अरैजेतारोदसीभियानेकनिक्रदतोवृष्णोऽअस्यवज्रात् ॥ अरोरवीवृष्णोऽअस्यवज्रोमानुषंयन्मानु
षोनिजूर्वात् । निमायिनोदानवस्यमायाऽअपादयत्पिबान्त्सुतस्य ॥ ४ ॥ पिबापिबेदिंद्रशूरसोममंदंतुत्वामंदिनः
सुतासः । पूणंतस्तेकुक्षीवर्धयंत्वित्थासुतः पौरऽइंद्रमाव ॥ त्वेऽइंद्राप्यभूमविप्राधियवनेमऽऋतयासपैतः । अवस्यवो

(२।१।११) श्रुधीहवमित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रोविराट्स्थानाअंत्यात्रिष्टुप् ।

धीमहिप्रशस्तिं सद्यस्तेरायोदावनेस्याम ॥ स्यामतेतऽइंद्रयेतऽऋतीऽअवस्यवऽऋजैवर्धयतः । शुष्मिन्तमंयंचाकनामदे
वास्मेरयिरासिवीरवतं ॥ रासिक्षयंरासिमित्रमस्मेरासिशर्धेऽइंद्रमारुतनः । सृजोषसोयेचमंदसानाः प्रवायवः पांत्यग्र
णीति ॥ व्यंत्विन्नयेषुमंदसानस्तपत्सोमं पाहिद्रुह्यादिंद्र । अस्मान्त्सुपृत्स्वातरुत्रावर्धयोद्यांबृहद्भिरकैः ॥ ५ ॥ बृहंत
ऽइन्नुयेतैतरुत्रोक्थेभिर्वासुभ्रमाविवासान् । स्तृणानासोवहिः पस्त्यावृत्त्वोताऽइदिंद्रवाजमगमन् ॥ उग्रेष्विभुशूरमंद
सानस्त्रिकद्रुकेषुपाहिसोममिंद्र । प्रदोधुवच्छुश्रुषीणानोयाहिहारैभ्यांसुतस्यपीति⁺ ॥ धिष्वाशवः शूरयेनवृत्रमवा
भिन्वानुमौर्णवाभं । अपावृणोज्योतिरार्यायनिसव्यतः सादिदस्युरिंद्र ॥ सनैमयेतऽऋतिभिस्तैरतोविश्वाः स्पृधुऽआ
यैणदस्यून । अस्मभ्यंतत्त्वाष्टं विश्वरूपमरैधयः साख्यस्यत्रिताय ॥ अस्यसुवानस्यमंदिनस्त्रितस्यन्यबुदंवावृधानोऽअ
स्तः । अवर्तयत्सूर्योनचक्रं भिनद्वलमिंद्रोऽअंगिरस्वान् ॥ नूनंसातेप्रतिवरैजरित्रेदुहीयदिंद्रदक्षिणामघोनी । शिक्षा
स्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ६ ॥ (२।२।१) योजातऽएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्कर्तुना
पर्यभूषत् । यस्यशुभ्रमाद्रोदसीऽअभ्यसेतांनृणस्यमहासजनासऽइंद्रः ॥ यः पृथिवीव्यथमानामहैह्यः पर्वतान्प्रकुपि
तांऽअरंभात् । योऽअंतरिक्षंविममेवरीयोयोद्यामस्तंभ्रात्सजनासऽइंद्रः ॥ योहत्वाहिमरिणात्सप्तसिंधून्योगाऽउदा

(२।२।१) योजातइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रश्चिष्टुप् ।

जदपधावलस्य । योऽअश्मनोरंतरं भिज्जानसंवृक्समसुसजनासुऽइंद्रः ॥ येनेमाविश्वान्यवनाकृतानियोदासंवर्णम
धरंगुहाकः । श्वग्नीवयोजिगीवाँलक्षमाददुर्यःपुष्टानि० ॥ यस्मापृच्छंतिकुहसेतिधोरमुतेमाहुर्नैषोऽअस्तीत्येनं । सो
ऽअर्यःपुष्टीर्विजऽइवामिनातिश्रदस्मैधत्त० ॥ ७ ॥ योरधस्यचोदितायःकृशस्ययोब्रह्मणोनाधमानस्यकीरेः । युक्त
ग्राणोयोवितासुशिप्रःसुतसोमस्य० ॥ यस्याश्वासःप्रदिशियस्यगावोयस्यग्रामायस्यविश्वेरथासः । यःसूर्ययऽउषसं
जजानयोऽअपानेतासजतासु० ॥ यंक्रंदसीसंयतीविह्वयेतेपरेवरऽउभयाऽअमित्राः । समानंचिद्रथमातस्थिवांसाना
नाहवेतेस० ॥ यस्मान्नऽऋतेविजयंतेजनासोयंयुध्यमानाऽअवसेहवैते । योविश्वस्यप्रतिमानंबभूवयोऽअच्युतच्युत्स० ॥
यःशश्वतोमह्येनोदधानानमन्यमानान्छर्वाजघानं । यःशर्धेतानानुददातिशृध्यायोदस्योर्हतास० ॥ ८ ॥ यःशंबरं
पर्वतेषुक्षियंतैचत्वारिंश्यांशुरद्यन्वविदत् । ओजायमानंयोऽअहिंजघानदानुंशयानंस० ॥ यःसस्तरिर्मवृषभस्तुवि
ष्मान्वासुजत्सर्तवेसससिंधून् । योरौहिणमस्फुरद्भ्रजबाहुर्धामारोहंतस० ॥ द्यावाचिदस्मैपृथिवीनमेतेशुष्माच्चिदस्य
पर्वताभयंते । यःसोमपानिचितोवज्रबाहुर्वोवज्रहस्तःस० ॥ यःसुन्वंतमवतियःपचंतयःशंसंतयःशशमानमूती । यस्य
ब्रह्मवर्धनंयस्यसोमोयस्येदंराधःस० ॥ यःसुन्वतेपचतेदुधऽआचिद्वाजदंर्षिसकिलासिसत्यः । वयंतंऽइंद्रविश्वहमिया

सःसुवीरासोविदधमावदेम ॥ ९ ॥ (२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतस्याऽअपस्परिमक्षुजातऽआविश्यासुवर्धते । तदाह
नाऽअभवत्पिप्युषीपयोशोःपीयूषप्रथमतदुक्थ्यं* ॥ सध्रीमार्यतिपरिबिभ्रतीःपयोविश्वक्त्यायप्रभरंतभोजनं । समा
नोऽअध्वाप्रवतामनुष्यदेयस्ताकृणोःप्रथमंसास्युकथ्यः* ॥ अन्वेकोवदतियद्दातितद्रूपामिनन्तदपाऽएकऽईयते । वि
श्वोऽएकस्यविनुदस्तिक्षतेयस्ता० ॥ प्रजाम्यःपुष्टिंविभजंतऽआसतेरयिमिवपृष्ठंप्रभवतमायते । असिन्वन्दष्टैःपितु
रत्तिभोजनंयस्ता० ॥ अधाकृणोःपृथिवींसंहशेदिवेयोधौतीनामहिहृन्नारिणक्पथः । तंत्वास्तोमैभिरुदभिर्नवाजिनंदे
वंदेवाऽअजनन्त्सास्युकथ्यः* ॥ १० ॥ योभोजनंचदयसेचवर्धनमार्द्रादाशुष्कंमधुमहुदोहिथ । सशेवधिनिदधिषेविवस्वति
विश्वस्यैकऽईशिषेसा० ॥ यःपुष्पिणींश्चप्रस्वश्चधर्मणाधिदानेव्यवनीरधारयः । यःशंसमाऽअजनोदिद्युतोदिवऽउ
रुर्वाऽअभितःसा० ॥ योनार्मरंसहवसुनिहंतवेपुक्षायचदासवैशायचावहः । ऊर्जयंत्याऽअपरिविष्टमास्यमुतैवाद्यपुं
रुक्ता० ॥ शतंवायस्यदशसाकमाद्यऽएकस्यश्रुष्टौयद्वचोदमाविथ । अरजौदस्यन्तसमुनन्दभीतयेसुप्राव्योऽअभवः
सा० ॥ विश्वेदनुरोधनाऽअस्यपौंस्यददुरस्मैदधिरेकुलवेधनं । षळस्तभ्राविष्टिरःपंचसंहशःपरिपरोऽअभवःसा० ॥
॥ ११ ॥ सुप्रवाचनंतवरवीर्यंयदेकेनऋतुनाविदसेवसु । जातूषिरस्यप्रवयःसहस्वतोयाचकथंसेद्रविश्वस्युकथ्यः* ॥

(२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रोजगस्यत्यात्रिष्टुप् ।

अरंगयः सरपसस्तरायकंतुर्वीतयेचव्यायचस्रुति । नीचासंतमुदनयः परावृजंप्रांधंश्राणंश्रवयन्त्सा० ॥ अस्मभ्यंतद्व
सोदानायराधः समर्थयस्वबहुतैवसव्यं । इन्द्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यन्बृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १२ ॥ (२।२।३)
अध्वर्यवोभरतेंद्रायसोममामत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । कामीहिवीरःसदमस्यपीतिजुहोतवृष्णेतदिदेशवष्टि ॥ अध्वर्य
वोयोऽअपोवम्रिवासंवृत्रंजघानाशन्यैववृक्षं । तस्माऽएतंभरततद्वधायैऽएषऽइंद्रोऽअर्हतिपीतिमस्य ॥ अध्वर्यवोयोह
भीकंजघानयोगाऽउदाजदपहिवलंवः । तस्माऽएतमंतरिक्षेनवातमिंद्रसोमैरोणुंतजूर्नवस्त्रैः ॥ अध्वर्यवोयऽउरणंजघा
ननवचस्त्रुवांसंनवतिंचबाहून् । योऽअर्बुदमवनीचावबाधेतमिंद्रसोमस्यभूथेहिनीत ॥ अध्वर्यवोयःस्वश्रूजघानयःशु
ष्णमशुषंयोव्यंसं । यःपिपुनमुचिंयोरुधिकांतस्माऽइंद्रायांधंसोजुहोत ॥ अध्वर्यवोयःशतंशंबरस्यपुरोबिभेदादमेनवपु
र्वीः । योवर्चिनःशतमिंद्रःसहस्रमपावपद्भरतासोममस्यै ॥ १३ ॥ अध्वर्यवोयःशतमासहस्रंभूम्याऽउपस्थेवपज्जघ
न्वान् । कुत्सस्यायोरतिथिग्वस्यवीराभ्यावृणंगभरतासोममस्यै ॥ अध्वर्यवोयन्नरःकामयाध्वेश्रुष्टीवहंतोनशथातदि
द्वै । गभस्तिपूतंभरतश्रुतायेंद्रायसोमंयज्यवोजुहोत ॥ अध्वर्यवःकर्तनाश्रुष्टिमस्मैवनेनिपूतंवन्ऽउन्नयध्वं । जुषाणोह
स्यमभिवावशेवऽइंद्रायसोमंमदिरंजुहोत ॥ अध्वर्यवःपयसोर्ध्वधागोःसोमैभिरीपृणताभोजमिंद्रं । वेदाहमस्यनिभृतं

(२।२।३) अध्वर्यवइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रक्षिपुप् ।

मऽएतद्विस्तंतंभूयोयजतश्चिकेत ॥ अध्वर्यवोयोदिव्यस्यवस्वोयःपार्थिवस्यक्षम्यस्यराजा । तमूर्देरंनपृणतायवेनेंद्रसोमे
भिस्तदपोवोऽअस्तु ॥ अस्मभ्यंतद्वसोदानायराधः समर्थयस्वबहुतैवसव्यं । इन्द्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यन्बृहद्वदेमविदथे
सुवीराः ॥ १४ ॥ (२।२।४) प्रधान्वस्यमहतोमहानिसत्यासत्यस्यकरणानिवोचं । त्रिकंद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यास्यमदेऽअ
हिमिंद्रो जघान ॥ अवंशेद्यामस्तभायद्वहंतमारोदसीऽअपृणदंतरीक्षं । सधारयत्पृथिवीपप्रथंक्षसोमस्यतामदऽइंद्रश्चका
र ॥ सद्योवप्राचोविमिमायमानैर्वज्रेणस्नान्यतृणन्नदीनां । वृथासृजत्पृथिभिर्दीर्घयाथैःसोमस्य० ॥ सप्रबोद्धन्परिगत्या
दभीतेर्विष्वमधागार्युधमिद्रेऽअग्नौ । संगोभिरश्वैरसृजद्रथेभिःसोमस्य० ॥ सऽईमहीधुनिमेतौररम्णात्सोऽअस्त्राद्वन
पारयत्स्वस्ति । तऽउत्स्नार्यरयिमभिप्रतस्थुःसोमस्य० ॥ १५ ॥ सोदंचंसिंधुमरिणान्महित्वावज्जेणानऽउषसःसंपि
पेष । अजवसोजविनीभिर्विवृश्नन्सोमस्य० ॥ सविद्वंऽअपगोहंकनीनामाविर्भवन्नुदतिष्ठत्परावृक् । प्रतिश्रोणःस्था
व्यग्नगचष्टसोमस्य० ॥ भिनद्धलमंगिरोभिर्गृणानोविपर्वतस्यदंहितान्यैरत् । रिणग्रोधांसिक्वृत्रिमाण्येषांसोमस्य० ॥
स्वप्नेनाभ्युप्याचुर्मुर्निधुनिचजघंथदस्यंप्रदभीतिमावः । रंभीचिदत्रविविदेहिरण्यंसोमस्य० ॥ नूनंसाते० ॥ १६ ॥
(२।२।५) प्रवःसताज्येष्ठतमायसुष्टुतिमग्राविवसमिधानेहविर्भरे । इंद्रमज्यंजरयंतमुक्षितंसनाद्युवानमवसेहवामहे ॥

(२।२।४) प्रधान्विसिदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रक्षिपुप् । (२।२।५) प्रवःसतामितिनवर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रो

यस्मादिन्द्राहुतः किंचनेमृते विश्वान्यस्मिन्त्संभृता धिवीर्या । जठरे सोमं तन्वीः सहो हस्ते वज्रं भरति शीर्षणि क्रतुं ॥ न
क्षोणीभ्यां परिभ्वेतऽइन्द्रियं न समुद्रैः पर्वतैरिन्द्रतेरथः । न ते वज्रमन्व श्रोति कश्चन यदा शुभिः पतसि यो जना पुरुः ॥ विश्वे ह्य
स्मै यजता यधृष्णवे क्रतुं भरति वृषभाय सश्च ते । वृषाय जस्वह विषा विदुष्टरः पिबेद्रसोमं वृषभेण भानुना ॥ वृष्णः कोशः पवते
मध्वऽऊर्मिर्वृषभाया वृषभाय पातवे । वृषणा ध्वर्युर्वृषभा सोऽअद्रयो वृषणं सोमं वृषभाय सुष्वति ॥ १७ ॥ वृषाते वज्रं ऽउ
त ते वृषारथो वृषणा हरी वृषभाण्या युधा । वृष्णो मदस्य वृषभत्वमीशिषऽइन्द्रसोमस्य वृषभस्य तृष्णुहि ॥ प्रतेनावनसमने
वचस्युवं ब्रह्मणा यामि सर्वनेषु दाधृषिः । कुविन्नोऽअस्य वचसो निबोधिषदिन्द्रमुत्सन्नवसुनः सिचामहे ॥ पुरा सैवाधादभ्या
ववृत्स्व नो धेनुर्नवत्संयवस्य पिप्युषी । सकृत्सुते सुमतिभिः शतक्रतो संपत्नीभिर्न वृषणो न सीमहि ॥ नूनं साते ० ॥ १८ ॥
(२।२।६) तदस्मै न व्यमंगिरस्वदर्चत शुष्माय दस्य प्रत्नयो दीरते । विश्वा यद्रोत्रा सह सापरी वृताम दे सोमस्य दं हिता न्यैर
यत् ॥ सभृतयो ह प्रथमाय धायऽस ओजो मिमानो महिमान्मातिरत् । शूरो यो युत्सु तन्वं परि व्यत शीर्षणि घामं हिना प्र
त्यमुंचत ॥ अधा कृणोः प्रथमं वीर्यं महद्यदस्याग्ने ब्रह्मणा शुष्ममैरयः । रथे ष्ठे न हर्यं श्वेन विच्युताः प्रजीरयः सिस्त्रते सध्यः
कपृथक् ॥ अधायो विश्वा भुवनाभि मज्मने शानकृत्स्नवयाऽअभ्यवर्धत । आद्रोदसी ज्योतिषा वह्निरात नोत्सी व्यन्त मां
जगत्यं त्यात्रिष्टु । (२।२।६) तदस्मादिति नवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समद इन्द्रो जगत्यं द्वे त्रिष्टुभौ ।

सिदुर्धिता समव्ययत् ॥ स प्राचीना न्यर्वतान्दं हुदोजसा धरा चीनम कृणोदुपामपः । अधारयत् पृथिवीं विश्वधाय समस्त
भ्रान्मायया घामवस्त्रसः ॥ १९ ॥ सास्माऽअरं बाहुभ्यां यं पिता कृणोद्विश्वं सादा जनुषो वेदं सस्परि । येनां पृथिव्यां नि
क्रिर्विशय ध्यै वज्रैर्गहत्स्य वृणक्तु विश्वणिः ॥ अमाजूरि वपित्रोः सचासती समाना दासदं सस्त्वामिये भगं । कृधि प्रकेतमु
पमास्या भरदृद्धिभागं तन्वोऽयेन मामहः ॥ भोजं त्वामिन्द्र वयं हुवेमददिष्टमिन्द्रापां सिवाजान् । अविर्हृद्वाचि त्रयान ऊ
ती कृधि वृषभिर्द्रवस्य सोनः ॥ नूनं साते प्र० ॥ २० ॥ (२।२।७) प्रातारथो नवो योजि सस्त्रिश्चतुर्युगस्त्रिंशः सस्तर
दिमः । दशारित्रो मनुष्यः स्वर्षाः सऽइष्टिभिर्मति भीरह्यो भूत् ॥ सास्माऽअरं प्रथमं स द्वितीयं मुतो तृतीयं मनुषः सहोता ।
अन्यस्यागर्भमन्यऽऊजं न तसोऽअन्येभिः सच ते जे न्यो वृषा ॥ हरी नु कंरथऽइन्द्रस्य योजमायै सूक्तेन वचसान्वेन । मोषु
त्वामत्र ब्रह्मो हि विप्रानिरीरमन्यजमाना सोऽअन्ये ॥ आद्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्रया ह्याचतुर्भिराषड्भिर्हूयमानः । आष्टाभि
र्दशभिः सोमपेयं मयं सुतः सुमखमा मृधस्कः ॥ आविंशत्या त्रिंशता या ह्यर्वाङ्गचत्वारिंशता हरिभिर्युजानः । आपंचाश
तासुरथेभिरिन्द्राषष्ट्या सस्त्या सोमपेयं ॥ २१ ॥ आशीत्या नवत्या या ह्यर्वाङ्गशतेन हरिभिरुह्यमानः । अयं हितेशु न
होत्रेषु सोमऽइन्द्रत्वायापरिषिक्तो मदाय ॥ मम ब्रह्मैन्द्रया ह्यच्छा विश्वा हरी धुरिधि ध्वारथस्य । पुरुत्रा हि विहव्यो बभूथा

(२।२।७) प्रातारथ इति वचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समद इन्द्रस्त्रिष्टु ।

श्रवसं.
अ. २ अ. ६
॥ ४२ ॥

स्मिन्नुत्सवनेमादयस्व ॥ नमः इन्द्रेण सख्यं वियोषदुस्सम्यग्मस्य दक्षिणा दुहीत । उपज्येष्ठे वरुथे गभस्तौ प्राये प्राये जिगी
वांसः स्याम ॥ नूनं साते ॥ २२ ॥ (२।२।८) अपां य्यस्यां धसो मदाय मनीषिणः सुवानस्य प्रयंसः । यस्मिंश्चिद्रः प्र
दिधिवा वृधानऽओको दुधे ब्रह्मण्यं तश्च नरः ॥ अस्य मे दानो मध्वो वज्रहस्तो हिमिन्द्रोऽअणो वृत्तं विवृश्चत् । प्रयद्वयो न स्वसं
राज्यच्छाप्रयांसि च न दीनां चक्रमंत ॥ समाहिं नऽइन्द्रोऽअणोऽअपां प्रेरयदहिहाच्छासमुद्रं । अर्जनयत्सूर्यं विदद्वाऽअकु
नाहो वयुना निसाधत् ॥ सोऽअप्रतीनिमनं वेपुरुणीं द्रोदाशहाशुषे हंति वृत्रं । सद्यो योनृभ्योऽअतसाय्यो भूत्पसृधाने
भ्यः सूर्यस्य सातौ ॥ समुन्वतऽइन्द्रः सूर्यमा देवो रीणऽअर्त्यायस्तवान् । आयद्वयिं गुहदवद्यमस्मै भरदंशनैतशोदशस्य न
॥ २३ ॥ सरंधयत्स दिवः सारथये शुष्णमशुषं कुयवं कुत्साय । दिवो दासाय नवति च न वेद्रः पुरो ब्यैरच्छं बरस्य ॥ एवा
तंऽइन्द्रो चथमहेमश्रवस्यानत्मानां वाजयंतः । अश्याम तत्सासमाशुषाणा न न मो वधरदैवस्य पीयोः ॥ एवाते गृत्समदाः
शूरमन्मावस्य वोनवयुना नितक्षुः । ब्रह्मण्यं तंऽइन्द्रतेन वीयऽइषमूर्जं सुक्षितं सुभ्रमं दयुः ॥ नूनं साते ॥ २४ ॥ (२।२।९)
वयं ते वयंऽइन्द्र विद्विषुणः प्रभरामहे वाजयुन रथं । विपन्यवो दीध्यतो मनीषा सुभ्रमियं क्षंतस्त्वावतोनृन् ॥ त्वं नऽइन्द्र
त्वाभि रूती त्वायतोऽअभिष्टिपासि जनान् । त्वमि नो दाशुषो वरुथे तथा धीरभियो न क्षतित्वा ॥ स नो युवेद्रो जोहूत्रः सखा

(२।२।८) अपां य्यस्येति नवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदइन्द्रं विष्टुप । (२।२।९) वयं त इति नवर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदइन्द्रं विष्टुप

मंडलं २
अनु. २

॥ ४२ ॥

शिवो नरामस्तुपाता । यः शंसंतयः शशमानमूतीपचैतंचस्तुवंतंच प्रणेष्ट ॥ तमुस्तुषऽइन्द्रं तं गृणीषेयस्मिन्पुरावा वृधुः
शाशुदुश्च । सवस्वः कामपीपरदियानो ब्रह्मण्यतो नूतनस्यायोः ॥ सोऽअंगिरसामुचथा जुजुष्वान् ब्रह्मातूतो दिद्रो गा तु
मिष्णन् । मुष्णन्नुषसः सूर्येण स्तवानश्रस्य चिच्छिभ्रत्पूव्याणि ॥ २५ ॥ सहश्रुतऽइन्द्रो नाम देवऽऊर्ध्वो भुवन्मनुषेद
स्ततमः । अवप्रियमंशं सानस्य साह्वान्छिरो भरहासस्य स्वधावान् ॥ सबृत्रहेंद्रः कृष्णयोनीः पुरंदरो दासीरैरयद्वि । अ
र्जनयन्मनवेक्षामपश्चसत्राशंसं यजमानस्य तूतोत् ॥ तस्मै तवस्य मनुदायि सत्रे द्रायदेवेभिरणी सातौ । प्रतियदस्य वज्रं
बाहोर्धुहृत्वीदस्य न्पुरऽआयसीनिं तारीत् ॥ नूनं साते ॥ २६ ॥ (२।२।१०) विश्वजिते धनजिते स्वर्जिते सत्राजिते नृजि
तेऽउर्वराजिते । अश्वजिते गोजितेऽअजिते भरेंद्राय सोमं यजताय हर्यंत ॥ अभिभुवेभिभंगाय वन्वतेषां ह्ययसहमानाय
वेधसे । तुविप्रये वह्नये दुष्टरीतवे सत्रासाहेनमऽइन्द्राय वोचत ॥ सत्रासाहोर्जनभक्षोर्जनसहश्च वनो युध्मोऽअनुजोषमु
क्षितः । वृत्तंचयः सहुरिर्विंक्षारितऽइन्द्रस्य वोचं प्रकृता निवीर्या* ॥ अनानुदो वृषभो दोधतो वधो गंभीरऽअध्वोऽअसंम
ष्टकाव्यः । रघुचोदः श्रथनो वीक्षितस्पृथुरिंद्रः सुयज्ञऽउषसः स्वर्जनत् ॥ यज्ञेन गा तु मसुरो विविद्रे धियो हिन्वानाऽउ
शिजो मनीषिणः । अभिस्वरा निषदागाऽअवस्यवऽइन्द्रे हिन्वाना द्रविणान्याशत ॥ इन्द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेहि चिसिं

तृतीयाविराड्पा । (२।२।१०) विश्वजित इति षडृचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदइन्द्रो जगत्यां त्राविष्टुप ।

दक्षस्यसुभगत्वमस्मे । पोषर्यीणामरिष्टितनूनांस्वाद्यानंवाचःसुदिनत्वमहौ ॥ २७ ॥ (२।२।११) त्रिकटु
 केषुमहिषोयवाशिरंतुविशुष्मस्तृप्तसोममपिबद्विष्णुनासुतंयथावशत् । सऽईममादमहिर्मकतर्वेमहामुरुंसैनसश्चहे
 वोदेवंसत्यमिंद्रैस्तत्यऽइंदुः ॥ अधत्विषीमांऽअभ्योजसाक्रिवियुधाभंवदारोदसीऽअपृणदस्यमज्मनाप्रवावृधे । अध
 त्तान्यंजठरेप्रेमरिच्यतसैनं ॥ साकंजातःऋतुनासाकमोजसाववक्षिथसाकंवृद्धोवीर्यैःसासहिर्मृधोविचर्षणिः । दा
 तारार्धःस्तुवतेकाम्यंवसुसैनं ॥ तवत्यन्नयनतोपऽइंद्रप्रथमंपूर्यदिविप्रवाच्यंकृतं । यदेवस्यशवसाप्रारिणाऽअसुरि
 गन्नपः । भुवद्विध्वंभ्यादैवमोजसाविदादूर्जशतंऋतुर्विदादिषं ॥ २८ ॥ (२।३।१) गणानांत्वागणपतिहवाम
 हेकविकंवीनामुपमश्रवंस्तमं । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतऽआनःशृण्वन्नृतिभिःसीदसादनं ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्यप्रचे
 तसोबृहस्पतेयज्ञियंभागमानशुः । उस्त्राऽइवसूर्योऽज्योतिषामहोविष्वेषामिज्जनिताब्रह्मणामसि ॥ आविबाध्यापरिरा
 पस्तमांसिचज्योतिष्मंतरथमृतस्यतिष्ठसि । बृहस्पतेभीमममित्रदंभनरक्षोहणंगोत्रभिदंस्वविदं ॥ सुनीतिभिर्नयसि
 त्रायंसेचनंयस्तुभ्यंदाशात्रतमंहोऽअश्रवत् । ब्रह्मद्विषस्तपनोमन्युमीरसिबृहस्पतेमहितत्तैमहित्वनं+ ॥ नतमंहोनदु

(२।२।११) त्रिकटुकेष्वितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्राद्याष्टिस्ततोद्वेअतिशकर्यावंत्याष्टिर्वा । (२।३।१) गणानामित्ये
 कोनविंशत्युच्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःआद्यापंचमीनवम्येकादशीसप्तदश्यंत्यानांब्रह्मणस्पतिःशिष्टानांबृहस्पतिर्जगतीपंचदश्यंत्येतिष्टुभौ ।

रितंकुतश्चननारातयस्तितिरुनद्वयाविनः । विश्वाऽइदस्माद्धूरसोविवाधसेयंसुगोपारक्षसिब्रह्मणस्पते ॥ २९ ॥
 त्वंनोगोपाःपथिकृद्विचक्षणस्तवंव्रतार्यमतिभिर्जरामहे । बृहस्पतेयो नोऽअभिहुरोदधेस्वातंमर्मर्तुदुच्छुनाहरस्वती ॥
 उतवायो नोमर्चयादनागमोरातीवामर्तःसानुकोवृकः । बृहस्पतेऽअपतंवर्तयापथःसुगंनोऽअस्यैदेववीतयेकृधि ॥
 त्रातारैत्वातनूनांहवामहेवस्पतरधिवृक्तारमस्मयुं । बृहस्पतेदेवनिदोनिर्वह्यमादुरेवाऽउत्तरंसुम्नमुन्नशन् ॥ त्वयावयं
 सुवृधाब्रह्मणस्पतेस्पर्हावसुमनुष्याददीमहि । यानोदूरेतुळितोयाऽअरातयोभिसंतिजंभयाताऽअनम्रसः ॥ त्वयाव
 यमुत्तमंधीमहेवयोबृहस्पतेपप्रिणासस्त्रिनायुजा । मानोदुःशंसोऽअभिदिप्सुरीशतप्रसुशंसामतिभिस्तारिषीमहि ॥ ३० ॥
 अनानुदोवृषभोजगिराहवंनिष्टाशत्रुंपृतनासुसासहिः । असिस्त्यऽऋणयाब्रह्मणस्पतऽउग्रस्यचिद्विमितावीकुहृषि
 णः ॥ अदेवेनमनसायोरिष्यतिशासामुग्रोमन्यमानोजिघांसति । बृहस्पतेमाप्रणक्तस्यनोवधोनिकर्मन्युंदुरेवस्यश
 र्धतः ॥ भरैषुहव्योनमसोपसद्योगंतावाजेषुसनिताधनंधनं । विश्वाऽइदुर्योऽअभिदिप्सोऽमृधोबृहस्पतिर्विववर्हा
 रथाऽइव ॥ तैजिष्ठयातपनीरक्षसस्तप्येत्वा निदेदधिरेदृष्टवीर्यं । आविस्तत्कृष्वयदसत्तऽउक्थ्यं१ बृहस्पतेविपरिरापो
 ऽअर्दय ॥ बृहस्पतेऽअतियदुर्योऽअहीह्युमद्विभातिऋतुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवसऽऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
 चित्रं+ ॥ ३१ ॥ मानःस्तेनेभ्योयेऽअभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिषवोन्नैषुजागृधुः । आदेवानामोहतेविब्रयोहृदिबृहस्प

पप्रथेपृथुविश्वेदुतापरिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ विश्वंसत्यमंघवानायुवोरिदापश्चनप्रमिनंतिव्रतंवा । अच्छैद्राब्रह्मणस्पतीहवि
नोभ्रंयुजैववाजिनाजिगातं ॥ उताशिष्टाऽअनुशृण्वंतिवह्नयः सभेयोविप्रोभरतेमतीधना । वीळुद्वेपाऽअनुवशऽऋणमाद
दिः सहवाजीसमिथेब्रह्मणस्पतिः ॥ ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशंसत्योमन्युर्महिकर्माकरिष्यतः । योगाऽउदाजत्सदिवेवि
चाभजन्महीवरीतिः शर्वसासरत्पृथक् ॥ ब्रह्मणस्पतेसुयमस्यविश्वहारायः स्यामरथ्योऽवयस्वतः । वीरेषुवीराऽउपपृग्धि
नस्त्वयदीशानोब्रह्मणावेषिमेहव ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययंतासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्भद्रंयदवैतिदेवाबृहद्वदे
मविदथेसुवीराः ॥ ३ ॥ (२।३।३) इंधानोऽअग्निवनवद्वनुष्यतः कृतब्रह्माशुशुवद्रातहव्यऽइत् । जातेनजातमतिसप्रस
संतेयंयंयुजैकृणुतेब्रह्मणस्पतिः ॥ वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतोगोभीर्यिंप्रथद्वोधेतित्मना । लोकंचतस्यतनयंचवर्धतेयं
यंयुजै ॥ सिंधुर्नक्षोदः शिमीवाऽऋषायतोवृषेववधीऽरभिवृष्योर्जसा । अग्रेरिवप्रसितिर्नाहवर्तव्येयंयुजै ॥ तस्माऽअर्ष
तिदिव्याऽअंसश्चतः ससत्त्वभिः प्रथमोगोषुगच्छति । अर्निभृष्टतविषिर्हत्योजसायंयुजै ॥ तस्माऽइद्विश्वेधुनयंतसिंधवो
च्छिद्राशर्मदधिरपुरुणि । देवानांसुभ्रेसुभगः सऽएधतेयंयुजै ॥ ४ ॥ (२।३।४) ऋजुरिच्छंसोवनद्वनुष्यतोदेवयन्निद
देवयंतमभ्यसत् । सुप्रावीरिद्वनवत्पृत्सुदुष्टरंयज्वेदयंज्योर्विभजातिभोजनं ॥ यजस्ववीरप्रविहिमनायतोभद्रमनः कृणु

(२।३।३) इंधानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती । (२।३।४) ऋजुरिदितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यशौनको

ष्ववृत्तूयं । हविकृणुष्वसुभगोयथासंसिब्रह्मणस्पतेरवऽआवृणीमहे ॥ सऽइज्जनेनसविशासजन्मनासपुत्रैर्वाजैर्भरतेध
नानृभिः । देवानायः पितरमाविवासतिश्चद्रामनाहविषाब्रह्मणस्पतिं ॥ योऽअस्मैहव्यैर्धृतवद्विरविधत्तंप्राचानयति
ब्रह्मणस्पतिः । उरुष्यतीमंहसोरक्षतीरिपोऽहोश्चिदस्माऽउरुचक्रिरजुतः ॥ ५ ॥ (२।३।५) इमागिरिऽआदित्येभ्योऽधृतस्त्रुः
सनाद्राजभ्योजुहोमि । शृणोतुमित्रोऽअर्यमाभगौनस्तुविजातोवरुणोदक्षोऽअंशः ॥ इमंस्तोमंसक्रतवोमेऽअद्यमित्रो
ऽअर्यमावरुणोजुषंत । आदित्यासः शुचंयोधारपूताऽअवृजिनाऽअनुवद्याऽअरिष्टाः ॥ तऽआदित्यासऽउरवोगभीरा
ऽअदब्धासोदिप्संतोभूर्यक्षाः । अंतःपश्यंतिवृजिनोतसाधुसर्वराजभ्यः परमाचिदंति ॥ धारयंतऽआदित्यासोजग
त्स्थादेवाविश्वस्यभुवनस्यगोपाः । दीर्घाधियोरक्षमाणाऽअसुर्यमृतावानश्चर्यमानाऽऋणानि ॥ विद्यामादित्याऽअवंसो
वोऽअस्ययदर्यमभ्यऽआचिन्मयोभु । युष्माकंमित्रावरुणाप्रणीतौपरिश्वभ्रैवदुरितानिवृज्यां ॥ ६ ॥ सुगोहिवोऽ
अर्यमन्मित्रपंथाऽअनृक्षरोवरुणसाधुरस्ति । तेनादित्याऽअधिबोचतानोयच्छंतानोदुष्परिहंतुशर्म ॥ पिपेतुनोऽअदि
तीराजपुत्रातिद्वेषांस्यर्यमासुगेभिः । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यशर्मोपस्यामपुरुवीराऽअरिष्टाः ॥ तिस्रोभूमीधारयन्त्राऽऋत
द्युन्त्रीणिप्रताविदथेऽअंतरेषां । ऋतेनादित्यामहिवोमहित्वंतदर्यमन्वरुणमित्रचारु ॥ त्रीरोचनादिव्याधारयंतहिर

गृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती । (२।३।५) इमागिरइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगार्त्समदः कूर्मआदित्यास्त्रिष्टुप् ।

प्ययाः शुचयो धारं पूताः । अस्वमजोऽनिमिषाऽदब्धाऽरुशंसाऽऋजवेमर्त्याय ॥ त्वं विश्वेषां वरुणासिराजाये च दे-
वाऽअसुरये च मर्ताः । शतं नो रास्वशरदो विचक्षेद्या मायूषि सुधितानि पूर्वा ॥ ७ ॥ न दक्षिणा विचिकितेन सव्या न प्राची-
नमादित्या नो तपश्चा । पाक्या चिद्वसवो धीर्या चिद्युष्मानीतोऽभयं ज्योतिरश्यां ॥ यो राजभ्यऽऋतनिभ्यो ददाशयं व-
र्धयति पुष्टयश्च नित्याः । सरेवान्यातिप्रथमोरथेन वसुदावा विदथेषु प्रशस्तः+ ॥ शुचिरपः सूर्यवसाऽदब्धऽउपक्षेति वृ-
द्धवयाः सुवीरः । न किष्टं त्वं तितो न दूराद्यऽआदित्यानां भवति प्रणीतौ ॥ अदिते मित्रवरुणो तमृळयद्दो वयं च कृमाकच्चि-
दागः । उर्वश्यामभयं ज्योतिरिद्रमानो दीर्घाऽअभिनशन्तमित्राः ॥ उभेऽअस्मै पीपयतः समीची दिवो वृष्टिं सुभगो नाम-
पुष्यन् । उभाक्षया वा जयं न्याति पृत्सू भावधौ भवतः साधूऽअस्मै ॥ यावो मायाऽअभिद्रुहेयजत्राः पाशाऽआदित्यारि-
पवे विवृत्ताः । अश्वीवताऽअतिथं रथेनारिष्टाऽउरावाशमन्स्याम ॥ माहं मघोनो वरुण प्रियस्य भूरि दान्नाऽआविदं गू-
मापेः । मारा यो राजन्सुयमादवस्थां बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ८ ॥ (२।३।६) इदं कवेरादित्यस्य स्वराजो विश्वानि
सां त्यभ्यस्तुमहा । अतियोमं द्रोय जथाय देवः सुकीर्तिभिश्चैवरुणस्य भूरैः ॥ तव व्रते सुभगासः स्याम स्वाध्याव रुणतुष्टुवां-
सः । उपार्यन्ऽउषसां गोमतीनामग्न्यो न जरमाणाऽअनुद्यन्+ ॥ तव स्याम पुरुवीरस्य शर्मन्नु रुशंसस्य वरुणप्रणेतः । यूयं
(२।३।६) इदं कवेरित्येकादश चैत्यसूक्तस्य गार्त्समदः कूर्मो वरुणस्त्रिष्टुप् । (दशमीदुःस्वप्रनाशिनी त्रिष्वपि सूक्तेषु पाक्षिको गृत्समदोऽस्येव) ।

नः पुत्राऽअदितेरदब्धाऽअभिक्षमध्वं युज्याय देवाः ॥ प्रसीमादित्योऽअसृजद्विधुताऽऋतं सिंधवो वरुणस्य यंति । न श्रा-
म्यंति न विमुच्यंते वयोनं पमूरधुयापरिजम्न ॥ विमच्छंथायरशनामिवागंऽऋध्यामते वरुणस्वामृतस्य । मातंतुं श्छेदिव-
यंतो धियं मे मामात्रा शार्थपसः पुरऽऋतोः+ ॥ ९ ॥ अपो सुम्यक्ष वरुणभियं संमत्सम्राट्तावो नुमा गृभाय । दामेव वत्सा द्वि-
मुमुग्धं होन हित्व दारे निमिषश्च नेशे ॥ मानो वधैर्वरुणयेतऽइष्टावेनः कृण्वंतं मसुरभ्रीणांति । मा ज्योतिषः प्रवसथानि ग-
न्मविषमृधः शिश्रथो जीवसेनः ॥ नमः पुरातै वरुणो तनूनमुतापरंतुं विजात ब्रवाम । त्वेहिकं पर्वतेन श्रितान्यप्रच्युतानि
दूळमव्रतानि ॥ परऽऋणासां वीरधमत्कृतानि माहं राजन्नन्यकृतेन भोजं । अव्युष्टाऽइन्नुभूयसीरुषासऽआनो जीवान्य-
रुणता सुशाधि ॥ यो मे राजन्न्युज्यो वासखा वास्वमेभयं भीरवेमह्यमाह । स्तेनो वायो दिप्सति नो वृको वा त्वंतस्माद्वरुणपा-
ह्यस्मान्+ ॥ माहं ० ॥ १० ॥ (२।३।७) धृतव्रताऽआदित्याऽइषिराऽआरेमत्कर्तरहसूरिवागः । शृण्वतो वो वरुणमित्रदेवा-
भद्रस्य विद्राऽअवसेहुवेवः ॥ यूयं देवाः प्रमतिर्युयमोजो यूयं द्वेषांसि सनुत र्युयोत । अभिक्षत्तारोऽअभिक्षमध्वमद्याचनो-
मृळयतापरंच ॥ किमु नुवः कृणवा मापरेण किंसनेन वसवऽआप्येन । यूयं नो मित्रावरुणादिते च स्वस्तिभिर्द्रामरुतो दधात ॥
ह्येदेवा यूयमिदापयः स्थते मृळतनाधमाना यनह्यं । मावोरथो मध्यमवाळुते भुन्मायुष्मावत्स्वापिषुश्रमिष्म ॥ प्रवऽएको

(२।३।७) धृतव्रता इति सप्त चैत्यसूक्तस्य गार्त्समदः कूर्मो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदप्रयोगे—आद्यानां षण्णां विश्वेदेवाः अंत्या वारुणः) ।

मिमयभूयागोयन्मापितेवकितवंशशास । आरेपाशाऽआरेऽअधानिदेवामामाधिपुत्रेविमिवग्रभीष्ट ॥ अर्वाचोऽअद्या
भवतायजत्राऽआवोहादिभयमानोव्ययेयं । त्राध्वनोदेवानिजुर्वृकस्यत्राध्वंकर्तादवपदोयजत्राः ॥ माहं० ॥ ११ ॥
(२।३।८) ऋतंदेवायकृण्वतेसंवित्रऽइंद्रायाहिघ्नेनरमतऽआपः । अहरहर्यात्यक्तुरपांकियात्याप्रथमःसर्गऽआसां ॥ योवृ
त्रायसिनमत्राभरिष्यत्प्रतंजनित्रीविदुषऽउवाच । पथोरदंतीरनुजोषमस्मैदिवेदिवेधुनयोयंत्यर्थ ॥ ऊर्ध्वोह्यस्यादध्यंतरि
क्षेधावृत्रायप्रवधंजभार । मिहंवसानऽउपहीमदुद्रोत्तिग्मायुधोऽअजयच्छत्रुमिंद्रः ॥ बृहस्पतेतपुषाश्वेवविध्यवृकद्वरसो
ऽअसुरस्यवीरान् । यथाजघंथधृषतापुराचिदेवाजहिशत्रुमस्माकमिंद्र ॥ अवक्षिपदिवोऽअश्मानमुच्चायेनशत्रुमंदसानो
निजूर्वाः । तोकस्यसातौतनयस्यभूरेऽस्माँऽअर्धकृणुतादिंद्रगोनां ॥ १२ ॥ प्रहिकृतुंवृहथोयंवनुथोरध्रस्यस्थोयजमानस्य
चोदौ । इंद्रासोमायुवमस्माँऽअविष्टमस्मिन्भयस्थकृणुतमुलोकं ॥ नमातमन्नश्रमन्नोततंद्रन्नवोचाममासुनोतेतिसो
यं । योमेषूणाद्योदद्योनिबोधाद्योमासुन्वंतमुपगोभिरायत् ॥ सरस्वतित्वमस्माँऽअविष्टिमरुत्वतीधृषतीजैषिशत्रून् ।
त्यंचिच्छर्धंतंविषीयमाणमिंद्रोहंतिवृषभंशंडिकानां ॥ योनःसनुत्यऽउतवाजिघत्सुरभिरुयायतंतिगितेनविध्य । बृ
हस्पतऽआयुधैर्जैषिशत्रून्द्रुहेरीषंतंपरिंधेहिराजन् ॥ अस्माकैभिःसत्वाभिःशूरशूरैर्वीर्याकृधियानितेकर्त्तानि । ज्योगं

(२।३।८) ऋतंदेवायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदइंद्रःपष्ठयाइंद्रासोमौअष्टम्याःसरस्वतीनवम्याबृहस्पतिरेकादश्यामरुतस्त्रिष्टु

भूवन्ननुधूपितासोहृत्वीतेषामाभरानोवसूनि ॥ तंवःशर्धमारुतंसुम्रयुगिरोपब्रुवेनमसादैव्यंजनं । यथारयिसर्ववीरं
शामहाऽअपत्यसाचंश्रुत्यंदिवेदिवे ॥ १३ ॥ (२।३।९) अस्माकमित्रावरुणावतरंधमादित्यैरुद्रैर्वसुभिःसचाभुवा ।
प्रयद्वयोनपसुन्वस्मन्स्परिश्रवस्यवोहृषीवंतोवनर्षदः ॥ अधस्मानऽउदवतासजोषसोरथंदेवासोऽअभिविधुवाज्युं ।
यदाशवःपद्याभिस्त्रितोरजःपृथिव्याःसानौजघनंतपाणिभिः ॥ उतस्यनऽइंद्रोविश्वचर्षणिर्दिवःशर्धेनमारुतेनसुक्र
तुः । अनुनुस्थात्यवृकाभिरूतिभीरथंमहेसनयेवाजसातये ॥ उतस्यदेवोभुर्वनस्यसक्षणिस्त्वष्टाग्नाभिःसजोषाजुजुवद्र
थं । इळाभगोबृहद्विहोतरोदसीपुषापुरंधिरश्विनावधापती ॥ उतत्येदेवीसुभगेमिधुहशोषासानक्ताजगतामपीजुवा ।
सुषेयद्वौपृथिविनव्यसावचःस्थानुश्चवयस्त्रिवयाऽउपस्तिरे ॥ उतवःशंसमुशिजामिवदमस्याहिर्बुध्नोर्जएकपादुत ।
त्रितऽऋभुक्षाःसविताचनोदधेपांनपादाशुहेमाधियाशमि ॥ एतावोवदम्युद्यतायजत्राऽअतक्षत्रायवोनव्यसेसं । श्र
वस्यवोवाजंचकानाःसस्तिर्नरथ्योऽअहधीतिमश्याः ॥ १४ ॥ (२।३।१०) अस्यमेद्यावापृथिवीऽऋतायतोभूतमवि

बंत्याजगती । (२।३।९) अस्माकमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोविश्वेदेवाजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । (भेदपक्षे—आद्यायामित्रावरुणौ
द्वितीयाचतुर्थोपंचमीनांविश्वेदेवाःतृतीयायाउषासानक्तापष्टाद्यावापृथिवीसप्तम्याइंद्रः) । (२।३।१०) अस्यमइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यशौनको
गृत्समदआद्यायाद्यावापृथिवीद्वितीयातृतीययोरिंद्रः (त्वष्टावा) चतुर्थोपंचम्योराकाषष्ठीसप्तम्योःसिनीवालीअंत्यायागुंगूसिनीवाली
राकासरस्वतीद्राणीवरुणान्योजगतीअंत्यास्तिस्त्रोनुष्टुभः ।

त्रीवचंसःसिषासतः । ययोरायुःप्रतरंतेऽइदंपुरऽउपस्तुतेवसूयुर्वीमहोदधे ॥ मानोगुह्यारिपऽआयोरहंन्मन्मानेऽ
आभ्योरीरधोदुच्छुनाभ्यः । मानोवियौःसख्याविद्धितस्यनःसुन्नायतामनसातत्त्वमेहे ॥ अहेळतामनसाश्रुष्टिमाव
हदुहानांधेनुपिप्युषीमसश्चतै । पद्याभिराशुवचसाचवाजिनंत्वांहिनोमिपुरुहूतविश्वहा ॥ एकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवे
शृणोतुनःसुभगाबोधतुत्मना । सीव्यत्वपःसूच्याच्छिद्यमानयाददातुवीरंशतदायमुक्थ्य* ॥ यास्तेराकेसुमतयःसुपेश
सोयाभिर्ददासिदाशुषेवसूनि । ताभिर्नोऽअद्यसुमनाऽउपागहिसहस्रपोषंसुभगेरराणा ॥ सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवा
नामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजादेविदिदिहिनः ॥ यासंबाहुःस्वंगुरिःसुषूमाबहुसूवरी । तस्यैविश्वद्वयैहविःसि
नीवाल्यैजुहोतन ॥ यागुंगूर्यासिनीवालीयाराकायासरस्वती । इंद्रागीमहऽउतयैवरुणानीस्वस्त्यै ॥ १५ ॥ (२।४।१)
आतेपितर्मरुतांसुम्रमेतुमानःसूर्यस्यसंहशोयुयोथाः । अभिनोवीरोऽअर्वतिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः ॥ त्वादत्ते
भीरुद्रशंतमेभिःशतंहिमाऽअशीयभेषजेभिः । व्यंश्मद्वेषौवितरंव्यहोव्यमीवाश्चातयस्वाधिषूचीः ॥ श्रेष्ठोजातस्यरु
द्रश्रियासितवस्तमस्तवसावज्रवाहो । पथिणःपारमंहसःस्वस्तिविश्वाऽअभीतीरपंसोयुयोधि ॥ मात्वारुद्रचक्रुधामान
मोभिर्मादुष्टुतीवृषभमासहती । उन्नोवीराऽअर्पयभेषजेभिर्भिषकमंत्वाभिषजांशृणोमि ॥ हवीमभिर्हवतेयोहविर्भिरव

(२।४।१) आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोजगत्यात्रिष्टुप् ।

स्तोमैभीरुद्रंदिषीय । ऋदुदरःसुहवोमानोऽअस्यैबभ्रुःसुशिप्रोरीरधन्मनायै ॥ १६ ॥ उन्मांममंदवृषभोमरुत्वान्व
क्षीयसावयंसानाधमानं । घृणीवच्छायामरपाऽअशीयाविवासेयरुद्रस्यसुम्रं+ ॥ केश्यतेरुद्रमृळयाकुहस्तोयोऽअस्ति
भेषजोजलाषः । अपभर्तारपसोदैव्यस्याभीनुमावृषभचक्षमीथाः ॥ प्रवभ्रवेवृषभार्यश्वतीचेमहोमहींसुष्टुतिमीरया
मि । नमस्याकल्मलीकिनंनमोभिर्गृणीमासित्वेषंरुद्रस्यनाम ॥ स्थिरेभिरंगैःपुरुषरूपऽउग्रोवभ्रुःशुक्रेभिःपिपिशेहिरं
ण्यैः । ईशानादस्यभुवनस्यभूरेर्नवाऽउयोषद्रुद्रादसूर्य* ॥ अहंन्विभषिंसायकानिधन्वाहंन्निष्कंयजतंविश्वरूपं । अहं
न्निदंदयसेविश्वमभ्वंनवाऽओजीयोरुद्रत्वदस्ति ॥ १७ ॥ स्तुहिश्रुतंगतंसदंयुवानंमृगंभीममुपहृलुमुग्रं । मृळजंरि
त्रेरुद्रस्तवानोन्यतेऽअस्मन्नवपंतुसेनाः ॥ कुमारश्चित्पितरंवंदमानंप्रतिनानामरुद्रोपयंतं । भूरैर्दातारंसत्पतिंगृणीषे
स्तुतस्त्वभेषजारास्यस्मे+ ॥ यावोभेषजामरुतःशुचीन्याशंतमावृषणोयामयोभु । यानिमनुरवृणीतापितानस्ताशंच
योश्चरुद्रस्यवदिम ॥ परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेषस्यदुर्मतिर्महीगात् । अवस्थिरामधर्वस्यस्तनुष्वमीदृस्तोकायतनं
यायमृळ ॥ एवावभ्रोवृषभचेकितानयथादेवनहंणीपेनहंसि । हवनश्रुन्नोरुद्रेहवोधिबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १८ ॥
(२।४।२) धारावराभरुतोधृष्णवोसोमृगानभीमास्तविषीभिरर्चिनः । अग्रयोनशुशुचानाऽऋजीपिणोभूमिधमंतो

(२।४।२) धारावराहतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोजगत्यात्रिष्टुप् ।

ऽअपगाऽअवृष्वत ॥ द्यावोनस्तृभिश्चितयंतस्त्रादिनोव्यं१ध्रियानद्युतयंतवृष्टयः । रुद्रोयद्वोमरुतोरुक्मवक्षसोवृषा
जनिपृश्न्याःशुक्रऽऊर्ध्वनि ॥ उक्षंतेऽअश्वंऽअत्यंऽइवाजिषुनदस्यकैस्तुरयंतऽआशुभिः । हिरण्यशिप्रामरुतोदवि
ध्वतःपृक्षंयाथपृषतीभिःसमन्यवः ॥ पृक्षेताविश्वामुवनाववक्षिरेमित्रायवासदमाजीरदानवः । पृषदश्वसोऽअनवभ्र
राधसऽऽजिप्यासोनवयुनेषुधूर्षदः ॥ इधंन्वभिर्धेनुभीरंश्चदूधभिरध्वस्मभिःपृथिभिर्भ्राजदृष्टयः । आहंसासोनस्व
सराणिगंतनुमधोर्मदायमरुतःसमन्यवः ॥ १९ ॥ आनोब्रह्माणिमरुतःसमन्यवोनरांनशंसःसर्वनानिगंतन । अश्वं
मिवपिप्यतधेनुमूधनिकर्ताधिर्यंजरित्रेवाजपेशसं ॥ तंनोदातमरुतोवाजिनरथंऽआपानंब्रह्मचितयंहिवेदिवे । इषं
स्तोतृभ्योवृजनेषुकारवैसनिमेधामरिष्टंदुष्टरंसहः ॥ यद्युजतेमरुतोरुक्मवक्षसोश्वात्रथेषुभगऽआसुदानवः । धेनुर्नशि
श्वेस्वसरेषुपिन्वतेजनायरातहविषेमहीमिषं ॥ योनोमरुतोवृकतातिमत्योरिपुर्दधेवसवोरक्षतारिषः । वर्तयंततपुषाच
क्रियाभितमवरुद्राऽअशसोहंतनावधः ॥ चित्रंतद्वोमरुतोयामचेकितेपृश्न्यायदूधरप्यापयोदुहुः । यद्वानिदेनवमान
स्यरुद्रियास्त्रितंजरायजुरतामदाभ्याः ॥ २० ॥ तान्वोमहोमरुतऽएव्यान्नोविष्णोरेपस्यप्रभृथेहवामहे । हिरण्यवर्णा
न्ककुहान्यतस्त्रुचोब्रह्मण्यंतःशंस्यंराधेऽईमहे ॥ तेदशग्वाःप्रथमायज्ञमूहिरेतेनोहिन्यंतुपसोव्युष्टिषु । उपानरामीररु
णैरपौणुतेमहोज्योतिषाशुचतागोऽअर्णसा ॥ तेक्षोणीभिररुणेभिर्नाजिभीरुद्राऽऽतस्यसदनेषुवावृधुः । निमेधमाना

ऽअत्येनपाजसासुश्रुद्रंवर्णदधिरसुपेशसं ॥ तांऽइयानोमहिवरूथमुतयऽउपघेदेनानमसागृणीमसि । त्रितोनयान्पंच
होतृन्भिष्टयऽआववर्तदवरान्चक्रियावसे ॥ ययारंप्रपारयथात्यंहोययानिदोमुंचथवंदितारं । अर्वाचीसामरुतोयाव
ऽऊतिरोषुवाश्रेवसुमतिजिगातु ॥ २१ ॥ (२।४।३) उपेमसृक्षिवाजयुर्वचस्यांचनोदधीतनाद्योगिरोमे । अपानपा
दाशुहेमाकुवित्सुपेशसस्करतिजोषिषिद्धि ॥ इमंस्वस्मंहृदऽआसुतंष्टमंत्रवोचेमकुविदस्यवेदत् । अपानपादसुर्यस्यम
ह्माविश्वान्ययोभुवनाजजान ॥ समन्यायंत्युपयंत्यन्याःसमानमूर्वनद्यःपृणति । तमृशुचिंशुचयोदीदिवांसमपांनपातं
परितस्थुरापः ॥ तमस्मेरायुवतयोयुवानंमर्मज्यमानाःपरिर्यंत्यापः । सशुक्रेभिःशिकभीरेवदस्मेदीदायानिध्मोघृतनि
र्णिगप्सु+ ॥ अस्मैतिस्त्रोऽअव्यध्यायनारीर्देवायदेवीर्दिधिपंत्यन्नं । कृताऽइवोपहिप्रसर्सेऽअप्सुसपीयूषंयतिपूर्वसू
नां ॥ २२ ॥ अश्वस्यात्रजनिमास्यचस्वर्द्रुहोरिषःसंपृचःपाहिसूरीन् । आमासुपृषुपरोऽअप्रमृष्यंनारांतयोविनशन्नानृ
तानि ॥ स्वऽआदमेसुदुघायस्यधेनुःस्वधापीपायसुभ्वन्नमसि । सोऽअपांनपादूर्जयन्नप्स्व१तर्वसुदेयायविधतेविभा
ति ॥ योऽअप्स्वाशुचिनादैव्येनऽऽकृतावाजंस्त्रऽउर्वियाविभाति । व्याऽइदन्याभुवनान्यस्यप्रजायंतवीरुधश्चप्रजा
भिः ॥ अपानपादाह्यस्यादुपस्थंजिह्वानामुध्वोविद्युतंवसानः । तस्यज्येष्ठमहिमानंवहतीहिरण्यवर्णाःपरिर्यंतियह्वीः+ ॥

(२।४।३) उपेमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोपांनपात्रिष्टुप् ।

हिरण्यरूपः सहिरण्यसंहृत्पांनपात्सेदु हिरण्यवर्णः । हिरण्ययात्परियोनैर्निषद्या हिरण्यदाददत्यन्नमस्मै ॥ २३ ॥ तदस्या
नीकमुतचारुनामापीच्यवर्धतेनसुरपां । यमिंधतेयुवतयः समित्था हिरण्यवर्णघृतमन्नमस्य ॥ अस्मैवहूनामवमायसख्ये
यज्ञैर्विधेमनमसाहविभिः । संसानुमार्ज्मिदिधिषामिबिल्मैर्दधाम्यन्नैः परिवंदऽऽक्रुग्भिः⁺ ॥ सऽईवृषाजनयुत्तासुगर्भस
ऽईशिशुर्धयतिरिंहति । सोऽअपांनपादनभिभ्लातवर्णोन्यस्येवेहतन्वाविवेष ॥ अस्मिन्पदेपरमेतस्थिवांसमध्वस्माभि
विश्वहादीदिवांसै । आपोनत्रैघृतमन्नंवहंतीः स्वयमत्कैः परिदीयंतियह्नीः⁺ ॥ अयांसमग्रे सुक्षितिजनायायांसमुमघवन्न्यः
सुवृक्तिं । विश्वंतद्भद्रयदवैतिदेवाबृहद्देवविदथेसुवीराः ॥ २४ ॥ (२।४।४) तुभ्यंहिन्वानोवसिष्टाऽअपोधुक्षन्त्सी
मविभिरद्रिभिर्नरैः । पिबेद्रस्वाहाप्रहुतवषट्कृतहोत्रादासोमंप्रथमोयऽईशेषे ॥ यज्ञैः संभिश्चाः शृपतीभिरुष्टिभिर्याम
न्धुभ्रासोऽअंजिषुप्रियाऽउत । आसद्याबृहिर्भैरतस्यसूनवः पोत्रादासोमंपिबतादिवोनरः ॥ अमेव नः सुहवाऽआहिगंतं
ननिबर्हिषिसदतनारणिष्टन । अथामंदस्वजुजुषाणोऽअंधसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिः सुमद्रणः ॥ आर्वक्षिदेवाऽइहविप्रय
क्षिचोशन्होतर्निषदायोनिषुत्रिषु । प्रतिवीहिप्रस्थितंसोम्यमधुपिबाग्नीध्रात्तवभागस्यतृणुहि ॥ एषस्यतंतन्वो नृम्यवर्ध
नः सहऽओजः प्रदिविबाहोर्हितः । तुभ्यंसुतोमघवन्तुभ्यमाभृतस्त्वमस्य ब्राह्मणादातृपतिव ॥ जुषेथांयज्ञवोधंतहवस्य
(२।४।४) तुभ्यमितिषड्वचस्यसूक्तस्यशौनकोगुत्समदः इन्द्रो मरुतस्त्वष्टाग्निरिन्द्रो मित्रावरुणावितिक्रमेण देवताजगती । (एताऋतुदेवताः) ।

मेसत्तोहोतानिविदः पुर्व्याऽअनु । अच्छाराजानानमऽएत्यावृतंप्रशास्त्रादापिबतंसोम्यमधु ॥ २५ ॥ द्वितीयेसप्तमः ॥

पंचदशाध्याये वर्गाः २५ सूक्तानि १३ ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ बृहस्पतय. ब्रह्मणस्पतय. इंद्राब्रह्मणस्प
तिभ्या. ब्रह्मणस्पत. १३ आदित्येभ्य. १७ वरुणाय. ११ विश्वेभ्योदेवेभ्यः ७ [भे. विश्वे. ६ वरुणा. १] वरुणाय. इंद्रायेदं. ५ इंद्रासोमाभ्या. इंद्राये.
सरस्वतीइंद्राभ्यां. बृहस्पतय. इंद्राये. मरुद्भ्य. विश्वान्दे. ७ [भे. मित्रावरुणाभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. उषासानक्ताभ्या.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. २] यावापृथिवीभ्या. इंद्राये. २ राकायाइ. २ सिनीवाल्या. २ गुग्मसिनीवालीराकासरस्वतींद्राणीवरुणानीभ्य. रुद्राये. १५
मरुद्भ्य. १५ अपांनप्लेग्नय. १५ इंद्राये. मरुद्भ्य. त्वष्ट्रे. अग्नय. इंद्राये. मित्रावरुणाभ्यामि. ॥ इति द्वितीयेसप्तमः ॥ ७ ॥

मंदस्वोदुष्यएकादशसावित्रं ग्रावाणेवाष्टावाश्विनंसोमापूषणाषट्सोमापौष्णमंत्योर्ध्वचोप्यदितेर्वायोसैकागाय
त्रमुक्तादेवताः प्रउगेणाद्येतुत्तचैत्यैर्द्रवायवीद्यावापृथिव्योत्यस्तुचोहविर्धानोवांनृतीयः पादोवाग्नेयोवितमेनुष्टु
भौबृहतीचकनिक्रदत्तचंप्रदक्षिणिजागतमभ्येतिशक्रयैथैताभ्यामृषिरध्वनिवाश्यमानंशकुंतंतुष्टावकुशिक
स्त्वैषीरथिरिंद्रतुल्यंपुत्रमिच्छन्ब्रह्मचर्यंचचारंतस्येद्रएवगाथीपुत्रो जज्ञैर्गाथिनोविश्वामित्रैः सतृतीयंमंडलमपश्य
त्सोमस्यत्र्यधिकवैश्वानरायपंचोनावैश्वानरीयंतुजागतंतुवैश्वानरायैकादशंसमित्समिदाप्रियः प्रत्यग्निः प्रकार
वइत्याग्नेययोरन्यासामपिनिपातोदृश्यते ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ इतः षट्ऋतुदेवताः ।

हरिःओम् (२।४।५) मंदस्वहोत्रादनुजोषमंधसोर्ध्वयवःसपूर्णावध्यासिचै । तस्माऽएतंभरततद्वशोद्विहोत्रात्सोमैद्र
विणोदःपिबेऽऋतुभिः ॥ यमुपूर्वमहुवेतमिदंहुवेसेदुहव्योद्विर्योनामपत्यते । अध्वर्युभिःप्रस्थितंसोम्यमधुपोत्रात्सोमैद्र
वि० ॥ मेघंतुतेवहयोयेभिरीयसेरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोऽअभिगूर्यात्वंनेष्ट्रात्सोमैद्रवि० ॥ अपा
द्वोत्रादुतपोत्रादमत्तोतनेष्ट्रादजुषतप्रयोहितं । तुरीयंपात्रममृक्तममर्त्यद्रविणोदाःपिवतुद्राविणोदसः+ ॥ अर्वाचमद्य
यय्यनृवाहणरथंयुजाथामिहवाविमोचनं । पृक्तंहवींषिमधुनाहिकंगतमथासोमैपिवतंवाजिनीवसू ॥ जोष्यग्नेसमिधं
जोष्यहृतिंजोषित्रह्मजन्यंजोषिसुष्टुतिं । विश्वेभिर्विश्वेऽऋतुनावसोमहऽउशन्देवाऽउशतःपाययाहविः ॥ १ ॥
(२।४।६) उदुष्यदेवःसवितासवायशश्वत्तमतदपावहिरस्थात् । नूनंदेवेभ्योविहिधातिरत्नमथाभजद्भीतिहोत्रंस्व
स्तौ ॥ विश्वस्यहिश्रुष्टयेदेवऽऊर्ध्वःप्रवाहवापृथुपाणिःसिसर्ति । आपश्चिदस्यव्रतऽआनिमृग्राऽअयंचिद्वातोरमतेपारि
जमन् ॥ आशुभिश्चिद्यान्विमुचातिनूनमरीरमदतमानंचिदेतोः । अह्यर्षूणांचिद्र्ययाऽअविष्यामनुव्रतंसवितुर्मोक्या
गात् ॥ पुनःसमव्यद्विततंवयंतीमध्याकतोन्यधाच्छकमधीरः । उत्संहायास्याद्यैतूरदधररमतिःसवितादेवऽआगा

(२।४।५) मन्दस्वेतिपट्टचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःआद्यानांचतसृणांद्रविणोदाःपंचम्याआश्विनौषष्ठ्याअग्निर्जगती । (२।४।६)
उदुष्यइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःसवितात्रिष्टुप् ।

त् ॥ नानौकांसिदुर्योविश्वमायुर्वितिष्ठतेप्रभवःशोकोऽअग्नेः । ज्येष्ठमातासुनवेभागमाधादन्वस्यकेतमिषितंसवित्रा
॥ २ ॥ समाववतिविष्टितोजिगीषुर्विश्वेपांकामश्चरताममाभूत् । शश्वोऽअपोविकृतंहित्व्यागादनुव्रतंसवितुदैव्यस्य ॥
त्वयाहितमप्यमप्सुभागंधन्वान्वामृगयसोवितस्थुः । वनानिविभ्योनकिरस्यतानिव्रतादेवस्यसवितुर्मिनंति ॥ याद्रा
ध्यैवरुणोयोनिमप्यमनिशितंनिमिषिजभुराणः । विश्वोमार्ताडोव्रजमापशुर्गात्स्थशोजन्मानिसविताव्याकः ॥ नय
स्येद्रोवरुणोनमित्रोव्रतमर्यमानमिनंतिरुद्रः । नारातयस्तमिदंस्वस्तिहुवेदेवंसवितारंनमोभिः ॥ भगंधियंवाजयंतःपु
रंधिनराशंसोम्रास्पतिर्नोऽअव्याः । आयेवामस्यसंगथेरयीणांप्रियादेवस्यसवितुःस्याम ॥ अस्मभ्यंतद्विवोऽअज्यःपृ
थिव्यास्त्वयादत्तंकाम्यंराधुऽआगात् । शयंस्तोतृभ्यऽआपयेभवात्युरुशंसायसवितर्जरित्रे ॥ ३ ॥ (२।४।७) ग्रा
वाणेवतदिदर्थजरथेगृध्रैववृक्षानिधिमंतमच्छ । ब्रह्माणेवविदर्थऽउक्थशासादुतेवहव्याजन्यापुरुत्रा ॥ प्रातर्यावाणार
थ्यैववीराजेवयमावरमासचेथे । मेनेऽइवतन्वाऽशुभमानेदंपतीवक्रतुविदाजनेषु ॥ शृंगेवनःप्रथमागतमर्वाकशफा
विवजभुराणातरौभिः । चक्रवाकेवप्रतिवस्तोरस्त्रार्वाचायातरथ्यैवशक्रा ॥ नावेवनःपारयतंयुगेवनभ्येवनऽउपधीव
प्रधीव । श्वानेवनोऽअरिपण्यातनूनखगलेवविघ्नसःपातमस्मान् ॥ वातेवाजुर्यानद्यैवरीतिरक्षीऽइवचक्षुषायातमर्वा

(२।४।७) ग्रावाणेवेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोश्विनौषष्ठ्यात्रिष्टुप् ।

क् । हस्ताविवतन्वेऽंभविष्ठापादेवनोनयतंवस्योऽअच्छ ॥ ४ ॥ ओष्ठाविवमध्वास्तेवदंतास्तनाविवपिप्यतंजीवसे
नः । नासेवनस्तन्वोरक्षिताराकर्णाविवसुश्रुताभूतमस्मे⁺ ॥ हस्तेवशक्तिमभिसंददीनःक्षामैवनःसमजतंरजांसि ।
इमागिरोऽअश्विनायुष्मयंतीःक्षणेत्रैणेवस्वधितिसंशिशीतं ॥ एतानि वामश्विनावर्धनानिब्रह्मस्तोमंगृत्समदामोऽअक्र
न् । तानिनराजुजुषाणोपयातंवृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ५ ॥ (२।४।८) सोमापूषणाजननारयीणांजननादिवो
जननापृथिव्याः । जातौविश्वस्यभुवनस्यगोपादेवाऽअकृण्वन्नमृतस्यनाभिं ॥ इमौदेवौजायमानौजुषंतेमौतमांसिगू
हतामजुष्टा । आभ्यामिंद्रःपृक्कमामास्वतःसोमापूषभ्यांजनदुक्षियांसु ॥ सोमापूषणारजसोविमानंसप्तचक्रंरथमवि
श्वमिन्वं । विषुवृतंमनसायुज्यमानंतंजिन्वथोवृषणापंचरश्मिं ॥ दिव्येन्यःसदनंचक्रऽउच्चापृथिव्यामन्योऽअध्वं
तरिक्षे । तावस्मभ्यंपुरुवारंपुरुक्षुरायस्पोषंविष्यतानाभिमस्मे⁺ ॥ विश्वान्यन्योभुवनाज्जानविश्वमन्योऽअभिच
क्षाणऽएति । सोमापूषणाववतंधियंमेयुवाभ्यांविश्वाःपृतनाजयेम ॥ धियंपूषाजिन्वतुविश्वमिन्वोरयिसोमोरयिपति
र्दधातु । अवतुदेव्यदितिरनर्वावृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ६ ॥ (२।४।९) वायोयेतैसहस्रिणोरथासस्तेभिरागहि ।

(२।४।८) सोमापूषणेतिपट्टचस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदःसोमापूषणौअंत्यायाःसोमपूषादित्यास्त्रिष्टुप् । (२।४।९) वायोइत्येकविंशत्यृचस्य
सूक्तस्यशौनकोगृत्समदःआद्ययोर्द्वयोर्वायुस्तृतीयायाइंद्रवायूचतुर्थ्यादितिसृणांमित्रावरुणौसप्तम्यादितिसृणामश्विनौदशम्यादितिसृणामि

नियुत्वान्सोमपीतये ॥ नियुत्वान्वायुवागह्यंशुक्रोऽअयामिते । गंतोसिसुन्वतो गृहं⁺ ॥ शुक्रस्याद्यगवाशिरऽइंद्र
वायूनियुत्वतः । आयातंपिबंतंनरा ॥ अयंवांमित्रावरुणासुतःसोमऽऽकृतावृधा । ममेदिहश्रुतंहवँ ॥ राजानावनभि
द्रुहाध्रुवेसदस्युत्तमे । सहस्रस्थूणऽआसाते ॥ ७ ॥ तासम्राजाधृतासुतीऽआदित्यादानुनस्पती । सचेतेऽअनवह्वरं ॥
गोमदूषुनासत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्तीरुद्रानृपाय्यं ॥ नयत्परोनांतरऽआद्धर्षद्वृषण्वसू । दुःशंसोमत्योऽरिपुः⁺ ॥
तान्ऽआवोह्वमश्विनारयिपिशंगसंहशं । धिष्ण्यावरिवोविदं ॥ इंद्रोऽअंगमहद्भयमभीपदपंचुच्यवत् । सहिस्थिरो
विचर्षणिः ॥ ८ ॥ इंद्रश्चमळयातिनोननःपश्चाद्धनंशत् । भद्रंभवातिनःपुरः⁺ ॥ इंद्रऽआशाभ्यस्सरिसर्वाभ्योऽअ
भयंकरत् । जेताशत्रून्विचर्षणिः ॥ विश्वेदेवासुऽआगतंशृणुतामऽइमंहवँ । एदंवर्हिर्निषीदत ॥ तीव्रोवोमधुमांऽ
अयंशुनहोत्रेषुमत्सरः । एतंपिवतुकाभ्यं ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्रणादेवासःपूर्वरातयः । विश्वेममश्रुताहवँ ॥ ९ ॥ अंबित
मेनदीतमेदेवितमेसरस्वति । अप्रशस्ताऽइवस्मसिप्रशस्तिमंवनस्कृधि ॥ त्वेविश्वासरस्वतिश्रितायूषिदेव्यां । शुन
होत्रेषुमत्स्वप्रजादेविदिदिहिनः ॥ इमाब्रह्मसरस्वतिजुषस्ववाजिनीवति । यातेमन्मंगृत्समदाऽऽकृतावरिप्रियादेवेषु
जुहति ॥ प्रेतायज्ञस्यशंभुवायुवामिदावृणीमहे । अग्निंचहव्यवाहनं ॥ द्यावानःपृथिवीऽइमंसिध्रमद्यादिविस्पृशं ।
द्रःत्रयोदश्यादितिसृणांविश्वेदेवाःषोडश्यादितिसृणांसरस्वतीअंत्यानांतिसृणांद्यावापृथिवी (हविर्धानावा) गायत्रीअंबितमइतिद्वेअनुष्टुभौ

यज्ञदेवेषु यच्छतां ॥ आवा मुपस्थमद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये ॥ १० ॥ (२।४।१०) कनिक्रद
 जनुषं प्रब्रुवाणऽइयति वाचमरिते वनावं । सुमंगलश्च शकुने भवासिमात्वा काचिदभिभाविष्य विदत् ॥ मात्वा इयेन
 ऽउद्धधीन्मासुपर्णो मात्वा विदिषुमान्वीरोऽस्ता । पित्र्यामनुप्रदिशं कनिक्रदत्सुमंगलो भद्रवादी वदेह⁺ ॥ अवक्रंदद
 क्षिणितोगृहाणां सुमंगलो भद्रवादी शकुंते । मानः स्तेनऽईशतमाघशंसो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ११ ॥ (२।४।११)
 प्रदक्षिणिदभिगृणंतिकारवो वयो वदेत ऽऋतुधा शकुंतयः । उभे वाचौ वदतिसामगाऽइव गायत्रं च त्रैष्टुभं चानुराजति ॥
 उद्गाते वशकुने सामगायसि ब्रह्मपुत्रऽइव सर्वनेषु शंससि । वृषे ववाजी शिशुमती रपीत्या सर्वतो नः शकुने भद्रमावद विश्वतो
 नः शकुने पुण्यमावद ॥ आवदंस्त्वं शकुने भद्रमावद तूष्णीमासीनः सुमतिं चिकिद्भिनः । यदुत्पतन्वदसि कर्करिर्यथा बृह
 द्वदेम विदथे सुवीराः ॥ १२ ॥ (इति गार्त्समदं द्वितीयं मंडलं समाप्तं अत्र सूक्तानि ४३) (परिशिष्टं ॥ भद्रं वददक्षिणतो भ
 द्रमुत्तरतो वद । भद्रं पुरस्तान्नो वद भद्रं पश्चात्कपिं जल ॥ भद्रं वद पुत्रैर्भद्रं वद गृहेषु च । भद्रमस्माकं नो वद भद्रं नोऽभ
 यंकृधि ॥ भद्रमधस्तान्नो वद भद्रमुपरिष्टान्नो वद । भद्रं भद्रं नऽआवद भद्रं नः सर्वतो वद ॥ असपत्नः पुरस्तात्तः शिवं दक्षि

इमा ब्रह्मेति बृहती । (२।४।१०) कनिक्रददिति वृचस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदः शकुंतस्त्रिष्टुप् । (२।४।११) प्रदक्षिणिदिति वृचस्य सूक्तस्य
 शौनको गृत्समदः शकुंतो जगती द्वितीयातिशकरी अष्टिर्वा ।

णतस्कृधि । अभयं सततं पश्चाद्भद्रमुत्तरतो गृहे ॥ यौवनानि महयसि जिग्युषामिव दुंदुभिः । शकुंतकप्रदक्षिणं शतपत्रा
 भिनो वद ॥ आवदंस्त्वं ॥ इति परिशिष्टं ॥ १॥ (३।१।१) सोमस्य मातृवसंवक्ष्यं ग्रेवहिं च कथं विदथे यजध्वै । देवां ऽअच्छा
 दीद्यं जेऽअद्रिं शमायेऽअग्ने तन्वै जुषस्व ॥ प्रांचै यज्ञं च कृमवर्धतां गीः समिद्धि रग्निं मसादुवस्यन् । दिवः शशासु वि
 दथा कवीनां गृत्साय चित्तवसे गातुमीषुः ॥ मयो दधे मे धिरः पूतदक्षो दिवः सुबधुर्जनुषा पृथिव्याः । अविं दन्नुदशतमं प्व्वं
 तदेवासोऽअग्निमपसिस्व सृणां ॥ अवर्धयन्सुभगं सयुह्वीः श्वेतं जज्ञानमरुषं महित्वा । शिशुं न जातमभ्यारु रश्वा
 देवासोऽअग्निं निमन्व पुष्यन्⁺ ॥ शुक्रे भिरंगै रजऽआत तन्वान् क्रतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः । शोचिर्वसानः पर्यायुर
 पांश्रियो मिमीते बृहती रनूनाः ॥ १३ ॥ वत्रा जासीमनं दती रदं व्यादिवो यह्वी रवसानाऽअनग्नाः । सनाऽअत्रयुवतयः
 सयो नीरे कं गभं दधिरे ससवाणीः ॥ स्तीर्णाऽअस्य संहतो विश्वरूपा घृतस्य योनौ स्रवथे मधूनां । अस्थुरत्र धेनवः पिन्वमा
 नामहीदस्स्य मातरा समीची⁺ ॥ वभ्राणः सूनो सहसो व्यद्यौ दधानः शुक्रारं भसावपूषि । श्रोतं ति धारामधुनो घृतस्य बृ
 षायत्रवा बृधे काव्येन ॥ पितुश्चिदूर्ध्वं जनुषा विवेद व्यस्य धाराऽअसृजद्विधेनाः । गुहाचरं तं सखिभिः शिवेभिर्दिवो यह्वी
 भिर्न गुहा बभूव ॥ पितुश्च गभं जनि तुश्च बभ्रे पूर्वी रेकोऽअधयत्पीप्यानाः । वृष्णे सपत्नी शुचये सवधूऽउभेऽअस्मै मनुष्ये ३

अथ वैश्वामित्रे वृतीये मंडले पंचानुवाकाः (३।१।१) सोमस्य मेति त्रयोविंशत्युचस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ.२अ.८
॥५४॥

निपाहि ॥ १४ ॥ उरौमहोऽर्धनिबाधेवर्धपोऽभ्रिंयशसःसंहिपूर्वीः । ऋतस्ययोनावशयदमूनाजामीनामभिरप
सिस्वसृष्ठां ॥ अक्रोनबन्निःसमिधेमहीनादिहृक्षेयःसूनवेभाऽक्रजीकः । उदुस्त्रियाजनितायोजजानापांगभोनृतमोय
होऽअग्निः+ ॥ अपांगभेदशतमोषधीनांवनाजजानसुभगाविरूपं । देवासंश्चिन्मनसासंहिजग्मुःपनिष्ठंजातंतवसंदुव
स्यन् ॥ बृहंतऽइज्जानवोभाऽक्रजीकमग्निसंचंतविद्युतो नशुक्राः । गुहैववृद्धंसदसिस्वेऽंतरपारऽऊर्वेऽअमृतंदुहानाः ॥
ईळेचत्वायजमानोहविभिरीळेसखित्वंसुमतिनिकामः । देवैरवोमिमीहिसंजरित्रेरक्षाचनोदम्यैभिरनीकैः ॥ १५ ॥
उपक्षेतारस्तवसुप्रणीतेग्रेविश्वानिधन्यादधानाः । सुरेतसाश्रवसातुंजमानाऽअभिव्यामपृतनायूरदेवान् ॥ आदेवानां
मभवःकेतुरग्नेमंद्रोविश्वानिकाव्यानिविद्वान् । प्रतिमर्ताऽअवासयोदमूनाऽअनुदेवात्रधिरोयामिसाधन् ॥ निदुरो
णेऽअमृतोमर्त्यानाराजाससादविदधानिसाधन् । घृतप्रतीकऽउर्वियाव्यद्यौदग्निर्विश्वानिकाव्यानिविद्वान्+ ॥ आ
नौगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिःसरण्यन् । अस्मेरयिंबहुलंसंतरुत्रंसुवाचैभागंयशसैकधीनः ॥ एतातेऽ
अग्नेजनिमासनानिप्रपूर्वायनूतनानिवोचं । महान्तिवृष्णेसर्वनाकृतेमाजन्मन्जन्मन्निहितोजातवेदाः ॥ जन्मन्जन्म
न्निहितोजातवेदाविश्वामित्रेभिरिध्यतेऽअजस्रः । तस्यवयंसुमतायज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम ॥ इमंयज्ञंसहसाव
न्त्वंनोदेवत्राधैहिसुक्रतोरराणः । प्रयसिहोतर्बृहतीरिषोनोग्रेमहिद्रविणमायजस्व ॥ इळामग्नेपुरुदंसंसनिगोःशश्वत्त

मंडलं ३
अनु. १

॥५४॥

मंहवमानायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे+ ॥ १६ ॥ (३।१।२) वैश्वानरायधिषणामृ
तावृधैघृतंनपूतमग्नयेजनामसि । द्विताहोतारंमनुषश्चवाघतोधिधारधनकुलिशःसमृण्वति ॥ सरोचयजनुषारोदसी
ऽउभेसमात्रोरभवत्पुत्रऽईड्यः । हव्यवाळग्निर्जरश्चनोहितोदुळभौविशामतिथिर्विभावसुः ॥ ऋत्वादक्षस्यतरुषोविधर्म
णदेवासोऽअग्निजनयंतचित्तिभिः । रुरुचानंभानुनाज्योतिषामहामत्यंनवाजंसनिष्यन्नपब्रुवे ॥ आमंद्रस्यसनिष्यंतोव
रेण्यंवृणीमहेऽअहयंवाजमुग्मियं । रातिभृगूणामुशिजैकविक्रतुमग्निंराजंतदिव्येनशोचिषा ॥ अग्निसुम्नायदधिरेपुरोज
नावाजश्रवसमिहवृत्तवर्हिषः । यतस्त्रुचःसुरुचैविश्वदेव्यंरुद्रयज्ञानांसाधदिष्टिमपसां ॥ १७ ॥ पावकशोचेतवृहिक्ष
यंपरिहोतयज्ञेषुवृत्तवर्हिषोनरः । अग्नेदुवऽइच्छमानासऽआप्यमुपासतेद्रविणंधेहितेभ्यः ॥ आरोदसीऽअपृणदा
स्वर्महज्जातयदेनमपसोऽअधारयन् । सोऽअध्वरायपरिणीयतेकविरत्योनवाजसातयेचनोहितः ॥ नमस्यतंहव्यदा
तिंस्वध्वरंदुवस्यतदम्यंजातवेदसं । रथीर्कृतस्यंबृहतीविचर्षणिरग्निदेवानामभवत्पुरोहितः ॥ तिस्रोयहस्यसमिधःप
रिज्मनोग्रेपुनन्नुशिजोऽअमृत्यवः । तासामेकामदधुर्मल्येभुजमुलोकमुद्वेऽउपजामिमीयतुः ॥ विशांकविंविशपतिमानु
षीरिषःसंसीमकृण्वन्त्सधिंतिनतेजसे । सऽउद्धतोनिवतोयातिवेविषत्सगर्भमेषुभुवनेषुदीधरत् ॥ १८ ॥ सजिन्वतेजठरे

(३।१।२) वैश्वानरायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगाधिनोविश्वामित्रोवैश्वानरोभिर्जगती ।

पुप्रजज्ञिवान्वृषाचित्रेषु नानदन्नसिंहः । वैश्वानरः पृथुपाजाऽअमृत्योवसुरत्नादयमानोविदाशुषे ॥ वैश्वानरः प्रलथाना
कमारुहद्विवस्पष्टमंदमानः सुमन्मभिः । सपूर्ववज्जनयन्जंतवेधनैसमानमज्मपयैतिजागृविः ॥ ऋतावानयज्ञियंविप्र
मुक्थ्यं मायंदधेमातरिश्वादिविक्षयं । तंचित्रयामंहरिकेशमीमहेसुदीतिमग्निंसुवितायनव्यसे ॥ शुचिनयामग्नि
षिरंस्वर्दशंकेतुंदिवोरोचनस्थामुषर्बुधं । अग्निमूर्धानंदिवोऽअप्रतिष्कुतंतमीमहेनमसावाजिनंबृहत् ॥ मंद्रंहोतारंशु
चिमद्वयाविनंदमूनसमुक्थ्यंविश्वचर्षणिं । रथंनचित्रंवपुषायदर्शतमनुर्हितंसदमिद्रायऽईमहे ॥ १९ ॥ (३।१।३)
वैश्वानरायपृथुपाजसेविपोरत्नाविधंतधरुणेषुगातवे । अग्निहिदेवांऽअमृतोदुवस्यत्यथाधर्माणिसनतानदूदुषत् ॥ अं
तदूतोरोदसीदस्मऽईयतेहोतानिषत्तोमनुषः पुरोहितः । क्षयंबृहंतंपरिभूषतिद्युभिर्देवेभिरग्निरीषितोधियावसुः ॥ केतुंय
ज्ञानांविदथस्यसाधनंविप्रांसोऽअग्निमहयंतचिन्तिभिः । अपांसियस्मिन्नाधिदधुर्गिरस्तस्मिन्सुम्नानियजमानऽआच
के ॥ पितायज्ञानामसुरोविपश्चितांविमानमग्निर्वयुर्नचवाघतां । आविवेशरोदसीभूरिर्वपसापुरुप्रियोभंदतेधामभिः
कविः ॥ चंद्रमग्निंचंद्ररथंहरिंव्रतंवैश्वानरमप्सुषदस्वर्विदं । विगांहतूणीतविषीभिरावृतंभूणींदेवासऽइहसुश्रियंदधुः
॥ २० ॥ अग्निर्देवेभिर्मनुषश्चजंतुभिस्तन्वानोयज्ञंपुरुषेशसंधिया । रथीरंतरीयतेसाधदिष्टिभिर्जीरोदमूनाऽअभिश्च

(३।१।३) वैश्वानरायेकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोवैश्वानरोभिर्जगती ।

स्तिचातनः । अग्नेजरस्वस्वपत्यऽआयुन्यूर्जापिन्वस्वसमिषोदिदीहिनः । वयंसिजिन्वबृहत्तश्चागृवऽउशिग्देवाना
मसिसुक्रतुर्विपां ॥ विश्पतियह्ममतिथिनरः सदायंतारंधीनामुशिजैचवाघतां । अध्वराणांचेतनंजातवेदसंप्रशंसंति
नमसाजुतिभिर्वृधे ॥ विभावादेवः सुरणः परिक्षितीरग्निर्बभूवशर्वसासुमद्रथः । तस्यव्रतानिभूरिपोषिणोवयमुपभूषे
मदमऽआसुवृक्तिभिः ॥ वैश्वानरतवधामान्याचकेयेभिः स्वर्विदंभवोविचक्षण । जातऽआपृणोभुवनानिरोदसीऽअ
ग्नेताविश्वापरिभूरिस्मिता ॥ वैश्वानरस्यदंसनाभ्योबृहदरिणादेकः स्वपस्ययाकविः । उभापितरामहयन्नजायताग्नि
र्यावापृथिवीभूरिरेतसा ॥ २१ ॥ (३।१।४) समित्समित्सुमनाबोध्यस्मेशुचाशुचासुमतिरासिवस्वः । आदेवदेवा
न्यजथायवक्षिसखासखीन्सुमनायक्ष्यमे ॥ यंदेवासस्त्रिरहन्नायजैतेदिवेदेवैवरुणोमित्रोऽअग्निः । समयज्ञमधुमंतं
कृधीनस्तनूनपादृतयोनिंविधंतं ॥ प्रदीधितिर्विश्ववाराजिगातिहोतारमिठः प्रथमयजध्वै । अच्छानमोभिर्वृषभंवद
ध्वैसदेवान्यक्षदिषितोयजीयान् ॥ ऊर्ध्वोवांगानुरध्वरेऽअकार्यूर्ध्वशोचींषिप्रस्थितारजांसि । दिवोवानाभान्यसादि
होतास्तृणीमहिदेवव्यचाविबहिः ॥ सप्तहोत्राणिमनसावृणानाऽइन्वंतोविश्वंप्रतियन्नृतेन । नृपेशसोविदथेषुप्रजा

(३।१।४) समित्समित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोवैश्वानरोभिर्जगती ।
छानारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतास्त्रिष्टुप् ।

ताऽअभीऽमंयज्ञविचरंतपूर्वाः⁺ ॥ २२ ॥ आभंदमानेऽउषसाऽउपाकेऽउतस्मयेतेतन्वाऽविरूपे । यथानोमित्रोवरु
णोजुजोषदिद्रौमरुत्वाऽउतवामहोभिः ॥ दैव्याहोताराप्रथमान्यृजेसप्तपक्षासःस्वधर्यामदंति । ऋतंशंसैतऽऋतमित्त
ऽआहुरनुव्रतंव्रतपादीध्यानाः ॥ आभारंतीभारंतीभिःसृजोषाऽइळादेवैर्मनुष्येभिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिर्वा
कृत्स्नोदेवीर्बहिरेदंसदंतु ॥ तन्नस्तुरीपमधपोषयिन्नुदेवत्वष्ट्रविरराणःस्यस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजा
यतेदेवकामः ॥ वनस्पतेवसृजोपदेवानग्निहविःशमितासूदयाति । सेदुहोतासत्यतरोयजातिथिदेवानांजनिमानि
वेद ॥ आयाह्यग्रेसमिधानोऽर्वाङिद्रैणदेवैःसरथंतुरेभिः । बहिर्नऽआस्तामदितिःसुपुत्रास्वाहादेवाऽअमृतामादयं
तां ॥ २३ ॥ (३।१।५) प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानोबोधिविप्रःपदवीःकवीनां । पृथुपाजादेवयद्भिःसमिद्धोपद्वारातम
सोवाहिरावः ॥ प्रद्वग्निर्वावृधेस्तोमैभिर्गीर्भिःस्तोतृणानंमस्यऽउक्थैः । पूर्वीऽऋतस्यसंहशश्चकानःसंदूतोऽअद्यौदुषसो
विरोके⁺ ॥ अधाय्यग्निर्मानुषीषुविश्वपांगर्भोमित्रऽऋतेनसाधन् । आहर्त्यतोयंजतःसान्वस्थादभूदुविप्रोहव्योमती
नां⁺ ॥ मित्रोऽअग्निर्भवतियत्समिद्धोमित्रोहोतावरुणोजातवेदाः । मित्रोऽअध्वर्युरिषिरोदमूनामित्रःसिंधूनामुतपर्व

(३।१।५) प्रत्यग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् (प्रत्यग्निःप्रकारवःसूक्तयोरन्यासांघावापृथिव्यादीनांनि
पातादयंतेअतस्तयोर्ल्लोकोक्तदेववाःपाक्षिकाः) ।

तानां ॥ पार्तिप्रियंरिपोऽअग्रपदंवेःपार्तिग्रहश्चरणंसूर्यस्य । पार्तिनाभाससशीर्षाणमग्निःपार्तिदेवानामुपमादमृष्वः
॥ २४ ॥ ऋभुश्चक्रऽईड्यंचारुनामविश्वानिदेवोवयुनानिविद्वान् । ससस्यचर्मघृतवत्सदंवेस्तदिदृशीरक्षत्यग्रयुच्छन् ॥
आयोनिमग्निर्घृतवतमस्यात्पृथुप्रगाणमुशंतंमुशानः । दीद्यानःशुचिर्ऋष्वःपावकःपुनःपुनर्मातरानव्यसीकः ॥ सद्यो
जातऽओषधीभिर्ववक्षेयदीवर्धतिप्रस्वोघृतेन । आपऽइवप्रवताशुंभमानाऽउरुग्यदग्निःपित्रोरुपस्थे ॥ उदुष्टुतःसमिधा
यहोऽअद्यौद्वर्ष्मन्दिवोऽअधिनाभापृथिव्याः । मित्रोऽअग्निरीड्योमातरिश्वादूतोवक्षद्यजथायदेवान्⁺ ॥ उदस्तंभीत्स
मिधानाकमृष्वोऽग्निर्भवन्नृत्तमोरोचनानां । यदीभृगुभ्यःपरिमातरिश्वागुहासंतंहव्यवाहंसमीधे⁺ ॥ इळामग्ने ॥ २५ ॥
(३।१।६) प्रकारवोमननावच्यमानादेवद्रीचीनयतदेवयंतः । दक्षिणावाद्वाजिनीप्राच्येतिहविर्भरंत्यग्रयेघृताची ॥ आ
रोदसीऽअपृणाजायमानऽउतप्ररिक्थाऽअधनुप्रयज्यो । दिवाश्चिदग्नेमहिनापृथिव्यावच्यंतांतेवह्नयःसप्तजिह्वाः ॥ द्यौ
श्चत्वापृथिवीयज्ञियांसोनिहोतारंसादयंतेदमाय । यदीविशोमानुषीदेवयंतीःप्रयस्वतीरीळतेशुक्रमर्चिः⁺ ॥ महान्स
धस्थेध्रुवऽआनिषत्तोन्तर्द्यावामाहिनेहर्षमाणः । आस्क्रेसपत्नीऽअजरेऽअमृकेसबर्दुधेऽउरुगायस्यंधून्⁺ ॥ त्राततेऽअ
ग्नेमहूतोमहानितवक्रत्वारोदसीऽआततंतथ । त्वंदूतोऽअभवोजायमानस्त्वंनेतावृषभचर्षणीनां⁺ ॥ २६ ॥ ऋतस्यवाके

(३।१।६) प्रकारवइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२३.८

॥५७॥

शिनायोग्याभिर्धृतस्तुवारोहिताधुरिधिष्व । अथावहदेवान्देवविश्वान्स्वध्वराकृणुहिजातवेदः ॥ दिवश्चिदातेरुचयं
तरोकाऽऽपोर्विभातीरनुभासिपूर्वीः । अपोयदग्नेऽजशधग्वनेषुहोतुर्मद्रस्यपनयंतदेवाः+ ॥ उरौवायेऽअंतरिक्षेमदंति
दिवोवायेरौचनेसंतिदेवाः । ऊर्मावायेसुहवांसोयजत्राऽआयेमिरेरुथ्योऽअग्नेऽअश्वाः ॥ ऐभिरग्नेसरथंयाह्यर्वाङ्गाना
रथंवाविभवोह्यश्वाः । पक्षीवतस्त्रिंशतंत्रींश्चदेवाननुष्वधमावहमादयस्व ॥ सहोतायस्यरोदसीचिदुर्वीयज्ञंयज्ञमभिवृ
धेगृणीतः । प्राचीऽअध्वरेवतस्थतुःसुमेकेऽऋतावरीऽऋतजातस्यसत्ये+ ॥ इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्समंहवमा
नायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे+ ॥ २७ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥

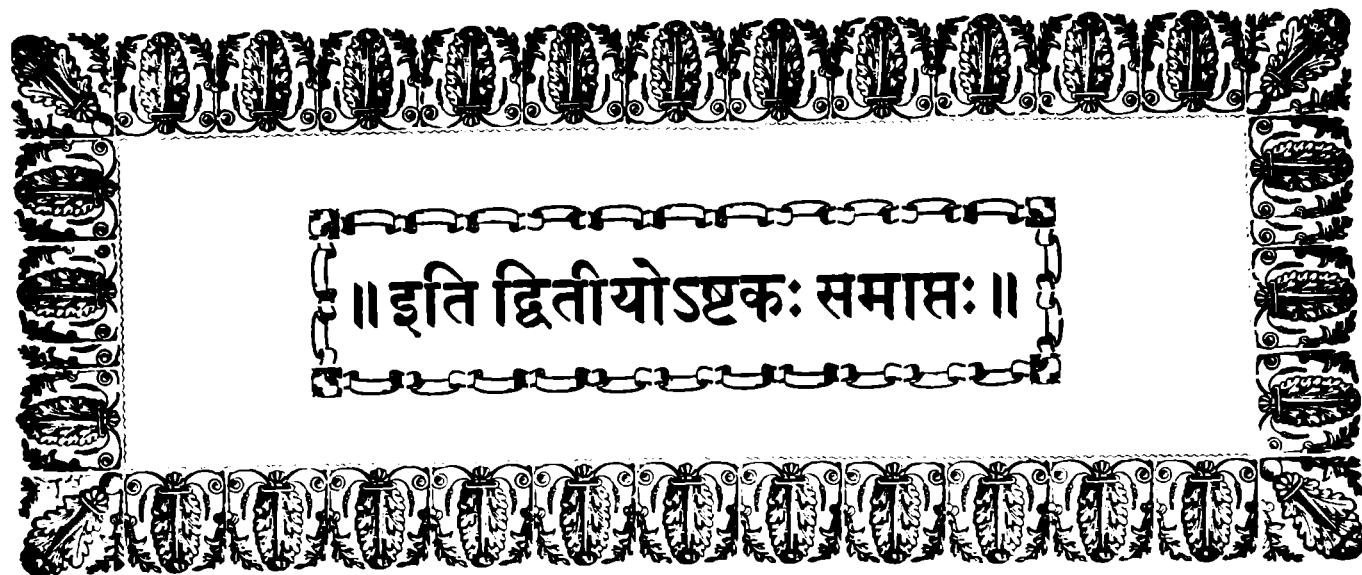
षोडशाध्याये वर्गाः २७ सूक्तानि १३ ऋचः १४० ॥ त्यागः ॥ द्रविणोदसेग्नयइषायेदं. द्रविणोदसेग्नयऊर्जाये. द्रविणोदसेग्नयेसहाये.
द्रविणोदसेग्नयेसहस्याये. अध्विभ्यांतपस. अग्नयेतपस्याये. सवित्र. ११ अध्विभ्या. ८ सोमापूषणाभ्या. ५ सोमापूषणादितिभ्य. वायव.
२ इंद्रवायुभ्या. मित्रावरुणाभ्या. ३ अध्विभ्या. ३ इंद्राये. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सरस्वत्याइ. ३ द्यावापृथिवीभ्या. ३ शकुंताये. ६
अग्नय. २३ वैश्वानरायाग्नय. २६ समिद्धायाग्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिष. देवीभ्योद्वाभ्य. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतो-
भ्यामि. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्रइ. वनस्पतय. स्वाहाकृतिभ्य. अग्नयइदं. २२ ॥ इतिद्वितीयेऽष्टमः ॥ (१ इतःषट् ऋतुदेवताः ।)

॥ द्वितीयाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं ३

अनु. १

॥५७॥

॥ इति द्वितीयोऽष्टकः समाप्तः ॥

॥ अथ तृतीयाष्टकप्रारंभः ॥

श्रीः ॥ प्रयेंऽजंतियूपस्तुतिः षष्ठ्याद्याभिर्बहवोऽत्यात्रश्चन्यष्टमीवैश्वदेवीवातृतीयासप्तम्यावनुष्टुभौ सखायोनव
 बार्हतं त्रिष्टुबंतं त्वामग्नौ ष्णिहमग्निहोता गायत्रं त्विन्द्राग्नी ऐन्द्राग्निं प्रवः सप्त ऋषभस्त्वानुष्टुभमा होता विपाजसां का
 त्योत्कीलस्त्वयमग्निः षट् प्रागार्थं समिध्यमानः पंचकतो वैश्वामित्रस्तु भवानोग्निं होतारं गाथीहाग्निमुषसमाद्यां त्ये
 वैश्वदेव्या विमंन उपाद्ये अनुष्टुभौ विराड्पासतो बृहतीचां त्यायंस उपां त्यानुष्टुपुंरीष्येभ्योऽग्निभ्यो निर्मथितो देवश्च
 वादेव वातश्च भारतौ तृतीयासतो बृहत्यग्नै सह स्वागायत्रमाद्यानुष्टुबग्नै दिवो वैराजमुपां त्याग्नेर्द्वी वैश्वानरं नवतृचौ
 वैश्वानरीयं मारुतौ जागतौ द्विच आत्मस्तुतिर्वा पूर्वात्मगीतां त्योपाध्यायस्तुतिः प्रवः पंचोना गायत्रं त्वृतव्यावाद्याग्ने
 जुषस्व षट् तृतीयाद्युष्णिक् त्रिष्टुपूजगत्योस्तीदं षोडशाद्या चतुर्थी दशमीद्वादश्योऽनुष्टुभः षष्ठ्येकादश्युपां त्ये च जग
 त्यः पंचम्यृत्विग्भ्योवा ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ३ ओम् ॥ (३।१।७) प्रयऽआरुः शितिपृष्ठस्य धासेरा मातरां विविशुः सप्तवाणीः । परि
 क्षितापितरासंचरेते प्रसंस्मृते दीर्घमायुः प्रयक्षे ॥ दिवक्षसो धेनवो वृष्णोऽअश्वादेवीरातस्थौ मधुमद्वहंतीः । ऋतस्य त्वा
 सदसि क्षेमयंतं पर्येकां चरति वर्तनिंगौः+ ॥ आसीमरो हत्सुयमा भवन्तीः पतिश्चिकित्वा न्नयि विद्रयीणां । प्रनीलं पृष्ठोऽअ

(३।१।७) प्रय आरुरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

तस्य धासेस्ताऽअवासयत्पुरुषप्रतीकः ॥ महित्वाष्टमूर्जयतीरजुर्थस्तभूयमानं वहतो वहति । व्यंगैभिर्दिद्युतानः सध
स्यऽएका मिबरोदसीऽआर्विवेश ॥ जानंति वृष्णोऽअरुषस्य शेषमुत ब्रध्नस्य शासनं रणंति । दिवोरुचः सुरुचोरोचमानाऽ
इच्छायेषां गण्यामार्हिनागीः⁺ ॥ १ ॥ उतो पितृभ्यां प्रविदानुघोषं महो महद्भ्यामनयंतशूषं । उक्षाहयत्र परिधानं मत्कोरनु
स्वंधर्मजरितुर्ववक्ष ॥ अध्वर्युभिः पंचभिः सप्तविप्राः प्रियं रक्षंते निहितं पदं वेः । प्रांचौ मदंत्युक्षणोऽअजुर्या देवा देवानाम
नुहित्रतागुः⁺ ॥ दैव्या होतारा प्रथमान्यृजेषु सप्तपृक्षासः स्वधयामदंति । ऋतं शंसंतऽऋतमिच्छऽआहुरनुव्रतं व्रतपादीध्या
नाः ॥ वृषायंते महोऽअत्यायपूर्वी वृष्णो चित्रार्यं रश्मयः सुयामाः । देव होतर्मद्रतरश्चिकित्वान्महो देवानो दसीऽएह वक्षि ॥
पृक्षप्रयजो द्रविणः सुवाचः सुकेतवऽउषसो रेवदूषुः । उतो चिदग्ने महिना पृथिव्याः कृतं चिदेनः संमहेदशस्य ॥ इच्छामग्ने
पुरुदंसं सनिंगोः शश्वत्तमं हवमानाय साध । स्यान्नः सनुस्तनयो विजावाग्ने सातैः सुमतिर्भूत्वस्मे⁺ ॥ २ ॥ (३।१।८) अं
जंति त्वामध्वरे देवयंतो वनस्पते मधुना दैव्येन । यदूर्ध्वं स्तिष्ठद्द्रविणे ह घृताद्यद्वाक्षयो मातुरस्याऽउपस्थे ॥ समिद्धस्य श्र
यमाणः पुरस्ताद्ब्रह्मवन्वानोऽअजरं सुवीरं । आरेऽअस्मदमंति बाधमानऽउच्छ्रयस्वमहते सौभगाय ॥ उच्छ्रयस्व वनस्पते

(३।१।८) अंजंतीत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो यूपः पठ्यादिपंचानां यूपाः (अष्टम्या विश्वे देवावा) अत्याया ब्रध्ननस्त्रिष्टुप्
तृतीया सप्तम्या वनुष्टुभौ ।

वर्ष्मन्पृथिव्याऽअधि । सुमिती मीयमानो वचो धायज्ञवाहसे ॥ युवा सुवासाः परिवीतऽआगात्सऽउश्रेयान्भवति जा
यमानः । तंधीरांसः कवयऽउन्नयंति स्वाध्वोऽमनसा देवयंतः ॥ जातो जायते सुदिनत्वेऽअह्नां समर्यऽआविदधे वर्धमा
नः । पुनंति धीराऽअपसो मनीषा देव्या विप्रऽउदियति वाचै ॥ ३ ॥ यान्वोनरो देवयंतो निमिम्युर्वनस्पते स्वधितिर्वात
तक्ष । ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः प्रजावदस्मेर्दिधिषंतुरक्ष ॥ येषु कणासोऽअधिक्षमिनिर्मिता सोयतं च्रुचः । तेनो व्यंतु
वार्यं देवत्राक्षेत्रसाधसः ॥ आदित्यारुद्रावसंवः सुनीथाद्यावाक्षामा पृथिवीऽअंतरिक्षं । सजोषसो यज्ञमवंतु देवाऽऊर्ध्वं
कृण्वंतवध्वरस्य केतुं⁺ ॥ हंसाऽइव श्रेणिशोयतानाः शुक्रावसानाः स्वरवो नऽआगुः । उन्नीयमानाः कविभिः पुरस्ताद्देवा
देवानामपि यंति पार्थः ॥ शृंगाणी वेच्छुं गिणं संहृश्रे च पालवतः स्वरवः पृथिव्यां । वाघद्विर्वा विह्वेश्रोषमाणाऽअस्मां
ऽअवंतु पृतनाज्येषु ॥ वनस्पते शतवल्शो विरोहसहस्रवल्शा विवयं रुहेम । यंत्वामयं स्वधितिस्तेजमानः प्रणिनायमहते
सौभगाय ॥ ४ ॥ (३।१।९) सखायस्त्वावबृमहे देवं मतीं सऽऊतये । अपां नपातं सुभगं सुदीर्दितं सुप्रतूतिं मनेहसं ॥
कार्यमानो वनात्वं यन्मातृरजगन्नपः । न तस्यैऽअग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरसंनिहा भवः ॥ अतितृष्टं ववक्षिथायै वसुमनाऽअ
सि । प्रप्रान्येयंति पर्यन्यऽआसते येषां सख्येऽअसि श्रितः⁺ ॥ इयिवांसमतिस्त्रिधः शश्वतीरतिं श्रुतः । अन्वीमविद

(३।१।९) सखाय इति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रो मिर्बृहत्या त्रिष्टुप् ।

मिचिरासौऽअद्रुहोप्सुसिंहमिवश्रितं ॥ सुसूवांसमिबन्मनाग्निमिथातिरोहितं । ऐनैनयन्मातरिश्वापरावतोदेवे
भ्योमयितं परि ॥ ५ ॥ तं त्वामर्ताऽअगृभ्णतदेवेभ्योहव्यवाहन । विश्वान्यद्यज्ञाऽअभिप्रासिमानुषतवृक्त्वायवि
ष्ठ ॥ तद्भद्रंतवदंसनापाकायचिच्छदयति । त्वांयदग्नेपशवःसमासंतेसमिद्धमपिशर्वरे ॥ आजुहोतास्वध्वरंशीरंपा
वकशोचिषं । आशुंदूतमजिरं प्रक्षमीक्यश्रुष्टीदेवंसपर्यत ॥ त्रीणिशतात्रीसहस्राण्यग्निं त्रिंशच्चदेवानवचासपर्यन् ।
औक्षन्धतैरस्तृणन्बहिरस्माऽआदिद्धोतारंन्यसादयन्त ॥ ६ ॥ (३।१।१०) त्वामग्नेमनीषिणःसन्नाजैचर्षणीनां ।
देवंमर्तासऽइधतेसमध्वरे ॥ त्वांयज्ञेष्वृत्विजमग्नेहातारमीळते । गोपाऽऋतस्दीदिहिस्वेदमे ॥ सघायस्तेददाशति
समिधाजातवेदसे । सोऽअग्नेधत्तेसुवीर्यसपुष्यति ॥ सकेतुरध्वराणामग्निर्देवेभिरागमत् । अंजानःससहोतृभिर्हविष्म
ते ॥ प्रहोत्रेपूर्ववचोप्रयेभरताबृहत् । विपांज्योतीषिविभ्रतेनवेधसे ॥ ७ ॥ अग्निवर्धतुनोगिरोयतो जायतऽउक्थ्यः ।
महेवाजायद्रविणायदर्शतः ॥ अग्नेयजिष्ठोऽअध्वरेदेवान्देवयतेयज । होतामद्रोविराजस्यतिसिधः ॥ सनःपावक
दीदिहिद्युमदस्मेसुवीर्यं । भवास्तोतृभ्योऽअंतमःस्वस्तये ॥ तं त्वाविप्राविपन्यवो जागृवांसःसमिधते । हव्यवाहमम
त्यंसहोवृधं ॥ ८ ॥ (३।१।११) अग्निर्होतापुरोहितोध्वरस्यविचर्षणिः । सवैदयज्ञमानुषक् ॥ सहव्यवाळमत्यं
(३।१।१०) त्वामग्रइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोभिरुष्णिक् । (३।१।११) अग्निर्होतेतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोभिर्गां

ऽउशिग्दूतश्चनोहितः । अग्निर्धियासमृण्वति ॥ अग्निर्धियासचैततिकेतुर्यज्ञस्यपूर्व्यः । अर्थह्यस्यतरणिं ॥ अग्निंसुनं
सनश्चतसहसोजातवेदसं । वह्निर्देवाऽअकृण्वत ॥ अदाभ्यःपुरऽएताविशामग्निर्मानुषीणां । तूर्णैरथःसदानवः
॥ ९ ॥ साह्वान्विश्वाऽअभियुजःऋतुर्देवानाममृक्तः । अग्निस्तुविश्रवस्तमः ॥ अभिप्रयांसिवाहसाद्राश्वाऽअश्रोति
मत्यः । क्षयंपावकशोचिषः ॥ परिविश्वानिसुधिताग्नेरश्याममन्मभिः । विप्रांसोजातवेदसः ॥ अग्नेविश्वानिवार्या
वाजेषुसनिषामहे । त्वेदेवासऽएरिरे ॥ १० ॥ (३।१।१२) इंद्राग्नीऽआगतंसुतंगीभिर्नभोवरैण्यं । अस्यपातंधि
येषिता ॥ इंद्राग्नीजरितुःसचायज्ञोजिगातिचेतमः । अयापातमिमंसुतं ॥ इंद्रमग्निं कविच्छदायज्ञस्यजूत्यावृणे ।
तासोमस्येहपतां ॥ तोशावृत्रहणाहुवेसजित्वानापरराजिता । इंद्राग्नीवाजसातमा ॥ प्रवामर्चत्युक्थिनोनीथाविदो
जरितारः । इंद्राग्नीऽइषऽआवृणे ॥ ११ ॥ इंद्राग्नीनवतिंपुरोदासपत्नीरधूनुतं । साकमेकैनुकर्मणा ॥ इंद्राग्नीऽअप
सस्पर्युपप्रयतिधीतयः । ऋतस्यपथ्यानु ॥ इंद्राग्नीतविषाणिवांसधस्थानिप्रयांसिच । युवोरसूर्यहितं ॥ इंद्राग्नी
रोचनादिवःपरिवाजेषुभूषथः । तद्वाचेतिप्रवीर्यं ॥ १२ ॥ (३।२।१) प्रवोदेवायाग्रयेबहिष्ठमर्चास्मै । गमहेवे
भिरासनोयजिष्ठोबहिर्रासदत् ॥ ऋतावायस्यरोदसीदक्षंसचैतऽऋतयः । हविष्मंतस्तमीळतेतंसनिष्यतोवसे ॥ सयं
यत्री । (३।१।२२) इंद्राग्नीइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्राग्नीगायत्री । (३।२।१) प्रवोदेवायेतिसप्रर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रऋपभो

ताविप्रऽएषांसयज्ञानामथाहिषः । अग्निंतवोदुवस्यतदातायोवर्नितामधं ॥ सनःशर्माणित्रीतयेग्निर्यच्छतुशंतमा । य
तोनःपुष्पवद्वसुदिविक्षितिभ्योऽअप्स्वा ॥ दीदिवांसमपूर्यवस्वीभिरस्यधीतिभिः । ऋकाणोऽअग्निमिंधतेहोतारं
विशपतिंविशां ॥ उतनोब्रह्मन्नविषऽउकथेषुदेवहूतमः । शनःशोचामरुद्रधोमेसहस्रसातमः ॥ नूनोरास्वसहस्रवत्तो क
वत्पुष्टिमद्वसु ॥ द्युमदमेसुवीर्यवर्षिष्ठमनुपक्षितं ॥ १३ ॥ (३।२।२) आहोतामद्रोविधान्यस्थात्सत्योयज्वाकृधि
तमःसवेधाः । विद्युद्रथःसहसस्पुत्रोऽअग्निःशोचिष्केशःपृथिव्यांपाजोऽअश्रेत् ॥ अयामितेनमऽउक्तिंजुपस्वऽऋताव
स्तुभ्यंचेततेसहस्वः । विद्वाँऽआवक्षिविदुषोनिषत्सिमध्यऽआवर्हिर्रुतयैयजत्र ॥ द्रवतांतऽउपसावाजयतीऽअग्नेवातं
स्यपथ्याभिरच्छ । यत्सीमंजंतिपूर्यहविर्भिरावंधुरेवतस्यतुदुरोणे ॥ मित्रश्चतुभ्यंवरुणःसहस्वोमेविश्वेमरुतःसुन्नम
र्चन् । यच्छोचिषासहसस्पुत्रतिष्ठाऽअभिक्षितीःप्रथयन्त्सूर्योनृन् ॥ वयंतंऽअद्यररिमाहिकाममुत्तानहस्तानमसो
पसद्य । यजिष्ठेनमनसायक्षिदेवानस्त्रैधतामन्मनाविप्रोऽअग्ने ॥ त्वद्विपुत्रसहसोविपुर्वीदेवस्ययंत्युतयोविवाजाः ।
त्वंदेहिसहस्रिणैर्यिनोद्रोघेणवचसासत्यमग्ने ॥ तुभ्यंदक्षकविक्रतोयानीमादेवमर्तासोऽअध्वरेऽअकर्म । त्वंविश्वस्य
सुरथस्यबोधिसर्वतदग्नेऽअमृतस्वदेह ॥ १४ ॥ (३।२।३) विपार्जसापृथुनाशोशुचानोबाधस्वद्विषोरक्षसोऽअमी
मिरनुष्टुप् । (३।२।२) आहोतेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवैधामित्ररूपभोमिच्छिष्टुप् । (३।२।३) विपार्जसेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकात्यउत्कीलोमिच्छिष्टुप् ।

वाः । सुशर्मणोबृहतःशर्मणिस्यामग्नेरंहसहस्रस्यप्रणीतौ । त्वनोऽअस्याऽउपसोव्युष्टौत्वंसुरऽउदितेबोधिगोपाः । ज
न्मेवनित्यंतनयंजुपस्वस्तोममेऽअग्नेतन्वासुजात ॥ त्वंनृषक्षावृषभानुपूर्वीःकृष्णास्वमेऽअरुषोविभाहि । वसोनेषिचप
षिचात्यंहःकृधीनोरायऽउशिजोयविष्ठ ॥ अषाढोऽअग्नेवृषभोदिदीहिपुरोविश्वाःसौभगासंजिगीवान् । यज्ञस्यनेताप्र
थमस्यपायोजार्तवेदोबृहतःसुप्रणीते ॥ अच्छिद्राशर्मजरितःपुरुणिदेवाँऽअच्छादीद्यानःसुमेधाः । रथोनसस्त्रिरभि
वक्षिवाजमग्नेत्वंरोदसीनःसुमेकै ॥ प्रपीपयवृषभजिन्यवाजानग्नेत्वंरोदसीनःसुदोषे । देवेभिर्देवसुरुचारुचानोमानो
मर्तस्यदुर्मतिःपरिष्ठात् ॥ इळामग्ने ॥ १५ ॥ (३।२।४) अयमग्निःसुवीर्यस्येशेमहःसौभगस्य । रायऽईशेस्वपत्य
स्यगोमंतऽईशेवृत्रहथानां ॥ इमंनरोमरुतःसश्वातावृधंयस्मिन्नायःशेवृधासः । अभियेसंतिपृतनासुदूढ्योविश्वाहाशत्रु
मादुभुः ॥ सत्वंनोरायःशिशीहिमीद्वोऽअग्नेसुवीर्यस्य । तुविद्युन्ववर्षिष्ठस्यप्रजावतो नमीवस्यशुष्मिणः ॥ चक्रियो
विश्वाभुवंनाभिसांसहिश्चक्रिर्देवेष्वानुवः । आदुवेषुयतंतऽआसुवीर्यऽआशंसऽउतनृणां ॥ मानोऽअग्नेमंतयेमावीरं
तावैरीरधः । मागोतायैसहसस्पुत्रमानिदेपदेष्टांस्याकृधि ॥ शग्धिवाजस्यसुभगप्रजावतोमेबृहतोऽअध्वरे । संराया

(३।२।४) अयमग्निरितिषड्चस्यसूक्तस्यकात्यउत्कीलोमिःआद्यानृतीयापंचम्योबृहत्यःद्वितीयाचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्यः ।

भूयसासृजमयोभुनानुविद्युन्नयशस्वता ॥ १६ ॥ (३।२।५) समिध्यमानःप्रथमानुधर्मासमक्तुभिरज्यतेविश्ववा
रः । शोचिष्केशोघृतनिर्णिक्पावकःसुयज्ञोऽअग्निर्यजथायदेवान्⁺ ॥ यथायजोहोत्रमग्नेपृथिव्यायथादिवोजातवेद
श्चिकित्वान् । एवानेनहविषायक्षिदेवान्मनुष्यज्ञप्रतिरेममद्य⁺ ॥ त्रीण्यायूषितवजातवेदस्तिष्ठऽआजानीरुषसस्ते
ऽअग्ने । ताभिर्देवानामवोयक्षिविद्वानधाभवयजमानायशंयोः⁺ ॥ अग्निसुदीतिंसुहृशंगुणंतोनमस्यामस्त्वेज्यंजातवे
दः । त्वादूतमरतिहव्यवाहदेवाऽअकृष्वन्नमृतस्यनाभिं ॥ यस्त्वद्धोतापूर्वोऽअग्नेयजीयान्द्रिताचसत्तास्वधयाचशंभुः ।
तस्यानुधर्मप्रयजाचिकित्वोधानोधाऽअध्वरंदेववीतां ॥ १७ ॥ (३।२।६) भवानोऽअग्नेसुमनाऽउपेतौसखैवसख्ये
पितरेवसाधुः । पुरुद्वहोहिक्षितयोजनानांप्रतिप्रतीचीर्दहतादरातीः ॥ तपोष्वग्नेऽअंतराऽअमित्रान्तपाशंसमररुषःप
रस्य । तपोवसोचिकितानोऽअचित्तान्वितैतिष्ठतामजरऽअयासः ॥ इध्मेनाग्नऽइच्छमानोघृतेनजुहोभिहव्यंतरसेबला
य । यावदीशेब्रह्मणावंदमानऽइमांधियंशतसेयायदेवी⁺ ॥ उच्छोचिषांसहसस्पुत्रस्तुतोबृहद्वयःशशमानेषुपेहि । रे
वदग्नेविश्वामित्रेषुशंयोर्मर्मृज्मातेतन्व्यंभूरिकृत्वः ॥ कृधिरक्षसुसनितर्धनानांसघेदग्नेभवसियत्समिद्धः । स्तोतुर्दुरोणे

(३।२।५) समिध्यमानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःकतोमिच्छिष्टम् । (३।२।६) भवानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःकतो
मिच्छिष्टम् ।

सुभगस्यरेवत्सुप्राकरत्नादधिपेवपूषि ॥ १८ ॥ (३।२।७) अग्निहोतारंप्रवृणेमियेधेगृत्सैकविंश्वविदममूरं ।
सनोयक्षदेवतातायजीयान्रायेवाजायवनतेमघानि ॥ प्रतेऽअग्नेहविष्मतीमियम्यच्छासुद्युम्नारातिनीधृताचीं ॥ प्रद
क्षिणिहेवतातिमुराणःसंरातिभिर्वसुभिर्यज्ञमश्रेत् ॥ सतेजीयसामनसात्वोतऽउतशिक्षस्वपत्यस्यशिक्षोः । अग्नेरायोन्
तमस्यप्रभूतौभूयामतेसुष्टुतयश्चस्वः ॥ भूरीणिहित्वेदधरेऽअनीकाग्नेदेवस्ययज्यंजनांसः । सऽआवहदेवतातिय
विष्टशर्धोयदुद्यदिव्यंयजासि ॥ यत्त्वाहोतारमनजन्मियेधेनिषादयंतोयजथायदेवाः । सत्वंनोऽअग्नेवितेहबोध्यधिश्र
वांसिधेहिनस्तनुषु ॥ १९ ॥ (३।२।८) अग्निमुषसमश्विनादधिकांव्युष्टिषुहवतेवाहिरुक्थैः । सुज्योतिषोनःशृण्वं
तुदेवाःसजोषसोऽअध्वरंवावशानाः⁺ ॥ अग्नेत्रीतेवाजिनात्रीषस्थातिस्रस्तैजिह्वाऽऽकृतजातपूर्वीः । तिस्रऽउतेतन्वो
देववातास्ताभिर्नःपाहिगिरोऽअप्रयुच्छन् । अग्नेभूरीणितवजातवेदोदेवस्वधावोमृतस्यनाम । याश्चमायामायिनांवि
श्वमिन्वत्वेपूर्वीःसंदधुःपृष्टवंधो ॥ अग्निनेंताभगऽइवक्षितीनांदैवीनांदेवऽऽकृतपाऽऽकृतावा । सवृत्रहासनयोविश्वेदाः
पर्षद्विश्वार्तिदुरितागुणंतं ॥ दधिक्रामग्निमुषसंचदेवीबृहस्पतिंसवितारंचदेवं । अश्विनामित्रावरुणाभगंचवसून्नुद्रांऽ

(३।२।७) अग्निहोतारमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाध्यमिच्छिष्टम् । (३।२।८) अग्निमुषसमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिको
गाध्यमिःआद्यात्ययोर्विश्वेदेवास्मिच्छिष्टम् ।

श्रवसं.
अ.३अ.१
॥ ६ ॥

आदित्यांऽइहहवे ॥ २० ॥ (३।२।९) इमंनोयज्ञममृतैतुधेहीमाहव्याजातवेदोजुषस्व । स्तोकानामग्नेमेदसोघृत
स्यहोतःप्राशानप्रथमोनिषद्य ॥ घृतवैतःपावकतेस्तोकाश्चोतंतिमेदसः । स्वधर्मन्देववीतयेश्रेष्ठनोधेहिवार्य ॥ तुभ्यं
स्तोकाघृतश्रुतोमेविप्रायसंत्य । ऋषिःश्रेष्ठःसमिध्यसेयज्ञस्यप्राविताभव ॥ तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगोऽशचीवःस्तोकासोऽअ
ग्नेमेदसोघृतस्य । कविशस्तोबृहताभानुनागाहव्याजुषस्वमेधिर ॥ ओजिष्ठंतेमध्यतोमेदुऽउमृतंप्रतैवयंददामहे । ओ
तैतितेवसोस्तोकाऽअधित्वचिप्रतितान्देवशोविहि ॥ २१ ॥ (३।२।१०) अयंसोऽअग्निर्यस्मिन्सोममिंद्रःसुतंदधे
जठरैवावशानः । सहस्रिणंवाजमत्यंससिसवान्सन्तस्तूयसेजातवेदः ॥ अग्नेयसेदिविवर्चःपृथिव्यायदोषधीष्व
प्स्वार्यजत्र । येनांतरिक्षमुर्वीततंथत्वेपःसभानुरर्णवोनृचक्षाः ॥ अग्नेदिवोऽअर्णमच्छाजिगास्यच्छादेवाँऽऊचिषेधि
ष्णयाये । यारोचनेपरस्तात्सूर्यस्ययाश्चावस्तादुपतिष्ठंतऽआपः ॥ पुरीष्यासोऽअग्नयःप्रावणेभिःसजोषसः । जुषंतांय
ज्ञमद्ब्रह्मोनमीवाऽइषोमहीः+ ॥ इळामग्ने० ॥ २२ ॥ (३।२।११) निर्मेयितःसुधितऽआसधस्येयुवाकविरध्वरस्य

(३।२।९) इमंनइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाध्यप्तिःआद्यात्रिष्टुपद्वितीयातृतीयेनुष्टुभौचतुर्थीविराड्पांत्यासतोबृहती ।
(३।२।१०) अयंसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाध्यप्तिरुपांत्यायाःपुरीष्यामयस्त्रिष्टुप्चतुर्थ्यनुष्टुप् । (३।२।११) निर्मेयितइति
पंचर्चस्यसूक्तस्यभारतौदेवभवोदेववातावमिच्छिष्टुप्पृथीयासतोबृहती ।

मंडलं ३
अनु. २

॥ ६ ॥

प्रणेता । जूर्यत्स्वग्निरजरोवनेष्वत्रादधेऽअमृतंजातवेदाः ॥ अमंथिष्टांभारतारेवदग्निदेवश्रवादेववातःसुदक्षं । अ
ग्नेविपश्यबृहताभिरायेषानोनेताभवतादनुधून्+ ॥ दशक्षिपःपूर्व्यसीमजीजनन्सुजातंमातृषुप्रियं । अग्निस्तुहिदैव
वातंदैवश्रवोयोजनामसद्वशी+ ॥ नित्वादधेवरऽआपृथिव्याऽइळायास्पदेसुदिनत्वेऽअह्ना । हृषद्वत्यामानुषऽआप
यायांसरस्वत्यारेवदग्नेदिदीहि ॥ इळामग्ने० ॥ २३ ॥ (३।२।१२) अग्नेसहस्वपृतनाऽअभिमातीरपास्य । दुष्टरस्तरन्ना
तीर्वचोधायज्ञवाहसे ॥ अग्नेऽइळासमिध्यसेवीतिहोत्रोऽअमर्त्यः । जुषस्वसूनोऽअध्वरं+ ॥ अग्नेद्युम्नेनजागृवेसहसःसू
नवाहुत । एदंबर्हिःसंदोममं ॥ अग्नेविश्वेभिरग्निभिर्देवैर्मर्महयामिरः । यज्ञेषुयऽउचायवः ॥ अग्नेदादाशुषेरयिंवीरवै
तंपरीणसं । शिशूहिनःसूनुमतः ॥ २४ ॥ (३।२।१३) अग्नेदिवःसूनुरसिप्रचेतास्तनापृथिव्याऽउतविश्ववेदाः । ऋधग्दे
वाँऽइहयजाचिक्रिवः ॥ अग्निःसनोतिवीर्याणिविद्वान्सनोतिवाजममृतायभूषन् । सनोदेवाँऽएहवहापुरुक्षो ॥ अग्नि
र्यावापृथिवीविश्वजन्येऽआभातिदेवीऽअमृतेऽअमूरः । क्षयन्वाजैःपुरुश्चंद्रोनमोभिः ॥ अग्नेऽइंद्रश्चदाशुषोदुरोणेसुता
वतोयज्ञमिहोपयातं । अमर्धतासोमपेयायदेवा ॥ अग्नेऽअपांसमिध्यसेदुरोणेनित्यःसूनोसहसोजातवेदः । सुधस्थां

(३।२।१२) अग्नेसहस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोमिर्गायत्रीआद्यानुष्टुप् । (३।२।१३) अग्नेदिवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्य
गाथिनोविश्वामित्रोमिश्रतुर्थ्याइंद्रामीविराट् ।

निमह्यमानऽऊती⁺ ॥ २५ ॥ (३।२।१४) वैश्वानरं मनसाग्निनिचाय्याहविष्मंतोऽनुषत्यंस्वर्विदं । सुदानुं देवं
रथिरं वसुयवोगीर्भिरण्वंकुशिकासो हवामहे ॥ तं शुभ्रमग्निमवसेहवामहे वैश्वानरं मातरि श्वानमुक्थ्यं । बृहस्पतिं मनुं
षो देवता तये विप्रं श्रोतारं मतिथिरघुष्यदं ॥ अश्वोनकंदन्जनिभिः समिध्यते वैश्वानरः कुशिकेभिर्युगेयुगे । सनोऽग्निः
सुवीर्यस्वभ्यंदधातुरलममृतैषु जागृविः ॥ प्रयंतुवाजास्तविषीभिर्ग्रयः शुभे संमिश्राः पृषतीरयुक्षत । बृहदुक्षो मरुतो
विश्ववेदसः प्रवेपयंति पर्वतांऽअदाभ्याः ॥ अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयऽआत्वेषमुग्रमवऽईमहे वयं । ते स्वानिनो रुद्रि
या वर्षनिर्णिजः सिंहानहेषकृतवः सुदानवः ॥ २६ ॥ ब्रातं ब्रातं गणं गणं सुशस्तिभिर्ग्रेभाममरुतामोजऽईमहे । पृषदश्वासो
ऽअनवभ्रराधसोगंतारो यज्ञविदथेषु धीराः ॥ अग्निरस्मिजन्मना जातवेदाघृतं मे चक्षुरमृतं मऽआसन् । अर्कस्त्रिधातुर
जसो विमानो जघ्नो घर्मो हविरस्मिनाम ॥ त्रिभिः पवित्रैरुपोध्य^१ कंहृदामतिं ज्योतिरनुप्रजानन् । वर्षिष्ठं रत्नमकृतस्व
धाभिरादिह्यावापृथिवीपर्यपश्यत् ॥ शतधारमुत्समक्षीयमाणं विपश्चितं पितरं वक्त्वानां । मेळिमदंतं पित्रोरुपस्थितं रो
दसीपि पृतंसत्यवाचं ॥ २७ ॥ (३।२।१५) प्रवोवाजाऽअभिद्यवोहविष्मंतो घृताच्या । देवान्जिगातिसुम्रयुः⁺ ॥

(३।२।१४) वैश्वानरमिति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रः आद्यानां तिसृणां वैश्वानरोऽग्निश्चतुर्थ्यादिति तिसृणां मरुतः समस्यष्टयोरत्मा
अंत्याया उपाध्यायः आद्याः षट्जगत्प्रास्तास्त्रिस्तुभः । (३।२।१५) प्रवोवाजा इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निः आद्याया

ईळेऽअग्निर्विपश्चितं गिरायज्ञस्य साधनं । श्रुष्टीवानधितावानं ॥ अग्ने शकमेते वयं यमं देवस्य वाजिनः । अतिद्वेषांसित
रेम ॥ समिध्यमानोऽअध्वरेऽग्निः पावकऽईड्यः । शोचिष्केशस्तमीमहे ॥ पृथुपाजाऽअमृत्यो घृतनिर्णिकृत्वा हुतः ।
अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाद्⁺ ॥ २८ ॥ तं सबाधो यतस्तु चऽइत्थाधियायज्ञवतः । आचक्रुरग्निमतये ॥ होता देवोऽअमर्त्यः
पुरस्तादेति मायया । विदधानि प्रचोदयन् ॥ वाजीवाजेषु धीयते ध्वरेषु प्रणीयते । विप्रो यज्ञस्य साधनः ॥ धियाचक्रेव
रेण्यो भूतानां गर्भमादधे । दक्षस्य पितरं तनां ॥ नित्वादधे वरेण्यं दक्षस्येळासहस्कृत । अग्ने सुदीति मुशिरं ॥ २९ ॥
अग्निर्यतुरं ममुरं मृतस्य योगे वनुषः । विप्रावाजैः समिधते ॥ ऊर्जो न पातमध्वरे दीं दिवांसमुपद्यवि । अग्निमीळे कविकं
तुं ॥ ईळेन्योनमस्यस्तिरस्तमांसि दर्शतः । समग्निरिध्यते वृषा ॥ वृषोऽअग्निः समिध्यते श्वोनदेववाहनः । तंहविष्मंत
ऽईळते ॥ वृषणं त्वावयं वृषणः समिधीमहि । अग्ने दीद्यंतं बृहत्⁺ ॥ ३० ॥ (३।२।१६) अग्ने जुषस्वनो हविः पुरो
ळाशं जातवेदः । प्रातः सावेधियावसो ॥ पुरोळाऽअग्ने पचतस्तुभ्यं वाघापरिष्कृतः । तं जुषस्व यविष्ठ्य ॥ अग्ने वीहि पु
रोळाशमाहुतं तिरोऽअह्यं । सहसः सूनुरस्य ध्वरे हितः⁺ ॥ माध्यं दिने सर्वने जातवेदः पुरोळाशमिह कवे जुषस्व । अग्ने य
हस्यतव भागधेयं न प्रमिनंति विदथेषु धीराः ॥ अग्ने तृतीये सर्वने हिकानि पः पुरोळाशं सहसः सूनवाहुतं । अथादेवेष्वाध्वरं

कृतवोवागायत्री । (३।२।१६) अग्ने जुषस्वति पट्वस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निर्गायत्री तृतीयोऽणि कचतुर्थोऽग्निप्रुपंचमी जगती ।

श्रवसं.

अ. ३ अ. १

॥ ८ ॥

विपन्ययाधारसंवतममृतेषुजागृविं ॥ अग्नेवृधानऽआहुतिपुरोळाशंजातवेदः । जुषस्वतिरोऽअह्यं ॥ ३१ ॥ (३।२।१७)
अस्तीदमधिमंथनमस्तिप्रजननंकृतं । एतांविष्पत्नीमाभराग्निमैथामपूर्वथा ॥ अरण्योर्निहितोजातवेदागर्भेऽइवसुधि
तोगर्भिणीषु । दिवेदिवऽईड्योजागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्यैर्भिरग्निः⁺ ॥ उत्तानायामवभराचिकित्वान्तस्यःप्रवीता
वृषणंजजान । अरुषस्तूपोरुशदस्यपाज्जऽइळायास्पुत्रोवयुनेजनिष्ट ॥ इळायास्त्वापदेवयंनाभापृथिव्याऽअधि । जा
तवेदोनिधीमह्यग्नेहव्यायवोहवे ॥ मंथतानरःकविमद्वयंतंप्रचेतसममृतैसुप्रतीकं । यज्ञस्यकेतुंप्रथमंपुरस्तादग्निनरोज
नयतासुशेवं ॥ ३२ ॥ यदीमंथंतिबाहुभिर्विरोचतेश्वोनवाज्यरुषोवनेष्वा । चित्रोनयामन्नश्विनोरनिवृतःपरिवृण
क्त्यश्मनस्तृणादहन् ॥ जातोऽअग्नीरोचतेचेकितानोवाजीविप्रःकविशस्तःसुदानुः । यंदेवासऽईड्यैविश्वविदहव्यवा
हमदधुरध्वरेषु ॥ सीदहोतःस्वऽउलोकेचिकित्वान्तसादयायज्ञंसुकृतस्योनौ । देवावीदेवान्हविषायजास्यग्नेबृहद्यज
मानेवयोधाः ॥ कृणोतधूमंवृषणंसखायोस्त्रेधंतऽइतनवाजमच्छ । अयमग्निःपृतनाषाट्सुवीरोयेनदेवासोऽअसंहंत
दस्यून ॥ अयंतेयोर्निर्ऋत्वियोयतोजातोऽअरोचथाः । तंजानन्नऽआसीदाथानोवर्धयागिरः ॥ ३३ ॥ तनूनपा

(३।२।१७) अस्तीदमितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोमिच्छिष्टुः (पंचम्याऋत्विजोवा) आद्यचतुर्थादशमीद्वादश्योनुष्टु
भःषष्ठ्येकादशीपंचदशयोजगत्यः ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ८ ॥

दुच्यतेगर्भेऽआसुरोनराशंसोभवतियद्विजायते । मातरिश्वायदमिमीतमातरिवातस्यसर्गोऽअभवत्सरीमणि ॥ सुनि
र्मथानिर्मथितःसुनिधानिर्हितःकविः । अग्नेस्वध्वराकृणुदेवान्देवयतेयज ॥ अजीजनन्नमृतमर्त्यासोस्त्रेमाणंतरणिवी
लुजैभं । दशस्वसारोऽअग्रुवःसमीचीःपुमोसंजातमभिसंरभंते ॥ प्रसप्तहोतागृकादरोचतमातुरुपस्थेयदशोचदूध
नि । ननिमिषतिसुरणोदिवेदिवेयदसुरस्यजठरादजायत ॥ अमित्रायुधोभरुतामिवप्रयाःप्रथमजाब्रह्मणोविश्वमिद्वि
दुः । द्युम्रवद्ब्रह्मकुशिकासऽएरिरऽएकऽएकोदमेऽअग्निंसमीधिरे ॥ यदद्यत्वाप्रयतियज्ञेऽअस्मिन्होतश्चिकित्वोवृणी
महीह । ध्रुवमयाध्रुवमुताशमिष्ठाःप्रजानन्विद्वांसउपयाहिसोमं ॥ ३४ ॥ ॥ इतितृतीयाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तृतीयाष्टकेमुक्तानि १२२ ऋचः १२०९

सप्तदशाध्याये वर्गाः ३४ सूक्तानि २३ ऋचः १७६ ॥ त्यागः ॥ अग्रयइदं. ११ यूपायेदं. ५ यूपेभ्य. ५ ब्रश्चनाय. १ अग्रय.
२७ इंद्राग्निभ्या. ९ अग्रय. ४२ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्रय ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्रय. ८ पुरीष्येभ्योग्निभ्य. अग्रय. १४ अग्नीद्राभ्यामि.
अग्रय. वैश्वानरायाग्रय. ३ मरुद्भ्योग्निभ्य. ३ आत्मन. २ उपाध्यायाये. अग्रय. ३७ ॥ इतितृतीयेप्रथमः ॥ १ ॥ (१ आदित्यारुद्रा-
इत्यस्याअष्टम्याविश्वेदेवता ।)

इच्छंतिव्यधिकैर्द्रुशासत्कुशिकोविश्वामित्रएववाश्रुतेरिंद्रसोमंयूनाप्रपर्वतानांसप्तोनासंवादोनदीभिर्विश्वामि
त्रस्योत्तितीर्षोस्तत्रनदीवाक्यैचतुर्थीषष्ठ्यष्टमीदशम्यः षष्ठीसप्तम्योस्त्विंद्रस्तुतिरंत्यानुष्टुबिंद्रः पूभिंदेकादशति
ष्ठाहरीइमामूषूपांत्यांघोरोपश्यत्सानिर्दहेच्छस्यमानेतिश्रूयतेवार्त्रहत्यायगायत्रमंत्यानुष्टुबभितष्टेवदशप्रजाप
तिःसवैश्वामित्रोवाच्योवाद्वातातौनवैकोपींद्रमतिर्नव ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।३।१) इच्छंतित्वासोम्यासःसखायःसुनवंतिसोमंदधतिप्रयांसि । तितिक्षंतोऽभिर्शस्तिज
नानामिंद्रत्वदाकश्चनहिप्रकेतः⁺ ॥ नतेदूरेपरमाचिद्रजांस्यातुप्रयांहिहरिवोहरिभ्यां । स्थिरायवृष्णेसर्वनाकृतेमायु
क्ताग्रावाणःसमिधानेऽअग्नौ⁺ ॥ इंद्रःसुशिप्रोमघवातरुत्रोमहाव्रातस्तुविकूर्मिर्ऋधावान् । यदुग्रोधाबाधितोमर्त्येषुक्क
त्यातेवृषभवीर्याणि ॥ त्वंहिष्माच्यावयन्नच्युतान्येकोवृत्राचरसिजिघ्रमानः । तवद्यावापृथिवीपर्वतासोनुव्रतायनि
मितेवतस्थुः ॥ उताभयेपुरुहूतश्रवोभिरेकोदृढमवदोवृत्रहासन् । इमेचिदिंद्रोदसीऽअपारेयत्संगृभ्णामघवन्काशि
रिते ॥ १ ॥ प्रसूनऽइंद्रप्रवताहरिभ्यांप्रतेवज्रःप्रमृणन्नैतुशत्रून् । जहिप्रतीचोऽअनूचःपराचोविश्वैसत्यंकृणुहिविष्टम
स्तु ॥ यस्मैधायुरदधामर्त्याभक्तंचिद्रजतेगेह्यैःसः । भद्रातऽइंद्रसुमतिर्धृताचींसहस्रदानापुरुहूतरातिः⁺ ॥

(३।३।१) इच्छंतित्वेतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रक्षिष्टुप् ।

सहदानुपुरुहूतक्षियंतमहस्तमिंद्रसंपिण्णकुणारं । अभिवृत्रंवर्धमानंपियारुमपादमिंद्रतवसांजघंथ ॥ निसा
मनामिषिरामिंद्रभूमिमहीमपारांसर्दनेससत्थ । अस्तंभ्राह्म्यांवृषभोऽअंतरिक्षमर्षन्त्वापस्त्वयेहप्रसूताः ॥ अलातृणो
वलऽइंद्रव्रजोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । सुगान्यथोऽअकृणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधर्मैतीः ॥ २ ॥
एकोद्वेवसुमतीसमीचीऽइंद्रऽआपग्रौपृथिवीमुतद्यां । उतांतरिक्षादभिनःसमीकऽइषोरथीसयुजःशूरवाजान् ॥ दि
शःसूर्योनर्मिनातिप्रदिष्टादिवेदिवेहयैश्वप्रसूताः । संयदानळध्वनऽआदिदश्वैर्विमोचनंकृणुतेतत्त्वस्य ॥ दिदक्षंतऽउ
षसोयामन्नक्तोर्विवस्वत्यामहिचित्रमनीकं । विश्वेजानंतिमहिनायदागादिंद्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि ॥ महिन्योतिर्निहि
तंवक्षणास्वामापकंचरतिविश्रंतीगौः । विश्वंस्वाद्यसंभृतमुन्नियायांयत्सीमिंद्रोऽअदधाम्नोजनाय ॥ इंद्रहृदयामको
शाऽअभूवन्यज्ञायशिक्षगृणतेसखिभ्यः । दुर्मयवोदुरेवामर्त्यासोनिपंगिणोरिपवोहंत्वासः ॥ ३ ॥ संघोषःशृण्वेवमैर
मित्रैर्जहीन्येष्वशानितपिष्ठां । वृश्चेमधस्ताद्विरुजासहस्वजहिरक्षोमघवन्नंधयस्व ॥ उद्वृहृक्षःसहमूलमिंद्रवृश्चामध्यं
त्यग्रंशृणीहि । आकीर्ततःसल्लूकैचकथंनृद्विषेतपुषिहेतिमस्य ॥ स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणेतःसंयन्महीरिषऽआसत्सि
पूर्वाः । रायोवतारोवृहत्ःस्वामास्मेऽअस्तुभगऽइंद्रप्रजावान् ॥ आनोभरभगमिंद्रद्युमंतंनितेदेष्णस्यधीमहिप्रके ।
ऊर्वऽइवपप्रथेकामोऽअस्मेतमापृणवसुपतेवसूनां ॥ इमंकाममंदयागोभिरश्वैश्चंद्रवताराधसापप्रथश्च । स्वयवोमति

भिस्तुभ्यंविप्राऽइंद्रायवाहःकुशिकासोऽअक्रन् ॥ आनोगोत्रादहंहिगोपतेगाःसमस्मभ्यंसनयौयंतुवाजाः । दिवक्षाऽ
असिवृषभसत्यशृष्मोस्मभ्यंसुमंघवन्बोधिगोदाः+ ॥ शुनंहवेममघवानंभिद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंतमुग्रमू
तयेसमत्सुभ्रंतं वृत्राणिसंजितंधनानां ॥ ४ ॥ (३।३।२) शासद्वहिरिदुहितुर्नर्द्यगाद्विद्राऽऋतस्यदीधितिसपर्यन् ।
पितायत्रदुहितुःसेकंमंजन्तसंशम्येनमनसादधुन्वे+ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमारैक्चकारगर्भसन्नितुर्निधानं । यदी
मातरोजनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतीरन्यऽऋधन्+ ॥ अग्निर्जज्ञेजुह्वादुरेजमानोमहस्पुत्राऽअरुषस्यप्रयक्षे । महान्ग
भोमह्याजातमेषांमहीप्रवृद्धयैश्वस्ययज्ञैः+ ॥ अभिजैत्रीरसचंतस्पृधानंमहिज्योतिस्तमंसोनिर्जानन् । तंजानतीःप्र
त्युदायन्नुपासःपतिर्गवामभवदेकऽइंद्रः ॥ वीळीसतीरभिधीराऽअतंदन्प्राचाहिन्वमनसासप्तविप्राः । विश्वामविंद
न्पथ्यामृतस्यप्रजानन्निजानमसाविवेश ॥ ५ ॥ विदद्यदीसरमारुग्णमद्रेर्महिपार्थःपूर्व्यसध्व्यक्कः । अग्रैनयत्सुपद्यक्षरा
णामच्छारवंप्रथमाजानतीगात् ॥ अगच्छदुविप्रतमःसखीयन्नसृदयत्सुकृतेगर्भमद्रिः । ससानमर्योयुवभिर्मखस्यन्नथा
भवदंगिराःसद्योऽअर्चन् ॥ सतःसतःप्रतिमानंपुरोभूविश्वावेदुजनिमाहंतिशुणं । प्रणोदिवःपद्वीर्गव्युरर्चन्तस्खास
खीऽरमुंचन्निरवद्यात्+ ॥ निर्गव्यतामनसासेदुरकैःकृष्णानासोऽअमृतत्वायगातुं । इदंचिन्नसदनंभूर्येषांयेनमासाऽ

(३।३।२) शासद्वहिरितिद्राविंशत्यृचस्यसूक्तस्यैषीरथिःकुशिकइंद्रश्चिष्टुप् ।

असिषासन्नृतेन ॥ संपश्यमानाऽअमदन्नभिस्वंपर्यःप्रक्षस्यरेतसोदुधानाः । विरोदसीऽअतपद्धोषऽएषांजातेनिष्ठाम
ददुर्गोऽुवीरान्+ ॥ ६ ॥ सजातेभिर्वृत्रहासेदुहृद्वैरुदुस्त्रियाऽअसृजदिंद्रोऽअकैः । उरुच्यस्मैधृतवद्भरंतीमधुस्वाङ्ग
दुदुहेजेन्यागौः+ ॥ पित्रेचिच्चक्रुःसदनंसमस्मैमहित्विषीमत्सुकृतोविहिल्यन् । विष्कभ्रंतःस्कभनेनाजनित्रीऽआसी
नाऽऊर्ध्वरभसंविमिन्वन् ॥ महीयर्दिधिषणाशिश्नथेधात्सद्योवृधंविश्वं१रोदस्योः । गिरोयस्मिन्ननवद्याःसमीचीर्वि
श्वाऽइंद्रायतविषीरनुत्ताः ॥ मह्यातेसख्यंवश्मिश्कीरावृत्रघ्नेनियुतौयंतिपूर्वीः । महिस्तोत्रमवऽआगन्मसुरेरस्माकंसुम
घवन्बोधिगोपाः+ ॥ महिक्षेत्रैपुरुश्चंद्रंविंविद्वानादित्सखिभ्यश्चरथंसमैरत् । इंद्रोऽनृभिरजनदीद्यानःसाकंसूर्यमुषसंगा
तुमग्निं+ ॥ ७ ॥ अपक्षिदेषविश्वोऽुदमूनाःप्रसृधीचीरसृजद्विश्चंद्राः । मध्वःपुनानाःकविभिःपवित्रैर्द्युभिर्हिन्वत्य
कुभिर्धनुत्रीः ॥ अनुकृष्णवसुधितीजिहातेऽउभेसूर्यस्यमंहनायजत्रे । परियत्तेमहिमानंवृजध्यैसखायऽइंद्रकाम्याऽ
ऋजिप्याः+ ॥ पतिर्भववृत्रहन्तसूनृतानांगिरांविश्वायुर्वृषभोवयोधाः । आनोगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरू
तिभिःसरण्यन्+ ॥ तमैगिरस्वन्नमसासपर्यन्नव्यंकृणोमिसन्यसेपुराजां । द्रुहोवियाहिबहुलाऽअदेवीःस्वश्चनोमघव
न्सातयेधाः ॥ मिहःपावकाःप्रतताऽअभूवन्तस्वस्तिनःपिपृहिपारमासां । इंद्रत्वरंथिरःपाहिनोरिषोमक्षूमक्षुकृणुहि
गोजितोनः ॥ अदेदिष्टवृत्रहागोपतिर्गाऽअंतःकृष्णाऽअरुषैर्धर्मभिर्गात् । प्रसूनृतादिशमानऽऋतेनदुरंश्चविश्वाऽअ

वृणोदपस्वाः⁺ ॥ शुनंहुवेममघवानमिद्रं ॥ ८ ॥ (३।३।३) इन्द्रसोमसोमपतेपिबेममाध्यंदिनसर्वनंचारुयत्ते । प्रमुष्याशिप्रेमघवमृजीपिन्विमुष्याहरीऽइहमादयस्व ॥ गवांशिरमंथिनमिद्रशुक्रं पिबासोमैररिमातेमदाय । ब्रह्मकृतामारुतेनागणेनसजोषारुद्रैस्तपदावृषस्व ॥ येतेशुष्मंयेतविषीमवर्धन्नर्चतऽइन्द्रमरुतस्तऽओजः । माध्यंदिनेसर्वनेव अहस्तपिबारुद्रेभिःसगणःसुशिप्र ॥ तऽइष्वस्यमधुमद्विविप्रऽइन्द्रस्यशर्धोमरुतोयऽआसन् । येभिर्वृत्रस्यैषितोविवेदा मर्मणोमन्यमानस्यमर्म ॥ मनुष्वदिन्द्रसर्वनंजुषाणःपिबासोमंशश्वतेवीर्याय । सऽआववृत्स्वहर्षश्वयज्ञैःसरण्युभिर्पोऽअर्णोसिसर्षि ॥ ९ ॥ त्वमपोयद्धवृत्रंजघन्वाऽअत्याऽइवप्रासृजःसर्तवाजौ । शयानमिद्रचरतावधेनवम्रिवांसंपरिदे वीरदैवं ॥ यजामऽइन्नमसावृद्धमिद्रं बृहंतमृष्वमजरंयुवानं । यस्यप्रियेममतुर्यज्ञियस्यनरोदसीमहिमानंममाते ॥ इन्द्रस्यकर्मसुकृतापुरुणिप्रतानिदेवानमिनंतिविश्वे । दाधारयःपृथिवींघामुतेमांजजानसूर्यमुषसंसुदंसाः ॥ अद्रौघसत्यं तवतन्महित्वंसद्योजातोऽअपिबोहसोमैः नद्यावऽइन्द्रतवसस्तऽओजोनाहानमासाःशरदौवरंत ॥ त्वंसद्योऽअपि वोजातऽइन्द्रमदायसोमैपरमेव्योमन् । यद्धद्यावापृथिवीऽआर्विवेशीरथाभवःपूर्वःकारुधायाः ॥ १० ॥ अहन्नाहिंप रिशयानमर्णऽओजायमानंतुविजाततव्यान् । नतेमहित्वमनुभूदधर्घोर्यदन्ययास्किग्याकुक्षामवस्थाः ॥ यज्ञोहितऽ

(३।३।३) इन्द्रसोममितिसप्तदशर्षसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

इन्द्रवर्धनोभूदुतप्रियःसुतसोमोमियेधः । यज्ञेनयज्ञमवयज्ञियःसन्यज्ञस्तेवज्रमहित्वंऽआवत् ॥ यज्ञेनेन्द्रमवसाचक्रेऽअर्वागैनंसुम्नायनव्यसेववृत्त्या । यःस्तोमैभिर्वावृधेपूव्यैभिर्योमध्यमेभिरुतनूतनेभिः ॥ विवेषयन्माधिषणाजजानस्त वैपुरापायादिन्द्रमहः । अंहसोयत्रपीपरघथानोनावेव्यांतमुभयेहवते ॥ आपूर्णोऽअस्यकुलशःस्वाहासेकैवकोशंसिसि चेपिबध्यै । समुप्रियाऽआववृत्रन्मदायप्रदक्षिणिदुभिसोमासऽइन्द्रं ॥ नत्वागभीरःपुरुहूतसिधुर्नाद्रयःपरिषंतोवरंत । इत्थासस्त्रिभ्यऽइषितोयदिद्राहृद्विदरुजोभव्यमूर्व⁺ ॥ शुनंहुवेम ॥ ११ ॥ (३।३।४) प्रपर्वतानामुशतीऽउप स्थादश्वेऽइवविषितेहासमाने । गावेषुशुभ्रेमातरारिहाणेविपाट्च्छुतुद्रीपर्यसाजवते ॥ इन्द्रेषितेप्रसवंभिक्षमाणेऽअच्छासमुद्रंरथ्येवयाथः । समाराणेऽऊर्मिभिःपिन्वमानेऽअन्यावामन्यामप्येतिशुभ्रे ॥ अच्छासिंधुमातृतमामयासं विपाशमुर्वीसुभगामगन्म । वत्समिवमातरांसरिहाणेसमानंयोनिमनुसंचरंती ॥ एनावयंपर्यसापिन्वमानाऽअनुयो निंदेवकृतंचरंतीः । नवर्तवेप्रसवःसर्गतक्तःकिंयुर्विप्रोन्नद्योजोहवीति ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायऽऽकृतावरीरुपमुहूर्त मेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीमनीषावस्युरहेकुशिकस्यसुनुः⁺ ॥ १२ ॥ इन्द्रोऽअस्माँऽअरद्वज्रबाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिं

(३।३।४) प्रपर्वतानामितित्रयोदशर्षस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रःचतुर्थीषष्ठ्यष्टमीदशमीनांनदीऋषकानद्योदेवताःएनावयमेतद्वन आतेकारोरिति तिसृणांविश्वामित्रोदेवताइन्द्रोअस्मानितिद्वयोरिन्द्रस्त्रिष्टुबंत्यानुष्टुप् ।

नदीनां । देवोनयत्सवितासुपाणिस्तस्यवयंप्रसवेयामऽउर्वीः⁺ ॥ प्रवाच्यंशश्वधावीर्यं१तदिंद्रस्यकर्मयदहिंविवृश्चत् ।
विवज्जैणपरिषदौजधानायन्नापोर्यनमिच्छमानाः ॥ एतद्वचोजरितर्मापिमृष्टाऽआयत्तेषोषानुत्तरायुगानि । उक्थेषु
कारोप्रतिनोजुषस्वमानोनिकःपुरुषत्रानमस्ते ॥ ओषुस्वसारःकारवैशृणोतययौबोदूरादनसारथेन । निषूनमध्वंभव
तासुपाराऽअधोऽअक्षाःसिधवःस्रोत्याभिः ॥ आतेकारोशृणवामावचौसिययाथदूरादनसारथेन । नितेनंसैपी
प्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते ॥ १३ ॥ यदंगत्वाभरताःसंतरेयुर्गव्यन्ग्रामऽइषितऽइंद्रजतः । अर्षादहप्र
सवःसर्गैतक्तुऽआवोवृणुसुमर्तियज्ञियानां ॥ अतारिषुर्भरतागव्यवःसमभक्तुविप्रःसुमर्तिनदीनां । प्रपिन्वध्वमिषय
तीःसुराधाऽआवक्षणाःपूणध्वंयातशीर्षं ॥ उद्वऽऊर्मिःशम्याहंत्वापोयोक्लाणिमुंचत । मादुष्कृतौव्येनसाध्यौशूनमा
रतां ॥ १४ ॥ (३।३।५) इंद्रःपूभिर्दातिरहासमकैर्विदद्वसुर्दयमानोविशत्रून् । ब्रह्मजतस्तन्वावावृधानोभूरिदात्र
ऽआपृणद्वादसीऽउभे⁺ ॥ मुखस्यतेतविषस्यप्रजृतिमियमिर्वाचममृतायभूषन् । इंद्रक्षितीनामसिमानुषीणांविशादैवी
नामुतपूर्वधावा ॥ इंद्रोवृत्रमवृणोच्छर्धनीतिःप्रमायिनाममिनाद्वर्षणीतिः । अहन्व्यंसमुशधग्वनेष्वाविधेनाऽअकृ
णोद्राम्याणां ॥ इंद्रःस्वर्षाज्जनयज्ञहानिजिगायोशिग्भिःपृतनाऽअभिष्टिः । प्रारोचयन्मनवेकेतुमह्णामविंदज्योतिर्वृ

(३।३।५) इंद्रःपूभिर्दत्तेकादशर्चसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रक्षिष्टु ।

हनेरणाय ॥ इंद्रस्तुजोबर्हणाऽआविवेशनृवहधानोनयौपुरुणि । अचैतयद्विद्यऽइमार्जरित्रेप्रेमवर्णमतिरच्छुक्रमांसां
॥ १५ ॥ महोमहानिपनयंत्यस्येन्द्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि । वृजनेनवृजिनान्संपिपेषमायाभिर्दस्यूरभिभूत्योजाः ॥ यु
धेद्रोमहावरिवश्चकारदेवेभ्यःसत्पतिश्चर्षणिप्राः । विवस्वतःसदनेऽअस्यतानि विप्राऽउक्थेभिःकवयोगृणंति ॥ सत्रा
साहंवरेण्यंसहोदांससवांसस्वरपश्चदेवीः । ससानयःपृथिवीद्यामुतेमामिंद्रमदत्यनुधीरणासः ॥ ससानात्याऽउतसूर्य
ससानेन्द्रःससानपुरुभोजसंगां । हिरण्ययमुतभोगंससानहृत्वीदस्यन्प्रार्यवर्णमावत् ॥ इंद्रऽओषधीरसनोदहानिवन
सतीऽरसनोदंतरिक्षं । विभेदवलंनुदेविवाचोधाभवहमिताभिकृतूनां ॥ शुनंहवेम० ॥ १६ ॥ (३।३।६) तिष्ठा
हरीरथऽआयुज्यमानायाहिवायुर्ननिथुतोनोऽअच्छ । पिबास्यंधोऽअभिर्दष्टोऽअस्मेऽइंद्रस्वाहाररिमातेमदाय ॥ उपा
जिरापुरुहूतायससीहरीरथस्यधूर्वायुनज्मि ॥ द्रवद्यथासंभृतंविश्वतश्चिदुपेमंयज्ञमावहात्ऽइंद्रं ॥ उपोनयस्ववृषणा
तपुष्पोतेमवत्वंवृषभस्वधावः । प्रसेतामश्वाविमुचेहशोणादिवेदिवेसहशीरद्विधानाः⁺ ॥ ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्मि
हरीसखायासधमादऽआशू । स्थिरंरथंस्वामिंद्राधितिष्ठन्प्रजानन्विद्वाँऽउपयाहिसोमं ॥ मातेहरीवृषणावीतपृष्ठानि
रीरमन्यजमानासाऽअन्ये । अत्यायाहिशश्वतोवयंतेरंसुतेभिःकृणवामसोमैः ॥ १७ ॥ तवायंसोमस्त्वमेह्यर्वाङ्शश्व

(३।३।६) तिष्ठाहरीइत्येकादशर्चसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रक्षिष्टु ।

त्तमंसुमनाऽअस्यपाहि । अस्मिन्यज्ञे बर्हिष्यानिषद्यादधिष्वेमंजठरऽइंदुमिंद्र ॥ स्तीर्णतैर्बर्हिः सुतऽइंद्रसोमः कृताधाना
 ऽअचवेते हरिभ्यां । तदौकसे पुरुशाकायवृष्णे मरुत्वतेतुभ्यं राताहवींषि ॥ इमं नरः पर्वतास्तुभ्यमापः सभिद्रगोभिर्मधु
 मंतमक्रन् । तस्यागत्या सुमनाऽऽक्वपाहि प्रजानन्विद्वान्पथ्याऽअनुस्वाः⁺ ॥ याँऽआभजो मरुतऽइंद्रसोमेयेत्वामवर्ध
 न्नभंवन्गणस्ते । तेभिरेतंसजोषावावशानोऽग्नेः पिबजिह्वया सोममिंद्र ॥ इंद्रपिबस्वधया चित्सुतस्याग्नेर्वापाहि जिह्वया
 यजत्र । अध्वर्योवा प्रयतंशक्रहस्ताद्धोतुर्वायज्ञं हविषो जुषस्व ॥ शुनं हुवेम० ॥ १८ ॥ (३।३।७) इमामूषु प्रभृतिंसा
 तयेधाः शश्वच्छश्वदूतिभिर्यादमानः । सुते सुते वावृधे वर्धनेभिर्यः कर्मभिर्महद्भिः सुश्रुतोभूत्⁺ ॥ इंद्राय सोमाः प्रदिवो
 विदानाऽऽभुयेभिर्वृषपर्वाविहायाः । प्रयम्यमानान्प्रतिषृग्भायेद्रपिबवृषधूतस्यवृष्णः ॥ पिबावर्धस्वतवधासुतास
 ऽइंद्रसोमासः प्रथमाऽउतेमे । यथापिबः पूर्याँऽइंद्रसोमाँऽएवापाहि पन्योऽअद्यानवीयान् ॥ महँऽअमत्रोवृजनैर्विर
 ञ्जयुऽग्रंशवः पत्यते धृष्वजः । नाहवि व्याचपृथिवी च नैनं यत्सोमाँऽसो हयैश्वममंदन् ॥ महँऽउग्रो वावृधे वीर्याय समा
 चक्रे वृषभः काव्येन । इंद्रो भगो वाजदाऽअस्य गावः प्रजायंते दक्षिणाऽअस्य पूर्वाः⁺ ॥ १९ ॥ प्रयत्सिंधवः प्रसवं यथाय
 न्नापः समुद्रं रथ्येव जग्मुः ॥ अतश्चिदिंद्रः सदसो वरीयान्यदी सोमः पृणति दुग्धोऽअंगुः⁺ ॥ समुद्रेण सिंधवो यादमानाऽ

(३।३।७) इमामूष्वित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रोदशम्या आंगिरसो धोर इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

इंद्राय सोमं सुषुतं भरतः । अंशुं दुहंति हस्तिनो भरिर्त्रैर्मध्वः पुनंतिधारया पवित्रैः ॥ हृदाऽइव कुक्षयः सोमधानाः समं वि
 व्याचसवना पुरुणि । अन्नाय दिंद्रः प्रथमा व्याशवृत्रं जघन्वाँऽअवृणीत सोमं ॥ आतू भरमाकिरेतत्परिष्ठाद्विज्ञाहित्वा
 वसुपतिं वसूनां । इंद्रयत्ते माहि नंदत्रमस्त्यस्मभ्यंतर्द्धयैश्वप्रयं धि ॥ अस्मे प्रयं धिमघवन्नृजीषिन्निद्रायो विश्ववारस्य भूरैः ।
 अस्मे शतं शरदौ जीवसेधाऽअस्मेऽवीरान्छश्वतऽइंद्रशिप्रिन् ॥ शुनं हुवेम० ॥ २० ॥ (३।३।८) वार्त्रहत्याय शवं सृष्ट
 तनाषा ह्याय च । इंद्रत्वावर्तयामसि ॥ अर्वाचीनं सुते मनऽउत चक्षुः शतक्रतो । इंद्रं कृण्वंतु वाघतः ॥ नामानितेशतक्र
 तो विश्वाभिर्गाभिर्भीमहे । इंद्राभिमातिषाह्ये ॥ पुरुष्टुतस्य धामभिः शतेन महयामसि । इंद्रस्य चर्षणीधृतः ॥ इंद्रं वृत्रा
 य हंत वे पुरुहूतमुपब्रुवे । भरेषु वाजसातये ॥ २१ ॥ वाजेषु सासहिर्भैवत्वामी महेशतक्रतो । इंद्रं वृत्राय हंत वे ॥ द्युम्नेषु
 पृतनाज्येषु तसु तूष्णवः सुच । इंद्रसाक्ष्वाभिमातिषु ॥ शुष्मिन्तमं नऽउत ये द्युम्निनं पाहि जागृविं । इंद्रसोमं शतक्रतो ॥
 इंद्रियाणि शतक्रतो याते जनेषु पंचसु । इंद्रतानि तऽआवृणे ॥ अगन्निद्रश्रवो बृहद्भ्युन्नंदधिष्वदुष्टरं । उत्ते शुष्मं तिरामसि ॥
 अर्वावतो नऽआगह्यथो शक्रपरावतः । उलोको यस्तेऽअद्रिवऽइंद्रे हतऽआगहि ॥ २२ ॥ (३।३।९) अभितष्टेवदी

(३।३।८) वार्त्रहत्यायेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री अंत्यानुष्टुप् । (३।३।९) अभितष्टेवेति दशर्चस्य सूक्तस्य
 विश्वामित्रः प्रजापतिरिंद्रस्त्रिष्टुप् (वाच्यः प्रजापतिर्वा विश्वामित्रो वा) ।

धयामनीषामत्योनवाजीसुधुरोजिह्वानः । अभिप्रियाणिमर्मशुत्पराणिकुवीडंरिच्छामिसंहशेसुमेधाः⁺ ॥ इनोतपृच्छ
जनिमाकवीनामनोधृतःसुकृतस्तक्षतृधां । इमाऽउतेप्रण्योऽवर्धमानामनोवाताऽअधुधर्मणिगमन् ॥ निषीमिदत्रगु
ह्यादधानाऽउतक्षत्रायरोदसीसमैजन् । संमात्राभिर्मिरेयेमुरुर्वीऽअंतर्महीसमृतेधार्यसेधुः ॥ आतिष्ठंतपरिविश्वेऽ
अभूषन्त्रियोवसानश्चरतिस्वरोचिः । महत्तद्वृष्णोऽअसुरस्यनामाविश्वरूपोऽअमृतानितस्यौ ॥ असृतपूर्वोवृषभोज्या
यानिमाऽअस्यशुरुधःसंतिपूर्वाः । दिवोनपाताविदथस्यधीभिःक्षत्रंराजानाप्रदिवोदधाथे ॥ २३ ॥ त्रीणिराजाना
विदथेपुरुणिपरिविश्वानिभूषथःसदांसि । अपश्यमत्रमनसाजगन्वान्ब्रतेगंधर्वाऽअपिवायुकेशान् ॥ तदिह्वस्यवृषभ
स्यधेनोरानामभिर्मिरेसकम्यंगोः । अन्यदन्यदसुर्यवसानानिमायिनोममिररूपमस्मिन् ॥ तदिह्वस्यसवितुर्नकिं
मैहिरण्यथाममतिंयामशिश्नेत् । आसृष्टुतीरोदसीविश्वमिन्वेऽअपीवयोषाजनिमानिवब्रे ॥ युवंप्रत्नस्यसाधथोमहोय
दैवीस्वस्तिःपरिणःस्यातं । गोपाजिह्वस्यतस्थुषोविरूपाविश्वेपश्यंतिमायिनःकृतानि ॥ शुनंहुवेम० ॥ २४ ॥ (३।४।१)
इंद्रमतिर्हृदऽआवच्यमानाच्छापतिस्तोमतष्टाजिगाति । याजागृविर्विदथेशस्यमानेद्रयत्तेजायतेविद्धितस्य ॥ दिव
श्चिदापूर्व्याजायमानाविजागृविर्विदथेशस्यमाना । भद्रावस्त्राप्यजुनावसानासेयमस्मेसनजापित्र्याधीः⁺ ॥ यमाचि

(३।४।१) इंद्रमातरितिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

दत्रयमसुरसूतजिह्वायाऽअग्रपतदाह्यस्थात् । वपूषिजातामिधुनासंचेततमोहनातपुषोबुध्नाऽएतां ॥ नकिरेषानिंदिता
मत्येषुयेऽअस्माकंपितरोगोषुयोधाः । इंद्रऽएषांहितामार्हिनावानुद्गोत्राणिससृजेदंसनावान् ॥ सखाह्यत्रसखिभिर्न
वग्वैरभिज्ञासत्त्वभिर्गाऽअनुगमन् । सत्यंतदिद्रोदशभिर्दशग्वैःसूर्यविवेदतमसिक्षियंतं ॥ २५ ॥ इंद्रोमधुसंभृतमुस्त्रियां
यांपद्विद्वेदशफवन्नमेगोः । गुहाहितंगुह्यंगूढमप्सुहस्तैदधेदक्षिणेदक्षिणावान् ॥ ज्योतिर्वृणीततमसोविज्ञानन्नारेस्या
मदुरितादुभीकै । इमागिरःसोमपाःसोमवृद्धजुषस्वेद्रपुरुतमस्यकारोः⁺ ॥ ज्योतिर्यज्ञायरोदसीऽअनुष्यादारेस्यामदु
रितस्यमूरैः । भूरिचिद्धितुजतोमत्यस्यसुपारासौवसवोबर्हणावत् ॥ शुनं० ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अष्टादशाध्याये वर्गाः २३ सूक्तानि १० ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ६१ नदीम्य. ३ विश्वामित्रा. नदीम्य. इंद्राये. २
विश्वामित्राये. नदीम्य. विश्वामित्राये. नदीम्य. ३ इंद्राये. ६३ ॥ तृतीयेद्वितीयः ॥ २ ॥

इंद्रत्वागायत्रं ह्यातून उपन आयाह्यष्टावयंतं पंच बार्हतां त्वामंद्रैर्युध्मस्य मरुत्वान्त्सद्यो हशंसा महामिंद्रः स्वाहा चर्षणी धृतं
द्वादशाद्यां त्यौत्चौ जागत गायत्रौ धाना वंत मघौ पूर्वार्ध गायत्रं षष्ठी जगती द्रापर्वता चतुर्विंशतिराद्यै द्रापार्वती पंचदश्या
दिद्वे वाचै ससर्पयै च तस्रो रथांगस्तु तयौ त्या अभिशपा रथां स्तावसिष्ठे द्वेषिण्यो न वसिष्ठाः शृण्वंति दशमी षोडश्या जगत्या
त्रयोदशी गायत्री द्वादशी विंशी द्वाविंशो नुष्टु भौष्टादशी बृहती ममहेद्यधिकोक्त गोत्रः प्रजापतिर्हि वैश्वदेव होषसः ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।४।२) इन्द्रत्वावृषभं वयं सुते सोमं हवामहे । सपाहिमध्वोऽअंधसः ॥ इन्द्रं क्रतुविदं सुतं सोमं
 हर्यं पुरुष्टुत । पिबावृषस्व तातृपिं ॥ इन्द्रप्रणो धितावानं यज्ञं विश्वेभिर्देवेभिः । तिरस्तवानविशपते ॥ इन्द्रसोमाः सुताऽ
 इमे तव प्रयंतिसत्पते । क्षयं चंद्रासऽइंदवः ॥ दधिष्वाजुठरे सुतं सोमं मिन्द्रवरेण्यं । तव घृक्षासऽइंदवः ॥ १ ॥ गिर्विणः
 पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे । इन्द्रत्वादातमिद्यशः ॥ अभिघुम्नानि वनिनऽइन्द्रं सचंतेऽअक्षिता । पीत्वी सोमं स्ववा
 वृधे ॥ अर्वावतो नऽआगहि परावतं च वृत्रहन् । इमा जुषस्वनो गिरः ॥ यदंतरापरावतं मर्वावतं च हूयसे । इन्द्रे हतऽ
 आगहि ॥ २ ॥ (३।४।३) आतूनऽइन्द्रमद्यं घुवानः सोमं पीतये । हरिभ्यां याह्यद्रिवः ॥ सत्तो होतानऽऋत्विर्यस्ति
 स्तिरे बर्हिर्ननुषक् । अयुजन्प्रातरद्रयः ॥ इमा ब्रह्म ब्रह्मवाहः क्रियंतऽआवर्हिः सीद । वीहि शूरपुरोळाशं ॥ रारंधिस
 वनेषुणऽएषु स्तोमेषु वृत्रहन् । उक्थेष्विन्द्रगिर्विणः ॥ मृतयः सोमपामुरुं रिहंति शवसस्यति । इन्द्रं वत्सं न मातरः ॥ ३ ॥
 समंदस्वाह्यंधसोराधं सेतन्वामहे । नस्तो तारं निदेकरः ॥ वयमिन्द्रत्वाय वोहविष्मं तोजरामहे । उत त्वमस्मयुर्वसो ॥
 मारेऽअस्मद्विमुमुचो हरिं प्रियावाङ्मयाहि । इन्द्रस्वधा वो मत्स्वेह ॥ अर्वा च त्वा सुखरेथे वहतामिन्द्रकेशिना । घृतस्त्रूव

(३।४।२) इन्द्रत्वेति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री । (३।४।३) आतून इन्द्रेति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र
 इन्द्रो गायत्री ।

हिंरासदे ॥ ४ ॥ (३।४।४) उपनः सुतमागहि सोमं मिन्द्रगवाशिरं । हरिभ्यां यस्तेऽअस्मयुः ॥ तमिन्द्रमदमागहि ब
 हिंष्टां प्रावभिः सुतं । कुविस्वस्य तृष्णवः ॥ इन्द्रमिथा गिरो ममाच्छागुरिषिताऽइतः । आवृते सोमं पीतये ॥ इन्द्रं सोमं
 स्य पीतये स्तोमैरिह हवामहे । उक्थेभिः कुविदागमत् ॥ इन्द्रसोमाः सुताऽइमे तान्दधिष्वशतक्रतो । जठरे वाजिनीवसो
 ॥ ५ ॥ विद्याहि त्वाधनं जयं वा जेषु दधृषं कवे । अधाते सुन्नमीमहे ॥ इममिन्द्रगवाशिरं यवाशिरं च नः पिब । आगत्यावृ
 षभिः सुतं ॥ तुभ्येदिन्द्रस्वऽओक्थेऽसोमं चोदामि पीतये । एषारंरंतुते हृदि ॥ त्वांसुतस्य पीतये प्रक्षामिन्द्र हवामहे ।
 कुशिकासोऽअवस्यवः ॥ ६ ॥ (३।४।५) आयाह्यर्वाङ्पवं धुरेष्ठास्तवेदनुप्रदिवः सोमपेयं । प्रियासखाया विमुचोप
 बर्हिस्त्वामिमे हव्यवाहो हवन्ते ॥ आयाहि पूर्वारति चर्षणीरांऽअर्यऽआशिषऽउपनो हरिभ्यां । इमा हि त्वा मृतयः स्तोमं त
 ष्टाऽइन्द्रहवन्ते सख्यं जुषाणाः ॥ आनो यज्ञं न मोवृधं सजोषाऽइन्द्रदेव हरिभिर्याहितूयं । अहं हि त्वा मतिभिर्जोहवीमिधृ
 तप्रयाः सधमादेमधूनां ॥ आचत्वा मे तावृषणावहातो हरी सखाया सुधुरास्वंगा । धानावर्दिन्द्रः सर्वं न जुषाणः सखास
 ख्युः शृणवद्वंदनानि ॥ कुविन्मागोपां करं से जनस्य कुविद्राजानं मधवन्नृजीषिन् । कुविन्मऽऋषिपिपां सं सुतस्य कुविन्मे
 वस्वोऽअमृतस्य शिक्षाः ॥ आत्वा बृहंतो हरयो युजानाऽअर्वा गिन्द्रसधमादौ वहंतु । प्रयेद्विता दिवऽऋजं त्याताः सुसंमृ

(३।४।४) उपन इति नवर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री । (३।४।५) आयाह्यर्वाङ्पवं धुरेष्ठास्तवेदनुप्रदिवः सोमपेयं । प्रियासखाया विमुचोप
 बर्हिस्त्वामिमे हव्यवाहो हवन्ते ।

श्रवस्तं.

अ. ३ अ. ३

॥ १६ ॥

ष्टासोवृषभस्यमूराः⁺ ॥ इन्द्रपिबवृषभूतस्यवृष्णऽआयंतैश्येनऽउंशतेजभारं । यस्यमदेच्यावयसिप्रकृष्टीर्यस्यमदेऽअप
गोत्राववर्थं ॥ शुनंहुंवेम० ॥ ७ ॥ (३।४।६) अयंतैऽअस्तुहर्त्यतःसोमऽआहरिभिःसुतः । जुषाणऽइंद्रहरिभिर्नऽ
आगह्यातिष्ठहरितंरथं ॥ हर्यश्रुषसमर्चयःसूर्यहर्यन्नरोचयः । विद्वांश्चिकित्वान्हर्त्यश्ववर्धसऽइंद्रविश्वोऽअभिश्चियः ॥
द्यामिन्द्रोहरिधायसंपृथिवीहरिर्वपसं । आधारयद्धरितोर्भूरिभोजनंययोरितहरिश्चरत् ॥ जज्ञानोहरितोवृषाविश्वमाभा
तिरोचनं । हर्यश्वोहरितंधत्तऽआयुधमावज्रंबाहोहरिं ॥ इन्द्रोहर्यतमर्जुनंवज्रंशुक्रैरभीवृतं । अपावृणोद्धरिभिरिंद्रि
भिःसुतमुद्राहरिभिराजत ॥ ८ ॥ (३।४।७) आमंद्रैरिंद्रहरिभिर्याहिमयूररोमभिः । मात्वाकेचिन्निर्यमन्विनपा
शिनोतिधन्वेवतांऽइहि ॥ वृत्रखादोवलंरुजःपुरांदमोऽअपामजः । स्थातारथस्यहयोरभिस्वरऽइंद्रोदृह्वाचिदारुजः⁺ ॥
गंभीरांऽउंशदुर्धोऽरिवक्रतुंपुष्यसिगाऽइव । प्रसुगोपायवसंधेनवोयथाहृदकुल्याऽइवाशत ॥ आनस्तुजैर्यिभरांशंनप्र
तिजानते । वृक्षंपक्षफलमंकीवधूनुर्होद्वसंपारणवसु ॥ स्वयुरिंद्रस्वराळसिस्मदिष्टिःस्वयंशस्तरः । सर्वावृधानऽओज
सापुरुष्टुतभवानःसुश्रवंस्तमः ॥ ९ ॥ (३।४।८) युष्मस्यतेवृषभस्यस्वराजऽउग्रस्ययूनःस्थविरस्यघृष्वैः । अर्जूर्यतो

(३।४।६) अयंतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रोबृहती । (३।४।७) आमंद्रैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्र
इंद्रोबृहती । (३।४।८) युष्मस्यतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ४

॥ १६ ॥

वज्रिणोवीर्यांऽुर्णींद्रश्रुतस्यमहूतोमहानि ॥ महांऽअसिमहिषवृष्ण्येभिर्धनस्पृदुग्रसहमानोऽअन्यान् । एकोविश्वस्यभु
वनस्यराजासयोधयाचक्षययाचजनान् ॥ प्रमात्राभीरिरिचैरोचमानःप्रदेवेभिर्विश्वतोऽअप्रतीतः । प्रमज्मनादिवऽ
इंद्रःपृथिव्याःप्रोरोर्महोऽअंतरिक्षादृज्जीषी⁺ ॥ उरुंगंभीरंजनुषाभ्युग्रंविश्वव्यचसमवतंमतीनां । इंद्रंसोमासःप्रदिवि
सुतासःसमुद्रंनस्रवतऽआविशंति ॥ यंसोममिंद्रपृथिवीद्यावागर्भेनमाताबिभृतस्त्वाया । तंतैहिन्वंतितमुतेमृजंत्यध्व
र्यवोवृषभपातवाऽउं ॥ १० ॥ (३।४।९) मरुत्वांऽइंद्रवृषभोरणायपिबासोममनुष्वधंमदाय । आसिचस्वजठरेम
ध्वऽऊर्मित्वंराजासिप्रदिवःसुतानां ॥ सजोषांऽइंद्रसगणोमरुद्भिःसोमंपिबवृत्रहाशूरविद्वान् । जहिशत्रूरपमृधोनुद
स्वाथाभयंकृणुहिविश्वतोः ॥ उतऽअक्रतुभिर्क्रतुपाःपाहिसोममिंद्रदेवेभिःसखिभिःसुतनः । यांऽआभंजोमरुतोयेत्वा
न्वहन्वृत्रमदधुस्तुभ्यमोजः ॥ येत्वाहिहृत्येमघवन्नवर्धन्येशांबरेहरिवोयेगविष्टौ । येत्वानूनमनुमदंतिविप्राःपिबेद्रसो
मंसगणोमरुद्भिः ॥ मरुत्वंतंवृषभंवावृधानमर्कवारिदिव्यंशासमिंद्रं । विश्वासाहमवसेनूतनायोग्रंसंहोदामिहतंहुवेम
॥ ११ ॥ (३।४।१०) सद्योहजातोवृषभःकनीनःप्रभर्तुमावदंधसःसुतस्य । साधोःपिबप्रतिकामंयथातिरसाशिरःप्रथ
मंसोम्यस्य ॥ यजायथास्तदहरस्यकामेशोःपीयूषमपिबोगिरिष्ठां । तंतैमातापरियोषाजनित्रीमहःपितुर्दमऽआसिचद

(३।४।९) मरुत्वांइद्रेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।१०) सद्योहजातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथिनो

ये ॥ उपस्थायमातरमन्नमैदृतिगममपश्यदभिसोममूर्धः । प्रयावय्यन्नचरद्भृत्सोऽन्यान्महानिचक्रेपुरुधप्रतीकः ॥ उ
प्रस्तुराषाढभिभूत्योजायथावशतन्वंचक्रऽएषः । त्वष्टारमिंद्रोऽजनुषाभिभूयामुष्यासोममपिबन्मूर्धु ॥ शुनंहुवेम०
॥ १२ ॥ (३।४।११) शंसामहामिंद्रयस्मिन्विश्वऽआकृष्टयःसोमपाःकाममव्यन् । यंसुक्रतुंधिषणेविश्वतष्टधनंवृ
त्राणांजनयंतदेवाः⁺ ॥ यंनुनकिःपृतनासुस्वराजं द्वितातरतिनृतमंहरिष्ठां । इनतमःसत्त्वभिर्योहृशूषैःपृथुजयाऽअमि
नादायुर्दस्योः ॥ सहावापृत्सुतरणिर्वाव्यान्शीरोदसीमेहनावान् । भगोनकारेहव्योमतीनांपितेवचारुःसुहवोवयो
धाः⁺ ॥ धर्तादिवोरजसस्पृष्टऽऊर्ध्वोरथोनवायुर्वसुभिर्नियुत्वान् । क्षपावस्ताजनितासूर्यस्यविभक्ताभागंधिषणेववा
जं ॥ शुनंहुवेम० ॥ १३ ॥ (३।४।१२) इंद्रःस्वाहापिबतुयस्यसोमऽआगत्यातुष्वोवृषभोमरुत्वान् । ओरुव्यचाः
पृणतामेभिरन्नैरास्यहविस्तन्वः^१काममृध्याः ॥ आतेसपयूजवसेयुनजिमययोरनुप्रदिवःश्रुष्टिमावः । इहत्वाधेयुर्हरं
यःसुशिप्रपिबात्व^१स्यसुषुतस्यचारोः ॥ गोभिर्मिमिक्षुंदधिरेशुपारमिंद्रज्यैष्ठ्यायधायसेगृणानाः । मंदानःसोमंपपिवां
ऽऋजीषिन्त्समभ्यंपुरुधागाऽईषण्य ॥ इमंकाममंदयागोभिरश्वैश्चंद्रवताराधसापप्रथश्च । स्वर्धवोमतिभिस्तुभ्यंवि

विश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।११) शंसामहामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।१२) इंद्रःस्वाहेति
पंचर्चस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

प्राऽइंद्रायवाहःकुशिकासोऽअक्रन् ॥ शुनंहुवेम० ॥ १४ ॥ (३।४।१३) चर्षणीधृतमधवानमुक्थ्य^१मिंद्रगिरोबृ
हतीरभ्यनूपत । वावृधानंपुरुहूतंसुवृक्तिभिरमर्त्यजरमाणंदिवेदिवे ॥ शतक्रतुमर्णवंशाकिनंनरंगिरोमऽइंद्रमुपयंति
विश्वतः । वाजसर्निपुर्भिंदंतूणिमसुरैधामसाचमभिषाचंस्वर्विदं ॥ आकरेवसोर्जरितापनस्यतेनेहसःस्तुभऽइंद्रोदुव
स्यति । विवस्वतःसदनऽआहिपिप्रियेसत्रासाहमभिमातिहनंस्तुहि ॥ नृणामुत्वानृतमंगीभिर्रुक्थैरभिप्रवीरमर्चतास
बाधः । संसहसेपुरुमायोजिहीतेनमोऽअस्यप्रदिवऽएकऽईशे ॥ पूर्वोरस्यनिष्पिधोमर्त्येषुपुरुवसूनिपृथिवीर्बिभर्ति ।
इंद्रायद्यावऽओषधीरुतापोरयिरक्षंतिजीरयोवनानि ॥ १५ ॥ तुभ्यंब्रह्माणिरिंद्रतुभ्यंसत्रादधिरहरिवोजुषस्वं ।
बोध्या^३पिरवसोनूतनस्यसखेवसोजरितृभ्योवयोधाः ॥ इंद्रमरुत्वऽइहपाहिसोमंयथाशार्यातेऽअपिबःसुतस्य । तवप्र
णीतीतवशूरशर्मन्नाधिवासंतिकवयःसुयज्ञाः⁺ ॥ सवावशानऽइहपाहिसोमंमरुद्भिर्द्रिद्रसखिभिःसुतनः । जातंयच्चा
परिदेवाऽअभूषन्महेभरायपुरुहूतविश्वे ॥ असूयैमरुतऽआपिरेषोमंदग्निद्रमनुदातिवाराः । तेभिःसाकंपिबतुवृत्रखा
दःसुतंसोमंदाशुषःस्वेसधस्ये ॥ इदंह्यन्वोजसासुतराधानापते । पिबात्व^१स्यागिर्वणः ॥ यस्तेऽअनुस्वधामसंस्तुतेनि

(३।४।१३) चर्षणीधृतमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगायिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप्आद्यास्त्रिस्तोत्रजगत्यःअंत्यास्त्रिस्तोत्रगायत्र्यः ।

यच्छतन्वं । सत्त्वामसुसोम्यं⁺ ॥ प्रतेऽअश्रोतुकुक्षयोऽर्धद्रव्यं शिरः । प्रबाहूशरारधसे ॥ १६ ॥ (३।४।१४)
 धानावतंकरंभिणमपुपवतमुक्थिनं । इंद्रप्रातर्जुषस्वनः ॥ पुरोळाशपचत्यंजुषस्वेद्रागुरस्वच । तुभ्यंहव्यानिंसिस्ते ॥
 पुरोळाशचनोघसोजोषयासेगिरश्चनः । वधूरिवयोषणां ॥ पुरोळाशसनश्रुतप्रातःसावेजुषस्वनः । इंद्रक्रतुर्हितवृह
 न्⁺ ॥ माध्यंदिनस्यसर्वनस्यधानाःपुरोळाशमिंद्रकृष्णेहचारं । प्रयत्सोताजरितातूर्यथोवृषायमाणऽउपगीभिरीद्वे
 ॥ १७ ॥ तृतीयैधानाःसर्वनेपुरुष्टुतपुरोळाशमाहुतंमामहस्वनः । ऋभुमतंवाजवंतंत्वाकवेप्रयस्वंतऽउपशिक्षेमधीति
 भिः ॥ पुष्ववतेतेचकृमाकरंभंहरिवतेहयैश्वायधानाः । अपूपमद्विसर्गणोमरुद्भिःसोमंविबवृत्रहाशूरविद्वान्⁺ ॥ प्र
 तिधानाभरततूर्यमसौपुरोळाशवीरतमायनूणां । दिवेदिवेसहशीरिंद्रतुभ्यंवर्धतुत्वासोमपेयायधृष्णो ॥ १८ ॥
 (३।४।१५) इंद्रापर्वताबृहतारथेनवामीरिषऽआवहतंसुवीराः । वीतंहव्यान्यध्वरेषुदेवावर्धेथांगीभिरीळ्यामदैता ॥
 तिष्ठासुकैमघवन्मापरागाःसोमस्यनुत्वासुषुतस्ययक्षि । पितुर्नपुत्रःसिचमारभेतऽइंद्रस्वादिष्ठयागिराशचीवः ॥ शंसा
 (३।४।१४) धानावतमित्यष्टचैस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप्आद्याश्रतसोगायत्र्यःषष्ठीजगती । (३।४।१५) इंद्रापर्वते
 तिचतुर्विंशत्युचस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रऋषिरिंद्रोदेवताआद्याइंद्रापर्वतौपंचदश्यादिद्वयोःससर्परीवाकृततश्चतसृणांरथांगानिऋष्टुप्
 शमीषोळश्रयोऽजगत्तौद्वादशीद्वाविंशत्योनुष्टुभःत्रयोदशीगायत्रीअष्टादशीबृहती ।

वाध्वर्योप्रतिमेगृणीहीद्रायवाहःकृणवावजुष्टं । एदंबर्हिर्जमानस्यसीदाथाचभूदुक्थमिंद्रायशस्तं⁺ ॥ जायेदस्तंमघव
 न्तेदुयोनिस्तदित्त्वायुक्ताहरयोवहंतु । यदाक्दाचंसुनवामसोममग्निद्रादूतोधन्वात्यच्छ ॥ परायाहिमघवन्नाचयाही
 द्रश्वातरुभयत्रातेऽअर्थं । यत्रारथस्यबृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोरासंभस्य ॥ १९ ॥ अपाःसोममस्तमिंद्रप्रयाहि
 कल्याणीर्जायासुरणंगृहेते । यत्रारथस्यबृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोदक्षिणावत् ॥ इमेभोजाऽअंगिरसोविरूपादि
 वस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीराः । विश्वामित्रायददतोमघानिसहस्रसावेप्रतिरंतऽआयुः ॥ रूपंरूपंमघवावोभवीतिमायाः
 कृण्वानस्तन्वं^१परिखां । त्रिर्यद्विवःपरिमुहूर्तमागात्स्वैर्मत्रैरनृतुपाऽकृतावा ॥ महोऽऋषिर्देवजादेवजुतोस्तभ्रात्सिंधु
 मर्णवंनृचक्षाः । विश्वामित्रोयदवहत्सुदासमप्रियायतकुशिकेभिरींद्रः ॥ हंसाऽइवकृणुथश्लोकमर्द्रिभिर्मदैतोगीभिर्
 ध्वरेसुतसचा । देवेभिर्विप्राऽऋषयोनृचक्षसोविपिबध्वंकुशिकाःसोम्यमधु ॥ २० ॥ उपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमश्वंरा
 येप्रमुंचतासुदासः । राजावृत्रंजैधनत्मागपागुदगथायजातेवरऽआपृथिव्याः⁺ ॥ यऽइमेरोदसीऽउभेऽअहमिंद्रमतुष्ट
 वं । विश्वामित्रस्यरक्षतिब्रह्मेदंभारतंजनं ॥ विश्वामित्राऽअरासतब्रह्मेद्रायवज्रिणं । करदिन्नःसुरार्धसः ॥ कितैकृण्वं
 तिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतंपतिधर्मं । आनोभरप्रमगंदस्यवेदेनैचाशाखंमघवन्नंधयानः ॥ ससर्परीरमतिबाधमा
 नाबृहन्मिमायजमदग्निदत्ता । आसूर्यस्यदुहितार्ततानश्रवोदेवेष्वमृतमजुर्धु⁺ ॥ २१ ॥ ससर्परीरभरत्तूर्यमेभ्योधि

श्रवःपांचजन्यासुकृष्टिषु । सापक्ष्याऽनव्यमायुर्दधानायांमैपलस्तिजमदुप्रयोद्दुः ॥ स्थिरौगावौभवतांवीलुरक्षोमेषा
विर्वर्हिमायुगंविशारि । इंद्रःपातल्येददतांशरीतोररिष्टनेमेऽभिनःसचस्व ॥ बलैधेहितनूषुनोबलमिंद्रानलुत्सुनः ।
बलैतोकायतनयायजीवसेत्वंहिबलदाऽअसि ॥ अभिव्ययस्वस्तदिरस्यसारमोजोधेहिस्पंदनेशिशपायां । अक्षवीळो
वीळितवीळयस्वमायामादस्मादर्वजीहिपोनः ॥ अयमस्मान्वनस्यतिर्माचहामाचरीरिषत् । स्वस्त्यागृहेभ्यऽआवसाऽ
आविमोचनात् ॥ २२ ॥ इंद्रोतिभिर्बहुलाभिर्नोऽअघयाच्छेष्टाभिर्मघवन्छूरजिन्व । योनोद्वेष्टधरःसस्पदीष्ट्यमुद्वि
ष्मस्तमुप्राणोजहातु ॥ परशुचिद्वितपतिशिंबलंचिद्विवृश्चति । उखाचिदिंद्रयेषंतीप्रयस्ताफेनमस्यति ॥ नसायंकस्यचि
कितेजनासोलोधनंयंतिपशुमन्यमानाः । नावाजिनवाजिनाहासयंतिनगर्दभंपुरोऽअश्वान्नयंति ॥ इमऽइंद्रभरतस्य
पुत्राऽअपपित्वंचिकितुर्नंप्रपित्वं । हिन्वंत्यश्वमरणंनित्यंज्यावाजंपरिणयंत्याजौ⁺ ॥ २३ ॥ (३।५।१) इमंमहेविद्व्या
यशूषंशश्वत्कृत्वऽईड्यायप्रजंभुः । शृणोतुनोदम्येभिरनीकैःशृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्रः ॥ महिमहेदिवेऽअर्चापृथिव्यैका

(३।५।१) इमंमहइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेदेवताः क्रमेण—अग्निः १
विश्वेदेवाः २ द्यावापृथिवी १ विश्वे. १ सूर्याद्यावापृथिव्यः १ द्यावापृथिवी २ द्यौः १ विश्वेदेवाः १ सविता १ विश्वे. २ विष्णुः
१ इंद्रः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः ५ अग्निः १ एवं २२ ॥ उत्तरसूक्तेअखिलाअपिविश्वेदेवाः) ।

मोमऽइच्छन्चरतिप्रजानन् । ययोर्हस्तोमैविदथेषुदेवाःसपर्यवोमादयंतेसचायोः⁺ ॥ युवोर्ऋतरोदसीसत्यमस्तुमहेषुणः
सुवितायप्रभूतं । इंददिवेनमोऽअग्नेपृथिव्यैसपर्यामिप्रयसायामिरक्षं ॥ उतोहिवोपूर्याऽआविविद्रऽऋतावरीरोदसी
सत्यवाचः । नरश्चिद्वांसमिथेशूरसातौववंदिरेपृथिविविवेदिदनाः ॥ कोऽअद्भवावेदकऽइहप्रवोचहेवाँऽअच्छापृथ्याऽ
कासमेति । ददृश्रऽएषामवमासदांसिपरेषुयागुह्येषुव्रतेषु ॥ २४ ॥ कविर्नृचक्षाऽअभिषीमचष्टऽऋतस्ययोनाविघृते
मदैती । नानाचक्रातेसदनंयथावेःसमानेनक्रतुनासंविदाने⁺ ॥ समान्यावियुतेदूरेऽअंतेध्रुवेपदेतस्थतुर्जागरूकै । उ
तस्वसारायुवतीभवतीऽआदुब्रुवातेमिथुनानिनाम ॥ विश्वेदेतेजनिमासंविक्तोमहोदेवान्बभ्रंतीनव्यथेते । एजं
द्भुवंपत्यतेविश्वमेकंचरत्यतत्रिविषुणंविजातं⁺ ॥ सनापुराणमध्येभ्यारान्महःपितुर्जनिनुर्जामितन्नः । देवासोयत्रपनि
तारऽएवैरुरौपथिव्युतेतस्थुरंतः⁺ ॥ इमंस्तोमैरोदसीप्रब्रवीम्यृदूदराःशृणवन्नग्निजिह्वाः । मित्रःसम्वाजोवरुणोयुवान
ऽआदित्यासःकवयःपप्रथानाः⁺ ॥ २५ ॥ हिरण्यपाणिःसवितासुजिह्वस्त्रिरादिवोविदथेपत्यमानः । देवेषुचसवितः
श्लोकमश्रेरादस्मभ्यमासुवसर्वतातिं ॥ सुकृत्सुपाणिःस्ववोऽऋतावादेवस्त्वष्टावसेतानिनोधात् । पूषण्वंतऽऋभवोमा
दयध्वमूर्ध्वप्रावाणोऽअध्वरमंतष्ट ॥ विद्युद्रथामरुतऽऋष्टिमंतोदिवोमर्याऽऋतजाताऽअयासः । सरस्वतीशृणवन्त्य
ज्ञियांसोधातारयिंसहवीरंतुरासः ॥ विष्णुंस्तोमासःपुरुदस्ममर्काभगस्वेवकारिणोयामनिग्मन् । उरुक्रमःककुहोयस्य

पूर्वीर्नमर्धतियुवतयोजनित्रीः ॥ इन्द्रोविश्वैर्वीर्यैः पत्यमानऽउभेऽआपमौरोदसीमहित्वा । पुरंदरोवृत्रहाधृष्णुषेणः
संगृभ्यानुऽआभराभूरिपृथ्वः⁺ ॥ २६ ॥ नासत्यामेपितरांबंधुपृच्छासजात्यमश्विनोश्चारुनाम । युवंहिस्थोरयिदौनो
रयीणांदात्रंरक्षेथेऽअकवैरदब्धा ॥ महत्तद्वःकवयश्चारुनामयद्वदेवाभवथविश्वऽइंद्रे । सखेऽऋभुभिःपुरुहूतप्रिये
भिरिमांधियंसातयेतक्षतानः ॥ अर्यमाणोऽअदितिर्यज्ञियासोदब्धानिवरुणस्यव्रतानि । युयोतनोऽअनपत्यानिगंतोः
प्रजावाजःपशुमांऽअस्तुगातुः⁺ ॥ देवानांदूतःपुरुधप्रसूतोनागान्नोवोचतुसर्वताता । शृणोतुनःपृथिवीद्यौरुतापःसूर्यो
नक्षत्रैरुर्वीतरिक्षं ॥ शृण्वंतुनोवृषेणःपर्वतासोभ्रुवक्षेमासऽइळयामदंतः । आदित्यैर्नोऽअदितिःशृणोतुयच्छंतुनोम
रुतःशर्मभद्रं⁺ ॥ सदासुगःपितुमांऽअस्तुपंथामध्वादेवाऽओषधीःसंपिपृक्त । भगोमेऽअग्नेसख्येनमृध्याऽउद्रायोऽअ
श्यांसदनंपुरुक्षोः⁺ ॥ स्वदस्वहव्यासमिषोदिदीह्यस्मद्यः^१कसंमिमीहिश्रवांसि । विश्वाऽअग्नेपृत्सुतान्जेषिशत्रूनहावि
श्वासुमनादीदिहीनः ॥ २७ ॥ (३।५।२) उषसःपूर्वाऽअधयद्युषर्महद्विजज्ञेऽअक्षरंपदेगोः । व्रतादेवानामुपनुप्र
भूषन्महदेवानामसुरत्वमेकं ॥ मोषूणोऽअत्रजुहुरंतदेवामापूर्वेऽअग्नेपितरःपदज्ञाः । पुराण्योःसन्नोःकेतुरंतर्महदे ॥
विमेषुपुत्रापतयंतिकामाःशम्यच्छादीद्येपूर्याणि । सभिद्धेऽअग्रावृतमिद्वदेममहदे ॥ समानोराजाविभृतःपुरुत्रा

(३।५।२) उषसइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

शयेशयासुप्रयुतोवनानु । अन्यावत्संभरतिक्षेतिमातामहदे ॥ आक्षितपूर्वास्वपराऽअनूरुत्सद्योजातासुतरुणीष्वंतः ।
अंतर्वीतीःसुवतेऽअप्रवीतामहदे ॥ २८ ॥ शयुःपरस्तादधनुर्द्विमाताबंधनश्चरतिवत्सऽएकः । मित्रस्यतावरुणस्यव्र
तानिमहदे ॥ द्विमाताहोताविदथेषुसम्वाळन्वग्रं चरतिक्षेतिबुधः । प्ररण्यानिरण्यवाचोभरंतेमहदे ॥ शूरस्येवयु
ध्यतोऽअंतमस्यप्रतीचीनंददृशेविश्वमायत् । अंतर्मतिश्चरतिनिष्पिधंगोर्महदे ॥ निवेवेतिपलितोदूतऽआस्वंतर्महा
श्चरतिरोचनेन । वपूषिबिभ्रदुभिनोविचष्टेमहदे ॥ विष्णुर्गोपाःपरमंपातिपार्थःप्रियाधामान्यमृतादधानः । अग्नि
ष्टाविश्वाभुवनानिवेदमहदे ॥ २९ ॥ नानाचक्रातेयम्याऽवपूषितयोरन्यद्रोचतेकृष्णमन्यत् । श्यावीचयदरुषीच
स्वसारौमहदे ॥ माताचयत्रंदुहिताचंधेनूसबर्धुधेधापयैतेसमीची । ऋतस्यतेसदसीळेऽअंतर्महदे ॥ अन्यस्या
वत्संरिहतीमिमायकयाभुवानिदधेधेनुरूधः । ऋतस्यसापयसापिन्वतेळामहदे ॥ पद्यावस्तेपुरुहूपावपूष्यध्वार्त
स्यौन्यविरेरिहाणा । ऋतस्यसद्मविचरामिविद्वान्महदे ॥ पदेऽइवनिर्हितेदुस्मेऽअंतस्तयोरन्यद्रुह्यमाविरन्यत् ।
सधीचीनापथ्याऽसाविषूचीमहदे ॥ ३० ॥ आधेनवोधुनयंतामशिश्वीःसबर्दुघाःशशयाऽअप्रदुग्धाः । नव्यान
व्यायुवतयोभवतीर्महदे ॥ यदन्यासुवृषभोरीरवीतिसोऽअन्यस्मिन्युधेनिदधातिरेतः । सहिक्षपावान्सभगःसरा
जामहदे ॥ वीरस्यनुस्वश्च्यजनासःप्रनुवोचामविदुरस्यदवाः । षोढायुक्ताःपंचपंचावहंतिमहदे ॥ देवस्त्वष्टास

विताविश्वरूपःपुषोषप्रजाःपुरुधाजजान । इमाचविश्वामुर्वनान्यस्यमहद्दे० ॥ महीसमैरश्वांसमीचीऽउभेतेऽअस्य
वसुनान्यृष्टे । शृण्वेवीरोविंदमानोवसूनिमहद्दे० ॥ इमांचनःपृथिवीविश्वधायाऽउपक्षेतिहितमित्रोनराजा । पुरःस
दःशर्मसदोनवीरामहद्दे० ॥ निष्पिध्वरीस्तऽओषधीरुतापोरयितऽइंद्रपृथिवीविभर्ति । सखायस्तेवामभाजःस्यामम
हद्दे० ॥ ३१ ॥ इति तृतीयाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकोनविंशत्याये वर्गाः ३१ सूक्तानि १६ ऋचः १५८ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ९० इंद्रापर्वताभ्या. १ इंद्राये. १३ ससर्पयैवाचइ. २
रथांगेभ्य. ४ इंद्राये. ४ विश्वान्देवान् ४४ [भे. प. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्यः २ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्यद्यावापृथिवीभ्य.
द्यावापृथिवीभ्या. २ द्यवइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सवित्रइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ विष्णवइ. इंद्राये. अधिभ्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ अग्नय.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. २२ एवं ४४] ॥ इति तृतीयेतृतीयः ॥ ३ ॥

नताष्टौप्रमेषद्धेनुर्नवाश्विनंमित्रोमैत्रंचतुर्गायत्र्यंतमिहेहवःसप्तार्भवंजागतंतृचोत्यऐंद्रश्चोषउषस्यमिमाउद्व्यूने
द्रावरुणबार्हस्पत्यपौष्णसावित्रसौम्यमैत्रावरुणास्तृचांत्योजमदद्याषोवाचतुर्थ्याद्यागायत्र्योयःपूजयितुदेव
पितृमनुष्यान्पेचआंत्राणिशुनःश्येनरूपेणैद्रोवृत्त्यर्थमाहरन्मधुयस्यसवामदेवोगौतमश्चतुर्थमंडलपश्यत्त्वांह्य
ग्नेर्विशतिरष्ट्यतिजगतीधृतिरुपाद्याश्चतस्रोवारुण्यश्चवायोमर्त्येष्वावःषोडशाद्यारौद्रीकृणुष्वपंचोनाराक्षोमं॥ १॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।५।३) नतामिनंतिमायिनोनधीराव्रतादेवानांप्रथमाध्रुवाणि । नरोदसीऽअद्रुहावेद्याभिर्न
पर्वतानिनिमेतस्थिवांसः ॥ षड्वारोऽएकोऽअचरन्विभर्त्यृतंवर्षिष्ठमुपगावऽआगुः । तिस्रोमहीरुपरस्तस्थुरत्यागुहाद्वे
निहितेदश्येका ॥ त्रिपाजस्योवृषभोविश्वरूपऽउतत्र्युधापुरुधप्रजावान् । त्र्यनीकःपत्यतेमाहिनावान्सरैतोधावृषभः
शश्वतीनां ॥ अभीकऽआसांपदवीरवोध्यादित्यानामह्नेचारुनाम । आपश्चिदस्माऽअरमंतदेवीःपृथग्ब्रजैतीःपरिषीम
वृजन् ॥ त्रीषधस्थांसिंधवस्त्रिःकवीनामुतत्रिमाताविदथेषुसम्वाद । ऋतावरीयोषणास्तिस्रोऽअप्यास्त्रिरादिवोविदथे
पत्यमानाः ॥ त्रिरादिवःसवितर्वायीणिदिवेदिवऽआसुवत्रिनोऽअहः । त्रिधातुरायऽआसुवावसूनिभगत्रातर्धिषणे
सातयेधाः ॥ त्रिरादिवःसवितासोषवीतिराजानामित्रावरुणासुपाणी । आपश्चिदस्यरोदसीचिदुर्वीरह्मभिश्चतसवि
तुःसवाय ॥ त्रिरुत्तमादूणशारोचनानित्रयौराजंत्यसुरस्यवीराः । ऋतावानऽइषिरादूळभासस्त्रिरादिवोविदथेसंतुदे
वाः+ ॥ १ ॥ (३।५।४) प्रमैविविक्काऽअविदन्मनीषांधेनुंचरैतीप्रयुतामगोपां । सद्यश्चिद्यादुदुहेभूरिधासेरिद्रस्तदग्निः

(३।५।३) नतामिनंतीत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षेविभागःक्रमेण—विश्वेदेवाः १ संवत्सरादित्याः
सिंधवः १ सविता १ विश्वेदेवाः २ एवमष्टौ) । (३।५।४) प्रमैविविकानितिपट्वचस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्
(भेदपक्षेविश्वेदेवाः ४ अग्निः २ एवंषट्) ।

पनितारोऽस्याः ॥ इन्द्रः सुपुषावृषणा सुहस्तादिवोनप्रीताः शशयंदुदुहे । विश्वेयदस्यारण्यैतदेवाः प्रवोत्रवसवः सुभ्र
मंश्यां ॥ याजामयोवृष्णाऽइच्छंतिशक्तिं नमस्यंतीर्जानते गर्भमस्मिन् । अच्छापुत्रं धेनुवोवावशानामहश्चरंति बिभ्रतंव
पूषि ॥ अच्छाविवक्मिरोदसीसुमेकेग्राव्णोयुजानोऽअध्वरेमनीषा । इमाऽउतेमनवेभूरिवाराऽऊर्ध्वाभवंतिदर्शताय
जत्राः ॥ यातेजिह्वामधुमतीसुमेधाऽअग्नेदेवेषूच्यतऽउरुची । तयेहविश्वाऽअवसेयजत्रानासादयपाययाचामधूनि ॥
यातेऽअग्नेपर्वतस्येवधारासंश्रंतीपीपयद्देवचित्रा । तामस्मभ्यंप्रमर्तिजातवेदोवसोरास्वसुमर्तिविश्वजन्यां ॥ २ ॥
(३।५।५) धेनुः प्रलस्यकाम्यंदुहानांतः पुत्रश्चरतिदक्षिणायाः । आद्योतनिर्वहतिशुभ्रयामोषसः स्तोमोऽअश्विनाव
जीगः ॥ सुयुग्वहंतिप्रतिवामृतेनोर्ध्वाभवंतिपितरैर्वमेधाः । जरैथामस्मद्विपणेर्मनीषांयुवोरवश्चक्रमायातमर्वाक् ॥
सुयुग्मिरश्चैः सुवृत्तारथेनदस्त्राविमंश्रुणुतंश्लोकमद्रैः । किमंगवांप्रत्यवर्तंगमिष्ठाहुर्विप्रासोऽअश्विनापुराजाः ॥ आ
मन्येथामार्गतंकच्छिदेवैर्विश्वेजनासोऽअश्विनाहवंते । इमाहिवांगोऽऋजीकामधूनिप्रमित्रासोनदुदुरुक्षोऽअग्ने ॥ तिरः
पुरुचिदश्विनारजास्यांगुषोवांमघवानाजनेषु । एहयातपथिभिर्देवयानैर्दस्त्राविमेवांनिधयोमधूनां ॥ ३ ॥ पुराणमो
कः सख्यंशिवंवांयुवोर्नैराद्रविजंजहाव्या । पुनः कृण्वानाः सख्याशिवानिमध्वामदेमसहनूंसमानाः ॥ अश्विनाव

(३।५।५) धेनुः प्रलस्येतिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोश्विनौत्रिष्टुप् ।

युनायुवंसुदक्षानियुद्धिश्चसजोषसायुवाना । नासत्यातिरोऽअह्यंजुषाणासोमं पिबतमस्त्रिधासुदानू ॥ अश्विनापरि
वामिषः पुरुचीरीयुर्गीर्भिर्यतमानाऽअमृधाः । रथोहवामृतजाऽअद्रिजतः परिद्यावापृथिवीयातिसद्यः ॥ अश्विना
मधुपुत्तमोयुवाकुः सोमस्तं पातमार्गतंदुरोणे । रथोहवांभूरिवर्षः करिं क्रत्सुतावतोनिष्कृतमार्गमिष्ठः ॥ ४ ॥ (३।५।६)
मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत ॥ प्रस
मित्रमतोऽअस्तुप्रयस्वान्यस्तऽआदित्यशिक्षतिव्रतेन । नहन्यतेनजीयतेत्वोतेनैनमंहोऽअश्रोत्यतिंतोनदूरात् ॥
अनमीवासऽइळयामदंतोमितज्ञवोर्वरिमन्नापृथिव्याः । आदित्यस्यव्रतमुपक्षियंतोवयंमित्रस्यसुमतौस्याम ॥ अयं
मित्रोनमस्यः सुशेवोराजासुक्षत्रोऽअजनिष्टवेधाः । तस्यवयंसुमतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम ॥ महोऽआदि
त्योनमसोपसद्योयातयज्जनोगृणतेसुशेवः । तस्माऽएतत्पन्यतमायजुष्टमग्नौमित्रायहविराजुहोत ॥ ५ ॥ मित्रस्य
चर्षणीधृतोवोदेवस्यसानसि । द्युमंश्चित्रश्रवस्तमं ॥ अभियोमहिनादिवमित्रोबभूवसप्रथाः । अभिश्रवोभिः पृथि
वी ॥ मित्रायपंचयेमिरेजनाऽअभिष्टिशवसे । सदेवान्विश्वान्विभर्ति ॥ मित्रोदेवेष्वायुषजनायवृक्तबर्हिषे । इषऽ

(३।५।६) मित्रोजनानितिनवर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोमित्रश्चिष्टुप् अंत्याश्रतस्त्रोगायज्यः ।

इष्टव्रताऽअकः ॥ ६ ॥ (३।५।७) इहेहवोमनसाबंधुतानरऽउशिजो जगमुरभितानिवेदसा । याभिर्मायाभिःप्रति
 जूतिवर्षसःसौधन्वनायज्ञियंभागमानशः ॥ याभिःशचींभिश्चमसांऽअपिंशतययाधियागामरिणीतचर्मणः । येनह
 रीमनसानिरतक्षततेनदेवत्वमृभवःसमानश ॥ इंद्रसख्यमृभवःसमानशुर्मनोर्नपातोऽअपसोदधन्विरे । सौधन्व
 नासोऽअमृतत्वमेरिरेविष्टीशमीभिःसुकृतःसुकृत्या ॥ इंद्रेणयाथसरथंसुतेसचांऽअथोवशानांभवथासहश्रिया । न
 वःप्रतिमैसुकृतानिवाघतःसौधन्वनाऽऋभवोवीर्याणिच ॥ इंद्रऽऋभुभिर्वाजवद्भिःसमुक्षितंसुतंसोममावृषस्वागभ
 स्त्योः । धियेषितोमघवन्दाशुषोगहेसौधन्वनेभिःसहमत्स्वानुभिः ॥ इंद्रऽऋभुमान्वाजवान्मत्स्वेहोस्मिन्त्सर्वनेश
 च्यापुरुष्टुत । इमानितुभ्यंस्वसराणियेमिरेव्रतादेवानांमनुष्यधर्मभिः ॥ इंद्रऽऋभुभिर्वाजिभिर्वाजयन्निहस्तोमंजरि
 तुरुपयाहियज्ञियं । शतकैतैभिरिषिरेभिरायवैसहस्रणीथोऽअध्वरस्यहोमनि ॥ ७ ॥ (३।५।८) उषोवाजेनवाजि
 निप्रचेताःस्तोमंजुषस्वगृणतोमंघोनि । पुराणीदेवियुवतिःपुरंधिरनुव्रतंचरसिविश्ववारे ॥ उषोदेव्यमर्त्याविभाहिचं
 द्ररथासूनृताऽईरयंती । आत्वावहंतुसुयमांसोऽअश्वाहिरण्यवर्णापृथुपाजसोये ॥ उषःप्रतीचीभुवनानिविश्वोर्ध्वाति

(३।५।७) इहेहवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रऋभवःअंत्यानांतिस्त्रणामिद्रऋभवोजगती । (३।५।८) उपोवाजेनेति
 सप्तर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रउषास्त्रिष्टुप् ।

ष्ठस्यमृतस्यकेतुः । समानमर्थचरणीयमानाचक्रमिवनव्यस्याववृत्स्व ॥ अवस्यमैवचिन्वतीमघोन्युषायातिस्वसरस्य
 पत्नी । स्वर्जनैतीसुभगासुदंसाऽआंताहिंवःपप्रथऽआपृथिव्याः ॥ अच्छावोदेवीमुषसंविभार्तीप्रवोभरध्वनमंसा
 सुवृक्तिं । ऊर्ध्वमधुधादिविपाजोऽअश्रेत्सरोचनारुरुचेरुण्वसैदक् ॥ ऋतावरीदिवोऽअकैरबोध्यारेवतीरोदसीचित्रम
 स्थात् । आयतीमग्नऽउषसंविभार्तीवाममैषिद्रविणंभिक्षमाणः ॥ ऋतस्यबुध्नऽउषसामिषण्यनृषामहीरोदसीऽआविवे
 श । महीमित्रस्यवरुणस्यमायाचंद्रेवभानुंविदधेपुरुत्रा ॥ ८ ॥ (३।५।९) इमाऽउवांभूमयोमन्यमानायुवावतेन
 तुज्याऽअभूवन् । कृत्यादिद्रावरुणायशोवायेनस्मासिनंभरथःसखिभ्यः ॥ अयमुवांपुरुतमोरयीयन्लश्वत्तममवसे
 जोहवीति । सजोषाविद्रावरुणामरुद्भिर्दिवापृथिव्याशृणुतंहवमे ॥ अस्मेतदिद्रावरुणावसुष्यादस्मेरयिर्मरुतःसर्ववी
 रः । अस्मान्वरुत्रीःशरणैरवंत्वस्मान्होत्राभारतीदक्षिणाभिः ॥ बृहस्पतेजुषस्वनोहव्यानिविश्वदेव्य । रास्वरत्नानि
 दाशुषे ॥ शुचिमर्कैर्बृहस्पतिमध्वरेषुनमस्यत । अनाम्योजऽआचके ॥ ९ ॥ वृषभंचर्षणीनांविश्वरूपमदाभ्यं । बृह

(३।५।९) इमाउवामित्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रः (अंत्यवृत्तस्यजमदग्निर्वा) आद्यतिस्त्रणामिद्रावरुणौचतुर्थ्यादिति
 स्त्रणांबृहस्पतिःइयंतइत्यादितिस्त्रणांपूपातत्सवितुरित्यादितिस्त्रणांसवितासोमइत्यादितिस्त्रणांसोमआनइत्यादितिस्त्रणांमित्रावरुणौदेवताः
 आद्यास्तिस्रिष्टुभःशिष्टाःपञ्चदशगायत्र्यः ।

तामनसाहध्रमुब्धगायेमानं परिषंतमद्रि । हृहंनरोवचसादैव्येन ब्रजंगोमंतमुशिजोविब्रुः ॥ १४ ॥ तेमन्वतप्रथमं
नामधेनोस्त्रिःसप्तमातुःपरमाणिविंदन् । तज्जानतीरभ्यनूषतब्राह्मणविर्भुवदरुणीर्यशसागोः+ ॥ नेशत्तमोदुधितरो
चतुर्धौरुहेव्याऽऽषसोभानुरर्त । आसूर्योबृहत्स्तिष्ठदज्जोऽऽक्रजुमतेषुवृजिनाचपश्यन् ॥ आदित्यश्चाबुधानाव्यख्य
न्नादिद्रव्यधारयंतद्युभक्त । विश्वेविश्वोसुदुर्यासुदेवामित्रधियेवरुणसत्यमस्तु ॥ अच्छावोचेयशुशुचानमग्निहोतारंवि
श्वभरसंयजिष्ठ । शुच्यधोऽअतृणन्नगवामंधोनपूतंपरिषिक्तमंशोः+ ॥ विश्वेषामदितिर्यज्ञियानांविश्वेषामतिथिमानु
षाणां । अग्निदेवानामवऽआवृणानःसुमृच्छीकोभवतुजातवेदाः ॥ १५ ॥ (४।१।२) योमर्त्येष्वमृतऽऽकृतावादेवो
देवेष्वरतिर्निधायि । होतायजिष्ठोमहाशुचयैहव्यैरग्निमनुषऽईर्यधै ॥ इहत्वंसूनोसहसोनोऽअद्यजातोजाताऽऽऽभ
याँऽअंतरंगे । दूतऽईयसेयुयुजानऽऽकृष्वऽऽक्रजुमुष्कान्वृषणःशुक्राँश्च ॥ अत्यावृधस्त्रोहिताघृतस्त्रुऽऽकृतस्यमन्येमनसा
जविष्ठा । अंतरीयसेऽअरुषायुजानोयुष्माँश्चदेवान्विशऽआचमर्तान् ॥ अर्यमणवरुणमित्रमेषामिन्द्राविष्णुमरुतोऽ
अश्विनोत । स्वश्वोऽअग्नेसुरथःसुराधाऽएदुवहसुहविषेजनाय ॥ गोमाँऽअग्नेविमाँऽअश्वीयज्ञोनवत्सखासदमिदं प्रमू
ष्यः । इच्छावाँऽएषोऽअसुरप्रजावाँदीर्घोरयिःपृथुबुध्नःसभावान् ॥ १६ ॥ यस्तऽइध्मंजभरत्सिष्विदानोमूर्धानवा

(४।१।२) योमर्त्येष्विति विंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिच्छिष्टुः ।

ततपतेत्वाया । भुवस्तस्यस्वतवाँःपायुरग्नेविश्वस्मात्सीमघायतऽऽरुष्य ॥ यस्तेभरादन्नियतेचिदन्नंनिशिषन्मंद्रमति
थिमुदीरत् । आदेवयुरिनधतेदुरोणेतस्मिन्नयिर्धुवोऽअस्तुदास्वान् ॥ यस्त्वादोषायऽऽषसिप्रशंसात्प्रियंवात्वाकृणव
तेहविष्मान् । अश्वोनस्वेदमऽआहेम्यावान्तमंहसःपीपरोदाश्वान् ॥ यस्तुभ्यमग्नेऽअमृतायदाशुहवस्त्वेकृणवतेयत
स्तुक् । नसरायाशंशमानोवियोषन्नैनमंहःपरिवरदघायोः+ ॥ यस्यत्वमग्नेऽअध्वरंजुजोषोदेवोमर्तस्यसुधितरराणः ।
प्रीतेदंसद्वोत्रासायविष्ठासामयस्यविधितोवृधासः ॥ १७ ॥ चित्तिमर्चिर्चित्तिचिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेववीतावृजिनाचमर्तान् ।
रायेचनःस्वपत्यायदेवदितिरास्वादितिमुख्य ॥ क्विंशंशासुःक्वयोदब्धानिधारयंतोदुर्यास्वायोः । अतस्त्वंह
र्याँऽअग्नऽएतान्पङ्क्तिःपश्येरद्भुताँऽअर्यऽएवैः ॥ त्वमग्नेवाघतेसुप्रणीतिःसुतसोमायविधितेयविष्ठ । रत्नंभरशशमानाय
घृष्णेपृथुश्चंद्रमवसेचर्षणिप्राः+ ॥ अधाहयद्वयमग्नेत्वायापङ्क्तिर्हस्तेभिश्चकृमातनूभिः । रथंनक्रतोऽअपसाभुरिजोर्कृतं
येमुःसुधयऽआशुषाणाः+ ॥ अधामातुरुषसःसप्तविप्राजायेमहिप्रथमावेधसोनृन् । दिवस्पुत्राऽअंगिरसोभवेमाद्रिरु
जेमधनिनंशुचंतः ॥ १८ ॥ अधायथानःपितरःपरांसःप्रत्नासोऽअग्नऽऽकृतमाशुषाणाः । शुचीदयन्दीधितिमुक्थ
शासःक्षामाभिंदंतोऽअरुणीरपव्रन् ॥ सुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोयोनदेवाजनिमाधमैतः । शुचंतोऽअग्निवृधंतऽइंद्र
मूर्वगव्यंपरिषदंतोऽअगमन् ॥ आयूधेवक्षुमर्तिपश्वोऽअख्यहेवानांयजनिमांत्युग्र । मर्तानांचिदुर्वशीरकृप्रनृधेचिद

र्यऽउपरस्यायोः⁺ ॥ अकर्मतेस्वर्पसोऽअभूमऽऋतमवन्नक्षत्रसौविभातीः । अनूनमग्निंपुरुधासुश्चंद्रं देवस्यमर्मजतश्चा
रुचधुः ॥ एतातेऽअग्नऽउचथानिवेधोवोचामकवयेताजुषस्व । उच्छोचस्वकृणुहिवस्यसोनोमहोरायःपुरुवारप्रयधि
॥ १९ ॥ (४।१।३) आवोराजानमध्वरस्यरुद्रंहोतारंसत्ययजरोदस्योः । अग्निपुरातनयिहोर्चित्ताद्विरण्यरूपमवसे
कृणुध्वं ॥ अयंयोनिश्चक्रमायंवयंतैजायेवपत्यऽउशतीसुवासाः । अर्वाचीनःपरिवीतोनिषीदेमाऽउतेस्वपाकप्रतीचीः⁺ ॥
आशृण्वतेऽअहपितायमन्मनृचक्षसेसुमृळीकार्यवेधः । देवायशस्तिममृतायशंसग्रावेवसोतामधुषुद्यमीळे⁺ ॥ त्वंचि
न्नःशम्याऽअग्नेऽअस्याऽऋतस्यबोधृतचित्त्वाधीः । कदातऽउकथासंधमाद्यानिकदाभवंतिसख्यागृहेते ॥ कथाहत
द्वरुणायत्वमग्नेकथादिवेगर्हसेकन्नऽआगः । कथामित्रायमीहृषेपृथिव्यैब्रवःकदर्यम्णेकद्भगाय ॥ २० ॥ कद्विष्ण्यासु
वृधसानोऽअग्नेकद्वातायप्रतवसेशुभंये । परिज्मनेनासत्यायक्षेत्रवःकदग्नेरुद्रायनृग्ने⁺ ॥ कथामहेपुष्टिभरायपृष्णेकद्रु
द्रायसुमस्त्रायहविर्दे । कद्विष्णवऽउरुगायायरेतोब्रवःकदग्नेशरवेबृहत्स्यै⁺ ॥ कथाशर्धायमरुतामृतायकथासूरैबृहतेपृ
च्छ्यमानः । प्रतिब्रवोर्दितयेतुरायसाधादिवोजातवेदश्चिकित्वान्⁺ ॥ ऋतेनऽऋतनिर्यतमीळऽआगोरामासचामधु
मत्पक्रमग्ने । कृष्णासतीरुशताधासिमैषाजामर्येणपयसापीपाय ॥ ऋतेनहिष्मावृषभश्चिदुक्तःपुमाँऽअग्निःपयसापृष्ठ्यै

(४।१।३) आवोराजानमितिषोडशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवआद्यारुद्रोद्वितीयादीनामग्निस्त्रिष्टुप् ।

न । अस्यदमानोऽअचरद्वयोधावृषाशुक्रंदुहेपृश्निरूधः ॥ २१ ॥ ऋतेनाद्रिर्व्यसन्भिदंतुःसमंगिरसोनवंतगोभिः ।
शुनंनरःपरिषदक्षुषासमाविःस्वरभवज्जातेऽअग्नौ⁺ ॥ ऋतेनदेवीरमृताऽअमृक्ताऽअणोभिरापोमधुमद्विरग्ने । वाजीनस
गेषुप्रस्तुभानःप्रसदुमित्स्त्रावितवेदधन्युः ॥ माकस्ययक्षंसदुमिद्धुरोगामावेशस्यप्रमिनतोमापेः । माभ्रातुरग्नेऽअनृजो
ऋणंवेर्मासख्युर्दक्षैरिपोर्भुजेम ॥ रक्षाणोऽअग्नेतवरक्षणेभीरारक्षाणःसुमस्वप्रीणानः । प्रतिष्फुरविरुजवीडंहोजहिरक्षो
महिचिद्वावृधानं⁺ ॥ एभिर्भवसमनाऽअग्नेऽअकैरिमान्स्पृशमन्मभिःशूरवाजान् । उतब्रह्माण्यंगिरोजुषस्वसंतेशस्ति
देववाताजरेत ॥ एताविश्वाविदुषेतुभ्यंवेधोनीथान्यग्नेनिष्यावचांसि । निवचनाकवयेकाव्यान्यशंसिषंमतिभिर्विप्र
ऽउक्थैः⁺ ॥ २२ ॥ (४।१।४) कृणुष्वपाजःप्रसितिनपृथ्वीयाहिराजेवामवाँऽइभेन । तृष्वीमनुप्रसितिद्रूणानोस्ता
सिविध्यारक्षस्तपिष्ठैः ॥ तवभ्रमासऽआशुयापतंत्यनुस्पृशधृषताशोशुचानः । तपूष्यग्नेजुहापतंगानसंदितोविसृज
विष्वगुल्काः⁺ ॥ प्रतिस्पशोविसृजतूणिंतमोभवापायुर्विशोऽअस्याऽअदन्धः । योनौदूरेऽअघशंसोयोऽअंत्यग्नेमार्कि
ष्टेन्यथिरादधर्षीत् ॥ उदग्नेतिष्ठप्रत्यातनुष्वन्यमित्राँऽअोषतात्तिग्महेते । योनोऽअरातिसमिधानचक्रेनीचातंधक्ष्यत
संनशुष्कं ॥ ऊर्ध्वोभवप्रतिविध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्वदैव्यान्यग्ने । अवस्थिरातनुहियातुजूनोजामिमजामिप्रमृणीहि

(४।१।४) कृणुष्वेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोरक्षोहामिस्त्रिष्टुप् ।

शत्रून् ॥ २३ ॥ सतेजानातिसुमतिर्विष्वयऽईवतेब्रह्मणेगातुमैरत् । विश्वान्यस्मैसुदिनानिरायोद्युन्नान्ययौविदुरो
 ऽअभिद्यौत् ॥ सेदग्नेऽस्तुसुभगःसुदानुर्यस्त्वानित्येनहविषायऽउक्थैः । पिप्रीषतिस्वऽआयुषिदुरोणेविश्वेदस्मैसुदि
 नासासदिष्टिः⁺ ॥ अर्चामितेसुमतिर्घोष्यर्वाक्संतेवावाताजरतामियंगीः । स्वश्वास्त्वासुरथामर्जयेमास्तेक्षत्राणिधार
 येरनुद्यन्⁺ ॥ इहत्वाभूर्याचरेदुपत्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसमनुद्यन् । क्रीळतस्त्वासुमनसःसपेमाभिद्युन्नातस्थिवांसोज
 नानां ॥ यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्योऽअग्नऽउपयातिवसुमतारथेन । तस्यत्राताभवसितस्यसखायस्तऽआतिथ्यमानु
 षगुजोषत् ॥ २४ ॥ महोरुजामिबंभुतावचौभिस्तन्मापितुगोतमादन्वियाय । त्वनोऽअस्यवचसश्चिकिद्धिहोतर्यधि
 षसुकृतोदमूनाः ॥ अस्वमजस्तरणयःसुशेवाऽअतंद्रासोवृकाऽअश्रमिष्ठाः । तेपायवःसुध्यंचोनिषद्याग्नेतवनःपांत्वमू
 र ॥ येपायवोमामतेयंतैऽअग्नेपश्यंतोऽअंधंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतोविश्ववेदादिप्संतऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥
 त्वयावयंसधन्यस्त्वोतास्तवप्रणीत्यश्यामवाजान् । उभाशंसासूदयसत्यतातेनुष्टुयाकृणुह्यहयाण ॥ अयातैऽअग्नेस
 मिधाविधेमप्रतिस्तोमैशस्यमानंगृभाय । दहाशसोरक्षसःपाह्यस्मान्द्रुहोनिदोमित्रमहोऽअवद्यात्⁺ ॥ २५ ॥ इति
 तृतीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ २७ ॥

विशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि ११ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १४ [भे. प. विश्वेभ्यो. १ संवत्सरादित्येभ्य. ३
 सिंधुभ्य. सवित्र. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६ अग्नय. २ एवं १४] अश्विभ्यामि. ९ मित्राय. ९ ऋभुभ्य. ४ इंद्रऋभुभ्य. ३ उपस. ७ इंद्रा-
 वरुणाभ्यामि. ३ बृहस्पतय. ३ पूष्णइ. ३ सवित्र. ३ सोमाये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अग्नय. अग्नीवरुणाभ्या. ४ अग्नय. ३५ रुद्राये.
 अग्नय. १५ रक्षोघ्नेग्नय. १५ ॥ इतितृतीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

वैश्वानरायवैश्वानरीयमूर्ध्वऊव्हेकादशायमिहादौजगतीपंचानुष्टुभोदूतंवोष्टौगायत्रंत्वग्नेमृळाग्नेतमद्यपदपांक्तं
 पंचमीमहापदपंक्तिरंत्योष्णिक्चतुर्थीषष्ठ्युपांत्यावासप्तम्याःपंचकौमुख्यौतृतीयःसप्तकोनवकश्चाष्टम्याःपंचकः
 पादश्चतुष्कःसप्तकश्चैष्टुभश्चभद्रंषड्यस्त्वांप्रत्यग्निःपंचलिंगोक्तदैवतंत्वेकैप्रत्यग्निरग्निर्होतादशगायत्रंमृषिवोध
 दितिद्वाभ्यांसोमकंसाहदेव्यमभ्यवदत्पराभ्यामस्याश्विनावायुरयाचतांसत्यःसैकैद्रव्यंमहाँअसिम्नयामेकपदा
 यंपंथाःसप्तोनासंवादइंद्रादितिवामदेवानां ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् (४।१।५) वैश्वानरायमीडुषैसजोषाःकथादाशेमाग्नयेबृहद्भाः । अनूनेनबृहतावक्षथेनोपस्तभाय
 दुपमिन्नरोधः ॥ मानिंदतयऽइमांमह्यैरातिंदेवोददौमर्त्यायस्वधावान् । पाकायगृत्सोऽअमृतोविचेतावैश्वानरोनृतं

(४।१।५) वैश्वानरायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवैश्वानरोमिच्छिष्टुप् ।

शत्रून् ॥ २३ ॥ सतेजानातिसुमतिर्विषयऽईवतेब्रह्मणेगातुमैरत् । विश्वान्यस्मैसुदिनानिरायोद्युन्नान्ययोंविदुरों
 ऽअभिद्यौत् ॥ सेदग्नेऽस्तुसुभगःसुदानुर्यस्त्वानित्येनहविषायऽउक्थैः । पिप्रीषतिस्वऽआयुषिदुरोणेविश्वेदस्मैसुदि
 नासासदिष्टिः⁺ ॥ अर्चीमितेसुमतिंघोष्यर्वाक्संतेवावाताजरतामियंगीः । स्वश्वास्त्वासुरथामर्जयेमास्सेक्षत्राणिधार
 येरनुद्यून्⁺ ॥ इहत्वाभूर्याचरेदुपत्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसमनुद्यून् । क्रीळतस्त्वासुमनसःसपेमाभिद्युन्नातस्थिवांसोज
 नानां ॥ यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्योऽअग्नऽउपयातिवसुमतारथेन । तस्यत्राताभवसितस्यसखायस्तऽआतिथ्यमानु
 षगुजोषत् ॥ २४ ॥ महोरुजामिबंधुतावचोभिस्तन्मापितुगोतमादन्वियाय । त्वनोऽअस्यवचसश्चिकिद्धिहोतर्यधि
 षसुकृतोदमूनाः ॥ अस्वमजस्तरणयःसुशेवाऽअतंद्रासोवृकाऽअश्रमिष्ठाः । तेपायवःसध्र्यंचोनिषद्याग्नेतवनःपांत्वमू
 र ॥ येपायवोमामतेयंतोऽअग्नेपश्यंतोऽअंधंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतोविश्ववेदादिप्संतऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥
 त्वयावयंसध्र्यंस्त्वोतास्तवप्रणीत्यश्यामवाजान् । उभाशंसासूदयसत्यतातेनुष्टुयाकृणुह्यहयाण ॥ अयातेऽअग्नेस
 मिधाविधेमप्रतिसोमंशस्यमानंगृभाय । दहाशसोरक्षसःपाह्यस्मान्द्रुहोनिदोर्मित्रमहोऽअवद्यात्⁺ ॥ २५ ॥ इति
 तृतीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

विशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि ११ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १४ [भे. प. विश्वेभ्यो. १ संवत्सरादित्येभ्य. ३
 सिधुभ्य. सवित्र. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६ अग्नय. २ एवं १४] अश्विभ्यामि. ९ मित्राय. ९ ऋभुभ्य. ४ इंद्रऋभुभ्य. ३ उपस. ७ इंद्रा-
 वरुणाभ्यामि. ३ बृहस्पतय. ३ पूष्णइ. ३ सवित्र. ३ सोमाये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अग्नय. अग्नीवरुणाभ्या. ४ अग्नय. ३५ रुद्राये.
 अग्नय. १५ रक्षोघ्नेग्नय. १५ ॥ इतितृतीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

वैश्वानरायवैश्वानरीयमूर्ध्वऊष्वेकादशायमिहादौजगतीपंचानुष्टुभोदूतंवोद्यौगायत्रंत्वग्नेमृळान्नेतमद्यपदपांक्तं
 पंचमीमहापदपंक्तिरंत्योष्णिक्चतुर्थीषष्ठ्युपांत्यावासप्तम्याःपंचकौमुख्यौतृतीयःसप्तकोनवकश्चाष्टम्याःपंचकः
 पादश्चतुष्कःसप्तकश्चैष्टुभश्चभद्रंषड्यस्त्वांप्रत्यग्निरपंचलिंगोक्तदैवतंत्वेकैप्रत्यग्निरिहोतादशगायत्रंमृषिबोध
 दितिद्वाभ्यांसोमकंसाहदेव्यमभ्यवदत्पराभ्यामस्याश्विनावायुरयाचतांसत्यःसैकैद्रैत्वंमहाँअसिम्नयामेकपदा
 यंपंथाःसप्तोनासंवादइंद्रादितिवामदेवानां ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् (४।१।५) वैश्वानरायमीडुषेसजोषाःकथादाशेमाग्नयेबृहद्वाः । अनूनेनबृहतावक्षथेनोपस्तभाय
 दुपमिन्नरोधः ॥ मानिंदतयऽइमांमह्यैरातिंदेवोददौमर्त्यायस्वधावान् । पाकायगृत्सोऽअमृतोविचेतावैश्वानरोनृतं

(४।१।५) वैश्वानरायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवैश्वानरोभिन्निष्टुप् ।

मोयहोऽग्निः+ ॥ सामं द्विर्बर्हामहिंतिग्मभृष्टिः सहस्रेरेतावृषभस्तुर्विष्मान् । पदंनगोरपगूढं विविद्वानग्निर्मह्यं प्रेदुवो
चन्मनीषां+ ॥ प्रतांऽग्निर्वैभसत्तिग्मजैभस्तपिष्ठेन शोचिषायः सुराधाः । प्रयेमिनंतिवरुणस्य धामं प्रिया मित्रस्य चेत्
तोभ्रुवाणि ॥ अश्वातरोनयोषणोव्यंतः पतिरिपोन जनयोदुरेवाः । पापासः संतोऽनृताऽअसत्याऽइदं पदम जनताग
भीरं+ ॥ १ ॥ इदं मेऽअग्ने कियते पावकामिनते गुरुभारं नमन्म । बृहद्धाधधृषतागभीरं यंहं पृष्ठं प्रयसास सधातु ॥
तमिन्वेदुर्वसमनासमानमभिकृत्वा पुनतीधीतिरश्याः । ससस्य चर्ममधि चारुपृश्नेरग्रैरुपऽआरुपितं जवारु ॥ प्रवाच्यं
वचसः किमेऽअस्य गुहाहितमुपनिणिग्वदंति । यदुस्त्रियाणामपवारिवन्न्यातिप्रियं रूपोऽअग्रं पदं वेः+ ॥ इदमुत्पन्नम
हिमहामनीकं यदुस्त्रियास चतपूर्व्यगौः । ऋतस्य पदेऽअधि दीधानं गुहारघुष्यद्रघुयद्विवेद ॥ अधद्युतानः पित्रोः सचा
सामनुतगुह्यं चारुपृश्नेः । मातुष्पदे परमेऽअंतिषद्रोवृष्णः शोचिषः प्रयतस्य जिह्वा+ ॥ २ ॥ ऋतवो चेन मसापृच्छयमान
स्तवाशसा जातवेदो यदीदं । त्वमस्य क्षयसि यद्ध विश्वं दिवियदुद्रविणं यत्पृथिव्यां+ ॥ किनोऽअस्य द्रविणं कद्रुखं विनो
वोचो जातवेदश्चिकित्वान् । गुहाध्वनः परमं यमोऽअस्य रेकुपदं न निदानाऽअगन्म ॥ कामर्यादाव्युना कद्रवाममच्छा
गमे मरघवोनवाजं । कदानो देवीरमृतस्य पत्नीः सरोवर्णेन ततन भ्रुपासः ॥ अनिरेणव च साफल्येन प्रतीत्येन कृधुना तृपा
सः । अधातेऽअग्ने किमिहावदं त्यनायुधासऽआसतास चंतां ॥ अस्य श्रियेस मिधानस्य वृष्णो वसोरनीकं दमऽआरुरोच ।

रुशद्वसानः सुहशीकरूपः क्षितिर्नरायापुरुवारोऽअद्यौत् ॥ ३ ॥ (४।१।६) ऊर्ध्वऽऊष्णोऽअध्वरस्य होतरग्नेतिष्ठदेवता
तायजीयान् । त्वंहि विश्वं भ्यसिमन्म प्रवेधसंश्चित्तिरसिमनीषां+ ॥ अमूरो होतान्यसादिविध्वंश्चिर्मद्रोविदधेषु प्र
चेताः । ऊर्ध्वभानुं सवितेवाश्रेन्मेतैव धूमं स्तभायदुपधां+ ॥ यतासुं जूर्णीरातिनीघृताचीं प्रदक्षिणिहेवतातिमुराणः ।
उदुस्वरुर्नवजानाक्रः पश्वोऽअनक्ति सुधितः सुमेकः ॥ स्तीर्णैर्वहिंसमिधानेऽअग्राऽऊर्ध्वोऽअध्वर्युर्जुजुपाणोऽअस्था
त् । पर्यग्निः पशुपानहोता त्रिविध्यंतिप्रदिवऽउराणः+ ॥ परित्मनामितदुरेतिहोताग्निर्मद्रोमधुवचाऽऋतावा । द्रव्यं त्य
स्यवाजिनो न शोकाभयं ते विश्वाभुवनं नायदभ्राद् ॥ ४ ॥ भद्रातेऽअग्ने स्वनीकं संहग्योरस्य सतो विषुणस्य चारुः । नय
त्तेशोचिस्तमसावरं तनध्वस्मानस्तन्यीदुरेपऽआधुः ॥ नयस्य सातुर्जनिं तोरवारिनमातरा पितरानूचिदिष्टा । अधामि
त्रोनसुधितः पावकोऽग्निर्दीदायमानुषीषु विक्षु+ ॥ द्विर्यपंचजीजनन्त्संवसानाः स्वसारोऽअग्निमानुषीषु विक्षु । उपर्वध
मथर्योऽइदं तं शुक्रं स्वासं परशुनतिग्मं+ ॥ तवत्येऽअग्ने हरितौघृतस्मारोहितासऽऋज्वंचः स्वंचः । अरुणासो वृषणऽऋजु
मुष्काऽआदेवतातिमहं तदस्माः+ ॥ ये हत्येते सहमानाऽअयासस्त्वेषासोऽअग्नेऽअर्चयश्चरंति । श्येनासो न दुवसना
सोऽअर्थतु विष्णुसो मारुतं न शर्धः ॥ अकारि ब्रह्मसमिधाननुभ्यं संसात्युक्थं यजते व्यूधाः । होतारमग्निमनुषो निषेदु

(४।१।६) ऊर्ध्वऊष्ण इत्येकादशस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेवो मित्रिष्टुप् ।

नमस्यंतऽउशिजःशंसमायोः⁺ ॥ ५ ॥ (४।१।७) अयमिहप्रथमोधाविधातृभिर्होतायजिष्ठोऽध्वरेष्वीज्यः । यम
प्रवानोभृगवोविरुचुर्वनेषुचित्रंविश्वंविशेविशे ॥ अग्नैकदातऽआनुषग्भुवहेवस्यचेतनं । अधाहित्वाजगृभ्रिरेमती
सोविष्वीज्यं ॥ ऋतावानंविचेतसंपश्यंतोद्यामिवस्तृभिः । विश्वेषामध्वराणांहस्कर्तारंदमेदमे ॥ आशुंदूतंविस्वतो
विश्वायश्चर्षणीरभि । आजभ्रुःकेतुमायवोभृगवाणंविशेविशे ॥ तमीहोतारमानुषकिकित्वांमंनिषेदिरे । रण्वंपावक
शौचिपंयजिष्ठंसप्तधामभिः ॥ ६ ॥ तंशश्वतीषुमातृषुवनऽआवीतमश्रितं । चित्रंसंतंगुहाहितंसुवेदंकूचिदर्थिनं ॥
ससस्यद्वियुतातस्मिन्नूधन्नृतस्यधामन्नयंतदेवाः । महांऽअग्निर्मसारातहव्योवेरध्वरायसदभिहृतावा ॥ वेरध्वर
स्यदूत्यानिविद्वानुभेऽअंतारोदसीसंचिकित्वान् । दूतऽईयसेप्रदिवऽउराणोविदुष्टरोदिवऽआरोधनानि ॥ कृष्णतऽ
एमरुशतःपुरोभाश्चरिण्वश्चिर्वपुषामिदेकै । यदप्रवीतादधतेहर्गमसद्यश्चिजातोभवसीदुदूतः⁺ ॥ सद्योजातस्यददृ
शानमोजोयदस्यवातोऽअनुवार्तिशोचिः । वृणक्तिगिम्भामंतसेषुजिह्वांस्थिराचिदन्नादयतेविजंभं ॥ तृषुयदन्नातृषु
णाववक्षतृषुदूतंकृणुतेयहोऽअग्निः । वातस्यमेळिसंचतेनिजूर्वाशुनवाजयतेहिन्वेऽअवी ॥ ७ ॥ (४।१।८) दूतं

॥ २९ ॥

(४।१।७) अयमिहेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोभिस्त्रिष्टुप्आद्याजगतीद्वितीयाद्याःपंचानुष्टुभः । (४।१।८) दूतंवइत्यष्टर्च
स्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवैश्वानरोभिर्गायत्री ।

वोविश्वेदेसंहव्यवाहममर्त्यं । यजिष्ठमृजसेगिरा⁺ ॥ सहिवेदावसुधितिमहांऽआरोधनंदिवः । सदेवाँऽएहवक्षति ॥
सवेदेवऽआनमंदेवाँऽऋतायतेदमे । दातिप्रियार्णिचिद्वसु ॥ सहोतासेदुदूत्यंचिकित्वाँऽअंतरीयते । विद्वान्ऽआरो
धनंदिवः⁺ ॥ तस्यामयेऽअग्नयेददाशुहव्यदातिभिः । यऽईपुष्यंतऽइंधते ॥ तेरायातेसुवीर्यैःससवांसोविशृण्वरे ।
येऽअग्नादधिरेदुवः ॥ अस्मेरायोदिवेदिवेसंचरंतुपुरुस्पृहः । अस्मेवाजासऽईरतां ॥ सविप्रश्चर्षणीनांशवंसामानुषा
णां । अतिक्षिप्रेवंविध्यति ॥ ८ ॥ (४।१।९) अग्नेमृळमहांऽअसियऽईमादेवयुंजनं । इयेथवहिरासदं ॥ समानु
षीषुदूळभोविक्षुप्रावीरमर्त्यः । दूतोविश्वेषांभुवत् ॥ ससन्नपारिणीयतेहोतामंद्रोदिविष्टिषु । उतपोतानिपीदति ॥
उतग्नाऽअग्निरध्वरऽउतोगृहपतिर्दमे । उतब्रह्मानिपीदति ॥ वेषिह्यध्वरीयतामुपवृक्ताजनानां । हव्याचमानुषाणां ॥
वेषीद्वस्यदूत्यंयस्यजुजौषोऽअध्वरं । हव्यमर्तस्यवोह्वे ॥ अस्माकंजोष्यध्वरमस्माकंयज्ञमंगिरः । अस्माकंशृ
णुधीहवं ॥ परितेदूळभोरथोस्माँऽअश्रोतुविश्वतः । येनरक्षसिदाशुषः ॥ ९ ॥ (४।१।१०) अग्नेतमद्याश्वनस्तो
मैःऋतुनभद्रंहदिसृशं । ऋध्यामातऽओहैः ॥ अधाह्यग्नेऋतोर्भद्रस्यदक्षस्यसाधोः । रथीऋतस्यबृहतोवभृथं ॥

(४।१।९) अग्नेमृळेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोभिर्गायत्री । (४।१।१०) अग्नेतमद्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोभिःपद
पंक्तिःपंचमीमहापदपंक्तिःअंतेद्वेउष्णिहौ ।

एभिनीऽअकैर्भवानोऽअर्वाङ्स्वर्णज्योतिः । अग्नेर्विश्वेभिःसुमनाऽअनीकैः ॥ आभिष्टेऽअद्यगीर्भिर्गुणतोमेदा
शेम । प्रतेदिवोनस्तनयंतिशुष्माः ॥ तवस्वादिष्टाग्नेसंदष्टिरिदाचिदहऽइदाचिदुक्तोः । श्रियेरुक्मोनरोचतऽउ
पाके⁺ ॥ घृतंनपुतंतनूररेपाःशुचिहिरण्यं । तत्तेरुक्मोनरोचतस्वधावः ॥ कृतंचिद्धिष्मासनेमिद्वेषोऽनोषिम
तीत् । इत्थायजमानाहतावः ॥ शिवानःसख्यासंतुभ्रात्राग्नेदेवेषुयुष्मे । सानोनाभिःसदनेसस्मिन्नूधन् ॥ १० ॥
(४।२।१) भद्रंतेऽअग्नेसहसिन्ननीकमुपाकऽआरोचतेसूर्यस्य । रुशहृशेददृशेनक्तयाचिदरूक्षितंशऽआरूपेऽ
अन्नं ॥ विषाह्यग्नेगृणतेमनीषांखवेपसातुविजातस्तवानः । विश्वेभिर्यद्वावनःशुकदेवैस्तन्नोरास्वसुमहोभूरिमन्म ॥
त्वदग्नेकाव्यात्वन्मनीषास्त्वदुक्थाजायतेराध्यानि । त्वदेतिद्विणंवीरपेशाऽइत्थाधियेदाशुषेमर्त्याय ॥ त्वद्वाजीवा
जंभरोविहायाऽअभिष्टिकृजायतेसत्यशुष्मः । त्वद्रयिदेवजुतोमयोभुस्त्वदाशुर्जुवांऽअग्नेऽअर्वा ॥ त्वामग्नेप्रथमंदे
वयंतोदेवंमतीऽअमृतमंद्रजिह्वं । द्वेषोयुतमार्विवासंतिधीभिर्दमूनसंगृहपतिममूरं ॥ आरेऽअस्मदमतिमारेऽअंहऽआ
रेविश्वौदुर्मतियन्निपासि । दोपाशिवःसहसःसूनोऽअग्नेयंदेवऽआचित्सचसेस्वस्ति⁺ ॥ ११ ॥ (४।२।२) यस्त्वा
मग्नऽइनधतेयत्सुक्त्रिस्तेऽअन्नंकृणवत्सस्मिन्नहन् । ससद्युन्नैरभ्यस्तुप्रसक्षत्तवक्रत्वाजातवेदश्चिकित्वान्⁺ ॥ इधमय

(४।२।१) भद्रंतइतिषड्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् । (४।२।२) यस्त्वामग्नइतिषड्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् ।

स्तइधमंजभरच्छ्रमाणोमहोऽअग्नेऽअनीकमासंपर्यन् । सइधानःप्रतिदोषामुषासंपुष्यत्रयिंसंचतेघ्नन्नमित्रान् ॥ अग्निरीशे
बृहत्क्षत्रियस्याग्निर्वाजस्यपरमस्यरायः । दधातिरक्ष्विधुतेयविष्टोव्यानुषङ्गमर्त्यायस्वधावान् ॥ यच्चिद्धितेपुरुषत्राय
विष्टाचित्तिभिश्चकृमाकश्चिदागः । कृधीष्वर्णसौऽअदितेरनागान्व्येनांसिशिश्रथोविष्वगग्ने ॥ महश्चिदग्नऽएनसोऽअ
भीकऽऊर्वादेवानामुतमर्त्यानां । मातेसखायुःसदमिद्रिषामयच्छातोकायतनयायुशयोः⁺ ॥ यथाहृत्यद्वसवोगौर्यचि
त्यदिषितामयुंचतायजत्राः । एवोष्वर्णस्मन्मुंचताव्यंहःप्रतार्यग्नेप्रतरंनऽआयुः ॥ १२ ॥ (४।२।३) प्रत्यग्निरुषसा
मग्नमख्यद्विभातीनांसुमनारक्षधेयं । यातमश्विनासुकृतोदुरोणमुत्सूर्योऽज्योतिषादेवऽएति ॥ ऊर्ध्वभानुंसंवितादेवो
ऽअग्नेद्रूपंसदर्विष्वद्विषोनसत्वा । अनुव्रतवरुणोयंतिमित्रोषत्सूर्यदिव्यारोहयति ॥ यंसीमकृण्वन्तमसेविपृचैर्भुवक्षे
माऽअनवस्यंतोऽअर्थं । तंसूर्यहरितःसप्तयह्नीःस्पशंविश्वस्यजगतोवहन्ति ॥ वहिष्ठेभिर्विहरन्यासितंतुमव्ययन्नासितं
देववस्मं । दर्विष्वतोऽरमयुःसूर्यस्यचमेवावाधुस्तमोऽअप्स्वर्णतः⁺ ॥ अनायतोऽअनिवद्धःकथायन्यंकुत्तानोवपद्यतेन ।
कथायातिस्वधयाकोददर्शदिवःस्कंभःसमृतःपातिनाकं ॥ १३ ॥ (४।२।४) प्रत्यग्निरुषसांजातयंदाऽअख्यदेवोरोचं

(४।२।३) प्रत्यग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् । (४।२।४) प्रत्यग्निरुषसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवो-
मिस्त्रिष्टुप् (अनयोःसूक्तयोःकेचिदाचार्यालिङ्गोक्तदेवताआहुःताश्चआद्यसूक्तेआद्यानांसिष्टणामग्निःचतुर्ध्याःसवितृवरुणमित्राःपंचम्याः

मानामहोभिः । आनासत्योरुगायारथेनेमंयज्ञमुपनोयातमच्छ ॥ ऊर्ध्वकेतुसंवितादेवोऽअश्रेज्योतिर्विश्वस्मैभुवनाय
कृण्वन् । आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षं विसूर्योऽरिमिभिश्वेकिंतानः ॥ आवहृत्यरुणीज्योतिषागान्महीचित्रारिमिभि
श्वेकिंताना । प्रबोधयंतीसुवितायदेव्युषाऽईयतेसुयुजारथेन ॥ आवांवहिंष्ठाऽइहतेवहतुरथाऽअश्वासऽउषसोव्यु
ष्टौ । इमेहिवांमधुपेयायसोमोऽअस्मिन्यज्ञेवृषणामादयेथां ॥ अनायतो ॥ १४ ॥ (४।२।५) अग्निहोतानोऽअ
ध्वरेवाजीसन्परिणीयते । देवोदेवेषुयज्ञियः ॥ परित्रिविष्टध्वरंयात्यग्नीरथीरिव । आदेवेषुप्रयोदधत् ॥ परिवार्जप
तिःकविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्रत्नानिदाशुषे ॥ अयंयःसृजयेपुरोदैववातेसमिध्यते । द्युमाँऽअमित्रदंभनः ॥
अस्यधावीरऽईवतोमेरीशीतमर्त्यः । तिग्मजंभस्यमीहुषः ॥ १५ ॥ तमर्वतंनसानसिमरुषंनदिवःशिशुं । मर्मृज्यंतेदिवेदि
वे ॥ बोधद्यन्माहरिभ्यांकुमारःसाहदेव्यः । अच्छानहुतऽउदरं ॥ उतत्यायजताहरीकुमारात्साहदेव्यात् । प्रयता
सद्यऽआददे ॥ एषवाँदेवावश्विनाकुमारःसाहदेव्यः । दीर्घायुरस्तुसोमकः ॥ तंयुवंदेवावश्विनाकुमारंसाहदेव्यं ।
दीर्घायुषंकृणोतन ॥ १६ ॥ (४।२।६) आसत्योयातुमघवाँऽऋजीषीद्रवंत्वस्यहरयऽउपनः । तस्माऽइदधःसुषुमा
सूर्यः । अपरसूक्तेक्रमेणअग्रश्चिनःसूर्यउषाअर्युषसःसूर्यइत्येवंज्ञेयाः) । (४।२।५) अग्निहोतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवो-
भिःसप्तम्यष्टम्योःसोमःअंत्ययोरश्विनौगायत्री । (४।२।६) आसत्योयात्वित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

सुदक्षमिहाभिषित्वंकरतेगृणानः⁺ ॥ अवस्यशूराध्वनोनांतेस्मिन्नोऽअद्यसवनेमंदध्वै । शंसात्युक्थमुशनेववेधाश्चिकि
तुषेऽअसूर्यायमन्म ॥ कविर्ननिण्यंविदधानिसाध्वन्वृषायत्सेकंविपिपानोऽअर्चात् । दिवऽइत्थार्जीजनत्ससकारुन
हाचिच्चकुर्वयुनागृणतः ॥ स्वर्ग्यद्वेदिसुदृशीकमकैर्महिज्योतीरुरुचुर्यद्भवतोः । अंधातमाँसिदुधिताविचक्षेनृभ्यश्च
कारनृतमोऽअभिष्टौ ॥ ववक्षऽइंद्रोऽअमितमृजीष्युभेऽआपंप्रौरोदसीमहित्वा । अतश्चिदस्यमहिमाविरंच्यभियो
विश्वाभुवनाबभूव ॥ १७ ॥ विश्वानिशक्रोनयाँणिविद्वानुपोरिरंचसखिभिर्निकामैः । अश्मानंचिद्येविभिर्दुर्वचोभि
र्ब्रजंगोमैतमुशिजोविवव्रुः ॥ अपोवृत्रंवेत्रिवांसंपराहुन्प्रावंचेवज्रं पृथिवीसचेताः । प्राणींसिसमुद्रियाण्यनोःपतिर्भव
न्छवसाशूरधृष्णो ॥ अपोयदद्रिपुरुहूतदर्दराविर्भुवत्सरमापूर्यते । सनोनेतावाजमादर्षिभूरिगोत्रारुजन्तंगिरोभिर्गृ
णानः⁺ ॥ अच्छाकविर्नृमणोगाऽअभिष्टौस्वर्षातामघवन्नाधमानं । ऊतिभिस्तमिषणोद्युम्नहंतौनिमायावानब्रह्मादस्यु
रर्त ॥ आदस्युपामनसायाह्यस्तंभुवत्तेकुत्सःसख्येनिकामः । स्वेयोनांनिषदतंसरूपाविवांचिकित्सदृत्तचिद्धनारी
॥ १८ ॥ यासिकुत्सेनसरथमवस्युस्तोदोवातस्यहयोरीशानः । ऋज्जावाजंनगध्वंयुयूषन्कविर्यदहन्पार्यायभूषात् ॥
कुत्सायशुष्णमशुषंनिबर्हीःप्रपित्वेऽअहःकुर्यंवसहस्रा । सद्योदस्युन्प्रमृणकुत्स्येनप्रसूरश्चक्रंवृहतादुभीके ॥ त्वंपिप्रुमृ
गयंशुशुवांसमृजिष्वनैवैदधिनायरंधीः । पंचाशत्कृष्णानिवपःसहस्रात्कनपुरौजरिमाविर्ददः ॥ सूरऽउपाकेतन्वऽ१द

धानोवियत्तेचेत्यमृतस्यवर्षः । मृगोनहृस्तीतविषीमुषाणःसिंहोनभीमऽआयुधानिबिभ्रत् ॥ इंद्रकामावसूयंतोऽअगम
न्त्स्वर्मीद्वेनसर्वनेचकानाः । श्रवस्यवःशशमानासऽउक्थैरोकोनरणासुदृशीवपुष्टिः⁺ ॥ १९ ॥ तमिद्वऽइंद्रसुहवैहुवे
मयस्ताचकारनर्यापुरुणि । योमावतेजरित्रेगध्यंचिन्मक्ष्वार्जभरतिस्पार्हराधाः ॥ तिग्मायदंतरशनिःपतातिकासि
न्चिच्छूरमुहुकेजनानां । घोरायदर्यसमृतिर्भवात्यधस्मानस्तन्वोबोधिगोपाः⁺ ॥ भुवोवितावामदैवस्यधीनांभुवःसखावृ
कोवाजसातौ । त्वामनुप्रमतिमार्जगन्मोरुशंसोजरित्रेविश्वधस्याः ॥ एभिर्नृभिर्निद्रत्वायुभिश्चामघवद्भिर्मघवन्विश्वऽ
आजौ । द्यावोनद्यन्नैरभिसंतोऽअर्थःक्षपोमदेमशरदश्चपूर्वाः⁺ ॥ एवेदिंद्रायवृषभायवृष्णेब्रह्माकर्मभृगवोनरथं । नू
षिद्यथानःसख्यावियोषदसन्नऽउग्रोवितातनूपाः⁺ ॥ नूष्टुतऽइंद्रनृगृणानऽइषंजरित्रेनद्योऽनपीपेः । अकारितेहरि
वोब्रह्मनव्यंधियास्यामरथ्यःसदासाः⁺ ॥ २० ॥ (४।२।७) त्वंमहोऽइंद्रतुभ्यंहक्षाऽअनुक्षत्रमंहनामन्यतद्यौः । त्वं
वृत्रंशवसाजघन्वान्तसृजःसिंधूरहिनाजग्रसानान्⁺ ॥ तवत्विषोजनिमत्रेजतद्यौरैजद्भूमिर्भियसांस्वस्यमन्योः । ऋघायं
तसुभ्यः^१पर्वतासऽआर्द्धधन्वानिसरयंतऽआपः ॥ भिनद्भिर्निशवसावज्रमिष्णन्नाविष्कृण्वानःसहसानऽओजः । वधीं
द्वृत्रंवज्रेणमंदसानःसर्ज्जापोजवसाहतवृष्णीः ॥ सुवीरस्तेजनितामन्यतद्यौरिंद्रस्यकर्तास्वपस्तमोभूत् । यऽइज्जानस्वयं
(४।२।७) त्वंमहानित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् असिक्तयामित्येकपदाविराट् ।

सुवज्रमनपच्युतंसदसोनभूम ॥ यऽएकऽइच्छ्यावयतिप्रभूमाराजाकृष्टीनांपुरुद्वुतऽइंद्रः । सत्यमेनमनुविश्वेमदतिरा
तिदेवस्यगृणतोमघोनः ॥ २१ ॥ सत्रासोमाऽअभवन्नस्यविश्वेसत्रामदासोबृहतोमदिष्टाः । सत्राभवोवसुपतिर्वसूनां
दत्रेविश्वाऽअधियाऽइंद्रकृष्टीः⁺ ॥ त्वमधप्रथमंजायमानोमेविश्वाऽअधियाऽइंद्रकृष्टीः । त्वंप्रतिप्रवतऽआशयानम
हिवज्रेणमघवन्विश्वः ॥ सत्राहणंदाधृषितुममिंद्रमहामपारंवृषभंसुवज्रं । हंतायोवृत्रंसनितोतवाजंदातामघानिमघवां
सुराधाः ॥ अयंवृतश्चातयतेसमीचीर्यऽआजिषुमघवांशृण्वऽएकः । अयंवाजंभरतियंसनोत्यस्यप्रियासःसख्यस्याम ॥
अयंशृण्वेऽअधजयन्नतघ्नयमुतप्रकृणुतेयुधागाः । यदासत्यंकृणुतेमन्युमिंद्रोविश्वंहृष्टंभयतऽएजदस्मात् ॥ २२ ॥
समिंद्रोगाऽअजयत्संहिरण्यासमंश्वियामघवायोहपूर्वाः । एभिर्नृभिर्नृतमोऽअस्यशकैरायोर्विभृक्तासंभरश्रवस्वः ॥ कि
यत्स्विदिंद्रोऽअध्येतिमातुःकियत्पितुर्जनितुर्योजजानं । योऽअस्यशृण्वंमुहुकैरियतिवातो नजुतःस्तनयद्विरभैः⁺ ॥ क्षि
यंतंत्वमक्षियंतंकृणोतीर्यतिरेणुमघवासमोहं । विभंजनुरशनिर्मांऽइवद्यौरुतस्तोतारंमघवावसौधात् ॥ अयंचक्रमिष
णत्सूर्यस्यन्येतशरीरमत्ससृमाणं । आकृष्णऽइज्जुहुराणोजिघतित्वचोबुधेरजसोऽअस्ययोनौ ॥ असिक्तयांयजमानोन
होता ॥ २३ ॥ गव्यंतऽइंद्रसख्यायविप्राऽअश्वायंतोवृषणंवाजयंतः । जनीयंतोजनिदामक्षितोतिमाच्यावयामोव
तेनकोशं ॥ त्रातानौबोधिददृशानऽआपिरंभख्यातामर्दितासोभ्यानां । सखापितापितृतमःपितृणांकर्तमुलोकमुश

तेवयोधाः⁺ ॥ सुखीयतामविताबोधिसखागृणानऽइंद्रस्तुवतेवयोधाः । वयं ह्यातेचक्रुमासबाधऽआभिःशमीभिर्महयं
तऽइंद्र ॥ स्तुतऽइंद्रोमघवायद्धवत्राभूरीण्येकोऽप्रतीनिहंति । अस्यप्रियोर्जितायस्यशर्मन्नकिंदेवावारयतेनमर्ताः ॥
एवानुऽइंद्रोमघवाविरप्शीकरत्सत्याचर्षणीधृदनुर्वा । त्वंराजाजनुषांधेह्यस्मेऽधिश्चवोमाहिंनयज्रिन्ने⁺ ॥ नृष्टुतऽ
इंद्र० ॥ २४ ॥ (४।२।८) अयंपंथाऽअनुवित्तःपुराणोयतोदवाऽउदजायंतवैश्वे । अतश्चिदाजनिषीष्टप्रवृद्धोमामा
तरममुयापत्तवेकः ॥ नाहमतोनिरयादुर्गहेतसिरश्चतापार्श्वान्निर्गमाणि । बहूनिमेऽअकृताकर्त्तानियुध्यैत्वेनसंत्वेन
पृच्छे ॥ परायतीमातरमन्वचष्टननानुगान्यनुनूगमानि । त्वष्टुर्गृहेऽपिब्रह्मसोममिंद्रःशतधन्यं च भवोःसुतस्य ॥ किंस
ऽऋधं कृणवद्यंसहस्रमासोजभारंशरदंश्चपूर्वीः । नहीन्वस्यप्रतिमानमस्त्यंतर्जातेषुतयेजनित्वाः ॥ अवद्यमिवमन्यमा
नागुहाकरिद्रमातावीर्येणान्यृष्टं । अथोदस्थात्स्वयमत्कंवसानुऽआरोदसीऽअपृणाज्जायमानः ॥ २५ ॥ एताऽअर्षत्यल
लाभवैतीकृतावरीरेवसंक्रोशमानाः । एताविपृच्छकिमिदंभनंतिकमापोऽअद्रिपरिधिंरुजंति ॥ किमुष्विदस्मैनि
विदोभनंतैद्रस्यावद्यंदिधिषंतऽआपः । ममैतान्पुत्रोमहतावधेनवृत्रंजघन्वाऽअसृजद्विसिंधून् ॥ ममच्चनत्वायुवतिः

(४।२।८) अयंपंथाइतित्रयोदशचंस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋषिःआद्यायाइंद्रऋषिःनहीन्वस्येत्यादिसार्धतिसृणामदितिर्ऋषिका
आद्यायामदेवोदेवता नाहमतइत्यादिपंचार्धर्चानामेत्यानांषण्णामृचांचेंद्रोदेवतानहीन्वस्येतिसार्धतिसृणांवामदेवोदेवतात्रिष्टुप् ।

प्रासममच्चनत्वाकुषवाज्जगारं । ममच्चिदापुःशिशवेममृज्युर्ममच्चिदिंद्रःसहसोदतिष्ठत् ॥ ममच्चनतैमघवन्व्यंसोनि
विविध्वाऽअपह्नूजघानं । अधानिविद्धऽउत्तरोबभूवान्छिरोदासस्यसंपिणग्वधेनं ॥ गृष्टिःसंसूवस्थविरंतवागामनाधू
प्यवृषभंतुमिंद्रं । अरींहवत्संचरथायमातास्वयंगातुतन्वऽइच्छमानं ॥ उतमातामहिषमन्ववेनदमीत्वाजहतिपुत्रदे
वाः । अथाब्रवीद्वृत्रमिंद्रोहनिप्यन्तसखैविष्णोवितरं विक्रमस्व ॥ कस्तेमातरंविधवांमचक्रच्छयुंकस्त्वामजिघांसच्चरं
तं । कस्तेदेवोऽअधिमाड्गिकऽआसीद्यत्प्राक्षिणाःपितरंपादगृह्यं ॥ अवर्त्याशुनऽआंत्राणिपेचेनदेवेषुविविदेमर्दितारं ।
अपश्यंजायाममहीयमानामधामेश्येनोमध्वार्जभार ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

एकविंशाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १४ ऋचः १४८ ॥ त्यागः ॥ वैश्वानरायाग्रय. १५ अग्रय. ६१ सवितृवरुणमित्रेभ्य० सूर्या-
ये. ३ अश्विभ्य. सूर्याये. उपस. अध्वयोभ्य. सूर्याये. अग्रय. ६ सोमकाये. २ अध्विभ्या. २ इंद्राये. ४२ वामदेवाये. इंद्राये. २
इंद्रवामदेवाभ्या. वामदेवाये. ३ इंद्राये. ६ ॥ इतितृतीयेपंचमः ॥ ५ ॥

एवैकादशानआयातुयंनःऋथोपांत्यस्तिन्नक्रतुदेव्योवाकासुष्टुतिरुपांत्यानुष्टुप्कोअद्याष्टावहमनुःसप्ताद्याभिस्ति
सुभिरिंद्रमिवात्मानमृषिस्तुष्टावेंद्रोवात्मानंपरानवाष्टौवाश्येनस्तुतिर्गर्भेनुपंचांत्याशक्करीत्वायुजेंद्रासोमवानः

स्तुतौ न किञ्चतुर्विंशतिर्दिवश्चितृचउपस्यश्चगायत्रैह्यष्टम्यंत्ये अनुष्टुभौ कयापंचोनाभीषुपादनिचृदातूनश्चतुर्विंश
तिरंत्याभ्यामैद्राश्वौस्तुतौ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (४।२।९) एवात्वाभिद्रवज्जिन्नत्रविश्वेदेवासःसुहवासऽऊमाः । महामुभेरोदसीवृद्धमृष्वंनिरे
कमिदृणतेवृत्रहत्ये ॥ अवासृजंतजिब्र्योनदेवाभुवःसस्त्राळिंद्रसत्ययोनिः । अहन्नहिपरिशयानमर्णःप्रवर्तनीररदोवि
श्वधेनाः ॥ अतृण्वंतंविद्यंतमबुध्यमबुध्यमानंसुषुपाणमिद्र । सप्तप्रतिप्रवतऽआशयानमहिंवज्रेणविरिणाऽअपर्व
न् ॥ अक्षौदयच्छवसाक्षामबुध्नंवाणवातस्तविषीभिरिंद्रः । दृढान्यौभ्रादुशमानऽओजोवाभिनत्कुभःपर्वतानां ॥
अभिप्रदद्गुर्जनयोनगर्भरथाऽइवप्रययुःसाकमद्रयः । अतर्पयोविसृतऽउज्जऽऊर्मिन्त्ववृताऽअरिणाऽइंद्रसिंधून् ॥ १ ॥
त्वंमहीमवनिंविश्वधेनांतुर्वीतयेवय्यायक्षरंती । अरंमयोनमसैजुदर्णःसुतरणाऽअकृणोरिंद्रसिंधून् ॥ प्राप्नुवोनभन्वोऽ
नवक्राध्वस्त्राऽअपिन्वद्युवतीकृतज्ञाः । धन्वान्यज्राऽअपृणकृत्पाणाऽअधोगिंद्रःस्तयोऽदंसुपत्नीः ॥ पूर्वीरुषसःश
रदंश्चगर्तावृत्रंजघन्वाऽअसृजद्विसिंधून् । परिष्ठिताऽअतृणद्वद्वधानाःसीराऽइंद्रःस्रवितवेपृथिव्या ॥ वक्षीभिःपुत्र
मग्रुवोऽअदानंनिवेशनाद्धरिवऽआजंभर्थ । व्यंशुधोऽअख्यदहिमाददानोनिर्भूदुखच्छित्समरंतपर्व ॥ प्रतेपूर्वाणिकरं

(४।२।९) एवात्वामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

णानिविप्राविद्राऽआहविद्वेकरांसि । यथायथावृष्ण्यानिस्वगुर्तापांसिराजन्नर्याविवेपीः ॥ नृष्टुतऽइंद्र० ॥ २ ॥
(४।२।१०) आनऽइंद्रादरादानऽआसादभिष्टिकृदवसेयासदुग्रः । ओजिष्ठेभिर्नृपतिर्वज्रबाहुःसंगेसमत्सुतुर्वणिः
पृतन्यून ॥ आनऽइंद्रोहरिर्मिर्यान्वच्छायाचीनोवसेराधसेच । तिष्ठातिवज्रीमघवाविरप्शीमंयज्ञमनुनोवाजमातां ॥
इमंयज्ञंत्वमस्माकमिन्द्रपुरोदधत्सनिप्यसिक्रतुनः । श्वघ्नीववज्रिन्सन्नेधनानांत्वयावयमर्यऽआजिंजयेम ॥ उशन्नपु
णःसुमनाऽउपाक्रमेमोमस्यनुसुपुतस्यस्वधावः । पाऽइंद्रप्रतिभृतस्यमध्वःसमंधसाममदःपृष्ठ्येन ॥ वियोररप्शऽऋषिभि
नेवैभिर्वृक्षोनपक्कःमृण्योनजेता । मर्यानयोपांमभिमन्यमानोच्छाविवक्मिपुरुहुतमिंद्र ॥ ३ ॥ गिरिनयःस्वतवाऽऋ
ष्यऽइंद्रःमनादेवसहसैजातऽउग्रः । आदत्तावज्रंस्थयिरनभीमऽउद्रेवकोशंवसुनान्यृष्टं ॥ नयस्यवर्ताजनुषान्वस्तिन
राधंमऽआमरीतामघस्य । उद्वावृषाणस्तविषीवऽउग्रास्मभ्यंदद्विपुरुहतरायः ॥ ईक्षेरायःक्षयस्यचर्षणीनामुतव्रजम
पवर्तामिगोनां । शिक्षानरःसमिधेषुप्रहावान्वस्वोराशिर्मभिनेतासिभूरि ॥ कयातच्छृण्वेशच्याशचिष्टोययाकृणोतिमु
हुकाचिदृष्वः । पुरुदाशुषेविचयिष्ठोऽअहोधादधातिद्रविणंजरित्रे ॥ मानौमधीराभराद्धितन्नःप्रदाशुषेदातवेभूरिय
ते । नव्येदेष्णेऽस्तेऽअस्मिन्तऽउक्थेप्रब्रवामवयमिंद्रस्तुवतः ॥ नृष्टुतऽइंद्र० ॥ ४ ॥ (४।२।११) आयात्विद्रोव

(४।२।१०) आनइंद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् । (४।२।११) आयात्विद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमो

सऽउपनऽहस्तुतःसंघमादस्तुशूरः । वावृधानस्तविषीर्यस्यपूर्वीर्घौर्नक्षत्रमभिभूतिपुण्यात् ॥ तस्येदिहस्तं वथवृष्ण्या
 नितुविद्युन्नस्यतुविराधसोनृन् । यस्यक्रतुर्विद्व्योऽनसंघादसाहान्तरुत्रोऽभ्यासिः कृष्टीः⁺ ॥ आयात्विद्रौदिवऽआ
 पृथिव्यामभूस्समुद्रादुतवापुरीषात् । स्वर्णरादवसेनोमरुत्वान्परावतोवासदनादृतस्य ॥ स्थूरस्यरायोबृहतोयऽईशेत
 मुष्टवामविदथेऽप्विद्रं । योवायुनाजयतिगोमतीषुप्रधृष्णुयानयतिवस्योऽअच्छ ॥ उपयोनमोनमसिस्तभायन्निर्यतिवा
 चंजनयन्यजधै । ऋजसानःपुरुवारऽउक्थैरेंद्रैकृष्णीतसदनेषुहोता ॥ ५ ॥ धिषायदिधिषण्यंतःसरण्यान्तसदैतोऽ
 अद्रिमौशिजस्यगोहे । आदुरोषाःपास्त्यस्यहोतायोनोमहान्तस्वरणेषुवह्निः ॥ सत्रायदीर्भावरस्यवृष्णःसिषक्तिःशुष्मः
 स्तुवतेभराय । गुहायदीमौशिजस्यगोहेप्रयद्विप्रेप्रार्थसेमदाय ॥ वियद्वरांसिपर्वतस्यवृष्णेषयोभिर्जिन्वेऽअपांजवी
 सि । विदद्गौरस्यगवयस्यगोहेयदीवाजायसुध्योऽवहति ॥ भद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीप्रयंतारास्तुवतेराधऽइंद्र । का
 तेनिषत्तिकिमुनोममत्सिर्किनोदुदुहर्षसेदातवाऽउ ॥ एवावस्वऽइंद्रःसत्यःसंघाहंतावृत्रवरिवःपूरवैकः । पुरुष्टुतक्र
 त्वानःशग्धिरायोभक्षीयतेवसोदैव्यस्य ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ६ ॥ (४।३।१) यन्नऽइंद्रोऽजुषेयश्चवष्टितन्नोमहान्कर
 तिशुभ्याचित् । ब्रह्मस्तोमंमघवासोममुक्थायोऽअश्मानंशर्वसाविभ्रदेति ॥ वृषावृषाधिंचतुरश्रिमस्यंनुग्रोबाहुभ्यान्

वामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् । (४।३।१) यन्नइंद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

तमःशचीवान् । श्रियेपरुष्णीमुषमाणऽऊर्णायस्याःपर्वीणिसख्यायविच्ये⁺ ॥ योदेवोदेवतमोजायमानोमहोवाजेभि
 र्मेहद्भिश्चशुष्मैः । दधानोवज्रबाहोरुशंतंघाममेनरेजयत्प्रभूम ॥ विश्वारोधांसिप्रवतंश्चपूर्वीर्घौर्नक्षत्राज्जनिमन्त्रेजत
 क्षाः । आमातराभरतिशुभ्यागोर्नृवत्परिंजमन्नोनुवंतावातः ॥ तातूतऽइंद्रमहतोमहानिर्विश्वेऽप्वित्सवनेषुप्रवाच्या ।
 यच्छूरधृष्णोधृषतादधृष्वानहिंवज्रेणशवसाविवेपीः ॥ ७ ॥ तातूतसत्यातुविनृम्णाविश्वाप्रधेनवःसिन्नतेवृष्णऽऊर्ध्वः ।
 अधाहृत्वदृषमणोभियानाःप्रसिंधवोजवसाचक्रमंत ॥ अत्राहतेहरिवस्ताऽउदेवीरवोभिरिंद्रस्तवंतस्वसारः । यत्सीम
 नुप्रमुचोबद्धधानादीर्घामनुप्रसितिस्यंद्यधै ॥ पिपीळेऽअंशुर्मद्योनसिंधुरात्वाशमीशशमानस्यशक्तिः । अस्मद्यक्शुशु
 चानस्ययम्याऽआशुर्नरश्मितुव्योजसंगोः⁺ ॥ अस्मेवर्षिष्ठाकृणुहिज्येष्ठानृम्णानिसत्रासंहुरेसहांसि । अस्मभ्यंवृत्रासुह
 नानिरंधिजहिवधर्वनुषोमर्त्यस्य ॥ अस्माकमित्सुशृणुहित्वमिद्रास्मभ्यंचित्राऽउपमाहिवाजान् । अस्मभ्यंविश्वाऽइष
 णःपुरंधीरस्माकंसुमघवन्बोधिगोदाः⁺ ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ८ ॥ (४।३।२) कथामहामवृधत्कस्यहोतुर्यज्ञंजुषाणोऽअ
 भिसोममूधः । पिबन्नुशानोजुषमाणोऽअंधोववक्षऽऋष्वःशुचतेधनाय ॥ कोऽअस्यवीरःसंघमादमापसमानंशसुमति
 भिःकोऽअस्य । कदस्यचित्रचिकितेकदूतीवृधेभुवच्छशमानस्ययज्योः ॥ कथाशृणोतिहूयमानमिंद्रःकथाशृण्वन्नवसा

(४।३।२) कथामहामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् (अत्यानांतिसृणांस्तदेवतावा) ।

मस्यवेद । काऽअस्यपूर्वीरुपगातयोहकथैर्नमाहुःपपुरिंजरित्रे⁺ ॥ कथाऽसबाधःशशमानोऽअस्यनशद्भिद्रविणं दी
ध्यानः । देवोभुवन्नवेदामऽऋतानानमो जगृभ्वाऽअभियजुजोषत् ॥ कथाकदस्याऽउषसोव्युष्टौ देवोमर्तस्यसख्यं जु
जोष । कथाकदस्यसख्यंसखिभ्योयेऽअस्मिन्कामसुयुजैततस्त्रे⁺ ॥ ९ ॥ किमादमंत्रसख्यंसखिभ्यःकदानुतैश्चात्रप्रब्र
वाम । श्रियेसुहृशोवपुरस्यसर्गाःस्वर्णचित्रतममिषऽआगोः⁺ ॥ द्रुहंजिघांसन्ध्वरसमनिद्रांतेतिक्तेतिग्मातुजसेऽअ
नीका । ऋणाचिद्यत्रऽऋणयानऽउग्रोदरेऽअज्ञाताऽउषसोवबाधे⁺ ॥ ऋतस्यहिशुरुधःसंतिपूर्वाऽऋतस्यधीतिर्वृजिनानि
हन्ति । ऋतस्यश्लोकोवधिराततर्दकर्णावुधानःशुचिमानऽआयोः⁺ ॥ ऋतस्यदृष्ट्वाधरुणानिसंतिपुरुणिचंद्रावपुषेवपू
षि । ऋतेनदीर्घमिषणंतपृक्षऽऋतेनगावऽऋतमाविवेशुः ॥ ऋतयेमानऽऋतमिद्वनोत्यृतस्यशुभ्रमस्तुरयाऽउग्व्युः ।
ऋतायपृथ्वीवहृलेगभीरेऽऋतायधेनूपरमेदुहाते ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ १० ॥ (४।३।३) कासुपुतिःशवंसःसूनुमिंद्रम
र्वाचीनंराधसऽआववर्तत् । द्दिहिंवीरोर्गृणतेवसूनि सगोपतिर्निष्पिधानो जनासः ॥ सर्व्वहृत्येहव्यःसऽईक्ष्यःसमुष्टु
तऽइंद्रःमत्यराधाः । सयामन्नामघवामत्ययित्रह्मण्यतेसुष्वयेवरिवोधात् ॥ तमिन्नरोविह्वयतेसमीकेरिरिक्कांसस्तन्वः
कृण्वतत्रा । मिथोयत्यागमुभयांसोऽअगमन्नरस्तोकस्यतनयस्यसातौ⁺ ॥ ऋतुयंतिक्षितयोयोगऽउग्राशुषाणासोमिथो
(४।३।३) कासुपुतिरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रश्चिष्टुप् ।

ऽअर्णसातौ । संयद्विशोववृत्रंतयुध्माऽआदिभ्रेमऽइंद्रयंतेऽअभीके ॥ आदिद्धनेमऽइंद्रियंजंतऽआदित्यक्तिःपुरोळा
शरिरिच्यात् । आदित्सोमोविपपृच्यादसुष्वीनादिजुजोषवृषभंयजध्वै ॥ ११ ॥ कृणोत्यस्मैवरिवोयऽइत्थेद्रायसोमं
मुशतेसुनोति । स्रग्भीचीनेनमनसाविवेनन्तमित्सखायंकृणुतेसमत्सु ॥ यऽइंद्रायसुनवत्सोममद्यपचात्पत्नीरुतभृज्जा
तिधानाः । प्रतिमनायोरुचथानिहर्त्यन्तस्मिन्दधद्रुषणंशुष्ममिंद्रः ॥ यदासमर्थव्यचेदघावादीर्घयद्राजिमभ्यख्यं द
र्यः । अचिक्रदद्रुषणंपक्ष्यच्छादुरोणऽआनिशितंसोमसुद्धिः ॥ भूयसावस्त्रमचरत्कनीयोर्विक्रीतोऽअकानिषपुनर्यन् ।
सभूयसाकनीयोनारिरेचीदीनादक्षाविदुहंतिप्रवाणं⁺ ॥ कऽइमं दशभिर्मैद्रैक्रीणातिधेनुभिः । यदावृत्राणिजघनद
धैर्नमेपुनर्ददत् ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ १२ ॥ (४।३।४) कोऽअघनर्योदेवकामऽउशान्निद्रस्यसख्यं जुजोष । कोवामहेव
सेपार्यायसमिद्धेऽअग्नौसुतसौमऽईष्टे ॥ कोनानामवचसासोम्यायमनायुर्वीभवतिवस्तऽउन्नाः । कऽइंद्रस्ययुज्यंकःसं
खित्वंकोभ्रात्रंवष्टिकवयंकऽऊती⁺ ॥ कोदेवानामवोऽअद्यावृणीतेकऽआदित्याऽआदितिज्योतिरीष्टे । कस्याश्विना
विद्रोऽअग्निःसुतस्यांशोःपिबंतिमनसाविवेनं ॥ तस्माऽअग्निर्भरितःशर्मयंसज्योक्पश्यात्सूर्यमुच्चरंतं । यऽइंद्रायसुन
वामेत्याह्नरेनर्यायनृतमायनृणां⁺ ॥ नतजिनंतिबहवोनदभ्राऽउर्वस्वाऽआदितिःशर्मयंसत् । प्रियःसुकृत्प्रियऽइंद्रैम

(४।३।४) कोअद्येष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रश्चिष्टुप् ।

नायुःप्रियःसुप्रावीःप्रियोऽस्यसोमी⁺ ॥ १३ ॥ सुप्राव्यःप्राशुपाळेपवीरःसुष्वैःपत्तिकृणुतेकेवलेंद्रः । नासुष्वेरापिनं
सखानजामिर्दुष्प्राव्योवहंतेदवाचः ॥ नरेवतापणिनासख्यमिद्रोऽसुन्वतासुतपाःसंगृणीते । आस्यवेदःखिदतिहंति
नग्नंविषुष्वयेपक्तयेकेवलोभूत् ॥ इन्द्रं परेवरेमध्यमासुऽइन्द्रंयातोवसितासुऽइन्द्रं । इन्द्रंक्षियंतउतयुध्यमानाऽइन्द्रंनरो
वाजयंतोहवन्ते ॥ १४ ॥ (४।३।५) अहंमनुरभवसूर्यश्चाहंकक्षीवाँऽऋषिरस्मिन्विप्रः । अहंकुत्समाजुनेयंन्यृजेहंक
विरुशनापश्यतामा ॥ अहंभूमिमददामार्यायाहंवृष्टिंदाशुषेमर्त्याय । अहमपोऽनयंवावशानाममदेवासोऽनुकंत
मायन् ॥ अहंपुरोमंदसानोव्यैरनवसाकंनवतीःशंबरस्य । शततमंवेश्यंसर्वतातादिवोदासमतिधिग्वयदाव ॥ प्रमुप
विभ्योमरुतोविरस्तुप्रश्येनःश्येनेभ्यऽआशुपत्वा । अचक्रयायत्स्वधयासुपर्णोहव्यंभरन्मनवेदेवजुष्टं ॥ भरद्यदिविर
तोवेविजानःपथोरुणामनोजवाऽअसर्जि । तूयंययौमधुनासोम्येनोतश्रवोविविदेश्येनोऽअत्र ॥ ऋजीपीश्येनोददमा
नोऽअंशुपरावतःशकुनोमंद्रमदं । सोमंभरद्वाहहाणोदेवानान्दिवोऽअमुष्मादुत्तरादादाय ॥ आदायश्येनोऽअभर

(४।३।५) अहंमनुरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःआद्यानांतिष्ठणामात्मादेवताअंत्यानांचतमृणांश्येनस्त्रिष्टुप् (आशुचेवा
मदेवेन्द्रयोर्केषित्वविकल्पमाहुःकेचित्) ।

त्सोमंसहस्रसवाँऽअयुतंचसाकं । अत्रापुर्धिरजहादरातीर्मदेसोमंस्यमूराऽअमूरः ॥ १५ ॥ (४।३।६) गर्भेनुमन्न
न्वेषामवेदमहंदेवानांजनिमानिविश्वा । शतंमापुरऽआयसीररक्षन्नधश्येनोजवसानिरदीयं ॥ नघाममामपजोषंज
भाराभीमासत्त्वक्षसावीर्येण । ईर्मापुरधिरजहादरातीरुतवाताँऽअतरच्छुशुवानः ॥ अवयच्छयेनोऽअस्वनीदधुद्योविं
यद्यदिवातऽऊहुःपुरधिं । सृजद्यदस्माऽअवहक्षिपज्यांकृशानुरस्तामनसाभुरण्यन्⁺ ॥ ऋजिप्यऽईमिंद्रावतो नभुज्युं
श्येनोजभारबृहतोऽअधिष्णोः । अंतःपतत्यतत्र्यस्यपर्णमध्यामनिप्रसितस्यतद्वेः⁺ ॥ अधश्चेतंकलशंगोभिर्क्तमापि
प्यानंमघवांशुकमधः । अध्वर्युभिःप्रयतंमध्वोऽअग्रमिद्रोमदायप्रतिधत्विबध्यंश्रोमदायप्रतिधत्पिबध्यं ॥ १६ ॥
(४।३।७) त्वायुजातवत्त्सोमसख्यऽइन्द्रोऽअपोमनवेसुसुतस्कः । अहन्नहिमरिणात्सससिंधूनपावृणोदपिहितेवखा
नि ॥ त्वायुजानिखिदत्सूर्यस्येन्द्रश्चक्रंसहसासद्यऽइंदो । अधिष्णुनाबृहतावर्तमानंमहोद्रुहोऽअपविश्यायुधायि ॥ अ
हन्निन्द्रोऽअदहदुग्निरिंदोपुरादस्यून्मध्यादिनादुभीके । दुर्गेदुरोणेकत्वानयातांपुरुमहस्राशर्वानिवर्हीत् ॥ विश्वस्मा
त्सीमधमाँऽइंद्रदस्यून्विशोदासीरकृणोरप्रशस्ताः । अवाधेथाममृणतंनिशत्रूनविन्देथामपचितिवधत्रैः ॥ एवासत्यंमं

(४।३।६) गर्भेनवितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःश्येनस्त्रिष्टुपंत्याशकरी (परानवाष्टौवेत्यनुक्रमण्यामुक्तेरधश्चेतमित्यस्यांवाक्षिकीद्रदेव
तायदिश्येनदेवतायाअष्टर्चत्वंस्वीकृतंचेत्) । (४।३।७) त्वायुजेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् (इंद्रासोमौवादेवते)

श्रवसं.

अ. ३ अ. ६

॥ ३८ ॥

धवानायुवंतदिंद्रश्चसोमोर्वमभ्यंगोः । आदर्हत्तमपिहितान्यभारिरिचयुःक्षाश्चित्तद्वाना⁺ ॥ १७ ॥ (४१३८)
आनःस्तुतऽउपवाजैभिरूतीऽइंद्रयाहिहरिभिर्मदसानः । तिरश्चिदुर्यःसर्वनापुरुष्यागुषेभिर्गृणानःसत्यराधाः ॥ आ
हिष्मायातिनर्यश्चिकित्वान्हूयमानःसोतृभिरुपयज्ञं । स्वश्रोयोऽअभीरुर्मन्यमानःसुष्वाणेभिर्मदतिसंहवीरैः⁺ ॥ आ
वयेदस्यकर्णावाजयधैजुष्टामनुप्रदिशंमंदयधै । उद्वावृषाणोराधसेतुर्विष्मान्करंभ्रऽइंद्रःसुतीर्थाभयंच ॥ अच्छायो
गंतानाधमानमूतीऽइत्थाविप्रंहवमानंगुणंतं । उपत्मनिदधानोधुर्याइशून्सहस्राणिशतानिवज्रबाहुः ॥ त्वोतासोमघ
वन्निद्रविप्रावयंतस्यामसुरयोगणंतः । भेजानासोबृहद्विस्वरायऽआकाय्यस्यदावनेपुरुक्षोः⁺ ॥ १८ ॥ (४१३९)
नकिरिंद्रत्वदुत्तरोनज्यायाऽअसिबृत्रहन् । नकिरेवायथात्वं⁺ ॥ सत्रातेऽअनुकृष्टयोविश्वाचक्रेववावृतुः । सत्रामहाऽ
असिश्रुतः⁺ ॥ विश्वेचनेदनात्वादेवासऽइंद्रयुयुधुः । यदहानक्तमातिरः ॥ यत्रोतबाधितेभ्यश्चक्रकुत्साययुध्यते ।
मुषायऽइंद्रसूर्य ॥ यत्रदेवाऽऽक्रधायतोविष्वाऽअयुध्यऽएकऽइत् । त्वमिंद्रवन्नूरहन् ॥ १९ ॥ यत्रोतमत्यायकमरिणा
ऽइंद्रसूर्य । प्रावःशचीभिरेतशं ॥ किमादुतासिबृत्रहन्मघवन्मन्युमत्तमः । अत्राहदानुमातिरः ॥ एतद्वेदुतवीर्यं
॥ ३८ ॥

(४१३८) आनःस्तुतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रश्चिष्टुः । (४१३९) नकिरिंद्रेतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवाम
देवइन्द्रःचतुर्दश्यादितिसृणामिंद्रोषसौगायत्रीअष्टम्यंत्येअनुष्टुभौ ।

मिंद्रचर्क्यपौंस्यं । स्त्रियंयहुर्हणायुवंवधीर्दुहितरंदिवः ॥ दिवश्चिद्धादुहितरंमहान्महीयमानां । उषासमिंद्रसंपिण
क् ॥ अपोषाऽअनसस्सरत्संपिष्टादहबिभ्युषी । नियत्सींशिश्नधृषा ॥ २० ॥ एतदस्याऽअनःशयेसुसंपिष्टंविपा
श्या । ससारसींपरावतः ॥ उतसिंधुविबाल्यैवितस्थानामधिक्षमि । परिष्ठाऽइंद्रमायया ॥ उतशुष्णास्यधृष्ण्याप्रमृ
क्षोऽअभिवेदनं । पुरोयदस्यसंपिणक्⁺ ॥ उतदासंकौलितरंबृहत्पर्वतादाध । अवाहन्निद्रशंवरं ॥ उतदासस्यवर्चि
नःसहस्राणिशतावधीः । अधिपंचप्रधीऽरिव ॥ २१ ॥ उतत्यंपुत्रमगुवःपरावृक्तंशतक्रतुः । उक्थेप्विद्रऽआभजत् ॥
उतत्यातुर्वशायदूऽअस्त्राताराशचीपतिः । इंद्रोविद्वाऽअपारयत् ॥ उतत्यासद्यऽआर्यासरयोरिंद्रपारतः । अर्णीचि
त्ररथावधीः ॥ अनुद्वाजहितानयोधंश्रोपंचवृत्रहन् । नतत्तैसुन्नमष्टवे ॥ शतमदमन्मयीनांपुरामिंद्रोव्यास्यत् । दि
वोदासायदाशुषे ॥ २२ ॥ अस्वापयद्भीतयेसहस्रात्रिंशतंहयैः । दासानामिंद्रोमायया ॥ सघेदुतासिबृत्रहन्समा
नऽइंद्रगोपतिः । यस्ताविश्वानिचिच्युषे ॥ उतनूनयदिंद्रियंकरिष्याऽइंद्रपौंस्यं । अद्यानकिष्टदामिनत् ॥ वामंवांमं
तऽआदुरेदेवोददात्वयमा । वामंपूषावामंभगोवामंदेवःकरूळती ॥ २३ ॥ (४१३१०) कयानश्चित्रऽआभुवदतीस
दवृधःसखा । कथाशचिष्ठयावृता⁺ ॥ कस्त्वाभत्योमदानांमंहिष्ठोमत्सदंधसः । इद्धाचिंदारुजेवसु ॥ अभीषुणःस

(४१३१०) कयानइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रोगायत्रीतृतीयापादनिचत् ।

मंडलं ४

अनु. ३

स्तीनामविताजैरितुणां । शतंभवास्तुतिभिः ॥ अभीनऽआववृत्स्वचक्रंनवृत्तमवतः । नियुद्धिश्चर्षणीनां⁺ ॥ प्रवता
हिकृतुनामाहापदेवगच्छसि । अर्भक्षिसूर्येसचा ॥ २४ ॥ संयत्तऽइंद्रमन्यवःसंचक्राणिदधन्विरे । अधत्वेऽअधसूर्ये ॥
उतस्माहित्वामाहुरिन्मघवानंशचीपते । दातारमविदीधयुं ॥ उतस्मासद्यऽइत्परिशशमानार्थसुन्वते । पुरुचिन्महसे
वसु ॥ नहिष्मातेशतंचनराधोवरैतऽआमुरः । नच्यौल्लानिकरिष्यतः⁺ ॥ अस्माँऽअवंतुतेशतमस्मान्तसहस्रमृतयः ।
अस्मान्विश्वाऽअभिष्टयः ॥ २५ ॥ अस्माँऽइहावृणीष्वसख्यायस्वस्तये । महोरायेदिवित्मते ॥ अस्माँऽअविद्धिवि
श्वहेंद्रायापरीणसा । अस्मान्विश्वाभिरुतिभिः ॥ अस्मभ्यंतऽअपावृधिब्रजऽअस्तेऽवगोमतः । नवाभिरिंद्रोतिभिः ॥
अस्माकंधृष्णुयारथोद्युमाँऽइंद्रानपच्युतः । गव्युरश्वयुरीयते ॥ अस्माकमुत्तमंकृधिश्रवोदेवेषुसूर्य । वर्षिष्ठंद्यामिबोपरि
॥ २६ ॥ (४।३।११) आतूनऽइंद्रवृत्रहहस्माकमर्धमागहि । महान्महीभिरुतिभिः ॥ भूमिश्चिद्धासितृतुजिराचित्रचि
त्रिणीष्वा । चित्रंकृणोष्युतये ॥ दुभ्रोभिशिच्छशीयांसंहंसिब्राधंतमोजसा । सखिभिर्यत्वेसचा ॥ वयमिंद्रत्वेसचावयं
त्वाभिन्नोनुमः । अस्माँऽअस्माँऽइदुदव ॥ सनश्चित्राभिरद्विवोनवद्याभिरुतिभिः । अनाधृष्टाभिरागहि ॥ २७ ॥
भूयामोषुत्वावतःसखायऽइंद्रगोमतः । युजोवाजायधृष्वये ॥ त्वंह्येकऽईशिषऽइंद्रवाजस्यगोमतः । सनोयंधिमहीमि

(४।३।११) आतूनइतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रोत्ययोरिंद्राश्वौगायत्री ।

षं ॥ नत्वावरंतेऽअन्यथायदित्सिस्तुतोमघं । स्तोतृभ्यऽइंद्रगर्वणः ॥ अभित्वागोतमागिरानूषतप्रदावने । इंद्रवा
जायधृष्वये ॥ प्रतेवोचामवीर्याइयामंदसानऽआरुजः । पुरोदासीरभीत्य ॥ २८ ॥ तातैगृणंतिवेधसोयानिचकथं
पौस्था । सुतेष्विंद्रगर्वणः ॥ अवीवृधंतगोतमाऽइंद्रत्वेस्तोमवाहसः । ऐषुधावीरवद्यशः ॥ यच्चिद्धिशश्वतामसींद्रसा
धारणस्त्वं । तत्त्वावयंहवामहे ॥ अर्वाचीनोवसोभवास्मेसुमत्स्वांधंसः । सोमानामिंद्रसोमपाः ॥ अस्माकंत्वामतीना
मास्तोमऽइंद्रयच्छतु । अर्वागावर्तयाहरी ॥ पुरोळाशंचनोघसोजोषयासिगिरश्चनः । वधूयुरिवयोषणां ॥ २९ ॥
सहस्रंव्यतीनायुक्तानामिंद्रमीमहे । शतंसोमस्यखार्थः ॥ सहस्रांतेशतावयंगवामाच्यावयामसि । अस्त्राराधऽएतु
ते ॥ दशतेकुलशानांहिरण्यानामधीमहि । भूरिदाऽअसिवृत्रहन् ॥ भूरिदाभूरिदेहिनोमादभ्रभूर्याभर । भूरिघेदि
द्रदित्ससि ॥ भूरिदाह्यसिश्नुतःपुरुत्राशरवृत्रहन् । आनोभजस्वरार्धसि ॥ प्रतेबभ्रूविचक्षणशंसामिगोषणोनपात् ।
माभ्यांगाऽअनुशिथः ॥ कनीनकेवविद्रुधेनवेद्रुपदेऽअर्भके । बभ्रूयामेषुशोभते ॥ अरंमऽउन्नयाम्णेरमनुन्नयाम्णे ।
बभ्रूयामेवसिधा ॥ ३० ॥ ॥ इतितृतीयाष्टकेषष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

द्राविशाप्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १४ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं ५१ ऋताये. ३ इंद्राये. २० आत्मन. ३ सुपर्णात्मने
स्येनाये. ८ इंद्राये. इंद्रासोमाभ्यामि. ५ इंद्राये. १३ इंद्रोषसाभ्यामि. ३ इंद्राये. ५० इंद्राश्वभ्या. २ ॥ इतितृतीयेषष्ठः ॥ ६ ॥

प्रऋभुभ्यएकादशार्भवांऋभुर्विभ्वेहोपनवानश्वोत्यात्रिष्टुबुपनोष्टौचतुरनुष्टुवंतमुतोहिदशदाधिकं हिंघावापृ
थिव्याद्याशुषळंत्यानुष्टुब्दधिकाष्णः पंचचतस्रोत्याजगत्योत्यासौरीद्राकोवामेकादशैद्रावरुणंतुममद्वितादशत्र
सदस्युः पौरुकुत्स्यः षळाद्या आत्मस्तवः कउश्रवत्सपुरुमीहाजमीहौसौहोत्रौत्वाश्विनं हितं वामेषस्य त्रिष्टुवंतमग्रं
वायव्याद्यैद्रवायवंतुगायत्रैवायोचतुष्कमानुष्टुभैत्वाद्यावायव्याविहिपंचवायव्यमिदं वां षळैद्राबार्हस्पत्यं गायत्रं
यस्तस्तमैकादशबार्हस्पत्यं मंत्ये ऐं द्यौचोपांत्याजगती ॥ १ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (४।४।१) प्रऋभुभ्योदूतमिव वाचमिष्यऽउपस्तिरेश्वैतरीधेनुमीळे । येवातज्जतास्तरणिभिरे
वैः परिघांसोऽअपसोबभूवुः⁺ ॥ यदारमऋभुभवंः पितृभ्यां परि विष्टीवेषणां दुंसनाभिः । आदिहेवानामुपसख्यमाय
न्धीरांसः पुष्टिमवहन्मनायै ॥ पुनर्येचक्रुः पितरायुवानासनायूपैवजरणाशयाना । तेवाजोविभ्वाऽऋभुरिद्रवंतोमधु
प्सरसोनोवंतुयज्ञं ॥ यत्संवत्समभवोगामरक्षन्त्यत्संवत्समभवोमाऽअपिशन् । यत्संवत्समभरन्भासोऽअस्यास्ताभिः श
मीभिरमृतत्वमाशुः ॥ ज्येष्ठऽआहचमसाद्वाकरेतिकनीयान्नीनृकृणवामेत्याह । कनिष्ठऽआहचतुरस्करेतित्वष्टऽऋभव
स्तत्पनयद्वचोवः ॥ १ ॥ सत्यमूचुर्नरऽएवाहिचक्रुः नुस्वधामभवोजगुरेतां । विश्वाजमानांश्चमसांऽअहेवावेनत्त्वष्टा

(४।४।१) प्रऋभुभ्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

चतुरोदहृश्वान्⁺ ॥ द्वादशघ्न्यदगौह्यस्यातिथ्येरणभुभवंः संसतः । सुक्षेत्राकृण्वन्ननयंतसिंधुन्धन्वातिष्ठन्नोषधीनि
न्मपः ॥ रथ्येचक्रुः सुवृत्तनरेष्टांयेधेनुंविश्वजुर्वविश्वरूपां । तऽआतक्षंतुभवोरयिनः स्ववसः स्वपसः सुहस्ताः ॥ अ
पोह्येषामजुषंतदेवाऽअभिक्रत्वामनसादीध्यानाः । वाजोदेवानामभवत्सुकर्मैद्रस्यऽऋभुक्षावरुणस्यविभ्वा ॥ येहरी
मेधयोक्थामदंतऽइंद्रायचक्रुः सुयुजायेऽअश्वा । तेरायस्पोषद्रविणान्यस्मेधत्तऽऋभवः क्षेमयंतोनमित्रं⁺ ॥ इदाहः पी
तिमुतवोमदंधुर्नऽऋतेश्रांतस्यसख्यायदेवाः । तेनूनमस्मेऽऋभवोवसूनिर्तृतीयेऽअस्मिन्सर्वनेदधात ॥ २ ॥ (४।४।२)
ऋभुर्विभ्वावाजऽइंद्रोऽअच्छेमंयज्ञंरक्षधेयोपयात । इदाहिवोधिषणादेव्यह्नामधात्पीतिसंमदाऽअगमतावः ॥ वि
दानासोजन्मनोवाजरत्नाऽउतऽऋतुभिर्ऋभवोमादयध्वं । संवोमदाऽअगमतसंपुरंधिः सुवीरामस्मेरयिमेरेयध्वं ॥ अयं
वोयज्ञऽऋभवोकारियमामनुष्वत्प्रदिवोदधिध्वे । प्रवोच्छाजुजुषाणासोऽअस्थुरभूतविश्वेऽअग्रियोतवाजाः ॥ अभूदु
वोविधतेरक्षधेयमिदानरोदाशुषेमर्त्याय । पिबंतवाजाऽऋभवोददेवोमहितृतीयंसर्वनंमदाय ॥ आवाजायातोपनऽ
ऋभुक्षामहोर्नरोद्रविणसोगृणानाः । आवः पीतयोभिपित्वेऽअहामिमाऽअस्तनवस्वऽइवगमन् ॥ ३ ॥ आनपातः शव
सोयातनोपेमंयज्ञंनमसाहूयमानाः । सजोषसः सूरयोयस्यचस्थमध्वः पातरत्नाऽइंद्रवंतः ॥ सजोषाऽइंद्रवरुणेनसोमैस

(४।४।२) ऋभुर्विभ्वेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

जोषाः पाहिर्गिर्वणोमरुद्भिः । अग्रेपाभिर्ऋतुपाभिः सजोषाग्रास्यत्नीभीरल्लधाभिः सजोषाः ॥ सजोषसऽआदित्यैर्मादयध्वं
सजोषसऽऋभवः पर्वतेभिः । सजोषसोदैव्यैनासवित्रांसजोषसः सिंधुभीरल्लधेभिः ॥ येऽअश्विनायेपितरायऽऊतीधेनुंतं
तक्षुर्ऋभवोयेऽअश्वा । येऽअसंत्रायऽऋधुग्रोदसीयेविश्वोनरः स्वपत्यानिचक्रुः⁺ ॥ येगोमंतंवाजवंतंसुवीरैर्यिधृत्यवसु
मंतंपुरुक्षुं । तेऽअग्रेपाऽऋभवोमंदसानाऽअस्मेधत्तयेचरातिगुणंति ॥ नापाभूतनवोतीतृषामानिः शस्ताऽऋभवोयज्ञे
ऽअस्मिन् । समिद्रेणमदधसंमरुद्भिः संराजभीरल्लधेयायदेवाः ॥ ४ ॥ (४।४।३) इहोपयातशवसोनपातः सौधन्व
नाऽऋभवोमापभूत । अस्मिन्हवः सर्वनेरल्लधेयंगमंत्विद्रमनुवोमदासः ॥ आगन्नृभुणामिहरल्लधेयमभूत्सोमस्यसुषुतस्य
पीतिः । सुकृत्ययायत्स्वपस्ययाचंऽएकंविचक्रचमसंचतुर्धा ॥ व्यकृणोतचमसंचतुर्धासखेविशिक्षेत्यब्रवीत् । अथैत
वाजाऽअमृतस्यपंधांगणदेवानामृभवः सुहस्ताः ॥ किंमयस्विचमसऽएषऽआसयंकाव्येनचतुरोविचक्र । अथासुनुध्वं
सर्वनंमदायपातऽऋभवोमधुनः सोम्यस्य ॥ शच्याकर्तपितरायुवानाशच्याकर्तचमसंदेवपानं । शच्याहरीधनुंतरावत
ष्टेद्रवाहवृभवोवाजरत्नाः ॥ ५ ॥ योवः सुनोत्यभिपित्वेऽअह्वातीव्रवाजासः सर्वनंमदाय । तस्मैरयिमृभवः सर्ववीरमा
तक्षतवृषणोमंदसानाः⁺ ॥ प्रातः सुतमपिबोहर्यश्वमाध्यादिनंसर्वनंकेवलंते । समुभुभिः पिवस्वरल्लधेभिः सखाँऽर्याँऽईद्र

(४।४।३) इहोपेतिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

चक्रुषेसुकृत्या⁺ ॥ येदेवासोऽअभवतासुकृत्यायेनाऽइवेदधिदिविनिषेद । तेरल्लधातशवसोनपातः सौधन्वनाऽअभ
वतामृतासः ॥ यत्तृतीयंसर्वनेरल्लधेयमकृणुध्वंस्वपस्यासुहस्ताः । तदभवः परिषिक्तवऽएतत्संमदेभिरिन्द्रियेभिः पिव
ध्वं ॥ ६ ॥ (४।४।४) अनश्वोजातोऽअनभीशुरुक्थ्योऽरथस्विचक्रः परिवर्ततेरजः । महत्तद्वोदैव्यस्यप्रवाचनंद्या
मृभवः पृथिवीयच्चपुष्यथ ॥ रथंयेचक्रुः सुवृतंसुचेतसोविह्वरंतमनसस्परिध्यया । ताँऽऊन्वऽस्यसर्वनस्यपीतयऽआवो
वाजाऽऋभवोवेदयामसि ॥ तद्वोवाचाऽऋभवः सुप्रवाचनंदेवेषुविश्वोऽअभवन्महित्वनं । जिब्रीयत्संतापितरासना
जुरापुनर्युवानाचरथायतक्षथ ॥ एकंविचक्रचमसंचतुर्वयंनिश्चर्मणोगामरिणीतधीतिभिः । अथादेवेष्वमृतत्वमानश
श्रुष्टीवाजाऽऋभवस्तद्वऽऊक्थ्यं ॥ ऋभुतोऽरयिः प्रथमश्रवस्तमोवाजश्रुतासोयमजीजनन्नरः । विश्वतष्टोविदथेषुप्रवा
च्योयंदेवासोवथासविचर्षणिः ॥ ७ ॥ सवाज्यर्वासऽऋषिर्वचस्ययासशूरोऽअस्तापृतनासुदुष्टरः । सरायस्पोषंसुवी
र्येदधेयंवाजोविश्वोऽऋभवोयमाविषुः ॥ श्रेष्ठवः पेशोऽअधिधायिदर्शतस्तोमोवाजाऽऋभवस्तंजुजुष्टन । धीरासोहि
ष्ठाकवयोविपश्चित्तान्वऽएनाब्रह्मणावेदयामसि ॥ यूयमस्मभ्यंधिषणाभ्यस्परिविद्वांसोविश्वानर्याणिभोजना । द्यु
मंतंवाजंवृषशुष्ममुत्तममानोरयिमृभवस्तक्षतावयः ॥ इहप्रजामिहरयिराणाऽइहश्रवोवीरवत्तक्षतानः । येनवयंचि

(४।४।४) अनश्वोजातइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवोजगत्यात्रिष्टुप् ।

तयेमात्यन्यान्तंवाजैचित्रमृभवोददानः ॥ ८ ॥ (४१४१५) उपनोवाजाऽअध्वरमृभुक्षादेवायातपथिभिर्देवयानैः ।
 यथायज्ञमनुषोविध्वाऽसुदधिध्वेरण्वाऽसुदिनेष्वह्ना ॥ तेवोहृदेमनसेसंतुयज्ञाजुष्टासोऽअघृतनिर्णिजोगुः । प्रवःसु
 तासोहरयंतपूर्णाःऋत्वेदक्षायहर्षयंतपीताः+ ॥ त्र्युदायंदेवहितंयथावःस्तोमोवाजाऽऋभुक्षणोददेवः । जुह्वेमनुष्वदु
 परासुविधुयुष्मेसचावृहद्वेषुसोमं ॥ पीवोऽअश्वाःशुचद्रथाहिभूतार्यःशिप्रावाजिनःसुनिष्काः । इंद्रस्यसूनोशवसो
 नपातोनुवश्चेत्यग्रियंमदाय ॥ ऋभुमृभुक्षणोरयिवाजैवाजिन्तमंयुजं । इंद्रस्वंतंहवामहेसदासातममश्विनै ॥ ९ ॥
 सेहृभवोयमवथयुयमिंद्रश्चमर्त्यं । सधीभिर्स्तुसनितामेधसातासोऽअर्वता ॥ विनोवाजाऽऋभुक्षणःपथाश्चितनयष्ट
 वे । अस्मभ्यंसूरयःस्तुताविश्वाऽआशास्तरीषणि ॥ तनोवाजाऽऋभुक्षणऽइंद्रनासत्यारयिं । समश्वैर्चर्षणिभ्यऽआपु
 रुशस्तऽमघत्तये ॥ १० ॥ (४१४१६) उतोहिवांदात्रासंतिपूर्वायापूरुभ्यस्त्रसदस्युर्नितोशे । क्षेत्रासांददथुरूवरासां
 घ्नंदस्युभ्योऽअभिभूतिमुग्रं+ ॥ उतवाजिनंपुरुनिष्पिध्वानंदधिकांमुददधुर्विष्वकृष्टिं । ऋजिप्यंश्येनंप्रुषितप्सुमाशुं
 चर्कृत्यमयोनृपतिंनशूरं ॥ यंसीमनुप्रवतैवद्रवंतंविश्वःपूरुर्मदतिहर्षमाणः । पडिर्गृध्यंतमेधयुंनशूरंरथतुरंवातमिवध्र

(४१४१५) उपनइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् अंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः । (४१४१६) उतोहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमो
 वामदेवोदधिकावाआद्यायाद्यावापृथिवीत्रिष्टुप् ।

जैतं ॥ यःस्मारुंधानोगध्यासमत्सुसनुतरश्चरतिगोषुगच्छन् । आविक्रंजीकोविदथानिचिक्वत्तिरोऽअरतिंपर्यापऽआ
 योः+ ॥ उतस्मैनवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरेशु । नीचार्यमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं+ ॥ ११ ॥
 उतस्मासुप्रथमःसरिष्यन्निवेतिश्रेणिभीरथानां । स्रजंकृण्वानोजन्योनशुभ्वारेणुरेरेहत्किरणंददश्वान्+ ॥ उतस्य
 वाजीसहुरिर्क्रतावाशुश्रूषमाणस्तन्वासमयं । तुरंयतीषुतुरयंनृजिप्योधिभ्रुवोःकिरतेरेणुमंजन्+ ॥ उतस्मास्यतन्यतो
 रिंवचोर्क्रघायतोऽअभियुजोभयंते । यदासहस्रमभिषीमयोधीहुर्वर्तुःस्माभवतिभीमऽक्रंजन्+ ॥ उतस्मास्यपनयंतिज
 नाजूतिंकृष्टिप्रोऽअभिभूतिमाशोः । उतैनमाहुःसमिधेवियंतःपरादधिकाऽअसरत्सहस्रैः ॥ आदधिकाःशर्वसापंचकृ
 ष्टीःसूर्यऽइवज्योतिषापस्तान । सहस्रसाःशंतसावाज्यर्वापृणक्तुमध्वासमिमावचांसि ॥ १२ ॥ (४१४१७) आशुं
 दधिकांतमुनुष्टवामदिवस्पृथिव्याऽउतचर्किराम । उच्छंतीर्मांमुषसःसूदयंत्वतिविश्वानिदुरितानिपपन् ॥ महश्चर्क
 र्यवैतःऋतुप्रादधिकाव्णःपुरुवारस्यवृष्णः । यंपूरुभ्योदीदिवांसनाग्निंदधुर्मित्रावरुणाततुरिं ॥ योऽअश्वस्यदधिका
 व्णोऽअकारीत्समिद्धेऽअग्राऽउषसोव्युष्टौ । अनागसंतमर्दितिःकृणोतुसमित्रेणवरुणेनासजोषाः ॥ दधिकाव्णऽइप
 ऽऊजोमहोयदर्मन्महिमरुतांनामभद्रं । स्वस्तयेवरुणंमित्रमग्निहवामहऽइंद्रंवज्रबाहुं ॥ इंद्रमिवेदुभयेविह्वयंतऽउदीरां

(४१४१७) आशुमितिषडृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोदधिकावात्रिष्टुप् अंत्यानुष्टुप् ।

णायज्ञमुपप्रयंतः । दधिकामुसूदनंमर्त्यायददधुमित्रावरुणानोऽअश्वं ॥ दधिक्राव्णोऽअकारिषंजिष्णोरश्वस्यवाजि
नः । सुरभिर्नोमुखाकरत्नणऽआयूषितारिषत् ॥ १३ ॥ (४।४।८) दधिक्राव्णऽइदुनुचर्किरामविश्वाऽइन्मामुष
सःसूदयंतु । अपामग्नेरुषसःसूर्यस्यबृहस्पतेरांगिरसस्यजिष्णोः+ ॥ सत्वाभरिषोगविषोदुवन्यसच्छ्रवस्यादिपऽउषसं
स्तुरण्यसत् । सत्योद्रवोद्रवरःपतंगरोदधिक्रावेषमूर्जस्वर्जनत् ॥ उतस्मास्यद्रवतस्तुरण्यतःपर्णनवेरनुवातिप्रगर्धिनः ।
श्येनस्यैवध्वजतोऽअंकसंपरिदधिक्राव्णःसहोर्जातरित्रतः ॥ उतस्यवाजीक्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांबद्धोऽअपिकक्षऽआ
सर्नि । ऋतुंदधिक्राऽअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् ॥ हंसःशुचिषद्वसुरंतरिक्षसद्धोतावेदिषदतिथिर्दुरोण
सत् । नृषद्वरसदृतसद्योमसदजागोजाऽऋतजाऽअद्रिजाऽऋतं ॥ १४ ॥ (४।४।९) इंद्राकोवावरुणासुभ्रमाप
स्तोमोहविष्मोऽअमृतोनहोता । योवांहृदिऋतुमाँऽअस्मदुक्तःपस्पशीदिंद्रावरुणानमस्वान् ॥ इंद्राहयोवरुणाचक्रऽआ
पीदेवौमर्तःसख्यायप्रयस्वान् । सहैतिवृत्रासंमिथेषुशत्रून्वौभिर्वामहद्भिःसप्रश्रृण्वे ॥ इंद्राहरत्नवरुणाधेष्ठेत्थानृभ्यः
शशमानेभ्यस्ता । यदीसखायासख्यायसोमैःसुतेभिःसुप्रयसामादयैते ॥ इंद्रायुववरुणादिद्युर्मस्मिन्नोजिष्ठमुग्रानिव

(४।४।८) दधिक्राव्णइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोदधिक्रावाअंत्यायाःसूर्यस्त्रिष्टुप्अंत्याश्रतस्रोजगत्यः । (४।४।९) इंद्रा-
कोवानित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

धिष्ट्वज्रं । योनौदुरेवौवृकतिर्दभीतिस्तस्मिन्मिमाथामभिभूत्योजः ॥ इंद्रायुववरुणाभूतमस्याधियःप्रेतारवृषभेवधे
नोः । सानोदुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्रधारापयंसामहीगौः+ ॥ १५ ॥ तोकेहितेतनयऽउर्वरासुसूरोदशीकेवृषणश्रपां
स्ये । इंद्रानोऽअत्रवरुणास्यातामवोभिर्दुस्मापरितक्म्यायां ॥ युवामिज्यवंसेपूर्यायपरिप्रभृतीगविषःस्वापी । वृणीम
हैसख्यायप्रियायशूरांमहिष्ठापितरेवशंभू+ ॥ तावांधियोवसेवाजयंतीराजिनजग्मुयुवयूःसुदानू । श्रियेनगावऽउप
सोममस्थुरिंद्रंगिरोवरुणंमेमनीषाः+ ॥ इमाऽइंद्रवरुणंमेमनीषाऽअग्नपद्रविणमिच्छमानाः । उपेमस्थुर्जोष्टारऽइव
वस्वोरध्वीरिवश्रवंसोभिक्षमाणाः ॥ अश्वस्यत्मनारथ्यस्यपुष्टेर्नित्यस्यरायःपतयःस्याम । ताचक्राणाऽऋतिभिर्नव्य
सीभिरस्मत्रारायोनियुतःसचंतां ॥ आनोबृहताबृहतीभिरूतीऽइंद्रयातंवरुणवाजंसाता । यद्विद्यवःपृतनासुप्रकीळा
न्तस्यवास्यामसनितारऽआजेः+ ॥ १६ ॥ (४।४।१०) ममद्विताराष्ट्रंक्षत्रियस्यविश्वायोर्विश्वेऽअमृतायथानः ।
ऋतुंसचंतेवरुणस्यदेवाराजामिच्छेत्पुंसस्यवज्रे ॥ अहराजावरुणोमह्यंतान्यसुर्याणिप्रथमाधारयंत । ऋतुंसचंते० ॥
अहमिंद्रोवरुणस्तेमहित्वोर्वीगभीरेरजसीसुमेके । त्वष्टेवविश्वाभुवनानिविद्वान्समैरयंरोदसीधारयंच ॥ अहमपोऽअ
पिन्वमुक्षमाणाधारयदिवंसदनऽऋतस्य । ऋतेनपुत्रोऽअदितेऋतावोतत्रिधातुप्रथयद्विभूमं ॥ मानरःस्वश्वावाजयंतो

(४।४।१०) ममद्वितेतिदशर्चस्यसूक्तस्यपौरुक्तस्यसदस्युःआद्यानांषण्णात्रसदस्युर्देवताअंत्यानांचतसृणाभिद्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

मां वृताः समरणे हवन्ते । कुणोन्वाजिमघवाहमिन्द्र इयमिरेषु मभिभूत्यो जाः ॥ १७ ॥ अहंता विश्वाचकरं न किमिदं दैव्यं
सहो वरतेऽप्रतीतं । यन्मासो मासो मम दन्वदुक्थो भेभ्येते रजसीऽअपारे ॥ विदुष्टे विश्वाभुवनानि तस्य ता प्रब्रवी
षिवरुणाय वेधः । त्वं वृत्राणि शृण्विषे जघन्वान् त्वं वृतांऽअरिणाऽइन्द्रसिं धून् ॥ अस्माकमत्र पितरस्तऽआसन्त्सप्तऽऋष
यो दौर्गहेष्वध्यामाने । तऽआर्यं जतत्र सदस्युमस्याऽइन्द्रं न वृत्रतुरमर्धदेवं ॥ पुरुकुत्सानी हि वामदाशऽव्येभिरिन्द्रावरु
णानमोभिः । अथाराजानं त्रसदस्युमस्या वृत्रहणै ददधुरर्धदेवं ॥ रायावयंसं सवांसौ मदेमहव्येन देवाय वसेन गावः ।
तां धेनुमिन्द्रावरुणायुवनो विश्वाहाधत्तमनपस्फुरंती ॥ १८ ॥ (४१४११) कऽउश्रवत्कतमो यज्ञियानां वंदारुदेवः
कतमोजुषाते । कस्येमां देवीममृतेषु प्रेष्ठाहृदि श्रेषामसुष्टुतिं सुहृत्वा ॥ कोमृळातिकतमऽआगमिष्ठो देवानां मुक्तमः शं
भविष्ठः । रथं कमाहुर्द्रवदश्वमाशुं यंसूर्यस्य दुहिता वृणीत ॥ मक्षूहिष्मागच्छथऽईवतो द्यूनिद्रोनशक्तिं परितक्म्यायां ।
दिवऽआजाता दिव्या सुपर्णा कया शचीनां भवथः शचिष्ठा ॥ कावां भूदुपमातिः कयानऽआश्विनागमथो ह्यमाना । को
वां महश्चित्यजसोऽअभीकऽउरुण्यतं माध्वीदस्नानऽऊती ॥ उरुवारं यः परिनक्षति द्यामायत्सं मुद्रादभिवर्तते वां । म
ध्वा माध्वीमधुवां प्रुषाय न्यत्सीवां पृक्षो भुरजैतपकाः ॥ सिंधुर्हवारं सयांसि च दश्वान् घृणावयो रुषासः परिरमन् । तदृषु

(४१४११) कऽउश्रवदितिसप्तर्चस्य सूक्तस्य सौहोत्रौ पुरुमीहा जमीहा वश्विनौ त्रिष्टुप् ।

वामजिरं चेतियानं येन पती भवथः सूर्यायाः ॥ इहेह्यद्वांसमनापं पृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना । उरुण्यतं जरितारं युवं
हश्चितः कामो नासत्यायुवद्रिक् ॥ १९ ॥ (४१४१२) तं वारं यं वयमद्याहुवेमपृथुज्रयमश्विनासंगतिंगोः । यः सूर्या
वहति वंधुरायुर्गिर्वाहसंपुरुतमैवसूयुं ॥ युवं श्रियमश्विना देवतातां दिवो न पातावनथः शचीभिः । युवोर्वपुर्भिपृक्षः स
चंते वहंति यत्ककुहासोरथैवां ॥ कोवां मद्यां करते रातहव्यऽऊतये वासुतपेयाय वाकैः । ऋतस्य वा वनुषैः पूर्याय नमो ये मा
नोऽअश्विनाववर्तत् ॥ हिरण्ययेन पुरुभूरथेनेमं यज्ञं नासत्योपयातं । पिबाथऽइन्मधुनः सोम्यस्य दधथोरत्नं विधते जना
य ॥ आनो यातं दिवोऽअच्छा पृथिव्या हिरण्ययेन सुवृत्तारथेन । मावां मन्ये नियमन्देवयंतः संयद्देनाभिः पूर्यावां ॥
नूनो रयिं पुरुवीरैर्बृहंतं दस्त्रामि माथामुभयैष्वस्मे । नरो यद्वांमश्विनास्तोममावन्त्सधस्तुतिमाजमीहासोऽअगमन् ॥ इ
हेह्यद्वांस ॥ २० ॥ (४१४१३) एषस्य भानुरुदियतिं युज्यते रथः परिरज्मादिवोऽअस्य सानवि । पृक्षासोऽअस्मि
न्मिधुनाऽअधि त्रयोदतिस्तुरीयो मधुनो विरंशते ॥ उद्वां पृक्षासो मधुमंतऽईरते रथाऽअश्वसोऽउषसो व्युष्टिषु । अपोर्ण
वंतस्तमऽआपरी वृतं स्वर्णं शुक्रं तन्वंतऽआरजः ॥ मध्वः पिबतं मधुपेभिरासभिरुतप्रियं मधुनेयुं जाथारथं । आवर्तं नि
मधुनाजिन्वथस्योदतिं वहेथेमधुमंतमश्विना ॥ हंसासो ये वांमधुमंतोऽअस्मिधो हिरण्यपर्णाऽउहुवऽउषर्बुधः । उद्

(४१४१२) तं वामितिसप्तर्चस्य सूक्तस्य सौहोत्रौ पुरुमीहा जमीहा वश्विनौ त्रिष्टुप् । (४१४१३) एषस्य इतिसप्तर्चस्य सूक्तस्य गौतमो

प्रुतोमंदिनोमंदिनिस्पृशोमध्वोनमक्षःसर्वनानिगच्छथः ॥ स्वध्वरासोमधुमंतोऽअग्रयऽउच्चाजरंतेप्रतिवस्तोरश्विना ।
यन्निक्कहस्तस्तरणिर्विचक्षणःसोमं सुषावमधुमंतमद्रिभिः ॥ आकेनिपासोऽअहभिर्दविध्वतःस्वर्णशुक्रंतन्वतऽआर
जः । सूरश्चिदश्वान्युयुजानऽईयतेविश्वऽअनुस्वधयाचेतथस्पथः+ ॥ प्रवामवोचमश्विनाधियंधारथःस्वश्वोऽअज
रोयोऽअस्ति । येनसद्यःपरिरजांसियाथोहविष्मंतंरणिभोजमच्छ ॥ २१ ॥ (४।५।१) अग्रंपिबामधूनांसुतंवायो
दिविष्टिषु । त्वंहिपूर्वपाऽअसि ॥ शतेनानोऽअभिष्टिभिर्नियुत्वाऽइंद्रसारथिः । वायोसुतस्यतृपतं ॥ आवांसहस्रं
रयऽइंद्रवायूऽअभिप्रयः । वहंतुसोमपीतये ॥ रथंहिरण्यवंधुरमिंद्रवायूस्वध्वरं । आहिस्थार्थोदिविस्पृशं ॥ रथेनपृ
थुपाजसादाश्वासमुपगच्छतं । इंद्रवायूऽइहागतं ॥ इंद्रवायूऽअयंसुतस्तंदेवेभिःसजोषसा । पिबंतंदाशुषौगृहे ॥ इह
प्रयाणमस्तुवामिंद्रवायूविमोचनं । इहवांसोमपीतये ॥ २२ ॥ (४।५।२) वायोशुक्रोऽअयामितेमध्वोऽअग्रंदिवि
ष्टिषु । आयाहिंसोमपीतयेस्पाहोदेवैनियुत्वता ॥ इंद्रश्चवायवेषांसोमानांपीतिर्महथः । युवांहियंतींदवोनिस्त्रमापो
नसध्यक् ॥ वायुर्विंद्रश्चशुष्मिणासरथंशवसस्पती । नियुत्वंतानऽऊतयऽआयातंसोमपीतये ॥ यावांसंतिपुरुस्पृहो
वामदेवोश्विनौजगत्यात्रिष्टुप् । (४।५।१) अग्रंपिबेति सप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रवायूआद्यायावायुर्गायत्री । (४।५।२) वायो
शुक्रइतिचतुर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवइंद्रवायूआद्यायावायुरनुष्टुप् ।

नियुतोदाशुषेनरा । अस्मेतार्यज्ञवाहसेंद्रवायूनियच्छतं ॥ २३ ॥ (४।५।३) विहिहोत्राऽअवींताविपोनरायोऽअ
र्यः । वायुवाचंद्रेणरथेनयाहिसुतस्यपीतये ॥ नियुवाणोऽअशस्तीर्नियुत्वाऽइंद्रसारथिः । वायुवा० ॥ अनुकृष्णवसु
धित्तियेमातेविश्वपेशसा । वायुवा० ॥ वहंतुत्वामनोयुजोयुक्तासोनवतिर्नव । वायुवा० ॥ वायोशतंहराणांयुवस्व
पोष्याणां । उतवातेसहस्रिणोरथऽआयातुपाजसा ॥ २४ ॥ (४।५।४) इदंवामास्येहविःप्रियमिंद्राबृहस्पती ।
उक्थंमदश्चशस्यते ॥ अयंवांपरिषिच्यतेसोमऽइंद्राबृहस्पती । चारुर्मदायपीतये ॥ आनऽइंद्राबृहस्पतीगृहमिंद्रश्चग
च्छतं । सोमपासोमपीतये ॥ अस्मेऽइंद्राबृहस्पतीरयिंधंतंशतग्विनं । अश्वावंतंसहस्रिणौ ॥ इंद्राबृहस्पतीवयंसुतेगी
भिर्हिवामहे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ सोममिंद्राबृहस्पतीपिबंतंदाशुषौगृहे । मादयेथांतदौकसा ॥ २५ ॥ (४।५।५)
यस्तस्तंभसहसाविज्मोऽअंतान्बृहस्पतिस्त्रिषधस्योरवेण । तंप्रत्नासऽऋषयोदीध्यानाःपुरोविप्रादधिरेमंद्रजिह्वं ॥ धुने
तयःसुप्रकेतंमदंतोबृहस्पतेऽअभियेनस्तस्त्रे । पृषंतंसृप्रमदंभमूर्वबृहस्पतेरक्षतादस्योनिं ॥ बृहस्पतेयापरमापराव
दतऽआतऽऋतस्पृशोनिषेदुः । तुभ्यंखाताऽअवताऽअद्रिदुग्धामध्वःश्रोतंत्यभितोविरप्शं+ ॥ बृहस्पतिःप्रथमंजाय

(४।५।३) विहिहोत्रा इति पंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोवायुरनुष्टुप् । (४।५।४) इदंवामितिषड्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेव-
इंद्राबृहस्पतीगायत्री । (४।५।५) यस्तस्तंभेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोबृहस्पतिरंत्ययोर्द्वयोरिंद्राबृहस्पतीत्रिष्टुप्दशमीजगती ।

मानोमहोज्योतिषः परमेव्योमन् । सप्तास्यस्तुविजातोरवेण विसर्गदिमरधमत्तमांसि ॥ ससुष्टुभासः ऋकतागुणेन व
लंरुरोजफलिगंरवेण । बृहस्पतिरुस्त्रियाहव्यसूदः कनिंक्रद्वारवशतीरुदाजत् ॥ २६ ॥ एवापित्रे विश्वदेवाय वृष्णेय
ज्ञैर्विधेम नमसाहविभिः । बृहस्पते सुप्रजावीरवतो वयं स्याम पतयोरयीणां⁺ ॥ सऽइद्राजाप्रतिजन्यानि विश्वाशुष्मे
णतस्यावभिवीर्येण । बृहस्पतियः सुभृतं बिभर्ति वल्गुयति वंदते पूर्वभाजं ॥ सऽइत्क्षेति सुधितऽओकसि खेतस्माऽइळा
पिन्वते विश्वदानीम् । तस्मै विशः स्वयमेवानमंते यस्मिन् ब्रह्माराजनि पूर्वऽएति ॥ अप्रतीतो जयति संधनानि प्रतिजन्या
न्युतया सजन्या । अवस्य वेयो वरिवः कृणोति ब्रह्मणे राजा तमवंति देवाः⁺ ॥ इंद्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पते स्मिन्यज्ञे मंदसा
नावृषण्वसू । आवौ विशं त्विंदवः स्वाभुवोस्मे रयिं सर्ववीरं नियच्छतं ॥ बृहस्पतऽइंद्रवर्धतं नः सचासावां सुमतिर्भूत्वस्मे ।
अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमयो वनुषामरातीः ॥ २७ ॥ इति तृतीयाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

त्रयोविंशत्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १८ ऋचः १४४ ॥ त्यागः ॥ ऋभुभ्यः ४८ द्याव्यापृथिवीभ्याः १ दधिक्राव्णः १९ सूर्याये १
इंद्रावरुणाभ्याः ११ त्रसदस्यवः ६ इंद्रावरुणाभ्याः ४ अग्निभ्याः २१ वायवः १ इंद्रवायुभ्याः ६ वायवे इंद्रवायुभ्याः ३ वायवः ५
इंद्राबृहस्पतिभ्याः ६ बृहस्पतयः ९ इंद्राबृहस्पतिभ्याः २ ॥ इति तृतीये सप्तमः ॥ ७ ॥

इदमुषस्यंतु प्रतिष्या सप्तगायत्रैतद्देवस्य सावित्रं तु जागतं भूदेवः षट्त्रिष्टुवंतं को वो दशैश्वदेवं त्रिगायत्र्यंतं तु म
ही सप्तद्यावापृथिवीर्यं क्षेत्रस्याष्टौ तिस्रः क्षेत्रपत्याः शुनायैका परापुर उष्णिक्सां त्याच शुनासीराभ्यामुपां त्येसीताये
ते चानुष्टुभावाद्याचतुर्थी च समुद्रादेकादशाग्नेयं जगत्यंतं सौर्यं वापं वागव्यं वा घृतस्तुतिर्वानमो त्रिभ्यो भौमो त्रिः पं
चमे मंडले नुक्तगोत्रमात्रेयं विद्यात्पंकत्यंतस्य च सूक्तस्य शेषमानुष्टुभं भवो धिद्वादशनुधविष्ठिरौ कुमारं कुमारो वृशो
वाजानं उभौ वा शक्यंतं कं वीत्युचोस्तु वृश एव त्वमग्ने वसुश्चुत आद्या विराट् तृतीया मारुतरौ द्रावैष्णवीत्यामग्न ए
कादशसुसमिद्धाया प्रंगायत्रमग्निं तं दशपांक्तं सखाय इषः पंकत्यंतं त्वामग्ने सप्त जागतं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (४।५।६) इदमुत्पत्तुरुतमं पुरस्ताज्ज्योतिस्तमसो वयुना वदस्थात् । नूनं दिवो दुहितरो विभाती
र्गातुं कृणवन्नृषसो जनाय ॥ अस्थुरुचित्राऽउषसः पुरस्तान्मिताऽइव स्वरवो ध्वरेषु । व्यूत्रजस्य तमो द्वारोच्छंती रवन्नु
चयः पावकाः⁺ ॥ उच्छंती रद्यचितयंत भोजान्नाधो देया योषसो मघोनीः । अचित्रेऽअंतः पणयः ससं त्वबुध्यमानास्तम
सो विर्मध्ये ॥ कुचित्सदैवीः सनयो नवो वायामो बभूया दुषसो वोऽअद्य । येनानवग्वेऽअंगिरे दशग्वे सप्तास्यैरेव तीरे वद
ष⁺ ॥ यूयं हि देवीर्ऋतयुग्भि रश्वैः परिप्रयाथ भुवनानि सद्यः । प्रबोधयंती रूपसः ससंतं द्विपाच्चतुष्पाच्चरथाय जीवं⁺ ॥ १ ॥

(* जननां ऋषेः पुत्रो जान इति सर्वा ० भाष्यं । जार इति सायणः ।) (४।५।६) इदमुत्पत्तयुत्तिकादशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेव उपास्मिन् ।

कस्विदासांकतमापुराणीययाविधानाविदुर्धुक्भूणां । शुभंयच्छुभ्राऽउषसश्चरंतिनविज्ञायंतेसहशीरजुर्याः⁺ ॥ ताया
ताभद्राऽउषसःपुरासुरभिष्टिद्युन्नाऽऋतजातसत्याः । यास्वीजानःशशमानऽउक्थैःस्तुवच्छंसद्रविणंसद्यऽआप ॥ ता
ऽआचरंतिसमनापुरस्तात्समानतःसमनापप्रथानाः । ऋतस्यदेवीःसदसोबुधानागवांसर्गाऽउषसोजरंते ॥ ताऽइं
न्वेऽवसमनासमानरीरमीतवर्णाऽउषसश्चरंति । गृह्णीतीरभ्वमसितंरुशद्भिःशुक्रास्तनूभिःशुचयोरुचानाः⁺ ॥ रयिर्दि
वोदुहितरोविभातीःप्रजावतंयच्छतास्मासुदेवीः । स्योनादावःप्रतिबुध्यमानाःसुवीर्यस्यपतयःस्याम ॥ तद्वोदिवोदु
हितरोविभातीरुपब्रुवऽउषसोयज्ञकैतुः । वयंस्यामयशसोजनेषुतह्यौश्रधत्तांपृथिवीचदेवी⁺ ॥ २ ॥ (४।५।७) प्र
तिष्यासूनरीजनीव्युच्छंतीपरिस्वसुः । दिवोऽअदंशिदुहिता⁺ ॥ अश्वेवचित्रारुषीमातागवामृतावरी । सखाभूदश्वि
नोरुषाः⁺ ॥ उतसखास्यश्विनोरुतमातागवामसि । उतोषोवस्वऽईशिषे ॥ यावयद्वैषसंत्वाचिकित्वित्सूनृतावरि ।
प्रतिस्तोमैरभुत्सहि ॥ प्रतिभद्राऽअदक्षतगवांसर्गानरश्मयः । ओषाऽअप्राऽउरुजयः ॥ आपप्रुषीविभावरिव्याव
ज्योतिषातमः । उषोऽअनुस्वधामव ॥ आद्यातनोषिरश्मिभिरांतरिक्षमुरुप्रियं । उषःशुक्लेणशोचिषा ॥ ३ ॥ (४।५।८)
तदेवस्यसवितुर्वार्यमहद्वृणीमहेऽअसुरस्यप्रचेतसः । छर्दियेनदाशुषेयच्छतिमनातन्नोमहाऽउदयान्देवोऽअक्तुभिः ॥
(४।५।७) प्रतिष्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवउषागायत्री । (४।५।८) तदेवस्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःसविताजगती ।

दिवोधर्ताभुवनस्यप्रजापतिःपिशंगंद्रापिंप्रतिमुंचतेकविः । विचक्षणःप्रथयन्नापृणन्नूर्वजीजनत्सवितासुम्नमुक्थ्यं* ॥
आप्रारजासिदिव्यानिपाधिवाश्लोकैदेवःकृणुतेस्वायधर्मणे । प्रवाहऽअस्त्राकसवितासवीमनिनिवेशयन्प्रसुवन्नक्तुभि
र्जगत् ॥ अदाभ्योभुवनानिप्रचाकशद्रुतानिदेवःसविताभिरक्षते । प्रास्नाग्वाहभुवनस्यप्रजाभ्योधुतव्रतोमहोऽअजम
स्यराजति ॥ त्रिरंतरिक्षंसवितामहित्वनात्रीरजांसिपरिभूस्त्रीणिरोचना । तिस्रोदिवःपृथिवीस्त्रिऽइन्वतित्रिभिर्ब्रतै
रभिनोरक्षतिमना ॥ बृहत्सुम्नःप्रसवीतानिवेशनोजगतःस्यातुरुभयस्ययोवशी । सनोदेवःसविताशर्मयच्छत्वस्मेक्षया
यत्रिवरूथमंहसः ॥ आगन्देवऽऋतुभिर्वर्धतुक्षयं दधातुनःसवितासुप्रजामिषं । सनःक्षपाभिरहंभिश्चजिन्वतुप्रजावतं
रयिमस्मेसमिन्वतु ॥ ४ ॥ (४।५।९) अभूदेवःसवितावद्योनुनऽइदानीमहऽउपवाच्योनृभिः । वियोरन्नाभजति
मानवेभ्यःश्रेष्ठनोऽअत्रद्रविणंयथादधत् ॥ देवेभ्योहिप्रथमंयज्ञियेभ्योमृतत्वंसुवसिभागमुत्तमं । आदिहामानंसवि
तव्यूर्णुषेनूचीनार्जीवितामानुषेभ्यः ॥ अचिंत्तीयच्चक्रमादव्येजनेदीनैर्दक्षःप्रभूतीपूरुषत्वता । देवेषुचसवितुर्मानुषेषु
चत्वंनोऽअत्रसुवतादनागसः ॥ नप्रमियेसवितुर्देव्यस्यतद्यथाविश्वंभुवनंधारयिष्यति । यत्पृथिव्यावरिमन्नास्वंगुरि
र्वर्मन्दिवःसुवर्तिसत्यमस्यतत्⁺ ॥ इन्द्रज्येष्ठान्वहृद्भ्यःपर्वतेभ्यःक्षयाँऽएभ्यःसुवसिपस्त्यावतः । यथायथापतयंतोवि

(४।५।९) अभूदेवइतिपटुचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवःसविताजगत्यंतात्रिष्टुप् ।

येमिरऽएवैवतस्थुःसवितःसवायते ॥ येतेत्रिरहन्तसवितःसवासौदिवेदिवेसौभगमासुवन्ति । इन्द्रोद्यावापृथिवीसिंधुर
द्विरादित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयंसत् ॥ ५ ॥ (४१।५।१०) कोवस्त्रातावसवःकोवरूताद्यावाभूमीऽअदितेत्रासीथां
नः । सहीयसोवरुणमित्रमर्तात्कोवोऽध्वरेवरिवोधातिदेवाः ॥ प्रयेधामानिपूर्य्याण्यर्चान्वियदुच्छान्वियोतारोऽअमू
राः । विधातारोवितेदधुरजस्त्राऽऽतर्धीतयोरुरुचंतदस्माः⁺ ॥ प्रपस्त्याऽमदितिसिंधुमकैःस्वस्तिमीळेसख्यायदेवी ।
उभेयथानोऽअहनीनिपातऽउषासानक्ताकरतामदब्धे ॥ व्यर्यमावरुणश्चेतिपंधामिषस्पतिःसुवितंगातुमग्निः । इन्द्रा
विष्णूनृवदुषुस्तवानाशर्मनोयंतममवद्वरूथं ॥ आपर्वतस्यमरुतामवांसिदेवस्यत्रातुरत्रिभगस्य । पात्यतिर्जन्यादंहसोनो
मित्रोमित्रियादुतनऽउरुष्येत् ॥ ६ ॥ नूरोदसीऽअहिनाबुधेनस्तुवीतदेवीऽअप्येभिरिष्टैः । समुद्रंनसंचरणेसनिप्यत्रो
धर्मस्वरसोनद्योऽअपन्नन् ॥ देवैर्नोदिव्यदितिर्निपातुदेवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । नहिमित्रस्यवरुणस्यधासिमर्हाम
सिप्रमियंसान्वग्नेः⁺ ॥ अग्निरीशेवसव्यस्याग्निर्महःसौभगस्य । तान्यस्मभ्यंरासते ॥ उषोमघोन्यावहसूनुतेवार्या
पुरु । अस्मभ्यंवाजिनीवति ॥ तत्सुनःसविताभगोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । इन्द्रोऽनोराधसागमत् ॥ ७ ॥ (४१।५।११) मही

(४१।५।१०) कोवस्त्रातेतिदशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोविश्वेदेवास्त्रिप्रपुंअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ७ अग्निः
१ उषाः १ विश्वेदेवाः १ एवंदश) । (४१।५।११) महीइति सप्तर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोद्यावापृथिवीत्रिप्रपुंअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

द्यावापृथिवीऽइहज्येष्ठैरुचाभवतांशुचयद्विरकैः । यत्सीवरिष्ठेबृहतीविमिन्वन्नृवद्धोक्षापप्रधानेभिरैवं ॥ देवीदे
वेभिर्यजतेयजत्रैर्मिनतीतस्यतुरुक्षमाणे । ऋतावरीऽअद्बुहादेवपुत्रेयज्ञस्यनेत्रीशुचयद्विरकैः⁺ ॥ सऽइत्स्वपाभुवने
ष्वासयऽइमेद्यावापृथिवीजजान । उर्वींगभीरेरजसीसुमेकैऽअवंशेधीरःशच्यासमैरत् ॥ नूरोदसीवृहद्विर्नोवरूथःप
त्नीवद्विरिपयंतीसजोषाः । उरुचीविश्वेयजतेनिपातंधियास्यामरथ्यःसदासाः⁺ ॥ प्रवांमहिद्यवीऽअभ्युपस्तुतिभरा
महे । शुचीऽउपप्रशंसये ॥ पुनानेतन्वामिथःस्वेनदक्षेणराजथः । ऊह्यार्थेसनादृतं⁺ ॥ महीमित्रस्यसाधयस्तरंतीपि
प्रतीऽऽतं । परियज्ञंनिषेदधुः ॥ ८ ॥ (४१।५।१२) क्षेत्रस्यपतिनावयंहितेनैवजयामसि । गामश्वपोषयित्वासनो
मृळातीदृशे ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमामिधेनुरिवपयोऽअस्मांसुधुश्च । मधुश्चतुर्धृतमिधुसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु ॥
मधुमतीरोपंधीर्द्यावऽआपोमधुमन्नोभवत्वंतरिक्षं । क्षेत्रस्यपतिर्मधुमान्नोऽअस्त्वरिप्यंतोऽअन्वेनचरेम ॥ शुनंवाहाः

(४१।५।१२) क्षेत्रस्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवआद्यानांतिमृणांक्षेत्रपतिर्देवताचतुर्ध्याःशुनःपंचम्यष्टम्योःशुनासीरौषष्टीसप्तम्योः
सीता आद्याचतुर्थीषष्टीसप्तम्योनृष्टुभःपंचमीपुरउष्णिक्शेषास्त्रिष्टुभः (अत्रचतुर्ध्याःशुनोऽदंतः । तथाशुनासीरावित्यत्रकेचिद्वाग्वादित्या
वित्युच्चारयन्तितन्नचतुरस्रं यतःवायुःशुनःसूर्येवात्रसीरःशुनासीरौवायुसूयौवदंति । शुनासीरंयास्कइंद्रंतुमेनेसूर्येद्रौतौमन्यतेशाकपूजि
रितिशुनासीरस्वरूपेणैकेनाचार्यमतदर्शनव्याजेनवैविध्यप्रतिपादितंतस्मात्प्रकृतिभूतशुनासीरशब्देनोच्चारणयुक्तं) ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥ ४९ ॥

शुनंनरः शुनं कृषतुलांगलं । शुनं वरत्रावध्यं तां शुनमष्टामुदिगय ॥ शुनासीराविमांवाचं जुषेथां यद्विविचक्रुधुः पर्यः । ते
नेमामुपसिंचत ॥ अर्वाची सुभगे भवसीते वंदामहेत्वा । यथानः सुभगासंसियथानः सुफलासंसि ॥ इंद्रः सीतां निगृह्णा
तुतां पूषा नुं यच्छतु । सानः पर्यस्वती दुहामुत्तरामुत्तरांसमां ॥ शुनं नः फालाविकृषंतु भूमिं शुमकीनाशाऽअभियंतुवाहैः ।
शुनं पर्जन्यो मधुना पयोभिः शुनासीरा शुनमस्मासुधत्तं ॥ ९ ॥ (४।५।१३) समुद्रादूर्मिर्मधुमांऽउदारदुपां शुनासममृत
त्वमानद् । घृतस्य नामगुह्यं दस्ति जिह्वा देवानां ममृतस्य नाभिः ॥ वयं नाम प्रब्रवामा घृतस्यास्मिन्यज्ञे धारयामा नमो
भिः । उपब्रह्माशृणवच्छस्यमानं चतुःशृंगो वमीद्वारऽएतत् ॥ चत्वारिंशं गात्रयोऽस्य पादा द्वे शीर्षे स हस्ता सोऽ
अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रारवीति महो देवो मर्त्याऽआर्विवेश ॥ त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गर्वि देवासो घृतमन्वविंदन् ।
इंद्रऽएकं सूर्यऽएकं जजान वेनादेकं स्वधया निष्टतधुः ॥ एताऽअर्षेति हृद्यात्समुद्राच्छतव्रजारिपुणानावचक्षे । घृतस्य धा
राऽअभिचाकशीमिहिरण्ययो वेतसो मध्यऽआसां ॥ १० ॥ सम्यक् स्रवंति सरितो न धेनाऽअंतर्हृदामनसा पूयमानाः ।
एतेऽअर्षेत्यूर्मयो घृतस्य मृगाऽइव क्षिपणोरीषमाणाः ॥ सिंधोरिव प्राध्वने शूघना सोवात प्रमियः पतयंति यहाः । घृतस्य
धाराऽअरुषो न वाजीकाष्ठाभिंदन्नुर्मिभिः पिन्वमानः ॥ अभिप्रवंतं समने वयोषाः कल्याण्यः स्मर्यमाना सोऽअग्निं । घृत

(४।५।१३) समुद्रादूर्मिरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गौतमो वामदेवो मिस्त्रिष्टुवंत्या जगती । (सूर्यो वा गावो वा घृतस्तुतिर्वा देवता) ।

स्य धाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥ कन्याऽइव बहुमेतवाऽउऽअंज्यं जानाऽअभिचाकशीमि । यत्र
सोमः सुयते यत्र यज्ञो घृतस्य धाराऽअभितर्पवन्ते ॥ अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यं माजिमस्मासुं भद्राद्विणानि धत्त । इमं यज्ञं नय
त देवतानो घृतस्य धारामधुमत्पवन्ते ॥ धामन्ते विश्वं भुवं नमधिश्रितमंतः समुद्रे हृद्यं तरायुषि । अपामनी के समिथेयऽ
आभृतस्तमं दयाममधुमंतं तऽउर्मिं ॥ ११ ॥ (इति वामदेवं चतुर्थमंडलं समाप्तं । अत्र सूक्तानि ५८) ॥ (५।१।१) अ
बोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायतीमुपासं । यहाऽइव प्रययामुजिह्वानाः प्रभानवः सिद्धतेनाकमच्छ ॥ अबोधि
होतायुजथाय देवानूध्वोऽअग्निः सुमनाः प्रातरस्थात् । समिद्धस्य रुशं ददर्शि पाजो महान् देवस्तमसो निरमोचि ॥ यदीं ग
णस्य रशनामजीगः शुचिरङ्के शुचिभिर्गोभिर्गग्निः । आदक्षिणा युज्यते वाजयंत्युत्तानामूध्वोऽअध्यजुर्हभिः ॥ अग्निम
च्छादेव यतांमनां सिचक्षूंषीव सूर्ये संचरन्ति । यदीं सुवातेऽउषसा विरूपे श्वेतो वाजी जायतेऽअग्नेऽअह्नी ॥ जनिष्ट हि जे
न्योऽअग्नेऽअह्नी हितो हितेऽवरो वनेषु । दमेदमे सस्तरत्ना दधानो ग्निर्होतानिषसादाय जीयान् ॥ अग्निर्होतान्यसीदद्य
जीयानुपस्ये मातुः सुरभाऽउलोके । युवाकविः पुरुनिष्ठऽऋतावाधर्ता कृष्टीनामुत मध्यऽइन्द्रः ॥ १२ ॥ प्रणुत्यं विप्रम
ध्वरेषु साधुमग्निर्होतारमीळते नमोभिः । आयस्ततानरोदसीऽऋतेन नित्यं मृजंति वाजिनं घृतेन ॥ मार्जाल्यो मृज्यते श्वे

आत्रेये पंचमेमंडले षडनुवाकाः । (५।१।१) अबोधीति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य आत्रेयौ बुधगविष्ठिरावमिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ५

॥ ४९ ॥

दमूनाः कविप्रशस्तोऽतिथिः शिवोनः । सहस्रशृंगो वृषभस्तदौजाविश्वोऽग्नेसहसाप्रास्यन्यान्⁺ ॥ प्रसद्योऽग्नेऽ
अत्येभ्यन्यानाविर्यस्मै चारुतमो बभूव । ईळेन्यो वपुष्यो विभावाप्रियो विशामतिथिर्मानुषीणां ॥ तुभ्यै भरति क्षितयो य
विष्वलिमग्नेऽअंति तऽओत दूरात् । आभंदिष्ठस्य सुमतिं चिकिद्धि बृहत्तेऽग्नेमहि शर्मभद्रं⁺ ॥ आघरथं भानुमो भानु
मंतमग्नेतिष्ठयजतेभिः समंतं । विद्वान्पथीनामूर्वि^१तरिक्षमेह देवान्हविरद्यायवक्षि ॥ अवोचामक्वये मेधायवचो वंदा
रुवृषभाय वृष्णे । गविष्ठिरो नमसास्तोममग्नौ दिवीवरुक्ममुख्यं चमश्रेत् ॥ १३ ॥ (५।१।२) कुमारमातायुवतिः
समुब्धगुहाविभर्ति नर्ददाति पित्रे । अनीकमस्य नमिनजनांसः पुरः पश्यंति निहितमरुतौ ॥ कमेतं त्वं युवते कुमारं पेपी
विभर्षिं हिंषीज जान । पूर्वीहिं गभैः शरदौ ववर्धा पश्यं जातं यदसूतमाता⁺ ॥ हिरण्यदंतं शुचिवर्णमाराक्षेत्रादपश्यमा
युधामिमानं । ददानोऽस्माऽअमृतं विपृक्कृत्किमामनिद्राः कृण्वन्ननुक्थाः⁺ ॥ क्षेत्रादपश्यं सनुतश्चरंतं सुमद्युधं न पुरु
शोभमानं । नताऽअगृभ्रन्नजनिष्ट हिषः पलिक्रीरिद्युवतयो भवन्ति ॥ केमेमर्यं कं वियवंत गोभिर्नयं गोपाऽअरणश्चिदा
स । य ईजगृभ्रवते सृजंत्वा जातिपश्वऽउपनश्चिकित्वान्⁺ ॥ वसाराजानं वसतिजनां नामरातयो निदधुर्मत्येषु । ब्रह्मा

(५।१।२) कुमारमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः कुमारः कमेतं त्रिज्योतिषेत्यनयोर्जानो वृशो मिक्षिष्टुपंत्याशकरी (पाक्षिको जारो
वृशः सर्वसूक्तेषु । अत्र सर्वानुक्रमभाष्ये जननाभ्ररूपेः पुत्रो जान इत्येव निर्णीतम् । जरनाभ्ररूपेः पुत्रो जारो वृश इति तु सायनभाष्यम् ।)

प्यत्रैव तं सृजंतु निंदितारो निंदासो भवन्तु ॥ १४ ॥ शुनश्चिच्छेपं निदितं सहस्राद्युपादमुंचोऽअशमिष्ट हिषः । एवास्म
दग्ने विमुमुग्धिपाशान्होतंश्चिकित्वऽहूतु निषद्य ॥ हृणीयमानोऽअपहिमदैयेः प्रमै देवानां व्रतपाऽउवाच । इंद्रो विद्वां
ऽअनुहित्वा चक्षते नाहमग्नेऽअनुशिष्टऽआगां ॥ विज्योतिषा बृहताभात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा । प्रादेवी
र्मायाः सहते दुरेवाः शिशीते शृंगे रक्षसे विनिक्षे ॥ उत्स्वानासो दिविषं त्वग्नेस्तिग्मायुधारक्षसे हंतवाऽउ । मदेचिदस्य प्ररु
जंति भामानवरं ते परिबाधोऽअदेवीः ॥ एतं ते स्तोमं तु विजातविप्रो रथं न धीरः स्वपाऽअतक्षं । यदीदं प्रतित्वं देवहर्षाः
स्वर्वतीरपऽएनाजयेम ॥ तुविग्रीवो वृषभो वा वृधानो शर्च^१र्यः समजातिवेदः । इतीममग्निमुमृताऽअवोचन्बर्हिष्मते
मनवेशर्मयं सद्धविष्मते मनवेशर्मयं सत् ॥ १५ ॥ (५।१।३) त्वमग्नेवरुणो जायसे यत्त्वं मित्रो भवसियत्समिद्धः । त्वे
विश्वे सहसस्पुत्र देवास्त्वमिन्द्रो दाशुषे मर्त्याय ॥ त्वमर्यमा भवसियत्कनीनां नाम स्वधावंगुह्यं विभर्षि । अंजंति मित्रं सु
धितं न गोभिर्न हंपती समनसा कृणोषि ॥ तव श्रिये मरुतो मर्जयंत रद्रयत्ते जनिमचारुचित्रं । पदं यद्विष्णोरुपमं निधायि
तेन पासिगुह्यं नाम गोनी ॥ तव श्रिया सुहो देव देवाः पुरुदधानाऽअमृतं सपंत । होतारमग्निमनुषो निषेदुर्दशस्यंतऽउ
शिजः शंसमायोः⁺ ॥ नत्वद्धोता पूर्वोऽअग्नेयजीयाभ्रकाव्यैः पुरोऽअस्ति स्वधावः । विशश्च यस्याऽअतिथिर्भवासिसय

(५।१।३) त्वमग्ने इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो वसुधुतो मिस्तृतीयायामरुद्रविष्णवस्त्रिष्टुबाद्याविराट् ।

ज्ञेनवनवहेवमर्तान् ॥ वयमग्नेवनयामत्वोतावसूयवोहविषाबुध्यमानाः । वयंसमर्येविदथेष्वावयंरायासहसस्पुत्रम
र्तान् ॥ १६ ॥ योनऽआगोऽअभ्येनोभरात्यधीदधमघशंसेदधात । जहीचिकित्वोऽअभिशास्तिमेतामग्नेयोनोमर्चय
तिद्वयेन ॥ त्वामस्यान्युषिदेवपूर्वेदूतंकृण्वानाऽअयजंतहव्यैः । संस्थेयदग्नेऽईयसेरयीणांदेवोमर्तेर्वसुभिरिध्यमानः ॥
अवस्पृधिपितरंयोधिर्विद्वान्पुत्रोयस्तेसहसःसूनऽऊहे । कदाचिकित्वोऽअभिचक्षसेनोग्नेकदाऽऽकृतचिद्यातयासे ॥ भू
रिनामवंदमानोदधातिपितावसोयदितज्जोषयासे । कुविहेवस्यसहसाचकानःसुन्नमग्निर्वनतेवावृधानः+ ॥ त्वमंगज
रितारंयविष्टविश्वान्यग्नेदुरितातिपर्षि । स्तेनाऽअदृशत्रिपवोजनासोज्ञातकेतावृजिनाऽअभूवन् ॥ इमेयामासस्व
द्विगभूवन्वसंवेवातदिदागोऽअवाचि । नाहायमग्निरभिशस्तयेनोनरीषतेवावृधानःपरादात् ॥ १७ ॥ (५११४)
त्वामग्नेवसुपतिंवसूनामभिप्रमंदेऽअध्वरेषुराजन् । त्वयावाजंवाजयंतौजयेमाभिष्यामपृत्सुतीर्मर्त्यानां ॥ हव्यवाळ
ग्निरजरःपितानोविभुर्विभावांसुदृशीकोऽअस्मे । सुगार्हपत्याःसमिषोदिदीह्यस्मद्यः१कसंमिमीहिश्रवांसि ॥ विशांक
विंविदपतिमानुषीणांशुर्चिपावकंघृतपृष्ठमग्निं । निहोतारंविश्वविदंदधिध्वेसदेवेषुवनतेवार्याणि ॥ जुषस्वान्मऽइळया
सजोषायतमानोरश्मिभिःसूर्यस्य । जुषस्वनःसमिधंजातवेदऽआचदेवान्हविरद्यायवक्षि ॥ जुष्टोदमूनाऽअतिथिर्दु

(५११४) त्वामग्नेयैकादशर्चसूक्तस्यात्रेयोवसुश्रुतोभिस्त्रिष्टुप् ।

रोणऽइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाऽअग्नेऽअभियुजोविहत्याशत्रूयतामभराभोजनानि ॥ १८ ॥ वधेनदस्युं
प्रहिचातयस्ववयःकृण्वानस्तन्वे३स्वायै । पिपर्षियत्सहसस्पुत्रदेवान्तसोऽअग्नेपाहिनृतमवाजंऽअस्मान् ॥ वयंतेऽअग्न
ऽउक्थैर्विधेमवयंहव्यैःपावकभद्रशोचे । अस्मेरयिंविश्ववारंसमिन्वास्मेविश्वानिद्रविणानिधेहि ॥ अस्माकमग्नेऽअ
ध्वरंजुषस्वसहसःसूनोत्रिषधस्थहव्यं । वयंदेवेषुसकृतःस्यामशर्मणानस्त्रिवरूथेनपाहि ॥ विश्वानिनोदुर्गहाजातवेदः
सिंधुंननावादुरितातिपर्षि । अग्नेऽअत्रिवन्नमसागृणानो३स्माकंबोध्यवितातनूनां ॥ यस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानोम
र्त्यमर्त्योजोहवीमि । जातवेदोऽयशोऽअस्मासुधेहिप्रजाभिरग्नेऽअमृतत्वमंशयां ॥ यस्मैत्वंसुकृतेजातवेदऽउलोकमग्ने
कृणवःस्योनं । अश्विनंसपुत्रिणंवीरवैतंगोमंतरयिनंशतेस्वस्ति ॥ १९ ॥ (५११५) सुसमिद्धायशोचिषेधृतंतीव्रंजु
होतन । अग्नयेजातवेदसे ॥ नराशंसःसुषूदतीमंयज्ञमदाभ्यः । कुविहिमधुहस्त्यः ॥ ईळितोऽअग्नऽआवहेद्रैचित्रमि
हप्रियं । सुखैरथैभिरुतयै ॥ ऊर्णमदाविप्रथस्वाभ्यः१र्काऽअनूषत । भवानःशुभ्रसातयै ॥ देवीर्द्वारोविश्रयध्वंसुप्रा
युणानऽऊतयै । प्रप्रयज्ञंघृणीतन ॥ २० ॥ सुप्रतीकेवयोवृधांयुह्योऽऽकृतस्यमातरा । दोषामुषासमीमहे ॥ वातस्यप

(५११५) सुसमिद्धायेकादशर्चसूक्तस्यात्रेयोवसुश्रुतःइध्मोनराशंसइळोबर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्योहोतारोसरस्वतीळा-
भारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयोगायत्री ।

त्संजीकृतादैव्याहोतारामनुषः । इमंनोयज्ञमार्गतं ॥ इच्छासरस्वतीमहीतिस्त्रोदेवीर्मयोभुवः । बहिःसीदंत्वस्त्रिधः ॥
 शिवस्त्वष्टरिहागहिविभुःपोषऽउतत्मना । यज्ञेयज्ञेनऽउदव ॥ यत्रवेत्यवनस्पतेदेवानांगुह्यानामानि । तत्रहव्यानि
 गामय ॥ स्वाहाग्नयेवरुणायस्वाहोद्रायमरुद्भ्यः । स्वाहादेवेभ्योहविः⁺ ॥ २१ ॥ (५।१।६) अग्निंमन्येयोवसुर
 स्तंयंयंतिधेनवः । अस्तमर्वतऽआशवोस्तंनित्यासोवाजिनऽइषंस्तोतृभ्यऽआभर ॥ सोऽअग्निर्योवसुर्गृणेसंयमायंतिधे
 नवः । समर्वतोरघुद्रुवःसंसुजातासःसूरयऽइषं० ॥ अग्निर्हिवाजिनैर्विशेददातिविश्वचर्षणिः । अग्नीरायेस्वाभुवंसग्नी
 तोयातिवार्यमिषं० ॥ आतेऽअग्नऽइधीमहिद्युमंतंदेवाजरं । यद्भस्यातेपर्नीयसीसमिहीदयंतिघवीषं० ॥ आतेऽअग्न
 ऽऋषाहविःशुक्रस्यशोचिपस्पते । सुश्रद्द्रदस्मविदपतेहव्यवाद्भुव्यह्वयतऽइषं० ॥ २२ ॥ प्रोत्येऽअग्नयोभिषुविश्वंपु
 ष्यंतिवार्यं । तेहिन्विरेतऽइन्विरेतऽइषण्यंत्यानुषगिषं० ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयोमहिब्राधंतवाजिनः । येपत्वभिः
 शफानांभ्रजाभुरंतगोनामिषं० ॥ नवानोऽअग्नऽआभरस्तोतृभ्यःसुक्षितीरिषः । तेस्यामयऽआनुचुस्त्वादूतासोदमैदम्
 ऽइषं० ॥ उभेसुश्रद्द्रसर्पिषोदवींश्रीणीषऽआसनि । उतोऽउत्पुपूर्याऽउक्थेषुशवसस्पतऽइषं० ॥ एवांऽअग्निमंजुयं
 मुर्गीभिर्यज्ञेभिरानुषक् । दधदस्मेसुवीर्यमुतत्यदाश्वभ्यमिषं० ॥ २३ ॥ (५।१।७) सखायःसंवःसम्यंचमिषंस्तो

(५।१।६) अग्निमितिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसुश्रुतोभिःपंक्तिः । (५।१।७) सखायःसमितिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयइषोभिर्ननुष्टुबंत्वापंक्तिः ।

मैचाग्नये । वर्षिष्ठायक्षितीनामूर्जोन्त्रेसहस्वते ॥ कुत्राचिद्यस्यमृतौरुण्वानरौनृषदने । अर्हतश्चिद्यमिधतेसंजन
 यंतिजंतवः ॥ संयदिषोवनामहेसंहव्यामानुषाणां । उतद्युम्नस्यशवसऽऋतस्यरश्मिमाददे ॥ सःस्माकृणोतिकेतु
 मानकंचिद्दूरऽआसते । पावकोयद्वनस्पतीन्प्रस्मामिनात्यजरः ॥ अवस्मयस्यवेषणेस्वेदं पथिषुजुह्वति । अभीमह
 स्वजेन्यंभूमापृष्ठेवरुरुहुः ॥ २४ ॥ यंमर्त्यःपुरुस्पृहंविदद्विश्वस्यधायसे । प्रस्वादंनपितुनामस्तंतातिचिदायवे ॥
 सहिष्माधन्वाक्षेतंदातानदात्यापशुः । हिरिश्मश्रुःशुचिदन्नभुरनिभृष्टतविषिः ॥ शुचिःष्मयस्माऽअत्रिवत्प्रस्वाधि
 तीवरीयते । सुषूरंसुतमाताकृणायदानशेभगं ॥ आयस्तेसर्पिरासुतेग्लेशमस्तिधायसे । ऐषुद्युम्नमुतश्रवऽआचित्तं
 मर्त्येषुधाः ॥ इतिचिन्मन्युमग्निजस्त्वादातमापशुंददे । आदग्नेऽअपृणतोत्रिःसासह्यादस्यूनिषःसासह्यान्नृन्⁺
 ॥ २५ ॥ (५।१।८) त्वामग्नेऽऋतायवःसमीधिरेप्रहं प्रत्नासऽऋतयेसहस्कृत । पुरुश्वद्रयंजतंविश्वधायसंदमूनसंग
 हपतिंवरैण्यं ॥ त्वामग्नेऽअतिथिंपूर्व्यविशःशोचिष्केशंगृहपतिंनिषेदिरे । बृहत्केतुंपुरुरूपधनस्पृतंसुशर्माणंस्ववसंजर
 द्विषं ॥ त्वामग्नेमानुषीरीळतेविशोहोत्राविदंविचिचिरत्नधातमं । गुहासंतं सुभगविश्वदर्शतंतुविष्वणंसंयजैधृतश्रि
 यं ॥ त्वामग्नेधर्णासिंविश्वधावयंगीर्भिर्गृणंतोममसोपसेदिम । सनोजुषस्वसमिधानोऽअंगिरोदेवोमर्तस्ययशसासुदी

(५।१।८) त्वामग्नेऽऋतायवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयइषोभिर्जगती ।

त्संस्तीक्ष्णतादैव्याहोतरामनुषः । इमंनोयज्ञमागतं ॥ इच्छासरस्वतीमहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवः । वह्निःसीदंत्वन्निधः ॥
 शिवस्त्वष्टरिहागहिविभुःपोषऽउतत्मना । यज्ञेयज्ञेनऽउदव ॥ यत्रवेत्थवनस्पतेदेवानांगुह्यानामानि । तत्रहव्यानि
 गामय ॥ स्वाहाग्नयेवरुणायस्वाहैद्रायमरुत्यः । स्वाहादेवेभ्योहविः⁺ ॥ २१ ॥ (५।१।६) अग्निं तं मन्ये यो वसुर
 स्तं यं यंति धेनवः । अस्तमर्वतऽआशवोस्तं नित्यासो वाजिनऽइषंस्तोतुभ्यऽआभर ॥ सोऽअग्निर्यो वसुर्गुणे संयमायंति धे
 नवः । समर्वतोरघुद्रुवः संसुजातासः सूरयऽइषं ॥ अग्निर्हि वाजिनैर्विशेददाति विश्वचर्षणिः । अग्नीराये स्वाभुवं सग्नी
 तोयाति वार्यमिषं ॥ आतेऽअग्नऽइधीमहिद्युमंतं देवाजरं । यद्धस्याते पर्नीयसीसमिद्धीदयंति च वीषं ॥ आतेऽअग्न
 ऽऋचाहविः शुक्रस्य शोचिषस्पते । सुश्रद्धदस्मविदपते हव्यावाद्भुभ्यं ह्ययतऽइषं ॥ २२ ॥ प्रोत्येऽअग्नयोऽग्निषु विश्वं पु
 ष्यति वार्यं । तेहिन्विरेतऽइन्विरेतऽइषण्यं त्यानुषगिषं ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयोमहिवाधंत वाजिनः । ये पत्वभिः
 शफानां प्रजाभूरंत गोनामिषं ॥ नवानोऽअग्नऽआभरस्तोतुभ्यः सुक्षितीरिषः । ते स्यामयऽआनुचुस्त्वाद्दूतासोदमैदम
 ऽइषं ॥ उभे सुश्रद्धसर्पिषोदवीं श्रीणीषऽआसनि । उतो नऽउत्पूर्याऽउक्थेषु शवसस्पतऽइषं ॥ एवाऽअग्निमर्जुय
 मुर्गीभिर्गृजेभिरानुषक् । दधदस्मे सुवीर्यं मुतत्यदाश्वभ्यमिषं ॥ २३ ॥ (५।१।७) सखायः संवः सम्यंच मिषंस्तो

(५।१।६) अग्निं तं मिति दशर्चस्य सूक्तस्याग्नेयो वसुश्रुतोभिः पंक्तिः । (५।१।७) सखायः समिति दशर्चस्य सूक्तस्याग्नेयइषोमिरनुष्टुबंत्वा पंक्तिः ।

मैचाग्नये । वर्षिष्ठा यक्षितीनामूर्जो न ज्ञे स हस्वते ॥ कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वानरो नृषदने । अर्हितश्चिद्यमिधते सैज्जन
 यंति जंतवः ॥ संयदिषो वनामहे संहव्यामानुषाणां । उतद्युम्नस्य शर्वसऽऋतस्य रश्मिमाददे ॥ सः स्माकृणोति केतु
 मानकैचिद्दूरऽआसते । पावको यद्वनस्पतीन् प्रस्मां मिनात्यजरः ॥ अवस्मयस्य वेषणे स्वेदं पथिषु जुहति । अभीमह
 स्वजेन्यं भूमापृष्ठे वरुरुहुः ॥ २४ ॥ यं मर्त्यैः पुरुस्पृहं विदद्विश्वस्य धार्यसे । प्रस्वादं न पितुनामस्तं ताति चिदायवे ॥
 सहिष्माधन्वाक्षितं दातानदात्यापशुः । हिरिश्मश्रुः शुचिदन्नभुरनिभृष्टतविषिः ॥ शुचिः ण्मयस्माऽअत्रि वत्प्रस्वाधि
 तीवरीयते । सुषूरं सूतमाताक्रुणायदानुशेभगं ॥ आयस्तैः सर्पिरासुते ग्ने शमस्ति धार्यसे । ऐषुद्युम्नमुत श्रवऽआचित्तं
 मर्त्येषु धाः ॥ इति चिन्मन्युमग्निजस्त्वादातमापशुंददे । आदग्नेऽअपृणतोत्रिः सा स ह्यादस्यूनिषः सा स ह्यान्नृन्⁺
 ॥ २५ ॥ (५।१।८) त्वामग्नेऽऋतायवः समीधिरे प्रहं प्रत्नासऽऋतये स हस्कृत । पुरुश्रं द्रयं जतं विश्वधाय संदमूनसंगृ
 हपतिं वरेण्यं ॥ त्वामग्नेऽअतिथिं पूर्य विशः शोचिष्केशं गृहपतिं निषेदिरे । बृहत्केतुं पुरु रूपं धनस्पृतं सुशर्माणं स्ववसं जर
 द्विषं ॥ त्वामग्नेमानुषीरीळते विशो होत्राविदं विविचिरत्ना धातमं । गुहासंतं सुभगविश्वदं शतं तु विष्वणसं सुयजैषु तत्रि
 यं ॥ त्वामग्ने धर्णसिं विश्वधा वयं गीर्भिर्गृणंतो मम सोपसेदिम । सनोजुषस्वसमिधानोऽअंगिरो देवो मर्तस्य यशसा सुदी

(५।१।८) त्वामग्नेऽऋतायव इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याग्नेयइषोमिर्जगती ।

श्रवसं.

अ.३अ.८

॥ ५३ ॥

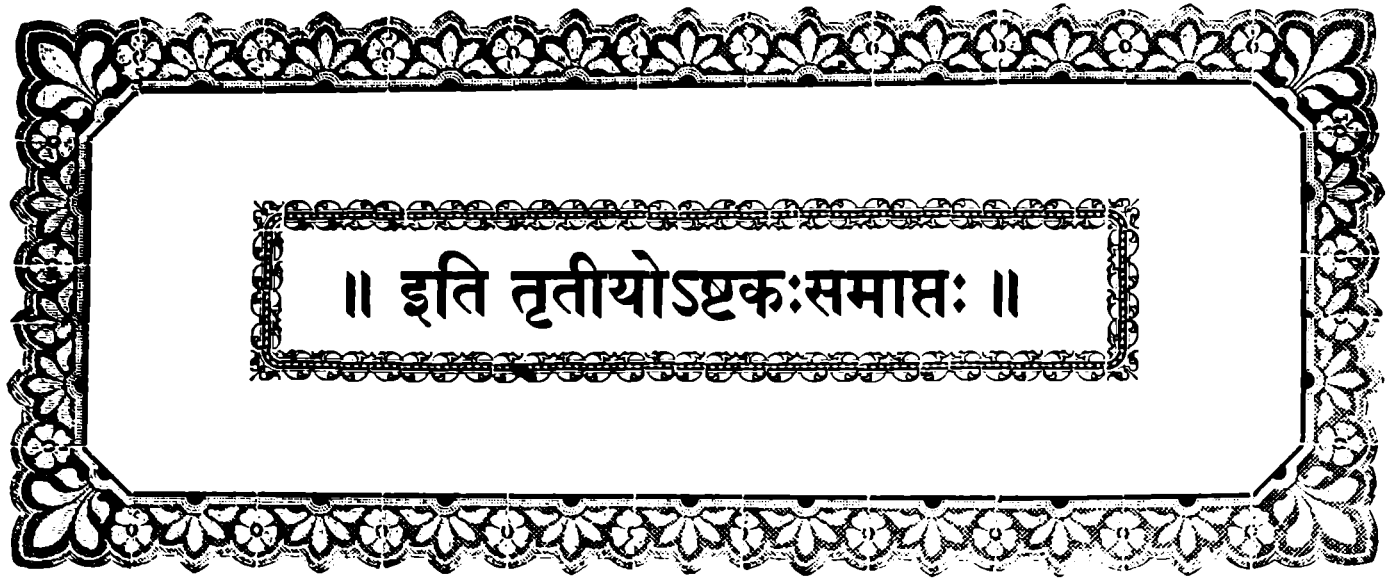
तिभिः ॥ त्वमग्नेपुरुषोविशेविशेवयोदधासिप्रलथापुरुष्टुत । पुरुष्यन्नासहसाविराजसित्विष्टिः सार्तेतित्विषाणस्य
नाधृषे ॥ त्वमग्नेसमिधानंयविष्ठदेवादुतंचक्रिरेहव्यवाहनं । उरुज्रयसंघृतयोनिमाहुतंत्वेषंचक्षुर्दधिरेचोदयन्मति ॥
त्वमग्नेप्रदिवऽआहुतंघृतैःसुन्नायवःसुषमिधासमीधिरे । सर्वावृधानऽओषधीभिरुक्षितोऽभिज्रयांसिपार्थिवादिति
ष्टसे ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

चतुर्विंशध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १६ ऋचः १५२ ॥ त्यागः ॥ उषस. १८ सवित्र. १३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १० [भे. प.
विश्वेभ्यो. ७ अग्नय. उषस. विश्वेभ्योदेवेभ्य.] यावापृथिवीभ्या. ७ क्षेत्रपतय. ३ शुनाये. शुनासीराभ्या. सीताया. २ शुनासीराभ्या.
अग्नय. ३७ मरुद्रुद्रविष्णुभ्य. अग्नय. २० समिद्धायाग्नय. नराशंसाये. इळाये. बर्हिषद. देवीभ्योद्वाभ्यद्. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यां-
होतृभ्यां. सरस्वतीळाभारतीभ्य. वष्टू. वनस्पतय. स्वाहाकृतिभ्य. अग्नय. २७ ॥ इतितृतीयेऽष्टमः ॥ ८ ॥

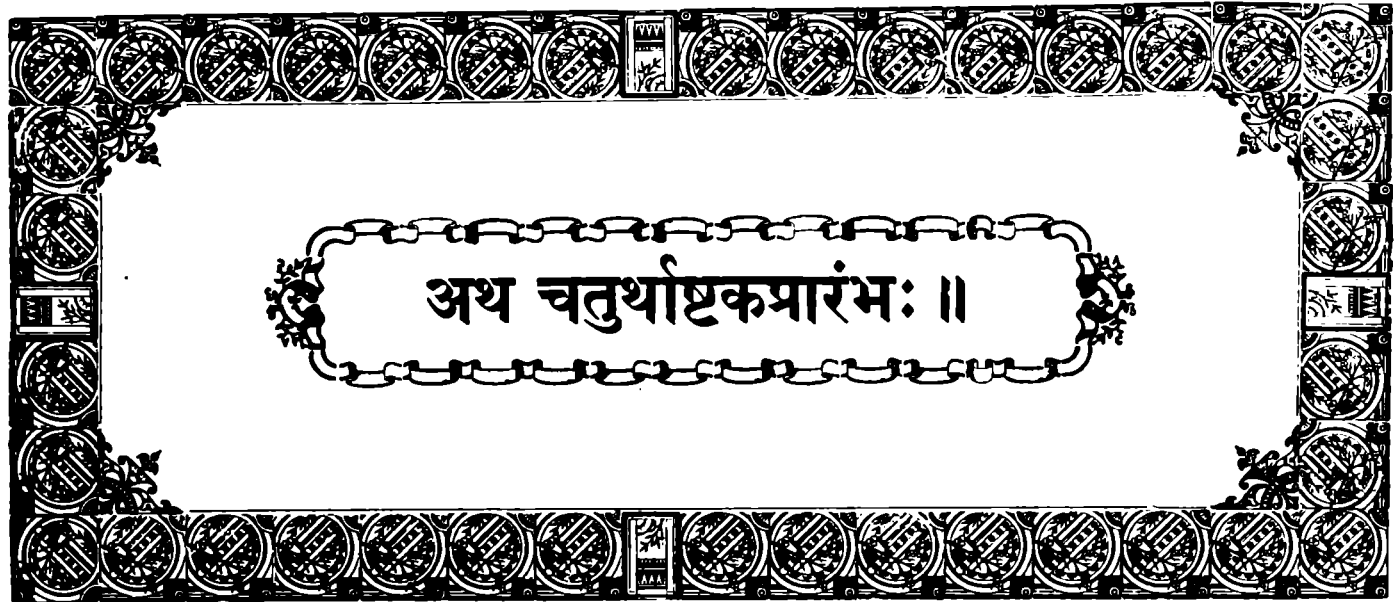
मंडलं ५

अनु. १

॥ ५३ ॥

॥ इति तृतीयोऽष्टकः समाप्तः ॥

अथ चतुर्थाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ त्वामग्ने गयो त्यापंचम्यौपंक्ती अग्न ओजिष्ठमं त्याचतुर्थ्यांच जनस्य षट्सुतं भरो जागते प्राग्नेये च तोगायत्रं त्वग्निस्तो
मेन प्रवेधसे पंचांगिरसो धरुणो बृहत्पूरुः पंत्यं तं ह्यायज्ञैः प्रातर्मृक्त्वाहाद्वितो भ्यवस्थावत्रिर्गायत्रावनुष्टुभौ विरा
डपायमग्ने चतुष्कं प्रयस्वंतः पंत्यं तं हं मनुष्वत्ससः प्रविश्वसामन्विश्वसामाग्नेद्युम्नो विश्वचर्षणिरग्ने त्वंगापायना
लौपायनावाबंधुः सुबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुश्चैकर्चा द्वैपदमच्छावोनववसूयव आनुष्टुभमग्ने गायत्रमं त्यावैश्वदेव्यं
नस्वंता षट्त्रैवृष्णः पौरुकुत्स्यौ द्वौ त्र्यरुणत्रसदस्यूरा जानौ भारतश्चाश्वमेधौ त्यास्ति स्रोनुष्टुभौ नात्मात्मने दद्यादि
तिसर्वास्वत्रिकेचिदंत्यै द्राग्नीसमिद्धो विश्ववारात्रेयी त्रिष्टुजगती त्रिष्टुवनुष्टुब्गायत्र्यौ त्र्यर्यमापंचो नागारिवीतिः
शाकल्येन्द्रमुशनाय दौशनसो वापादः कस्य बभ्रुर्गुणं च योप्यत्र राजास्तु तं इन्द्रो रथाय सप्तो नावस्युरुग्रमिति कात्स्या
शनसौ वापादौ परैर्द्राकौ तस्य ददद्वादश गातुः ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ (५।१।९) त्वामग्ने हविष्मंतो देवं मर्तासऽईळते । मन्ये त्वाजातवेदसं सह
व्यावक्ष्यानुषक् ॥ अग्निर्होता दास्वतः क्षयस्य वृक्तबर्हिषः । संयज्ञासश्चरंति यंसंवाजासः श्रवस्यवः ॥ उतस्मयं शिशुं य
थानवंजनिष्ठारणी । धर्तारं मानुषीणां विशामग्निस्वध्वरं ॥ उतस्मदुर्गभीयसे पुत्रो न ह्यार्याणां । पुरूयोदग्धा सिवनाग्ने

(५।१।९) त्वामग्ने इति सप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रे योगयोऽग्निरनुष्टुप् पंचमी सप्तम्यौपंक्ती ।

पशुर्नयवसे ॥ अधस्यस्यार्चयः सम्यक्संयतिधूमिनः । यदीमहन्नितोदिव्युपध्मातेवधर्मतिशिशीतेध्मातरीयथा ॥
तवाहमग्नः सुतिभिर्मित्रस्य च प्रशस्तिभिः । द्वेषोयुतो न दुरितातुर्याममर्त्यानां ॥ तनोऽग्नेऽअभीनरोरयिसहस्रऽआ
भर । सक्षेपयत्सपोषयद्भुवद्वाजस्यसातयऽउतैधिपूत्सुनोवृधे⁺ ॥ १ ॥ (५।१।१०) अग्नऽओजिष्ठमाभरद्युन्नमस्म
भ्यमग्निगो । प्रनोरायापरीणसारत्सिवाजायपथां ॥ त्वनोऽग्नेऽअद्भुतक्रत्वादक्षस्यमहना । त्वेऽअसुर्यैर्मारुहत्क्रा
णामित्रोनयज्ञियः ॥ त्वनोऽअग्नऽएषांगयैपृष्टिचवर्धय । येस्तोमैभिः प्रसुरयोनरोमघान्यान्शुः⁺ ॥ येऽअग्नेचंद्रतेगि
रः शुभंत्यश्वराधसः । शुष्मैभिः शुष्मिणोनरोदिवश्चिद्येषांबृहत्सुकीर्तिर्बोधतित्मना ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयोभ्राजंतोयं
तिधृष्णुया । परिज्मानोनविद्युतः स्वानोरथोनवाज्युः⁺ ॥ नूनोऽअग्नऽउतयैस्वबाधसश्चरातये । अस्माकांसश्चसुर
योविश्वाऽआशास्तरिषणि ॥ त्वनोऽअग्नेऽअंगिरःस्तुतस्तवान्ऽआभर ॥ होतर्विभ्वासहैरयिस्तोतृभ्यः स्तवसेचनऽउतै
धिपूत्सुनोवृधे⁺ ॥ २ ॥ (५।१।११) जनस्वगोपाऽअजनिष्टजागृविरग्निः सुदक्षः सुवितायनव्यसे । घृतप्रतीकोबृह
तादिविस्पृशाद्युमद्विभातिभरतेभ्यः शुचिः ॥ यज्ञस्यैकेतुं प्रथमं पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समीधिरे । इंद्रेण देवैः सरथं

(५।१।१०) अग्नोजिष्ठमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेययोगयोमिरनुष्टुप्चतुर्थीसप्तम्यौपंकी । (५।१।११) जनस्येति षडृचस्यसूक्तस्यात्रेयः
सुतंभरोभिर्जगती ।

सर्बहिषिदीदग्निहोतायजथायसुक्रतुः ॥ असैमृष्टोजायसेमात्रोः शुचिर्मद्रः कविरुदतिष्ठोविवस्वतः । घृतेनैत्वावर्धयन्न
ग्नऽआहुतधूमस्तेकेतुरभवद्विविश्रितः⁺ ॥ अग्निर्नोयज्ञमुपवेतुसाधुयाग्निं नरोविभरंतेगृहेगृहे । अग्निर्दूतोऽअभवद्व्य
वाहनोऽग्निर्वृणानावृणतेकविकृतुं ॥ तुभ्येदमग्नेमधुमत्तमंवचस्तुभ्यमनीषाऽइयमस्तुशंहदे । त्वांगिरः सिंधुमिवाव
नीर्महीरापृणंतिशवसावर्धयंतिच ॥ त्वामग्नेऽअंगिरसोगुहाहितमन्वविदंछिश्त्रियाणवनेवने । सजायसेमथ्यमानः स
होमहत्त्वामाहुः सहस्रपुत्रमंगिरः ॥ ३ ॥ (५।१।१२) प्राग्रयैबृहतेयज्ञियायऽऋतस्यवृष्णेऽअसुरायमन्म । घृतं
नयज्ञऽआस्येऽसुपूतंगिरैभरेवृषभायप्रतीचीं⁺ ॥ ऋतंचिकित्वऽऋतमिच्छिकिद्वृतस्यधाराऽअनुतंधिपूर्वीः । नाहंया
तुंसहसानद्वयेनऽऋतंसपाम्यरुषस्यवृष्णः ॥ कयानोऽअग्नऽऋतयन्नृतेनभुवोनवेदाऽउचथस्यनव्यः । वेदामेदेवऽऋ
तुपाऽऋतुनानाहंपतिसनितुरस्यरायः⁺ ॥ केतेऽअग्नेरिपवेवंधनासः केपायवः सनिषंतद्युमतः । केघासिमग्नेऽअनृतस्यपां
तिकऽआसंतोवचसः संतिगोपाः⁺ ॥ सखायस्तेविषुणाऽअग्नऽएतेशिवासः संतोऽअशिवाऽअभूवन् । अधूर्षतस्वयमे
तेवचोभिर्क्रजूतेवृजिनानिब्रुवंतः ॥ यस्तेऽअग्नेनमसायज्ञमीदृऽऋतंसपात्यरुषस्यवृष्णः । तस्यक्षयः पृथुरासाधुरेतु
प्रसर्त्तानस्यनहुषस्यशेषः ॥ ४ ॥ (५।१।१३) अर्चितस्त्वाहवामहेर्चितः समिधीमहि । अग्नेऽअर्चितऽऋतयै ॥ अग्नेः

(५।१।१२) प्राग्रयइति षडृचस्यसूक्तस्यात्रेयः सुतंभरोभिस्त्रिष्टुप् । (५।१।१३) अर्चितइति षडृचस्यसूक्तस्यात्रेयः सुतंभरोभिर्गायत्री ।

स्तोमैमनामहेसिध्रमद्यदिविस्पृशः । देवस्यद्रविणस्यवः ॥ अग्निर्जुषतनोगिरोहोतायोमानुषेष्व ॥ सत्यं दैव्यं जनैः ॥
 त्वमग्ने सप्रथाऽअसिजुष्टोहोतावरैण्यः । त्वयायज्ञवितन्वते ॥ त्वामग्नेवाजसातमं विप्रोवर्धतिसुष्टुतं । सनोरास्वसुवी
 र्यैः ॥ अग्नेनेमिरराऽइव देवाँस्त्वंपरिभूरसि । आराधश्चित्रमृजसे ॥ ५ ॥ (५।१।१४ ॥ अग्निंस्तोमैर्नबोधयसमिधा
 नोऽअमर्त्यं । हव्यादेवेषुनोदधत् ॥ तमध्वरेष्वीळते देवंमर्तीऽअमर्त्यं । यजिष्ठमानुषेजने ॥ तंहिशश्वैतऽईळतेस्रुचा
 देवंघृतश्रुतां । अग्निं हव्यायबोहवे ॥ अग्निर्जातोऽअरोचतमन्दस्यून्योतिषातमः । अविदुद्गाऽअपःस्वः⁺ ॥ अग्नि
 मीळेन्यैकविंशतपृष्ठं सपर्यत । वेतुमेशृणवद्धवै ॥ अग्निघृतेनवावृधुःस्तोमैर्भविंश्चर्षणिः । स्वाधीर्भिवचस्युभिः ॥
 ॥ ६ ॥ (५।२।१) प्रवेधसेकवयेवेद्यायगिरंभरेयशसेपूर्याय । घृतप्रसक्तोऽअसुरःसुशेवोरायोधर्ताधरुणोवस्वोऽअ
 ग्निः⁺ ॥ ऋतेनऽऋतधरुणधारयंतयज्ञस्यशाकेपरमेव्योमन् । दिवोधमैन्धरुणैसेदुषो नृन्जातैरजाताँऽअभियेननक्षुः⁺ ॥
 अंहोयुवस्तन्वस्तन्वतेविवयोमहदुष्टरंपूर्याय । ससंवतो नवजातस्तुतुर्यात्सिंहंनक्रुद्धमभितःपरिष्टुः ॥ मातेवयद्भरसेप
 प्रथानोजनैर्जनंधार्यसेचक्षसेच । वयोवयोजरसेयद्धानःपरित्मनाविधुरूपोजिगासि ॥ वाजोनुतेशवसस्यात्वंतमुहं
 (५।१।१४) अग्निंस्तोमेनेतिषड्वचस्यसूक्तस्यात्रेयःसुतंभरोभिर्गायत्री । (५।२।१) प्रवेधसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोधरुणोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

दोधधरुणैर्देवरायः । पदंनतायुर्गुहादधानोमहोरायेचितयज्ञत्रिमस्यः ॥ ७ ॥ (५।२।२२) बृहद्वयोहिभानवेर्चादेवा
 याम्नये । यमित्रंनप्रशस्तिभिर्मर्तीसोदधिरेपुरः⁺ ॥ सहिद्युभिर्जनानांहोतादक्षस्यबाहोः । विहव्यमभिरानुषग्भगोन
 वारमृण्वति ॥ अस्यस्तोमैमघोनःसरुयेवृद्धशोचिषः । विश्वायस्मिन्तुविष्वणिसमयेऽशुष्ममादधुः⁺ ॥ अधाह्यम्रएषां
 सुवीर्यस्यमंहना । तमिद्यहंनरोदसीपरिश्रवोबभूवतुः ॥ नूनऽएहिवार्यमग्नेगृणानऽआभर । येवयंयेचसूरयःस्वस्ति
 धामहेसचोतैधिपूत्सुनोवृधे⁺ ॥ ८ ॥ (५।२।३) आयज्ञैर्देवमर्त्येऽइत्थातव्यांसमूतये । अग्निं कृतेस्वध्वरेपूरुरीळी
 तावसे ॥ अस्यहिस्वयशस्तरऽआसाविधर्मन्मन्यसे । तंनकंचित्रशोचिषमंद्रंपरोमनीषया ॥ अस्यवासाऽउऽअर्चिषा
 यऽआयुक्तुजागिरा । दिवोनयस्यरेतसाबृहच्छोचैत्यर्चयः ॥ अस्यक्रत्वाविचेतसोदस्मस्यवसुरथऽआ । अधाविश्वा
 सुहव्योभिर्विधुप्रशस्यते ॥ नूनऽइद्धिवार्यमासासंचंतमूरयः । ऊर्जोनपादभिष्टयेपाहिशग्धिस्वस्तयऽउतैधिपूत्सुनोवृ
 धे⁺ ॥ ९ ॥ (५।२।४) प्रातरग्निःपुरुप्रियोविशस्तंवेतातिथिः । विश्वानियोऽअमर्त्योहव्यामर्तैर्पूरण्यति ॥ द्विता
 यमृक्वाहसेस्वस्यदक्षस्यमंहना । इंदुंसधत्तऽआनुषक्स्तोताचिंत्तेऽअमर्त्यं ॥ तंवोदीर्घायुशोचिषंगिराहुवेमघोना ।

(५।२।२) बृहद्वयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपूरुप्रिर्नुष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (५।२।३) आयज्ञैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपूरुप्रिर्नु-
 ष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (५।२।४) प्रातरग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोमृक्वाहाद्वितोमिर्नुष्टुप्अंत्यापंक्तिः ।

अरिष्टोयेषां रथो व्यश्वदावभ्रीयते ॥ चित्रावायेषु दीधिति रासञ्जकथापांतिये । स्तीर्णं बर्हिः स्वर्णं रेश्रवांसि दधिरेपरि ॥
ये मे पंचाशतं ददुरश्वानां सधस्तुति । घुमदग्नेमहि श्रवो बृहत्कृधिमघो नानुवदं मृतनृणां⁺ ॥ १० ॥ (५।२।५) अभ्य
वस्थाः प्रजायंते प्रवर्गेर्विश्चिकेत । उपस्थे मातुर्विचष्टे ॥ जुहुरे विचितयं तोनिमिषं नृम्णां पाति । आदृढां पुरं विविशुः ॥
आश्वैत्रेयस्य जंतवो घुमद्वर्धत कृष्टयः । निष्कग्रीवो बृहदुक्थऽएनामध्वानवाजयुः⁺ ॥ प्रियं दुग्धं न काम्यमजामिजा
म्योः सचा । घुमोनवाजजठरोदधः शश्वतोदभः ॥ क्रीळन्नोरश्मऽआभुवः संभस्मना वायुना वेविदानः । ताऽअस्य स
न्धुषजोनतिग्माः सुसंशिता वक्ष्यो वक्षणेस्थाः⁺ ॥ ११ ॥ (५।२।६) यमग्नेवाजसातमत्वं चिन्मन्यसे रयिं । तं नो गी
भिः श्रवाय्यं देवत्रापनयायुजं ॥ येऽअग्ने नेरयंति ते बृद्धाऽउग्रस्य शर्वसः । अपद्वेषोऽअपहरो न्यव्रतस्य सश्वरे ॥ होता
रं त्वावृणीमहे भेदक्षस्य सार्धनं । यज्ञेषु पूर्व्यगिरा प्रयस्वंतो हवामहे ॥ इत्थायथातऽऊतये सहसा वन्दि वेदिवे । रायऽऋ
ताय सुक्रतो गोभिः प्यामसधमादो वीरैः स्यामसधमादः ॥ १२ ॥ (५।२।७) मनुष्वत्त्वानि धीमहि मनुष्वत्समिधीम
हि । अग्ने मनुष्वदंगिरो देवान् देवयतेयज ॥ त्वं हि मानुषे जने ग्रे सुप्रीतऽइध्यसे । सुचस्त्वायं त्यानुषक् सुजातसर्पिरासु

(५।२।५) अभ्यवस्था इति पंचर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो वन्निरग्निः आद्ये द्वे गायत्र्यौ तृतीया चतुर्थ्या वनुष्टुभौ पंचमी विराड् रूपा । (५।२।६) यमग्र
इति चतुर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः प्रयस्वंतो गिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।७) मनुष्वदिति चतुर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः सप्तो गिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः ।

ते ॥ त्वां विश्वे सजोषसो देवासो दूतमक्रत । सपर्यतस्त्वाकवे यज्ञेषु देवभीळते ॥ देववो देवयज्ययाग्निमीळीतमर्थ्यः ।
समिद्धः शुक्रदीदिहृतस्य यो निमासदः सस्य यो निमासदः ॥ १३ ॥ (५।२।८) प्रविश्वसामन्नत्रिवदर्चापावकशो
चिषे । योऽअध्वरष्वीज्यो होता मद्रतमो विशि⁺ ॥ न्यग्निं जातवैदसं दधाता देवमत्विजं । प्रयज्ञऽएत्वा नुषगद्या देव
व्यचस्तमः ॥ चिकित्विन्मनसं त्वा देवं मर्ता सऽऊतये । वरेण्यस्य ते वसऽइयानासोऽअमन्महि ॥ अग्ने चिकिद्ध्यस्य न
ऽइदं वचः सहस्य । तं त्वा सुशिप्रदं पतेस्तोमैर्वर्धत्यत्र योगीभिः शुभं त्रयः ॥ १४ ॥ (५।२।९) अग्ने सहंतमाभरद्युम्न
स्य प्रासहारयिं । विश्वायश्चर्षणी रभ्या इसावा जेषु सासहत् ॥ तमग्ने पृतनाषहं रयिं सहस्वऽआभर । त्वं हि सत्योऽअहु
तो दाता वाजस्य गोमतः ॥ विश्वे हि त्वां सजोषसो जनांसो वृक्तबर्हिषः । होता रं सन्नसुप्रियं व्यतिवार्यो पुरु⁺ ॥ सहिष्मा
विश्वचर्षणिरभिमांति सहोदधे । अग्रऽएषु क्षयेष्वारे वन्नः शुक्रदीदिहि घुमत्पावकदीदिहि ॥ १५ ॥ (५।२।१०) अग्ने त्वं
नोऽअंतमऽऊतत्राता शिवो भवावरूथ्यः⁺ ॥ वसुरग्निर्वसुश्रवाऽअच्छानक्षि घुमत्तमं रयिं दाः ॥ सनो बोधि श्रुधीहवमुरुष्या

(५।२।८) प्रविश्वसामन्नत्रिचतुर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो विश्वसामा गिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।९) अग्ने सहंतमिति चतुर्चस्य
सूक्तस्यात्रेयो गुरो विश्वचर्षणिरग्निरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।१०) अग्ने त्वं इति चतुर्चस्य सूक्तस्य गौपायना लौपायना वा बंधुः सुबंधुः
श्रुतबंधुर्विप्रबंधुश्चक्रमेण र्षयोऽग्निद्विपदा विराट् ।

णोऽअघायतःसमस्मात् ॥ तंत्वाशोचिष्ठदीदिवःसुज्ञायन्नूनमीमहेसखिम्यः ॥ १६ ॥ (५।२।११) अच्छावोऽअग्निमवसे
देवंगासिनोवसुः । रासत्पुत्रऽऋषूणामृतावापर्षतिद्विषः⁺ ॥ सहित्योयंपूर्वेचिहेवासश्चिद्यमीधरे । होतारंमंद्रजि
ह्मिन्मुदीतिभिर्विभावसुं ॥ सनोधीतीवारिष्ठयाश्रेष्ठयाचसुमत्या । अग्नेरायोदिदीहिनःसुवृक्तिभिर्वरेण्य ॥ अग्निदेवे
पुराजत्यग्निर्मतेष्वाविशन् । अग्निनोहव्यवाहनोग्निधीभिःसंपर्यत ॥ अग्निस्तुविश्रवस्तमंतुविब्रह्माणमुत्तमं । अतूत
श्रावयत्पतिपुत्रंददातिदाशुषे ॥ १७ ॥ अग्निदेदातिसत्पतिसासाह्योबुधानृभिः । अग्निरत्यैरघुष्यदंजेतारमपराजि
तं ॥ यद्वाहिष्ठंतदग्नयेबृहदर्चविभावसो । महिषीवत्वद्रयिस्त्वद्वाजाऽउदीरते ॥ तवद्युमतोऽअर्चयोग्रावैवोच्यतेबृह
त् । उतोतैतन्यतुर्यथास्वानोऽअर्तत्मानादिवः⁺ ॥ एवाँऽअग्निवसूयवःसहसानंववंदिम । सनोविश्वाऽअतिद्विषःपर्ष
न्नावेवसुकृतुः ॥ १८ ॥ (५।२।१२) अग्नेपावकरोचिषामंद्रयादेवजिह्वा । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ तंत्वाघृतस्त्र
वीमहेचित्रभानोस्वर्हशं । देवाँऽआवीतयेवह ॥ वीतिहोत्रंत्वाकवेद्युमतंसमिधीमहि । अग्नेबृहंतमध्वरे⁺ ॥ अग्नेवि
श्वेभिरागहिदेवेभिर्हव्यदातये । होतारंत्वावृणीमहे ॥ यजमानायसुन्वतऽआग्नेसुवीर्येवह । देवैरासत्सिबर्हिषि

(५।२।११) अच्छावइतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसूयवोमिरनुष्टुप् । (५।२।१२) अग्नेपावकेतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसूयवोमि
रंत्यायाविश्वेदेवागायत्री ।

॥ १९ ॥ समिधानःसहस्रजिदग्नेधर्माणिपुष्यसि । देवानांदूतऽउक्थ्यः* ॥ न्यग्निंजातवेदसंहोत्रवाह्यविष्ठं ।
दधातादेवमृत्विजै ॥ प्रयज्ञऽएत्वानुषगद्यादेवव्यचस्तमः । स्तुणीतबर्हिरासदे ॥ एदंमरुतोऽअश्विनामित्रःसीदंतुव
रुणः । देवासःसर्वयाविशा⁺ ॥ २० ॥ (५।२।१३) अनस्वंतासत्पतिर्माहमेगावाचेतिष्ठोऽअसुरोमघोनः । त्रैवृ
णोऽअग्नेदशभिःसहस्रैर्वैश्वानरत्र्यरुणश्चिकेत ॥ योमेशताचविंशतिचगोनाहरीचयुक्तासुधुराददाति । वैश्वानरसु
ष्टुतोवावृधानोग्नेयच्छत्र्यरुणायशर्म ॥ एवातेऽअग्नेसुमतिचकानोनविष्टायनवमंत्रसदस्युः । योमेगिरस्तुविजातस्यपू
र्वीर्युक्तेनाभिच्यरुणोगुणार्ति ॥ योमऽइतिप्रवोचत्यश्वमेधायसूरये । ददद्चासनिंयतेददन्मेधामृतायते⁺ ॥ यस्थमा
परुषाःशतमुद्धर्षयंत्युक्षणः । अश्वमेधस्यदानाःसोमाऽइवत्र्याशिरः ॥ इंद्राग्नीशतदान्यश्वमेधेसुवीर्यं । क्षत्रंधारयतं
बृहद्विदिसूर्यमिवाजरै ॥ २१ ॥ (५।२।१४) समिद्धोऽअग्निर्द्विशोचिरश्रेष्ठत्यङ्गुषसमुर्वियाविभाति । एतिप्रा

(५।२।१३) अनस्वंतेतिषडृचस्यसूक्तस्यत्रैवृणकयरुणःपौरुकुत्स्यस्त्रसदस्युर्भारतोश्वमेधश्चैतेऋषयोऽमिरंत्यायाइंद्राग्नीत्रिष्टुप् अंत्या
स्त्रिस्तोनुष्टुभः । (अस्मिन्सूक्तेभौमोत्रिरेवदेवतेतिकेचित् अन्यथायोमेशताचविंशतिचगोनामित्यादिदातृक्रियायाअनुपपत्तेः । नैतदन्ये
मन्यंतेआत्माध्यासपक्षस्वीकारेणतथाप्युपपत्तेः) । (५।२।१४) समिद्धइतिषडृचस्यसूक्तस्यात्रेयीविश्वबाराऋषिकाभिः आद्याःक्रमेणत्रि
ष्टुब्जगतीत्रिष्टुबनुष्टुभःअंत्येदेवागायत्र्यौ ।

चीविश्ववारानमोभिर्देवाँऽईळानाहविषाधुताची ॥ समिध्यमानोऽमृतस्यराजसिहविष्कृण्वंतं सचसेस्वस्तये । वि
 श्वंसधत्तेद्रविण्यमिन्वत्यातिथ्यमग्नेनिचधत्तऽइत्युरः ॥ अग्नेशर्धमहतेसौभगायतवद्युन्नान्युत्तमानिसंतु । संजास्य
 त्यंसुयममाकृणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहांसि ॥ समिद्धस्यप्रमहसोग्नेवंदेतवश्रियं । वृषभोग्युन्नवाँऽसिसमध्वरेष्वि
 ध्यसे ॥ समिद्धोऽअग्नऽआहुतदेवान्यक्षिस्वध्वर । त्वंहिहव्यवाळसि ॥ आजुहोतादुवस्यतामिप्रयत्यध्वरे । वृणी
 ध्वंहव्यवाहनं ॥ २२ ॥ (५।२।१५) त्र्ययंमामनुषोदेवतातात्रीरोचनादिव्याधारयंत । अर्चतित्वामरुतःपूतदक्षा
 स्त्वमेषामृषिरिंद्रासिधीरः ॥ अनुयदीमरुतोमंदसानमार्चन्निद्रपिवांसंसुतस्य । आदत्तवज्रमभियदहिहन्नपोयहीर
 सृजत्सर्तवाऽउं ॥ उतब्रह्माणोमरुतोमेऽस्येंद्रःसोमस्यसुषुतस्यपेयाः । तद्धिहव्यमनुषेगाऽअर्विंददहन्नाहिपिवाँऽइ
 द्रोऽअस्य ॥ आद्रोदंसीवितरंविष्कभायत्संविद्यानश्चिद्विद्यसैमृगंकः । जिगीर्तिमिंद्रोऽअपजगुराणःप्रतिश्वसंतमवंदा
 नवंहन् ॥ अधकृत्वा मघवन्तुभ्यं देवाऽअनुविश्वेऽअददुःसोमपेयं । यत्सूर्यस्यहरितःपतंतीःपुरःसतीरुपराऽएतंशे
 कः+ ॥ २३ ॥ नवयदस्यनवतिचभोगान्त्साकंवज्रेणमघवाविवृश्चत् । अर्चतींद्रमरुतःसधस्येत्रैष्टुभेनवचसाबाधत्
 द्यां+ ॥ सखासख्येऽअपचत्तूर्यमग्निरस्यकृत्वा महिषात्रीशतानि । त्रीसाकमिंद्रोमनुषःसरांसिसुतंपिबद्वृत्रहत्यायसो

(५।२।१५) त्र्ययमेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्योगौरिवीतिरिंद्रः(उशनायदितिपादस्योशनावा) त्रिष्टुप् ।

मं ॥ त्रीयच्छतामहिषाणामघोमास्त्रीसरांसिमघवासोम्यापाः । कारंनविश्वेऽअहंतदेवाभरमिंद्राययदहिंजघानं ॥
 उशनायत्सहस्यैरयातंगृहमिंद्रजुजुवानेभिरश्वैः । वन्वानोऽअत्रसरथययाधकुत्सेनदेवैरवंनोर्हशुष्णं ॥ प्रान्यच्छक्रम
 वृहःसूर्यस्यकुत्सायान्यद्वरिवोयातवेकः । अनासोदस्यैरमृणोवधेननिदुर्योणऽआवृणङ्मध्रवाचः ॥ २४ ॥ स्तोमास
 स्वागौरिवीतेरवर्धन्नरंधयोवैदधिनायपिष्टु । आत्वामजिश्वासख्यायचक्रेपचन्पत्तीरपिवःसोममस्य ॥ नवग्वासःसुत
 सोमासऽइंद्रदशग्वासोऽअभ्यर्चत्यकैः । गव्यंचिदूर्वमपिधानवंतंतंचिन्नरःशशमानाऽअपब्रन् ॥ कथोनुतेपरिचरा
 णिविद्वान्वीर्यामघवन्याचकथं । याचोनुनव्याकृणवःशविष्ट्रेदुतातेविदधेषुब्रवाम ॥ एताविश्वाचकृवाँऽइंद्रभूर्यपरी
 तोजनुषावीर्येण । याचिन्नुवज्रिन्कृणवोदधृष्वान्नतेवर्तातर्विष्याऽअस्तितस्थाः ॥ इंद्रब्रह्मक्रियमाणाजुपस्वयातेशवि
 ष्टनव्याऽअकर्म । वस्त्रेवभद्रासुकृतावसूयूरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षं ॥ २५ ॥ (५।२।१६) केश्यवीरःकोऽअपश्य
 दिंद्रसुखरथमीयमानंहरिभ्यां । योरायावज्रीसुतसोममिच्छन्तदोकोगंतापुरुहूतऽऊती+ ॥ अवाचचक्षुपदमस्यस्व
 रुग्रानिधातुरन्वायमिच्छन् । अपृच्छमन्याँऽउततेमेऽआहुरिंद्रनरोबुधुधानाऽअशेम ॥ प्रनुवयंसुतेयातेकृतानींद्रवा
 मयानिनोजुजोषः । वेददविद्वान्छृणवच्चविद्वान्वहतेयमघवासर्वसेनः ॥ स्थिरंमनश्चकृपेजातऽइंद्रवेपीदेकोयुधयेभू

(५।२।१६) कस्येतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यत्रेयोवभुरिंद्रोत्यानांचतसृणामृणचयैर्द्रादेवतेत्रिष्टुप् ।

यसश्चित् । अश्मानं चिच्छवसादिद्युतो विविदोगवामूर्वमुस्त्रियाणां ॥ परोयत्त्वं परमऽआजनिष्ठाः परावतिश्रुत्यं नाम
 विभ्रत् । अतश्चिदिंद्रादभयंत देवा विश्वाऽअपोऽअजयद्वा संपत्नीः ॥ २६ ॥ तुभ्ये देते मरुतः सुशेवाऽअर्चित्यै सुन्वं
 त्यंधः । अहिमोहानमपऽआशयानं प्रमायाभिर्मायिनैः सक्षदिंद्रः ॥ विष्मृधौ जनुषादानमिन्वन्नहन्गवामघवन्त्संचक्रा
 नः । अत्रादासस्य नमुचेः शिरो यदवर्तयो मनवेगा तु मिच्छन्+ ॥ युजं हि मामकृथाऽआदिदिंद्रशिरो दासस्य नमुचेर्मथा
 यन् । अश्मानं चिच्छ्वर्यं वर्तमानं प्रचक्रिये वरोदसी मरुद्वाः ॥ स्त्रियो हि दासऽआयुधानि च केकिं मां करन्नबलाऽअस्य
 सेनाः । अंतर्ह्यख्यदुभेऽअस्य धेनेऽअथोपप्रैद्युधये दस्युमिंद्रः ॥ समत्रगावो भित्तोनवन्ते हेह वत्सैर्वियुता यदा सन् । सं
 ताऽइंद्रोऽअसृजदस्य शाकैर्यदी सोमासः सुषुताऽअमंदन् ॥ २७ ॥ यदी सोमा बभ्रुधूताऽअमंदन्नरौ रवीदृषभः सादने
 षु । पुरंदरः पपिवाँऽइंद्रोऽअस्य पुनर्गवामददा दुस्त्रियाणां ॥ भद्रमिंद्रशमाऽअग्नेऽअकृन्गवाँ च त्वारिददतः सहस्रा ।
 ऋणं च यस्य प्रयताम धानि प्रत्यग्रभीष्म नृतमस्य नृणां+ ॥ सुपेशं समावसृजं त्यस्तंगवाँ सहस्रैरुशमा सोऽअग्ने । तीव्राऽइंद्र
 मममंदुः सुता सोको व्युष्टौ परितक्म्यायाः ॥ औच्छत्सारात्री परितक्म्यायाँऽअक्रणं च ये राजनि रुशमानां । अत्योनवा
 जीरघुरज्यमानो बभ्रुश्च त्वार्यं सनत्सहस्रा ॥ चतुःसहस्रं गव्यं स्य पश्वः प्रत्यग्रभीष्म रुशमेष्वग्ने । धर्मश्चित्तसः प्रवृजेयऽ

आसीदयस्मयस्तम्वादां मविप्राः ॥ २८ ॥ (५।२।१७) इन्द्रोरथाय प्रवतै कृणोति यमध्यस्थान्मघवावाजयंत । यूथे
 वपश्चो व्युनोति गोपाऽअरिष्टो याति प्रथमः सिषासन् ॥ आप्रद्रव हरिवो माविवेनः पिशंगरातेऽअभिनः सचस्व । नहि
 त्वदिंद्रवस्योऽअन्यदस्त्यमेनाँश्चिज्जनिवतश्चकर्थ ॥ उद्यत्सहः सहस्रऽआजनिष्टदेदिष्टऽइंद्रऽइंद्रियाणि विश्वा । प्राचो
 दयत्सु दुधावन्नेऽअंतर्विज्योतिषा संववृत्त्वत्तमौवः ॥ अनवस्तेरथमश्वायतक्षन्त्वष्टावज्रैः पुरुहूतद्युमंतं । ब्रह्माणऽइंद्रं
 हयंतोऽअकैरवर्धयन्नहये हंतवाऽउ ॥ वृष्णे यत्ते वृषणोऽअकर्मर्चानिंद्रावाणोऽअदितिः सजोषाः । अनश्वासो ये पव
 योरथाऽइंद्रे पिताऽअभ्यवर्तंत दस्यून् ॥ २९ ॥ प्रते पूर्वाणि करणानि वोचं प्रनूतनामघवन्याचकर्थ । शक्तीवो यद्विभरा
 रोदसीऽउभे जयन्नपो मनवेदानुचित्राः ॥ तदिन्द्रते करणं दस्मविप्राहिं यद्गन्नो जोऽअत्रामिमीथाः । शुष्णस्य चित्पारि
 मायाऽअगृभ्णाः प्रपित्वं यन्नपदस्यै रसेधः ॥ त्वमपो यद्वेतुर्वशा यारमयः सुदुधाः पारऽइंद्र । उग्रमया तमवहो हकुत्सं
 संहयद्वा मुशनारंत देवाः+ ॥ इंद्राकुत्सावहमानारथेनावामत्याऽअपिकर्णेव हंतु । निःषीमन्नो धर्मथो निःषधस्थान्म
 धोनो हदो वरथस्तमौसि ॥ वातस्य युक्तान्सुयुजश्चिदश्वान्कविश्चिदेषोऽअजगन्नवस्युः । विश्वेतेऽअत्रमरुतः सखायऽ

(५।२।१७) इन्द्रोरथायेति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो बस्युरिंद्रः (उग्रमया तमित्यादि पादौ कुत्सदैवतौ उशनोदैवतौ वा) नवम्या
 इंद्राकुत्सौ त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.४अ.१

॥ ८ ॥

इंद्रब्रह्माणिताविषीमवर्धन् ॥ ३० ॥ सुरश्चिद्रथं परितक्म्यायां पूर्वकरदुपरंजुवांसं । भरश्चक्रमेतशः संरिणातिपुरो
दधत्सनिष्यतिक्रतुनः ॥ आयंजनाऽअभिचक्षेजगामेंद्रः सखायंसुतसौममिच्छन् । वदन्प्रावाववेदिं भ्रियातेयस्य जीर
मध्वर्यवश्चरति ॥ येचाकनंतचाकनंतनूतेमतीऽअमृतमोतेऽअहंऽआरन् । वावंधियज्यूऽरुततेषु धेह्योजो जनेपुयेपुते
स्यामं ॥ ३१ ॥ (५।२।१८) अर्दरुत्समसृजो विखानित्वमर्णवान्बद्धधानांऽअरम्णाः । महान्तामिद्रपर्वतं वियद्रः
सृजो विधाराऽअवदानवंहन् ॥ त्वमुत्सांऽऽक्रतुभिर्बद्धधानांऽअरहऽऽरुधः पर्वतस्य वज्रिन् । अहिं चिदुग्रप्रयुतं शयानं ज
घन्वांऽइंद्रतविषीमधत्थाः ॥ त्यस्य चिन्महतो निर्मृगस्य वधर्जधानतविषीभिरिंद्रः । यस्य एकऽइदं प्रतिमन्यमानऽआदं
स्मादुन्योऽअजनिष्टतव्यान् ॥ त्यंचिदेषां स्वध्यामदंतमिहोनपातंसुवृधंतमोगां । वृषप्रभर्मादानवस्य भामवज्रैण वज्री
स्मादुन्योऽअजनिष्टतव्यान् ॥ त्यंचिदेषां स्वध्यामदंतमिहोनपातंसुवृधंतमोगां । वृषप्रभर्मादानवस्य भामवज्रैण वज्री
निजधानशुष्णं ॥ त्यंचिदस्य क्रतुभिर्निषत्तममर्मणो विददिदस्य मर्म । यदीं सुक्षत्रप्रभृतामदस्य युयुत्संतं तं मसिहम्येधाः⁺ ॥
त्यंचिदित्थाकल्पयं शयानमसुर्येतमसिवावृधानं । तंचिन्मदानो वृषभः सुतस्योच्चैरिंद्रोऽअपगूर्याजघान ॥ ३२ ॥ उ
द्यदिंद्रो महते दानवाय वधर्यमिष्टसहोऽअप्रतीतं । यदीं वज्रस्य प्रभृतां ददाभविश्वस्य जंतोरधमंचकार ॥ त्यंचिदर्णमधु
पंशयानमसिन्वं व्रमह्याददुग्रः । अपादमत्रं महता वधेन निदुर्योणऽआवृणञ्जृध्रवाचं ॥ कोऽअस्य शुष्मंतविषीवरात्

(५।२।१८) अर्दरुत्समिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यात्रे योगातुर्दिक्षिष्टुप् ।

ऽएको धना भरतेऽअप्रतीतः । इमे चिदस्य जयसो नुदेवीऽइंद्रस्यौजसो भियसा जिहाते ॥ न्यसै देवी स्वाधितिर्जिहीतऽइ
द्राय गानुरुशती वयमे । संयदोजौ युवते विश्वमाभिरनुस्वधा नैक्षितयोनमतं ॥ एकं नुत्वा सत्पतिं पांचं जन्यं जातं शृणो
मियशसं जनेषु । तं मे जगृभ्रऽआशसो न विषंदोषावस्तोर्हवमानासऽइंद्र ॥ एवाहित्वा मृतुथायातयंतं मघाविप्रं भ्योदद
तं शृणोमि । कितै ब्रह्माणौ गृहते सखायो ये त्वाया निदुधुः काममिंद्र ॥ ३३ ॥ इति चतुर्थाष्टकप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

चतुर्थाष्टके सूक्तानि १३० ऋचः १२६९

पंचविंशत्यायेवर्गः ३३ सूक्तानि २४ ऋचः १६८ ॥ त्यागः ॥ अग्नय इदं. १०० विश्वेभ्यो देवेभ्य. अग्नय. ५ इंद्राग्निभ्या.
अग्नय. ६ इंद्राये. ८ उशन इंद्राभ्या. इंद्राये. १७ ऋणं च येद्राभ्या. ४ इंद्राये. ७ इंद्रकुत्सोशनोभ्य. इंद्रकुत्साभ्या. इंद्राये. १६ ॥
इति चतुर्थे प्रथमः ॥

महिदशप्राजापत्यः संवरणो जातशत्रुं न वत्रिष्टुबंतैयस्तेष्टौ प्रभूवसुरांगिरसः पंचयंतं स आगमत्पट् नृतीया जगतीं सं
भानुना पंचात्रिंशोरानुष्टुभैयदिद्रपंचयंतं मायाहिनवज्युष्णिगाद्यंत्यानुष्टुम्मध्ये च सा सौरी तदा दीतिहासः स्तु
तिकर्मत्वादत्रिरेव देवः को नु विंशतिर्वैश्वदेवं वैतत्पोळश्याद्यतिजगत्यावंत्यै कपदाप्रशंतमाव्यनैकादशीरौद्राधेन

मंडलं ५

अनु. २

॥ ८ ॥

वरुयूनैतयोरुपांत्यैकपदांतप्रलथापंचोनाकाश्यपोवत्सारोन्येचक्रषयोदृष्टलिंगाद्वित्रिष्टुबंतविदाएकादशसदाष्ट
णोहयोष्टौप्रतिक्षत्रौत्योद्वचोदेवपत्नीस्तवोत्यात्रिष्टुपद्वितीयाच ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (५।३।१) महिमहेतवसेदीध्येननिद्रायेत्थातवसेऽतर्व्यान् । योऽअस्मैसुमतिंवाजसातौस्तु
तोजनेसमर्थश्चिकेत ॥ सत्वंनऽइंद्रधियसानोऽअकंहरीणांवृषन्योक्रमश्रेः । याऽइत्थामघवन्ननुजोषवक्षोऽअभिप्रायः
संक्षिजनान् ॥ नतेतऽइंद्राभ्यं१स्मदृष्वायुक्तासोऽअब्रह्मतायदसन् । तिष्ठारथमधितंवन्नहस्तारश्मिदैवयमसेस्वश्वः ॥
पूरुयत्तऽइंद्रसंत्युक्तागवैचकर्थोर्वरासुयुधन् । तत्क्षेसूर्यायचिदोक्तस्विवृषासमत्सुदासस्यनामचित् ॥ वयंतेतऽइं
द्वयेचनरःशर्धौजज्ञानायाताश्चरथाः । आस्मान्जगम्यादहिशुष्मसत्त्वाभगोनहव्यःप्रभृथेषुचारुः ॥ १ ॥ पृषक्षेण्यमिं
द्वत्वेह्योजोनृगानिचनृतमानोऽअमर्तः । सनऽएनौवसवानोरयिंदाःप्रार्यःस्तुषेतुविमघस्यदानं ॥ एवानऽइंद्रोतिभि
रवपाहिगृणतःशूरकारुन् । उतत्वचंददतोवाजसातौपिप्रीहिमध्वःसुषुतस्यचारोः ॥ उतत्येमापौरुकुत्स्यस्यसुरेस्त्रस
दस्योहिरणिनोरराणाः । वहंतुमादशश्येतासोऽअस्यगैरिक्षितस्यक्रतुभिर्नुसंश्रे ॥ उतत्येमामारुताश्वस्यशोणाःक्रत्वा
मघासोविदथस्यरातौ । सहस्रामेच्यवतानोददानऽआनूकमर्योवपुषेनार्चत् ॥ उतत्येमाध्वन्यस्यजुष्टालक्ष्मण्यस्यसुरु

(५।३।१) महिमहइतिदशर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रस्त्रिष्टुप ।

चोयतानाः । महारायःसंवरणस्यऽऋषेर्द्विजंनगावःप्रयताऽअपिगमन् ॥ २ ॥ (५।३।२) अजातशत्रुमजरास्वर्वत्य
नुस्वधामितादस्ममीयते । सुनोतनपचंतब्रह्मवाहसेपुरुष्टुतायप्रतरंदधातन ॥ आयःसोमेनजठरमपिप्रतामंदतमघवा
मध्वोऽअंधसः । यदीमृगायहंतवेमहावधःसहस्रभृष्टिमुशनावधंयमत् ॥ योऽअस्मैग्रंसऽउतवायऽऊधनिःसोमंसुनो
तिभवंतिद्युमांऽअहं । अपापशक्रस्तनुष्टिमूहतितनूशुभ्रंमघवायःकवासुखः+ ॥ यस्यावधीत्पितरंयस्यमातरंयस्यश
क्रोभ्रातरंनतऽईषते । वेतीद्वस्यप्रयतायतंकुरोनकित्विषादीपतेवस्वऽआकुरः+ ॥ नपंचभिर्दशभिर्द्वष्टारभंनासुन्व
तासचतेपुप्यताचन । जिनातिवेदमुयाहंतिवाधुनिरादेवयुंभजतिगोमतिव्रजे+ ॥ ३ ॥ वित्वक्षणःसमृतौचक्रमास
जोसुन्वतोविषुणःसुन्वतोवृधः । इंद्रोविश्वस्यदमिताविभीषणोयथावशनंयतिदासुमार्यः ॥ समीपणेरजतिभोजनंमु
पेविदाशुषैभजतिसूनरंवसु । दुर्गेचनध्रियतेविश्वऽआपुरुजनोयोऽअस्यतविषीमचुकुधत् ॥ संयजनौसुधनौविश्वश
र्धसाववेदिंद्रौमघवागोषुशुभ्रिषु । युजंह्य१न्यमकृतप्रवेपन्युर्दीगव्यंसृजतेसत्त्वभिर्धुनिः ॥ सहस्रसामाग्निवेशिगृणी
षंशत्रिमघऽउपमांकेतुमर्यः । तस्माऽआपःसंयतःपीपयंततस्मिन्क्षत्रमभवत्त्वेषमस्तु ॥ ४ ॥ (५।३।३) यस्तेसाधिष्ठो

(५।३।२) अजातशत्रुमितिनवर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रो जगत्यात्रिष्टुप । (५।३।३) यस्तेसाधिष्ठइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यां
गिरसःप्रभूवसुरिंद्रोनुष्टुबंत्यापक्तिः ।

वसऽइन्द्रकृतुष्टमाभर । अस्मभ्यंचर्षणीसहंसस्त्रिवाजेषुदुष्टरं ॥ यदिद्रतेचतस्रोयच्छूरसंतितिचः । यद्वापंचक्षितीना
मवस्तसुनऽआभर ॥ आतेवोवरेण्यवृषन्तमस्यहमहे । वृषजूतिर्हिजज्ञिषऽआभूभिरिंद्रतुर्वणिः ॥ वृषाह्यसिराधसे
जज्ञिषेवृष्णिंतेशवः । स्वक्षत्रतेधुषन्मनःसत्राहमिंद्रपौस्थं ॥ त्वंतमिंद्रमत्यममित्रयंतमद्रिवः । सर्वरथाशतक्रतोनि
हिशवसस्पते ॥ ५ ॥ त्वामिंद्रव्रहन्तमजनासोवृक्तबहिषः । उग्रपूर्वाषुपूर्वहवैतेवाजसातये ॥ अस्माकमिंद्रदुष्टरं
रोयावानमाजिषु । सयावानंधनैधनेवाजयंतमवारथं ॥ अस्माकमिंद्रेहिंनोरथमवापुरंध्या । वयंशविष्टवार्यदिविश्च
वोदधीमहिद्विस्तोममनामहे ॥ ६ ॥ (५।३।४) सऽआगमदिंद्रोयोवसूनांचिकेतदातुं दामनोरयीणां । धन्वचरो
नवंसंगस्तृषाणश्चक्रमानःपिबतुदुग्धमंशुं ॥ आतेहनृहरिवःशूरशिप्रेरुहत्सोमोनपर्वतस्यपृष्ठे । अनुत्वारजज्ञवतो
हिन्वन्गीभिर्मंदेमपुरुहूतविश्वे ॥ चक्रनवृत्तंपुरुहूतवेपतेमनोभियामेऽअमतेरिदद्रिवः । रथादधित्वाजरितासदवृध
कुविभ्रुस्तौषन्मघवन्पुरुवसुः ॥ एषग्रावैवजरितातऽइंद्रेयतिवाचंबृहदाशुषाणः । प्रसव्येनमघवन्यंसिरायःप्रदक्षिणि
द्धरिवोमाविवैनः ॥ वृषात्वावृषणंवर्धतुद्यौवृषावृषभ्यांवहसेहरिभ्यां । सनोवृषावृषरथःसुशिप्रवृषक्रतोवृषावज्रिन्भ
रेधाः ॥ योरोहितौवाजिनौवाजिनीवान्त्रिभिःशतैःसचमानावदिष्ट । यूनेसमस्मैक्षितयोनमंतांश्रुतरथायमरुतोदुवो

(५।३।४) सआगमदितिषट्चस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रभूवसुरिंद्रस्त्रिष्टुप्तृतीयाजगती ।

या ॥ ७ ॥ (५।३।५) संभानुनायततेसूर्यस्याजुहानोघृतपृष्ठःस्वंचाः । तस्माऽअमृधाऽउषसोव्युच्छान्यऽइंद्रा
यसुनवामेत्याह ॥ समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णबहियुक्तग्रावासुतसोमोजराते । ग्रावाणोयस्येषिरंवदंत्ययदध्वर्युहविषाव
सिंधुं ॥ वधूरियंपतिमिच्छत्येतियऽईवहातेमहिषीमिषिरां । आस्यश्रवस्याद्रथऽआचघोषात्पुरुसहस्रापरिवन्याते ॥
नसराजाव्यथतेयस्मिन्निद्रस्तीर्णसोमंपिबतिगोसंखायं । आसत्वनैरजतिर्हतिवृत्रक्षेतिक्षितीःसुभगोनामपुण्यन् ॥ पु
प्यात्क्षेमेऽअभियोगेभवात्युभेवृतौसंयतीसंजयाति । प्रियःसूर्यप्रियोऽअग्राभवातियऽइंद्रायसुतसोमोददाशत् ॥ ८ ॥
(५।३।६) उरोष्टऽइंद्राधसोविभ्वीरातिःशतक्रतो । अधानोविश्वचर्षणेद्युम्नासुक्षत्रमंहय ॥ यदीमिंद्रश्च
वाय्यमिषंशविष्टदधिषे । पप्रथेदीर्घश्रुत्तमंहिरण्यवर्णदुष्टरं ॥ शुष्मासोयेतैऽअद्रिवोमेहनाकेतसापः । उभादेवात्र
भिष्टयेदिवश्चमश्चराजथः ॥ उतो नोऽअस्यकस्यचिद्वक्षस्यतववृत्रहन् । अस्मभ्यंनृम्णमाभरास्मभ्यंनृमणस्यसे ॥
नूतऽआभिरभिष्टिभिस्तवशमंन्धतक्रतो । इंद्रस्यामसुगोपाःशूरस्यामसुगोपाः ॥ ९ ॥ (५।३।७) यदिद्रचित्र
मेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नोविदद्वसऽउभयाहस्त्याभर ॥ यन्मन्यसेवरेण्यमिंद्रद्युक्षंतदाभर । विद्याम

(५।३।५) संभानुनेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रस्त्रिष्टुप्तृतीयाजगती । (५।३।६) उरोष्टइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रोनुष्टुप् । (५।३।७) यदिद्रेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रोनुष्टुप् ।

तस्यतेव्यमकूपारस्यदावने ॥ यत्तेदित्सुप्रराध्यमनोऽस्तिश्रुतबृहत् । तेनदृष्टाचिदद्रिवऽआवाजदर्षिसातये ॥
 मंहिष्ठवोमघोनांराजानंचर्षणीनां । इंद्रमुपप्रशस्तयेपूर्वाभिर्जुषेगिरः ॥ अस्माऽइत्काव्यंवचऽउक्थमिन्द्रायशंस्यं ।
 तस्माऽउब्रह्मवाहसेगिरोवर्धत्यत्रयोगिरःशुभंत्यत्रयः ॥ १० ॥ (५।३।८) आयाह्यद्रिभिःसुतंसोमंसोमपतेपिब ।
 वृषंभिद्रवृषंभिर्वृत्रहंतम ॥ वृषाग्रावावृषामदोवृषासोमोऽअयंसुतः । वृषंभिद्र० ॥ वृषात्वावृषणंहवेवजिन्वित्राभिरू-
 तिभिः । वृषंभिद्र० ॥ ऋजीषीवृजीवृषभस्तुराषादच्छुम्भीराजावृत्रहासोमपावा । युक्त्वाहरिभ्यामुपयासदवाड्मा-
 ध्यंदिनेसर्वनेमत्सदिन्द्रः ॥ यत्त्वासूर्यस्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः । अक्षेत्रविद्यथामुग्धोभुवनान्यदीधयुः ॥ ११ ॥
 स्वर्भानोरधयदिन्द्रमायाऽअवोदिवोवर्तमानाऽअवाहन् । गृहंसूर्यतमसापत्रतेनतुरीयेणब्रह्मणाविन्दत्रिः ॥ मामामि-
 मंतवसंतमत्रऽइस्याद्गुग्धोभियसानिगारीत् । त्वमित्रोऽअसित्यराधास्तौमेहावतंवर्णश्चराजा ॥ ग्राव्णोब्रह्मायुयु-
 जानःसंपर्यन्कीरिणादिवात्रमसोपशिक्षन् । अत्रिःसूर्यस्यदिविचक्षुराधात्स्वर्भानोरपमायाऽअघुक्षत् ॥ यंवैसूर्यस्वर्भा-
 नुस्तमसाविध्यदासुरः । अत्रयुस्तमन्वाविन्दन्नह्यन्वेऽअशक्नुवन् ॥ १२ ॥ (५।३।९) कोनुवांमित्रावरुणावृताय

(५।३।८) आयाहीतिनवर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिःआद्यानांचतसृणामिन्द्रःपंचम्याःसूर्यःषष्ठ्यादिचतसृणामत्रिदेवता आद्यास्तिस्रउष्णिहःपंच-
 म्यंत्येऽनुष्टुभौशिष्टास्त्रिष्टुभः । (५।३।९) कोनुवामितिर्विशत्यृचस्यसूक्तस्यभौमोत्रिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुषोडशीसप्तदशयवतिजगत्यावत्यैकपदा ।

न्दिवोवामहःपाधिवस्यवादे । ऋतस्यवासदसित्रासीथानोयज्ञायतेवापशुषोनवाजान् ॥ तेनोमित्रोवरुणोऽअर्यमायु-
 रिन्द्रऽऋभुक्षामरुतोऽजुषंत । नमोभिर्वायेदधतेसुवृक्तिस्तोमैरुद्रायमीहृषेसजोषाः ॥ आवांयेष्टाश्विनाहुवध्यवातस्यप-
 त्मत्रध्यस्यपुष्टौ । उतवादिवोऽअसुरायमन्मप्रांधासीवयज्यवेभरध्वं ॥ प्रसक्षणोदिव्यःकण्वहोतात्रितोदिवःमजोषा-
 वातोऽअग्निः । पूषाभगःप्रभृथेविश्वभोजाऽआजिनजंगमुराश्वश्वतमाः ॥ प्रवोरयियुक्ताश्वभरध्वंरायऽएषेवसेदधी-
 तधीः । सुशेवऽएवैरौशिजस्यहोतायेवऽएवामरुतस्तुराणां ॥ १३ ॥ प्रवोवायुरंधयुजंकृणुध्वंप्रदेवंविप्रपनितारम-
 कैः । इषुध्ववऽऋतसापःपुरंधीर्वस्वीनोऽअत्रपत्नीराधियेधुः ॥ उपवऽएषेवद्येभिःशूषैःप्रयह्नीदिवश्चितयंद्भिरकैः । उ-
 षासानकाविदुषीवविश्वमाहावहतोमर्त्याययज्ञं ॥ अभिवोऽअचेपोष्यावतोनुवास्तोष्पतित्वष्टारंररणः । धन्यास-
 जोषाधिषणानमोभिर्वनस्पतांऽरोषधीरायऽएषे ॥ तुजेनस्तनेपर्वताःसंतुस्वैतवोयेवसवोनवीराः । पनितऽआप्त्योयज-
 तःसदानोवर्धान्नःशंसनयोऽअभिष्टौ ॥ वृणोऽअस्तोषिभूम्यस्यगर्भत्रितोनपातमपांसुवृक्तिः । गृणीतेऽअग्निरेतरीनशु-
 षैःशोचिष्केशोनिरिणातिवना ॥ १४ ॥ कथामहेरुद्रियायब्रवामकद्रायेचिकितुषेभगाय । आपऽओषधीरुतनोवंतु

(भेदपक्षे-मित्रावरुणौ १ विश्वेदेवाः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः १ मरुतः १ विश्वेदेवाः १ उषासानक्ते १ विश्वेदेवाः २ अग्निः १ विश्वेदेवाः २ मरुतः १ विश्वेदेवाः १ भूमिः १ विश्वेदेवाः ३ भूमिः १ विश्वेदेवाः १ एवं २० ।

द्यौर्वनागिरयोवृक्षकेशाः ॥ शृणोतुनऽऊर्जापतिर्गिरःसनभस्तरयीयाँऽइषिरःपरिज्मा । शृण्वंत्वापुःपुरोनशुभ्राःपरिस्त्रु
चौबबृहणस्याद्रैः ॥ विदाचिन्नुमहांतोयेवऽएवाब्रवामदस्मावार्यदधानाः । वयश्चनसुभ्वऽआवयंतिक्षुभामर्तमनुय
तंवधुक्तेः+ ॥ आदैव्यानिपाथिवानिजन्मापश्चाच्छासुमखायवोचं । वर्धतांद्यावोगिरश्चंद्राग्राऽउदावर्धतामभिषाता
ऽअर्णीः ॥ पदेपदेमेजरिमानिधायिवरूत्रीवाशक्रायापायुभिश्च । सिषक्तुमातामहीरसानःस्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्तऽऋजु
वनिः ॥ १५ ॥ कथादाशेमनमसासुदानूनेव्यामरुतोऽअच्छौक्तौप्रश्रवसोमरुतोऽअच्छौक्तौ । मानोर्हिर्बुध्नोरिषेधा
दस्माकंभूदुपमातिवनिः ॥ इतिचिन्नुप्रजायैपशुमत्यैदेवासोवनतेमत्यैवऽआदेवासोवनतेमत्यैवः । अत्राशिवांतन्वो
धासिमस्याजरांचिन्मेनिर्ऋतिर्जगसीत ॥ तांवादेवाःसुमतिमूर्जयंतीमिषमश्यामवसवःशसागोः । सानःसुदानुर्मृळयं
तीदेवीप्रतिद्वैतीसुवितार्यगम्याः ॥ अभिनऽइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुध्न्योवागृणातु । उर्वशीवाबृहद्विवागृणाना
भ्यूष्वानाप्रभृत्स्यायोः+ ॥ सिषक्तुनऽऊर्जव्यस्यपुष्टेः+ ॥ १६ ॥ (५।३।१०) प्रशंतमावरुणंदीधितीगीमित्रंभग
मर्दितिनूनमश्याः । पृषद्योनिःपंचहोताशृणोत्वतूर्तपंथाऽअसुरोमयोभुः+ ॥ प्रतितेस्तोममर्दितिर्जगृभ्यात्सुनूनमा

(५।३।१०) प्रशंतमेत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिभिश्चेदेवाःएकादश्यारुद्रस्त्रिष्टुप्सप्तदश्येकपदा । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः २ सविता १
इंद्रः १ विश्वेदेवाः १ इंद्रः १ बृहस्पतिः ३ मरुतः १ रुद्रः १ विश्वेदेवाः १ पर्जन्यः २ मरुतः १ विश्वेदेवाः २ अश्विनौ १ एवं १८) ।

ताहृद्यंसुशेवं । ब्रह्मप्रियंदेवहितंयदस्त्यहंमित्रेवरुणेयन्मयोभु+ ॥ उदीरयकवितमंकवीनामुनत्तैनमभिमध्वाघृतेन ।
सन्तोवसूनिप्रयताहितानिचंद्राणिदेवःसवितासुवाति ॥ समिंद्रणोमनसानेपिगोभिःसंसूरिभिर्हरिवःसंस्वस्ति । संब्रह्म
णादेवहितंयदस्तिसंदेवानांसुमत्यायज्ञियानां ॥ देवोभगःसवितारायोऽअंशऽइंद्रोवृत्रस्यसंजितोधनानां । ऋभुक्षा
वाजऽउतवापुरंधिरवतुनोऽअमृतासस्तुरासः ॥ १७ ॥ मरुत्वतोऽअप्रतीतस्यजिष्णोरजूर्यतःप्रब्रवामाकृतानि । नते
पूर्वमघवन्नापरासोनवीर्यंनूतनःकश्चनार्प ॥ उपस्तुहिप्रथमंरत्नधेयंबृहस्पतिसनितारंधनानां । यःशंसतेस्तुवतेशंभ
विष्ठःपुरुवसुरागमज्जोह्वानं ॥ तवोतिभिःसचमानाऽअरिष्टाबृहस्पतेमघवानःसुवीराः । येऽअश्वदाऽउतवासंतिगो
दायेवस्त्रदाःसुभगास्तेषुरायः ॥ विसर्माणंकृणुहिवित्तमेषांयेभुंजतेऽअपृणंतोनऽउक्थैः । अप्रव्रतान्प्रसवेवावृधानान्ब्र
ह्मद्विषःसूर्याद्यावयस्व ॥ यऽओहतेरक्षसोदेववीतावचकेभिस्तमरुतोन्यात । योवःशमीशशमानस्यनिदात्तुच्छया
न्कामान्करतेसिष्विदानः+ ॥ १८ ॥ तमुष्टुहियःस्विषुःसुधन्वायोविश्वस्यक्षयतिभेषजस्य । यक्ष्वामहेसांमनसायंरु
द्रंनमोभिर्देवमसुरंदुवस्य ॥ दमूनसोऽअपसोयेसुहस्तावृष्णःपत्नीर्नद्योविभ्रतृष्टाः । सरस्वतीबृहद्विबोतराकादशस्य
तीर्विरवस्यंतुशुभ्राः+ ॥ प्रसूमहेसुशरणायमेधागिरिभरेनव्यसींजायमानां । यऽआहनादुहितुर्वक्षणासुरूपाभिर्नानोऽ
अकृणोदिदंनः ॥ प्रसुष्टुतिःस्तनयंतंरुवंतमिळस्पतिंजरितनूनमश्याः । योऽअब्दिमाँऽउदनिमाँऽइयतिप्रविद्युतारोदं

सीऽऽश्ममाणः ॥ एषःस्तोमोमारुतंशर्धोऽअच्छारुद्रस्यसूनूर्युवन्यूरुदश्याः । कामोरायेहवतेमास्वस्त्युपस्तुहिपृषदश्वां
 ऽअयासः ॥ प्रैषःस्तोमःपृथिवीमंतरिक्षंवनस्पतींऽरोषधीरायेऽअश्याः । देवोदैवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदु
 र्मतौधात् ॥ उरौदैवाऽअनिबाधेस्याम ॥ समश्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहतमोतवीरा
 नाविश्वान्यमृतासौभंगानि ॥ १९ ॥ (५।३।११) आधेनवःपर्यसातूर्ण्यर्थाऽअमर्धतीरुपनोयंतुमध्वा । महोराये
 बृहतीःसप्तविप्रोमयोभुवोजरिताजोहवीति ॥ आसुष्टुतीनमसावर्तयध्वैद्यावावाजायपृथिवीऽअमृध्रे । पितामाताम
 धुवचाःसुहस्ताभरेभरेनोयशसावविष्टां ॥ अध्वर्यवश्चक्रवांसोमधूनिप्रवायवेभरतचारुशुक्रं । होतैवनःप्रथमःपाह्यस्य
 देवमध्वोररिमातेमदाय ॥ दशक्षिपोयुंजतेबाहूऽअद्रिंसोमस्ययाशमितारासुहस्ता । मध्वोरसंसुगभस्तिगिरिष्ठांचनि
 श्वदहुदुहेशुक्रमंशुः⁺ ॥ असावितेजुजुषाणायसोमःऋत्वेदक्षायबृहतेमदाय । हरिरथेसुधुरायोगेऽअर्वागिंद्रप्रियाकृ
 णुहिहूयमानः ॥ २० ॥ आनोमहीमरमंतिसजोषाग्नादेवीनमसारातहव्यां । मधोर्मदायबृहतीमृतज्ञामाग्रेवहपथि
 भिर्देवयानैः ॥ अंजंतिर्यप्रथयंतोनविप्रवपावतंनानिनातपैतः । पितुर्नपुत्रऽउपसिप्रेष्ठऽआघर्मोऽअग्निमृतयन्नसादि ॥

(५।३।११) आधेनवइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिविश्वेदेवास्त्रिष्टुषोडश्येकपदाविराट् (भेदपक्षे—नदी १ द्यावापृथिवी १ वायुः १
 सोमः १ इंद्रः १ अग्निः १ घर्मः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः २ सरस्वती १ बृहस्पतिः १ अग्निः ३ विश्वेदेवाः १ अश्विनौ १ एवं १७) ।

अच्छामहीबृहतीशंतमागीदूतोनगत्वश्विनाहुवध्वै । मयोभुवांसरथायातमर्वागंतंनिधिधुरमाणेर्ननाभि ॥ प्रतव्यं
 सोनमऽउक्तिरुरस्याहंपूष्णऽउतवायोरदिक्षि । यारार्धसाचोदितारामतीनांयावाजस्यद्रविणोदाऽउतत्मन्⁺ ॥ आनामं
 भिमरुतोवक्षिर्विश्वानारूपेभिर्जातवेदोहुवानः । यज्ञगिरोजरितुःसुष्टुतिचविश्वेगंतमरुतोविश्वेऽऊती⁺ ॥ २१ ॥ आ
 नोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वतीयजतागंतुयज्ञं । हवदैवीजुजुषाणाघृताचीशग्मानोवाचमुशतीशृणोतु ॥ आवेधसं
 नीलपृष्ठंबृहतंबृहस्पतिसदनेसादयध्वं । सादद्योनिंदमऽआदींदिवांसंहिरण्यवर्णमरुषंसपेम ॥ आधर्णसिर्बृहद्विरोररा
 णोविश्वेभिर्गत्वोमभिर्हुवानः । ग्रावसान्ऽओषधीरमृध्रस्त्रिधातुशंगोवृषभोवयोधाः⁺ ॥ मातुष्पदेपरमेशुक्रऽआयो
 विपन्यवोरास्पिरासोऽअगमन् । सुशेव्यंनमसारातहव्याःशिशुमृजंत्यायवोनवासे⁺ ॥ बृहद्वयोबृहतेतुभ्यमग्नेधिया
 जुरोमिथुनासःसंचंत । देवोदैवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदुर्मतौधात् ॥ उरौदैवाऽअनिबाधेस्याम ॥ सम
 श्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभंगानि ॥ २२ ॥ (५।३।१२)
 तंप्रत्यथापूर्वथाविश्वधेमथाज्येष्ठतातिबहिर्षदस्वविंदं । प्रतीचीनंवृजनंदोहसेगिराशुंजयंतमनुयासुवर्धसे ॥ श्रियेसुह

(५।३।१२) तंप्रत्यथेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारोविश्वेदेवाजगत्स्येद्वेत्रिष्टुभौ (भेदपक्षे—इंद्रः २ अग्निः १ सूर्यः १
 अग्निः १ विश्वेदेवाः १ सूर्यः १ अग्निः १ सूर्यः २ विश्वेदेवाः २ सुतंभरः १ अग्निः २ एवं १५) ।

शीरुपरस्ययाःस्वर्विरोचमानःकुकुभामचोदते । सुगोपाऽअसिनदभायसुकृतोपरोमायाभिर्ऋतऽआसनामते ॥ अत्यं
हविःसंचतेसञ्चधातुचारिधगातुःसहोतासहोभरिः । प्रसर्त्तानोऽअनुबर्हिर्षषाशिर्गुर्मध्येयुवाजरोविस्नुहाहितः⁺ ॥ प्र
वऽएतेसुयुजोयामभिष्टयेनीचीरुम्पैयम्यऽऋतावृधः । सुयंतुभिःसर्वशासैरभीशुभिःक्रिविर्नामानिप्रवणेमुषायति ॥
संजभुराणस्तर्हभिःसुतेगृभंवयाकिनैचित्तगर्भासुसुस्वरुः । धारवाकेष्वृजुगाथशोभसेवर्धस्वपक्षीरभिजीवोऽअध्वरे⁺
॥ २३ ॥ यादगेवददृशेतादृगुच्यतेसंच्छाययादधरेसिधयाप्स्वा । महीमस्मभ्यंमुरुषामुरुजयोबृहत्सुवीरमनपच्युतं
सहः ॥ वेत्यग्रुर्जनैवान्वाऽअतिस्पृधःसमर्यतामनसासूर्यःकविः । घंसंरक्षंतंपरिविश्वतोगयमस्माकंशर्मवनवत्स्वाव
सुः ॥ ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतुनऽऋषिस्वरंचरतियासुनामते । याददिमन्धायितमपस्ययाविदद्यऽउस्वयंवहंतसोऽ
अरंकरत् ॥ समुद्रमासामवतस्थेऽअग्रिमानरिग्यतिसर्वनंयस्मिन्नायता । अत्रानहादिकवणस्यरेजतेयत्रामतिविद्यतं
पूतबंधनी ॥ सहिक्षत्रस्यमनसस्यचित्तिभिरेवावदस्ययजतस्यसधैः । अवत्सारस्यस्पृणवामरण्वभिःशर्विष्ठंवाजंविदुषा
चिदर्थं ॥ २४ ॥ इयेनऽआसामदितिःकक्ष्योऽमदोविश्ववारस्ययजतस्यमायिनः । समन्यमन्यमर्थयत्येतवेविदुर्विषा
णंपरिपानमंतिते⁺ ॥ सदापृणोयजतोविद्विषौवधीद्वाहुवृकःश्रुतवित्तयौवःसचा । उभासवराप्रत्येतिभातिचयदीग
णंभजतेसुप्रयावभिः ॥ सुतंभरोयजमानस्यसत्पतिविश्वांसामूधःसधियामुदंचनः । भरद्वेनूरसवच्छिश्रियेपयानुब्र

वाणोऽअधेतितनस्वपन्⁺ ॥ योजागारतमृचःकामयंतयोजागारतमुसामानियंति । योजागारतमयंसोमऽआहतवाह
मस्मिसख्येन्योकाः ॥ अग्निर्जागारतमृचःकामयंतैर्जिर्जागारतमुसामानियंति । अग्निर्जागारतमयंसोमऽआहतवाह
मस्मिसख्येन्योकाः ॥ २५ ॥ (परिशिष्टं ॥ जागर्षित्वंभुवनेजातवेदोजागर्षियत्रयजतेहविष्मान् । इदंहविःश्रद्धा
नोजुहोमितेनपासिगुह्यंनामगोनी ॥ (५।४।१) विदादिवोविष्यन्नद्रिमुकथैरायत्याऽउषसोऽअर्चिनोगुः । अपावृ
तत्रजिनीरुत्स्वर्गाद्विदुरोमानुषीदेवऽआवः ॥ विसूर्योऽअमर्तिनश्रियंसादोर्वाद्भवांमाताजानतीगात् । धन्वर्णसोनद्यः
खादोऽअर्णाःस्थूणैवसुमिताहंहतद्यौः⁺ ॥ अस्माऽउक्थायपर्वतस्यगर्भोमहीनाजनुषेपूर्याय । विपर्वतो जिहीतसा
धतद्यौराविवांसंतोदसयंतभूमं ॥ सूक्तेभिर्वोवचोभिर्देवजुष्टैर्द्वान्वं१ग्रीऽअवसेहुवधै । उक्थेभिर्हिष्माकवयःसुय
ज्ञाऽआविवांसंतोमरुतोयजति ॥ एतोन्वं१द्यसुध्योऽभवामप्रदुच्छुनामिनवामावरीयः । आरेद्वेषांसिसनुतदधामा
यामप्रांचोयजमानमच्छ ॥ २६ ॥ एताधियंकृणवामासखायोपयामाताऽऋणुतव्रजंगोः । ययामनुर्विशिशिप्रंजिगाय
ययावणिग्वंकुरापापुरीषं ॥ अनूनोदत्रहस्तयतोऽअद्रिरार्चन्येनदशमासोनवग्वाः । ऋतयतीसरमागाऽअविंद्विश्वा

(५।४।१) विदादिवइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसदापृणोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदपक्षे-इंद्रसूर्यौ १ विश्वेदेवाः २ इंद्राग्नी १ विश्वेदेवाः
६ आपः १ एवं ११ । अत्रसूक्तेसदापृणर्षेयजतइत्यादिलिंगोक्तऋषिभिःसमुच्चयइतिकेचित्) ।

श्रवस्.
अ.४अ.२
॥१५॥

निसत्यांगिराश्चकार ॥ विश्वेऽस्याव्युषिमाहिनायाः संयद्भोभिरांगिरसोनवैत । उत्सऽआसांपरमेसधस्थऽऋतस्यपथा
सरमाविदद्वाः+ ॥ आसूर्योयातुससाश्वःक्षेत्रंयदस्योर्वियादीर्घयाथे । रघुःश्येनःपतयदंधोऽअच्छायुवाकविदीदय
द्रोषुगच्छन् ॥ आसूर्योऽअरुहच्छुक्रमणोयुक्तयद्धरितोवीतपृष्ठाः । उद्गाननावमनयंतधीराऽआशृण्वतारापोऽअर्वा
गतिष्ठन् ॥ धियवोऽअप्सुदधिषेस्वर्षीययातरन्दशमासोनवग्वाः । अयाधियास्यामदेवगोपाऽअयाधियातुतुर्यामा
त्यंहः ॥ २७ ॥ (५।४।२) हयोनविद्वाँऽअयुजिस्वयंधुरितांवहामिप्रतरणीमवस्युव । नास्यावश्मिचिमुचंनावृतं पु
नर्विद्वान्पथःपुरऽएतऽऋजुनैषति ॥ अग्नऽइंद्रवरुणमित्रदेवाःशर्धःप्रयंतमारुतोतविष्णो । उभानासत्यारुद्रोऽअध
माःपूषाभगःसरस्वतीजुषंत ॥ इंद्राग्नीमित्रावरुणादितिस्वःपृथिवीद्यामरुतःपर्वताँऽअपः । हुवेविष्णुपूषणं ब्रह्मणस्प
तिंभगंनुशंसंसवितारंमृतये ॥ उतनोविष्णुरुतवातोऽअसिधोद्रविणोदाऽउतसोमोमयस्करत् । उतऽऋभवऽउतराये
नोऽअश्विनोतत्वष्टोतविभ्वानुमंसते ॥ उतत्यन्नोमारुतंशर्धऽआगमद्विक्षयंयजतंबहिरासदे । बृहस्पतिःशर्मपूपोत
नोयमद्वरुणोमित्रोऽअर्यमा+ ॥ उतत्येनःपर्वतासःसुशस्तयःसुदीतयोनद्यस्त्रामणेभुवन् । भगोविभक्ताश

(५।४।२) हयोनेत्यष्टचस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिक्षत्रोविश्वेदेवाजगतीसप्तम्यष्टम्योर्देवपत्न्यःद्वितीयांत्ये त्रिष्टुभौ । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ६
देवपत्न्यः २ एवं ८) ।

वसावसागमदुरुच्यचाऽअदितिःश्रोतुमेहवै ॥ देवानांपत्नीरुशतीरवंतुनःप्रावंतुनस्तुजयेवाजसातये । याःपार्थिवा
सोयाऽअपामपिब्रतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत ॥ उतग्राव्यंतुदेवपत्नीरिंद्राण्यग्नीमय्यश्विनीराट् । आरोदंसीवरु
णानीशृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऋतुर्जनीनां ॥ २८ ॥ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

षड्विंशत्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १४ ऋचः १४६ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ५२ सूर्याये. अत्रय. ४ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३०
[भे. प. मित्रावरुणाभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अधिभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. उपासानक्ताभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २
अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. भूम्याइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ भूम्याइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सवित्र. इंद्राये.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. बृहस्पतय. ३ मरुद्भ्य.] रुद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५६ [भे. प. विश्वेभ्यो. पर्जन्याये. २ मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य.
२ अधिभ्या. नद्याइ. द्यावापृथिवीभ्या. वायव. सोमाये. इंद्राये. अग्नय. घर्माये. अधिभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ सरस्वत्या. बृहस्पतय.
अग्नय. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अधिभ्या. इंद्राये. २ अग्नय. सूर्याये. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्याये. अग्नय. सूर्याये. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. २
सुतंभराये. अग्नय. २ इंद्रसूर्याभ्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ इंद्राग्निभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६ अद्भ्य. विश्वे. ६] देवानांपत्नीभ्य. २ ॥
इतिचतुर्थेद्वितीयः ॥

प्रयुजतीसप्तप्रतिरथःकदुपंचप्रतिभानुर्जागतं देववःप्रतिभोत्यातृणपाणिर्विश्वःस्वस्त्यात्रेयःपंकत्यंतमग्रेपंचोनां
चतुर्थ्यैर्द्रवायवीवायव्यैर्कैर्द्रवायव्यैश्चतस्रोगायत्र्यःपलुष्णिहस्तिस्त्रो जगत्यस्त्रिष्टुभोर्वांत्ये अनुष्टुभौप्रदयावाश्व

मंडलं ५
अनु. ४

॥१५॥

ज्यूनाश्यावाश्वोमारुतंहतत्पंक्तिः षष्ठ्यं त्येचकोवेदषोळशंककुब्जहृत्यनुष्टुप्पुरजणिक्कुस्तोबृहत्यौगायत्रीसतो
बृहतीककुभौगायत्रीसतोबृहत्यौककुप्सतोबृहतीप्रशर्धायपंचोनाजागतमुपांत्यात्रिष्टुपप्रयज्यवोदशांत्यात्रिष्टुब
ग्नेनवबाहर्ततृतीयाससम्यौसतोबृहत्यावारुद्रासोष्टौद्वित्रिष्टुबंतैतमुप्रवस्त्रिष्टुबंतमीळेद्विजगत्यंतमाग्नेयंचवाके
ष्ठैकोनागायत्रंश्यावाश्वोत्रैवैददधीतरंतपुरुमीढौदार्भ्यैरथवीतिंमरुतश्चदानतुष्टः प्रशशंसंबुद्धाचतरंतमहिषीं
शशीयसीपंचम्यनुष्टुप्भवमीसतोबृहत्यृतेननवश्रुतविन्मैत्रावरुणंवैतत् ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः३०म् ॥ ॥ (५१४३) प्रयुजतीदिवऽएतिब्रुवाणामहीमातादुहितुर्बोधयंती । आविवांसंतीयुवतिर्म
नीषापितृभ्यऽआसदनेजोहुवाना ॥ अजिरासस्तदपऽईयमानाऽआतस्थिवांसौऽअमृतस्यनाभिं । अनंतासऽउरवो
विश्वतःसीपरिद्यावापृथिवीर्यतिपंथाः ॥ उक्षासमुद्रोऽअरुषःसुपर्णःपूर्वस्ययोनिंपितुराविवेश । मध्येदिवोनिर्हितःपृ
श्चिरइमाविचक्रमेरजसस्यात्यंतौ ॥ चत्वारऽईविभ्रतिक्षेमयंतोदशगर्भचरसेधापयंते । त्रिधातवःपरमाऽअस्यगावो
दिवश्चरंतिपरिसद्योऽअंतान् ॥ इदंवपुर्निवचनंजनासश्चरंतियन्नद्यस्तस्थुरापः । द्वेयदीविभृतोमातुरन्येऽइहेहजाते

(५१४३) प्रयुजतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिरथोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (भेदपक्षे—उषाः १ सूर्यरश्मयः १ सूर्यः ३ विश्वेदेवाः १
मित्रावरुणामयः १ एवं ७) ।

यम्याइसबधू ॥ वितन्वतेधियोऽअस्माऽअपांसिक्खापुत्रायमातरोवयंति । उपप्रक्षेवृषणोमोदमानादिवस्पावध्वो
यंत्यच्छ ॥ तदस्तुमित्रावरुणातदग्नेशंयोरस्मभ्यमिदमस्तुशस्तं । अशीमार्हिगाधमुतप्रतिष्ठानमोदिवेबृहतेसादनाय
॥ १ ॥ (५१४४) कदुप्रियायधाम्नैमनामहेस्वक्षत्रायस्वयंशसेमहेवयं । आमेन्यस्यरजसोयद्भ्रऽआऽअपोवृणा
नावितनोर्तिमायिनी ॥ ताऽअल्लतवयुनैवीरवक्षणंसमान्यावृतयाविश्वमारजः । अपोऽअपांचीरपराऽअपेजतेप्रपूर्वा
भिस्तिरतेदेवयुर्जनः ॥ आग्रावभिरहृन्येभिरक्तुभिर्वरिष्ठंवज्रमाजिघर्तिमायिनि । शतंवायस्यप्रचरन्त्वेदमेसंवर्तयं
तोविचवर्तयन्नहा ॥ तामस्यरीतिंपरशोरिवप्रत्यनीकमख्यंभुजेऽअस्यवर्षसः । सचायदिपितुमंतमिवक्षयंरत्नं दधाति
भरंहृतयेविशे+ ॥ सजिह्वयाचतुरनीकऽऽक्रंजतेचारुवसानोवरुणोयतन्नरि । नतस्यविघ्नपुरुषत्वतावयंयतोभगःसवि
तादातिवार्य ॥ २ ॥ (५१४५) देववोऽअद्यसवितारमेषेभगंचरक्ष्विभजैतमायोः । आवांनरापुरुभुजाववृत्तांदि
वेर्दिवेचिदश्विनासस्त्रीयन्+ ॥ प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्सूक्तैर्देवंसवितारंदुवस्य । उपब्रुवीतनमसाविजानन्येष्ठंच
रक्ष्विभजैतमायोः+ ॥ अदत्रयादयतेवार्याणिपूषाभगोऽअर्दितिविस्तऽउन्नः । इन्द्रोविष्णुर्वरुणोमित्रोऽअग्निरहानिभ

(५१४४) कदुप्रियायेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिभानुर्विश्वेदेवाजगती (भेदपक्षे—विद्युतोमिः १ उषाः १ इन्द्रसूर्यौ १ अग्निः २ एवं ५) ।

(५१४५) देववइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिप्रभुर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्अंतावृणपाणिः (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १ सूर्यः १ विश्वेदेवाः ३ एवं ५) ।

द्राजंनयंतदस्माः⁺ ॥ तन्नोऽनर्वांसवितावरुणं तत्सिधंवऽइषयंतोऽनुगमन् । उपयद्वोचेऽअध्वरस्यहोतारायः स्या
मपतयोजाजरत्नाः ॥ प्रयेवसुभ्यऽईवदानमोदुर्ये मित्रेवरुणेसूक्तवाचः । अवैत्वभ्वंकृणुतावरीयोदिवस्पृथिव्योरवसा
मदेम ॥ ३ ॥ परिशिष्टं ॥ सूक्तांतेतृणान्यग्रावरण्येवोदकेपिवा ॥ यस्तृणैरध्ययनंतदधीतस्तृणानिभवतेभव ॥ वा
पीकूपतडागानांसमुद्रंगच्छस्वाहा ॥ ॥ (५।४।६) विश्वोदेवस्यनेतुर्मतौवुरीतसख्यं । विश्वोरायऽइषुध्यतिद्यु
म्रं वृणीतपुण्यसै ॥ तेतेदेवनेतुर्येचेमाँऽअनुशसै । तेरायातेह्याऽपृचेसचैमहिसचथैः* ॥ अतोऽनानुनतिथीनतःप
क्षीर्दशस्यत । आरेविश्वपथेष्ठां द्विषोयुयोतुयुयुविः ॥ यत्रवह्निर्भिर्हितोदुद्रवद्रोण्यःपशुः । नृमणावीरपस्त्योर्णाधीरे
वसर्निता ॥ एषतेदेवनेतारथस्पतिःशंरयिः । शंरायेशंस्वस्त्यऽइषःस्तुतोमनामहेदेवस्तुतोमनामहे ॥ ४ ॥ (५।४।७)
अग्नेसुतस्यपीतयेविश्वरुमेभिरागहि । देवेभिर्हव्यदातये ॥ ऋतधीतयऽआगतसत्यधर्माणोऽअध्वरं । अग्नेःपिबतजि

(५।४।६) विश्वोदेवस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवाऽनुष्टुप्छंयापंक्तिः । (भेदपक्षे—सविता २ विश्वेदेवाः १ सविता २
एवं ५) (५।४।७) अग्नेसुतस्येतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवाश्चतुर्थीषष्ठीसप्तमीनामिन्द्रवायूपंचम्यावायुःआद्याश्चतस्रो
गायत्र्यःपंचम्यादिषड्विंशतिस्तोजगत्यः (त्रिष्टुभोवा) अं नेद्रेऽनुष्टुभौ । (भेदपक्षे—अग्निः २ विश्वेदेवाः १ इन्द्रवायू १ वायुः
१ इन्द्रवायू २ अग्निः ३ विश्वेदेवाः ५ एवं १५) ।

ह्या ॥ विप्रैर्भिर्विप्रसंत्यप्रातर्यावभिरागहि । देवेभिःसोमपीतये ॥ अयंसोमश्चमूसुतोऽमन्त्रेपरिषिच्यते । प्रियऽइं
द्रायवायवे ॥ वायवायाहिवीतयेजुषाणोहव्यदातये । पिबांसुतस्यांधसोऽअभिप्रयः ॥ ५ ॥ इन्द्रश्चवायवेषांसुतानां
पीतिर्महथः । तान्जुषेथामरेपसावभिप्रयः ॥ सुताऽइंद्रायवायवेसोमांसोदध्याशिरः । निम्रनयंतिसिधंवोभिप्रयः ॥
सजूर्विश्वेभिर्देवेभिरश्विभ्यामुषसांसजूः । आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ सजूर्मित्रावरुणाभ्यांसजूःसोमेनविष्णुना ।
आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ सजूर्नादित्यैर्वसुभिःसजूर्निद्रेणवायुना । आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ ६ ॥ स्वस्ति
नोमिमीतामश्विनाभगःस्वस्तिदेव्यादितिरनर्वणः । स्वस्तिपूषाऽअसुरोदधातुनःस्वस्तिद्यावापृथिवीसुचेतुना ॥ स्वस्त
येवायुमुपब्रवामहैसोमैस्वस्तिभुवनस्यस्पतिः । बृहस्पतिंसर्वगणस्वस्तयेस्वस्त्यऽआदित्यासौभवंतुनः ॥ विश्वेदेवा
नोऽद्यास्वस्तयेवैश्वानरोवसुरग्निःस्वस्तये । देवाऽअवंत्वृभवःस्वस्तयेस्वस्तिनोरुद्रःपात्वंहसः ॥ स्वस्तिमित्रावरुणा
स्वस्तिपथ्यरेवति । स्वस्तिनऽइंद्रश्चाग्निश्चस्वस्तिनोऽअदितेकृधि ॥ स्वस्तिपथामनुचरेमसूर्याचंद्रमसाविव । पुनर्ददता
घ्नताजानतासंगमेमहि ॥ ७ ॥ (परिशिष्टं ॥ ॥ स्वस्त्ययंनंताक्ष्यमरिष्टनेमिमहद्भूतंवायुसंदेवतानां । असुरग्नमि
न्द्रसखंसमत्सुबृहद्यशोनावमिवारुहेम ॥ अंहोमुचमांगिरसंगयंचस्वस्त्यात्रेयमनसाचताक्ष्यं । प्रयंतपाणिःशरणंप्रपद्ये

स्वस्तिर्बाधेष्वभयं नोऽस्तु ॥) (५१४८) प्रश्यावाश्वधृष्णुयाचो मरुद्भिर्ऋकभिः । येऽअद्रोघमनुष्वधंश्रवोम
दंतियज्ञियाः ॥ तेहिस्थिरस्यशर्वसःसखायुःसंतिधृष्णुया । तेयामन्नाधृषद्विनस्मनापांतिशश्वतः ॥ तेषुद्रासोनोक्ष
णोतिष्कंदंतिशर्वरीः । मरुतामधामहोदिविक्षमाचमन्महे ॥ मरुत्सुवोदधीमह्विस्तोमैयज्ञं च धृष्णुया । विश्वेयेमानुषा
युगापांतिमर्त्यैरिषः+ ॥ अहीतोयेसुदानं वोनरोऽअसामिशवसः । प्रयज्ञं यज्ञियैभ्योदिवोऽअर्चामरुद्भ्यः ॥ ८ ॥ आरु
क्मैरायुष्मनरंऽऋष्वाऽऋष्टीरंसृक्षत । अन्वेनांऽअहविद्युतो मरुतो जज्ञतीरिवभानुरर्तमनादिवः+ ॥ येवावृधंत
पार्थिवायऽउरावंतंरिक्षऽआ । वृजनेवानदीनांसधस्यैवामहोदिवः+ ॥ शधोमारुतमुच्छंससत्यशवसमृभ्वंसं । उतस्म
तेशुभेनरःप्रस्पद्रायुजतत्मना ॥ उतस्मतेपरुष्ण्यामूर्णोवसतशुध्यवः । उतपव्यारथानामर्द्रिभिर्दंत्योर्जसा ॥ आपथ
योविपथयोतस्पाऽअनुपथाः । एतेभिर्मह्यं नामभिर्यज्ञं विष्टारऽओहते ॥ ९ ॥ अधानरोन्योहते धानियुतऽओहते ।
अधापारावताऽइतिचित्रारूपाणिदर्श्या ॥ छंदःस्तुभःकुभंन्यवऽउत्समाकीरिणो नृतुः । तेमेकेचित्रतायवऽऊमाऽआ
सन्हृशित्विषे+ ॥ यऽऋष्वाऽऋष्टिर्विद्युतःकवयःसंतिवैधंसः । तमृषमारुतंगणं नमस्यारमयागिरा+ ॥ अच्छऽऋषे
मारुतंगणं दानामित्रं न योषणा । दिवोवाधृष्णवऽओजसास्तुताधीभिरिषण्यत ॥ नूमन्वानऽएषां देवाँऽअच्छानवक्ष

(५१४८) प्रश्यावाश्वेति सप्तदशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वो मरुतो नुष्टुपृषष्टीषो षोडशी सप्तदशयः पंचयः ।

णा । दानासंचेतसूरिभिर्यामश्रुतेभिरंजिभिः ॥ प्रयेमेबंघ्वेषेगां वोचंतसूरयःशृश्रिवोचंतमातरं । अधापितरमिष्मिणं
रुद्रवोचंतशिक्षसः ॥ सप्तमैसप्तशाकिन्ऽएकमेकाशताददुः । यमुनायामधिंश्रुतमुद्राधोगव्यमृजेनिराधोऽअभ्यंमृ
जे ॥ १० ॥ (५१४९) कोवेदुजानमेषांकोवापुरासुम्नेष्वासमरुतां । यद्युयुज्जेकिलास्यः* ॥ एतात्रथेषुतस्थुषःकः
शुश्रावकथाययुः । कस्मैसस्रुःसुदासेऽअन्वापयऽइळाभिर्वृष्टयःसह+ ॥ तेमऽआहुर्यऽआययुरुपद्युभिर्विभिर्मदे । न
रोमर्याऽअरेपसऽइमान्पश्यन्नितिष्टुहि ॥ येऽअजिषुयेवाशीषुस्वभानवःस्रक्षुरुक्मेषुखादिषु । श्रायारथेषुधन्वसु ॥
युष्माकंस्मारथाँऽअनुमुदेदधेमरुतो जीरदानवः । वृष्टीद्यावोयतीरिव ॥ ११ ॥ आयंनरःसुदानंवोददाशुषेदिवःको
शमचुच्यवुः । विपर्जन्यंसृजंतिरोदसीऽअनुधन्वनायंतिवृष्टयः ॥ ततुदानाःसिंधवःक्षोदसारजःप्रसंसुधेनवोयथा ।
स्यंनाऽअश्वाऽइवाध्वनोविमोचनेवियद्वर्ततऽएन्यः* ॥ आयातमरुतोदिवऽआंतरिक्षादुमादुत । मावस्थातपरावतः ॥
मावोरसानितभाकुभाकुमर्मावःसिंधुर्निरैरमत् । मावःपरिष्ठात्सरयुःपुरीषिण्यस्मेऽइत्सुमर्मस्तुवः ॥ तंवःशर्धरथा
नात्वेषंगणंमारुतंनव्यसीनां । अनुप्रयंतिवृष्टयः ॥ १२ ॥ शर्धेशधवऽएषां ब्रातं ब्रातंगणंगणंसुशस्तिभिः । अनुक्रामे

(५१४९) कोवेदेति षोडशर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वो मरुतः क्रमेण ककुप् बृहत्या नुष्टुपुरउष्णिक् ककुप् सतो बृहती सतो बृहती गायत्री सतो
बृहती ककुप् कुक्कायत्री सतो बृहती सतो बृहती ककुप् सतो बृहत्यः ।

मधीतिभिः ॥ कस्माऽअद्यसुजातायरातहव्यायप्रययुः । एनायामेनमरुतः ॥ येनतोकायतनयायधान्यं१बीजंवह
ध्वेऽअक्षितं । अस्मभ्यंतदत्तनयद्वुईमहेराधोविश्वायुसौभगं ॥ अतीयामनिदस्तिरःस्वस्तिभिर्हित्वावद्यमरातीः ।
वृष्टीशंयोरापऽउस्त्रिभेजंस्याममरुतःसह⁺ ॥ सुदेवःसमहासतिसुवीरोनरोमरुतःसमर्त्यः । यंत्रायध्वेस्यामते⁺ ॥
स्तुहिभोजान्स्तुवतोऽअस्ययामनिरणुंगावोनयवसे । यतःपूर्वाऽईवसर्त्वाऽरनुहयगिरागृणीहिकामिनः ॥ १३ ॥
(५।४।१०) प्रशर्धायमारुतायस्वभानवऽइमांवाचमनजापर्वतच्युते । धर्मस्तुभैदिवऽआपृष्टयज्वनेद्युन्नश्रवसेमहिनु
म्णमर्चत ॥ प्रवोमरुतस्तविषाऽउदन्यवोवयोवृधोऽअश्वयुजःपरिचयः । संविद्युतादधतिवाशतित्रितःस्वरंत्यापोव
नापरिचयः ॥ विद्युन्महसोनरोऽअश्मदिद्यवोवातत्वोमरुतःपर्वतच्युतः । अब्दयाचिन्मुहुराहादुनीवृत्तस्तनयं
मारभसाऽउदौजसः ॥ व्य१क्तुन्नुद्राव्यहानिशिक्षोव्यं१तरिक्षंविजसिधूतयः । विद्यदन्नाऽअजधुनावऽईयथावि
दुर्गाणिमरुतोनाहरिष्यथ ॥ तद्वीर्यवोमरुतोमहित्वनंदीर्धततानसूयोनयोजनं । एतानयामेऽअगृभीतशोचिषोनेश्व
दांयज्ययातनागिरिं⁺ ॥ १४ ॥ अन्नाजिशर्धोमरुतोयदर्णसंभोषथावृक्षंकपनेववेधसः । अधस्मानोऽअरमंतिसजोष
सश्चक्षुरिव्यंतमनुनेषथासुगं⁺ ॥ नसजीयतेमरुतोनेहन्यतेनस्त्रेधतिनव्यथतेनरिष्यति । नास्यरायऽउपदस्यंतिनोतय

(५।४।१०) प्रशर्धयेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतो जगतीचतुर्दशीत्रिष्टुप् ।

ऽअग्निवायंराजानंवासुषूदथ ॥ नियुत्वैतोग्रामजितोयथानरोर्यमणोनमरुतःकवंधिनः । पिन्वंत्युत्संयदिनासोऽअ
स्वरन्व्युदंतिपृथिवीमध्वोऽअधंसा ॥ प्रवत्वतीयंपृथिवीमरुतःप्रवत्वतीद्यौर्भवतिप्रयज्याः । प्रवत्वतीःपथ्याऽअंतरि
क्ष्याःप्रवत्वैतःपर्वताजीरदानवः ॥ यन्मरुतःसभरसःस्वर्णरःसूर्यऽउदितेमदथादिवोनरः । नवोश्वाःश्रथयंताहसिन्न
तःसद्योऽअस्याध्वनःपारमंश्रुथ ॥ १५ ॥ अंसेषुवऽअष्टयःपत्सुखादयोवक्षःसुरुक्मामरुतोरथेशुभः । अग्निभ्राजसो
विद्युतोगभस्त्योःशिप्राःशीर्षसुवितताहिरण्ययीः ॥ तंनार्कमर्योऽअगृभीतशोचिषंरुशत्पिप्पलंमरुतोविधूनुथः । समं
च्यंतवृजनातिव्विषंतयत्स्वरैतिघोषंवितंतमृतायवः ॥ युष्मादत्तस्यमरुतोविचेतसोरायःस्यामरथ्योऽवयस्वतः । नयो
युच्छतिपिप्योऽयथादिवोऽस्मेरारंतमरुतःसहस्रिणं ॥ यूयंरयिमरुतःस्पर्हवीरंयूयमृषिमवथसामविप्रं । यूयमर्वतंभ
रतायवाजंयूयंधत्थराजानंश्रुष्टिमंतं ॥ तद्वोयामिद्रविणंसद्यऽउतयोयेनास्व१णततनामनूरभि । इदंसुमेमरुतोहयता
वचोयस्यतरंमतरंसाशतंहिमाः ॥ १६ ॥ (५।४।११) प्रयज्यवोमरुतोभ्राजदृष्टयोबृहद्वयोदधिरेरुक्मवक्षसः । ई
यंतेऽअश्वैःसुयमैभिराशुभिःशुभंयातामनुरथाऽअवृत्सत ॥ स्वयंदधिव्वेतविषीयथाविदबृहन्महांतऽउर्वियाविराज
थ । उतांतरिक्षंममिरेव्योजसाशुभं० ॥ साकंजाताःसुभ्वःसाकमुक्षिताःश्रियेचिदाप्रतरंवावृधुनरः । विरोकिणःसूर्य

(५।४।११) प्रयज्यवइतिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतो जगत्यात्रिष्टुप् ।

स्येवरश्मयः शुभं० ॥ आभूषेण्यवोमरुतोमहिवृन्दं दिदृक्षेण्यसूर्यस्येव चक्षुषं । उतोऽस्माँऽअमृतत्वेदधातनशुभं० ॥
 उदीरयथामरुतः समुद्रतोययुग्मं वृष्टिर्वयथापुरीषिणः । नवोदन्नाऽउपदस्यंति धेनवः शुभं० ॥ १७ ॥ यदश्वान्धुषुषं
 तीरयुग्मं हि रण्ययान्प्रत्यक्ताँऽअमुग्धं । विश्वाऽइत्स्पर्धोमरुतोव्यस्यथ शुभं० ॥ नपर्वताननद्यौवरंतवोयत्राचिध्वंम
 रुतोगच्छथेदुतत् । उतद्यावापृथिवीयाधनापरिशुभं० ॥ यत्पूर्यमरुतोयच्चनूतनंयदुद्यतेवसवोयच्चशस्यते । विश्व
 स्यतस्यभवथानवेदसः शुभं० ॥ मूळतनोमरुतोमार्वाधिष्टनास्मभ्यंशर्मबहुलं वियतन । अधिस्तोत्रस्यसख्यस्यगातनशु
 भं० ॥ यूयमस्मान्नयतवस्योऽअच्छानिरंहतिभ्योमरुतोगृणानाः । जुषध्वनोहव्यदातिंयजत्रावयंस्यामपतयोरयीणां
 ॥ १८ ॥ (५।४।१२) अग्नेशर्धतमागणं पिष्टं रुक्मेभिरंजिभिः । विशोऽअद्यमरुतामवह्वयेदिवाश्चिद्रोचनादधि ॥
 यथाचिन्मन्यसेहृदातदिन्मैजगमुराशसः । येतेनेदिष्टं हर्वनान्यागमन्तान्वर्धभीमसंहशः ॥ मीढुष्मंतीवपृथिवीपराह
 तामदैत्येत्यस्मदा । ऋक्षोनवोमरुतः शिमीषाँऽअमोदुध्रोगौरिवभीमयुः+ ॥ नियेरिणं त्योर्जसावृथागावोनदुधुरः ।
 अश्मानंचित्स्वर्थं पर्वतं गिरिं प्रच्यावयंति यामभिः ॥ उत्तिष्ठनूनमेषांस्तोमैः समुक्षितानां । मरुताँऽपुरुतममपूर्व्यगवांस
 गमिवह्वये ॥ १९ ॥ युङ्ध्वंह्यरुषीरथेयुङ्ध्वरथेपुरोहितः । युङ्ध्वंहरीऽअजिराधुरिवोढ्वेवहिष्ठाधुरिवोढ्वे ॥ उत

(५।४।१२) अग्नेशर्धतमितिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वोमरुतोबृहतीवृतीयासप्तम्यौसतोबृहत्यौ ।

स्यवाज्यरुषस्तुविष्वाणिह्रिस्मधादिदर्शतः । मावोयामेषुमरुतश्चिरंकरत्नतरंथेषुचोदत ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमा
 हुवामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानिविभ्रतीसर्चामरुतसुरोदसी+ ॥ तंवःशर्धिरधेशुभंत्वेपंपनस्युमाहुवे । यस्मिन्सुजा
 तासुभगामहीयतेसर्चामरुतसुमीढुषी+ ॥ २० ॥ (५।५।१) आरुद्रासऽइंद्रवंतःसजोपसोहिरण्यरथाःसुवितायंग
 तन । इयवोऽअस्मत्प्रतिहर्यतेमतिस्तृष्णजेनदिवऽउत्साऽउदन्यवे ॥ वाशीमंतऽऋष्टिमंतोमनीषिणःसुधन्वानऽइषुमं
 तोनिपंगिणः । स्वश्वास्थसुरथाःपृश्निमातरःस्वायुधामरुतोयाधनाशुभं ॥ धुनुथद्यापर्वतान्दाशुषेवसुनिबोवनाजिहते
 यामनोभिया । कोपयथपृथिवीपृश्निमातरःशुभेयदुग्माःपृषतीरयुग्मं ॥ वातंत्विषोमरुतोवर्षनिणिजोयमाऽइवसुसं
 हशःसुपेशसः । पिशंगांश्वाऽअरुणाश्वाऽअरेपसःप्रत्वक्षसोमहिनाद्यौरिवोरवः ॥ पुरुद्रप्साऽअजिमंतःसुदानवस्त्वेष
 संहशोऽअनवभ्रराधसः । सुजातासोजनुषारुक्मवक्षसोदिवोऽअर्काऽअमृतंनार्मभेजिरे ॥ २१ ॥ ऋष्टयोवोमरुतोऽ
 अंसयोरधिसहऽओजोबाहोर्वोबलंहितं । नृम्णाशीर्षस्वायुधारेथेषुवोविश्वावःश्रीरधितनूषुपिपिशे ॥ गोमदश्वावद्रथ
 वत्सुवीरंचंद्रवद्राधोमरुतोददानः । प्रशस्तिनःकृणुतरुद्रियासोभक्षीयवोवसोदैव्यस्य ॥ ह्येनरोमरुतोमूळतानस्तुवी

(५।५।१) आरुद्रासइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वोमरुतो जगत्येद्वे त्रिषुभौ ।

मघासोऽमृतोऽमृतज्ञः । सत्यं श्रुतः कवयो युवानो बृहद्भिरयो बृहदुक्षमाणाः ॥ २२ ॥ (५।५।२) तमुनूनंतविपी
मंतमेषांस्तुषेगुणंमारुतंनव्यसीनां । यऽआश्वश्वाऽअमवद्वहंतऽउतेशिरिऽअमृतस्यस्वरजः ॥ त्वेषंगुणंतवसंखादिह
स्तंधुनिव्रतंमायिनंदातिवारं । मयोभुवोयेऽअमितामहित्वावंदस्वविप्रतुविरार्धसोनृन्⁺ ॥ आवोयंतूदवाहासोऽअद्य
वृष्टियेविश्वेमरुतोजुनंति । अयंयोऽअग्निर्मरुतःसमिद्धऽएतंजुषध्वंकवयoyुवानः ॥ यूयंराजानमिर्यंजनायविश्वतष्टं
जनयथायजत्राः । युष्मदैतिमुष्टिहाबाहुजूतोयुष्मत्सदश्वोमरुतःसुवीरः ॥ अराऽइवेदचरमाऽअहैवप्रप्रजायंतेऽअक
वामहोभिः । पृश्नेऽपुत्राऽउपमासोरभिष्टाःस्वयामत्यामरुतःसमिमिधुः ॥ यत्प्रायासिष्टपृषतीभिरश्वैर्वीक्षुपविभिर्मरु
तोरथेभिः । क्षोदैतऽआपोरिणतेवनान्यवोस्त्रियोवृषभःऋदुद्यौः⁺ ॥ प्रथिष्टयामनृथिवीचिदेषांभर्तैवगर्भस्वमिच्छ
वोधुः । वातान्हाश्वान्धुर्यायुयुज्जेवर्षस्वेदं चक्रिरेरुद्रियासः ॥ ह्येनरो० ॥ २३ ॥ (५।५।३) प्रवःस्पळक्रन्त्सुवितायंदाव
नेर्चाद्विप्रपृथिव्याऽअमृतंभरे । उक्षंतेऽअश्वान्तरुषंतऽआरजोनुस्वभानुंश्रथयंतेऽअर्णवैः⁺ ॥ अमादेषांभियसाभूमिरेज
तिनानपूणाक्षरतिव्यथिर्यती । दूरेदृशोयेचितयंतऽएमभिरंतर्महेविदथेयेतिरेनरः ॥ गवामिवश्रियसेशृंगमुत्तमंसूर्योन
चक्षुरजसोविसर्जने । अत्याऽइवसुभ्वश्चरवस्थनमर्याऽइवश्रियसेचेतथानरः ॥ कोवोमहांतिमहतामुदश्रवत्कस्का

(५।५।२) तमुनूनमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतस्त्रिष्टुप् । (५।५।३) प्रवःस्पळित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतो जगत्यंत्या

व्यामरुतःकोहूपौत्या । यूयंहभूमिंकिरणंनरेजथप्रयद्भरध्वेसुवितायंदावने ॥ अश्वोऽइवेदरुषासःसबंधवःशूराऽइवप्रयु
धःप्रोतयुयुधुः । मर्याऽइवसुवृधोवावृधुर्नरःसूर्यस्यचक्षुःप्रमिनंतिवृष्टिभिः ॥ तेऽअज्येष्टाऽअकनिष्ठासऽउद्भिदोमध्य
मासोमहसाविवावृधुः । सुजातासोजनुषापृश्निमातरोदिवोमर्याऽआनोऽअच्छाजिगातन ॥ वयोनयेश्रेणीःपसुरोजसां
तान्दिवोबृहतःसानुनृत्सरि । अश्वोऽअेषामुभयेयथाविदुःप्रपर्वतस्यनभनूरंचुच्यवुः ॥ मिमातुद्यौरदितिर्वितयेनःसं
दानुचित्राऽउषसोयतंतां । आचुच्यवुर्दिव्यंकोशमेतऽअपैरुद्रस्यमरुतोगृणानाः⁺ ॥ २४ ॥ (५।५।४) ईळेऽअग्निस्वव
सनमोभिरिहप्रसक्तोविचयत्कृतंनः । रथैरिवप्रभरेवाजयद्भिःप्रदक्षिणिन्मरुतांस्तोममृध्यां ॥ आयेतस्थुःपृषतीषुश्रुता
सुसुखेषुर्दामरुतोरथेषु । वनाचिदुग्राजिहतेनिवोभियापृथिवीचिद्रेजतेपर्वतश्चित् ॥ पर्वतश्चिन्महिंवृद्धोर्विभायदि
वाश्चित्सानुरेजतस्वेनेवः । यत्कीळथमरुतऽअष्टिमंतऽआपऽइवसभ्यंचोधवध्वे ॥ वराऽइवेद्वैवतासोहिरण्यैरभि
स्वधाभिस्तन्वःपिपिश्रे । श्रियेश्रेयांसस्तवसोरथेषुसन्नामहोसिचक्रिरेतनृषु ॥ अज्येष्टासोऽअकनिष्ठासऽएतेसंभ्रा
तरोवावृधुःसौभगाय । युवापितास्वपारुद्रऽएषांसुदुघापृश्निःसुदिनामरुतः ॥ यदुत्तमेमरुतोमध्यमेवायद्वावमेसुभ
गासोद्विष्ट । अतो नोरुद्राऽउतवान्वंस्यामैवित्ताद्विषोयद्यजाम ॥ अग्निश्चयन्मरुतोविश्ववेदसोदिवोवहध्वऽउत्त
त्रिष्टुप् । (५।५।४) ईळेअग्निमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतस्त्रिष्टुबंत्येद्वेजगतौ । (आग्नेयंचवेत्यनुक्रमण्युक्तेरग्रामरुतोवा) ।

रादधिष्णुभिः । तेमंदसानाधुनयोरिशादसोवामंधत्तयजमानायसुन्वते⁺ ॥ अग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिः सोमैपिब
मंदसानोगणश्रिभिः । पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्वैश्वानरप्रदिवाकेतुनासजूः⁺ ॥ २५ ॥ (५।५।५) केष्टानरः
श्रेष्ठतमायऽएकऽएकऽआयय । परमस्याः परावतः ॥ क१वोश्वाः का३भीशवः कुथंशोककथार्यय । पृष्ठेसदोनसोर्य
मेः ॥ जघनेचोदऽएषां विसृकथानिनरोयमुः । पुत्रकृथेनजनयः ॥ परावीरासऽएतनमर्यासोभद्रजानयः । अश्रित
पोयधासंथ ॥ सनत्साश्व्यैपशुमुतगव्यैशतावयं । इयावाश्वस्तुताययादोर्विरायोपबर्हत् ॥ २६ ॥ उत्तवास्त्रीशशी
यसीपुंसोभंवतिवस्यसी । अदेवत्रादराधसः ॥ वियाजानातिजसुरिर्वितृष्यंतं विकामिनै । देवत्राकृणुतेमनः ॥ उत्त
घानेमोऽअस्तुतः पुमाँऽइतिब्रुवेपणिः । सवैरदेयऽइत्समः⁺ ॥ उत्तमेरपद्युवतिर्मंदुषीप्रतिइयावायवर्तनिं । विरोहि
तापुरुमीह्वार्ययेमतुर्विप्रायदीर्घयशसे ॥ योमैधेनूनांशतंवैददश्विर्वथाददत् । तरंतऽइवमंहना ॥ २७ ॥ यऽईवहंत
ऽआशुभिः पिबंतोमदिरंमधु । अत्रश्रवांसिदधिर ॥ येषांश्रियाधिरोदसीविभ्राजतेरथेष्वा । द्विरुक्मऽइवोपरि ॥

(५।५।५) केष्टानरइत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यइयावाश्वः आद्यानांचतसृणांयईवहंतइत्यादिषण्णांचमरुतःपंचम्यादिचतसृणांतरंत
महिषीशशीयसी चतमेरपदित्यस्याःपुरुमीह्वोयोमैधेनूनामित्यस्यास्तरंतःएतमेस्तोममित्यादितिसृणांरथवीतिर्गायत्रीपंचम्यनुष्टुपनवमीसतो
बृहती । (अत्रत्यौपुरुमीह्वतरंतौवैददश्वी रथवीतिर्दाभ्यः) ।

युवासमारुतोगणस्त्वेपरंधोऽअनेद्यः । शुभंयावाप्रतिष्कुतः ॥ कोवैदनुनमैषांयत्रामदंतिधूतयः । ऋतजाताऽअरेप
सः ॥ यूयमर्तविपन्यवः प्रणेतारऽइत्थाधिया । श्रोतारोयामहूतिषु ॥ २८ ॥ तेनोवसूनि काम्यापुरुश्चंद्रारिशादसः ।
आयंज्ञियासोववृत्तन ॥ एतमेस्तोममूय्येदाभ्यायपरावह । गिरौदेविरथीरिव ॥ उत्तमैवोचतादितिसुतसोमेरथवी
तौ । नकामोऽअपवेतिमे ॥ एषक्षैतिरथवीतिर्मघवागोमतीरनु । पर्वतेष्वपश्रितः ॥ २९ ॥ (५।५।६) ऋतेनऽऋ
तमपिहितंभ्रुवंवांसूर्यस्ययत्रविमुच्यंत्यश्वान् । दशशतासहस्रस्थुस्तदेकैदेवानांश्रेष्ठंवपुषामपश्यं ॥ तत्सुवांमित्रावरु
णामहित्वमीर्मातस्थुषीरहभिर्दुदुहे । विश्वाःपिन्वथःस्वसरस्यधेनाऽअनुवामेकःपविरावर्त ॥ आधारयतंपृथि
वीमुतघांमित्रराजानावरुणामहोभिः । वर्धयंतमोषधीःपिन्वतंगाऽअववृष्टिंसृजतंजीरदानू ॥ आवामश्वासःसुयु
जोवहंतुयतरंमयऽउपयंत्यवार्क् । घृतस्यनिर्णिगनुवर्ततेवामुपसिंधवःप्रदिविक्षरति ॥ अनुश्रुताममतिवर्धदुर्वी
बहिर्हिरण्यजुषारक्षमाणा । नमस्वंताधृतदक्षाधिगतेमित्रासाधेवरुणेळास्वंतः⁺ ॥ ३० ॥ अक्रविहस्तासुकृतेपरस्यायं
त्रासाधेवरुणेळास्वंतः । राजानाक्षत्रमहणीयमानासहस्रस्थूणबिभृथःसहद्वौ⁺ ॥ हिरण्यनिर्णिगयोऽअस्यस्थूणावि
भ्राजतेदिव्यं^१श्वार्जनीव । भद्रेक्षेत्रेनिमितातिल्विलेवासनेममध्वोऽअधिगर्त्यस्य ॥ हिरण्यरूपमुषसोव्युष्टावयःस्थू

(५।५।६) ऋतेनऽऋतमिति नवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्रुतविन्मित्रवारुणौत्रिष्टुप् ।

णमुदितासूर्यस्य । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमतश्चक्षुःश्रेष्ठोऽदितिर्दितिश्च ॥ यद्वहिष्ठं नातिविधे सुदानुऽअच्छिद्रं शर्मभु
वमस्यगोपा । तेन नो मित्रावरुणावविष्टं सिषांसंतो जिगीवांसः स्याम ॥ ३१ ॥ इति चतुर्थाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
सप्तविंशत्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि १६ ऋचः १६१ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः २५ [मे. प. उपसङ्. सूर्यरश्मिभ्यः सूर्याये. ३
विश्वेभ्यो देवेभ्यः मित्रावरुणाभ्यामग्नयः विद्युतेऽग्नयः उपस. इंद्रसूर्याभ्या. अग्नयः २ विश्वेभ्यो. सूर्याये. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ सवित्रः २ विश्वे-
भ्यो देवे. सवित्रः २ अग्नयः २ विश्वेभ्यो देवेभ्यः.] इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. २ विश्वेभ्यो देवेभ्यः. ८ मरुद्भ्यः ९१ अग्रामरुद्भ्यः. ८
मरुद्भ्यः. ४ तरंतमहिष्ण्याशसीयस्याङ्. ४ पुरुमीह्याये. तरंतये. मरुद्भ्यः ६ रथवीतयः ३ मित्रावरुणाभ्या. ९ ॥ इति चतुर्थे तृतीयः ॥

ऋतस्य सप्तार्चनानां जागतैवरुणं पंक्तयंतं तु यश्चिकेत षड्भूतहव्यं आचिकितानां नुष्टुभंतु बळित्थापंचयजतः प्रवोगा
यत्रैत्रीरोचनाचतुष्कमुचक्रिः पुरुषाणां गायत्रं त्वानस्तृचंबाहुवृक्तं आमित्र औष्णिह्यं दद्यदशपौरं आश्विनं तदा
नुष्टुभंतु कूष्मः प्रतिनवावस्युः पांक्तं माभाति पंचात्रिः प्रातर्यावाणाश्विनौ नवससवधिरुयुष्णिगादिचतुर्थी त्रिष्टुपं
चानुष्टुभौ त्याः पंचगर्भस्त्राविण्य उपनिषन्महेदशसत्यश्रवा उपस्यंतु पांक्तं द्युतद्यामानं षड्युजते पंचदश्यावाश्वः सावि
त्रं तु जागतं तत्सवितुर्नवगायत्रं माद्यानुष्टुबच्छदशात्रिः पार्जन्यमुपाद्यास्त्रिस्तो जगत्युपात्यानुष्टुबळित्थातृचंपा
थिवमानुष्टुभं प्रसन्ना जेष्टौ वारुणं मिन्द्राग्नीषळैर्द्राग्रमानुष्टुभैर्विराट्पूर्वातं प्रवोनवैवयामरुन्मारुतमतिजागतैर्बार्ह
स्पत्यो भरद्वाजः षष्ठं मंडलमपदयत्त्वं ह्यग्ने सप्तोना ॥ १ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (५।५।७) ऋतस्य गोपावर्धितिष्ठथोरथं सत्यधर्माणां परमेव्योमनि । यमत्र मित्रावरुणावथोयुवं
तस्मै वृष्टिर्मधुमत्पिन्वते दिवः+ ॥ सम्राजावस्य भुवनस्य राजथो मित्रावरुणाविदथे स्वर्दशा । वृष्टिं वाराधोऽमृतत्व
मीमहेद्यावापृथिवीविचरंति तन्यवः ॥ सम्राजाऽऽग्रावृषभादिवस्पतीपृथिव्या मित्रावरुणाविचर्षणी । चित्रेभिर्भ्रूरुप
तिष्ठथोरवंधां वर्षयथोऽअसुरस्यमायया ॥ मायावा मित्रावरुणादिविश्रितासूर्यो ज्योतिश्चरति चित्रमायुधं । तमभ्रेण
वृष्ट्या गूहथोदिविपर्जन्यद्रुप्सामधुमंतऽईरते ॥ रथं युजते मरुतः शुभे सुखं शरोन मित्रावरुणागविष्टिषु । रजांसि चित्रा
विचरंति तन्यवो दिवः सम्राजापर्यसानऽउक्षतं ॥ वाचं सुमित्रावरुणाविरावतीं पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीं मतीं । अत्रा
वसत मरुतः सुमायया द्यां वर्षयत मरुणामरेपसं ॥ धर्मणा मित्रावरुणाविपश्चिताव्रतारक्षथेऽअसुरस्यमायया । ऋतेन
विश्वं भुवनं विराजथः सूर्यमार्धथोदिविचित्र्यं रथं ॥ १ ॥ (५।५।८) वरुणं वोरिशादं समुच्चा मित्रं हवामहे । परिब्र
जेव बाह्वोर्जगन्वासां स्वर्णरं ॥ तावाहवा सुचेतुना प्रयंत मस्माऽअर्चते । शेवं हि जार्यवां विश्वा सुक्षा सुजोगुवे ॥ यन्नूनम
इयां गतिं मित्रस्थया यापथा । अस्य प्रियस्य शर्मण्यहिंसानस्य सश्चिरे+ ॥ युवाभ्यां मित्रावरुणोपमंधेयामृचा । यद्वक्ष्ये

(५।५।७) ऋतस्य गोपावर्धितिसप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रेयोर्चनानां मित्रावरुणौ जगती । (५।५।८) वरुणं वदति सप्तर्चस्य सूक्तस्यार्चनानां
मित्रावरुणावनुष्टुवंत्यापंक्तिः ।

मधोनांस्तोतृणांचस्पृधसे ॥ आनोमित्रसुदीतिभिर्वरुणश्चसुधस्यऽआ । स्वेक्षयेमधोनांसखीनांचवृधसे ॥ युवंनोयेषुव
रुणक्षत्रंवृहच्चविभृथः । उरुणोवाजसातयेकृतरायेऽस्वस्तये ॥ उच्छंत्यामेयजतादेवक्षत्रेरुशद्भवि । सुतंसोमंहस्ति
भिरापड्भिर्धावतंनराविभ्रतावर्चनानसं ॥ २ ॥ (५।५।९) यश्चिकेतससुक्रतुदेवत्रासब्रवीतुनः । वरुणोयस्यदर्शतोमित्रो
वावनतेगिरः ॥ ताहिश्रेष्ठवर्चसाराजानादीर्घश्रुत्तमा । तासत्पतीऽऋतावृधऽऋतावानाजनैजने ॥ तावामियानोवसेपू
र्वाऽउपब्रुवेसचा । स्वश्वासःसुचेतुनावाजाऽअभिप्रदावने ॥ मित्रोऽअंहोश्चिदादुरुक्षयायगातुंवने । मित्रस्यहिप्रतूर्व
तःसुमतिरस्तिविधतः+ ॥ वयंमित्रस्यावसिस्थामसप्रथंस्तमे । अनेहसस्त्वोतयःसत्रावरुणशेषसः ॥ युवंमित्रेमंजनंयत
धःसंचनयधः । मामधोनःपरिख्यतंमोऽअस्माकमृषीणांगोपीधनऽउरुष्यतं ॥ ३ ॥ (५।५।१०) आचिकितानसु
क्रतूदेवौमर्तरिशदसा । वरुणायऽऋतपेशसेदधीतप्रयंसेमहे+ ॥ ताहिक्षत्रमविहुतंसम्यगसूर्यं१माशाते । अधत्रतेव
मानुषंस्वर्णधादिदर्शतं+ ॥ तावामेषेरथानामुर्वीगव्यूतिमेषां । रातहव्यस्यसुष्टुतिदधृकस्तोमैर्मनामहे ॥ अधाहि
काव्यायुवदक्षस्यपुर्भिरद्भुता । निकेतुनाजनानांचिकेथैपूतदक्षसा ॥ तदृतंपृथिविबृहच्छंवऽएषऽऋषीणां । ज्रयसा

(५।५।९) यश्चिकेतैषडृचस्यसूक्तस्यात्रेयोरातहव्योमित्रावरुणावनुष्टुबंत्यापंक्तिः । (५।५।१०) आचिकितानैषडृचस्य
सूक्तस्यात्रेयोरातहव्योमित्रावरुणावनुष्टुप् ।

नावरैपृथ्वतिक्षरंतियामभिः ॥ आयद्वामीयचक्षसामित्रवयंचसूर्यः । व्यचिष्टेबहुपाय्येयतेमहिस्वराज्ये ॥ ४ ॥
(५।५।११) बळित्थादेवनिष्कृतमादित्यायजतंबृहत् । वरुणमित्रार्यमन्वर्षिष्ठक्षत्रमाशाथे ॥ आयद्योर्निहिरण्ययं
वरुणमित्रसदथः । धर्तारार्चर्षणीनायंतसुम्रारिशदसा ॥ विश्वेहिबिष्वेदसोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । ब्रतापदेवसश्चि
रेपांतिमत्यैरिषः+ ॥ तेहिसत्याऽऋतस्पृशऽऋतावानोजनैजने । सुनीधासःसुदानवोहोश्चिदुरुचक्रयः ॥ कोनुवांमि
त्रास्तुतोवरुणोवातनूनां । तत्सुवामेषतेमतिरत्रिभ्यऽएषतेमतिः+ ॥ ५ ॥ (५।५।१२) प्रवोमित्रार्यगायतवरुणा
यविपागिरा । महिक्षत्रावृतंबृहत्+ ॥ सम्राजायाघृतयोनीमित्रश्चोभावरुणश्च । देवादेवेषुप्रशस्ता+ ॥ तानःशक्त्वा
थिवस्यमहोरायोदिव्यस्य । महिवांक्षत्रंदेवेषु । ऋतमृतेनसपंतैषिरंदक्षमाशाते । अद्भुहादेवौवर्धते ॥ वृष्टिद्यावारीत्यां
पेषस्पतीदानुमत्याः । बृहंतंगर्तमाशाते ॥ ६ ॥ (५।५।१३) त्रीरोचनावरुणत्राऽऋतद्यन्त्रीणिमित्रधारयथोरजांसि । वा
वृधानावमर्तिक्षत्रियस्यानुव्रतरक्षमाणावजुर्ध+ ॥ इरावतीवरुणधेनवोवांमधुमद्वांसिंधवोमित्रदुहे । त्रयस्तस्थुर्वृष
भासस्तिमृणांधिषणानारेतोधाविद्युमंतः ॥ प्रातर्देवीमर्दितंजोहवीमिमध्मंदिनऽउदितासूर्यस्य । रायेमित्रावरुणा

(५।५।११) बळित्थादेवेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोयजतोमित्रावरुणावनुष्टुप् । (५।५।१२) प्रवोमित्रायेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयो
यजतोमित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१३) त्रीरोचनेतिचतुर्चस्यसूक्तस्यात्रेयउरुचक्रिमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

सर्वतातेळेतोकायतनयायशयोः+ ॥ याधर्तारारजसोरोचनस्योतादित्यादिव्यापार्थिवस्य । नवादेवाऽअमृताऽआमि
नंतिव्रतानिमित्रावरुणाध्रुवार्णि ॥ ७ ॥ (५।५।१४) पुरुषाणांचिद्व्यस्त्यवोनूनवावरुण । मित्रवांसिवांसुमतिं+ ॥
तावांसम्यगद्ब्रुवाणेषमदयामधायसे । वयंतेरुद्रास्याम ॥ पातंनोरुद्रापायुभिर्हृतत्रायेथांसुत्रात्रा । तुर्यामदस्यून्तनू
भिः ॥ माकस्याद्भुतक्रतूयक्षंभुजेमातनूभिः । माशेषसामातनसा ॥ ८ ॥ (५।५।१५) आनोगंतंरिशादसावरुण
मित्रबर्हणा । उपेमंचारुमध्वरं+ ॥ विश्वस्यहिप्रचेतसावरुणमित्रराजथः । ईशानापिप्यतंधियः ॥ उपनःसुतमागतं
वरुणमित्रदाशुषः । अस्यसोमस्यपीतये ॥ ९ ॥ (५।५।१६) आमित्रेवरुणवेयंगीभिर्जुहोमोऽअत्रिवत् । निबर्हिषि
सदतंसोमपीतये ॥ व्रतेनस्योभ्रुवक्षेमाधर्मणायातयज्जना । निबर्हिषि० ॥ मित्रश्चनोवरुणश्चजुषेतायज्ञमिष्टये । निब
र्हिषिसदतांसोम० ॥ १० ॥ (५।६।१) यदद्यस्यःपरावतियदवावत्यश्विना । यद्वापुरुषुरुभुजायदंतर्गिऽआगतं ॥
इहत्यापुरुभूतमापुरुदसांसिबिभ्रता । वरस्यायाम्यधिगूहुवेतुविष्टमाभुजे+ ॥ ईमान्यद्वपुषेवपुश्चक्रंरथस्ययमधुः । पर्य

(५।५।१४) पुरुषेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यात्रेयउरुचक्रिर्मित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१५) आनोगंतमितिवृचस्यसूक्तस्यात्रेयोबा
हुवृक्तोमित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१६) आमित्रइतिवृचस्यसूक्तस्यात्रेयोबाहुवृक्तोमित्रावरुणानुष्णिक् । (५।६।१) यदद्यस्यइतिदशर्च
स्यसूक्तस्यात्रेयःपौरोश्चिनावनुष्टुप् ।

॥ २५ ॥

न्यानाहुषायुगामहारजांसिदीपयथः ॥ तदूषुवामेनाकृतंविश्वायद्वामनुष्टवे । नानाजातावरपसासमस्मेबंधुमेयधुः ॥
आयद्वांसुर्यारथंतिष्ठद्रघुष्यदंसदा । परिवामरुषावयोघृणावरंतऽआतपः ॥ ११ ॥ युवोरत्रिश्चिकेततिनरांसुप्नेनचे
तसा । धर्मयद्वामरेपसंनासत्यास्त्राभुरण्यति ॥ उग्रोवांककुहोययिःशण्वेयामेषुसंतनिः । यद्वांदसोभिरश्विनान्निर्न
रावर्तति ॥ मध्वऽऊषुमधूयुवारुद्रासिषक्तिपिप्युषी । यत्समुद्रातिपर्थथःपक्वाःपृक्षोभरंतवां ॥ सत्यमिद्वाऽउऽअश्वि
नायुवामाहुर्मयोभुवा । तायामन्यामहृतमायामन्नामृळयत्तमा ॥ इमाब्रह्माणिवर्धनाश्विभ्यांसंतुशंतमा । यातक्षा
मरथाऽइवावौचामबृहन्नमः ॥ १२ ॥ (५।६।२) कूष्ठोदेवावश्विनाद्यादिवोर्मनावसू । तच्छ्रवथोवृषण्वसूऽअत्रि
वामाविवासति ॥ कुहत्याकुहनुश्रुतादिविदेवानासत्या । कस्मिन्नायतथोजनेकोवान्दीनांसचा ॥ कंयाथःकंहग
च्छथःकमच्छायुंजाथेरथं । कस्यब्रह्माणिरण्यथोवयंवामुदमसीष्टये ॥ पौरंचिद्बुदप्रुतंपौरपौरायजिन्वथः । यदीगृ
भीततातयेसिंहमिवद्रुहस्पदे+ ॥ प्रच्यवानाजुजुरुषोवब्रिमत्कंनमुंचथः । युवायदीकृथःपुनराकाममृण्वेवध्वः+ ॥ १३ ॥
अस्तिहिवांमिहस्तोतास्मसिवांसंहशिश्रिये । नूश्रुतंमऽआगतमवोभिर्वाजिनीवसू ॥ कोवामद्यपुरुषामावन्नेमर्त्यानां ।
कोविप्रोविप्रवाहसाकोयज्ञैर्वाजिनीवसू ॥ आवांरथोरथानांयेष्टोयात्वश्विना । पुरुचिदस्मयुस्तिरऽआगुषोमत्येष्वा+ ॥

(५।६।२) कूष्ठोदेवावितिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपौरोश्चिनावनुष्टुप् ।

शमूषुवांमधूयवास्माकमस्तुचकृतिः । अर्वाचीनाविचेतसाविभिः श्येनेवदीयतं ॥ अश्विनायद्धर्हिचिच्छुश्रूयातमि
मंहवै । वस्वीरूषुवांभुजः पृंचतिसुवांपृचः ॥ १४ ॥ (५।६।३) प्रतिप्रियतमंरथंवृषणं वसुवाहनं । स्तोतावामश्वि
नावृषिः स्तोमैर्नप्रतिभूषतिमाध्वीममश्रुतंहवै ॥ अत्यायातमश्विनातिरोविश्वाऽअहंसना । दस्राहिरण्यवर्तनीसुषुन्ना
सिंधुवाहसामाध्वी ॥ आनोरत्नानिबिभ्रतावश्विनागच्छंत्युवं । रुद्राहिरण्यवर्तनीजुषाणावाजिनीवसुमाध्वी ॥
सुष्टुभोवांवृषण्वसूरथेवाणीच्याहिता । उतवांककुहोमृगः पृक्षः कृणोतिवापुषोमाध्वी ॥ बोधिन्मनसारथ्येषिराहवन
श्रुता । विभिश्ववानमश्विनानियाथोऽअद्वयाविनंमाध्वी ॥ १५ ॥ आवानरामनोयुजोश्वासः प्रुषितस्वः ।
वयोवहंतुपीतयेसहसुन्नेभिर्श्विनामाध्वी ॥ अश्विनावेहगच्छंतंनसत्यामाविवैनतं । तिरश्चिदर्ययापरिवर्तिर्यातम
दाभ्यामाध्वी ॥ अस्मिन्यज्ञेऽअदाभ्याजरितारंशुभस्पती । अवस्युमश्विनायुवंगृणंतमुपभूषथोमाध्वी ॥ अभूदु
षारुशत्पशुराग्निरंधायुत्वियः । अयोजिवांवृषण्वसूरथोदस्रावमत्योमाध्वी ॥ १६ ॥ (५।६।४) आभात्यग्निरु
षसामनीकुमुद्विप्राणांदेवयावाचोऽअस्थुः । अर्वाचीननरंथ्येहयातंपीपिवांसमश्विनाधर्ममच्छ ॥ नसंस्कृतंप्रभिमीतो
गमिष्ठांतिनूनमश्विनोपस्तुतेह । दिवामिपित्वेवसागमिष्ठाप्रत्यवर्तिदाशुषेशंभविष्ठा ॥ उतायातंसंगवेप्रातरहोमध्यं

(५।६।३) प्रतिप्रियतममतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवस्युरश्विनौपंक्तिः । (५।६।४) आभात्यग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरश्विनौत्रिष्टुप् ।

दिनंऽउदितासूर्यस्य । दिवानकुमवसाशंतमेननेदानींपीतिरश्विनाततान ॥ इदंहिवांप्रदिविस्थानमोक्तंऽइमेगृहाऽअ
श्विनेदंदुरोणं । आनोदिवोबृहत्तः पर्वतादाज्योयातमिषमूर्जवहता ॥ समश्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमे
म । आनोर्यिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभगानि ॥ १७ ॥ (५।६।५) प्रातर्यावाणाप्रथमार्यजध्वंपुरागृ
ध्रादररुषः पिबातः । प्रातर्हियज्ञमश्विनादधात्तेप्रशंसंतिकवर्यः पूर्वभाजः ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदे
वयाऽअजुष्टं । उतान्योऽअस्मद्यजतेविचावः पूर्वैः पूर्वोयजमानोवनीयान् ॥ हिरण्यत्वङ्मधुवर्णोघृतस्तुः पृक्षोवहन्नारथो
वर्ततेवा । मनोजवाऽअश्विनावातरं ह्यायेनातियाथोदुरितानिविश्वा ॥ योभूर्यिष्ठनासत्याभ्यांविषेचनिष्ठपित्वोररंते
विभागे । सतोकमस्यपीपरच्छमीभिरनूर्ध्वभासः सदमित्तुतुर्यात् ॥ समश्विनो ॥ १८ ॥ (५।६।६) अश्विनावे
हगच्छंतंनसत्यामाविवैनतं । हंसाविवपततमासुतांऽउर्य ॥ अश्विनाहरिणाविवगौराविवानुयवसं । हंसाविव ॥
अश्विनावाजिनीवसुजुषेथांयज्ञमिष्टये । हंसाविव ॥ अत्रिर्यद्दामवरोहन्नृबीसमजोहवीन्नाधमानेवयोषा । श्येनस्य
चिज्ववसानूतनेनागच्छतमश्विनाशंतमेन ॥ १९ ॥ विजिहीष्ववनस्पतेयोनिःसूर्यत्याऽइव । श्रुतंमेऽअश्विनाहवैस

(५।६।५) प्रातर्यावाणेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरश्विनौत्रिष्टुप् । (५।६।६) अश्विनावितिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः सप्तवधिर
श्विनावनुष्टुप् आद्यास्तिस्त्रउष्णिहश्चतुर्थीत्रिष्टुप् (पंचम्यादिपंचमर्भस्याविण्यउपनिषदः) ।

सर्वध्विचमुच्यते ॥ भीतायनाधमानायऽऋषयेऽसर्वध्वये । मायाभिरभिविनायुर्वृक्षसंचविचाचथः ॥ यथावातः पुष्करि
णींसमिगयतिसर्वतः । एवातेगर्भेऽएजतुनिरैतुदशमास्यः । यथावातोयथावनयथासमुद्रऽएजति । एवात्वंदशमास्य
सहावेहिजरायुणा ॥ दशमासान्छशयानः कुमारोऽधिमातरि । निरैतुजीवोऽअक्षतोजीवोजीवत्याऽअधि ॥ २० ॥
(५।६।७) महेनोऽअद्यबोधयोषोरायेद्वित्मती । यथाचिन्नोऽअबोधयः सत्यश्रवसिवाय्येऽसुजातेऽअश्वसूनुते ॥ यासु
नीथेशौचद्रथेव्यौच्छोदुहितर्दिवः । साव्युच्छसहीयसिसत्यः ॥ सानोऽअद्याभरद्वसुर्व्युच्छादुहितर्दिवः । योव्यौच्छः
सहीयसिसत्यः ॥ अभियेत्वाविभावरिस्तोमैर्गुणतिवह्नयः । मधैर्मधोनिःसुश्रियोदामन्वतः सुरातयः सुजाते ॥ यच्चि
द्वितेगणाऽइमेच्छदयतिमघत्तये । परिच्छिद्वष्टयोदधुर्ददतोरधोऽअहयंसुजाते ॥ २१ ॥ ऐषुधावीरवद्यशऽउषोमघो
निसुरिषु । येनोराधांस्यहयामघवानोऽअरासतसुजा ॥ तेभ्योद्युन्नबृहद्यशऽउषोमघोन्यावह । येनोराधांस्यभ्याग
व्याभजतसुरयः सुजा ॥ उतनोगोमतीरिषऽआवहादुहितर्दिवः । साकंसूर्यस्यरश्मिभिः शुक्रैः शोचद्भिरर्चिभिः सुजा ॥
व्युच्छादुहितर्दिवोमाचिरंतनुथाऽअपः । नेत्वास्तेनयथारिपुंतपातिसुरोऽअर्चिषासुजा ॥ एतावद्वेदुषस्त्वंभूयोवादा
तुमर्हसि । यास्तोतृभ्योविभार्युच्छंतीनप्रमीयसेसुजा ॥ २२ ॥ (५।६।८) द्युतद्यामानंबृहतीमृतेनऽऋतावरीमरुणसुं

(५।६।७) महेनइतिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः सत्यश्रवाउषाः पंक्तिः । (५।६।८) द्युतद्यामानमितिषडर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः सत्यश्रवाउषाः णिष्टुप् ।

विभाती । देवीमुषसंस्वरावहंतीप्रतिविप्रासोमतिभिर्जरते ॥ एषाजनैर्दशताबोधयतीसुगान्पथः कृण्वतीयात्यग्रे । बृह
द्रथाबृहतीविश्वमिन्वोषाज्योतिर्यच्छत्यग्रेऽअह्नी ॥ एषागोभिररुणेभिर्युजानात्रैधंतीरयिमप्रायुचक्रे । पथोरदंतीसुवि
तार्यदेवीपुरुष्टुताविश्ववाराविभाति ॥ एषाव्येनीभवतिद्विबर्हीऽआविष्कृण्वानातन्वैपुरस्तात् । ऋतस्यपंधामन्वैतिसा
धुप्रजानतीवनदिशोमिनाति ॥ एषाशुभ्रानतन्वोविदानोर्ध्वेवस्त्रातीदृशयेनोऽअस्थात् । अपद्वेषोबाधमानातमांस्युषा
द्विवोदुहिताज्योतिषागात् ॥ एषाप्रतीचीदुहितादिषोन्योषैवभद्रानिरिणीतेऽअप्सः । व्यूर्ण्वतीदाशुषेवार्याणिपुन
ज्योतिर्युवतिः पूर्वथाकः ॥ २३ ॥ (५।६।९) युंजतेमनऽउतयुंजतेधियोविप्राविप्रस्यबृहतोर्विपश्चितः । विहोत्रादधेवयु
नविदेकऽइमहीदेवस्यसवितुः परिष्टुतिः ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुंचतेकविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदेचतुष्पदे । विनाकमख्य
त्सवितावरेण्योनुप्रयाणमुषसोविराजति ॥ यस्यप्रयाणमन्वन्यऽइद्युर्देवादेवस्यमहिमावमोजसा । यः पार्थिवानिवि
ममेसऽएतशोरजौसिदेवः सवितामहित्वना ॥ उतयासिसवितस्त्रीणिरोचनोतसूर्यस्यरश्मिभिः समुच्यसि । उतरा
त्रीमुभयतः परीयसऽउतमित्रोभवसिदेवधर्मभिः ॥ उतोशिषेप्रसवस्यत्वमेकऽइदुतपूषाभवसिदेवयामभिः । उतेदंवि
श्वंभुवनंविराजसिद्यावाश्वस्तेसवितः स्तोममानशे ॥ २४ ॥ (५।६।१०) तत्सवितुर्वृणीमहेवयंदेवस्यभोजनं । श्रे

(५।६।९) युंजतेमनइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वः सविताजगती । (५।६।१०) तत्सवितुरितिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वः

सर्वधातमं तु रं भगस्य धीमहि ॥ अस्य हि स्वयं शस्तरं सवितुः कञ्चन प्रियं । नमिनंति स्वराज्यं ॥ सहिरक्षानि दाशुपे सुवा
तिसविता भगः । तं भागं चित्रमीमहे ॥ अद्यानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगं । परादुःस्वम्यं सुव ॥ विश्वानि देव
सवितु रितानि परासुव । यद्भद्रं तन्नऽआसुव ॥ २५ ॥ अनागसोऽदितये देवस्य सवितुः सुवे । विश्वा वामानि धीम
हि ॥ आविश्वदेवं सत्पतिसूक्तैर्घावृणीमहे । सत्यसंवसवितारं ॥ यऽइमेऽउभेऽअहनी पुरऽएत्यप्रयुच्छन् । स्वाधी
देवः सविता ॥ यऽइमा विश्वा ज्ञातान्याश्रावयति श्लोकेन । प्रचसुवा तिसविता ॥ २६ ॥ (५।६।११) अच्छा
वदत्वसंगीभि रभिः स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास । कनिक्रददृषभो जीरदानुरेतो दधात्योषधीषु गर्भं ॥ विबुक्षान्हंत्युतहं
तिरक्षसो विश्वं बिभाय भुवनं महावधात् । उतानां गाऽईषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति दुष्कृतः ॥ रथीव कश्या
श्वाऽअभिक्षिपन्ना विदुतान् कृणुते वर्ष्या ३ अह । दूरान्ति हस्यस्तनथाऽउदीरते यत्पर्जन्यः कृणुते वर्ष्या १ नभः ॥ प्रवाता
वांति पतयति विद्युतऽउदोषधीर्जिहते पिन्वते स्वः । इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीरेत सार्वति ॥ यस्य ब्र
ते पृथिवी नन्नमीति यस्य ब्रते शफवज्जभुरीति । यस्य ब्रतऽओषधीर्विश्वरूपाः सनः पर्जन्यमहि शर्मयच्छ ॥ २७ ॥ दिवो
नो वृष्टिं मरुतो ररीध्वं प्रपिन्वत वृष्णोऽअश्वस्य धाराः । अर्वाङ्ते तेन स्तनयिष्णुने ह्यपोर्निषिचन्नसुरः पितानः ॥ अभिक्रद
सविता गायत्री आद्यानुष्टुप् । (५।६।११) अच्छावदेति दशर्चस्य सूक्तस्य भौमोत्रिः पर्जन्यश्चिष्टुपद्वितीयाविति स्त्रो जगत्योनवम्यनुष्टुप् ।

स्तनयगर्भमाधाऽउदन्वतापरिदीयारथेन । दृतिमुकर्षविषितं न्यैचंसमाभवंतूदृतो निपादाः ॥ महांतं कोशमुदचानि
षिचस्यं दंतां कुल्याविषिताः पुरस्तात् । घृतेन द्यावा पृथिवीव्युधिसुप्रपाणं भवत्वह्याभ्यः ॥ यत्पर्जन्यकनिक्रदस्तनय
न्हंसि दुष्कृतः । प्रतीदं विश्वं मोदते यत्किंच पृथिव्यामधि ॥ अवर्षावर्षमुदुषूगृभायाकर्धन्वान्यत्येत्वाऽउ । अजीजन
ऽओषधीर्भोजनाय कमुत प्रजाभ्यो विदो मनीषां ॥ २८ ॥ (५।६।१२) बळित्थापर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि ।
प्रयाभूमिं प्रवत्वतिमुह्माजिनोर्षिमहिनि ॥ स्तोमां सत्त्वाविचारिणि प्रतिष्ठोभंत्यकुभिः । प्रयावाज्जनहेषंतं पेरुमस्यस्यर्जु
नि ॥ दृष्ट्वा चिद्यावनस्पतीन् क्षमयादर्धप्योर्जसा । यत्तेऽअश्वस्य विद्युतो दिवो वर्षति वृष्टयः ॥ २९ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥
वर्षतुते विभावरि दिवोऽअश्वस्य विद्युतः । रोहंतु सर्ववीजान्यवब्रह्मद्विषो जहि ॥) (५।६।१३) प्रसम्राजैर्बृहदर्चा
गभीरं ब्रह्म प्रियं वरुणा यश्रुताय । वियोजधानं शमिते वचमो पस्तिरे पृथिवीं सूर्याय ॥ वनेषु व्यंति रिक्षंतान् वाजमवर्तसु
पयऽउच्छ्रियासु । हत्सुकृतं वरुणोऽअप्स्व १ग्निदिवि सूर्यमदधात्सोममद्रौ ॥ नीचीनं वारं वरुणः कवैधं प्रसंसर्जरोदसीऽ
अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनं वृष्टिर्व्युनत्तिभूमं ॥ उनत्तिभूमिं पृथिवीमुत द्यां यदा दुग्धं वरुणो वध्यादित् ।
समभ्रेण वसतु पर्वता सस्तविषीयंतः श्रथयंत वीराः ॥ इमाम्भूवासुरस्य श्रुतस्य महीमायां वरुणस्य प्रवोचं । मानेनेव तस्थि

(५।६।१२) बळित्थेत्येति चस्य सूक्तस्य भौमोत्रिः पृथिव्यनुष्टुप् । (५।६।१३) प्रसम्राज इत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य भौमोत्रिर्वरुणश्चिष्टुप् ।

वाँऽअंतरिक्षे वियोमपृथिवीसूर्येण ॥ ३० ॥ इमामनुकवितमस्यमायांमहीदेवस्यनकिरादधर्ष । एकंयदुद्गानपूणंत्ये
नीरासिंचंतीरवनयःसमुद्रं⁺ ॥ अर्यम्यवरुणमित्र्यंवासखायंवासदुमिच्चातरंवा । वेशंवानित्यंवरुणारणंवायत्सीमाग
श्चक्रमाशिश्रथस्तत्⁺ ॥ कितवासोयाद्रिरिपुर्नदीवियद्वाघान्यमुतयन्नविद्वा । सर्वाताविष्यशिथिरेवदेवाधातेस्यामव
रुणप्रियासः ॥ ३१ ॥ (५।६।१४) इंद्राग्नीयमवथऽउभावाजेषुमर्त्यं । दृष्ट्वाचित्सप्रभेदतिद्युन्नावाणीरिवत्रितः⁺ ॥
यापृतनासुदुष्टरायावाजेषुश्रवाय्या । यापंचचर्षणीरभींद्राग्नीताहवामहे ॥ तयोरिदमवच्छवस्तिग्मादिद्युन्मघो
नोः । प्रतिद्रुणागभस्त्योर्गवांवृत्रघ्नऽएषते ॥ तावामेपेरथानामिंद्राग्नीहवामहे । पतीतुरस्यराधसोविद्वांसागिर्वणस्त
मा ॥ तावृधंतावनुद्युन्मर्तायदेवावदभा । अहिताचित्पुरोदधेशैवदेवाववर्ते ॥ एवेंद्राग्निभ्यामहाविहव्यंशूष्यंघृतंनपू
तमद्रिभिः । तासूरिषुश्रवोबृहद्रयिगुणत्सुदिधृतमिषंगुणत्सुदिधृतं ॥ ३२ ॥ (५।६।१५) प्रवोमहेमतयोन्यंतुविष्णो
वेमरुत्वतेगिरिजाऽएवयामरुत् । प्रशधीयप्रयज्यवेसुखादयेतवसेभंददिष्ट्येधुनिप्रतायशवसे ॥ प्रयेजातामहिनायेच
नुस्वयंप्रविद्धनान्ब्रुवतऽएवयामरुत् । कृत्वातद्वोमरुतोनाधृषेशवोदानामहातदेषामधृष्टासोनाद्रयः ॥ प्रयेदिवोबृह

(५।६।१४) इंद्राग्नीयमितिषडृचस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिद्राभ्यनुष्टुपअंत्याविराट्पूर्वापक्त्युत्तरावा । (५।६।१५) प्रवोमहइतिन-
वर्चस्यसूक्तस्यात्रेयएवयामरुन्मरुतोतिजगती ।

तःशृण्विरेगिरासुशुक्रानःसुभ्वऽएवयामरुत् । नयेषामिरीसधस्थऽईष्टऽआँऽअग्रयोनस्वविद्युतःप्रस्पंद्रासोधुनीनां ॥
सचक्रमेहृतोनिरुक्रमःसमानस्मात्सदसऽएवयामरुत् । यदायुक्तमनास्वादधिष्णुभिर्विष्पधसोविमहसोजिगाति
शेवृधोनृभिः ॥ स्वनोनवोमवात्रेजयदृषात्वेषोययिस्तविषऽएवयामरुत् । येनासहैतऽक्रंजतस्वरोचिषःस्थारश्मानोहिर
ण्ययास्वायुधासऽइप्मिणः ॥ ३३ ॥ अपारोवोमहिमावृद्धशवसस्त्वेषंशवोवत्वेवयामरुत् । स्थातारोहिप्रसितौ
संहशिस्थनतेनऽउरुध्यतानिदःशुशुक्रांसोनाग्रयः ॥ तेरुद्रासःसुमखाऽअग्रयोयथातुविद्युन्नाऽअवत्वेवयामरुत् । दी
र्घपृथुपंप्रथेसद्गपार्थिवंयेषामज्मेष्वामहःशर्धास्यद्भुतैनासां ॥ अद्वेषोनोमरुतोगातुमेतंनश्रोत्राहवैजरितुरेवयामरुत् ।
विष्णोर्महःसमन्यवोयुयोतनस्मद्रथोऽनुदंसनापद्वेषांसिसनुतः⁺ ॥ गंतानोयज्ञंयज्ञियाःसुशमिश्रोताहवमरुक्षऽएव
यामरुत् । ज्येष्ठांसोनपर्वतासोव्योमनियुयंतस्यप्रचेतसःस्यातदुर्धतवोनिदः⁺ ॥ ३४ ॥ (इत्यात्रेयंपंचममंडलंसमाप्तम् ॥
अत्रसूक्तानि ८७) ॥ ५ ॥ (॥ परिशिष्टं ॥ हिरण्यवर्णाहरिणीसुवर्णरजतस्रजां । चंद्रांहिरण्यमीलक्ष्मीजातवे
दोमऽआवह ॥ तांमऽआवहजातवेदोऽक्ष्मीमनपगामिनी । यस्यांहिरण्यंविदेयंगामश्वंपुरुषानहं ॥ अश्वपूर्वारथमध्यां
हस्तिनादप्रमोदिनी । श्रियंदेवीमुपह्वयेश्रीर्मादेवीजुषतां ॥ कांसोस्मितांहिरण्यप्राकारामाद्राज्वलंतीतृप्तांतर्पयंती ।
पद्मेस्थितापद्मवर्णातामिहोपह्वयेश्रियं ॥ चंद्रांप्रभासांयशसाज्वलंतीश्रियंलोकेदेवजुष्टामुदारा । तांपद्मिनीमीशरणमहं

प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मैनश्यतां त्वांवृणे ॥ १ ॥ आदित्यवर्णेतपसोर्धिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः । तस्य फलानितपसानु
दंतु मायांतरायाश्च बाह्याऽलक्ष्मीः ॥ उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्चमणिना सह । प्रादुर्भूतोऽस्मिराष्टेऽस्मिन्कीर्तिमृद्धिं ददातु
मे ॥ क्षुत्पिपासामलांज्येषामलक्ष्मीनां शयाम्यहं । अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वानिर्णुद मे गृहात् ॥ गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपु
ष्टां करीषिणीं । ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपहृये श्रियं ॥ मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमंशीमहि । पशूनां रूपमन्नस्यम
यि श्रीः श्रयतां यशः ॥ २ ॥ कर्दमेन प्रजाभूतामयि सै भव कर्दम । श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीं । आपः स्रजैतु
स्त्रिगधानि चिह्नीतवसं मे गृहे । निचंदेवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥ आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णीं हेममालिनीं । सूर्याहि
रण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआवह ॥ आर्द्रां यः करिणीं यष्टिं पिंगलां पद्ममालिनीं । चंद्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआव
ह ॥ तामऽआवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीं । यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान्विदेयं पुरुषानहं ॥ ३ ॥ यः शु
चिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहं । सूक्तं पंचदशैर्च श्रीकामः सततं जपेत् ॥ पद्माने पद्मऽऊरूपद्माक्षी पद्मसंभवे ।
तन्मे भजसि पद्माक्षी येन सौख्यं लभाम्यहं ॥ अश्वदायी गोदायी धनदायी महाधने । धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥
पद्माने पद्मं विपद्मपत्रे पद्मप्रिये पद्मदलाय तक्षि । विश्वप्रिये विश्वमनो नुकुले त्वत्पादपद्मं मयि संनिधत्स्व ॥ पुत्रपौत्रध
नं धान्यं हस्त्यश्वादिगवैरंधं । प्रजानां भवसीमां ताऽआयुष्मंतं करोतु मे ॥ धनमग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसुः । धनमिंद्रो ब्र

हस्पतिर्वरुणं धनमस्तुते ॥ वैनतेयसो मे पिबसो मे पिबतु वृत्रहा । सोमं धनस्य सोमिनो मह्यं ददातु सोमिनः ॥ नक्रोधो न
च मात्सर्यं न लोभो नाशुभमतिः । भवति कृतपुण्यानां भक्तानां श्रीसूक्तं जपेत् ॥ सरसि जनि लये सरोजहस्ते धवलतरां
शुकगंधमात्यशोभे । भगवति हरिबलभेमनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यं ॥ विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं माधवाप्रि
यां । लक्ष्मीं प्रियसंखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभां ॥ महालक्ष्मीं च विद्महे विष्णुपत्नीं च धीमहि । तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥
श्रीवर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधाच्छोभमानं महीयते । धान्यं धनं पशुं बहु पुत्रलाभं शतसंवत्सरं दीर्घमायुः ॥ ४ ॥
इति परिशिष्टं ॥ ६ ॥) (६।१।१) त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोतास्याधियोऽअभवो दस्महोता । त्वं सीं वृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु
सहो विश्वस्मै सहसे सहधै ॥ अधा होतान्यसीदो यजीयानि ऋस्पदऽइषयन्नीज्यः सन् । तं त्वानरः प्रथमं देवयंतो महोराये
चितयंतोऽअनुगमन् ॥ बृते वयंतं बहुभिर्वस्यैः स्त्वेरयिं जागवांसोऽअनुगमन् । रुशंतमग्निं दशंतं बृहंतं वपावंतं विश्वहां
दीदिवांसं ॥ पदं देवस्य नमसाव्यंतः श्रवस्ववः श्रवऽआपन्नमृक्तं । नामानि चिह्नधारे यज्ञियां निभद्रायां तैरेणयंतं संह
ष्टौ ॥ त्वां वर्धति क्षितयः पृथिव्यां त्वां रायऽअभयां सो जनानां । त्वं त्रातातरणे चेत्योभूः पिता माता सद्मिन्मानुषाणां
॥ ३५ ॥ सपर्येण्यः सप्रियो विक्ष्वं गृहीतां मद्रो निषसादा यजीयान् । तं त्वावयंदमऽआदीदिवांसमुपज्जुवाधो नमसा

भारद्वाजेषष्ठे मंडले पट्टनुवाकाः । (६।१।१) त्वं ह्यग्ने इति त्रयोदशर्चस्य सूक्त्यर्वाहस्पत्यो भरद्वाजो मन्त्रिष्टुप् ।

सदेम ॥ तंत्वाव्यसुधोऽनव्यमग्रेसुम्नायवऽईमहेदेवयंतः । त्वंविशोऽनयोदीर्घानोदिवोऽअग्रेबृहतारोचनेन ॥
 विशांकविंविशपतिंशश्वतीनानितोशनंनृषभंचर्षणीनां । प्रेतीषणिमिषयंतपावकराजन्तमग्निंयजतरंयीणां ॥ सोऽअ
 ग्रेऽईजेशशमेचमतोयस्तऽआनंदसमिधाहव्यदातिं । यऽआहुतिंपरिवेदानमोभिर्विश्वेत्सवामादधतेत्वोतः ॥ अस्मा
 ऽउतेमहिमहेविधेमनमोभिरग्रेसमिधोतहव्यैः । वेदीसूनोसहसोगीभिर्बुधैरातेभद्रायांसुमतौयतेम ॥ आयस्तंतथरोद
 सीविभासाश्रवोभिश्चश्रवस्यस्तुरुत्रः । बृहद्भिर्वाजैःस्थविरेभिरस्मेरेवद्भिरग्रेवितरंविभाहि ॥ नृवद्वसोसदमिद्वेद्यस्मे
 भूरितोकायतनयायपश्वः । पूर्वोरिषोबृहतीरारेऽअघाऽअस्मेभद्रासौश्रवसानिसंतु ॥ पुरुष्यग्रेपुरुधात्वायावसूनिरा
 जन्वसुतातेऽअस्यां । पुरुणिहित्वेपुरुवारसंत्यग्रेवसुविधितेराजनिन्वे ॥ ३६ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अष्टाविंशाध्याये वर्गाः ३६ सूक्तानि २६ ऋचः १७७ ॥ त्यागः ॥ मित्रावरुणाम्या.५० अश्विन्या.४८ उपस.१६ सवित्र.१४
 पर्जन्याये.१० पृथिव्या.३ वरुणाय.८ इंद्राग्निभ्यां.६ मरुच्य.९ अग्नय.१३ ॥ इतिचतुर्थेचतुर्थः ॥

त्वंह्येकादशानुष्टुभंशक्यंतमग्रेऽष्टौयथाहोतर्हुवेसप्तप्रनव्यसामूर्धानंवैश्वानरीयंहिद्विजगत्यंतपृथस्यांत्यात्रिष्टु
 बहश्चपुरोवोद्विपदांतयजस्वषण्मध्यैत्वद्विश्वाग्नायानुष्टुभंशक्यंतमिममूष्वेकोनावीतहव्यऋषिर्वाजागतं प्रा

गदशम्यास्तृतीयापंचदश्यौशक्यौषष्ठ्यतिशक्यनुष्टुबृहत्याउपांत्यैत्वमग्रेष्टाचत्वारिंशद्वायत्रैवर्धमानाद्याषष्ठी
 चसप्तविंश्यनुष्टुपत्रिष्टुपूर्वेचांत्ये ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।१।२) त्वंहिक्षैतवद्यशोग्रेमित्रोनपत्यंसे । त्वंविचर्षणेश्रवोवसोपुष्टिनपुण्यसि ॥ त्वांहिष्मा
 चर्षणयोयज्ञेभिर्गीर्भिरीळते । त्वांवाजीयात्यबुकोरजस्तुर्विश्वचर्षणिः ॥ सजोपस्त्वादिवोनरोयज्ञस्वकेतुमिधते ।
 यद्वस्यमानुषोजनःसुम्नायुर्जुह्वेऽअध्वरे ॥ ऋधद्यस्तेसुदानवेधियामर्तःशशमते । उतीषबृहतोदिवोद्विषोऽअहोनतं
 रति ॥ समिधायस्तऽआहुतिंनिशितंमत्योनशत् ॥ व्यावंतसपुण्यतिक्षयमग्रेशतायुषं ॥ १ ॥ त्वेपस्तेधूमऽऋण्वति
 दिविषन्धुऋऽआततः । सूरोनहिद्युतात्वंकृपापावकरोचसे ॥ अधाहिविष्वीड्योसिप्रियोनोऽअर्तिधिः । रण्वःपुरी
 वजूर्यःसुनूर्नत्रययाय्यः ॥ ऋत्वाहिद्रोणेऽअज्यसेग्रेवाजीनकृत्यः । परिज्मेवस्वधागयोत्योनह्वार्यःशिशुः ॥ त्वंत्या
 चिदच्युताग्रेपशुर्नयवसे । धामाह्यस्तेऽअजरवनाबृश्चंतिशिक्षसः ॥ वेषिह्यध्वरीयतामग्रेहोतादमेविशां । समृधोवि
 शपतेकृणुजुषस्वहव्यमैगिरः ॥ अच्छानोमित्रमहोदेवदेवानग्रेवोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्तिंसुक्षितिदिवोनृद्धि

(६।१।२) त्वंहिक्षैतवदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽमिरनुष्टुबंत्याशकरी ।

योऽअंहीसिदुरितातरेमतातरेमत्तवावसातरेम ॥ २ ॥ (६।१।३) अग्नेसक्षेपदत्तपाऽऽकृतं जाऽऽरुज्योतिर्नशतेदेवयुष्टे ।
 यत्वंमित्रेणवरुणःसजोषादेवपासित्यजसामर्तमंहः ॥ ईजेयज्ञेभिःशशुमेशमीभिरुधद्वारायाग्रयेददाश । एवाचनतंय
 शसामजुष्टिर्नाहोमर्तनशतेनप्रदक्षिः ॥ सूरोनयस्यदृशतिररेपाभीमायदेतिशुचतस्तुऽआधीः । हेषस्वतःशुरुधोनायम
 कोःकुत्राचिद्रुणवोवसतिर्वनेजाः+ ॥ त्रिगमंचिदेममहिवर्षोऽअस्यभसदश्वोनयमसानऽआसा । विजेहमानःपरशुर्न
 जिह्वांद्रविर्नद्रावयतिदारुधक्षत् ॥ सऽइदस्तेवप्रतिधादसिष्यन्धिशीततेजोयसोनधारी । चित्रध्रजतिररतियोऽअ
 कोर्वेर्नद्रुषद्वारघुपत्मजंहाः ॥ ३ ॥ सऽईरेभोनप्रतिवस्तुऽउस्त्राःशोचिषारारपीतिमित्रमंहाः । नक्तंयऽईमरुषोयोदि
 वानूनमर्त्योऽअरुषोयोदिवानृन्+ ॥ दिवोनयस्यविधुतोनवीनोद्वृषारुक्षऽओषधीषुनूतोत् । घृणानयोध्रजसापत्मनाय
 न्नारोदसीवसुनादंसुपत्नी ॥ धायोभिर्वायोयुज्यैभिरुक्तेर्विद्युन्नदविद्योत्स्वेभिःशुष्मैः । शर्धोवायोमरुताततक्षऽऽक्रभुर्न
 त्वेषोरभसानोऽअद्यौत् ॥ ४ ॥ (६।१।४) यथाहोतर्मनुषोदेवतातायज्ञेभिःसूनोसहसोयजासि । एवानोऽअद्यसं
 मनासमानानुशन्नमऽउशतोयक्षिदेवान्+ ॥ सनोविभावाचक्षणिर्नवस्तोरग्निरुदारुवेद्यश्चनोधात् । विश्वायुर्योऽअमृ
 तोमर्त्येषुषुर्भुद्दतिथिर्जातवेदाः ॥ द्यावोनयस्यपनयंत्यभ्वंभासासिवस्तेसूर्योनशुक्रः । वियऽइनोत्यजरःपावकोश्र
 (६।१।३) अग्नेसक्षेपदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।४) यथाहोतरित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्नि-

स्यचिच्छिभ्रयत्पुर्व्याणि ॥ वद्नाहिसूनोऽअस्यद्वासद्वाचक्रेऽअग्निर्जनुषाज्मात्रं । सत्वंनऽऊर्जसनऽऊर्जधाराजेवजेर
 वृकेक्षेप्यंतः+ ॥ नितीकियोवारणमम्रमत्तिवायुर्नराष्ट्रयत्येत्यकून् । तुर्यामयस्तऽआदिशामरातीरत्योनहुतःपतंतः
 परिहृत+ ॥ ५ ॥ आसूर्योनभानुमद्भिरुक्तेरग्नैततंथरोदसीविभासा । चित्रोनयत्परितमास्यक्तःशोचिषापत्मन्नाशिजो
 नदीयन् । त्वांहिमंद्रतममर्कशोर्कैर्वृमहेमहिःश्रोण्यग्ने । इंद्रंनत्वाशवसादेवतावायुंपृणंतिराधसानृतमाः ॥ नूनो
 ऽअग्नेवृकेभिःस्वस्तिवेषिरायःपथिभिःपर्यहः । तासूरिभ्योगृणतेरासिसुभ्रमंदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ ६ ॥ (६।१।५)
 हुवेवःसूनसहसोयुवानमद्रौघवाचमतिभिर्यविष्ठं । यऽइन्वतिद्रविणानिप्रचेताविश्ववाराणिपुरुवारोऽअधुक्+ ॥ त्वै
 वसुनिपुर्वणीकहोतदोषावस्तोरेरिरयज्ञियासः । क्षामेवविश्वामुर्वनानियसिन्तंससौभगानिदधिरेपावके+ ॥ त्वंविश्व
 प्रदिवःसीदऽआसुक्रत्वारथीरभवोवार्याणां । अतऽइनोषिविधतेचिकित्वाव्यानुषग्जातवेदोवसुनि ॥ योनःसनुत्यो
 ऽअभिदासंदग्नेयोऽअंतरोमित्रमहोवनुष्यात् । तमजरेर्भिरुषभिस्तवस्वैस्तपातपिष्ठतपसातपस्वान् ॥ यस्तैयज्ञेनसमि
 धायऽउक्थैरुक्तेभिःसूनोसहसोददाशत् । समर्त्येष्वमृतप्रचेतारायाद्युन्नेनश्रवसाविभाति ॥ सतत्कृधीषितस्तूर्यमग्ने
 स्पृधोबाधस्वसहसासहस्वान् । यच्छस्यसेद्युभिर्क्तोवचोभिस्तजुषस्वजरितुर्धोषिमन्म ॥ अश्यामंतकाममग्नेतवोतीऽ
 स्त्रिष्टुप् । (६।१।५) हुवेवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

अश्यामरयिरयिवःसुवीरं । अश्यामवाजमभिवाजयंतोश्यामद्युन्नमजराजंते ॥ ७ ॥ (६।१।६) प्रनव्यसासहसःसुनुम
 च्छाद्यजेनगातुमवऽइच्छमानः । वृश्चद्वनं कृष्णयामंरुशैतवीतीहोतारंदिव्यंजिगाति ॥ सःश्वितानस्तन्यतूरोचनस्थाऽ
 अजरेभिर्नानदद्भिर्यविष्ठः । यःपावकःपुरुतमःपुरुणिपृथून्यग्निरनुयातिभवंन् ॥ वितेविष्वग्वातजूतासोऽअग्नेभामा
 सःशुचेशुचयश्चरति । तुविष्वक्षासोदिव्यानवग्वावनावनंतिधृषतारुजंतः ॥ येतेशुक्रासःशुचयःशुचिष्मःक्षावपंतिवि
 पितासोऽअश्वाः । अधश्मस्तऽउर्वियाविभातियातयमानोऽअधिसानुपृथ्वेः ॥ अधजिह्वापापतीतिप्रवृणोऽगोषुयुधां
 नाशनिःसृजाना । शूरस्येवप्रसितिःक्षातिरग्रेर्दुर्वतुर्भोमोदयतेवनानि ॥ आभानुनापार्थिवानिज्रयांसिमहस्तोदस्यधृ
 षतातंतथ । सबाध्रस्वापभयासहोभिःस्पृधोवनुष्यन्वनुषोनिजूर्व ॥ सचित्रचित्रंचितयंतमस्मेचित्रक्षत्रचित्रतमंवयो
 धां । चंद्ररयिंपुरुवीरंबृहंतंचंद्रंचंद्राभिर्गुणतेयुवस्व ॥ ८ ॥ (६।१।७) मूर्धानंदिवोऽअरतिंपृथिव्यावैश्वानरमृतऽ
 आज्ञातमग्निं । कविसम्वाजमतिथिंजनानामासन्नापात्रंजनयंतदेवाः+ ॥ नाभियज्ञानांसदनरयीणांमहामाहावमभि
 संनवंत । वैश्वानरंरथ्यमध्वराणायज्ञस्यकेतुंजनयंतदेवाः+ ॥ त्वद्विप्रोजायतेवाज्यग्रेत्वद्वीरासोऽअभिमातिषाहः ।
 वैश्वानरत्वमस्मासुधहिवसूनिराजन्स्पृहयाय्याणि ॥ त्वांविश्वेऽअमृतजायमानंशिशुंनदेवाऽअभिसंनवंते । तवक्रतु

(६।१।६)प्रनव्यसेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप्।(६।१।७)मूर्धाननितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोवैश्वानर

भिरमृतत्वमायन्वैश्वानरयत्पित्रोरदीदेः ॥ वैश्वानरतवृतानिब्रतानिमहान्यग्रेनकिरादधर्ष । यजायमानःपित्रोरुप
 स्थेविंदःकेतुंवयुनेष्वह्नां ॥ वैश्वानरस्यविभितानिचक्षसासानूनिदिवोऽअमृतस्यकेतुना । तस्येदुविश्वाभुवनाधिमुर्ध
 निवयाऽइवरुरुहुःसप्तविस्रुहः ॥ वियोरजांस्यभिमीतसुक्रतुर्वैश्वानरोविदिवोरोचनाकविः । परियोविश्वाभुवनानिप
 प्रथेदब्धोगोपाऽअमृतस्यरक्षिता+ ॥ ९ ॥ (६।१।८) पृक्षस्यवृणोऽअरुपस्यनूसहःप्रनुवोचंविदधाज्ञातवेदसः ।
 वैश्वानरायमतिर्नव्यसीशुचिःसोमऽइवपवतेचारुर्ग्नये ॥ सजायमानःपरमेव्योमनिब्रतान्यग्निर्ब्रतपाऽअरक्षत । व्यं
 तरिक्षमभिमीतसुक्रतुर्वैश्वानरोमहिनानाकमस्पृशत् ॥ व्यस्तभ्राद्रोदसीमित्रोऽअद्भुतोतर्वावदकृणोज्योतिषातमः ।
 विचर्मणीवधिषणोऽअवर्तयद्वैश्वानरोविश्वमधत्तवृष्णयं ॥ अपामुपस्थेमहिषाऽअंगृभ्णतविशोराजानमुपतस्थऽऋग्मि
 यं । आदूतोऽअग्निमभरद्विवस्वतोवैश्वानरंमातरिश्वापरावतः ॥ युगेयुगेविदुथ्यंगृणद्भ्योग्रेरयियुशसंधेहिनव्यसीं ।
 पव्येवराजन्नघशंसमजरनीचानिवृश्चवनिननतेजसा ॥ अस्माकमग्नेमधवत्सुधारयानामिक्षत्रमजरंसुवीर्यं । व्यंजयेम
 शतिनंसहस्रिणंवैश्वानरवाजमग्नेतवोतिभिः ॥ अदब्धेभिस्तवंगोपाभिरिष्टेस्माकंपाहित्रिषधस्थसूरीन् । रक्षाचनोदुदु
 सिष्टुबंत्येद्वेजग्यौ । (६।१।८) पृक्षस्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोवैश्वानरोग्निर्जगत्यंयात्रिष्टुप् ।

षांशर्धोऽअग्नेवैश्वानरप्रचतारीःस्तवानः ॥ १० ॥ (६।१।९) अहश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्ततेरजसीवेद्याभिः । वै
श्वानरोजायमानोनराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमोसि ॥ नाहंतुंनविजानाम्योतुंनयंवर्यतिसमरेतमानाः । कस्यस्वि
त्पुत्रऽहवक्त्वानिपरोवदात्यवरेणपित्रा ॥ सऽइत्तंतुंसविजानात्योतुंसवक्त्वान्यृतुथावदाति । यऽईचिकेतदमृतं
स्यगोपाऽअवश्चरन्परोऽअन्येनपश्यन् ॥ अयंहोताप्रथमःपश्यतेममिदंज्योतिरमृतंमर्त्येषु । अयंसजज्ञेध्रुवऽआनिष
त्तोमर्त्यस्तन्वाऽवर्धमानः ॥ ध्रुवंज्योतिर्निहितंदृशयेकमनोजविष्ठपतयत्स्वंतः । विश्वेदेवाःसमनसःसकेताऽएकंकृतु
मभिविर्यतिसाधु ॥ विमेकर्णोपतयतोविचक्षुर्वीऽदंज्योतिर्हृदयऽआहितंयत् । विमेमनश्चरतिदूरऽआधीःकिंस्विद्व
क्ष्यामि किमुनमनिष्ये ॥ विश्वेदेवाऽअनमस्यन्भिभयानास्त्वामग्नेतमसितस्थिवांसं । वैश्वानरोवतूतयेनोमर्त्योवतूतये
नः ॥ ११ ॥ (६।१।१०) पुरोवोमंद्रदिव्यंसुवृक्तिप्रयतियज्ञेऽअग्निमध्वरेदधिध्वं । पुरऽउक्थेभिःसहिनांविभावा
स्वध्वराकरतिजातवेदाः ॥ तमुद्युमःपुर्वणीकहोतरग्नेऽअग्निभिर्मनुषऽइधानः । स्तोमंयमस्मैममतेवशूषधृतंनशुचिमृत
यःपवंते ॥ पीपायसःश्रवसामर्त्येषुयोऽअग्नयेददाशुविप्रऽउक्थैः । चित्राभिस्तमूतिभिश्चित्रशौचिर्ब्रजस्यसातागोमतो

(६।१।९) अहश्चकृष्णमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो वैश्वानरो मन्त्रिष्टुप् । (६।१।१०) पुरोवदिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य
बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मन्त्रिष्टुबंत्याद्विपदाविराट् ।

दधाति ॥ आयःप्रौजायमानऽउर्वीदूरेदृशाभासाकृष्णाध्वा । अधर्बहुचित्तमऽऊर्म्यायास्तिरःशोचिषाददृशेपाव
कः ॥ नूनश्चित्रं पुरुवाजाभिरुतीऽअग्नेरयिमघवंद्व्यश्चधेहि । येराधसाश्रवसाचात्यन्यान्तसुवीर्यैभिश्चाभिसंतिजना
न् ॥ इमंयज्ञंचनोधाऽअग्नऽउशन्यंतऽआसानोजुहुतेहविष्मान् । भरद्वाजेषुदधिषेसुवृक्तिमवीर्वाजस्यगध्यस्यसातौ ॥
विद्वेषांसीनुहिवर्धयेत्तामदैमशतहिमाःसुवीराः ॥ १२ ॥ (६।१।११) यजस्वहोतरिषितोयजीयानग्नेबाधोमरुतां
नप्रयुक्ति । आनोमित्रावरुणानासत्याद्यावाहोत्रायपृथिवीववृत्त्याः ॥ त्वंहोतामंद्रतमोनोऽअध्रुगंतदेवोविदधामर्त्य
ेषु । पावकयाजुह्वाऽवहिरासाग्नेयजस्वतन्वंऽतवस्वां ॥ धन्याचिद्धित्वेधिषणावष्टिप्रदेवान्जन्मगृणतेयजध्वै । वे
पिष्ठोऽअंगिरसायद्धविप्रोमधुच्छंदोभनतिरेभऽइष्टौ ॥ अदिद्युतस्वपाकोविभावाग्नेयजस्वरोदसीऽउरुची । आयुं
नयनमसारातहव्याऽअंजंति सुप्रयसंपंचजनाः ॥ वृंजेह्यन्नमसाबहिरघ्रावयामिस्त्रुगधृतवतीसुवृक्तिः । अम्यक्षिसद्वास
दनेपृथिव्याऽअश्रायियज्ञःसूर्येनचक्षुः ॥ दशस्यानःपुर्वणीकहोतदेवेभिर्ग्नेऽअग्निभिरिधानः । रायःसूनोसहसोवाव
सानाऽअतिस्त्रसेमवृजनंनाहः ॥ १३ ॥ (६।१।१२) मध्येहोतादुरोणेबर्हिषोराळग्निस्तोदस्यरोदसीयजध्वै । अयं
ससूनुःसहसऽऋतावादूरात्सूर्योनशोचिषाततान ॥ आयस्मिन्त्वेस्वपाकेयजत्रयक्षद्राजन्त्सर्वतातेबनुद्यौः । त्रिषध

(६।१।११) यजस्वहोतरिति षडृचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मन्त्रिष्टुप् । (६।१।१२) मध्येहोतेति षडृचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो

स्थस्ततरुणोनजं हौह्व्यामघानिमानुषायजधै ॥ तेजिष्ठायस्यारतिर्वेनेरादतोदोऽध्वन्नवृधसानोऽअद्यौत् । अद्रोघो
नद्रविताचैततिमन्नमत्योवर्त्रऽओषधीषु ॥ सास्माकैभिरेतरीनशूषैरग्निष्टवेदमऽआजातवेदाः । द्रुन्नोवन्वन्क्रत्वाना
वोऽसःपितेवजारयायियज्ञैः⁺ ॥ अधस्मास्यपनयंतिभासोवृथायत्तक्षदनुयातिपृथ्वी । सद्योयस्पद्रोविषितोधवीयानु
णोनतायुरतिधन्वाराद् ॥ सत्वंनोऽअर्वन्निदायाविश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिधानः । वेषिरायोवियासिदुच्छुनामदेमश
तहिमाःसुवीराः ॥ १४ ॥ (६।१।१३) त्वद्विश्वांसुभगसांभगान्यग्नेवियंतिवनिनोनवयाः । श्रुष्टीरयिर्वाजोवृत्रतू
यैदिवोवृष्टिरीज्योरीतिरपां⁺ ॥ त्वंभगोनऽआहिरन्मिषेपरिजमेवक्षयसिदस्मवर्चाः । अग्नेमित्रोनबृहत्ऽऽकृतस्यासि
क्षत्तावामस्यदेवभूरैः ॥ ससत्पतिःशवसाहंतिवृत्रमग्नेविप्रोविपणेभतिवाजं । यत्वंप्रचेतऽऽकृतजातरायासजोषानप्रा
पाहिनोषि ॥ यस्तेसूनोसहसोगीर्भिरुक्थैर्यज्ञैर्भर्तोनिशितिवेद्यानद् । विश्वंसदेवप्रतिवारमग्नेधत्तेधान्यं^१पत्यतेवस
व्यैः^{*} ॥ तानृभ्यऽआसांश्रवसासुवीराग्नेसूनोसहसःपुष्यसेधाः । कृणोषियच्छवसाभूरिपश्वोवयोवृकायारयेजसु
रये ॥ वज्रासूनोसहसोनोविहायाऽअग्नेतोक्तनयंवाजिनोदाः । विश्वाभिर्गीर्भिरभिपूतिमश्यामदेमशतहिमाः
सुवीराः ॥ १५ ॥ (६।१।१४) अग्नयोमत्योदुवोधिर्यजुजोषधीतिभिः । भसन्नपप्रपुष्यऽइषंवुरीतावसे ॥

भरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१३) त्वद्विश्वेतिषडृचस्यसूक्तस्यवाहस्पत्योभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१४) अग्नयइतिषडृचस्यसूक्तस्य

ऽअग्निरिद्विप्रचेताऽअग्निर्वेधस्तमऽऽक्रषिः । अग्निहोतारमीळतेयज्ञेषुमनुषोविशः ॥ नानाह्यं^१ग्नेवसेस्पधतेरायो
ऽअर्यः । तूर्वतोदस्युमायवोव्रतैःसीक्षतोऽअव्रतं⁺ ॥ अग्निरप्सामृतीषहवीरंददातिसत्पति । यस्यत्रसंतिशवसः
संचक्षिशत्रवोभिया⁺ ॥ अग्निर्हिविघ्ननानिदोदवोमर्तमुरुष्यति । सहावायस्यावृत्तोरयिर्वाजेष्ववृतः ॥ अच्छानोमि
त्रमहोदेवदेवानग्नेयोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्यस्तिमुक्षितिद्विोनन्दिपोऽअहंसिदुरितातरेमतातरेमतवावसातरे
म ॥ १६ ॥ (६।१।१५) इममपुवोऽअतिथिमुषुवुधंविश्वासांविशांपतिमृजसेगिरा । वेतीहिवोजनुषाकच्चिदाशु
चिज्योकिदत्तिगर्भोयदच्युतं ॥ मित्रंनयंसुधितंभृगवोदधुर्वनस्पतावीज्यमध्वशोचिषं । सत्वंसुप्रीतोवीतहव्येऽअहु
तप्रशस्तिभिर्महयसदिवेदेवे ॥ सत्वंदक्षस्यावृकोवृधोभूर्यःपरस्यांतरस्यतरुषः । रायःसूनोसहसोमत्येष्वाछुर्दियंछ
वीतहव्यायसप्रथोभरद्वाजायसप्रथः ॥ द्युतानंवोऽअतिथिंस्वर्णरमाग्निहोतारमनुषःस्वध्वरं । विप्रंनद्युक्षवचसंसुवृक्ति
भिर्हव्यवाहमरतिद्वमृजसे ॥ पावकयायश्चितयत्याकृपाक्षामन्नुरुक्षऽउपमोनभानुना । तूर्वन्नयामन्नेतशस्यनूरणऽ
आयोघृणेनतत्प्राणोऽअजरः ॥ १७ ॥ अग्निमग्निवःसमिधादुवस्यतप्रियंप्रियंवोऽअतिथिंगृणीषणि । उपवोगीर्भिर
वाहस्पत्योभरद्वाजोऽअग्निनुष्टुवंत्याशकरी । (६।१।१५) इममूष्वित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यागिरसोवीतहव्यो (भरद्वाजोवा) मिर्ज
गतीतृतीयापंचदशौशक्योपप्रतिशकरोसप्तदश्यनुष्टुपःअष्टादशीवृहतीदशम्याद्याःपंचषोडश्येकोनविंशीचत्रिष्टुभः ।

मृतं विवासत देवो देवेषु वनते हि वार्य देवो देवेषु वनते हि नो दुर्वः ॥ सभिद्धमग्निं समिधा गिरा गृणे शुचिं पावकं पुरोऽध्वरे
ध्रुवं । विप्रं होतारं पुरुवारं मद्रुहं कविं सुमैरीं महेजातवैदसं ॥ त्वां दूतमग्नेऽमृतं युगे युगे हव्यवाहं दधिरे पायुमीज्यं । दे
वासंश्च मर्तांश्च जागृविं विभुं विस्पतिं नमसा निषेदिरे ॥ विभूर्षन्नग्नेऽभ्यांऽनुव्रता दूतो देवानां रजसीसमीयसे ।
यत्ते धीतिं सुमतिमा वृणीमहे धस्मानस्त्रिवरूथः शिवो भव ॥ तं सुप्रतीकं सुदृशं च मविद्वांसो विदुष्टं सपेम । सयं क्षद्वि
श्वायुना निविद्वान्प्रहव्यमग्निं मृतैषु वोचत् ॥ १८ ॥ तमग्ने पास्युत तं पिपारिं यस्तुऽआनं दूवयेशूरधीतिं । यज्ञस्य वा
निशितं वोदितिं वा तमितृणक्षिशर्वसोतराया ॥ त्वमग्ने वनुष्यतो निपाहित्वमुनः सहसा वन्नवद्यात् । संत्वाध्वसन्व
दभ्येतु पाथः संरयिः स्पृहयाय्यः सहस्री ॥ अग्निर्होता गृहपतिः सराजा विश्वावेदजनिं माजातवेदाः । देवानां मुतयो म
र्त्यानां यजिष्ठः सप्रयं जतामृतावा ॥ अग्ने यदद्य विशोऽध्वरस्य होतः पावकशोचे वेष्टं हियज्वा । ऋताय जासिमहिना
वियद्मूर्हव्यावहयविष्टया तैऽअद्य ॥ अभिप्रयांसि सुधितानि हिर्योनि त्वादधीतरोदसीयजध्वै । अवां नो मघवन्वा
जसा तावग्ने विश्वानि दुरिता तरे मता तरे मृतवावसातरे म ॥ १९ ॥ अग्ने विश्वेभिः स्वनीकदेवैरूणीवंतं प्रथमः सीदयोनिं ।
कुलायिनैघृतवतं सवित्रे यज्ञं नययजमानाय साधु ॥ इममुत्थमथर्ववदग्निं मथंति वेधसः । यमंकूयंतमानं यन्नमूरं दया
व्याभ्यः ॥ जनिष्वा देववीतये सर्वतां तास्वस्तये । आदेवान्वक्ष्यमृतांऽऽकृता वृधो यज्ञं देवेषु पिस्पृशः ॥ वयमुत्वागृह

पतेजनानामग्नेऽअकमे समिधा बृहंतं । अस्थुरिनो गार्हपत्या नि संतुतिं मे ननु स्तेजसा संशिशधि ॥ २० ॥ (६।२।१)
त्वमग्ने यज्ञानां होता विश्वेषां हितः । देवैर्भिर्मानुषे जनैः ॥ स नो मद्राभिरध्वरे जिह्वाभिर्यजामहः । आदेवान्त्रक्षियक्षि
च ॥ वेत्था हि वेधोऽध्वनः पथश्च देवां जसा । अग्ने यज्ञेषु सुकृतो ॥ त्वामीळेऽअधद्विता भरतो वाजिभिः शुनं । ईजेय
ज्ञेषु यज्ञियं ॥ त्वमिमां वार्यां पुरुदिवो दासाय सुन्वते । भुरद्वाजाय दाशुषे ॥ २१ ॥ त्वंदूतोऽअमर्त्यऽआवहादैव्यं ज
नं । शृण्वन्विप्रस्य सुष्टुतिं ॥ त्वामग्ने स्वाध्याधुमर्ता सो देववीतये । यज्ञेषु देवमीळते ॥ तव प्रयक्षिं सुदृशं मुतकतुं सुदा
नवः । विश्वे जुषंत कामिनः ॥ त्वं होता मनुर्हितो वाहिरासा विदुष्टरः । अग्ने यक्षि दिवो विशः । अग्नेऽआया हि वीतये गृ
णानो हव्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ २२ ॥ तं त्वां समिद्धिरं गिरो धृतेन वर्धयामसि । बृहच्छो चाय विष्ट ॥ स
नः पृथुश्रवाय्यमच्छा देव विवाससि । बृहदग्ने सुवीर्यं ॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यर्वा निरमंथत । मूर्ध्नो विश्वस्य वायतः ॥
तमुत्वा दध्यङ्ऽऽरुषिः पुत्रऽईधेऽअथर्वणः । वृत्रहणं पुरंदरं ॥ तमुत्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहंतं । धनं जयं रणे रणे
॥ २३ ॥ एह्युषु ब्रवाणि ते अग्नेऽइत्येतरा गिरः । एभिर्वर्धासऽइंदुभिः ॥ यत्र कचते मनो दक्षं दधसऽउत्तरं । तत्रासदः कृ

(६।२।१) त्वमग्ने यज्ञानां मित्यष्टा चत्वारिंशदचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मिर्गायत्री आद्या षष्ठ्यौ वर्धमाने सप्तविंशत्युष्टुष्वष्टचत्वारिं
शी त्रिष्टुप् अंये द्वे अनुष्टुभौ ।

णवसे ॥ नहितेपूर्तमक्षिपद्भवेमानावसो । अथादुवौवनवसे ॥ आग्निरंगामिभारतोवृत्रहापुरुचेतनः । दिवोदा
सस्यसत्पतिः ॥ सहिविश्वातिपार्थिवारयिदाशन्महित्वना । वन्वन्नवातोऽअस्तृतः ॥ २४ ॥ सप्रवन्नववीयसाग्नेद्यु
न्नेनसंयता । बृहत्तंतथभानुना । प्रवःसखायोऽअग्रयेस्तोमंयज्ञं च धृष्ण्या । अर्चगायचवेधसे । सहियोमानुषायु
गासीदुद्धोताक्विक्रतुः । दूतश्चहव्यवाहनः ॥ ताराजानाशुचित्रतादित्यान्मारुतंगुणं । वसोयक्षीहरोदसी ॥ वस्वी
तेऽअग्नेसंहृष्टिरिषयतेमर्त्याय । ऊर्जीनपादमृतस्य ॥ २५ ॥ कत्वादाऽअस्तुश्रेष्ठोद्यत्वावन्वन्सुरेक्णाः । मर्तेऽआना
शसुवृत्तिः ॥ तेतेऽअग्नेत्वोताऽऽश्यंतोविश्वमायुः । तरतोऽअर्योऽअरातीर्वन्वतोऽअर्योऽअरातीः ॥ अग्निस्तिग्मेन
शोचिषायासद्विश्वंन्यत्रिणं । अग्निर्नोवनतेरयि ॥ सुवीरैरयिमाभरजातवेदोविचर्षणे । जहिरक्षांसिसुकृतो ॥
त्वनःपाह्यंहसोजातवेदोऽअघायतः । रक्षाणोब्रह्मणस्कवे ॥ २६ ॥ योनोऽअग्नेदुरेवऽआमतोवधायदाशति । तस्मा
न्नःपाह्यंहसः ॥ त्वंतदेवजिह्वयापरिबाधस्वदुष्कृतं । मर्तोयोनोजिघांसति ॥ भरद्वाजायसप्रथःशर्मयच्छसंहत्य ।
अग्नेवरेण्यंवसु ॥ अग्निर्वृत्राणिजघनद्रविणस्युर्विपन्याया । समिद्धःशुक्रऽआहुतः ॥ गर्भेमातुःपितुष्पिताविदिद्युता
नोऽअक्षरे । सीदन्नृतस्ययोनिमा ॥ २७ ॥ ब्रह्मप्रजावदाभरजातवेदोविचर्षणे । अग्नेयद्दीदयं द्विवि ॥ उपत्वार
ण्वसंहशंप्रयस्वंतःसहस्कृत । अग्नेससृज्महेगिरः ॥ उपछायामिवघृणेरगन्मशर्मतेवयं । अग्नेहिरण्यसंहशः ॥ यऽउ

ग्रऽइवशर्यहातिग्मशृंगोनवंसंगः । अग्नेपुरोरुरोजिथ ॥ आयंहस्तेनखादिनंशिर्जुजातंनब्रिभ्रति । विशामग्निस्वध्व
रं ॥ २८ ॥ प्रदेवंदेववीतयेभरतावसुवित्तमं । आस्वेयोनौनिषीदतु ॥ आज्ञातंजातवेदसिप्रियंशिशीतातिथिं ।
स्योनऽआगृहपतिं ॥ अग्नेयुक्ष्वाहियेतवाश्वासोदेवसाधवः । अरंवहंतिमन्यवे ॥ अच्छानोयाह्यावहाभिप्रयांसिवीत
ये । आदेवान्त्सोमपीतये ॥ उदग्नेभारतद्युमदजंघ्रेणदविद्युतत् । शोचाविभाह्यजर ॥ २९ ॥ वीतीयोदेवंमर्तोदु
वस्येदग्निमीळीताऽध्वरेहृविष्मान् । होतारंसत्ययजरोदस्योरुत्तानहस्तोनमसाविवासेत् ॥ आतेऽअग्नऽऋचाहृविह
दातृष्टभरामसि । तेतेभवंतूक्षणऽऋषभासोवशाऽउत ॥ अग्निदेवासोऽअग्रियमिधतेवृत्रहन्तमं । येनावसून्याभू
तातृष्टारक्षांसिवाजिना ॥ ३० ॥ इतिचतुर्थाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

एकोत्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १५ ऋचः १६० ॥ त्यागः ॥ अग्नय.४१ वैश्वानरायाम्नय.२१ अग्नय.९८ ॥ इति
चतुर्थेपंचमः ॥

पिबपंचोनेंद्रैष्टुभंद्विपदांतैतमुष्टुहिमहान्सप्तोनाद्यौनविपिप्रोर्विराळिमाउद्वादशनवग्येकादश्यौवैश्वदेव्यौय
एकएकादशसुतइहशवृषायातेनवश्रुधीनोष्टौकिमस्यांत्याचायमानस्याभ्यावर्तिनोदानस्तुतिरागावोगव्यंद्वि
तीयैद्रीचांत्यश्रपादोत्यानुष्टुब्जागतस्तृचोद्वितीयादिः ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।२।२) पिबासोममभियमुग्रतर्देऽऊर्वगव्यमहिगृणानऽइंद्र । वियोधृष्णोवधिषोवज्रहस्तवि
 श्वावृत्रममित्रियाशवोभिः ॥ सऽईपाहियऽऋजीषीतरुत्रोयःशिप्रवान्वृषभोयोमतीनां । योगोत्रभिद्वज्रभृद्योहरिष्ठाः
 सऽइंद्रचित्राऽअभितुं धिवाजान् ॥ एवापाहिप्रक्षयामंदंतुत्वाश्रुधिब्रह्मवावृधस्वोतगीभिः । आविःसूर्यकृणुहिपीपि
 हीषोऽजहिशत्रूरभिगाऽइंद्रतुंधि ॥ तेत्वामदाबृहदिंद्रस्वधावऽइमेपीताऽउक्षयंतद्युमतं । महामनूनंतवसंविभूतिमत्स
 रासोऽजहंतप्रसाहं ॥ येभिःसूर्यमुषसंमंदसानोवासयोपहृष्टानिदद्रैत् । महामद्रिपरिगाऽइंद्रसंतनुत्वाऽअच्युतंसदं
 सस्परिस्वात् ॥ १ ॥ तवक्रत्वातवतहंसनाभिरामासुपकंशच्यानिदीधः । और्णोर्दुरऽउस्त्रियाभ्योविहृद्वोदूर्वाद्वाऽ
 असृजोऽअंगिरस्वान् ॥ प्रमाथक्षामहिदंसोव्युर्वीमुपद्यामृष्वोबृहदिंद्रस्तभायः । अधारयोरोदसीदेवपुत्रेऽल्लमातरा
 यहीऽऋतस्य ॥ अधत्वाविश्वेपुरऽइंद्रदेवाऽएकंतवसंदधिरेभराय । अदेवोयदभ्यौहिष्टदेवान्स्वर्षातावृणतऽइंद्रम
 त्र ॥ अधद्यौश्चित्तेऽअपसानुवज्राद्वितानमज्जियसास्वस्यमन्योः । अहियदिद्रोऽअभ्योहसानंनिचिद्विश्वायुःशयथेज
 घानं ॥ अधत्वष्टातिमहऽउग्रवज्रंसहस्रभृष्टिवृतच्छताश्रि । निकाममरमणसंयेननवतमहिंसपिणगृजीपिन् ॥ २ ॥
 वर्धान्यंविश्वेमरुतःसजोषाःपचच्छतंमहिषाऽइंद्रतुभ्यं । पूषाविष्णुस्त्रीणि सरांसिधावन्वृत्रहर्णमदिरमंशुमस्मै ॥ आ

(६।२।२) पिबासोममितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुब्ध्याद्विपदात्रिष्टुप् ।

क्षोदोमहिबृतनं दीनांपरिष्ठितमसृजऽऊर्मिमपां । तासामनुप्रवतऽइंद्रपंथांप्रादयोनीचीरपसःसमुद्रं ॥ एवाताविश्वा
 चकृवांसमिंद्रमहामुग्रमज्जुयंसहोदां । सुवीरत्वास्वायुधंसुवज्रमात्रहानव्यमवसेववृत्त्यात् ॥ सनोवाजायश्रवसऽइषेच
 रायेधेहिद्युमतऽइंद्रविप्रान् । भरद्वाजैनुवतऽइंद्रसूरीन्दिविचस्मैधिपार्येनऽइंद्र ॥ अयावाजैदेवहितंसनेमदेमशत
 हिमाःसुवीराः ॥ ३ ॥ (६।२।३) तमुष्टुहियोऽअभिभूत्योजावन्वन्नवातःपुरुहूतऽइंद्रः । अषाह्ममुग्रंसहमानमाभि
 र्गीभिर्वधवृषभंचर्षणीनां ॥ सयुध्मःसत्वाखजकृत्समद्रातुविस्त्रक्षोनदनुमाँऽऋजीषी । बृहद्रेणुश्च्यवनोमानुषीणामे
 कःकृष्टीनामभवत्सहावा ॥ त्वंहनुत्यददमायोदस्यूरैकःकृष्टीरवनोरायीय । अस्तिस्विश्रुवीर्यैतच्चऽइंद्रनस्विदस्तिह
 तुथाविवौचः ॥ सदित्तितेतुविजातस्यमन्येसहःसहिष्ठतुरतस्तुरस्य । उग्रमुग्रस्यतवसस्तवीयोरधस्यरध्रतुरोबभूव ॥
 तन्नःप्रक्षंसख्यमस्त्युष्मेऽइत्थावदद्विर्वलमंगिरोभिः । हन्नच्युतच्युदस्मेषयंतमृणोःपुरोविदुरोऽअस्यविश्वाः ॥ ४ ॥
 सहिधीभिर्हव्योऽअस्त्युग्रऽइंशानकृन्महतिवृत्रतूर्यै । सतोकसातातनयेसवज्रीवितंतसाय्योऽअभवत्समत्सु ॥ सम
 ज्मनाजनिममानुषाणाममत्येनान्नातिप्रसन्नैः । सद्युन्नेनसशर्वसोतरायासवीर्येणनृतमःसमोकाः ॥ सयोनमुहेनमि
 थूजनोभूत्सुमंतुनामाचुमुर्निधुनिच । वृणक्पिपुंशंबरंशुष्णमिंद्रःपुरांच्यौत्तायशयथायनूचित् ॥ उदावतात्वक्षसाप

(६।२।३) तमुष्टुहीतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

न्यसाचवृत्रहत्यायरथमिंद्रतिष्ठ । ध्रुवबज्रं हस्तऽआदक्षिणत्राभिप्रमंदपुरुदत्रमायाः⁺ ॥ अग्निर्नशुष्कं वनमिंद्रहेतीर
क्षोनिधक्ष्यशनिर्नभीमा । गंभीरयऽऽश्वयायोरुजाध्वानयदुरितादंभयच्च ॥ ५ ॥ आसहस्रं पृथिवीभिरिंद्रायातुर्वि
द्युमनुविवाजैर्भिरर्वाक् । याहि सूनो सहसोयस्य नूचिददेवऽईशे पुरुहूतयोतोः ॥ प्रतुविद्युमस्य स्थविरस्य घृष्वेर्दिवोर
शोमहिमा पृथिव्याः । नास्य शत्रुर्न प्रतिमानं मस्तिन प्रतिष्ठिः पुरुमायस्य सद्योः ॥ प्रतत्तेऽअद्याकरणं कृतं भूत्कुत्सं यदायु
मंति धिग्वमस्मै । पुरुसहस्रानि शिशाऽअभिक्षामुत्तूर्वायाणं घृषतानि नेथ ॥ अनुत्वाहिं घ्नेऽअधदेव देवामदं न्विश्वे कवितं
मंकवीनां । करोयत्र वरिं वो बाधिताय दिवे जनाय तन्वे गृणानः⁺ ॥ अनुद्यावा पृथिवी तत्तऽओजो मर्त्या जिहतऽइंद्रदे
वाः । कृष्वाकृक्षोऽअकृतं यत्तेऽअस्त्युक्थं न वीयोजनयस्व यज्ञैः⁺ ॥ ६ ॥ (६।२।४) महाँऽइंद्रो नृवदा चर्षणि प्राऽउ
त द्विर्बाहौऽअमिनः सहोभिः । अस्मद्यं ग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् ॥ इंद्रमेव धिषणां सातये धातृ हंत मृष्व
मजरं युवानं । अषाढेन शवंसा शूशुवांसं सद्यश्चिद्यो वा वृधेऽअसामि ॥ पृथूक रस्तां बहुलागभस्तीऽअस्मद्यं कसं मिमीहि
श्रवांसि । यूधेव पश्वः पशुपादमूनाऽअस्माँऽइंद्राभ्याव वृत्स्वाजौ⁺ ॥ तंवऽइंद्रं च तिनमस्य शाकं रिह नूनं वाजयंतो हुवेम ।
यथा चित्पूर्वे जरितारंऽआसुरनेद्याऽअनवद्याऽअरिंष्टाः ॥ धृतव्रतो धनदाः सोमवृद्धः सहिवामस्य वसुनः पुरुक्षुः । संजग्मिरे

(६।२।४) महाँ इंद्र इति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

पथ्या इरायोऽअस्मिन्त्समुद्रेन सिंधवो यादमानाः ॥ ७ ॥ शर्विष्ठंऽआभरशूरशवऽओजिष्ठमोजोऽअभिभूतऽउग्रं ।
विश्वाद्युम्ना वृष्ण्यामानुषाणामस्मभ्यं दाहरिवो मादयध्वै ॥ यस्ते मदः पृतनाषालमृध्रऽइंद्रतंनऽआभरशूशुवांसं । येन
तोकस्य तनयस्य सातौ मंसीमं हिं जिगीवांसस्त्वोताः ॥ आनो भरवृषणं शुष्मं मिंद्रधनस्पृतं शूशुवांसं सुदक्षं । येन वंसां मृ
तनासु शत्रून् तवोतिभिरुतजामींऽरजामीन् ॥ आते शुष्मो वृषभऽएतुपश्चादोत्तरादधरादापुरस्तात् । आविश्वतोऽअ
भिसमं त्वर्वाङिंद्रद्युमं स्वर्वद्वेह्यस्मे⁺ ॥ नृवत्तेऽइंद्रनृतमाभिहृती वंसीमहिं वामं श्रोमतेभिः । ईक्षेहि वस्वऽउभयस्य राज
न्धारलं महिस्थूरं बृहंतं ॥ मरुत्वंतं वृषभं वा वृधानमकवारिं दिव्यं शासमिंद्रं । विश्वासाहमवसेनूतनायो ग्रंसंहो दामिहतं
हुवेम ॥ जनैर्वज्रिन्महिं चिन्मन्यमानमेभ्यो नृभ्यो रंधयायेष्वस्मि । अधाहित्वा पृथिव्यां शूरसातौ हवामहेतनये गोष्व
प्सु⁺ ॥ वयंतऽएभिः पुरुहूतसख्यैः शत्रोः शत्रोरुत्तरंऽइत्स्याम । घंतो वृत्राण्युभयानि शूरयायामदेम बृहतात्वोताः ॥ ८ ॥
(६।२।५) द्यौर्नयऽइंद्राभिभूमार्यस्तस्यौरयिः शवंसापृतसुजनान् । तंनः सहस्रं भरमुर्वरासां दुद्धि सूनो सहसो वृत्रतुरं ॥
दिवोनतुभ्यमन्विद्रसत्रासुर्यदेवेभिर्धायि विश्वं । अहिन्यद्वृत्रमपोर्वत्रिवांसं हृज्जीषिन्विष्णुना सचानः⁺ ॥ तूर्वभोजी
यान्तवस्तवीयान्कृतब्रह्मद्रो वृद्धमहाः । राजा भवन्मधुनः सोम्यस्य विश्वासां यत्पुरां दुर्बुमावत् ॥ शतैरपद्रन्पण्यंऽ

(६।२।५) द्यौर्नय इति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् सप्तमी विराटपंक्तिः ।

इन्द्रात्रदशोणयेकवयेकसातौ । वधैःशुष्णास्याशुषस्यमायाःपित्वोनारिरेचीत्किंचनप्र⁺ ॥ महोद्बुहोऽपविश्वायुधायि
वज्रस्ययत्पतनेपादिशुष्णाः । उरुषसरथंसारथयेकरिद्रःकुत्सायसूर्यस्यसातौ⁺ ॥ ९ ॥ प्रश्येनोनमदिरमंशुमस्मैशिरो
दासस्यनमुचेर्मधायन् । प्रावन्नमीसाप्यंससंतपूणप्रायासमिषासंस्वस्ति⁺ ॥ विपिप्रोरहिमायस्यदृढाःपुरोवज्रिच्छव
सानदर्दः । सुदामन्तद्रेक्वणोऽप्रमृष्यमृजिष्वनेदात्रंदाशुषेदाः ॥ सवेतुसुंदशमायंदशोणितूतुजिमिद्रःस्वभिष्टिसु
न्नः । आतुग्रंशश्वदिभंघोतनायमातुर्नसीमुपसृजाऽह्यधै ॥ सईस्पृधोवनतेऽअप्रतीतोबिभ्रद्वज्रैवृत्रहणंगभस्तौ ।
तिष्ठद्दरीऽअध्यस्तेवगतेवचोयुजावहतऽइंद्रमृष्वं⁺ ॥ सनेमतेवसानव्यऽइंद्रप्रपूरवस्तवंतऽएनायज्ञैः । ससयत्पुरःश
र्मशारदीर्दधन्दासीःपुरुकुत्सायशिक्षन् ॥ त्वंवृधऽइंद्रपुष्योभूर्वरिवस्यश्रुशनैकाव्याय । परानववास्त्वमनुदेयंमहेपि
त्रेददाथस्वन्नपातं ॥ त्वंधुनिर्निर्द्रधुनिमतीर्षणोरपःसीरानन्नवैती । प्रयत्समुद्रमतिशूरपारयातुर्वशंयदुंस्वस्ति⁺ ॥
तवहृत्यदिद्रविश्वमाजौसस्तौधुनीचुमुरीयाहसिष्वप् । दीदयदितुभ्यंसोमेभिःसुन्वन्दभीतिरिध्मभृतिःपक्थ्यैकैः⁺
॥ १० ॥ (६।२।६) इमाऽउत्वापुरुतमस्यकारोहव्यंवीरहव्याहवंते । धियोरथेष्टामजरंनवीयोरयिर्विभूतिरीयते
वचस्या⁺ ॥ तमुस्तुषऽइंद्रयोविदानोगिर्वाहसंगीर्भिर्यज्ञवृद्धं । यस्यदिवमतिमहापृथिव्याःपुरुमायस्यरिरिचेमहि

(६।२।६) इमाउत्वेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रो नवम्येकादशयोर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

त्वं⁺ ॥ सऽइत्तमोक्वयुनंतंत्वंत्सूर्येणवयुनवच्चकार । कदातेमतीऽअमृतस्यधामेयंक्षंतोनमिनंतिस्वधावः ॥ यस्ताचका
रसकुहस्विदिद्रःकमाजनैचरतिकासुविधु । कस्तेयज्ञोमनसेशंवरायकोऽअर्कऽइंद्रकतमःसहोता ॥ इदाहितेवेविपतः
पुराजाःप्रलासऽआसुःपुरुकृत्सखायः । येमध्यमासऽउतनूतनासऽउतावमस्यपुरुहृतवोधि ॥ ११ ॥ तंपृच्छंतोवरा
सःपराणिप्रलातऽइंद्रश्रुत्यानुयेमुः । अर्चामसिवीरब्रह्मवाहोयादेवविद्वतात्त्वामहांतं ॥ अभित्वापाजोरक्षसोवितस्थे
महिजज्ञानमभितत्सुतिष्ठ । तवप्रत्नेनयुज्येनसख्यावज्रेणधृष्णोऽअपतानुदस्व ॥ सतुश्रुधींद्रनूतनस्यब्रह्मण्यतोवीर
कारुधायः । त्वंह्याऽपिःप्रदिविपित्णांशश्वद्वभूथसुहवऽएष्टौ ॥ प्रोतयेवरुणमित्रमिंद्रमरुतःकृष्वावसेनोऽअद्य ।
प्रपूषणंविष्णुमग्निपुरंधिसवितारमोषधीःपर्वतांश्च ॥ इमऽउत्वापुरुशाकप्रयज्योजरितारोऽअभ्यर्चत्यैकैः । श्रुधीहव
माहुवतोहुवानोनत्वावाऽअन्योऽअमृतत्वदस्ति ॥ नूमऽआवाचमुपयाहिविद्वान्विश्वेभिःसूनोसहसोयजत्रैः । येऽअ
ग्निजिह्वाऽऽक्रतसापऽआसुर्येमनुचक्रुरुपरंदसाय ॥ सनोबोधिपुरऽएतासुगेषूतदुर्गेषुपथिकृद्विदानः । येऽअश्रमासऽउर
वोवहिष्ठास्तेभिर्नऽइंद्राभिवक्षिवाजं ॥ १२ ॥ (६।२।७) यऽएकऽइन्द्रव्यश्रषणीनामिंद्रंतंगीर्भिरभ्यर्चऽआभिः ।
यःपत्यतेवृषभोवृष्ण्यावान्त्सत्यःसत्वापुरुमायःसहस्वान् ॥ तमुनःपूर्वपितरोनवग्वाःसप्तविप्रासोऽअभिवाजयंतः ।

(६।२।७) यएकइदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

नक्षत्राभंततुरिपर्वतेषामद्रौघवाचंमृतिभिःशविष्ठं ॥ तमीमहऽइंद्रमस्यरायःपुरुवीरस्यनृवतःपुरुक्षोः । योऽअस्कृधो
युरजरःस्वर्वान्तमाभरहरिवोमादयधै ॥ तन्नोविवोचोयदितेपुराचिज्जरितारऽआनशुःसुभ्रमिंद्र । कस्तेभागःकिं
योदुप्रखिद्रःपुरुहूतपुरुवसोसुप्रः+ ॥ तंपृच्छंतीवज्रहस्तरथेष्ठाभिंद्रवेपीवक्त्रीयस्यनूगीः । तुविग्राभंतुविकूर्मिरभो
दांगातुमिषेनक्षतेतुस्रमच्छ ॥ १३ ॥ अयाहृत्यंमाययावावृधानंमनोजुवांस्वतवःपर्वतेन । अच्युताचिद्वीक्षितास्वोजो
रुजोविहृद्वाधृषताविरप्तिन् ॥ तंवोधिपानव्यस्याशविष्ठंप्रलंप्रलवत्परितंसयधै । सनोवक्षदनिमानःसुवह्नोद्रोविश्वा
न्यतिदुर्गहाणि ॥ आजनायद्रुहणेपार्थिवानिदिव्यानिदीपयोंतरिक्षा । तपावृषन्विश्वतःशोचिषातान्ब्रह्मद्विषेशोच
यक्षामपथ ॥ भुवोजनस्यदिव्यस्यराजापार्थिवस्यजगतस्त्वेषसंहक् । धिष्ववज्रंदक्षिणऽइंद्रहस्तेविश्वाऽअजुर्यदयसे
विमायाः+ ॥ आसंयतमिंद्रणःस्वस्तिशत्रुतूर्यायबृहतीममृधां । ययादासान्यार्याणिवृत्राकरोवज्रिन्सुतुकानाहुषा
णि ॥ सनोनिपुद्भिःपुरुहूतवेधोविश्ववाराभिरागहिप्रयज्यो । नयाऽअदेवोवरतेनदेवऽआभिर्याहितूयमामद्विद्रिक्+
॥ १४ ॥ (६।२।८) सुतऽइत्वंनिमिश्रऽइंद्रसोमेस्तोमेब्रह्मणिशस्यमानऽउक्थे । यद्वायुक्ताभ्यामघवन्हरिभ्यांबिभ्रद्
ज्रबाहोरिंद्रयासि ॥ यद्वादिविपार्येसुष्विमिंद्रवृत्रहत्येवसिशूरसातौ । यद्वादक्षस्यबिभ्युषोऽअबिभ्यदरंधयःशर्धतऽ

(६।२।८) सुतइदितिदशर्चस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजइंद्रक्षिष्टुप् ।

इंद्रदस्यून् ॥ पातासुतमिंद्रोऽअस्तुसोमंप्रनेनीरुप्रोजरितारमृती । कर्तावीरायसुष्वयऽउलोकंदातावसुस्तुवतेकीरये
चित् ॥ गंतेयांतिसर्वनाहरिभ्यांवभ्रिर्वज्रपपिःसोमैदुर्दिगाः । कर्तावीरनर्यंसर्ववीरंश्रोताहवंगृणतःस्तोमवाहाः ॥ अ
स्मैवयंयद्वावान्तद्विविष्मऽइंद्राययोनःप्रदिवोऽअपस्कः । सुतेसोमैस्तुमसिशंसंदुक्थेद्रायब्रह्मवर्धनंयथासत् ॥ १५ ॥
ब्रह्माणिहिचकृषेवर्धनानितावत्तऽइंद्रमृतिभिर्विविष्मः । सुतेसोमैस्तुतपाःशंतमानिराद्याक्रियास्मवक्षणानियज्ञैः+ ॥
सनोवोधिपुरोळाशंरराणःपिबातुसोमंगोऽऋजीकमिंद्र । एदं बर्हिर्यजमानस्यसीदोरुंकृधित्वायुतऽउलोकं+ ॥ समैद
स्वाह्यनुजोषमुग्रप्रत्वायज्ञासंऽइमेऽअभ्रवंतु । प्रमेहवासःपुरुहूतमस्मेऽआत्वेयंधीरवसऽइंद्रयम्याः ॥ तंवःसखायःसं
यथासुतेपुसोमैभिरींणताभोजमिंद्रं । कुवित्तस्माऽअसंतिनोभरायनसुष्विमिंद्रोवसेमृधाति ॥ एवेदिंद्रःसुतेऽअस्ता
विसोमैभरद्वाजेषुक्षयदिन्मघोनः । असद्यथाजरित्रऽउतसूरिरिंद्रोरायोविश्ववारस्यदाता+ ॥ १६ ॥ (६।३।१) वृषा
मदऽइंद्रेश्लोकऽउक्थसासचासोमैषुसुतपाऽऋजीषी । अर्चय्योमघवान्मृभ्यऽउक्थैर्घुक्षोराजागिरामक्षितोतिः ॥ तनु
रिवीरोनयोविचैताःश्रोताहवंगृणतऽउर्व्यूतिः । वसुःशंसोनरांकारुधायावाजीस्तुतोविदथेदातिवाजं ॥ अक्षोनच
त्रयोःशूरबृहन्प्रतेमहारिरिचरोदस्वोः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाव्यूतयोरुरुहुरिंद्रपूर्वीः+ ॥ शचीवतस्तेपुरुशाकशा

(६।३।१) वृषामदइतिदशर्चस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजइंद्रक्षिष्टुप् ।

कागवाभिवस्रुतयःसंचरणीः । वत्सानानंतंतयस्तऽइंद्रदामन्वतोऽअदामानःसुदामन् ॥ अन्यदृद्यकर्वैरमन्यदुश्वोसं
 चसन्मुहुराचक्रिरिंद्रः । मित्रो नोऽअत्रवरुणश्चपूषार्योवशस्यपर्येतास्ति ॥ १७ ॥ वित्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठादुक्थेभिरिं
 द्रानयंतयज्ञैः । तंत्वाभिःसुष्टुतिभिर्वाजयंतऽआजिनजग्मुर्गिर्वाहोऽअश्वः ॥ नयंजरतिशरदोनमासानद्यावऽइंद्रम
 वकृशयति । वृद्धस्यचिद्वर्धतामस्यतनूःस्तोमैभिरुक्थैश्चशस्यमाना ॥ नवीळवेनमतेनस्थिरायनशर्धतेदस्युज्जायस्त
 वान् । अज्जाऽइंद्रस्यगिरयश्चिहृष्वागंभीरोचिद्ववतिगाधमस्मै ॥ गंभीरेणनऽउरुणामन्निन्प्रेषोयंधिसुतपावन्वाजा
 न् । स्याऽऽरुषुऽऽरुध्वऽऽरुतीऽअरिषण्यन्नक्तोव्युष्टौपरितकम्यायां ॥ सचस्वनायमवसेऽअभीकऽइतोवातमिंद्रपाहिरि
 षः । अमाचैनमरण्येपाहिरिषोमदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ १८ ॥ (६।३।२) यातऽऽरुतिरिवमायापरमायामध्यमे
 द्रशुष्मिन्नस्ति । ताभिरूषुवृत्रहत्येवीर्नऽएभिश्चवाजैर्महान्नऽउग्र ॥ आभिःस्पृधोमिथतीररिषण्यन्नमित्रस्यव्यथयाम
 न्युमिंद्र । आभिविश्वाऽअभियुजोविषूचीरायांविशोवतारीर्दासीः ॥ इंद्रजामयऽउतयेजामयोर्वाचीनासोवनुषोयु
 युजे । त्वमेषांविधुराशवांसिजहिवृष्ण्यानिगृणुहीपराचः ॥ शूरोवाशूरवनतेशरैस्तनुरुचातरुषितकृण्वैते । तोके
 वागोषुतनयेयदप्सुविक्रंदसीऽउर्वरासुब्रवैते ॥ नहित्वाशूरोनतुरोनधृष्णुर्नत्वायोधोमन्यमानोयुयोध । इंद्रनकिंष्ट्राप

(६।३।२) यातऽऽरुतिरितिनवर्चस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजइंद्रब्रिष्टुप ।

त्यस्त्येषांविश्वाजातान्यभ्यसितानि ॥ १९ ॥ सपत्यतऽउभयोर्नुष्णमयोर्यदीवेधसःसमिथेहवैते । वृत्रेवामहोनवति
 क्षयैवाव्यचस्वतायदिवितंतसैते ॥ अधस्मातेचर्षणयोयदेजानिंद्रत्रातोतभवावरूता । अस्माकांसोयेनृतमासोऽअर्यऽ
 इंद्रसूरयोदधिरेपुरोनः ॥ अनुतेदायिमहऽइंद्रियायसत्रातेविश्वमनुवृत्रहत्ये । अनुक्षत्रमनुसहोयजत्रेद्रदेवेभिरनुतेन
 षह्ये ॥ एवानःस्पृधःसमंजासमत्स्विद्ररारंधिमिथतीरदेवीः । विद्यामवस्तोरवसागुणंतोभरद्वाजाऽउततऽइंद्रनूनं
 ॥ २० ॥ (६।३।३) श्रुधीनऽइंद्रहयामसित्वामहोवाजस्यसातौवावृषाणाः । संयद्विशोयंतशूरसाताऽउग्रनोवःपा
 र्येऽअहंदाः ॥ त्वांवाजीहवतेवाजिनेयोमहोवाजस्यगध्यस्यसातौ । त्वांवृत्रेध्विद्रसत्पतितरुत्रंत्वांचष्टेमुष्टिहागोषुयुध्य
 न् ॥ त्वंकविंचोदयोर्कसातौत्वंकुत्सायशुष्णंदाशुषेवर्क । त्वंशिरोऽअमर्मणःपराहन्नतिथिग्वायशंस्यंकरिष्यन् ॥
 त्वरंधंप्रभरोयोधमृषमावोयुध्यंतवृषभंदाद्यु । त्वंतुग्रैवतसवेसचाहन्त्वंतुजिगृणंतमिंद्रतूतोः ॥ त्वंतदुक्थमिंद्रबर्ह
 णाकःप्रयच्छतासहस्राशूरदधि । अवगिरेदांसंशंवरंहन्प्रावोदिवोदासंचित्राभिरूती ॥ २१ ॥ त्वंश्रद्धाभिर्मदसानः
 सोमैर्दुभीतयेचुमुरिमिंद्रसिष्वप । त्वंजिपिठीनसेदशस्यन्धिसहस्राशच्यासचाहन् ॥ अहंचनतत्सूरिभिरानश्यांत
 वज्यायऽइंद्रसुम्नमोजः । त्वयायत्सवैतेसधवीरवीरास्त्रिवरूथेननहुषाशविष्ठ ॥ वयंतेऽअस्यामिंद्रद्युम्नहृतौसखायः

(६।३।३) श्रुधीनइत्यष्टवर्चस्यसूक्तस्यबाहस्पत्योभरद्वाजइंद्रब्रिष्टुप ।

स्याममहिन्प्रेषाः । प्रातर्दनिःक्षत्रश्रीरस्तुश्रेष्ठोघनेवृत्राणांसनयेधनां ॥ २२ ॥ (६।३।४) किमस्यमदेकिम्वस्य
पीताविद्वः किमस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदिकितेऽस्यपुराविविद्वेकिमुनूतनासः ॥ सदस्यमदेसद्वस्यपीतावि
द्वः सदस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदिसत्तेऽस्यपुराविविद्वेसदुनूतनासः ॥ नहिनुतैमहिमनःसमस्यनमघवन्मघ
वन्वस्यविद्व । नराधसोराधसोनूतनस्येद्वनकिर्ददशऽइन्द्रियंते ॥ एतत्त्यत्तेऽइन्द्रियमचेतियेनावधीर्वरशिखस्यशेषः ।
वज्रस्ययत्तेनिहतस्यशुष्मात्स्वनाच्चिदिप्रमोददार ॥ वधीदिद्रौवरशिखस्यशेषोभ्यावर्तिनेचायमानायशिक्षन् । वृ
चीवतोयद्धरियुपीयायांहन्पूर्वेऽअर्धेभियसापरोदत् ॥ २३ ॥ त्रिंशच्छतंवर्मिणऽइन्द्रसाकंयव्यावत्यांपुरुहूतश्रवस्या ।
वृचीवतःशरवेपत्यमानाःपात्राभिंदानान्यथान्यायन् ॥ यस्यगावावरुषासूयवस्यऽअंतरूषुचरंतोरोरिहाणा । ससंज
यायतुर्वशंपरादाद्वृचीवतोदैववातायशिक्षन् ॥ द्रुयाँऽअग्नेरधिनींविंशतिगावधूमतोमघवामह्यसम्माद् । अभ्यावर्ती
चायमानोर्ददातिदूणाशेयंदक्षिणापार्थवानाम् ॥ २४ ॥ (६।३।५) आगावोऽअग्मभ्रुतभद्रमक्रन्त्सीदंतुगोष्ठेरण
यैत्वस्मे । प्रजावतीःपुरुषाऽइहस्युरिद्रायपूर्वोरुषसोदुहानाः ॥ इन्द्रोयज्वनेपृणतेचशिक्षत्युपेददातिनस्वमुपायति ।

(६।३।४) किमस्यमदइत्यष्टचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइन्द्रःअंतायाश्चायमानोराजात्रिष्टुप्(चायमानस्यराज्ञोदानस्तुतिः) ॥ (६।३।५)
आगावइत्यष्टचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽग्निरष्टुप् (द्वितीयायाइन्द्रश्चांत्यपादस्यच) द्वितीयायास्तिस्रो जगत्यांत्यानुष्टुप् ।

भूयोभूयोरयिमिदस्यवर्धयुअभिन्नेखिल्येनिदधातिदेवयुं ॥ नतानंशंतिनदभातितस्करोनासामामित्रोव्यथिरादधर्ष
ति । देवाँश्चयाभिर्यजतेददातिचज्योगित्ताभिःसचतेगोपतिःसह ॥ नताऽअर्वारेणुककाटोऽअश्रुतेनसंसकृतत्रमुपयंति
ताऽअभि । उरुगायमभयंतस्यताऽअनुगावोमर्तस्यविचरंतियज्वनः ॥ गावोभगोगावऽइन्द्रोमेऽअच्छान्गावःसोमस्य
प्रथमस्यभक्षः । इमायागावःसजनासऽइन्द्रऽइच्छामीद्धदामनसाचिदिद्रं ॥ युयंगावोमेदयथाकृशंचिदश्रीरंचित्कृणुथासु
प्रतीकं । भद्रं गृहं कृणुथभद्रवाचोवृहद्वोवयऽउच्यतेसंभासु ॥ प्रजावतीःसूयवसंरिशंतीःशुद्धाऽअपःसुप्रपाणेपिबंतीः ।
मावस्तेनऽइंशतमाघशंसःपरिवोहेतीरुद्रस्यवृज्याः ॥ उपेदमुपपर्वनमासुगोषूपपृच्यतां । उपेऽऋषभस्यरेतस्युपेदतव
वीर्यं* ॥ २५ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि १२ ऋचः १३२ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ६४ विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. ५५
चायमानाये. गोभ्य. गवेद्राभ्या. गोभ्य. ५ गवेद्राभ्या. ॥ इतिचतुर्थेऽष्टः ॥

इंद्रं षड्भूयःपंचाभूरेकःसुहोत्रस्तुचतुर्थीशक्यपूर्व्यायोजिष्ठःशुनहोत्रस्तुसंचत्वेकदानरस्तुसत्रार्वागपानमंद्र
स्येद्रपिबाहेळमानःप्रत्यस्मैचतुष्कमानुष्टुभैवृहत्यंतयस्यौष्णिहयोरयिवश्चतुर्विंशतिःशंयुर्बार्हस्पत्योह्यादौषळनु
ष्टुभस्तिन्नश्चविराजोमध्यमैववासांयआनयत्रयस्त्रिंशद्वायत्रैपुरुतममतिनिचृदधिबृबुःपादनिचृदंत्यानुष्टुपतृचं

त्येवृबुस्तक्षादैवतैत्वामिद्विषलूनाप्रागार्थस्वादुरेकत्रिंशद्गर्गःपंचादौसौम्योगव्यूत्यर्धचौलिंगोक्तदैवतःप्रस्तो
कइतित्रिष्टुबनुष्टुब्गायत्रीद्विपदासार्जयस्यप्रस्तोक्तस्यदानस्तुतिःपरौतृचौरथदुंदुभिदैवत्यावैद्रोत्योर्धचौयुजा
नोबृहतीत्रिष्टुब्द्विपदादिवस्पृथिव्याजगती ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।३।६) इंद्रंवनरःसूर्यायसेपुर्महोयंतःसुमतयेचकानाः । महोहिदातावज्रहस्तोऽस्तिम
हामुरुण्वमवसेयजध्वं ॥ आयस्मिन्हस्तेनर्यामिमिक्षुरारथैहिरण्ययेरथेष्टाः । आरश्मयोगभस्त्योःस्थुरयोराध्वन्नश्वा
सोवृषणोयुजानाः+ ॥ श्रियेतेपादादुवऽआभिमिक्षुर्धृष्णुर्वज्रीशर्वसादक्षिणावान् । वसानोऽत्कंसुरभिहृशेकस्व
र्णनृतविषिरोवभूथ ॥ ससोमऽआमिश्रतमःसुतोभूयस्मिन्पक्तिःपच्यतेसंतिधानाः । इंद्रंनरःस्तुवंतोब्रह्मकाराऽउ
क्थाशंसंतोदेववाततमाः ॥ नतेऽअंतःशर्वसोधाव्यस्यवितुबावधेऽरोदसीमहित्वा । आतासूरिःपृणतितूतुजानोयूथ
वाप्सुसमीजमानऽऊती+ ॥ एवेदिंद्रःसुहवऽऋग्वोऽअस्तुतीऽअनूतीहिरिशिप्रःसत्त्वा । एवाहिजातोऽअसमात्योजाःपु
रूचवृत्राहनतिनिदस्यून् ॥ १ ॥ (६।३।७) भूयऽइद्वावृधेवीर्यायँऽएकोऽअजुर्योदयतेवसूनि । प्ररिरिचेदिवऽइंद्रःपृथि
व्याऽअर्धमिदस्यप्रतिरोदसीऽउभे+ ॥ अधामन्येबृहदसुर्थमस्ययानिदाधारनकिरामिनाति । दिवेदिवेसूर्योदर्शतोभू

(६।३।६) इंद्रवइतिपट्टचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।७) भूयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

द्विसन्नान्युर्वियासुकृतुर्धात् ॥ अद्याच्चिन्नचित्तदपोनदीनायदाभ्योऽअरदोगातुमिंद्र । निपर्वताऽअज्ञसदोनसेदुस्त्व
याहृह्णानिसुकतोरजांसि ॥ सत्यमित्तन्नत्वावाँऽअन्योऽअस्तींद्रेवोनमत्योऽज्यायान् । अहृन्नहिंपरिशयानमणोवांसु
जोऽअपोऽअच्छासमुद्रं+ ॥ त्वमपोविदुरोविपृचीरिंद्रहृह्मरुजःपर्वतस्य । राजाभवोजगतश्चर्षणीनांसाकंसूर्यजनय
न्यामुपासं ॥ २ ॥ (६।३।८) अभूरेकौरयिपतेरयोणामाहस्तयोरधिथाऽइंद्रकृष्टीः । वितोकेऽअप्सुतनंचसूरयो
चंतचर्षणयोविवाचः ॥ त्वद्वियेंद्रपाथिवानिविश्वाच्युताचिच्यावयंतेरजांसि । द्यावाक्षामापर्वतासोवनानिविश्वंहृ
हंभयतेऽअज्मन्नाते ॥ त्वंकुत्सेनाभिगुष्णांमिंद्राशुपंयुध्युकुयवंगविष्टौ । दशंप्रपित्वेऽअधसूर्यस्यमुषायश्चक्रमविर्वेरपां
सि ॥ त्वंशतान्यवशंवरस्यपुरोऽजघंधाप्रतीनिदस्योः । अशिक्षोयत्रशच्यांशचीवोदिवोदासायसुन्वतेसुतकेभरद्वाजाय
गृणतेवसूनि ॥ ससत्यसत्वन्महतेरणायरथमातिष्ठतुविनृम्णभीमं । याहिप्रपथिन्नवसोपमद्रिक्प्रचश्नुतश्रावयचर्षणि
भ्यः ॥ ३ ॥ (६।३।९) अपूर्व्यापुरुतमान्यस्मैमहेवीरायतवसेतुराय । विरश्चिनैवज्जिणेशंतमानिवचास्यासास्य
विरायतक्षं ॥ समातरासूर्येणाकवीनामवासयद्रुजदद्रिगृणानः । स्वाधीभिरंक्रंभिर्वावशानऽउदुस्त्रियाणामसृजन्नि

(६।३।८) अभूरेकइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःसुहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप्चतुर्थीशकरी (सुहोत्रःशुनहोत्रोनरोगर्गऋजिश्वाइत्येतेऋषयोबृह
स्पतेःपौत्राउतदौण्यंतेभरतस्यपौत्राइतिविषयेइतिहासःभूयते) । (६।३।९) अपूर्व्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःसुहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

दानं ॥ सवाहिभिर्ऋक्भिर्गोषुशश्वन्मितजुभिः पुरुकृत्वाजिगाय । पुरःपुरोहासखिभिः सखीयन्टुहारुरोजकविभिः
 कविः सन्+ ॥ सनीव्याभिर्जरितारमच्छामहोवाजैर्भिर्महद्भिश्च शुष्मैः । पुरुवीराभिर्वृषभक्षितीनामार्गिर्वणः सुविताय
 प्रयाहि ॥ ससर्गेणशवसातकोऽत्यैरपऽइंद्रोदक्षिणतस्तुराषाद् । इत्थासृजानाऽअनपावृद्धिदिवेदिदेविविषुरप्रम
 व्यं+ ॥ ४ ॥ (६।३।१०) यऽओजिष्ठऽइंद्रतंसुनोदामदोवृषन्स्वभिष्टिर्दास्वान् । सौवश्व्यंयोवनवस्वश्वोवृत्रास
 मत्सुसासहदमित्रान् ॥ त्वांहीं३द्रावसेविवाचोहवतेचर्षणयुःशूरसातौ । त्वंविप्रेभिर्विपुर्णोऽरशायस्त्वोतऽइत्सनिता
 वाजमवीं ॥ त्वंतांऽइंद्रोभयांऽअमित्रान्दासावृत्राण्यार्थांचशूर । वधीर्वनैवसुधितेभिरत्कैरापृत्सुदर्षिणानृतम ॥
 सत्वंनऽइंद्राकवाभिरूतीसखाविश्वायुरवितावृधेभूः । स्वर्षातायङ्क्यामसित्वायुध्यंतोनेमधितापृत्सुशूर ॥ नूनंनऽइ
 द्रापरायचस्याभवामृळीकऽउतनोऽअभिष्टौ । इत्थागृणंतोमहिंनस्यशर्मन्दिविष्यामपार्थेगोषतमाः ॥ ५ ॥ (६।३।११)
 संचत्वेजग्मुर्गिरऽइंद्रपूर्वाविचत्वद्यैतिविश्वोमनीषाः । पुरानूनंचस्तुतयऽऋषीणांपस्पृधऽइंद्रेऽअध्युक्थार्का+ ॥ पुरु
 हूतोयः पुरुगुतऽऋभ्वाऽएकः पुरुप्रशस्तोऽअस्तियज्ञैः । रथोनमहेशवसेयुजानो३स्माभिरिंद्रोऽअनुमाद्योभूत् । नयांहि
 संतिधीतयोनवाणीरिंद्रंनक्षंतीदुभिवर्धयंतीः । यदिस्तोतारःशतंयत्सहस्रं गृणंतिगिर्वणसंशतदस्मै ॥ अस्माऽएतहि

(६।३।१०) यओजिष्ठइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजःशुनहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।११) संचत्वइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजःशुनहोत्र-

व्यं१चैवमासामिमिक्षऽइंद्रेन्ययामिसोमः । जनंनधन्वन्नभिसंयदापःसात्रावावृधुर्हवनानियज्ञैः+ ॥ अस्माऽएतन्मह्यां
 गुषमस्माऽइंद्रायस्तोत्रंमतिभिरवाचि । असद्यथामहतिवृत्रतूर्यऽइंद्रोविश्वायुरवितावृधश्च ॥ ६ ॥ (६।३।१२) क
 दामुवन्नथक्षयाणिब्रह्मकदास्तोत्रेसहस्रपोष्यंदाः । कदास्तोमैवासयोस्यरायाकदाधियःकरसिवाजरत्नाः ॥ कर्हिस्वि
 त्तिद्विद्रयन्नभिर्नृवीरवीरान्नीळयासेजयाजीन् । त्रिधातुगाऽअधिजयासिगोष्विद्रद्युन्नस्ववद्धेह्यस्मे+ ॥ कर्हिस्वित्त
 दिद्रयज्जरित्रेविश्वस्सुब्रह्मकृणवःशविष्ठ । कदाधियोननियुतोयुवासेकदागोमघाहवनानिगच्छाः ॥ सगोमघाजरित्रे
 ऽअश्वश्चंद्रावाजश्रवसोऽअधिधेहिपृक्षः । पीपिहीषःसुदुधामिंद्रधेनुंभरद्वाजेषुसुरुचोरुरुच्याः ॥ तमानूनंवृजनमन्य
 थाचिच्छूरोयच्छक्रविदुरोगृणीषे । मानिरंशुक्रदुधस्यधेनोरांगिरसान्ब्रह्मणाविप्रजिन्व ॥ ७ ॥ (६।३।१३) सत्राम
 दासस्तवविश्वजंन्याःसत्रारायोधयेपार्थिवासः । सत्रावाजानामभवोविभक्तायद्देवेषुधारयथाऽअसुर्य* ॥ अनुप्रयेजे
 जनऽओजोऽअस्यसत्रादधिरेऽअनुवीर्याय । स्यमगृभेदुधयेवतेचक्रतुंवृजंत्यपिवृत्रहत्ये ॥ तंसधीर्चीरूतयोवृष्ण्यानि
 पौस्यानिनियुतःसश्चुरिंद्रं । समुद्रंनसिंधवऽउक्थशुष्माऽउरुव्यचसंगिरऽआविंशति ॥ सरायस्वामुपसृजागृणानः

इंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१२) कदामुवन्नतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजोऽनरइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१३) सत्रामदासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभार-
 द्वाजोऽनरइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

पुरुश्चंद्रस्यत्वमिंद्रवस्वः । पतिर्वभूथासंमोजनानामेकोविश्वस्यभुवनस्यराजा ॥ सतुश्रुधिश्चुत्यायोदुवोयुद्यौर्नभूमाभि
रायोऽअर्यः । असोयथानःशवसाचक्रानोयुगेयुगेवयसाचैकितानः ॥ ८ ॥ (६।३।१४) अर्वाग्रथंविश्ववारितऽउग्रं
द्रयुक्तासोहरयोवहंतु । कीरिश्चिद्धित्वाहवतेस्वर्वाधूमहिंसधुमादस्तेऽअद्य⁺ ॥ प्रोद्रोणेऽहरयःकर्मागमन्पुनानासुऽ
क्रज्यंतोऽअभूवन् । इंद्रोऽअस्यपूर्वःपपीयाद्युक्षोमदस्यसोम्यस्यराजा ॥ आसुस्त्राणासःशवसानमच्छेद्रसुचक्रैरथ्या
सोऽअश्वाः । अभिश्रवऽक्रज्यंतोवहयुर्नूचिन्नुवायोरमृतंविदस्येत् ॥ वरिष्ठोऽअस्यदक्षिणामियुतांद्रोमघोनांतुविकूर्मि
तमः । ययावज्जिवःपरियास्यंहोमघाचधृष्णोदयसेविसुरीन्⁺ ॥ इंद्रोवाजस्यस्थविरस्यदातेंद्रोगीर्भिवर्धतांवृद्धमहाः ।
इंद्रोवृत्रंहर्निष्ठोऽअस्तुसत्वातासुरिःपृणतितुतुजानः ॥ ९ ॥ (६।३।१५) अपादितऽउदुनश्चित्रतमोमहीर्भर्षद्युम
तीमिंद्रहृति । पन्यसींधीतिंदैव्यस्ययामन्जनस्यरातिंवनतेसुदानुः ॥ दुराक्षिदावसतोऽअस्यकर्णाघोपादिंदस्यतन्यति
ब्रुवाणः । एयमेनंदेवहृतिर्वृत्यान्मद्यगिंद्रमियमूच्यमाना ॥ तंवाधियापरमयापुराजामजरमिंद्रमभ्यनूयकैः ।
ब्रह्माचगिरोदधिरसमस्मिन्महाश्चस्तोमोऽअधिवर्धदिंद्रे ॥ वर्धाद्यंयज्ञऽउतसोमऽइंद्रवर्धाद्वह्मगिरऽउक्थाचमन्म ।
वर्धाहेनमुपसोयामन्नक्तोर्वर्धान्मासाःशरदोद्यावऽइंद्र ॥ एवाजज्ञानंसहसेऽअसामिवावृधानंरार्धसेचश्रुताय । महा

(६।३।१४) अर्वाग्रथमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१५) अपादितइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाज

मुग्रमवसेविप्रनूनमाविंवासेमवृत्रतूयैषु ॥ १० ॥ (६।३।१६) मंद्रस्यकवेदिंद्यस्यवह्नेविप्रमन्मनोवचनस्यमध्वः ।
अपानस्तस्यसचनस्यदेवेषोयुवस्वगृणतेगोऽअग्राः ॥ अयमुज्ञानःपर्यद्रिमुस्त्राऽकृतधीतिभिरुतयुग्युज्ञानः । रुजदरु
गंविवलस्यसानुंपर्णाऽर्वचोभिर्भियोधदिंद्रे ॥ अयंद्योतयद्युतोव्यक्तून्द्रोपावस्तोःशरदऽइंदुरिंद्र । इमंकेतुम
दधुर्नूचिदह्मांशुचिजन्मनऽउषसश्चकार ॥ अयंरोचयदुरुचोरुचानोऽयंवासयद्युतेनपूर्वाः । अयमीयतऽकृतयु
ग्भिरश्वैःस्वर्विद्वानाभिनाचर्पणिप्राः⁺ ॥ नृगृणानोऽगृणतेप्रत्नराजन्निपःपिन्ववसुदेयायपूर्वाः । अपऽओपधीरविपा
वनानिगाऽअर्वतोऽननूचसेरिरीहि ॥ ११ ॥ (६।३।१७) इंद्रपिवतुभ्यंसुतोमदायावस्यहरीविमुचासखाया । उत
प्रगायगृणऽआनिषद्याधायज्ञायगृणतेवयोधाः ॥ अस्यपिब्यस्यजज्ञानऽइंद्रमदायकृत्वेऽअपिबोविरग्निन् । तमु
तेगावोनरऽआपोऽअद्रिरिंदुंसमह्यन्पीतयेसमस्मै ॥ समिद्धेऽअग्रांसुतऽइंद्रसोमऽआत्वावहंतुहरयोवहिष्ठाः । त्वाय
तामनसाजोहवीर्मीद्रायाहिसुवितायमहेनः ॥ आयाहिशश्वदुशताययाधेद्रमहामनसासोमपेयं । उपब्रह्माणिशृणवऽ
इमानोधातेयज्ञस्तन्वेऽवयोधात् ॥ यदिंद्रदिविपार्येयहृग्यह्मास्वेसदनेयत्रवासि । अतोऽनोयज्ञमवसेनियुत्वान्म

इंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१६) मंद्रस्यकवेरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१७) इंद्रपिवेतिपंचर्चस्यसूक्तस्य
बार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

जोषाः पाहिर्गिर्वणो मरुद्भिः ॥ १२ ॥ (६।३।१८) अहेळमानऽउपयाहियं जंतुभ्यं पवंतऽइंदवः सुतासः । गावोन
वज्रिन्स्वमोकोऽअच्छेद्रागहिप्रथमो यज्ञियांनां ॥ याते काकुत्सुकृताया वारिष्ठाया शश्वत्पिबसिमध्वऽऊर्मि । तया
पाहिप्रतेऽअध्वर्युरस्थात्संतेवज्रो वर्ततामिंद्रगुःयुः⁺ ॥ एषद्रासो वृषभो विश्वरूपऽइंद्राय वृष्णे समकारि सोमः । एतं पि
बहरिवः स्थातरुग्रयस्ये शिषे प्रदिव्यस्तेऽअन्नं ॥ सुतः सोमोऽअसुतादिंद्रवस्यानयं श्रेयान् चिक्वितुषे रणाय । एतं तितिव
ऽउपयाहियं जंतुन विश्वास्तविषीरापृणस्व ॥ ह्यामसित्वेद्रया ह्यर्वाडरं ते सोमस्तन्वै भवाति । शतं क्रतो मादयस्वामुते
षु प्रास्माँऽअवपृतना सुप्रविधुः⁺ ॥ १३ ॥ (६।३।१९) प्रत्यस्मै पिपीपते विश्वानि विदुषे भर । अरंगमायजग्मये
पश्चाद्घ्वने नरे ॥ एमैनं प्रत्येतं न सोमैभिः सोमपातमं । अमत्रेभिर्ऋजीषिणमिंद्रं सुतेभिरिदुभिः ॥ यदी सुतेभिरिदु
भिः सोमैभिः प्रतिभूषथ ॥ वेदा विश्वस्य मेधिरोधृषत्तं तमिदेषते ॥ अस्माऽअस्माऽइदं धसो ध्वयो प्रभरा सुतं । कुवित्सम
स्य जेन्यस्य शर्धतो भिशस्तेरवस्परत् ॥ १४ ॥ (६।३।२०) यस्य त्यच्छं वरं मदे दिवो दासाय रंधयः । अयं सोमोऽइंद्र
ते सुतः पिव ॥ यस्य तीव्र सुतं मदं मध्यमं तं चरक्षसे । अयं स० ॥ यस्य गाऽअंतरश्मनो मदे दृष्ट्वाऽअवासंजः । अयं स० ॥

(६।३।१८) अहेळमान इति पंचर्वस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्रमिष्टुप । (६।३।१९) प्रत्यस्मा इति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्रोनुष्टुबं त्यावृहती । (६।३।२०) यस्य त्यदिति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाज इन्द्र उष्णिक् ।

यस्य मंदानोऽअंधसो माघोनंदधिपेशवः । अयं स० ॥ १५ ॥ (६।४।१) योरयिवोरयितं मोयोद्युर्ऋद्युर्ऋवत्तमः ।
सोमः सुतः सऽइंद्रतेस्तिस्वधापतेमदः ॥ यः शग्मस्तु विशग्मतेरायो दामामतीनां । सोमः सुतः० ॥ येन वृद्धो न शर्वमा
तुरो न स्वाभिरूतिभिः । सोमः सुतः० ॥ त्यमुवोऽअप्रहणं गृणीपेशवसस्पति । इंद्रं विश्वासाहं नरं मंहिष्ठं विश्वचर्षणि ॥
यं वधयंती द्गिरः पतितुरस्य राधसः । तमिज्वस्य रोदसी देवी शुष्मं सपर्यतः ॥ १६ ॥ तद्वऽउक्थस्य ब्रह्मणेद्रायोपस्तृणी
षणि । विपो नयस्योतयो विवद्रो हं तिसृक्षितः ॥ अविदुक्षं मित्रो न वीयान्पपानो देवेभ्यो वस्योऽअचैत् । सप्तवान्स्तां
लाभिधौतरींभिरुन्यापायुरभवत्सविभ्यः ॥ ऋतस्य पधिवेधाऽअपायि श्रिये मनां सिदेवा सोऽअक्रन् । दधानो नाम
महोवचोभिर्वपुर्दृश्येवेन्यो व्यावः ॥ द्युमत्तं मंदक्षंधे ह्यस्मे सेधाजनानां पूर्वीररातीः । वर्षीयो वयः कृणुहि शचीभिर्धनं
स्य सातावस्माँऽअविद्धि ॥ इंद्रतुभ्यमिन्मघवन्नभूमवयं द्रात्रे हरिवो माविबैनः । न किं रापिदं दृशेम त्र्यत्रा किमंगरं ध्रुवोद
नंत्वाहुः ॥ १७ ॥ माजस्वने वृषभनो ररीथामातेरेवतः सख्येरिषाम । पूर्वीष्टं इंद्रनिष्पिधो जनेषु जह्यसुष्वीन् प्रवृहापु
षतः ॥ उद्भ्राणीवस्तनयन्नियतींद्रो राधां स्पश्यानिगव्या । त्वमसिप्रदिवः कारुधायामात्वा दामानऽआदभन्मघो

(६।४।१) योरयिव इति चतुर्विंशत्युचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यः शंयुर्द्विस्त्रिष्टुवाद्याः षडनुष्टुभः सप्तम्यादिति स्रोविराट्पंकयः । (तिसृष्वष्टम्ये
व विराट्सप्तमीनवम्यौ तु त्रिष्टुभावितिकेचिन्) ।

नः ॥ अश्वयोर्वीरप्रमहेसुतानामिन्द्रायभरसहस्यराजा । यः पूर्याभिरुतनूतनाभिर्गीर्भिर्वीरवृधेगृणतामृषीणां ॥ अ
 स्यमदैपुरुवर्षीसिविद्वानिद्रोवृत्राण्यप्रतीजघान । तमुग्रहोषिमधुमंतमस्मैसोमवीरायशिप्रिणेपिवधै ॥ पातासुतमि
 द्रोऽस्तुसोमंहंतावृत्रं वज्रेणमंदसानः । गंतायज्ञंपरावतश्चिदच्छावसुधीनामविताकारुधायाः ॥ १८ ॥ इदं त्यत्पा
 त्रमिन्द्रपानमिन्द्रस्यप्रियममृतमपायि । मत्सद्यथासौमनसायदेव्यं १ स्मद्वेषोयुयवद्व्यंहः ॥ एनामैदानोजहिशूरशत्रू
 न्जामिमजामिमघवन्नमित्रान् । अभिषेणाऽअभ्याऽदेदिशानान्पराचऽइन्द्रप्रमृणाजुहीच ॥ आसुष्माणोमघवन्निद्र
 पृत्स्व १ स्मभ्यमहिर्वीरवःसुगंकः । अपांतोकस्यतनयस्यजेषऽइन्द्रसूरीनृकृणहिस्मानोऽअर्धं ॥ आत्वाहरयोवृषणोयुजा
 नावृषरथासोवृषरश्मयोत्याः । अस्मत्रांचोवृषणोवज्रवाहोवृष्णमदायसुयुजोवहंतु ॥ आतेवृषन्वृषणोद्रोणमस्थुघृत
 प्रुषो नोर्मयोमदंतः । इन्द्रप्रतुभ्यंवृषभिःसुतानांवृष्णेभरतिवृषभायसोमं ॥ १९ ॥ वृषासिदिवोवृषभःपृथिव्यावृषा
 सिधूनांवृषभस्तियानां । वृष्णेत्ऽइंदुवृषभपीपायस्वादूरसोमधुपेयोवराय ॥ अयंदेवःसहसाजायमानोऽइंद्रेणयुजाप
 णिमस्तभायत् । अयंस्वस्यपितुरायुधानींदुरमुष्णादशिवस्यमायाः ॥ अयमकृणोदुपसःसुपत्नीरयंसूर्योऽअदधाज्यो
 तिरंतः । अयं त्रिधातुदिविरोचनेषु त्रितेषु विंददमृतं निगूढं ॥ अयं द्यावापृथिवीविष्कभायदयं रथमयुनक्सत्तरं शिम ।
 अयंगोषुशच्यापकमंतःसोमोदाधारदशयंत्रमुत्सं ॥ २० ॥ (परिशिष्टं ॥ ॥ चक्षुश्चश्रोत्रंचमनश्चवाक्प्राणापानांदे

हऽइदंशरीरं ॥ द्वौप्रत्यंचावनुलोमौविसर्गावेतत्वंमन्येदशयंत्रमुत्सं ॥ नखश्चपृष्ठश्चकरौचबाहूजंघेचोरुऽउदरंशिरश्च ॥
 रोमाणिमांसंरुधिरंस्थिमज्जमेतच्छरीरंजलबुद्बुदोपमं ॥ भ्रुवौललाटेचतथाचकृणौहनुकपोलौछुबुकस्तथाच । ओष्ठौ
 चदंताश्चतथैवजिह्वामेतच्छरीरंमुखरत्नकोशं ॥) (६।४।२) यऽआनयत्परावतःसुनीतीतुर्वशयदुं । इन्द्रःसोनोयुवा
 सखा ॥ अविप्रेचिद्वयोदधदमाशुनाचिदवैता । इन्द्रोजेताहितंधनं ॥ महीरस्यप्रणीतयःपूर्वीरुतप्रशस्तयः । नास्यक्षी
 यंतऽउतयः । सखायोब्रह्मवाहसेचैतप्रचगायत । सहिनःप्रमतिर्मही ॥ त्वमेकस्यवृत्रहन्नविताद्वयोरसि । उतेह
 शयथावयं ॥ २१ ॥ नयसीद्वतिद्विषःकृणोष्युक्थशंसिनः । नृभिःसुवीरऽउच्यसे ॥ ब्रह्माणं ब्रह्मवाहसंगीभिःस
 खायमग्मियं । गांनदोहसेहुवे ॥ यस्यविश्वानिहस्तयोरुचुर्वसूनिनिदिता । वीरस्यपृतनाषहः ॥ विद्वद्धानिचिदद्वि
 वोजनांशचीपते । बृहमायाऽअनानत ॥ तमुत्वासत्यसोमपाऽइन्द्रवाजानापते । अहमहिश्रवस्यवः ॥ २२ ॥
 तमुत्वायःपुरासिधयोवानुनंहितेधने । हव्यःसःश्रुधीहवै ॥ धीभिरवैद्विरवैतोवाजोऽइन्द्रश्चवाय्यान् । त्वयाजेषमहि
 तंधनं ॥ अभूरुवीरगिर्वणोमहाऽइन्द्रधनेहिते । भरेवितंतसाय्यः ॥ यातऽउतिरंमित्रहन्मभूजवस्तमासति । तया
 नोहिनुहीरथं ॥ सरथेनरथीतमोस्माकेनाभियुग्वना । जेषिजिष्णोहितंधनं ॥ २३ ॥ यऽएकऽइत्तमुष्टुहिकृष्टीनांविच

(६।४।२) यआनयदिति त्रयश्चिद्विषःसूक्तस्य बार्हस्पत्यःशंयुरिन्द्रोत्यवृषस्यबृबुस्तक्षागायत्री रकोनत्रिंशयतिनिचूदेकत्रिंशीपादनिचू

र्षणिः । पतिर्जज्ञेवृषक्रतुः ॥ योगृणतामिदासिथापिरूतीशिवः सखा । सत्वंनऽइन्द्रमृळय ॥ धिष्ववज्रंगभस्त्योर
क्षोहत्यायवज्रिवः । सासहीष्ठाऽअभिस्पृधः ॥ प्रत्तरंयीणांयुजंसखायंकीरिचोदनं । ब्रह्मवाहस्तमंहुवे ॥ सहिविश्वा
निपार्थिवाऽएकोवसूनिपत्यते । गिर्वेणस्तमोऽअधिगुः ॥ २४ ॥ सनोनिनियुद्धिरापृणकामंवाजैभिर्श्विभिः । गोमं
द्विगोपतेधृषत् ॥ तद्वौगायसुतेसचापुरुहुतायसत्वंने । शंयद्वेनशाकिने ॥ नघावसुर्नियंमतेदानंवाजस्यगोमतः ।
यत्सीमुपश्रवद्भिरः ॥ कुवित्सस्यप्रहिब्रजंगोमंतंदस्यहागमत् । शचींभिरुपनोवरत् ॥ इमाऽउत्वाशतक्रतोभिप्रणोनु
वुर्गिरः । इन्द्रवत्संनमातरः ॥ २५ ॥ दूणाशंसख्यंतवगौरसिवीरगव्यते । अश्वोऽअश्वायुतेभव ॥ समंदस्वाह्यं
सोराधसेतन्वामहे । नस्तोतारंनिदेकरः ॥ इमाऽउत्वासुतेसुतेनक्षतेगिर्वेणोगिरः । वत्संगावोनधेनवः ॥ पुरुतमंपुरु
णांस्तोतृणांविवाचि । वाजैभिवाजयतां ॥ अस्माकंभिद्रभूतेस्तोमोवाहिष्ठोऽअंतमः । अस्मान्नायेमहेहिनु । अधि
बृबुःपणीनांवापिष्ठेमुर्ध्वंनस्थात् । उरुःकक्षोनगांगयः ॥ यस्यवायोरिवद्रवद्भद्रातिःसहस्रिणी । सद्योदानायमंहते ॥
तत्सुनोविश्वेऽअर्यऽआसदागृणंतिकारवः । बृबुंसहस्रदातमंसुरिसहस्रसातमं ॥ २६ ॥ (६।४।३) त्वामिद्धिहवा
महेसातावाजस्यकारवः । त्वांवृत्रेण्विद्रस्तपतिनरस्त्वांकाष्ठास्वर्वतः ॥ सत्वंनश्चित्रवज्रहस्तधृष्णुयामहस्तवानोऽअ

दंयानुष्टुप् । (६।४।३) त्वामिद्धीतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्यःशंयुरिन्द्रःअयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः ।

द्रिवः । गामश्वैरथ्यमिन्द्रसंकिरसत्रावाजनजिग्युषे ॥ यःसत्राहाविचर्षणिरिद्रंतंहमहेवयं । सहस्रमुष्कतुविनृमृणसत्य
तेभवासमत्सुनोवृधे ॥ वाधसेजनांनृषभेवमन्युनाघृषोमीह्मऽक्रचीषम । अस्माकंबोधयितामहाधनेतनृष्वप्सुसूर्ये ॥
इन्द्रज्येष्ठेनऽआभरंऽओजिष्ठंपुरिश्रवः । येनेमेचित्रवज्रहस्तरोदसीऽओभेसुशिप्रपाः ॥ २७ ॥ त्वामुग्रमवसेचर्ष
णीसहंराजन्देवेषुहमहे । विश्वासुनोविधुरापिन्दनावसोमित्रान्त्सुषहान्कृधि ॥ यदिद्रनाहुषीष्वाऽओजोनृभणंचकृष्टि
षु । यद्वापंचक्षितीनांद्युममाभरसत्राविश्वानिपौस्या ॥ यद्वातृक्षौमघवन्दुह्यावाजनेयत्परोकच्चवृण्यं । अस्मभ्यंत
द्रिरीहिसनृषाह्येमित्रानृत्सुतुर्वणे ॥ इन्द्रत्रिधातुशरणंत्रिवरुंधंस्वस्तिमत् । छुर्दियेच्छमघवन्मह्यंचयावयादिद्युमे
भ्यः ॥ येगव्यतामनसाशत्रुमादभुरभिप्रघ्नंतिधृष्णुया । अधस्मानोमघवन्निद्रगिर्वेणस्तनूपाऽअंतमोभव ॥ २८ ॥
अधस्मानोवृधेभवेद्रनायमवायुधि । यदंतरिक्षेपतयंतिपणिनोदिद्यवस्तिग्ममूर्धानः ॥ यत्रशूरासस्तन्वोवितन्वतेप्रि
याशर्मपितृणां । अधस्मायच्छतन्वेऽतनेचछुर्दिरचित्तयावयद्वेषः ॥ यदिद्रसर्गेऽअर्वतश्चोदयासेमहाधने । असमने
ऽअध्वनिवृजिनेपथिश्येनाऽइवश्रवस्यतः ॥ सिधूंऽरिवप्रवणऽआशुयायतोयदिहोशमनुष्वणि । आयेवयोनवर्धुत
त्यामिषिगृभीताबाहोर्गेवि ॥ २९ ॥ (६।४।४) स्वादुष्किलायंमधुमाँऽउतायंतीत्रःकिलायंरसवाँऽउतायं ।

(६।४।४) स्वादुष्किलायमित्येकत्रिशद्वचस्यसूक्तस्यभारद्वाजोर्गैन्द्रःआद्यानांपंचानांसोमोऽगव्यूतीत्यस्यादेवभूमीद्राःप्रस्तोकइत्यादि

उतोन्व१स्यपपिवांसमिंद्रंनकश्चनसंहतऽआहवेषु ॥ अयंस्वादुरिहमदिष्टऽआसयस्येंद्रोवृत्रहत्यैममाद । पुरुणियक्ष्यौ
ह्लाशंबरस्यविनवतिनवचदेह्यो३हन्+ ॥ अयंमैपीतऽउदियतिर्वाचमयंमनीषामुशतीमजीगः । अयंषळुर्वीरमिमी
तधीरोनयाभ्योभुवन्नंकच्चनारे+ ॥ अयंसयोर्वरिमाणैपृथिव्यावर्भाणैदिवोऽअकृणोदयंसः । अयंपीयूषैतिसुषुप्रव
त्सुसोमोदाधारोर्वै१तरिक्षं ॥ अयंविदच्चित्रदृशीकर्मणःशुक्रसंघनामुषसामनीके । अयंमहान्महुतास्कंभनेनोद्या
मस्तभ्रादृषभोमरुत्वान् ॥ ३० ॥ धूपत्पिबकलशेसोममिंद्रवृत्रहाशूरसमरेवसूनां । माध्यंदिनेसर्वन्ऽआवृष
स्वरयिस्थानोरयिमस्मासुधेहि ॥ इंद्रप्रणःपुरऽएतेवपश्यप्रनोनयप्रतरंवस्योऽअच्छ । भवासुपारोऽअतिपारयोनो
भवासुनीतिरुतवामनीतिः ॥ उरुनोलोकमनुनेषिविद्वान्स्वर्वज्योतिरभयंस्वस्ति । ऋग्वातऽइंद्रस्थविरस्यबाहूऽ
उपस्थेयामशरणाबृंहता ॥ वरिष्ठेनऽइंद्रवंधुरेधावहिष्ठयोःशतावन्नश्वयोरा । इषमावक्षीषावर्षिष्ठांमानस्तारीन्मघव
त्रायोऽअर्यः+ ॥ इंद्रमृळमह्यजीवातुमिच्छचोदयधियमयंसोनधारां । यत्किंचाहंत्वायुरिदंवदामि१जुषस्वकृधिमा
देववैतं ॥ ३१ ॥ त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रहवेहवेसुहवंशूरमिंद्रं । हयामिशक्रं१रुहूतमिंद्रंस्वस्तिनोमघवाधात्विंद्रः ॥

चतसृणांप्रस्तोकोवनस्पतइत्यादितिसृणारथउपश्वासयेतिद्वयोर्दुभिःआमूरजइत्यस्यादुंदुभीर्दोत्रिष्टुप् एकोनविंशोबृहतीत्रयोविंश्यनुष्टुप्
चतुर्विंशीगायत्रीपंचविंशीद्विपदासप्तविंशीजगती ।

इंद्रःसुत्रामास्ववाँऽअवोभिःसुमृळीकोभवतुविश्ववेदाः । बाधतांद्वेषोऽअभयंकृणोतुसुवीर्यस्यपतयःस्याम ॥ तस्यव
यंसुमंतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेत्याम । ससुत्रामास्ववाँऽइंद्रोऽअस्मेऽआराच्छिद्वेषःसनुतर्युयोतु ॥ अवत्वेऽइंद्रप्र
वतोनोर्मिर्गिरोब्रह्माणिनियुतोधवंते । उरुनराधःसर्वनापुरुष्यपोगावजिन्युवसेसमिंदृन् ॥ कऽईस्तवत्कःपृणात्को
यजातेयदुग्रमिन्मघवाविश्वहावेत् । पादाविवप्रहरन्नन्यमन्यंकृणोतिपूर्वमपरंशचीभिः ॥ ३२ ॥ शृण्वेवीरऽउग्रमु
ग्रंदमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः । एधमानद्विळुभयस्यराजाचोष्क्यतेविशऽइंद्रोमनुष्यान्* ॥ परापूर्वेषांसख्या
वृणाकवितर्तुराणोऽअपरेभिरेति । अनानुभूतीरवधून्वानःपूर्वीरिंद्रःशरदस्तर्तरीति ॥ रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवतदस्य
रूपंप्रतिचक्षणाय । इंद्रोमायाभिःपुरुषंऽईयतेयुक्ताह्यस्यहरयःशतादश ॥ युजानोहुरितारथेभूरित्वष्टेहराजति ।
कोविश्वाहाद्विषतःपक्षऽआसतऽउतासीनेषुसुरिषु ॥ अगव्युतिक्षेत्रमार्गन्मदेवाऽउर्वीसतीभूमिरंहरणाभूत् । बृह
स्पतेप्रचिकित्सागविष्टावित्थासतेजरित्रऽइंद्रपंथां ॥ ३३ ॥ दिवेदिवेसदृशीरन्यमर्धकृष्णाऽअसेधदपसन्ननोजाः ।
अहन्दासावृषभोवृक्षयंतोदग्रजवर्चिनंशंबरंच ॥ प्रस्तोकऽइक्षुरार्धसस्तऽइंद्रदशकोशयीर्दशवाजिनोदात् । दिवोदा
सादतिथिग्वस्यराधःशांबरंवसुप्रत्यग्रभीष्म ॥ दशाश्वान्दशकोशान्दशवस्त्राधिभोजना । दशोहिरण्यपिंडान्दिवो
दासादसानिषं ॥ दशरथान्प्रार्ष्टिमतःशतंगाऽअथर्वभ्यः । अश्वयःपायवेदात् ॥ महिराधोविश्वजन्यंदधानान्भर

द्वाजान्त्साङ्गयोऽअभ्ययष्ट ॥ ३४ ॥ वनस्पतेर्वीङ्गोहिभूयाऽअस्मत्सखाप्रतरणः सुवीरः । गोभिः संनद्धोऽअसिर्वी
ळयस्वास्थातातेजयतु जेत्वानि ॥ दिवस्पृथिव्याः पर्यो जऽउद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः । अपामोऽज्मानं परिगो
भिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषारथं यज ॥ इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकमित्रस्य गभोवरुणस्य नाभिः । सेमानो हव्यदातिं जुषा
णो देवरथं प्रति हव्यागृभाय ॥ उपश्वासय पृथिवीमुतद्यां पुरुत्राते मनुतां विधितं जगत् । स दुंदुभे स जूरि द्रेण देवैर्दूराद्
वीयोऽअपसेध शत्रून् ॥ आक्रंदय बलमोजो नऽआधानिष्टनिहिदुरिता बाधमानः । अपप्रोथ दुंदुभे दुच्छुनां इतऽइ
न्द्रस्य मुष्टिरसि वीळयस्व ॥ आमूरजप्रत्यावर्तयेमाः केतुमहुं दुभिर्वावदीति । समश्वपणांश्चरंति नो नरोऽस्माकमिन्द्ररथि
नोजयंतु ॥ ३५ ॥ इति चतुर्थाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

एकत्रिंशदध्याये वर्गाः ३५ सूक्तानि १९ ऋचः १७६ ॥ त्यागः ॥ इन्द्रायेदं १२८ बृहवेतस्मिन् ३ इन्द्राये १४ सोमाये ५
इन्द्राये १४ देवभूमिबृहस्पतीद्रेभ्यः इन्द्राये प्रस्तोकाये ४ रथाये ३ दुंदुभ्या २ दुंदुभीदाम्भ्या ॥ इति चतुर्थसप्तमः ॥

यज्ञायज्ञादधिकं शंयुस्तृणपाणिकं पृथिवीसूक्तं प्रगाथौ बृहती महासतो बृहती महाबाहृतं बार्हती प्रगाथावित्याग्ने
य्यः काकुभः प्रगाथः पुरउष्णिगबृहत्यतिजगतीति मारुत्यो त्यास्ति स्रोवासां लिंगोक्तदेवताः काकुभः प्रगाथः पुरउ
ष्णिगबृहतीति पौष्ण्यो बृहती महाबृहतीयवमध्यो त्यानुष्टुप् मारुत्यो त्याद्यावाभूम्योर्वापृश्नेर्वीस्तुषेपंचोनः ऋजिश्वा

हवैश्वदेवं हशक्यते हुवेव उदुत्यत्पोळशंयुष्णिगनुष्टुबंतं नतंयूनसप्तम्याद्याः षड्गायत्र्यश्चतुर्दशीजगतीसुहोत्रा
दयोनक्तगोत्राभारद्वाजाः पौत्रा बृहस्पतेर्दौष्पतेर्वाभरतस्य वयं दशपौष्णंतद्गायत्रं वैयां पूषन्ननुष्टुप् पूषन्नेहिवांष
क्यं एनमं त्यानुष्टुबिंद्रान्वैद्रं चंशुक्रं चतुष्कं द्वितीयाजगती प्रनुदशैद्राग्रंतु बार्हते चतुरनुष्टुबंतं श्रथत्पंचोनागायत्रंतु
त्रिष्टुबादित्रिष्टुबृहत्यनुष्टुबंतं मियं षळ्नासारस्वतं त्रिजगत्यादिजगती त्रिष्टुबंतं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (६।४।५) यज्ञायज्ञावोऽअग्रये गिरा गिरा च दक्षसे । प्रप्रवयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं नशंसि
षं ॥ ऊर्जो नपातंसहिनायमस्मयुर्दाशैम हव्यदातये । भुवद्वाजैष्वविता भुवद्बृधऽउतत्रातातूनौ ॥ वृषाह्यग्नेऽअज
रोमहान्विभास्यर्चिषा । अजस्त्रेण शोचिषा शोचं चक्षुचे सुदीतिभिः सुदीदिहि ॥ महो देवान्यजसियक्ष्यानुपकृतवक्रत्वो
तदंसना । अर्वाचः सीकृणुह्यग्नेर्वसेरास्ववाजोतवस्व ॥ यमापोऽअद्रयो वनागर्भं मृतस्य पिप्रति । सहसा योमं थितो जायते
नृभिः पृथिव्याऽअधिसान्वि ॥ १ ॥ आयः प्रमौभानु नारोदसीऽउभे धूमेन धावते दिवि । तिरस्तमो हृदशऽऊर्म्यास्वा

(६।४।५) यज्ञायज्ञावद्विंशत्युचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यः शंयुस्तृणपाणिः आद्यानां दशानामग्निरेकादश्यादिपंचानां मरुतस्ततश्चतुर्णां
पूषाततस्तुचस्यमरुतः (त्रयोदश्यादिति सृणामिन्द्राय मपूषविष्णवाद्यालिंगोक्तदेवतावा अंत्ययोर्वावाभूमीवापृश्नेर्वी) आद्याबृहती द्विती
यासतो बृहती तृतीया बृहती चतुर्थी सतो बृहती पंचमी बृहती षष्ठी महासतो बृहती सप्तमी महाबृहती अष्टमी महासतो बृहती नवमी बृहती दशमी स

श्यावास्वरूपोवृषाश्यावाऽअरूपोवृषा ॥ बृहद्भिरग्नेऽअर्चिभिःशुक्रेणदेवशोचिषा । भरद्वाजेसमिधानोयविष्ठयेवत्रः
शुक्रदीदिहिद्युमत्पावकदीदिहि ॥ विश्वासांगृहपतिर्विशामसित्वमग्नेमानुषीणां । शतंपूर्भिर्यविष्ठपाह्यंहसःसमेद्धारै
शतंहिमाःस्तोतृभ्योयेचददति ॥ त्वंनश्चित्रऽऊत्यावसोराधांसिचोदय । अस्यरायस्त्वमग्नेरथीरसिविदागाधंतुचेतु
नः ॥ पर्षितोकंतनयंपर्तुभिष्टमदग्धैरप्रयुत्वभिः । अग्नेहेळांसिदैव्यायुयोधिनोदैवानिहुरांसिच ॥ २ ॥ आसंस्त्रायः
सबर्दुषीधेनुमंजध्वमुपनव्यसावचः । सृजध्वमनपस्फुरां ॥ याशर्धीयमारुतायस्वभानवेश्रवोमृत्युधुक्षत । यामृळी
केमरुतौतुराणांयासुमैरेव्यावरी ॥ भरद्वाजायावधुक्षतद्विता । धेनुंचविश्वदौहसमिषंचविश्वभोजसं ॥ तंवऽइंद्रंनसु
क्रतुंवरुणमिवमायिनं । अर्यमणंनमंद्रंसृष्टप्रभोजंसंविष्णुंनस्तुषऽआदिशे ॥ त्वेषंशधोनमारुतंतुविष्वण्यनर्वाणंपूषणं
संयथाशता । संसहस्राकारिपचर्षणिभ्यऽआंऽआविर्गृह्णावसूकरत्सुवेदानोवसूकरत् ॥ आमापूषन्नुपद्रवशंसिषंनुतेऽ
अपिकर्णऽआघृणे । अघाऽअर्योऽअरातयः ॥ ३ ॥ माकाकंबीरमुद्रुहोवनस्पतिमशंस्तीर्विहिनीनशः । मोतसूरोऽ
अहंएवाचनग्नीवाऽआदधतेवेः+ ॥ हतैरिवतेष्टकर्मस्तुसख्यं । अच्छिद्रस्यदधन्वतःसुपूर्णस्यदधन्वतः ॥ पुरोहिम

तोबृहतीएकादशीककुप्द्वादशीसतोबृहतीत्रयोदशीपुरवणिक्चतुर्दशीबृहतीपंचदश्यतिजगतीषोडशीककुप्सप्तदशीसतोबृहतीअष्टादशी
पुरवणिक्एकोनविंशीबृहतीविंशीबृहतीएकविंशीमहाबृहतीयवमध्याह्नाविंश्यनुष्टुप् । (प्रश्निसूक्तमिदं) ।

त्यैरंसिसमोदैवैरुतश्रिया । अभिर्यःपूषन्पृतनासुनस्त्वमवानुनयथापुरा+ ॥ वामीषामस्यधूतयुःप्रणीतिरस्तुसुन
ता । देवस्यवामरुतोमर्त्यस्यवेजानस्यप्रयज्यवः ॥ सद्यश्चिद्यस्यचकृतिःपरिद्यांदेवोनैतिसूर्यः । त्वेषंशवोदधिरनाम
यज्ञियंमरुतोवृत्रहंशवोज्येष्ठंवृत्रहंशवः ॥ सकृद्धयौरजायतसकृद्धूमिरजायत । पृथ्यादुग्धंसकृत्पयस्तदन्योनानुजाय
ते ॥ ४ ॥ परिशिष्टं ॥ सूक्तांतेतृणान्यग्नावरण्येवोदकेर्पिवा । यत्स्तृणैरध्ययनंतदधीतंस्तृणानिभवतेभव ॥ वा
पींकूपतडागानांसमुद्रंगच्छस्वाहा ॥) (६।४।६) स्तुषेजनंसुव्रतंनव्यसीभिर्गीर्भिर्मित्रावरुणासुभ्रयंता । तऽआगं
मंतुतऽइहश्रुवंतुसुक्षत्रासोवरुणोमित्रोऽअग्निः+ ॥ विशोविंशऽईड्यमध्वरेष्वहसक्रतुमरतियुवत्योः । दिवःशिशुंसहसः
सूनुमग्निंयज्ञस्यकेतुमरुष्यजध्वै ॥ अरुषस्यदुहितराविरूपेस्तृभिरन्यापिपिशोसूरोऽअन्या । मिथस्तुराविचरंतीपा
वकेमन्मश्रुतंनक्षतऽकृच्यमाने ॥ प्रवायुमच्छाबृहतीमनीषाबृहद्रयिर्विश्वारंरथप्रां । द्युतद्यामानियुतःपत्यमानः
कविःकविर्मियक्षसिप्रयज्यो ॥ समेवपुंश्छदयदुश्विनोर्योरथोविरुक्मान्मनसायुजानः । येननरानासत्येष्यध्वैवर्ति
र्याथस्तनयायुत्मनैच ॥ ५ ॥ पर्जन्यवातावृषभापृथिव्याःपुरीषाणिजिन्वतुमप्यानि । सत्यंश्रुतःकवयोयस्यगीर्भिर्ज

(६।४।६) स्तुषेजनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुवंत्याशकरी (इतश्चत्वारिवैश्व. । भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १
अग्निः १ अहोरात्रे १ वायुः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः १ सरस्वती १ पूषा १ अमित्रघातौ १ रुद्रः १ मरुतः २ विष्णुः १ विश्वेदेवाः २ एवं १५)

गतः स्यात्तुर्जगदाकृणुध्वं ॥ पावीरवीकन्याचित्रायुःसरस्वतीवीरपद्मीधियं धातु । आभिरच्छिद्रं शरणं सजोषादुराध
 वैगृणते शर्मयं सत् ॥ पथस्पर्धःपरिपतिवच्चस्याकामेन कृतोऽभ्यानळकं । सनोरासच्छुरुधंश्चंद्राग्राधियं धियं सीषधा
 तिप्रपूषा ॥ प्रथमभाजं यशसैव योधां सुपाणिदेवं सुगभस्तिमृभ्वं । होतायक्षद्यजतं पस्त्यानामग्निस्त्वष्टारं सुहवैविभा
 वां ॥ भुवनस्य पितरं गीर्भिराभीरुद्रं दिवावर्धयारुद्रमक्तौ । बृहंतं सृष्ट्वमजरं सुषुम्नमृधं घुवेमकविनेषितासः ॥ ६ ॥
 आयुवानः कवयो यज्ञियासो मरुतो गंतगृणतो वरस्यां । अचित्रं चिद्धिजिन्वथाबुधंतं सृत्थानक्षतो नरोऽंगिरस्वत् ॥
 प्रवीराय प्रतवसे तुराया जायूथे वपशुरक्षिरस्तं । सर्पिस्पृशति तन्विश्रुतस्य स्तुभिर्न नाकं वचनस्य विपः ॥ योरजांसि विम
 मे पार्थिवानि त्रिश्चिद्विष्णुर्मनवे बाधिताय । तस्य तेशर्मभुपदद्यमाने रायामदे मतन्वाऽतनाच ॥ तन्नो हिर्बुध्न्योऽअग्नि
 रकैस्तत्पर्वतस्तत्सविता च नो धातु । तदोषधीभिरभिरातिषाचो भगः पुरंधिर्जिन्वतु प्रराये ॥ नूनोरयिर्य्यै चर्षणि प्रां
 पुरुवीरं महः ऋतस्य गोपां । क्षयं दाता जरये न जनान्स्पृधोऽअदेवीरभिचक्रामां विशः स आदेवीरभ्यऽश्रवाम ॥ ७ ॥
 (६।५।१) हुवेवो देवीमर्दितिनमो भिमृळीकाय वरुणं मित्रमग्निं । अभिक्षदामर्यमणं सुशेवं त्रावन्देवान् सवितारं भगं

(६।५।१) हुवेव इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे. १ सूर्यः १ द्यावापृथिवी १ मरुतः
 २ इन्द्रः १ अपः १ सविता १ अग्निः १ अश्विनौ १ विश्वे ० ५ एवं १५) ।

च ॥ सुज्योतिषः सूर्यदक्षपितृननागास्त्वेसुमहो वीहि देवान् । द्विजन्मानो यः ऋतुसापः सत्याः स्वर्वतो यजताऽअग्निजि
 ह्वाः ॥ उत द्यावापृथिवीक्षत्रमुरुबृहद्रौ दसी शरणं सुषुम्ने । महस्करथो वरिवो यथानो स्मेक्षयाय धिषणेऽअनेहः ॥
 आनोरुद्रस्य सुनवोनमंतामृद्याहूतासो वसवो घृष्टाः । यदीमं भेमहतिवा हितासो बाधेमरुतोऽअह्नाम देवान् ॥ मिम्य
 क्षयेषुरोदसीनु देवीसिषक्तिपूषाऽअभ्यर्धयज्वा । श्रुत्वा हवैमरुतो यद्वयाथ भूमा रेजंतेऽअध्वनिप्रविक्ते ॥ ८ ॥ अभि
 त्यंवीरं गिर्वेण समचैर्द्रुं ब्रह्मणा जरितुर्न वेन । श्रवदिद्धवमुपचस्तवानोरासद्वाजाऽउपमहो गृणानः ॥ ओमानमापो
 मानुषीरमृक्तं धातं तोकाय तनयाय शंयोः । यूयं हिष्ठाभिषजो मातृतमा विश्वस्य स्थातुर्जगतो जनित्रीः ॥ आनो देवः स
 विता त्रायमाणो हिरण्यपाणिर्यजतो जगम्यात् । योदत्र वाँऽउषसोन प्रतीकं व्यूर्णुते दाशुषे वार्याणि ॥ उत त्वंसूनो सह
 सोनोऽअद्या देवाँऽअस्मिन्ध्वरे ववृत्वाः । स्यामहंते स दुमिद्रातौ तवस्यामग्नेर्वसा सुवीरः ॥ उत त्यामेह वमाजगम्यातं ना
 सत्याधीभिर्युवमंगविप्रा । अत्रिं नमहस्तमंसो मुमुक्तूर्वतं नरादुरितादभीकै ॥ ९ ॥ तेनोरायोद्युमतो वाजवतो दाता
 रौ भूतनुवतः पुरुक्षोः । दशस्यंतो दिव्याः पार्थिवा सो गोजाताऽअप्यामृळता च देवाः ॥ तेनो रुद्रः सरस्वती सजोषा मीहु
 ष्मंतो विष्णुर्मृळंतु वायुः । ऋभुक्षावाजो दैव्यो विधाता पर्जन्या वातापिप्यतामिषं नः ॥ उतस्य देवः सविता भगो नोपां
 पादवतु दानुपतिः । त्वष्टा देवेभिर्जनिभिः सजोषाद्यौ देवेभिः पृथिवीसमुद्रैः ॥ उत नो हिर्बुध्न्यः शृणोत्व नऽएकपात्

धिवीसमुद्रः । विश्वेदेवाऽऽकृतावृधोहुवानास्तुतामंत्राः कविशस्ताऽअवंतु ॥ एवानपातोममतस्यधीभिर्भरद्वाजाऽअ
भ्यर्च्यत्यंकः । ग्राहुतासोवसवोवृष्टाविश्वेस्तुतासोभूतायजत्राः ॥ १० ॥ (६।५।२) उदुत्यच्चक्षुर्महिमित्रयोराँऽएतिप्रियं
वरुणयोरदब्धं । ऋतस्यशुचिर्दशतमनीकरुक्मोनदिवऽउदिताव्यद्यौत् ॥ वेदुयस्त्रीणिविदथान्येषां देवानां जन्म
सनुतराचविप्रः । ऋजुमर्तेषुवृजिनाचपश्यन्नभिचष्टेसूरोऽअर्यऽएवान् ॥ स्तुषऽर्ववोमहऽऽतस्यगोपानदितिमित्रंवरु
णंसुजातान् । अर्यमणंभगमदब्धधीतीनच्छावोचेसधन्यःपावकान्⁺ ॥ रिशादसःसत्पतीँऽरदब्धान्महोराज्ञःसुवस्
नस्यदातृन् । यूनःसुक्षत्रान्क्षयतोदिवोनृनादित्यान्याभ्यदितिदुवोयु⁺ ॥ द्यौः३ ष्वितःपृथिविमातरधुगम्रेभ्रातर्वसवो
मूळतानः । विश्वेऽआदित्याऽअदितेसजोषाँऽअस्मभ्यंशर्मबहुलंविद्यंत ॥ ११ ॥ मानोवृकायवृक्येसमस्माऽअघाय
तेरीरधतायजत्राः । यूयंहिष्ठारथ्योनस्तनूनायूयंदक्षस्यवचंसोबभूवन्⁺ ॥ मावऽएनोऽअन्यकृतंभुजंमातर्कर्मवसवो
यच्चयध्वे । विश्वस्यहिक्षयथविश्वदेवाःस्वयंरिपुस्तन्वरीरिषीष्ट ॥ नमऽइदुग्रंनमऽआविवासेनमोदाधारपृथिवीमुत
द्या । नमोदेवेभ्योनमऽईशऽएषांकृतंचिदेनोनमसाविवासे ॥ ऋतस्यवोरथ्यःपूतदक्षानृतस्यपस्त्यसदोऽअदब्धान् ।

(६।५।२) उदुत्यदितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्त्रयोदश्याद्यास्तिस्र उष्णिहोत्यानुष्टुप् । (भेदपक्षे-सूर्यः २
विश्वेदेवाः १० अग्निः १ सोमः १ विश्वेदेवाः २ एवं १६) ।

तँऽआनमोभिरुरुक्षसोनृन्विश्वान्वऽआनमेमहोयजत्राः ॥ तेहिश्रेष्ठवर्चसस्तऽउनस्तिरोविश्वानिदुरितानयंति ।
सुक्षत्रासोवरुणोमित्रोऽअग्निर्ऋतधीतयोवक्मराजसत्याः ॥ १२ ॥ तेनऽइंद्रःपृथिवीक्षामवर्धन्पूषाभगोऽअदितिःपंच
जनाः । सुशर्माणःस्ववसःसुनीथाभवंतुनःसुत्रात्रासःसुगोपाः⁺ ॥ नूसद्धानंदिव्यंनंशिदेवाभारद्वाजःसुमतिंयातिहो
ता । आसानेभिर्यजमानोमियेधैर्देवानांजन्मवसूयुर्वंद ॥ अपत्यंवृजिनंरिपुंस्तेनमग्नेदुराध्यं । द्विष्टमस्यसत्पतेकृ
धीसुगं⁺ ॥ ग्रावाणःसोमनोहिकंसखित्वनार्यवावशुः । जहीन्यत्रिणंपणिंवृकोहिषः⁺ ॥ यूयंहिष्ठासुदानवऽइंद्रज्ये
ष्ठाऽअभिद्यवः । कर्तानोऽअध्वन्नासुगंगोपाऽअमा⁺ ॥ अपिपंथामगन्महिस्वस्तिगामनेहसं । येनविश्वाःपरिद्विषो
वृणक्तिविंदतेवसु ॥ १३ ॥ (६।५।३) नतद्विवानपृथिव्यानुमन्येनयज्ञेनोतशर्माभिराभिः । उजंतुतंसुभ्यः१ःप
र्वतासोनिहीयतामतियाजस्ययष्टा⁺ ॥ अतिवायोमरुतोमन्यतेनोब्रह्मवायःक्रियमाणंनिर्निस्तात् । तपूषितसंवृजि
नानिसंतुब्रह्मद्विषमभितंशोचतुद्यौः⁺ ॥ किमंगत्वाब्रह्मणःसोमगोपांकिमंगत्वाहुरभिशस्तिपांनः । किमंगनःपश्यसि
निद्यमानान्ब्रह्मद्विषेतपुषिहेतिमस्य ॥ अवंतुमामुषसो जायमानाऽअवंतुमासिंधवःपिन्वमानाः । अवंतुमापर्वतास्मे

(६।५।३) नतद्विवेति सप्तदशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्सप्तम्याद्याःषड्गायत्र्यश्चतुर्दशीजगती । (भेदपक्षे-विश्वे-
देवाः २ सोमः १ विश्वे ० ८ अग्निः १ विश्वे ० ३ अग्निपर्जन्यौ १ विश्वे ० १ एवं १७) ।

ध्रुवासोवैतुमापितरोदेवहूतौ ॥ विश्वदानीं सुमनसः स्यामपश्येमनुसूर्यमुच्चरैतं । तथाकरद्वसुपतिर्वसूनां देवांऽओहा
नोवसागमिष्ठः ॥ १४ ॥ इंद्रोनेदिष्टमवसागमिष्ठः सरस्वतीसिंधुभिः पिबन्माना । पर्जन्यांऽओषधीभिर्मयोभुरग्निः
सुशंसः सुहवः पितेव ॥ विश्वेदेवासऽआगतशृणुतामऽहमहवै । एदं बर्हिर्निर्णीदत ॥ योवो देवा घृतस्तुना हव्यं न प्रतिभू
षति । तं विश्वऽउपगच्छथ ॥ उपनः सुनवोगिरिः शृण्वंत्वमृतस्यये । समृद्धीका भवंतुनः ॥ विश्वेदेवासऽकृतावृधऽकृतु
भिर्हवनश्रुतः । जुषंतां युज्यं पर्यः ॥ १५ ॥ स्तोत्रमिंद्रो मरुद्गणस्त्वष्टमान्मित्रोऽअर्यमा । इमा हव्या जुषंतनः ॥ इमं
नोऽअग्नेऽअध्वरंहोतर्वयुनशोर्यज । चिकित्वा न्दैव्यं जनं ॥ विश्वेदेवाः शृणुतेमहवमेयेऽअंतरिक्षेयऽउपद्यविष्ठ । येऽ
अग्निजिह्वाऽउतवायजत्राऽआसद्यास्मिन्बर्हिषिमादयध्वं ॥ विश्वेदेवाममशृण्वंतुयज्ञियाऽउभेरोदसीऽअपांनपाञ्चम
न्म । मावोवचांसिपरिक्षयाणिवोचंसुन्नेष्विद्वोऽअंतमामदेम ॥ येके च ज्मामहि नोऽअहिमायादिवो जज्ञिरेऽअपांस
धस्ये । तेऽअस्मभ्यमिषये विश्वमायुः क्षयऽउत्सावरिवस्यंतु देवाः ॥ अग्नीं पर्जन्याववतं धियं मेस्मिन्हवे सुहवासुष्टुतिनः ।
इळां मन्यो जनयद्रभमन्यः प्रजावंतीरिषऽआधत्तमस्मे ॥ स्तीर्णे बर्हिषि समिधानेऽअग्नौ सूक्तेन महानमसा विवासे ।
अस्मिन्नोऽअद्य विदथेयजत्रा विश्वेदेवा हविषिमादयध्वं ॥ १६ ॥ (६।५।४) वयमुत्वापथस्पतेरथं न वाजसातये ।

(६।५।४) वयमुत्वेति दशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजः पूषा गायत्री अष्टम्यनुष्टुप् ।

धिये पूषन्नयुज्महि ॥ अभिनो नयं वसुवीरं प्रयतदक्षिणं । वामं गृहपतिं नय ॥ अदित्संतं चिदाघृणे पूषन्दानाय चो
दय । पुणेऽश्चिद्विष्वदामनः ॥ विपथो वाजसातये चिनुहिविमृधोजहि । साधंतामुग्रनोधियः ॥ परितृं धिपणीनामारं
याहृदयाकवे । अथे मस्मभ्यं रंधय ॥ १७ ॥ विपूषन्नारयातुदपणेरिच्छहृदिप्रियं । अथे ० ॥ आरिखकिकिराकृणुप
णीनां हृदयाकवे । अथे ० ॥ यां पूषन्ब्रह्मचोदनीमारां विभर्ग्याघृणे । तथा समस्य हृदयमारिखकिकिराकृणु ॥ यातेऽ
अष्टागोऽओपशाघृणे पशुसाधनी । तस्यास्ते सुम्नमीमहे ॥ उत नो गोषणिं धियमश्वसां वाजसामुत । नृवत्कृणुहिवीत
ये ॥ १८ ॥ (६।५।५) संपूषन्विदुषानययोऽअंजं सानुशासति । यऽएवेदमिति ब्रवत् ॥ समुपूष्णागमे महियोग
होऽअभिशासति । इमऽएवेति ब्रवत् ॥ पूष्णश्चक्रं नरिष्यति न कोशो वपद्यते । नोऽअस्य व्यथते पविः ॥ योऽअस्म
हविषा विधुन्नतं पूषा पिमृष्यते । प्रथमो विदते वसु ॥ पूषागाऽअन्वेतुनः पूषारक्षत्वर्वतः । पूषावाजंसनोतुनः ॥ १९ ॥
पूषन्ननुप्रगाऽइहियजमानस्य सुन्वतः । अस्माकं स्तुवतामुत ॥ मार्किनें शन्मार्कीं रिषन्मार्कीं संशारिकेवटे । अथा
रिष्टाभिरागहि ॥ शृण्वंतं पूषणं वयमिर्यमनष्टवेदसं । ईशानं रायऽईमहे ॥ पूषन्तव ब्रते वयं नरिष्येम कदाचन । स्तोता
रस्तऽइह स्मसि ॥ परिपूषा परस्ताद्धस्तैर्दधातुदक्षिणं । पुनर्नो नष्टमार्जतु ॥ २० ॥ (६।५।६) एहिवां विमुचोनपा

(६।५।५) संपूषन्निति दशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजः पूषा गायत्री । (६।५।६) एहिवांमिति षडृचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजः पूषा

दाघृणेसंसावहै । रथीर्कृतस्यनोभव ॥ रथीतमंकपदिनमीशानंरार्थसोमहः । रायःसखायमीमहे ॥ रायोधारा
 स्याघृणेवसोराशिरज्जाश्व । धीवतोधीवतःसखा ॥ पूषणंन्व१जाश्वमुपस्तोषामवाजिनं । स्वसुर्योजारऽउच्यते ॥
 मातुर्दिधिषुमन्त्रवंस्वसुर्जारःशृणोतुनः । आतेद्रस्यसखामम ॥ आज्ञासःपूषणंरथेनिशुभास्तेजनश्रियं । देवंवहंतुवि
 श्रतः ॥ २१ ॥ (६।५।७) यऽएनमादिदेशतिकरंभादितिपूषणं । नतेनदेवऽआदिशे ॥ उतघासरथीतमःसख्यासत्यतिर्यु
 जा । इंद्रोवृत्राणिजिघ्रते ॥ उतादःपरुषेगविसूरश्चक्रंहीरण्ययं । न्यैरयद्रथीतमः ॥ यदुद्यत्वापुरुष्टुतब्रवामदस्रमंतुमः ।
 तत्सुनोमन्मसाधय ॥ इमंचनोगवेषणंसातयेसीषधोगुणं । आरात्पूषन्नसिश्रुतः+ ॥ आतेस्वस्तिमीमहऽआरेऽअघा
 मुपावसुं । अघाचंसर्वतातयेश्वश्चसर्वतातये ॥ २२ ॥ (६।५।८) इंद्रानुपूषणंविषंस्वखायस्वस्तये । हुवेमवाजसा
 तये ॥ सोममन्यऽउपासदत्पातवेचम्बोःसुतं । करंभमन्यऽइच्छति ॥ अजाऽअन्यस्यबह्वोहरीऽअन्यस्यसंभृता ।
 ताभ्यांवृत्राणिजिघ्रते ॥ यदिद्रोऽअनयद्रितोमहीरपोवृषन्तमः । तत्रपूषाभवत्सचा ॥ तांपूषणःसुमतिंविषंवृक्षस्यप्रव
 यामिव । इंद्रस्यचारंभामहे ॥ उत्पूषणंयुवामहेभीशूऽरिविसारंथिः । मद्याऽइंद्रस्वस्तये ॥ २३ ॥ (६।५।९) शुक्रं
 गायत्री । (६।५।७) यएनमितिषडृचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजःपूषागायत्रीअंत्यानुष्टुप् । (६।५।८) इंद्रान्वितिषडृचस्यसूक्तस्य
 बार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रापूषणौगायत्री । (६।५।९) शुक्रंतइतिचतुर्कंचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजःपूषात्रिष्टुप्द्वितीयाजगती ।

तेऽअन्यद्यजतंतेऽअन्यद्विष्टुरूपेऽअहनीघौरिवासि । विश्वाहिमायाऽअवसिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु ॥ अ
 जाश्वःपशुपावाजपस्त्योधिर्यजिन्वोभुवनेविश्वेऽअपितः । अष्ट्रं१पूषाशिथिरामुद्वरीवृजत्संचक्षाणोभुवनादेवऽईयते ॥
 यास्तेपूषन्नावोऽअंतःसमुद्रेहीरण्ययंरितरिक्षेचरंति । ताभिर्यासिदूत्यांसूर्यस्यकामेनकृतश्रवंऽइच्छमानः ॥ पूषासुबं
 धुर्दिवऽआपृथिव्याऽइळस्पतिर्मघवाद्सर्वर्चाः । यंदेवासोऽअददुःसूर्यायैकामेनकृतंतवसंस्वचं ॥ २४ ॥ (६।५।१०)
 प्रनुवोचासुतेषुवांवीर्याऽयानिचक्रथुः । हुतासौवांपितरोदेवशत्रवऽइंद्राग्नीजीवधोयुवं+ ॥ वळित्थामहिमावामिंद्रा
 ग्नीपनिष्ठऽआ । समानोवांजनिताभ्रातरायुर्वयमाविहेहमातरा ॥ ओकिवांसासुतेसचाऽअश्वासप्तौऽइवादने । इं
 द्रान्वं१ग्नीऽअवसेहवज्जिणाविषंदेवाहवामहे ॥ यऽइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणान
 देवाभसथश्चन+ ॥ इंद्राग्नीकोऽअस्यवांदेषौमर्तश्चिकेतति । विषूचोऽअश्वान्युयुजानऽईयतऽएकःसमानऽआरथे
 ॥ २५ ॥ इंद्राग्नीऽअपादियंपूर्वागात्पद्वतीभ्यः । हित्वीशिरोजिह्वयावाकंदच्चरंश्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥ इंद्राग्नीऽआ
 हितंन्वतेनरोधन्वानिबाह्वोः । मानोऽअस्मिन्महाधनेपरावर्कंगविष्टिषु ॥ इंद्राग्नीतपतिमाघाऽअर्योऽअरातयः ।
 अपद्वेषांस्याकृतंयुयुतंसूर्यादधि ॥ इंद्राग्नीयुवोरपिवसुदिव्यानिपाधिवा । आनंऽइहप्रयच्छतरंयिंविश्वायुपोपसं ॥

(६।५।१०) प्रनुवोचेतिदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्राग्नीवृहतीअंत्याश्रतसोनुष्टुभः ।

इंद्राग्नीऽउक्थवाहसास्तोमेभिर्हवनश्रुता । विश्वाभिर्गीर्भिरागतमस्यसोमस्यपीतये ॥ २६ ॥ (६।५।११) अथद्वृत्रमुतसंनोतिवाजमिन्द्रायोऽग्नीसहुरीसपर्यात् । इरज्यंतावसव्यस्यभूरेःसहस्तमासहसावाजयंता ॥ तायोधिष्टमभिगाऽइन्द्रनूनमपःस्वरुषसोऽअग्नऽऊहाः । दिशःस्वरुषसऽइन्द्रचित्राऽअपोगाऽअग्नेयुवसेनियुत्वान् ॥ आवृत्रहणावृत्रहभिःशुष्मेरिंद्रयातनमोभिरग्नेऽअर्वाक् । युवंराधोभिरकवेभिरिंद्राग्नेऽअस्मेभवतमुत्तमेभिः ॥ ताहुवेयोरिदंप्रेविश्वैपुराकृतं । इन्द्राग्नीनमर्धतः ॥ उग्राविधनिनामृधऽइन्द्राग्नीहवामहे । तानोमृळातऽईदृशौ ॥ २७ ॥ हतोवृत्राण्यार्योहतोदासानिसर्पती । हतोविश्वाऽअपद्विषः ॥ इंद्राग्नीयुवामिमेऽभिस्तोमाऽअनूषत । पिबतंशंभुवासुतं ॥ यावांसंतिपुरुषूहोऽनियुतोदाशुषेनरा । इंद्राग्नीताभिरागतं ॥ ताभिरागच्छतंनरोपेदंसवनंसुतं । इंद्राग्नीसोमपीतये ॥ तमीळिष्वयोऽअर्चिषावनाविश्वापरिष्वजत् । कृष्णाकृणोर्तिजिह्वया ॥ २८ ॥ यऽइन्द्रऽआविवांसतिसुन्नामिंद्रस्यमर्त्यः । द्युन्नायंसुतराऽअपः+ ॥ तानोवाजवतीरिषऽआशून्पिपृतमर्वतः । इंद्रमग्निचवोह्वे ॥ उभावामिन्द्राग्नीऽआहुवध्याऽउभाराधसःसहमाद्यध्वै । उभादाताराविषारयीणामुभावाजस्यसातयेहुवेवां ॥ आनोगव्येभिरश्वैर्वसव्यैरुपगच्छतं । सखायौदेवौसख्यायशंभुवैन्द्राग्नीताहवामहे ॥ इंद्राग्नीशृणुतंहव्यंजमानस्यसुन्वतः । वीतं

(६।५।११) अथ द्वृत्रमिति पंचदशर्चस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजइन्द्राग्नीगायत्रीआद्यास्तिस्रस्रयोदशीचत्रिष्टुभःचतुर्दशीबृहत्यानुष्टुप् ।

हव्यान्यागतं पिबतंसोम्यमधु ॥ २९ ॥ (६।५।१२) इयमददाद्रभसमृणच्युतं दिवोदासंवध्यश्वायंदाशुषे । याशश्वंतमाचखादावसंपणितार्तेदात्राणितविषासरस्वति ॥ इयंशुष्मेभिर्विषखाऽईवारुजत्सानुगिरीणांतविषेभिरुमिभिः । पारावतग्नीमवसेसुबृक्तिभिःसरस्वतीमाविवासेमधीतिभिः ॥ सरस्वतिदेवनिदोनिर्वहयप्रजांविश्वस्यबृत्संस्यमायिनः । उत्क्षितिभ्योवनीरविंदोविषमेभ्योऽअस्रवोवाजिनीवति ॥ प्रणोदेवीसरस्वतीवाजैर्भिर्वाजिनीवती । धीनामवित्र्यवतु ॥ यस्त्वादेविसरस्वत्युपब्रूतेधनेहिते । इंद्रंनवृत्रतूयै ॥ ३० ॥ त्वंदेविसरस्वत्यवावाजेषुवाजिनि । रदापूषेवनःसर्नि+ ॥ उत्स्यानःसरस्वतीघोराहिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नीवष्टिसुष्टुतिं+ ॥ यस्याऽअनंतोऽअहुतस्त्वेषश्चरिष्णुरर्णवः । अमश्चरतिरोरुवत् ॥ सानोविश्वाऽअतिद्विषःस्वसूरन्याऽऋतावरी । अतन्नहेवसूर्यः ॥ उत्तनःप्रियाप्रियासुससस्वसासुजुष्टा । सरस्वतीस्तोम्याभूत् ॥ ३१ ॥ आपप्रुषीपाधिवाभ्युहुरजोऽअंतरिक्षं । सरस्वतीनिदस्पातु ॥ त्रिषधस्थासप्तधातुःपंचजातावर्धयती । वाजैवाजेहव्याभूत् ॥ प्रयामहिन्नामहिनासुचेकितेद्युम्नेभिरन्याऽअपसामपस्तमा । रथऽइवबृहतीविश्वनेकृतोपस्तुत्याचिकितुषासरस्वती ॥ सरस्वत्यभिर्नोनेषिवस्योमापस्फरीःपर्यसामानऽआधक् । जुषस्वनःसख्यावेदयाचमात्वत्क्षेत्राण्यरणानिगन्म ॥ ३२ ॥ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

(६।५।१२) इयमददादिति चतुर्दशर्चस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्योभरद्वाजःसरस्वतीगायत्रीआद्यास्तिस्रस्रयोदशीचजगत्त्रयोदशीचत्रिष्टुप् ।

क्रकसं.

अ.४अ.८

॥५८॥

द्वात्रिंशाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६६ ॥ त्यागः ॥ अग्नयः १० मरुद्भ्यः ५ पूष्णइदं. ४ मरुद्भ्यः ३ विश्वेभ्योदेवेभ्यः ६३
[भे. प. विश्वेभ्योदेवेभ्यः अग्नयः अहोरात्राभ्या. वायव. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्यः सरस्वत्याइ. पूष्ण. अग्नयेत्वष्टू. रुद्राये. मरुद्भ्यः २
विष्णव. विश्वेभ्योदेवेभ्यः ३ सूर्यायेदं. द्यावापृथिवीभ्या. मरुद्भ्यः २ इंद्राये. अग्नयः सवित्र. अग्नयः अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्यः ५
सूर्याये. २ विश्वेभ्योदेवेभ्यः १० अग्नयः सोमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्यः ४ सोमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्यः ८ अग्नयः विश्वेभ्योदेवेभ्यः ३
अग्निपर्जन्याभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्यः.] पूष्णइ. ३२ इंद्रापूषभ्या. ६ पूष्ण. ४ इंद्राग्निभ्या. २५ सरस्वत्याइ. १४ ॥ इतिचतुर्थेऽष्टमः ॥

मंडलं ६

अनु. ५

॥ इतिचतुर्थाष्टकःसमाप्तः ॥

॥५८॥

॥ अथपंचमाष्टकप्रारंभः ॥

श्रीः ॥ स्तुषएकादशाश्विनंतुक्तैकपदांतत्रैष्टुभमाद्याविरातुदुश्रियेषलुषस्यत्वेपास्यावपुर्वेकादशमारुतैवि
 श्वेषामैत्रावरुणैश्रुष्टीवामैद्रावरुणमुपांत्येजगत्यासंवामष्टावैद्रावैष्णवैघृतवतीषट्पावापृथिवीयंजागतमुदुष्यः
 सावित्रंत्रिष्टुबंतमिद्रासोमापंचैद्रासोमयोअद्रिभिसृचंबार्हस्पत्यंसोमारुद्राचतुष्कंसोमारादैजीमृतस्यैकोना
 पायुर्भारद्वाजःसंग्रामांगान्यृकशोभितुष्टाववर्मधनुर्ज्यामार्कीइषुधिंजगत्यधेसारथिमधेरश्मीनश्वाअधरथगोपा
 न्जगत्याद्यालिङ्गोक्तदेवताद्वाभ्यामिषून्प्रतोदहस्तघ्नद्वाभ्यामिषून्पराःपत्तयादयोलिङ्गोक्तदेवताःसंग्रामाशिषां
 त्यानुष्टुबृजीतआलाकेतिचद्वेद्वेयोऽन्यःसंभूतोवसतीवरीषुगृह्यमाणासुपुष्करेस्थितवान्सर्वतःपुष्करंतत्रविश्वेदे
 वाअधारयन्नुत्थापयतोमहत्तपश्चकारादृष्टमिद्रमन्यैर्ऋषिभिर्योदृष्टवांस्तपसापूर्वस्तोमभागान्परितुष्टःशक्रःप्रब्रूते
 यस्यसगुणतोनामजज्ञेवसतःश्रेष्ठ्यकर्मणःससप्तममंडलंवसिष्ठोपश्यदग्निपंचाधिकाविराजोष्टादद्याद्याः ॥ १ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिःओम् ॥ (६।६।१) स्तुपेनरादिवोऽअस्यप्रसंताश्विनाहुवेजरमाणोऽअकैः ।
 यासद्यऽउन्नाव्युषिऽमोऽअंतान्युयूषतःपर्युरुवरांसि ॥ तायज्ञमाशुचिभिश्चक्रमाणारथस्यभानुरुहचूरजोभिः । पुरु
 वरांस्यमितामिमानापोधन्वान्यतिथाथोऽअत्रान् ॥ ताहत्यद्वर्तिर्यदरंभ्रमुग्रेत्थाधियऽऊहधुःशश्वदश्वैः । मनोजवे

पठेनुवाकेचतुर्दशसूक्तानि (६।६।१) स्तुपेनरेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोधिनात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ. १. अ. १
॥ २ ॥

भिरिषिः शयधैपरिव्याधिर्दाशुषोमर्त्यस्य ॥ तानव्यसो जर्माणस्य मन्मोर्भूषतोयुयुजानसंक्षी । शुभं पृक्षमिषमूर्जं व
हंता होतायक्षत्प्रलोऽअधुग्युवाना ॥ तावत्तूदन्नापुरुशकतमाप्रलानव्यसावचसार्धिवासे । याशंसतेस्तुवतेशंभवि
ष्ठाबभूवतुर्गुणतेचित्रराती ॥ १ ॥ ताभुज्युं विभिरुः समुद्रात्तुग्रस्यसूनुर्महधूरजोभिः । अरेणुभिर्योजनेभिर्भुजंताप
तत्रिभिरर्णसो निरुपस्थात् ॥ विजयुषारध्यायातमद्रिश्रुतं हवंवृषणावधिमत्याः । दशस्यंताशयवैपिथ्यधुर्गामितिथ्य
वानासुमर्तिभुरण्यू ॥ यद्रौदसीप्रदिबोऽअस्तिभूमाहेळोदेवानामुतमर्त्यत्रा । तदादित्यावसवोरुद्रियासोरक्षोयुजेतपु
रघंदधात ॥ यऽईराजानावृत्तुथाविदधद्रजसोमित्रोवरुणश्चिकेतत् । गंभीरायरक्षसेहेतिमस्यद्रोधायचिद्वचसऽआन
वाय ॥ अंतरेऽश्नैस्तनयायवर्तिर्द्युमतायातं नृवतारथेन । सनुत्येनत्यजसामर्त्यस्यवनुष्यतामपिशीर्षाववृक्तं ॥ आप
रमाभिरुतमध्यमाभिर्नियुद्धिर्यातमवमाभिरर्वाक् । दृढस्यचिद्रोमतोवित्रजस्यदुरौवर्तगुणतेचित्रराती ॥ २ ॥
(६।६।२) क१त्यावल्गूपुरुहूताद्यदूतोनस्तोमोविदन्नमस्वान् । आयोऽअर्वाङ्गासत्याववर्तप्रेष्ठाह्यसंथोऽअस्यमन्म
न ॥ अरैमेगंतं हवनायास्मैगृणानायथापिबाधोऽअंधः । परिहृत्यद्वितीयाधोरिपोनयत्परोनांतरस्तुतुर्यात्+ ॥ अका
रिवामंधसोवरीमन्नस्तारिबर्हिःसुप्रायणतमं । उत्तानहस्तोयुवयुर्ववंदावानक्षतोऽअद्रयऽआंजन ॥ ऊर्ध्वोवामग्निरध्व

(६।६।२) कत्येतेकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोऽश्विनौत्रिष्टुप्आद्याविराळंलैकपदा ।

मंडलं ६
अनु. ६

॥ २ ॥

रेष्वस्थात्प्ररातिरेतिजृणिनीघृताचीं । प्रहोतागूर्तमनाऽउराणोयुक्तयोनासत्याहवीमन् ॥ अधिश्रियेदुहितासूर्यस्य
रथैतस्थापुरुभुजाशतोति । प्रमायाभिर्मायिनाभूतमन्ननरानृतुजनिमन्यज्ञियानां ॥ ३ ॥ युवंश्रीभिर्देशताभिराभिः
शुभेपुष्टिमूहथुःसूर्यायाः । प्रवांवयोवपुषेनुपसन्नक्षद्वानीसुष्टुताधिष्ण्यावां ॥ आवांवयोश्वासोवहिष्ठाऽअभिप्रवांना
सत्यावहंतु । प्रवारधामनोजयाऽअसर्जीपःपृक्षऽइपिधोऽअनुपूर्वीः+ ॥ पुरुहिवोपुरुभुजादेष्णभेनुनऽइपिपिन्वतमसं
कां । स्तुतश्चवांमाध्वीसुष्टुतिश्चरसाश्चयेवामनुरातिमगमन् ॥ उतमऽऋज्रेपुरयस्यरध्वीसुमीढेशतंपेरुकेचपका । शां
डोदाद्विरणिनःस्मद्दिष्टीन्दशंवशासोऽअभिषाचऽऋष्वान्+ ॥ संवांशतानासत्यासहस्राश्वानांपुरुषंथांगिरेदात् ।
भरद्वाजायवीरनृगिरेदाद्वितारक्षातिपुरुदंससायुः ॥ आवांसुम्नेवरिमन्सूरिभिःप्यां ॥ ४ ॥ (६।६।३) उदुश्रिय
ऽउपसोरोचमानाऽअस्थुरपानोर्मयोरुशतः । कृणोतिविश्वासुपथासुगान्यभूदुवस्वीदक्षिणामघोनीं ॥ भद्राददृक्षऽउ
र्वियाविभास्युत्तेशोचिर्भानवोद्यामपसन् । आविर्वक्षःकृणुपेशुभमानोषोदेविरोचमानामहोभिः ॥ वहतिसीमरुणा
सोरुशंतोगावःसुभगांमुर्वियाप्रधानां । अपैजतेशूरोऽअस्तेवशत्रून्बाधतेतमोऽअजिरोनवोढा ॥ सुगोततैसुपथापर्वते
ष्ववातेऽअपस्तरसिस्वभानो । सानऽआवहपृथुयामन्नृष्वेरयिर्दिवोदुहितरिष्यधै ॥ साबह्योक्षभिरवातोषोवरंवह

(६।६।३) उदुश्रियइतिषडृचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजउपास्त्रिष्टुप् ।

सिजोषमनु । त्वंदिबोदुहितर्याहदेवीपूर्वहूतौमंहनादर्शताभूः ॥ उत्तेवयश्चिद्वसतेरपसन्नरश्चयोपेतुभाजोव्युष्टौ । अ
मासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुषेमर्त्याय ॥ ५ ॥ (६।६।४) एषास्यानोदुहितादिवोजाःक्षितीरुच्छंतीमानुषीर
जीगः । याभानुनारुशताराम्यास्वज्ञायितिरस्तमसश्चिदक्नू⁺ ॥ वितद्युररुणयुग्मिरश्वैश्चित्रंभौत्युषसंश्चंद्ररथाः ।
अग्रयज्ञस्यबृहतोनयंतीर्विताबाधंतेतमऽऊर्म्यायाः ॥ श्रवोवाजमिषमूर्जवहंतीर्निदाशुषऽउषसोमर्त्याय । मघोनीर्वी
रवत्पत्यमानाऽअवोधातविधतेरत्नमद्य⁺ ॥ इदाहिवोविधतेरत्नमस्तीदावीरायदाशुषऽउषासः । इदाविप्रायजरतेय
दुक्थानिष्ममावतेवहथापुराचि⁺ ॥ इदाहितऽउषोऽअद्रिसानोगोत्रागवामंगिरसोगृणंति । व्यंश्केणबिभिदुर्ब्रह्म
णाचसत्यानृणामभवहेवहूतिः ॥ उच्छादियोदुहितःप्रत्नवन्नोभरद्वाजवद्विधतेमघोनि । सुवीरैर्यिगृणतोरेरीह्यरुगा
यमधिधेहिश्रवोनः ॥ ६ ॥ (६।६।५) वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्तुसमानंनानामधेनुपत्यमानं । मतेष्वन्यद्दोहसेपीपायं
सकृच्छुक्रंदुदुहेषुश्रिरूधः ॥ येऽअग्रयोनशोशुचिन्निधानाद्विर्यत्रिमरुतोवावृधंत । अरेणवोहिरण्ययांसऽएषांसाकंनृ
ग्णैःपौंस्येभिश्चभूवन् ॥ रुद्रस्ययेमीहुषःसंतिपुत्रायांश्चोनुदाधृविर्भरंध्यै । विदेहिमातामहोमहीषासेत्पृश्निःसुभ्वेऽग
र्भमाधात् ॥ नयऽईषंतेजनुषोयान्वंश्तःसंतोवद्यानिपुनानाः । निर्यदुहेशुचयोनुजोषमनुश्रियातन्वमुक्षमाणाः ॥

(६।६।४) एषास्येतिषट्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजउषास्त्रिष्टुप् । (६।६।५) वपुर्वित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमरुत-

मक्षूनयेषुदोहसेचिदयाऽआनामधृष्णुमारुतंदधानाः । नयेस्तौनाऽअयासोमहानूचित्सुदानुरवयासदुग्रान्⁺ ॥ ७ ॥
तऽइदुग्राःशवसाधृष्णुषेणाऽउभेयुजंतरोदसीसुमेके । अधस्मैषुरोदसीस्वशोचिरामवत्सुतस्थानरोकः ॥ अनेनोवोम
रुतोयामोऽअस्त्वनश्वश्चिद्यमजत्यरंथीः । अनवसोऽअनभीशूरजस्तूर्विरोदसीपथ्यायातिसाधन् ॥ नास्यवर्तानतरु
तान्वस्तिमरुतोयमवधवाजसातौ । तोकेवागोषुतनयेयमप्सुसम्रजंदर्तापायेऽअधयोः⁺ ॥ प्रचित्रमर्कं गृणतेतुरायमा
रुतायस्वतवसेभरध्वं । येसहोसिसहसासहतेरेजतेऽअग्नेपृथिवीमुखेभ्यः ॥ त्विषीमतोऽअध्वरस्येवदिद्युत्तृषुच्यवसो
जुहोऽुनाग्नेः । अर्चत्रयोधुनयोनवीराभ्राजजन्मानोमरुतोऽअधृष्टाः ॥ तंवृधंतमारुतंभ्राजदृष्टिरुद्रस्यसूनुहवसावि
वासे । दिवःशर्धायशुचयोमनीषागिरयोनापऽउग्राऽअस्पृधन् ॥ ८ ॥ (६।६।६) विश्वेषांवःसतांज्येष्ठतमागीभिर्मि
त्रावरुणावावृधध्यै । संयारश्मेवयमतुर्यमिष्टाद्वाजनाऽअसंमाबाहुभिःस्वैः⁺ ॥ इयमद्वांप्रस्तृणीतेमनीषोपप्रियानमं
सावर्हिरच्छ । यंतंनोमित्रावरुणावधृष्टंच्छदिर्यद्वावरुथ्यंसुदानू ॥ आयातंमित्रावरुणासुशस्त्युपप्रियानमंसाहूयमा
ना । संयारवम्रःस्थोऽअपसेवजनान्छुधीयतश्चिद्यतथोमहित्वा⁺ ॥ अश्वानयावाजिनापूतबधूऽऋतायद्भममर्दितिर्भरं
ध्यै । प्रयामर्हिमहांताजायमानाघोराभर्तायरिपवेनिदीधः ॥ विश्वेयद्वांमंहनामंदमानाःक्षत्रंदेवामोऽअदधुःसजो
स्त्रिष्टुप् । (६।६।६) विश्वेषामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

षाः । परियद्भूथोरोदसीचिदुर्वीसंतिस्पशोऽअदब्धासोऽअमूराः ॥ ९ ॥ ताहिक्षत्रंधारयेथेऽअनुद्युहंहेथेसानुमुप
मादिवद्योः । दृढोनक्षत्रऽउतविश्वदैवोभूमिमातान्धाधासिनायोः⁺ ॥ ताविग्रंधैथेजठरैपूणध्याऽआयत्सज्ञसभृत
यःपूणंति । नमृष्यंतेयुवतयोवातावियत्पयोविश्वजिन्वाभरंते ॥ ताजिह्यासदमेदंसुमेधाऽआयद्वासत्योऽअरतिर्क
तेभूत् । तद्वांमहित्वंघृताभ्रावस्तुयुवंदाशुषेविचयिष्टमंहः ॥ प्रयद्वांमित्रावरुणास्पृधन्प्रियाधामयुवधितामिनंति ।
नयेद्देवासोऽओहसानमर्ताऽअयज्ञसाचोऽअप्योनपुत्राः⁺ ॥ वियद्वाचंकीस्तासोभरंतेशंसंतिकेचिन्निविदोमनानाः ।
आद्वांभवामसत्यान्युकथानकिंदेवभिर्यतथोमहित्वा⁺ ॥ अवोरिथावाच्छदिषोऽअभिष्टौयुवोमित्रावरुणावस्कृधो
यु । अनुयद्वावःस्फुरानृजिप्यंधृःपुंयद्रणेवृषणंयुनजन् ॥ १० ॥ (६।६।७) श्रुष्टीवाँऽयज्ञऽउद्यतःसजोषामनुष्व
दृक्तवाहिषोयजध्वै । आयऽइंद्रावरुणाविषेऽअद्यमहेसुभ्रायमहऽआववतंत् ॥ ताहिश्रेष्ठादेवतातातुजाशूराणांशवि
ष्ठाताहिभूतं । मघोनांमंहिष्ठातुविशुष्मऽऋतेनवृत्रतुरासर्वसेना ॥ तागृणीहिनमस्यैभिःशूषैःसुम्नेभिरिंद्रावरुणाचका
ना । वज्रेणान्यःशर्वसाहंतिवृत्रंसिपत्त्यन्योवृजनेषुविप्रः ॥ भ्राश्रयन्नरश्चवावृधंतविश्वदैवासोनरांस्वर्गताः । प्रैभ्य
ऽइंद्रावरुणामहित्वाद्यौश्वपृथिविभूतमुर्वी⁺ ॥ सऽइत्सुदानुःस्ववाँऽऋतावेद्रायोवावरुणदाशतित्मन् । इपासद्विप

(६।६।७) श्रुष्टीवामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रावरुणात्रिष्टुप्नवमीदशम्यौजगत्यौ ।

स्तरेहास्वान्वसेद्वयिरयिवतश्चजनान् ॥ ११ ॥ यंयुवंदाश्वध्वरायदेवारयिंधत्थोवसुमंतपुरुक्षुं । अस्मेसऽइंद्रावरुणा
वर्षिष्यात्प्रयोभनकिंवनुषामशस्तीः ॥ उतनःसुत्रात्रोदेवगोपाःसुरिभ्यऽइंद्रावरुणारयिःष्यात् । येषांशुष्मःपृतनासु
साहान्प्रसद्योद्युन्नातिरतेतुरिः ॥ नूनऽइंद्रावरुणागृणानापुंक्तरयिसौश्रवसायदेवा । इत्थागृणंतोमहिनस्यशर्धोपो
ननावादुरितातरेम ॥ प्रसन्नाजैबृहतेमन्मनुप्रियमर्चदेवायवरुणायसप्रथः । अयंयऽउर्वामहिनामहिब्रतःकृत्वावि
भात्यजरोनशोचिषा ॥ इंद्रावरुणासुतपाविमंसुतसोमैपिबतमद्यधृतव्रता । युवोरथोऽअध्वरंदेववीतयेप्रतिस्वसरमु
पयातिपीतये ॥ इंद्रावरुणामधुमत्तमस्यवृष्णःसोमस्यवृष्णावृषेथां । इदंवामंधःपरिषिक्तमस्मेऽआसद्यास्मिन्वाहिषि
मादयेथां ॥ १२ ॥ (६।६।८) संवांकर्मणासमिषाहिनोमींद्राविष्णूऽअपसस्पारेऽअस्य । जुषेथांयज्ञद्रविणंचधत्तम
रिदैर्नःपृथिभिःपारयंता ॥ याविश्वासांजनितारामतीनामिंद्राविष्णूंकलशासोमधाना । प्रवांगिरःशस्यमानाऽअव
तुप्रस्तोमासोगीयमानासोऽअकैः⁺ ॥ इंद्राविष्णूमदपतीमदानामासोमैयातंद्रविणोदधाना । संवामंजत्वकुभिर्मती
नांसस्तोमासःशस्यमानासऽउक्थैः ॥ आवामश्वासोऽअभिमातिषाहऽइंद्राविष्णूसधमादौवहतु । जुषेथांविश्वाह
वनामतीनामुपब्रह्माणिशृणुस्तंगिरोमे ॥ इंद्राविष्णूतत्पन्याय्यंवांसोमस्यमदऽउरुचक्रमाथे । अकृणुतमंतरिक्षंवरीयो

(६।६।८) संवामित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्राविष्णूत्रिष्टुप् ।

प्रथतंजीवसेनोरजांसि ॥ इंद्राविष्णूहविषावावृधानाग्राहानानमसारातहव्या । घृतासुतीद्रविणंघत्तमस्मेसमुद्रःस्थः
 कलशःसोमधानः ॥ इंद्राविष्णूपिबतंमध्वोऽअस्यसोमस्यदस्त्राजठरं पृणेथां । आवामंधीसिमदिराण्यग्मन्नुपब्रह्माणि
 शृणुतंहवमे ॥ उभाजिग्यधुनंपराजयेथेनपराजिग्येकतरश्चनैनोः । इंद्रश्चविष्णोयदपस्पृधेथांत्रेधासहस्रं वितदैरये
 थां ॥ १३ ॥ (६।६।९) घृतवतीभुवनानामभिश्रियोर्वीपृथ्वीमधुदुधेसुपेशसा । द्यावापृथिवीवरुणस्यधर्मणावि
 ष्कभितेऽअजरेभूरिरेतसा ॥ असंश्रंतीभूरिंधारेपयस्वतीघृतंदुहातेसुकृतेशुचिब्रते । राजंतीऽअस्यभुवनस्यरोदसीऽ
 अस्मेरेतःसिंचतंयन्मनुहितं ॥ योवामृजवेकमणायरोदसीमतोददाशधिषणेससाधति । प्रप्रजाभिर्जायतेधर्मणस्प
 रियुवोःसिक्ताविषुरुपाणिसब्रता ॥ घृतेनद्यावापृथिवीऽअभीवृतेघृतश्रियाघृतपृचाघृतावृधा । उर्वीपृथ्वीहोतृवूर्येपु
 रोहितेतेऽइद्विप्राऽईळतेसुम्नमिष्टये ॥ मधुनोद्यावापृथिवीभिर्मिक्षतामधुश्रुतामधुदुधेमधुव्रते । दधानेयज्ञद्रविणंच
 देवतामहिश्रवोवाजमस्मेसुवीर्ये ॥ ऊर्जनोद्यौश्चपृथिवीचपिन्वतांपितामाताविश्वविदांसुदंससा । सर्राणेरोदसीवि
 श्वशीभुवासनिवाजैरयिमस्मेसमिन्वतां ॥ १४ ॥ (६।६।१०) उदुप्यदेवःसविताहिरण्ययाबाहूऽअयंस्तसर्वनायसु

(६।६।९) घृतवतीइतिषड्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोद्यावापृथिव्यौजगती । (६।६।१०) उदुप्येतिषड्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्यो
 भरद्वाजःसविताजगतीअंत्यास्तिस्रिष्टुभः ।

ऋतुः । घृतेनपाणीऽअभिप्रुणुतेमखोयुवासुदक्षोरजसोविधर्मणि ॥ देवस्यवयंसवितुःसर्वीमनिश्रेष्ठेस्यामवसुनश्चदाव
 ने । योविश्वस्यद्विपदोयश्चतुष्पदोनिवेशनेप्रसवेचासिभूमनः ॥ अदब्धेभिःसवितःपायुभिष्टुशिवेभिर्द्यपरिपाहिनोग
 यं । हिरण्यजिह्वःसुवितायनव्यसेरक्षामाकिर्नोऽअघशंसऽः ॥ उदुप्यदेवःसवितादमूनाहिरण्यपाणिःप्रतिद्रोपमं
 स्यात् । अयोहनुर्यजतोमंद्रजिह्वऽआदाशुपेसुवतिभूरिवामं ॥ उदुऽअयोऽअपवक्तेर्वबाहूहिरण्ययासवितासुप्रतीका ।
 दिवोरोहोस्यरुहपृथिव्याऽअरीरमत्पतयत्कच्चिदभ्वं ॥ वाममद्यसवितवाममुश्वोदिवेदिवेवाममस्मभ्यंसावीः । वाम
 स्यहिक्षयस्यदेवभूरैरयाधियावामभाजःस्याम ॥ १५ ॥ (६।६।११) इंद्रासोमामहितद्वामहित्वंयुवंमहानिप्रथमानिच
 क्रथुः । युवंसूर्यविविदथुर्युवंस्वविश्वातमोस्यहतंनिदश्च ॥ इंद्रासोमावासयथऽउषासमुत्सूर्यनयथोज्योतिषासह ।
 उपद्यांस्कंभयुःस्कंभनेनाप्रथतंपृथिवीमातरंवि ॥ इंद्रासोमावहिमपःपरिष्ठांधोवृत्रमनुवांघौरमन्यत । प्राणीस्यै
 रयतंनदीनामासमुद्राणिपप्रथुःपुरुणि ॥ इंद्रासोमापक्रमामास्वतंनिगवामिदधधुर्वक्षणासु । जगृभधुरनपिनद्धमासु
 रुदचित्रासुजगतीप्वंतः ॥ इंद्रासोमायुवमंगतरुत्रमपत्यसाचंश्रुत्यैरराथे । युवंशुष्मनर्यचर्षणिभ्यःसंविध्यथुःपृत
 नापाहमुग्रा ॥ १६ ॥ (६।६।१२) योऽअद्रिभित्प्रथमजाऽऋतावाबृहस्पतिरागिरसोहविष्मान् । द्विबर्हज्माप्राघ

(६।६।११) इंद्रासोमेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रासोमौत्रिष्टुप् । (६।६।१२) योअद्रिभित्दितृचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्यो

र्मसत्पितानऽआरोदसीवृषभरोरवीति ॥ जनायचिद्यऽईवतऽउलोकंबृहस्पतिर्देवहूतौचकार । मन्वृत्राणिविपुरोददी
रीतिजयन्छत्रैर्मित्रान्पूत्सुसाहन् ॥ बृहस्पतिःसमजयद्वसूनिमहोत्रजान्गोमतोदेवऽएषः । अपःसिषासन्त्व१रप्रती
तोबृहस्पतिर्हृत्यमित्रमकैः+ ॥ १७ ॥ (६।६।१३) सोमारुद्राधारयैथामसुर्यैऽप्रवामिष्टयोरमश्रुवन्तु । दमेदमेस्ररत्ना
दधानाशंनोभूतं द्विपदेशं चतुष्पदे ॥ सोमारुद्राविवृहंतंविषूचीममीवायानोगयमाविवेश । आरेबाधेधांनिर्कैतिपराचैर
स्मेभद्रासौश्रवसानिसंतु ॥ सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मेविश्वातनूषुभेषजानिधत्तं । अवस्यतंमुंचतंयज्ञोऽअस्तिनूषुबद्धं
तमेनोऽअस्मत्+ ॥ तिग्मायुधौतिग्महेतीसुशेवौसोमारुद्राविहसुमृळतनः । प्रनोमुंचतंवरुणस्यपाशाहोपायतनःसुमन्
स्यमाना ॥ १८ ॥ (६।६।१४) जीमूतस्येवभवतिप्रतीकंयद्वर्मीयातिस्मदामुपस्थे । अनाविद्धयातन्वाजयत्वंसत्वा
वर्मणोमहिमार्पिपर्तु ॥ धन्वंनागाधन्वंनाजिंजयेमधन्वंनातीप्राःसमदोजयेम । धनुःशत्रौरपकामंकृणोतिधन्वंनास
भरद्वाजोबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (६।६।१३) सोमारुद्रेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजःसोमारुद्रौत्रिष्टुप् । (६।६।१४) जीमूतस्येवत्येको
नविंशत्युचस्यसूक्तस्यभरद्वाजःपायुः आद्यानानंनवानांक्रमेणवर्मधनुर्ज्याधनुष्कोटीषुधिःसारथीरश्मयोऽश्वारथोरथगोपाः दशम्याब्राह्मण
पितृसोमपृथिवीपूषाणः एकादश्यादिद्वयोरिषवः त्रयोदश्याःप्रतोदः चतुर्दश्याहस्तत्रायं पंचदशीषोडशयोरिषवः सप्तदश्यायुद्धभूमिकवच
ब्रह्मणस्पत्यदित्यः अष्टादश्यावर्मसोमवरुणाः अत्यायादेवब्रह्मणित्रिष्टुप् । षष्ठीदशम्याजगत्यौद्वादशीत्रयोदशीपंचदशीषोडश्यत्यानुष्टुभः

वीःप्रदिशोजयेम ॥ वक्ष्यंतीवेदागनीगंतिकर्णीप्रियंसखायंपरिषस्वजाना । योषेवशिङ्गेवितताधिधन्वन्ज्याऽइयंसमनेपा
रयंती ॥ तेऽआचरैतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपश्शत्रून्विध्यतांसंविदानेऽआलीऽइमेविष्फुरंतीऽअ
मित्रान् ॥ ब्रह्मीनांपिताबहुरस्यपुत्रश्चिश्वाकृणोतिसमनावगत्य । इषुधिःसंकाःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजयतिप्रसूतः
॥ १९ ॥ रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनःपुरोयत्रयत्रकामयतेसुषारथिः । अभीशूनांमहिमानंपनायतमनःपश्चादनुयच्छंतिर
श्मयः ॥ तीव्रान्धोषान्कृण्वतेवृषपाणयोश्चारथेभिःसहवाजयंतः । अवक्रामंतःप्रपंदरमित्रान्क्षिणंतिशत्रूरनपव्ययं
तः ॥ स्थवाहनंहविरस्यनामयत्रायुधंनिहितमस्यवर्म । तत्रारथमुपशगमंसदेमविश्वाहावयंसुमनस्यमानाः ॥ स्वादु
पंसदःपितरोवयोधाःकृच्छेश्रितःशक्तीवंतोगभीराः । चित्रसेनाऽइषुबलाऽअमृधाःसतोवीराऽउरवोव्रातसाहाः+ ॥
ब्राह्मणासःपितरःसोम्यासःशिवेनोद्यावापृथिवीऽअनेहसा । पूषानःपातुदुरिताहतावृधोरक्षामार्किर्नोऽअघशंसऽई
शत ॥ २० ॥ सुपर्णवस्तेमृगोऽअस्यादंतोगोभिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवतितत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
यंसन् ॥ ऋजंतिपरिवृग्धिर्नोश्माभवतुनस्तनूः । सोमोऽअधिब्रवीतुनोर्दितिःशर्मयच्छतु ॥ आजघंतिसान्वेषांजघना
सप्तदशीपंक्तिः।(त्रयोदश्याःप्रतोदइत्यत्राश्वोदेवतेतिकेचित् । चतुर्दश्याहस्तत्रमित्रहस्तत्राणंचतुर्दश्यामितिशौनकोर्केहस्तत्राणमेवयुक्तं । प
राःपंचयादयोलिंगोक्तदेवताइत्येवमनुक्रमण्यांसत्यामंतयोर्द्वयोर्विश्वेदेवाइतिकेचिन्मन्यतेवहुदैवतत्वान् । पंचदश्यादिद्वयोर्विपाक्तमुखवाण

उपजिघ्रते । अश्वाजनिप्रचतसोश्वान्तसमत्सुचोदय ॥ अहिंरिवभोगैः पर्येतिबाहुंज्यायाहेतिपरिवाधमानः । हस्तघ्नो
 विश्वावयुनानिविद्वान्पुमान्पुमांसंपरिपातुविश्वतः ॥ आलाक्तायारुहशीर्ण्यथोयस्याऽअयोमुखं । इदंपर्जन्यरेतस
 ऽइष्वैदेव्यैबृहन्नमः ॥ २१ ॥ अवसृष्टापरापतशरव्येब्रह्मसंशिते । गच्छामित्रान्प्रपद्यस्वमामीपांकंचनोच्छिषः ॥
 यत्रबाणाःसंपतैतिकुमारारविशिखाऽइव । तत्रानोब्रह्मणस्पतिरदितिःशर्मयच्छतुविश्वाहाशर्मयच्छतु ॥ मर्माणितेव
 मणाछादयामिसोमस्त्वाराजामृतेनानुवस्तां । उरोर्वरीयोवरुणस्तेकृणोतुजयंतंत्वानुदेवामदंतु ॥ योनःस्वोऽअरणो
 यश्चनिष्ठोजिघांसति । देवास्तंसर्वेधूर्वतुब्रह्मवर्मममांतरं ॥ २२ ॥ (इतिभारद्वाजंषष्ठमंडलं समाप्तं अत्रसूक्तानि ७५)
 (७।१।१) अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तं च्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथर्यु⁺ ॥ तमग्निमस्तेवसंवोन्य
 ण्वन्तसुप्रतिक्षमवसेकुतश्चित् । दक्षाय्योयोदमऽआसुनित्यः ॥ प्रेद्धोऽअग्नेदीदिहिपुरोनोज्ञयासृम्यीयविष्ठ ।
 त्वांशश्चैतऽउपयंतिवाजाः ॥ प्रतेऽअग्नयोग्निभ्योवरंनिःसुवीरांसःशोशुचंतद्युमतः । यत्रानरःसमासंतेसुजाताः⁺ ॥
 दानोऽअग्नेधियारयिसुवीरंस्वपत्यंसहस्यप्रशस्तं । नयंयावातरतियातुमावान् ॥ २३ ॥ उपयमेतियुवतिःसुदक्षंदो
 षावस्तोर्हविष्मतीघृताची । उपस्वैनमरमतिर्वसूयुः⁺ ॥ विश्वाऽअग्नेपदहारतीर्थेभिस्तपोभिरदहोजरुथं । प्रनिस्वरं
 इतिशौनकः)।वासिधेसप्तमेमंडलेषडनुवाकाः(७।१।१)अग्निनरइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोग्निर्विराद्अंत्याःसप्तत्रिष्टुभः।

चातयस्वामीवां ॥ आयस्तोऽअग्नऽइधतेऽअनीकंवसिष्ठशुकृदीदिवःपावक । उतोनेऽएभिःस्त्वधैरिहस्याः ॥ वियेते
 ऽअग्नेभेजिरेऽअनीकमर्तानरःपित्र्यांसःपुरुत्रा । उतोनेऽएभिःसुमनाऽइहस्याः ॥ इमेनरोवृत्रहत्येषुशूराविश्वाऽअदे
 वीरभिसंतुमायाः । येमेधियंपनयंतप्रशस्तां⁺ ॥ २४ ॥ माशूनेऽअग्नेनिषदामनृणांमाशेषसोवीरतापरित्वा । प्रजाव
 तीषुदुर्यासुदुर्य ॥ यमश्वीनित्यमुपयातियज्ञं प्रजावतंस्वपत्यंक्षयनः । स्वजन्मनाशेषसायावृधानं⁺ ॥ पाहिनोऽअग्ने
 क्षसोऽअजुष्टात्पाहिधूर्तेररुपोऽअघ्रायोः । त्वायुजापृतनायूरभिष्यां ॥ सेदग्निर्ग्रीऽरत्यस्त्वन्यान्यत्रवाजीतनयोवी
 लुपाणिः । सहस्रपाथाऽअक्षरासमेति ॥ सेदग्निर्योवृण्यतोनिपातिसमेद्धारमंहसऽउरुण्यात् । सुजातामःपरिचरं
 तिवीराः⁺ ॥ २५ ॥ अयंसोऽअग्निराहुतःपुरुत्रायमीशानःसमिद्धिधेहविष्मान् । परियमेत्यध्वरेपुहोतां ॥ त्वेऽअग्नऽ
 आहव्नानिभूरीशानासऽआजुहुयामनित्या । उभाकृण्वंतोवहतूमियेधे ॥ इमोऽअग्नेवीततमानिहव्याजस्रोवक्षिदेव
 तातिमच्छ । प्रतिनऽईसुरभीणिव्यंतु ॥ मानोऽअग्नेवीरतेपरादादुर्वासमेतयेमानोऽअस्यै । मानःक्षुधेमारक्षसऽक
 तावोमानोदमेमावन्ऽआजुहर्थाः ॥ नूमेब्रह्माण्यग्नऽउच्छशाधित्वंदैवमघवन्त्यःसुषूदः । रातास्यामोभयांसऽआतेय
 यंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ २६ ॥ त्वमग्नेसुहवोरण्वसंदृक्सुदीतीसूनोसहसोदिदीहि । मात्वेसचातनयनित्यऽआध
 ज्मावीरोऽअस्मन्नयोविदासीत् ॥ मानोऽअग्नेदुर्भृतयेसचपुदेवैष्वग्निपुप्रवाचः । मातंऽअस्मान्दुर्मतयोभूमाच्चिदेव

स्यसूनोसहसोनशत ॥ समर्तोऽअग्नेस्वनीकरेवानमर्त्येयऽआजुहोतिहव्यं । सदेवतावसुवर्निदधातियंसूरिरर्थीपृच्छमा
नऽएति ॥ महोनोऽअग्नेसुवितस्यविद्वान्नयिसूरिभ्यऽआवहावृहंतं । येनवयंसहसावन्मदेमाविक्षितासऽआयुषासुवी
राः ॥ नूसेब्रह्माण्यः ॥ २७ ॥ इतिपंचमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

पंचमाष्टकेसूक्तानि १२९ ऋचः १२६३

त्रयस्त्रिंशाष्टकेवर्गाः २७ सूक्तानि १५ ऋचः १४३ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. २२ उपस. १२ मरुद्भ्यः. ११ मित्रावरुणाभ्या. ११
इंद्रावरुणाभ्या. ११ इंद्राविष्णुभ्या. ८ यावापृथिवीभ्या. ६ सवित्र. ६ इंद्रासोमाभ्या. ५ बृहस्पतय. ३ सोमारुद्राभ्या. ४ वर्मणइ.
धनुषइ. ज्यायाइ. धनुष्कोत्या. इषुध्याइ. सारथिरदिभ्य. अश्वेभ्य. रथाये. रथगोपेभ्य. ब्राह्मणपितृसोमयावापृथिवीषूभ्य. इषुभ्य. २
प्रतोदाये. हस्तत्राणाये. इषुभ्य. २ युद्धभूमिकवचब्रह्मणस्पत्यदितिभ्य. वर्मसोमवरुणेभ्य. देवब्रह्मभ्य. अग्नेये. २५ ॥ इतिपंचमेप्रथमः ॥

जुषस्वैकादशाप्रमप्रिबोदशप्रवःप्राग्नयेनववैश्वानरीयंतुप्रसन्नाजःसप्तप्रवोदेवमिधैबोधिषलुषोनपंचमहानगन्म
तृचंप्राग्नयेवैश्वानरीयंसमिधाबृहत्याद्युपसद्यायपंचोनागायत्रमेनावोद्वादशप्रागार्थमग्नेभवसप्तद्वैपदत्रैष्टुभैत्वे
हपंचाधिकैर्द्रसुदासःपैजवनस्यचतस्रोत्यादानस्तुतिर्यस्तिग्मशृंगएकादश ॥ २ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।१।२) जुषस्वनःसमिधमग्नेऽअद्यशोचाबृहद्यजतंधूममृण्वन् । उपस्पृशद्विष्यंसानुस्तूपैः
संरश्मिभिस्ततनःसूर्यस्य ॥ नराशंसस्यमहिमानमेषामुपस्तोषामयजतस्ययज्ञैः । यसुक्रतवःशुचयोधिगंधाःस्वदंतिदे
वाऽउभयानिहव्या ॥ ईळेन्यैवोऽअसुरंसुदक्षमंतर्दूतरोदसीसत्यवाचं । मनुष्वदग्निमनुनासमिद्धंसमध्वरायसदमि
न्महेम ॥ सपर्यवोभरमाणाऽअभिजुप्रवृजतेनमसाबहिरग्नौ । आजुहानाघृतपृष्ठपृषदध्वर्यवोहविषामर्जयध्वं ॥
स्वाध्वोऽविदुरोदेवयंतोशिश्नयूरथयुदेवताता । पूर्वीशिंशुनमातरारिहाणेसमग्रुवोनसमनेध्वजन् ॥ १ ॥ उतयोष
णेद्विष्येमहीनऽउषासानक्तासुदुधैवधेनुः । बहिषदापुरुहूतेमघोनीऽआयज्ञियेसुवितार्यश्रयेतां ॥ विप्रायज्ञेषुमानुषेषु
कारूमन्यैवांजातवेदसायजध्वै । ऊर्ध्वनोऽअध्वरंकृतंहवेषुतादेवेषुवनथोवार्याणि ॥ आभारंतीभारंतीभिःसजोषाऽ
इळादेवैर्मनुष्यैभिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिर्वाक्त्तिस्त्रोदेवीर्बहिरेदंसदंतु ॥ तन्नस्तुरीपमधपोषयिन्नुदेवत्वष्टिरं
राणःस्यस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजायतेदेवकामः ॥ वनस्पतेवसृजोपदेवानग्निहविःशमितासूदयाति ।
सेदुहोतासत्यतरोयजातियथादेवानांजनिमानिवेद ॥ आयाह्यग्नेसमिधानोऽअर्वाङ्द्विणदेवैःसरथतुरेभिः । बहि

(७।१।२) जुषस्वेकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणैस्त्रिष्टुःइष्मोनराशंसइळोवर्हिदेवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीऽआभारत्य-
स्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयज्ञिष्टुः ।

नैऽआस्तामदितिःपुत्रास्वाहादेवाऽअमृतामादयन्तां ॥ २ ॥ (७।१।३) अग्निर्वैदेवमग्निभिःसजोषायजिष्ठदूत
मध्वरेकृणुध्वं । योमत्तैषुनिधुविर्गतावातपुर्मूर्धाधुतामःपावकः+ ॥ प्रोथदश्वोनयवसेविध्यन्यदामहःसंवरणाध्यस्था
त् । आदस्यवातोऽअनुवातिशोचिरधस्मतेप्रजनंकृष्णमस्ति ॥ उद्यस्यतेनवजातस्यवृष्णोमेचरैत्यजराऽइधानाः ।
अच्छाद्यामरुषोधूमऽएतिसंदूतोऽअग्नऽईयसेहिदेवान्+ ॥ वियस्यतेपृथिव्यांपाजोऽअग्नेतृषुयदन्नासमवृक्तजंभैः ।
सेनैवसृष्टाप्रसितिष्टऽएतियवंनदस्मजुहोविवेक्षि ॥ तमिहोषातमुषसियवैष्ठमग्निमत्यंनमर्जयंतनरः । निशिशानाऽ
अतिथिमस्यथोनौदीदायशोचिराहुतस्यवृष्णः ॥ ३ ॥ सुसंदकैस्वनीकप्रतीकंवियद्रुक्मोनरोचंसऽउपाके । दिवोनतै
तन्यतुरैतिशुष्मश्चित्रोनसूरःप्रतिचक्षिभानुं+ ॥ यथावःस्वाहाग्रयेदाशेमपरीळाभिर्धृतवद्भिश्चहव्यैः । तेभिर्नोऽअग्ने
ऽअमितैर्महोभिःशतंपूर्भिरायसीभिर्निर्पाहि ॥ यावातेसंतिदाशुषेऽअधृष्टागिरौवायाभिर्नवतीरुरुष्याः । ताभिर्नः
सूनोसहसोनिपाहिस्मत्सूरीन्जरिदन्जातवेदः ॥ निर्यत्पूतेवस्वधितिःशुचिर्गात्स्वयाकृपातन्वाऽरोचमानः । आयोमा
त्रोरुशेन्योजनिष्टदेवयज्यायसुक्रतुःपावकः+ ॥ एतानोऽअग्नेसौभगादिदीह्यपिकृतुंसुचेतंसंवतेम । विश्वास्तोतृभ्यो
गृणतेचसंतुयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ४ ॥ (७।१।४) प्रवःशुक्रायभानवैभरध्वंहव्यमतिंचाग्रयेसुपूतं । योदं

(७।१।३) अग्निवइतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिच्छिष्टुः । (७।१।४) प्रवःशुक्रायेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमि

व्यानिमानुषाजनूप्यंतर्विश्वा निविघ्ननाजिगाति ॥ सगृत्सोऽअग्निस्तरुणश्चिदस्तुयतोयवैष्ठोऽअजनिष्टमातुः । संयो
वनायुवतेशुचिदन्भूरिचिदन्नासमिदंसिद्यः+ ॥ अस्यदेवस्यसंसद्यनीकेयंमतीसःइयेतंजगुन्ने । नियोगृभंपौरुषेयी
मुवोचेदुरोकमग्निरायवैशुशोच ॥ अयंकविरकविषुप्रचेतामर्तैष्वग्निर्मृतोनिधायि । समानोऽअत्रजुहुरःसहस्वःसदा
त्वेसुमनसःस्याम ॥ आयोयोनिदेवकृतंससादक्रत्वाह्यग्निर्मृताऽअतारीत् । तमोषधीश्चवनिनश्चगर्भभूमिश्चविश्व
धायसंबिभर्ति ॥ ५ ॥ ईशेह्यग्निर्मृतस्यभूरेरीशोरायःसुवीर्यस्यदातोः । मात्वावयंसहसावन्नवीरामासंवःपरिष
दाममादुवः ॥ परिषद्यंह्यरणस्यरेक्णोनित्यस्यरायःपतयःस्याम । नशेषोऽअग्नेऽअन्यजातमस्त्यचेतानस्यापथोवि
दुक्षः+ ॥ नहिग्रभायारणःसुशेवोन्योदय्योमनसामंतवाऽउ । अधाचिदोकःपुनरित्सऽएत्यानोवाज्यभीषाळेतुनव्यः ॥
त्वमग्नेवनुप्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् । संत्वाध्वस्मन्वदुभ्येतुपाथःसंरयिःस्पृहयाय्यःसहस्री+ ॥ एतानो
ऽअग्नेसौभगादिदीह्यपिकृतुंसुचेतंसंवतेम । विश्वास्तोतृभ्योगृणतेचसंतुयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ६ ॥ (७।१।५) प्रा
ग्रयैतवसैभरध्वंगिरैदिवोऽअरतयेपृथिव्याः । योविश्वेषाममृतानामुपस्थैवैश्वानरोवावृधेजागृवद्भिः ॥ पृष्टोद्वि
धाय्यग्निःपृथिव्यानेतासिंधूनांवृषभःस्तियानां । समानुषीरभिविशोविभातिवैश्वानरोवावृधानोवरेण ॥ त्वद्भिया
स्मिष्टुः । (७।१।५) प्राग्रयइतिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोवैश्वानरोमिच्छिष्टुः ।

विशंऽआयुषसिक्कीरसमनाजहतीर्भोजनानि । वैश्वानरपूरवेशोऽशुचानःपुरोयदग्नेदुरयन्नदीदेः ॥ तवत्रिधातुपृथिवी
ऽउतद्यौर्वैश्वानरप्रतमग्नेसचंत । त्वंभासारोदसीऽआतंतुंथाजग्नेणशोचिषाशोऽशुचानः ॥ त्वामग्नेहरितौवावशाना
गिरःसचंतेधुनयोधृताचीः । पतितकृष्टीनारथ्यैरयीणांवैश्वानरमुषसांकेतुमहां ॥ ७ ॥ त्वेऽअसुर्यैवसबोऽन्यृष्वन्नक
तुंहितैमित्रमहोजुषंत । त्वंदस्यूरोकसोऽअग्रऽआजऽउरुज्योतिर्जनयन्मार्ग्य ॥ सजायमानःपरमेव्यौमन्वायुर्नपाथः
परिपासिसद्यः । त्वंभुवनाजनयन्भिकृन्नपत्यायजातवेदोदशस्यन् ॥ तामग्नेऽअस्मेऽइषमेरयस्ववैश्वानरद्युमतीं
जातवेदः । ययाराधःपिन्वसिविश्ववारपृथुश्रवौदाशुषेमर्त्याय ॥ तनोऽअग्नेमघवन्न्यःपुरुश्रुरयिनिवाजंश्रुत्ययुवस्व ।
वैश्वानरमहिन्ःशर्मयच्छरुद्रेभिरग्नेवसुभिःसजोषाः ॥ ८ ॥ (७।१।६) प्रसम्राजोऽअसुरस्यप्रशस्तिपुंसःकृष्टीनाम
नुमाद्यस्य । इंद्रस्येवप्रतवसंस्कृतानिर्वंदेदारुवंदमानोविवक्मि ॥ कविकेतुंधासिभानुमद्रेहिन्वतिशंराज्यंरोदस्योः ।
पुरंदुरस्यगीर्भिराविवासेग्नेव्रतानिपूर्व्यामहानि ॥ न्यक्रतून्मयिनोमध्रवाचःपणारंश्रद्धाऽअवृधाऽअयज्ञान् । प्रप्रता
न्दस्यूरग्निर्विवायपूर्वश्चकारापराऽअयज्यून ॥ योऽअपाचीनेतमसिमदतीःप्राचींश्चकारनृतमःशचीभिः । तमीशां
नंवस्वोऽअग्निर्गृणीषेनानतंदमयंतपृतन्यून ॥ योदेह्योऽअनमयद्वधस्त्रैयोऽअर्यपत्नीरुषसश्चकार । सनिरुध्यानहुं

(७।१।६) प्रसम्राजइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोवैश्वानरोमिच्छिष्टुप् ।

षोयहोऽअगिर्विशश्चक्रवलिहृतःसहोभिः ॥ यस्यशर्मन्नुपविश्वेजनासऽएवैस्तस्थुःसुमतिर्भिक्षमाणाः । वैश्वानरोव
रमारोदस्योराग्निःसंसादपित्रोरुपस्थं ॥ आदेवोददेबुभ्याऽवसूनिवैश्वानरऽउदितासूर्यस्य । आसमुद्रादवरादापरं
स्मादाग्निर्देदिवऽआपृथिव्याः ॥ ९ ॥ (७।१।७) प्रवोदेवंचित्सहसानमग्निमश्वंनवाजिनैहिषेनमोभिः । भवानो
दूतोऽअध्वरस्यविद्वान्तमनादेवेषुविविदेमितद्रुः ॥ आयाह्यग्नेपथ्याऽअनुस्वामंद्रोदेवानांसख्यंजुषाणः । आसानुशु
ष्मेर्नदयन्पृथिव्याजंभैभिर्विश्वमुशध्रुग्वनानि ॥ प्राचीनोयज्ञःसुधितंहिवाहिःप्रीणीतेऽअग्निरीळितोनहोता । आमा
तराविश्ववारेहुवानोयतोयविष्ठजज्ञिषेसुशेवः ॥ सद्योऽअध्वरैरधिर्जनंतमानुषासोविचेतसोयऽएषां । विशामधा
यिविष्पतिर्दुरोणेऽग्निर्द्रोमधुवचाऽक्रतावा ॥ असादिवृतोवाहिराजगन्वानग्निर्ब्रह्मानृषदनेविधृता । द्यौश्चयंपृथि
वीवावृधातेऽआयंहोतायजतिविश्ववारं ॥ एतेद्युन्नेभिर्विश्वमार्तिरंतमंत्रयेवारंनर्याऽअतक्षन् । प्रयेविशस्तिरंतश्रोष
माणाऽआयेमेऽअस्यदीधयन्नृतस्य ॥ नूत्वामग्रऽईमहेवसिष्ठाऽईशानंसूनोसहसोवसूनां । इषंस्तोतृभ्योमघवन्न्यऽआ
नज्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ १० ॥ (७।१।८) इधेराजासमर्योनमोभिर्यस्यप्रतीकमाहुतंघृतेन । नरोहव्योभि
रीळतसवाधुऽआग्निरग्रऽउषसामशोचि ॥ अयमुप्यसुमहांऽअवेदिहोतामंद्रोमनुषोयहोऽअग्निः । विभाऽअकःसस्र

(७।१।७) प्रवोदेवमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिच्छिष्टुप् । (७।१।८) इधेराजेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिच्छिष्टुप् ।

ज्ञानः पृथिव्यां कृष्णपविरोषधीभिर्वक्षे ॥ कयानोऽग्नेविवसः सुवृत्तिका मुस्वधामृगवः सस्यमानः । कदाभवेमपत
यः सुदत्ररायो वतारौ दुष्टरस्यसाधोः⁺ ॥ प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वियत्सूर्यो नरोचते बृहद्भाः । अभियः पूरुपृतना सुत
स्थौद्युतानो दैव्योऽअतिथिः शुशोच ॥ असन्नित्वेऽआहवना निभूरिभुवो विश्वेभिः सुमनाऽअनीकैः । स्तुतश्चिदग्ने शृ
ण्विषे गृणानः स्वयं वर्धस्व तन्वै सुजात ॥ इदं वचः शतसाः संसहस्रमुदग्रये जनिषीष्ट द्विबर्हीः । शयत्स्तोतृभ्यऽआपयेभ
वातिद्युमदमीव चार्तनरक्षोहा⁺ ॥ नूत्वामग्नऽईमहेव सिंघाऽईशानं सूनो सहसोवसूनां । इषंस्तोतृभ्यो मध्वं द्यऽआन
ज्युयं पातस्व स्तिभिः सदानः ॥ ११ ॥ (७।१।९) अबोधिजारऽउषसां मुपस्थाद्धोता मंद्रः कवितमः पावकः । दधा
तिकेतुमुभयस्य जंतोर्हव्या देवेषु द्वविणं सुकृत्सु ॥ ससुक्रतुर्यो विदुरः पणीनां पुनानोऽअर्कपुरुभोजसनः । होता मंद्रो वि
शंदमूनास्तिरस्तमो ददशेराभ्याणां ॥ अमूरः कविरादितिर्विवस्वान्सुसंसन्मित्रोऽअतिथिः शिवोनः । चित्रभानुरुषसां
भात्यग्नेपांगभैः प्रस्व^१ आर्विवेश ॥ ईळेन्यो वोमनुषो युगेषु समनगाऽअशुचजातवेदाः । सुसंहशा भानुना यो विभाति प्र
तिगावः समिधानं बुधंत ॥ अग्नेया हि दुत्यं^१ मारिषण्यो देवाऽअच्छा ब्रह्मकृतां गणेन । सरस्वतीं मरुतोऽअश्विना पोय
क्षिदेवा ब्रह्मधेया य विश्वान् ॥ त्वामग्ने समिधानो वसिष्ठो जरूथं हन्यक्षिरायै पुरंधिं । पुरुणीथा जातवेदो जरस्वयुयं पातस्व

(७।१।९) अबोधिजार इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो मिषिष्टुप् ।

स्तिभिः सदानः ॥ १२ ॥ (७।१।१०) उषोनजारः पृथुपाजोऽअग्ने इविद्युतदीद्यच्छो शुचानः । वृषा हरिः शुचिरा
भाति भासाधियो हिन्वानऽउशतीरजीगः ॥ स्व^१र्णवस्तोरुषसामरोचियं जंतं त्वानाऽउशिजोनमन्म । अग्निर्जन्मानि
देवऽआवि विद्वान्द्रवदूतो देव्या वावनिष्ठः ॥ अच्छा गिरो मतयो देवयंती रग्नेयं तिद्रविणं भिक्षमाणाः । सुसंहशं सुप्र
तीकं स्वं चैहव्यवाहं मरतिमानुषाणां ॥ इद्रं नोऽअग्ने वसुभिः सजोषां रुद्रं रुद्रेभिरावहा बृहंतं । आदित्येभिरादिति विश्व
जं न्यां बृहस्पतिमृकं भिर्विश्ववारं । मंद्रं होतारमुशिजो यविष्ठमग्निविशं ईळतेऽअध्वरेषु । सहिक्षपावांऽअभवद्रथीणा
मतद्रोदूतो यजथाय देवान्⁺ ॥ १३ ॥ (७।१।११) मह्यंऽअस्य ध्वरस्य प्रकेतो नऽअते त्वदमृता मादयंते । आविश्वे
भिः सरथं याहि देवैर्यग्ने होता प्रथमः सदेह⁺ ॥ त्वामीळतेऽअजिरंदुत्याय हविष्मंतः सद्मिन्मानुषासः । यस्य देवैरासं
दो बर्हिर्ग्रेहान्यस्मै सुदिना भवंति ॥ त्रिश्चिदुक्तोः प्रचिकितुर्वसू नित्वेऽअंतर्दाशुषे मर्त्याय । मनुष्वदग्नऽइहयं क्षिदेवा
न्भवानोदूतोऽअभि शस्तिपावा ॥ अग्निराशे बृहतोऽअध्वरस्याग्निर्विश्वस्य हविषः कृतस्य । क्रतुं ह्यस्य वसं बोजुषं ताथा दे
वादधिरेह न्यवाहं ॥ आग्नेव हविरद्याय देवानिद्रं ज्येष्ठासऽइह मादयंतां । इमं यज्ञं दिवि देवेषु धेहियुयं पातस्व स्तिभिः

(७।१।१०) उषोनजार इति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो मिषिष्टुप् । (७।१।११) मह्यं असीति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो

सदानः ॥ १४ ॥ (७।१।१२) अगन्ममहानमसायविष्टयोदीदायसभिद्धः स्वेदुरोणे । चित्रभानुरोदसीऽअंतरुषी
स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यंच ॥ समहाविश्वदुरितानि साहानमिष्टवेदमऽआजातवेदाः । सनोरक्षिषदुरितादवद्यादुस्मा
नृणतऽउतनोमघोनः ॥ त्वंवरुणऽउतमित्रोऽअग्नेत्वावर्धतिमितिभिर्वसिष्ठाः । त्वेवसुसुषणनानिसंतुयुयंपातस्वस्ति
भिः सदानः ॥ १५ ॥ (७।१।१३) प्राग्नयेविश्वशुचैधियं धेसुरग्नेमन्मधीतिभरध्वं । भरेहृविर्नबर्हिषिप्रीणानोवै
श्वानराययतयेमतीनां ॥ त्वमग्नेशोचिषाशोशुचानऽआरोदसीऽअपृणाजार्थमानः । त्वंदेवाँऽअभिश्स्तेरमुंचोवै
श्वानरजातवेदोमहित्वा ॥ जातोयदग्नेभुवनाव्यख्यः पशून्गोपाऽइर्यः परिज्मा । वैश्वानरब्रह्मणेविंदगानुयुयंपातस्व
स्तिभिः सदानः ॥ १६ ॥ (७।१।१४) समिधाजातवैदसेदेवायदेवहृतिभिः । हृविभिः शुक्रशोचिषेनमस्विनोवयंदा
शेमाग्नये ॥ वयंतंऽअग्नेसमिधाविधेमवयंदाशेमसुष्टुतीयजत्र । वयंघृतेनाध्वरस्यहोतव्यं देवहृविषाभद्रशोचे ॥ आ
नोदेवेभिरुपदेवहृतिमग्नेयाहिवषट्कृतिं जुषाणः । तुभ्यंदेवायदाशतः स्यामयुयंपातस्वस्तिभिः सदानः ॥ १७ ॥ (७।१।१५)
उपसद्यायमीहुषऽआस्येजुहुताहविः । योनोनेदिष्टमाप्यं ॥ यः पंचचर्षणीरभिनिषसाददमेदमे । कविर्गृहपतिर्युवा ॥

मिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१२) अगन्मेतिवृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१३) प्राग्नयइतिवृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठो
वैश्वानरोमिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१४) समिधेतिवृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिस्त्रिष्टुबाद्यावृहती । (७।१।१५) उपसद्यायेतिपंचदशर्चस्य

सनोवेदोऽअमात्यमग्नीरक्षतुविश्वतः । उतास्मान्पातवंहसः ॥ नवंनुस्तोममग्नयेदिवः श्येनायजीजनं । वस्वः कुविद्वना
तिनः ॥ स्पाहायस्यश्रियोदृशेरयिर्वीरवतोयथा । अग्नेयज्ञस्यशोचतः ॥ १८ ॥ सेमावैतुवषट्कृतिमग्निं जुषतनोगिरः ।
यजिष्ठोहव्यवाहनः ॥ नित्वानक्षयविश्वपतेद्युमतंदेवधीमहि । सुवीरमग्नऽआहुत ॥ क्षपऽउन्नश्चदीदिहिस्वग्रयस्त्वया
वयं । सुवीरस्त्वमस्मयुः ॥ उपत्वासातयेनरोविप्रासोयंतिधीतिभिः । उपाक्षरासहस्रिणी ॥ अग्नीरक्षांसिसेधतिशु
क्रशोचिरमर्त्यः । शुचिः पावकऽईड्यः ॥ १९ ॥ सनोराधांस्याभरेशानः सहसोयहो । भगश्चदातुवार्थं ॥ त्वमग्नेवी
रव्यशोदेवश्चसविताभगः । दितिश्चदातिवार्थं ॥ अग्नेरक्षाणोऽअंहसः प्रतिष्मदेवरीषतः । तर्पिष्ठैरजरोदह ॥ अधो
महीनऽआयस्यनाधृष्टो नृपांतये । पूर्ववाशतभुजिः ॥ त्वनः पाह्यंहसोदोषावस्तरघायतः । दिवानक्तमदाभ्य ॥ २० ॥
(७।१।१६) एनात्रोऽअग्निनमसोर्जो नपातमाहुवे । प्रियंचेतिष्ठमरतिंस्वध्वरं विश्वस्यदूतममृतं ॥ सयोजतेऽअरुषा
विश्वभोजमासदुद्रवत्स्वाहुतः । सुब्रह्मायज्ञः सुशमीवसूनांदेवराधोजनानां ॥ उदस्यशोचिरस्थादाजुह्वानस्यमीहुषः ।
उद्धूमासोऽअरुषासोदिविस्पृशः समग्निमिधतेनरः ॥ तंत्वादूतंकृष्णमहेयशस्तमंदेवाँऽआवीतयेवह । विश्वासूनोसह
सोमर्तभोजनारास्वतद्यत्त्वेमहे ॥ त्वमग्नेगृहपतिस्त्वंहोतानोऽअध्वरे । त्वंपोताविश्ववारप्रचेतायक्षिवेधिचवार्थं ॥ कृधि
सूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिर्गायत्री । (७।१।१६) एनावोअग्निमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमिः प्रथमाद्युनोबृहत्सः द्वितीया

रत्नयजमानाय सुकृतोत्वं हिरंनधाऽअसि । आनऽश्रुते शिशीहि विभ्वमृत्विजं सुशंसो यश्च दक्षते ॥ २१ ॥ त्वेऽअग्नेस्वा
हुतप्रियासः संतु सुरयः । यंतारो ये मधवानो जनानामूर्वादयंतु गोनां ॥ येषामिच्छाधृतहस्तादुरोणऽआँऽअपि प्रातानि
षीदति । ताँस्त्रायस्व सहस्यद्रुहो निदोयच्छानुः शर्मदीर्घश्रुत्⁺ ॥ समंद्रया च जिह्वा वहिरासा विदुष्टरः । अग्नेरयि म
धवन्नो नऽआवहहव्यदाति च सूदय ॥ ये राधांसि ददत्यश्व्यामघाकामेन श्रवसो महः । ताँऽअहंसः पिपृहि पृत्तिभिर्द्वंशतं
पुभिर्ये विष्ट ॥ देवो वो द्रविणो दाः पूर्णा विवध्यासि चै । उद्वांसि च ध्वमुपवापृणध्वमादि द्वौ देवऽओ हते ॥ तं होतारम
ध्वरस्य प्रचेत संवह्नि देवाऽअकृण्वत । दधाति रत्नं विधत्ते सुवीर्यमग्निर्जनाय दाशुषे ॥ २२ ॥ (७।१।१७) अग्ने भव सु
षमिधा समिद्धऽउत बर्हिर्हविष्या विस्तृणीतां ॥ उत द्वारऽउशती विश्रयंता मुत देवाँऽउशतऽआवहेह⁺ ॥ अग्ने वीहि हवि
षाय क्षिदेवान्स्वध्वरा कृणुहि जातवेदः ॥ स्वध्वरा करति जातवेदाय क्षदेवाँऽअमृतां न्पि प्रयच्छ ॥ वंस्व विश्वा वार्याणि
प्रचेतः सत्या भवंत्वा शिषो नोऽअद्य⁺ ॥ त्वामुते दधिरे हव्यवाहं देवासोऽअग्नऽऊर्जऽआनपातं ॥ ते ते देवा यदा शतः स्या
मम हो नो रत्ना विदधऽइयानः⁺ ॥ २३ ॥ (७।२।१) त्वेह यत्पितरश्चिन्नऽइंद्र विश्वा वामा जरितारोऽअसंन्वन् । त्वे
दियुजः सतो बृहत् । (७।१।१७) अग्ने भवेति सप्त चंस्यसूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो मिर्द्विपदा त्रिष्टुप् ॥ द्वितीयेनुवाके षोडशसूक्तानि
(७।२।१) त्वेह यदिति पंचविंशत्यसूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रो त्यानां चतसृणां सुदासस्त्रिष्टुप् ।

गावः सुदुधास्वेह्यश्वास्त्वं वसुदेव यते वनिष्ठः ॥ राजैव हि जनिभिः क्षेप्ये वा वद्युभिर्भिविदुष्कविः सन् । पिशागिरो मध
वन्गोभिरश्वैस्त्वायतः शिशीहिरायेऽअस्मान्⁺ । इमाऽउत्वापस्पृधाना सोऽअत्र मंद्रागिरो देवयंत्यीरुपस्थुः । अर्वाची
ते पथ्यारायऽएतु स्याम ते सुमता विद्रशर्मेन् । धेनुं नत्वा सूर्यवसेदुदुक्षन्नपन्नह्याणिससृजे वसिष्ठः । त्वामिन्मे गोपतिं वि
श्वऽआहानऽइंद्रः सुमतिं गत्वच्छ ॥ अणीसि चित्पप्रधाना सुदासऽइंद्रो गाधान्यकृणोत्सुपारा । शर्धंतं शिष्यमुच्यथस्य
नव्यः शापं सिंधूनाम कृणोद शस्तीः ॥ २४ ॥ पुरोळाऽइत्तुर्वशो यधुरासीद्राये मत्स्या सो निशिताऽअपीव । श्रुष्टिं चक्रुर्भृ
गवो द्रुह्यवश्च सखा सखायमतरद्विपूचोः ॥ आपकथासो भलानसो भनंता लिना सो विपाणिनः शिवासः । आयोनयत्स
धमाऽआर्यस्य गव्या नृत्सुभ्योऽअजगन्युधानृन्⁺ ॥ दुराधोऽइदिति स्त्रेवयंतो चेतसो विजगृभ्रे परुष्णी । महाविष्य
कृपृथिवी पत्यमानः पशुष्कविरंशयच्छार्यमानः ॥ ईयुर्धनन्यर्थं परुष्णीमाशुश्च नेदभिपित्वं जगाम । सुदासऽइंद्रः सुतु
काँऽअमित्रान रंधयन्मानुषे वाधिवाचः ॥ ईयुर्गावोनयवसादगोपायथाकृतमभि मित्रं चितासः । पृश्निगावः पृश्निनिप्रे
षितासः श्रुष्टिं चक्रुर्नियुतोरंतयश्च ॥ २५ ॥ एकैच यो विशतिं च श्रवस्या वैकर्णयोर्जना प्राजान्यस्तः । दस्मोन सद्यन्निशि
शाति बर्हिः शूरः सर्गमकृणोदिंद्रऽएषां ॥ अधश्रुतं कवषैवृद्धमप्स्वनुद्रुह्य निवृणक्वज्रबाहुः । वृणानाऽअत्र सत्यायं स
ख्यं त्वायंतो येऽअमदन्ननुत्वा ॥ विसद्यो विश्वा हं हितान्येषा मिंद्रः पुरः सहसा सप्तदर्दः । व्यानवस्य नृत्सवे गयं भागजेष्म

पूरुविदथेमृधवाचं ॥ निगव्यवोनोवोद्रुह्यवश्चष्टिः शतासुषुपुः षट्सहस्रा । षष्टिर्वीरासोऽधिषड्द्वोयुविश्वेदिंद्रस्य
वीर्याकृतानि ॥ इंद्रेणैतेतृत्सवोवेविषाणाऽआपोनसृष्टाऽअध्वंतनीचीः । दुर्मित्रासः प्रकलविन्मिमानाजहुर्विश्वा नि
भोजनासुदासे ॥ २६ ॥ अर्धवीरस्य शतपामनिंद्रपराशर्धंतनुदेऽअभिक्षां । इंद्रोमन्युमन्युम्योमिमायभेजेपथोव
र्तनिपत्यमानः ॥ आध्रेणचित्तद्वेकचकारसिंहं चित्पेत्वैनाजघान । अवस्रक्तीर्वेद्यावृश्चदिंद्रः प्रायच्छद्विश्वाभोजना
सुदासे ॥ शश्वंतोहिशत्रवोरार्धुष्टेभेदस्यचिच्छर्धतोविंद्रं धिं । मर्ताऽएनःस्तुवतोयः कृणोति तिमंतस्मिन्निजहिवज्र
मिंद्र ॥ आवदिंद्रयमुनातृत्सवश्चप्रात्रभेदंसर्वतातामुपायत् । अजासश्चशिग्रवोयक्षवश्चबलिंशीर्षाणिजभ्रुरभ्यानि ॥
नतऽइंद्रसुमतयोनरायः संचक्षेपूर्वाऽउषसोनूलाः । देवकंचिन्मान्यमानं जघंधावत्मानाबृहतः शंबरंभेत् ॥ २७ ॥
प्रयेगृहादममदुस्त्वायापराशरः शतयातुर्वसिष्ठः । नतैभोजस्यसुख्यंमृषंताधासूरिभ्यः सुदिनाव्युच्छान् ॥ द्वेनसुद्वेव
वंतः शतेगोर्द्वारथावधूमंतासुदासः । अर्हन्नग्रेपैजवनस्यदानंहोतैवसद्वपयैमिरेभन् ॥ चत्वारोमापैजवनस्यदानाः स्म
दिष्टयः कृशनिनोनिरेके । ऋज्रासोमापृथिविष्ठाः सुदासस्तोकंतोकायश्रवसेवहन्ति ॥ यस्यश्रवोरोदसीऽअंतरुर्वीशी
ष्णेशीष्णेविबभाजाविभक्ता । ससेदिंद्रंनस्रवतौगुणंतिनियुध्यामधिमशिशदभीकै ॥ इमंनरोमरुतः सश्चतानुदिवो

दासंनपितरंसुदासः । अविष्टनापैजवनस्यकेतैदूणाशिक्षत्रमजरंदुवोयु⁺ ॥ २८ ॥ (७।२।२) यस्तिग्मशृंगोवृषभो
नभीमऽएकः कृष्टीश्चावयतिप्रविश्वाः । यःशश्वंतोऽअदाशुषोगयस्यप्रयंतासिसुष्वितरायवेदः ॥ त्वंहृत्यदिंद्रकुत्सं
मावः शुश्रूषमाणस्तन्वासमयै । दासंयच्छुण्णंकुर्यंवन्त्यस्माऽअरंधयऽआर्जुनेयायशिक्षन् ॥ त्वंघृणोघृपतावीतहव्यं
प्रावोविश्वाभिरूतिभिः सुदासं । प्रपौरुकुत्सित्रसदस्युमावःक्षेत्रसातावृत्रहत्येषुपुरुं⁺ ॥ त्वंनृभिर्नृमणोदेववीताभूरी
णिबृत्राहर्ह्यश्वहंसि । त्वंनिदस्युंचुमुरिंधुनिंचास्वापयोद्भीतयेसुहंतु ॥ तवच्यौलानिबज्रहस्तानि नवयत्पुरो नयति
चंसद्यः । निवेशनेशततमाविवेपीरहन्चवृत्रंनमुंचिमुताहन् ॥ २९ ॥ सनातातऽइंद्रभोजनानिरातहव्यायदाशुषैसु
दासे । वृष्णेतिहरीवृषणायुनज्मिव्यंतुब्रह्माणिपुरुशाकवाजं ॥ मातेऽअस्यांसहसावन्परिष्टावघायंभूमहरिवः परादै ।
त्रायस्वनोवृकेभिर्वरूथैस्तवप्रियासः सूरिषुस्याम ॥ प्रियासऽइत्तैमघवन्नभिष्टौनरोमदेमशरणेसखायः । नितुर्वशनि
याद्वैशिशीह्यतिथिगवायंशंस्थंकरिष्यन्⁺ ॥ सद्यश्चिभ्रुतैमघवन्नभिष्टौनरः शंसंत्युक्थशासंऽउक्था । येतेहवेभिर्विपणी
ऽरदाशन्नस्मान्वृणीष्वयुज्यायतस्मै ॥ एतेस्तोमानरांनृतमनुभ्यमस्मद्भ्यंचोददंतोमघानि । तेषामिंद्रवृत्रहत्यैशिवोभुः स

(७।२।२) यस्तिग्मशृंगइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रंनिष्ठुप् ।

खाशूरोविताचनुणां⁺ ॥ नूऽइंद्रशूरस्तवमानऽउतीव्रभूजुतस्तन्वावावृधस्व । उपनोवाजांन्मिमीह्यपस्तीन्युयंपात
स्वस्तिभिःसदानः ॥ ३० ॥ ॥ इतिपंचमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

चतुर्विंशध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १८ ऋचः १५६ ॥ त्यागः ॥ समिद्धायाग्नय. नराशंसाये. इळाये. बर्हिषइ. देवीम्योद्वाभ्यइ.
उषासानक्ताम्या. दैवीम्याहोतृम्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. अग्नय. २० वैश्वानरायाग्नय. १६ अग्नय. ३३
वैश्वानरायाग्नय. ३ अग्नय. ३७ इंद्राये. २१ सुदासायेदं. ४ इंद्राये. ११ ॥ इतिपंचमेद्वितीयः ॥

उग्रोदशासाविपिबनववैराजमृतेंत्यामुदुषज्योनिरातेनसोमःपंचेंद्रनरोब्रह्माणोयंसोमआनःप्रवोद्वादशगायत्री
त्रिविराळंतैमोषुससाधिकाप्रगाथंतृतीयाद्विपदासौदासैरग्नौप्रक्षिप्यमाणाःशक्तिरंत्यंप्रगाथमालेभैसोर्धचउक्ते
दह्यतंतपुत्रोक्तंविष्टःसमापयतेतिशाठ्यायनकैवसिष्टस्यैवहतपुत्रस्यार्षमितितांडकंश्वित्यंचःषडूनासंस्तवोव
सिष्टस्यसपुत्रस्येद्रेणवासंवादःप्रशुक्रापंचाधिकावैश्वदेवंहाद्याएकविंशतिद्विपदाअजामहेरर्धचउत्तरोहिर्बुध्या
यशंनःपंचोनाशांतिः ॥ ३ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।२।३) उग्रोजज्ञेवीर्यायस्वधावान्चक्रिरपोनयोर्यत्करिष्यन् । जग्मिर्युवानृषदंनमवोभिस्त्राता

(७।२।३) उग्रोजज्ञइतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रक्षिष्टुप् ।

नऽइंद्रऽएनंसोमहश्चित् ॥ हंतावृत्रमिंद्रःशूशुवानःप्रावीभुवीरोजरितारमूती । कर्तासुदासेऽअहवाऽउलोकंदातावसु
मुहुरादाशुषेभूत् ॥ युध्मोऽअनुर्वाखजकृत्समद्वाशूरःसत्राषादजनुषेमषाह्वः । व्यासऽइंद्रःपृतनाःस्वोजाऽअधाविश्वं
शत्रूयंतजघान ॥ उभेचिदिंद्रोदसीमहित्वापंप्राथतविषीभिस्तुविष्मः । निवज्रमिंद्रोहरिवांन्मिमिक्षन्समंधंसाम
दैषुवाऽउवोच ॥ वृषाजजानवृषणंरणांयतमुचिन्नारीनयंससूव । प्रयःसैनानीरधनृभ्योऽअस्तीनःसत्वाग्वेषणःसधृ
ष्णुः⁺ ॥ १ ॥ नूचित्सभ्रैषतेजनोनरेषन्मनोयोऽअस्यधोरमाविवासात् । यज्ञैर्यऽइंद्रेदधतेदुवांसिष्यत्सरायऽऋतपा
ऽऋतेजाः⁺ ॥ यदिंद्रपूर्वोऽअपरायशिक्षन्नयज्यायान्कनीयसोदेष्णं⁺ । अमृतऽइत्पर्यासीतदूरमाचित्रचित्र्यभरार
यिनः ॥ यस्तऽइंद्रप्रियोजनोददाशदसन्निकेऽअद्रिवःसखाते । वयंतंऽअस्यांसुमतौचनिष्ठाःस्यामवरुथेऽअमृतोनृपी
तौ ॥ एषःस्तोमोऽअचिक्रददृषातऽउतस्तामुर्मधवन्नकपिष्ट । रायस्कामोजरितारंतऽआगन्त्वमंगशक्रवस्वऽआशको
नः ॥ सनऽइंद्रत्वयतायाऽइषेधास्मनाचयेमघवानोजुनंति । वस्वीषुतेजरित्रेऽअस्तुशक्तिर्युयंपात० ॥२॥ (७।२।४)
असाविदेवंगोऽऋजीकमधोन्यस्मिन्नद्रौजनुषेमुवोच । बोधामसित्वाहर्षश्वयज्ञैर्बोधानःस्तोममंधसोमदैषु ॥ प्रयंति
यज्ञविपर्यतिबर्हिःसोममादोविदथेदुध्रवाचः । न्युभ्रियंतयशसौगृभादादूरऽउपब्दोवृषणोनृषाचः ॥ त्वमिंद्रस्रवित्

(७।२।४) असाविदेवमितिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रक्षिष्टुप् ।

वाऽअपस्कःपरिष्ठिताऽअहिनाशूरपूर्वीः । त्वद्वावक्रेरथ्योऽनधेनारेजंतेविश्वकृत्रिमाणिभीपा⁺ ॥ भीमोविवेषायुधे
भिरेषामपांसि विश्वानर्याणि विद्वान् । इंद्रः पुरोजह्वाणो विदूधो द्विवज्रहस्तो महिनाजधान ॥ नयातवऽइंद्रजुजुवुनो
नवदनाशविष्टवेद्याभिः । सशर्धदयो विषुणस्यजंतोर्माशिभ्रदेवाऽअपिगुर्कृतनः ॥ ३ ॥ अभिक्त्वेंद्रभूरधृज्मन्नतेवि
व्यङ्गहिमानं रजांसि । स्वेनाहिवृत्रं शवसाजघंधनशत्रुरंतं विविदद्युधातै ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्याय पूर्वैर्नुक्षत्रायं ममिरेस
हांसि । इंद्रो मघानि दयते विषह्येंद्रं वाजस्यजो हुवंतसातौ⁺ ॥ कीरिश्चिद्धित्वा मवसे जुहावेशानमिंद्रसौ भगस्यभूरैः ।
अवो बभूव शतमूतेऽअस्मेऽअभिक्षत्तुस्त्वावंतो वरूता⁺ ॥ सखायस्तऽइंद्रविश्वहस्यामनमो वृधासौ महिनातरुत्र । वन्वं
तुं स्मातेवसासमीकेऽभीतिमर्यो वनुषां शवांसि ॥ सनऽइंद्रत्वयं तायाऽइषेधास्मना च ये मघवानो जुनंति । वस्वीषु ते ज
रित्रेऽअस्तु शक्तिर्युयं ॥ ४ ॥ (७।२।५) पिबासो ममिंद्रमंदतुत्वायं ते सुषावह र्यश्वाद्रिः । सोतुर्बाहुभ्यां सुयंतो नार्वा ॥ यस्ते
मदो युज्यश्चारुरस्तियेन वृत्राणि हर्यश्वहंसि । सत्वामिंद्रप्रभूवसो ममत्तु ॥ बोधासु मे मघवन्वाच मे मायां ते वसिष्ठोऽअचं
तिप्रशंसि । इमा ब्रह्मसधमादै जुषस्व ॥ श्रुधीह वै विपिपानस्याद्रेर्बोधा विप्रस्यार्चं तोमनीषां । कृष्वा दुवांस्यं तमासचे
मा⁺ ॥ न ते गिरोऽअपि मृष्येतुरस्य न सुष्टुतिमसुर्यस्य विद्वान् । सदा ते नाम स्वयशो विवक्मि ॥ ५ ॥ भूरिहिते सर्वना

(७।२।५) पिबासो ममिति नवर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रो विराड्यत्रिष्टुप् ।

मानुषेषु भूरिमनीषीहवतेत्वामित् । मारेऽअस्मन्मघवन्ज्योक्कः ॥ तुभ्येदिमा सर्वनाशूरविश्वानुभ्यं ब्रह्माणि वर्धनाकृ
णोमि । त्वं नृभिर्हव्यो विश्वधासि ॥ नूचिन्न ते मन्यमानस्यदस्मोदं श्रुवंति महिमानमुग्र । नवीर्यमिंद्रतेन राधः ॥ ये च
पूर्वऽऋषयो ये च नूलाऽइंद्रब्रह्माणि जनयंत विप्राः । अस्मे ते संतु सुख्या शिवानि युयं पात ॥ ६ ॥ (७।२।६) उदुब्रह्मा
ण्यैरतश्रवस्येंद्रसमर्ये महयावसिष्ठ । आयो विश्वानि शवसाततानो पश्रोतामऽईवंतो वचांसि ॥ अयामिघोषऽइंद्रदेव
जामिरिज्यंतयच्छुरुधो विवाचि । न हि स्वमायुश्चिकिते जनेषु तानीदं हास्यातिपर्ष्यस्मान्⁺ ॥ युजे रथं गवेषणं हरिभ्या
मुपब्रह्माणि जुजुषाणमस्युः । विबाधिष्टस्य रोदसी महित्वेंद्रौ वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्⁺ ॥ आपश्चित्पिप्युस्तयोऽनगावो
नक्षत्रंतं जरितारस्तऽइंद्र । याहिवायुर्न नियुतो नोऽअच्छा त्वंहि धीभिर्दयसे विवाजान् ॥ ते त्वामदाऽइंद्रमादयंतु शु
ष्मिणं तु विराधं सं जरित्रे । एको देवत्रादयसे हिमर्तानस्मिन् हूरसर्वने मादयस्व ॥ एवेदिंद्रवृषणं वज्रबाहुं वसिष्ठासोऽअ
भ्यर्चत्येकैः । सनःस्तुतो वीरवद्धातुगोमं दूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ ७ ॥ (७।२।७) योनिष्टऽइंद्रसदनेऽअकारि
तमानृभिः पुरुहूतप्रयाहि । असो यथानो वितावृधे च ददो वसूनि ममदंश्च सोमैः ॥ गृभीतं ते मनऽइंद्रद्विर्बर्हाः सुतः सोमः
परिषिक्तमधूनि । विसृष्टधेना भरते सुवृक्तिरियमिंद्रजो हुवती मनीषा⁺ ॥ आनो दिवऽआपृथिव्याऽऋजीषिभिर्दं

(७।२।६) उदुब्रह्माणीति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रश्चिष्टुप् । (७।२।७) योनिष्ट इति षडृचस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रश्चिष्टुप् ।

हिंसोमपेयाययाहि । वहंतुत्वाहरयोमद्यैचमांगूषमच्छातवसंमदाय ॥ आनोविश्वाभिरुतिभिःसजोषाब्रह्मजुषाणो
हर्यश्वयाहि । वरीवृजत्स्थविरेभिःसुशिप्रास्मेदधृषणंशुष्ममिन्द्र ॥ एषःस्तोमोमहऽउग्रायवाहेधुरीधुवात्योनवाजयन्न
धायि । इंद्रत्वायमर्कऽईद्रेवसूनांदिवीवद्यामधिःश्रोमंतथाः ॥ एवानंऽइंद्रवार्यस्यपूर्धिप्रतेमहीसुमतिर्वेविदाम ।
इषंपिन्वमघवन्मःसुवीरांयूयंपात० ॥ ८ ॥ (७।२।८) आतेमहऽईद्रोत्युग्रसमन्यवोयत्समरैतसेनाः । पतातिदि
द्युन्नर्थस्यबाहोर्मातेमनोविष्वद्यग्निचारीत् ॥ निदुर्गऽईद्रश्रधिरामित्रानभियेनोमर्तासोऽअमति । आरेतंशंसैक
णुहिनिनिस्तोरानोभरसंभरणंवसूनां ॥ शतंतेशिप्रिन्नृतयःसुदासेसहस्रंशंसाऽउतरातिरस्तु । जहिवर्धनुषोमर्त्यस्या
स्मेद्युन्नमधिरत्नचधेहि ॥ त्वावतोहींद्रकत्वेऽअस्मि त्वावतोवितुःशूररातौ । विश्वेदहानितविषीवऽउग्रंऽओकःकृणु
ष्वहरिवोनमर्थाः ॥ कुत्साऽएतेहर्यश्वायशूषमिंद्रेसहोदेवजतमियानाः । सत्राकृधिसुहनाशूरवृत्रावयंतरुत्राःसनुया
मवाजं ॥ एवानंऽइंद्रवार्यस्यपूर्धिप्रतेमहीसुमतिर्वेविदाम । इषंपिन्वमघवन्मःसुवीरांयूयंपात० ॥ ९ ॥ (७।२।९)
नसोमऽइंद्रमसुतोममादनाब्रह्माणोमघवानंसुतासः । तस्माऽउक्थंजनयेयज्जुजोषन्नवन्नवीयःशृणवद्यथानः ॥ उक्थ
ऽउक्थेसोमऽइंद्रममादनीथेनीथेमघवानंसुतासः । यदोसिबाधःपितरंनपुत्राःसमानदक्षाऽअवसेहवते । चकारताकृ

(७।२।८) आतेमहइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।९) नसोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

णवैन्नूगमन्यायानिब्रुवांतिवेधसःसुतेषु । जनीरिवपतिरेकःसमानोनिमामृजेपुरऽइंद्रःसुसर्वाः ॥ एवातमांहरुतशृण्व
ऽइंद्रऽएकोविभक्ततरणिर्मघानां । मिथस्तुरऽऊतयोयस्यपूर्वीरस्मेभद्राणिसश्चतप्रियाणि ॥ एवावसिष्ठऽइंद्रमूतयेनृ
नृकृष्टीनांवृषभंसुतेगृणाति । सहस्रिणऽउपनोमाहिवाजान्ययंपात० ॥ १० ॥ (७।२।१०) इंद्रनरोनेमधिताहव
तेयत्पार्यायुनजंतेधियस्ताः । शूरोनृषांताशवसश्चकानऽआगोमतिव्रजेभंजात्वंनः ॥ यऽइंद्रशुष्मोमघवन्तेऽअस्तिशि
क्षासखिभ्यःपुरुहूतनृभ्यः । त्वंहिदृढामघवन्विचेताऽअपावृधिपरिवृतंनराधः ॥ इंद्रोराजाजगंतश्चर्षणीनामधिक्षमि
विषुरुपंयदस्ति । ततोददातिदाशुषेवसूनिचोदद्राधऽउपस्तुतश्चिद्वार्क ॥ नूचिन्नऽइंद्रोमघवासहृतीदानोवाजंनि
यमतेनऽऊती । अनूनायस्यदक्षिणापीपायवामनृभ्योऽअभिर्वीतासखिभ्यः ॥ नूऽइंद्ररायेवरिवस्कृधीनऽआतेमनो
ववृत्याममघाय । गोमदश्वावद्रथवद्यंतोयूयंपात० ॥ ११ ॥ (७।२।११) ब्रह्माणऽइंद्रोपयाहिविद्वानर्वाचंस्तेहर
यःसंतुयुक्ताः । विश्वेचिद्धित्वाविहवंतमर्ताऽअस्माकमिच्छुणुहिविश्वमिन्व ॥ हवंतऽइंद्रमहिमाव्यानइब्रह्मयत्पासि
शवसिन्नृषीणां । आयद्वज्रैदधिषेहस्तऽउग्रधोरःसन्क्रत्वाजनिष्ठाऽअषाढः । तवप्रणीतींद्रजोहुवानान्तसंयन्नरोद
सीनिनेथ । महेशत्रायशवसेहिजज्ञेतूतुजिचित्तूतुजिरशिश्नत् ॥ एभिर्नऽइंद्राहभिर्दशस्यदुर्मित्रासोहिक्षितयुःपवते ।

(७।२।१०) इंद्रनरइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।११) ब्रह्माणइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

प्रतियच्छेऽनृतमनेनाऽअवद्वितावरुणोमायीनःसात् ॥ वोचेमेदिंद्रैमघवानमेनंमहोरायोराधसोयहृदन्नः । योऽ
अर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपात० ॥ १२ ॥ (७।२।१२) अयंसोमऽइंद्रतुभ्यंसुन्वऽआतुप्रयाहिहरिवस्तदोकाः ।
पिबात्व१स्यसुषुतस्यचारोर्ददौमघानिमघवन्नियानः+ ॥ ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिजुषाणोर्वाचीनोहरिभिर्याहितूर्य । अस्मि
ब्रूषुसर्वनेमादयस्वोपब्रह्माणिशृणवऽइमानः ॥ कातेऽअस्त्यरैकृतिःसूक्तैःकदानूनंतैमघवन्दाशेम । विश्वामतीरातत
नेत्वायाधामऽइंद्रशृणवोहवेमा+ ॥ उतोघातेपुरुष्याइदासन्येषांपूर्वेषामशृणोर्क्षपीणां । अधाहंत्वामघवन्जोहवीमि
त्वंनेइंद्रासिप्रमतिःपितेव ॥ वोचेमेदिंद्रैमघवानमेनंमहोरायोराधसोयहृदन्नः । योऽअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपा
त० ॥ १३ ॥ (७।२।१३) आनोदेवशर्वसायाहिशुष्मिन्भववृधऽइंद्रायोऽअस्य । महेनृम्यायनृपतेसुवज्रमहि
क्षत्रायपौंस्यायशूर ॥ हवैतऽउत्वाहव्यंविवाचितनृषुशूराःसूर्यस्यसातौ । त्वंविश्वेषुसेन्योजनैषुत्वंवृत्राणिरंधयासुहं
तु ॥ अहायदिंद्रसुदिनाव्युच्छान्दधोयत्केतुमुपमंसमत्सु । न्य१ग्निःसीददसुरोरोनहोताहुवानोऽअत्रसुभगायदेवान्+ ॥
वयंतेतऽइंद्रयेचदेवस्तवैतशूरददतोमघानि । यच्छासूरिभ्यऽउपमंवरुथंस्वाभुवोर्जरणामश्रवंत ॥ वोचेमेदिंद्रैमघवा

(७।२।१२) अयंसोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।१३) आनोदेवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरु-
णिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

नमेनंमहोरायोराधसोयहृदन्नः । योऽअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपात० ॥ १४ ॥ (७।२।१४) प्रवऽइंद्रायमादंनं
हर्यंश्वायगायत । सखायःसोमपात्रे ॥ शंसेदुक्थंसुदानंनवऽउतद्युक्षंयथानरः । चक्रमासत्यराधसे ॥ त्वंनेऽइंद्रवाज
युस्त्वंगव्युःशतकतो । त्वंहिरण्ययुर्वसो ॥ वयमिंद्रत्वायवोभिप्रणोनुमोवृषन् । विद्धीत्वं१स्यनोवसो ॥ मानोनिदे
चवक्तव्योर्धीरराणो । त्वेऽअपिक्तुर्मम ॥ त्वंवर्मासिसप्रथःपुरोयोधश्चवृत्रहन् । त्वयाप्रतिब्रुवेयुजा+ ॥ १५ ॥
महाऽउतासियस्यतेनुस्वधावरीसहः । मन्नातेऽइंद्रोदसी ॥ तंत्वामरुत्वंतीपरिभुवद्वाणोसयावरी । नक्षमाणासह
द्युभिः ॥ ऊर्ध्वासस्त्वान्विदवोभुवन्दस्ममुपयवि । संतेनमंतकृष्टयः ॥ प्रवोमहेमहिर्वृधेभरध्वंप्रचेतसेप्रसुमर्तिकृणु
ध्वं । विशःपूर्वीःप्रचराचर्षणिप्राः+ ॥ उरुव्यचंसेमहिनेसुवृक्तिमिंद्रायब्रह्मजनयंतविप्राः । तस्यव्रतानिनिर्मिनंतिधी
राः ॥ इंद्रवाणीरनुत्तमन्युमेवसत्राराजानंदधिरेशहृद्यै । हर्यंश्वायबर्हयासमापीन्+ ॥ १६ ॥ (७।२।१५) मोषु
त्वावाघतश्चनारेऽअस्मन्निरिरमन् । आरात्ताच्चित्सधमादैनऽआगहीहवासनुपश्रुधि ॥ इमेहितैब्रह्मकृतःसुतेसचाम

(७।२।१४) प्रवइंद्रायेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रोगायत्र्यंत्यास्तिस्रोविराजः । (७।२।१५) मोषुवेतिसप्तविंशत्य-
चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रः प्रथमाचतुर्थाषष्ठ्यादियुगृचश्चबृहत्यःद्वितीयापंचम्याद्युगृचश्चसतोबृहत्यःरायस्कामइतिचृतीयाद्विप-
दाविराट् (इंद्रकतुंनइत्यर्धचोवासिष्ठःशक्तिःशक्तिरितिशाट्यायनब्राह्मणं, इंद्रकतुंनइत्यृग्वेदात्मकस्यशक्तिःशक्तिरितितांडकब्राह्मणं ।)

धौनमक्षऽआसते । इंद्रेकामंजरितारोवसूयवोरधेनपादमादधुः ॥ रायस्कांमोवज्रहस्तंसुदक्षिणंपुत्रोनपितरंहुवे ॥
 इमऽइंद्रायसुन्विरेसोमांसोदध्याशिरः । तांऽआमदायवज्रहस्तपीतयेहरिभ्यांयाहोक्ऽआ⁺ ॥ श्रवच्छुत्कर्णऽईयतेव
 सूनांनूचिन्नोमधिषद्विरः । सद्यश्चिद्यःसहस्राणिशताददन्नकिर्दित्संतमार्मिनत् ॥ १७ ॥ सवीरोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रे
 णशूशुवेनृभिः । यस्तैगभीरासर्वनानिवृत्रहन्त्सुनोत्याचधावति ॥ भवावरूथंमघवन्मघोनांयत्समजांसिशर्धतः । वि
 त्वाहृतस्यवेदनंभजेमह्यादूणाशोभरागयं ॥ सुनोतांसोमपान्नेसोममिंद्रायवज्रिणे । पचतापृक्तीरवसेकृणुध्वमित्पृणान्नि
 त्पृणतेमयः ॥ मास्तेधतसोमिनोदक्षतामहेकृणुध्वंरायऽआनुजे । तरणिरिजयतिक्षेतिपुष्यतिनदेवासःकवल्वे ॥
 नर्किःसुदासोरथंपर्यासनरीरमत् । इंद्रोयस्यावितायस्यमरुतोगमत्सगोमतिव्रजे⁺ ॥ १८ ॥ गमद्वाजैवाजयन्निद्रम
 त्योयस्यत्वमविताभुवः । अस्माकंबोध्यवितारथानामस्माकंशूरनृणां⁺ ॥ उदिह्वस्यरिच्यतेशोधनंनजिग्युषः । यऽ
 इंद्रोहरिवान्नदभंतितरिपोदक्षंदधातिसोमिनि ॥ मंत्रमखर्वसुधितंसुपेशंसंधातयज्ञियेष्वा । पूर्वाश्चनप्रसितयस्तरंति
 तंयऽइंद्रेकर्मणाभुवत् ॥ कस्तमिंद्रत्वावसुमामत्योदधर्षति । श्रद्धाऽइत्सैमघवन्पार्यैदिविवाजीवाजैसिषासति ॥ म
 घोनःस्मवृत्रहत्येषुचोदययेददतिप्रियावसु । तवप्रणीतीहयंश्वसूरिभिर्विश्वातरेमदुरिता⁺ ॥ १९ ॥ तवेदिंद्रावमंव
 सुत्वंपुष्यसिमध्यमं । सत्राविश्वस्यपरमस्यराजसिनर्किष्ठागोषुवृण्वते ॥ त्वंविश्वस्यधनदाऽअसिश्रुतोयऽईभवत्याज

यः । तवायंविश्वःपुरुहूतपार्थिवोवस्युर्नामभिक्षते ॥ यदिंद्रयावतस्त्वमेतावदहमीशीय । स्तोतारमिद्विधिषेयरदाव
 सोनपापत्वार्यरासीय ॥ शिक्षेयमिन्महयतेदिवेदिवेरायऽआकुहचिद्विदे । नहिवदन्यन्मघवन्नऽआप्यंवस्योऽअ
 स्तिपिताचन⁺ ॥ तरणिरित्सिषासतिवाजंपुरंध्यायुजा । आवऽइंद्रपुरुहूतंनमेगिरानेमितष्टैवसुद्रं ॥ २० ॥ नदुष्टु
 तीमत्योविंदतेवसुनस्त्रेधंतंरयिर्नशत् । सुशक्तिरिन्मघवन्तुभ्यंमावतेदेष्णंयत्पार्यैदिवि⁺ ॥ अभित्वाशूरनोनुमोदु
 ग्धाऽइवधेनवः । ईशानमस्यजगतःस्वर्दशमीशानमिंद्रतस्थुषः ॥ नत्वावांऽअन्योदिव्योनपार्थिवोनजातो नजनि
 व्यते । अश्वायंतोमघवन्निद्रवाजिनोगव्यंतस्त्वाहवामहे ॥ अभीषतस्तदाभरेंद्रज्यायःकनीयसः । पुरुवसुर्हिमघव
 न्त्सनादसिभरेंभरेचहव्यः ॥ पराणुदस्वमघवन्मित्रान्त्सुवेदानोवसूकृधि । अस्माकंबोध्यवितामहाधनेभवावृधःसखी
 नां ॥ इंद्रकुंतुंनऽआभरपितापुत्रेभ्योयथा । शिक्षाणोऽअस्मिन्पुरुहूतयामनिजीवाज्योतिरशीमहि ॥ मानोऽअज्ञा
 तावृजनादुराधोऽमाशेवासोऽअवक्रमुः । त्वयावयंप्रवतःशश्वतीरपोतिशूरतरामसि ॥ २१ ॥ (७।२।१६) श्वि
 त्यंचोमादक्षिणतस्कपर्दाधियंजिन्वासोऽअभिहिप्रमंदुः । उत्तिष्ठन्वोचेपरिबहिषोनृन्मैदूरादवितवेवसिष्ठाः ॥ दूरा

(७।२।१६) श्वित्यंचइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋषिःआद्यानांपंचानांवसिष्ठपुत्राऋषयःआद्यानांवानांवसिष्ठपुत्रा
 देवताःअंत्यानांपंचानांवसिष्ठोदेवतात्रिष्टुप् (आद्यानांवानामिंद्रोदेवताअंत्यानांपंचानांवसिष्ठोदेवताव्यत्यासेनमिथस्तौवाऋषी) ।

दिंद्रमनयश्चासुतेनतिरोवैशंतमतिपांतमुग्रं । पार्श्वद्युम्नस्यवायतस्यसोमात्सुतादिंद्रोऽवृणीतावसिष्ठान् ॥ एवेभुकंसि
धुमेभिस्तारेवेभुकंभेदमैभिर्जघान । एवेभुकंदाशराज्ञेसुदासंप्रावदिंद्रोब्रह्मणावोवसिष्ठाः ॥ जुष्टीनरोब्रह्मणावःपि
तृणामक्षमव्ययंनकिलारिषाथ । यच्छक्रेरीषुबृहतारवेणेंद्रेशुष्ममदधातावसिष्ठाः ॥ उह्यामिवेतृष्णजोनाथितासो
दीधयुर्दाशराज्ञेवृतासः । वसिष्ठस्यस्तुवतऽइंद्रोऽअश्रोदुरुंतत्सुभ्योऽअकृणोदुलोकं ॥ २२ ॥ दुंडाऽइवेद्रोऽअज
नासऽआसन्परिच्छिन्नाभरताऽअर्भकासः । अर्भवच्चपुरऽएतावसिष्ठऽआदितृत्सुनांविशोऽअप्रथंत ॥ त्रयःकृण्वन्ति
भुवनेषुरेतस्त्रिभ्यःप्रजाऽआर्याज्योतिरग्राः । त्रयोधर्मासऽउषसंसंचतेसर्वाऽइत्ताऽअनुविदुर्वसिष्ठाः ॥ सूर्यस्येववक्ष
थोज्योतिरेषांसमुद्रस्येवमहिमागभीरः । वार्तस्येवप्रज्जवोनान्येनस्तोमोवसिष्ठाऽअन्वेतवेवः ॥ तऽइन्निष्ण्यंहृदयस्यप्र
केतैःसहस्रवल्गुमभिसंचरति । यमेनेततंपरिधिंवयंतोऽप्सरसऽउपसेदुर्वसिष्ठाः ॥ विद्युतोऽज्योतिःपरिसंजिह्वानंमि
त्रावरुणायदर्पयतांत्वा । तत्तेजन्मोतैकवसिष्ठागस्त्योयत्त्वाविशऽआजभारं ॥ २३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्व
श्याब्रह्मन्मनसोधिजातः । द्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत ॥ संप्रकेतऽउभयस्यप्रविद्वान्सहस्र
दानऽउतवासदानः । यमेनेततंपरिधिंवयिष्यन्नप्सरसःपरिजज्ञेवसिष्ठः ॥ सत्रेहजाताविषितानमोभिःकुंभरेतःसि
षिचतुःसमानं । ततोहमानऽउदियायमध्यात्ततोजातमृषिमाहुर्वसिष्ठं ॥ उक्थभृतैसामभृतैबिभर्तिप्रावाणंविभ्रम

वदात्यग्रे । उपैनमाध्वंसुमनस्यमानाऽआवोगच्छातिप्रतृदोवसिष्ठः ॥ २४ ॥ (७।३।१) प्रशुकैतुदेवीमनीषाऽअ
स्मत्सुतष्टोरथो नवाजी ॥ विदुःपृथिव्यादिवोजनित्रंशृण्वंत्यापोऽअधक्षरंतीः ॥ आपश्चिदस्मैपिन्वंतपृथ्वीवृत्रेषुशरा
मंसंतऽउग्राः ॥ आधूर्ष्वस्मैदधाताश्चानिंद्रो नवज्जीहिरण्यबाहुः ॥ अभिप्रस्थाताहवयज्ञंयातेवपत्मन्तमनाहिनोत ॥
त्मनासमत्सुहिनोतयज्ञं दधातकेतुंजनायवीरं ॥ उदस्यशुष्माद्भानुर्नार्तविभर्तिभारंपृथिवीनभूमं ॥ ह्यामिदेवाऽ
अयातुरग्नेसाधन्नतेनधियंदधामि ॥ अभिवोदेवीधियंदधिध्वंप्रवोदेवत्रावाचंकृणुध्वं ॥ आचष्टऽआसांपाथोनदीनां
वरुणऽउग्रःसहस्रचक्षाः ॥ २५ ॥ राजाराष्ट्रानापेशोनदीनामनुत्तमस्मैक्षत्रंविश्वायु ॥ अविष्टोऽअस्मान्विश्वांसुवि
क्ष्वद्युंकृणोतशंसंनिनिस्तोः ॥ व्येतुदिद्युद्विषामशैवायुयोतविष्वग्रपस्तनूनां ॥ अवीन्नोऽअग्निहव्यान्नमोभिःप्रेष्ठोऽ
अस्माऽअधायिस्तोमः ॥ सजुदेवेभिरपांनपातंसखायंकृध्वंशिवोनोऽअस्तु ॥ अजामुकथैरहिगृणीषेबुधेनदीनारजः
सुषीदन् ॥ मानोहिर्बुधयोरिषेधान्मायज्ञोऽअस्यसिधदतायोः ॥ उतनऽएषुनृषुश्रवाधुःप्ररायेयंतुशर्धतोऽअर्यः ॥

तृतीयेनुवाकेद्वाविंशतिसूक्तानि (७।३।१) प्रशुकैत्विपंचविंशत्युच्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठोविश्वेदेवाद्विपदाविराट् अंत्याश्रतस्त्रिष्टु
भः अजामुकथैरितिद्विपदायाअहिर्देवता मानोहिर्बुधयोरित्यस्याअहिर्बुधयः (इतश्चत्वारिद्वैश्वदेवसूक्तानि । भेदपक्षे—देवाः १ आपः १ इंद्रः २
यज्ञः ३ देवाः २ वरुणः १ देवाः ३ अग्निः १ अपांनपात् १ अहिः १ अहिर्बुधयः १ देवाः २ देवपत्नीत्वष्टारः १ त्वष्टा १ विश्वे. ४ एवं २५)

तपंतिशत्रुंस्वर्णभूमामहासैनासोऽअमैभिरेषां ॥ आयन्नःपक्षीर्गमन्त्यच्छात्वाष्टासुपाणिर्दधातुवीरान् ॥ २६ ॥
 प्रतिनःस्तोमंत्वष्टाजुषेतस्यादस्मेऽअरमतिर्वसुयुः ॥ तानोरासन्नातिषाचोवसून्यारोदसीवरुणानीशृणोतु । वरुणी
 भिःसुशरणोऽअस्तुत्वष्टासुदत्रोविदधातुरायः ॥ तन्नोरायःपर्वतास्तन्नऽआपस्तद्रातिषाचऽओषधीरुतद्यौः । वन
 स्पातिभिःपृथिवीसृजोषाऽउभेरोदसीपरिपासतोः ॥ अनुतदुर्वीरोदसीजिहातामनुद्युक्षोवरुणऽइंद्रसखा । अनुवि
 श्वेमरुतोयेसहासोरायःस्यामधरुणंधियधै ॥ तन्नऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअग्निरापऽओषधीर्वनिनोजुषंत । शर्मन्त्याग
 मरुतामुपस्थेयुयंपात ॥ २७ ॥ (७।३।२) शनंऽइंद्राग्नीभवतामवोभिःशनंऽइंद्रावरुणारातहव्या । शमिंद्रासोमा
 सुवितायशयोःशनंऽइंद्रापूषणावाजसातौ ॥ शनोभगःशमुनःशंसोऽअस्तुशनःपुरंधिःशमुसंतुरायः । शनःसत्यस्यसु
 यमस्यशंसःशनोऽअर्यमापुरुजातोऽअस्तु ॥ शनोधाताशमुधर्तानोऽअस्तुशनंऽउरूचीभवतुस्वधाभिः । शरोदसीवृ
 हतीशनोऽअद्रिःशनोदेवानांसुहवानिसंतु ॥ शनोऽअग्निज्योतिरनीकोऽअस्तुशनोमित्रावरुणावश्विनाशं । शनःसु
 कृतांसुकृतानिसंतुशनंऽइषिरोऽअभिवातुवातः ॥ शनोद्यावापृथिवीपूर्वहृतौशमंतरिक्षंहृदशयेनोऽअस्तु । शनंऽओष
 धीर्वनिनोभवंतुशनोरजसस्पतिरस्तुजिष्णुः ॥ २८ ॥ शनंऽइंद्रोवसुभिर्देवोऽअस्तुशमादित्येभिर्वरुणःसुशंसः ॥ शं
 (७।३।२) शनंइंद्राग्नीइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (अत्रसूक्तेसर्वेपिविश्वेदेवाः) ।

नोरुद्रोरुद्रेभिर्जलाषःशनस्त्वष्टाग्नाभिरिहशृणोतु ॥ शनःसोमोभवतुब्रह्मशनःशनोग्रावाणःशमुसंतुयज्ञाः । शनःस्व
 रूणांमितयोभवंतुशनःप्रस्वःशम्वस्तुवर्दिः ॥ शनःसूर्यऽउरूचक्षाऽउदेतुशनश्चतस्रःप्रदिशोभवंतु । शनःपर्वताधुव
 योभवंतुशनःसिंधवःशमुसंत्वारपः ॥ शनोऽअदिर्तिर्भवतुप्रतेभिःशनोभवंतुमरुतःस्वर्काः । शनोविष्णुःशमपूषानोऽ
 अस्तुशनोभवित्रंशम्वस्तुवायुः ॥ शनोदेवःसवितात्रायमाणःशनोभवंतुपसोविभातीः । शनःपर्जन्योभवतुप्रजाभ्यः
 शनःक्षेत्रस्यपतिरस्तुशंभुः ॥ २९ ॥ शनोदेवाविश्वदेवाभवंतुशंसरस्वतीसहधीभिरस्तु । शमभिषाचःशमुरातिषा
 चःशनोदिव्याःपार्थिवाःशनोऽअप्याः ॥ शनःसत्यस्यपतयोभवंतुशनोऽअर्वतःशमुसंतुगावः । शनंऽऋभवःसुकृतः
 सुहस्ताःशनोभवंतुपितरोहवेषु ॥ शनोऽअजऽएकपाद्देवोऽअस्तुशनोहिर्बुधयःशंसमुद्रः । शनोऽअपांनपात्यरस्तु
 शनःपृश्निर्भवतुदेवगोपा ॥ आदित्यारुद्रावसवोजुषंतैदं ब्रह्मक्रियमाणंनवीयः । शृण्वंतुनोदिव्याःपार्थिवासोगोजा
 ताऽउतयेयज्ञियांसः ॥ येदेवानायज्ञियायज्ञियानांमनोर्यजत्राऽअमृताऽऋतज्ञाः । तेनोरासंतामुरुगायमद्ययुयंपात ॥
 ॥ ३० ॥ (अथपरिशिष्टं ॥ शंवतीःपारयंत्येतत्पृच्छंतिवचोयुजा । अभ्यारंतयमाकेतुंयएवेदमितिब्रवन् ॥ भा
 साकेतुंपरिस्नुतंभारतीब्रह्मवर्धनीः । संजानानामहीमातायऽएवेदमितिब्रवत् ॥ इंद्रस्तंकिंविभुंभुंभानुनेयंसरस्वती ।
 येनसूर्यमरोचयद्येनेमेरोदसीऽउभे ॥ जुषस्वाग्नेऽअंगिरःकाण्वमेध्यातिथि । मात्वासोमस्यबर्हत्सुतस्यमधुमत्तमः ॥

त्वमग्नेऽअंगिरःशोचस्वदेववीतमः । आशतमशतमाभिरभिष्टिभिःशांतिःस्वस्तिमकुर्वत ॥ शनःकर्निकदहेवःपर्जन्योऽ
अभिवर्षतु । शनोद्यावापृथिवीशंमृजाम्यःशनंएधिद्विपदुशंचतुष्पदे ॥१॥) इतिपंचमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

पंचत्रिंशध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १६ ऋचः १६५ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. १११ वसिष्ठपुत्रेभ्य. ९ वसिष्ठाय. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य.
१५ [भे. प. देवेभ्य. अद्भ्य. इंद्राये. २ यज्ञाये. ३ देवेभ्य. २ वरुणाये. देवेभ्य. ३ अग्नय. अपांनप्लेग्नय.] अहयेग्नय.
अहयेबुध्यायाग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २३ [भे. प. देवेभ्य. २ देवपत्नीत्वष्ट्य. त्वष्ट्रे. विश्वेभ्योदेवेभ्यः १९] ॥ इतिपंचमेतृतीयः ॥

प्रब्रह्मनवावोष्टावुदुष्यःसावित्रमंत्येवाजिन्यौभगमितिभागोवार्धर्च ऊर्ध्वःससवैश्वदेवत्वोश्रुष्टिःप्रातर्भागैजग
त्याद्यालिंगोक्तदेवतांत्योषस्याप्रब्रह्माणःषडैश्वदेवतुप्रवःपंचदधिकांदाधिकैजगत्याद्यालिंगोक्तदेवतादेवश्रुत
ष्कंसावित्रमिमारौद्रंनिष्ठुबंतमापोयमापमृभुक्षणआर्भवंमंत्यावैश्वदेवीवासमुद्रज्येष्ठाआर्पमामांमैत्रावरुण्या
ग्नेयीवैश्वदेवीनदीस्तुतिर्जागतमंत्यातिजगतीशकरीवादित्यानांतृचमादित्यत्वादित्यासःप्रद्यावाद्यावापृथि
वीर्यंवास्तोर्वास्तोष्पत्यमर्मीवहाष्टौवास्तोष्पत्याद्यागायत्रीशेषारुयुपरिष्टाद्बृहत्यादयोनुष्टुभःप्रस्वापिन्यउपनि
षत्कर्ईपंचाधिकामारुतंहाद्याएकादशद्विपदामध्वःसप्तप्रसाकमुक्षेपञ्चत्रायध्वेद्वादशत्रिप्रगाथादिनवम्याद्या
गायत्र्योत्यानुष्टुब्रौद्रीमृत्युविमोचनी ॥ ४ ॥

॥ हरिः३०म् ॥ (७।३।३) प्रब्रह्मैतुसदनाहृतस्यविरश्मिभिःससृजेसूर्योंगाः । विसानुनापृथिवीसंस्रऽउर्वीपृथु
प्रतीकमध्येधेऽअग्निः+ ॥ इमांवांमित्रावरुणासुवृक्तिमिषंनकृण्वेऽअसुरानवीयः । इनोवामन्यःपद्वीरदब्धोजनैच
मित्रोयंततिब्रुवाणः+ ॥ आवातस्यध्रजतोरंतऽइत्याऽअपीपयंतधेनवोनसूदाः । महोदिवःसदनेजार्यमानोचिक्रददृष
भःसस्मिन्नधन् ॥ गिरायऽएतायुनजद्धरीतऽइंद्रप्रियासुरथाशूरधायू । प्रयोमन्युरिरिक्षतोमिनात्यासुक्रतुमर्यमणंव
वृत्तां ॥ यनैतेऽअस्यसख्यंवयश्चनमस्विनःस्वऽऋतस्यधामन । विपृक्षोनावधेनृभिःस्तवानऽइंदनमोरुद्रायप्रेष्ठं ॥ १ ॥
आयत्साकंयशसोवावशानाःसरस्वतौसप्तथीसिंधुमाता । याःसुख्यंतसुदुघाःसुधाराऽअभिस्वेनपर्यसापीप्यानाः ॥
उतत्येनोमरुतोमंदसानाधिर्यंतोक्चवाजिनोवंतु । मानःपरिख्यदक्षराचरंस्ववीवृधन्युज्यंतैरथिनः ॥ प्रवोमहीमरम
तिकृणुध्वंप्रपूषणंविदुथ्यै१नवीरं । भगंधियोवितारंनोऽअस्याःसातौवाजैरातिषाचंपुरंधिं ॥ अच्छायवोमरुतःश्लो
कऽएत्यच्छाविष्णुंनिषिक्तपामवोभिः । उतप्रजायैगृणतेवयोधुर्युयंपात० ॥ २ ॥ (७।३।४) आवोवाहिष्ठोवहतु

(७।३।३) प्रब्रह्मेतिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्मिष्टुप् । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः ३ इंद्रार्यमणौ १ रुद्रः १ नद्यः
१ मरुतः १ विश्वेदेवाः १ विष्णुमरुतः १ एवं ९) । (७।३।४) आवोवाहिष्ठइत्यष्ट्वस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्मिष्टुप्
(भेदपक्षे—ऋभवः २ इंद्रः ६ एवमष्टौ) ।

स्तवधैरयोवाजाऽऽक्रभुक्षणोऽमृतः । अभित्रिपृष्ठैःसर्वनेषुसोमैर्मदेसुशिप्रामहर्भिःपृणध्वं ॥ यूयंहरत्नमघवत्सुध
 त्वस्वर्दशऽऽक्रभुक्षणोऽमृतं । संयज्ञेषुस्वधावतःपिबध्वंविनोराधांसिमतिभिर्दयध्वं ॥ उवोचिथहिमघवन्देष्णम
 होऽअर्भस्यवसुनोविभागे । उभातेपूणावसुनागभस्तीनसूनृतानियमतेवसव्या* ॥ त्वमिन्द्रस्वयंशाऽऽक्रभुक्षावाजोनसा
 धुरस्तमेप्यृक्षा । वयंनुतेदाश्वांसःस्यामब्रह्मकृण्वंतोहरिवोवसिष्ठाः ॥ सनितासिप्रवतोदाशपेचिद्याभिविवेषोहर्यश्व
 धीभिः । ववन्मानुतेयुज्याभिरूतीकदानंऽइंद्रायऽआदशस्ये ॥ ३ ॥ वासयसीववेधमस्त्वनःकदानंऽइंद्रवचसोबु
 बोधः । अस्तंतात्याधियारयिसुवीरं पृक्षोनोऽअर्वा न्युहीतवाजी+ ॥ अभियंदेवीनिर्ऋतिश्चिदीशेनक्षतंऽइंद्रशरदःसुपु
 क्षः । उपत्रिबंभुर्जरदष्टिमेत्यस्ववेशंयंकृण्वंतमर्ताः ॥ आनोराधांसिसवितःस्तवध्याऽआरायोयंतुपर्वतस्यरातौ । स
 दानोद्विजःपायुःसिषक्तयुयंपात० ॥ ४ ॥ (७।३।५) उदुष्यदेवःसविताययामहिरण्ययीममतिंयामशिश्नेत् ।
 नूनंभगोहव्योमानुषेभिर्वियोरत्नापुरुषसुर्दधाति ॥ उदुतिष्ठसवितःश्रुध्यं१स्यहिरण्यपाणेप्रभृतावृतस्य । व्यु१वींपू
 थ्वीममतिंसृजानऽआनृभ्योमर्तभोजनंसुवानः+ ॥ अपिष्टुतःसवितादेवोऽअस्त्युमाचिद्विश्वेवसवोगुणंति । सनःस्तो
 मांनमस्य१श्चनोधाद्विश्वेभिःपातुपायुभिर्निसूरीन्+ ॥ अभियंदेव्यदितिर्गुणातिसवंदेवस्यसवितुर्जुषाणा । अभिसखा
 (७।३।५) उदुष्यदेवइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःआद्यानांषण्णांसविवाअंत्ययोर्द्वयोर्वाजिनस्त्रिष्टुप् (भगमित्यर्चस्यभगोवा) ।

जोवरुणोगुणंत्यभिमित्रासोऽअर्यमासजोषाः ॥ अभियेमिथोवनुषःसपतेरातिंदिवोरातिषाचःपृथिव्याः ॥ अहिर्बु
 ध्येऽउतनःशृणोतुवरूय्येकंधेनुभिर्निपातु ॥ अनुतन्नोजास्पतिर्मसीष्टरत्नंदेवस्यसवितुरियानः । भगंमुग्रोवसेजोहवी
 तिभगमनुग्रोऽअध्यातिरत्नं ॥ शनोभवंतुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवःस्वर्काः । जंभयंतोहिंवृकरक्षांसिसनेम्यस्म
 द्युयवन्नमीवाः ॥ वाजेवाजेवतवाजिनो नोधनेषुविप्राऽअमृताऽऽकृतज्ञाः । अस्यमध्वःपिबतमादयध्वंतृप्तायातपथिभि
 देवयानैः ॥ ५ ॥ (७।३।६) ऊर्ध्वोऽअग्निःसुमतिंवस्वोऽअश्रेत्पतीचीजुणिंदेवतातिमेति । भेजातेऽअद्रीरथ्येव
 पंधामृतहोतानऽइषितोयंजाति ॥ प्रवावृजेसुप्रयाबहिरिषामाविशपतीववीरिंष्टऽइयाते । विशामक्तेरुषसःपूर्वद्वतौवा
 युःपूषास्वस्त्येनियुत्वान् ॥ ज्मयाऽअत्रवसवोरंतदेवाऽउरावंतरिक्षेमर्जयंतशुभ्राः । अर्वाक्पथऽउरुज्रयःकृणुध्वंश्रो
 तांदूतस्यजग्मुषोनोऽअस्य+ ॥ तेहियज्ञेषुयज्ञियांसऽऊमाःसधस्थंविश्वेऽअभिसंतिंदेवाः । तांऽअध्वरऽउंशतोयक्ष्यग्रे
 श्रुष्टीभगंनसांत्यापुरंधि ॥ आग्नेगिरोदिवऽआपृथिव्यामित्रंवहवरुणमिंद्रमग्निं । आर्यमणमदितिंविष्णुमेषांसरस्व
 तीमरुतोमादयतां ॥ ररेहव्यमतिभिर्यज्ञिानानक्षत्कामंमर्त्यानामसिन्वन् । धातारयिमविदस्यंसदासांसक्षीमहियु
 ज्यैभिर्नुदेवैः ॥ नूरोदसीऽअभिष्टुतेवसिष्ठैःक्रतावानोवरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छंतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कयुयंपात०

(७।३।६) ऊर्ध्वोऽअग्निरतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १ वायुपूषणौ १ विश्वेदेवाः ५ एवं ७) ।

॥ ६ ॥ (७।३।७) ओश्रुष्टिर्विद्व्याऽसमैतुप्रतिस्तोमं दधीमहितुराणां । यद्यदेवः संविता सुवातिस्यामांस्वरुहि
नो विभागे⁺ ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोरोदसीचद्युभक्मिन्द्रोऽअर्यमाददातु । दिदैष्टुदेव्यदितिरेकणोवायुश्चयन्नियुवैतेभग
श्च ॥ सेदुग्रोऽअस्तुमरुतः सशुष्मीयमर्त्यपृषदश्वाऽअवाध । उतेमग्निः सरस्वतीजुनंतिनतस्यरायः पर्येतास्ति ॥ अयं
हिनेतावरुणऽऋतस्यमित्रो राजानोऽअर्यमापोधुः । सुहवादेव्यदितिरनर्वातेनोऽअंहोऽअतिपर्षन्नरिष्टान् ॥ अस्यदेव
स्यमीहुषोवयाविष्णोरेपस्यप्रभृथेहविभिः । विदेहिरुद्रोरुद्रियंमहित्वंयासिष्टंवतिरश्विनाविरावत् ॥ मात्रपूषन्नाधृ
णऽइरस्योवरुत्रीयद्रातिपाचश्चरासन् । मयोभुवोनोऽअर्वतोनिपांतुवृष्टिपरिज्मावातोददातु ॥ नूरोदसीऽअभिष्टुते
वसिष्ठैर्ऋतावानोवरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छंतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कयूयंपात० ॥ ७ ॥ (७।३।८) प्रातर
ग्निप्रातरिंद्रहवामहेप्रातर्मित्रावरुणाप्रातरश्विना । प्रातर्भगपूषणं ब्रह्मणस्यतिप्रातः सोममुतरुद्रं हुवेम ॥ प्रातर्जितं भग
मुग्रं हुवेमवयंपूषमर्दितेयोर्विधृता । आध्रश्चिद्यमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यं भगं भक्षीत्याह ॥ भगप्रणेतर्भगसत्यराधो
भगेमांधियमुदवाददन्नः । भगप्रणोजनयगोभिरश्वैर्भगप्रनृभिर्नवंतः स्याम ॥ उतेदानीं भगवंतः स्यामोतप्रपित्वऽउत

(७।३।७) ओश्रुष्टिरितिसप्रचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (अत्राखिलाविश्वेदेवाः) । (७।३।८) प्रातरग्निमितिसप्रच
स्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोभगः आद्यायाअग्नीद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषन्नह्मणस्पतिरुद्रादेवताः अंत्यायावषा आद्याजगतीशेषास्त्रिष्टुभः ।

मध्येऽअह्ना । उतोदितामघवन्त्सूर्यस्यवयंदेवानां सुमतौ स्याम ॥ भगऽएवभगवांऽअस्तुदेवास्तेनवयंभगवंतः स्याम ।
तंत्वाभगसर्वऽइज्जोहवीतिसनोभगपुरऽएतामवेह⁺ ॥ समध्वरायोषसोनमंतदधिक्रावैवशुचयेपदाय । अर्वाचीनंव
सुविदंभग्नोरथमिवाश्वावाजिनऽआवहंतु ॥ अश्वावतीगोमतीर्नऽउषासोवीरवतीः सदर्मुच्छंतुभद्राः । घृतंदुहाना
विश्वतः प्रपीतायूयंपात० ॥ ८ ॥ (७।३।९) प्रब्रह्माणोऽअंगिरसोनक्षंतप्रक्रंदनुर्नभन्यस्यदेतु । प्रधेनवऽउदुप्रु
तोनवंतयुज्यातामर्द्रीऽअध्वरस्यपेशः ॥ सुगस्तेऽअग्नेसनवित्तोऽअध्वायुक्ष्वासुतेहरितोरोहितश्च । येवासन्नन्नरुषावी
रवाहोहुवेदेवानांजनिमानिसुतः⁺ ॥ समुवोयज्ञमहयन्नमोभिः प्रहोतामिन्द्रोरिरिचऽउपाके । यजस्वसुपूर्वणीकदेवा
नायज्ञियामरमतिवृत्त्याः ॥ यदावीरस्यरेवतोदुरोणेस्योन्शीरतिथिराचिकेतत् । सुप्रितोऽअग्निः सुधितोदमऽआ
सविशेदातिवार्यमियत्सै ॥ इमनोऽअग्नेऽअध्वरंजुषस्वमरुत्स्विद्रैयशसंकृधीनः । आनकाबर्हिः सदातामुषासोशंतामि
त्रावरुणायजेह⁺ ॥ एवाग्निंसहस्यं१वसिष्ठोरायस्कांमोविश्वफ्न्यस्यसौत् । इषरयिंप्रथद्वाजमस्मेयूयंपात० ॥ ९ ॥
(७।३।१०) प्रवोयज्ञेषुदेवयंतोऽअर्चन्द्यावानमोभिः पृथिवीऽइषधै । येषांब्रह्माण्यसमानिविप्राविश्वग्वियंतिवनि

(७।३।९) प्रब्रह्माणइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १ अग्निः १ देवाः १ अग्निः
३ एवं ६) । (७।३।१०) प्रवोयज्ञेष्वितिपंचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १ यज्ञः १

नोनशाखाः ॥ प्रयज्ञऽतुहेत्वोनससिरुधच्छध्वंसमनसोधृताचीः । स्तृणीतबर्हिर्ध्वरायसाधूर्ध्वाशोचीषिदेवयून्य
स्थुः ॥ आपुत्रासोनमातरंविभृत्राःसानौदेवासोबर्हिषःसदंतु । आविश्वाचीविद्व्यामनक्त्वग्नेमानोदेवतातामृध
स्कः ॥ तेसीपपंतजोषमायजत्राऽऽकृतस्यधाराःसुदुघादुहानाः । ज्येष्ठोऽअद्यमहऽआवसूनामार्गतनसमनसोवति
ष्ठ ॥ एवानोऽअग्नेविश्वादेशस्यत्वयावयंतहसावन्नास्काः । रायायुजासधमादोऽअरिष्टायुयंपात० ॥ १० ॥
(७।३।११) दधिकावःप्रथममश्विनोषसमग्निंसमिद्धंभगमृतयेहुवे । इंद्रविष्णुपूषणंब्रह्मणस्पतिमादित्यान्यावापृ
थिवीऽअपःस्वः* ॥ दधिकाभुनमसाबोधयंतऽउदीराणायज्ञमुपप्रयंतः । इळादेवीबर्हिषिसादयंतोश्विनाविप्रांसुहवा
हुवेम ॥ दधिकावाणंबुबुधानोऽअग्निमुपब्रुवऽउषसंसूर्यंगां । ब्रह्ममांश्चतोर्वरुणस्यबभ्रुतेविश्वास्मदुरितायावयंतु ॥
दधिकावांप्रथमोवाज्यवाग्नेरथानांभवतिप्रजानन् । संविदानऽउषसासूर्येणादित्येभिर्वसुभिर्गिरोभिः ॥ आनोदधि
काःपथ्यामनक्त्वृतस्यपंध्यामन्वेतवाऽऽ । शृणोतुनोदैव्यंशर्धोऽअग्निःशृण्वंतुविश्वेमहिषाऽअमूराः ॥ ११ ॥

विश्वेदेवाः २ अग्निः १ एवं ५) । (७।३।११) दधिकावइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोदधिका आद्यायादधिकाभ्युषो
ग्निभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यावापृथिव्यापस्मिष्टुवाद्याजगती ।

(७।३।१२) आदेवोयानुसवितासुरलौतरिक्षप्रावहमानोऽअश्वैः । हस्तेदधानोनर्यापुरुणिनिवेशयन्चप्रसुवन्चभूमं ॥
उदस्यबाहूशिथिरावहंताहिरण्ययादिवोऽअंतोऽअनष्टां । नूनंसोऽअस्यमहिमापनिष्टसूरश्चिदस्माऽअनुदादपस्यां+ ॥
सघानोदेवःसवितासहावासाविषद्वसुपतिर्वसुनि । विश्रयमाणोऽअमर्तिमुरुचीर्मर्तभोजनमधरासतेनः ॥ इमागेरः
सवितारंसुजिह्वपूर्णगभस्तिमीळतेसुपाणि । चित्रवयोबृहदस्मेदधातुयूयंपात० ॥ १२ ॥ (७।३।१३) इमारुद्राय
स्थिरधन्वनेगिरःक्षिप्रेषवेदेवायस्वधात्रे । अषाढायसहमानायवेधसेतिग्मायुधायभरताशृणोतुनः ॥ सहस्रयेणक्ष
म्यस्यजन्मनःसाम्राज्येनदिव्यस्यचेतति । अवन्नर्वतीरुपनोदुरश्चरानमीवोरुद्रजासुनोभव ॥ यातैद्विद्युदर्वसृष्टादिव
स्परिक्षमयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रतैस्वपिवातभेषजामानस्तोकेषुतनयेषुरीरिषः ॥ मानोवधीरुद्रमापरादा
मातैभूमप्रसितौहीळितस्य । आनोभजबर्हिषिजीवशंसैयूयंपात० ॥ १३ ॥ (७।३।१४) आपोयंवःप्रथमंदेवयंतऽ
इंद्रपानमूर्मिमकृष्वतेळः । तंवोवयंशुचिमरिप्रमद्यधृतप्रुषंधुमंतवनेम ॥ तमूर्मिमापोमधुमत्तमंवोनपादवत्वाशुहे
मा । यस्मिन्निद्रोवसुभिर्मादयातेतमस्यामदेवयंतोवोऽअद्य+ ॥ शतपवित्राःस्वधयामदंतीदेवीर्देवानामपियंतिपा

(७।३।१२) आदेवइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःसवितात्रिष्टुप् । (७।३।१३) इमारुद्रायेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रा
वरुणिर्वसिष्ठोरुद्रोजगत्यात्रिष्टुप् । (७।३।१४) आपोयंवइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठआपस्मिष्टुप् ।

यः । ताऽइंद्रस्यनमिनंतिमृतानिसिंधुभ्योहव्यंघृतवज्रहोत ॥ याःसूर्योर्दिग्भिर्गिरातानयाभ्यऽइंद्रोऽअरंदद्वातुमु
मि । तेसिंधवोवरिवोधातनानोयुर्यपात० ॥ १४ ॥ (७।३।१५) ऋभुक्षणोवाजामादयध्वमस्मेनरोमघवानःसुतस्य ।
आवोर्वाचःकृतवोनयातांविभ्वोरथंनर्यवर्तयंतु ॥ ऋभुर्ऋभुभिर्भिवःस्यामविभ्वोविभुभिःशर्वसाशवांसि । वाजोऽअ
स्माऽअवतुवार्जसाताविद्रेणयुजातरुषेमवृत्रं ॥ तेचिद्धिपूर्वीरभिसंतिशासाविश्वोऽअर्यऽउपूरतातिषन्वन् । इंद्रो
विभ्वोऽअभुक्षावाजोऽअर्यःशत्रोर्मिथ्याकृणवन्विनृग्णां ॥ नूदेवासोवरिवःकर्तनानोभूतनोविश्वेवसेसजोषाः । सम
स्मेऽइषंवसवोददीरन्ययंपात० ॥ १५ ॥ (७।३।१६) समुद्रज्येष्ठाःसलिलस्यमध्यात्पुनानायंत्यनिविशमानाः ।
इंद्रोयावज्जीवृषभोरदताऽआपोदेवीरिहमामवंतु ॥ याऽआपोदिव्याऽउतवास्रवतिस्वनित्रिमाऽउतवायाःस्वयंजाः ।
समुद्रार्थायाःशुचयःपावकास्ताऽआपो० ॥ यासुराज्जावरुणोयातिमध्येसत्यानृतेऽअवपश्यन्जनानां । मधुश्रुतःशुच
योयाःपावकास्ताऽआपो० ॥ यासुराज्जावरुणोयासुसोमोविश्वेदेवायासूर्जमदति । वैश्वानरोयास्वग्निःप्रविष्टस्ताऽ
आपो० ॥ १६ ॥ (७।३।१७) आमांभिर्त्रावरुणेहरक्षतंकुलाययद्विश्वयन्मानऽआगन् । अजक्रावर्दुदशीकंतिरो
(७।३।१५) ऋभुक्षणइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुपंत्यायाविश्वेदेवावा । (७।३।१६) समुद्रज्येष्ठाइतिचतुर्कचस्य
सूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप । (७।३।१७) आमामितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणावमिर्विश्वेदेवानद्यइति-

दधेमामापयेनरपसाविदत्सरुः ॥ यद्विजामन्परुषिवंदनंभुवदष्टीवंतौपरिकुल्फौचदेहत् । अग्निष्टच्छोचन्नपवाधता
मितोमामां० ॥ यच्छल्मलौभवतियन्नदीषुयदोषधीभ्यःपरिजायतेविषं । विश्वेदेवानिरितस्तत्सुवंतुमामां० ॥ याः
प्रवतोनिवतऽउद्धतऽउदन्वतीरनुदकाश्चयाः । ताऽअस्मभ्यंपयसापिन्वमानाःशिवादेवीरशिपदाभवंतुसर्वानद्योऽअ
शिमिदाभवंतु ॥ १७ ॥ (७।३।१८) आदित्यानामवसानूतनेनसक्षीमहिशर्मणाशंतमेन । अनागास्त्वेऽअदिति
त्वेतुरासऽइमंयज्ञंदधतुश्रोषमाणाः ॥ आदित्यासोऽअदितिर्मादयंतांमित्रोऽअर्यमावरुणोरजिष्ठाः । अस्माकंसंतुभुवं
नस्यगोपाःपिबंतुसोममवसेनोऽअद्य ॥ आदित्याविश्वेमरुतश्चविश्वेदेवाश्चविश्वेऽअभवश्चविश्वे । इंद्रोऽअग्निरि
नानुष्टुवानायुयंपात० ॥ १८ ॥ (७।३।१९) आदित्यासोऽअदितयःस्यामपूदेवत्रावसवोमर्त्यत्रा । सनेममित्रावरु
णासनंतोभवेमद्यावापृथिवीभवंतः ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोमामहंतशर्मतोकायतनयायगोपाः । मावोभुजेमान्यजातमे
नोमातर्कर्मवसवोयच्चयध्वे ॥ तुरण्यवोगिरसोनक्षतरत्नैदेवस्यसवितुरिर्यानाः । पिताचतन्नोमहान्यजन्नोविश्वेदे
वाःसमनसोजुषंत ॥ १९ ॥ (७।३।२०) प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिःसबाधऽईळेबृहतीयजत्रे । तेचिद्धिपूर्वैकव
क्रमेणदेवताजगत्यातिजगतीशकरीवा । (७।३।१८) आदित्यानामितिवृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप । (७।३।१९) आ
दित्यासइतिवृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठऋभवस्त्रिष्टुप । (७।३।२०) प्रद्यावेतिवृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोद्यावापृथिव्यौत्रिष्टुप ।

योगुणतः पुरोमहीदधिरे देवपुत्रे ॥ प्रपूर्वजे पितरानव्यसीभिर्गर्भिः कृणुध्वंसदनेऽकृतस्य । आनोद्यावापृथिवीदैव्येन
जनेन यातं महिवांवरूथं ॥ उतो हिवारक्षधेयानि संति पुरुषेणावापृथिवी सुदासे । अस्मेधत्तं यदसदस्कृधो युयुंषात ॥
॥ २० ॥ (७।३।२१) वास्तोष्पते प्रतिजानीह्यस्मान्त्स्वावेशोऽअमीवोभवानः । यच्चेद्देहप्रतितन्नो जुषस्व शनोभ
वद्विपदेशं चतुष्पदे ॥ वास्तोष्पते प्रतरणो नऽएधि गयस्फानो गोभिरश्वैर्भिरिदो । अजरा सस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्र
तिनो जुषस्व ॥ वास्तोष्पते शग्मयांसं सदा ते सक्षीमाहिरण्वया गा तु मत्स्य । पाहि क्षेमऽउत योगे वरं नो युयुंषात ॥ २१ ॥
(७।३।२२) अमीव हावास्तोष्पते विश्वा रूपाण्या विशन् । सखा सुशेवऽएधिनः ॥ यदर्जुनसारमेय दूतः पिशंगयच्छे
से । धीवभ्राजतऽऽकृष्टयऽऽपृच्छे वृषसंतो निषुस्वप ॥ स्तेनराय सारमेय तस्करं वा पुनः सर । स्तोतृनिद्रं स्य रायसि कि
मस्मान्दुच्छुनायसे ॥ त्वंसूकरस्य दर्दहितवददतु सूकरः । स्तोतृनिद्रं स्य रायसि किमस्मा ॥ सस्तु माता सस्तु पिता
सस्तु श्वासस्तु विश्वपतिः । सस्तु सर्वज्ञातयः सस्त्वयमभितोजनः ॥ यऽआस्तेयश्चरति यश्च पश्यति नोजनः । तेषां सं
हन्मोऽअक्षाणियथेदं हृम्यतथा ॥ सहस्रं शृगो वृषभोयः संमुद्रा दुदाचरत् । तेनासहस्येनावयं निजनांन्त्वापयामसि ॥

(७।३।२१) वास्तोष्पत इति वृक्षस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वास्तोष्पतिस्त्रिष्टुप् । (७।३।२२) अमीव हेत्यष्टस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि
र्वसिष्ठः आद्यावास्तोष्पतिः द्वितीयादिसप्तानां प्रस्वापिनी आद्यागायत्री ततस्तिष्ठ उपरिष्ठाद्ब्रह्मः अंत्याश्च तस्मिन्नुष्टुभः ।

प्रोष्ठेशया वद्वेशयानारीर्यास्तल्पशीवरी । स्त्रियोयाः पुण्यं गंधास्ताः सर्वाः स्वापयामसि ॥ २२ ॥ (॥ परिशिष्टं ॥
स्वप्नस्वप्नाधिकरणे सर्वनिष्वापयाजनं । आसूर्यमन्यान्स्वापयद्ब्रह्मजाप्रियादहं ॥ अजगरो नाम सर्पः सर्पिरविशोम
हान् । तस्मिन्निह सर्पः सुधितस्तेन त्वास्वापयामसि ॥ सर्पः सर्पोऽअजगरः सर्पिरविशोमहान् । तस्य सर्पोत्सिधवस्तस्य
गाधमंशीमहि ॥ कालिको नाम सर्पो नवनागसहस्रबलः । यमुनहृदे हसो जातोऽयो नारायणवाहनः ॥ यदि कालिकं दू
तस्य यदि काः कालिका द्रयात् । जन्मभूमि मति क्रांतो निर्विषो याति कालिकः ॥ आयाहीन्द्रपथि भिरीळिते भिर्यज्ञमिमं
नो भागधेयं जुषस्व । तृसां जहुर्मातुल्यस्येव योषा भागस्ते पैतृष्वसेयीव पामिव ॥ यशस्करं बलवंतं प्रभुत्वं तमेव राजाधिप
तिर्बभूव । संकीर्णनागाश्च पतिर्नराणां सुमंगल्यं सततं दीर्घमायुः ॥ कर्कोटको नाम सर्पो यो दृष्टीविषऽउच्यते । तस्य सर्प
स्य सर्पत्वं तस्मै सर्पनमोस्तुते ॥ १ ॥) (७।४।१) कईव्यक्ता नरः सनीळारुद्रस्य मर्याऽअधास्वत्वाः ॥ न किंहीं पांज
नं विवेदतेऽअंगविद्रेमिथोजनित्रं ॥ अभिस्वपूर्भिमिथो वपंतवा तस्वनसः श्येनाऽअस्पृधन् ॥ एतानि धीरो निण्याचि
केतपृश्निर्यदूधोमहीजभारं ॥ साविद्रसुवीरामरुद्धिरस्तु सनात्सहंती पुष्यं तीनृगं ॥ यामयेष्ठाः शुभाशोभिष्ठाः श्रिया
चतुर्थेनुवाके पंचदश सूक्तानि (७।४।१) कईव्यक्ता इति पंचविंशत्युच्यस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो मरुत्स्त्रिष्टुप् आद्या एकादश द्विपदा विरा-
जः । (अत्रांत्याया वैश्वदेवत्वं कश्चिन्मन्यते तन्मानाभावादुपेक्ष्यं) ।

संमिश्राऽओजोभिरुग्राः⁺ ॥ उग्रं^१ओजःस्थिराशवांस्यधामरुद्भिर्गुणस्तुविभान् ॥ शुभ्रोवःशुष्मःकुध्मीमनांसि
धुनिर्मुनिरिवशर्धस्यधृष्णोः⁺ ॥ सनैम्यस्मद्युयोतद्विद्युमावोदुर्मतिरिहप्रणङ्गः ॥ प्रियावोनामहवेतुराणामायत्तपन्म
रुतोवावशानाः⁺ ॥ २३ ॥ स्वायुधासऽइष्मिणःसुनिष्काऽउतस्वयंतन्वः^१शुभमानाः ॥ शुचीवोहव्यामरुतःशुची
नांभुचिहिनोम्यध्वरंशुचिभ्यः । ऋतेनसत्यमृतसापऽआयन्नुचिजन्मानःशुचयःपावकाः ॥ अंसेष्वामरुतःखादयो
वोवक्षःसुरुक्माऽउपशिश्रियाणाः । विविद्युतो नवृष्टिभीरुचानाऽअनुस्वधामायुधैर्यच्छमानाः ॥ प्रबुध्यावऽईरतेम
हांसिप्रनामानिप्रयज्यवस्तिरध्वं । सहस्रियंदभ्यंभागमेतंगृहमेधीयंमरुतोजुषध्वं ॥ यदिस्तुतस्यमरुतोऽअधीथेत्था
विप्रस्यवाजिनोहवीमन् । मधूरायःसुवीर्यस्यदातनूचिद्यमन्यऽआदभदरावा ॥ २४ ॥ अत्यासोनयेमरुतःस्वंचोयक्षदृशो
नशुभयंतमर्याः । तेहर्म्येष्टाःशिशवोनशुभ्रावत्सासोनप्रक्रीळिनःपयोधाः⁺ ॥ दशस्यंतोनोमरुतौमृळंतुवरिवस्यंतोरोदसी
सुमेकै । आरेगोहानहावधोवोऽअस्तुसुम्नेभिरस्मेवसवोनमध्वं ॥ आवोहोताजोहवीतिसत्तःसत्राचींरातिंमरुतोगृणा
नः । यऽईवतोवृषणोऽअस्तिगोपाःसोऽअद्वयावीहवतेवऽउक्थैः⁺ ॥ इमेतुरमरुतौरामयंतीमेसहःसहसऽआनमंति ।
इमेशंसंवनुष्यतोनिपातिगुरुद्वेषोऽअररुषेदधंति ॥ इमेरंध्रंचिन्मरुतौजुनंतिभूमिंचिद्यथावसवोजुषंत । अपंबाधध्वं
वृषणस्तमांसिधत्तविश्वंतनयंतोकमस्मे ॥ २५ ॥ मावोदात्रान्मरुतोनिरराममापश्चादध्मरथ्योविभागे । आनःस्पा

हैभजतनावसव्ये^३यदींसुजातंवृषणोवोऽअस्ति ॥ संयद्धनंतमन्युभिर्जनांसुःशूरायह्वीष्वोषधीषुविभु । अधस्मानोम
रुतोरुद्रियासखातारोभूतपृतनास्वर्यः⁺ ॥ भूरिचक्रमरुतःपित्र्याण्युक्थानियावःशस्यंतंपुराचित् । मरुद्भिरुग्रःपृत
नासुसाहामरुद्भिरित्सनितावाजमवी ॥ अस्मेवीरोमरुतःशुष्म्यस्तुजनानांयोऽअसुरोविधर्ता । अपोयेनसुक्षितयेतरे
माधुस्वमोकोऽअभिवःस्याम ॥ तन्नऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअग्निरापऽओषधीर्वनिनांजुषंत । शर्मन्त्याममरुतामुपस्थेयु
यंपात० ॥ २६ ॥ (७।४।२) मध्वीवोनाममारुतंयजत्राःप्रयज्ञेषुशर्वसामदंति । येरेजयंतिरोदसीचिदुर्वीपिन्वंत्युत्संयदया
सुरुग्राः⁺ ॥ निचेतारोहिमरुतोगुणंतैप्रणेतारोयजमानस्यमन्म । अस्माकमद्यविदधेषुवहिरावीतयेसदतपिप्रिया
णाः⁺ ॥ नैतावदन्येमरुतोयथेमेभ्राजैतेरुक्मैरायुधैस्तनूभिः । आरोदसीविश्वपिशःपिशानाःसमानमंज्यंचतेशुभे
कं⁺ ॥ ऋधक्सावोमरुतोद्विद्युदस्तुयद्वऽआगःपुरुषताकराम । मावस्तस्यामपिभूमायजत्राऽअस्मेवोऽअस्तुसुमतिश्च
निष्ठा ॥ कृतेचिदत्रमरुतौरणंतानवद्यासःशुचयःपावकाः । प्रणोवतसुमतिभिर्यजत्राःप्रवाजैभिस्तिरतपुण्यसेनः ॥
उतस्तुतासोमरुतोव्यंतुविश्वेभिर्नामभिर्नरोहवींषि । ददातनोऽअमृतस्यप्रजायैजिगृतरायःसूनृतामिधानि ॥
आस्तुतासोमरुतोविश्वेऽउतीऽअच्छासूरीन्त्सर्वताताजिगात । येनस्तमनाशतिनोवर्धयंतियूयंपात० ॥ २७ ॥

(७।४।२) मध्वोवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमरुतस्त्रिष्टुप् ।

(७।४।३) प्रसाकमुक्षेऽर्चतागुणाययोदैव्यस्यधास्तुर्विष्मान् । उत्तक्षोदंतिरोदसीमहित्वानक्षतेनाकंनिर्ऋतेरवं
शात्⁺ ॥ जनूश्चिद्वोमरुतस्त्वेण्येणभीमास्तुर्विमन्यवोयासः । प्रयेमहोभिरोजसोनसंतिविश्वोवोयामन्ययतेस्वह
क्⁺ ॥ बृहद्वयोमपर्वद्वोदधातजुजोषभिन्मरुतःसुष्टुतिर्नः । गतोनाध्वावितिरातिजंतुप्रणःस्पार्हाभिरुतिभिस्तिरेत ॥
युष्मोतोविप्रोमरुतःशतस्वीयुष्मोतोऽर्वासहुरिःसहस्री । युष्मोतःसुष्वाळुतहतिवृत्रप्रतद्वोऽस्तुधूतयोदेष्णं⁺ ॥
तांऽआरुद्रस्यमीहुषोविवासेकुविभ्रंसंतेमरुतःपुनर्नः । यत्सस्वर्ताजिहीळिरेयदाविरवतदेनऽईमहेतुराणां ॥ प्रसावां
चिसुष्टुतिर्मघोनामिदंसूक्तंमरुतोऽजुषंत । आराशिद्वेषौवृषणोयुयोतयूयंपात० ॥ २८ ॥ (७।४।४) यंत्रायध्वऽ
इदमिदं देवांसोयंचनयथ । तस्माऽअग्नेवरुणमित्रार्थमन्मरुतःशर्मयच्छत ॥ युष्माकं देवाऽअवसाहनिप्रियऽईजान
स्तरतिद्विषः । प्रसक्षयंतिरतेविमहीरिषोयोवोवरायदाशति ॥ नहिवंश्चरमंचनवसिष्ठःपरिमंसते । अस्माकमद्यमरु
तःसुतेसचाविश्वेपिबतकामिनः ॥ नहिवंऽऊतिःपृतनासुमर्धतियस्माऽअराध्वनरः । अभिवऽआवर्त्सुमतिर्नवीयसी
तूर्ययातपिपीषवः ॥ ओषुषृष्विराधसोयातनांधांसिपीतये । इमावोहव्यामरुतोररेहिकमोष्वन्यत्रगंतन ॥ आच

(७।४।३) प्रसाकमुक्षेऽर्चतागुणाययोदैव्यस्यधास्तुर्विष्मान् । (७।४।४) यंत्रायध्वऽइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणवसि
ष्ठोमरुतोऽयायारुद्रः आद्यातृतीयापंचम्योवृहत्यःद्वितीयाचतुर्थीषष्ठ्यःसतोवृहत्यःसप्तम्यष्टम्यौत्रिष्टुभौनवम्याद्यास्तिस्रोगायत्र्योऽयानुष्टुप् ।

नोबर्हिःसदंताविताचनःस्पार्हाणिदातवेवसु । अस्त्रेधंतोमरुतःसोम्येमधौस्वाहेहमादयाध्वै ॥ २९ ॥ सस्वश्चिद्वित
न्वःशुभमानाऽआहंसासोनीलपृष्ठाऽअपसन् । विश्वंशर्धोऽअभितोमानिषेदनरोनरुण्वाःसर्वनेमदंतः ॥ योनोमरुतो
ऽअभिर्दुर्हणायुस्तिरश्चित्तानिवसवोजिघांसति । द्रुहःपाशान्प्रतिसमुचीष्टतपिष्ठेनहन्मनाहंतनातं⁺ ॥ सांतपनाऽइ
दंहुविर्मरुतस्तज्जुष्टन । युष्माकोतीरिशादसः ॥ गृहमेधासऽआगतमरुतोमापभूतन । युष्माकोतीसुंदानवः ॥
इहेहवःस्वतवसःकवयःसूर्यत्वचः । यज्ञमरुतऽआवृणे ॥ त्र्यंबकंयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिववधनान्मृ
त्योमुक्षीयमामृतात् ॥ ३० ॥ इतिपंचमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

षट्त्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि २४ ऋचः १५६ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदे. १७ [भे. प. विश्वेभ्योदेवेभ्यः. ३ इंद्रायमभ्या.
रुद्राय. नदीभ्य. मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. विष्णुमरुद्भ्य. ऋभुभ्य. २ इंद्राय. ६] सवित्र. ६ वाजिभ्य. २ विश्वेभ्योदे. १४ [भे. प. विश्वेभ्योदे.
वायुपूषभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. १२] अग्नीदमित्रावरुणाभिभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रेभ्य. भगाये. ५ उपसइ. विश्वेभ्योदे. ११ [भे. प.
अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. यज्ञाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ अग्नय. दधिक्षाभ्युषोभिभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्ययावापृथिव्य
भ्यः.] दधिक्षापिदं. ४ सवित्र. ४ रुद्राय. ४ अद्भ्य. ४ ऋभुभ्य. ४ अद्भ्य. ४ मित्रावरुणाभ्या. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. नदीभ्य. आदि-
त्येभ्य. ६ यावापृथिवीभ्या. ३ वास्तोष्पतय. ४ प्रस्वापिन्या. ७ मरुद्भ्य. ४९ रुद्राय. ॥ इतिपंचमेचतुर्थः ॥

यदद्यमैत्रावरुणतुवैसौर्याद्योद्वाससोत्सूर्यः षळाद्यास्तिष्ठः सौर्ये उद्वेतीति चार्धपंचमादिविपंचप्रतिवां प्रमित्रयोरे
कोनागायत्रं दशम्यादयस्त्रयः प्रगाथाः पुरं उष्णिक् तु र्ध्याद्यादशादित्यास्तिष्ठः सौर्यः प्रतिवां दशाश्विनं तु तदा शु
भ्रानवसप्ताद्याविराजआवां रथोष्टावा विश्ववाराः सप्तापस्वसुः षळागोमतापंचातारिष्मेमाउवां षट् प्रागाथं व्यु
षा अष्टाउषस्यं तु वा उदुससोपोरुरुचे षट् प्रतिपंच व्युषाः प्रतितृचं ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (७।४।५) यदद्यसूर्यब्रवोनागाऽउद्यन्मित्रायवरुणायसत्यं । वयंदैवत्रादितेस्यामतवंप्रियासो
ऽअर्यमन्गुणंतः ॥ एषः स्यमित्रावरुणानृचक्षाऽउभेऽउदेति सूर्योऽअभिज्मन् । विश्वस्यस्थातुर्जगतश्च गोपाऽऋजुमतेषु
वृजिनाचपश्यन् ॥ अयुक्तसप्तहरितः सधस्याद्याऽईवहंति सूर्ये घृताचीः । धामानिमित्रावरुणायुवाकुः संययूथेवज
निमानिचष्टे ॥ उद्धांपृक्षासोमधुमंतोऽअस्थुरासूर्योऽअरुहच्छुक्रमर्णः । यस्माऽआदित्याऽअध्वनोरदंति मित्रोऽअर्य
मावरुणः सजोषाः ॥ इमेचेतारोऽअनृतस्यभूरेर्मित्रोऽअर्यमावरुणोहिसंति । इमऽऋतस्येवावृधुर्दुरोणेश्ममासः पु
त्राऽअदितेरदग्धाः ॥ इमेमित्रोवरुणोदूढभासोचेतसंचिच्चितयंतिदक्षैः । अपि क्रतुं सुचेतसंवतंतस्तिरश्चिदंहः सुपथा
नयंति ॥ १ ॥ इमेदिवोऽअनिमिषापृथिव्याश्चिकित्वांसोऽअचेतसंनयंति । प्रब्राजेचिन्नद्योगाधर्मस्तिपारंनोऽअ

(७।४।५) यदद्येति द्वादशसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणावाद्यायाः सूर्यस्त्रिष्टुप् ।

स्यविष्पितस्यर्षन् ॥ युद्धोपावददितिः शर्मभद्रं मित्रोयच्छतिवरुणः सुदासे । तस्मिन्नातो कंतनयंदधानामाकर्मदेवहे
ळनंतुरासः ॥ अववेदिहोत्राभिर्यजेतरिपः काश्चिद्वरुणधुतः सः । परिद्वेषोभिर्यमावृणक्तूरुसुदासे वृषणाऽउलोकं⁺ ॥
सस्वश्चिद्विसमृतिस्त्वेष्ट्येषामपीच्येन सहसासहते । युष्मद्भियावृषणोरेजमानादक्षस्यचिन्महिनामूळतानः ॥ धोब्रह्म
णे सुमतिमायजातिवाजस्यसातौ परमस्यरायः । सीक्षतमन्युमघवानोऽअर्यऽउरुक्षयायचक्रिरे सुधातु ॥ इयंदैवपुरोहि
तिर्युवभ्यायज्ञेषुमित्रावरुणावकारि । विश्वानिदुर्गापि पृतंतिरोनौयुयंपात ॥ २ ॥ (७।४।६) उद्धांचधुर्वरुणसु
प्रतीकंदेवयोरैति सूर्यस्ततन्वान् । अभियोविश्वामुर्वनानिचष्टे समन्युमत्येष्वार्चिकेत ॥ प्रवांसमित्रावरुणावृतावावि
प्रोमन्मानिदीर्घश्रुर्दियति । यस्यब्रह्माणिसुक्रतूऽअवायऽआयत्कत्वानशरदः पृणैथे ॥ प्रोरोमित्रावरुणापृथिव्याः प्र
दिवऽऋषवाद्बृहत्सुदानू । स्पशोदधाथेऽओषधीषुविश्वध्वग्यतोऽअनिमिषुरक्षमाणा ॥ शंसांमित्रस्यवरुणस्यधाम
शुष्मोरोदसीबद्धधेमहित्वा । अयन्मासाऽअर्यज्वनामवीराः प्रयज्ञमन्मावृजनंतिराते ॥ अमूराविश्वामृषणाविमावां
नयासुचित्रंददंशेनयक्षं । द्रुहः सचंतेऽअनृताजनानानवां निण्यान्यचितेऽअभूवन् ॥ समुवांयज्ञमहयंनमोभिर्हुवेवां

(७।४।६) उद्धांचक्षुरितिसप्तसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

मित्रावरुणासबाधः । प्रवांमन्मान्यचसेनवानिकृतानिब्रह्मजुजुषभिमानि ॥ इयंदेवपुरोहिति० ॥ ३ ॥ (७।४।७)
 उत्सूर्योबृहदूर्ध्वश्रेत्पुरुविश्वजनिममानुषाणां । समोदिवदहशरोचमानः कृत्वाकृतः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् ॥ ससूर्य
 प्रतिपुरोन्ऽउद्गाऽएभिः स्तोमैभिरेतशेभिरेवैः । प्रनोमित्रायवरुणायवोचोनागसोऽअर्यम्णेऽअग्रयेच ॥ विनः सहस्रं
 शुरुधोरदंतुतावानोवरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छंतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कमानः कामैपूपुरंतुस्तवानाः ॥ द्यावाभूमीऽअ
 दितेत्रासीथानोयेवांजजुः सुजनिमानऽअश्वे । माहेळेभूमवरुणस्यवायोर्मामित्रस्थप्रियतमस्यनृणां ॥ प्रबाहवासिसुतंजी
 वसेनऽआनोगव्यूतिमुक्षतंघृतनं । आनोजनैश्रवयतंयुवानाश्रुतंमैमित्रावरुणाहवेमा ॥ नूमित्रोवरुणोऽअर्यमानस्तमने
 तोकायवर्षिबोधंतु । सुगानोविश्वसुपथानिसंतुयूयंपात० ॥ ४ ॥ (७।४।८) उद्वैतिसुभगोविश्वचक्षाः साधारणः सूर्योमा
 नुषाणां । चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्यदेवश्चर्मवयः समविव्यक्तमांसि ॥ उद्वैतिप्रसवीताजनानामहान्केतुरर्णवः सूर्यस्य । समानं
 चक्रंपर्याविवृत्सन्त्यदेतशोवहतिधूर्षुयुक्तः । विश्वजमानऽअपसांमुपस्थाद्वैभैरुदेत्यनुमद्यमानः । एषमैदेवः सविताच
 च्छंदयः समानंनप्रमिनातिधाम ॥ दिवोरुक्मऽउरुचक्षाऽउदेतिदूरेऽअर्थस्तरणिभ्राजमानः । नूनंजनाः सूर्येणप्रसृताऽ

(७।४।७) उत्सूर्यइतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽआद्यानांतिस्मृणांसूर्यस्ततस्तिस्मृणामित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।४।८) उद्वैती
 तिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽआद्यानांसार्धचतस्मृणांसूर्यस्ततोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

अयन्नर्थानिकृणवन्नपांसि ॥ यत्राचक्रुर्मृतागातुमस्यैश्वर्येनोदीयन्नन्वेतिपाथः । प्रतिवांसूरऽउदितेविधेमनमोभि
 मित्रावरुणोतह्व्यैः ॥ नूमित्रोवरुणो० ॥ ५ ॥ (७।४।९) दिविक्षयंतारजसः पृथिव्यांप्रवाधृतस्यनिर्णिजोददीर
 न । हव्यंनोमित्रोऽअर्यमासुजातोराजासुक्षत्रोवरुणोजुषंत ॥ आराजानामहऽअतस्यगोपासिंधुपतीक्षत्रियायातमर्वाक् ।
 इळानोमित्रावरुणोतवृष्टिमवदिवऽइन्वतंजीरदानू ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोदेवोऽअर्यः प्रसाधिष्ठेभिः पृथिभिर्नयंतु । ब्रवद्य
 थानऽआदुरिः सुदासऽइषामदेमसहदेवगोपाः ॥ योवांगर्तमनसातक्षदेतमूर्ध्वाधीतिकृणवद्भारयच्च । उक्षेथां
 मित्रावरुणाधृतेतारजानासुक्षितीस्तर्पयेथां ॥ एषः स्तोमोवरुणमित्रतुभ्यंसोमः शुक्रो नवायवेयामि । अविष्टंधियोजि
 गृतपुरंधीर्युयंपात० ॥ ६ ॥ (७।४।१०) प्रतिवांसूरऽउदितेसूक्तैर्मित्रंहवेवरुणंपूतदक्षं । ययोरसूर्योमक्षितंज्येष्ठंवि
 श्वस्ययामन्नाचिताजिगृह्णु ॥ ताहिदेवानामसुरातावर्षातानः क्षितीः करतमूर्जयंतीः । अश्याममित्रावरुणावयंवाद्या
 वाच्यत्रपीपयन्नहाच ॥ ताभूरिपाशावनृतस्यसेतूदुरत्येतूरिपवेमर्त्याय । ऋतस्यमित्रावरुणापथावामपोननावादुरिता
 तरंम ॥ आनोमित्रावरुणाहव्यजुष्टिधृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिळाभिः । प्रतिवामत्रव्रमाजनायपृणीतमुद्गोदिव्यस्यचारोः ॥

(७।४।९) दिविक्षयंतेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।४।१०) प्रतिवामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरु
 णिर्वसिष्ठोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

एषःस्तोमो ॥ ७ ॥ (७।४।११) प्रमित्रयोर्वरुणयोःस्तोमोऽनुशुभ्यः । नमस्वान्तुविजातयोः ॥ याधारग्रंतदेवाः
सुदक्षादक्षपितरा । असुर्यायप्रमहसा ॥ तानःस्तिपातनूपावरुणजरिदृणां । मित्रसाधयंतंधियः ॥ यदद्यसूरऽउदि
तेनागामित्रोऽअर्यमा । सुवार्तिसविताभगः ॥ सुप्रावीरस्तुसक्षयःप्रनुयामन्सुदानवः । येनोऽअंहोतिपिप्रति ॥ ८ ॥
उतस्वराजोऽअदितिरदब्धस्यप्रतस्यये । महोराजानऽईशते ॥ प्रतिवांसूरऽउदितेमित्रंगृणीषेवरुणं । अर्यमणरिशा
दसं ॥ रायाहिरण्ययामतिरियमवृकायशवसे । इयंविप्रामेधसातये ॥ तस्यामदेववरुणतेमित्रसूरिभिःसह । इषंस्व
श्रधीमहि ॥ बहवःसूरचक्षसोग्निजिह्वाऽऋतावृधः । त्रीणियेयेमुर्विदधानिधीतिभिर्विश्वानिपरिभूतिभिः ॥ ९ ॥
वियेदधुःशरदमासमादह्यज्ञमकुंचाहचं । अनाप्यवरुणोमित्रोऽअर्यमाक्षत्रराजानऽआशत ॥ तद्वोऽअद्यमनामहे
सूक्तैःसूरऽउदिते । यदोहतेवरुणोमित्रोऽअर्यमायूयमृतस्यरथ्यः ॥ ऋतावानऽऋतजाताऽऋतावृधोघोरासोऽअनृ
तद्विषः । तेषांवःसुप्तेसुच्छदिष्टमेनरःस्यामयेचसूरयः ॥ उदुत्यहर्शतंवपुर्दिवऽएतिप्रतिहरे । यदीमाशुर्वहतिदेवऽ
एतशोविश्वस्मैचक्षसेऽअरं ॥ शीर्ष्णःशीर्ष्णोऽजगतस्तस्थुषस्पतिसमयाविश्वमारजः । सप्तस्वसारःसुवितायसूर्यवहं

(७।४।११) प्रमित्रयोरित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोमित्रावरुणौचतुर्थ्यादिदशानामादित्यःचतुर्दश्यादितिसृणां
सूर्योऽगायत्रीदशमीद्वादशीचतुर्दश्योबृहत्यःएकादशीत्रयोदशीपंचदश्यःसतोबृहत्यःषोडशीपुरउष्णिक् ।

तिहरितोरथे ॥ १० ॥ तच्चक्षुर्देवहितंशुक्रमुच्चरत् । पश्येमशरदःशतंजीवेमशरदःशतं ॥ काव्येभिरदाभ्यायां
तंवरुणद्युमत । मित्रश्चसोमपीतये ॥ दिवोधामभिर्वरुणमित्रश्चायातमद्बुहा । पिबतंसोममातुजी ॥ आयातंमि
त्रावरुणाजुषाणावाहुतिनरा । पातंसोममृतावृधा ॥ ११ ॥ (७।४।१२) प्रतिवारंरथंनृपतीजरध्यैहविर्मतामनं
सायज्ञियेन । योवांदुतोनाधिष्ण्यावजीगरच्छासूनुर्नपितराविवक्त्रि ॥ अशोच्यग्निःसमिधानोऽअस्मेऽउपोऽअहश्च
न्तमसश्चिदंताः । अचेतिकेतुरुषसःपुरस्ताच्छ्रियेदिवोदुहितुर्जायमानः ॥ अभिवांनूनमश्विनासुहोतास्तोमैःसिषक्ति
नासत्याविवक्त्रान् । पूर्वाभिर्यातंपथ्याभिरर्वाक्स्वर्विदावसुमतारथेन ॥ अवोवांनूनमश्विनायुवाकुर्हुवेयद्वांसुतेमाध्वी
वसूयुः । आवांवहंतुस्थविरासोऽअश्वाःपिबाधोऽअस्मेसुषुतामधूनि ॥ प्राचीमुदेवाश्विनाधियंमेमृधांसातयंकृतंवसू
युं । विश्वाऽअविष्टंवाजऽआपुरंधीस्तानःशक्तंशचीपतीशचीभिः ॥ १२ ॥ अविष्टंधीष्वश्विनानऽआसुप्रजावद्रेतोऽ
अहयंनोऽअस्तु । आवांतोकेतनयेतूतुजानाःसुरक्षांसोदेववीर्तिंगमेम ॥ एषस्यवांपूर्वगत्वैवसरुयेनिधिर्हितोमाध्वी
रातोऽअस्मे । अहंळतामनसायातमर्वागश्नंताहव्यमानुषीषुविधुः ॥ एकस्मिन्योगेभुरणासमानेपरिवांससस्रवतोर
थोगात् । नवायंतिसुभ्योदेवयुक्तायेवांधूषुतरणयोवहति ॥ असश्चतामघवन्नोहिभूतंयेरायामघदेयंजुनंति । प्रयेवं

(७।४।१२) प्रतिवामितिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणर्वसिष्ठोमित्रोऽश्विनौत्रिष्टुप् ।

धुंसूनुताभिस्तिरतेगव्यापृंचतोऽअभ्यामघानि ॥ नूमेहवमाशृणुतयुवानायासिष्टंतिरंश्विनाविरावत् । धत्तरत्नानि
जरतंचसुरीन्युयंपात० ॥ १३ ॥ (७।४।१३) आशुभ्रायातमश्विनास्वश्वगिरोदस्त्राजुषाणायुवाकोः । हव्यानि
चप्रतिभृतावीतनः ॥ प्रवामंधासिमघान्यस्थुररंगंतहविषोवीतयेमे । तिरोऽअयोहवनानिश्रुतनः ॥ प्रवारथोमनो
जवाऽइयतिरिरोरजास्यश्विनाशतोतिः । अस्मभ्यसूर्यावसुऽइयानः⁺ ॥ अयंहयद्वादेव्याऽउऽअद्रिरूध्वोविवक्ति
सोमसुद्युवभ्या । आवल्गूविप्रोववृतीतहव्यैः⁺ ॥ चित्रंहयद्वाभोजनंन्वस्तिन्यत्रयेमहिष्वतंयुयोतं । योवामोमानंद
धतेप्रियःसन्⁺ ॥ १४ ॥ उतत्यद्वाजुरतेऽअश्विनाभूच्यवानायप्रतीत्यहविदे । अधियद्वर्षऽइतऽऊतिधृत्थः⁺ ॥ उत
त्यंभुज्युमश्विनासखायोमध्यैजहुदुरेवासःसमुद्रे । निरीपषदरावाययुवाकुः ॥ वृकायचिजसमानायशक्तमुतश्रुतं
शयवेह्यमाना । यावद्वयामपिन्वतमपोनस्तथैचिच्छत्त्यश्विनाशचीभिः ॥ एषस्थकारुर्जरतेसूक्तैरग्रैबुधानऽउषसां
सुमन्मा । इषातंवर्धद्वयापयोभिर्युयंपात० ॥ १५ ॥ (७।४।१४) आवारंथोरोदसीबद्धधानोहिरण्ययोवृषभि
र्यात्वश्वैः । धृतवर्तनिःपविर्भीरुचानऽइषावोहानपतिर्वाजिनीवान् ॥ सपंप्रथानोऽअभिपंचभूमात्रिवंधुरोमनसाया

(७।४।१३) आशुभ्रेतिनवर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽश्विनौत्रिष्टुप् आद्याःसप्तविराजः । (७।४।१४) आवारंथइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्य
मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽश्विनौत्रिष्टुप् ।

तुयुक्तः । विशोयेनगच्छथोदेवयंतीःकुत्राचिद्याममश्विनादधाना ॥ स्वश्वायशसायातमर्वागदस्त्रानिधिमधुमंतंपिबा
थः । विवारंथोवध्वाइयादमानोतान्दिवोबाधतेवर्तनिभ्यां ॥ युवोःश्रियंपरियोषावृणीतसूरोदहितापरितकम्यायां ।
यदेवयंतमवधःशचीभिःपरिग्रंसमोमनावांवयौगात् ॥ योहस्यवारंथिरावस्तऽउस्त्रारथोयुजानःपरियातिवर्तिः । ते
ननःशंयोरुषसोव्युष्टौन्यश्विनावहतंयज्ञेऽअस्मिन् ॥ नरागौरेवविद्युतंतृषाणास्माकमद्यसवनोपयातं । पुरुत्राहिवांम
तिभिर्हवैतेमावामन्येनियमन्देवयंतः ॥ युवंभुज्युमवविद्धंसमुद्रऽउदूहथुरणंसोऽअस्मिधानैः । पतत्रिभिरश्रमैरव्य
थिभिर्दुसनाभिरश्विनापारयता ॥ नूमेहवमाशृणुतयुवानायासिष्टंतिरंश्विनाविरावत् । धत्तरत्नानिजरतंचसुरी
न्युयंपात० ॥ १६ ॥ (७।४।१५) आविश्ववाराश्विनागतनःप्रतत्स्थानमवाचिवांपृथिव्यां । अश्वोनवाजीशुनपृ
ष्ठोऽअस्थादायत्सेदथुर्धुवसेनयोनिं ॥ सिषक्तिसावांसुमतिश्चनिष्ठातापिघमोमनुषोदुरोणे । योवांसमुद्रान्त्सरितःपि
पत्येतंवाचिभ्रसुयुजायुजानः⁺ ॥ यानिस्थानान्यश्विनादधार्थेदिवोयद्दीप्त्वोषधीषुविक्षु । निपर्वतस्यमूर्धनिसदंतेषं
जनायदाशुषेवहता ॥ चनिष्टंदेवाऽओषधीष्वस्यद्योग्याऽअश्ववैधेऽऋषीणां । पुरुणिरत्नादधतौन्यस्मेऽअनुपूर्वा
णिचख्यथुर्युगानि ॥ शुश्रुवांसाचिदश्विनापुरुष्यभिब्रह्माणिचक्षाथेऽऋषीणां । प्रतिप्रयातंवरमाजनायास्मेवामस्तु

(७।४।१५) आविश्ववारेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोऽश्विनौत्रिष्टुप् ।

सुमतिश्च निष्ठा ॥ योवायज्ञोनासत्याहविष्मान्कृतब्रह्मासमर्थोऽभवाति । उपप्रयातं वरमावसिष्ठमिमा ब्रह्माण्युच्यंते
युवभ्यां ॥ इयं मनीषाऽइयमश्विनागीरिमांसुवृक्किं वृषणा जुषेथां । इमा ब्रह्माणि युवयून्यग्मन्ययंपात ॥ १७ ॥
(७।५।१) अपस्वसुरुषसो न गिंहीते रिणक्तिं कृष्णीरुषाय पंथां । अश्वामघागो मघावां हुवे मदिवानक्तं शरुमस्मद्युयोतं ॥
उपायातं दाशुषेमर्त्या यरथेन वाममश्विनावहता । युयुतमस्मदनिराममीवां दिवानक्तं माध्वीत्रासीथानः ॥ आवारथं
मवमस्यां व्युष्टौ सुस्नायवो वृषणो वर्तयंतु । स्यूर्मगभस्तिमृतयुग्मिरश्वैराश्विनावसुमंतं वहेथां ॥ योवारथो नृपतीऽअस्ति
वोह्वात्रिवंधुरो वसुमांऽउस्रया मा । आनंऽएनानासत्यो पयातमभियद्वां विश्वफ्योजिगाति ॥ युवंच्यवानं जरसो मुमुक्तं
निपेदवऽऊहधुराशुमश्वं । निरंहसस्तमसः स्पर्तमत्रिनिजाहुषं शिथिरेधातमंतः ॥ इयं मनीषा ॥ १८ ॥ (७।५।२)
आगो मंतानासत्यारथेनाश्वान्वावतापुरश्चंद्रेणयातं । अभिवां विश्वानियुतः सचंते स्पर्हयाश्रियातन्वाशुभाना ॥ आनो
देवेभिरुपयातमर्वाक्सजोषसानासत्यारथेन । युवोर्हिनः सख्यापित्र्याणिसमानो बंधुरुततस्य वित्तं ॥ उदुस्तो मांसोऽ
अश्विनोरबुध्नजामिब्रह्माण्युषसश्च देवीः । आविवासन्नो दसीधिष्ये मेऽअच्छाविप्रो नासत्याविवक्ति ॥ विचेदुच्छंत्यश्वि
नाऽउषासः प्रवां ब्रह्माणिकारवो भरंते । ऊर्ध्वभानुं सविता देवोऽअश्रेद्बृहद्ग्रयः समिधा जरंते ॥ आपश्चातान्नासत्यापु
(७।५।१) अपस्वसुरितिषट्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् । (७।५।२) आगो मतेति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठोऽश्विनौ

रस्तादाश्विनायातमधरादुदकात् । आविश्वतः पांचजन्येन रायायुयंपात ॥ १९ ॥ (७।५।३) अतारिष्मत्तमस
स्परामस्य प्रतिस्तोमं देवयंतो दधानाः । पुरुदंसा पुरुतमापुराजामर्त्या हवतेऽअश्विनागीः ॥ न्युप्रियो मनुषः सादिहो
तानासत्याथो यजते वंदते च । अश्रीतं मध्वोऽअश्विनाऽउपाकऽआवां वोचे विदधेऽषु प्रयस्वान् ॥ अहेमयज्ञं पथामुराणाऽ
इमांसुवृक्किं वृषणा जुषेथां । श्रुष्टीवैवप्रेषितो वामबोधिप्रतिस्तोमैर्जरमाणो वसिष्ठः ॥ उपत्यावह्नीं गमतो विशैनोरक्षोह
णासंभृता वीळुपाणी । समंधास्यग्मतमत्सराणि मानोमर्धिष्टमागतं शिवेन ॥ आपश्चातान्नासत्या ॥ २० ॥ (७।५।४)
इमाऽउवां दिविष्टयऽउस्राहवतेऽअश्विना । अयं वामह्वे वसे शचीवसू विशं विशं हि गच्छथः ॥ युवंचित्रंदं दधुर्भोजनं नरा
चोदैथांसूनुतावते । अर्वाग्रथं समनसानियच्छतं पिबतं सोम्यं मधु ॥ आयातमुपभूषतं मध्वः पिबतमश्विना । दुग्धं पयो
वृषणा जेन्यावसूमानोमर्धिष्टमागतं ॥ अश्वोसो ये वामुपंदाशुषो गृह्युवां दीर्यंति बिभ्रंतः । मधूयुभिर्नराहयेभिरश्वि
ना देवायातमस्मयू ॥ अधाहयंतोऽअश्विना पृक्षः सचंत सरयः । तार्यंसतो मघवन्न्यो ध्रुवं यशश्छर्दिस्मभ्यं नासत्या ॥
प्रयेयुरवृकांसोरथाऽइवनृपातारोजनानां । उतस्वेन शर्वसाशूशुवुर्नरऽउतक्षियंति सुक्षितिं ॥ २१ ॥ (७।५।५) व्युषा
त्रिष्टुप् । (७।५।३) अतारिष्मेति पंचर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् । (७।५।४) इमा उवाभितिषट्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणि-
वसिष्ठोऽश्विनौ बृहती द्वितीया चतुर्थी षष्ठ्यः सतो बृहत्यः । (७।५।५) व्युषा आवइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिवसिष्ठ उषा क्षिष्टुप् ।

ऽआवोदिविजाऽऋतेनाविष्कृण्वानामहिमानमागात् । अपद्रुहस्तमऽआवरजुष्टमंगिरस्तमापथ्याऽअजीगः ॥ महे
नोऽअद्यसुवितायबोधुषोमहेसौभगायप्रयंधि । चित्ररयियशसंधेह्यस्मेदेविमतेषुमानुषिश्रवस्युं⁺ ॥ एतेत्येभान
वोदर्शतायाश्चित्राऽउषसोऽअमृतासऽआगुः । जनयंतोदैव्यानिब्रतान्यापुणंतोऽअंतरिक्षाव्यस्थुः ॥ एषास्यार्युजाना
पराकात्यंचक्षितीःपरिसद्योजिगाति । अभिपश्यंतीवयुनाजनानांदिवोदुहिताभुवनस्यपत्नी ॥ वाजिनीवतीसूर्यस्ययो
षाचित्रामधारायऽईशेवसूनां । ऋषिष्टुताजरयंतीमघोन्युषाऽउच्छतिवाङ्मिर्गुणानां⁺ ॥ प्रतिद्युतानामरूपासोऽअ
श्वाश्चित्राऽअहश्चक्षुषसंवहंतः । यातिशुभ्राविश्वपिशारथेनदधातिरत्नविधतेजनाय ॥ सत्यासत्येभिर्महतीमहद्भिर्दे
वीदेवेभिर्भयजतायजत्रैः । रुजदृहानिदददुस्त्रियाणांप्रतिगावऽउषसैवावशंत ॥ नूनोगोमह्नीरवद्देहिरत्नमुषोऽअश्वाव
त्पुरुभोजोऽअस्मे । मानोबर्हिःपुरुषतानिदेकर्युयंपात० ॥ २२ ॥ (७।५।६) उदुज्योतिरिमृताविश्वजन्यंविश्वानरः
सवितादेवोऽअश्रेत् । ऋत्वादेवानामजनिष्टक्षुराविरकभुवनंविश्वमुषाः⁺ ॥ प्रमेपंधादेवयानाऽअहश्चर्मधेतोवसु
भिरिष्कृतासः । अभूदुकेतुरुषसःपुरस्तात्प्रतीच्यागादधिहभ्येभ्यः ॥ तानीदहानिबहुलान्यासन्प्राचीनमुदितासू
र्यस्य । यतःपरिजारऽइवाचरंत्युषोददृक्षेनपुनर्यतीव ॥ तऽइहेवानांसधमादऽआसन्नतावानःकवयःपूर्व्यासः । गृहं

(७।५।६) उदुज्योतिरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

ज्योतिःपितरोऽअन्वविंदन्सत्यमैत्राऽअजनयन्नृषासं ॥ समानऽउर्वेऽअधिसंगतासःसंजानतेनयंतंतेमिथस्ते । तेदेवा
नानमिनंतिब्रतान्यमर्धेतोवसुभिर्यादमानाः ॥ प्रतित्वास्तोमैरीळतेवसिष्ठाऽउषर्बुधःसुभगेतुष्टुवांसः । गवानेत्रीवाजं
पत्नीनऽउच्छोषःसुजातेप्रथमार्जरस्व ॥ एषानेत्रीरार्धसःसूनृतानामुषाऽउच्छंतीरिभ्यतेवसिष्ठैः । दीर्घश्रुतैरयिमस्मे
दधानायुयंपात० ॥ २३ ॥ (७।५।७) उपोरुरुचेयुवतिर्नयोषाविश्वंजीवंप्रसुवतीचरायै । अभूदग्निःसमिधेमानु
षाणामकज्योतिर्बाधमानातमांसि ॥ विश्वंप्रतीचीसप्रथाऽउदस्याद्रुशद्वासोबिभ्रतीशुक्रमंश्वैत् । हिरण्यवर्णासुहृशी
कसंहृग्गवांमातानेत्र्यहामरोचि ॥ देवानांचक्षुःसुभगावहंतीश्वेतंनयंतीसुहृशीकमश्वं । उषाऽअदशिर्दिमभिर्व्यंका
चित्रामध्याविश्वमनुप्रभूता ॥ अंतिवामादूरेऽअमित्रमुच्छोर्वीगव्यूतिमभयंकृधीनः । यावयद्वेषऽआभरावसूनिचोद
यराधोगृणतेमघोनि ॥ अस्मेष्टेष्टेभिर्भानुभिर्विभाह्युषोदेविप्रतिरंतीनऽआयुः । इषंचनोदधतीविश्ववारेगोमदश्वाव
द्रथवच्चरार्धः ॥ यांत्वादिवोदुहितवर्धयंत्युषःसुजातेमतिभिर्वसिष्ठाः । सास्मासुंधारयिमृष्वंबृहंतैर्युयंपात० ॥ २४ ॥
(७।५।८) प्रतिकेतवःप्रथमाऽअहश्चक्षुषाऽअस्याऽअंजयोविश्रयंते । उषोऽअर्वाचाबृहतारथेनज्योतिष्मतावाम
मस्मभ्यंवक्षि ॥ प्रतिषीमग्निर्जरतेसमिद्धःप्रतिविप्रासोमतिभिर्गुणंतः । उषायातिज्योतिषाबाधमानाविश्वातमांसिदु

(७।५।७) उपोरुरुचइतिषट्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।८) प्रतिकेतवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि-

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३६ ॥

रितापदेवी⁺ ॥ एताऽउत्याःप्रत्यहश्रन्पुरस्ताज्योतिर्यच्छंतीरुषसोविभातीः । अजीजनन्त्सूर्ययज्ञमग्निमपाचीनंतमो
ऽअगादजुष्टं ॥ अचैतिदिवोदुहितामघोनीविश्वैपश्यंत्युषसंविभातीं । आस्थाद्रथस्वधायुज्यमानमायमश्वासःसुयु
जोवहंति ॥ प्रतित्वाद्यसुमनसोबुधंतास्माकांसोमधवानोवयंच । तिल्विलायध्वमुषसोविभातीर्युयंपात० ॥ २५ ॥
(७।५।९) व्युषाऽआवःपथ्याऽजनानांपंचक्षितीर्मानुषीर्बोधयती । सुसंहर्गिभरुक्षभिर्भानुमंश्रेद्विसूर्योरोदसीचक्ष
सावः ॥ व्यंजतेदिवोऽअंतैष्वक्त्वन्विशोनयुक्ताऽउषसोयतंते । संतेगावस्तमऽआवर्तयंतिज्योतिर्यच्छंतिसवितेवबा
ह⁺ ॥ अभूदुषाऽइंद्रतमामघोन्यजीजनत्सुवितायश्रवांसि । विदिवोदेवीदुहितादधात्यंगिरस्तमासुकृतेवसूनि ॥ ता
वदुषोराधोऽअस्मभ्यैरास्वयावत्स्तोतृभ्योऽअरदोगृणाना । यांत्वाज्जुष्ट्वेषभस्यारवेणविहृद्वस्यदुरोऽअद्वैरौणोः ॥ देवं
देवंप्रापसेचोदयंत्यस्मद्वक्सूनृताऽईरयंती । व्युच्छंतीनःसनयेधियोधायुयंपात० ॥ २६ ॥ (७।५।१०) प्रतिस्तो
मेभिरुषसंवसिष्ठागीर्भिविप्रासःप्रथमाऽअबुधन् । विवर्तयंतीरजसीसमैतेऽआविष्कृण्वतीभुवनानिनिश्वा ॥ एषास्या
नव्यमायुर्दधानागुह्नीतमोज्योतिषोषाऽअबोधि । अग्रऽएतियुवतिरह्याणाप्राचैकितत्सूर्ययज्ञमग्नि⁺ ॥ अश्वावती
वसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।९) व्युषाआवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।१०) प्रतिस्तोमेभिरितिवृच-
स्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥ ३६ ॥

गोमतीर्नऽउषासोवीरवतीःसदमुच्छंतुभद्राः । घृतंदुहानाविश्वतःप्रपीतायुयंपात० ॥ २७ ॥ ॥ इतिपंचमाष्टके
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तत्रिंशध्यायेवर्गाः ३७ सूक्तानि २१ ऋचः १५० ॥ त्यागः ॥ सूर्याये. मित्रावरुणाभ्या. १८ सूर्याये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३
सूर्याये. ४ सूर्यमित्रावरुणेभ्य. मित्रावरुणाभ्या. १४ आदित्येभ्य. १० सूर्याये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अश्विभ्या. ५६ उपस. ३४
॥ इतिपंचमेपंचमः ॥

प्रत्युषदप्रागार्थमिन्द्रावरुणादशैन्द्रावरुणंहजागतंतुयुवानंरावांपंचपुनीषेधीराष्टौवारुणंहरदत्सप्तप्रशुंध्युवमंत्या
पाशविमोचनीमोषुपंचगायत्रंजगत्यंतंप्रवीरयासप्तवायव्यंह्यैद्यश्चयाद्विवदुक्ताःकुविदंगावायोपंचशुचिन्वष्टावै
द्राग्रंत्वियंवांद्वादशगायत्रमंत्यानुष्टुप्प्रक्षोदसाषदसारस्वतंतुतृतीयासरस्वतेबृहदुप्रगार्थःप्रस्तारपंक्तिःपरास्ति
स्रोगायत्र्यःसरस्वतेयज्ञेदशैद्यादिर्बाहस्पत्यमंत्यैद्रीचतृतीयानवम्यावैद्वाब्राह्मणस्पत्यैअध्वर्यवःसप्तोक्तदेवतांत्या
परोवैष्णवंतूरुमित्यैद्यश्चित्सोनूमर्तः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।५।११) प्रत्युऽअदर्शयत्युच्छंतीदुहितादिवः । अपोमहिंव्ययतिचक्षसेतमोज्योतिष्कृ

(७।५।११) प्रत्युअदर्शतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठउषाबृहतीद्वितीयाचतुर्थीषष्ठ्यःसतोबृहत्यः ।

गोतिसनरी ॥ उदुस्त्रियाः सृजते सूर्यः सचाँऽउद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् । तवेदुषोव्युषिसूर्यस्य च संभक्तेन गमेमहि ॥ प्रतित्वा
दुहितर्दिवऽउषो जीराऽअभुत्समहि । यावहसि पुरुषार्हवन् न्वतिरल्लनदाशुपेमयः ॥ उच्छंतीया कृणोषि मंहनामहि प्र
रुयैदेविस्वर्हशे । तस्यास्तेरल्लभाजऽईमहे वयं स्याम मातुर्नसूनवः ॥ तच्चित्रं राधऽआभरोषोयदीर्घश्रुत्तमं । यत्तेदिवो
दुहितर्मर्तभोजनंतद्रास्वभुनजामहे ॥ श्रवः सूरिभ्योऽअमृतवसुत्वनं वाजोऽअस्मभ्यं गोमतः । चोदयित्रीमघोनः सूनृ
तावत्युषाऽउच्छदपस्त्रिधः ॥ १ ॥ (७।५।१२) इंद्रावरुणायुवमध्वरायनोविशेजनायमहि शर्मयच्छतं । दीर्घप्रय
ज्युमतियोर्वनुष्यति वयं जयेमपृतनासुदूढ्यः* ॥ सखाळन्यः स्वराळन्यऽउच्यते वामहांताविंद्रावरुणामहावसू । विश्वे
देवासः परमेव्योमनिसंवा मोजोवृषणासंबलदधुः ॥ अन्वपांस्वान्यंतुं तमोजसासूर्यमैरयतं दिवि प्रभुं । इंद्रावरुणामदे
ऽअस्यमायिनोपिन्वतमपितः पिन्वतंधियः ॥ युवामिद्युत्सुपृतनासुवह्वोयुवांक्षेमस्यप्रसवेमितज्ञवः । ईशानावस्वऽ
उभयस्यकारवऽइंद्रावरुणासुहवाहवामहे ॥ इंद्रावरुणायदिमानिचक्रधुर्विश्वाज्ञातानिभुवनस्यमग्मना । क्षेमैणमि
त्रोवरुणंदुवस्यातिमरुद्भिरुग्रः शुभमन्यऽईयते ॥ २ ॥ महेशुल्कायवरुणस्यनुत्विषऽओजोमिमातेध्रुवमस्ययत्वं । अ
जामिमन्यः श्रथयंतमातिरद्भ्रेभिरन्यः प्रवृणोतिभूर्यसः ॥ नतमंहोनदुरितानि मर्त्यमिंद्रावरुणानतपःकुतश्चन ।

(७।५।१२) इंद्रावरुणेति दशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इंद्रावरुणौ जगती ।

यस्य देवागच्छथोवीथोऽअध्वरं नतं मर्तस्य नशते परिहृतिः ॥ अर्वाङ्गनरादैव्येनावसागतं शृणुतंहव्यं दिमेजुजोषथः ।
युवोर्हिसख्यमुतवायदाप्यंमार्डीकमिंद्रावरुणानियच्छतं ॥ अस्माकमिंद्रावरुणाभरैभरेपुरोयोधाभवंतंकृष्ट्योजसा ।
यद्वाहवंतऽउभयेऽअधस्पर्धिनरस्तोकस्यतनयस्यसातिषु ॥ अस्मेऽइंद्रोवरुणो मित्रोऽअर्यमाद्युन्नयच्छंतुमहि शर्मसप्रथः ।
अवधंज्योतिरादितेऋतावृधोदेवस्यश्लोकैसवितुर्मेनामहे ॥ ३ ॥ (७।५।१३) युवानंरापश्यमानासऽआप्यं प्राचाग
व्यंतः पृथुपशोवोययुः । दासाचवृत्राहतमार्याणिचसुदासमिंद्रावरुणावसावतं ॥ यत्रानरः समयैतेकृतध्वजोयस्मिन्ना
जाभवति किंचनप्रियं । यत्राभयैतेभुवनस्वर्हशस्तत्रानऽइंद्रावरुणाधिबोचतं ॥ संभूम्याऽअंताध्वसिराऽअदक्षतेंद्राव
रुणादिविघोषऽआरुहत् । अस्थुर्जनानामुपमामरातथोर्वागवसाहवनश्रुतागतं ॥ इंद्रावरुणावधनाभिरप्रतिभेदं वन्व
ताप्रसुदासमावतं । ब्रह्माण्येषां शृणुतंहवीमनिसत्यातृत्सूनामभवत्पुरोहितः ॥ इंद्रावरुणावभ्यातंपंतिमाधान्यर्योव
नुषामरातयः । युवंहिवस्वऽउभयस्यराजथोधस्मानोवतंपार्यैदिवि* ॥ ४ ॥ युवांहवंतऽउभयासऽआजिष्विंद्रं च
स्वोवरुणंचसातये । यत्रराजभिर्दशभिर्निबाधितंप्रसुदासमावतंतृत्सुभिः सह* ॥ दशराजानः समिताऽअयंज्यवः सु
दासमिंद्रावरुणानयुधुः । सत्यानृणामंघ्रसदामुपस्तुतिर्देवाऽएषामभवन्देवहृतिषु ॥ दाशराज्ञेपरियत्तायविश्वतः

(७।५।१३) युवानरेति दशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इंद्रावरुणौ जगती ।

सुदासंऽइंद्रावरुणावशिक्षतं । श्वित्यं चोयत्रनमसाकपदिनोधिधाधीवतोऽअसंपंतुतृत्सवः ॥ वृत्राण्यन्यःसमिधेषुजि
 म्नेतत्रतान्यन्योऽअभिरक्षतेसदा । हवामहेवांवृषणासुवृकिभिर्स्मेऽइंद्रावरुणाशर्मयच्छतं ॥ अस्मेऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअ
 र्यमाद्युन्नयच्छंतुमहिशर्मसप्रथः । अवधंज्योतिरदितेर्कतावृधोदेवस्यश्लोकंसवितुर्मनामहे ॥ ५ ॥ (७।५।१४) आ
 वाराजानावध्वरेवृत्त्यांहव्येभिर्द्रावरुणानमोभिः । प्रवाधृताचीबाहोर्दधानापरित्मनाविषुर्पाजिगाति ॥ युवोरा
 ष्ट्वृहदिन्वतिद्यौयौसेतृभिर्रज्जुभिःसिनीथः । परिनोहेळोवरुणस्यवृज्याऽउरुनऽइंद्रःकृणवदुलोकं⁺ ॥ कृतनोयज्ञं
 विदथेषुचारुं कृतं ब्रह्माणिसुरिषुप्रशस्ता । उपौरयिदेवजूतोऽएतुप्रणःस्पार्हाभिरूतिभिस्तिरेतं ॥ अस्मेऽइंद्रावरुणा
 विश्ववारंरयिधंत्तवसुमंतंपुरुक्षुं । प्रयऽआदित्योऽअनृतामिनात्यमिताशूरोदयतेबसूनि ॥ इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीःप्रा
 वत्तोकेतनयेतूतुजाना । सुरक्षासोदेववीतिंगमेमयूयंपात० ॥ ६ ॥ (७।५।१५) पुनीषेवामरक्षसमनीषांसोममि
 द्रायवरुणायजुह्वत् । धृतप्रतीकामुषसंनदेवीतानोयामंजुरुग्यतामभीके ॥ स्पर्धतेवाऽउदेवह्वयेऽअत्रयेषुध्वजेषुदिद्य
 वःपतंति । युवतांऽइंद्रावरुणावमित्रान्हृतंपराचःशर्वाविषूचः ॥ आपश्चिद्धिस्वयंशसःसदःसुदेवीरिंद्रवरुणंदेवताधुः ।
 कृधीरन्योधारयतिप्रर्विकावृत्राण्यन्योऽअप्रतीनिहंति ॥ ससुकुर्तुर्कृतचिदस्तुहोतायऽआदित्यशवसावांनमस्वान् ।
 (७।५।१४) आवांराजानावितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।५।१५) पुनीषेवामितपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि

आववर्तदवसेवांहविष्मानसदित्ससुवितायप्रयस्वान् ॥ इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीःप्रावत्तोकेतनयेतूतुजाना । सुरक्षासो
 देववीतिंगमेमयूयंपात० ॥ ७ ॥ (७।५।१६) धीरात्वस्यमहिनाजनूंषिवियस्तस्तंभरोदसीचिदुर्वी । प्रनाकमृष्वंतु
 नुदेबृहंतं द्वितानक्षत्रंप्रथञ्चभूमं ॥ उतस्वयातन्वाऽसंवदेतत्कदान्वैऽतर्वरुणेभुवानि । किमेहव्यमहणानोजुषेतक
 दामृळीकंसुमनाऽअभिरूयं ॥ पृच्छेतदेनोवरुणदिदृक्षूपोऽएमिचिकितुषोविपृच्छं । समानमिन्मेकवयंश्चिदाहुरयं
 हतुभ्यंवरुणोहणीते ॥ किमागंऽआसवरुणज्येष्ठंयत्स्तोतारंजिघांससिस्त्रायं । प्रतन्मेवोचोदूढभस्वधावोवत्वाने
 नानमसातुरऽइयां ॥ अवद्रुग्धानिपित्र्यांसृजानोवयावयंचक्रमातनूभिः । अवराजन्पशुतृपंनतायुंसृजावत्संनदान्नो
 वसिष्ठं ॥ नसःस्वोदक्षोवरुणध्रुतिःसासुरामन्युर्विभीदकोऽअर्चतिः । अस्तिज्यायान्कनीयसऽउपारेस्वप्नश्चनेदन्
 तस्यप्रयोता⁺ ॥ अरंदासोनमीढुषेकराण्यहंदेवायभूर्णयेनागाः । अचेतयदचितोदेवोऽअयोंगृत्संरायेकवितरोजुना
 ति ॥ अयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावोहृदिस्तोमऽउपश्रितश्चिदस्तु । शंनःक्षेमेशमुयोगेनोऽअस्तुयूयंपातस्वस्तिभिः० ॥ ८ ॥
 (७।५।१७) रदत्पथोवरुणःसूयौयप्राणींसिसमुद्रियानुदीना । सर्गोऽनसृष्टोऽअर्वतीर्कतायन्चकारमहीरवनीरहभ्यः ॥
 आत्मातेवातोऽरजऽआनवीनोत्पशुर्नभूर्णिर्यवसेससवान् । अंतर्महीबृहतीरोदसीमेविश्वातेधामवरुणप्रियाणि ॥ परि
 वसिष्ठइंद्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।५।१६) धीरात्वियष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोवरुणस्त्रिष्टुप् । (७।५।१७) रदत्पथइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्य

सशोवरुणस्यस्मर्दिष्टाऽउभेपश्यंतिरोदसीसुमेके । ऋतावानः कवयो यज्ञधीराः प्रचेतसो यऽहृषयंतमन्म ॥ उवाच मेव
 रंणो मे धिरायत्रिः सप्तनामाभ्यां बिभर्ति । विद्वान्पदस्य गुह्यानवो च घृगाय विप्रऽउपराय शिक्षन् ॥ तिस्रोद्यावो निहिता
 ऽअंतरस्मिन् तिस्रो भूमिरुपराः षड्विधानाः । गृत्सो राजावरुणश्चक्रऽएतं दिवि प्रेखं हिरण्ययं शुभेकं⁺ ॥ अवसिंधुवरुणो
 द्यौरिव स्थादृप्सो न श्वेतो मृगस्तु विष्मान् । गंभीरशंसोरजसो विमानः सुपारक्षत्रः सतोऽअस्य राजा ॥ यो मृळयाति चक्रु
 र्बैचिदा गोवयं स्यामवरुणेऽअनागाः । अनुव्रतान्यदितेऽक्रधंतो युधं पात० ॥ ९ ॥ (७।५।१८) प्रशुं ध्रुववरुणाय प्रे
 षामतिर्वसिष्ठमीहृषे भरस्व । यईमर्वाचं करं ते यजत्रं सहस्रमधं वृषणं बृहंतं ॥ अध्रान्वस्य संदृशं जगन्वानग्नेरनीकं वरुण
 स्यमंसि । स्वर्ग्यदश्मन्नधिपाऽउऽअंधो भिमावपुर्दृशयं निनीयात् ॥ आयद्रुहा ववरुणश्चनावं प्रयत्समुद्रमीरया वमध्वं ।
 अधियदपांस्तुभिश्चराव प्रप्रेखऽई खयावहै शुभेकं⁺ ॥ वसिष्ठं ववरुणो नाव्याधादृषिचकार स्वपामहोभिः । स्तोतारं विप्रः
 सुदिनत्वेऽअह्नाया न्नद्यावस्तत नून्यादुषासः ॥ कं१त्यानि नौ सख्या बभूवुः सचावहेयदं वृकं पुरा चित् । बृहंतं मानं वरुण
 स्वधावः सहस्रद्वारं जगमा गृहंतं ॥ यऽआपि नित्यो वरुणप्रियः सन्त्वामागां सिक्कणवत्सखाते । मातऽएनं स्वंतो यक्षिन्भु
 जेमयं धिष्मा विप्रः स्तुवतेवरुणं ॥ ध्रुवासुत्वासुक्षितिषु क्षियंतो व्य१स्मत्पाशं वरुणो मुमोचत् । अवो वन्वानाऽअदितेरु
 भैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुप् । (७।५।१८) प्रशुं ध्रुवमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुब्जं त्याजगती । (अंत्वापाशवि-

पस्थाद्युयं पात० ॥ १० ॥ (७।५।१९) मोषु वरुणमन्मयं गृहं राजन्नहंगमं । मृळासुक्षत्रमृळय ॥ यदेमिं प्रस्फुरन्निव
 दतिर्न ध्मातोऽअद्रिवः । मृळा० ॥ ऋत्वंः समहदीनता प्रतीपं जगमा शुचे । मृळा० ॥ अपां मध्ये तस्थिवांसं तृष्णां विद
 जरितारं । मृळा० ॥ यत्किंचेदं वरुणदैव्ये जनेभिर्द्रोहं मनुष्याऽश्वरामसि । अचिंत्तियत्तव धर्मायुयोपि ममानस्तस्मादे
 नं सो देवरीरिषः ॥ ११ ॥ (७।६।१) प्रवीरया शुचयो दद्रे रेवामध्वर्युभिर्मधुमंतः सुतासः । वहवायो नियुतो याह्य
 च्छापिबासुतस्यांधसो मदाय ॥ ईशानाय प्रहृतिं यस्तऽआनृशुचिंसोमं शुचिपास्तुभ्यं वायो । कृणोषिंतं मर्त्येषु प्रशस्तं
 जातो जातो जायते वाज्यस्य ॥ राये नुयं जज्ञतुरोदसी मेराये देवी धिषणा धातिदेवं । अधवायुं नियुतः सश्च तस्वाऽउत श्वे
 तंव सुधितिं निरेके⁺ ॥ उच्छन्नृषसः सुदिनाऽअरिप्राऽउरुज्योतिर्विबिदुर्दीध्यानाः । गव्यं चिदूर्वमुशिजो विवर्बुस्तेषामनुप्र
 दिवः सस्रुरापः । ते सत्येन मनसा दीध्यानाः स्वेन युक्तासः कर्तुना वहंति । इंद्रवायू वीरवाहं रथं वामीशानयो रभिपृक्षः स
 चंते ॥ ईशाना सो ये दधते स्वर्णो गोभिरश्वैर्भिवसुभिर्हिरण्यैः । इंद्रवायूसुरयो विश्वमायुरवैन्द्रिर्वीरैः पृतनासु सद्युः ॥
 अर्वतो न श्रवसो भिक्षमाणाऽइंद्रवायूसुष्टुतिभिर्वसिष्ठाः । वाजयंतः स्ववसेहुवे मयूयं पात० ॥ १२ ॥ (७।६।२) कुवि

मोचनीतिगुणः) (७।५।१९) मोषु वरुणेति पंचर्चस्य सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठो वरुणो गायत्र्यं त्याजगती । (७।६।१) प्रवीरयेति सप्तर्चस्य
 सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठः आद्यानां च तसृणां वायुरंत्यानां तिसृणामिंद्रवायू त्रिष्टुप् । (७।६।२) कुविदंगेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य भैत्रावरुणिर्वसिष्ठ

क्रक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥ ४० ॥

दंगनमसायेवृधासःपुरादेवाऽनवद्यासऽआसन् । तेवायवेमनवेबाधितायावासयन्नुषसंसूर्येण ॥ उशंतादूतानदभा
यगोपामासश्चपाथःशरदश्चपूर्वीः । इन्द्रवायूसुष्टुतिर्वामियानामार्डीकमीद्रेसुवितंचनव्यं ॥ पीवोऽअन्नारयिवृधःसुमे
धाःश्वेतःसिषक्तिनियुतामभिप्रीः । तेवायवेसमनमोवितस्थुर्विश्वेन्नरःस्वपत्यानिचक्रुः ॥ यावत्तरस्तन्वोऽयावदोजो
यावन्नरश्चक्षसादीध्यानाः । शुचिसोमंशुचिपापातमस्मेऽइन्द्रवायूसदतंबहिरेदं ॥ नियुवानानियुतःस्पर्हवीराऽइन्द्रवायू
सरथयातमर्वाक् । इदं हिवांप्रभृतंमध्वोऽअग्रमधप्रीणानाविमुमुक्तमस्मे ॥ यावांशतंनियुतोयाःसहस्रमिन्द्रवायूविश्व
वांराःसचंते । आभिर्यातंसुविदत्राभिरर्वाक्पातनंराप्रतिभृतस्यमध्वः ॥ अर्वतो नश्रवसोभिक्षमाणाऽइन्द्रवायूसुष्टुति
भिर्वसिष्ठाः । वाजयंतःस्ववसेहुवेमयुयंपात० ॥ १३ ॥ (७।६।३) आवायोभूषशुचिपाऽउपनःसहस्रतेनियुतोवि
श्ववार । उपोतेऽअंधोमद्यमयामियस्यदेवदधिषेपूर्वपेयं ॥ प्रसोताजीरोऽअध्वरेष्वस्थात्सोममिन्द्रायवायवेपिबध्वै ।
प्रयद्वांमध्वोऽअग्रियंभरंत्यध्वर्यवोदेवयंतःशचीभिः ॥ प्रयाभिर्यासिंदाश्वासमच्छानियुद्धिर्वायविष्टयेदुरोणे । निनो
रयिसुभोजसंयुवस्वनिवीरंगव्यमश्व्यंचराधः ॥ येवायवऽइन्द्रमादनासऽआदेवासो नितोशनासोऽअर्यः । प्रंतोवृत्रा
णिसूरिभिःध्यामसासह्रांसोयुधानृभिरमित्रान् ॥ आनोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहियज्ञं । वायो
इन्द्रवायूआद्यातृतीययोर्वायुबिष्टुप् । (७।६।३) आवायवितिपंचर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठोवायुद्वितीयाचतुर्थ्योरिन्द्रवायूत्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ६

॥ ४० ॥

ऽअस्मिन्सर्वनेमादयस्वयुयंपात० ॥ १४ ॥ (७।६।४) शुचिनुस्तोमंनवजातमद्येद्राग्रीवृत्रहणाजुषेथां । उभाहि
वांसुहवाजोहवीमितावाजसद्यऽउशतेधेष्ठा ॥ तासानसीशवसानाहिभूतंसांकवृधाशवसाशशुवांसां । क्षयंतौरायोय
वसस्यभूरैःपुंक्तंवाजस्यस्थविरस्यघृष्वैः ॥ उपोहयद्विदथंवाजिनोगुर्धीभिर्विप्राःप्रमतिमिच्छमानाः । अर्वतो नकाष्ठां
नक्षमाणाऽइन्द्राग्रीजोहुवतो नरस्ते+ ॥ गीर्भिविप्रःप्रमतिमिच्छमानऽइष्टैरयिंयशसंपूर्वभाजं । इन्द्राग्रीवृत्रहणासुवज्रा
प्रनोनव्येभिस्तिरतंदेष्णैः+ ॥ संयन्महीमिथतीस्यर्धमानेतनुरुचाशूरसातायतैते । अदेवयुंविदथेदेवयुभिःसत्राहंतं
सोमसुताजनैः ॥ १५ ॥ इमामुषुसोमसुतिमुपनऽएन्द्राग्रीसोमनसाययातं । नूचिद्धिपरिमन्त्राथेऽअस्मानावांशश्व
द्धिर्ववृतीयवाजैः ॥ सोऽअग्रऽएनानमसासमिद्धोच्छामित्रंवरुणमिन्द्रोचेः । यत्सीमागंश्चक्रमातत्सुमृळतदर्यमादि
तिःशिश्रयंतु ॥ एताऽअग्रऽआशुषाणांसऽइष्टीर्युवोःसचाभ्यश्यामवाजान् । मेंद्रोनोविष्णुर्मरुतःपरिरयन्युयंपात०
॥ १६ ॥ (७।६।५) इयंवामस्यमन्मनऽइन्द्राग्रीपूर्यस्तुतिः । अत्रादृष्टिरिवाजनि ॥ शृणुतंजरितुहवमिन्द्राग्रीव
नंतंगिरः । ईशानापिप्यतंधिर्यः ॥ मापोपत्वार्यनोनैर्द्राग्रीमाभिःशस्तये । मानोरीरधतंनिदे ॥ इंद्रेऽअग्रानमोबृह
त्सुवृक्तिमेरयामहे । धियाधेनाऽअवस्ववः ॥ ताहिशश्वैतऽईळतऽइत्थाविप्रासऽऊतये । सबाधोवाजसातये ॥ ता
(७।६।४) शुचिन्वित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठइन्द्राग्रीत्रिष्टुप् । (७।६।५) इयंवामितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिवसिष्ठइन्द्राग्री

वांगीभिर्विपन्यवः प्रयस्वतोहवामहे । मेधसातासनिष्यवः ॥ १७ ॥ इंद्राग्नीऽअवसागतमस्मभ्यंचर्षणीसहा । मा
नोदुःशंसंऽईशत ॥ माकस्यनोऽअररुषोधूतिः प्रणज्यत्यस्य । इंद्राग्नीशर्मयच्छतं ॥ गोमद्विरण्यवद्वसुयद्वामश्वोदी
महे । इंद्राग्नीतद्वनेमहि ॥ यत्सोमोऽआसुतेनरंऽइंद्राग्नीऽअजोहवुः । सध्वीवंतासपर्यवः ॥ उक्थेभिर्वृत्रहंतमायामै
दानाचिदागिरा । आंगूषैराविवांसतः ॥ ताविदुःशंसंमर्त्यदुर्विद्वान्संरक्षस्विनं । आभोगंहन्मनाहतमुदधिहन्मनाह
तं ॥ १८ ॥ (७।६।६) प्रक्षोदसाधार्यसासस्त्रऽएषासरस्वतीधरुणमार्यसीपूः । प्रबाबधानार्थ्येवयातिविश्वोऽअ
पोमहिनासिंधुरन्याः+ ॥ एकाचेतत्सरस्वतीनदीनांशुचिर्यतीगिरिभ्योऽआसमुद्रात् । रायश्चेतंतीभुवनस्यभूरर्धृतं प
योदुदुहेनाहुषाय ॥ सवावृधेनय्योषणासुवृषाशिशुर्वृषभोयज्ञियासु । सवाजिनमघवज्योदधातिविसातयेतन्वमा
मृजीत ॥ उत्स्यानःसरस्वतीजुषाणोपश्रवत्सुभगायज्ञेऽअस्मिन् । मितजुभिर्नमस्यैरियानारायायुजाचिदुत्तरासखि
भ्यः ॥ इमाजुहानायुष्मदानमोभिःप्रतिस्तोमसरस्वतिजुषस्व । तवशर्मन्प्रियतमेदधानाऽउपस्थेयामशरणंनवृक्षं+ ॥
अयमुत्तेसरस्वतिवसिष्ठोद्वारावृतस्यसुभगेव्यावः । वर्धशुभ्रेस्तुवतेरासिवाजान्ययंपात० ॥ १९ ॥ (७।६।७) बृहदु

गायत्र्यानुष्टुप् । (७।६।६) प्रक्षोदसेतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःसरस्वतीतृतीयायाःसरस्वांस्त्रिष्टुप् । (७।६।७) बृहदुगायिषइतिष
डृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःसरस्वतीअंत्यानांतिस्त्राणंसरस्वान् आद्याबृहतीद्वितीयासतोबृहतीतृतीयाप्रस्तारपुंक्तिःअंत्यास्त्रिष्टोगायत्र्यः ।

गायिषेवचोसुर्यो नदीनां । सरस्वतीमिन्महयासुवृक्तिभिःस्तोमैर्वसिष्ठोदसी ॥ उभेयत्तैमहिनाशुभ्रेऽअंधसीऽअ
धिक्षियंतिपूरवः । सानोबोध्यवित्रीमरुत्सखाचोदराधोमयोनां ॥ भद्रमिन्द्राकृणवत्सरस्वत्यकवारीचेततिवाजिनो
वती । गृणानाजमदग्निवत्स्तुवानाचवसिष्ठवत्+ ॥ जनीयंतोन्वग्रवःपुत्रीयंतःसुदानवः । सरस्वतंहवामहे ॥ येतेस
रस्वऽऊर्मयोमधुमंतोघृतश्रुतः । तेभिर्नोऽविताभव ॥ पीपिवांसंसरस्वतःस्तनयोविश्वदर्शतः । भक्षीमहिप्रजामिषं
॥ २० ॥ (७।६।८) यज्ञेदिवोनृषदनेपृथिव्यानरोयत्रदेवयवोमदंति । इंद्राययत्रसर्वनानिसुन्वेगमन्मदायप्रधमंवयं
श्च ॥ आदैव्यावृणीमहेवासिबृहस्पतिर्नोमहोऽआसंखायः । यथाभवेममीदृषेऽअनागायो नोदातापरावतःपितेव ॥
तमुज्येष्ठंनमसाहविभिःसुशेवंब्रह्मणस्पतिंगृणीषे । इंद्रंश्रोकोमहिदैव्यःसिषक्तयोब्रह्मणोदेवकृतस्यराजा ॥ सऽआ
नोयोर्निसदतुप्रेष्ठोबृहस्पतिर्विश्ववारोयोऽअस्ति । कामोरायःसुवीर्यस्यतंदात्पथोऽअतिसश्रुतोऽअरिष्टान् ॥ तमानो
ऽअर्कममृतायजुष्टमिमेधासुरमृतासःपुराजाः । शुचिक्रंदयजतंपस्त्यानांबृहस्पतिमनर्वाणहुवेम ॥ २१ ॥ तंशग्मा
सोऽअरुषासोऽअश्वोबृहस्पतिंसहचाहोवहंति । सहश्चिद्यस्यनीलवत्सुधस्यनभोनरूपमरुषंवसानाः ॥ सहिशुचिःशत
पत्रःसशुंध्युर्हिरण्यवाशीरिषिःस्वर्षाः । बृहस्पतिःसस्वावेशऽअश्रुष्वःपुरुसखिभ्योऽआसुतिकरिष्ठः ॥ देवीदेवस्यरोद

(७।६।८) यज्ञेदिवइतिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोबृहस्पतिःआद्यायाइंद्रःतृतीयानवभ्योरिंद्राब्रह्मणस्पतीअंत्यायाइंद्राबृहस्पतीत्रिष्टुप्

सीजनित्रीबृहस्पतिंवावृधनुर्महत्वा । दुक्षाय्यायदक्षतासखायःकरद्रहणेसुतरासुगाधा⁺ ॥ इयंवाब्रह्मणस्पतेसुवृ
क्तिर्ब्रह्मोद्रायवज्जिणेऽअकारि । अविष्टंधियोजिगृतंपुरंधीर्जस्तमर्योवनुषामरातीः ॥ बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चस्वोदिव्य
स्वैशाथेऽउतपार्थिवस्य । धत्तंरयिस्तुवतेकीरयेचिद्युयंपात० ॥ २२ ॥ (७।६।९) अध्वर्यवोरुणंदुग्धमंशुजुहोतन
वृषभार्यक्षितीनां । गौराद्वेदीयांऽअवपानमिंद्रोविश्वाहेद्यातिसुतसोममिच्छन्⁺ ॥ यदधिषेप्रदिविचार्वन्नदिवेदिवे
पीतिमिदस्यवक्षि । उतहृदोतमनसाजुषाणऽउशक्षिद्रप्रस्थितान्पाहिसोमान् ॥ जज्ञानःसोमंसहसेपपाथप्रतेमातामं
हिमानमुवाच । एंद्रप्राथोर्वितरिक्षंयुधादेवेभ्योवरिवश्चकर्थ ॥ यद्योधयामहतोमन्यमानान्त्साक्षामुतान्बाहुभिः
शाशदानान् । यद्वातुभिर्वृतऽइंद्राभियुध्यास्तत्वयाजिसौश्रवसंजयेम ॥ प्रेद्रस्यवोचंप्रथमाकृतानिप्रनूतनामधवाया
चकार । यदेददेवीरसहिष्टमायाऽअथाभवत्केवलःसोमोऽअस्य ॥ तवेदंविश्वमभितःपशव्यं^१ यत्पश्यसिचक्षसासूर्य
स्य । गवामसिगोपतिरेकऽइंद्रभक्षीमहितेप्रयतस्यवस्वः ॥ बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चस्वोदिव्यस्वैशाथेऽउतपार्थिवस्य ।
धत्तंरयिस्तुवतेकीरयेचिद्युयंपात० ॥ २३ ॥ (७।६।१०) परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवन्ति । उभेते

(७।६।९) अध्वर्यवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोद्रोयायाइंद्रावृहस्पतीत्रिष्टुप् । (७।६।१०) परोमात्रयेतिसप्तर्चस्य
सूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविष्णुःउरुयज्ञायेतितिसृणामिद्राविष्णुत्रिष्टुप् ।

विद्मरजसीपृथिव्याविष्णोदेवत्वंपरमस्यवित्से ॥ नतेविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप । उदस्तभ्राना
कमृष्वंवृहतंदाधर्थप्राचींकुभंपृथिव्याः⁺ ॥ इरावतीधेनुमतीहिभूतंसूयवसिनीमनुषेदशस्या । व्यस्तभ्रारोदसीवि
ष्णवेतेदाधर्थपृथिवीमभितोमयूखैः ॥ उरुयज्ञायचक्रथुरुलोकंजनयंतासूर्यमुषासमग्निं । दासस्यचिद्रूपशिप्रस्यमाया
जघ्नथुर्नरापृतनाज्येषु ॥ इंद्राविष्णूदंहिताःशंवरस्यनवपुरोनवतिचंश्रधिष्टं । शतवर्चिनःसहस्रंचसाकंहथोऽअप्रत्य
सुरस्यवीरान्⁺ ॥ इयमनीपावृहतीवृहतोरुक्रमात्तवसावर्धयंती । ररेवास्तोमैविदथेषुविष्णोपिन्वतमिषोवृजनेध्विद्र ॥
वपटतेविष्णवाऽआकृणोमितन्मेजुपस्वशिपिविष्टहव्यं । वर्धतुत्वासुष्टुतयोगिरोमेयूयंपात० ॥ २४ ॥ (७।६।११)
नूमतोदयतेसनिप्यन्योविष्णवऽउरुगायायदाशत् । प्रयःसत्राचामनसायजातऽएतावतंनर्यमाविवासात् ॥ त्वंवि
ष्णोसुमतिंविश्वजंन्यामप्रयुतामेवयावोमतिंदाः । पचोयथानःसुवितस्यभूरेश्वावतःपुरुश्चंद्रस्यरायः⁺ ॥ त्रिदेवःपृ
थिवीमेषऽएतांविचक्रमेशतर्चंसमहित्वा । प्रविष्णुरस्तुतवसस्तवीयान्वेषंह्यस्यस्थविरस्यनाम ॥ विचक्रमेपृथिवीमे
षऽएतांक्षेत्रायविष्णुर्मनुषेदशस्यन् । ध्रुवासोऽअस्यकीरयोजनासऽउरुक्षितिसुजनिमाचकार ॥ प्रतत्तऽअद्याशिपिवि
ष्टनामार्यःशंसामिवयुनानिविद्वान् । तंत्वागृणामितवसमतव्यान्क्षयंतमस्यरजसःपराके⁺ ॥ किमित्तेविष्णोपरिचक्ष्यं

(७।६।११) नूमर्तइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविष्णुक्षिष्टुप् ।

भूप्रयद्वक्षेक्षिपिविष्टोऽस्मि । मावर्षोऽस्मदपंगूहऽएतद्यदन्यरूपःसमिधेबभूथं ॥ वर्षद्वतेविष्णवाऽऽकृजो
मितन्मेजुषस्वशिपिविष्टहृद्यं । वर्धतुत्वासुष्टुतयोगिरोमेयुयंपात० ॥ २५ ॥ इतिपंचमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अष्टत्रिंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि २० ऋचः १४५ ॥ त्यागः ॥ उपस. ६ इंद्रावरुणाभ्या. ३० वरुणाये. २७ वायव. ४ इंद्र-
वायुभ्या. ३ वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्राग्निभ्या. २० सरस्वत्या. २
सरस्वत. सरस्वत्या. ६ सरस्वत. ३ इंद्राये. बृहस्पतय. इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. बृहस्पतय. ५ इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. इंद्राबृहस्पतिभ्या.
इंद्राये. ६ इंद्राबृहस्पतिभ्या. विष्णव. ३ इंद्राविष्णुभ्या. ३ विष्णव. ८ ॥ इतिपंचमेष्टः ॥

तिस्रःषड्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगायत्रं द्वितीयापादनिचृदेते कुमार आग्नेयोपश्यद्वसिष्ठएववावृष्टिकामःसंवत्स
रंदशपर्जन्यस्तुतिःसंहृष्टान्मंडूकांस्तुष्टावाद्यानुष्टुबिंद्रासोमपंचाधिकैंद्रासोमंराक्षोघ्नंशापाभिशापप्रार्थंषट्सप्त
वाद्याजगत्येकविंशत्रयोविंशयौचाष्टादशीमारुतीचंदशमीचतुर्दश्यावाग्नेय्यौदैव्यैकादश्यंत्यानुष्टुभ्रवमीद्वा
दशीत्रयोदशीसौम्यःसप्तदशीप्राण्यष्टमीपोलश्यावैद्यौप्रवर्तयेतिचतस्रैद्यौमानोरक्षइत्यृषेरात्मानआशीरुत्त
रोर्धचःपृथिव्यंतरिक्षदैवतःपरंगायत्रंप्राग्वत्सप्रैर्ऋषिश्चानुक्तगोत्रःप्राङ्मत्स्यात्काण्वोष्टमंमंडलंमाचिच्चतुस्त्रिंश
न्मेधातिथिमेध्यातिथीर्ऋद्रवार्हतैद्विप्रगाथादिद्वित्रिष्टुवंतमाद्यद्वृचंप्रगाथोपश्यत्सघौरःसन्भ्रातुःकण्वस्यपुत्रता

*अत्रांतरिक्ष्यैरितिदैवतइतिपाठोस्ति सचमानोरक्षइतिमंत्रेद्योदैवत्वेनग्रहणाभावादुपेक्ष्यःवसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षदैवतात्रयमेवात्रयुक्तं।

मगात्प्रायोगिश्चासंगोयःस्त्रीभूत्वापुमानभूत्समेध्यातिथयेदानंदत्वास्तुहिस्तुहीतिचतस्रभिरात्मानंतुष्टावंपत्नी
चास्यांगिरसीशश्वतीपुंस्त्वमुपलभ्यैनंप्रीतांत्ययातुष्टावेदंवसोद्विचत्वारिंशन्मेधातिथिरांगिरसश्चप्रियमेधःस्वा
दवोनुष्टुवंत्याभ्यामेधातिथिर्विभिंदोर्दानंतुष्टावंपिबचतुर्विंशतिर्मेध्यातिथिःप्रागाथंत्वनुष्टुबगायत्र्यौबृहतीचां
त्याःकौरयाणस्यपाकस्थाम्नोदानस्तुतिर्यदिंद्रसैकादेवातिथिस्तृचोत्यःपुरउष्णिगंतःकुरुंगस्यदानस्तुतिस्तत्पू
र्वाश्चतस्रःपौष्ण्योवा ॥ ७ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।६।१२) तिस्रोवाचःप्रवदज्योतिरग्रायाऽएतद्दुहेमधुदोषमूर्धः । सवत्संकृष्णवर्णमोषधी
नांसद्योजातोवृषभोरोरवीति ॥ योवर्धनऽओषधीनांयोऽअपांयोविश्वस्यजगतोदेवऽईशे । सत्रिधातुशरणंशर्मयंसत्रि
वर्तुज्योतिःस्वभिष्ट्यस्मे ॥ स्तरीरुत्वद्भवतिसूतऽउत्वद्यथावशंतन्वचक्रऽएषः । पितुःपयःप्रतिगृभ्णातिमातातेनपि
तावर्धतेतेनपुत्रः+ ॥ यस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुस्मिन्नोद्यावस्त्रेधाससुरारपः । त्रयःकोशासऽउपसेचनासोमध्वः
श्रोतंत्यभितौविरशं+ ॥ इदंवचःपर्जन्यायस्वराजेहृदोऽअस्वतंरंतज्जुजोषत् । मयोभुवोवृष्टयःसंतवस्मेसुपिप्पलाऽ
ओषधीर्देवगोपाः ॥ सरितोधावृषभःशश्वतीनांतस्मिन्नात्माजगतस्स्थुषश्च । तन्मऽऋतंपातुशतशरदाययुयंपात० ॥

(७।६।१२) तिस्रोवाचइतिषड्वचस्यसूक्तस्याग्नेयःकुमारःपर्जन्यस्त्रिष्टुप् (तिस्रोवाचःपर्जन्यायेतिसूक्तयोर्वृष्टिकामोवसिष्ठःपाक्षिकः ।

॥ १ ॥ (७।६।१३) पर्जन्यायप्रगांयतदिवस्पुत्रायमीहुषे । सनोयवंसमिच्छतु ॥ योगर्भमोषधीनांगवांकृणोत्यर्वं
तां । पर्जन्यःपुरुषीणां ॥ तस्माऽइदास्यैहविर्जुहोतामधुमत्तमं । इळानःसंयतंकरत् ॥ २ ॥ (७।६।१४) संवत्सरंशं
शयानाब्राह्मणाव्रतचारिणः । वाचंपर्जन्यजिन्वितांप्रमंडूकाऽअवादिषुः ॥ दिव्याऽआपोऽअभियदैनमायन्द्दतिनशु
ष्कंसरसीशयानं । गवामहनमायुर्वत्सिनीनामंडूकानांवशुरत्रासमेति ॥ यदीमेनाऽउशतोऽअभ्यवर्षीत्तृष्यावतःप्रावृ
ष्यागतायां । अक्खलीकृत्यापितरंनपुत्रोऽअन्योऽअन्यमुपवदंतमेति ॥ अन्योऽअन्यमनुगृभ्णात्येनोरपांप्रसर्गेयदमं
दिपातां । मंडूकोयदभिवृष्टःकनिष्कनृश्रिःसंपृक्तेहरितेनवाचं ॥ यदैषामन्योऽअन्यस्यवाचंशाक्तस्यैववदतिशिक्ष
माणः । सर्वतदेपांसमृधेवपर्वयत्सुवाचोवदथनाध्यप्सु⁺ ॥ ३ ॥ गोमायुरेकौऽअजमायुरेकःपृश्निरेकोहरितऽएकऽए
षां । समाननामविश्रतोविरूपाःपुरुत्रावाचंपिपिशुर्वदंतः ॥ ब्राह्मणासोऽअतिरात्रेनसोमेसरोनपूर्णमभितोवदंतः ।
संवत्सरस्यतदहःपरिष्ठयन्मंडूकाःप्रावृषीणांबभूव ॥ ब्राह्मणासःसोमिनोवाचमक्रतुब्रह्मकृण्वतःपरिवत्सरीणां । अध्वर्य
वोघर्भिणःसिष्विदानाऽआविर्भवन्तिगुह्यानकेचित् ॥ देवर्हितंजुगुपुर्द्वादशस्यऽऋतुंनरोनप्रमिनंत्येते । संवत्सरेप्रावृ

(७।६।१३) पर्जन्यायेतितृचस्यसूक्तस्याग्नेयःकुमारःपर्जन्योगायत्री । (७।६।१४) संवत्सरमितिदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणि-
र्वसिष्ठःपर्जन्यस्तुतिसंहृष्टमंडूकास्त्रिष्टुवाद्यानुष्टुप् ।

ष्यागतायांतप्ताधर्माऽअश्रुवतेविसर्गं⁺ ॥ गोमायुरदादजमायुरदात्पृश्निरेदोवसूनि । गवांमंडूकाददंतः
शतानिसहस्रसवित्प्रतिरंतऽआयुः ॥ ४ ॥ (परिशिष्टं ॥ उपप्लवदमंडूकीवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्यनि
गृह्यचतुरःपरः ॥) (७।६।१५) इंद्रासोमातपंतरक्षऽउज्जतंतन्यर्पयतंवृषणातमोवृधः । पराश्रणीतमचितोन्योषतं
हृतंनुदेथानिशिशितमन्निणः ॥ इंद्रासोमासमघशंसमभ्यधंतपुर्वयस्तुचरुरग्निवाऽइव । ब्रह्मद्विषेकव्यादेधोरचक्षसे
द्वेषोपत्तमनवायंकिमीदिने ॥ इंद्रासोमादुष्कृतोवृत्रेऽअंतरनारंभणेतमसिप्रविध्यतं । यथानातःपुनरेकश्चनोदयत्त
द्वामस्तुसहसेमन्युमच्छवः ॥ इंद्रासोमावर्तयतंदिवोवधंसंपृथिव्याऽअघशंसायतर्हणं । उत्तक्षतस्वर्धेपर्वतेभ्योयेनर
क्षोवावृधानंनिजुर्वथः ॥ इंद्रासोमावर्तयतंदिवस्पर्धेभित्तसेभिर्युवमश्महन्मभिः । तपुर्वधेभिरजरेभिरन्निणोनिपर्शाने
विध्यतंयंतुनिस्वरं⁺ ॥ ५ ॥ इंद्रासोमापरिवांभूतुविश्वतऽइयंमतिःकक्ष्याश्वेववाजिना । यांवांहोत्रांपरिहिनोमिमेध
येमाब्रह्माणिनृपतीवजिन्वतं ॥ प्रतिस्मरेथांतुजयद्भिरेवैहृतंद्रुहोरक्षसोभंगुरावतः । इंद्रासोमादुष्कृतेमासुगंभूद्योनः

(७।६।१५) इंद्रासोमेतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रासोमौअष्टमीषोडशयेकोनविंशीविंशयेकविंशीद्वाविंशीचतुर्विंशीनाभि
द्रःनवमीद्वादशीत्रयोदशीनांसोमःदशमीचतुर्दशयोरग्निःएकादश्याविश्वेदेवाःसप्तदश्याप्रावाणःअष्टादश्यामरुतःत्रयोविंश्यावसिष्ठाशीःपृ
थिव्यंतारेक्षाणि आद्याःषडष्टादशीद्वाविंशीत्रयोविंशयोजगत्योत्यानुष्टुप्शिष्टास्त्रिष्टुभः।(अस्मिन्सूक्तेरक्षोप्लवंगुणःसर्वासांदेवतानांवक्तव्यः)

कृदाचिदभिदासंतिद्रुहा⁺ ॥ योमापाकैर्नमनसाचरंतमभिचष्टेऽनृतेभिर्वचोभिः । आपऽइवकाशिनासंगृभीताऽ
असन्नस्त्वासंतऽइंद्रवक्ता⁺ ॥ येषां कशंसं विहरंतऽएवैर्येवाभद्रदूषयंति स्वधार्भिः । अहयेवातान्प्रददातुसोमऽआवा
दधातुनिर्ऋतेरुपस्थे ॥ योनोरसंदिप्संतिपित्वोऽअग्नेयोऽअश्वानांयोगवांयस्तनूनां । रिपुःस्तेनःस्तेयकृद्भ्रमेतुनिषही
यतांतन्वाइतनाच ॥ ६ ॥ परःसोऽअस्तुतन्वाइतनाचतिस्रःपृथिवीरधोऽअस्तुविश्वाः । प्रतिशुष्यतुयशोऽअस्यदे
वायोनोदिवादिप्संति यश्चनक्तं ॥ सुविज्ञानं चिकितुषेजनाय सच्चासच्चवचसीपस्पृधाते । तयोर्यत्सत्यं यतरदजीयस्तदि
त्सोमौवतिहंत्यासंत ॥ नवाऽउसोमौवृजिनंहिनोतिनक्षत्रियमिथुयाधारयंत । हंतिरक्षोहंत्यासद्वदंतमुभाविंद्रस्यप्रसि
तौशयाते ॥ यदिवाहमनृतदेवऽआसमोघंवादेवाऽअप्युहेऽअग्ने । किमस्मभ्यंजातवेदोहृणीषेद्रोघ्वाचस्तेनिर्ऋतं संच
तां ॥ अद्यामुरीययदिंयातुधानोऽअस्मियदिवायुस्ततपूरुषस्य । अधासवीरैर्दशभिर्यियायोमामोघंयातुधानेत्याह
॥ ७ ॥ योमायांतुयातुधानेत्याहयोवारक्षाःशुचिरस्मीत्याह । इंद्रस्तंहंतुमहतावधेनविश्वस्यजंतोरधमस्पदीष्ट ॥ प्र
याजिगातिस्वर्गलेवनक्तमपद्रुहातन्वैगूहमाना । वब्रांऽअनंतांऽअवसापदीष्टप्रावाणोघ्नंतुरक्षसंऽउपब्दैः⁺ ॥ वि
तिष्ठध्वंमरुतोविक्ष्विच्छतगृभायतरक्षसःसर्पेनष्टन । वयोयेभूत्वीपतयंतिनक्तभिर्येवारिपोदधिरेदेवोऽअध्वरे⁺ ॥
प्रवर्तयद्विवोऽअश्मानमिंद्रसोमशितंमघवन्त्संशिशधि । प्राक्तादपाक्तादधरादुदक्तादभिजिहिरक्षसःपर्वतेन ॥ एत

ऽउत्येपतयंतिश्वयातवऽइंद्रदिप्संतिदिप्सवोदाभ्यं । शिशीतेशक्रःपिशुनेभ्योवधंनूनंसृजदशनिंयातुमज्यः ॥ ८ ॥
इंद्रोयातुनामभवत्पराशरोहविर्मथीनामभ्याइविवासतां । अभीदुशक्रःपरशुर्यथावनंपात्रेवभिदन्त्सतऽएतिरक्षसः ॥
उलूकयातुंशुलूकयातुंजहिश्वयातुमुतकोकयातुं । सुपर्णयातुमुतगृध्रयातुंहृषदेवप्रमृणरक्षऽइंद्र ॥ मानोरक्षोऽअभि
नड्यातुमावतामपोच्छतुमिथुनायाकिमीदिनां । पृथिवीनःपार्थिवात्पात्वंहसोतरिक्षंदिव्यात्पात्वस्मान्⁺ ॥ इंद्रजहि
पुमांसंयातुधानमुतस्त्रियमाययाशाशदानां । विघ्नीवासोमूरदेवाऽकदंतुमातेदृशन्त्सूर्यमुच्चरंतं ॥ प्रतिचक्ष्वविचक्ष्वे
द्रश्चसोमजागृतं । रक्षोभ्योवधमस्यतमशनिंयातुमज्यः ॥ ९ ॥ (इतिवासिष्ठसप्तमंमंडलंसमाप्तंअत्रसूक्तानि १००)
(८।१।१) माचिदन्यद्विशंसतसखायोमारिषण्यत । इंद्रमिस्तोतावृषणंसचासुतेमुहुरुक्थाचशंसत ॥ अवक्रक्षि
णंवृषभंयथाजुरंगानंचर्षणीसह । विद्वेषणंसवननोभयंकुरंमहिष्ठमुभयाविन ॥ यच्चिद्धित्वाजसाऽइमेनानाहवैतऽऊ

प्रागाथेष्टमेमंडलेदशानुवाकाः तत्रप्रथमेनुवाकेपंचसूक्तानि (८।१।१) माचिदन्यदितिचतुस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यआद्ययोर्द्वयोःकाण्वः
प्रगाथऋषिःशिष्टानांकाण्वौमेधातिथिमेध्यातिथीऋषी रतुहिस्तुहीत्यादिचतसृणांप्रायोगिरासंगऋषिःअंत्यायाआंगिरसीशश्वतीऋषिका
इंद्रोदेवतास्तुहिस्तुहीत्यादिपंचानामासंगोदेवताबृहती द्वितीयासतोबृहतीअंत्येद्वेद्विष्टुभौ । (काण्वःप्रगाथइत्यत्रयःप्रगाथोवस्तुतोघौरःसन
भ्रातुःकण्वस्यपुत्रतांगतइतीतिहासःश्रूयते) ।

तयै । अस्माकं ब्रह्मेदमिन्द्रभूतुतेहाविश्वान्वधेन ॥ वितर्तूर्यतेमघवन्विपश्चितोऽर्योविपोजनानां । उपक्रमस्वपुरुषं
 माभरवाजनेदिष्ठमूतये ॥ महेचनत्वामद्रिवः पराशुल्कार्यदेयां । नसहस्रायनायुतायवज्जिवोनशतार्यशतामघ ॥ १० ॥
 वस्योऽइन्द्रासिमेपितुरुतभ्रातुरभुजतः । माताचमेछदयधःसमावसोवसुत्वनायराधसे ॥ केयथक्वेदसिपुरुत्राचिद्धिते
 मनः । अलर्षियुधमखजकृत्पुरंदरप्रगायत्राऽअगासिषुः ॥ प्रास्मैगायत्रमर्चतवावातुर्यःपुरंदरः । याभिःकाण्वस्योपव
 हिरासदंयासद्वज्रीभिनत्पुरः ॥ येतेसंतिदशग्विनःशतिनोयेसहस्रिणः । अश्वसोयेतेवृषणोरघुद्रुवस्तेभिर्नःस्तूयमा
 गहि ॥ आत्व१द्यसबर्दुधाहुवेगायत्रवैपसं । इन्द्रधेनुसुदुधामन्यामिषमुरुधारामरंकृतं ॥ ११ ॥ यत्तुदत्सूरऽएतंशंव
 कूवातस्यपणिनां । बहत्कुत्समार्जुनेयंशतक्रतुःत्सरं ध्वमस्तृतं ॥ यऽऽकृतेचिदभिःपुराजन्तुभ्यऽआतृदः । सं
 धातासंधिमघवापुरुवसुरिष्कर्ताविहुतंपुनः ॥ माभूमनिष्ठाऽइवेद्वत्वरणाऽइव । वनानिप्रजहितान्यद्विवोदुरोषा
 सोऽअमन्महि ॥ अमन्महीदनाशवोनुग्रासंश्चवृत्रहन् । सकृत्सुतेमहताशूरराधसानुस्तोमंमुदीमहि ॥ यद्विस्तोमंमम
 श्रवंदस्माकमिन्द्रमिंदवः । तिरःपवित्रंससुवांसंऽआशवोमंदंतुग्यावृधः ॥ १२ ॥ आत्व१द्यसधस्तुतिवावातुःसख्यु
 रागहि । उपस्तुतिर्मघोनांप्रत्वावत्वधातेवशिमसृष्टिं+ ॥ सोताहिसोममद्रिभिरेमैनमप्सुधावत । गव्यावस्त्रैववास
 यंतऽइन्नरोनिधुंक्षन्वक्षणाभ्यः ॥ अधज्मोऽअधवादिवोबृहतोरोचनादधि । अयावर्धस्वतन्वागिराममाजातासुं

तोपृण ॥ इन्द्रायसुमदितंमंसोमंसोतावरेण्यं । शक्रऽएणंपीपयद्विश्वयाधियाहिन्वाननंवाजयुं+ ॥ मात्वासोमस्यगल्द
 यासदायाचन्नहंगिरा । भूणिमृगंसवनेषुचुकुधंक्रऽईशानंनयाचिषत् ॥ १३ ॥ मदेनेषितंमदमुग्रमुग्रेणशर्वसा । विश्वे
 षांतरुतारंमदच्युतंमदेहिष्माददातिनः ॥ शेवारिवायीपुरुदेवोमर्तीयदाशुषे । ससुन्वतेचस्तुवतेचरासतेविश्वगूतोऽअ
 रिष्टुतः+ ॥ एन्द्रयाहिमत्स्वचित्रेणदेवराधसा । सरोनप्रास्युदरंसपीतिभिरासोमैभिरुरुस्फिरं+ । आत्वासहस्रमाश
 तंयुक्कारथेहिरण्यये । ब्रह्मयुजोहरयऽइन्द्रकेशिनोवहंतुसोमपीतये ॥ आत्वारथेहिरण्ययेहरीमयूरशेष्या । शितिपृष्ठा
 बहतामध्वोऽअंधसोविवक्षणस्यपीतये ॥ १४ ॥ पिबात्व१स्यगिर्वणःसुतस्यपूर्वपाऽइव । परिष्कृतस्यरसिनऽइयमांसु
 तिश्चारुर्मदायपत्यते ॥ यऽएकोऽअस्तिदंसनामहांऽउग्रोऽअभिब्रतः । गमत्सशिप्रीनसयोषदागमद्ववन्नपरिवर्जति ॥
 त्वंपुरंचरिण्वैवधैःशुष्णास्यसंपिणक् । त्वंभाऽअनुचरोऽअधद्वितायदिद्रहव्योभुवः ॥ ममत्वासूरऽउदितेमममध्यंदिने
 दिवः । ममंप्रपित्वेऽअपिशर्वरेवसवास्तोमासोऽअवृत्सत ॥ सुहिस्तुहीदेतेधातेमंहिष्ठासोमघोनां । निदिताश्वःप्रप
 थीपरमज्यामघस्यमेध्यातिथे ॥ १५ ॥ आयदश्वान्वनन्वतःश्रद्धयाहरंथैरुहं । उतवामस्यवसुनश्चिकेततियोऽअस्ति
 याद्वःपशुः+ ॥ यऽऽक्रजामह्यंमामहेसहवचाहिरण्यया । एषविश्वान्यभ्यस्तुसौभगासंगस्यस्वनद्रथः ॥ अधप्लायोंगि
 रतिदासदन्यानांसंगोऽअग्नेदशभिःसहस्रैः । अधोक्षणोदशमह्यंरुशौतोन्ळाऽइवसरसोनिरतिष्ठन् ॥ अन्वस्यस्यूरंद

दृशेपुरस्तादनुस्थऽऊरुरवरंबमाणः । शश्वतीनार्यभिचक्ष्याहसुभद्रमर्यभोजनंविभर्षि ॥ १६ ॥ (८।१।२) इदं
 सोसुतमंधःपिबासुपूर्णमुदरं । अनाभयिन्नरिमाते ॥ नृभिर्धूतःसुतोऽअश्रैरव्योवारैःपरिपूतः । अश्वोननिक्तोदी
 षु ॥ तंतेयव्यथागोभिःस्वादुर्मकर्मश्रीणंतः । इंद्रत्वास्मिन्सधमादे ॥ इंद्रऽइत्तोमपाऽएकऽइंद्रःसुतपाविश्वायुः ।
 अंतर्देवान्मर्त्याश्च ॥ नयंशुक्रोनदुराशीर्नतृप्राऽउरुव्यचसं । अपस्पृण्वतेसुहार्दं ॥ १७ ॥ गोभिर्यदीमन्येऽअस्मन्मृ
 गंनब्रामृगयंते । अभित्सरंतिधेनुभिः ॥ त्रयऽइंद्रस्यसोमाःसुतासःसंतुदेवस्य । स्वेक्षयेसुतपात्रः ॥ त्रयःकोशासः
 श्रोतंतितिस्रश्चर्ष्वःसुपूर्णाः । समानेऽअधिभार्मेन ॥ शुचिरसिपुरुनिष्ठाःक्षीरैर्मध्यतऽआशीर्तः । दुभामंदिष्टःशूर
 स्य ॥ इमेतऽइंद्रसोमास्तीव्राऽअस्मेसुतासः । शुक्राऽआशिरैयाचंते ॥ १८ ॥ तांऽआशिरैपुरोळाशमिंद्रेमंसो
 मंश्रीणीहि । रेवंतंहित्वाशृणोभि ॥ हत्सुपीतासोयुध्यंतेदुर्मदासोनसुरायां । ऊधर्ननग्राजंरंते ॥ रेवांऽइद्रेवतःस्तोता
 स्यात्वावंतोमघोनः । प्रेदुहरिवःश्रुतस्य ॥ उक्थंचनशस्यमानमगोररिराचिकेत । नगायत्रंगीयमानं ॥ मानंऽइंद्र
 पीयूषवेमाशर्धतेपरादाः । शिक्षाशचीवःशचीभिः ॥ १९ ॥ वयमुत्वातदिदर्थ्याऽइंद्रत्वायंतःसखायः । कण्वाऽउ

(८।१।२) इदं सोसुतमिति द्विचत्वारिंशदृश्यस्य सूक्तस्य मेधातिथिरांगिरसः प्रियमेधश्चेत्युभा वृषी अंत्ययोर्द्वयोः काण्वो मेधातिथिर्कविर्द्रः
 अंत्ययोर्विभिर्दुर्गायत्री अष्टाविंशत्यनुष्टुप् । (विभिर्दोर्दानस्तुतिः)

कथेभिर्जंरंते ॥ नघेमन्यदापपनवज्जिभ्रपसोनविष्टौ । तवेदुस्तोमैचिकेत ॥ इच्छंति देवाः सुन्वंतं न स्वप्रायस्पृहयंति ।
 यंति प्रमादमतैद्राः ॥ ओषु प्रयाहिवाजैर्भिर्माहूणीथाऽअभ्यःस्वान् । महौंऽइवयुवजानिः ॥ मोष्वऽद्यदुर्हणावान्त्सा
 यंकरदारेऽअस्मत् । अश्रैरऽइवजामाता ॥ २० ॥ विद्वाह्यस्य वीरस्य भूरिदावरीं रुमतिं । त्रिषुजातस्य मनांसि ॥
 आतूषिंचकण्वमंतं न घाविद्वशवसानात् । यशस्तरंशतमूतः ॥ ज्येष्ठेन सोतारिद्राय सोमं वीराय शक्राय । भरापिबन्नयाय ॥
 योवेदिष्ठोऽअव्यथिष्वश्वान्तं जरितृभ्यः । वाजैस्तोतृभ्यो गोमंतं । पन्यं पन्यमित्सोतारऽआधावतमद्याय । सोमं वीराय
 शूराय ॥ २१ ॥ पातावृत्रहा सुतमाघागमन्नारेऽअस्मत् । नियमते शतमूतिः ॥ एह हरीं ब्रह्मयुजां शग्मावक्षतः सखा
 यं । गीभिःश्रुतंगिर्वणसं ॥ स्वादवःसोमाऽआयाहि श्रीताःसोमाऽआयाहि । शिप्रिन्नृषीवःशचीवोनायमच्छासधमा
 दं ॥ स्तुतश्च यास्त्वावर्धति महेराधसे नृम्याय । इंद्रकारिणं वृधंतः ॥ गिरश्च यास्तैर्गिर्वाहऽउक्थाचतुभ्यंतानि । सत्रा
 दधिरे शवांसि ॥ २२ ॥ एवेदेष्टु विकूर्मिर्वाजांऽएकोवज्रहस्तः । सनादमृक्तो दयते ॥ हंता वृत्रं दक्षिणे नेंद्रः पुरुपुरुहूतः ।
 महान्महीभिःशचीभिः ॥ यस्मिन्विश्वश्चर्षणयऽउतच्यौलाज्रयांसिच । अनुघेन्मं दीमघोनः ॥ एषऽएतानि चकारे
 द्रोविश्वायोतिशृण्वे । वाजदावामघोनां ॥ प्रभर्तारथंगव्यंतमपाकाच्चिद्यमवति । इनोवसुसहिवोह्वा ॥ २३ ॥
 सनिताविप्रोऽअर्विर्हता वृत्रं नृभिःशूरैः । सत्योविताविधंतं ॥ यजध्वैनं प्रियमेधाऽइंद्रं सत्राचामनसा । योभूत्सोमैः

ऋक्सं.
अ. ५ अ. ७
॥ ४८ ॥

सत्यमद्वा ॥ गाथश्रवसंसत्पतिंश्रवस्कामंपुरुत्मानं । कण्वांसोगातवाजिनं ॥ यऽऋतेचिद्वास्पदेभ्योदात्सखानृभ्यःश
चीवान् ॥ येऽअस्मिन्काममश्रियन् ॥ इत्थाधीवैतमद्रिवःकाण्वमेध्यातिथिं । मेपोभूतोऽभियन्नयः ॥ शिक्षाविभिं
दोऽअस्मैचत्वार्ययुताददत् ॥ अष्टापरःसहस्रा ॥ उतसुत्येपयोवृधामाकीरणस्यनृष्या । जित्विनायमामहे ॥ २४ ॥
(८।१।३) पिबासुतस्यरसिनोमत्स्वानऽइंद्रगोमतः । आपिनोबोधिसधुमाद्योवृधेऽस्माँऽअवतुतेधियः ॥ भूयाम
तेसुमतौवाजिनोवयमानःस्तरभिमातये । अस्मान्चित्राभिरवतादभिष्टिभिरानःसुन्नेषुयामय ॥ इमाऽउत्वापुरुवसो
गिरोवर्धतुयामम । पावकवर्णाःशुचयोविपश्चितोभिस्तोमैरनूषत ॥ अयंसहस्रमृषिभिःसहस्कृतःसमुद्रऽइवपप्रथे ।
सत्यःसोऽअस्यमहिमागृणेशवोयज्ञेषुविप्राज्ये ॥ इंद्रमिहेवतातयऽइंद्रप्रयत्यध्वरे । इंद्रं समीकेवनिनोहवामहऽइंद्रं
धनस्यसातये ॥ २५ ॥ इंद्रोमहारोदसीपप्रच्छवऽइंद्रःसूर्यमरोचयत् । इंद्रेहविश्वाभुवनानियेमिरऽइंद्रं सुवानास
ऽइंद्रवः ॥ अभित्वापूर्वपीतयऽइंद्रस्तोमैभिरायवः । समीचीनासऽऋभवःसमस्वरज्जुद्रागृणंतपूव्यं ॥ अस्येदिंद्रोवावृ
धेवृष्णयंशवोमदैसुतस्यविष्णावि । अद्यातमस्यमहिमानमायवोनुष्टुवंतिपूर्वथा ॥ तत्त्वायामिसुवीर्यतद्ब्रह्मपूर्वचित्तये ।

(८।१।३) पिबासुतस्येतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिरिंद्रःअंत्यचतसृणांपाकस्थामादेवता प्रथमाद्येकोनविंशंताअयुजो
बृहत्यःद्वितीयादिविंशंतायुजःसतोबृहत्यःअंत्याश्रतसःक्रमेणानुष्टुब्गायज्यौबृहतीच ।

मंडलं ८
अनु. १

॥ ४८ ॥

येनायतिभ्योभृग्वेधनेहितेयेनप्रस्कण्वमाविथ ॥ येनासमुद्रमसृजोमहीरपस्तदिंद्रवृष्णितेशवः । सद्यःसोऽअस्यम
हिमानसंनशेयंक्षोणीरनुचक्रदे ॥ २६ ॥ शग्धीनऽइंद्रयत्त्वारयियामिसुवीर्यं । शग्धिनाजायप्रथमंसिपांसतेशग्धि
स्तोमायपूव्यं ॥ शग्धीनोऽअस्ययद्धपौरमाविथधियऽइंद्रसिपांसतः । शग्धियधारुशमंश्यावकंकृपमिंद्रप्रावःस्वर्णरं ॥
कन्नव्योऽअतसीनांतुरोगृणीतमर्त्यः । नहीन्वस्यमहिमानमिंद्रियंस्वर्गृणंतऽआननुः ॥ कदुस्तुवंतऽऋतयंतदेवतऽऋ
षिःकोविप्रऽओहते । कदाहवमघवन्निद्रसुन्वतःकदुस्तुवतऽआगमः ॥ उदुत्येमधुमत्तमागिरःस्तोमासऽईरते । सत्रा
जितोधनसाऽअक्षितोतयोवाजयंतोरथाऽइव ॥ २७ ॥ कण्वाऽइवभृगवःसूर्याऽइवविश्वमिद्धीतमानशुः । इंद्रंस्तोमै
भिर्महयंतऽआयवःप्रियमैधासोऽअस्वरन् ॥ युक्ष्वाहिवृत्रहन्तमहरीऽइंद्रपरावतः । अर्वाचीनोमघवन्त्सोमपीतयऽ
उग्रऽऋष्वेभिरागहि ॥ इमेहितेकारवोवावृशुर्धियाविप्रासोमधसातये । सत्वंनोमघवन्निद्रगिर्वणोवेनोनशृणुधीहयं ॥
निर्दिद्रबृहतीभ्योवृत्रधनुभ्योऽअस्फुरः । निर्बुदस्यमृगयस्यमायिनोनिःपर्वतस्यगाऽआजः ॥ निरग्नयोरुरुचुर्निरुसू
योनिःसोमऽइंद्रियोरसः । निरंतरिक्षादधमोमहामहिंकृषेतदिंद्रपौस्यं ॥ २८ ॥ यमेदुरिंद्रोमरुतःपाकस्थामाकौर
याणः । विश्वेषांत्मनाशोभिष्टमुपेवदिविधावमानं ॥ रोहितंमेपाकस्थामासुधुरैकक्ष्यप्रां । अदाद्रायोविवोधनं ॥ य
स्माँऽअन्येदप्रतिधुरंवहतिवह्नयः । अमंन्योनतुयं ॥ आत्मापितुस्तनूवासऽओजोदाऽअभ्यंजनं । तुरीयमिद्रो

हितस्यपाकस्थामानभोजंदातारमब्रवं ॥ २९ ॥ (८।१।४) यदिद्रप्रागपागुदुङ्गन्यग्वाहयसेनृभिः । सिमापुरुनृषू
तोऽस्यानवेसिप्रशर्धतुर्वशे ॥ यद्दारुमेरुशमेरुयावकेकृपऽइंद्रमादयसेसचा । कण्वाससः ॥ अग्निभिःस्तोमवाहसऽइंद्राय
च्छंत्यागहि ॥ यथागौरोऽपाकृतंतृप्यन्नेत्यवेरिणं । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमार्गहिकण्वेषुसुचचापिब ॥ मंदंतुत्वा
मघवन्निद्रेंदवोराधोदेयायसुन्वते । आमुष्यासोममपिबश्चमूसुतंज्येष्ठतदधिषेसहः ॥ प्रचक्रेसहसासहोबभंजमन्युमो
जसा । विश्वेतऽइंद्रपृतनायवोयहोनिवृक्षाऽइवयेमिरे ॥ ३० ॥ सहस्रेणैवसचतेयवीयुधायस्तऽआनलुपस्तुति । पुत्रं
प्रावर्गकृणुतेसुवीर्येदाश्रोतिनमऽउक्तिभिः ॥ माभेममाश्रमिष्मोग्रस्यसख्येतव । महत्तेवृष्णोऽभिचक्षयैकृतंपश्येमतु
र्वशंयदु ॥ सव्यामनुस्फिग्यवावसेवृषानदानोऽअस्यरोषति । मध्वासंपृक्ताःसारघेणधेनवस्तूयमेहिद्रवापिब ॥ अश्वी
रथीसुरूपऽइद्रोमाऽइदिद्रतेसखा । श्वात्रभाजावयसासचतेसदाचंद्रोयातिसभामुप ॥ ऋशयोनतृष्यन्नवृषानमार्गहि
पिबासोमंवशाऽअनु । निमेषमानोमघवन्दिवोदेवऽओजिष्ठदधिषेसहः ॥ ३१ ॥ अध्वर्योद्रावयात्वंसोममिंद्रःपिपास
ति । उपनूनयुज्येवृषणाहरीऽआचंजगामवृत्रहा ॥ स्वयंचित्समन्यतेदाशुरिर्जनोयत्रासोमस्यतृपसि । इदंतेऽअ

॥ ४९ ॥

(८।१।४) यदिद्रेत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिंद्रःअत्यतिसृणांकुरुंगः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यःअत्यापुरउष्णिक्
(प्रपूषणमित्यादिचतसृणांपूषादेवतावा) ।

अयुज्यंसमुक्षितंतस्येहिप्रद्रवापिब ॥ रथेष्टायाध्वर्यवःसोममिंद्रायसोतन । अधिब्रध्नस्याद्रयोविचक्षतेसुन्वंतोदाश्वध्वरं ॥
उपब्रध्नवातावृषणाहरीऽइंद्रमपसुवक्षतः । अर्वाचंत्वाससयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुप ॥ प्रपूषणंवृणीमहेयुज्यायपुरु
वसु । सशक्रशिक्षपुरुहूतनोधियातुजैरायेधिमोचन ॥ ३२ ॥ संनःशिशिहिभुरिजोरिवक्षुरंरास्वरायोविमोचन । त्वेत
न्नःसुवेदमुस्त्रियंवसुयंत्वंहिनोषिमर्त्य ॥ वेभित्वापूषन्नृजसेवेमिस्तोतवऽआघृणे । नतस्यवेम्यरणंहितद्रसोस्तुषेपज्रायसा
न्ने ॥ परागावोयवसंकाच्चिदाघृणेनित्यंरेकणोऽअमर्त्य । अस्माकंपूषन्नविताशिवोभवमंहिष्ठोवाजसातये ॥ स्थूरंराधः
शताश्वंकुरुंगस्यदिविष्टिषु । राजस्त्वेषस्यसुभगस्यरातिषुतुर्वशेष्वमन्महि ॥ धीभिःसातानिक्वाण्वस्यवाजिनःप्रियमधै
रभिद्युभिः । षष्टिसहस्रानुनिर्मजामजेनिर्युधानिगवामृषिः ॥ वृक्षाश्चिन्मेऽअभिपित्वेऽअरारणुः । गांभंजंतमेहनाश्व
भजंतमेहना ॥ ३३ ॥ इतिपंचमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

एकोनचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ८ ऋचः १६५ ॥ त्यागः ॥ पर्जन्याये.९ मंडूकेभ्य.१० इंद्रासोमाभ्या.७ इंद्राये.
सोमाये. अग्नय. विश्वेम्योदेवेभ्य. सोमाये.२ अग्नय. इंद्रासोमाभ्यामि. इंद्राये. ग्रावभ्यइ. मरुच्य. इंद्राये.४ वसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षेभ्य.
इंद्रासोमाभ्या.२ इंद्राये.२९ आसंगायात्मने.४ आसंगाये.१ इंद्राये.४० विभिंदव.२ इंद्राये. २० पाकस्थान्न.४ इंद्राये.१८
कुरुंगाये.३ ॥ इतिपंचमेसप्तमः ॥

दूरादेकाग्रचत्वारिंशद्ब्रह्मातिथिराश्विनं द्विबृहत्यनुष्टुबंतं मत्याः पंचार्धर्चांश्चैद्यस्य कशोर्दानस्तुतिर्मह्यं इंद्रोष्ठाच
त्वारिंशद्दत्तस्तृचोत्यस्तिरिदिरस्य पार्श्वस्य दानस्तुतिः प्रयद्रः षट्त्रिंशत्पुनर्वत्सोमारुतमानस्त्रयधिकासध्वंसं
आश्विनं ह्यानुष्टुभं त्वानूनं सैकाशशकर्णौ त्वेगायत्र्या उपाद्ये चाद्याचतुर्थी षष्ठी चतुर्दश्याद्ये च बृहत्यः पंचमी कुकुब्द
शम्याद्यास्त्रिष्टुब्धिराङ्गजगत्पौयत्स्थः षट्प्रगाथोपश्यद्बृहतीमध्ये ज्योतिरनुष्टुबास्तारपंक्तिः प्रगार्धस्त्वमग्नेदशव
त्सं आग्नेयेगायत्रेत्यादैवी त्रिष्टुबाद्याप्रतिष्ठोपाद्यावर्धमाना ॥ ८ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।१।५) दूरादिहेवयत्सत्यं रुणप्सुरशिश्वितत् । विभानुं विश्वधातनत् ॥ नृवदं स्वामनो युजा
रथेन पृथुपाजसा । सचैथेऽश्विनोषसं ॥ युवाभ्यां वाजिनीवसूप्रतिस्तोमाऽअदक्षत । वाचं दूतो यथोहिषे ॥ पुरुप्रि
याणऽऊतयै पुरुमं द्रापुरुवसू । स्तुषे कण्वासोऽश्विना ॥ मंहिष्ठावाजसातमे षयं ताशुभस्पती । गंतारादाशुषोगृहं
॥ १ ॥ तासुदेवायं दाशुषे सुमेधामवितारिणी । धृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ॥ आनः स्तोममुपद्रवत्तूयैश्येने भिराशुभिः । यात
मश्वेभिरश्विना ॥ योभिस्तिस्त्रः परावतो दिवो विश्वानि रोचना । त्र्यंऽरक्कूनपरिदीयथः ॥ उत्तनो गोमतीरिपऽउतसाती

(८।१।५) दूरादिहेवयेकोनचत्वारिंशद्व्यसूक्तस्य काण्वो ब्रह्मातिथिराश्विनौ यथाचिच्चैद्यः कशुरित्यादिसार्धद्वयोः कशुर्गायत्री अंया
स्तिस्त्रः क्रमेण बृहत्यावनुष्टुपच ।

रहर्विदा । विपथः सातयैसितं ॥ आनो गोमंतमश्विना सुवीरं सुरधरयिं । वोढमश्ववतीरिषः ॥ २ ॥ वावृधानाशुभस्प
तीदस्त्राहिरण्यवर्तनी । पिबंतं सोम्यमधु ॥ अस्मभ्यां वाजिनीवसूप्रवर्धयश्च सप्रथः । छुर्दिर्येतमदाभ्यं ॥ निषुब्रह्मज
नानां याविष्टं तूयमागतं । मोष्वं न्याऽउपारतं ॥ अस्य पिबतमश्विना युवंमदस्य चारुणः । मध्वोरातस्य धिष्ण्या ॥
अस्मेऽआवहतरयिं शतवतंसहस्रिणं । पुरुक्षुं विश्वधायसं ॥ ३ ॥ पुरुत्राचिद्धिवां नराविह्वर्यते मनीषिणः । वाघद्विर
श्विनागतं ॥ जनांसो वृक्तबर्हिषो हविष्मंतोऽअरंकृतः । युवांहवन्तेऽअश्विना ॥ अस्माकं मद्यवामयं स्तोमो वाहिष्ठोऽअंत
मः । युवाभ्यां भूत्वश्विना ॥ योहवांमधुनो हतिराहितोरथचर्षणे । ततः पिबतमश्विना ॥ तेन नो वाजिनीवसूप्रवर्धतो
कायशंगवे । वहतं पीवरीरिषः ॥ ४ ॥ उत्तनो दिव्याऽइषऽउतसिंधूरहर्विदा । अपद्वारेव वर्षथः ॥ कदावातौ त्रयो
विधत्समुद्रेजहितो नरा । यद्वांरथो विभिष्पतात् ॥ युवं कण्वायना सत्यापिरिप्ताय हृम्ये । शश्वदूतीर्दशस्यथः ॥ ताभि
रायातमूतिभिर्न च्यसीभिः सुशस्तिभिः । यद्वां वृषण्वसूहुवे ॥ यथाचित्कण्वमावतं प्रियमैधमुपस्तुतं । अत्रिंशं जारं
मश्विना ॥ ५ ॥ यथोतकृत्ये धनें शुंगोष्वगस्त्यं । यथावा जेषु सोभारं ॥ एतावद्वां वृषण्वसूऽअतो वाभूयोऽअश्विना ।
गुणंतः सुस्त्रमीमहे ॥ रथं हिरण्यवं धुरं हिरण्याभीशुमश्विना । आहिस्थायो दिविस्पृशं ॥ हिरण्ययी वारं भिरीपाऽअक्षौ
हिरण्ययः । उभाचक्राहिरण्यया ॥ तेन नो वाजिनीवसूपरावतंश्चिदागतं । उपेमांसुष्टुतिं मम ॥ ६ ॥ आवहेथे पराका

त्पूर्वीरश्रंतावश्विना । इषोदासीरमर्त्या ॥ आनोद्युन्नैराश्रवोभिरारायायांतमश्विना । पुरुश्चंद्रानासत्या ॥ एहवांप्र
षितस्सवोवयोवहंतुपर्णिनः । अच्छास्वध्वरंजनं ॥ रथं वामनुगायसंयऽइषावर्ततेसह । नचक्रमभिबाधते ॥ हिरण्य
येनुरथेनद्रवत्पाणिभिरश्वैः । धीजवनानासत्या ॥ ७ ॥ युवंमृगंजागृवांसस्वदथोवावृषण्वसू । तानःपुंक्तमिषार
यिं ॥ तामेऽअश्विनासनीनांविद्यातंनवानां । यथाचिच्चैद्यःकशुःशतमुष्ट्रानांददत्सहस्रादशगोनां ॥ योमेहिरण्यसं
दशोदशराज्ञोऽअमंहत । अधस्पदाऽइच्चैद्यस्यकृष्टयश्चर्मन्नाऽअभितोजनाः ॥ माकिरेनापथागाद्येनेमेयंतिचेदयः ।
अन्योनेत्सुरिरोहतेभूरिदावत्तरोजनः ॥ ८ ॥ (८।२।१) महाँऽइंद्रोयऽओजसापर्जन्योवृष्टिमाँऽइव । स्तोमैर्वत्स
स्यवावृधे ॥ प्रजामृतस्यपिप्रतःप्रयद्भरंतवह्नयः । विप्रऽऽकृतस्यवाहसा ॥ कण्वाऽइंद्रयदक्रतस्तोमैर्यज्ञस्यसाधनं ।
जामिब्रुवत्ऽआयुधं ॥ समस्यमन्यवेविशोविश्वानमंतकृष्टयः । समुद्रायैवसिंधवः ॥ ओजस्तदस्यतित्विषऽउभेयत्स
मवर्तयत् । इंद्रश्चैवरोदसी ॥ ९ ॥ विचिद्रवत्सदोधतोवज्रेणशतपर्वणा । शिरोविभेदवृष्णिनां ॥ इमाऽअभिप्र
णोनुमोविपामग्रैषुधीतयः । अग्नेःशोचिर्नद्रिद्युतः ॥ गुहासतीरुपत्मनाप्रयच्छोचंतधीतयः । कण्वाऽऽकृतस्यधारया ॥
प्रतमिंद्रनशीमहिरयिगोमंतमश्विनं । प्रब्रह्मपूर्वचित्तये ॥ अहमिद्विपितुष्परिमेधामृतस्यजग्रभं । अहंसूर्यऽइवाज

(८।२।१) महाँइंद्रइत्यष्टाचत्वारिंशद्वचस्यसूक्तस्यकाण्वोवत्सइंद्रोत्यतिसृणांतिरिदिरोगायत्री । (पार्श्वव्यस्यदानस्तुतिः)

नि ॥ १० ॥ अहंप्रलेनमन्मनागिरःशुंभामिकण्ववत् । येनेंद्रःशुष्ममिहृधे ॥ येत्वामिंद्रनतुष्टुवुर्कषयोयेचंतुष्टुवुः ।
ममेद्वर्धस्वसृष्टुतः ॥ यदस्यमन्युरध्वनीद्विवृत्रंपर्वशोरुजन् । अपःसमुद्रमैरयत् ॥ निशुष्णऽइंद्रधर्णासिंवज्रंजघंधदस्य
वि । वृषाद्युग्रशृण्विषे ॥ नद्यावुऽइंद्रमोजसानांतरिक्षाणिवज्रिणं । नविष्यचंतभूमयः ॥ ११ ॥ यस्तऽइंद्रमहीर
पःस्तंभूयमानऽआशयत् । नितंपद्यासुशिश्नथः ॥ यऽइमेरोदसीमहीसमीचीसमजग्रभीत् । तमोभिरिंद्रतंगुहः ॥
यऽइंद्रयतयस्त्वाभृगवोयेचंतुष्टुवुः । ममेदुग्रश्रुधीहव ॥ इमास्तऽइंद्रपृथ्व्योघृतंदुहतऽआशिरं । एनामृतस्यपिप्यु
षीः ॥ याऽइंद्रप्रस्वस्त्वासागर्भमचक्रिरन् । परिधमैवसूर्य ॥ १२ ॥ त्वामिच्छवसस्यतेकण्वाऽउक्थेनवावृधुः । त्वांसु
तासऽइंद्रवः ॥ तवेदिंद्रप्रणीतिषुतप्रशस्तिरद्विवः । यज्ञोवितंतसाय्यः ॥ आनऽइंद्रमहीमिषपुरंनदर्षिगोमती । उत
प्रजांसुवीर्य ॥ उतत्यदाश्वभ्यंयदिंद्रनाहुषीष्वा । अग्नेविश्वप्रदीदयत् ॥ अभिब्रजंतंलिषेसूरऽउपाकचक्षसं । यदिंद्र
मृळयासिनः ॥ १३ ॥ यदंगतविषीयसऽइंद्रप्रराजसिक्षितीः । महाँऽअपारऽओजसा ॥ तंत्वाहविष्मतीर्विशऽउप
ब्रुवतऽउतयै । उरुजग्रयसमिंदुभिः ॥ उपहरेगिरीणांसंगधेचनदीनां । धियाविप्रोऽअजायत ॥ अतःसमुद्रमुद्रतश्चि
क्त्वाँऽअवपश्यति । यतोविपानऽएजति ॥ आदिप्रलस्यरेतसोज्योतिष्पश्यंतिवासरं । परोयदिध्यतेदिवा
॥ १४ ॥ कण्वाऽइंद्रतेमतिविश्वैवर्धतिपाँस्यं । उतोशविष्ठवृण्यं ॥ इमामंऽइंद्रसुष्टुतिंजुषस्वप्रसुमामव ।

श्रवसं.

अ. ५ अ. ८

॥ ५२ ॥

उत्प्रवर्धयामतिं⁺ ॥ उत्तब्रह्मण्यावयंतुभ्यंप्रवृद्धवज्रिवः । विप्राऽअतक्षमजीवसे ॥ अभिकण्वाऽअनूषतापोनप्रवता
यतीः । इंद्रंवनन्वतीमतिः⁺ ॥ इंद्रमुक्थानिवावृधुःसमुद्रमिवसिंधवः । अनुत्तमन्युमजरै ॥ १५ ॥ आनोया
हिपरावतोहरिभ्यांहर्षताभ्यां । इममिंद्रसुतांपिब ॥ त्वामिद्वृत्रहंतमजनासोवृक्तबर्हिषः । हवतेवाजसातये ॥
अनुत्वारोदसीऽउभेचक्रंनवत्येतंशं । अनुसुवानासऽइंदवः ॥ मंदस्वासुस्वर्णरऽउत्तेंद्रशर्याणावति । मत्स्वाविवस्वतो
मती⁺ ॥ वावृधानऽउपद्यविवृषावज्यरोरवीत् । वृत्रहासौमपातमः ॥ १६ ॥ ऋषिर्हिपूर्वजाऽअस्येकऽईशानऽओ
जसा । इंद्रचोष्क्यसेवसु ॥ अस्माकंत्वासुताऽउपवीतपृष्ठाऽअभिप्रयः । शतंवहंतुहरयः ॥ इमांसुपूर्याधियमधौघृत
स्यपिप्युषीं । कण्वाऽउक्थेनवावृधुः ॥ इंद्रमिद्विमीहीनामेधेवृणीतमत्यः । इंद्रसनिप्युरुतये ॥ अर्वाचैत्वापुरुष्टुतप्रि
यमेधस्तुताहरी । सोमपेयायवक्षतः ॥ शतमहंतिरिदिरेसहस्रपशावादे । राधांसियाद्धानां ॥ त्रीणिशतान्यवतां
सहस्रादशगोनां । ददुष्पज्जायसाम्ने ॥ उदानदककुहोदिवमुष्ट्रान्चतुर्युजोददत् । श्रवसायाद्वंजनं ॥ १७ ॥ (८।२।२)
प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषंमरुतोविप्रोऽअक्षरत् । विपर्वतेषुराजथ ॥ यदंगतविषीयवोयामंशुभ्राऽअचिध्वं । निपर्वताऽअहा
सत ॥ उदीरयंतवायुभिर्वाश्रासःशृश्रिमातरः । धुक्षंतपिप्युषीमिषं ॥ वपंतिमरुतोमिहंप्रवेपयंतिपर्वतान् । ययामं
(८।२।२) प्रयद्वइतिपट्रिशट्चस्यसूक्तस्यकाण्वःपुनर्वत्सोमरुतोगायत्री ।

मंडलं ८

अनु. २

॥ ५२ ॥

यांतिवायुभिः ॥ नियद्यामायवोगिरिर्निसिंधवोविधर्मणे । महेशुष्माययेमिरे⁺ ॥ १८ ॥ युष्माऽउनक्तमृतयेयुष्मा
न्दिवाहवामहे । युष्मान्प्रयत्यध्वरे⁺ ॥ उदत्येऽअरुणस्संवश्चित्रायामेभिरीरते । वाश्राऽअधिष्णुनादिवः⁺ ॥ सृजं
तिरदिममोजसापंथांसूर्याययातवे । तेभानुभिर्वितस्थिरे ॥ इमामेमरुतोगिरिमिमंस्तोममृभुक्षणः । इममेवनताहवं ॥
त्रीणिसरांसिपृश्नयोदुदुहेवज्जिणेमधु । उत्संकवंधमुद्रिणं ॥ १९ ॥ मरुतोयद्ववोदिवःसुभ्रायंतोहवामहे । आतूनऽ
उपगंतन ॥ यूयंहिष्ठासुदानवोरुद्राऽअभुक्षणोदमे । उत्प्रचेतसोमदे ॥ आनोरयिमंदच्युतंपुरुधुंविश्वधायसं । इयं
तामरुतोदिवः⁺ ॥ अधीव्याद्विरीणांयामंशुभ्राऽअचिध्वं । सुवानैर्मदध्वऽइंदुभिः ॥ एतावतश्चिदेपांसुभ्रंभिक्षेतम
त्यः । अदाभ्यस्यमन्मभिः ॥ २० ॥ येद्रप्साऽइवरोदसीधमत्यनुवृष्टिभिः । उत्संदुहंतोऽअक्षितं ॥ उदुस्वानेभिरी
रतऽउद्रधैरुदुवायुभिः । उत्स्तोमैःशृश्रिमातरः ॥ येनावतुर्वशयंदुयेनकण्वंधनस्पृतं । रायेसुतस्यधीमहि ॥ इमाऽउ
वःसुदानवोघृतंनपिप्युषीरिषः । वर्धन्काण्वस्यमन्मभिः ॥ केनूनंसुदानवोमदथावृक्तबर्हिषः । ब्रह्माकोवःसपर्यति
॥ २१ ॥ नहिष्मयद्ववःपुरास्तोमेभिर्वृक्तबर्हिषः । शर्धाऽअतस्यजिन्वथ ॥ समुत्येमहतीरपःसंक्षोणीरुमुसूर्य । संव
ज्रपर्वशोदधुः ॥ विवृत्रपर्वशोयुर्विपर्वताऽअराजिनः । चक्राणावृष्णिपौस्थं ॥ अनुत्रितस्ययुध्यतःशुष्ममावन्नतक्र
तुं । अन्विद्रवृत्रतूर्यै ॥ विद्युद्वस्ताऽअभिद्यवःशिप्राःशीर्षन्हिरण्ययीः । शुभ्राव्यंजतश्रिये⁺ ॥ २२ ॥ उशनायत्प

रावतऽउक्ष्णोरध्रमयातन । द्यौर्नचक्रदक्षिया⁺ ॥ आनोमस्वस्यदावनेश्वैर्हिरण्यपाणिभिः । देवांसऽउपगंतन ॥ यदै
षांपृषतीरथेप्रष्टिर्वहतिरोहितः । यांतिशुश्रारिणन्नपः⁺ ॥ सुषोमैशर्यणावत्यार्जिकेपस्त्यावति । ययुर्निचक्रयानरः ॥
कदागच्छाथमरुतऽइत्थाविप्रह्वमानं । मारुकेभिर्नाधमानं ॥ २३ ॥ कद्धनूनकंधप्रियोयदिद्रुमजहातन । कोवः
सखित्वऽओहते ॥ सहोषुणोवज्रहस्तैःकण्वांसोऽअग्निमरुद्भिः । स्तुषेहिरण्यवाशीभिः ॥ ओषुवृष्णःप्रयज्यूनानव्यं
सेसुविताय । ववृत्यांचित्रवाजान् ॥ गिरयश्चिन्निजिहतेपर्शानासोमन्यमानाः । पर्वताश्चिन्नियेमिरे ॥ आक्षण्यावा
नोवहंत्यंतरिक्षेणपततः । धातारःस्तुवतेवर्यः ॥ अग्निर्हिजानिपूर्यश्छंदोनसुरोऽअचिषा । तेभानुभिर्वितस्थिरे
॥ २४ ॥ (८।२।३) आनोविश्वाभिरूतिभिरिन्धिनागच्छंतयुवं । दस्त्राहिरण्यवर्तनीपिवतंसोम्यमधु ॥ आनूनया
तमश्विनारथेनसूर्यत्वचा । भुजीहिरण्यपेशसाकवीर्गभीरचेतसा ॥ आयातंनहुषस्पर्यातरिक्षात्सुवृक्तिभिः । पिवा
थोऽअश्विनामधुकण्वानांसवनेसुतं⁺ ॥ आनोयातंदिवस्पर्यातरिक्षादधप्रिया । पुत्रःकण्वंस्यवामिहसुषावसोम्यम
धु ॥ आनोयातमुपश्रुत्यश्विनासोमपीतये । स्वाहास्तोमस्यवर्धनाप्रकवीधीतिभिर्नरा ॥ २५ ॥ यच्चिद्धिवांपुरऽऋष
योजुहूरेवसेनरा । आयातमश्विनागतमुपेमांसुष्टुतिमम ॥ दिवश्चिद्रोचनादध्यानौगंतस्वविदा । धीभिर्वत्सप्रचेतसा

(८।२।३) आनोविश्वाभिरिति त्रयोविंशत्यृचस्य सूक्तस्य काण्वः सध्वंसोऽश्विनावनुष्टुप् ।

स्तोमैभिर्हवनश्रुता ॥ किमन्येपर्यासतेस्तोमैभिरिन्धिना । पुत्रःकण्वंस्यवामृषिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् ॥ आवांविप्रऽ
इहावसेहस्तोमैभिरिन्धिना । अरिप्रावृत्रंहंतमातानोभूतमयोभुवा ॥ आयद्वांयोषणारथमतिष्ठद्वाजिनीवसू । विश्वान्य
श्विनायुवंप्रधीतान्यगच्छतं ॥ २६ ॥ अतःसहस्रनिणिजारथेनायातमश्विना । वत्सोवांमधुमद्वचोशंसीत्काव्यःक
विः ॥ पुरुमंद्रापुरुवसूमनोतरारयीणां । स्तोमैऽअश्विनाविममभिवह्नीऽअनूपातां ॥ आनोविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअहूपत । राजंतावध्वराणामश्विनायामह
ध्रांस्यहया । कृतंनऽऋत्वियावतोमानोरीरधतंनिदे ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोऽअध्यंवरं । अतःसहस्रनिणिज
रथेनायातमश्विना ॥ योवांनासत्यावृषिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् । नस्मैसहस्रनिणिजमिषंधत्तंघृतश्रुतं ॥ २७ ॥ प्रा
स्माऽऊर्जघृतश्रुतमश्विनायच्छंतयुवं । योवांसुम्नार्यतुष्टवद्वसूयादानुनस्यती ॥ आनोगतंरिशादसेमस्तोमैपुरुभुजा ।
कृतंनःसुश्रियौनरेमादातमभिष्टये ॥ आवांविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअहूपत । राजंतावध्वराणामश्विनायामह
तिषु ॥ आनोगतंमयोभुवाश्विनाशंभुवायुवं । योवांविपन्यूधीतिभिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् ॥ याभिःकण्वमेधाति
थियाभिर्वशंदशंभ्रजं । याभिर्गोशर्यमावतंताभिर्नोवतंनरा ॥ २८ ॥ याभिर्नरात्रसदस्युमावतंकृत्येधने । ताभिः
ष्व)स्माँऽअश्विनाप्रावतंवाजसातये ॥ प्रवांस्तोमाःसुवृक्तयोगिरोवर्धत्वश्विना । पुरुत्रावृत्रंहंतमातानोभूतंपुरुस्पृ

हा ॥ त्रीणिपदान्यश्विनोराविःसांतिगुहापरः । कवीऽकृतस्यपत्नभिरर्वाग्जीवेभ्यस्परि ॥ २९ ॥ (८।२।४) आ
नूनमश्विनायुवंवत्सत्यंगतमवसे । प्रासैयच्छतमष्टकं पृथुच्छर्दिर्युतंयाऽअरांतयः ॥ यदंतरिक्षेयद्विवियत्पंचमानुषां
ऽअनु । नृम्णंतद्धत्तमश्विना ॥ येवांदसांस्यश्विनाविप्रासःपरिमामृशुः । एवेत्काण्वस्यबोधतं ॥ अयंवांघर्मोऽअश्वि
नास्तोमेनपरिषिच्यते । अयंसोमोमधुमान्वाजिनीवसूयेनवृत्रंचिकेतथः ॥ यदप्सुयद्वनस्पतौयदोषधीषुपुरुदंससाकृ
तं । तेनमाविष्टमश्विना ॥ ३० ॥ यन्नासत्याभुरण्यथोयद्वादेवभिषज्यथः । अयंवांवत्सोमतिभिर्नविंधतेहविष्मंतं
हिगच्छथः ॥ आनूनमश्विनोर्ऋषिःस्तोमंचिकेतवामया । आसोमंमधुमत्तमंघर्मैसिंचादर्थर्वणि ॥ आनूनरघुवर्तनिंर
थंतिष्ठाथोऽअश्विना । आवांस्तोमाऽइमेममनभोनचुच्यवीरत ॥ यद्यवांनासत्योक्थैराचुच्युवीमहि । यद्वावाणी
भिरश्विनेवेत्काण्वस्यबोधतं ॥ यद्वाकक्षीवांऽउतयद्व्यश्वऽऋषिर्यद्वादीर्घतमाजुहाव । पृथीयद्वावैन्यःसादनेष्वेवेदतो
ऽअश्विनाचेतयेथां ॥ ३१ ॥ यातंछर्दिष्पाऽउतनःपरस्पाभूतंजगत्पाऽउतनस्तनूपा । वर्तिस्तोकायतनयाययातं ॥
यदिद्रेणसरथंयाथोऽअश्विनायद्वावायुनाभवथःसमोकसा । यदादित्येभिर्ऋभुभिःसजोषसायद्वाविष्णोर्विक्रमणेषुति

(८।२।४) आनूनमित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वःशशकणोश्विनावनुष्टुप् आद्याचतुर्थीषष्ठीचतुर्दशीपंचदश्योबृहत्यःद्वितीयातृतीया
विंश्येकविंशयोगायत्र्यःपंचमीककुपदशमीत्रिष्टुबेकादशीविराट्द्वादशीजगती ।

ष्ठथः ॥ यदद्याश्विनावहंहुवेयवाजसातये । यत्पृत्सुतुर्वणेशहस्तच्छ्रेष्ठमश्विनोरवः ॥ आनूनयातमश्विनेमाह
व्यानिवांहिता । इमेसोमासोऽअधितुर्वशेयदाविमेकण्वेषुवामथ ॥ यन्नासत्यापराकेऽअर्वाकेऽअस्तिभेषजं ।
तेननूनंविमदायप्रचेतसाछर्दिर्वत्साययच्छतं ॥ ३२ ॥ अभुत्स्युप्रदेव्यासाकंवाचाहमश्विनोः । व्यावर्देव्याम
तिविरातिमत्यैभ्यः ॥ प्रबोधयोषोऽअश्विनाप्रदेविसूनृतेमहि । प्रयज्ञहोतरानुषक्प्रमदायश्रवोबृहत+ ॥ यदु
षोयासिभानुनासंसूर्येणरोचसे । आहायमश्विनोरथोवर्तिर्यातिनृपाय्यं ॥ यदापीतासोऽअंशवोगावोनदुहऽऊर्धभिः ।
यद्वावाणीरनूषतप्रदेवयंतोऽअश्विना ॥ प्रद्युम्नायप्रशवसेप्रनृपाद्यायशर्मणे । प्रदक्षायप्रचेतसा ॥ यन्नूनंधीभिरश्वि
नापितुर्योनानिषीदथः । यद्वासुमेभिरुक्थ्या ॥ ३३ ॥ (८।२।५) यत्स्थोदीर्घप्रसन्ननियद्वादोरोचनेदिवः । यद्वा
समुद्रेऽअध्याकृतेगृहेतऽआयातमश्विना ॥ यद्वायज्ञमनवेसंमिमिक्षथुरेवेत्काण्वस्यबोधतं । बृहस्पतिविश्वान्देवांऽअहं
हुवऽइद्वाविष्णूऽअश्विनावाशुहेषसा ॥ त्यान्वश्विनाहुवेसुदंससागृभेकृता । ययोरस्तिप्रणःसख्यंदेवेष्वध्याप्यं ॥
ययोरधिप्रयज्ञाऽअसुरेसंतिसूरयः । तायज्ञस्याध्वरस्यप्रचेतसास्वधाभिर्यापिबतःसोम्यमधु ॥ यदद्याश्विनावपाग्य
त्माकस्थोवाजिनीवसू । यद्बृहद्व्यनवितुर्वशेयदौहुवेवामथमागतं ॥ यदंतरिक्षेपतथःपुरुभुजायद्वेमेरोदसीऽअनु । यद्वा

(८।२।५) यत्स्थइतिषडृचस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथोश्विनौक्रमेणबृहतीमध्येज्योतिरनुष्टुबास्तारपंक्तिर्बृहतीसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.
अ. ५ अ. ८
॥ ५५ ॥

स्वधाभिरधितिष्ठथोरधमत्तऽआयातमश्विना ॥ ३४ ॥ (८।२।६) त्वमग्नेव्रतपाऽअसिदेवऽआमर्त्येष्वाम । त्वंयज्ञे
ज्वीड्यः ॥ त्वमसिप्रशस्योविदथेषुसहंत्य । अग्नेरथीरध्वराणां ॥ सत्वमस्मदपद्विषोयुयोधिजातवेदः । अदैवीरग्नेऽ
अरातीः ॥ अंतिचित्संतमहयज्ञमर्तस्यरिपोः । नोपवेषिजातवेदः ॥ मर्ताऽअमर्त्यस्यतेभूरिनाममनामहे । विप्रसोजा
तवेदसः ॥ ३५ ॥ विप्रंविप्रसोवसेदेवमर्तासऽऊतये । अग्निंगीर्भिहवामहे ॥ आतेवत्सोमनोयमत्परमाञ्चित्सध
स्थात् । अग्नेत्वाकामयागिरा⁺ ॥ पुरुत्राहिसदङ्कुसिविशोविश्वाऽअनुप्रभुः । समत्सुत्वाहवामहे ॥ समत्स्वग्निमवसे
वाजयंतोहवामहे । वाजेषुचित्राधसं ॥ प्रलोहिकमीड्योऽअध्वरेषुसनाच्चहोतानव्यश्चसत्सि । स्वांचाग्नेतन्वंपिप्रय
स्वाम्भ्यंचसौभगमायजस्व ॥ ३६ ॥ इतिपंचमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इतिपंचमोऽष्टकः ॥ ५ ॥ ॥

चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३६ सूक्तानि ७ ऋचः १८३ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ३६ अधिकशुभ्य. कशव. २ इंद्राये. ४५ तिरिदि-
राये. ३ मरुद्भ्य. ३६ अश्विभ्या. ५० अग्नय. १० ॥ इतिपंचमेऽष्टमः ॥

(८।२।६) त्वमग्ने इति दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वोवत्सोमिर्गायत्रीप्रथमाप्रतिष्ठाद्वितीयावर्धमानां त्वात्रिष्टुप् ।

मंडलं ८
अनु. २

॥ ५५ ॥

॥ इतिपंचमाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथषष्ठाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ यइंद्रत्रयस्त्रिंशत्पर्वतऔष्णिहंत्विद्रःसुतेषुनारदोयदिद्रपंचोनागोषूक्त्यश्वमूक्तिनौकाण्वायनौतम्भभिसप्तो
नौष्णिहंप्रसस्त्राजंद्वादशोरंबिठिरायाहिपंचोनाप्रगाथांतमिदंहृदयधिकादित्यमौष्णिहंमष्टम्यश्विभ्यांपराग्निसू
र्यानिळानां (देवेभिरित्यदितैरदितिर्नइतिचद्वे) तंगूर्ध्वयसप्तत्रिंशत्सोभरिराग्नेयंकाकुभंप्रागाथंहपितुर्नद्विपदां
त्येककुपंपंकीत्रसदस्योर्दानस्तुतिस्तत्पूर्वेउष्णिक्सतोबृहत्यावादित्येभ्यंआगंतषड्विंशतिर्मरुतं ॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःओम् ॥ (८।२।७) यऽइंद्रसोमपातमोमदःशविष्ठचेतति । येनाहंसिन्यत्रिणंतमीम
हे ॥ येनादशग्वमघ्निगुंवेपयंतस्वर्णरं । येनासमुद्रमाविथातमीमहे ॥ येनसिंधुमहीरपोरथाऽइवप्रचोदयः । पंधाम
तस्ययातषेतमीमहे ॥ इमंस्तोममभिष्टयेधृतंनपूतमद्रिवः । येनानुसद्यऽओजसाववक्षिथ ॥ इमंजुषस्वगिर्वणःसमुद्र
इवपिन्वते । इंद्रविश्वाभिरूतिभिर्ववक्षिथ ॥ १ ॥ योनोदेवःपरावतःसखित्वनायमामहे । दिवोनवृष्टिप्रथयन्वव
क्षिथ ॥ ववधुरस्यकेतवऽउतवज्रोगभस्त्योः । यत्सूर्योनरोदसीऽअवर्धयत् ॥ यदिप्रवृद्धसत्पतेसहस्रमहिषाऽअघः ।
आदित्सऽइंद्रियमहिप्रवावृधे ॥ इंद्रःसूर्यस्वरश्मिभिर्न्यर्शसानमोषति । अग्निर्वनेवसासहिःप्रवावृधे ॥ इयंतऽऋ
त्वियावतीधीतिरेतिनवीयसी । सपर्यतीपुरुप्रियामिमीतऽइत् ॥ २ ॥ गर्भोयज्ञस्यदेवयुःऋतुपुनीतऽआनुषक् । स्तो

(८।२।७) यइंद्रेतित्रयस्त्रिंशदचस्यसूक्तस्यकाण्वःपर्वतइंद्रउष्णिक् ।

मैरिद्रस्यवावृधेमिमीतऽइत् ॥ सुनिर्मित्रस्यपप्रयऽइद्रःसोमस्यपीतये । प्राचीवाशीवसुन्वतेमिमीतऽइत् ॥ यंविप्राऽ
उक्थवाहसोभिप्रमंदुरायवः । घृतनर्पिष्यऽआसन्वृतस्ययत् ॥ उतस्वराज्ञेऽअदितिःस्तोममिद्रायजीजनत् । पुरुष
शस्तमृतयऽऽकृतस्ययत् ॥ अभिवह्यऽऽकृतयेनृषतप्रशस्तये । नदेवविप्रताहरीऽऽकृतस्ययत् ॥ ३ ॥ यत्सोममिद्रविष्णवि
द्वाघत्रितऽआस्ये । यद्वामरुत्सुमंदसेसमिंदुभिः ॥ यद्वाशक्रपरावतिसमुद्रेऽअधिमंदसे । अस्माकमित्सुतेरणासमिंदुभिः ॥
यद्वासिसुन्वतोवृधोयजमानस्यसत्पते । उक्थेवायस्यरण्यसिसमिंदुभिः ॥ देवंदेवंवोवसऽइंद्रमिंद्रगृणीषणि । अ
धायज्ञायतुर्वणेव्यानशुः ॥ यज्ञेभिर्यज्ञवाहसंसोमेभिःसोमपातमं । होत्राभिरिंद्रवावृधुर्व्यानशुः ॥ ४ ॥ महीरस्यप्र
णीतयःपूर्वीरुतप्रशस्तयः । विश्वावसूनिदाशुषेव्यानशुः ॥ इंद्रवृत्रायहंतवेदेवासोदधिरपुरः । इंद्रवाणीरनूषतास
मोजसे ॥ महांतमहिनावयंसोमेभिर्हवनश्रुतं । अकैरभिप्रणोनमःसमोजसे ॥ नयंविंविंकोरोदसीनांतरिक्षाणिवज्रि
णं । अमादिदस्यतित्विषेसमोजसः ॥ यदिद्रपृतनाज्येदेवास्त्वादधिरपुरः । आदिस्तेहयताहरीववक्षतुः ॥ ५ ॥ यं
दावृत्रनंदीवृत्तंशवसावज्जिन्नवधीः । आदिस्ते ॥ यदातेविष्णुरोजसात्रीणिपदाविचक्रमे । आदिस्ते ॥ यदातेहय
ताहरीवावृधातेदिवेदिवे । आदिस्तेविश्वाभुवनानियेमिरे ॥ यदातेमारुतीर्विशस्तुभ्यमिंद्रनियेमिरे । आदिस्ते ॥
यदासूर्यममुदिविशुक्रंज्योतिरधारयः ॥ आदिस्ते ॥ इमांतऽइंद्रसृष्टिविप्रऽइयतिधीतिभिः । जामिपदेवपिप्रतीपा

ध्वरे ॥ यदस्यधामनिप्रियेसमीचीनासोऽअस्वरन् । नाभायज्ञस्यदोहनाप्राध्वरे ॥ सुवीर्यस्वभ्यंसुगव्यमिंद्रदद्धिनः ।
होतेवपूर्वचित्तयेप्राध्वरे ॥ ६ ॥ (८।३।१) इंद्रःसुतेषुसोमेषुक्रतुपुनीतऽउक्थ्यं । विदेवृधस्यदक्षसोमहान्हिषः ॥
सप्रथमेव्योमनिदेवानांसदनेवृधः । सुपारःसुश्रवस्तमःसमप्सुजित् ॥ तमहेवाजसातयऽइंद्रभरायशुष्मिणं । भवा
नःसुम्नेऽअंतमःसत्वावृधे ॥ इयंतऽइंद्रगिर्वणोरातिःक्षरतिसुन्वतः । मंदानोऽअस्यबहिषोविराजसि ॥ नूनंतादिंद्र
दद्धिनोयत्त्वासुन्वतऽईमहे । रयिनश्चित्रमाभरास्वविंद ॥ ७ ॥ स्तोतायस्तेविचर्षणिरतिप्रशर्धयद्विरः । वयाऽइवानु
रोहतेजुषंतयत् ॥ प्रत्नवज्जनयागिरःशृणुधीजरितुहवं । मदेमदेववक्षिथासुकृत्वने ॥ क्रीळत्यस्यसूनृताऽआपोनप्र
वतायतीः । अयाधियायऽउच्यतेपतिर्दिवः ॥ उतोपतिर्यऽउच्यतेकृष्टीनामेकऽइद्रशी । नमोवृधैरवस्युभिःसुतेर
ण ॥ स्तुहिश्रुतंविपश्चित्तरुहरीयस्यप्रसक्षिणा । गंतारादाशुषोगृहंनमस्विनः ॥ ८ ॥ तूतुजानोमहेमतेश्वेभिःप्रुषितप्सु
भिः । आयाहियज्ञमाशुभिःशमिद्धिते ॥ इंद्रशविष्ठसत्पतेरयिगृणत्सुधारय । श्रवःसूरिभ्योऽअमृतैवसुत्वनं ॥ हवे
त्वासुरऽउदितेहवैमध्यादिनेदिवः । जुषाणऽइंद्रसासिभिर्नऽआगंहि ॥ आतूर्गहिप्रतुद्रवमत्स्वासुतस्यगोमतः । तंतुतनुष्व
पूर्व्यथाविदे ॥ यच्छक्रासिपरावतियदवावतिवृत्रहन् । यद्वासमुद्रेऽअंधसोवितेदसि ॥ ९ ॥ इंद्रवर्धतुनोगिरऽइंद्र

वृतीयेनुवाकेष्टसूक्तानि (८।३।१) इंद्रःसुतेष्वितित्रयस्त्रिंशदृचस्यसूक्तस्यकाण्वोनारदइंद्रउष्णिक् ।

सुतासुऽइंदवः । इंद्रेहविष्मतीर्विशोऽअराणिषुः ॥ तमिद्विप्राऽअवस्यवःप्रवत्वंतीभिरूतिभिः । इंद्रेक्षोणीरवर्धयन्वयाऽ
इव ॥ त्रिकद्रुकेषुचेतनंदेवासोयज्ञमलत । तमिद्वर्धतुनोगिरःसुदावृधं ॥ स्तोतायत्तेऽअनुव्रतऽउक्थान्यृतुधादधे ।
शुचिःपावकऽउच्यतेसोऽअद्भुतः ॥ तदिद्रुद्रस्यचेततियहंप्रलेषुधामसु । मनोयत्रावितदधुर्विचेतसः ॥ १० ॥ यदि
मेसख्यमावरऽइमस्यपाह्यंधसः । येनविश्वाऽअतिद्विषोऽअतारिम ॥ कृदातऽइंद्रगिर्वणःस्तोताभवातिशंतमः ।
कृदानोगव्येऽअभ्येवसौदधः ॥ उततेसुष्टुताहरीवृषणावहतोरथ । अजुर्यस्यमदितमंयमीमहे ॥ तमीमहेपुरुष्टुतंयहं
प्रलाभिरूतिभिः । निबर्हिषिप्रियेसददधद्विता⁺ ॥ वर्धस्वासुपुरुष्टुतऽऋषिष्टुताभिरूतिभिः । धुक्षस्वपिप्युषीमिषम
वाचनः ॥ ११ ॥ इंद्रत्वमवितेदसीत्थास्तुवतोऽअद्विवः । ऋतादियमितेधियंमनोयुजै ॥ इहत्यासंधमाद्यायुजानः
सोमपीतये । हरीऽइंद्रप्रतद्वसूऽअभिस्वर ॥ अभिस्वरंतुयेतवरुद्रासःसक्षतश्रियं । उतोमरुत्वतीर्विशोऽअभिप्रयः ॥
इमाऽअस्यप्रतूर्तयःपदंजुषंतयद्विवि । नाभायज्ञस्यसंदधुर्यथाविदे⁺ ॥ अयंदीर्घायुचक्षसेप्राचिप्रयत्यध्वरे । मिमीते
यज्ञमानुषग्विचक्ष्य ॥ १२ ॥ वृषायमिंद्रतेरथऽउतोतेवृषणाहरी । वृषात्वंशतक्रतोवृषाहवः ॥ वृषाग्रावावृषामदोवृ
षासोमोऽअयंसुतः । वृषायज्ञोयमिन्वसिवृषाहवः ॥ वृषात्वावृषणंहुवेवजिन्वित्राभिरूतिभिः । वावंथहिप्रतिष्टुतिं

वृषाहवः ॥ १३ ॥ (८।३।२) यदिद्राहंयथात्वमीशीयवस्वऽएकऽइत् । स्तोतामेगोषखास्यात् ॥ शिक्षेयमस्मैदित्से
यंशचीपतेमनीषिणे । यदहंगोपतिःस्यां⁺ ॥ धेनुष्टऽइंद्रसूनृतायजमानायसुन्वते । गामश्वपिप्युषीदुहे ॥ नतैवर्ता
स्तिराधंसऽइंद्रदेवोनमर्त्यः । यदित्संसिस्तुतोमधं⁺ ॥ यज्ञऽइंद्रमवर्धयद्यद्भूमिव्यवर्तयत् । चक्राणऽओपशंदिवि⁺
॥ १४ ॥ वावृधानस्यतेवयंविश्वाधनानिजिग्युषः । उतिमिंद्रावृणीमहे ॥ व्यंशतरिक्षमतिरन्मदेसोमस्यरोचना ।
इंद्रोयदभिन्नद्वलं⁺ ॥ उद्गाऽअजुदंगिरोभ्यऽआविष्कृण्वन्गुहांसतीः । अर्वाचंनुनुदेवलं ॥ इंद्रेणरोचनादिवोदृष्ट्वा
निदंहितानिच । स्थिराणिनपराणुदे ॥ अपामूर्मिमदन्निवस्तोमऽइंद्राजिरायते । वितेमदाऽअराजिषुः ॥ १५ ॥
त्वंहिस्तोमवर्धनऽइंद्रास्युक्थवर्धनः । स्तोतृणामुतभद्रकृत्⁺ ॥ इंद्रमित्केशिनाहरीसोमपेयायवक्षतः । उपयज्ञसुरा
धंसं ॥ अपांफेनेननमुचेःशिरऽइंद्रोदवर्तयः । विश्वायदजयःस्पृधः ॥ मायाभिरूतिससृप्सतऽइंद्रद्यामारुरुक्षतः ।
अवदस्यैऽरधूनुथाः ॥ असुन्वामिंद्रसंसदंविषूचीव्यनाशयः । सोमपाऽउत्तरोभवन् ॥ १६ ॥ (८।३।३) तम्बभि
प्रगायतपुरुहूतंपुरुष्टुतं । इंद्रेगीभिस्तविषमाविवासत ॥ यस्यद्विर्बर्हसोबृहत्सहोदाधारोदसी । गिरारिर्ज्वाऽअपःस्व

(८।३।२) यदिद्राहमितपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वायनौगोपूक्त्यश्वसूक्तिनाविद्रोगायत्री । (८।३।३) तम्बभीतित्रयोदशर्चस्य
सूक्तस्यकाण्वायनौगोपूक्त्यश्वसूक्तिनाविद्रोगायत्री । (८।३।३) तम्बभीतित्रयोदशर्चस्य

वृषत्वना⁺ ॥ सराजसिपुरुष्टुतं ऽ एको वृत्राणि जिघ्रसे । इन्द्रजैत्राश्रवस्याचयंतवे ॥ तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृतसुसांस
हिं । उलोककृत्तुमद्रिवो हरिश्चर्यं ॥ येन ज्योतीष्याय वे मनवे च विवेदिथ । मंदानो ऽ अस्य बर्हिषो विराजसि ॥ १७ ॥
तदद्याच्चित्तं ऽ उक्थिनो नुष्टुवंति पूर्वधा । वृषपत्नीरपो जयादिवेदिवे ॥ तव त्यादिद्वित्र्यं बृहत्तव शुष्ममुतक्रतुं । वज्रं शिशा
तिधिषणावरेण्यं ॥ तव द्यौरिन्द्रपौंस्यं पृथिवीवर्धति श्रवः । त्वामापः पर्वतासश्च हिन्विरे ॥ त्वां विष्णुर्बृहन्क्षयो मित्रो गृ
णातिवरुणः । त्वां शधौमदत्यनुमारुतं ॥ त्वं वृषा जनानां महिष्ठं ऽ इन्द्रजज्ञिषे । सत्रा विश्वा स्वपत्यानि दधिषे ॥ १८ ॥
सत्रा त्वं पुरुष्टुतं ऽ एको वृत्राणि तोशसे । नान्यऽ इन्द्रात्करणं भूयऽ इन्वति ॥ यदिद्रमन्मशस्त्वानानाहवतऽ उतये । अ
स्माकं भिर्नृभिरत्रास्वर्जय ॥ अरक्षयाय नो महे विश्वा रूपाण्या विशन् । इन्द्रं जैत्राय हर्षया शचीपतिं ॥ १९ ॥ (८।३।४)
प्रसम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोतान व्यंगीभिः । नरं नृषाहं महिष्ठं ॥ यस्मिन्नुक्थानिरण्यंति विश्वानि च श्रवस्या । अपामवो
न संमुद्रे⁺ ॥ तं सुष्टुत्या विवासे ज्येष्ठराजं भरैकृत्तुं । महोवाजिनं सनिभ्यः ॥ यस्यानूनागभीरामदाऽ उरवस्तरुत्राः ।
हृषुमंतः शूरसातौ ॥ तमिद्धनेषु हितेष्वधिवाकाय हवन्ते । येषामिन्द्रस्ते जयन्ति ॥ तमिच्च्यौ बौरार्यं तितं कृतेभिश्चर्षणयः ।
एषऽ इन्द्रो वरिवस्कृत⁺ ॥ २० ॥ इन्द्रो ब्रह्मो द्रऽ ऋषिर्द्रिः पुरुषुरुदूतः । महान्महीभिः शचीभिः ॥ सः स्तोम्यः सहव्यः

(८।३।४) प्रसम्राजमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वइरिबिठिरिद्रो गायत्री ।

सत्यः सत्वा तु विकूर्मिः । एकश्चित्सन्नभिभूतिः ॥ तमर्केभिस्तं सामभिस्तं गायत्रैश्चर्षणयः । इन्द्रं वर्धति क्षितयः ॥ प्रणेता
रं वस्यो ऽ अच्छाकर्तारं ज्योतिः समत्सु । सासहं सैयुधामित्रान् ॥ सनः पप्रिः पारयाति स्वस्तिना वापुरुदूतः । इन्द्रो विश्वा
अतिद्विषः ॥ सत्वं नऽ इन्द्रवाजेभिर्दशस्याच गातुयाच । अच्छाचनः सुन्ननेषि ॥ २१ ॥ (८।३।५) आयाहि सुषुमा
हितऽ इन्द्रसोमं पिबाऽ इमं । एदं बर्हिः सद्रोमम ॥ आत्वा ब्रह्मयुजा हरीवहतामिन्द्रकेशिना । उपब्रह्माणिनः शृणु ॥ ब्र
ह्माणं स्वावयं युजासोमपामिन्द्रसोमिनः । सुतावतो हवामहे ॥ आनोयाहि सुतावतोस्माकं सुष्टुतीरुप । पिबासुशिप्रि
भ्रंधसः ॥ आतैसिंचामि कुक्ष्योरनुगात्रा विधावतु । गृभाय जिह्यामधु ॥ २२ ॥ स्वादुष्टे ऽ अस्तु संसुदेमधुमान्तन्वे
तव । सोमः शर्मस्तु ते हृदे⁺ ॥ अयमुत्वा विचर्षणे जनीरिवाभिसंवृतः । प्रसोमं ऽ इन्द्रसर्पतु ॥ तुविग्रीवो वपोदरः सुबा
हुरंधसोमदे । इन्द्रो वृत्राणि जिघ्रते ॥ इन्द्रमेहि पुरस्त्वं विश्वेशान् ऽ ओजसा । वृत्राणि वृत्रहन्जहि ॥ दीर्घस्ते ऽ अस्त्वं कु
शो येनावसुं प्रयच्छसि । यजमानाय सुन्वते⁺ ॥ २३ ॥ अयंतं ऽ इन्द्रसोमो निपूतो ऽ अधिबर्हिषि । एहीमस्य द्रवापिब ॥
शाचिगोशाचिपूजनाय रणाय ते सुतः । आखंडलप्रह्वयसे ॥ यस्ते शृंगवृषो न पात्प्रणपात्कुंडपाय्यः । न्यस्मिन् दध्रुऽ आ

(८।३।५) आयाहीति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वइरिबिठिरिद्रो गायत्री अंत्ये द्वे बृहती सतो बृहत्यौ । त्वास्तोष्पत इत्यस्यावास्तोष्पतिर्देव
तेति शौनकः । उपांस्याया अर्धर्चं देवो वास्तोष्पतिः स्तुत इति हितद्वाक्यम् ।)

मनः ॥ वास्तोष्पतेध्रुवास्थूणांसंत्रंसोम्यानां । द्रुप्तोभेत्तापुरांशश्वतीनामिंद्रोमुनीनांसखा ॥ पृदाकुमानुर्यजतोगवे
 षण्णऽएकः सन्नभिभूर्यसः । भूर्णिमश्वैनयत्तुजापुरोगृभेद्रुप्तोमस्यपीतये ॥ २४ ॥ (८।३।६) इदं ह नूनमेपांसुम्रंभिधे
 तमर्त्यः । आदित्यानामपूर्व्यसर्वीमनि ॥ अनर्वाणोह्येषांपंथाऽआदित्यानां । अदब्धाः संतिपायवः सुगेवृधः ॥ तत्सु
 नः सविताभगोवरुणो मित्रोऽर्त्यमा । शर्मयच्छंतु सप्रथोयदीमहे ॥ देवेभिर्देव्यदितेरिष्टभर्मन्नागहि । स्मत्सूरिभिः पु
 रुषिये सुशर्मभिः ॥ तेहिपुत्रासोऽअदितेर्विदुर्द्वेषांसियोतवे । अंहोश्चिदुरुचक्रयोनेहसः ॥ २५ ॥ अदितिर्नोदिवाप
 शुमदितिर्नक्तमद्वयाः । अदितिः पात्वंहसः सदावृधा ॥ उतस्यानोदिवामतिरदितिरूत्यागमत् । साशंतातिमयस्कर
 दपस्त्रिधः ॥ उतत्यादैव्याभिषजाशंनः करतोऽअश्विना । युयुयातामितोरपोऽअपस्त्रिधः ॥ शमग्निरग्निभिः करच्छंन
 स्तपतुसूर्यः । शंवातोवात्वरपाऽअपस्त्रिधः ॥ अपामीवामपस्त्रिधमपसेधतदुर्मति । आदित्यासोयुयोतनानोऽअहंसः
 ॥ २६ ॥ युयोताशरुमस्मदाऽआदित्यासऽउतामति । ऋधग्द्वेषः कृणुतविश्ववेदसः ॥ तत्सुनः शर्मयच्छतादित्याय
 न्मुमोचति । एनस्वतंचिदेनसः सुदानवः ॥ यौनः कश्चिद्रिक्क्षतिरक्षस्त्वेनमर्त्यः । स्वैः षऽएवैरिषिष्टयुर्जनः ॥ स
 मित्तमधमश्रवदुःशंसमर्त्यरिपुं । योऽअस्मत्त्रादुर्हणावाऽउपद्वयुः⁺ ॥ पाकत्रास्थनदेवाहृतुजानीधमर्त्य । उपद्वयुंचा
 (८।३।६) इदं हेति द्वाविंशत्युचस्यसूक्तस्य काण्वइरिविठिरादित्याः चतुर्थीषष्ठीसप्तमीनामदितिः अष्टम्या अश्विनौ नवम्या अग्निसूर्यानिळा

द्वयुंचवसवः ॥ २७ ॥ आशर्मपर्वतानामोतापांवृणीमहे । द्यावाक्षामारेऽअस्मद्रपस्कृतं ॥ तेनोभद्रेण शर्मणा युष्मा
 कंनावावसवः । अतिविश्वानिदुरितापिपर्तन ॥ तुचेतनाय तत्सुनोद्राधीयऽआयुर्जीवसे । आदित्यासः सुमहसः कृ
 णोतन ॥ यज्ञोहीळोवोऽअंतरऽआदित्याऽअस्तिमृळत । युष्मेऽइद्वोऽअपिष्मसिसजात्ये* ॥ बृहद्वरूथंमरुतांदेवत्रा
 तारमश्विना । मित्रमीमहेवरुणस्वस्तये ॥ अनेहोमित्रार्यमनृवद्वरुणशंस्यं । त्रिवरूथंमरुतोयंतनश्छदिः⁺ ॥ येचि
 द्विमृत्युबंधवऽआदित्यामनवः स्मसि । प्रसूनऽआयुर्जीवसेतिरेतन ॥ २८ ॥ (८।३।७) तंगूर्धयास्वर्णरं देवासो दे
 वमरतिर्दधन्विरे । देवत्राहव्यमोहिरे ॥ विभूतरातिविप्रचित्रशोचिषमग्निमीळिष्वयंतुरं । अस्य मेधस्य सोम्यस्य सो
 भरे प्रेमध्वराय पूर्व्यं ॥ यजिष्ठत्वाववृमहे देवं देवत्राहोतारममर्त्यं । अस्य यज्ञस्य सुकृतं ॥ ऊर्जोनपातंसुभगंसुदीदिति म
 ग्निश्रेष्ठशोचिषं । सनोमित्रस्यवरुणस्य सोऽअपामासुम्रंयक्षतेदिवि⁺ ॥ यः समिधायऽआहुतीयोवेदेन दुदाशमतोऽअ
 ग्रये । योनमसास्वध्वरः⁺ ॥ २९ ॥ तस्येदर्वितोरंहयंतऽआशवस्तस्यद्युभितमंयशः । नतमंहो देवकृतंकुतश्चननमर्त्यकृ

उष्णिक् । (८।३।७) तंगूर्धयेति सप्तत्रिंशद्वचस्यसूक्तस्य काण्वः सोभरिरग्निः चतुस्त्रिंशीपंचत्रिंशयोरादित्या अंत्ययोर्द्वयोस्त्रसदस्युः प्रथमा
 दिपंचविंशंता अयुजः ककुभः द्वितीयादिषड्विंशंतायुजः सतोबृहत्यः पितुर्नेतिसप्तविंशीद्विपदा अष्टाविंशीत्रिंशीद्वात्रिंशीषद्वित्रिंशः ककुभः
 एकोनत्रिंशेकात्रिंशीत्रयस्त्रिंशीपंचत्रिंशः सतोबृहत्यः चतुस्त्रिंशुष्णिगसप्तत्रिंशीपंक्तिः ।

तंनशत् ॥ स्वप्रयोवोऽअग्निभिःस्यामसूनोसहसऽऊर्जापते । सुवीरस्त्वमस्मयुः⁺ ॥ प्रशंसमानोऽअतिथिर्नमित्रियो
 ग्रीरधोनवेद्यः । त्वेक्षेमासोऽअपिसंतिसाधवस्त्वंराजारयीणां⁺ ॥ सोऽअद्वादाश्वध्वरोमेमर्तःसुभगसप्रशंस्यः । सधी
 भिरस्तुसनिता ॥ यस्यत्वमूध्वोऽअध्वरायतिष्ठसि क्षयद्वीरःससाधते । सोऽअर्वद्विःसनितासविपन्युभिःसशूरैःसनि
 ताकृतं⁺ ॥ ३० ॥ यस्याग्निर्वपुर्गृहेस्तोमंचनोदधीतविश्ववार्यः । हव्यावावेविषद्विषः ॥ विप्रस्यवास्तुवतःसहसोय
 होमक्षूतमस्यरातिषु । अवोदैवमुपरिमर्त्यकृधिवसोविद्विदुषोवचः ॥ योऽअग्निहव्यदातिभिर्नमोभिर्वासुदक्षमाविवा
 सति । गिरावाजिरशोचिषं ॥ समिधायोनिशितीदाशददितिंधार्मभिरस्यमर्त्यः । विश्वेत्सधीभिःसुभगोजनाऽअति
 द्युमैरुद्रऽइवतारिषत् ॥ तदग्नेद्युमभारयत्सासहत्सदनेकंचिद्विषां । मन्युजनस्यदूह्यः* ॥ ३१ ॥ येनचष्टेवरु
 णोमित्रोऽअर्यमायेननासत्याभगः । वयंतत्तेशवसागातुवित्तमाऽइंद्रत्वोताविधेमहि ॥ तेषेदग्नेस्वाध्वोऽयेत्वाविप्रनि
 दधिरेनृचक्षसं । विप्रसोदेवसुकृतं ॥ तऽइद्वेदिसुभगतऽआहुतितेसोतुंचक्रिरेदिवि । तऽइद्वार्जैभिर्जिग्युर्महद्भनये
 त्वेकामन्येरिरे⁺ ॥ भद्रोनोऽअग्निराहुतोभद्रारातिःसुभगभद्रोऽअध्वरः । भद्राऽउतप्रशस्तयः ॥ भद्रमनःकृणुष्ववृ
 त्तूर्येयेनासमत्सुसासहः । अवस्थिरातनुहिभूरिशर्धांवनमातेऽअभिष्टिभिः ॥ ३२ ॥ ईळैगिरामनुहितंयदेवादूत
 मरतिन्येरिरे । यजिष्ठहव्यवाहनं ॥ तिग्मजैभायतरुणायराजतेप्रयोगायस्यमये । यःपिंशतैसूनृताभिःसुवीर्यमग्निर्घृते

भिराहुतः ॥ यदीधृतेभिराहुतोवाशीमग्निर्भरतऽउच्चावच । असुरऽइवनिर्णिजं ॥ योहव्यान्यैरयतामनुहितोदेवऽ
 आसासुगंधिना । विवासतेवार्याणिस्वध्वरोहोतादेवोऽअमर्त्यः ॥ यदग्नेमर्त्यस्त्वंस्यामहंमित्रमहोऽअमर्त्यः । सहसः
 सूनवाहुत ॥ ३३ ॥ नत्वारसीयाभिश्स्तयेवसोनपापत्वार्यसंत्य । नमेस्तोतामतीवानदुहितःस्यादग्नेनपापया ॥
 पितुर्नपुत्रःसुभृतोदुरोणऽआदेवाऽएतुप्रणोहविः⁺ ॥ तवाहमग्नऽऊतिभिर्नेदिष्ठाभिःसचेयजोषमावसो । सदादेवस्य
 मर्त्यः ॥ तवक्त्वासनेयंतवरातिभिरग्नेतवप्रशस्तिभिः । त्वामिदाहुःप्रमतिंवसोममाग्नेहर्षस्वदातवे ॥ प्रसोऽअग्नेतवो
 तिभिःसुवीराभिस्तिरतेवाजभर्मभिः । यस्यत्वंसख्यमावरः ॥ ३४ ॥ तवद्रप्सोनीलवान्वाशऽऋत्वियऽइंधानःसिष्ण
 वाददे । त्वमहीनामुषसांसिम्रियःक्षपोवस्तुषुराजसि ॥ तमागन्मसोभरयःसहस्रमुष्कंस्वभिष्टिमवसे । सम्राजंत्रास
 दस्यवं ॥ यस्यतेऽअग्नेऽअन्येऽअग्नयऽउपक्षितोवयाऽइव । विपोनद्युमनियुवेजनानांतवक्षत्राणिवर्धयन् ॥ यमादि
 त्यासोऽअद्बुहःपारंनयथमर्त्यं । मृधोनांविश्वेषांसुदानवः ॥ यूयंराजानःकंचिच्चर्षणीसहःक्षयंतमानुषाऽअनु । वयंते
 वोवरुणमित्रार्यमन्त्स्यामेहतस्वरथ्यः* ॥ अदान्मेपौरुकुत्स्यःपंचाशतैत्रसदस्युर्वधूनां । मंहिष्ठोऽअर्यःसत्पतिः ॥ उत
 मैप्रयियोर्वयियोःसुवास्त्वाऽअधितुर्वनि । तिसृणांसंतीनांश्यावःप्रणेतामुवदसुर्दियानांपतिः ॥ ३५ ॥ (८।३।८) आगं

तामारिषण्यतप्रस्थावानोमापस्थातासमन्यवः । स्थिराचिन्नमयिष्णवः ॥ वीळुपविभिर्मरुतऽऋभुक्षणेऽआरुद्रासः सु
दीतिभिः । इषानोऽअद्यागतापुरुसृष्टोयज्ञमासोभरीयवः ॥ विद्वाहिरुद्रियाणां शुष्ममुग्रं मरुतां शिमीधतां । विष्णोरे
षस्यमीडुषी ॥ विद्वीपानिपारपतंतिष्ठदुच्छुनोभेयुजंतरोदसी । प्रधन्वान्यैरतशुभ्रखादयोयदेजथस्वभानवः ॥ अच्यु
ताचिद्वोऽअज्मन्नानानदतिपर्वतासोवनस्पतिः । भूमिर्यामैषुरेजते ॥ ३६ ॥ अमायवोमरुतोयातवेद्यौर्जिहीतऽउत्तराबृ
हत् । यत्रानरोदेदिशतेतनूष्वात्वक्षांसिबाह्वोजसः ॥ स्वधामनुश्रियंनरोमहिंत्वेषाऽअमवंतोवृषप्सवः । वहतेऽअहुत
प्सवः ॥ गोभिर्वाणोऽअज्यतेसोभरीणांरथेकोशैर्हिरण्यैः । गोबंधवःसुजातासऽइषेभुजेमहांतोनुःस्पर्सेनु⁺ ॥ प्रति
वोवृषदंजयोवृष्णेशर्धायमारुतायभरध्वं । हव्यावृषप्रयाव्णे ॥ वृष्णश्वेनमरुतोवृषस्सुनारथेनवृषनाभिना । आशये
नासोनपक्षिणोवृथानरोहव्यानोवीतयेगत ॥ ३७ ॥ समानमंज्येषांविभ्राजतेरुक्मासोऽअधिबाहुषु । दर्विद्युत
त्यृष्टयः ॥ तऽउग्रासोवृषणऽउग्रबाह्वोनकिंघ्नूषयेतिरे । स्थिराधन्वान्यायुधारथेषुवोनीकेवधिश्रियः ॥ ये
षामर्णोन्सप्रथोनामत्वेपंशश्वतामेकमिद्भुजे । वयोनपिज्यंसहः ॥ तान्वंदस्वमरुतस्ताऽउपस्तुहितेषांहिधुनीनां ।
अराणानचरमस्तदैषांदानामह्नातदैषां ॥ सुभगःसर्वऽऊतिष्वासपूर्वांसुमरुतोव्युष्टिषु । योवानूनमुतासंति ॥ ३८ ॥
यस्यवायुयंप्रतिवाजिनोनरऽआहव्यावीतयेगथ । अभिषद्युन्नैरुतवाजसातिभिःसुस्त्रावोधूतयोनशत् ॥ यथारुद्रस्य

सूनवोदिवोवशंत्यसुरस्यवेधसः । युवानस्तथेदसत् ॥ येचार्हितिमरुतःसुदानवःसन्मीडुषश्चरतिये । अतश्चिदानऽ
उपवस्यसाहदायुवानऽआववृध्वं ॥ यून्ऽऊषुनविषयावृष्णःपावकाऽअभिसोभरेगिरा । गायगाऽईवचकृषत् ॥
साहायेसंतिमुष्टिहेवहव्योविश्वांसुपृत्सुहोतृषु । वृष्णश्चंद्रान्नसुश्रवंस्तमान्गिरावंदस्वमरुतोऽअहं ॥ ३९ ॥ गावश्चि
द्वासमन्यवःसजात्येनमरुतःसबंधवः । रिहतेकुभोमिधः⁺ ॥ मर्तश्चिद्वोनृतवोरुक्मवक्षसऽउपभ्रातृत्वमार्यति ।
अधिंनोगातमरुतःसदाहिंवऽआपित्वमस्तिनिधुवि ॥ मरुतोमारुतस्यनऽआभेषजस्यवहतासुदानवः । यूयंसखायः
सप्तयः ॥ याभिःसिंधुमवथयाभिस्तूर्वथयाभिर्दशस्यथाकिविं । मयोनोभूतोतिर्मर्मयोभुवःशिवाभिरसचद्विषः ॥
यत्सिंधौयदसिन्त्रयायत्समुद्रेषुमरुतःसुबर्हिषः । यत्पर्वतेषुभेषजं⁺ ॥ विश्वंपश्यंतोविभृथातनूष्वातेनानोऽअधिवो
चत । क्षमारपोमरुतऽआतुरस्यनऽइष्कर्ताविहृतं पुनः ॥ ४० ॥ इतिषष्ठाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

षष्ठाष्टकेसूक्तानि १२४ ऋचः १६५०

एकचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४० सूक्तानि ९ ऋचः २०६ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. १२१ [भे. प. इंद्राये. ११९ वास्तोष्पतीद्राम्यामि.
इंद्राये.] आदित्ये. ३ आदित्या. १ आदित्ये. १ आदित्या. २ अश्विन्या. अग्निसूर्यानिनेम्य. आदित्ये. १३ अग्न्या. ३३ आदित्ये. २
त्रसदस्यव. २ मरुच्य. २६ ॥ इतिषष्ठेप्रथमः ॥

वबभुनानां त्वेहृचेचित्रस्य दानस्तुतिरोत्यमाश्विनं त्रिप्रगाथादिबृहत्यनुष्टुबेकादश्याद्यैककुम्भमध्ये ज्योतिषी ईळि
ष्वत्रिंशद्विंशमना वैयश्वं आग्नेयमौष्णिहं सखायस्तु चोत्थं सौषाम्णस्य वरोदानस्तुतिरंत्यानुष्टुपावांचतुविंशति
मैत्रावरुणं दशम्याद्यास्तिस्रो वैश्वदेव्योऽपांत्योष्णिगगर्भायुवोऽपंचाधिकाव्यश्वोवांगिरसआश्विनैर्विंश्याद्यावाय
व्यास्तत्पूर्वाश्चतस्रो गायत्र्योऽत्यैकविंशयोचविंशयानुष्टुबं गिरुक्थेद्व्यधिका मनुर्वैवस्वतो वैश्वदेवं ह प्रगाथं ये त्रिंशतिपं
चोपांत्या पुरउष्णिग्वश्वदशकश्यपो वामारीचो द्वैपदनं हिवश्चतुष्कं पुरउष्णिग्वहृत्यनुष्टुबं तं यो यजातिद्व्यना त्रेज्या
स्तवो यजमानप्रशंसा च येत्यादिपंचदंपत्योः शिष्टास्तदाशिषोनुष्टुपंचतुष्पंक्यंतं न वम्यनुष्टुबं दशमीपादनिचृत् ॥ २ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८१४१) वयमुत्त्वामपूर्वस्थूरनकच्चिद्भरैतो वस्यवः । वाजैश्चित्रं हवामहे ॥ उपत्वाकर्मभूतये
सनोयुवो ग्रश्चकामयो धृषत् । त्वामिद्व्यवितारं ववृमहे सखायऽइंद्रसानसिं+ ॥ आयाहीमऽइंद्रवोश्वपते गोपंतऽउर्व
रापते । सोमं सोमपते पिब ॥ वयंहित्वा बंधुमंतमबंधवो विप्रांसऽइंद्रये मिम । याते धामानि वृषभते भिरागं हि विश्वेभिः
सोमपीतये ॥ सीदंतस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे विवक्षणे । अभित्वामिंद्रनो नुमः ॥ १ ॥ अच्छांच त्वैनानमसाव
दामसि किं मुहुश्चिद्विदीधयः । संतिकामा सो हरिवोद दिष्टं स्मो वयं संति नो धियः ॥ नृणां ऽइंद्रिते वयमूती ऽअभूम न हि

चतुर्थेनुवाके दशसूक्तानि (८१४१) वयमुत्वेत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य कण्वः सोमरिरिंद्रोत्ययो द्वयोश्चित्रः अयुजः ककुभोयुजः सतो बृहत्यः ।

नूतं ऽअद्रिवः । विद्यापुरापरीणसः ॥ विद्यासंखित्वमुत शूरभोज्यं मातेतावज्जिमीमहे । उतोसंमस्मिन्नाशिशीहि नो
वसो वाजै सुशिप्रगोमति ॥ योनऽइंद्रमिदं पुराप्रवस्यं ऽआनिनायतमुवःस्तुषे । सखायऽइंद्रमूतये ॥ हर्यश्वं सत्यं तिचर्ष
णीसहंसहिष्मायो ऽअमंदत । आतुनः सवयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवांशतं+ ॥ २ ॥ त्वया हस्विद्युजा वयं प्रतिश्व
संतं वृषभब्रुवीमहि । संस्थे जनस्य गोमंतः ॥ जयेमकारे पुंरुद्रतकारिणो भित्तिष्ठेम दूढ्यः । नृभिर्वृत्रं हन्यामं शशुयामचा
वैरिद्रप्रणो धियः ॥ अश्वातृव्यो ऽअनात्वमनापिरिद्रजनुषां सनादसि । युधेदापित्वमिच्छसे ॥ न कीरेवंतं सखाय
विंदसे पीयंति ते सुराश्वः । यदा कृणोषि न दनुं समूहस्वादित्पिते बह्वसे ॥ मातं ऽअमाजुरौ यथामुरासं ऽइंद्रसख्ये त्वाव
तः । निषदामसचांसुते+ ॥ ३ ॥ मातं गोदत्र निरंरामुरार्धसं ऽइंद्रमातं गृहामहि । हृत्वा चिदुर्यः प्रमृशाभ्याभरनते दा
मानं ऽआदभे ॥ इन्द्रोवाधेदियं न्मघं सरस्वतीवासुभगादुदिवंसु । त्वं वाचित्रदाशुषे ॥ चित्रऽइंद्राजाराजका ऽइंद्रन्य
केयके सरस्वतीमनु । पर्जन्यऽइवत्तनं जिह्वुश्चासहस्रमयुताददत् ॥ ४ ॥ (८१४२) ओत्यमहऽआरथं मद्यादंसि
ष्ठमूतये । यमश्विना सुहवारुद्रवर्तनी ऽआसुर्यायै तत्स्थुः ॥ पूर्वापुषंसुहवैपुरुस्थुहं भुज्युं वाजैषु पूथ्य । सचनावंतं सुम

(८१४२) ओत्यमह इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य कण्वः सोमरिरिद्रोत्ययो द्वयोश्चित्रः अयुजः ककुभोयुजः सतो बृहत्यः
अष्टम्यनुष्टुप् नवमीत्रयोदशीपंचदशीसप्तवश्यः ककुभः दशमीचतुर्दशीषोडश्यष्टादश्यः सतो बृहत्यः एकादशीद्वादश्यौ ककुम्भमध्ये ज्योतिषी ।

तिभिः सोभरे विद्वेष समनेहसं ॥ ५ ॥ इहत्यापुरुभूतमादेवानमोभिरश्विना । अर्वाचीनास्ववसेकरामहेगंतारादाशुषो
गृहं ॥ युवोरथस्यपरिचक्रमीयतऽईर्मान्यद्वामिष्यति । अस्माँऽअच्छासुमतिर्वीशुभस्पतीऽआधेनुरिवधावतु ॥
रथोयोवात्रिवंधुरोहिरण्याभीशुरश्विना । परिद्यावापृथिवीभूषतिश्रुतस्तेननासत्यागतं ॥ ५ ॥ दशस्यंतामनवेपूर्य
दिवियंवृकैणकर्षथः । तावामद्यसुमतिभिः शुभस्पतीऽअश्विनाप्रस्तुवीमहि ॥ उपनोवाजिनीवसूयातमृतस्यपथि
भिः । येभिस्तृक्षिवृषणात्रासदस्यवंमहेक्षत्रायजिन्वथः ॥ अयं वामद्रिभिः सुतः सोमोनरावृषण्वसू । आयातंसोमपी
तयेपिबतंदाशुषोगृहं ॥ आहिरुहंतमश्विनारथेकोशेहिरण्ययेवृषण्वसू । युंजाथापीवरीरिषः ॥ याभिः पक्थमव
थोयाभिरिध्रिगुंयाभिर्बभ्रुविजोषसं । ताभिर्नोमक्षतूर्यमश्विनागतंभिषज्यतंयदातुरं ॥ ६ ॥ यदधिगावोऽअधिगूऽ
इदाचिदहोऽअश्विनाहवामहे । वयंगीभिर्विपन्यवः ॥ ताभिरायातंवृषणोपमेहवैविश्वप्सुविश्ववार्यं । इषामंहिषा
पुरुभूतमानरायाभिः क्रिविवावृधुस्ताभिरागतं ॥ ताविदाचिदहानांतावश्विनावंदमानऽउपब्रुवे । ताऽऊनमोभिरीम
हे ॥ ताविदोषाताऽउषसिंशुभस्पतीतायामब्रुवर्तनी । मानोमर्तायरिपवैवाजिनीवसूपरोरुद्रावतिरुयतं ॥ आसु
गम्यायसुगम्यंप्रातारथेनाश्विनावासक्षणी । हुवेपितेवसोभरी ॥ ७ ॥ मनोजवसावृषणामदच्युतामक्षुंगमाभिरुति
भिः । आरात्ताच्चिद्रूतमस्मेऽअवसेपूर्वाभिः पुरुभोजसा ॥ आनोऽअश्ववदश्विनावर्तिर्यासिष्टमधुपातमानरा । गो

महस्त्राहिरण्यवत् ॥ सुप्रावर्गसुवीर्यसुष्ठुवार्यमनाधृष्टरक्षस्विना । अस्मिन्नावामायानेवाजिनीवसूविश्वामानिधीम
हि ॥ ८ ॥ (८।४।३) ईळिष्वाहिप्रतीव्यं१यजस्वजातवेदसं । चरिण्युधूममगृभीतशोचिषं ॥ दामानैविश्वचर्ष
णेग्निर्विश्वमनोगिरा । उतस्तुषेविष्पर्धसोरथानां ॥ येषामाबाधऽऋग्मिर्यऽइषःपृक्षश्चनिग्रभे । उपविदावहिर्विदते
वसु ॥ उदस्यशोचिरस्थादीदियुषोव्यं१जरं । तपुर्जंभस्यसुद्युतौगणश्रियः ॥ उदुतिष्ठस्वध्वरस्तवानोदेव्याकृपा ।
अभिरुयाभासाबृहताशुशुक्रनिः ॥ ९ ॥ अग्नेयाहिसुंशस्तिभिर्हव्याजुहानऽआनुषक् । यथादूतोबभूथहव्यवाहनः ॥
अग्निवःपूर्यह्वेहोतारं चर्षणीनां । तमयावाचागृणेतमुवःस्तुषे ॥ यज्ञेभिरजुतक्रतुंयंकृपासूदयंतऽइत् । मित्रंनजने
सुधितमृतावनि ॥ ऋतावानमृतायवोयज्ञस्यसार्धनंगिरा । उपोऽएनंजुजुषुर्नमंसस्पदे ॥ अच्छानोऽअंगिरस्तमंय
ज्ञासोयंतुसंयतः । होतायोऽअस्तिनिक्ष्वायशस्तमः ॥ १० ॥ अग्नेतवत्येऽअजरेंधानासोबृहद्भाः । अश्वोऽइववृषण
स्तविषीयवः ॥ सत्वंनऽऊर्जापतेरयिरास्वसुवीर्यं । प्रावंनस्तोकेतनयेसमत्स्वा ॥ यद्वाऽउविशपतिःशितःसुप्रीतोम
नुषोविशि । विश्वेदग्निःप्रतिरक्षांसिसेधति ॥ श्रुष्ट्यग्नेनवस्यमेस्तोमस्यवीरविशपते । निमायिनस्तपुषारक्षसौदह ॥
नतस्यमाययाचनरिपुरीशीतमर्त्यः । योऽअग्रयेददाशहव्यदातिभिः ॥ ११ ॥ व्यश्वस्वावसुविदमुक्षुण्युरप्रीणाह

(८।४।३) ईळिष्वेतित्रिशदचस्यसूक्तस्यवैयश्वोविश्वमनाअग्निरुष्णिक् ।

षिः । महोरायेतमुत्वासमिधीमहि ॥ उशनाकाव्यस्त्वानिहोतारमसादयत् । आयजित्वा मनवेजातवेदसं ॥ विश्वेहि
त्वासजोषसोदेवासौदूतमकृत । श्रुष्टीदैवप्रथमोयज्ञियोभुवः ॥ इमंघावीरोऽमृतदूतकृष्णीतमर्त्यः । पावकं कृष्ण
वर्तनिविहायसं ॥ तंहुवेमयत्सुचः सुभासंशुक्रशौचिषं । विशामग्निमजरप्रक्षमीळ्य ॥ १२ ॥ योऽसौहव्यदाति
भिराहुतिमर्तोविधत् । भूरिपोषं सधत्तेवीरवधशः ॥ प्रथमंजातवेदसमग्निंयज्ञेषुपूर्व्यं । प्रतिस्रुगेतिनमसाहविष्मती ॥
आभिर्विधेमाग्नयेज्येष्ठाभिर्यश्ववत् । मंहिष्ठाभिर्मितिभिःशुक्रशौचिषे ॥ नूनमर्चविहायसेस्तोमेभिःस्थूरयूपवत् ।
ऋषेवैयश्वदम्यायाग्नये ॥ अतिथिमानुषाणांसूनुवनस्पतीनां । विप्राऽअग्निमवसेप्रक्षमीळते ॥ १३ ॥ महोविश्वोऽअ
भिषतोऽभिहव्यानिमानुषा । अग्नेनिषत्तिनमसाधिबर्हिषि ॥ वंस्वानोवार्यापुरुवंस्वरायःपुरुस्पृहः । सुवीर्यस्यप्रजा
वतोयशस्वतः ॥ त्वंवरसुषाम्णेग्नेजनायचोदय । सदावसोरातियविष्टशश्वते ॥ त्वंहिसुप्रतूरसित्वंनोगोमतीरिषः ।
महोरायःसातिमग्नेऽअपावृधि ॥ अग्नेत्वयंशाऽअस्यामित्रावरुणावह । ऋतावानास्रजापूतदक्षसा ॥ १४ ॥
(८।४।४) सखायऽआशिषामहिब्रह्मद्रायवज्जिणे । सुषऽउषुवो नृतामायधृष्णवे ॥ शर्वसाह्यसिभ्रुतोवृत्रहत्येनवृत्र
हा । मधर्मघोनोऽअतिशूरदाशसि ॥ सनःस्तवानऽआभररयिचित्रश्रवस्तमं । निरेकेचिद्योहरिवोवसुर्दुदिः+ ॥

(८।४।४) सखायइतित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यवैयश्वोविश्वमनाद्द्रोत्यवृचस्यवरुणगंग्यानुष्टुप् (वरुःसौषाम्णोरंराजा) ।

आनिरेकमुतप्रियमिंद्रदर्षिजनानां । धृपताधृष्णोस्तवंमानऽआभर ॥ नतेमव्यंनदक्षिणंहस्तंवरंतऽआगुरः । नपरिधा
धोहरिवोगविष्टिषु ॥ १५ ॥ आत्वागोभिरिवज्रंगीर्भिक्रिणोम्यद्रिवः । आस्माकामंजरितुरामनःपृण ॥ विश्वानि
विश्वमनसोप्रियानोवृत्रहंतम । उग्रप्रणेतरधिपूर्वसोगहि ॥ वयंतेऽअस्यवृत्रहन्विद्यामंशूरनव्यसः । वसोःस्पर्हस्य
पुरुहूतरार्धसः ॥ इन्द्रयथाह्यस्तितेपरीतंनृतोशर्वः । अमृत्कारातिःपुरुहूतदाशुषे ॥ आवृषस्वमहाभहमहेतुतमराधमे ।
हृष्टश्चिहृष्टमघवन्मघत्तये ॥ १६ ॥ नूऽअन्यत्राचिदद्रिवस्त्वंनोजगमुराशसः । मघवन्छग्धितवत्तन्नऽऊतिभिः ॥
नह्यं१गनृतोत्वदन्यंविदामिरार्धसे । रायेद्युम्नायशर्वसेचगिर्वणः ॥ एदुमिंद्रायसिंचतपिवातिसोम्यंमधु । प्रार्धसा
चोदयातेमहित्वना+ ॥ उपोहरीणांपतिदक्षंपूंचंतमब्रवं । नूनंश्रुधिस्तुवतोऽअभ्यस्य ॥ नह्यं१गपुराचनऽऊजेवीरतर
स्वत् । नकींरायानैवथानभंदना ॥ १७ ॥ एदुमध्वोमदिन्तरंसिंचवाध्वयोऽअंधसः । एवाहिवीरःस्तवतेसदावृ
धः ॥ इंद्रस्थातहरीणांनकिंष्टेपूर्व्यस्तुतिं । उदानंशशर्वसानभंदना ॥ तंवावाजानांपतिमहमहिश्रवस्यवः । अप्रायु
भिर्यज्ञेभिर्वावृधेन्यं ॥ एतोन्विद्रंस्तवामसखायःस्तोम्यंनरं । कृष्टीर्योविश्वाऽअभ्यस्त्येकऽइत् ॥ अगौरुधायगवि
षेद्युक्षायदस्यंवचः । घृतात्स्वादीयोमधुनश्चवोचत ॥ १८ ॥ यस्यामितानिबीर्याऽनराधःपर्यंतवे । ज्योतिर्नविश्व
मभ्यस्तिदक्षिणा ॥ सुहींद्रैव्यश्वदनूर्मिवाजिनंयमं । अयोंगयंमंहमानंविदाशुषे ॥ एवानूनमुपस्तुहिर्वैयश्वदशमं

नवं । सुविद्वांसंचकृत्यचरणीनां ॥ वेत्थाहिनिर्गतीनां वज्रहस्तपरिवृजं । अहरहःशुंध्युःपरिपदामिव ॥ तदिंद्रावऽ
आभरयेनादंसिष्ठकृत्त्वने । द्विताकुत्सायशिश्रथोनिचौदय ॥ १९ ॥ तमुत्वानूनमीमहेनव्यंदंसिष्ठसन्त्यसे । सत्वंनो
विश्वाऽअभिमातीःसुक्षणिः ॥ यऽऋक्षादंहसोमुचद्योवार्यात्सप्तसिंधुषु । वर्धदांसस्यतुविनृग्णनीनमः ॥ यथावरो
सुषाम्णोसनिभ्यऽआवहोरयि । व्यंश्वेभ्यःसुभगेवाजिनीवति ॥ आनार्यस्यदक्षिणाव्यंश्वाऽएतुसोमिनः । स्थूरंचरा
धःशतवत्सहस्रवत् ॥ यत्त्वापृच्छादीजानःकुह्याकुह्याकृते । एषोऽअपश्रितोवलोगोमृतीमवतिष्ठति ॥ २० ॥
(८१४५) तावांविश्वस्यगोपादेवादेवेभ्यश्चिया । ऋतावानायजसेपूतदक्षसा ॥ मित्रातनानरथ्याऽवरुणोयश्चसु
ऋतुः । सनात्सुजातातनयाधूतव्रता ॥ तामाताविश्वेदसासुर्यायप्रमहसा । महीजजानादितिक्रतावरी ॥ महांतां
मित्रावरुणासुषाजादेवावसुरा । ऋतावानावृतमाघोषतोबृहत् ॥ नपाताशर्वसोमहःसूनूदक्षस्यसुकृतू । सृप्रदानूऽ
इषोवास्त्वधिक्षितः ॥ २१ ॥ संयादानूनियेमथुर्दिव्याःपार्थिवीरिषः । नभस्वतीरावांचरंतुवृष्टयः ॥ अधियाबृहतो
दिवोऽभियूथेवपश्यतः । ऋतावानासुषाजानमसेहिता ॥ ऋतावानानिषेदतुःसाम्राज्यायसुकृतू । धृतव्रताक्षत्रिया
क्षत्रमाशतुः ॥ अक्ष्णाश्चिद्रातुवित्तरानुल्बणेनचक्षसा । निचिन्मिषंतांनिचिरानिचिक्यतुः ॥ उत्तनोदिव्यादितिरुह्य

(८१४५) तावांविश्वस्येतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैयश्वोविश्वमनामित्रावरुणौदशम्यादितिष्टणांविश्वेदेवाउष्णिक्उपांत्योष्णिग्गर्भा ।

तांनसत्या । उरुह्यंतुमरुतोवृद्धशवसः ॥ २२ ॥ तेनोनावमुरुह्यतदिवानकैसुदानवः । अरिष्यंतोनिपायुभिःसवे
महि ॥ अग्नतेविष्णवेवयमरिष्यंतःसुदानवे । श्रुधिस्वयावर्त्तिसधोपूर्वचित्तये ॥ तद्वार्यवृणीमहेवर्गिष्ठंगोपयत्य ।
मित्रोयत्पांतिवरुणोयदर्यमा ॥ उत्तनःसिंधुरपांतन्मरुतस्तदुश्विना । इन्द्रोविष्णुर्मीढांसःसजोपसः ॥ तेहिष्मावनु
षोनरोभिमातिकर्यस्यचित् । तिग्मंनक्षोदःप्रतिघ्नंतिभूर्णयः ॥ २३ ॥ अयमेकऽऽत्थापुरुुरुचष्टेविविशपतिः । तस्य
व्रतान्यनुवश्चरामसि ॥ अनुपूर्वाण्योक्त्वासास्राज्यस्यसश्चिम । मित्रस्यव्रतावरुणस्यदोधेश्रुत् ॥ परियोरश्मिनादि
वोतान्ममेष्टुधिव्याः । उभेऽआपप्रौरोदसीमहित्वा ॥ उदुष्यशरणेदिवोज्योतिरयंस्तसूर्यः । अग्निर्नशुकःसमिधान
ऽआहुतः ॥ वचोदीर्घप्रसङ्गानीशेवाजस्यगोमंतः । ईशहिपित्वोविषस्यदावने ॥ २४ ॥ तत्सूर्यरोदसीऽउभेदोषाव
स्तोरुपब्रुवे । भोजेष्वस्माऽअभ्युच्चरासदा ॥ ऋचमुक्षण्यायनेरजतंहरयाणे । रथंयुक्तमसनामसुषामणि ॥ तामेऽअ
श्व्यानांहरीणांनितोशना । उत्तोनुकृत्यानांनृवाहसा ॥ स्मदभीशुकशावंताविप्रानविष्ठयामृती । महोवाजिनावर्वा
तासचासनं ॥ २५ ॥ (८१४६) युवोरुष्यैर्हवेसधस्तुत्यायसूरिषु । अतूतदक्षावृषणावृषण्वसू ॥ युवंवरोसुषा

(८१४६) युवोरुष्वितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसोव्यश्वोश्विनावंत्यषणांवायुरुष्णिक् वा हिष्ठोवामित्यादिचतस्रोगायत्र्यःविंश्येक-
विंशत्यानुष्टुभः (व्यश्वोवेतिसर्वानुक्रमोक्तावपिशौनकेनव्यश्वस्यैवमुख्यत्वद्योतनादत्रव्यश्वमुख्यत्वमाहृतंतेनपाक्षिकोविश्वमनाः) ।

म्योमहेतनेनासत्या । अवोभिर्याथोवृषणावृषण्वसू ॥ तावामद्यहवामहेह्योभिर्वाजिनीवसू । पूर्वोरिषऽइषयैताव
तिक्षपः+ ॥ आवांवाहिष्ठोऽअश्विनारथोयातुश्रुतोर्नरा । उपस्तोमान्तुरस्यदर्शयःश्रिये+ ॥ जुहुराणाचिदश्विनाम
न्येथावृषण्वसू । युवंहिरुद्रापर्वथोऽअतिद्विषः ॥ २६ ॥ दुस्नाहिविश्वमानुषङ्गक्षूभिःपरिदीयथः । धियंजिन्वाम
धुवर्णाशुभस्पती ॥ उपनोयातमश्विनारायाविश्वपुषासह । मधवानासुवीरावनपच्युता ॥ आमैऽअस्यप्रतीत्यंमिं
द्रनासत्यागतं । देवादेवेभिर्द्यसचनस्तमा ॥ वयंहिवांहवामहऽउक्ष्णयंतोव्यश्ववत् । सुमतिभिरुपविप्राविहागतं ॥
अश्विनास्वृषेस्तुहिकुवित्तेश्वतोहवै । नेदीयसःकूळयातःपर्णीऽरुत+ ॥ २७ ॥ वैयश्वस्यश्रुतंनरोतोमैऽअस्यवेदयः ।
सजोषसावरुणोमित्रोऽअर्थमा+ ॥ युवादत्तस्यधिष्ण्यायुवानीतस्यसुरिभिः । अहरहर्वृषणामह्यंशिक्षतं ॥ योवाय
शेभिरावृतोधिवावधूरिव । सपर्यताशुभेचकातेऽअश्विना ॥ योवामुरुव्यचस्तमंचिकेततिनृपाय्यं । वृतिरश्विनापरि
यातमस्मयू+ ॥ अस्मभ्यंसुवृषण्वसूयातंवृतिर्नृपाय्यं । विषुद्रुहैवयज्ञमूहधुगिरा+ ॥ २८ ॥ वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुव
भरा । युवाभ्यांभूत्वश्विना ॥ यददोदिवोऽअर्णवऽइषोवामदथोगृहे । श्रुतमिन्मैऽअमर्त्या ॥ उतस्याश्वेतयावरीवाहिष्ठा
वानुदीना । सिंधुहिरण्यवर्तनिः ॥ स्मदेतयासुकीर्त्याश्विनाश्वेतयाधिया । वहैथेशुभयावाना ॥ युक्ष्वाहित्वंरथासहायु
वस्वपोण्यावसो । आन्नोवायोमधुपिबास्माकंसवनागहि ॥ २९ ॥ तववायवृतस्पतेत्वष्टृर्जीमातरद्भुत । अवांस्वावृणीमहे ॥

त्वष्टृर्जीमातरंवयमीशानंरायऽईमहे । सुतावतोवायुंद्युम्नाजनासः ॥ वायोयाहिशिवादिवोवहस्वासुस्वश्व्यं । वहस्व
महःपृथुपक्षसारथ्यं ॥ त्वाहिसुप्सरस्तमंनृषदनेषुहूमहे । ग्रावाणंनाश्वपृष्ठमंहना ॥ सत्वंनोदेवमनसावायोमंदानोऽअग्नि
यः । कृधिवाजाऽअपोधियः ॥ ३० ॥ (८।४।७) अग्निरुक्थेपुरोहितोग्रावाणोवहिरध्वरे । ऋचायामिरुतोब्रह्मणस्पतिदे
वाऽअवोवरैष्यं ॥ आपशुंगांसिपृथिवीवनस्पतीनुषासानक्तमोषधीः । विश्वेचनोवसवोविश्ववेदसोधीनांभूतप्रावि
तारः ॥ प्रसूनऽएत्वध्वरोऽग्रादेवेषुपूर्यः । आदित्येषुप्रवरुणेधृतव्रतेमरुत्सुविश्वभानुषु ॥ विश्वेहिष्मामनवेविश्ववेदसोभु
वन्बुधेरिशादसः । अरिष्टेभिःपायुभिर्विश्ववेदसोयंतानोवृक्तच्छदिः+ ॥ आनोऽअद्यसमंसो गताविश्वेसजोषसः । ऋचा
गिरामरुतोदेव्यदितेसदनेपस्त्येमहि ॥ ३१ ॥ अभिप्रियामरुतोथावोऽअश्व्याह्व्यामित्रप्रयाथनं । आबहिरिद्रोवरुणस्तु
रानरऽआदित्यासःसदंतुनः ॥ वयंवोवृक्तबर्हिषोहितप्रयसऽआनुषक् । सुतसोमासोवरुणहवामहेमनुस्वदिद्वाग्रयः ॥
आप्रयातमरुतोविष्णोऽअश्विनापूषन्माकीनयाधिया । इन्द्रऽआयातुप्रथमःसन्मिषुभिर्वृषायोवृत्रहागृणे+ ॥ विनोदे
वासोऽअद्रुहोच्छिद्रुशर्मयच्छत । नयहूराद्वसवोनूचिदंतितोवरूथमादुधर्षति ॥ अस्तिहिवःसज्जात्यैरिशादसोदेवांसोऽ

(८।४।७) अग्निरुक्थइति द्वाविंशत्युच्यसूक्तस्यैवस्वतोमनुविश्वेदेवाः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः । (अग्निरुक्थइत्यादिवैश्वदेवेषु
चतुःसूक्तेषुआद्ययोरंत्येचसर्वेविश्वेदेवाएवनात्रभेदः) ।

अस्त्याप्यं । प्रणः पूर्वस्मै सुविताय वोचत मधुसुम्नाय नव्यसे ॥ ३२ ॥ इदा हि वऽउपस्तुतिमिदा वामस्य भक्तये । उपवो विश्ववेद
 सोनमस्युराऽअसूक्ष्मन्यामिव ॥ उदुष्यवः सविता सुप्रणीतयोऽस्यादूर्ध्वो वरेण्यः । निद्विपादश्च ऋपादोऽअर्थिनो विभ्रन्पत
 यिष्णवः ॥ देवदेवं वो वसे देवदेवमभिष्टये । देवदेवं हुवेमवाजसातये गुणंतो देव्याधिया+ ॥ देवासो हिष्मामनवे समन्य
 वो विश्वे साकं सरातयः । तेनोऽअद्यतेऽअपरंतुचेतुनो भवतु वरिवो विदः ॥ प्रवः शंसाम्यद्ब्रह्म संस्थऽउपस्तुतीनां । नतं
 धूर्तिर्वरुणमित्रमर्त्यो बोधामभ्यो विधत् ॥ प्रसक्षयंति रते विमहीरिषो यो वो वराय दाशति । प्रप्रजाभिर्जायते धर्मणस्प
 यरिष्टः सर्वेऽएधते ॥ ३३ ॥ ऋते सविंदते युधः सुगोभिर्यात्यध्वनः । अर्यमामित्रो वरुणः सरातयो यंत्रायंते सजोषसः ॥
 अज्जेचिदस्मै कृणुथान्यंच नंदुर्गेचिदा सुसरणं । एषाचिदस्मादशनिः परोनुसास्त्रे धंती विनश्यतु ॥ यदद्य सूर्यऽउद्यतिमि
 यं क्षत्राऽऽकृतं दध । यन्निष्पुचिप्रबुधिविश्ववेदसो यद्वा मध्यं दिने दिवः+ ॥ यद्वाभिपित्वेऽअसुराऽऽकृतं यते छर्दियं मविदा
 शुषे । वयंतद्वो वसवो विश्ववेदसऽउपस्थेयाममध्यऽआ+ ॥ यदद्य सूरऽउदिते यन्मध्यं दिनेऽआतुचि । वामंधत्थमनं
 वे विश्ववेदसो जुह्वानाय प्रचेतसे ॥ वयंतद्वः सम्राजऽआवृणीमहे पुत्रो न बहु पाय्यं । अश्याम तदादित्या जुह्वतो हविर्येन
 वस्योन शामहै ॥ ३४ ॥ (८।४।८) ये त्रिंशति त्रयस्पुरो देवासो बहिरासदन् । विदन्नहं द्वितासं नन् ॥ वरुणो मित्रोऽ

(८।४।८) ये त्रिंशतीति पंचर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वे देवा गायत्री चतुर्थी पुरउष्णिक् ।

अर्यमा स्मद्रातिषाचोऽअग्रयः । पत्नी वंतो वपदकृताः ॥ तेनो गोपाऽअपाच्यास्तऽउदक्तऽइत्थान्यक् । पुरस्तात्सर्व
 या विशा+ ॥ यथावशंति देवास्तथेदं सत्तदैषां नकिरामिनत् । अरावाच नमर्त्यः ॥ सप्तानां सप्तऽऽकृत्यः सप्तद्युम्नान्ये
 षां । सुप्तोऽअधिश्चिर्योधिरे ॥ ३५ ॥ (८।४।९) बभुरेको विष्णुः सूनरो युवांज्यं क्ते हिरण्ययं ॥ योनिमेकऽआसंसा
 दद्योत नो तद्वेषु मे धिरः ॥ वाशीमेको बिभर्ति हस्तऽआयुसीमंतद्वेषु निधुविः ॥ वज्रमेको बिभर्ति हस्तऽआहितं तेन वृ
 त्राणि जिघ्रते ॥ तिग्ममेको बिभर्ति हस्तऽआयुधं शुचिरुग्रो जलाषभेषजः ॥ पथऽएकः पीपाय तस्करो यथाऽएष वैद नि
 धीनां+ ॥ त्रीण्येकऽउरुगायो विचक्रमेयत्र देवासो मदंति ॥ विभिर्द्वाचरतऽएकया सह प्रप्रवासे ववसतः ॥ सदो द्वाच
 ऋतेऽउपमादिविस्म्राजाऽपि रीसुती ॥ अर्चतऽएकमहिसामं मन्वत तेन सूर्यमरोचयन् ॥ ३६ ॥ (८।४।१०) न हि
 वोऽअस्त्यर्भको देवासो न कुमारकः । विश्वे सतो महांतऽइत्+ ॥ इति स्तुता सोऽअसधारिशादसो ये स्थत्रयश्च त्रिंशच्च ।
 मनो देवा यज्ञियाः ॥ तेन स्वाध्वं तैव ततऽउनोऽअधि वोचत । मानः पथः पित्र्यान्मानवा दधिदूरं नैष्टपरावतः ॥ ये देवा

(८।४।९) बभुरेक इति दशर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वे देवा द्विपदा विराट् । (भेदपक्षे—सोमः १ अग्निः १ त्वष्टा १ इंद्रः १ रुद्रः
 १ पूषा १ विष्णुः १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ एवं दश । अस्मिन्मारीचः कश्यपः पार्ष्णिः पाक्षिकः) । (८।४।१०) न हि व
 इति चतुर्कं चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वे देवा गायत्री पुरउष्णिग्बृहत्यनुष्टुभः ।

श्रवसं.

अ. ६ अ. २

॥ १४ ॥

सऽहस्थनविश्वैवैश्वानराऽउत । अस्मभ्यंशर्मसुप्रथोगवेश्वाययच्छत ॥ ३७ ॥ (८।५।१) योयजातिर्यजातऽइ
त्सुनवच्चपचातिच । ब्रह्मेदिंद्रस्यचाकनत् ॥ पुरोळाशंयोऽअस्मैसोमंररतऽआशिरं । पादित्तंशक्रोऽअंहसः ॥ तस्य
घुमांऽअसद्रथोदेवजुतःसशृशुवत् । विश्वावन्वन्नमित्रिया ॥ अस्यप्रजावतीगृहेसंश्रंतीदिवेदिवे । इळाधेनुमतीदु
हे ॥ यादंपतीसर्मनसासुनुतऽआचधावतः । देवासोनित्ययाशिरा ॥ ३८ ॥ प्रतिप्राश्रव्यांऽइतःसम्यंचाबर्हिरोशाते ।
नतावाजेषुवायतः ॥ नदेवानामपिह्रुतःसुमतिंनजुगुक्षतः । श्रवोबृहद्विवास्ततः ॥ पुत्रिणाताकुमारिणाविश्वमायुय्यं
भूतः । उभाहिरण्यपेशसा ॥ वीतिहोत्राकृतद्वसूदशस्यंतामृतायकं । समूधोरोमशंहतोदेवेषुकृणुतोदुवः ॥ आशर्म
पर्वतानावृणीमहेनदीनां । आविष्णोःसच्चाभुवः ॥ ३९ ॥ ऐतुपूषारयिर्भगःस्वस्तिर्वधार्तमः । उरुध्वास्वस्तये ॥
अरमतिरनर्वणोविश्वोदेवस्यमनसा । आदित्यानामनेहऽइत् ॥ यथानोमित्रोऽअर्यमावरुणःसंतिगोपाः । सुगाऽकृ
तस्यपंथाः ॥ अग्निर्वःपूर्वगिरादेवमीळेवसूनां । सपर्यतःपुरुप्रियंमित्रंनक्षेत्रसाधंसं ॥ मक्षूदेववर्तोरथःशूरोवापृत्सु

पंचमेनुवाकेद्वादशसूक्तानि (८।५।१) योयजातीत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यैवस्वतोमनुः यज्ञोदेवतातृतीयादिद्वयोर्यजमानःपंचम्यादीनांदंपती
दशम्यादिनवानांदंपत्याशिषोगायत्रीनवमीचतुर्दशपावनुष्टुभौदशमीपादनिचूदंत्याश्चतस्रःपंक्तयः (प्रथमयोर्द्वयोरिंद्रोदेवतेतिकेचित् दशम्या
यजमानपत्न्याशीःततोद्वयोःपूषाततएकस्यामित्रार्यमवरुणाःततएकस्याअग्निःअंत्यचतसृणांयजमानइतिशौनकाद्यभिप्रायेणकेचिदाहुः) ।

मंडलं ८

अनु. ५

॥ १४ ॥

कासुचित् । देवानांयऽइन्मनोयजमानऽइयंक्षत्यभीदयज्वनोभुवत् ॥ नयजमानरिष्यसिनसुन्वाननदेवयो । देवा
नांय० ॥ नकिष्टंकर्मणानशन्नप्रयोषन्नयोषति । देवानांय० ॥ असदत्रसुवीर्यमुतत्यदाश्वभ्यं । देवानांय० ॥ ४० ॥
इतिषष्ठाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४० सूक्तानि ११ ऋचः २०४ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. १६ चित्राये. २ अश्विभ्या. १८ अग्नय. ३० इंद्राये. २७
वस्वइदं. ३ मित्रावरुणाभ्या. ९ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ मित्रावरुणाभ्या. १२ अश्विभ्या. १९ वायव. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४१ [भे. प. विश्वेभ्यो-
दे. २७ सोमाये. अग्नय. त्वष्ट. इंद्राये. रुद्राय. पूष्ण. विष्णव. अश्विभ्या. मित्रावरुणाभ्या. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४] यज्ञाय. २
यजमानाय. २ दंपतीभ्या. ५ दंपत्याशीर्भ्य. ९ ॥ इतिषष्ठेद्वितीयः ॥

प्रकृतानि त्रिंशन्मेधातिथिर्वयंघैकोनामेध्यातिथिर्बाहर्तं त्रिगायत्र्यनुष्टुवंतमंद्रयाहिब्यूनानीपातिथिरानुष्टुभैतृचो
त्योगायत्रस्तंसहस्रंवसुरोचिषोगिरसोपश्यन्नग्निनाचतुर्विंशतिः श्यावाश्वआश्विनमुपरिष्टाज्योतिषपंक्तिमहा
बृहतीपंत्यंतमंवितासिसप्तशाकरंमहापंत्यंतं प्रेदंमहापांकंमाद्यातिजगतीयज्ञस्यदशैद्राग्रमग्निमस्तोषिनाभा
कंआग्नेयंमहापांकंहीद्राग्रीद्वादशैद्राग्रमंत्यात्रिष्टुपद्वितीयाशक्यंस्माऊषुदशवारुणंत्वंस्तभ्रात्पळर्चनानावात्रैष्टु

भमंत्यंवातृचमाश्विनमानुष्टुभमपश्यदिमेत्रयस्त्रिंशद्विरूपआंगिरसआग्नेयंतुसमिधामिन्निंशदाघद्विचत्वारिंश

त्रिशोकआद्याभेद्री ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

हरिःओम् ॥ (८।५।२) प्रकृतान्यृजीषिणःकण्वाऽइंद्रस्यगार्थया । मदेसोमस्यवोचत ॥ यःसृविंदुमनर्षा
निपिप्रुदासमहीशुवं । वधीदुमोरिणन्नपः⁺ ॥ न्यबुदस्यविष्टपैवर्ष्माणौबृहतस्तिर । कृषेतदिद्विपौस्व ॥ प्रतिश्रुताय
वोधुषत्तूर्णांशंगिरेरधि । हुवेसुशिप्रमूतये ॥ सगोरश्वस्यविप्रजमंदानःसोम्येभ्यः । पुरंनशूरदर्शसि ॥ १ ॥ यदिमे
रारणःसुतऽउक्थेवादधसेचनः । आरादुपस्वधागहि ॥ वयंघातेऽअपिष्मसिस्तोतारंऽइंद्रगिर्वणः । त्वंनोजिन्वसोम
पाः⁺ ॥ उतनःपितुमाभरसंरराणोऽअविक्षितं । मधवन्भूरितेवसु ॥ उतनोगोमंतस्कृधिरिण्यवतोऽअश्विनः ।
इळाभिःसंरभेमहि ॥ बृहदुक्थंहवामहेसृप्रकरस्तमूतये । साधुकृण्वंतमवसे ॥ २ ॥ यःसंस्थेचिच्छतक्रतुरादीकृणो
तिवृत्रहा । जरितृभ्यःपुरुवसुः ॥ सनःशक्रश्चिदाशंकहानवाँऽअंतराभरः । इंद्रोविश्वाभिरूतिभिः ॥ योरायोऽुवर्निर्म
हान्सुपारःसुन्वतःसखा । तमिंद्रमभिगायत ॥ आयंतारंमहिस्थिरं पृतनासुश्रवोजितं । भूरेरीशानमोजसा ॥ नकिं
रस्यशचीनांनियंतासूनृतानां । नकिर्वक्तानदादिति ॥ ३ ॥ ननूनं ब्रह्मणामृणं प्राशूनामस्ति सुन्वतां । नसोमोऽअप्र

(८।५।२) प्रकृतानीतित्रिंशच्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरिंद्रोगायत्री ।

तापये ॥ पन्यऽइदुपगायतपन्यऽउक्थानिंशंसत । ब्रह्माकृणोतपन्यऽइत्⁺ ॥ पन्यऽआदिर्दिरेच्छतासहस्रावाज्यवृ
तः । इंद्रोयोयज्वनोबुधः ॥ विषूचरस्वधाऽअनृकृष्टीनामन्वाहुवः । इंद्रपिबसुतानी ॥ पिबस्वधैनवानामुतयस्तुष्टये
सचा । उतायमिंद्रयस्तव ॥ ४ ॥ अतीहिमन्युषाविणंसुषुवांसंमुपारणे । इमंरातंसुतंपिब ॥ इहितिस्रःपरावतऽइहि
पंचजनाँऽअति । धेनाँऽइंद्रावचाकशत् ॥ सूर्योरिंमयथासृजात्वायच्छंतुमेगिरः । निम्नमापोनसर्ध्यक्⁺ ॥ अध्व
र्यवातुहिषिंचसोमवीरायशिप्रिणै । भरासुतस्यपीतये ॥ यऽउद्रःफलिगंभिनन्यं^१ किंसधूँऽरवासृजत् । योगेषुपक्वं
धारयत् ॥ ५ ॥ अहंवृत्रमृचीषमऽऔर्णवाभमहीशुवं । हिमेनाविध्यदबुदं ॥ प्रवऽउग्रायनिष्टुरेषाढायप्रसंक्षिणै ।
देवत्तंब्रह्मगायत ॥ योविश्वान्यभिप्रतासोमस्यमदेऽअंधसः । इंद्रोदेवेषुचेतति ॥ इहत्यासंधमाद्याहरीहिरण्यके
श्या । वोह्वामभिप्रयोहितं⁺ ॥ अवांचैत्वापुरुष्टुतप्रियमैधस्तुताहरी । सोमपेयायवक्षतः ॥ ६ ॥ (८।५।३)
वयंघत्वासुतावैतऽआपोनवृक्तबर्हिषः । पवित्रस्यप्रस्रवणेषुवृत्रहन्पारिस्तोतारंऽआसते ॥ स्वरंतित्वासुतेनरोवसौनिरेकऽ
उक्थिनः । कदासुतंतृषाणऽओक्ऽआगमऽइंद्रस्वन्दीववंसंगः ॥ कण्वैभिर्धृष्णवाधुषद्वाजंदर्षिसहस्रिणौ । पि
शंगरूपमघवन्विचर्षणेमक्षूगोमंतमीमहे ॥ पाहिगायांधसोमदुऽइंद्रायमेध्यातिथे । यःसंमिश्रोहयोर्यःसुतेसचा

(८।५।३) वयंघत्वेकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिरिंद्रोबृहतीषोडश्याद्यास्तिस्त्रोगायत्र्योन्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ. ६ अ. ३
॥ १६ ॥

वज्रीरथोहिरण्ययः ॥ यः सुष्यः सुदर्शिनः सुनोयः सुकृतुर्गुणे । यः आकरः सहस्रायः शतामघः इंद्रोयः पूभिर्दारितः⁺
॥ ७ ॥ यो धृष्टितो यो वृत्तो योऽस्ति मश्रुषुश्रितः । विभूतद्युम्नयश्च यवनः पुरुष्टुतः कत्वागौरिवशाकिनः⁺ ॥
कईवेदसुते सचापि बंतं कद्वयो दधे । अयं यः पुरो विभिनस्यो जसामं दानः शिष्यं धंसः ॥ दानामृगोन वारणः पुरुत्राचरथं
दधे । न किं दानियं मदा सुते गमो मह्यं श्वरस्यो जसा ॥ यः उग्रः सन्ननिः घृतः स्थिरो रणाय संस्कृतः । यद्विस्तो तुर्मघवांशु
णवद्धवं नेंद्रो योषत्या गमत् ॥ सत्यमिथा वृषेदसि वृषजुतिर्नो वृतः । वृषा ह्युग्रशृण्विषे परावति वृषोऽर्वावति श्रुतः
॥ ८ ॥ वृषणस्तेऽभीशवो वृषाकशा हिरण्ययी । वृषारथो मघवन्वृषणाहरी वृषा त्वं शतक्रतो ॥ वृषा सोता सुनो तु ते
वृषन्नजी पिन्नाभर । वृषा दधन्वे वृषणं नदीष्वानुभ्यं स्यात्तर्हरीणां ॥ एंद्रया हि पीतये मधुशविष्ठसोम्यं । नायमच्छा
यवांशुणवद्भिरो ब्रह्मो कथा च सुकृतुः ॥ वहंतु त्वारथे धामा हरयोरथ युजः । तिरश्चिदयं सर्वना निवृत्रहन्नन्येषां याशतक्र
तो ॥ अस्माकं मद्यांतं मंस्तो मंधिष्वमहामह । अस्माकं ते सर्वना संतु शंतं मामदाय द्युक्षसोमपाः ॥ ९ ॥ न हि पस्तवनो म
मशास्त्रेऽन्यस्य रण्यति । योऽस्मान्वीरऽआनयत् ॥ इंद्रश्चिद्धातदब्रवीत्स्त्रियाऽअशास्यं मनः । उतोऽहं कृतुर
घुं⁺ ॥ ससींचिद्धामदच्युता मिथुनावहतोरथं । एवेद्धूर्वृष्णऽउत्तरा ॥ अधः पश्य स्वमोपरि संतरां पादकौहर । मातेक

मंडलं ८
अनु. ५

॥ १६ ॥

शशु कौटं शन्तस्त्री हि ब्रह्मा बभूविथ ॥ १० ॥ (८।५।४) एंद्रया हि हरिं भिरुपकण्वस्य सुष्टुतिं । दिवोऽमुष्यशास
तो दिवैयय दिवावसो ॥ आत्वा ग्रावावदन्निह सोमी घोषेण यच्छतु । दिवो० ॥ अत्रा विनेमिरेषामुरांन धनुतेवृकः ।
दिवो० ॥ आत्वा कण्वाऽइहा वसेह वंते वाजसातये । दिवो० ॥ दधामि ते सुतानां वृष्णेन पूर्वपाय्यं । दिवो० ॥ ११ ॥
स्मत्पुंरधिर्नऽआगं हि विश्वतो धीर्नऽऊतये । दिवो० ॥ आनो याहि महेम ते सहस्रो ते शतामघ । दिवो० ॥ आत्वा हो
तामनुर्हितो देवत्रावक्षदीड्यः । दिवो० ॥ आत्वा मदच्युता हरीं दयेन पक्षेव वक्षतः । दिवो० ॥ आया ह्ययं आपरिस्त्वा
हा सोमस्य पीतये । दिवो० ॥ १२ ॥ आनो या ह्युपश्रुत्युक्थे पुंरण्याऽइह । दिवो० ॥ सरूपैरा सुनो गहि संभृतैः संभृ
ताश्वः । दिवो० ॥ आया हि पर्वतेभ्यः समुद्रस्याधि विष्टपः ॥ दिवो० ॥ आनो गव्यान् यश्व्यां सहस्रांशूरदईहि । दि
वो० ॥ आनः सहस्रशोभरा युतानि शतानि च । दिवो० ॥ आयदिंद्रश्च दद्वहे सहस्रं वसुरोचिषः । ओजिष्ठमभ्यैपशुं⁺ ॥
यः ऋज्जावातरं हसोरुषा सोरघुष्यदः । भ्राजैते सूर्याऽइव ॥ पारावतस्य रातिषु द्रवच्च केष्वाशुषु । तिष्ठं वनस्य मध्यऽ
आ⁺ ॥ १३ ॥ (८।५।५) अग्निनेंद्रेण वरुणेन विष्णुना दित्यै रुद्रैर्वसुभिः सचाभुवा । सजोषसाऽउषसा सूर्येण च सोमं
(८।५।४) एंद्रया हीत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वो नीपातिथि र्दिद्रः आयदिंद्र इत्यादिति सृणामांगिरसाः सहस्रवसुरोचिषः ऋषय इन्द्रोऽनुष्टुबं त्यास्ति
स्रोगायड्यः (८।५।५) अग्निनेंद्रेणेति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वो धिनावुपरिष्ठाज्योतिरं त्यास्ति स्रः क्रमेण पंक्तिमहावृहती पंकयः ।

पिबतमश्विना ॥ विश्वाभिधीभिर्भुवनेनवाजिनादिवापृथिव्याद्रिभिः सचाभुवा । सजोषसा० ॥ विश्वैर्देवैस्त्रिभिरे
कादशैरिहाद्रिर्मरुद्भिर्भृगुभिः सचाभुवा । सजोषसा० ॥ जुषेथायज्ञबोधतंहवस्यमेविश्वेहदेवौसवनावगच्छतं । स
जोषसाऽउषसासूर्येणचेषेनोवोहमश्विना ॥ स्तोमंजुषेथायुवशेर्वकन्यनांविश्वेहदेवौसवनावगच्छतं । सजोषसा० ॥
गिरोजुषेथामध्वरंजुषेथाविश्वेहदेवौसवनावगच्छतं । सजोषसा० ॥ १४ ॥ हारिद्रवेवपतथोवनेदुपसोमंसुतमंहिषे
वावगच्छथः । सजोषसाऽउषसासूर्येणचत्रिर्वीर्तयितमश्विना ॥ हंसाविवपतथोऽअध्वगाविवसोमंसुतमंहिषेवावग
च्छथः । सजोषसा० ॥ इयेनाविवपतथोहव्यदातयेसोमंसुतमंहिषेवावगच्छथः । सजोषसा० ॥ पिबतंचतृष्णुतंचा
चगच्छतंप्रजांचधत्तंद्रविणंचधत्तं । सजोषसाऽउषसासूर्येणचोर्जबोधत्तमश्विना ॥ जयतंचप्रस्तुतंचप्रचावतंप्रजांचध
त्तंद्रविणंचधत्तं । सजोषसा० ॥ हतंचशत्रून्यतंतंचमित्रिणःप्रजांचधत्तंद्रविणंचधत्तं ॥ सजोषसा० ॥ १५ ॥ मि
त्रावरुणवंताऽउतधर्मवंतामरुत्वताजरितुर्गच्छथोहव । सजोषसाऽउषसासूर्येणचादित्यैर्यीतमश्विना ॥ अंगिरस्वंता
ऽउतविष्णुवंतामरुत्वताजरितुर्गच्छथोहव । सजोषसा० ॥ ऋभुमंतावृषणावाजवंतामरुत्वताजरितुर्गच्छथोहव ।
सजोषसा० ॥ ब्रह्मजिन्वतमुतजिन्वतंधियोहंतरक्षांसिसेधतममीवाः । सजोषसाऽउषसासूर्येणचसोमंसुत्वतोऽअ
श्विना ॥ क्षत्राजिन्वतमुतजिन्वतंनृहंतरक्षांसिसेधतममीवाः । सजोषसा० ॥ धेनूजिन्वतमुतजिन्वतंविशोहंतरक्षां

सिसेधतममीवाः । सजोषसा० ॥ १६ ॥ अत्रेरिवशृणुतंपर्यस्तुतिंश्यावाश्वस्यसुन्वतोमदच्युता । सजोषसाऽउष
सासूर्येणचाश्विनातिरोऽअह्वं ॥ सर्गाँइवसृजतंसुष्टुतीरुपश्यावाश्वस्यसुन्वतोमदच्युता । सजोषसा० ॥ रश्मीऽ
रिवयच्छतमध्वराँऽउपश्यावाश्वस्यसुन्वतोमदच्युता । सजोषसा० ॥ अर्वाग्रथंनियच्छतंपिबतंसोम्यमधु । आया
तमश्विनागतमवस्युर्वामहंहुवेधत्तंरत्नानिदाशुषे ॥ नमोवाकेप्रस्थितेऽअध्वरेनराविवक्षणस्यपीतये । आयात० ॥
स्वाहाकृतस्यतृपतंसुतस्यदेवावंधसः । आयात० ॥ १७ ॥ (८।५।६) अवितासिसुन्वतोवृक्तबर्हिषःपिबासोमंमदा
यकंशतक्रतो । यंतैर्भागमधारयन्विश्वःसेहानःपृतनाऽउरुजयःसमप्सुजिन्मरुत्वाँऽइंद्रसत्यते ॥ प्रावस्तोतारैमधव
भवत्वांपिबासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैर्भाग० ॥ ऊर्जादेवाँऽअवस्योजसात्वांपिबासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैर्भा
ग० ॥ जनितादेवोर्जनितापृथिव्याःपिबासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैर्भाग० ॥ जनिताश्वानांजनितागवामसिपि
बासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैर्भाग० ॥ अत्रीणांस्तोममद्रिवोमहस्कृधिपिबासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैर्भाग० ॥
श्यावाश्वस्यसुन्वतस्तथाशृणुयथाशृणोरत्रेःकर्माणि कृण्वतः । प्रत्रसदस्युमाविथत्वमेकऽइष्टृषाह्यऽइंद्रब्रह्माणिवर्ध
यन् ॥ १८ ॥ (८।५।७) प्रेदं ब्रह्मवृत्रतूयैषाविथप्रसुन्वतःशचीपतऽइंद्रविश्वभिर्भूतिभिः । माध्वैर्दिनस्यसर्वन

(८।५।६) अवितासीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वइंद्रःशक्येत्यामहापंक्तिः । (८।५।७) प्रेदमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वइंद्रो-

स्यवृत्रहन्नेद्यपिवासोमस्यवज्रिवः ॥ सेहानऽउग्रपृतनाऽअभिद्रुहः शचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥
 एकराळस्यभुवनस्यराजसिशचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ सस्थावानायवयसित्वमेकऽइच्छचीप
 तऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ क्षेमस्यचप्रयुजश्चत्वमीशिशेषशचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदि
 नस्य ॥ क्षत्रायत्वमवसित्वमाविथशचीपतऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ इयावाश्वस्यरेभंतुस्तथाश्र
 णुयथाश्रृणारत्रेः कर्माणि कृण्वतः । प्रत्रसदस्युमाविथत्वमेकऽइन्द्रषाह्यऽइन्द्रक्षत्राणिवर्धयन् ॥ १९ ॥ (८१५१८)
 यज्ञस्य हि स्थऽऋत्विजासस्त्रीवाजेषु कर्मसु । इन्द्राग्नीतस्य बोधतः ॥ तोशासारथ्यावानावृत्रहणापराजिता । इन्द्राग्नी ॥
 इदं वांमदिरंमध्वधुक्षत्रद्रिभिर्नरः । इन्द्राग्नी ॥ जुषेथांयज्ञमिष्ट्यै सुतंसोमसधस्तुती । इन्द्राग्नीऽआगतंनरा ॥ इमा
 जुषेथांसवनायेभिर्हव्यान्युहयुः । इन्द्राग्नी ॥ इमांगांयत्रवर्तनिंजुषेथांसुष्टुतिंमम । इन्द्राग्नी ॥ २० ॥ प्रातर्याव
 भिरागतं देवोभिर्जेन्यावसू । इन्द्राग्नीसोमपीतये ॥ इयावाश्वस्यसुन्वतोत्रीणांश्रणुतंहव्यं । इन्द्राग्नी ॥ एवावांमहऽऋ
 तयेयथाहुवंतमेधिराः । इन्द्राग्नी ॥ आहंसरस्वतीवतोर्द्राग्योरवोवृणे । याभ्यां गायत्रमृच्यते ॥ २१ ॥ (८१५१९)
 अग्निमस्तोप्यृगिमयमग्निमीळायजध्वै । अग्निदेवांऽअनक्तुनऽउभेहि विदधे कविरंतश्चरति दूत्यं १ नभैतामन्यकेसमे ॥
 महापंक्तिराद्यातिजगती । (८१५१८) यज्ञस्येति दशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयः इयावाश्वइन्द्राग्नीगायत्री । (८१५१९) अग्निमित्तदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वो

न्यग्नेनव्यसावचस्तनूषुशंसमेषां । न्यरातीरराव्यांविश्वाऽअर्योऽअरातीरितोयुच्छंत्वामुरोनभंता ॥ अग्नेमन्मानि
 तुभ्यंकपृतंनजुहऽआसानि । सदेवेषुप्रचिकिद्धित्वंह्यसिपूर्यः शिवोदूतोविवस्वतो नभंता ॥ तत्तदग्निर्वयोदधेयथाय
 थाकृपण्यति । ऊर्जाहुतिर्वसूनांशंचयोश्चमयोदधेविश्वस्यदेवहृत्येनभंता ॥ सचिकेतसहीयसाग्निश्चित्रेणकर्मणा ।
 सहोताशश्वतीनांदाक्षिणाभिरभीवृतऽइनोतिचप्रतीव्यं १ नभंता ॥ २२ ॥ अग्निर्जातादेवानांमग्निर्वंदमतीनामपी
 च्यं । अग्निःसद्रविणोदाऽअग्निर्द्वाराव्यूर्णुतेस्वाहुतो नवीयमानभंता ॥ अग्निदेवेषुसंवसुःसविधुयज्ञियास्वा । समु
 दाकाव्यापुरुविश्वंभूमैवपुण्यतिदेवोदेवेषुयज्ञियो नभंता ॥ योऽअग्निःसप्तमानुषःश्रितोविश्वेषुसिंधुषु । तमागन्मत्रि
 पुस्त्यंमंधातुदेस्युहंतममग्निंयज्ञेषुपूर्यन्भंता ॥ अग्निस्त्रीणित्रिधातून्याक्षेतिविदथाकविः । सत्रांऽरेकादशांऽइहय
 क्षच्चपिप्रयच्छनोविप्रोदूतःपरिष्कृतो नभंता ॥ त्वनोऽअग्नऽआयुपुत्वंदेवेषुपूर्यस्वऽएकऽइरज्यसि । त्वामापःपरिस्सु
 तःपरिर्यंतिस्वसेतवो नभंता ॥ २३ ॥ (८१५१९) इन्द्राग्नीयुवंसुनःसहंतादासथोर्यिं । येनहृह्वासमत्स्वावीलुचित्साहिपीम
 ह्यग्निर्वनैववातऽइन्नभंता ॥ नहिवाव्रयांमहेथेद्रमिधंजामहेशविधंनुणानरं । सनःकदाचिद्वैतागमदावाजसातयेगम
 दामेधसातयेनभंता ॥ ताहिमध्यंभराणामिन्द्राग्नीऽअधिक्षितः । ताऽउकवित्वनाकवीपृच्छयमानासखीयतेसंधीतमंश्रुतं
 नाभाकोर्मिर्महापंक्तिः । (८१५१९) इन्द्राग्नीइति दशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोनाभाकइन्द्राग्नीमहापंक्तिर्द्वितीयाशकथंत्यात्रिष्टुप् ।

नरानभंता० ॥ अभ्यर्चनभाक्वदिंद्राग्नीयजसागिरा ॥ ययोर्विश्वमिदं जगदियं द्यौः पृथिवीमधु १ पस्थे विभृतो वसुनभंता० ॥
प्रब्रह्माणिनभाक्वदिंद्राग्निभ्यामिरज्यत । याससबुधमर्णवजिह्ववारमपोर्णुतऽइंद्रऽईशानऽओजसानभंता० ॥ अपि
वृश्चपुराणवद्वततैरिवगुप्तिमोजोदासस्यदंभय । वयंतदस्यसंभृतं वस्विद्रेणविभंजेमहिनभंता० ॥ २४ ॥ यदिंद्राग्नीज
नाऽइमेविह्वयंतेतनागिरा । अस्माकंभिर्नृभिर्वयंसासह्यामपृतन्यतोवनुयामवनुष्यतो नभंता० ॥ यानुश्वेताववोदि
वऽउच्चरातऽउपद्युभिः । इन्द्राग्र्योरनुव्रतमुहानायंति सिंधवोयान्त्सीबंधादमुंचतानभंता० ॥ पूर्वीष्टेऽइंद्रोपमातयः
पूर्वीरुतप्रशस्तयः सूनोहिन्वस्यहरिवः । वस्वोवीरस्यापृचोयानुसाधंतनोधियो नभंता० ॥ तंशिशीतासुवृक्तिभिस्त्वेपं
सत्वानमृगमयं । उतोनुचिद्यऽओजसाशुष्पस्यांडानिभेदतिजेष्ठस्त्वर्वतीरपो नभंता० ॥ तंशिशीतास्वध्वंसत्यं सत्वा
नमृत्वयं । उतोनुचिद्यऽओहतऽआंडाशुष्पस्यभेदत्यजैः स्वर्वतीरपो नभंता० ॥ एवेन्द्राग्निभ्यापितृवन्नवीयोमंधातृवदं
गिरस्वदवाचि । त्रिधातुनाशर्मणापातमस्मान्वयंस्यामपतयोरयीणां ॥ २५ ॥ (८१५।११) अस्माऽऊपुप्रभूतयेवरुणायमरु
ह्योर्चाविदुष्टरेभ्यः । योधीतामानुषाणां पश्वोगाऽइवरक्षति नभंता० ॥ तमूपुसंमनगिरापितृणांचमन्मभिः । नाभाक
स्यप्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदयेसस्वसासमध्यमोनभंता० ॥ सक्षपः परिपस्वजेन्युऽसोमाययादधेसविश्वपरिदर्श

(८१५।११) अस्माऊष्वितिदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोनाभाकोवरुणोमहापक्तिः ।

तः । तस्यवेनीरनुव्रतमुषस्तिस्त्रोऽअवर्धयन्नभंता० ॥ यः ककुभोनिधारयः पृथिव्यामधिदर्शतः । समातापूर्यपदंतद्व
रुणस्यसस्यंसहिगोपाऽइवेयोनभंता० ॥ योधुर्ताभुवनानायऽउस्त्राणामपीच्याऽवेदनामानिगुह्या । सकविः काव्या
पुरुषपंधौरिवपुष्यति नभंता० ॥ २६ ॥ यस्मिन्विश्वानिकाव्याचक्रेनाभिरिवश्रिता । त्रितंजुतीसंपर्यतव्रजेगावोन
संयुजेयुजेऽअश्वोऽअयुक्षत नभंता० ॥ यऽआस्वत्कऽआशयेविश्वजातान्येषां । परिधामानिमर्मशृङ्गरुणस्यपुरोगये
विश्वेदेवाऽअनुव्रत नभंता० ॥ ससंमुद्रोऽअपीच्यस्तुरोद्यामिवरोहतिनियदामुयजुर्दधे । समायाऽअर्चिनापदास्तृणा
न्नाकमारुहन्नभंता० ॥ यस्यश्वेतार्विचक्षणातिस्रोभूमीरधिक्षितः । त्रिरुत्तराणिपप्रतुर्वरुणस्यध्रुवंसदः ससप्तानामिर
ज्यति नभंता० ॥ यः श्वेताऽअधिनिणिजश्चक्रेकृष्णाऽअनुव्रता । सधामपूर्यममेयः स्कंभेनविरोदसीऽअजोनद्यामधा
रयन्नभंता० ॥ २७ ॥ (८१५।१२) अस्तभ्राह्म्यामसुरोविश्ववेदाऽअग्निमीतवरिमाणैपृथिव्याः । आसीद्विश्वाभु
वनानिसस्त्राड्विश्वेत्तानिवरुणस्यव्रतानि ॥ एवावेदस्ववरुणबहंतैनमस्याधीरममृतस्यगोपां । सनःशर्मत्रिवरुणं वियंस
त्पातंनोद्यावापृथिवीऽउपस्थे ॥ इमांधियंशिक्षमाणस्यदेवकृतुं दक्षवरुणसंशिशाधि । ययातिविश्वोदुरितातरंममुत
मीणमधिनावरुहेम ॥ आवांश्रावाणोऽअश्विनाधीभिर्विप्राऽअचुच्यवुः । नासत्यासोमपीतये नभंता० ॥ यथावाम

(८१५।१२) अस्तभ्रादितिषड्वचस्यसूक्तस्यकाण्वोनाभाकःपरित्यानांति सृणामात्रेयार्चनानाः ऋषिराद्यानांति सृणांवरुणोऽत्यानांति
सृणामग्निनौआद्यास्तिस्रिष्टुभौत्यास्तिस्रोनुष्टुभः ।

त्रिरश्विनागीभिर्विप्रोऽअजोहवीत् । नासत्यासोमपीतयेनभैता० ॥ एवावामहऽऊतयेयथाहुवंतमेधिराः । नासत्या
सोमपीतयेनभैता० ॥ २८ ॥ (८।६।१) इमेविप्रस्येधसोऽग्रेस्तृतीयज्वनः । गिरःस्तोमांसऽईरते ॥ अस्मैतेप्रतिह
र्यतेजातवेदोविचर्षणे । अग्नेजनामिसुष्टुतिं⁺ ॥ आरोकाऽइवधेदहतिग्माऽअग्नेतवत्विषः । दुद्धिर्वनानिबप्सति ॥
हरयोधूमकैतवोवातजूताऽउपद्यवि । यतैतेवृथगग्नयः ॥ एतेत्येवृथगग्नयऽइद्धासःसमदक्षत । उपसामिवकेत
वः ॥ २९ ॥ कृष्णारजांसिपत्सुतःप्रयाणैजातवेदसः । अग्निर्यद्रोधतिक्षमि ॥ धासिंकृष्णानऽओषधीर्वप्सदग्निर्नवा
यति । पुनर्यतरुणीरपि ॥ जिह्वाभिरहन्ननमदूर्चिषाजंजणाभवन । अग्निर्वनेपुरोचते ॥ अप्सवग्नेसधिष्टवसौषधीरनु
रुध्यसे । गर्भेसंजायसेपुनः ॥ उदग्नेतवतद्धृतादूर्चीरोचतऽआहुतं । निसानंजुहोतुमुखे ॥ ३० ॥ उक्षान्नायवशान्नाय
सोमपृष्ठायवेधसे । स्तोमैर्विधेमाग्नये ॥ उतत्वानमसावयंहोतवरेण्यकतो । अग्नेसमिद्धिरीमहे ॥ उतत्वाभृगुवच्छु
चेमनुष्वदग्नऽआहुत । अंगिरस्वद्धवामहे ॥ त्वंह्यग्नेऽअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्तसता । सखासख्यांसमिध्यसे ॥ सत्वं
विप्रायदाशुषेर्यिदैहिसहस्रिणं । अग्नेवीरवतीमिषं ॥ ३१ ॥ अग्नेभ्रातःसहस्कृतरोहिदश्वशुचिव्रत । इमंस्तोमंजुष
स्वमे ॥ उतत्वान्नेमगस्तुतोवाश्रायप्रतिहर्यते । गोष्ठं गावऽइवाशत ॥ तुभ्यंताऽअंगिरस्तमविश्वाःसुक्षितयःपृथक् ।

षष्ठेनुवाकेषद्रसूक्तानि (८।६।१) इमेविप्रस्येतित्रयस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

अग्नेकामाययेमिरे ॥ अग्निधीभिर्मनीषिणोमेधिरासोविपश्चितः । अद्भ्यसद्यायहिन्विरे ॥ तंत्वामग्नेषुवाजिनैतन्वानाऽ
अग्नेऽअध्वरं । वद्धिंहोतारमीळते ॥ ३२ ॥ पुरुत्राहिसदृक्सिविशोविश्वाऽअनुप्रभुः । समत्सुत्वाहवामहे ॥ तमीळिष्व
यऽआहुतोभिर्विभ्राजतेधृतैः । इमंनःशृणवद्धवं ॥ तंत्वावयंहवामहेशृण्वंतंजातवेदसं । अग्नेघ्नंतमपद्धिषः ॥ विशाराजा
नमद्धृतमध्यक्षंधर्मणामिमं । अग्निमीळेसऽउश्रवत् ॥ अग्निविश्वायुवेपसंमर्यनवाजिनैहितं । ससिंनवाजयामसि ॥ ३३ ॥
घ्नन्मध्राण्यपद्धिषोदहन्नक्षीसिविश्वहा । अग्नेतिग्मेनदीदिहि ॥ यंत्वाजनासऽइधतेमनुष्वदंगिरस्तम । अग्नेसबोधिमे
वचः ॥ यदग्नेदिविजाऽअस्यसुजावासहस्कृत । तंत्वागीभिर्हवामहे ॥ तुभ्यंघेत्तेजनाऽइमेविश्वाःसुक्षितयःपृथक् ।
धासिंहिन्वंत्यत्तवे ॥ तेधेदग्नेस्वाध्योहाविश्वानृचक्षसः । तरंतःस्यामदुर्गहा ॥ ३४ ॥ अग्निमंद्रंपुरुप्रियंशीरंपावकशो
चिषं । दद्धिर्मद्रेभिरीमहे ॥ सत्वमग्नेविभावसुःसृजन्त्सूर्योनरिभिः । शर्धन्तमांसिजिघ्रसे ॥ तत्तैसहस्वऽईमहे
दात्रंयन्नोपदस्यति । त्वदग्नेवार्थवसु ॥ ३५ ॥ (८।६।२) समिधाग्निंदुवस्यतधृतैर्बोधयतातिथिं । आसिन्हव्या
जुहोतन ॥ अग्नेस्तोमंजुषस्वमेवधंस्वानेनमन्मना । प्रतिसूक्तानिहर्यनः ॥ अग्निंदूतपुरोदधेहव्यवाहुमुपब्रुवे । देवाऽ
आसादयादिह⁺ ॥ उत्सैबृहंतोऽअर्चयःसमिधानस्यदीदिवः । अग्नेशुकासऽईरते ॥ उपत्वाजुहोतुममघृताचीर्यतुह्य

(८।६।२) समिधाग्निमितित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

त । अग्नेहव्याजुषस्वनः ॥ ३६ ॥ मंद्रहोतारमृत्विजैचित्रभानुंविभावंसु । अग्निमीळेसऽउश्रवत् ॥ प्रलंहोतारमी
 ज्यंजुष्टमग्निं कविकेतुं । अध्वराणामभिश्चियं ॥ जुषाणोऽअगिरस्तमेमाहव्यान्यानुषक् । अग्नेयुज्ञंनयऽऋतुथा⁺ ॥
 समिधानऽउसंत्यशुक्रशोचऽइहावह । चिकित्वान्दैव्यंजनं ॥ विप्रहोतारमद्रुहं धूमकेतुंविभावंसु । यज्ञानांकेतुमीम
 हे ॥ ३७ ॥ अग्नेनिपाहिन्स्वंप्रतिष्मदेवरीषतः । भिंधिद्वेपःसहस्कृत ॥ अग्निःप्रत्नेनमन्मनाशुभानस्तन्वं^१स्वां । क
 विविप्रेणवावृधे ॥ ऊर्जोनपातमाहुवेग्निपावकशोचिषं । अस्मिन्यज्ञेस्वध्वरे⁺ ॥ सनोमित्रमहस्त्वमग्नेशुक्लेणशोचि
 पा । देवैरासंस्तिवर्हिषि ॥ योऽअग्नितन्वोऽदमैदेवंमर्तःसपर्यति । तस्माऽइदीदयद्वसु ॥ ३८ ॥ अग्निर्मूर्धादिवःककु
 त्पतिःपृथिव्याऽअयं । अपारंतांसिजिन्वति ॥ उदग्नेशुचयस्तवशुक्राभ्राजंतऽईरते । तवज्योतींष्यर्चयः ॥ ईशिषेवा
 र्यस्यहिदात्रस्याग्नेस्वर्पतिः । स्तोतास्यांतवशर्मणि ॥ त्वामग्नेमनीषिणस्त्वांहिन्वंतिचित्तिभिः । त्वांवर्धतुनोगिरः ॥
 अदन्धस्यस्वधावतोदूतस्यरेभंतःसदा । अग्नेःसख्यंवृणीमहे ॥ ३९ ॥ अग्निःशुचिं व्रततमःशुचिर्विप्रःशुचिःकविः ।
 शुचीरोचतऽआहुतः ॥ उतत्वाधीतयोममगिरावर्धतुविश्वहा । अग्नेसख्यस्यवोधिनः ॥ यदग्नेस्यामहंत्वंत्वाधास्या
 ऽअहं । स्युष्टेसत्याऽइहाशिषः ॥ वसुर्वसुपतिर्हिंक्रमस्यग्नेविभावंसुः । स्यामंतेसुमतावपि ॥ अग्नेधृतव्रतायतेसमुद्राये
 वसिंधवः । गिरावाश्रासंऽईरते ॥ ४० ॥ युवानंविश्वपतिकविंविश्वादैपुरुवेपसं । अग्निंशुभामिमन्मभिः ॥ यज्ञानां

रथ्यैवयंतिग्मजंभायवीळवे । स्तोमैरिषेमाग्र्ये ॥ अयमग्नेत्वेऽअपिजरिताभूतुसंत्य । तस्मैपावकमृळय ॥ धीरोह्यस्य
 झसद्विप्रोनजागृविःसदा । अग्नेदीदयसिद्यवि ॥ पुराग्नेदुरितेभ्यःपुरामग्नेभ्यःकवे । प्रणऽआयुर्वसोतिर ॥ ४१ ॥
 (८।६।३) आघ्रायेऽअग्निमिधतेस्तृणातिवर्हिरानुषक् । येषामिंद्रोयुवासखा ॥ बृहन्निदिध्मऽएषांभूरिशस्तं पृथुःस्व
 रुः । येषामिंद्रोयुवासखा ॥ अयुद्धऽइद्युधावृतंशूरऽआजतिसत्त्वभिः । येषामिंद्रोयुवासखा ॥ आवुंदंवृत्रहाददेजा
 तःपृच्छद्विमातरं । कऽउग्राःकेहशृण्विर ॥ प्रतित्वाशवसीवदद्विरावप्सोनयोधिषत् । यस्तेशत्रुत्वमाचके⁺ ॥ ४२ ॥
 उतत्वंमघवन्छृणुयस्तेवष्टिववक्षितत् । यद्वीळयांसिवीळुतत्⁺ ॥ यदाजियात्याजिकृदिंद्रःस्वश्वयुरूप । रथीतमोर
 थीनां ॥ विषुविश्वाऽअभियुजोवज्रिन्विष्वग्यथावृह । भवानःसुश्रवंस्तमः ॥ अस्माकंसुरथंपुरऽइंद्रःकृणोतुसातये ।
 नयंधूर्वेतिधूर्तयः ॥ वृज्यामतेपरिद्विषोरंतेशक्रदावने । गमेमेदिंद्रगोमतः ॥ ४३ ॥ शनैश्चिद्यंतोऽअद्विवोश्वावंतः
 शतग्विनः । विवक्षणाऽअनेहसः ॥ ऊर्ध्वाहितेद्विवेदिवेसहस्रासुनृताशता । जरितृभ्योविमंहते ॥ विद्वाहित्वाधनं
 जयमिंद्रदृष्टार्चिदारुजं । आदारिणंयथागयं ॥ कुकुहं चित्त्वाकवेमंदंतुधृष्णविंदवः । आत्वापणियदीमहे ॥ यस्तेरे
 वाऽअदाशुरिःप्रममर्षमघसंये । तस्यनोवेदऽआभर ॥ ४४ ॥ इमऽउत्वाविचक्षतेसखायऽइंद्रसोमिनः । पुष्टावंतोय

(८।६।३) आघ्रायइतिद्विचत्वारिंशच्चस्यसूक्तस्यकाण्वस्त्रिशोऽइंद्राशयाअग्नीद्रागायत्री ।

धापशुं ॥ उतत्वार्वधिरंवयंश्रुत्कर्णसंतमृतये । दूरादिहहवामहे ॥ यच्छुश्रूयाऽइमंहवदुर्मर्षचक्रियाऽउत । भवे
रापिनोऽअंतमः ॥ यच्चिद्धितेऽअपिव्यर्थैर्जगन्वासोऽअमन्महि । गोदाऽइदिद्रबोधिनः ॥ आत्वारंभनजिप्रयोर
भ्माशवसस्यते । उश्मसित्वासुधस्यऽआ ॥ ४५ ॥ स्तोत्रमिंद्रायगायतपुरुनृम्णायसत्त्वे । नकिर्यवृण्वतेयुधि ॥
अभित्वावृषभासुतेसुतंसृजामिपीतये । तृपाव्यश्रुहीमद ॥ मात्वामूराऽअविष्यवोमोपहस्वानऽआदभन् । मार्कीत्र
हृद्विषोवनः ॥ इहत्वागोपरीणसामहेमंदतुराधसे । सरोगौरोयथापिब ॥ यावृत्रहापरावतिसनानवाचचुच्युवे ।
तासंसत्सुप्रवोचत ॥ ४६ ॥ अपिबत्कद्रुवःसुतमिंद्रःसहस्रबाहे । अत्रादेदिष्टपौस्य ॥ सत्यंतत्तुर्वशेयदौविदानोऽ
अह्वाय्यं । व्यानदुतुर्वणेशमि ॥ तुरणिबोजनानांत्रदंवाजस्यगोमतः । समानमुप्रशंसिषं ॥ ऋभुक्षणंनवर्तवऽउक्थे
षुतुड्यावृधं । इंद्रंसोमेसचासुते ॥ यःकृतदिद्वियोन्यंत्रिशोकायगिरिपृथुं । गोभ्योगातुंनिरेतवे ॥ ४७ ॥ यदधि
षेमनस्यसिमंदानःप्रेदियक्षसि । मातत्करिंद्रमृळय ॥ दभ्रंचिद्धित्वावतःकृतंशृण्वेऽअधिक्षमि । जिगात्विद्रतेमनः ॥
तवेदुताःसुकीर्तयोसंभ्रुतप्रशस्तयः । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ मानऽएकस्मिन्नागसिमाद्वयोरुतत्रिषु । वधीर्माशूरभूरि
षु ॥ बिभयाहित्वावतऽउग्रादभिप्रभंगिणः । दुस्मादहमृतीषहः ॥ ४८ ॥ मासख्युःशूनमाविदेमापुत्रस्यप्रभूवसो ।
आवृत्वद्भूतुतेमनः ॥ कोनुमर्याऽअभिधितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोऽअस्मदीषते ॥ एवारवृषभासुतेसिन्व

न्भूर्यावयः । श्वघ्नीवनिवताचरन् ॥ आतऽएतावचोयुजाहरीगृभ्णेसुमद्रथा । यदीब्रह्मभ्यऽइहदः ॥ भिंधिविश्वा
ऽअपद्विषःपरिबाधोऽजहीमृधः । वसुंस्पाहंतदाभर ॥ यद्वीळाविंद्रयत्थिरेयत्पर्शानेपराभृतं । वसुं ॥ यस्यतेविश्व
मानुषोभूरैदत्तस्यवेदति । वसुं ॥ ४९ ॥ इतिषष्ठाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

त्रिचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४९ सूक्तानि १४ ऋचः २५८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ६७ अश्विभ्या. २४ इंद्राये. १४ इंद्राग्निभ्यां. १० अग्नय.
इंद्राग्निभ्या. १२ वरुणाये. १३ अश्विभ्या. ३ अग्नय. ६३ अग्निद्राभ्या. इंद्राये. ४१ ॥ इतिषष्ठेतृतीयः ॥

त्वावतस्त्रयस्त्रिंशद्विश्वेश्वर्यासआदिकानीतस्यपृथुश्रवसोदानस्तुतिराद्यापादनिचृत्पंचम्यादिककुव्गायत्री
बृहत्यनुष्टुप्सतोबृहतीगायत्रीविपरीतोत्तराप्रगाथोद्विपदाचतुर्विंशिकाबृहतीपिपीलिकमध्याककुम्भ्यकुशिरा
विराड्जगत्युपरिष्टाद्बृहतीबृहत्योविषमपदोत्तरापंक्तिःसंस्तारपंक्तिर्गायत्रीपंक्तिःप्रगाथोवायव्याचगायत्रीद्वि
पदोष्णिक्पंक्तिर्वायव्यागायत्रीमहिवोद्भूनात्रितआस्यआदित्येभ्योत्यादुःस्वप्नयःपंचोषसेपिमहापांक्तस्वादोः
पंचोनाप्रगाथःसौम्यंत्रैष्टुभंपंचमीजगत्यभिप्रदशप्रस्कण्वःप्रगाथंतत्सुश्रुतंपुष्टिगुर्यथामनौश्रुष्टिगुर्यथामना
वायुरूपमंवाष्टौमेध्यएतत्तेमातरिश्वानोविश्वइतिवैश्वदेवःप्रगाथोभूरीत्पंचकृशःप्रस्कण्वस्यदानस्तुतिर्गायत्रं
तुतृतीयांतेअनुष्टुभौप्रतितेष्टुषधोत्याग्निशौरिपंक्तिर्युवंदेवाचतुष्कमेध्याआश्विनंत्रैष्टुभंयमृत्विजस्तृचंवैश्वदेव

माद्यऋत्विक्स्तुतिर्वैमानिवाससुपर्णैर्द्रावरुणं जागतमग्न आविंशतिर्भर्गः प्रागाथ आग्नेयं प्रागाथं तूभयं द्यूनां
प्रोअस्मै द्वादश प्रगाथः पांक्तैः सप्तम्याद्यास्तिस्त्रोबृहत्यः सपूव्यो गायत्रीमाद्या चतुर्थ्यादि द्वे सप्तमी चानुष्टुभौ गायत्रे
त्यादैवी त्रिष्टुबुत्त्वायदिंद्रतरोभिः पंचोनां कलिः प्रागाथः प्रागाथं मत्यानुष्टुपत्यांनु सैकामत्स्यः सामदौ मैत्रावरुणि
मान्योवा बहवो वामत्स्याजालनद्धा आदित्यानस्तुवन्दंशम्याद्यास्तिस्त्रोप्यदितेः ॥ ४ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।६।४) त्वावतः पुरुवसो वयमिंद्र प्रणेतः । स्मसिंस्थातर्हरीणां ॥ त्वां हि सत्यमद्रिवो विद्मद्वा
तारमिषां । विद्मद्वा तारैरयीणां ॥ आयस्यते महिमानं शतमूते शतक्रतो । गीर्भिर्गुणं तिकारवः ॥ सुनीधो घासमत्यो
यं मरुतो यमर्यमा । मित्रः पांत्यद्रुहः ॥ दधानो गोमदश्वत्सु वीर्यमादित्य जूतऽएधते । सदा राया पुरुस्पृहा ॥ १ ॥ त
मिद्रं दानमीमहेशवसानमभीर्व ॥ ईशानं रायऽईमहे ॥ तस्मिन्हि संत्युतयो विश्वाऽअभीरवः सचा । तमावहंतु स

(८।६।४) त्वावत इति त्रयस्त्रिंशत् च स्य सूक्तस्याश्वो वशऋषिः पृथुश्रवः देवता आद्यानां विशत्यृचामिद्रो देवता आनो वायवित्यादि च त
सृणां शतं दास इत्यस्याश्ववायुर्देवता आद्यापादनिचृत् द्वितीयादिति स्त्रो गायत्र्यः पंचम्याद्याः क्रमेण ककुद्गायत्री बृहत्यनुष्टुप् सतो बृहती गायत्री
बृहती विपरीता द्विपदा गायत्री बृहती पिपीलिक मध्या ककुद्गं कुशिरा विराड्जगत्युपरिष्ठा बृहती बृहती विषमपदा बृहती पक्तिस्तार पक्तिगाय-
त्री पक्तिबृहती सतो बृहती बृहती सतो बृहती गायत्री द्विपदा विराडुष्णिक् पक्तिगायत्र्यः । (पृथुश्रवाः कानी तोरा जातस्य दानस्तुतिः) ।

सयः पुरुवसुं मदाय हरयः सुतं ॥ यस्ते मदो वरेण्यो यऽईद्रवृत्रहंतमः । यऽआदुदिः स्वर्नृभिर्भ्यः पृतना सुदुष्टरः ॥
यो दुष्टरो विश्वारश्रवाभ्यो वा जेष्वास्तिरुता । सनः शविष्ठसवनावसोगहि गमे गोमतित्रजे ॥ गव्योषुणायथापु रा
श्वयोतरथया । वरिवस्यमहामह ॥ २ ॥ न हितैशूरराधसंतं विंदा मिसत्रा । दशस्यानां मप्रवृत्तं चिदद्रिवोधि
यो वा जेभिराविथ ॥ यऽऋष्वः श्रावयत्संखा विश्वेत्सवेदजनिमा पुरुष्टुतः । तं विश्वेमानुपायुगेद्रै हवते तविषयतस्तुचः ॥
सनो वा जेष्वा वितापुरुवसुः पुरस्थाता मघवा बृत्रहाभुवत् ॥ अभिवो वीरमंधसो मदेषु गायगिरामहाविचेतसं । इंद्रनाम
श्रुत्यैशा किं वचो यथा ॥ ददीरे कणस्तन्वेदुर्दिवसुं दुर्दिवा जेषु पुरुहूतवाजिनं । नूनमर्थ ॥ ३ ॥ विश्वेपामिरज्यंतं वसू
नां सासह्नां संचिदस्य वर्षसः । कृपयतो नूनमत्यर्थ ॥ महः सुवोऽअरं मिपेस्तवामहे मीहुपेऽअरं गमाय जग्मथे । युज्ञेभि
र्गीर्भिर्विश्वमनुषामरुतामियक्षसि गार्थे त्वानमसा गिरा ॥ येषातयंतेऽअज्मभिर्गिरीणां स्तुभिरेषां । युज्ञं हि प्वर्णी
नां सुभ्रंतु विष्वर्णीनां प्राध्वरे ॥ प्रभंगं दुर्मतीनामिंद्रश विष्ठाभर । रयिमस्मभ्यं युज्यं चोदयन्मते ज्येष्ठं चोदयन्मते ॥
सनितः सुसनितरुप्रचित्रचेतिष्ठसूनुत । प्रासहासमात्सहुरिंसहंतं भुज्युं वा जेषु पूव्य ॥ ४ ॥ आसऽएतु यऽईव दाऽअ
दैवः पूर्तमाददे । यथा चिद्वशोऽअश्व्यः पृथुश्रवसि कानी तेऽस्या व्युप्याददे ॥ पृष्टिं सहस्राभ्यं स्यायुता सनमुष्टानां
विंशतिं शता । दशश्यावीनां शता दशश्र्यरुपीणां दशश्रवांसहसा ॥ दशश्यावाऽऋधद्रयो वीतवारासऽआशवः ।

मथानेमिनिवावृतुः ॥ दानासः पृथुश्रवसः कानीतस्य सुरार्धसः । रथं हि रण्ययंददन्मंहिष्ठः सुरिरभूद्वर्षिष्ठमकृतश्रवः ॥
 आनोवायोमहेतनेयाहिमस्थायपार्जसे । वयंहितैचक्रुमाभूरिदावनेसद्यश्चिन्महिदावने ॥ ५ ॥ योऽअश्वेभिर्वहतेव
 स्तऽउस्त्रास्त्रिः सप्तसतीनां । एभिः सोमैभिः सोमसुद्धिः सोमपादानायशुक्रपूतपाः ॥ योमऽइमंचिदुत्तमनामंदच्चित्रंदाव
 ने । अरुद्वेऽअक्षेनहुषेसुकृत्वनिसुकृत्तरायसुकृतुः ॥ उच्ये ३ वपुषियः स्वराळुतवायोघृतस्त्राः । अश्वेषितरजैषितंशुनेषितं
 प्राज्मतदिदद्भुतत् ॥ अधप्रियमिषिरायषष्टिंसहस्रासनं । अश्वानामिन्नवृष्णां ॥ गावोनयूथमुपयंतिवध्रयऽउपमायंति
 वध्रयः ॥ अधयच्च रथेगणेशतमुष्टांऽअर्चिकदत् । अधश्विलैषुविंशतिंशता ॥ शतंदासेबल्वुथेविप्रस्तरुक्षऽआददे । तेतं
 वायविमेजनामदंतोर्द्रगोपामदंतिद्वगोपाः ॥ अधस्यायोषणामहीप्रतीचीवशमश्वयं । अधिरुक्माविनीयते ॥ ६ ॥ (८।६।५)
 महिबोमहतामवोरुणमित्रंदाशुषे । यमादित्याऽअभिद्रुहोरक्षथानेमघनंशदनेहसौवऽऊतयः सुऽऊतयोवऽऊतयः ॥
 विदादेवाऽअघानामादित्यासोऽअपाकृतिं । पक्षावयोयथोपरिव्यं १ शर्मयच्छतानेहसौ ॥ व्यं १ स्मेऽअधिशर्मत
 त्पक्षावयोनयंतन । विश्वानिविश्ववेदसोवरूथ्यामनामहेनेहसौ ॥ यस्माऽअरासतक्षयंजीवातुंचप्रचेतसः । मनो
 विश्वस्यघेदिमऽआदित्यारायऽईशतेनेहसौ ॥ परिणोवृणजन्मघादुर्गाणि रथ्यौयथा । स्यामेदिंद्रस्यशर्मण्यादित्या

(८।६।५) महिवइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यायस्त्रित आदित्या अंत्यपंचानामादित्योपसोमहापंक्तिः । (अंत्याः पंचदुःस्वप्नयः) ।

नामुतावस्यनेहसौ ॥ ७ ॥ परिहृतेदनाजनोयुष्मादत्तस्यवायति । देवाऽअदभ्रमाशवोयमादित्याऽअहेतनानेह
 सौ ॥ नतंतिग्मंचनत्यजोनद्रासदभितंगुरु । यस्माऽउशर्मसप्रथऽआदित्यासोऽअराध्वमनेहसौ ॥ युष्मेदेवाऽअ
 पिष्मसियुध्यंतऽइववर्मसु । यूयमहोनऽएनंसोयूयमर्भादुरुष्यतानेहसौ ॥ अदितिर्नऽउरुष्यत्वादितिः शर्मयच्छतु ।
 मातामित्रस्थरेवतोर्यम्णोवरुणस्यचानेहसौ ॥ यदेवाः शर्मशरणंयद्द्रयदनातुरं । त्रिधातुयद्द्रुथ्यं १ तदस्मासुवियं
 तनानेहसौ ॥ ८ ॥ आदित्याऽअवहिर्यताधिकूलादिवस्त्रशः । सुतीर्थमर्वतोयुधानुनोनेषथासुगमनेहसौ ॥
 नेहभद्रंरक्षस्विनेनावयैनोपयाऽउत । गवेषभद्रंधेनवैवीरायंचश्रवस्यतेनेहसौ ॥ यदाविर्यदपीच्यं १ देवासोऽअस्ति
 दुष्कृतं । त्रितेतद्विश्वमाह्यऽअरेऽअस्मदधातनानेहसौ ॥ यच्चगोषुदुःष्वभ्यंयच्चास्मेदुहितर्दिवः । त्रितायतद्वि
 भावयाह्यायपरावहानेहसौ ॥ निष्कंवाघाकृणवतेन्नजंवादुहितर्दिवः । त्रितेदुःष्वभ्यंसर्वमाह्येपरिदंनस्यनेहसौ ॥
 ॥ ९ ॥ तदन्नायतदपसेतंभागमुपसेदुषे । त्रितायंचद्वितायचोषोदुःष्वभ्यंवहानेहसौ ॥ यथाकलांयथाशफंयथऽ
 ऋणंसंनयामसि । एवादुःष्वभ्यंसर्वमाह्येसंनयामस्यनेहसौ ॥ अजैष्माद्यासनामचाभूमानागसोवयं । उषोयस्मा
 दुःष्वभ्यादभैष्मापतदुच्छत्वनेहसौ ॥ १० ॥ (८।६।६) स्वादोरभक्षिवयंसः सुमेधाः स्वाध्यावरिवोवित्तरस्य ।

(८।६।६) स्वादोरिति पंचदशर्चस्यसूक्तस्याण्वः प्रगाथः सोमस्त्रिष्टुपंचमीजगती ।

विश्वेयं देवाऽऽतमर्त्या सोमधुनुवन्तोऽभिसंचरन्ति ॥ अंतश्च प्रागाऽअदितिर्भवास्यवयाताहरसोदैव्यस्य । इंदुविंद्र
स्य सख्यं जुषाणः श्रौष्टीं वधुरमनुरायऽकृध्याः ॥ अपां सोमं ममृताऽअभूमागन्मज्ज्योतिराविंदामदेवान् । किं नूनम
स्मान्कृणवदरातिः किमुधुतिरमृतमर्त्यस्य ॥ शनौ भवहृदऽआपीतऽईदोपितेव सोमसूनवे सुशेवः । सखेव सख्यंऽउरुशं
सधीरः प्रणऽआयुर्जावसे सोमतारीः ॥ इमे मापीतायशसंऽउरुण्यवोरथं नगावः समनाहपर्वसु । ते मारक्षन्तु विस्रसंश्चरि
त्रादुतमास्त्रामाद्यवयं त्विदं वः ॥ ११ ॥ अग्निं न मा मथितं संदिदीपः प्रचक्षय कृणु हिवस्य सोनः । अथाहिते मद्ऽआसौ
ममन्यैरेवांऽइव प्रचरापुष्टिमच्छ ॥ इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येवरायः । सोमं राजन् प्रणऽआयूषितारीर
हानीव सूर्यां वासराणि ॥ सोमं राजन्मृळयानः स्वस्ति तव स्मसि ब्रह्माऽस्तस्य विद्धि । अलं तिदक्षऽउतमन्युरिंदोमानोऽ
अर्योऽअनुकामं परादाः ॥ त्वं हि न स्तन्वः सोमगोपागात्रे गात्रे निषसत्थानचक्षाः । यत्ते वयं प्रमिनाम ब्रतानि सनोमृळसु
ष्वादेव वस्यः ॥ ऋदुदरेण सख्या सचेयुः सोमानरिष्येद्वैर्यं श्वपीतः । अयं यः सोमो न्यधाव्यस्मे तस्माऽइंद्रं प्रति रमेम्यायुः
॥ १२ ॥ अपत्याऽअस्थुरनिराऽअभीवानि रत्रसन्तमिषीचीरभैषुः । आसोमोऽअस्माऽअरुहद्विहायाऽअगन्मयत्रप्र
तिरंतऽआयुः ॥ यो नऽइंदुः पितरो हृत्सुपीतो मर्त्यो मर्त्याऽआविवेश । तस्मै सोमाय हविषा विधेम मृळीकेऽअस्य सुमत्तौ
स्याम ॥ त्वंसोमपि नृभिः संविद्वानो नुद्यावापृथिवीऽआततं थ । तस्मै तऽइंदो हविषा विधेम वयं स्याम पतयोरयीणां ॥

त्रातारो देवाऽअधिबोचतानोमानो निद्राऽईशतमो तजल्पिः । वयं सोमस्य विश्वहं प्रियासः सुवीरा सोविदथ मावदेम ॥
त्वं नः सोम विश्वतो वयोधास्त्वं स्वर्विदा विंशानुचक्षाः । त्वं नऽइंदऽऊतिभिः सजोपाः पाहि पश्चात्तादुतवापु रस्तात् ॥ १३ ॥
(अथवालखित्यानि ॥ (१) अभिप्रवः सुराधं समिद्रं मर्चयथाविदे । योजरितृभ्यो मघवापुरुवसुः सहस्रेणेव शिक्ष
ति ॥ शतानीके प्रजिगाति धृष्णुयाहं ति वृत्राणि दाशुषे । गिरोरिव प्ररसाऽअस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभोजसः ॥ आत्वा
सुतासऽइंदवो मदायऽइंद्रगिर्वणः । आपो न वज्रिन्नन्वो क्यं सरः पृणति शूरराधसे ॥ अनेह संप्रतरणं विवक्ष्णं मध्वः
स्वादिष्ठमीपिव । आयथा मंदसानः किरासिनः प्रक्षुद्रे वत्मना धृषत् ॥ आनः स्तोममुपद्रवद्विद्यानोऽअश्वोनसोतृभिः ।
यंतैस्वधा वन्त्स्वदयं ति धेनवऽइंद्रकण्वेषुरातयः ॥ १४ ॥ उग्रं न वीरं न मसोपसेदिम विभूतिमक्षितावसुं । उद्रीव वज्रि

१ अथैकादशसूक्तात्मकं वालखिल्याख्यं भागं पाठका अस्मिन्नध्याये पठति सवेदपारायणादौ निष्यते खिलत्वात् ।—“सूक्तसहस्रं सप्तदश-
कमृगवेदपारायणपाठशक्ये” इत्यत्र सिद्धान्तितायाः सप्तदशाधिकसहस्रसूक्तसंख्यायाः खिलरहितसंहितयेव पूर्तेश्च । यश्च सर्वानुक्रम-
ण्यामेवामनुक्रमो दृश्यते सविचारणीयो वैदिकयुरीणैः । सत्यप्येवमेषां पारायणादौ निषेधेऽध्ययनाध्यापनादावृष्यादिज्ञानश्रेयोहेतुरित्यभि-
प्रेत्य दृष्टसर्वानुक्रमानुसारेण सूक्तप्रतीकां लिख्यते ।

(१) अभिप्रेतिदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वइंद्रः अयुजोऽवृहत्सोयुजः सतोवृहदयः ।

अवतोनासिचतेक्षरंतींद्रधीतयः ॥ यद्धनूनयद्वायज्ञेयद्वापृथिव्यामधि । अतो नोयज्ञमाशुभिर्महेमतऽउग्रऽउग्रेभिराग
हि ॥ अजिरासोहरयोयेतऽआशवोवातोऽइवप्रसक्षिणः । येभिरपत्यंमनुषःपरीयसेयेभिर्विश्वंस्वईशे ॥ एतावतस्तऽ
ईमहऽइंद्रसुस्रस्यगोमतः । यथाप्रावोमघवन्मेधातिथिंयथानीपातिथिधने ॥ यथाकण्वेमघवन्सदस्यवियथापक्थे
दशम्रजे । यथागोशयेंऽअसनोऽक्रजिश्वनींद्रगोमद्धिरण्यवत् ॥ १५ ॥ (२) प्रसुश्रुतंसुरार्धसमर्चाशक्रमभिष्टये ।
यःसुन्वतेस्तुवतेकाम्यंवसुसहस्रेणवमंहते ॥ शतानीकाहेतयोऽअस्यदुष्टराऽइंद्रस्यसमिषोमहीः । गिरिर्नभुज्जामघव
त्सुपिन्वतेयदीसुताऽअमंदिषुः ॥ यदीसुतासऽइंदवोभिप्रियममंदिषुः । आपोनर्घायिसर्वनमऽआवसोदुर्घाऽइवोपदा
शुषे ॥ अनेहसंवोहवमानमृतयेमध्वःक्षरंतिधीतयः । आत्वावसोहवमानासऽइंदवऽउपस्तोत्रेषुदधिरे ॥ आनःसोमै
स्वध्वरऽइयानोऽअत्योनतोशते । यतैस्वदावन्स्वदैतिगूर्तयःपौरैछंदयसेहव ॥ १६ ॥ प्रवीरमुग्रंविर्विचिधनस्पृतंवि
भूतिरार्धसोमहः । उद्रीववज्रिन्नवतोवसुत्वनासदापीपेथदाशुषे ॥ यद्धनूनंप्रावतियद्वापृथिव्यादिवि । युजानऽइ
ंद्रहरिर्भिर्महेमतऽऋष्वऽऋष्वेभिरागहि ॥ रथिरासोहरयोयेतैऽअग्निधऽओजोवातस्यपिप्रति । येभिर्निदस्यंमनुषो
निघोषयोयेभिःस्वःपरीयसे ॥ एतावतस्तेवसोविद्यामशूरनव्यसः । यथाप्रावऽएतशंकृत्येधनेयथावशंदशम्रजे ॥

(२) प्रसुश्रुतमितिदशर्चस्यसूक्तस्यपुष्टिगुरिंद्रःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

यथाकण्वेमघवन्मेधेऽअध्वरेदीर्घनीथेदमूनसि । यथागोशयेंऽअसिषासोऽअद्रिवोमयिगोत्रंहरिश्चियं ॥ १७ ॥ (३)
यथामनौसांवरणौसोममिंद्रापिबःसुतं । नीपातिथौमघवन्मेधातिथौपुष्टिगौश्रुष्टिगौसचा ॥ पार्षद्वाणःप्रस्कण्वंसम
सादयच्छयानंजिब्रिमुद्धितं । सहस्राण्यसिषासद्रवामृषिस्त्वोतोदस्यवेवृकः ॥ यऽउक्थेभिर्नविधतेचिकिचऽऋषिचो
दनः । इंद्रंमच्छावदुनव्यस्यामत्यरिष्यंतंनभोजसे ॥ यस्माऽअर्कसप्तशीर्षाणमानुचुस्त्रिधातुमुत्तमेपदे । सत्विभा
विश्वामुवनानिचिक्रददादिजनिष्टपाँस्यं ॥ योनोदातावसूनामिंद्रंतंहमहेवयं । विद्वाहास्यसुमतिंनवीयसींगमेमगोमति
म्रजे ॥ १८ ॥ यस्मैत्वंवसोदानायशिक्षसिसरायस्पोषमश्रुते । तंत्वावयंमघवन्निंद्रगिर्वणःसुतावतोहवामहे ॥ कदा
चनस्तरीरसिनेंद्रसश्चसिदाशुषे । उपोपेन्नुमघवन्भूयऽइन्नुतेदानंदेवस्यपृच्यते ॥ प्रयोननक्षऽअभ्योजसाक्रिविधैः
शुष्पांनिघोषयन् । यदेद्रस्तभीत्यथयन्नमूदिवमादिजनिष्टपार्थिवः ॥ यस्यायंविश्वऽआर्योदासःशेवधिपाऽअरिः ।
तिरिश्चिदर्येरुशमेपवीरवितुभ्येत्सोऽअज्यतेरयिः ॥ तुरण्यवोमधुमंतंघृतश्रुतंविप्रासोऽअर्कमानुचुः । अस्मेरयिःपप्रथे
वृष्णयंशवोस्मेसुवानासऽइंदवः ॥ १९ ॥ (४) यथामनौविवस्वतिसोमंशक्रापिबःसुतं । यथात्रितेछंदऽइंद्रजुजो

(३) यथामनावितिदशर्चस्यसूक्तस्यपुष्टिगुरिंद्रःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः । (४) यथामनावितिदशर्चस्यसूक्तस्यायुरिंद्रः
अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

पस्यायौमादयसेसचा ॥ पृषध्रेमेध्रेमातरिश्वनीर्द्रसुवानेऽअमदथाः । यथासोमं दशशिप्रेदशोण्येस्यूरमावृजूनसि ॥
यऽउक्थाकेवलादधेयःसोमं धृषितापिबत् । यस्मैविष्णुस्त्रीणिपदाविचक्रमऽउपमित्रस्यधर्मभिः ॥ यस्यत्वमिद्रस्तोमे
पुचाकनोवाजेवाजिन्धतक्रतो । तंत्वावयंसुदुर्धामिवगोदुहोजुहूमसिश्रवस्यवः ॥ योनोदातासनःपितामहाऽउग्रऽई
शानकृत् । अयामन्नुग्रोमघवापुरुवसुगौरश्वस्यप्रदातुनः ॥ २० ॥ यस्मैत्वंवसोदानायमंहसेसरायस्पोषमिन्वति ।
वसुयवोवसुपतिंशतक्रतुंस्तोमैरिद्रंहवामहे ॥ कदाचनप्रयुच्छस्युभेनिपासिजन्मनी । तुरीयादित्यहर्वनंतऽइन्द्रियमात
स्थावमृतंदिवि ॥ यस्मैत्वमघवन्निद्रगिर्वणःशिक्षोशिक्षसिदाशुषे । अस्माकंगिरऽउतसुष्टुतिं व्रसोकण्ववच्छृणुधीहव ॥
अस्ताविमन्मपूर्यब्रह्मोद्रायवोचत । पूर्वांक्रतस्यबृहतीरनूषतस्तोतुर्मेधाऽअसृक्षत ॥ समिन्द्रोरायोबृहतीरधूनुतसंक्षो
णीसमसूर्य । संशुक्रासःशुचयःसंगवाशिरःसोमाऽइंद्रममंदिषुः ॥ २१ ॥ (५) उपमंत्वामघोनांज्येष्ठं चवृषभाणां ।
पूरिक्तमघवन्निद्रगोविदमीशानंरायऽईमहे ॥ यऽआयुं कुत्समतिथिग्वमर्दयोवावृधानोदिवेदिवे । तंत्वावयंहर्ष्यश्वं
शतक्रतुंवाजयंतौहवामहे ॥ आनोविश्वेषारसंमध्वःसिंचत्वद्रयः । येषरावर्तिसुन्विरेजनेष्वायेऽअर्वावतीदवः ॥ वि
श्वद्वेषांसिजहिचावचाकृधिविश्वेसन्वत्वावसु । शीष्टेषुचित्तेमदिरासोऽअंशवोयत्रासोमस्यतृपसि ॥ २२ ॥ इन्द्रने

(५) उपमंत्वेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमेध्यइंद्रःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

दीयऽएदिहिमितमैधाभिरुतिभिः । आशतमशंतमाभिरुभिष्टिभिरास्वापेस्वापिभिः ॥ आजितुरंसत्पतिंविश्वचर्षणिं
कृधिप्रजास्वाभंग । प्रसूतिराशचीभिर्येतऽउक्थिनःक्रतुं पुनतऽआनुषक् ॥ यस्तेसाधिष्ठोवसेतेस्यामभरेषुते । वयंहो
त्राभिरुतदेवहृतिभिःससवांसोमनामहे ॥ अंहहितैहरिवोब्रह्मवाजयुराजियामिसद्रोतिभिः । त्वामिदेवतममेसमं
श्वयुर्गव्युरग्रैमथीनां ॥ २३ ॥ (६) एतत्तऽइंद्रवीर्यंगीर्भर्गृणांतिकारवः । तेस्तोभैतऽऊर्जमावन्धृतश्रुतपौरासोन
क्षन्धीतिभिः ॥ नक्षतऽइंद्रमवसेसुकृत्ययायेषांसुतेषुमंदसे । यथासंवर्तेऽअमदोयथाकृशऽएवास्मेऽइंद्रमत्स्व ॥ आ
नोविश्वेसजोषसोदेवासोगतनोपनः । वसवोरुद्राऽअवसेनऽआगमन्छृण्वंतुमरुतोहव ॥ पूषाविष्णुहर्वनंमेसरस्वत्यव
तुसप्तसिंधवः । आपोवातःपर्वतासोवनस्पतिःशृणोतुपृथिवीहव ॥ २४ ॥ यदिद्राधोऽअस्तितेमाघोनांमघवत्तम ।
तेननोबोधिसधमाद्यौबुधेभगौदानायवृत्रहन् ॥ आजिपतेनृपतेत्वमिन्द्रिनोवाजऽआवक्षिसुक्रतो । वीतीहोत्राभिरुतदे
ववीतिभिःससवांसोविशृण्वरे ॥ संतिह्यार्यऽआशिषऽइंद्रऽआयुर्जनानां । अस्मान्नक्षस्वमघवन्नुपावसेधुक्षस्वपिप्यु
षीमिष ॥ वयंतऽइंद्रस्तोमैभिर्विधेमत्वमस्माकंशतक्रतो । महिस्यूरंशशयंराधोऽअह्यंप्रस्कण्वायनितौशय ॥ २५ ॥

(६) एतत्तइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमातरिश्वानइंद्रस्तृतीयाचतुर्थोर्विश्वेदेवाः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

(७) भूरीदिद्रस्यवीर्यं व्यख्यमभ्यायति । राधस्तेदस्यवेवृक ॥ शतंश्वेतासंऽउक्ष्णोदिवितारोनरोचते । महादि
वंनतस्तभुः ॥ शतंवेणून्ऽतंशुनःशतंचर्माणिम्लानानि । शतंमैबल्वजस्तुकाऽअरुषीणांचतुःशतं ॥ सुदेवाःस्थका
ण्वायनावयोवयोविचरंतः । अश्वसोनचैक्रमत ॥ आदित्साप्तस्यचकिरन्नानूनस्यमहिश्रवः । श्यावीरतिध्वसन्पथ
श्चक्षुषाचनसंनशे ॥ २६ ॥ (८) प्रतितेदस्यवेवृकराधोऽअदर्श्यहयं । द्यौर्नप्रथिनाशवः ॥ दशमह्यपौतकृतःसह
स्रादस्यवेवृकः । नित्याद्रायोऽअमंहत ॥ शतंमैगर्द्भानांशतमूर्णावतीनां । शतंदासांऽअतिस्रजः ॥ तत्रोऽअपिप्रा
णीयतपूतकृतायैव्यका । अश्वानामिन्नयूथ्या* ॥ अचेत्यग्निश्चिकितुर्हव्यवादसुमद्रथः । अग्निःशुक्रेणशोचिषाबृह
त्सूरोऽअरोचतदिविसूर्योऽअरोचत ॥ २९ ॥ (९) युवंदेवाक्रतुनापूव्येणयुक्कारथेनतविषयंजत्रा । आगच्छतं
नासत्याशचींभिरिदंतृतीयंसर्वनंपिबाधः ॥ युवांदेवास्त्रयऽएकादशासःसत्याःसत्यस्यददशेपुरस्तात् । अस्माकंयज्ञंस
र्वनंजुषाणापातंसोममश्विनादीद्यग्नी ॥ पनाय्यंतदश्विनाकृतंवांवृषभोदिवोरजसःपृथिव्याः । सहस्रंशंसाऽउतयेगवि
ष्टौसर्वाऽइत्ताऽउपयातापिबन्धै ॥ अयंवांभागोनिर्हितोयजत्रेमागिरोनासत्योपयातं । पिबंतंसोममधुमंतमस्मेप्रदा

(७) भूरीदितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकृशद्वेगायत्रीतृतीयापंचम्यावनुष्ठुभौ । (८) प्रतितइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यपृषध्रद्वेगायत्रीतृतीयापंचम्यावनुष्ठुभौ । (९) युवंदेवेतिचतुर्चस्यसूक्तस्यमेध्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

श्वान्संमवतंशचींभिः ॥ २८ ॥ (१०) यमृत्विजोबहुधाकल्पयंतःसचेतसोयज्ञमिमंवहंति । योऽअनुचानोब्राह्मणो
युक्तऽआसीत्कास्वित्तत्रयजमानस्यसंवित् ॥ एकऽएवाग्निर्बहुधासमिद्धऽएकःसूर्योविश्वमनुप्रभूतः । एकैवोषाःसर्व
मिदंविभात्येकंवाऽइदंविबभूवसर्वं ॥ ज्योतिष्मंतंकेतुमंतंत्रिचक्रंसुखंरथंसुषदंभूरिवारं । चित्रामघायस्ययोगेधिजज्ञे
तंवांहुवेऽअतिरिक्तंपिबन्धै ॥ २९ ॥ (११) इमानिवांभागधेयानिसिन्नतऽइंद्रावरुणाप्रमहेसुतेषुवां । यज्ञेयज्ञेहस
वंनाभुरण्यथोयत्सुन्वतेयजमानायशिक्षथः ॥ निःषिध्वरीरोषधीरापऽआस्तामिंद्रावरुणामहिमानमाशत । यासिन्न
तूरजसःपारेऽअध्वनोययोःशत्रुर्नकिरादेवऽओहते ॥ सत्यंतदिंद्रावरुणाकृशस्यंवांमध्वऽऊर्मिदुहतेसप्तवाणीः । ता
भिर्दाश्वान्संमवतंशुभस्पतीयोवामदब्धोऽअभिपातिचिर्त्तिभिः ॥ घृतपुषःसौम्याजीरदानवःसप्तस्वसारःसदनऽऽकृत
स्यं । याह्वामिंद्रावरुणाघृतश्रुतस्ताभिर्धत्तंयजमानायशिक्षतं ॥ ३० ॥ अवोचाममहतेसौभगायसत्यंत्वेषाभ्यामहि
मानमिद्वियं । अस्मान्निस्वैंद्रावरुणाघृतश्रुतस्त्रिभिःसाप्तेभिरवतंशुभस्पती ॥ इंद्रावरुणायहृषिभ्योमनीषांवाचोमतिं
श्रुतमदत्तमग्ने । यानिस्थानान्यसृजंतधीरायज्ञंतन्वानास्तपसाभ्यपश्यं ॥ इंद्रावरुणासौमनसमहंस्त्रायस्पोषयजमा

(१०) यमृत्विजइतिवृचस्यसूक्तस्यमेध्योविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (आद्यायाऋत्विजोदेवतावा) । (११) इमानिवामितिसप्तर्चस्यसूक्त
स्यसुपर्णइंद्रावरुणौजगती ।

नेषुधत्तं । प्रजापुष्टिर्भूतिमस्मासुधत्तंदीर्घायुत्वायप्रतिरतंतंऽआयुः ॥ ३१ ॥ इतिवालखिल्यानि ॥) (८।७।१)
 अग्नऽआयाह्यग्निर्होतारंत्वावृणीमहे । आत्वामनक्तुप्रयताहविष्मतीयजिष्ठं बहिरासदे ॥ अच्छाहित्वांसहसःसूनो
 ऽअंगिरःसुचश्चरंत्यध्वरे । ऊर्जोनपातंघृतकेशमीमहेप्रियज्ञेषुपूर्व्य⁺ ॥ अग्नेकविर्वेधाऽअसिहोतापावकयक्ष्यः । मं
 द्रोयजिष्ठोऽअध्वरेष्वीज्योविप्रैभिःशुक्रमन्मभिः ॥ अद्रोघमावहोशतोयविष्ठ्यदेवांऽअजस्रवीतये । अभिप्रयांसिसु
 धितावसोगहिमंदस्वधीतिभिर्हितः⁺ ॥ त्वमित्सुप्रथाऽअस्यग्नेत्रातर्कृतस्कृतिः । त्वाविप्रासःसमिधानदीदिवऽआवि
 वासंतिवेधसः ॥ ३२ ॥ शोचाशोचिष्ठदीदिहिविशेमयोरास्वस्तोत्रेमाहंऽअसि । देवानांशर्मन्मसंतुसूरयःशत्रूपाहः
 स्वग्रयः ॥ यथाचिद्धृद्धमतसमग्नेंसंजर्वसिक्षमि । एवादहमित्रमहोयोऽअस्मधुगुर्दुर्मन्माकश्चवेनति ॥ मानोमर्तायरि
 पवैरक्षस्विनेमाघशंसायरीरधः । अस्त्रैधद्भिस्तरणिभिर्यविष्ठ्यशिवेभिःपाहिपायुभिः ॥ पाहिनोऽअग्नऽएकयापाह्य^१
 तद्वितीयया । पाहिगीर्भस्तिस्मिभिरूजापतेपाहिचतसृभिर्वसो ॥ पाहिविष्वस्माद्रक्षसोऽअराण्यःप्रस्मवाजेषुनोव ।
 त्वामिद्धिनेदिष्ठं देवतातयऽआपिनक्षामहेवृधे⁺ ॥ ३३ ॥ आनोऽअग्नेवयोवृधैर्यिपावकशंस्यं । रास्वाचनऽउपमा
 तेपुरुस्पृहंसुनीतीस्वयंशस्तरं ॥ येनवंसामपृतनासुशर्धतस्तरंतोऽअर्यऽआदिशः । सत्वंनोवर्धप्रयसाशचीवसोजिन्वा

सप्तमेनुवाकेदशसूक्तानि (८।७।१) अग्नआयाहीतिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यप्रागाथोभर्गोभिःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्तयः ।

धियोवसुविदः ॥ शिशानोवृषभोयथाग्निःशृंगेदविध्वत् । तिग्माऽअस्यहनवोनप्रतिधृषेसुजंभःसहसोयहुः⁺ ॥ नहि
 तेऽअग्नेवृषभप्रतिधृषेजंभांसोयद्वितिष्ठसे । सत्वंनोहोतःसुहुतंहविष्कृधिवंस्वानोवार्यापुरु⁺ ॥ शेषेवनेषुमात्रोःसंत्वा
 मर्तासइंधते । अतंद्रोहव्यावहसिहविष्कृतऽआदिहेवेषुराजसि ॥ ३४ ॥ सप्तहोतारस्तमिदीळतेत्वाग्नेंसुत्यजमहयं ।
 भिनत्स्यद्वितपसाविशोचिषाप्राग्नेतिष्ठजनांऽअति ॥ अग्निमग्निवोऽअधिगुह्वेमवृक्तवर्हिषः । अग्निहितप्रयसःशश्वती
 प्वाहोतारंचर्षणीनां ॥ केतेनशर्मन्तसचतेसुषामण्यग्नेतुभ्यंचिकित्वना । इषण्ययानःपुरुषपुमाभरवाजंनेदिष्ठमूतये ॥
 अग्नेजर्तरिर्विदपतिस्तेपानोदेवरक्षसः । अप्रोषिवान्गृहपतिर्महंऽअसिदिवस्पायुर्दुरोणयुः⁺ ॥ मानोरक्षऽआवेशीदा
 घृणीवसोमायानुर्यातुमावतां । परोगव्यूत्यनिरामपक्षुधमग्नेसेधरक्षस्विनः ॥ ३५ ॥ (८।७।२) उभयैशृणवच्चनऽइ
 द्रोऽअर्वागिदंवचः । सत्राच्यामघवासोमपीतयेधियाशविष्ठऽआगमत् ॥ तंहिस्वराजंवृषभंतमोजसेधिषणैनिष्ठतक्ष
 तुः । उतोपमानांप्रथमोनिषीदसिसोमकामंहितेमनः ॥ आवृषस्वपुरुषसोसुतस्येद्रांधसः । विद्याहित्वाहरिवःपृत्ससा
 सहिमधृष्टंचिहधृष्वणि ॥ अप्रामिसत्यमघवन्तथेदसदिद्रक्तत्वायथावशः । सनेमवाजंतवशिप्रिन्नवसामक्षुचिधंतोऽ
 अद्रिवः ॥ शग्ध्युऽषुशचीपतऽइंद्रविश्वाभिरूतिभिः । भगंनहित्वायशसैवसुविदमनुशूरचरामसि ॥ ३६ ॥ पौरोऽ

(८।७।२) उभयमित्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथोभर्गोभर्गः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्तयः ।

अश्वस्यपुरुकृद्गवामस्युत्सोदेवहिरण्ययः । नकिहिंदानं परिमधिष्वेयद्यामितदाभर ॥ त्वंह्येहिचेरवेविदाभगंवसु
त्तये । उद्गावृषस्वमघवन्गविष्टयऽउदिद्राश्वमिष्टये ॥ त्वंपुरुसहस्राणिशतानिचयूथादानार्यमंहसे । आपुरंदूरंचकृ
मविप्रवचसऽइंद्रंगायंतोवसे ॥ अविप्रोवायदविधुद्विप्रौवैद्रतेवचः । सप्रममंदत्वायाशतक्रतोप्राचामन्योऽअहंसन ॥
उग्रबाहुर्षक्षकृत्वापुरंदरोयदिमेशृणवद्धवै । वसूयवोवसुपतिंशतक्रतुंस्तोमैरिंद्रहवामहे ॥ ३७ ॥ नपापासौमनामहे
नारायासोनजल्हवः । यदिद्विद्रवृषणंसचासुतेसखायंकृणवामहे ॥ उग्रयुयुज्मपृतनासुसासहिमृणकातिमदाभ्यं ।
वेदाभूमचित्सनितारथीतमोवाजिनंयमिदूनशत् ॥ यतऽइंद्रभयामहेतोनोऽअभयंकृधि । मघवन्छग्धितवतन्नऽ
ऊतिभिर्विद्विषोविमृधोजहि ॥ त्वंहिराधस्पतेराधसोमहःक्षयस्यासि विधतः । तंत्वावयंमघवन्निद्रगिर्वणःसुतावंतोह
वामहे ॥ इंद्रःस्पळुतवृत्रहापरस्पानोवरैण्यः । सनौरक्षिषच्चरमंसमध्यमंसपश्चात्पातुनःपुरः+ ॥ ३८ ॥ त्वन्नःपश्चा
दधरादुत्तरात्पुरऽइंद्रनिपाहिविश्वतः । आरेऽअस्मत्कृणुहिदैव्यभयमारेहेतीरदैवीः ॥ अद्याद्याश्वश्वऽइंद्रत्रास्वपरे
चनः । विश्वाचनोजरितृन्तसत्पतेऽअहादिवानक्तंचरक्षिषः ॥ प्रभंगीशूरोमघवांतुवीमघःसंभिश्लोवीर्यीयकं । उभाते
बाह्वृषणाशतक्रतोनियावज्रमिमिक्षतुः ॥ ३९ ॥ (८।७।३) प्रोऽअस्माऽउपस्तुतिंभरतायज्जुजोषति । उक्थैरिंद्र

(८।७।३) प्रोअस्माइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रःपंक्तिःसप्तम्याद्यास्तिस्त्रोबृहत्तयः ।

स्यमाहिन्नवयोवर्धति सोमिनोभद्राऽइंद्रस्यरातयः ॥ अयुजोऽअसंमो नृभिरैकःकृष्टीरयास्यः । पूर्वीरतिप्रवावृधेविश्वा
जातान्योजसाभद्रा० ॥ अहितेनचिद्वेताजीरदानुःसिषासति । प्रवाच्यमिंद्रतत्तववीर्याणिकरिष्यतोभद्रा० ॥
आयाहिकृणवामतऽइंद्रब्रह्माणिवर्धना । येभिःशविष्ठचाकनोभद्रमिहश्रवस्यतेभद्रा० ॥ धृषतश्चिद्रूपन्मनःकृणोपी
द्वयत्वं । तीव्रैःसोमैःसपयेतो नमोभिःप्रतिभूषतोभद्रा० ॥ अवचष्टऽऋचीषमोवताऽइवमानुषः । जुष्टीदक्षस्यसोमि
नःसखायंकृणुतेयुजैभद्रा० ॥ ४० ॥ विश्वेतऽइंद्रवीर्यदेवाऽअनुक्रतुंददुः । भुवोविश्वस्यगोपतिःपुरुष्टुतभद्रा० ॥
गणेतदिंद्रतेशवऽउपमंदेवतातये । यद्धंसिवृत्रमोजसाशचीपतेभद्रा० ॥ समनेववपुष्यतःकृणवन्मानुषायुगा । विदे
तदिंद्रश्चेतनमधश्नुतोभद्रा० ॥ उज्जातमिंद्रतेशवऽउत्त्वामुत्तवक्रतुं । भूरिगोभूरिवावृधुर्मघवन्तवशर्मणिभद्रा० ॥
अहंचत्वंचवृत्रहन्तंसयुज्यावसनिभ्यऽआ । अरातीवाचिद्विवोर्नौशूरमंसतेभद्रा० ॥ सत्यमिद्वाऽउतंवयमिंद्रस्तवा
मनानृतं । मुहोऽअसुन्वतोवधोभूरिज्योतीषिसुन्वतोभद्रा० ॥ ४१ ॥ (८।७।४) सपूज्योमहानावेनःक्रतुभिरान
जे । यस्यद्वारामनुष्पितादेवेषुधियऽआनजे+ ॥ दिवोमानंनोत्सदन्तसोमपृष्ठासोऽअद्रयः । उक्थाब्रह्मचशंस्या ॥
सविद्वाऽअंगिरोभ्यऽइंद्रोगाऽअवृणोदप । सुषेतदस्यपौस्यं ॥ सप्रत्नथाकविवृधऽइंद्रोवाकस्यवक्षणिः । शिवोऽअर्क

(८।७।४) सपूर्वइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोऽयायादेवागायत्रीआद्याचतुर्थीपंचमीसप्तम्योनुष्टुभःअंसात्रिष्टुप ।

स्यहोमन्यस्मन्नागंत्ववसे ॥ आदुनुतेऽनुक्रतुंस्वाहावरस्ययज्यवः । श्वात्रमर्काऽअनूपतेद्रगोत्रस्यदावने ॥ इंद्रेवि
श्वानिवीर्यांकृतानिकर्त्तानिच । यमर्काऽअध्वरंविदुः⁺ ॥ ४२ ॥ यत्पांचजन्ययाविशेद्रेघोपाऽअसृक्षत । अस्तृणाद्व
हर्णाविपोऽयोमानस्यसक्षयः ॥ इयमुतेऽअनुष्टुतिश्चकृषेतानिपौस्या । प्रावश्चक्रस्यवर्तनि⁺ ॥ अस्यवृष्णोव्योदनऽउ
रुक्रमिष्टजीवसे । यवनपश्वऽआददे ॥ तद्धानाऽअवस्यवोयुष्माभिर्दक्षपितरः । स्याममरुत्वतोवृधे⁺ ॥ बहृत्विया
यधानऽअक्रकभिःशूरनोनुमः । जेषामेद्रत्वयायुजा⁺ ॥ अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासोवृत्रहृत्येभरंहृतौसजोषाः । यःशंसते
स्तुवतेधारिपञ्चऽइंद्रज्येष्ठाऽअस्माँऽअवतुदेवाः⁺ ॥ ४३ ॥ (८।७।५) उच्चांमंदंतुस्तोमाःकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ।
अवब्रह्मद्विषौजहि ॥ पदापणींऽरराधसोनिबाधस्वमहाँऽअसि । नहिक्वाकश्चनप्रति ॥ त्वमीशिषेसुतानामिंद्रत्वमसु
तानां । त्वंराजाजनानां ॥ एहिप्रेहिक्षयोदिव्याऽघोषंन्चर्षणीनां । ओभेपृणासिरोदसी ॥ त्यंचित्पर्वतंगिरिशतवतंस
हस्त्रिणं । विस्तोतृभ्योरुरोजिथ ॥ वयमुत्वादिवासुतेवयनक्तहवामहे । अस्माकंकाममापृण ॥ ४४ ॥ केश्यवृषभो
युधातुविप्रीवोऽअनानतः । ब्रह्माकस्तंसपर्यति ॥ कस्यस्वित्सवनंवृषाजुजुष्वाँऽअवगच्छति । इंद्रंकऽउस्विदाचके ॥
कंतेद्वानाऽअसक्षतवृत्रहृन्कंसुवीर्या । उक्थेकऽउस्विदंतमः । अयंतेमानुषेजनेसोमःपुरुषसूयते । तस्येहिप्रद्रवापि

(८।७।५) उच्चांमंदंत्वितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोगायत्री ।

ब ॥ अयंतेशर्यणावतिसुषोमायामधिप्रियः । आर्जीकीर्येमदिन्तमः ॥ तमघराधसेमहेचारुमदायघृष्वये । एहीमिंद्र
द्रवापिब ॥ ४५ ॥ (८।७।६) यदिंद्रप्रागपागुदङ्ग्यंवाहूयसेनृभिः । आयाहितूर्यमाशुभिः ॥ यद्वाप्रस्रवणेदि
वोमादयासेस्वर्णरे । यद्वासमुद्रेऽअंधसः ॥ आत्वागीर्भिर्महामुरुहुवेगामिवभोजसे । इंद्रसोमस्यपीतये ॥ आतऽइ
द्रमहिमानंहरयोदेवतेमहः । रथेवहंतुबिभ्रंतः ॥ इंद्रगृणीपऽउस्तुपेमहाँऽउग्रऽइंशानकृत् । एहिनःसुतंपिब ॥
सुतावतस्त्वावयंप्रयस्वतोहवामहे । इदंनोबहिरासदे ॥ ४६ ॥ यच्चिद्धिशश्वतामसींद्रसाधारणस्त्वम् । तंत्वावयंह
वामहे ॥ इदंतंसोम्यमध्वधुक्षन्नद्रिभिर्नरः । जुषाणऽइंद्रतत्पिब ॥ विश्वाँऽअर्योर्विपश्चितोतिस्वस्तूयमागहि । अ
स्मेधेहिश्रवोबृहत्⁺ ॥ दातामेपृषतीनाराजाहिरण्यवीना । मादेवामघवारिपत् ॥ सहस्रेपृषतीनामधिश्चंद्रंबृहत्पथु ।
शुक्रंहिरण्यमाददे ॥ नपातोदुर्गहस्यमेसहस्रेणसुरार्धसः । श्रवोदेवेष्वकृत ॥ ४७ ॥ (८।७।७) तरोभिर्वोविद्वद्व
सुमिंद्रसबाधऽऊतये । बृहद्वायंतःसुतसोमेऽअध्वरेहुवेभरंनकारिणं ॥ नयंदुधावरतेनस्थिरामुरोमदैसुशिप्रमंधसः ।
यऽआहत्याशशमानायसुन्वतेदाताजरित्रऽउक्थ्यं ॥ यःशक्रोमृक्षोऽअश्वयोयोवाकीजोहिरण्ययः । सऽऊर्वस्यरेज

(८।७।६) यदिंद्रेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोगायत्री । (८।७।६) तरोभिरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथःकलिरिंद्रः
प्रथमादित्रयोदशयंताअयुजोबृहत्सःद्वितीयादियुजःसतोबृहत्सोऽयानुष्टुप् ।

यत्त्वपावृत्तिमिंद्रोगव्यस्यवृत्रहा⁺ ॥ निखातंचिद्यः पुरुसंभूतंवसूदिद्वपतिदाशुषे । वज्रीसुशिप्रोहयैश्वर्यइत्करादिंद्रः क
 त्यायथावशत् ॥ यद्वावंथपुरुष्टुतपुराचिच्छूरनृणां । वयंतत्तंइंद्रसंभरामसियज्ञनुक्थंतुरंवचः ॥ ४८ ॥ सचासोमे
 षुपुरुहूतवज्रिवोमदायद्युक्षसोमपाः । त्वमिद्धिब्रह्मकृतेकाम्यं वसुदेष्टः सुन्वतेभुवः ॥ वयमेनमिदाह्योपीपेमेहवज्रिणं ।
 तस्माऽउऽअद्यसंमनासुतंभरानुनंभूषतश्रुते⁺ ॥ वृकंश्चिदस्यवारणऽउरामधिरावयुनेषुभूषति । सेमनःस्तोमैजुजुषाणऽ
 आगहींद्रप्रचित्रयाधिया⁺ ॥ कदून्वंस्याकृतमिंद्रस्यास्तिपौंस्यं । केनोनुकंश्रोमतेननशुश्रुवेजनुषःपरिवृत्रहा⁺ ॥
 कदूमहीरघृष्टाऽअस्यतविषीः कदुवृत्रघ्नोऽअस्तुतं । इंद्रोविश्वान्वेकनाटोऽअहर्हृशऽउतक्रत्वापर्णीऽरभि⁺ ॥ ४९ ॥
 वयंघातेऽअपुव्यैद्रब्रह्माणिवृत्रहन् । पुरुतमांसः पुरुहूतवज्रिवोभूतिनप्रभरामसि ॥ पूर्वांश्चिद्वित्वेतुविकर्मिन्नाशसोह
 वंतऽइंद्रोतयः । तिराश्चिदर्यः सवनावसोगहिशविष्ठश्रुधिमेहवं ॥ वयंघातेत्वेऽइद्विद्रविप्राऽअपिष्मसि । नहिवद
 न्यः पुरुहूतकश्चनमघं वन्नस्तिमर्दिता⁺ ॥ त्वनोऽअस्याऽअमतेरुतक्षुधोऽभिश्चिदस्तेरवस्पृधि । त्वनऽउतीतवचित्रयाधि
 याशिक्षाशचिष्ठातावित्⁺ ॥ सोमऽइद्वः सुतोऽअस्तुकलयोमाविभीतन । अपेदेषध्वस्मायतिस्वयंघपोऽअपायति
 ॥ ५० ॥ (८।७।८) त्यान्नुक्षत्रियांऽअवऽआदित्यान्याचिषामहे । सुमृळीकांऽअभिष्टये ॥ मित्रोऽअत्यंहतिवरु
 (८।७।८) त्यान्वित्येकविंशत्यु.सू. सांमदोमत्य आदित्यादशम्यादिति सृणामदितिर्गायत्री (मैत्रावरुणिर्मान्योऽहवो वामत्स्याजालनद्धाकूप.)

णः पर्षदर्यमा । आदित्यासोयथाविदुः⁺ ॥ तेषां हिचित्रमुक्थ्यं वरूथमस्तिदाशुषे । आदित्यानामरंकृते ॥ महिवो
 महतामवोवरुणमित्रार्यमन् । अवांस्यावृणीमहे ॥ जीवान्नोऽअभिधेतनादित्यासः पुराहथात् । कद्धस्थहवनश्रुतः
 ॥ ५१ ॥ यद्वः श्रांताय सुन्वतेवरूथमस्तियच्छर्दिः । तेनानोऽअधिबोचत ॥ अस्तिदेवाऽअहोरुर्वस्तिरत्नमनागसः ।
 आदित्याऽअद्भुतैनसः ॥ मानः सेतुः सिषेदयंमहेवृणक्तुनस्परि । इंद्रऽइद्विश्रुतोवशी⁺ ॥ मानोमृचारिपूणांवृजिना
 नामविष्यवः । देवाऽअभिप्रमृक्षत ॥ उतत्वामदितेमह्यहंदेव्युपब्रुवे । सुमृळीकामभिष्टये ॥ ५२ ॥ पार्षदीनेगभीर
 ऽआऽउग्रपुत्रेजिघांसतः । मार्किस्तोकस्यनोरिषत् ॥ अनेहोनऽउरुव्रजऽउरुचिविप्रसर्तवे । कृधितोकायजीवसे ॥
 येमूर्धानः क्षितीनामदग्धासः स्वयंशसः । व्रतारक्षंतेऽअद्भुहः ॥ तेनऽआस्त्रोवृकाणामादित्यासोमुमोचत । स्तेनवद्ध
 मिवादिते ॥ अपोषुणऽइयंशरुरादित्याऽअपदुर्मतिः । अस्मदेत्वज्रघ्नी ॥ ५३ ॥ शश्वद्विवः सुदानवऽआदित्याऽ
 उतिभिर्वयं । पुरानूनंभुज्महे ॥ शश्वतंहिप्रचेतसः प्रतियंतं चिदेनसः । देवाः कृणुधजीवसे ॥ तत्सुनोनव्यंसन्यसऽ
 आदित्यायन्मुमोचति । बंधाद्वद्धमिवादिते ॥ नास्माकमस्ति तत्तरऽआदित्यासोऽअतिष्कदे । यूयमस्मभ्यंमृळत ॥
 मानोहेतिर्विस्वतऽआदित्याः कृत्रिमाशरुः । पुरानुजरसोवधीत् ॥ विषुद्वेष्टोव्यंहतिमादित्यासोविसंहितं । विष्व
 गिवृहत्तारपः ॥ ५४ ॥ ॥ इतिषष्ठाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥ ३३ ॥

चतुश्चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ५४ सूक्तानि ११ ऋचः १८८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. २० पृथुश्रवसे. ४ वायवे. ४ पृथुश्रवसे. ३ वायवे. पृथुश्रवसे. आदित्येभ्य. १३ आदित्योभ्य. ५ सोमाये. १५ अग्नये. २० इंद्राये. ४१ देवेभ्य. इंद्राये. ३९ आदित्येभ्य. ९ अदित्या. ३ आदित्येभ्य. ९ ॥ इति षष्ठे चतुर्थः ॥

आत्वैकोनाप्रियमेधआदावनुष्टुम्मुखास्तृचाश्चत्वारोत्याः षष्ठ्याश्वमेधयोर्दानस्तुतिः प्रप्रवृत्तानुष्टुभं द्विवृत्तं तं द्वितीयोष्णिक् चतुर्थ्यास्तिस्रो गायत्र्यः षोडशेकादश्यापंक्ती अपाद्वैश्वदेवोर्ध्वचस्त्रयोवारुणा योराजापंचानां पुरुहन्माबार्हतं त्रिप्रगाथाद्युष्णिगनुष्टुपुरउष्णिगंतं त्वनः सुदीति पुरुमीह्वं तयोर्वान्यतर आग्नेयं तं त्रिप्रगाथातं ह विवृत्तानां हर्यतः प्रागाथो ह विषांस्तुतिर्वोदीराथांगोपवन आत्रेयः सप्तवध्रिर्वाश्विनं विशो विशोवः पंचोनाग्रयं त्वनुष्टुम्मुखास्तृचाश्चत्वारोत्यास्तिस्रोनुष्टुभं आर्क्षस्य श्रुतर्वणोदानस्तुतिर्युश्वाहिषोडशविरूपं इमं नुद्वादशकुरुमुतिः का ण्वो जज्ञान एकादशप्रगाथातं पुरोडाशं दशबृहत्तं तमयंकृत्तुर्न वकृत्तुर्भागवः सौम्यमं त्यानुष्टुभं ह्यन्यं दशकचनो ध सोगायत्रेत्यादैवी त्रिष्टुवातूनो नवकुसीदीकाण्वः ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८१७९) आत्वारथं यथोतये सुम्रायवर्तयामसि । तु विकुर्मि मृती पृहमि द्रश विष्ठमर्पते ॥ तु

(८१७९) आत्वेत्येकोनविंशत्युच्यस्य सूक्तस्यांगिरसः प्रियमेध इंद्रश्चतुर्दश्यादिषणा मृक्षाश्वमेधौ गायत्री आशा चतुर्थी सप्तमी दशम्योनुष्टुभः ।

विंशुष्म तु विकृतो शचीवो विश्वयामते । आपप्राथमहित्वना ॥ यस्य ते महिनामहः परिज्मायंतमीयतुः । हस्तावज्रै हि रण्ययं ॥ विश्वानरस्य वस्पतिमनां नतस्य शर्वसः । एवंश्चर्षणीनामृती हुवेरथानाम् ॥ अभिष्टये सदा वृधं स्वर्मीहे पृथं न रः । नानाहवैतऽऊतये ॥ १ ॥ परोमात्रमृचीषमिंद्रमुग्रं सुराधंसं । ईशानं चिद्वसूनां ॥ तं तमिद्राधमं महऽइंद्रं चो दामिपीतये । यः पूर्यामनुष्टुतिमीशैकृष्टीनां नृतुः ॥ नयस्य तेशवसानस्य मानं शमत्यः । नक्तिः शवीं सिनेन शत् ॥ त्वोतां सस्त्वायुजां सुसूर्यं महद्धनं । जयेमपत्सु वज्रिवः ॥ तं त्वायज्ञेभिरीमहेतं गीभिर्गिर्वणस्तम । इंद्रयथाचिदाविथ वा जेषु पुरुमाय्यं ॥ २ ॥ यस्य ते स्वादुसख्यं स्वाद्वीप्रणीतिरद्विवः । यज्ञो वि तं तमाय्यः ॥ उरुणस्तन्वे इतनऽउरुक्षयाय न स्कृधि । उरुणो यं धिजीवसे ॥ उरुनृभ्यऽउरुगवऽउरुं रथायुपंथी । देववींतिमनामहे ॥ उपमापद्वाद्वा नरः सोमस्य ह र्या । तिष्ठति स्वादुरातयः ॥ ऋज्राविद्रोतऽआदं देहरीऽऽर्क्षस्य सूनयि । आश्वमेधस्य रोहिता ॥ ३ ॥ सुरथांऽआ तिथिग्वेस्वभीशं रक्षं । आश्वमेधे सुपेशसः ॥ षष्ठ्यांऽआतिथिग्वऽइंद्रो ते वधूमतः । सचापतक्रतौ सनं ॥ एषु चेत्तद्वृ षण्वत्यंतं क्रजेष्वरुषी । स्वभीशुः कशावती ॥ नयुष्मे वाजवंधो नि नित्सुश्च नमत्यः । अवद्यमधिदीधरत् ॥ ४ ॥ (८१७१०) प्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषं मंदद्वीरायें देवे । धियावो मेधसातये पुरंध्या विवासति ॥ नदं वऽओदतीनां नदं यो

(८१७१०) प्रप्रवइत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः प्रियमेध इंद्रः अपादिद्रइत्यस्य विश्वे देववरुणा देवताः मुदेवइत्यस्य वरुणोनुष्टुभं द्वितीयो

मंडलं ८

अनु. ७

॥ ३३ ॥

युवतीनां । पतिवोऽअभ्यानां धेनुनामिषुध्यसि ॥ ताऽअस्यसूददोहसः सोमैश्रीणंतिपृथ्वयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रि
 प्वारोचनेदिवः ॥ अभिप्रगोपतिगिरेंद्रमर्चयथाविदे । सुनुसत्यस्यसत्पतिं ॥ आहरयः ससृज्जिरेरुषीरधिबर्हिषि । य
 त्राभिसंनवामहे ॥ ५ ॥ इंद्रायगावऽआशिरंदुदुहेवज्जिणेमधु । यत्सीमुपहरेविदत् ॥ उद्यद्भस्यविष्टपंगुहमिंद्र
 श्रगन्वहि । मध्वःपीत्वासचैवहित्रिःसप्तसरयुःपदे ॥ अर्चतप्राचतप्रियमेधासोऽअर्चत । अर्चतुपुत्रकाऽउतपुरंन
 धृष्णवर्चत ॥ अवस्वरातिगरीरोगोधापरिसनिष्वणत् । पिंगापरिचनिष्कदुदिंद्रायब्रह्मोद्यतं ॥ आयत्पतैत्येन्यःसुदु
 घाऽअनपस्फुरः । अपस्फुरंगृभायतसोममिंद्रायपातवे ॥ ६ ॥ अपादिंद्रोऽअपादग्निर्विश्वेदेवाऽअमत्सत । वरुणऽ
 इदिहक्षयत्तमापोऽअभ्यनूषतवत्संसंशिश्वरीरिव ॥ सुदेवोऽअसिवरुणयस्यतेसप्तसिधवः । अनुक्षरंतिकाकुदैसूर्यसु
 चिरामिव ॥ योव्यतींरफाणयत्सुयुक्ताऽउपंदाशुषे । तकोनेतातदिद्वपुरुपमायोऽअमुच्यत ॥ अतीदुश्शक्रऽओहत
 इंद्रोविश्वाऽअतिद्विषः । भिनत्कनीनऽओदुनपच्यमानंपरोगिरा ॥ अर्भकोनकुमारकोधितिष्ठन्नवरथं । सपक्षन्म
 हिषंमृगं पित्रेमात्रेविभुक्तुं ॥ आतुसुशिप्रदपतेरथंतिष्ठाहिरण्यं । अधद्युक्षंसचैवहिसहस्रपादमरुषंस्वस्तिगामनेह
 स ॥ तंधेमिस्थानमस्विनऽउपस्वरारजमासते । अर्थचिदस्यसुधितंयदेतवऽआवर्तयंतिदावने ॥ अनुप्रत्नस्यौकसःप्रि
 णिक्चतुर्थ्याद्यास्तिस्रो गायत्रयः एकादशीषोडश्यौपंक्ती अंत्येद्वेबृहत्यौ ।

यमेधासऽएषां । पूर्वामनुप्रयतिवृक्तबर्हिषोहितप्रयसऽआशत ॥ ७ ॥ (८।८।१) योराजाचर्षणीनांयातारथेभिर
 धिगुः । विश्वासांतरुतापृतनानांज्येष्ठोयोवृत्रहागुणे ॥ इंद्रंतंशुंभपुरुहन्मन्त्रवसेयस्यद्विताविधुर्तरि । हस्तायवज्रःप्रति
 धायिदर्शतोमहोदिवेनसूर्यः ॥ नकिष्टं कर्मणानशद्यश्चकारसदावृधं । इंद्रंनयज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वंसमधृष्टधृष्णवोजसं ॥
 अषाढमुग्रं पृतनासुसासहियस्मिन्महीरुरुज्रयः । संधेनवोजायमानेऽअनोनवुर्द्यावःक्षामोऽअनोनवुः ॥ यद्व्यावऽइंद्रते
 शतंशतंभूमीरुतस्युः । नत्वावज्जिन्त्सहस्रसूर्याऽअनुनजातमष्टरोदसी ॥ ८ ॥ आपंप्राथमहिनावृष्ण्यावृषन्विश्वाश
 विष्टशवसा । अस्मांऽअवमघवन्गोमतिव्रजेवज्जिन्वित्राभिरूतिभिः ॥ नसीमदेवऽआपदिषंदीर्घायोमर्त्यः । एतं गवा
 चिद्यऽएतंशायुयोजतेहरीऽइंद्रोयुयोजते ॥ तंवांमहोमहाय्यमिंद्रदानायसंक्षणिं । योगाधेपुयऽआरणेषुहव्योवाजेव
 स्तिहव्यः ॥ उदूषुणोवसोमहेमृशस्वशूरार्धसे । उदूषुमह्यमघवन्मघत्तयऽउदिंद्रश्रवसेमहे ॥ त्वंनऽइंद्रऽऽकृतयुस्त्वा
 निदोनिर्तपसि । मध्येवसिष्वतुविनृम्णोर्वोर्निदासांशिश्रधोहथैः ॥ ९ ॥ अन्यव्रतममानुषमयज्वानमदेवयुं । अव
 स्वःसखादुधुवीतपर्वतःसुभ्रायदस्यंपर्वतः ॥ त्वंनऽइंद्रासांहस्तेशविष्टदावने । धानानांनसंगृभायास्सयुद्धिःसंगृभाया

अष्टमेनुवाकएकादशसूक्तानि (८।८।१) योराजेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःपुरुहन्मेंद्रोबृहती द्वितीयाचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्यः
 त्रयोवश्युणिक्चतुर्वश्यनुष्टुबंत्वापुरवणिक् ।

स्युः⁺ ॥ सखायः क्रतुमिच्छतकथाराधामशरस्य । उपस्तुतिभोजः सूरियोऽअहयः ॥ भूरिभिः समहऽऽरुषिभिर्बहि
मन्निःस्तविष्यसे । यदित्यमेकमेकमिच्छरवत्सान्पराददः ॥ कर्णगृह्यामिधवाशौरदेव्योवत्सन्नस्त्रिभ्यऽआनयत् । अजां
सुरिर्नधातवे ॥ १० ॥ (८।८।२) त्वनोऽअग्नेमहोभिः पाहिविश्वस्याऽअरातेः । उतद्विषोमर्त्यस्य ॥ नहिमन्युः
पौरुषेयऽईशोहिवः प्रियजात । त्वमिदसि क्षपावान् ॥ सनोविश्वेभिर्देवेभिरुजोनपाद्द्रशोचे । रयिर्देहिविश्ववारं ॥
नतमग्नेऽअरातयोर्मर्त्युवन्तरायः । यन्त्रायसेदाश्वासं ॥ यत्वंविप्रमेधसांतावग्नेहि नोषिधनाय । सतवोतीगोषुगता
॥ ११ ॥ त्वरयिंपुरुवीरमग्नेदाशुषेमर्तीय । प्रणोनयवस्योऽअच्छ ॥ उरुष्याणोमापरादाऽअघायतेजातवेदः । दुरा
ध्येऽमर्तीय ॥ अग्नेमाकिष्टेदेवस्यरातिमदेवोयुयोत । त्वमीशिषेवसूनां ॥ सनोवस्वऽउपमास्यूजोनपान्माहिनस्य ।
सखेवसोजरितृभ्यः ॥ अच्छानः शीरशोचिषंगिरोयंतुदर्शतम् । अच्छायज्ञासोनमसापुरुवसुंपुरुप्रशस्तमृतये ॥ १२ ॥
अग्निं सुनुंसहसोजातवेदसदानायवार्याणां । द्वितायोभूदमृतोमर्त्येष्वाहोतामद्रतमोविशि⁺ ॥ अग्निवोदेवयज्यया
ग्निं प्रयत्यध्वरे । अग्निधीषुप्रथममग्निमर्वत्यग्निक्षेत्रायसाधसे ॥ अग्निरिषांसख्येददातुनऽईशोयवार्याणां । अग्निं तोके

(८।८।२) त्वनोअग्ने इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य सुदीतिपुरुमीह्यावभिर्गायत्री दशमीद्वादशीचतुर्दशोबृहत्यः एकादशीत्रयोदशीपंचद-
शयः सतोबृहत्यः । (अत्र सुदीतिपुरुमीह्योरन्यतरोवाऋषिः) ।

तनये शश्वदीमहेवसुंसंततनपां⁺ ॥ अग्निमीळिष्वावसेगाधाभिः शीरशोचिषं । अग्निरायेपुरुमीह्यश्रुतनरोग्निं सुदीतये
छर्दि⁺ ॥ अग्निद्वेषोयोतवनौगृणीमस्यग्निं शंयोश्चदातवे । विश्वासुविश्ववितेवहव्योभुवद्वस्तुर्ऋषूणां⁺ ॥ १३ ॥
(८।८।३) हविष्कृणुध्वमागमदध्वर्युर्वेनतेपुनः । विद्वाँऽअस्यप्रशासनं ॥ नितिग्ममभ्यं शुंसीदद्धोतामनावधि ।
जुषाणोऽअस्यसख्यं⁺ ॥ अंतरिच्छंति तजनेरुद्रंपरोमनीषया । गृभ्णंति जिह्याससं⁺ ॥ जाम्यतीतपधनुर्वयोधाऽअ
रुहद्वनं । दृषदं जिह्यावधीत् ॥ चरन्वत्सोरुशन्निहनिं दातारं न विंदते । वेतिस्तोतवऽअव्यं⁺ ॥ १४ ॥ उतोन्वस्यय
न्महदश्वावद्योजनंबृहत् । दामारथस्यदृशे ॥ दुहंति सप्तकामुपद्वापंचसृजतः । तीर्थेसिंधोरधिस्वरे⁺ ॥ आदुशभि
र्विवस्वतऽइंद्रः कोशमचुच्यवीत् । खेदयान्निवृतादिवः⁺ ॥ परित्रिधातुरध्वरं जुणिरतिनवीयसी । मध्वाहोतारोऽअं
जते ॥ सिंचंति नमसावतमुच्चाचक्रंपरिग्मानं । नीचीनवारमक्षितं ॥ १५ ॥ अभ्यारमिदद्रयोनिषिक्तपुष्करे मधु ।
अवतस्यविसर्जने ॥ गावऽउपावतावतं महीयज्ञस्यरसुदा । उभाकर्णाहिरण्यया ॥ आसुतेसिंचतुश्रियंरोदस्योरभि
श्रियं । रसादधीतवृषभं⁺ ॥ तेजानतस्वमोक्थं संवत्सासोनमातृभिः । मिथोनसंतजामिभिः ॥ उपस्रक्केषुवसंतः
कृण्वतेध्रुवर्णदिवि । इंद्रेऽअग्नानमःस्वः* ॥ १६ ॥ अधुक्षतिप्युषीमिषमूर्जसप्तदीमरिः । सूर्यस्यसप्तदिमभिः ॥

(८।८।३) हविरित्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य प्रागाथोह्यतोभिर्गायत्री । (हविषांस्तुतिर्वादेवता)

सोमस्यमित्रावरुणोर्दितासुरऽआहदे । तदातुरस्यभेषजं ॥ उतोन्वस्यत्यदंहर्यतस्यनिधान्यं । परिधांजिह्वातन
 त् ॥ १७ ॥ (८१८१४) उदीरायामृतायतेयुंजायामश्विनारथं । अंतिषद्भृतुवामवः ॥ निमिषश्चिज्वीयसारथेना
 यातमश्विना । अंति० ॥ उपस्तृणीतमत्रयेहिमेनधर्ममश्विना । अंति० ॥ कुहस्थःकुहजग्मथुःकुहश्येनेवपेतथुः ।
 अंति० ॥ यदुद्यकहिकहिचिच्छुश्रूयातमिमंहव । अंति० ॥ १८ ॥ अश्विनायामहृतमानेदिष्ठयाम्याप्यं । अंति० ॥
 अवंतमत्रयेगृहंकृणुतंयुवमश्विना । अंति० ॥ वरेथेऽअग्निमातपोवदतेवल्गवत्रये । अंति० ॥ प्रसप्तवधिराशसाधारा
 मग्नेरशायत । अंति० ॥ इहागतंवृषण्वसृष्टुतमंऽइमंहव । अंति० ॥ १९ ॥ किमिदंवांपुराणवज्जरतोरिवशस्य
 त । अंति० ॥ समानंवासजात्यंसमानोबधुरश्विना । अंति० ॥ योवारजांस्यश्विनारथोवियातिरोदसी । अंति० ॥
 आनोगव्येभिरश्वैःसहस्रैरुपगच्छतं । अंति० ॥ मानोगव्येभिरश्वैःसहस्रैभिरतिरुयतं । अंति० ॥ अरुणप्सुरुषाऽ
 अभूदकज्योतिर्ऋतावरी । अंति० ॥ अश्विनासुविचाकशदृक्षंपरशुमाँऽइव । अंति० ॥ पुरंनधृष्णवारुजकृष्णयाबा
 धितोविशा । अंति० ॥ २० ॥ (८१८१५) विशोविशोवोऽअतिथिंवाजयंतःपुरुप्रियं । अग्निवोदुर्यवचःस्तुषेशूष

(८१८१४) उदीरायामित्वाष्टादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगोपवनोश्विनौगायत्री । (सप्तवधिराशः) (८१८१५) विशोविशइतिपंच
 दशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगोपवनोभिरत्यतिसृणांशुतर्वागायत्री आघाचतुर्थीसप्तमीदशम्यस्ययोदश्यादितिस्रश्चानुष्टुभः ।

स्यमन्मभिः ॥ यंजनासोहृविष्मंतोमित्रंनसर्पिरासुतिं । प्रशंसंतिप्रशस्तिभिः ॥ पन्यांसंजातवेदसंयोदेवतात्युद्यता ।
 हव्यान्यैरयद्विषं ॥ आगन्मवृत्रहंतंमंज्येष्ठमग्निमानवं । यस्यश्रुतर्वाबृहन्नाक्षोऽअनीकऽएधते ॥ अमृतंजातवेदसं
 तिरस्तमांसिदर्शतं । धृताहवनमीज्यं ॥ २१ ॥ सबाधोयंजनाऽइमेइभिहव्येभिरीळते । जुह्वानासोयतस्तुचः ॥
 इयंतेनव्यसीमतिरग्नेऽअधाय्यस्मदा । मद्रसुजातसुक्रतोमूरदस्मार्तिथे ॥ सातेऽअग्नेशंतमाचनिष्ठाभवतुप्रिया ।
 तयावर्धस्वसुष्टुतः ॥ साद्युमैर्द्युभिनीबृहदुपोपश्रवसिश्रवः । दधीतवृत्रतूर्ये ॥ अश्वमिद्गारंथप्रांत्वेषमिदंनसत्पतिं ।
 यस्यश्रवांसितुर्वथपन्यंन्यंचकृष्टयः ॥ २२ ॥ यंत्वागोपवनोगिराचनिष्ठदग्नेऽअंगिरः । सपावकश्रुधीहव ॥ यंत्वा
 जनाऽऽइळतेसबाधोवाजसातये । सबोधिवृत्रतूर्ये ॥ अहंहुवानऽआक्षेपश्रुतर्वणिमदच्युतिं । शधीसीवस्तुकाविनामृ
 क्षाशीर्षाचतुर्णां ॥ मांचत्वारऽआशवःशर्विष्ठस्यद्रविलवः । सुरथासोऽअभिप्रयोवक्षन्वयोनितुम्यं ॥ सत्यमित्त्वाम
 हेनदिपरुष्णयवदेदिशं । नेमापोऽअश्वदातरःशर्विष्ठादस्मित्यः ॥ २३ ॥ (८१८१६) युक्ष्वाहिदेवहृतमाँऽअश्वोऽ
 अग्नेरथीरिव । निहोतापूर्व्यःसंदः ॥ उतनोदेवदेवाँऽअच्छावोचोविदुष्टरः । श्रद्धिश्वावार्याकृधि ॥ त्वंहयद्यविष्ठ
 सहसःसूनवाहुत । ऋतावायज्ञियोभुवः ॥ अयमग्निःसहस्रिणोवाजस्यशतिनस्पतिः । मूर्धाकवीरयीणां ॥ तंनेमि

(८१८१६) युक्ष्वाहिदिषोळशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

मृभवौयथानमस्वसहृतिभिः । नेदीयोयज्ञमैगिरः ॥ २४ ॥ तस्मै नूनमभिद्यवेयाचारिरूपनित्यया । वृष्णे चोदस्व सु
ष्टुतिं⁺ ॥ कमुष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः । पणिगोषुस्तरामहे ॥ मानो देवानां विशः प्रभ्रातीरिधोस्त्राः । कृशं न हा
सुरङ्ग्याः ॥ मानः समस्य दृढ्यः परिद्वेषसोऽअंहतिः । उर्मिर्ननावमावधीत् ॥ नमस्तेऽअग्नोऽओजसे गुणांति देवकृष्ट
यः । अमैरमित्रमर्दय ॥ २५ ॥ कुवित्सुनोगविष्टये ग्रेसंवेषिषोरयि । उरुकुदुरुणस्कृधि ॥ मानोऽअस्मिन्महाधनेप
रावर्गभारभृद्यथा । संवर्गसंरयिजय ॥ अन्यमस्मद्वियाऽइयमग्नेसिषक्तुदुच्छुना । वर्धनोऽअमवच्छवः ॥ यस्याजु
षन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्यवा । तंघेदग्निर्वृधावति ॥ परस्याऽअधिसंवतो वराऽअभ्यातर । यत्राहमस्मिताऽअव ॥
विद्महि ते पुरावयमग्नेपितुर्यथावसः । अधाते सुन्नमीमहे ॥ २६ ॥ (८।८।७) इमं नुमायिनै हुवऽइन्द्रमीशानमोज
सा । मरुत्वैतं न वृजसे ॥ अयमिन्द्रो मरुत्सखा विवृत्रस्याभिनच्छिरः । वज्रेण शतपर्वणा ॥ वावृधानो मरुत्सखेन्द्रो विवृ
त्रमैरयत् । सृजन्तस्मद्वियाऽअपः⁺ ॥ अयं हयेन वाऽइदं स्वर्मरुत्वताजितं । इन्द्रेण सोमपीतये ॥ मरुत्वैतमृजीषिण
मोजस्वंतं विरिण्णिनै । इन्द्रं गीर्भिह्वामहे ॥ इन्द्रं प्रलेन मन्मना मरुत्वैतं ह्वामहे । अस्य सोमस्य पीतये ॥ २७ ॥ मरुत्वा
ऽइन्द्रमीदुः पिबासोमं शतक्रतो । अस्मिन्यज्ञे पुरुष्टुत ॥ तुभ्येदिन्द्रमरुत्वते सुताः सोमासोऽअद्रिवः । हृदा ह्वयंतऽउक्विथ

(८।८।७) इमं न्विति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः कुरुसुतिरिन्द्रो गायत्री ।

नः ॥ पिबेदिन्द्रमरुत्सखा सुतंसोमं दिविष्टिषु । वज्रं शिशानोऽओजसा ॥ उत्तिष्ठन्नोजसा सहपीत्वीशिप्रेऽअवेपयः ।
सोममिन्द्रचमू सुतं⁺ ॥ अनुत्वारोदसीऽउभे कक्षमाणमकृपेतां । इन्द्रयद्दस्युहाभवः ॥ वाचमष्टापदीमहं न वसक्तिमृत
स्पृशं । इन्द्रात्परितन्वममे ॥ २२ ॥ (८।८।८) जज्ञानो नु शतक्रतुर्विष्टुच्छदिति मातरं । कऽउग्राः केहशृण्विरे ॥
आदीशवस्य ब्रवीदौर्णवाभमहीशुर्वम् । सेपुत्रसंतुतिष्ठुरः ॥ समित्तान्वृत्रहाखिदत्त्वेऽअराऽइव खेदया । प्रवृद्धोदस्य
हाभवत् ॥ एकया प्रतिधापि बत्साकं सरांसि त्रिंशतं । इन्द्रः सोमस्य काणुका⁺ ॥ अभिगंधर्वमृतुणदबुधेषुरजः स्वा ।
इन्द्रो ब्रह्मभ्यऽइदुधे⁺ ॥ २९ ॥ निराविध्यद्विरभ्यऽआधारयत्पक्रमोद नं । इन्द्रो बृदं स्वाततं ॥ शतब्रह्मऽइषुस्तवस
हस्रपणऽएकऽइत् । यमिन्द्रचकृषेयुजं ॥ तेन स्तोत्रभ्यऽआभरन् नृभ्यो नारिभ्योऽअत्तवे । सद्योजातऽक्रभुष्टिर ॥ एता
च्यौ ह्वानि ते कृतावर्षिष्ठानि परीणसा । हृदा वीडुधारयः ॥ विश्वेत्ताविष्णुराभरदुरुक्रमस्त्वेषितः । शतमहिषान्क्षीर
पाकमोद नं वराहमिन्द्रऽएमुषं⁺ ॥ तुविक्षंते सुकृतं सुमयं धनुः साधुर्बुदो हिरण्ययः । उभाते बाहूरण्या सुसंस्कृतऽक्रदूपेधि
ददुवृधा ॥ ३० ॥ (८।८।९) पुरोळाशं नोऽअंधसऽइन्द्रसहस्रमाभर । शताचं शूरगोनां ॥ आनो भरव्यं जंनंगामश्व

(८।८।८) जज्ञान इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः कुरुसुतिरिन्द्रो गायत्री अत्येद्वेबृहती सतो बृहत्यौ । (८।८।९) पुरोळाशमिति दशर्च
स्य सूक्तस्य काण्वः कुरुसुतिरिन्द्रो गायत्र्यं बृहती ।

मम्यंजनं । सचामुनाहिरण्यया ॥ उतनःकर्णशोभनापुरुषिधृष्णवाभर । त्वंहिशृण्विषेवसो ॥ नकीवृधीकऽइंद्रते
नसुषानसुदाऽउत । नान्यस्त्वच्छूरवाधतः ॥ नकीमिंद्रो निकर्तवेनशक्रःपरिशकवे । विश्वंशृणोतिपश्यति ॥ ३१ ॥
समन्युमर्त्यानामदग्धोनिचिकीषते । पुरानिदश्चिकीषते ॥ कत्वऽइत्पूर्णमुदरैतुरस्यास्तिविधतः । वृत्रघ्नःसोमपात्रः ॥
त्वेवसुनिसंगताविश्वाचसोमसौभगा । सुदात्वपरिहृता ॥ त्वामिद्यव्युर्ममकामौगव्युहिरण्ययुः । त्वामंश्वयुरेषते ॥
तवेदिद्राहमाशसाहस्तेदात्रचनाददे । दिनस्यवामघवन्त्संभृतस्यवापुर्धियवस्यकाशिना ॥ ३२ ॥ (८।८।१०)
अयंकुक्षुरगृभीतोविश्वजिदुज्जिदित्सोमः । ऋषिर्विप्रःकाव्येन ॥ अभ्यूषोति यज्ञंभिषक्तिविश्वंयत्तुरं । प्रेमंधःख्य
भिःश्रोणोभूत् ॥ त्वंसोमतनकृद्भ्योद्वेषोभ्योन्यकृतेभ्यः । उरुयंतासिवरूथं ॥ त्वंचित्तीतवदक्षैर्दिवऽआपृथिव्याऽ
ऋजीपिन् । यावीरघस्यचिद्वेषः ॥ अर्थिनोयंतिचेदर्थगच्छानिदुषोरातिं । ववृज्युस्तृष्यतःकामं ॥ ३३ ॥ विदद्य
त्पूर्यन्ष्टमुदीमृतायुमीरयत् । प्रेमायुस्तारीदतीर्णं ॥ सुशेषो नोमृच्छयाकुरदसक्रतुरवातः । भवानःसोमशंहदे⁺ ॥
मानःसोमसंवीविजोमाविबीभिषथाराजन् । मानोहार्दित्विषावधीः ॥ अवयत्स्वेसधस्थेदेवानां दुर्मतीरीक्षे । राजन्

(८।८।१०) अयंकुक्षुरिति नवर्चस्यसूक्तस्य कुक्षुर्भागवःसोमोगायत्र्यंत्यानुष्टुप् ।

पद्विषःसेधमीद्वोऽअपस्त्रिधःसेध ॥ ३४ ॥ (८।८।११) नह्यन्यंबळाकरंमर्दितारैशतक्रतो । त्वंनऽइंद्रमृळ्य ॥
यो नःशश्वत्पुराविधामृध्रोवाजसातये । सत्वंनऽइंद्रमृळ्य ॥ किमंगरध्रचोदनःसुन्वानस्यावितेदसि । कुविर्त्तिस्वद्रणः
शक्रः ॥ इंद्रप्रणोरथमवपश्चाच्चित्संतमद्विवः । पुरस्तादेनमेकृधि ॥ हंतोनुकिमाससेप्रथमंनोरथंकृधि । उपमंवाजयु
श्रवः ॥ ३५ ॥ अवानोवाजयुरथंसुकरंतेकिमित्तिरि । अस्मान्तुजिग्युषस्कृधि ॥ इंद्रहृह्यस्वपूरसिभद्रातऽएतिनि
ष्कृतं । इयंधीर्क्रुत्वियावती ॥ मासीमवद्यऽआभागुर्वीकाष्ठाहितंधनं । अपावृक्ताऽअरलयः ॥ तुरीयंनामयज्ञियंय
दाकरस्तदुदमसि । आदित्यर्तिर्नऽओहसे ॥ अवीवृधद्वोऽअमृताऽअमंदीदेकृद्युदैवाऽउतयाश्चदेवीः । तस्माऽउरा
धःकृणुतप्रशस्तंप्रातर्मक्षधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३६ ॥ (८।९।१) आतूनऽइंद्रक्षुमंतंचित्रंग्राभंसंगृभाय । महाह
स्तीदक्षिणेन ॥ विद्माहित्वातुविकूमितुविदेष्णंतुवीमघं । तुविमात्रमवोभिः ॥ नहित्वाशूरदेवानमर्तासोदित्संतं ।
भीमंनगांवारयते ॥ एतोन्विद्रंस्तवामेशानंस्वःस्वराजं । नराधंसामर्धिषन्नः ॥ प्रस्तोषदुर्पगासिषच्छ्रवत्सामंगीयमा
नं । अभिराधसाजुगुत् ॥ ३७ ॥ आनोभरदक्षिणेनाभिसव्येनप्रमृश । इंद्रमानोवसोर्निर्भीक् ॥ उपक्रमस्वाभर

(८।८।११) नह्यन्यमिति दशर्चस्यसूक्तस्य नौधस एकचूरिद्रोत्यायादेवागायत्र्यंत्यानुष्टुप् ॥ नवमेनुवाकेत्रयोदशसूक्तानि (८।९।१)
आतूनश्चितिनवर्चस्यसूक्तस्य काण्वःकुसीदीद्रोगायत्री ।

धृषताधृष्णोजनानाम् । अदाशूष्टरस्यवेदः ॥ इन्द्रयऽनुतेऽस्तिवाजोविप्रेभिःसर्नित्वः । अस्माभिःसुतंसनुहि ॥
सद्योजुवस्तेवाजाऽअस्मभ्यविश्वश्चन्द्राः । वशैश्चमक्षूजंरते ॥ ३८ ॥ इतिषष्ठाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

पंचचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३८ सूक्तानि १४ ऋचः १९५ ॥ त्यागः ॥ इन्द्राये. १३ ऋक्षाधमेधाभ्या. ६ इन्द्राये. १० विश्वदेववरुणेभ्य.
वरुणाये. इन्द्राये. २१ अग्नय. ३३ अश्विभ्या. १८ अग्नय. १२ श्रुतर्वणाये. ३ अग्नय. १६ इन्द्राये. ३३ सोमाये. ९ इन्द्राये. ९ देवेभ्य. इन्द्राये. ९
॥ इतिषष्ठेपंचमः ॥

आप्रदेवानांवैश्वदेवंप्रेष्ठमुशनाकाव्यआग्नेयमामेकृष्णआश्विनंह्युभाहिपंचविश्वकोवाकार्ष्णिर्जागर्तैद्युम्नीषडा
सिष्ठोवाद्युम्नीकःप्रियमेधोवाप्रागाथंहंतवोदस्मनोधाबृहदिन्द्रायसप्तनृमेधपुरुमेधौद्व्यनुष्टुब्बहृत्यंतमानोविश्वा
सुषट्कन्यावाःसप्तात्रेय्यपालेतिहासपेंद्रानुष्टुभंद्विपंकत्यादिपांतत्रयस्त्रिंशच्छ्रुतकक्षःसुकक्षोवाद्यानुष्टुबुद्धच
तुस्त्रिंशत्सुकक्षोत्थैर्द्रार्भवीगौर्धयतिद्वादशबिंदुःपूतदक्षोवामारुतमात्वानकतिरश्नीरांगिरसआनुष्टुभमस्मैसैका
द्युतानोवामारुतस्त्रैष्टुभंचतुर्थीविराळिष्यामितिमारुतःपादःपरैर्द्रावार्हसत्यायाइंद्रपंचोनारेभःकाश्यपोवार्ह
तमतिजगत्पुपरिष्टाद्बृहत्यावतिजगतींत्रिष्टुब्जगतीत्यंततः ॥ ६ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (८।९।२) आप्रदेवपरावतोर्वावतश्चवृत्रहन् । मध्वःप्रतिप्रभर्मणि ॥ तीव्राःसोमासुऽआगंहि
सुतासोमादयिष्णवः । पिबादधृग्यथोचिषे⁺ ॥ इषामेदस्वादुतेरंवरायमन्यवे । भुवत्तइंद्रशंहदे⁺ ॥ आत्वशत्रवागं
हिन्यु^१कथानिचहूयसे । उपमेरोचनेदिवः⁺ ॥ तुभ्यायमद्रिभिःसुतोगोभिःश्रीतोमदायकं । प्रसोमंऽइंद्रहूयते
॥ १ ॥ इंद्रश्रुधिसुमेहवमस्मेसुतस्यगोमतः । विपीतितृप्तिमंश्रुहि ॥ यऽइंद्रचमसेष्वासोमश्चमूषुतेसुतः । पिवेदस्य
त्वमीशिषे ॥ योऽअप्सुचंद्रमाऽइवसोमश्चमूषुददृशे । पिबे० ॥ यंतैश्येनःपदाभरत्तिरोरजांस्यस्पृते । पिवे० ॥ २ ॥
(८।९।३) देवानामिदवोमहत्तदावृणीमहेवयं । वृष्णामस्मभ्यमृतये ॥ तेनःसंतुयुजःसदावरुणोमित्रोऽअर्यमा ।
वृधासश्चप्रचेतसः ॥ अर्तिनोविष्पितापुरुनौभिरपोनर्पथ । युयमृतस्यरथ्यः ॥ वामनोऽअस्त्वर्यमन्वामंवरुणशंस्यं ।
वामंह्यावृणीमहे ॥ वामस्यहिप्रचेतसऽईशानासोरिशदसः । नेमादित्याऽअघस्ययत्⁺ ॥ ३ ॥ वयमिद्वःसुदानवः
क्षियंतोयांतोऽअध्वन्ना । देवावृधायहमहे ॥ अधिनऽइंद्रैषाविष्णोसजात्यानां । इतामरुतोऽअश्विना ॥ प्रभ्रातृ
त्वंसुदानवोर्ध्वद्वितासमान्या । मातुर्गर्भेभरामहे ॥ यूयंहिष्टासुदानवऽइंद्रज्येष्ठाऽअभिद्यवः । अधाचिद्वऽउतब्रुव

(८।९।२) आप्रदेवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःकुसीदीद्रोगायत्री । (८।९।३) देवानामितिनवर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःकुसीदीविश्वेदेवा
गायत्री । (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः ३ अर्यमवरुणौ १ विश्वेदेवाः ५ एवं ९)

॥ ४ ॥ (८१९।४) प्रेष्ठवोऽअतिथिस्तुषेमित्रमिवप्रियं । अग्निरथंनवेद्यं ॥ कविमिवप्रचेतसंयं देवासोऽअधद्विता ।
 निमत्यैवाद्भुः+ ॥ त्वयविष्टदाशुषोर्नृःपाहिशृणुधीगिरः । रक्षातोऽकमुतत्मना ॥ कयातेऽअग्नेऽअगिरऽऊर्जोऽनपा
 दुपस्तुतिं । वरायदेवमन्यवे ॥ दाशेमकस्यमनसायज्ञस्यसहसोयहो । कदुवोचऽइदंनमः ॥ ५ ॥ अधात्वंहिनस्करो
 विश्वाऽअस्मभ्यंसुक्षितीः । वाजद्रविणसोगिरः ॥ कस्यनूनपरीणसोधिद्योजिन्वसिदंपते । गोषातायस्यतेगिरः ॥ तं
 मर्जयंतसुक्रतुंपुरोयावानमाजिषु । स्वेषुक्षयेषुवाजिनै ॥ क्षेतिक्षेमैभिःसाधुभिर्नकिर्यंतिहंतियः । अग्नेसुवीरऽएध
 ते ॥ ६ ॥ (८१९।५) आमेहवैनासत्याश्विनागच्छंतयुवं । मध्वःसोमस्यपीतये ॥ इममेस्तोममश्विनेममेशृणुतंह
 वै । मध्वःसो ॥ अयंवांकृष्णोऽअश्विनाहवतेवाजिनीवसू । मध्वःसो ॥ शृणुतंजरितुहंवंकृष्णस्यस्तुवतोऽनरा । म
 ध्वःसो ॥ छुर्दिर्येतमदाभ्यंविप्रायस्तुवतेनरा । मध्वःसो ॥ ७ ॥ गच्छंतंदाशुषोगृहमिथास्तुवतोऽअश्विना ।
 मध्वःसो ॥ युंजाथारासंभरथैवीङ्गेवृषण्वसू । मध्वःसो ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतारथेनायातमश्विना । मध्वःसो ॥ नूमे
 गिरौनासत्याश्विनाप्रावतंयुवं । मध्वःसो ॥ ८ ॥ (८१९।६) उभाहिदस्त्राभिषजामयोभुवोभादक्षस्यवचंसोवभूव

(८१९।४) प्रेष्ठवइतिनवर्चस्यसूक्तस्याव्यउशनाअग्निर्गायत्री । (८१९।५) आमेहवमितिनवर्चस्यसूक्तस्यागिरसःकृष्णोश्विनौ-
 गायत्री । (८१९।६) उभाहीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यागिरसःकृष्णोश्विनौजगती । (अत्रकार्ष्णिर्विश्वकऋषिःपाक्षिकः) ।

युः । तावांविश्वकोहवतेतनूकृथेमानोवियौष्टंसख्यामुमोचंतं ॥ कथानूनंवांविमनाऽउपस्तवद्युवंधियंददधुर्वस्यऽइष्ट
 ये । तावांविश्वकोहवतेतनूकृथेमानो ॥ युवंहिष्मापुरुभुजेममेधतुंविष्णाप्वेददधुर्वस्यऽइष्टये । तावांविश्वकोहवते
 तनूकृथेमानो ॥ उत्तत्यवीरंधनसामृजीषिणीदूरेचित्संतमवसेहवामहे । यस्यस्वादिष्ठासुमतिःपितुर्यथामानो ॥
 ऋतेनदेवःसंविताशमायतऽऋतस्यशृंगमुर्वियाविपप्रथे । ऋतंसासाहमहिचित्पृतन्यतोमानो ॥ ९ ॥ (८१९।७)
 द्युम्नीवांस्तोमोऽअश्विनाक्रिबिर्नसेकऽआगतं । मध्वःसुतस्यसद्विप्रियोऽनरापातंगौराविवेरीणे ॥ पिबंतंघर्ममधुमंत
 मश्विनावर्हिःसीदंतनरा । तामंदसानामनुषोदुरोणऽआनिपातवेदसावयः ॥ आवांविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअ
 हूषत । तावर्तिर्यातमुपवृक्तबर्हिषोजुष्टयज्ञंदिविष्टिषु ॥ पिबंतंसोममधुमंतमश्विनावर्हिःसीदंतसुमत् । तावांवृधाना
 ऽउपसुष्टुतिंदिवोगंतंगौराविवेरीणं ॥ आनूनंयातमश्विनाश्वेभिःप्रुषितप्सुभिः । दस्त्राहिरण्यवर्तनीशुभस्पतीपातंसो
 ममृतावृधा ॥ वयंहिवांहवामहेविपन्यवोविप्रासोवाजसातये । तावल्गूदस्त्रापुरुदंससाधियाश्विनाश्रुष्यागतं ॥ १० ॥
 (८१९।८) तंवोदस्ममृतीषहंवसोमंदानमंधसः । अभिवत्संनस्वसरेषुधेनवऽइंद्रंगीभिर्नवामहे ॥ द्युक्षंसुदानुंतवि

(८१९।७) द्युम्नीवामितिषड्वचस्यसूक्तस्यागिरसःकृष्णोश्विनौअयुजोवृहत्योयुजःसतोवृहत्यः । (अत्रवासिष्ठोद्युम्नीकआंगिरसः
 प्रियमेधश्चेत्युभावृषीवैकल्पिकौ) । (८१९।८) तंवोदस्ममितिषड्वचस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाइंद्रःअयुजोवृहत्योयुजःसतोवृहत्यः ।

पीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसं । क्षुमंतं वा जैशति नैसहृषिणं मक्षूगोमैतमीमहे ॥ नत्वा बृहंतोऽद्रयो वरैतऽइंद्रवीळवः ।
यदित्सं सिस्तुवते मावते वसुन किष्टदामिनातिते ॥ योद्धासि कत्वा शर्वसोतदंसना विश्वाजाताभि मज्मना । आत्वाय
मर्कऽऊतयेव वर्तित्यंगोतमाऽअजीजनन् ॥ प्रहिरि रिक्षऽओजसादिवोऽअतैभ्यस्परि । नत्वा विव्याचरजऽइंद्रपार्थि
वमनुस्वधां ववक्षिथ ॥ नकिः परिष्टिर्मघवन्मघस्य ते यद्दाशुषेदशस्यसि । अस्माकंबोधुचर्यस्य चोदितामंहिष्ठो वाजसा
तये ॥ ११ ॥ (८।९।९) बृहदिंद्राय गायतमरुतो वृत्रहंतमं । येन ज्योतिरज्जनयन्नता वृधो देवं देवाय जागृवि ॥ अ
पाधमदभिशस्तीरशस्तिहायेद्रौघक्या भवत् । देवास्तऽइंद्रसख्याय येमिरे बृहन्नानोमरुद्गण ॥ प्रवऽइंद्राय बृहतेमरु
तो ब्रह्मार्चत । वृत्रहं नति वृत्रहाशतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ अभिप्रभरधृषता धृषन्मनःश्रवश्चिसेऽअसद्बृहत् । अर्ष
त्वापो जवसा विमातरोहनो वृत्रं जयास्वः* ॥ यज्जार्थथाऽअपूर्यमघवन्वृत्रहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्त आऽउत
द्यां+ ॥ तत्तैयज्ञोऽअजायत तदर्कऽउतहस्कृतिः । तद्विश्वमभिभूरसियज्जातं यच्च जत्वं ॥ आमासुपक्रमैरयऽआसूर्य
रोहयो दिवि । धर्मनसामन्तपतासु वृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे बृहत्+ ॥ १२ ॥ (८।९।१०) आनो विश्वासुहव्यऽइंद्रः स

(८।९।९) बृहदिंद्रायेतिसप्तर्चस्य सूक्तस्यांगिरसौ नृमेघपुरुमेधाविद्रो बृहती द्वितीया चतुर्थ्योऽसतो बृहत्योपंचमीषष्ठया वनुष्टुभौ ।
(८।९।१०) आनो विश्वास्वितिषडृचस्य सूक्तस्यांगिरसौ नृमेघपुरुमेधाविद्रोऽअयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः ।

मत्सुभूषतु । उपब्रह्माणिसर्वनानि वृत्रहापरमज्याऽऽर्चनीयमः ॥ त्वं दाता प्रथमो राधसामस्यसि सत्यऽईशानकृत् ।
तुविद्युन्नस्य युज्यावृणीमहे पुत्रस्य शर्वसोमहः+ ॥ ब्रह्मातऽइंद्रगिर्वणः क्रियंतेऽअनतिष्ठता । इमा जुषस्व हर्यश्वयोजने
द्रयातेऽअमन्महि ॥ त्वंहि सत्योमघवन्नानतो वृत्राभूरिन्युजसे । सत्वं शविष्ठवज्रहस्तदाशुषेर्वाचैरयिमा कृधि ॥ त्व
मिंद्रयशाऽअस्य जीषीशवसस्पते । त्वंवृत्राणि हंस्यप्रतीन्येकऽइदनुत्ताचर्षणीधृता ॥ तमुत्वानूनमसुरप्रचैतसं राधोभा
गमिवेमहे । महीवकृतिः शरणातऽइंद्रप्रते सुन्नानोऽअश्रवन् ॥ १३ ॥ (८।९।११) कन्याऽवारवायती सोममपि स्नुता
विदत् । अस्तं भरैत्यब्रवीदिंद्राय सुनवैत्वा शक्राय सुनवैत्वा ॥ असौ यऽएषि वीरको गृहं गृहं विचाकशत् । इमं जंभसुतं
पिबधाना वतं करं भिणमपुपवैतमुक्थिनं ॥ आचनत्वां चिकित्सा मोधि च नत्वानेमसि । शनैरिव शनकैरिव द्रोपि
स्रव ॥ कुविच्छकत्कुवित्करत्कुविभ्रोवस्यं सस्करत् । कुवित्पतिद्विषोयतीरिद्रेण संगमामहै ॥ इमानि त्रीणि विष्टपातानी
द्रविरोहय । शिरस्तस्योर्वरामादिदंमऽउपोदरे ॥ असौ चयानऽउर्वरादिमांतन्वीमम । अथोततस्य यच्छिरः सर्वाता
रोमशा कृधि ॥ खेरथस्य खेनसः खेयुगस्य शतक्रतो । अपालामिंद्रत्रिष्पुत्यकृणोः सूर्यत्वचं ॥ १४ ॥ (८।९।१२) पांत

(८।९।११) कन्यावारितिसप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रेयपार्लेद्रोनुष्टुबाद्ये द्वेपंची । (८।९।१२) पांतमिति त्रयस्त्रिंशदृचस्य सूक्तस्यांगिरसः
श्रुतकक्षद्विंदोगायत्र्याद्यानुष्टुप् (सुकक्षोवाश्रुषिः) ।

मावोऽअंधसऽइंद्रमभिप्रगायत । विश्वासाहंशतक्रतुंमंहिषं चर्षणीनां⁺ ॥ पुरुहूतंपुरुष्टुतंगान्धान्यं^१सनंश्रुतं । इंद्रऽइ
तिब्रवीतन ॥ इंद्रऽइन्नोमहानांदातावाजानानंतुः । महांऽअभिश्वायमत् ॥ अपादुशिप्र्यंधसःसुदक्षस्यप्रहोषिणः ।
इंदोरिंद्रोयवाशिरः ॥ तम्भभिप्रार्चतेद्रंसोमस्यपीतये । तदिद्व्यस्यवर्णनं ॥ १५ ॥ अस्यपीत्वामदानां देवो देवस्यौजसा । वि
श्वाभिभुवनाभुवत् ॥ त्यमुवः सत्रासाहं विश्वासुगीर्ध्वयंतं । आच्यावयन्युतये ॥ युध्मंसंतमनवर्णसोमपामनपच्युतं ।
नरमवार्थं क्रतुं ॥ शिक्षाणऽइंद्रायऽआपुरुविद्वांऽऽक्रचीपम । अवानः पार्येधने ॥ अतश्चिदिंद्रणऽउपायाहिशतवाजया ।
इपासहस्रवाजया ॥ १६ ॥ अयामधीवतो धियोर्वद्भिः शक्रगोदरे । जयमपृत्सुर्वज्रिवः ॥ वयमुत्वाशतक्रतो गावोनय
वसेष्वा । उक्थेषुरणयामसि ॥ विश्वाहिमर्त्यत्वनानु कामाशतक्रतो । अगन्मवज्रिन्नाशसः ॥ त्वेषु पुत्रशवसो वृत्र
न्कामकातयः । नत्वामिंद्रातिरिच्यते ॥ सनो वृषन्तसनिष्ठया संघोरयाद्रवित्वा । धियाविहिपुरंध्या ॥ १७ ॥ यस्ते
नूनं शतक्रतुर्विद्रुघ्नितमोमदः । तेन नूनं मदेमदे ॥ यस्ते चित्रश्रवस्तमोयऽइंद्रवृत्रहन्तमः । यऽओजो दातमोमदः ॥
विद्याहियस्तेऽअद्रिवस्त्वादत्तः सत्यसोमपाः । विश्वासुदस्मकृष्टिषु ॥ इंद्राय मद्धने सुतं परिष्टो भंतु नो गिरः । अर्कम
र्चतुकारवः ॥ यस्मिन् विश्वाऽअधिश्रियोरणं तिस्रसंसदः । इंद्रं सुतेहवामहे ॥ १८ ॥ त्रिकद्रुकेषु चेतनं देवासो यज्ञम
ह्यत । तमिद्वर्धंतु नो गिरः ॥ आत्वा विशं त्विदं वः समुद्रमिव सिंधवः । नत्वामिंद्रातिरिच्यते ॥ विव्यकथमहिनावृष

न्भक्षंसोमस्य जागृवे । यऽइंद्रजठरेषुते ॥ अरंतऽइंद्रकुक्षये सोमो भवतु वृत्रहन् । अरंधामभ्यऽइंद्रवः ॥ अरमश्वाय
गायतिश्रुतकक्षोऽअरंगवै । अरमिंद्रस्य धाम्ने ॥ अरंहिष्मांसुतेषुणः सोमैष्विद्रभूषसि । अरंते शक्रदावने ॥ १९ ॥
पराकात्ताच्चिदद्रिवस्त्वांनक्षंतनो गिरः । अरंगमामतेवयं⁺ ॥ एवाह्यसि वीरयुरेवाशूरऽउतस्थिरः । एवातेराध्यमनः ॥
एवारातिस्तु वीमघ्रविश्वैर्भिर्धायिधातृभिः । अधाचिदिंद्रमेसचा ॥ मोषु ब्रह्मेवतंद्रयुर्भुवो वाजानां पते । मत्स्वासुत
स्य गोमतः ॥ मानऽइंद्राभ्या इदिशः सूरौऽअकुष्वार्यमन् । त्वायुजावनेमतत्⁺ ॥ त्वयोदिंद्रयुजावयं प्रतिब्रवीमहि
स्पृधः । त्वमस्माकृतवस्ससि ॥ त्वामिद्वित्वायवोनोनो नुवतश्चरान् । सखायऽइंद्रकारवः ॥ २० ॥ (८।९।१३)
उद्वेदुभिश्चुतामघं वृषभं नर्यापसं । अस्तारमेषि सूर्य ॥ नवयोनवतिपुरो बिभेदवाहो जसा । अहिं च वृत्रहावधीत् ॥
सनऽइंद्रः शिवः सखाश्वावद्रोमद्यवमत् । उरुधारेवदोहते ॥ यदद्यकच्च वृत्रहनुदगाऽअभिसूर्य । सर्वतदिंद्रतेवशे ॥
यद्वा प्रवृद्धसत्पतेन मरऽइति मन्यसे । उतो तत्सत्यमित्तव ॥ २१ ॥ ये सोमांसः परावतियेऽअर्वावति सुन्विरे । सर्वा
स्तांऽइंद्रगच्छसि ॥ तमिंद्रं वाजयामसि महेवृत्राय हंतवे । सवृषा वृषभो भुवत् ॥ इंद्रः सदामनेकृतऽओजिष्ठः समदेहि
तः । द्युन्नीश्लोकी ससोम्यः⁺ ॥ गिरावज्जोनसंभृतः सबलोऽअनपच्युतः । ववक्षऽऽक्वोऽअस्तृतः ॥ दुर्गे चिन्नः सुगं

(८।९।१३) उद्वेदभीतिचतुस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तसांगिरसः सुकक्षइंद्रोत्यायाइंद्रर्भवोगायत्री ।

कृधिगृणानऽइंद्रगिर्वणः । त्वंचमघवन्वशः ॥ २२ ॥ यस्यतेनूचिदादिशंमिनंतिस्वराज्यं । नदेवोनाधिगुर्जनः ॥
 अधातेऽअप्रतिष्कुतंदेवीशुष्मंसपर्यतः । उभेसुशिप्ररोदसी ॥ त्वमेतदधारयः कृष्णासुरोर्हिणीषुच । परुष्णीषुरुश्रुत्य
 यः ॥ वियदहेरधत्विषोविश्वेदेवासोऽअक्रमुः । विदन्मृगस्यतांऽअमः ॥ आदुमेनिवरोभुवद्वृत्रहादिष्टपौस्यं । अजा
 तशत्रुरस्तृतः ॥ २३ ॥ श्रुतवोवृत्रहन्तमंप्रशर्धचर्षणीनां । आशुषेराधसेमहे⁺ ॥ अयाधियाचंगव्यापुरुणामन्पुरु
 षुत । यत्सोमेसोमऽआभवः ॥ बोधिन्मनाऽइदस्तुनोवृत्रहाभूर्यासुतिः । शृणोतुशक्रऽआशिषं ॥ कयात्वंनऽऊत्या
 भिप्रमंदसेवृषन् । कयास्तोतृभ्यऽआभर ॥ कस्यवृषासुतेसचानियुत्वान्वृषभोरणत् । वृत्रहासोमपीतये ॥ २४ ॥
 अभीषुणस्त्वंरयिमंदसानःसहस्रिणं । प्रयंताबोधिदाशुषं ॥ पत्नीवंतःसुताऽइमऽउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिर्नि
 चुंपुणः⁺ ॥ इष्टाहोत्राऽअसृक्षतेद्रवृधासोऽअध्वरे । अच्छावभृथमोजसा ॥ इहत्यासधमाद्याहरीहिरण्यकेश्या । वो
 ह्यामभिप्रयौहितं⁺ ॥ तुभ्यंसोमाःसुताऽइमेस्तीर्णबर्हिर्विभावसो । स्तोतृभ्यऽइंद्रमावह ॥ २५ ॥ आतेदक्षंविरोच
 नादधद्रत्नाविदाशुषं । स्तोतृभ्यऽइंद्रमर्चत ॥ आतेदधामीन्द्रियमुक्थाविश्वाशतक्रतो । स्तोतृभ्यऽइंद्रमृळय ॥
 भद्रंभद्रंनऽआभरेषमूर्जिशतक्रतो । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ सनोविश्वान्याभरसुवितानिशतक्रतो । यदिंद्र०
 ॥ त्वामिद्वृत्रहन्तमसुतावंतोहवामहे । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ २६ ॥ उपनोहरिभिःसुतंयाहिर्मदानापते । उप

नोहरिभिःसुतं⁺ ॥ द्वितायोवृत्रहन्तमोविदऽइंद्रःशतक्रतुः । उप० ॥ त्वंहिवृत्रहन्नेषांपातासोमानामसि । उप० ॥
 इंद्रऽइपेददातुनऽअक्रभुक्षणमभुरयिं । वाजीददातुवाजिनं ॥ २७ ॥ (८।१०।१) गौर्धयतिमरुतांश्रवस्युर्माता
 मघोनां । युक्तावह्नीरथानां ॥ यस्यादेवाऽउपस्थेव्रताविश्वेधारयते । सूर्यामासादृशेकं⁺ ॥ तत्सुनोविश्वेऽअर्य
 ऽआसदागृणंतिकारवः । मरुतःसोमपीतये ॥ अस्तिसोमोऽअयंसुतःपितृत्यस्यमरुतः । उतस्वराजोऽअश्विना ॥
 पितृतिमित्रोऽअर्यमातनापुतस्यवरुणः । त्रिषधस्यजावतः ॥ उतोन्वस्यजोषमाँऽइंद्रःसुतस्यगोमतः । प्रातर्होति
 वमत्सति ॥ २८ ॥ कदत्विषंतसुरयस्तिरऽआपऽइवस्त्रिधः । अर्षतिपुतदक्षसः ॥ कद्वोऽअद्यमहानांदेवानामवोवृ
 णे । त्मनाचदस्मर्वर्चसां ॥ आयेविश्वार्पाथियानिपप्रथन्नोचनादिवः । मरुतःसोमपीतये ॥ त्यान्नपुतदक्षसोदिवोवो
 मरुतोहुवे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ त्यान्नयेचिरोदसीतस्तुभुर्मरुतोहुवे । अस्य० ॥ तंनुमारुतंगुणंगिरिष्ठांवृषणहुवे । अस्य०
 ॥ २९ ॥ (८।१०।२) आत्वागिरोरधीरिवास्थुःसुतेषुगिर्वणः । अभित्वासमनूषतेद्रवत्संनमातरः ॥ आत्वाशुक्रा
 ऽअंच्यवुःसुतासऽइंद्रगिर्वणः । पिबात्वस्यांधसऽइंद्रविश्वासुतेहितं⁺ ॥ पिबासोमंमदावकमिंद्रश्येनाभृतंसु
 दशमेनुवाकेदशसूक्तानि (८।१०।१) गौर्धयतीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोबिर्दुर्मरुतोगायत्री (पृथदक्षोवाक्विः) । (८।१०।२)
 आत्वागिरइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसस्तिरधीरिद्रोनुष्टुप् ।

तं । त्वंहिशश्वतीनांपतीराजाविशामसि ॥ शुधीहवैतिरश्याऽइंद्रयस्त्वासपर्यति । सुवीर्यस्यगोमतोरायस्पूधिमहा
 ऽअसि ॥ इंद्रयस्तेनवीयसीगिरिमंद्रामजीजनत् । चिकित्विन्मनसंधियप्रलामृतस्यपिप्युषी ॥ ३० ॥ तमुष्टवामयं
 गिरऽइंद्रमुक्थानिवाबुधुः । पुरुष्यस्यपौस्यासिषासंतोवनामहे ॥ एतोन्विद्रंस्तवामशुद्धंशुद्धेनसाम्ना । शुद्धैरुक्थै
 वीवृध्वांसंशुद्धऽआशीर्वान्ममत्तु ॥ इंद्रशुद्धोऽआर्गहिशुद्धःशुद्धाभिरूतिभिः । शुद्धोरयिनिधारयशुद्धोर्ममदिसो
 म्यः+ ॥ इंद्रशुद्धोहिनोरयिशुद्धोरत्नानिदाशुषे । शुद्धोवृत्राणिजिघ्रसेशुद्धोवाजैसिषाससि ॥ ३१ ॥ (८१०१३)
 अस्माऽउषासऽआतिरंतयाममिद्रायनक्तमूर्त्याःसुवाचः । अस्माऽआपोमातरःसप्ततस्थुर्नभ्यस्तरायसिधवःसुपाराः+ ॥
 अतिविद्धाविधुरेणाचिदस्त्रात्रिःसप्तसानुसंहितागिरीणां । नतद्देवोनमर्त्यस्तुतुर्याद्यानिप्रवृद्धोवृषभश्चकार ॥ इंद्रस्य
 वज्रऽआयसोनिमिश्रऽइंद्रस्यबाहोर्भूर्यिष्टमोजः । शीर्षांनिद्रस्यक्रतवोनिरेकऽआसन्नेषंतश्रुत्याऽउपाके+ ॥ मन्ये
 त्वायज्ञिर्ययज्ञियानामन्येत्वाच्यवनमच्युतानां । मन्येत्वासत्त्वनामिंद्रकेतुमन्येत्वावृषभंचर्षणीनां+ ॥ आयद्वज्रंवा
 होरिंद्रधत्सेमदच्युतमहयेहंतवाऽऽ । प्रपर्वताऽअनवंतप्रगावःप्रब्रह्माणोऽअभिनक्षंतऽइंद्र ॥ ३२ ॥ तमुष्टवामयऽ
 इमाज्जानविश्वाजातान्यवराण्यस्मात् । इंद्रेणमित्रादिधिपेमगीभिरुपोनमोभिवृषभंविशेम ॥ वृत्रस्यत्वाश्वसथादी
 (८१०१३) अस्माइत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसस्तिरश्वीरिंद्रश्चतुर्दश्याइंद्रामरुतःपंचदश्याइंद्रावृहस्पतीत्रिष्टुप्चतुर्थीविराट्(शुतानोवाक्.)

षमाणाविश्वेदेवाऽअजहुर्येसखायः । मरुद्भिर्दिद्रसख्यंतैऽअस्त्वथेमाविश्वाःपृतनाजयासि ॥ त्रिःषष्टिस्त्वामरुतोवा
 वृधानाऽउस्माऽइवराशयोयज्ञियासः । उपत्वेमःकृधिनोभागधेयंशुष्मंतऽएनाहविषाविधेम ॥ तिग्ममायुधंमरुताम
 नीकंकस्तऽइंद्रप्रतिवज्रंदधर्ष । अनायुधासोऽअसुराऽअदेवाश्चक्रेणतांऽअपवपऽऋजीषिन् ॥ महऽउग्रायतवसेसुवृ
 क्तिप्रेरयशिवतमायपश्वः । गिर्वाहसेगिरऽइंद्रायपूर्वीधेहितन्वेकुविदंगवेदत् ॥ ३३ ॥ उक्थवाहसेविश्वेमनीपाद्रु
 णानपारमीरयानदीनां । निस्पृशधियातन्विश्रुतस्यजुष्टतरस्यकुवि० ॥ तद्विविद्वियत्तऽइंद्रोजुजोषत्स्तुहिसुष्टुतिनम
 सार्विवास । उपभूषजरितमार्हवण्यःश्रावयावाचंकुवि० ॥ अवद्रप्सोऽअंशुमतीमतिष्ठदियानःकृष्णोदशभिःमहम्रः ।
 आवत्तमिद्रःशच्याधमंतमपस्नेहितीर्नमणाऽअधत्त ॥ द्रप्समपश्यविषुणेचरंतमुपहरेनद्योऽअंशुमत्याः । नभोनकृ
 णमवतस्थिवांसमिष्यामिवोवृषणोयुध्यताजौ+ ॥ अधद्रप्सोऽअंशुमत्याऽउपस्थेधारयत्तन्वैतित्विपाणः । विशोऽ
 अदेवीरभ्याऽचरंतीवृहस्पतिनायुजेंद्रःससाहे ॥ ३४ ॥ त्वंहत्यत्सप्तभ्योजायमानोशत्रुभ्योऽअभवःशत्रुरिंद्र । गृह्णे
 द्यावापृथिवीऽअन्वविंदोविभुमन्योभुवनेभ्योरणधाः ॥ त्वंहत्यदप्रतिमानमोजोवज्रैणवज्रिन्धृपितोजधंध । त्वंशुण्ण
 स्यावातिरोवधत्रैस्त्वंगाऽइंद्रश्च्येदविंदः ॥ त्वंहत्यदृषभचर्षणीनांघनोवृत्राणांतविषोवभूध । त्वंसिधूंऽरसृजस्तस्त
 भानान्वमपोऽअजयोदासपत्नीः ॥ सस्रुतुरणितायःसुतेष्वनुत्तमन्युर्योऽअहेवरेवान् । यऽएकऽइन्नर्यपांसिकर्ताम

वृत्रहाप्रतीदन्यमाहुः ॥ सर्वत्रहेन्द्रशर्षणीधृत्संसृष्ट्याहव्यंहुवेम । सप्रावितामध्वानोधिक्कासवाजस्यश्रवस्यस्यदा
ता⁺ ॥ सर्वत्रहेन्द्रऽश्रुभुक्षाःसद्योज्ञानोहव्योबभूव । कृण्वन्नपांसिनर्यापुरुणिसोमोनपीतोहव्यःसखिभ्यः ॥ ३५ ॥
(८।१०।४) याऽइंद्रभुजऽआभरःस्वर्वाऽअसुरेभ्यः । स्तोतारमिन्मधवन्नस्यवर्धययेत्त्वेष्टुक्तबर्हिषः ॥ यमिंद्रद
धिषेत्वमश्वंगांभागमव्ययं । यजमानेसुवृतिदक्षिणावतितस्मिन्तर्धेहिमापणौ⁺ ॥ यऽइंद्रसस्त्यत्रतोनुष्वापमदेवयुः ।
स्वैःषऽएवैर्मुमुरुत्पोष्यैरयिसनुतर्धेहितंततः ॥ यच्छक्रासिंपरावतियदर्वावतिवृत्रहन् । अतस्त्वागीभिर्घृगदिद्रकेशि
भिःसुतावांऽआर्विवासति ॥ यद्वासिरोचनेदिवःसमुद्रस्याधिविष्टपि । यत्पार्थिवेसदनेवृत्रहन्तमयदंतरिक्षऽआग
हि ॥ ३६ ॥ सनःसोमेषुसोमपाःसुतेषुशवसस्पते । मादयस्वराधसासुनृतावतेंद्रायापरीणसा ॥ मानऽइंद्रपरावृ
णम्भवानःसधुमाद्यः । त्वनऽऊतीत्वमिन्नऽआप्यमानऽइंद्रपरावृणक् ॥ अस्मेऽइंद्रसचांसुतेनिषदापीतयेमधुं । कृ
धीजरित्रेमधवन्नवोमहदस्मेऽइंद्रसचांसुते⁺ ॥ नत्वादेवासऽआशतनमर्त्यासोऽअद्रिवः । विश्वाज्जातानिशवसाभिभू
रसिनत्वादेवासऽआशत ॥ विश्वाःपृतनाऽअभिभूतंरनरैःसुजस्तंतक्षुरिंद्रैजजनुश्चराजसे । कृत्वावरिष्ठंवरऽआमुरिमु
तोग्रमोजिष्ठंतवसंतरस्विनै ॥ ३७ ॥ समीरेभासोऽअस्वरभिद्रंसोमस्यपीतये । स्वर्पतियदीवृधेधृतव्रतोह्योजसासमु

(८।१०।४) याइंद्रेतिपंचदशर्चस्यसूक्त्यकाशपोरेभइंद्रोबृहतीदशम्याद्याःक्रमेणातिजगत्युपरिष्टाद्बृहतीजगतीत्रिष्टुपूजत्यः ।

तिभिः ॥ नेमिनमंतिचक्षसामेषंविप्राऽअभिस्वरा । सुदीतयोवोऽअद्रुहोपिकर्णेतरस्विनःसमृक्कभिः ॥ तमिंद्रजोहवी
मिमध्वानमुग्रसत्रादधानमप्रतिष्कुतंशवांसि । मंहिष्ठोगीभिंराचयज्ञियोववर्तद्रायेनोविश्वासुपथाकृणोतुवज्री⁺ ॥
त्वंपुरऽइंद्रचिकिदेनाव्योजसाशविष्टशक्रनाशयधै । त्वद्विश्वानिभुवनानिवज्जिन्द्यावारिजेतेपृथिवीचंभीषा⁺ ॥
तन्मऽऽतमिंद्रशूरचित्रपात्वपोनवज्जिन्दुरितातिपार्षिभूरि । कदानऽइंद्रायऽआदशस्येर्विश्वस्त्र्यस्यस्पृहयार्यस्यरा
जन् ॥ ३८ ॥ इतिषष्ठाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

षट्चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३८ सूक्तानि १६ ऋचः १९७ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये.९ विश्वेभ्योदेवेभ्य.९ [भे. प. विश्वेभ्योदे.३ अर्य-
मवरुणाम्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य.५] अग्नय. ९ अश्विन्यामि.२० इंद्राये.९२ इंद्रभूम्य. मरुद्भ्य.१२ इंद्राये.२२ इंद्रामरुद्भ्य. इंद्रावृहस्प-
तिभ्यः. इंद्रायेदं.२१ ॥ इतिषष्ठेष्टः ॥

इंद्रायद्वादशनुमेधऔष्णिहंससम्युपांत्येचककुभौत्यानवम्यौपुरउष्णिहौत्वामिदाष्टौप्रागार्थमयंतेद्वादशनेमो
भार्गवस्त्रैष्टुभंषष्ठीजगतीपरास्तिश्रोनुष्टुभोयमितिद्वचेनेंद्रआत्मानमस्तौदुपांत्येवाच्यावृधक्षोळशजमदग्निर्भा
र्गवोमैत्रावरुणंप्रागार्थंत्रिष्टुबंतैतृतीयादिगायत्रीपरासतोबृहतीस्तोत्रंराजस्वृक्सपादादित्याश्विन्यौवायव्ये
सौर्यौबृहत्युषस्यासूर्यप्रभास्तुतिर्वीपावमानीगव्यैत्वमग्नेद्व्यधिकाभार्गवःप्रयोगोबार्हस्पत्योवाग्निःपावकःसहस

स्तुतयोर्वाभ्योर्गृहपतिर्यविष्ठयोर्वा अन्यतर आग्नेयै त्वदर्शिषलूनासो भरिर्बाहर्तैपंचमी विराड् रूपसप्तम्याद्युजः
सतो बृहत्योष्टम्यादियुजः ककुब्धसीयसीककुबनुष्टुवंत्याग्निमारुतीनधमं मंडलं पावमानं सौम्यैस्वादिष्ठया दशम
धुच्छंदाः पवस्व मेधातिथिरेष शुनः शेषः सनहिरण्यस्तूपः समिद्ध एकादशकाश्यपो सितो देवलो वा विंशतिः सूक्ता
न्याद्यमाप्रियंश्चतुरनुष्टुवंतं मद्रयानवासृग्रमेते सोमाः परिप्रिया प्रस्वानासं उपास्मै सोमा असृग्रं ॥ ७ ॥

हरिः ओम् ॥ (८११०१५) इन्द्राय सामं गायत विप्राय बृहते बृहत् । धर्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ त्वमिन्द्राभिभूरं
सित्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो महोऽसि ॥ विश्वाजन्त्योतिषास्वर्गं चोरोचनं दिवः । देवास्तं इन्द्रम
ख्याययमेरे ॥ एन्द्रो गधिप्रियः सत्राजिदगो ह्यः । गिरिर्न विश्वतस्पृधुः पतिर्दिवः+ ॥ अभिहितस्य सोमपाऽउभेव भू
थरोदसी । इन्द्रासि सुन्वतो बृधः पतिः ॥ त्वंहि शश्वतीनामिन्द्रं दर्ता पुरामसि । हंता दस्योर्मनो बृधः पतिः ॥ १ ॥ अ
धाहीन्द्रगिर्वणऽउपत्वा कामान्महः संसृज्महे । उदेवयंतं उदभिः ॥ वार्ष्णात्वाय व्याभिर्वर्धति शूरब्रह्माणि । वावृध्वांसं
चिदद्विवोदिवेदेवो । युंजंति हरीऽइषिरस्य गार्थयोरौरथं उरुयुगे । इन्द्रवाहा वचोयुजा ॥ त्वं न इन्द्राभरंऽओजो नृगं शत
क्रतो विचर्षणे । आवीरं पृतना षहं ॥ त्वंहिनः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अधांते सुम्नमीमहे ॥ त्वां शुष्मिन्पुरु

(८११०१५) इन्द्राय सामेति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेध इन्द्र उष्णिक्सप्तमी दशम्येकादश्यः ककुभो नवम्यंते पुर उष्णिहौ ।

हूतवाजयंतमुपब्रुवेशतक्रतो । सनोरास्वसुवीर्यं ॥ २ ॥ (८११०१६) त्वामिदाह्योनरोपीप्यन्वज्जिन्भूर्णयः । सऽ
इन्द्रस्तोमवाहसामिह श्रुच्युपस्वसरमागहि ॥ मत्स्वासुशिप्रहरिवस्तदीमहे त्वेऽआभूषंति वेधसः । तव श्रवांस्युपमान्यु
कथ्यासुतेष्विन्द्रगिर्वणः ॥ श्रायंतं इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमानऽओजसा प्रार्तिभागं नदीधिम ॥
अनर्शरातिवसुदामुपस्तुहि भद्राऽइन्द्रस्य रातयः । सोऽअस्य कामं विधुतो नरो षतिमनो दानार्थं चोदयन् ॥ त्वमिन्द्रप्रतूर्तिष्व
भिविश्वाऽअसिस्पृधः । अशस्तिहाजनिता विश्वतूरसित्वं तूर्यतरुण्यतः+ ॥ अनुते शुष्मं तुरयं तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मात
रा । विश्वास्ते स्पृधः श्रययंतं मन्यवैवृत्रं यदिन्द्रतूर्वसि ॥ इतऽऊतीवोऽअजरं प्रहेतारमप्रहितं । आशुं जेतारं हेतारं रथीतं
मम तूर्तं तुभ्या बृधं ॥ इत्कर्तारमनिष्कृतं सहस्कृतं शतमूर्तिं शतक्रतुं । समानमिन्द्रमवसेह वामहे वसवानं वसूजुवं ॥ ३ ॥
(८११०१७) अयंतंऽएमितन्वा पुरस्ताद्विश्वेदेवाऽअभिमायंति पश्चात् । यदामह्यं दीधरो भागमिन्द्रादिन्मया कृण
वो वीर्याणि ॥ दधामि ते मधुनो भक्षमग्रै हितस्ते भागः सुतोऽअस्तु सोमः । असंश्च त्वं दक्षिणतः सखा मेधावृत्राणि जंघनाव

(८११०१६) त्वामिदेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेध इन्द्रः अयुजो बृहत्योयुजः सतो बृहत्यः । (८११०१७) अयंत इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य
भार्गवो नेमः ऋषिः अयंत इति द्वयोर्दिन्द्र ऋषिः इन्द्रो देवता मनोजवा इत्यस्याः सुपर्णो देवता समुद्र इत्यस्याव अयं द्वागवदंतीति द्वयोर्वा देवता त्रिष्टुप्
षष्ठीजगती सप्तम्याद्यास्तिस्रो नुष्टुभः ।

भूरि ॥ प्रसुस्तोमं भरतवाजयंतऽइंद्राय सत्यं यदिसत्यमस्ति । नेंद्रोऽस्तीति नेमऽउत्त्वऽआहर्कईददर्शकमभिष्टवाम ॥
 अयमस्मि जरितः पश्य मे हविश्वाजातान्यभ्यस्मि महा । ऋतस्य माप्रदिशो वर्धयं त्यादिरो भुवनाददर्शयामि ॥ आयन्मा
 वेनाऽअरुहन्मृतस्यऽएकमासीनं हर्युतस्य पृष्ठे । मनश्चिन्मे हृदऽआप्रत्यवोचदचिक्कदन्धि शुभंतः सखायः ॥ विश्वेत्ताते
 सवनेषु प्रवाच्यायाचकर्थमघवन्निद्रसुन्वते । पारावतं यत्पुरुसंभृतं वस्वपावृणोः शर्भायऽऋषिबंधवे ॥ ४ ॥ प्रनूनं धा
 वता पृथङ्देहयोवोऽअवावरीत् । निर्षावृत्रस्य मर्मणि वज्रमिंद्रोऽअपीपतत् ॥ मनोजवाऽअयमानऽआयसीमं तत्पुरं ।
 दिवं सुपर्णो गत्वा य सोमं वज्रिणऽआभरत् ॥ समुद्रेऽअंतः शयतऽउद्गावज्रोऽअभीवृतः । भरत्यस्मै संयतः पुरः प्रस्रवणा
 बलिं ॥ यद्वाग्वदत्यविचेतनानिराष्ट्री देवानां निषसादमंद्रा । चतस्रऽअर्जुनो दुहेपयांसि कस्विदस्याः परमं जंगम ॥
 देवीवाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति । सानोमंद्रेषु मूर्जं दुहानाधेनुर्वागस्मानुपसुष्टुतैतु ॥ सखे विष्णो वि
 तरं विक्रमस्वद्यौ देहि लोको वज्राय विष्कभे । हनाववृत्रं रिणचावसिंधूनिंद्रस्य यंतु प्रसवे विसृष्टाः ॥ ५ ॥ (८१९०१८) ऋधं

(८१९०१८) ऋधगित्येति षोडशर्चस्य सूक्तस्य भार्गवो जमदग्निर्ऋषिर्मित्रावरुणौ देवते पंचम्या मित्रावरुणादित्यादेवताः षष्ठ्या आदि
 त्याः सप्तम्यष्टम्योरश्विनौ नवमीदशम्योर्वायुरेकादशीद्वादशयोः सूर्यस्त्रयोदश्या षष्ठाश्रतुर्दश्याः पवमानस्ततो द्वयोर्गोर्बृहती द्वितीया चतुर्थी-
 षष्ठ्यष्टम्यः सतो बृहत्यः तृतीया गायत्र्यं त्यास्ति सन्निष्ठुभः ।

गित्या समर्त्यः शशमे देवता तये । योनूनं मित्रावरुणावभिष्टयऽआचक्रे हव्यदा तये ॥ वर्षिष्ठश्चाऽउरुचक्षसानरा
 राजानादीर्धश्रुत्तमा । ताबाहुतानदंसनारथर्यतः साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ प्रयोवां मित्रावरुणाजिरोदुतोऽअद्रवत् ।
 अयः शीर्षामदैरघुः ॥ नयः संपृच्छेन पुनर्हवीं तवेन संवादाय रमते । तस्मान्नोऽअद्य समृतेरुरुप्यतं बाहुभ्यां नऽउरुप्यतं ॥
 प्रमित्राय प्रार्थय्यो संचर्य मृतावसो । वरुथ्यं वरुणे छंदं वचः स्तोत्रं राजसुगायत ॥ ६ ॥ तेहिं निवरेऽअरुणं जेन्यं वस्वे
 कं पुत्रं तिसृणां । ते धामान्यमृतामर्त्यानामदन्धाऽअभिचक्षते ॥ आमेव चांस्युद्यताद्युमत्तमानि कर्त्वा । उभायां तं ना
 सत्यासजोषसा प्रतिहव्यानि वीतये ॥ रातियद्वा मरक्षं हवामहे युवाभ्यां वाजिनीवसू । प्राचीं होत्रां प्रतिरंता वितनरा
 गृणानाजमदग्निना ॥ आनो यज्ञं दिवि स्पृशं वायो याहि सुमन्मभिः । अंतः पवित्रंऽउपरि श्रीणानो दुयं शुक्रोऽअयामि
 ते ॥ वेत्यध्वर्युः पथि भीरार्जिष्ठैः प्रतिहव्यानि वीतये । अधानियुत्वऽउभयं स्यनः पिब शुचिं सोमं गवां शिरं ॥ ७ ॥ बण्म
 हाऽअसि सूर्यबळादित्य न हाऽअसि । महस्ते सतोमं हि मापनस्य ते द्वादैवमहाऽअसि ॥ बट्सूर्यश्रवसामहाऽअसि सत्रा
 दैवमहाऽअसि । महादेवानां मसूर्यः पुरोहितो विभुज्योतिरदाभ्यं ॥ इयं यानीच्य किंणी रूपारोहिण्या कृता । चित्रेव
 प्रत्यंदश्याय तं तदंशं सुबाहुषु ॥ प्रजाहंति स्त्रोऽअत्यायमीयुर्न्यं न्याऽअर्कमभितो विविश्रे । बृहद्धतस्यो भुवनेष्वंतः
 पवमानो हरितऽआविवेश ॥ मातारुद्राणां दुहितावसूनां स्वसादित्यानां ममृतं स्यनाभिः । प्रनुवोचं चिकितुषे जनाय

मागामनागामदिति विधिष्ट ॥ वचोविदवाचमुदीरयतीं विश्वाभिर्धीभिरुपतिष्ठमानां । देवीं देवेभ्यः पर्येयुषी गामा
मावृकमत्यौदुश्चैताः ॥ ८ ॥ (८१०१९) त्वमग्ने बृहद्वयोदधासि देवदाश्रुषे । कुविर्गृहपतिर्युवा ॥ सनऽईळान
यासह देवांऽअग्ने दुवस्युवा । चिकिर्द्विभानुवावह ॥ त्वया हस्विद्युजावयंचोदिष्ठेनयविष्ठय । अभिष्मोवाजसातये ॥
और्वभृगुवच्छुचिममवानवदाहुवे । अग्निंसमुद्रवाससं ॥ हुवेवातस्वनं कविं पर्जन्यं क्रद्यंसहः । अग्निं ० ॥ ९ ॥ आस
वंसं वितुर्थया भगस्येव भुजिं हुवे । अग्निं ० ॥ अग्निवो वृधंतमध्वराणां पुरुतमं । अच्छानप्त्वे सहस्वते ॥ अयं यथानऽआ
भुवत्त्वष्टारूपे वतस्या । अस्य क्रत्वायशस्वतः ॥ अयं विश्वाऽअभिश्चि योऽग्निर्देवेषु पत्यते । आवाजैरुपनोगमत् ॥ वि
श्वेषामिह स्तुहि होदणां यशस्तमं । अग्निं यज्ञेषु पूष्यं ॥ १० ॥ शीरपावकशोचिषं ज्येष्ठो योदमेष्वा । दीदायदीर्घश्रुत्त
मः ॥ तमवतंतनसानं सिंगृणीहि विप्रशुष्मिणं । मित्रं नयातयज्जंनं ॥ उपत्वा जामयोगिरोदेदिं शतीर्ह विष्कृतः । वायोर
नीकेऽअस्थिरन् ॥ यस्य त्रिधात्वर्तं बहिस्तस्यावसंदिनं । आपश्चिद्विदधापदं ॥ पदं देवस्य मीढुषो नाधृष्टाभिरूति
भिः । भद्रासूर्येऽइवोपदृक् ॥ ११ ॥ अग्ने घृतस्य धीतिभिस्ते पानो देवशोचिषा । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ तं त्वाजनं

(८१०१९) त्वमग्ने इति द्वाविंशत्युचस्य सूक्तस्य भार्गवः प्रयोगोऽग्निर्गायत्री । अस्मिन् सूक्ते एतत् ऋषयो विकल्प्यन्ते—बार्हस्पत्योऽग्निः पावकः
यद्वासहसः पुत्रौ गृहपतियविष्ठौ अनयोरन्यतरो वा) ।

तमातरः कुविं देवासोऽअंगिरः । हव्यवाहुममर्त्यं ॥ प्रचेतसं त्वाकवेऽग्ने दूतं वरेण्यं । हव्यवाहुनिषेदिरे ॥ नहि मेऽअ
स्त्यह्नानस्वधितिर्वनन्वति । अथैतादृग्भरामिते ॥ यदग्ने कानि कानि चिदाते दारूणि दुध्मसि । ताजुषस्वयविष्ठय ॥
यदत्युपजिहि कायद्वश्चोऽअतिसर्पति । सर्वतदस्तु ते घृतं ॥ अग्निमिंधानोमनसा धियं सचेतमर्त्यः । अग्निमीधे वि
वस्वभिः ॥ १२ ॥ (८१०११०) अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् त्रतान्यादधुः । उपोषुजातमार्यस्य वर्धनमग्निं नक्षंतनो
गिरः ॥ प्रदेवो दासोऽअग्निर्देवांऽअच्छानमज्मना । अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य सानवि ॥ यस्माद्रेजैतकृ
ष्टयंश्च कृत्यानि कृष्वतः । सहस्रसामेधसाता विवत्मनाग्निधीभिः संपर्यत ॥ प्रयं राये निनीषसि मर्तो यस्ते वसो दाशत् ।
सवीरं धत्तेऽअग्नऽउक्थशंसिन् त्मना सहस्रपोषिणं ॥ सहस्रे चिदभितृणत्तिवाजमवतासधत्तेऽअक्षितिश्चरः । त्वेदेव त्रा
सदा पुरुवसो विश्वावामानि धीमहि ॥ १३ ॥ यो विश्वा दयते वसुहोता मंद्रो जनानां । मधोर्न पात्राप्रथमान्यस्मै प्रस्तोमा
यंत्यग्रये ॥ अश्वं नगीर्भीरुर्ध्वंसुदानवो मर्मज्यंतं देवयवः । उभेतो केतनयेदस्मविष्पते पारिधा मघोनां ॥ प्रमंहिष्ठाय
गायतऽऋता जै बृहते शुक्रशोचिषे । उपस्तुतासोऽअग्रये ॥ आवसते मघवा वीरवृधशः समिद्धोद्युक्ता हुतः । कुविन्नोऽ

(८१०११०) अदर्शीति चतुर्दशस्य सूक्तस्य काण्वः सोभरिरग्निरं त्याया अग्रामरुतो बृहती पंचमी विराडूपासप्तम्याद्युजः सतो बृहत्यो
ऽष्टम्यादियुजः क्रमेण ककुब्हसीयसीककुबनुष्टुमः ।

अस्यसुमतिर्नवीयस्यच्छावाजैभिरागमत् ॥ प्रेष्ठमुप्रियाणांस्तुह्यासावातिथिं । अग्निरथानांयमं ॥ १४ ॥ उर्दितायो
निर्दितावेदितावस्वायज्ञियोववर्तति । दुष्टरायस्यप्रवणेनोर्मयोधियावाजंसिषासतः ॥ मानोहणीतामतिथिर्वसुरग्निः
पुरुप्रशस्तऽएषः । यःसुहोतास्वध्वरः+ ॥ मोतेरिषन्येऽअच्छोकिभिर्वसोमेकेभिश्चिदेवैः । कीरिश्चिद्वित्वामीदृदूत्या
यरातहव्यःस्वध्वरः+ ॥ आग्नेयाहिमृत्सस्वारुद्रेभिःसोमपीतये । सोमर्याऽउपसुष्टुतिमादयस्वस्वर्णरे ॥ १५ ॥ ॥
(इतिप्रागाथमष्टममंडलंअत्रसूक्तानि ९२) ॥ (९।१।१) स्वादिष्ठयामदिष्ठयापर्वस्वसोमधारया । इंद्रायपातवेसु
तः+ ॥ रक्षोहाविश्वचर्षणिरभियोनिमयोहतं । दुष्णासधस्थमासदत् ॥ वरिवोधातमोभवमंहिष्ठोवृत्रहन्तमः । पर्षि
राधोमघोनाम् ॥ अभ्यर्षमहानांदेवानांवीतिमंधसा । अभिवाजमुतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदिदर्थदिवेदिवे ।
इंदोस्वेनऽआशंसः ॥ १६ ॥ पुनातितेपरिस्त्रुतंसोमसूर्यस्यदुहिता । वारेणशश्वतातना ॥ तमीमण्वीःसमर्यऽआग
भ्यंतियोषणोदश । स्वसारःपार्येदिवि+ ॥ तमींहिन्वत्यग्न्युवोधमतिबाकुरंहति । त्रिधातुवारणमधु ॥ अभीऽमम
दयाऽउतश्रीणांतिधेनवःशिशुं । सोममिंद्रायपातवे ॥ अस्येदिंद्रोमदेष्वाविश्ववृत्राणिजिघ्रते । शूरोमघाचमंह

पावमानेनवमेमंडलेसप्तानुवाकाःतत्रप्रथमेनुवाकेचतुर्विंशतिसूक्तानि (९।१।१) स्वादिष्ठयेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाः
पवमानसोमोगायत्री ।

ते ॥ १७ ॥ (९।१।२) पर्वस्वदेववीरतिपवित्रंसोमरंह्या । इंद्रमिंदोवृषाविश ॥ आवच्यस्वमहिप्सरोवृषेदोद्युम्रव
त्तमः । आयोनिधर्णसिःसदः ॥ अधुक्षतप्रियमधुधारासुतस्यवेधसः । अपोवसिष्टसुक्रतुः ॥ महांतंत्वामहीरन्वापो
ऽअर्षतिसिंधवः । यद्रोभिर्वासयिष्यसे ॥ समुद्रोऽअप्सुमामृजेविष्टंभोधरुणोदिवः । सोमःपवित्रेऽअस्मयुः+ ॥ १८ ॥
अचिक्रद्वृषाहरिर्महान्मित्रोनदर्शतः । संसूर्येणरोचते ॥ गिरस्तऽइंदुऽओजसामर्मज्यंतैऽअपस्युवः । याभिर्मदाय
शुभंसे ॥ तंत्वामदायघृष्वयऽउलोककृलुमीमहे । तवप्रशस्तयोमहीः+ ॥ अस्मभ्यमिदविंद्रयुर्मध्वःपवस्वधारया ।
पर्जन्योवृष्टिमांऽइव ॥ गोषाऽइंदोनुषाऽअस्यश्वसावाजसाऽउत । आत्मायज्ञस्यपर्व्यः+ ॥ १९ ॥ (९।१।३) एष
देवोऽअमर्त्यःपर्णवीरिवदीयति । अभिद्रोणान्यासदं ॥ एषदेवोविपाकृतोतिह्वरांसिधावति । पर्वमानोऽअदाभ्यः ॥
एषदेवोर्विपन्युभिःपर्वमानऽऋतायुभिः । हरिर्वाजायमृज्यते ॥ एषविश्वानिवायार्याशूरोयन्निवसत्वभिः । पर्वमानःसि
षासति ॥ एषदेवोरथर्यतिपर्वमानोदशस्यति । आविष्कृणोतिवग्वनुं+ ॥ २० ॥ एषविप्रैरभिष्टुतोपोदेवोविगाहते ।
दधद्रत्नानिदाशुषे ॥ एषदिवंविधावतितिरोरजांसिधारया । पर्वमानःकनिक्रदत् ॥ एषदिवंव्यासरत्तिरोरजांस्यस्पृ

(९।१।२) पवस्वेतिदशर्चस्यसूक्तस्यकावोमेधातिथिःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।३) एषदेवइतिदशर्चस्यसूक्तस्याजीगतिः
शुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःपवमानसोमोगायत्री ।

तः । पर्वमानः स्वध्वरः⁺ ॥ एष प्रलेन जन्मना देवो देवेभ्यः सुतः । हरिः पवित्रेऽर्पति ॥ एषऽउत्स्य पुरुव्रतो ज्ञानो ज
नयन्निषः । धारया पवते सुतः⁺ ॥ २१ ॥ (९।१।४) सनाचसोमजेषि च पर्वमानमहिश्रवः । अथानो वस्यसस्कृ
धि ॥ सनाज्योतिः सनास्व^१र्विश्वाचसोमसौभगा । अथा० ॥ सनादक्षमुतक्रतुमपसोममृधोजहि । अथा० ॥ पवी
तारः पुनीतनसोममिन्द्राय पातवे । अथा० ॥ त्वंसूर्येनऽअभजतवक्रत्वातवोतिभिः । अथा० ॥ २२ ॥ तवक्रत्वात
वोतिभिर्ज्योक्पश्येमसूर्य । अथा० ॥ अभ्यर्ष स्वायुधसोमद्विबर्हसंरयि । अथा० ॥ अभ्य^१र्षानपच्युतोरयि सप्तसु
सासहिः । अथा० ॥ त्वां यज्ञैरवीबृधन्पर्वमानविधर्मणि । अथा० ॥ रयिनश्चित्रमश्विनमिंदो विश्वायुमाभर । अ
था० ॥ २३ ॥ (९।१।५) समिद्धो विश्वतस्पतिः पर्वमानो विराजति । प्रीणन्वृषाकनिःकदत् ॥ तनूनपात्पर्वमानः
श्रंगेशिशानोऽर्पति । अंतरिक्षेणरारजत् ॥ ईळैन्यः पर्वमानोरयिर्विराजतिद्युमान् । मधोर्धाराभिरोजसा ॥ बर्हिः
प्राचीनमोजसा पर्वमानस्तृणन्हरिः । देवेषु देवऽईयते ॥ उदातैर्जिहते बृहद्द्वारो देवीर्हिरण्ययीः । पर्वमानेन सुष्टु

(९।१।४) सनाचेतिदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।५) समिद्धइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपो
सितःक्रमेणेष्वस्तनूनपादिषोडशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोऽसितोदेव्यःसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयोगायत्री-
अंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः । (इत आरभ्यविंशतिसूक्तेषुकाश्यपोदेवलोऽसितेनसहविकल्पते) ।

॥ ५० ॥

ताः ॥ २४ ॥ सुशिल्पेबृहतीमहीपर्वमानोवृषण्यति । नक्तोपासानदर्शते⁺ ॥ उभादेवानचक्षसाहोतारादैव्याहुवे । पर्वमानऽइंद्रोवृषा ॥ भारतीपर्वमानस्यसरस्वतीळामही । इमनोयज्ञमागमन्तिस्त्रोदेवीःसुपर्शसः ॥ त्वष्टारमग्रजांगोपां पुरोयावानमाहुवे । इंदुरिंद्रोवृषाहरिःपर्वमानःप्रजापतिः ॥ वनस्पतिपर्वमानमुध्वासमंडधिधारया । सहस्रवल्शंहरिं तंभ्राजमानंहिरण्ययं ॥ विश्वेदेवाःस्वाहाकृतिपर्वमानस्यागत । वायुर्बृहस्पतिःसूर्योग्रिरिंद्रःसजोषसः ॥ २५ ॥ (९।१।६) मंद्रयांसोमधारयावृषापर्वस्वदेवयुः । अव्योवारैष्वस्मयुः⁺ ॥ अभित्यमद्यंमदमिंदविंद्रऽइतिक्षर । अभिवाजिनोऽअर्वतः ॥ अभित्यपूर्यमदैसुवानोऽअर्षपवित्रऽआ । अभिवाजमुतश्रवः ॥ अनुद्रप्सासुऽइंदवऽआपो नप्रवतासरन् । पुनानाऽइंद्रमाशत ॥ यमत्यमिववाजिनंमृजंतियोषणोदश । वनेक्रीळंतमत्यविं ॥ २६ ॥ तंगोभिर्वृषणंरसंमदायदेववीतये । सुतंभरायसंसृज ॥ देवोदेवायधारयैदायपवतेसुतः । पयोयदस्वपीपयत् ॥ आत्मायज्ञस्यरंह्यासुष्वाणःपवतेसुतः । प्रत्नंनिपातिकाव्यं ॥ एवापुनानऽइंद्रयुर्मदमदिष्ठवीतये । गुहाचिहृधिषेगिरः ॥ २७ ॥ (९।१।७) असृग्मिंदवःपथाधर्मैर्नृतस्यसुश्रियः । विद्वानाऽअस्ययोजनं ॥ प्रधारासध्वोऽअग्नियोमहीरपोविगाह

(१।१।६) मंद्रयेतिनवर्चस्यसूक्त्यकाशपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (१।१।७) अमृमितिनवर्चस्यसूक्त्यकाशपोऽसितः
पवमानसोमोगायत्री ।

ते । हविर्हविष्पुवंधः ॥ प्रयुजोवाचोऽभिप्रियोवृषावचक्रद्वने । सद्भाभिसत्योऽअध्वरः⁺ ॥ परित्यक्ताव्याकविर्नृ
म्णावसानोऽअर्षति । स्वर्वाजीसिषासति ॥ पवमानोऽअभिस्पृधोविशोराजैवसीदति । यदीमृण्वंतिवेधसः ॥ २८ ॥
अव्योवारेपरिप्रियोहरिर्वनेषुसीदति । रेभोवनुष्यतेमती⁺ ॥ सवायुमिंद्रमश्विनासाकमदेनगच्छति । रणायोऽअस्य
धर्मभिः ॥ आमित्रावरुणाभगमध्वःपवंतऽऊर्मयः । विदानाऽअस्यशकर्मभिः ॥ अस्मभ्यंरोदसीरथिमध्वोवाजस्य
सातये । श्रवोवसूनिं संजितं ॥ २९ ॥ (९।१।८) एतेसोमाऽअभिप्रियमिंद्रस्यकाममक्षरन् । वर्धतोऽअस्यवी
र्यं ॥ पुनानासंश्चमूषदोगच्छंतोवायुमश्विना । तेनोधांतुसुवीर्यं ॥ इंद्रस्यसोमराधसेपुनानोहादिंचोदय । ऋतस्य
योनिमासदं ॥ मृजंतित्वादशक्षिपोहिन्वांतिसप्तधीतयः । अनुविप्राऽअमादिषुः ॥ देवेभ्यस्त्वामदायकंसृजानमति
मेष्ठ्यः । संगोभिर्वासयामसि ॥ ३० ॥ पुनानःकलशेष्वावस्त्राण्यरुषोहरिः । परिगव्यान्व्यव्यत ॥ मधोनऽआपंव
स्वनोजहिविश्वाऽअपद्विषः । इंदोसखायमाविश ॥ वृष्टिंदिवःपरिस्रवद्युम्रंपृथिव्याऽअधि । सहोनःसोमपृत्सुधाः ॥
नृक्षसंत्वावयमिंद्रपीतंस्वविदं । भक्षीमहिप्रजामिषं ॥ ३१ ॥ (९।१।९) परिप्रियादिवःकविर्वयांसिनस्योहि
तः । सुवानोयातिकविक्रतुः ॥ प्रप्रक्षयायपन्यसेजनायुजुष्टोऽअद्रुहं । वीत्यर्षचनिष्ठया ॥ ससूनुर्मातराशुचिर्जातो
(९।१।९) एतेसोमाइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।९) परिप्रियेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमान

जातेऽअरोचयत् । महान्महीऽऽकृतावृधा ॥ सप्तधीमितिभिर्हितोनद्योऽअजिन्वद्द्रुहः । याऽएकमक्षिवावृधुः⁺ ॥
ताऽअभिसंतमस्तृतंमहेयुवानमादधुः । इंदुमिंद्रतवव्रते⁺ ॥ ३२ ॥ अभिवह्निरमर्त्यःसप्तपश्यतिवावहिः । क्रिविदं
वीरतर्पयत् ॥ अवाकल्पेषुनःपुमस्तमांसिसोमयोध्या । तानिपुनानजंघनः ॥ नूनव्यसेनवीयसेसुक्तायसाधयापथः ।
प्रत्नवद्रोचयारुचः ॥ पवमानमहिश्रवोगामश्वंरासिवीरवत् । सनामेधांसनास्वः⁺ ॥ ३३ ॥ (९।१।१०) प्रस्वा
नासोरथाऽइवार्वातो नश्रवस्यवः । सोमासोरायेऽअक्रमुः ॥ हिन्वानासोरथाऽइवदधन्विरेगभस्त्योः । भरांसःकारि
णामिव ॥ राजानो नप्रशस्तिभिःसोमासोगोभिर्नजते । यज्ञो नसप्तधातृभिः ॥ परिपुनानासऽइंदवोमदायबर्हणागि
रा । सुताऽअर्षतिधारया ॥ आपानासाविवस्वतो जनैतऽउषसोभगं । सूरऽअण्वंवितन्वते ॥ ३४ ॥ अपद्वारामती
नांप्रत्नाऽऽकृण्वंतिकारवः । वृष्णोहरसऽआयवः ॥ समीचीनासऽआसतेहोतारःसप्तजामयः । पदमेकस्यपिप्रतः ॥ ना
भानाभिन्ऽआददचक्षुश्चित्सूर्येसचा । कवेरपत्यमादुहे ॥ अभिप्रियादिवस्पदमध्वर्युभिर्गुहाहितं । सूरःपश्यतिचक्षसा
॥ ३५ ॥ (९।१।११) उपास्मैगायतानरःपवमानायदेवे । अभिदेवाऽइयक्षते ॥ अभितेमधुनापयोर्धर्वाणोऽअशि

सोमोगायत्री । (९।१।१०) प्रस्वानासइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।११) उपास्माइति
नवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री ।

श्रयुः । देवंदेवायदेवयु⁺ ॥ सनःपवस्वशंगवेशंजनायशमर्वते । शंराजज्ञोषधीभ्यः ॥ वभ्रवेनुस्वतवसेरुणायदिवि
स्पृशे । सोमायगाथमर्चत ॥ हस्तच्युतेभिरद्रिभिःसुतंसोमैपुनीतन । मधावाधावतामधु ॥ ३६ ॥ नमसेदुपसीदत
दध्रेद्भिर्श्रीणीतन । इंदुमिद्रेदधातन ॥ अमित्रहाविचर्षणिःपवस्वसोमशंगवे । देवेभ्योऽनुकामकृत्⁺ ॥ इंद्राय
सोमपातवेमदायपरिषिच्यसे । मनश्चिन्मनसस्पतिः ॥ पवमानसुवीर्यरथिसोमरिरीहिनः । इंदुविद्रेणनोयुजा⁺
॥ ३७ ॥ (९।१।१२) सोमाऽअसृग्रमिदंवःसुताऽऋतस्यसादने । इंद्रायमधुमत्तमाः ॥ अभिविप्राऽअनूषतगावो
वृत्संनमातरः । इंद्रंसोमस्यपीतये ॥ मदच्युत्क्षेतिसादनेसिंधोरुर्माविपश्चित् । सोमोगौरीऽअधिश्चितः⁺ ॥ दिवो
नाभाविचक्षणोव्योवारैमहीयते । सोमोयःसुक्रतुःकविः⁺ ॥ यःसोमःकुलशेष्वाऽअंतःपवित्रऽआहितः । तमिंदुः
परिषस्वजे ॥ ३८ ॥ प्रवाचमिंदुरिष्यतिसमुद्रस्याधिविष्टपि । जिन्वन्कोशमधुश्रुतं ॥ नित्यस्तोत्रोवनस्पतिर्धिना
मंतःसंबर्दुधः । हिन्वानोमानुषायुगा⁺ ॥ अभिप्रियादिवस्पदासोमोहिन्वानोऽअर्षति । विप्रस्यधारयाकविः⁺ ॥
आपवमानधारयरथिसहस्रवर्चसं । अस्मेऽइदोस्वाभुवं ॥ ३९ ॥ इतिषष्ठाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

(९।१।१२) सोमाऽअसृग्रमिति नवर्चस्यसूक्तस्य काश्यपोऽसितःपवमानसोमोगायत्री ।

सप्तचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३९ सूक्तानि १८ ऋचः १९८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये.२७ सुपर्णाय.१ वज्राय.१ वाचे.२ इंद्राये. मित्राव-
रुणाभ्या.४ मित्रावरुणादित्येभ्य. आदित्येभ्य. अध्विन्या.२ वायव.२ सूर्याये.२ उषस. पवमानाये. गवह०२ अग्नय.३५ अग्ना-
मरुद्भ्य. पवमानायसोमाये.४० समिद्धायाम्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्योद्गार्भ्य. उपासानक्ताभ्या. दैविभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या.
सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्र. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. पवमानायसोमाये.६३ ॥ इतिषष्ठेसप्तमः ॥

सोमःपरिप्राष्टावेषधियाप्रतेप्रनिम्नेनेवपरिसुवानःसस्यत्सोमप्रकविरेतेधावन्येतेसोमासःसोमाऽअसृग्रंप्रसोमा
सःपवस्वषट्दृढच्युतआगस्त्यस्तममृक्षंतैधमवाहोदार्ढच्युतएषकविर्नृमेधएषवाजीप्रियमेधःप्रास्यनृमेधःप्रधारा
बिंदुःप्रसोमासोगोतमःप्रसोमासःश्यावाश्वःप्रसोमासस्त्रितःप्रसुवानआनःपवस्वप्रभूवसुरसर्जिससुतोरहूगण
एषउस्यआशुरर्षबृहन्मार्तिःपुनानःप्रयेगावोमेध्यातिथिर्जनयन्योअत्यइव ॥ ८ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (९।१।१३) सोमःपुनानोऽअर्षतिसहस्रधारोऽअत्यविः । वायोरिंद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ पवमान
मवस्यवोविप्रमभिप्रगायत । सुष्वाणंदेववीतये ॥ पवतेवाजसातयेसोमाःसहस्रपाजसः । गृणानादेववीतये ॥ उत
नोवाजसातयेपवस्वबृहतीरिषः । छुमदिंदोसुवीर्यं ॥ तेनःसहस्रिणैरथिपवतामासुवीर्यं । सुवानादेवासइंदवः ॥

(९।१।१३) सोमःपुनानइतिनवर्चस्यसूक्तस्य काश्यपोऽसितःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ८

॥ ५३ ॥

मंडलं ९

अनु. १

॥ ५३ ॥

॥ १ ॥ अत्याहियानानहेतुभिरसृग्प्रवाजसातये । विवारमव्यमाशवः ॥ वाश्राऽअर्षतींदवोभिवत्संनधेनवः । दध
न्विरेगभस्त्योः ॥ जुष्टऽइंद्रायमत्सरःपवमानकनिकदत् । विश्वाऽअपद्धिषौजहि ॥ अपघ्नतोऽअराव्णःपवमानाः
स्वर्हशः । योनावृतस्यसीदत् ॥ २ ॥ (९।१।१४) परिप्रासिष्यदत्कविःसिंधोरुर्मावाधिश्रितः । कारंविभ्रत्पुरुष
हं ॥ गिरायदीसबंधवःपंचव्राताऽअपस्यवः । परिष्कृण्वंतिधर्णसिं⁺ ॥ आदस्यशुष्मिणोरसेविश्वेदेवाऽअमत्सत ।
यदीगोभिर्वसायते ॥ निरिणानोविधावतिजहृच्छर्याणितान्वा । अत्रासंजिघ्रतेयुजा⁺ ॥ नृसीभिर्योविवस्वतःशुभ्रो
नमामृजेयुवा । गाःकृण्वानोननिर्णिजं ॥ ३ ॥ अतिश्रितीतिरश्चतागव्याजिगाल्यण्व्या । वृशुमियतियंविदे⁺ ॥ अ
भिक्षिपःसमंगमतमर्जयतीरिषस्पतिं । पृष्ठागृभ्णतवाजिनः ॥ परिदिव्यानिमर्मृशद्विश्वांसोमपार्थिवा । वसूनि
याह्यस्मयुः⁺ ॥ ४ ॥ (९।१।१५) एषधियायात्यण्व्याशूरोरथैभिराशुभिः । गच्छन्निद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ एषपुरुधि
यायतेबृहतेदेवतातये । यत्रामृताऽआसते ॥ एषहितोविनीयतेतःशुभ्रावतापथा । यदीतुंजंतिभूर्णयः ॥ एषभृं
गाणिदोधुवच्छिशीतेयुध्योऽवृषा । नृभ्यादधानऽओजसा ॥ एषरुक्मिभिरीयतेवाजीशुभ्रेभिरंशुभिः । पतिःसिंधु
नांभवन् ॥ एषवसूनिपिबन्नापरुषाययिवांऽअति । अवशादेपुगच्छति ॥ एतंमृजंतिमर्ज्यमुपद्रोणेप्रायवः । प्रच

(९।१।१४) परिप्रेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।१५) एषधियेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितः

क्राणंमहीरिषः ॥ एतमुत्पदशक्षिपोमृजंतिंसधितयः । स्वायुधंमदितंमं ॥ ५ ॥ (९।१।१६) प्रतेसोतारंऽओ
ण्योऽुरसंमदायघृष्वये । सर्गोनतुक्तयेतशः ॥ कृत्वादक्षस्यरथ्यमपोवसानमंधसा । गोषामण्वेषुमश्विम ॥ अनंसम
प्सुदुष्टरंसोमंवित्रेऽआसृज । पुनीर्हींद्रायपातवे ॥ प्रपुनानस्यचेतसासोमःपवित्रेऽअर्पति । कृत्वासधस्थमासदत्⁺ ॥
प्रत्वानमोभिर्दिद्वऽइंद्रसोमाऽअसृक्षत । महेभरायकारिणः ॥ पुनानोरूपेऽअव्ययेविश्वाऽअर्पन्नभिश्चयः । शूरोन
गोषुतिष्ठति ॥ दिवोनसानुपिप्युषीधारासुतस्यवेधसः । वृथापवित्रेऽअर्पति । त्वंसोमविपश्चित्तनापुनानऽआयु
षु । अव्योवारंविधावसि ॥ ६ ॥ (९।१।१७) प्रनिम्नेनेवसिंधवोघ्नतोवृत्राणिभूर्णयः । सोमाऽअसृग्रमाशवः ॥
अभिसुवानासऽइंद्रवोवृष्टयःपृथिवीमिव । इंद्रसोमासोऽअक्षरन् ॥ अत्यूर्मिर्मत्सरोमदःसोमःपवित्रेऽअर्पति । विघ्न
त्रक्षांसिदेवयुः⁺ ॥ आकलशेषुधावतिपवित्रेपरिपिच्यते । उक्थैर्यज्ञेषुवर्धते ॥ अतित्रीसोमरोचनारोहन्नभ्राजसेदि
वं । इणन्तसूर्यनचोदयः ॥ अभिविप्राऽअनूपतमर्धन्यज्ञस्यकारवः । दधानाश्चक्षसिप्रियं⁺ ॥ तमुत्वावाजिनंनरो
धीभिर्विप्राऽअवस्यवः । मृजंतिदेवतातये ॥ मधोर्धारांमनुक्षरतीव्रःसधस्थमासदः । चारुक्रतायपीतये ॥ ७ ॥

पवमानसोमोगायत्री । (९।१।१६) प्रतेसोतारइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।१७) प्रनिम्नेनेवेत्य
ष्टर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री ।

(९।१।१८) परिस्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमोऽअक्षाः । मदेषु सर्वधाऽअसि ॥ त्वं विप्रस्त्वं कुर्विर्मधुप्रजातमंधसः । मदेषु ॥ तव विश्वे सजोष सोदेवासः पीतिमांशत । मदेषु ॥ आयो विश्वानि वार्यावसूनि हस्तयोर्दधे । मदेषु ॥ यऽइमे रोदसीमहीसमातरे वदोहते । मदेषु ॥ परियो रोदसीऽउभे सद्यो वा जैभिरर्षति । मदेषु ॥ सशुष्मी कुलशेषा पुनानोऽअचिक्रदत् । मदेषु ॥ ८ ॥ (९।१।१९) यत्सोमचित्रमुक्थ्यं दिव्यं पार्थिवं वसु । तन्नः पुनानोऽआभर ॥ युवं हि स्थः स्वर्पतीऽइंद्रश्च सोमगोपती । ईशाना पिप्यतं धियः ॥ वृषा पुनानोऽआयुषु स्तनयन्नाधिबर्हिषि । हरिः सन्यो निमांसदत् ॥ अवावशंतधीतयो वृषभस्याधिरेतसि । सूनोर्वत्सस्य मातरः ॥ कुविद्वृषण्यंतीभ्यः पुनानो गर्भमादधत् । याः शुक्रं दुहते पर्यः ॥ उपशिक्षापतस्थुषोभियसमाधे हि शत्रुषु । पवमानविदारयि ॥ निशत्रोः सोमवृषण्यं निशुष्मं निवर्यस्तिर । दूरे वासतोऽअर्तिवा ॥ ९ ॥ (९।१।२०) प्रकुविद्वं वीतये व्योवारैभिरर्षति । साह्वान्विश्वाऽअभिस्पृधः ॥ सहिष्माजरितृभ्योऽआवाजंगोमंतमिन्वति । पवमानः सहस्रिणी ॥ परिविश्वानि चेतसामुशसे पवसे मती । सनः सोमश्रवो विदः ॥ अभ्यर्षबृहद्यशोमघवन्नो ध्रुवरयि । इषंस्तोतृभ्योऽआभर ॥ त्वं राजे वसुव्रतो गिरः सोमा

(९।१।१८) परिस्वान इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।१९) यत्सोमेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।२०) प्रकुविरिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री ।

विवेशिथ । पुनानोर्वहेऽअद्भुत ॥ सवर्हिरप्सु दुष्टरोमृज्यमानो गभस्त्योः । सोमश्च मूषु सीदति ॥ क्रीलुर्मखोनमंहयुः पवित्रं सोमगच्छसि । दधत्स्तोत्रे सुवीर्यं ॥ १० ॥ (९।१।२१) एते धावन्तीं देवः सोमाऽइंद्राय घृष्वयः । मत्सुरासः स्वर्विदः ॥ प्रवृष्वन्तोऽअभियुजः सुष्वये वरिवो विदः । स्वयंस्तोत्रे वयस्कृतः ॥ वृधा क्रीळंतऽइंद्रदेवः सधस्थमभ्येकमिति । सिंधो रूर्माव्यक्षरन् ॥ एते विश्वानि वार्यापवमानासऽआशत । हितान सप्तयोरथे ॥ आस्मिन् पिशंगमिंदवो दधातावे नमादिशे । योऽअस्मभ्यमरावा ॥ ऋभुर्नरथ्यं नवं दधाता केतमादिशे । शुक्राः पवध्वमर्णसा ॥ एतऽउत्येऽअवीवशन्काष्ठां वाजिनोऽअकृत । सतः प्रासाविषुर्मति ॥ ११ ॥ (९।१।२२) एते सोमासऽआशवोरथाऽइव प्रवाजिनः । सर्गाः सृष्टाऽअहेषत ॥ एते वाताऽइवोरवः पर्जन्यस्येव वृष्टयः । अग्नेरिव भ्रमावृथा ॥ एते पूता विपश्चितः सोमा सोदध्याशिरः । विपाव्यानशुर्धियः ॥ एते मृष्टाऽअमर्त्याः ससृवांसो नशंश्रमुः । इयं क्षंतः पथोरजः ॥ एते पृष्टानि रोदसो विप्रयंतो व्यानशुः । उतेदमुत्तमं रजः ॥ तंतुं तन्वानमुत्तममनुप्रवतऽआशत । उतेदमुत्तमाय्यं ॥ त्वंसोमपणिभ्योऽआवसुगव्यानि धारयः । तंतं तंतुमचिक्रदः ॥ १२ ॥ (९।१।२३) सोमाऽअसृग्रमाशवोमधोर्मदस्य धारया । अभिवि

(९।१।२१) एते धावन्तीति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।२२) एते सोमास इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।२३) सोमा असृग्रमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पवमानसोमो गायत्री ।

श्रानिकाया ॥ अनुप्रसासऽआयवःपदंनवीयोऽअकमुः । रुचेजनंतस्यै ॥ आपवमाननोभरायोऽअदांशुषोगयं ।
 कुधिप्रजावतीरिषः ॥ अभिसोमासऽआयवःपवंतेमद्यमदं । अभिकोशैमधुश्रुतं ॥ सोमोऽअर्षतिधर्णसिर्दधानऽइंद्रि
 यंरसं । सुवीरोऽअभिशस्तिपाः⁺ ॥ इंद्रायसोमपवसेदेवेभ्यःसधमाद्यः । इंद्रोवाजैसिषाससि ॥ अस्यपीत्वामदाना
 मिंद्रोवृत्राण्यप्रति । जघानजघनञ्चनु⁺ ॥ १३ ॥ (९।१।२४) प्रसोमासोऽअधन्विषुःपवमानासऽइंदवः । श्रीणा
 नाऽअप्सुमृजत ॥ अभिगावोऽअधन्विषुरापोनप्रवतायतीः । पुनानाऽइंद्रमाशत ॥ प्रपवमानधन्वसिसोमैद्रायपा
 तवे । नृभिर्यतोविनीयसे ॥ त्वंसोमनुमादनःपवस्वचर्षणीसहै । सस्त्रियोऽअनुमाद्यः ॥ इंद्रोयदद्रिभिःसुतःपवित्रं
 परिधावसि । अरमिंद्रस्यधाने ॥ पवस्ववृत्रहन्तमोक्थेभिरनुमाद्यः । शुचिःपावकोऽअद्भुतः ॥ शुचिःपावकऽउच्य
 तेसोमःसुतस्यमध्वः । देवावीरघशंसहा⁺ ॥ १४ ॥ (९।२।१) पवस्वदक्षस्मधनोदेवेभ्यःपीतयेहरे । मरुद्भ्योवाय
 वेमदः ॥ पवमानधियाहितोभियोनिर्कनिक्रदत् । धर्मणावायुमाविंश ॥ संदेवैःशोभतेवृषाकवियोनावधिप्रियः ।
 वृत्रहादैववीतमः ॥ विश्वारूपाण्याविशन्पुनानोयातिहर्यतः । यत्रामृतासऽआसते ॥ अरुषोजनयन्गिरःसोमःपव

(९।१।२४) प्रसोमासइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोसितःपवमानसोमोगायत्री ॥ द्वितीयेनुवाकेषद्वित्रिशत्सूक्तानि । (९।२।१)
 पवस्वेतिषडृचस्यसूक्तस्यागस्त्योदहृच्युतःपवमानसोमोगायत्री ।

तऽआयुषक् । इंद्रंगच्छन्कविक्रतुः ॥ आपवस्वमदिन्तमपवित्रंधारयाकवे । अर्कस्ययोनिमासदै ॥ १५ ॥ (९।२।२)
 तममृक्षंतवाजिनमुपस्थेऽअदितेरधि । विप्रसोऽअण्व्याधिया⁺ ॥ तंगावोऽअभ्यनूषतसहस्रधारमक्षितं । इंदुधर्ता
 रमादिवः⁺ ॥ तंवैधामेधयाह्यन्पवमानमधिद्यवि । धर्णसिंभूरिधायसं ॥ तमह्यन्भुरिजोर्धियासंवसानंविस्वतः ।
 पतिवाचोऽअदाभ्यं ॥ तंसानावधिजामयोहरिहिवन्त्यद्रिभिः । हर्यतंभूरिचक्षसं ॥ तत्वाहिन्वतिवधसःपवमानगि
 रावृधं । इंदुविद्रायमत्सरं⁺ ॥ १६ ॥ (९।२।३) एषकविरभिष्टुतःपवित्रेऽअधितोशते । पुनानोघ्नन्नपस्त्रिधः ॥
 एषऽइंद्रायवायवेस्वर्जित्सरिषिच्यते । पवित्रेदक्षसाधनः ॥ एषनृभिर्विनीयतेद्विवोमूर्धावृषासुतः । सोमोवनेषुविश्व
 वित्⁺ ॥ एषगव्युरचिक्रदत्पवमानोहिरण्ययुः । इंदुःसत्राजिदस्तृतः ॥ एषसूर्येणहासतेपवमानोऽअधिद्यवि ।
 पवित्रैमत्सरोमदः ॥ एषशुष्यसिष्यददंतारिक्षेवृषाहरिः । पुनानऽइंदुरिद्रमा⁺ ॥ १७ ॥ (९।२।४) एषवाजीहि
 तोनृभिर्विश्वविन्मनसस्पतिः । अब्योवारविधावति ॥ एषपवित्रेऽअक्षरत्सोमोदेवेभ्यःसुतः । विश्वाधामान्याविश
 न्⁺ ॥ एषदेवःशुभायतेधियोनावमर्त्यः । वृत्रहादैववीतमः ॥ एषवृषाकनिक्रदद्दशभिर्जामिभिर्यतः । अभिद्रोणां

(९।२।२) तममृक्षंतेतिषडृचस्यसूक्तस्यदार्ढ्यच्युतइध्मवाहःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३) एषकविरितिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसो
 नृमेधःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।४) एषवाजीतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रियमेधःपवमानसोमोगायत्री ।

निधावति ॥ एषसूर्यमरोचयत्पर्वमानोविचर्षणिः । विश्वाधामानि विश्ववित्⁺ ॥ एषशुष्म्यदाभ्यः सोमः पुनानोऽअर्षति । देवावीरघसंहा⁺ ॥ १८ ॥ (९।२।५) प्रास्यधाराऽअक्षरन्वृष्णः सुतस्यौजसा । देवाऽअनुप्रभूषतः ॥ ससिमृजन्ति वेधसौगुणतः कारवोगिरा । ज्योतिर्जज्ञानमुक्थ्यं^{*} ॥ सुषहासोमता निते पुनानार्यप्रभूवसो । वर्धासमुद्रमुक्थ्यं^{*} ॥ विश्वावसूनिमंजयन्पर्वस्वसोमधारया । इनुद्वेषांसिसध्यं^{*} ॥ रक्षासुनोऽअररुपः स्वनात्समस्यकस्यचित् । निदोयत्रमुमुचमहे ॥ एन्द्रोपार्थिवरर्यिदिव्यं पर्वस्वधारया । द्युमन्तं शुष्ममाभर ॥ १९ ॥ (९।२।६) प्रधाराऽअस्यशुष्मिणोवृथापवित्रेऽअक्षरन् । पुनानोवाचमिष्यति⁺ ॥ इन्दुर्हियानः सोतृभिर्मृज्यमानः कर्निकदत् । इयतिवृष्टिर्मिद्विष्यं⁺ ॥ आनः शुष्मं नृषाह्यवीरवैतं पुरुषहृ ॥ पर्वस्वसोमधारया ॥ प्रसोमोऽअतिधारयापर्वमानोऽअसिष्यदत् । अभिद्रोणान्यासद ॥ अप्सुत्वामधुमत्तमं हरिर्हिन्वंत्यद्रिभिः । इन्दुर्विद्रायपीतये ॥ सुनोतामधुमत्तमं सोममिन्द्रायवज्रिणे । चारुं शर्धायमत्सरं⁺ ॥ २० ॥ (९।२।७) प्रसोमासः स्वाध्यः^१ पर्वमानासोऽअक्रमुः । रर्यिकृण्वन्ति चेत्तनं ॥ दिवस्पृथिव्याऽअधिभवैदोद्युन्नवर्धनः । भवावाजानां पतिः ॥ तुभ्यंवाताऽअभिप्रियस्तुभ्यमर्षतिसिधवः ।

(९।२।५) प्रास्यधारा इति षडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेधः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।६) प्रधारा इति षडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो बिंदुः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।७) प्रसोमास इति षडृचस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमः पर्वमानसोमोगायत्री ।

सोमवर्धति ते महः ॥ आप्यायस्वसमेतु ते विश्वतः सोमवृष्णं । भवावाजस्यसंगधे⁺ ॥ तुभ्यंगावो घृतं पयो बभ्रौ दुदुहेऽअक्षितं । वर्षिष्ठेऽअधिसानवि ॥ स्वायुधस्य ते सुतोभुवनस्य पतेवयं । इन्द्रोऽसखित्वमुश्मसि ॥ २१ ॥ (९।२।८) प्रसोमासोमदच्युतः श्रवसेनोमघोनः । सुताविदधेऽअक्रमुः ॥ आदीन् त्रितस्य योषणो हरिर्हिन्वंत्यद्रिभिः । इन्दुमिन्द्रायपीतये ॥ आदीहंसोयथागुणं विश्वस्यावीवशन्मति । अत्योनगोभिरज्यते ॥ उभे सोमावचाकशन्मृगोनतक्तोऽअर्षसि । सीदन्नृतस्य योनिमा⁺ ॥ अभिगावोऽअनूषतयोषां जारमिषप्रियं । अगन्नाजियथाहितं⁺ ॥ अस्मेधे हि द्युमघशोमघवन्मथश्चमह्यं च । सन्निमेधामुत श्रवः ॥ २२ ॥ (९।२।९) प्रसोमासो विपश्चितोपांनयत्यूर्मयः । वनानि महिषाऽइव ॥ अभिद्रोणानि बभ्रवः शुक्राऽऋतस्यधारया । वाजंगोमन्तमक्षरन् ॥ सुताऽइन्द्राय वायवेवरुणाय मरुद्भ्यः । सोमाऽअर्षति विष्णवे ॥ तिस्रोवाचऽउदीरते गावोमिमन्ति धेनवः । हरिरेतिकर्निकदत् ॥ अभिब्रह्मीरनूषतयद्भीर्ऋतस्यमातरः । मर्मज्यन्ते दिवः शिशुं ॥ रायः समुद्रांश्चतुरोऽस्मभ्यं सोमविश्वतः । आपर्वस्वसहस्रिणः ॥ २३ ॥ (९।२।१०) प्रसुवानोधारया तनेन्दुर्हिन्वानोऽअर्षति । रुजदृढाव्यो जसा ॥ सुतऽइन्द्राय वायवेवरुणाय मरुद्भ्यः । सोमोऽअर्षति

(९।२।८) प्रसोमास इति षडृचस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।९) प्रसोमास इति षडृचस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितः पर्वमानसोमोगायत्री । (९।२।१०) प्रसुवान इति षडृचस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितः पर्वमानसोमोगायत्री ।

विष्णवे ॥ वृषाणवृषभिर्यतंसुन्वतिसोममद्रिभिः । दुहन्तिशक्मनापयः ॥ भुवन्त्रितस्यमर्ज्योभुवर्दिद्रायमत्सरः । सं
 रूपैरज्यतेहरिः ॥ अभीमृतस्यविष्टपंदुहतेपृश्निमातरः । चारुप्रियतमंहविः⁺ ॥ समेनमहुताऽहमागिरोऽअर्षतिसु
 सुतः । धेनूर्वाश्रोऽअवीवशत् ॥ २४ ॥ (९।२।११) आनःपवस्वधारयापवमानरयिपृथुं । ययाज्योतिर्विदा
 सिनः ॥ इंदोसमुद्रमीखयपवस्वविश्वमेजय । रायोधर्तानोऽओजसा ॥ त्वयावीरेणवीरवोभिष्यामपृतन्यतः । क्षरा
 णोऽअभिवार्य ॥ प्रवाजमिंदुरिष्यतिसिषासन्वाजसाऽऋषिः । व्रताविदानोऽआयुधा ॥ तंगीभिर्वाचमीखयपुनानं
 वासयामसि । सोमंजनस्यगोपतिं ॥ विश्वोयस्यव्रतेजनोदाधारधर्मणस्यतैः । पुनानस्यप्रभूवसोः ॥ २५ ॥ (९।२।१२)
 असर्जिरथ्योयथापवित्रेचम्बोःसुतः । कार्मन्वाजीन्यक्रमीत् ॥ सवहिःसोमजागृविःपवस्वदेववीरति । अभिकोशं
 मधुश्रुतं ॥ सनोज्योतीषिपूर्वपवमानविरोचय । ऋत्वेदक्षायनोहिनु ॥ शुभमानोऽऋतायुभिर्मृज्यमानोगर्भस्त्योः ।
 पवन्तेवारोऽअव्ययै ॥ सविश्वादाशुषेवसुसोमोदिव्यानिपार्थिवा । पवन्तामांतरिक्ष्या ॥ आदिवस्पृष्टमश्वयुगैर्व्ययुः
 सोमरोहसि । वीरयुःशंवसस्पते ॥ २६ ॥ (९।२।१३) ससुतःपीतयेवृषासोमःपवित्रेऽअर्षति । विघ्नन्नक्षीसिदेवयुः⁺ ॥

(९।२।११) आनःपवस्वेतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रभूवसुःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१२) असर्जीतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसः
 प्रभूवसुःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१३) ससुतइतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोरहूगणःपवमानसोमोगायत्री ।

सपवित्रेविचक्षुणोहरिरर्षतिधर्णसिः । अभियोनिंकरिन्दत् ॥ सवाजीरोचनादिवःपवमानोविधावति । रक्षोहावारम
 व्ययै ॥ सत्रितस्याधिसानविपवमानोऽअरोचयत् । जामिभिःसूर्यसह⁺ ॥ सवृत्रहावृषासुतोवरिवोविददाभ्यः । सोमो
 वाजमिवासरत् ॥ सदेवःकविनेषितोऽभिद्रोणानिधावति । इंदुरिद्रायमंहना ॥ २७ ॥ (९।२।१४) एषऽउस्यवृषार
 थोव्योवारोभिरर्षति । गच्छन्वाजंसहस्रिणं ॥ एतन्त्रितस्ययोषणोहरिंहिन्वत्यद्रिभिः । इंदुमिद्रायपीतये ॥ एतं त्यं
 हरितोदशमर्मृज्यतेऽअपस्युवः । याभिर्मदायशुभते ॥ एषस्यमानुषीष्वाश्येनोविक्षुसीदति । गच्छन्जारोनयोषि
 तं ॥ एषस्यमद्योरसोवचष्टेदिवःशिशुः । यऽइंदुर्वारमाविशत् ॥ एषस्यपीतयेसुतोहरिरर्षतिधर्णसिः । क्रंदन्योनिं
 मभिप्रियं⁺ ॥ २८ ॥ (९।२।१५) आशुरर्षबृहन्मतेपरिप्रियेणधाम्ना । यत्रदेवाऽइतिब्रवन् ॥ परिष्कृण्वन्ननि
 ष्कृतंजनाययातयन्निषः । वृष्टिंदिवःपरिस्त्रव ॥ सुतऽएतिपवित्रोऽआत्विषिंदधानोऽओजसा । विचक्षाणोविरोचय
 न् ॥ अयंसयोदिवस्परिरघुयामापवित्रोऽआ । सिधोरूमाव्यक्षरत् ॥ आविवासन्परावतोऽअथोऽअर्वावतःसुतः ।
 इन्द्रायसिच्यतेमधु ॥ समीचीनाऽअनूषतहरिंहिन्वत्यद्रिभिः । योनावृतस्यसीदत् ॥ २९ ॥ (९।२।१६) पुनानो

(९।२।१४) एषउस्यइतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोरहूगणःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१५) आशुरर्षेतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसो
 बृहन्मतिःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१६) पुनानइतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोबृहन्मतिःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.
अ. ६ अ. ८
॥ ५८ ॥

ऽअक्रमीदभिविश्वामृधोविचर्षणिः । शुभंतिविप्रं धीतिभिः ॥ आयोनिमरुणोरुहद्वमदिंद्रं वृषासुतः । भ्रुषेसदसिसी
दति ॥ नूनोरयिमहामिंदोस्मभ्यंसोमविश्वतः । आपवस्वसहस्रिणं ॥ विश्वासोमपवमानद्युम्नानीं द्वाभर । वि
दाःसहस्रिणीरिषः ॥ सनःपुनानऽआभररायिस्तोत्रेसुवीर्यं । जरितुर्वर्धयागिरः ॥ पुनानऽइद्वाभरसोमद्विबर्हसरयिं ।
वृषन्निंदोनऽउक्थ्यं* ॥ ३० ॥ (९।२।१७) प्रयेगावोनभूर्णयस्त्वेषाऽअयासोऽअक्रमुः । घ्नंतःकृष्णामपत्वचं ॥
सुवितस्यमनामहेतिसेतुंदुराव्यं । साह्वांसोदस्युमव्रतं+ ॥ शृण्वेवृष्टेरिवस्वनःपवमानस्यशुष्मिणः । चरंतिविद्युतो
द्वि+ ॥ आपवस्वमहीमिषंगोमदिंदोहिरण्यवत् । अश्वावद्वाजवत्सुतः+ ॥ सपवस्वविचर्षणऽआमहीरोदसीपृण ।
उषाःसूर्योनरश्मिभिः ॥ परिणःशर्मयंत्याधारयासोमविश्वतः । सरारसेवविष्टपं ॥ ३१ ॥ (९।२।१८) जनय
त्रोचनादिवोजनयन्नप्सुसूर्यं । वसानोगाऽअपोहरिः ॥ एषप्रलेनमन्मनादेवोदेवेभ्यस्परि । धारयापवतेसुतः+ ॥
वावृधानायतूर्धयेपवतेवाजसातये । सोमाःसहस्रपाजसः ॥ दुहानःप्रलमित्पयःपवित्रेपरिषिच्यते । क्रंदन्देवांऽअ
जीजनत् ॥ अभिविश्वानिवार्याभिदेवांऽअक्रतावृधः । सोमःपुनानोऽअर्षति ॥ गोमन्नःसोमवीरवदश्वावद्वाजवत्सुतः

(९।२।१७) प्रयेगावइतिषडृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१८) जनयन्निषडृचस्यसूक्तस्य
काण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९
अनु. २

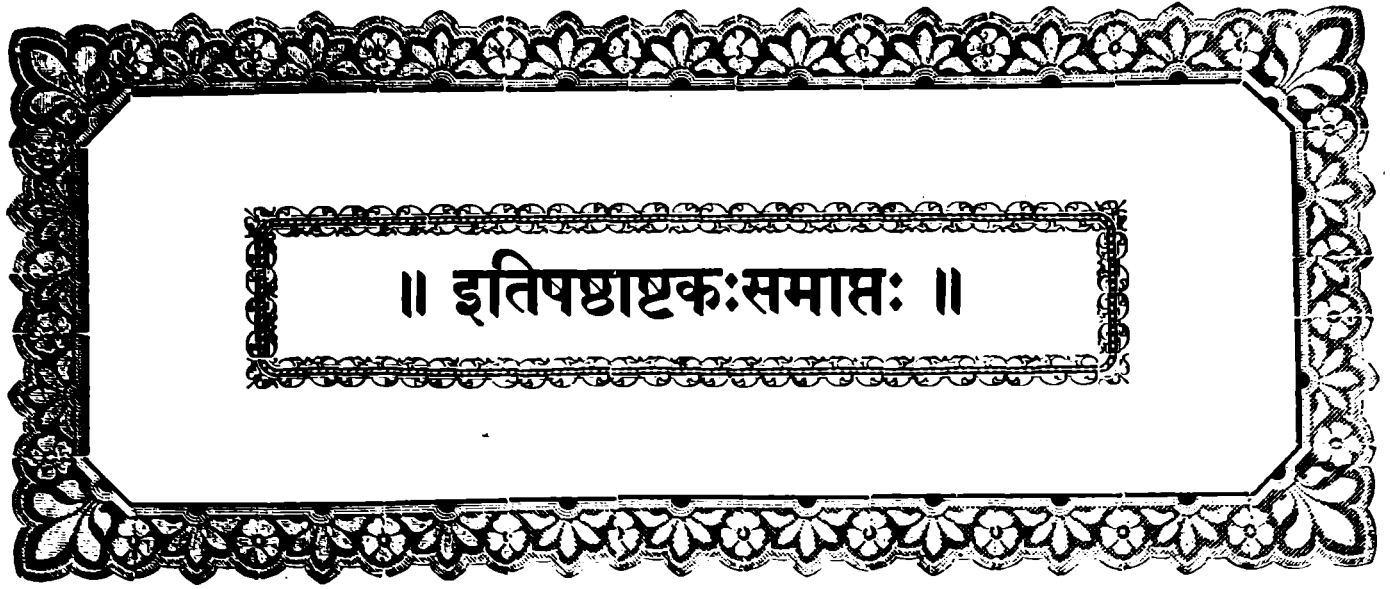
॥ ५८ ॥

पवस्वबृहतीरिषः ॥ ३२ ॥ (९।२।१९) योऽअत्यऽइवमृज्यतेगोभिर्मदायहर्यतः । तंगीर्भिर्वासयामसि ॥ तनो
विश्वाऽअवस्युवोगिरःशुभंतिपूर्वथा । इंदुमिंद्रायपीतयं ॥ पुनानोयातिहर्यतःसोमोगीर्भिःपरिष्कृतः । विप्रस्यमेध्या
तिथेः ॥ पवमानविदारयिमस्मभ्यंसोमसुश्रियं । इंदोसहस्रवर्चसं ॥ इंदुरत्योनवाजसूक्तनिंक्रंतिपवित्रऽआ । यद
क्षारतिदेवयुः+ ॥ पवस्ववाजसातयेविप्रस्यगृणतोवृधे । सोमरास्वसुवीर्यं ॥ ३३ ॥ इतिषष्ठाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अष्टचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ३१ ऋचः २०४ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं. २०४ ॥ इतिषष्ठेऽष्टमः ॥

(९।२।१९) बोअत्यइवेतिषडृचस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री ।

॥ इतिषष्ठाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथसप्तमाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रणोयास्यः सपवस्वांसुग्रन्नायासोमः पंचकविर्भागवस्तंत्वापवस्वोत्तेशुष्मासउचथ्योध्वयोपरियुक्षउत्तेचतु
ष्कमवत्सारोस्वप्रन्नायवयवपरिसोमः प्रतेधारास्तरत्सपवस्वप्रगायत्रेणोपांत्यापुरउर्ध्विणगयावीतीत्रिंशदमहीयु
रेतेऽअसुग्रंजमदग्निरापवस्वनिध्रुविः काश्यपोवृषासोमकश्यपः ॥ १ ॥

हरिः ओम् ॥ (९।२।२०) प्रणऽइंदोमहेतनऽऊर्मिनविभ्रदर्षसि । अभिदेवाँऽअयास्यः ॥ मतीजुष्टोधिया
हितः सोमोहिन्वेपरावति । विप्रस्यधारयाकृविः+ ॥ अयंदेवेषुजागृविः सुतऽएतिपवित्रऽआ । सोमोयातिविचर्ष
णिः ॥ सनः पवस्ववाजयुश्चक्राणश्चारुमध्वरं । बर्हिष्माँऽआविवासति ॥ सनोभगायत्रायवेविप्रवीरः सदावृधः । सो
मोदेवेष्वार्यमत् ॥ सनोऽअद्यवसुत्तयेऽक्रतुविद्रातुवित्तमः । वाजंजेषिश्रवोबृहत् ॥ १ ॥ (९।२।२१) सपवस्वमदाय
कं नृचक्षादेववीतये । इंदुविद्रायपीतये ॥ सनोऽअर्षाभिदूत्यंश्रुत्वमिद्रायतोशसे । देवान्तसखिभ्यऽआवरं ॥ उतत्वा
मरुणंवयंगोभिरेकुमोमदायकं । विनोरायेदुरोवृधि ॥ अत्यूपवित्रमकमीद्वाजीधुरंनयामनि । इंदुदेवेषुपत्यते ॥ स
मीसखायोऽअस्वरन्वनेऽक्रीळंतमत्यविं । इंदुनावाऽअनूषत ॥ तयापवस्वधारयाययापीतोविचक्षसे । इंदोस्तोत्रेसु

(९।२।२०) प्रणइंदवितिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोयास्यः पवमानसोमोगायत्री । (९।२।२१) सपवस्वेतिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसो
यास्यः पवमानसोमोगायत्री ।

श्रुतं.
अ. ७ अ. १
॥ २ ॥

वीर्यं ॥ २ ॥ (१।२।२२) असुप्रन्देववीतयेत्यासः कृत्वाऽइव । क्षरैतः पर्वतावृधः ॥ परिष्कृतासऽइद्वोयोषेवपि
श्यावती । वायुंसोमाऽअसुक्षत ॥ एतेसोमासऽइद्वः प्रयस्वतश्चमुसुताः । इद्वर्धतिकर्मभिः ॥ आधावतासुह
स्त्यः शुक्रागृभ्यीतमंथिना । गोभिः श्रीणीतमत्सरं⁺ ॥ सपवस्वधनं जयप्रयंताराधसोमहः । अस्मभ्यंसोमगातुवि
त्⁺ ॥ एतंमृजंतिमर्ज्यपवमानंदशक्षिपः । इद्रायमत्सरंमदं ॥ ३ ॥ (१।२।२३) अयासोमः सुकृत्यामहश्चि
दुभ्यवर्धत । मंदानऽउद्धृषायते ॥ कृतानीदस्य कर्त्वाचेतैतदस्युतर्हणा । ऋणाचधृष्णुश्चयते ॥ आत्सोमऽइद्वियोर
सोवज्रः सहस्रसाभुवत् । उक्थंयदस्य जायते ॥ स्वयंकविर्विधर्तेरिविप्रायरत्नमिच्छति । यदीमर्मज्यतेधियः ॥ सि
षासतूरयीणांवाजेष्वर्वतामिव । भरेषुजिग्युषामसि ॥ ४ ॥ (१।२।२४) तंत्वानृणानिबिभ्रतंसधस्थेषुमहोदि
वः । चारुसुकृत्ययेमहे ॥ संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यमहामहिम्रतंमदं । शतंपुरोरुरुक्षणि ॥ अतस्त्वारयिमभिराजानंसुक्रतो
दिवः । सुपर्णोऽअव्यधिर्भरत् ॥ विश्वस्माऽइत्स्वर्दृशेसाधारणंरजस्तुरै । गोपामतस्यविर्भरत् ॥ अधाहिन्यानऽइ
द्वियंज्यायामहित्वमानशे । अभिष्टिकृद्विचर्षणिः ॥ ५ ॥ (१।२।२५) पवस्ववृष्टिमासुनोपामूर्मिदिवस्परि । अ
(१।२।२२) असुप्रमितिषडृचस्यसूक्तस्यांगिरसोयास्यः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२३) अयासोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभार्गवः कविः
पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२४) तत्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभार्गवः कविः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२५) पवस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्य

मंडलं ९
अनु. २
॥ २ ॥

यक्ष्मावृहतीरिषः ॥ तयापवस्वधारयाययागावऽइहागमन् । जन्यासऽउपनोगृहं⁺ ॥ घृतंपवस्वधारयायज्ञेषुदेववीतमः ।
अस्मभ्यंवृष्टिमापव ॥ सनऽऊर्जेव्यव्ययंपवित्रंधावधारया । देवासः शृणवन्निहकं ॥ पवमानोऽअसिष्यद्रक्षस्यपजंघ
नत् । प्रलवद्रोचयुचुचः ॥ ६ ॥ (१।२।२६) उत्तेशुष्मासऽईरतेसिंधोरूमैरिवस्वनः । वाणस्यचोदयापविं⁺ ॥ प्रसवेतऽ
उदीरतेतिस्त्रोवाचोमखस्युवः । यदव्यऽएषिसानवि ॥ अव्योवारेपरिप्रियंहरिंहिन्वत्यद्रिभिः । पवमानंमधुश्रुतं ॥
आपवस्वमदितमपवित्रंधारयाकवे । अर्कस्ययोनिमासदं ॥ सपवस्वमदितमगोभिंरंजानोऽअक्तुभिः । इद्विद्रायपी
तये ॥ ७ ॥ (१।२।२७) अध्वर्योऽअद्रिभिः सुतंसोमंपवित्रऽआसृज । पुनीहींद्रायपातवे ॥ दिवः पीयूषमुत्तमंसो
ममिंद्रायवज्रिणे । सुनोतामधुमत्तमं ॥ तवत्यऽइदोऽअंधसोदेवामधोव्यंश्रते । पवमानस्यमरुतः ॥ त्वंहिसो
मवर्धयन्त्सुतोमदायभूर्णये । वृषन्त्सोतारंमूतये ॥ अभ्यर्षविचक्षणपवित्रंधारयासुतः । अभिवाजमुतश्रवः ॥ ८ ॥
(१।२।२८) परिद्युक्षः सनद्रयिर्भरद्वाजैनोऽअंधसा । सुवानोऽअर्षपवित्रऽआ⁺ ॥ तवंप्रत्नेभिरध्वंभिरव्योवारे
परिप्रियः । सहस्रधारोयात्तना ॥ चरुर्नयस्तमीखयंदोनदानमीखय । वधैर्वधस्तवीखय ॥ निशुष्ममिंदवेपांपुरुहूत
भार्गवः कविः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२६) उत्तेशुष्मासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसउचध्यः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२७) अध्व
र्योइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसउचध्यः पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२८) परिद्युक्षइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसउचध्यः पवमानसोमोगायत्री

जनानां । योऽअस्माँऽआदिदेशति ॥ शतंनंऽइदंऽकृतिभिःसहस्रंवाशुचीनां । पर्वस्वमंहयद्रयिः ॥ ९ ॥ (९।२।२९)
उत्तेशुष्मासोऽअस्थूरक्षोभिंदंतोऽअद्रिवः । नुदस्वयाःपरिस्पृधः ॥ अयानिजग्निरोजसारथसंगेधनेहिते । सत्वाऽअ
त्रिभ्युपाहृदा⁺ ॥ अस्यव्रतानिनाधृषेपर्वमानस्यदूह्या । रुजयस्त्वापृतन्याति ॥ तंहिन्वंतिमदच्युतंहरिंनदीषुवाजिनं ।
इंदुमिद्रायमत्सरं⁺ ॥ १० ॥ (९।२।३०) अस्यप्रत्नामनुद्युतंशुक्रंदुदुहेऽअहयः । पयःसहस्रसामृषिं । अयंसूर्यंऽइवोपहृग्यं
मरांसिधावति । सप्तप्रवतऽआदिवं ॥ अयंविश्वानितिष्ठतिपुनानोभुवनोपरि । सोमोदेवोनसूर्यः ॥ परिणोदेववीतये
वाजाँऽअर्षसिगोमतः । पुनानऽइदविंद्रयुः⁺ ॥ ११ ॥ (९।२।३१) यवयवनोऽअंधसापुष्टंपुष्टंपरिस्त्रव । सोमवि
श्वाचसांभगा ॥ इंदोयथातवस्तवोयथातेजातमंधसः । निबर्हिषिप्रियेसदः ॥ उत्तनोगोविदंश्ववित्पर्वस्वसोमंध
सा । मक्षतमेभिरहंभिः ॥ योजिनातिनजीयतेहंतिशत्रुमभीत्य । सपर्वस्वसहस्रजित् ॥ १२ ॥ (९।२।३२) परि
सोमऽऋतंवृहदाशुःपवित्रेऽअर्पति । विघ्नन्नक्षांसिदेवयुः ॥ यत्सोमोवाजमर्षेतिशतंधाराऽअपस्युवः । इंद्रस्यसख्य

(९।२।२९) उत्तेशुष्मासइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३०) अस्यप्रत्नामितिचतुर्कचस्य
सूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३१) यवयवमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री ।
(९।२।३२) परिसोमइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री ।

माविशन्⁺ ॥ अभित्वायोषणोदशंजारंनकन्यानूषत । मृज्यसेसोमसातये ॥ त्वमिंद्रायविष्णवेस्वादुरिंदोपरिस्त्रव ।
नृन्तस्तोदृग्नाहंनः ॥ १३ ॥ (९।२।३३) प्रतेधाराऽअसश्चतौदिवोनयैतिवृष्टयः । अच्छावाजैसहस्रिणं ॥ अ
भिप्रियाणिकाव्याविश्वाचक्षाणोऽअर्पति । हरिस्तुंजानऽआयुधा ॥ समर्मृजानऽआयुभिरिभोराजैवसुम्रतः ।
श्येनोनवंसुपीदति ॥ सनोविश्वादिवोवसुतोपृथिव्याऽअधि । पुनानऽइदवाभर ॥ १४ ॥ (९।२।३४) तरत्समं
दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समंदीधावति ॥ उस्त्रावेदवसूनामर्तस्यदेव्यवसः । तरत्स० ॥ ध्वस्रयोःपुरुषंत्यो
रासहस्राणिदद्महे । तरत्स० ॥ आययोस्त्रिशतंतनासहस्राणिचदद्महे । तरत्स० ॥ १५ ॥ (९।२।३५) पर्वस्व
गोजिदंश्वजिदंश्वजित्सोमरण्यजित् । प्रजावद्रत्नमाभर ॥ पर्वस्वान्नोऽअदाभ्यःपवस्वौषधीभ्यः । पर्वस्वधिषणा
भ्यः ॥ त्वंसोमपर्वमानोविश्वानिदुरितातर । कविःसीदनिबर्हिषि ॥ पर्वमानःस्वर्विंदोजायमानोभवोमहान् । इंदो
विश्वोऽअभीदसि ॥ १६ ॥ (९।२।३६) प्रगायत्रेणगायतपर्वमानंविचर्षणिं । इंदुंसहस्रचक्षसं ॥ तत्त्वासहस्रचक्ष

(९।२।३३) प्रतेधाराइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३४) तरत्समंदीतिचतुर्कचस्यसूक्तस्य
काश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३५) पवस्वेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३६) प्रगाय
त्रेणेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्रीतृतीयापुरउष्णिक् ।

समथोसहस्रभर्णसं । अतिवारमपाविषुः ॥ अतिवारान्पर्वमानोऽसिष्यदत्कलशांऽअभिधावति । इंद्रस्यहाधी
विशन्+ ॥ इंद्रस्यसोमराधंशेषवस्वविचर्षणे । प्रजावद्रेतऽआभर ॥ १७ ॥ (९।३।१) अयावीतीपरिस्त्रव्य
स्तऽइंदोमदेष्वा । अवाहन्नवतीर्नव ॥ पुरःसद्यऽइत्थाधिद्येदिवोदासायशंवरं । अधृत्यंतुर्वशंयदुं ॥ परिणोऽअ
श्वमश्वविद्गोमदिंदोहिरण्यवत् । क्षरासहस्रिणीरिषः ॥ पर्वमानस्यतेवयंपवित्रमभ्युदतः । सखित्वमावृणीमहे ॥
येतेपवित्रमर्मयोभिर्क्षरंतिधारया । तेभिर्नःसोममृळय ॥ १८ ॥ सनःपुनानऽआभररयिवीरवतीमिषं । ईशानःसो
मविश्वतः ॥ एतमुत्तं दशक्षिपोमृजंतिंसिंधुमातरं । समादित्येभिंरख्यत ॥ समिंद्रेणोतवायुनासुतऽएतिपवित्रऽआ ।
संसूर्यस्यरदिमभिः ॥ सनोभगायवायवैपूष्णेपवस्वमधुमान् । चारुमित्रेवरुणेच ॥ उच्चातेजातमंधसोदिविषद्भूम्या
ददे । उग्रशर्ममहिश्रवः ॥ १९ ॥ एनाविश्वान्यय्यऽआद्युन्नानिमानुषाणां । सिषासंतोवनामहे ॥ सनऽइंद्राययज्य
वेवरुणायमरुद्भ्यः । वरिवोवित्परिस्त्रव ॥ उपोषुजातमसुरंगोभिर्भगंपरिष्कृतं । इंदुं देवाऽअयासिषुः ॥ तमिद्वर्धंतु
नोगिरोवत्संसंशिश्वरीरिव । यऽइंद्रस्यहृदंसनिः ॥ अर्षाणःसोमशंगवेषुक्षस्वपिप्युषीमिषं । वर्धंसमुद्रमुक्थ्यं*
॥ २० ॥ पर्वमानोऽअजीजनद्विश्चित्रंनतन्यतुं । ज्योतिर्वैश्वानरंबृहत्+ ॥ पर्वमानस्यतेरसोमदौराजन्नदुच्छुनः ।

वृतीयेनुवाकेसप्तसूक्तानि (९।३।१) अयावीतीतित्रिंशदृचस्यसूक्तस्यांगिरसोऽमहीयुःपर्वमानसोमोगायत्री ।

विवारमव्यमर्षति ॥ पर्वमानुरसस्तवदक्षोविराजतिद्युमान् । ज्योतिर्विश्वंस्वर्दृशे+ ॥ यस्तेमदोवरेण्यस्तेनापवस्वांध
सा । देवावीरंघशंसहा+ ॥ जग्निर्वृत्रममित्रियंसस्त्रिर्वाजंदिवेदिवे । गोषाऽउऽअश्वसाऽअसि ॥ २१ ॥ संमिश्रोऽअ
रुषोभवसूपस्थाभिर्नधेनुभिः । सीदन्त्येनोनयोनिमा+ ॥ सपवस्वयऽआविथेंद्रवृत्रायहंतवे । वत्रिवांसंमहीरपः+ ॥
सुवीरासोवयंधनाजयेमसोममीदुः । पुनानोवर्धनोगिरः ॥ त्वोतासस्तवावसास्यामवन्वतऽआसुरः । सोमव्रतेषुजा
गृहि ॥ अपघ्नन्पवतेमृधोपसोमोऽअराग्णः । गच्छन्निद्रस्यनिष्कृतं+ ॥ २२ ॥ महोनोरायऽआभरपर्वमानजहीमृ
धः । रास्वेंदोवीरवृघशः ॥ नत्वाशतंचनहुतोराधोदित्संतमामिनन् । यत्पुनानोमस्वस्यसे ॥ पर्वस्वेंदोवृषासुतःकृधी
नोयशसोजने । विश्वाऽअपद्विषोऽजहि ॥ अस्यतेसख्येवयंतवैदोद्युन्नऽउत्तमे । सासह्यामपृतन्यतः+ ॥ यातेभीमा
न्यायुधातिग्मानिसंतिधूर्वणे । रक्षासमस्यनोनिदः+ ॥ २३ ॥ (९।३।२) एतेऽअसृग्रमिदवस्तिरःपवित्रमाशवः ।
विश्वान्यभिसौभगा ॥ विघ्नंतोदुरितापुरुसगातोकायवाजिनः । तनाकृण्वंतोऽअर्वते ॥ कृण्वंतोवरिवोगवेभ्यर्षतिसु
ष्टुतिं । इळांसमभ्यंसंयतं ॥ असाव्यंशुर्मदायाप्सुदक्षौगिरिष्ठाः । इयेनोनयोनिमासदत् ॥ शुभ्रमंधोदेववातमप्सु
धृतो नृभिःसुतः । स्वदंतिगावःपयोभिः ॥ २४ ॥ आदीमश्वंनहेतारोशुशुभ्रमृताय । मध्वोरसैसधुमादे ॥ यास्ते

(९।३।२) एतेअसृग्रमितित्रिंशदृचस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदग्निःपर्वमानसोमोगायत्री ।

श्रवसं.

अ. ७ अ. १

॥ ५ ॥

धारांमधुश्रुतोसृग्मिदंऽऽकृतये । ताभेःपवित्रमासदः ॥ सोऽअर्षेद्रायपीतयेतिरोरोमाण्यव्यया । सीदन्योनावने
प्वा⁺ ॥ त्वमिदोपरिस्वस्वाद्विष्टोऽअंगिरोभ्यः । वरिवोविदधृतं पयः ॥ अयंविचर्षणिहितःपवमानःसचेतति ।
हिन्वानऽआप्यंवृहत्⁺ ॥ २५ ॥ एषवृषावृषव्रतःपवमानोऽअशस्तिहा । कर्द्वसूनिदाशुषे ॥ आपवस्वसहस्रिणैर
यिगोमैतमश्विनं । पुरुश्चंद्रं पुरुस्पृहं ॥ एषस्यपरिषिच्यतेमर्मज्यमानऽआयुभिः । उरुगायःकविक्रतुः ॥ सहस्रोतिः
शतामघोविमानोरजसःकविः । इंद्रायपवतेमदः ॥ गिराजातऽइहस्तुतऽइंदुरिंद्रायधीयते । वियोनावसताविं
॥ २६ ॥ पवमानःसुतोनृभिःसोमोवाजमिवासरत् । चमूषुशक्मनासदं ॥ तंत्रिपृष्ठेत्रिवंधुरेरेथेयुंजंतियातवे । ऋषी
णांससधीतिभिः ॥ तंसोतारोधनस्पृतमाशुवाजाययातवे । हरिंहिनोतवाजिनं ॥ आविशन्कलशंसुतोविश्वाऽअर्षेभ्य
भिश्चियः । शूरोनगोषुतिष्ठति ॥ आतऽइंदोमदायकंपयोदुहंत्यायवः । देवादेवेभ्योमधु ॥ २७ ॥ आनःसोमंपवि
त्रऽआसृजतामधुमत्तमं । देवेभ्योदेवश्रुत्तमं ॥ एतेसोमाऽअसृक्षतगृणानाःश्रवसेमहे । मदिन्तमस्यधारया ॥ अभि
गव्यानिवीतयेनृम्णापुनानोऽअर्षसि । सनद्वाजःपरिस्व ॥ उतनोगोमंतीरिषोविश्वाऽअर्षपरिष्टुभः । गृणानोजमद
ग्निना ॥ पवस्ववाचोऽअग्निःसोमंचित्राभिरूतिभिः । अभिविश्वाःनिकाव्या ॥ २८ ॥ त्वंसमुद्रियाऽअपोग्रियोवाच
ऽईरयन् । पवस्वविश्वमेजय ॥ तुभ्येमाभुवनाकवेमहिम्नेसोमतस्थिरे । तुभ्यमर्षेतिंसिंधवः ॥ प्रतेद्विवोनवृष्टयोधा

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ५ ॥

रायंत्यसश्चतः । अभिशुक्रामुपस्तिरं ॥ इंद्रायेंदुपुनीतनोग्रंदक्षायसाधनं । ईशानंवीतिराधसं ॥ पवमानऽऽकृतःकविः
सोमःपवित्रमासदत् । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ २९ ॥ (१।३।३) आपवस्वसहस्रिणैरयिसोमसुवीर्यं । अस्मेश्रवांसि
धारय ॥ इषमर्जचपिन्वसऽइंद्रायमत्सरिन्तमः । चमूष्वानिषीदसि ॥ सुतऽइंद्रायविष्णवेसोमःकलशेऽअक्षरत् ।
मधुमांऽअस्तुवायवे ॥ एतेऽअसृग्रमाशवोतिह्वरांसिबभ्रवः । सोमाऽऽकृतस्यधारया ॥ इंद्रवर्धतोऽअसुरःकृण्वंतोवि
श्वमार्थं । अपघ्नंतोऽअराण्णः ॥ ३० ॥ सुताऽअनुस्वमारजोभ्यर्षेतिबभ्रवः । इंद्रंगच्छंतऽइंदवः ॥ अयापवस्वधार
याययासूर्यमरोचयः । हिन्वानोमानुषीरपः⁺ ॥ अयुक्तसूरऽएतंशंपवमानोमनावधिं । अंतरिक्षेणयातवे ॥ उतत्या
हरितोदशसूरोऽअयुक्तयातवे । इंदुरिंद्रऽइतिब्रुवन्⁺ ॥ परीतोवायवेसुतंगिरऽइंद्रायमत्सरं । अव्योवारैषुसिंचत
॥ ३१ ॥ पवमानविदारयिमस्मभ्यंसोमदुष्टरं । योदूणाशोवनुष्यता⁺ ॥ अभ्यर्षसहस्रिणैरयिगोमैतमश्विनं । अभि
वाजमुतश्रवः ॥ सोमोदेवोनसूर्योद्विभिःपवतेसुतः । दधानःकलशेरसं ॥ एतेधामान्यार्याशुक्राऽऽकृतस्यधारया ।
वाजंगोमैतमक्षरन् ॥ सुताऽइंद्रायवज्रिणेसोमांसोदध्याशिरः । पवित्रमत्यक्षरन् ॥ ३२ ॥ प्रसोममधुमत्तमोरायेऽ
अर्षपवित्रऽआ । मद्योयोदेववीतमः ॥ तमीमृजंत्यायवोहरिन्दीर्षवाजिनं । इंदुमिंद्रायमत्सरं⁺ ॥ आपवस्वहिरण्य

(१।३।३) आपवस्वेतित्रिंशच्चस्यसूक्तस्यकाश्योनिधुविःपवमानसोमोगायत्री ।

वृद्धावत्सोमवीरवत् । वाजंगोमैतमभर ॥ परिवाजेनवाजयुमव्योवारेषुसिंचत । इंद्रायमधुमत्तमं ॥ कविर्मृजंति
 सज्यधीभिर्विप्राऽअवस्यवः । वृषाकर्निकदरुति ॥ ३३ ॥ वृषणंधीभिरसुरंसोममृतस्यधारया । मतीविप्राःसमस्वर
 न् ॥ पवस्वदेवायुषगिंद्रंगच्छतुतेमदः । वायुमारोहधर्मेणा ॥ पवमाननितोशसेरयिसोमश्रवाय्यै । प्रियःसमुद्रमा
 विश ॥ अपघ्नन्पवसेमृधःऋतुवित्सोममत्सरः । नुदस्वादेवयुंजनै ॥ पवमानाऽअसृक्षतसोमाःशुक्रासऽइंदवः । अभि
 विश्वानिकाव्या ॥ ३४ ॥ पवमानासऽआशवःशुभ्राऽअसृग्रमिंदवः । घंतोविश्वाऽअपद्विषः ॥ पवमानादिवस्पर्य
 तारिक्षादसृक्षत । पृथिव्याऽअधिसानवि ॥ पुनानःसोमधार्येदोविश्वाऽअपस्त्रिधः । जहिरक्षासिसुक्रतो ॥ अपघ्न
 न्सोमरक्षसोभ्यर्षकर्निकदत् । द्युमंतंशुष्ममुत्तमं ॥ अस्मेवसूनिधारयसोमदिव्यानिपार्थिवा । इंदोविश्वानिवार्या
 ॥ ३५ ॥ (९।३।४) वृषासोमद्युमाऽअसिवृषादेववृषव्रतः । वृषाधर्माणिदधिषे ॥ वृष्णास्तेवृष्ण्यंशवोपृषावनंवृषा
 मदः । सत्यंवृषन्वृषेदसि ॥ अश्वोनचक्रदोवृषासंगाऽइंदोसमवतः । विनोरायेदुरोवृधि ॥ असृक्षतप्रवाजिनोगव्या
 सोमासोऽअश्वया । शुक्रासोवीरयाशवः ॥ शुभमानाऽऋतायुभिर्मृज्यमानागभस्त्योः । पवतेवारोऽअव्ययै ॥ ३६ ॥
 तेविश्वादाशुषेवसुसोमादिव्यानिपार्थिवा । पवतामांतरिक्ष्या ॥ पवमानस्यविश्ववित्प्रतेसर्गाऽअसृक्षत । सूर्यस्येव

(९।३।४) वृषासोमेतित्रिंशच्चस्यसूक्तस्वमारीचःकश्यपःपवमानसोमोगायत्री ।

रश्मयः ॥ केतुकृण्वन्दिबस्परिविश्वारूपाभ्यर्षसि । समुद्रःसोमपिन्वसे ॥ हिन्वानोवाचमिष्यसिपवमानविधर्मणि ।
 अक्रान्देवोनसूर्यः ॥ इंदुःपविष्टचेतनःप्रियःकवीनामती । सृजदश्वरंधीरैव ॥ ३७ ॥ ऊर्मिर्यस्तेपवित्रऽआदेवावीः
 पर्यक्षरत् । सीदन्नृतस्ययोनिमा ॥ सनोऽअर्षपवित्रऽआमदोयोदेववीतमः । इंदुविद्रायपीतये ॥ इषेपवस्वधारया
 मृज्यमानोमनीषिभिः । इंदोरुचाभिगाऽइहि ॥ पुनानोवारिवस्कृध्यूर्जजनायगिर्वणः । हरैस्सृजानऽआशिरै ॥ पुना
 नोदेववीतयऽइंद्रस्ययाहिनिष्कृतं । द्युतानोवाजिर्भिर्यतः ॥ ३८ ॥ ग्रहिन्वानासऽइंदोवोच्छासमुद्रमाशवः । धि
 याजृताऽअसृक्षत ॥ मर्मृजानासऽआयवोवृथासमुद्रमिंदवः । अगमन्नृतस्ययोनिमा ॥ परिणोयाह्यस्मयुर्विश्वावसू
 न्योजसा । पाहिनःशर्मवीरवत् ॥ मिमातिवह्निरेतशःपदंयुजानऽऋकभिः । प्रयत्समुद्रऽआहितः ॥ आयद्योनिहि
 रण्ययमाशुर्ऋतस्यसीदति । जहात्यप्रचेतसः ॥ ३९ ॥ अभिवेनाऽअनूपतेयक्षंतिप्रचेतसः । मज्जंत्यविचेतसः ॥
 इंद्रायेंदोमरुत्वतेपवस्वमधुमत्तमः । ऋतस्ययोनिमासदं ॥ तंत्वाविप्रावचोविदुःपरिष्कृण्वन्तिवेधसः । संत्वामृजंत्या
 यवः ॥ रसैस्तेमित्रोऽअर्यमापिबैतिवरुणःकवे । पवमानस्यमरुतः ॥ त्वंसोमविपश्चित्तंपुनानोवाचमिष्यसि । इंदोस
 हस्वभर्णसं ॥ ४० ॥ उतोसहस्वभर्णसंवाचंसोममस्वस्युवं । पुनानऽइंदुवाभर ॥ पुनानऽइंदवेषांपुरुहूतजनानां ।
 प्रियःसमुद्रमाविश ॥ दर्विद्युतत्यारुचापरिष्टोभंत्याकृपा । सोमाःशुक्रागवाशिरः ॥ हिन्वानोहेतुर्भिर्यतऽआवाजै

वाज्यंक्रमीत् । सीदैतोवनुषोयथा ॥ ऋधक्सोमस्वस्त्यैसंजग्मानोदिवऋविः । पर्वस्वसूर्योदुशे⁺ ॥ ४१ ॥ इतिस
समाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाष्टकेस्तुतानि ११६ ऋचः १२६३

एकोनपंचाशाध्यायेवर्गाः ४१ सूक्तानि २१ ऋचः २०० ॥ यागः ॥ पवमानायसोमायेदं २०० ॥ इतिसप्तमेप्रथमः ॥
हिन्वंतिभृगुर्वारुणिर्जमदग्निर्वापवस्वशतंवैखानसाअष्टादश्वनुष्टुप्परास्तिन्नआग्नेय्यस्त्वंसोमासिद्धात्रिंशद्भर
द्वाजःकश्यपोगोतमोत्रिविंश्वामित्रोजमदग्निर्वसिष्ठइतीहृचाःसप्तर्षयःशेषेपवित्रोवसिष्ठोवोभौवापवस्वसो
मतिन्नोनित्यद्विपदागायत्र्योऽवितानस्तिन्नःपौष्ण्योवायत्तेपवित्रंपंचाग्नेय्यःसावित्र्यग्निसावित्रीवैश्वदेवीवासा
मंत्यास्त्रिंशीपुरउष्णिक्समविंश्वनुष्टुबंत्येचतेपावमान्गधेदृस्तुतीं जागतमूर्ध्वप्रागुशनसःप्रदेवंदशवत्सप्रिर्भा
लंदनस्त्रिष्टुबंतंहेषुर्नहिरण्यस्तूपौत्येत्रिष्टुभौं॥त्ररस्मैरेणुरादक्षिणानवऋषभस्तौवैश्वामित्रौहरिहरिमंतःस्रक्पे
त्रःशिशुर्नक्षत्रीवांस्त्रिष्टुबष्टम्याभिप्रियाणिपंचकविः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ हरिःओम् ॥ (९।३।५) हिन्वंतिसूरमुस्रयःस्वसारोजामयस्पतिं । महामिंदुमहीयुवः ॥ पवमानरुचारुचा

(९।३।५) हिन्वंतीतित्रिंशदचस्यसूक्तस्यवारुणिर्भृगुःपवमानसोमोगायत्री । (अत्रभार्गवोजमदग्निःपाक्षिकः) ।

देवोदेवेभ्यस्परि । विश्वात्रसून्याविंश ॥ आपवमानसुष्टुतिंवृष्टिदेवेभ्योदुवः । इषेपवस्वसंयतं ॥ वृषाह्यसिभानुना
द्युमंतंत्वाहवामहे । पवमानःस्वाध्वः* ॥ आपवस्वसुवीर्यमंदमानःस्वायुध । इहोष्विदुवागहि ॥ १ ॥ यदद्भिःप
रिषिच्यसेमृज्यमानोगभस्त्योः । दुणासधस्थमश्रुषे ॥ प्रसोमायव्यश्ववत्पवमानायगायत । महसहस्रचक्षसे ॥ य
स्यवर्णमधुश्रुतंहरिंहिन्वंत्यद्रिभिः । इंदुमिंद्रायपीतये ॥ तस्येतेवाजिजोवयंविश्वाधनानिजिग्युषः । मखित्वमावृणो
महे ॥ वृषापवस्वधारयामरुत्वतेचमत्सरः । विश्वादधानंऽओजसा ॥ २ ॥ तंत्वाधर्तारमोण्योऽःपवमानस्वर्हशं ।
हिन्वेवाजेषुवाजिनं ॥ अयाचित्तोविपानयाहरिःपवस्वधारया । युजंवाजेषुचोदय ॥ आनंऽइंदोमहीमिषंभवस्वविश्वद
शतः । अस्मभ्यंसोमगातुवित् ॥ आकलशाऽअनूषतेदोधाराभिरोजसा । एंद्रस्यपीतयेविंश ॥ यस्येतेमध्वरसंतीत्रं
दुहंत्यद्रिभिः । सपवस्वःभिमातिहा⁺ ॥ ३ ॥ राजामेधाभिरीयतेपवमानोमनावधि । अंतरिक्षेणयातवे ॥ आनंऽ
इंदोशतृग्विनंगवांपोषस्वभ्यं । तद्वाभगत्तिमूतये ॥ आनःसोमसहोजुवोरूपंनवर्चसेभर । सुष्वाणोदेववीतये ॥ अ
र्षांसोमद्युमत्तमोभिद्रोणानिरोरुवत् । सीदन्त्येनोनयोनिमा⁺ ॥ अप्साऽइंद्रायवायवेवरुणायमरुद्भ्यः । सोमोऽअ
र्षतिविष्णवे ॥ ४ ॥ इषंतोकार्यनोदधदस्मभ्यंसोमविश्वतः । आपवस्वसहस्रिणं ॥ येसोमासःपरावतियेऽअर्वावति
सुन्विरे । येवादःशर्यणावति ॥ यऽआर्जीकेषुकृत्वंसुयेमध्येपस्त्यानां । येवाजनैषुपंचसु ॥ तेनोवृष्टिदिवस्परिपवता

ऋक्सं.

७ अ. २

॥ ८ ॥

मासुवीर्यं । सुवानादेवासइंदवः ॥ पर्वतेहर्यतोहरिर्गुणानोजमदग्निना । हिंवानोगोरधित्वचि⁺ ॥ ५ ॥ प्रशुक्रा
सौवयोजुवोहिंन्वानासोनसस्यः । श्रीणानाऽअप्सुमृजत ॥ तंत्वासुतेष्वाभुवोहिन्विरेदेवतातये । सपवस्वानयारु
चा⁺ ॥ आतेदक्षमयोभुवंवहिमद्यावृणीमहे । पांतमापुरुस्पृहं ॥ आमंद्रमावरैण्यमाविप्रमामनीषिणं । पांतमा० ॥
आरयिमासुचेतुनमासुक्रतोतनूष्वा । पांतमा० ॥ ६ ॥ (९।३।६) पर्वस्वविश्वचर्षणेभिविश्वानिकाव्या । सखासखि
भ्यऽईड्यः ॥ ताभ्यांविश्वस्यराजसियेपवमानुधामनी । प्रतीचीसोमतस्थतुः ॥ परिधामानियानितेत्वंसोमासिविश्व
तः । पर्वमानऽऋतुभिःकवे ॥ पर्वस्वजनयन्निषोभिविश्वानिवार्या । सखासखिभ्यऽऊतये ॥ तवशुक्रासोऽअर्चयो
द्विस्पृष्टेवितन्वते । पवित्रंसोमधामभिः ॥ ७ ॥ तवेमेसससिंधवःप्रशिषंसोमसिस्तते । तुभ्यंधावन्तिधेनवः ॥ प्रसो
मयाहिधारयासुतऽइंद्रायमत्सरः । दधानोऽअक्षितिश्रवः ॥ समुत्वाधीभिरस्वरन्हिन्वतीःसप्तजामयः । विप्रमाजा
विवस्वतः ॥ मृजंतित्वासमग्रुवोव्येजीरावधि वणिं । रेभोयदज्यसेवने ॥ पर्वमानस्यतेकवेवाजिन्त्सर्गाऽअसृक्षत ।
अर्वेतोनश्रवस्यवः ॥ ८ ॥ अच्छाकोशमधुश्रुतमसृग्रवारैऽअव्यये । अवावशंतधीतयः ॥ अच्छासमुद्रमिंदुवोस्तंगावोन

(९।३।६) पवस्वेतित्रिंशदचस्यसूक्तस्यशतंवैखानसाःपवमानसोमएकोनविंश्यादिति सृणामग्निःपवमानोगायत्र्यष्टादश्यनुष्टुप् (शतं
वैखानसाएतेस्वायंभुवाःअतएषांगोत्रंनास्तिएवमप्रेपिनारायणादयउक्षाः) ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ८ ॥

धेनवः । अगममृतस्ययोनिमा⁺ ॥ प्रणऽइंदोमहेरणऽआपोऽअर्षेतिसिंधवः । यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ अस्यतेसख्येवयमि
यक्षंतस्त्वोतयः । इंदोसखित्वमुंमसि ॥ आपवस्वगविष्टयेमहेसोमनृचक्षसे । इंद्रस्यजठरेविश ॥ ९ ॥ महोऽअंसिसो
मज्येष्ठऽउग्राणामिंदुऽओजिष्ठः । युध्वासन्धश्चजिगेथ ॥ यऽउग्रेभ्यश्चिदोजीयान्छूरेभ्यश्चिच्छूरेतरः । भूरिदाभ्य
श्चिन्महीयान् ॥ त्वंसोमसूरऽएषस्तोकस्यसातातनूना । वृणीमहेसख्यायवृणीमहेयुज्याय ॥ अग्रऽआयूषिपवसऽ
आसुवोर्जमिषंचनः । आरेबाधस्वदुच्छुना ॥ अग्निकर्षिःपर्वमानःपांचजन्यःपुरोहितः । तर्मीमहेमहागयं⁺ ॥ १० ॥
अग्नेपर्वस्वस्वपाऽअस्मेवर्चःसुवीर्यं । दधद्रयिमयिपोषं ॥ पर्वमानोऽअतिस्निधोभ्यर्षतिसुष्टुतिं । सूरोनविश्वदर्शतः ॥
समर्मृजानऽआयुभिःप्रयस्वान्प्रयसेहितः । इंदुरत्योविचक्षणः⁺ ॥ पर्वमानऽऋतंबृहच्छुक्रंज्योतिरजीजनत् । कृष्णा
तर्मांसिजघनत् ॥ पर्वमानस्यजंघ्रतोहरेशंद्राऽअसृक्षत । जीराऽअजिरशोचिषः ॥ ११ ॥ पर्वमानोरधीतमःशुभ्रे
भिःशुभ्रशस्तमः । हरिंश्चंद्रोमरुद्रणः ॥ पर्वमानोव्यश्रवद्रश्मिभिर्वाजसातमः । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ प्रसुवानऽइंदु
रक्षाःपवित्रमत्यव्ययं । पुनानऽइंदुरिंद्रमा ॥ एषसोमोऽअधित्वचिगवांकीळत्यद्रिभिः । इंद्रमदायजोहुवत् ॥ यस्य
तेद्युन्नवत्पयःपर्वमानाभृतंदिवः । तेननोमृळजीवसे ॥ १२ ॥ (९।३।७) त्वंसोमासिधारयुर्मंद्रऽओजिष्ठोऽअध्व

(९।३।७) त्वंसोमासीतिद्वात्रिंशदचस्यसूक्तस्याद्यानांसप्तानांतृचानांभरद्वाजकश्यपगोतमात्रिविश्वामित्रजमदग्निवसिष्ठाऋषयःशिष्टाना

रे । पर्वस्वमंहयद्रयिः ॥ त्वंसुतोनुमादनोदधन्वान्मत्सरिन्तमः । इन्द्रायसुरिरंधसा ॥ त्वंसुष्वाणोऽर्द्धिभिरभ्य
र्षकनिर्कदत् । द्युमंतंशुष्ममुत्तमं⁺ ॥ इंदुर्हिन्वानोऽर्षतितिरोवारण्यव्यया । हरिर्वाजमचिक्रदत् ॥ इंदोव्यव्यम
र्षसिविश्रवांसिविसौभगा । विवाजान्तसोमगोमतः ॥ १३ ॥ आनऽइंदोशतृग्विनैरयिगोमैतमश्विनै । भरांसोमस
हृस्त्रिणं ॥ पर्वमानासऽइंदवस्तिरःपवित्रमाशवः । इंद्रयामैभिराशत ॥ ककुहःसोम्योरसऽइंदुरिद्रायपूर्यः । आ
युःपवतऽआयवै ॥ हिन्वंतिसूरमुन्नयःपर्वमानंमधुश्रुतं । अभिगिरासमस्वरन् ॥ अवितानोऽअजाश्वःपूषायामनिया
मनि । आभक्षत्कन्यासुनः ॥ १४ ॥ अयंसोमःकपर्दिनैघृतंनपवतेमधु । आभ० ॥ अयंतऽआघृणेतुतोघृतंनपव
तेशुचि । आभ० ॥ वाचोजंतुःकवीनांपर्वस्वसोमधारया । देवेषुरक्षधाऽअसि ॥ आकलशेषुधावतिश्येनोवर्मविगा
हते । अभिद्रोणाकनिर्कदत् ॥ परिप्रसोमतेरसोसर्जिकलशेषुतः । श्येनोनत्कोऽर्षति ॥ १५ ॥ पर्वस्वसोममंदय
न्निद्रायमधुमत्तमः । असृग्रन्देववीतयेवाजयंतोरथाऽइव ॥ तेसुतासोमदिन्तमाःशुक्रावायुमसृक्षत ॥ ग्राणांतुन्नोऽ

मांगिरसःपवित्रऋषिः (अत्रवसिष्ठोवापवित्रवसिष्ठौवेतिविपक्षौ) पवमानसोमोदेवता दशम्यादितिसृणांपूषावा यत्तेपवित्रमित्या
दिपंचानामग्निःअंत्ययोर्द्वयोःपावमान्यधेतागायत्री षोडश्याद्यास्तिस्रोद्विपदागायत्र्यःत्रिंशीपुरउष्णिक्सप्तविंश्येकत्रिंशीद्वात्रिंशोन्युष्टुभः
(पंचविंश्यादितिसृणांक्रमात्सविताग्निसवितारौविश्वेदेवाइतिदेवताअग्निनासहविकल्पते) ।

अभिष्टुतःपवित्रंसोमगच्छसि । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ एषतुन्नोऽअभिष्टुतःपवित्रमर्तिगाहते । रक्षोहावारमव्ययं ॥ १६ ॥
यदंतियच्चदूरकेभयंविंदतिमामिह । पर्वमानवितज्जहि ॥ पर्वमानःसोऽअयनःपवित्रेणविचर्षणिः । यःपोतासंपुनातु
नः ॥ यत्तेपवित्रमर्चिष्यश्रेवितंतमंतरा । ब्रह्मतेनपुनीहिनः ॥ यत्तेपवित्रमर्चिष्यदश्रेतेनपुनीहिनः । ब्रह्मसवैःपुनीहिनः ॥
उभाभ्यांदेवसवितःपवित्रेणसवेनच । मांपुनीहिर्विश्वतः ॥ १७ ॥ त्रिभिष्टुंदेवसवितर्वर्षिष्ठैःसोमधामभिः । अग्नेदक्षैःपु
नीहिनः ॥ पुनंतुमांदेवजनाःपुनंतुवसवोधिष्या । विश्वेदेवाःपुनीतमाजातवेदःपुनीहिमा ॥ प्रप्यायस्वप्रस्यंदस्वसोमवि
श्वैभिरंशुभिः । देवेभ्यऽउत्तमंहविः⁺ ॥ उपप्रियंपनिप्रतंयुवानमाहुतीवृधं । अगन्मबिभ्रतो नमः ॥ अलाय्यस्यपरशुर्न
नाशतमापर्वस्वदेवसोम । आखुंचिदेवदेवसोम ॥ यःपावमानीरध्येत्यृषिभिःसंभृतरसं । सर्वसपूतमश्रातिस्वदितंमात
रिर्श्वना ॥ पावमानीर्योऽअध्येत्यृषिभिःसंभृतरसं । तस्मैसरस्वतीदुहेक्षीरंसर्पिर्मधूदकं ॥ १८ ॥ (परिशिष्टं ॥ पावमा
नीःस्वस्त्ययनीःमुदुधाहिघृतश्रुतः । ऋषिभिःसंभृतरसोब्राह्मणेष्वमृतंहितं ॥ पावमानीर्दिशंतुनऽइमंलोकमथोऽअमुं ।
कामान्तसमर्धयंतुनोदेवीर्देवैःसुमार्हिताः ॥ येनदेवाःपवित्रेणात्मानंपुनतेसदा । तेनसहस्रधारेणपावमान्यःपुनंतुमां ॥
प्राजापत्यंपवित्रंशतोद्यामंहिरण्ययं । तेनब्रह्मविदोवयंपूतंब्रह्मपुनीमहे ॥ इंद्रःपुनीतीसहमापुनातुसोमःस्वस्त्यावरु
णःसमीच्या । यमोराजाप्रमृणाभिःपुनातुमाजातवेदामूर्जयथापुनातु ॥ ऋषयस्तुतपस्तेपुःसर्वेस्वर्गजिगीषवः । तप

सस्तपसोऽर्थं तु पावमानीर्ध्वं चोर्ध्वीत् ॥ १ ॥ यन्मेगर्भे वसंतः पापमुग्रं यज्जायमानस्य च किंचिदन्यत् । जातस्य च यच्चा
पि च वर्धतो मे तत्पावमानीर्ध्वं हंपुनामि ॥ मातापित्रोर्ध्वं कृतं चोर्ध्वं मे यत्स्थावरं जंगममाबभूव । विश्वस्य तत्प्रहृषितं व
चो मे तत्पावमानीर्ध्वं हंपुनामि ॥ गोघ्नात्तत्स्करत्वात्स्त्रीवधाद्यच्च किं लिखं । पापकंच चरणेभ्यस्तत्पावमानीर्ध्वं हंपु
नामि ॥ ब्रह्मवधात्सुरापां नात्स्वर्गस्तेयादृषल गमनमैधुनसंगमात् । गुरोर्दाराधिगमनाच्च तत्पावमानीर्ध्वं हंपुनामि ॥
बालघ्नान्मातृपितृवधाद्भूमितस्करात्सर्ववर्णगमनमैधुनसंगमात् । पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात्सद्यः प्रहरति सर्वदुष्कृतं तत्पाव
मानीर्ध्वं हंपुनामि ॥ क्रयविक्रयाद्यो निर्दोषाद्भिक्षाद्भोज्यात्प्रतिग्रहात् । असंभोजनाच्चापि नृशंसं तत्पावमानीर्ध्वं हंपु
नामि ॥ २ ॥ दुर्यष्टं दुरधीतं पापं यच्चाज्ञानतो कृतं । अयाजिताश्चासंयाज्यास्तत्पावमानीर्ध्वं हंपुनामि ॥ अमंत्रमन्नं य
त्किंचिद्भूयते च ह्युताशने । संवत्सरकृतं पापं तत्पावमानीर्ध्वं हंपुनामि ॥ ऋतस्य योनयो मृतस्य धाम विश्वादेवेभ्यः पुण्यं
गंधाः । तान्ऽआपः प्रवहंतु पापं शुद्धागच्छामि सुकृता मुलोकं तत्पावमानीर्ध्वं हंपुनामि ॥ पावमानीः स्वस्त्ययनीर्या
भिर्गच्छति नादुनं । पुण्यांश्च भुक्षान्भक्षयत्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पावमानीः पितृन् देवान्ध्यायेद्यश्च सरस्वतीं । पितृंस्त
स्योपवर्तेत तत्क्षीरं सर्पिर्मधूदकं ॥ पावमानं परं ब्रह्म शुक्रं ज्योतिः सनातनं । ऋषींस्तस्योपतिष्ठेत्तत्क्षीरं सर्पिर्मधूदकं ॥ पाव
मानं परं ब्रह्म ये पठंति मनीषिणः । सप्तजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारंगः ॥ दशोत्तराण्युचांश्चैव पावमानीः शतानि षट् ।

एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रं घोरमृत्युभयं हरेत् ॥ ३ ॥ इति परि०) (१।४।१) प्रदेवमच्छामधुमंतुऽइंदुवोसिंष्यदंतगावऽआ
नधेनवः । ब्रह्मिषदो वचनावंतुऽऊर्ध्वभिः परिस्त्रुतमुस्त्रियानिर्णिजैधिरे ॥ सरोरुवदभिपूर्वाऽअचिक्रददुपारुहः श्रथयं
न्त्स्वादते हरिः । तिरः पवित्रं परियन्तुरुन्नयो निशयीणि दधते देवऽआवरं ॥ वियोममेयम्यांसं यतीमदः साकं वृधापयं
सापि न्वदक्षिता । महीऽअपारे रजसी विवेविंददभि ब्रजन्नक्षितं पाजुऽआददे ॥ समातरा विचरन्वाजयन्नपः प्रमोर्धरः
स्वधयापि न्वते पदं । अंशुर्यवेन पिपिशेयतो नृभिः संजामिभिर्नसंते रक्षते शिरः ॥ संदक्षेण मनसा जायते कविक्रतस्य ग
भो निहितो यमापरः । यूनाह संताप्रथमं विजज्ञतुर्गुहाहितं जनिमनेममुद्यतं ॥ १९ ॥ मंद्रस्य रूपं विविदुर्मनीषिणः
श्येनो यदंधोऽअभरत्परावतः । तं मर्जयंत सुवृधं नदीष्वाऽउशंतं मंशुं परियंतं मृगमयं ॥ त्वां मृजंति दशयोषणः सुतंसोम
ऽऋषिभिर्मतिभिर्धीतिभिर्हितं । अव्योवारैर्भिरुत देवहूतिभिर्नृभिर्भृतो वाजमादंषि सातये ॥ परिप्रयंतं वर्यं सुषंसदं
सोमं मनीषाऽअभ्यनूषतस्तुभः । यो धारयामधुमाऽऊर्मिणा दिवऽइयति वाचं रयिषाळमर्त्यः ॥ अयं दिवऽइयति विश्व
मारजुः सोमः पुनानः कलशेषु सीदति । अद्भिर्गोभिर्मृज्यतेऽअद्भिभिः सुतः पुनानऽइंदुर्वरिवो विदस्रियं ॥ एवानः सो

मपरिषिच्यमानोवयोदधश्चित्रतमंपवस्व । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्मेसुवीरं ॥ २० ॥ (९।४।२) इषुर्न
धन्वन्प्रतिधीयतेमतिर्वत्सोनमातुरुपसज्यूर्धनि । उरुधारेवदुहेऽग्रऽआयत्यस्यव्रतेष्वपिसोमऽइष्यते ॥ उपो
मतिःपृच्यतैसिच्यतेमधुमंद्राजनीचोदतेऽअंतरासनि । पर्वमानःसंतनिःप्रघ्नतामिवमधुमान्द्रप्सःपरिवारंमर्षति ॥
अव्येवधूयुःपवतेपरित्वचिश्रंभीतेनसीरदितेर्कृतंयते । हरिरक्रान्यजतःसंयतोमदोनृम्णाशिशानोमहिषोनशोभते ॥
उक्षामिमातिप्रतियंतिधेनवोदेवस्यदेवीरुपयंतिनिष्कृतं । अत्यक्रमीदर्जुनंवारमव्ययमत्कननिकंपरिसोमोऽअव्यत ॥
अमृत्केनरुशतावाससाहरिरमत्योनिणिंजानःपरिव्यत । दिवस्पृष्ठंबर्हणानिणिंजेकृतोपस्तरणंचम्वोर्नभस्मयं ॥ २१ ॥
सूर्यस्येवरश्मयोद्रावयिलवोमत्सरासःप्रसुपःसाकमीरते । तंतुतंतपरिसर्गासऽआशवोनेंद्राहृतेपवतेधामकिंचन+ ॥
सिंधोरिवप्रवणेनिम्नऽआशवोवृषच्युतामदासोगातुमाशत । शनोनिवेशेद्विपदेचतुष्पदेस्मेवाजाःसोमतिष्ठंतुकृष्टयः ॥
आनःपवस्ववसुमद्विरण्यवदश्वावद्गोमद्यवमत्सुवीर्यं । यूयंहिसोमपितरोममस्थनदिवोमूर्धानःप्रस्थितावयस्कृतः ॥
एतेसोमाःपर्वमानासऽइंद्रंरथाऽइवप्रययुःसातिमच्छ । सुताःपवित्रमतिंत्यत्यव्यंहित्वीवत्रिहरितोवृष्टिमच्छ ॥ इदंवि

(९।४।२) इषुर्नेतिदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपःपवमानसोमोजगत्यंतेद्वेत्रिष्टुभौ ।

द्रायबृहतेपवस्वसुमृळीकोऽअनवद्योरिशदाः । भरांचंद्राणिगृणतेवसूनिदेवैर्यावापृथिवीप्रावतनः ॥ २२ ॥ (९।४।३)
त्रिरस्मैसप्तधेनवोदुदुहेसत्यामाशिरंपूव्येव्योमनि । चत्वार्यन्याभुवनानिनिणिंजेचारुणिचक्रेयदृतेरवर्धत ॥ सभि
क्षमाणोऽअमृतस्यचारुणऽउभेद्यावाकाव्येनाविश्रथे । तेजिष्ठाऽअपोमंहनापरिव्यतयदीदेवस्यश्रवसासदोविदुः+ ॥
तेऽअस्यसंतुकेतवोमृत्यवोदाभ्यासोजनुषीऽउभेऽअनु । येभिर्नृम्णाचंदेव्याचपुनतऽआदिद्राजानंमननाऽअगृभ्यत ॥
समृज्यमानोदशभिःसुकर्मभिःप्रमध्यमासुमातृषुप्रमेसचा । व्रतानिपानोऽअमृतस्यचारुणऽउभेनृचक्षाऽअनुपश्यते
विशौ ॥ समर्मृजानऽइंद्रियायुधायसऽओभेऽअंतारोदसीहर्षतेहितः । वृषाशुष्मेणवाधतेविदुर्मतीरादेर्दिशानःशर्य
हेवंशुरुधः ॥ २३ ॥ समातरानदृशानऽउस्त्रियोनानंददेतिमरुतामिवस्वनः । जानन्नृतंप्रथमंयत्स्वर्णंप्रशस्तयेकम
वृणीतसुकृतुः ॥ रुवतिभीमोवृषभस्तविष्ययाशृंगेशिशानोहरिणीविचक्षणः । आयोर्निसोमःसुकृतंनिषीदतिगव्ययी
त्वग्भवतिनिणिंगव्ययी ॥ शुचिःपुनानस्तन्वमरेपसमव्येहरिर्न्यधाविष्टसानंवि । जुष्टोमित्रायवरुणायवायवैत्रिधा
तुमधुक्रियतेसुकर्मभिः ॥ पवस्वसोमदेववीतयेवृषेद्रस्यहादिसोमधानमाविश । पुरानोषाधाहुरितातिपारयक्षेत्रविद्धि
दिशऽआहाविपृच्छते ॥ हितोनसासिरभिवाजमर्षेद्रस्येदोजठरमारपवस्व । नवानसिंधुमतिपर्विविद्वान्छूरोनयुध्यन्न

(९।४।३) त्रिरस्मादितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोरेणुःपवमानसोमोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

वनोनिदस्पः ॥ २४ ॥ (९।४।४) आदक्षिणासृज्यतेशुष्म्याऽसद्वेतिद्रुहोरक्षसःपातिजागृविः । हरिरोपशंकृणु
तेनभस्पयऽउपस्तिरेचम्वोऽर्ब्रह्मनिर्णिजे ॥ प्रकृष्टिहेवशुषऽएतिरोरुवदसुर्यवर्णनिरिणीतेऽअस्यतं । जहातिवर्णिपि
तुरैतिनिष्कृतमुपप्रुतैकृणुतेनिर्णिजंतना ॥ अद्रिभिःसुतःपवतेगभस्त्योर्वृषायतेनभसावेपतेमती । समोदतेनसतेसा
धतेगिरानैनिक्तेऽअप्सुयजतेपरीमणि ॥ परिरुधुक्षंसहसःपर्वतावृधंमध्वःसिंचतिहर्म्यस्यसक्षणि । आयस्मिन्नावःसुहु
तादऽऊधनिमूर्धन्नीणंत्यग्रियंवरीमभिः ॥ समीरथंनभुरिजैरहेषतदशस्वसारोऽअर्दितेरुपस्यऽआ । जिगादुपंजय
तिगोरपीच्यपदंयदस्यमनुधाऽअजीजनन् ॥ २५ ॥ इयेनोनयोनिंसदनंधियाकृतंहरिण्ययमासददेवऽएषति । एरि
णतिबर्हिषिप्रियंगिराश्वोनदेवाऽअप्येतियज्ञियः ॥ पराव्यक्तोऽअरुषोदिवःकविर्वृषात्रिपृष्ठोऽअनविष्टगाऽअभि ।
सहस्रणीतिर्यतिःपरायतीरेभोनपूर्वीरुषसोविराजति ॥ त्वेषरूपंकृणुतेवर्णोऽअस्यसयत्राशयत्समृतासेधतिस्त्रिधः ।
अप्सायातिस्वधयादैव्यंजनंसंमुष्टुतीनसतेसंगोऽअग्रया ॥ उक्षेव्युथापरियन्नरावीदधित्विषीरधितसूर्यस्य । दिव्यः
सुपर्णोवचक्षतक्षांसोमःपरिकृतुनापश्यतेजाः+ ॥ २६ ॥ (९।४।५) हरिमृजंत्यरुषोनयुज्यतेसंधेनुभिःकलशेसोमो

(९।४।४) आदक्षिणेतिनवर्चस्यसूक्तस्यैश्वामित्रऋषभःपवमानसोमोजगत्यात्रिष्टुप् । (९।४।५) हरिमृजंतीतिनवर्चस्यसूक्तस्यां
गिरसोहरिमंतःपवमानसोमोजगती ।

ऽअज्यते । उद्वाचमीरयतिहिन्वतेमतीपुरुष्टुतस्यकतिचित्परिप्रियः ॥ साकंवदंतिब्रह्मोमनीषिणऽइंद्रस्यसोमंजठरेय
दादुहुः । यदीमृजंतिसुगभस्त्योनरःसनीळाभिर्दशभिःकाम्यंमधु ॥ अरममाणोऽअत्येतिगाऽअभिसूर्यस्यप्रियंदुहि
तुस्तिरोरवै । अन्वस्मैजोषमभरद्विनंगृसःसंद्वयीभिःस्वसृभिःक्षेतिजामिभिः ॥ नृधूतोऽअद्रिषुतोवर्हिषिप्रियःपतिर्ग
वांप्रदिवऽइंदुर्कृत्वियः । पुरंधिवान्मनुषोयज्ञसाधनःशुचिर्धियापवतेसोमंऽइंद्रते ॥ नृबाहुभ्यांचोदितोधारयासुतो
नुष्वधंपवतेसोमंऽइंद्रते । आप्राःकृतन्तसमंजैरध्वरेमतीर्वेनद्रुषच्चम्वोऽरासदुद्धरिः ॥ २७ ॥ अंशुंदुहंतिस्तनयंतम
क्षितंकविकवयोपसोमनीषिणः । समीगावोमतयोयतिसंयतऽकृतस्ययोनासदनेपुनर्भुवः ॥ नाभापृथिव्याधरुणोम
होदिवोऽपामूमौसिंधुवंतरुक्षितः । इंद्रस्यवज्रोवृषभोविभूवसुःसोमोहृदेपवतेचारुमत्सरः+ ॥ सतूपवस्वपरिपाधिंव
रजस्तोत्रेशिक्षन्नाधून्वतेचसुकृतो । मनोनिर्भाग्वसुनःसादनस्पृशोरयिपिशंगैबहुलंवसीमहि ॥ आतूनऽइंदोशतदा
त्वभ्यंसहस्रदातुपशुमद्धिरण्यवत् । उपमास्वबृहतीरेवतीरिपोधिस्तोत्रस्यपवमाननोगहि ॥ २८ ॥ (९।४।६) स्रक्
द्रप्सस्यधमतःसमस्वरन्नतस्ययोनासमरंतनाभयः । त्रीन्तममृथोऽअसुरश्चक्रऽआरभेसत्यस्यनावःसुकृतमपीपरन् ॥
सम्यक्सम्यंचोमहिषाऽअहेपुत्तिधोरुर्मावधिवेनाऽअवीक्षितम् । अधोर्धाराभिर्जनयंतोऽअर्कमिस्त्रियामिंद्रस्यतन्व

(९।४।६) स्रक्द्रप्ससोतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःपथित्रःपवमानसोमोजगती ।

मवीवृधन् ॥ पवित्रबन्तः परिवाचमासते पितृषां प्रलोऽभिरक्षति व्रतं । महःसमुद्रं वरुणस्तिरोदधे धीराऽइच्छेत् कुर्धरुणे
 प्वारभं ॥ सहस्रधारे वते समस्वरन् दिवो नाके मधुजिह्वाऽअसृश्रतः । अस्य स्पशोननिमिपंतिभूर्णयः पदे पदे पाशिनः सं
 तिसेतवः ॥ पितुर्मातुरध्याये समस्वरन् भृचाशो चैतः संदहतोऽब्रतान् । इंद्रद्विष्टामपधमंति मायया त्वचमसिंक्तीभूमं
 नो दिवस्पतिं ॥ २९ ॥ प्रलान्माना दध्याये समस्वरन् लोके यन्त्रासोरभसस्य मंतवः । अपानक्षासो बधिराऽअहासतऽऋ
 तस्य पंथानंतरं तिदुष्कृतः ॥ सहस्रधारे वितते पवित्रऽआवाचं पुनंति कवयो मनीषिणः । रुद्रासंऽएषामिषिरासोऽअद्रु
 हः स्पशः स्वंचः सुदृशो नृचक्षसः ॥ ऋतस्य गोपानदभाय सुक्रतुस्त्रीषपवित्राहृद्यं तरादधे । विद्वान्त्सविश्वाभुवनं
 पश्यत्यवा जुष्टान्विध्यतिकर्तेऽब्रतान् ॥ ३० ॥ (९।४।७) शिशुर्न जातो वचक्रद्वन्द्वे स्वर्ग्यद्वाज्यरुषः सिषां
 सति । दिवोरेतसा सचते पयोवृधातमीमहे सुमती शर्मसप्रथः ॥ दिवोयस्कं भोधरुणः स्वाततऽआपूणोऽअंशुः पर्येति वि
 श्वतः । सेमे महीरोदसीयक्षदावृता समीचीने दाधार समिषः कविः ॥ महिप्सरः सुकृतं सोम्यं मधुर्वीगव्यूतिरदिते क
 तं यते । ईशो यो वृष्टेरितऽउस्रियो वृषापांनेतायऽइतऽऋतिर्ऋग्मियः ॥ आत्मन्वन्नभो दुह्यते घृतं पर्यऽऋतस्य नाभिरमृतं

(९।४।७) शिशुर्नेति नवर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवान्पत्रमानसो मोजगत्यष्टमी त्रिष्टुप् ।

विजायते । समीचीनाः सुदानवः प्रीणंति तं नरो हितमवमेहंति पेरवः ॥ अरावीदंशुः सचमानऽऋमिणां देवाव्यं मनुषेपि
 न्वतित्वचं । दधाति गर्भमदिते रूपस्यऽआयेन तोकंचतनयंच धामहे ॥ ३१ ॥ सहस्रधारे वताऽअसृश्रतस्तृतीयैस्तुर
 जसि प्रजावतीः । चतस्रो नाभो निर्हिताऽअवो दिवो हविर्भरंत्यमृतं घृतं श्रुतः ॥ श्वेतरूपं कृणुते यत्सिषासति सोमो मीढाऽ
 असुरो वेदभूमनः । धिया शमी सचते सेमभिप्रवह्विस्वकवंधमवदर्षदुद्रिणं ॥ अधश्चेतं कलशंगो भिरक्तं कार्पमन्नावाज्यं
 क्रमीत्सुवान् । आहिंन्विरे मनसा देवयंतः कक्षीवते शतहिमायुगोनां ॥ अद्भिः सोमपृष्ठानस्य ते रसो व्योवारं विपव
 मानधावति । समृज्यमानः कविर्भिर्मदिन्तमस्वदुस्वेंद्राय पवमानपीतये ॥ ३२ ॥ (९।४।८) अभिप्रियाणी पवते च
 नो हितो नामानियहोऽअधियेषु वर्धते । आसूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विष्वंचमरुद्विचक्षणः ॥ ३३ ॥ ऋतस्य जिह्वा पवते म
 धुप्रियं वक्ता पतिर्धियोऽअस्याऽअदाभ्यः । दधाति पुत्रः पित्रोरपीच्यं नामं तृतीयमधिरोचने दिवः ॥ अवद्युतानः क
 लशांऽअचिक्रदन्नृभिर्येमानः कोशऽआहिंरण्यये । अभीमृतस्य दोहनाऽअनूपताधिं त्रिपृष्ठऽउषसो विराजति ॥ अद्भि
 भिः सुतो मतिभिश्च नो हितः प्ररोचयन्नोदसी मातरा शुचिः । रोमाण्यव्यासमया विधावति मधोर्धारापिन्वमाना दिवेदि

(९।४।८) अभिप्रियाणीति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसो मोजगती ।

वे ॥ परिसोमप्रधन्वास्वस्तयेनृभिः पुनानोऽभिवांसयाशिरं । येतेमदाऽआहूनसोविहायसस्तेभिरिन्द्रचोदयदातवे
मधं ॥ ३३ ॥ इतिसप्तमः षष्ठे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

पंचाशत्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ११ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमाये. ४८ अग्नयेपवमानाये. ३ पवमानायसोमाये. ३१
[भे. प. पवमानायसो. १८ पूज्णेपवमानायसोमाये. ३ पवमानायसोमाये. १०] अग्नयेपवमानाये. ५ [भे. प. अग्नयेप. २ सवित्र. अग्नि-
सवितृभ्या. विद्येभ्योदेवेभ्य.] पवमानायसोमाये. ३ पावमान्यच्येतृभ्यः. २ पवमानायसोमाये. ७१ ॥ इतिसप्तमे द्वितीयः ॥

धर्तैः प्रराजाचोदसः सोमस्य वसुभारद्वाजः प्रसोमस्यासावीति त्रिष्टुबंतं पवित्रं ते पवित्रः पवस्व वाच्यः प्रजापतिरिं
द्रायद्वादशवेनोभार्गवो द्वि त्रिष्टुबंतं प्रतेष्टा चत्वारिंशद्वि षिगणादशर्चा अकृष्टामाषाः प्रथमैः सिकतानि वावरी द्विती
येषु श्रियो जास्तृतीये त्रयश्चतुर्थे त्रेः पंचां त्यागृत्समदः प्रतुनवो शनायं सोमोष्टौ प्रोस्य सप्त प्रहिन्वानः षड्वसिष्ठः ॥ ३ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (९।४।९) धर्ता दिवः पवते कृत्वोरसो दक्षो देवानां मनुमाद्यो नृभिः । हरिः सृजानोऽत्योनस
त्वभिर्वृथापाजौ सिकृणुते नदीष्व ॥ शूरो न धत्तऽआयुधागभस्त्योः स्वः १ः सिषासन्नधिरोगा विष्टिषु । इंद्रस्य शुष्ममी
रयन्नपस्युभिरिंदुहिन्वानोऽअज्यते मनीषिभिः ॥ इंद्रस्य सोमपवमानऽऊर्मिणा तविष्यमाणो जठरेष्वाविश । प्रणः पि

(९।४।९) धर्तेति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमोजगती ।

नवविद्युदभ्रेवरोदसीधियानवाजौऽउपमासि शश्वतः ॥ विश्वस्य राजापवते स्वर्दशऽऋतस्य धीतिमृषिषाळवीवशत् ।
यः सूर्यस्यासिरेण मृज्यते पितामतीनामसमष्टकाव्यः ॥ वृषेव युथापरि कोशमर्षस्य पामुपस्थे वृषभः कर्निकदत् । स इंद्राय
पवसे मत्सरिन्तमोयथा जेषामसमिधेत्योतयः ॥ १ ॥ (९।४।१०) एष प्रकोशे मधुमाऽअचिक्रददिंद्रस्य वज्रोवपुषो वपुष्ट
रः । अभीमृतस्य सुदुष्पाघृतश्चुतो वाश्राऽअर्षतिपयं सेवधेनवः ॥ स पूर्यः पवते यं दिवस्परिश्येनो मथायदिषितस्तिरोर
जः । समध्वऽआयुवते वेविजानऽइत्कृशानोरस्तुर्मनसा हविभ्युषा ॥ तेनः पूर्वासऽउपरासऽइंदवो महेवाजाय धन्वंतुगो
मते । ईक्षेण्यामोऽअह्यो न चारवो ब्रह्म ब्रह्मये जुजुर्हविर्विहविः ॥ अयं नो विद्वान्वनवद्वनुष्यतऽइंदुः सत्राचामनसा पुरुष्ट
तः । इनस्य यः सदनं गभमादधे गवां मुरुजमभ्यर्षति ब्रजं ॥ चर्किर्दिवः पवते कृत्वोरसो महांऽअदब्धो वरुणो हुरुग्य
ते । असा विमित्रो वृजनैषु यज्ञियो त्योनयूथे वृषयुः कर्निकदत् ॥ २ ॥ (९।४।११) प्रराजा वाचं जनयन्नसिष्यददपो
वसानोऽअभिगाऽइयक्षति । गृभ्णातिरिप्रमविरस्य तान्वां शुद्धो देवानां मुपयाति निष्कृतं ॥ इंद्राय सोमपरिषिच्यसे
नृभिर्नृचक्षाऽऊर्मिः कविरज्यसे वने । पूर्वाहिंते सुतयः संतियात वेसहस्रमश्वहरयश्च मृषदः ॥ समुद्रियाऽअप्सरसो म
नीषिणमासीनाऽअंतरभिसोममक्षरन् । ताऽईहिन्वांति हर्म्यस्य संक्षणिया चैते सुभ्रं पवमानमक्षितं ॥ गोजिन्नः सोमोर

(९।४।१०) एष इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमोजगती । (९।४।११) प्रराजेति पंचर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमो

धजिद्धिरण्यजित्स्वार्जिदजित्पवतेसहस्रजित् । यंदेवासश्चक्रिरेपीतयेमदंस्वादिष्ठंद्रप्समरुणंमयोभुवं ॥ एतानिसोम
पवमानोऽअस्मयुःसत्यानि कृण्वन्द्रविणान्यर्षसि । जहिशत्रुमंतिकेदूरकेचयऽउर्वोगव्यूतिमभयंचनस्कृधि ॥ ३ ॥
(९।४।१२) अचोदसोनोधन्वंत्विदवःप्रसुवानासोबृहद्देवेषुहरयः । विचनशन्नऽइषोऽअरातयोर्योनिशंतसानिषंत
नोधियः ॥ प्रणोधन्वंत्विदवोमदच्युतोधनावायेभिरर्वतो जुनीमसि । तिरोमर्तस्यकस्यचित्पारिहृतिवयंधनानिविश्व
धाभरेमहि ॥ उत्तस्वस्याऽअरात्याऽअरिहिषऽउतान्यस्याऽअरात्यावृकोहिषः । धन्वन्नतृष्णासमरीततांऽअभिसोमं
जहिपवमानदुराध्यः ॥ दिवितेनाभापरमोयऽआददेष्टुधिव्यास्तैरुरुहुःसानविक्षिपः । अद्रयस्वाबप्सतिगोरधित्व
च्य१सुत्वाहस्तैर्दुहुर्मनीषिणः ॥ एवातऽइंदोसुभ्वंसुपेशंसंरसंतुजंतिप्रथमाऽअभिश्रियः । निदंनिदंपवमाननिता
रिषऽआविस्तेशुष्मोभवतुप्रियोमदः ॥ ४ ॥ (९।४।१३) सोमस्यधारापवतेनृचक्षसऽऋतेनदेवानहवतेदिवस्परि ।
बृहस्पतैरवधेनाविदिद्युतेसमुद्रासोनसर्वनानिविच्युः ॥ यंत्वावाजिह्मयाऽअभ्यनूषतायोहंतयोनिमारोहसिद्युमा
न् । मघोनामायुःप्रतिरन्महिश्रवऽइंद्रायसोमपवसेवृषामदः ॥ एंद्रस्यकुक्षापवतेमदिन्तमऽऊर्जवसानःश्रवसेसुमंग

जगती । (९।४।१२) अचोदसइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभार्गवःकविःपवमानसोमोजगती । (९।४।१३) सोमस्येतिपंचर्वस्यसूक्तस्य
भारद्वाजोवसुःपवमानसोमोजगती ।

लः । प्रत्यङ्सविश्वाभुवनाभिपप्रथेक्रीळ्हरित्यःस्यंदतेवृषा ॥ तंत्वादेवेभ्योमधुमत्तमंनरःसहस्रधारंदुहतेदशक्षि
पः । नृभिःसोमप्रच्युतोग्रावभिःसुतोविश्वान्देवाँऽआपवस्वासहस्रजित् ॥ तंत्वाहस्तिनोमधुमंतमद्रिभिर्दुहंत्यसुवृ
षभंदशक्षिपः । इंद्रसोममादयन्दैव्यंजनंसिंधोरिवोर्मिःपवमानोऽअर्षसि ॥ ५ ॥ (९।४।१४) प्रसोमस्यपवमानस्यो
र्मयऽइंद्रस्ययंतिजठरंसुपेशसः । दधायदीमुक्रींतायशसागवांदानायशूरमुदमंदिषुःसुताः+ ॥ अच्छाहिसोमःकलशाँ
ऽअसिष्यददत्योनवोह्वारघुवर्तनिर्वृषा । अथादेवानामुभयस्यजन्मनोविद्वाँऽअश्रोत्यमुतऽइतश्चयत्+ ॥ आनःसोमप
वमानःकिरावस्विंदोभवमघवाराधसोमहः । शिक्षावयोधोवसुवेसुचेतुनामानोगयमारोऽअस्मत्परासिचः ॥ आनःपू
षापवमानःसुरातयोमित्रोगच्छंतुवरुणःसजोषसः । बृहस्पतिर्मरुतोवायुरश्विनात्वष्टासवितासुयमासरस्वती ॥ उ
भेद्यावापृथिवीर्विश्वमिन्वेऽअर्यमादेवोऽअदितिर्विधाता । भगोनृशंसऽऊर्व१तरिक्षंविश्वेदेवाःपवमानंजुषंत ॥ ६ ॥
(९।४।१५) असाविसोमोऽअरुषोवृषाहरीराजैवदस्मोऽअभिगाऽअचिक्रदत् । पुनानोवारंपर्येत्यव्ययंइयेनोनयो
निधृतवंतमासदं ॥ कविर्वेधस्यापर्येषिमाहिंनमत्योनमृष्टोऽअभिवाजमर्षसि । अपसेधन्दुरितासोममृळ्यघृतवसानः

(९।४।१४) प्रसोमस्येतिपंचर्वस्यसूक्तस्यभारद्वाजोवसुःपवमानसोमोजगत्यंत्रिष्टुप् । (९।४।१५) असावीतिपंचर्वस्यसूक्तस्य
भारद्वाजोवसुःपवमानसोमोजगत्यंत्रिष्टुप् ।

परियासिनिणिजं ॥ पर्जन्यः पितामहिषस्यपणिंनोनाभापृथिव्यागिरिषुक्षयंदधे । स्वसारऽआपोऽअभिगाऽउतासरं
न्तसंग्रावंभिर्नसतेवीतेऽअध्वरे⁺ ॥ जायेवपत्यावधिशेवंमहसेपज्जायागर्भशृणुहिब्रवीमि ते । अंतर्वाणीषुप्रचरासुजी
वसेनिंद्योवृजनेसोमजागृहि ॥ यथापूर्वेभ्यः शतसाऽअमृधः सहस्रसाः पर्ययावार्जमिंदो । एवापवस्वसुवितायनव्यसेत
वव्रतमन्वार्पः सचंते ॥ ७ ॥ (९।४।१६) पवित्रंतेवितंतब्रह्मणस्पतेप्रभुर्गात्राणिपर्येषिविश्वतः । अतस्तनूनतदा
मोऽअश्रुतेश्रुतासुऽइद्वहंतस्तत्समाशत ॥ तपोप्पवित्रं वितंतदिवस्पदेशोचंतोऽअस्यतंतवोव्यस्थिरन् । अवैत्यस्यपवी
तारमाशवोदिवस्पृष्टमार्धितिष्ठतिचेतसा ॥ अरुरुचदुषसः पृश्निरग्रियऽउक्षाबिभर्तिभुवनानिवाजयुः । मायाविनोममिरे
ऽअस्यमाययानृचक्षसः पितरोगर्भमादधुः ॥ गंधर्वऽइत्थापदमस्यरक्षतिपातिदेवानांजनिमान्यद्भुतः । गृभ्णातिरिपुं
निधयानिधार्पतिः सुकृत्तमामधुनोभक्षमाशत ॥ हविर्हविष्मोमहिसद्वाद्व्यंनभोवसानः परियास्यध्वरं । राजापवित्रं
धोवाजमारुहः सहस्रभृष्टिर्जयसि श्रवोबृहत्⁺ ॥ ८ ॥ (९।४।१७) पवस्वदेवमादनोविचर्षणिरप्साऽइंद्रायवरुणाय
वायवे । कृधीनोऽअद्यवरिवः स्वस्तिमदुरुक्षितौगृणीहिद्व्यंजनं ॥ आयस्तस्योभुवनान्यमत्योविश्वानिसोमः प

(९।४।१६) पवित्रंतेवितंतब्रह्मणस्पतेप्रभुर्गात्राणिपर्येषिविश्वतः । (९।४।१७) पवस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवाच्यः
प्रजापतिः पवमानसोमोजगती ।

रितान्यर्षति । कृण्वन्तसंचृतंविचृतंमभिष्टयऽइंदुः सिषत्तयुषसंसूर्यः ॥ आयोगोभिःसूज्यतऽओषधीष्वदेवानांसु
मऽइषयन्नुपावसुः । आविद्युतापवतेधारयासुतऽइंद्रसोमोमादयन्दैव्यंजनं ॥ एषस्यसोमः पवतेसहस्रजिद्धिन्वानो
वाचमिषिरामुषुर्बुधं । इंदुः समुद्रमुदियतिवायुभिरेंद्रस्यहादिकलशेषुसीदति ॥ अभित्यंगावः पर्यसापयोवृधंसोमंश्री
णंतिमतिभिःस्वविंदं । धनंजयः पवतेकृत्योरसोविप्रः कविः काव्येनास्वर्चनाः ॥ ९ ॥ (९।४।१८) इंद्रायसोमसु
षुतः परिरुवापामीवाभवतुरक्षसासह । मातेरसंयमत्सतद्वयाविनोद्रविणस्वंतऽइहसंत्विंदवः ॥ अस्मान्तसमयेपवमा
नचोदयदक्षोदेवानामसिहिप्रियोमदः । जहिशत्रूंश्चभ्याभंदनायुतः पिबेद्रसोममवन्नोमृधोजहि ॥ अदब्धऽइंदोपव
सेमदिन्तमऽआत्मैंद्रस्यभवसिधासिरुत्तमः । अभिस्वर्तिबहवोमनीपिणोराजानमस्यभुवनस्यनिंसते ॥ सहस्रणीधः
शतधारोऽअद्भुतऽइंद्रायेंदुः पवतेकाम्यंमधु । जयन्क्षेत्रमभ्यर्षजयन्नपऽउरुनोगातुकृणुसोममीदृः ॥ कर्निकदत्कल
शेगोभिर्ज्यसेव्यं चयंसमयावारमर्षसि । मर्मज्यमानोऽअत्योनसानसिरेंद्रस्यसोमजठरेसमक्षरः ॥ स्वादुः पवस्व
दिव्यायजन्मनेस्वादुरिंद्रायसुहवीतुनाम्ने । स्वादुर्मित्रायवरुणायवायवेबृहस्पतयेमधुमाँऽअदाभ्यः ॥ १० ॥ अ
त्यैमृजंतिकलशेदशक्षिपः प्रविप्राणांमत्योवाचऽईरते । पवमानाऽअभ्यर्षतिसुष्टुतिमैद्रविशंतिमदिरासुऽइंदवः ॥

(९।४।१८) इंद्रायेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोवेनः पवमानसोमोजगत्यंलेद्वेत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ १७ ॥

पर्वमानोऽअभ्यर्षासुवीर्यमुर्वीगव्यूतिमहिर्गमसप्रथः । मार्किनोऽअस्यपरिपूतिरीशतेंदोजयैमत्वयाधनंधनं ॥ अधि
द्यामस्थाद्वृषभोर्विचक्षणोरुरुचद्विदिवोरोचनाकविः । राजापवित्रमत्येतिरोरुवहिवःपीयूषंदुहतेनृचक्षसः ॥ दिवो
नाकेमधुजिह्वाऽअसश्चतोर्विनादुहन्त्युक्षणंगिरिष्ठां । अप्सुद्रुस्वावृधानंसमुद्रऽआसिंधोरुर्मामधुमंतपवित्रऽआ⁺ ॥
नाकेसुपर्णमुपपसिवांसंगिरोर्विनानामकृपंतपूर्वाः । शिशुरिहंतिमतयःपनिप्रतंहिरण्ययैशकुनंक्षामणिस्थां⁺ ॥ ऊर्ध्वो
गंधर्वोऽअधिनाकेऽअस्थाद्विश्वात्प्रातिचक्षाणोऽअस्य । भानुःशुक्रेणशोचिषाव्यद्यौत्मारुरुचद्रोदसीमातराशुचिः
॥ ११ ॥ (९।५।१) प्रतऽआशवःपवमानधीजवोमदाऽअर्षतिरघुजाऽइवत्मना । दिव्याःसुपर्णामधुमंतऽइंदवो
मदिन्तमासःपरिकोशमासते ॥ प्रतेमदासोमदिरासऽआशवोसृक्षतरध्यासोयथापृथक् । धेनुर्नवत्सपयसाभिवज्रि
णमिंद्रमिंदवोमधुमंतऽऊर्मयः ॥ अत्योनर्हियानोऽअभिवाजमर्षस्वर्विकोशदिवोऽअद्रिमातरं । वृषापवित्रेऽअधि
सानोऽअव्ययेसोमःपुनानऽइंद्रियायधायसे ॥ प्रतऽआश्विनीःपवमानधीजुवोदिव्याऽअसृग्रन्पयसाधरीमणि । प्रां

पंचमेववाकेएकादशसूक्तानि (९।५।१) प्रतआशवइत्यष्टाचत्वारिंशदृचस्यसूक्तस्यआद्यानांदशानामकृष्टामाषाकृषयःएकादश्यादि
दशानांसिकतानिवावरीएकविंश्यादिदशानांपृथियोजाःएकत्रिंश्यादिदशानामत्रयःएकचत्वारिंश्यादिपंचानांभौमोत्रिःअंत्यानांसिस्तृणां
शौनकोगृत्समदःपवमानसोमोजगती ।

तर्कषयःस्थाविरीरसृक्षतयेत्वामृजंत्युषिषाणवेधसः ॥ विश्वाधामानिविष्वचक्षऽऊर्ध्वसःप्रभोस्तेसतःपरिर्यंतिकेतवः ।
व्यानशिःपवसेसोमधर्मभिःपतिर्विष्वस्यभुवनस्यराजसि ॥ १२ ॥ उभयतःपवमानस्यरश्मयोध्रुवस्यसतःपरिर्यंतिके
तवः । यदीपवित्रेऽअधिमृज्यतेहरिःसत्तानियोनाकलशेषुसीदति ॥ यज्ञस्यकेतुःपवतेस्वध्वरःसोमोदेवानामुपयाति
निष्कृतं । सहस्रधारःपरिकोशमर्षतिवृषापवित्रमत्येतिरोरुवत् ॥ राजासमुद्रंनद्योऽविगाहतेपामूमिसंचतेसिंधुपुश्रि
तः । अर्ध्यस्थात्सानुपर्वमानोऽअव्ययनाभापृथिव्याधुरणोमहोदिवः⁺ ॥ दिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदृह्योश्चयस्यपृ
थिवीचधर्मभिः । इंद्रस्यसख्यंपवतेविवेविंदुसोमःपुनानःकलशेषुसीदति ॥ ज्योतिर्यज्ञस्यपवतेमधुप्रियं पितादेवा
नांजनिताविभूवसुः । दधातिरत्नंस्वधयोर्पीच्यंमदिन्तमोमत्सरऽइंद्रियोरसः ॥ १३ ॥ अभिक्रंदन्कलशंवाज्यर्ष
तिपतिर्दिवःशतधारोविचक्षणः । हरिर्मित्रस्यसदनेषुसीदतिमर्मज्ञानोर्विभिःसिंधुभिर्वृषा ॥ अग्रेसिंधूनांपवमानोऽ
अर्षत्यग्रेवाचोऽअग्रियोगोषुगच्छति । अग्रेवाजस्यभजतेमहाधनंस्वायुधःसोतृभिःपूयतेवृषा ॥ अयंमतवांल्लकुनोय
थाहितोव्येससारपवमानऽऊर्मिणा । तवकृत्वारोदसीऽअंतराकवेषुचिर्धियापवतेसोमऽइंद्रते ॥ द्रापिवसानोयज
तोर्दिविस्पृशंमंतरिक्षप्राभुयन्नेष्वर्पितः । स्वर्जज्ञानोभसाभ्यक्रमीत्प्रलमस्यपितरमाविवासति ॥ सोऽअस्यविशेमहि
र्गमयच्छतियोऽअस्यधामप्रथमंव्यानशे । पदयदस्यपरमेव्योमन्यतोविश्वाऽअभिसंयातिसंयतः ॥ १४ ॥ प्रोऽअ

मंडलं ९

अनु. ५

॥ १७ ॥

यासीदिंदुरिंद्रस्यनिष्कृतंसखासख्युर्नप्रमिनातिसंगिरं । मय्येडवयुवतिभिःसमर्षतिसोमःकलशेशतयान्नापथा⁺ ॥
 प्रवोधियोमंद्रयुवोविपन्युवःपनस्युवःसंवसनेष्वक्रमुः । सोममनीषाऽअभ्यनूषतस्तुभोभिधेनवःपयसेमशिश्युः ॥
 आनःसोमसंयतैपिप्युषीमिषमिदोपवस्वपवमानोऽअस्त्रिधं । यानोदोहतेत्रिरहन्नसंश्रुषीक्षुमद्वाजवन्मधुमत्सुवीर्यं ॥
 वृषामतीनांपवतेविचक्षणःसोमोऽअहःप्रतरीतोषसोदिवः । काणासिंधूनांकलशांऽअवीवशदिंद्रस्यहाद्यांविशन्मनी
 षिभिः ॥ मनीषिभिःपवतेपूर्वःकविर्नृभिर्यतःपरिकोशांऽअचिक्रदत् । त्रितस्यनामजनयन्मधुक्षरदिंद्रस्यवायोःस
 ख्यायकर्तवे ॥ १५ ॥ अयंपुनानऽउषसोविरोचयदयंसिंधुभ्योऽअभवदुलोककृत् । अयंत्रिःसप्तदुदुहानऽआशिरं
 सोमोहृदेपवतेचारुमत्सरः⁺ ॥ पवस्वसोमदिव्येषुधामंसुसृजानऽइदोकलशेषवित्रऽआ । सीदन्निंद्रस्यजठरेकनिक्रद
 न्मभिर्यतःसूर्यमारोहयोदिवि⁺ ॥ अद्रिभिःसुतःपवसेपवित्रऽआऽइद्विंद्रस्यजठरेष्वाविशन् । त्वंनृचक्षाऽअभवोवि
 चक्षणसोमगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरप ॥ त्वासोमपवमानंस्वाधोनुविप्रासोऽअमदन्नवस्यवः । त्वासुपर्णऽआभरद्वि
 स्सरींदोविश्वाभिर्मतिभिःपरिष्कृतं ॥ अव्येपुनानंपरिवारऽऊर्मिणाहरिनवंतेऽअभिसप्तधेनवः । अपामुपस्थेऽअध्या
 यवःकविमृतस्ययोनामहिषाऽअहेषत ॥ १६ ॥ इंदुःपुनानोऽअतिगाहतेमृधोविश्वाभिर्यतःकृण्वन्तसुपधानियज्यवे ।
 गाःकृण्वानोनिर्णिजह्यतःकविरत्योनक्रीळन्परिवारमर्षति ॥ असश्चतःशतधाराऽअभिश्चियोहरिनवंतेवताऽउद

न्युवः । क्षिपोमृजंतिपरिगोभिरावृतंतृतीयेषुष्टेऽअधिरोचनेदिवः⁺ ॥ तवेमाःप्रजादिव्यस्यरेतसस्त्वविश्वस्यभुवन
 स्यराजसि । अथेद्विश्वपवमानतेवशेत्वमिदोप्रथमोधामधाऽअसि ॥ त्वंसमुद्रोऽअसिविश्ववित्कवेतवेमाःपंचप्रदि
 शोविधर्मणि । त्वंघांचपृथिवींचार्तिजश्रिषेतवज्योतींषिपवमानसूर्यः ॥ त्वंपवित्रेरजसोविधर्मणिदेवेभ्यःसोमपव
 मानपूयसे । त्वामुशिजःप्रथमाऽअगृभ्णततुभ्येमाविश्वाभुवनानियेमिरे ॥ १७ ॥ प्ररेभऽएत्यतिवारमव्ययंवृषाव
 नेष्ववचक्रदद्धरिः । संधीतयोवावशानाऽअनूषतशिशुरिहंतिमतयःपनिप्रतं ॥ ससूर्यस्यरश्मिभिःपरिव्यतंतुंत
 न्वानस्त्रिवृतंतथाविदे । नयन्नृतस्यप्रशिषोनवीयसीःपतिर्जनीनामुपयातिनिष्कृतं⁺ ॥ राजासिंधूनांपवतेपतिर्दिवऽ
 क्रतुस्ययातिपृथिभिःकनिक्रदत् । सहस्रधारःपरिषिच्यतेहरिःपुनानोवाचजनयन्नुपावसुः ॥ पवमानमह्यर्णोविधावसि
 सूरोनचित्रोऽअव्ययानिपव्यया । गर्भस्तिपूतोभिराद्रिभिःसुतोमहेवाजायधन्यायधन्वसि ॥ इषमूर्जपवमानाभ्यर्ष
 सिश्येनोनवंसुकलशेषुसीदसि । इद्रायमह्यमद्योमदःसुतोदिवोविष्टंभऽउपमोविचक्षणः⁺ ॥ १८ ॥ सप्तस्वसारोऽअभि
 मातरःशिशुनवजज्ञानंजेन्यंविपश्चितं । अपांगंधर्वदिव्यंनृचक्षंसंसोमंविश्वस्यभुवनस्यराजसे ॥ ईशानऽइमाभुवना
 निवीयसेयुजानऽइदोहरितःसुपर्णः । तास्तैक्षरंतुमधुमदृतंपयस्तव्रतेसोमतिष्ठंतुकृष्टयः ॥ त्वंनृचक्षाऽअसिसोमवि
 श्वतःपवमानवृषभताविधावसि । सनःपवस्ववसुमद्विरण्यवद्वयस्यामभुवनेषुजीवसे ॥ गोवित्पवस्ववसुविद्विरण्य

विद्वेतोधाऽइदोभुवनेष्वर्पितः । त्वंसुवीरोऽसिसोमविश्ववित्तत्वाविप्राऽउपगिरेमऽआसते ॥ उन्मध्वऽऊर्मिर्वनना
 ऽअतिष्ठिपदपोवसानोमहिषोविगाहते । राजापवित्ररथोवाजमारुहसहस्रभृष्टिर्जयतिश्रवोबृहत् ॥ १९ ॥ सभं
 दनाऽउदियतिप्रजावतीर्विश्वायुर्विश्वाःसुभराऽअहर्दिवि । ब्रह्मप्रजावद्रथिमश्वपस्त्यपीतऽइद्विद्रमस्मभ्यंयाचता
 त् ॥ सोऽअग्नेऽअह्नाहरिर्हर्यतोमदःप्रचेतसाचेतयतेऽअनुद्युभिः । द्वाजनायातयन्नंतीयतेनराचशंसंदैव्यंचधर्त
 रि ॥ अंजतेव्यंजतेसमंजतेक्रतुरिहंतिमधुनाभ्यंजते । सिंधोरुच्छ्रासेपतयंतमुक्षणं हिरण्यपावाःपशुमासुगृभ्णते ॥
 विपश्चितेपर्वमानायगायतमहीनधारात्यन्धोऽअर्षति । अहिर्नजूर्णामतिसर्पतित्वचमत्योनक्रीळन्नसरदृषाहरिः ॥
 अग्नेगोराजाप्यस्तविष्यतेविमानोऽअह्नाभुवनेष्वर्पितः । हरिर्धृतस्तुःसुहशीकोऽअर्णवोज्योतीरथःपवतेरायऽओक्वः*
 ॥ २० ॥ असर्जिस्कंभोदिवऽउद्यतोमदःपरित्रिधातुर्भुवनान्यर्षति । अंशुरिहंतिमतयःपनिमंतंगिरायदिनिर्णिजमृ
 ग्मिणोययुः+ ॥ प्रतेधाराऽअत्यण्वानिमेष्यःपुनानस्यंसंयतोयंतिरंहयः । यद्गोभिरिदोचम्बोःसमज्यसऽआसुवानः
 सौमकलशेषुसीदसि ॥ पर्वस्वसोमक्रतुविन्नऽउक्थ्योव्योवारेपरिधावमधुप्रियं । जहिविश्वान्नक्षसऽइदोऽअत्रिणोबृ
 हद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ २१ ॥ (९।५।२) प्रतुद्रवपरिकोशंनिषीदन्तुभिःपुनानोऽअभिवाजमर्ष । अश्वन्तवावा

(९।५।२) प्रतुद्रवेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

जिनमर्जयंतोच्छाबर्हिरिशनाभिर्नयंति ॥ स्वायुधःपवतेदेवऽइंदुरशस्तिहावृजनंरक्षमाणः । पितादेवानांजनितासु
 दक्षोविष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याः ॥ ऋषिर्विप्रःपुरऽएताजनानामुभूर्धिरऽउशनाकाव्येन । सचिद्विवेदनिहितंयदा
 सामपीच्यैगुह्यंनामगोनौ ॥ एषस्यतेमधुमाँऽइन्द्रसोमोवृषावृष्णेपरिपवित्रेऽअक्षाः । सहस्रसाःशतसाभूरिदावाश
 श्वत्तमंबर्हिरावाज्यस्थात् ॥ एतेसोमाऽअभिगव्यासहस्रामहेवाजायामृतायश्रवांसि । पवित्रेभिःपर्वमानाऽअसृग्र
 न्द्रवस्यवोनपृतनाजोऽअत्याः ॥ २२ ॥ परिहिष्मापुरुहृतोजनानांविश्वासंरज्जोर्जनापूयमानः । अथाभरश्येनभृत
 प्रयांसिरयितुंजानोऽअभिवाजमर्ष ॥ एषसुवानःपरिसोमःपवित्रेसर्गोन्सष्टोऽअदधावदवा । तिग्मेशिशानोमहिषो
 नशृंगेगागव्यन्नभिशूरोनसत्वा ॥ एषाययौपरमादंतरद्रेःकूचित्सूतीरूवेगाविवेद । दिवोनविद्युत्स्तनयंत्यन्नैःसोमं
 स्यतेपवतऽइन्द्रधारा ॥ उतस्मराशिपरियासिगोनामिद्रेणसोमसरथंपुनानः । पूर्वोरिषोबृहतीर्जोरिदानोशिक्षाशचीव
 स्तवताऽउपष्टुत्+ ॥ २३ ॥ (९।५।३) अयंसोमऽइन्द्रतुभ्यंसुन्वेतुभ्यंपवतेत्वमस्यपाहि । त्वंहयंचकृषेत्वंवृषऽइ
 दंमदाययुज्यायसोमं ॥ सऽइरथोनभुरिषाळयोजिमहःपुरुणिसातयेवसूनि । आदींविश्वानहुष्याणिजातास्वर्षाताव
 नऽऊर्ध्वानंवन्त ॥ वायुर्नयोनियुत्वाँऽइष्टयामानासत्येवहवऽआशंभविष्ठः । विश्ववारोद्रविणोदाऽइवत्मन्पूषेवधीज

(९।५।३) अयंसोमइत्यष्ट्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

वनोसिसोम ॥ इन्द्रोनयोमहाकर्माणिचक्रिर्हतावृत्राणामसिसोमपुर्भित् । पैद्वोनहित्वमहिनाम्नांहंताविश्वस्यासिसोम
दस्योः ॥ अग्निर्नयोवनऽआसृज्यमानोवृथापाजांसिकृणुतेनदीषु । जनोनयुध्वामहतऽउपन्दिरिर्यतिसोमःपर्वमानऽ
ऊर्मि⁺ ॥ एतेसोमाऽअतिवारण्यव्यादिव्यानकोशासोऽअश्रवर्षाः । वृथासमुद्रांसिंधवोननीचीःसुतासोऽअभिकल
शाँऽअसृग्रन् ॥ शुष्मीशर्धोनमारुतंपवस्वानभिशस्तादिव्यायथाविद् । आपोनमक्षुसुमतिर्भवानःसहस्राप्साःपृतना
षाण्णयज्ञः⁺ ॥ राज्ञोनुतेवरुणस्यप्रतानिबृहद्भरीरंतवसोमधाम । शुचिष्टमसिप्रियोनमित्रोदक्षाय्योऽअर्थमेवासिसो
म ॥ २४ ॥ (९।५।४) प्रोस्यवह्निःपृथ्याभिरस्यान्दिवोनवृष्टिःपर्वमानोऽअक्षाः । सहस्राधारोऽअसदृज्यस्मेमा
तुरुपस्थेवनऽआचसोमः ॥ राज्ञासिंधूनामवसिष्टवासऽऋतस्यनावमारुहद्रजिष्ठां । अप्सुद्रप्सोवावृधेऽयेनजुतोदुहऽ
ईपितादुहऽईपितुर्जा⁺ ॥ सिहंनसंतमध्वोऽअयासंहरिमरुषंदिवोऽअस्यपति । शूरोयुत्सुप्रथमःपृच्छतेगाऽअस्यच
क्षसापारिपात्युक्षा⁺ ॥ मधुपृष्ठघोरमयासमश्वरथेयुजंत्युरुचक्रऽऋष्वं । स्वसारऽईजामयोमर्जयंतिसनाभयोवाजिन
मूर्जयन्ति ॥ चतस्रऽईघृतदुहःसचंतेसमानेऽअंतर्धरुणेनिषत्ताः । ताऽईमर्षतिनमसापुनानास्ताऽईविश्वतःपरिषन्ति
पूर्वीः⁺ ॥ विष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याविश्वाऽउतक्षितयोहस्तैऽअस्य । असत्तऽउत्सोगृणतेनियुत्वान्मध्वोऽअंशुःप

(९।५।४) प्रोस्यवह्निरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

वतऽइन्द्रियाय ॥ वृन्वन्नवातोऽअभिदेववीतिमिंद्रायसोमवृत्रहापवस्व । शग्धिमहःपुरुश्चंद्रस्यरायःसुवीर्यस्यपतयः
स्याम ॥ २५ ॥ (९।५।५) प्रहिन्वानोजनितारोदस्योरथोनवाजंसनिष्यन्नयासीत् । इंद्रंगच्छन्नायुधासंशिशानो
विश्वावसुहस्तयोरादधानः ॥ अभित्रिपृष्ठवृषणवयोधामागूषाणामवावशंतवाणीः । वनावसानोवरुणोनसिंधुन्विर
न्धादयतेवार्योणि ॥ शूरग्रामःसर्ववीरःसहवान्जेतापवस्वसर्जिताधनानि । तिग्मायुधःक्षिप्रधन्वासमत्स्वर्षाढःसा
हान्पृतनासुशत्रून् ॥ उरुगव्यूतिरभयानिकृष्वन्तसमीचीनेऽआपवस्वापुरंधी । अपःसिषासन्नपसःस्वर्गाःसंचिक्र
दोमहोऽअस्मभ्यंवाजान् ॥ मत्सिसोमवरुणमत्सिमित्रमत्सींद्रमिंदोपवमानविष्णुं । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्म
त्सिमहामिंद्रमिंदोमदाय ॥ एवाराजैवक्रतुमाँऽअमेनविश्वाघनिघ्नहुरितापवस्व । इंदोसुक्तायवचंसवयोधायुयंपा
तस्वस्तिभिःसदानः ॥ २६ ॥ ॥ इतिसप्तमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एकपंचाशाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं १३५ ॥ इतिसप्तमेतृतीयः ॥

असर्जिकश्यपःपरिसुवानःसाकमुक्षःपंचनोधाअधियत्कण्वःकनिक्रंतिप्रस्कण्वःप्रसेनानीश्चतुर्विंशतिर्देवोदासिः
प्रतर्दनोस्यप्रेषाष्टापंचाशदाद्यंतृचंवसिष्ठोपश्यदुत्तरानवपृथग्वासिष्ठाइंद्रप्रमतिर्वृषगणोमन्युरुपमन्युर्व्याघ्रपा

(९।५।५) प्रहिन्वानइतिषडृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

च्छक्तिः कर्णश्रुन्मृळीकोवसुकइतिचतुर्दशपराशरोत्याः कुत्सोभिन्नोद्वादशांबरीषऋजिश्वाचानुष्टुभंहृहृत्युपां
 त्याहर्हतायाद्यैरिभसूनुकाश्यपोबृहत्याद्याभीनवंतेनव ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ हरिःओम् ॥ (९।५।६) असर्जिज्वक्कारथ्येयथाजौधियामनोताप्रथमोमनीषी । दशस्वसारोऽधिसानोऽ
 अव्येजतिवह्निंसदनान्यच्छ ॥ वीतीजनस्यदिव्यस्यकव्यैरधिसुवानोनहुष्येभिरिदुः । प्रयोनृभिरमृतोमत्यैभिर्मर्म
 जानोर्विभिर्गोभिर्द्भिः+ ॥ वृषावृष्णेरोरुवदंशुरस्मैपवमानोरुशदीर्तेपयोगोः । सहस्रमृकापधिभिर्वचोविदध्वस्म
 भिःसुरोऽअण्वंवियाति ॥ रुजाहृद्वाचिद्रक्षसःसदांसिपुनानऽइदऽऊर्णुहिविवाजान् । वृश्चोपरिष्ठात्तुजतावधेनयेऽ
 अंतिदूरादुपनायमेषां ॥ सप्रज्ञवन्नव्यसेविश्ववारसूक्तार्थपथःकृणुहिप्राचः । येदुःषहासोवनुषाबृहंतस्तांस्तैऽअद्याम
 पुरुकृत्पुरुक्षो ॥ एवापुनानोऽअपःस्वर्गाऽअस्मभ्यंतोकातनयानिभूरि । शनःक्षेत्रमुरुज्योतीषिसोमज्योद्धुःसूर्यहृश
 येरिरीहि ॥ १ ॥ (९।५।७) परिसुवानोहरिरंशुःपवित्रेयोनसर्जिसनयेहियानः । आपच्छोकमिंद्रियंपूयमानःप्र
 तिदेवाँऽअजुषतप्रयौभिः ॥ अच्छानचक्षाऽअसरत्पवित्रेनामदधानःकविरस्योनौ । सीदन्होतैवसदनेचमूषपेमगम
 ऋषयःसप्तविप्राः ॥ प्रसुमेधागातुविद्विध्वदेवःसोमःपुनानःसदऽएतिनित्यं । भुवद्विध्वेषुकाव्येषुरंतानुजनान्यततेपं
 (९।५।६) असर्जिषिषडृचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।७) परिसुवानइतिषडृचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपवमा

चधीरः ॥ तवत्येसोमपवमाननिण्येविश्वेदेवास्त्रयऽएकादशासः । दशस्वधाभिरधिसानोऽअव्येमृजतित्वानद्यःसप्त
 यहीः+ ॥ तनुसत्यंपवमानस्यास्तुयत्रविश्वेकारवःसनसंत । ज्योतिर्यदह्नेऽअकृणोदुलोकंप्रावन्मनुदस्यवेकरभीकं ॥
 परिसन्नेवपशुमांतिहोताराजानसत्यःसर्मितीरियानः । सोमःपुनानःकलशोऽअयासीत्सीदन्मगोनमहिषोवनेषु ॥ २ ॥
 (९।५।८) साकमुक्षोमर्जयंतस्वसारोदशधीरस्यधीतयोधनुत्रीः । हरिःपर्यद्रवजाःसूर्यस्यद्रोणंनक्षेऽअत्योनवा
 जी+ ॥ संमातृभिर्नशिर्वावशानोवृषादधन्वेपुरुवारोऽअद्भिः । मयोनयोषामभिनिष्कृतंयन्त्संगच्छतेकलशऽउच्चि
 याभिः ॥ उतप्रपिप्यऽऊर्ध्वरघ्यायाऽइंदुर्धाराभिःसचतेसुमेधाः । मूर्धानंगावःपर्यसाचमूष्वभिश्चीणंतिवसुभिर्ननि
 कैः+ ॥ सनोदेवेभिःपवमानरदैदौरयिमश्विनैवावशानः । रधिरायतामुशतीपुरंधिरस्मद्व्यगादावनेवसूनां ॥ नृ
 नौरयिमुपमास्वनवंतंपुनानोवाताप्यैविश्वध्वं । प्रवेदितुरिंदोतार्यायुःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३ ॥ (९।५।९)
 अधियदस्मिन्वाजिनीवशुभःस्पर्धतेधियःसूर्येनविशः । अपोवृणानःपवतेकवीयन्त्रजनपशुवर्धनायमन्म ॥ द्विता
 व्यूर्ण्वन्नमृतस्यधामस्वविदेभुवनानिप्रथंत । धियःपिन्वानाःस्वसरेनगावऽक्रतायंतीरभिवावश्रऽइदुं ॥ परियत्कविः

नसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।८) साकमुक्षइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।९) अधियदितिपंचर्चस्यसूक्तस्य
 घौरःकण्वःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

काव्याभरतेशूरोनरथोभुवनानिविश्वा । देवेषुयशोमतीयभूषन्दक्षायरायःपुरुभूषुनव्यः ॥ श्रियेजातःश्रियऽआनिरिया
युश्रियंवयोजरितृभ्योदधाति । श्रियंवसानाऽअमृतत्वमायन्भवैतिसत्यासमिथामितद्रौ ॥ इषमूर्जमभ्यर्षाश्वंगामुरु
ज्योतिःकृणुहिमत्सिदेवान् । विश्वानिहिसुषुहातानितुभ्यंपवमानबाधसेसोमशत्रून् ॥ ४ ॥ (९।५।१०) कनिकंतिहरि
रासुन्यमानःसीदन्वनस्यजठरैपुनानः । नृभिर्यतःकृणुतेनिणिजंगाऽअतोमतीर्जनयतस्वधाभिः ॥ हरिःसृजानःपृथ्या
मृतस्येयतिवाचमरितेवनावै । देवोदेवानांगुह्यानिनामाविष्कृणोतिबर्हिषिप्रवाचै ॥ अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाःप्रमनी
षाऽईरतेसोममच्छ । नमस्यंतीरुपचयंतिसंचाचविशंत्युशतीरुशंतै ॥ तंमर्मृजानंमहिषंनसानावंशुदुहंत्युक्षणैगिरिष्ठां ।
तंवावशानंमतयःसचंतेत्रितोविभर्तिवरुणंसमुद्रे ॥ इष्यन्वाचमुपवक्तेवहोतुःपुनानऽईदोविष्यामनीषां । इंद्रश्चयत्क्ष
ययःसौभगायसुवोर्यस्यपतयःस्याम ॥ ५ ॥ (९।५।११) प्रसेनानीःशूरोऽअग्रेरथानांगव्यन्नेतिहर्षतेऽअस्यसेना ।
भद्रान्कृण्वर्निद्रह्वान्तसस्त्रिभ्यऽआसोमोवस्त्रारभसानिदत्ते ॥ समस्यहरिहरयोमृजंत्यश्वहुर्यैरनिशितंनमोभिः ।
आतिष्ठतिरथमिंद्रस्यसखाविद्वाऽएनासुमतिंयात्यच्छ ॥ सनोदेवदेवतातेपवस्वमहेसोमप्सरसऽइंद्रपानः । कृण्वन्न

(९।५।१०) कनिकंतीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकण्वःप्रस्कण्वःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।११) प्रसेनानीरितिचतुर्विंशत्युच्यस्यसूक्तस्य
देवोदासिःप्रवर्देनःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

पोवर्षयन्धामुतेमामुरोरानोवरिवस्यापुनानः ॥ अजीतयेहतयेपवस्वस्वस्तयेसर्वतातयेबृहते । तदुशंतिविश्वेऽइमेस
खायस्तदहंविमपवमानसाम ॥ सोमःपवतेजनितामतीनांजनितादिवोजनितापृथिव्याः । जनिताग्नेजनितासूर्यस्य
जनितेन्द्रस्यजनितोतविष्णोः ॥ ६ ॥ ब्रह्मादेवानांपदवीःकवीनामृषिर्विप्राणांमहिषोमृगाणां । श्येनोगृध्राणांस्वधितिव
नानांसोमःपवित्रमत्यैतिरेभन् ॥ प्रावोविपद्वाचऽऽमिनसिंधुगिरिःसोमःपवमानोमनीषाः । अंतःपश्यन्मृजनेमावरा
ण्यातिष्ठतिवृषभोगोषुजानन् ॥ समत्सरःपृत्सुवन्नवातःसहस्रेताऽअभिवाजमर्ष । इंद्रायेंदोपवमानोमनीष्यं
शोरुर्मिमीरयगाऽइष्यन् ॥ परिप्रियःकलशेदेववातऽइंद्रायसोमोरण्योमदाय । सहस्रधारःशतवाजऽइंद्रवाजीन
सस्त्रिःसमनाजिगाति ॥ सपूव्योवसुविज्जायमानोमृजानोऽअप्सुदुहानोऽअद्रौ । अभिशस्तिपाभुवनस्यराजाविद
द्वातुंब्रह्मणेपूयमानः ॥ ७ ॥ त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वैकर्माणिचक्रुःपवमानधीराः । वन्नवातःपरिधीऽरपोर्णवीरे
भिरश्वैर्मघवाभवानः ॥ यथापवधामनवेवयोधाऽअमित्रहावरिवोविद्धविष्मान् । एवापवस्वद्रविणंदधानऽइंद्रेसंति
ष्ठजनयायुधानि ॥ पवस्वसोममधुमाऽऽकृतावापोवसानोऽअधिसानोऽअव्ये । अवद्रोणानिघृतवातिसीदमदिन्तमो
मत्सरऽइंद्रपानः ॥ वृष्टिदिवःशतधारःपवस्वसहस्रसावाजयुदेववीतौ । संसिंधुभिःकलशेवावशानःसमुच्चियाभिः
प्रतिरन्नऽआयुः ॥ एषस्यसोमोमतिभिःपुनानोत्योनवाजीतरतीदरातीः । पयोनदुग्धमदितेरिपरिमुविंवगतुःसुयमो

नवोद्वा ॥ ८ ॥ स्वायुधः सोतृभिः पूयमानोभ्यर्षगुह्यं चारुनाम । अभिवाजं ससिरिव श्रवस्याभिवायुमभिगादेव सोम ॥
 शिशुं जज्ञानं हर्यंतं मृजंति शुभंति वाह्निमरुतो गणेन । कविर्गीर्भिः काव्येना कविः सन्तसोमः पवित्रमत्येतिरेभन् ॥ ऋषिम
 नायऽऋषिः कृत्स्वर्षाः सहस्रणीथः पदवीः कवीनां । तृतीयं धाममहिषः सिषा सन्तसोमो विराजमनुराजतिष्ठुप ॥ चमूष
 च्येनः शकुनो विभृत्वा गोविंदुर्द्रप्सऽआयुधानि बिभ्रत् । अपामूर्मि सचमानः समुद्रं तुरीयं धाममहिषो विवक्ति ॥ मयो
 नशुभ्रस्तन्वमृजानोत्योनसृत्वा सनये धनानां । वृषेव यूथापरि कोशमर्षन्कनिःकदच्चम्बोऽरा विवेश ॥ ९ ॥ पर्वस्वेदो
 पर्वमानो महोभिः कनिःकदत्परिवाराण्यर्ष । क्रीळन्चम्बोऽरा विंशपूयमानऽइंद्रं तेरोमदिरोममत्तु ॥ प्रास्यधारा बृहती
 रसुग्रन्नको गोभिः कलशांऽआ विवेश । सामकृण्वन्सामन्यो विपश्चित्कदन्नेत्यभिसख्युर्नजामि ॥ अपन्नन्नैषिपवमा
 नशत्रन्प्रियां नजारोऽअभिगीतऽइंदुः । सीदन्वनेषु शकुनो नपत्वासोमः पुनानः कलशेषु सत्ता ॥ आतेरुचः पर्वमानस्य
 सोमयोषेवयं तिसुधाः सुधाराः । हरिरानीतः पुरुवारोऽअप्स्वचिः कदत्कलशैर्देवयुनां ॥ १० ॥ (९।६।१) अस्य

पष्ठेनुवाके सप्तसूक्तानि (९।६।१) अस्य प्रेषेत्पष्ठपंचाशद्वचस्य सूक्तस्याद्यानां तिसृणां मैत्रावरुणिर्वसिष्ठश्चतुर्ध्यादितिसृणां वासिष्ठं प्रमतिः
 ततः द्वितीयादि नववृत्तानां पवमानसोमस्त्रिष्टुप् सप्तम्यादितिसृणां वासिष्ठो वृषगणो दशम्यादितिसृणां वासिष्ठो मन्युस्त्रयोदश्यादितिसृणां वा
 सिष्ठोऽपमन्युः षोडश्यादितिसृणां वासिष्ठो न्याप्रपादे कोनविंश्यादितिसृणां वासिष्ठः शक्तिर्द्वाविंश्यादितिसृणां वासिष्ठः कर्णश्चतुष्विंश्यादि

प्रेषाहेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्तरसं । सुतः पवित्रं पर्येतिरेभन्मि तेव सद्मपशुमांतिहोता ॥ भद्रावस्त्रासमन्याऽ
 वसानो महान्कविर्निवचनानि शंसन् । आवच्यस्व चम्बोऽपूयमानो विचक्षणो जागृविदेव वीतौ ॥ समुप्रियो मृज्यते
 सानोऽअव्येयशस्त्रो यशसां क्षेतोऽअस्मे । अभिस्वरधन्वा पूयमानो यूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ प्रगायताभ्यर्चामदे
 वान्तसोमं हिनोत महते धनाय । स्वादुः पवातेऽअतिपारमव्यमासीदातिकलशैर्देवयुनैः ॥ इंदुर्देवानामुपसख्यमाय
 न्तसहस्रधारः पवते मदाय । नृभिः स्तवानोऽअनुधामपूर्वमगन्निद्रमहते सौभगाय ॥ ११ ॥ स्तोत्रे राये हरि रषा पुनानऽइंद्रं
 मदौ गच्छतु ते भराय । देवैर्याहिस रंधराधोऽअच्छायूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ प्रकाव्यं मुशने वब्रुवाणो देवो देवानां ज
 निमा विवक्ति । महिष्रतः शुचिबंधुः पावकः पदावराहोऽअभ्येतिरेभन् ॥ प्रहंसा सस्तु पलं मन्युमच्छामादस्तं वृषगणाऽ
 अयासुः । आंगुण्यं पवमानं सखायो दुर्मर्षसाकं प्रवदंति वाणं ॥ सरंहतऽउरुगायस्यैजुतिवृथा क्रीळंतमिमते नगावः ।
 परीणं संकृणुते तिममश्रुगो दिवा हरिर्ददृशेन कं मुञ्चः ॥ इंदुर्वाजी पवते गो न्योधाऽइंद्रे सोमः सहऽइन्वन्मदाय । हंति र
 क्षोबाधते पर्यरातीर्वरिवः कृण्वन्वृजनस्य राजा ॥ १२ ॥ अधधारयामध्वापृचानस्तिरोरोमपवतेऽअद्रिदुग्धः । इंदु

तिसृणां वासिष्ठो मृच्छीकोष्ठविंश्यादितिसृणां वासिष्ठो वसुक एकत्रिंश्यादि चतुर्दशानां शक्तयः पराशरः पंचचत्वारिंश्यादि चतुर्दशानां गिर
 सः कुत्स ऋषयः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

रिंद्रस्यसख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सरो मदाय ॥ अभिप्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान्त्वेनुरसेन पंचन् । इंदुर्धर्माण्यु
तुथावसानो दक्षिणोऽव्यतसानोऽव्ये ॥ वृषाशोणोऽभिकर्त्तिकदत्तानदयन्नेति पृथिवीमुत्तथां । इंद्रस्येव वृषु
राशृण्वऽआजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमां ॥ रसाद्यः पर्यसापिन्वमानोऽईरयन्नेषि मधुमंतमंशुं । पर्वमानः संतनिमेषि
कृण्वन्निद्राय सोमपरिषिच्यमानः ॥ एवापवस्वमदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन्वधस्त्रैः । परिवर्णभरमाणो रुशंतगव्यु
नोऽअर्षपरिसोमसिक्तः ॥ १३ ॥ जुष्टीनोऽइंदो सुपथा सुगान्युरौ पवस्व वरिवांसि कृण्वन् । घनेव विष्वग्दुरितानि वि
घ्नन्निधिष्णुना धन्वसानोऽव्ये ॥ वृष्टिनोऽअर्षदिव्यां जिगृह्णुमिळावतीं शंगयीं जीरदानुं । स्तुके ववीता धन्वा विचिन्व
न्वधूऽरिमांऽअवरांऽइंदो वायून् ॥ ग्रंथिन विष्यग्रधितं पुनानऽऋजुचंगातुं वृजिनं च सोम । अत्योनक्रदो हरिरासं जा
नो मयौ देव धन्वपस्त्यावान् ॥ जुष्टो मदाय देवतां तऽइंदो परिष्णुना धन्वसानोऽव्ये । सहस्रधारः सुरभिरदब्धः परिस्त्र
ववाजं सातौ नृषह्ये ॥ अरुमानो यैरथाऽअयुक्ताऽअत्यासोन संसृजानासंऽआजौ । एतेशु क्रासौ धन्वंति सोमा देवांसस्तां
ऽउपयाता पिबध्वे ॥ १४ ॥ एवानोऽइंदोऽअभिदेववीतिं परिस्त्रवनभोऽअर्णश्च मूषु । सोमोऽअस्मभ्यं काम्यं बृहंतं रयिं ददा
तु वीरवंतं मुग्रं ॥ तक्षद्यदी मनसो वेन तो वाग्येष्वस्य बाधर्मणि क्षोरनीके । आदीमायन्वरमावावशाना जुष्टं पतिकलशे
गावऽइंदुं ॥ प्रदानुदो दिव्यो दानु पिन्वऽऋतमृताय पवते सुमेधाः । धर्माभुवद्वृज न्यस्य राजा प्ररश्मिभिर्दशभिर्भारिभूम ॥

पवित्रेभिः पर्वमानो नृचक्षाराजा देवानामुत्तमर्त्यानां । द्विताभुवद्रयिपती रयीणामृतं भरत्सु भृतं चाविंदुः ॥ अवांऽइव श्र
वंसेसातिमच्छेद्रस्य वायोरभिवीतिमर्ष । सनः सहस्रा बृहतीरिषो दाभवा सोमद्रविणो वित्पुनानः ॥ १५ ॥ देवाव्यो
नः परिषिच्यमानाः क्षयं सुवीरं धन्वंतु सोमाः । आयज्यवः सुमतिं विश्ववाराहोतारो नर्दि विजयो मद्रतमाः ॥ एवादेव दे
वतां ते पवस्वमहे सोमं पसरसे देवपानः । महश्चिद्धिष्मसिंहिताः संमये कृधि सुष्ठाने रोदसी पुनानः ॥ अश्वोनक्रदो वृष
भिर्युजानः सिंहो नभीमो मनसोजवीयान् । अवाचीनैः पृथिभिर्यरजिष्ठाऽआपवस्वसौमनसं नऽइंदो ॥ शतंधारा देवजा
ताऽअसृग्रन्तसहस्रमेनाः कवयो मृजंति । इंदोऽसुनित्रं दिवऽआपवस्वपुरऽएतासि महतो धनस्य ॥ दिवोनसर्गाऽअससृ
ग्रमङ्गाराजानमित्रं प्रमिनातिधीरः । पितुर्न पुत्रः क्रतुर्भिर्यतानऽआपवस्वविशेऽअस्याऽअजीति ॥ १६ ॥ प्रतेधारा म
धुमती रसृग्रन्वारान्यत्पतोऽअत्येव्यव्यान् । पर्वमानपर्वसेधामगोनां जज्ञानः सूर्यमपिन्वोऽअकैः ॥ कर्त्तिकदनुपथां
मृतस्य शुक्रो विभास्य मृतस्य धाम । सऽइंद्राय पवसे मत्सुरवान् हिन्वानो वाचं मतिभिः कवीनां ॥ दिव्यः सुपणो वचक्षि
सोमपिन्वन्धाराः कर्मणा देववीतौ । एंदो विशकलशं सोमधानं क्रदन्निहिसूर्यस्योपरश्मिं ॥ तिष्ठो वाचं ईरयति प्रवहं
ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः ॥ सोमं गावो धेनवो वावशा
नाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूर्यतेऽअज्यमानः सोमोऽअर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ॥ १७ ॥ एवानः सोम

रिंद्रस्यसख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सरो मदाय ॥ अभिप्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान्त्वेनुरसेन पंचन ॥ इंदुर्धर्माण्यु
तुथावसानो दक्षिणोऽव्यतसानोऽव्ये ॥ वृषाशोणोऽभिकर्त्तिकदद्धान्दयन्नेति पृथिवीमुत्तथा ॥ इंद्रस्येव वृष
राशृण्वऽआजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमां ॥ रसाद्यः पर्यसापिन्वमानऽईरयन्नेषि मधुमंतमंशुं ॥ पर्वमानः संतनिमैषि
कृण्वन्निद्राय सोमपरिषिच्यमानः ॥ एवापवस्वमदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन्वधस्त्रैः ॥ परिवर्णभरमाणो रुशं तंगव्यु
नोऽअर्षपरिसोमसिक्तः ॥ १३ ॥ जुष्टीनऽइंदो सुपथा सुगान्युरौ पवस्व वरिवांसि कृण्वन् ॥ घृनेव विष्वग्दुरितानि वि
घ्नन्नधिष्णुना धन्वसानोऽव्ये ॥ वृष्टिनोऽअर्षदिव्यां जिगृह्णुमिळावतीं शंगर्यां जीरदानुं ॥ स्तुके ववीता धन्वा विचिन्व
न्वधूंऽरिमांऽअवरांऽइंदो वायून् ॥ ग्रंथिन विष्यग्रधितं पुनानऽऋजुं च गातुं वृजिनं च सोम ॥ अत्योनऽइंदो हरिरासं जा
नो मयो देव धन्वपस्त्यावान् ॥ जुष्टो मदाय देवतां तऽइंदो परिष्णुना धन्वसानोऽव्ये ॥ सहस्रधारः सुरभिरदब्धः परिस्र
ववाजं सातौ नृषह्ये ॥ अरुमानो यैरथाऽअयुक्ताऽअत्यासो न संसृजाना संऽआजौ ॥ एतेशु कासौ धन्वंति सोमा देवां सस्तां
ऽउपयाता पिवध्वे ॥ १४ ॥ एवानंऽइंदोऽअभिदेववींति परिस्रवन् भोऽअर्णश्च मूषु ॥ सोमोऽअस्मभ्यं काम्यं बृहंतं रयिं ददा
तु वीरवंतं मृगं ॥ तक्षद्यदीमनं सोवेन तो वाग्ज्येष्ठस्य वाधर्मणि क्षोरनीके ॥ आदीमायन्वरमावावशाना जुष्टं पतिकलशे
गावऽइंदुं ॥ प्रदानुदो दिव्यो दानु पिन्वऽऋतमृताय पवते सुमेधाः ॥ धर्माभुवद्वृज न्यस्य राजा प्ररश्मिभिर्दशभिर्भारिभूम ॥

पवित्रैभिः पर्वमानो नृचक्षाराजा देवानामुत्तमर्त्यानां ॥ द्विताभुवद्रयिपती रयीणामृतं भरत्सु भृतं चाविंदुः ॥ अवांऽइव श्र
वंसे सातिमच्छेद्रस्य वायो रभिवीति मर्ष ॥ सनः सहस्रा बृहती रिषो दा भवा सोमद्रविणो वित्पुनानः ॥ १५ ॥ देवाव्यो
नः परिषिच्यमानाः क्षयं सुवीरं धन्वंतु सोमाः ॥ आयज्यवः सुमतिं विश्ववाराहो तारो न दिवि जयो मद्रतमाः ॥ एवादेव दे
वतां ते पवस्वमहे सोमं पसरसे देवपानः ॥ महश्चिद्धिष्मसिंहिताः संमये कृधि सुष्ठाने रोदसी पुनानः ॥ अश्वोनऽइंदो वृष
भिर्युजानः सिंहो न भीमो मनसोजवीयान् ॥ अवाचीनैः पृथिभिर्ये रजिष्ठाऽआपवस्वसौमनसं नऽइंदो ॥ शतंधारां देवजां
ताऽअसृग्रन्तसहस्रमेनाः कवयो मृजंति ॥ इंदो सनित्रं दिवऽआपवस्वपुरऽएतासि महतो धनस्य ॥ दिवोन सर्गाऽअससृ
ग्रमङ्गाराजान मित्रं प्रमिनाति धीरः ॥ पितुर्न पुत्रः क्रतुर्भिर्यतानऽआपवस्वविशेऽअस्याऽअजीति ॥ १६ ॥ प्रतेधारा म
धुमती रसृग्रन्वारान्यत्पतोऽअत्येव्यव्यान् ॥ पर्वमानऽपर्वसे धामगो नां जज्ञानः सूर्यमपिन्वोऽअकैः ॥ कर्त्तिकददनुपथां
मृतस्य शुक्रो विभास्य मृतस्य धाम ॥ सऽइंद्राय पवसे मत्स्रवान् हिन्वानो वाचं मतिभिः कवीनां ॥ दिव्यः सुपणो वचक्षि
सोमपिन्वन्धाराः कर्मणा देववीतौ ॥ एंदो विशकलशं सोमधानं कंदन्निहिसूर्यस्यो परश्मि ॥ तिस्रो वाचं ईरयति प्रवहं
ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां ॥ गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः ॥ सोमं गावो धेनवो वावशा
नाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः ॥ सोमः सुतः पूर्यतेऽअज्यमानः सोमोऽअर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ॥ १७ ॥ एवानः सोम

परिचिन्त्यमानऽआपवस्वपूयमानः स्वस्ति । इन्द्रमाविशबृहतारवेणवर्धयावाचंजनयापुरंधि ॥ आजार्गुविर्विप्रऽऋता
मंतीनासोमः पुनानोऽअंसदच्चमूषु । सपैतियाभिधुनासोनिकामाऽअध्वर्यवोरधिरासः सुहस्ताः ॥ सपुनानऽउपसूरेन
धातोभेऽअप्रारोदसीविषऽआवः । प्रियाचिद्यस्यप्रियसासऽऋतीसतूधनैकारिणेनप्रयंसत् ॥ सर्वर्धितावर्धनः पूयमा
नः सोमोमीढाँऽअभिनोज्योतिषावीत् । येनानः पूर्वपितरः पदज्ञाः स्वर्विदोऽअभिगाऽअद्रिमुष्णन्+ ॥ अक्रान्तसमुद्रः
प्रथमेविधर्मन्जनयन्प्रजाभुवनस्यराजा । वृषापवित्रेऽअधिसानोऽअव्येबृहत्सोमोवावृधेसुवानऽइंदुः ॥ १८ ॥ मह
त्तसोमोमहिषश्चकारापांयद्रभोवृणीतदेवान् । अर्द्धादिंद्रेपवमानऽओजोजनयत्सूर्येज्योतिरिंदुः ॥ मत्सिवायुमिष्ट
येराधेसेचमत्सिमित्रावरुणापूयमानः । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्मत्सिद्यावापृथिवीदेवसोम ॥ ऋजुः पवस्ववृजि
नस्यहंतापामीवांवाधमानोमृधश्च । अभिश्रीणन्पयः पर्यसाभिगोनामिंद्रस्यत्वंतव्वयंसखायः ॥ मध्वः सुदंपवस्व
स्वऽउत्संवीरंचनऽआपवस्वाभगंच । स्वदस्वेद्रायपवमानऽइंदोरयिंचनऽआपवस्वासमुद्रात्+ ॥ सोमः सुतोधारया
त्योनहित्वासिंधुर्ननिम्नमाभेवाज्यक्षाः । आयोनिंवन्मसदत्पुनानः समिंदुर्गोभिरसरत्समद्भिः ॥ १९ ॥ एषस्यते
पवतऽइंद्रसोमश्चमूषुभीरऽउशतेतवस्वान् । स्वर्चक्षारधिरः सत्यशुष्मः कामोनयोदेवयतामसर्जि ॥ एषप्रत्नेनवयंसापु
नानस्तिरोवपीसिदुहितुर्दधानः । वसानः शर्मत्रिवरूथमप्सुहोतैवयातिसमनेषुरेभन् ॥ नूनस्त्वरंधिरोदेवसोमपरिंस्त्र

वचस्वोः पूयमानः । अप्सुस्वार्दिष्टोमधुमौऽऋतावादेवोनयः सवितासत्यमन्मा ॥ अभिवायुंवीत्यर्षागृणानो३भिमि
त्रावरुणापूयमानः । अभीनरंधीजवनंरथेष्टामभींद्रवृषणंवज्रबाहुं ॥ अभिवस्त्रासुवसनान्यर्षाभिधेनूः सुदुघाः पूयमा
नः । अभिचंद्राभर्तवेनोहिरण्याभ्यश्वात्रथिनोदेवसोम ॥ २० ॥ अभीनोऽअर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूय
मानः । अभियेनद्रविणमश्रवामाभ्यार्षेयंजमदग्निवज्रः ॥ अयापवार्पवस्वेनावसूनिमांश्चत्वऽइंदोसरसिप्रधन्व । ब्र
ह्मश्चिदत्रवातो नजुतः पुरुमेधश्चित्तकवेनरंदात् ॥ उतनऽएनापव्यापवस्वाधिश्रुतेश्रवाय्यस्यतीर्थ । षष्टिसहस्रानैगुतो
वसूनिवृक्षंनपक्वधूनवद्रणाय ॥ महीमेऽअस्यवृषनामशूषेमांश्चत्वेवापृशनेवावधत्रे । अस्वापयन्निगुतस्नेहयच्चापामि
त्राँऽअपाचितोऽअचेतः+ ॥ संत्रीपवित्राविततान्येष्यन्वेकंधावसिपूयमानः । असिभगोऽअसिंदात्रस्यंदातासिमघ
वामघवन्म्यऽइंदो ॥ २१ ॥ एषविश्ववित्पवतेमनीषीसोमोविश्वस्यभुवनस्यराजा । द्रप्साँऽईरयन्विदधेष्विदुर्विवार
मव्यंसमयाति याति ॥ इंदुरिहंतिमहिषाऽअदब्धाः पदेरैभंतिक्वयो नगृधाः । हिन्वंतिधीरादशभिः क्षिपाभिः समंज
तेरूपमपारंसेन ॥ त्वयावयंपवमानेनसोमभरेकृतंविचिनुयामशश्वत् । तन्नोमित्रो० ॥ २२ ॥ (१।६।२) अभि
नोवाजसातमंरयिमर्षपुरुस्पृहं । इंदोसहस्रभर्णसंतुविद्युन्मर्विश्वासहं ॥ परिष्यसुवानोऽअव्ययंरथेनवमीव्यत ।

(१।६।२) अभिनइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांबरीषऋजिश्चानौपवमानसोमोनुष्टुबेकादशीबृहती ।

परिषिच्यमानऽआपवस्वपूयमानः स्वस्ति । इन्द्रमाविशबृहदारवेणवर्धयावाचंजनयापुरंधि ॥ आजगृविर्विप्रऽऋता
मंतीनासोमः पुनानोऽअसदच्चमूषु । सपैतियाभिधुनासोनिकामाऽअध्वर्यवोरधिरासः सुहस्ताः ॥ सपुनानऽउपसूरेन
धातोभेऽअप्रारोदसीविषऽआवः । प्रियाचिद्यस्यप्रियसासऽऋतीसतूधनैकारिणेनप्रयसत् ॥ सर्वर्धितावर्धनः पूयमा
नः सोमोमीढाँऽअभिनोज्योतिषावीत् । येनानः पूर्वेपितरः पदज्ञाः स्वर्विदोऽअभिगाऽअद्रिमुष्णन्+ ॥ अक्रान्तसमुद्रः
प्रथमेविधर्मन्जनयन्प्रजाभुवनस्यराजा । वृषापवित्रेऽअधिसानोऽअव्येबृहत्सोमोवावृधेसुवानऽइंदुः ॥ १८ ॥ मह
त्तसोमोमहिषश्चकारापांयद्रभोवृणीतदेवान् । अर्द्धादिद्रेपवमानऽओजोजनयत्सूर्येज्योतिरिंदुः ॥ मत्सिवायुमिष्ट
येराधेसेचमत्सिमित्रावरुणापूयमानः । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्मत्सिद्यावापृथिवीदेवसोम ॥ ऋजुः पवस्ववृजि
नस्यहंतापामीवांबाधमानोमृधश्च । अभिश्रीणन्पयः पयसाभिगोनामिंद्रस्यत्वंतव्वयंसखायः ॥ मध्वः सूर्यपवस्व
स्वऽउत्सवीरंचनऽआपवस्वाभगंच । स्वदस्वेद्रायपवमानऽइंदोरयिचंनऽआपवस्वासमुद्रात्+ ॥ सोमः सुतोधारया
त्योनहित्वासिंधुर्ननिम्नमाभेवाज्यक्षाः । आयोनिंवन्मसदत्पुनानः समिंदुर्गोभिरसरत्समद्भिः ॥ १९ ॥ एषस्यते
पवतऽइंद्रसोमश्चमूषुभीरऽउशतेतवस्वान् । स्वर्चक्षारधिरः सत्यशुष्मः कामो नयोदेवयतामसर्जि ॥ एषप्रत्नेनवयसापु
नानस्तिरोवपीसिदुहितुर्दधानः । वसानः शर्मत्रिवरूथमप्सुहोतैवयातिसमनेषुरेभन् ॥ नूनस्त्वरंधिरोदेवसोमपरिंस्त्र

वचस्वोः पूयमानः । अप्सुस्वार्दिष्टोमधुमौऽऋतावादेवोनयः सवितासत्यमन्मा ॥ अभिवायुंवीत्यर्षागृणानोऽभिमि
त्रावरुणापूयमानः । अभीनरंधीजवनंरथेष्टामभींद्रवृषणंवज्रबाहुं ॥ अभिवस्त्रासुवसनान्यर्षाभिधेनूः सुदुघाः पूयमा
नः । अभिचंद्राभर्तवेनोहिरण्याभ्यश्वात्रधिनोदेवसोम ॥ २० ॥ अभीनोऽअर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूय
मानः । अभियेनद्रविणमश्रवामाभ्यार्षेयंजमदग्निवन्नः ॥ अयापवापवस्वेनावसूनिमांश्चत्वऽइंदोसरसिप्रधन्व । ब्र
धश्चिदत्रवातो नजुतः पुरुमेधश्चित्तकवेनरंदात् ॥ उत्तनऽएनापव्यापवस्वाधिश्रुतेश्रवाय्यस्यतीर्थ । षष्टिसहस्रानैगुतो
वसूनिवृक्षंनपक्कधूनवद्रणाय ॥ महीमेऽअस्यवृषनामशूषेमांश्चत्वेवापृशनेवावधत्रे । अस्वापयन्निगुतस्नेहयच्चापामि
त्राँऽअपाचितोऽअचेतः+ ॥ संत्रीपवित्राविततान्येप्यन्वेकंधावसिपूयमानः । असिभगोऽअसिंदात्रस्यंदातासिमघ
वामघवन्म्यऽइंदो ॥ २१ ॥ एषविश्ववित्पवतेमनीषीसोमोविश्वस्यभुवनस्यराजा । द्रप्साँऽईरयन्विदधेष्विदुर्विवार
मव्यंसमयाति याति ॥ इंदुरिहंतिमहिषाऽअदब्धाः पदेरैभंतिक्वयोनगृध्राः । हिन्वंतिधीरादशभिः क्षिपाभिः समंज
तेरूपमपारसैन ॥ त्वयावयंपवमानेनसोमभरेकृतंविचिनुयामशश्वत् । तन्नोमित्रो ॥ २२ ॥ (१।६।२) अभि
नोवाजसातमंरयिमर्षपुरुस्पृहं । इंदोसहस्रभर्णसंतुविद्युन्मर्विश्वासहं ॥ परिष्यसुवानोऽअव्ययंरथेनवमीव्यत ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥ २६ ॥

इंदुरभिद्रुणाहितोहिंयानोधारभिरक्षाः ॥ परिष्यसुवानोऽअक्षाऽइंदुरव्येमदच्युतः । धारायऽऊर्ध्वोऽअध्वरेभ्राजा
नैतिगव्ययुः+ ॥ सहित्वंदैवशश्वतेवसुमतीयदाशुषे । इंदोसहस्रिणैर्यिशतात्मानंविवाससि ॥ वयंतेऽअस्यवृत्रह
न्वसोवस्वःपुरुस्पृहः । निनेदिष्ठतमाऽइषःस्यामसुस्रस्याधिगो ॥ द्विर्यपंचस्वयंशंसस्वसारोऽअद्रिसंहतं । प्रियमिंद्रं
स्यकाम्यैप्रस्तापयैत्यमिणी ॥ २३ ॥ परित्यंहर्षतंहर्षिबभ्रुपुनंतिवारैण । योदेवान्विभ्राऽइत्परिमदेनसहगच्छति ॥
अस्यवोह्यवसापांतोदक्षसाधनं । यःसुरिषुश्रवोबृहद्भेस्वर्णहर्षतः+ ॥ सर्वायज्ञेषुमानवीऽइंदुर्जनिष्टरोदसी । देवो
देवीगिरिष्ठाऽअस्त्रेधंतंतुविष्वणि ॥ इद्रायसोमपातवेवृत्रघ्नेपरिषिच्यसे । नरेचदक्षिणावतेदेवायसदनासदे ॥ तेप्र
स्तासोव्युष्टिषुसोमाःपवित्रेऽअक्षरन् । अपप्रोथतःसनुतहुरश्चितःप्रातस्ताऽअप्रचेतसः ॥ तंसखायःपुरोरुचैयूयंवयंच
सूरयः । अश्यामवाजगंधंसनेमवाजपरत्यं ॥ २४ ॥ (९।६।३) आहर्षतायधृष्णवेधनुस्तन्वतिपौंस्यं । शुक्रां
यंत्यसुरायनिर्णिजंविपामग्रेमहीयुवः ॥ अधक्षपापरिष्कृतोवाजाअभिप्रगाहते । यदीविवस्वतोधियोहरिहिन्वंति
यातवे ॥ तमस्यमजयामसिमदोयऽइंद्रपातमः । यंगावऽआसभिर्दधुःपुराननंचसूरयः ॥ तंगार्थयापुराण्यापुनान
मभ्यनूषत । उतोक्पंतधीतयोदेवानानामबिभ्रतीः ॥ तमुक्षमाणमव्ययेवारैपुनंतिधर्णसिं । दूतंनपूर्वचित्तयऽआ

(९।६।३) आहर्षतायेत्यष्ट्वस्यसूक्तस्यकाश्यपौरेभसूनूपवमानसोमोनुष्टुबाद्यावृहती ।

मंडलं ९

अनु. ६

॥ २६ ॥

शासतेमनीषिणः ॥ २५ ॥ सपुनानोमदिन्तमःसोमंश्रमूषसीदति । पशौनरेतऽआदधत्पतिर्वचस्यतेधियः+ ॥ समृ
ज्यतेसुकर्मभिर्देवोदेवेभ्यःसुतः । विदेयदासुसंददिर्महीरपोविगाहते ॥ सुतऽइदोपवित्रऽआनृभिर्यतोविनीयसे ।
इद्रायमत्सरिन्तमश्चमूष्वानिषीदसि ॥ २६ ॥ (९।६।४) अभीनवंतेऽअद्रुहःप्रियमिंद्रस्यकाम्यं । वत्संनपूर्वऽआ
युनिजातरिंहंतिमातरः ॥ पुनानऽइंद्रवाभरसोमद्विबर्हंसरयिं । त्वंसूनिपुण्यसि विश्वानिदाशुषोगृहे+ ॥ त्वंधियंम
नोयुजंसृजावृष्टिनंतन्यतुः । त्वंसूनिपार्थिवाद्रिव्याचंसोमपुण्यसि ॥ परितेजिग्युषोयथाधारासुतस्यधावति । रंह
माणार्च्यंव्ययंवारंवाजीवसानसिः+ ॥ ऋत्वेदक्षायनःकवेपवस्वसोमधारया । इद्रायपातवेसुतोमित्रायवरुणायच
॥ २७ ॥ पवस्ववाजसातमःपवित्रेधारयासुतः । इद्रायसोमविष्णवेदेवेभ्योमधुमत्तमः ॥ त्वारिंहंतिमातरोहरिपवि
त्रेऽअद्रुहः । वत्संजातंनधेनवःपवमानविधर्मणि ॥ पवमानमहिश्रवश्चित्रेभिर्यासिरश्मिभिः । शर्धन्तमांसिजिघ्रसे
विश्वानिदाशुषोगृहे ॥ त्वंघांचमहिप्रतपृथिवीचातिजन्त्रिषे । प्रतित्द्रापिममुंचथाःपवमानमहित्वना+ ॥ २८ ॥ इति
सप्तमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

द्विपंचाशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १० ऋचः १३८ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं. १३८ ॥ इतिसप्तमेचतुर्थः ॥

(९।६।४) अभीनवंतइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपौरेभसूनूपवमानसोमोनुष्टुप् ।

पुरोजितीषोळशांधीगुः श्यावाभिर्ययातिर्नाहुषोनहुषोमानवोमनुः सांवरणइतितृचाः शेषेप्रजापतिरुपाद्येगाय
त्र्यौक्राणाष्टौ त्रित औष्णिहंवैप्रपुनानायषड्द्वित आस्यः सखायः पर्वतनारदौ काश्यपौ द्वे शिखंडिन्यौ वाप्सरसौ
तंव इंद्रमच्छषट्नाग्निश्चाधुषश्चधुर्मानवोमनुराप्सवइतितृचाः पंचाग्निः परीतः षड्विंशतिः सप्तऋषयः प्रागाथं तृ
तीयाषोळश्र्यौ द्विपदे अष्टम्याद्येचबृहत्याः पवस्वषोळशगौरिवीतिर्द्विचंशक्तिरेकामूरुर्ऋजिश्चोर्ध्वसद्माकृतयशा
ऋणंचय इत्यृषयोदृचास्तिस्त्रः शक्तिः काकुभाः प्रागाथाः ससुन्वेगायत्रीयवमध्यापरासतोबृहतीपरिद्व्यधिकाम्न
योधिष्ण्याऐश्वरयोद्वैपदं पर्युषद्वादशत्र्यरुणत्रसदस्यूराजानौ तिस्रोनुष्टुभः पिपीलिकमध्याषलूध्वबृहत्यस्तिस्त्र
श्चविराजोयारुचातृचमनानतः पारुच्छेपिरात्यष्टनानानंचतुष्कं शिशुः पाङ्कंहिंशर्यणावत्येकादशकश्यपोयइंदो
श्चतुष्कंदशमंडलमग्रेससत्रितः पिप्रीहीनः प्रतएकः ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (९।६।५) पुरोजितीषोऽअंधंसः सुतायमादयिष्वे । अपश्वानैश्चथिष्टनसखाद्योदीर्घजिह्वैः ॥ योधा
रयापावकयापरिप्रस्यंदते सुतः । इंदुरश्वोनकृत्यः ॥ तंदुरोषमभीनरः सोमैर्विश्वाच्याधिया । यज्ञंहिंन्वत्याद्रिभिः ॥

(९।६।५) पुरोजितीषोळशर्चस्यसूक्तस्याद्यानां तिसृणां श्यावाभिरंधीगुश्चतुर्भ्यादिति सृणां नाहुषोययातिः सप्तम्यादिति सृणां मान
वोनहुषोदशम्यादिति सृणां सांवरणोमनुस्त्रयोदश्यादिचतसृणां वैश्वामित्रः प्रजापतिः पवमानसोमोनुष्टुप् द्वितीयः तृतीयेगायत्र्यौ ।

सुतासोमधुमत्तमाः सोमाऽइंद्रायमंदिनः । पवित्रवंतोऽअक्षरन्देवान्गच्छंतुवोमदाः ॥ इंदुरिंद्रायपवतुऽइतिदे
वासोऽअब्रुवन् । वाचस्पतिमखस्यतेविश्वस्येशानुऽओजसा ॥ १ ॥ सहस्रधारः पवतेसमुद्रोवाचमीखयः । सोमः प
तीरयीणांसखेद्रस्यदिवेदिवे ॥ अयंपृषारयिर्भगुः सोमः पुनानोऽअर्षति । पतिर्विश्वस्यभूमनोव्यख्यद्रोदसीऽउभे⁺ ॥
समुप्रियाऽअनूषत्गावोमदायघृष्वयः । सोमांसः कृण्वतेपथः पवमानासुऽइंदवः ॥ यऽओजिष्ठस्तमाभरपवमानश्चवा
र्यं । यः पंचचर्षणीरभिरयियेनवनामहै ॥ सोमाः पयंतुऽइंदवोस्मभ्यं गातुवित्तमाः । मित्राः सुवानाऽअरेपसः स्वाध्यः
स्वविदः ॥ २ ॥ सुष्वाणासोव्याद्रिभिश्चितानागोरधित्वचि । इषमस्मभ्यमभितुः समस्वरन्वसुविदः ॥ एतेपुतावि
पश्चितः सोमांसोदध्याशिरः । सूर्यासो नदंशतासो जिगल्वोभ्रुवाधृते⁺ ॥ प्रसुन्वानस्यांधसोमर्तानवृततद्वचः । अप
श्वानमराधसंहतामुखं नभृगवः ॥ आजामिरत्केऽअव्यतभुजेनपुत्रऽओण्योः । सरज्जारोनयोषणां वरोनयोनिमास
दं ॥ सवीरोदक्षसाधनोवियस्तस्तभरोदसी । हरिः पवित्रेऽअव्यतवेधानयोनिमासदं ॥ अव्योवारैभिः पवतेसोमोग
व्येऽअधित्वचि । कर्निकददृषाहरिरिंद्रस्याभ्येतिनिष्कृतं⁺ ॥ ३ ॥ (९।६।६) क्राणाशिर्मुर्महीनाहिंन्वन्नतस्यदी
धितिं । विश्वापरिप्रियाभुवदधद्विता⁺ ॥ उपत्रितस्यपाप्योऽइरभक्त्यद्गुहापदं । यज्ञस्यसप्तधामभिरधप्रियं⁺ ॥ त्री

(९।६।६) क्राणाशिशुरित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यास्यस्त्रितः पवमानसोमउष्णिक् ।

गित्रितस्यधारयापृष्ठेष्वरयारयि । मिमीतेऽस्ययोजनाविसुक्रतुः ॥ जज्ञानंससमातरोवेधामशासतश्रिये । अयंभु
वोरयीणांचिकेतयत्+ ॥ अस्यव्रतेसजोषसोविश्वेदेवासोऽअद्भुहः । स्पार्हाभवंतिरंतयोजुषंतयत्+ ॥ ४ ॥ यमीगर्भमृतावृ
धोहृशेचारुमजीजनन् । कविमंहिष्ठमध्वरेपुरुस्पृहं ॥ समीचीनेऽअभित्मनायह्नीऽकृतस्यमातरा । तन्वानायज्ञमानु
षग्यदैजते+ ॥ कत्वाशुक्रेभिरक्षभिर्ऋणोरपत्रजंदिवः । हिन्वन्नृतस्यदीधितिंप्राध्वरे ॥ ५ ॥ (९।६।७) प्रपुनाना
यवेधसेसोमायवच्चऽउद्यतं । भूतिनभरामतिभिर्जुजोषते ॥ परिवाराण्यव्यागोभिरंजानोऽअर्षति । त्रीषधस्था
पुनानःकृणुतेहरिः ॥ परिकोशमधुश्रुतमव्ययेवारैऽअर्षति । अभिवाणीर्ऋषीणांससन्नूषत ॥ परिणेतामतीनांविश्वदे
वोऽअदाभ्यः । सोमःपुनानश्चभ्वोर्विशद्धरिः ॥ परिदैवीरनुस्वधाऽइंद्रेणयाहिसरथं । पुनानोवाघद्वाघद्विरमर्त्यः ॥
परिसिर्नवाजयुदेवोदेवेभ्यःसुतः । व्यानशिःपवमानोविधावति ॥ ६ ॥ (९।७।१) सखायऽआनिषीदतपुना
नायप्रगायत । शिशुनयज्ञैःपरिभूषतश्रिये+ ॥ समीवत्संनमातृभिःसृजतांगयसाधनं । देवाव्यंमदमभिद्विशवसं ॥
पुनातादक्षसाधनंयथाशर्धायवीतये । यथामित्रायवरुणायशतमः ॥ अस्मभ्यंत्वावसुविदमभिवाणीरनूषत । गोभि

(९।६।७) प्रपुनानायेतिषडृचस्यसूक्तस्याप्योद्धितःपवमानसोमउष्णिक् ॥ सप्तमेनुवाकेएकादशसूक्तानि (९।७।१) सखायइ
तिषडृचस्यसूक्तस्यात्रयपौपर्वतनारदौपवमानसोमउष्णिक् (शिखंडिन्यावत्सरसौऋषिकेत्रपाक्षिके किंचपर्वतनारदौकाण्वावपि) ।

ष्टेवर्णमभिवांसयामसि ॥ सनोमदानापतऽइंदोदेवप्सरऽअसि । सखेवसख्येगातुवित्तमोभव ॥ सनेमिकृध्यंस्म
दारक्षसंकंचिदत्रिणं । अपादैवंद्वयुमंहोयुयोधिनः ॥ ७ ॥ (९।७।२) तंवःसखायोमदायपुनानमभिगायत । शि
शुनयज्ञैःस्वदयंतगूर्तिभिः ॥ संवत्सऽइवमातृभिरिंदुहिंन्वानोऽअज्यते । देवायीर्मदोमतिभिःपरिष्कृतः ॥ अयंदक्षा
यसाधनोयंशर्धायवीतये । अयंदेवेभ्योमधुमत्तमःसुतः+ ॥ गोमन्नऽइंदोऽअश्ववत्सुतःसुदक्षधन्व । शुचितेवर्णमधि
गोषुदीधरं ॥ सनोहरीणांपतऽइंदोदेवप्सरस्तमः । सखेवसख्येनयोरुचेभव ॥ सनेमित्वमस्मदाऽअदेवंकंचिदत्रिणं ।
साह्रांऽइंदोपरिबाधोऽअपद्वयुं+ ॥ ८ ॥ (९।७।३) इंद्रमच्छेत्सुताऽइमेवृषणंयंतुहरयः । श्रुष्टीजातामऽइंदवःस्व
विंदः ॥ अयंभरायसानसिरिंद्रायपवतेसुतः । सोमोजेत्रस्यचेततियथाविदे+ ॥ अस्येदिंद्रोमद्व्याग्राभंगृष्णीतसा
नसि । वज्रंचवृषणंभरत्समस्सुजित्+ ॥ प्रधन्वासोमजागृविरिंद्रायिंद्रोपरिस्व । द्युमंतंशुष्ममाभरास्वविंदं ॥ इंद्रा
यवृषणंमदंपवस्वविश्वदर्शतः । सहस्रयामापथिकृद्विचक्षणः+ ॥ ९ ॥ अस्मभ्यंगातुवित्तमोदेवेभ्योमधुमत्तमः ।
सहस्रयाहिपथिभिःकनिकदत् ॥ पवस्वदेववीतयऽइंदोधाराभिरोजसा । आकलशंमधुमान्तसोमनःसदः ॥ तवद्र

(९।७।२) तंवइतिषडृचस्यसूक्तस्यपर्वतनारदौपवमानसोमउष्णिक् । (९।७।३) इंद्रमच्छेत्तितुर्दशचस्यसूक्तस्याद्यानांतिमृणां
चाक्षुषोमिन्नतुर्ध्यादितिमृणांमानवश्चक्षुःसप्तम्यादितिमृणामाप्सवोमनुर्दशम्यादिपंचानांचाक्षुषोमिःपवमानसोमउष्णिक् ।

प्साऽऽदप्रुतऽइंद्रमदायवावृधुः । त्वां देवासोऽमृतायकंपपुः ॥ आनः सुतासऽइंदवः पुनानाधावतारयिं । वृष्टिद्यां
वोरीत्यापः स्वविंदः ॥ सोमः पुनानऽऊर्मिणाव्योवारं विधावति । अग्रेवाचः पवमानः कर्निकदत् ॥ १० ॥ धीभिर्हि
न्वतिवाजिनं वने क्रीळंतमत्यविं । अभित्रिपृष्ठं मतयः समस्वरन् ॥ असर्जिकलशांऽअभिमीह्वेससिर्नवाजयुः । पुनानो
वाचं जनयन्नसिष्यदत् ॥ पवते हर्यतो हरिरिति हरांसिरं ह्या । अभ्यर्षन्स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥ अयापवस्वदेव युर्मधो
धाराऽअसृक्षत । रेभन्पवित्रं पर्येषि विश्वतः ॥ ११ ॥ (१।७।४) परीतोषिंचता सुतंसोमोयऽउत्तमंहविः । दधन्वां
योनयोऽअप्स्वऽतरा सुषावसोममद्रिभिः ॥ नूनं पुनानो विभिः परिस्रवादब्धः सुरभितरः । सुते चित्वाप्सुमदामोऽअंध
साश्रीणंतो गोभिरुत्तरं ॥ परिसुवानश्चक्षुः सेदेवमादनः क्रतुरिदुर्विचक्षणः⁺ ॥ पुनानः सोमधारया पोवसानोऽअर्षसि ।
आरंभधायो निमृतस्य सीदस्युत्सो देवहिरण्ययः ॥ दुहानऽऊर्ध्वं दिव्यं मधुप्रियं प्रत्नं सधस्थमासदत् । आपृच्छयंधरुणं
वाज्यर्षति नृभिर्धुतो विचक्षणः⁺ ॥ १२ ॥ पुनानः सोमं जागृविरव्योवारे परिप्रियः । त्वं विप्रोऽअभवांगिरस्तमोमध्वां

(१।७।४) परीत इति षड्विंशत्युच्यते सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो मारीचः कश्यपो राहूगणो गोतमो भौमो त्रिर्गाथिनो विश्वामित्रो भार्गवो
जमदग्नेर्मात्रावरुणिर्वसिष्ठः ऋषयः पवमानसोमो देवता आयाचतुर्थी पद्मगृहीनवमी दशमी द्वादशी चतुर्दश्यः सप्तदश्याद्ययुजश्च बृहत्याः द्विती
या पंचमी सप्तम्येकादशी त्रयोदशी पंचदश्यो द्वादश्यादियुजश्च सतो बृहत्याः तृतीया षोडशी च द्विपदा विराट् ।

यज्ञं मिमिक्षनः ॥ सोमो मीढ्वान्पवते गातुवित्तमऽऊर्षिर्विप्रो विचक्षणः ॥ त्वं कविरभवो देववीतमऽआसूर्यरो हयोदिवि⁺ ॥
सोमऽउषुवाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनां । अश्वयेव हरितायातिधारया मद्रयायातिधारया ॥ अनुपेगोमान्गोभिर
क्षाः सोमो दुग्धाभिरक्षाः । समुद्रं न संवरणान्यग्मन्मदीमदायतो शते ॥ आसोमसुवानोऽअद्रिभिस्तिरोवाराण्यव्य
या । जनोनपुरिचम्वोर्विशद्वरिः स दोवनेषु दधिषे ॥ १३ ॥ समां मृजेतिरोऽअण्वानि मेप्योमीह्वेससिर्नवाजयुः । अ
नुमाद्यः पवमानो मनीषिभिः सोमो विप्रैर्भिरुक्कभिः ॥ प्रसोमदेववीतये सिधुर्नपिप्येऽअर्णसा । अंशोः पर्यसामदिरोन
जागृविरच्छाकोशं मधुश्चुतं ॥ आहर्यतोऽअर्जुनेऽअत्केऽअव्यतप्रियः सनुर्नमर्ज्यः । तमीहि न्वंत्यपसोयधारथं नदीष्वा
गमस्त्योः ॥ अभिसोमासऽआयवः पवते मद्यं मदं । समुद्रस्याधि विष्टपि मनीषिणो मत्सरासः स्वविंदः ॥ तरत्समुद्रं पव
मानऽऊर्मिणाराजा देवऽऊर्ध्वं बृहत् । अपन्मित्रस्य वरुणस्य धर्मणा प्राहिन्वानऽऊर्ध्वं बृहत्⁺ ॥ १४ ॥ नृभिर्यमानो हर्य
तो विचक्षणो राजा देवः समुद्रियः ॥ इंद्राय पवते मदः सोमो मरुवते सुतः । सहस्रधारोऽअत्यव्यमर्षति तमीमृजंत्याय
वः ॥ पुनानश्चमूजनयन्मतिकविः सोमो देवेषु रण्यति । अपोवसानः परिगोभिरुत्तरः सीदन्वनेष्वव्यत ॥ तवाहं सोम
रारणसुख्यऽइंदोदिवे दिवे । पुरुर्णिबभ्रो निचरंति मामवपरिर्धोऽरतितां इहि ॥ उताहं नक्तं मुतसोमते दिवा सुख्याय
बभ्रुऽऊर्ध्वनि । घृणातपंतमतिः सूर्यपरः शकुनाऽइव पक्षिम ॥ १५ ॥ मृज्यमानः सुहस्त्यसमुद्रे वाचमिन्वसि । रयिपि

शंगैबहुलंपुरुष्यहंपवमानाभ्यर्षसि ॥ मृजानोवारेपवमानोऽव्ययेवृषावचक्रदोवने । देवानांसोमपवमाननिष्कृतं
गोभिरंजानोऽर्षसि ॥ पवस्ववाजसातयेभिर्विश्वानिकाव्या । त्वंसमुद्रप्रथमोविधारयोदेवेभ्यःसोममत्सरः⁺ ॥
सतूपवस्वपरिपार्थिवंरजोदिव्याचंसोमधर्मभिः । त्वांविप्रासोमतिभिर्विचक्षणशुभ्रंहिन्वतिधीतिभिः ॥ पवमाना
ऽअसृक्षतपवित्रमतिधारया । मरुत्वंतोमत्सराऽइंद्रियाहयामेधामभिप्रयांसिच ॥ अपोवसानःपरिकोशमर्षतीं
दुर्हियानःसोतृभिः । जनयन्ज्योतिर्मदनोऽअवीवशद्वाःकृण्वानोननिणिजं ॥ १६ ॥ (९।७।५) पवस्वमधु
मत्तमऽइंद्रायसोमक्रतुवित्तमोमदः । महिद्युक्षतमोमदः ॥ यस्यतेपीत्वावृषभोवृषायतेस्यपीतास्वविदः । मम
प्रकेतोऽअभ्यक्रमीदिषोच्छावाजंनैतशः ॥ त्वंह्यगदैव्यापवमानजनिमानिद्युमत्तमः । अमृतत्वायघोषयः ॥ य
नानवगवोदध्युपोर्णुतेयेनविप्रासऽआपिरे । देवानांसुम्नेऽअमृतस्यचारुणोयेनश्रवांस्यानशुः⁺ ॥ एषस्यधारयासुतो
व्योवारेभिःपवतेमदिन्तमः । क्रीळन्नूर्मिरपामिव ॥ १७ ॥ यऽउस्त्रियाऽअप्याऽअंतरश्मनोनिर्गाऽअकंतदोजसा ।

(९।७।५) पवस्वेतिषोळशर्चस्यसूक्तस्याद्ययोर्द्वयोःशक्तयोगैरिवीतिसृतीयायावसिष्ठःशक्तिश्रुत्यादिद्वयोरंगिरसउरुःपृष्ठादि-
द्वयोर्भारद्वाजःक्रजिश्वाष्टम्यादिद्वयोरंगिरसऊर्ध्वसद्मादशम्यादिद्वयोरंगिरसःकृतयशद्वादश्यादिद्वयोर्ऋणचयश्रतुर्दश्यादितिसृणांवासि
ष्ठःशक्तिरित्युषयःपवमानसोमोदेवता अयुजःककुभोयुजःसतोवृहत्यःसमुन्वेयइतियवमध्यागावत्री ।

॥ ३० ॥

अभिप्रजंतंलिषेगव्यमभ्यवर्मावधृष्णवारुज ॥ आसोतापरीर्षिचताश्वंनस्तोममसुरैरजस्तुरै । वनक्रक्षमुदप्रुतं ॥
सहस्रधारंवृषभंपयोवृधंप्रियंदेवायजन्मने । ऋतेनयऽऋतजातोविवावृधेराजादेवऽऋतंबृहत्⁺ ॥ अभिद्युम्नंबृहद्य
शऽइषस्पतेदिदोहिदैवदेवयुः । विकोशमध्यमंयुव ॥ आवच्यस्वसुदक्षचम्बोःसुतोविशांवह्निर्नविशपतिः । वृष्टिंदिवः
पवस्वरीतिमपांजिन्वागविष्टयेधियः ॥ १८ ॥ एतमुत्थमदच्युतंसहस्रधारंवृषभंदिवोदुहः । विश्वावसूनिविभ्रतं ॥
वृषाविजंज्ञेजनयन्नमर्त्यःप्रतपन्ज्योतिषातमः ॥ ससुष्टुतःकविभिर्निणिजंदधेत्रिधात्वस्यदंससा ॥ ससुन्वेयोवसूनांयो
रायामानेतायऽइच्छानां । सोमोयःसुक्षितीनां⁺ ॥ यस्यनऽइंद्रःपिबाद्यस्यमरुतोयस्यवार्यमणाभगः । आयेनमित्रावरु
णाकरामहऽएंद्रमवसेमहे⁺ ॥ इंद्रायसोमपातवेनृभिर्यतःस्वायुधोमदिन्तमः । पवस्वमधुमत्तमः ॥ इंद्रस्यहादि
सोमधानमाविंशसमुद्रमिवसिंधवः । जुष्टोमित्रायवरुणायवायवैदिवोविष्टंभऽउत्तमः⁺ ॥ १९ ॥ (९।७।६)
परिप्रधन्वेद्रायसोमस्त्रादुमित्रायपूष्णेभगाय ॥ इंद्रस्तेसोमसुतस्यपेयाःक्रत्वेदक्षायविश्वेचदेवाः⁺ ॥ एवामृतायम
हेक्षयायसशुक्रोऽअर्षदिव्यःपीयूषः ॥ पवस्वसोममहान्तंसमुद्रःपितादेवानांविश्वाभिधाम ॥ शुक्रःपवस्वदेवेभ्यःसोम
दिवेपृथिव्यशंचप्रजाये ॥ दिवोधुर्तासिशुक्रःपीयूषःसत्येविधर्मन्वाजीपवस्व ॥ पवस्वसोमद्युम्नीसुधारोमहामधीनाम

(९।७।६) परिप्रेतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्येश्वरयोधिष्ण्याग्रयःपवमानसोमोद्विपदाविराट् ।

नुपूर्यः⁺ ॥ नृभिर्येमानोज्ञानःपुतःक्षरद्विभानिमंद्रःस्ववित्⁺ ॥ इंदुःपुनानःप्रजामुराणःकरद्विभानिद्रविणानि
नः ॥ पवस्वसोमक्रत्वेदक्षायाम्नोनिकोवाजीधनाय ॥ २० ॥ तंतैसोतारोरसंमदायपुनंति सोमंमहेद्युन्नाय ॥ शिशुं
जज्ञानंहरिमृजंतिपवित्रेसोमंदेवेभ्यऽइं^१ ॥ इंदुःपविष्टचारुर्मदायामुपस्थैकविर्भगाय ॥ विभर्तिचाविद्रस्यनाम
येनविश्वानिवृत्राजघान ॥ पिबंत्यस्यावेदेवासो गोभिःश्रीतस्यनृभिःसुतस्य ॥ प्रसुवानोऽअक्षाःसहस्रधारस्तिरःप
वित्रंविवारमव्यम् ॥ सवाज्यक्षाःसहस्ररेताऽअद्भिर्मृजानोगोभिःश्रीणानः⁺ ॥ प्रसोमयाहींद्रस्यकुक्षानृभिर्येमानोऽ
अद्भिभिःसुतः⁺ ॥ असर्जिवाजीतिरःपवित्रमिंद्रायसोमःसहस्रधारः ॥ अंजत्येनंमध्वोरसेनेंद्रायवृष्णऽइंदुमदाय ॥
देवेभ्यस्त्वावृथापाजसेपोवसानंहरिमृजंति ॥ इंदुरिंद्रायतोशतेनितोशतेश्रीणान्गुरोरिणन्नपः⁺ ॥ २१ ॥ (९।७।७)
पर्युषुप्रधन्ववाजसातयेपरिवृत्राणिसक्षणिः । द्विषस्तरध्याऽऋणयानऽईयसे ॥ अनुहित्वासुतंसोममदामसिमहेसम
र्यराज्ये । वाजाऽअभिर्पवमानप्रगाहसे ॥ अर्जीजनोहिपवमानसूर्यविधारेशकमनापयः । गोर्जीरयारंहमाणःपुरंध्या ॥
अर्जीजनोऽअमृतमत्येष्वाऽऋतस्यधर्ममृतस्यचारुणः । सदासरोवाजमच्छासनिष्यदत् ॥ अभ्यभिहिश्रवसातत

(९।७।७) पर्युष्वितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यत्र्यरुणत्रसदस्युराजानौपवमानसोमःआद्यास्तिस्रोनुष्टुभःपिपीलिकमध्याःचतुर्ध्यादिषट्कर्ध्व-
बृहत्सोऽत्यास्तिस्रोविराजः ।

दिथोत्संनकंचिज्जनपानमक्षितं । शर्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योः ॥ आर्दीकेनित्यमयमानासऽआप्यवसुरुचोदिव्याऽ
अभ्यनूषत । वारंनदेवःसविताव्यूर्णुते ॥ २२ ॥ त्वेसोमप्रथमावृक्तबर्हिषोमहेवाजायश्रवसेधियैदधुः । सत्वंनोवी
रवीर्यायचोदय ॥ दिवःपीयूषैपूर्य्यदुक्थ्यमहोगाहादिवऽआनिरधुक्षत । इंद्रमभिजायमानंसमस्वरन् ॥ अधय
दिमेपवमानरोदसीऽइमाचविश्वामुर्वनाभिमज्मना । यूथेननिःष्ठावृषभोवितिष्ठसे ॥ सोमःपुनानोऽअव्ययेवारेशिशु
र्नक्रीळन्पवमानोऽअक्षाः । सहस्रधारःशतवाजऽइंदुः ॥ एषपुनानोमधुमाँऽऋतावेंद्रायेंदुःपवतेस्वादुरुर्मिः । वाज
सनिर्वरिवोविद्वयोधाः⁺ ॥ सपवस्वसहमानःपृतन्यन्त्सेधत्रक्षांस्पदुर्गहाणि । स्वायुधःसासहान्तसोमशत्रून् ॥ २३ ॥
(९।७।८) अयारुचाहरिण्यापुनानोविश्वाम्नेषासितरतिस्त्रयुग्वभिःसूरोनिस्त्रयुग्वभिः । धारासुतस्यरोचतेपुनानो
अरुषोहरिः । विश्वायद्रूपापरियात्यृक्कभिःसप्तास्थैभिर्क्रकभिः ॥ त्वंत्यत्पणीनांविदोवसुसंमातृभिर्मर्जयसिस्वऽआद
मऽऋतस्यधीतिभिर्दमे । परावतो नसामतद्यत्रारणंतिधीतयः । त्रिधातुभिररुषीभिर्वयोदधेरोचमानोवयोदधे ॥
पूर्वमनुप्रदिशंयातिचेकितत्संरश्मिभिर्यततेदर्शतोरथोदैव्योदर्शतोरथः । अगमन्नुक्तानिपौंस्थैर्द्वजैत्रायहर्षयन् ।

(९।७।८) अयारुचेतिवृचस्यसूक्तस्यपारुच्छेपिरनानतःपवमानसोमोत्पष्टिः ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३२ ॥

वज्रश्चयद्भवयोऽनपच्युतासमत्स्वनपच्युता ॥ २४ ॥ (९।७।९) नानानवाऽर्जोऽधियोविभ्रतानिजनानां ।
तक्षारिष्टंरुतंभिषग्ब्रह्मासुन्वंतमिच्छतींद्रायेंदोपरिस्त्रव ॥ जरतीभिरोषधीभिःपर्णेभिःशकुनानां । कार्मारोऽअश्मभि
द्युभिर्हिरण्यवंतमिच्छतीं ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणींनना । नानाधियोवसूयवोनुगाऽइवतस्थिमेंद्रां ॥ अ
श्वोवोह्नासुस्तरंधहसनामुपमंत्रिणः । शेपोरोमण्वंतौभेदौवारिन्मंडूकऽइच्छतीं ॥ २५ ॥ (९।७।१०) शर्यणाव
तिसोममिद्रःपिबतुवृत्रहा । बलंदधानऽआत्मनिकरिग्यन्वीर्यमहदिंद्रां ॥ आपवस्वदिशांपतऽआर्जीकात्सोममी
दृः । ऋतवाकेनसत्येनश्रद्धयातपसासुतऽइंद्रां ॥ पर्जन्यवृद्धमहिषंतसूर्यस्यदुहिताभरत् । तंगंधर्वाःप्रत्यगृभ्यन्तं
सोमेरसमादधुरिंद्रां ॥ ऋतंवदभृतद्युमसत्यंवदन्तसत्यकर्मन् । श्रद्धांवदन्तसोमराजन्धात्रासोमपरिष्कृतऽइंद्रां ॥
सत्यमुग्रस्यबृहत्संस्त्रवंतिसंस्त्रवाः । संयतिरसिनोरसाःपुनानोब्रह्मणाहरऽइंद्रां ॥ २६ ॥ यत्रब्रह्मापवमानछंदस्यां
वाचंवदन् । ग्राण्णासोमेमहीयतेसोमेनानंदंजनयन्निंद्रां ॥ यत्रज्योतिरजसंयस्मिँल्लोकेस्वाहितं । तस्मिन्माधेहिप
वमानामृतेल्लोकेऽअक्षितऽइंद्रां ॥ यत्रराजवैतस्वतोयत्रावरोधनंदिवः । यत्रामूर्यहतीरापस्तत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥

(९।७।९) नानानमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यांगिरसःशिशुःपवमानसोमःपंक्तिः । (९।७।१०) शर्यणावतीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्य
मारीचःकश्यपःपवमानसोमःपंक्तिः ।

मंडलं ९

अनु. ७

॥ ३२ ॥

यत्रानुकामंचरणंत्रिनाकेत्रिदिवेदिवः । लोकायत्रज्योतिष्मंतस्तत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रकामानिकामाश्चयत्रब्र
ह्मविष्टपं । स्वधाचयत्रतृप्तिश्चतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रानंदाश्चमोदाश्चमुदःप्रमुदऽआसंते । कामस्ययत्रासाःका
मास्तत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ २७ ॥ (९।७।११) यऽइंद्रोःपवमानस्यानुधामान्यक्रमीत् । तमाहुःसुप्रजाऽइतिय
स्तैसोमाविधन्मनऽइंद्रां ॥ ऋषेमंत्रकृतांस्तोमैःकश्यपोद्धयन्गिरः । सोमैनमस्यराजानयोजज्ञेवीरुधांपतिरंद्रां ॥
सप्तदिशोनानासूर्याःसप्तहोतारऽऋत्विजः । देवाऽआदित्यायेसप्ततेभिःसोमाभिरक्षन्ऽइंद्रां ॥ यत्तेराजन्धृतंहविस्ते
नसोमाभिरक्षनः । अरातीवामानस्तारीन्मोचनःकिंचिनाममदिंद्रां ॥ २८ ॥ (इतिपावमानंनवमंमंडलंसमाप्तं
सूक्तानि ११४ ॥) (॥ परिशिष्टं ॥ यत्रतत्परमंपदंविष्णोल्लोकैमहीयते । देवैःसुकृतकर्मभिस्तत्रमाममृतंकृधी
ंद्रां ॥ यत्रतत्परमाय्यंभूतानामधिपतिं । भावभावीचयोगीश्चतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रलोकास्तनूत्यजः
श्रद्धयातपसाजिताः । तेजश्चयत्रब्रह्मचतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रदेवामहात्मानःसेंद्राश्चमरुद्गणाः । ब्रह्मा
चयत्रविष्णुश्चतत्रमाममृतंकृधींद्रां ॥ यत्रगंगाचयमुनायत्रप्राचीसरस्वती । यत्रसोमेश्वरोदेवस्तत्रमाममृतं

(९।७।११) यंद्रोरितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपवमानसोमःपंक्तिः ।

कृधीद्रा० ॥ १ ॥) (१०१११) अग्नेर्बृहन्नुपसामूर्ध्वोऽअस्थाभिर्जगन्वान्तमसोज्योतिषागात् । अग्निर्भानुनारु
शतास्वंगऽआजातोविश्वासद्धान्यप्राः ॥ सजातोगर्भोऽअसिरोदस्योरग्रेचारुर्विभृतऽओषधीषु । चित्रःशिशुःपरित
मांस्यक्तून्प्रमातृभ्योऽअधिकर्निक्रदद्वाः ॥ विष्णुरित्थापरमस्यविद्वान्जातोबृहन्नभिपातितृतीयं । आसायदस्यपयो
ऽअकृतस्वसचेतसोऽअभ्यर्च्यत्यत्र ॥ अतऽउत्वापितुभृतोजनित्रीरन्नावृधंप्रतिचरंत्यन्नैः । ताऽईप्रत्येषिपुनरन्यरूपाऽ
असित्वंविधुमानुषीषुहोता ॥ होतारंचित्ररथमध्वरस्ययज्ञस्ययज्ञस्यकेतुरुशंतं । प्रत्याधिदेवस्यदेवस्यमहाश्रियात्वंऽग्नि
मतिथिंजनानां ॥ सतुवस्त्राण्यधपेशनानिवसानोऽअग्निर्नाभापृथिव्याः । अरुषोजातःपदऽइच्छायाःपुरोहितोराज
न्यक्षीहदेवान्+ ॥ आहिद्यावापृथिवीऽअग्नऽउभेसदापुत्रोनमातराततंथं । प्रयाह्यच्छौशतोयंविष्टाथावहसहस्येहदे
वान्+ ॥ २९ ॥ (१०११२) पिप्रीहिदेवांऽउशतोयंविष्टविद्वांऽऋतूँऽऋतुपतेयजेह । येदैव्याऽऋत्वजस्तेभिरग्ने
त्वंहोतृणामस्यायजिष्ठः ॥ वेषिहोत्रमुतपोत्रंजनानांमंधातासिद्रविणोदाऽऋतावा । स्वाहावयंकृणवामाहर्वाषिदेवोदे

दशमेमंडलेदशानुवाकाः । तत्रप्रथमेनुवाकेषोडसूक्तानि । (१०१११) अग्नेर्बृहन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्याप्यस्त्रितोमिषिष्टुप् ।
(१०११२) पिप्रीहीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्याप्यस्त्रितोमिषिष्टुप् ।

वान्यजत्वग्निरहंनं ॥ आदेवानामपिपंथामगन्मयच्छक्रवामुतदनुप्रवोहं । अग्निर्विद्वान्त्सयंजात्सेदुहोतासोऽअध्वरा
न्त्सऽऋतून्कल्पयाति ॥ यद्वोवयंप्रमिनामंत्रतानि विदुषां देवाऽअविदुष्टरासः । अग्निष्टद्विष्वमापृणातिविद्वान्येभि
र्देवांऽऋतुभिःकल्पयाति ॥ यत्पाकत्रामनसादीनदक्षानयज्ञस्यमन्वतेमर्त्यासः । अग्निष्टद्धोताऽऋतुविद्विजानन्यजि
ष्ठोदेवांऽऋतुशोयंजाति ॥ विश्वेषांह्यध्वराणामनीकंचित्रंकेतुंजनितात्वाज्जानं । सऽआयजस्वनृवतीरनुक्षाःस्पार्हा
ऽइषःक्षुमतीर्विश्वजन्याः ॥ यंत्वाद्यावापृथिवीयंत्वापस्त्वष्टायंत्वासुजनिमाज्जानं । पंथामनुप्रविद्वान्पितृयाणंद्युम
दग्नेसमिधानोविभाहि ॥ ३० ॥ (१०११३) इनोराजन्नरतिःसमिद्धोरौद्रोदक्षायसुषुमांऽअदर्शि । चिकिद्भिभा
तिभासाबृहतासिक्रीमेतिरुशंतीमपाजन् ॥ कृष्णायदेनीमभिवर्पसाभूज्जनयन्योषांबृहतःपितुर्जा । ऊर्ध्वभानुंसूर्यस्य
स्तभायन्दिवोवसुभिररतिर्विभाति ॥ भद्रोभद्रयासचमानऽअग्नात्स्वसारंजारोऽअभ्यैतिपश्चात् । सुप्रकेतैर्द्युभिरग्नि
र्वितिष्ठन्नशद्भिर्वर्णैरभिराममस्थात् ॥ अस्ययामासोबृहतोनवभूनिंधानाऽअग्नेःमख्युःशिवस्य । ईज्यस्यवृष्णोबृहतः
स्वासोभामासोयामन्नक्तवश्चिकित्रे ॥ स्वनानयस्यभामासःपवैतेरोचमानस्यबृहतःसुदिवः । ज्येष्ठेभिर्यस्तेजिष्ठैःक्री
ळुमद्भिर्विषिष्ठेभिर्भानुभिर्नक्षत्रिणां+ ॥ अस्यशुष्मासोददृशानपवैर्जेहमानस्यस्वनयन्नियुद्धिः । प्रलेभिर्योरुशद्भिर्देव

(१ नात्रस्वाहाकारःकिंतुमंत्रांतएवहविःप्रक्षेपः ।) (१०११३) इनोराजन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्याप्यस्त्रितोमिषिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३४ ॥

तमो विरेभं द्विरतिर्भाति विभ्वा ॥ सऽआवक्षिमहि नऽआचसत्सिदिवस्पृथिव्योरतिर्युवत्योः । अग्निः सुतुकः सुतुकै
भिरश्वैरभस्वद्भीरभस्वाऽएहगम्याः ॥ ३१ ॥ (१०।१।४) प्रतैयक्षिप्रतऽइयमिमन्मभुवो यथा वंद्यो नो हवेषु । धन्वं
भिवप्रपाऽअसित्वमग्नऽइयक्षवैरुवैप्रक्षराजन् ॥ यं त्वाजना सोऽअभिसंचरंति गावऽउष्णाभि वव्रजं यविष्ठ । दूतो देवा
नामसिमर्त्यानामंतर्महंश्चरसिरोचनेन ॥ क्षिप्रं न त्वाजेन्यैर्वर्धयंती माता बिभर्तिसचनस्यमाना । धनोरधिप्रवताया
सिहयन्जिगीषसे पशुरिवावसृष्टः ॥ मूराऽअमूरनवयाचिकित्वोमहित्वमग्नेत्वमंगवित्से । शयैवमिश्ररतिजिहया दत्रैरि
ह्यतैर्युवतिं विस्पतिः सन् ॥ कूचि जायते स न यासु न व्योवने तस्थौ पलितो धूमकैतुः । अस्त्रातापो वृषभोन प्रवैतिसचैत
सोयंप्रणयंतु मर्ताः ॥ तनूत्यजैव तस्कराव न गूरुशनाभिर्दशभिरभ्यधीताः । इयंतैऽअग्ने न व्यसीमनीषायुक्षवारथं न शुच
यद्भिरगैः ॥ ब्रह्मचते जातवेदो नमश्चैयं च गीः सदा मे द्वर्धनी भूत् । रक्षाणोऽअग्ने तनयानितो कारक्षो तनस्तन्वोऽअप्रयु
च्छन् ॥ ३२ ॥ (१०।१।५) एकः समुद्रो धरुणौ रयीणामस्मद्भूदो भूरिजन्मा विचष्टे । सिषक्त्यूर्ध्वं निण्योरुपस्थऽउ
त्सस्य मध्ये निहितं पदं देवैः ॥ समानं नीलं वृषणो वसानाः सजग्मिरे महिषाऽअर्वतीभिः । ऋतस्य पदं कवयो निपांति गुहा
नामानि दधिरे पराणि ॥ ऋतायिनी मायिनी सं दधाते मित्वा शिशुं जज्ञतुर्वर्धयंती । विश्वस्य नाभं चरतो ध्रुवस्य कवेश्चि सं

(१०।१।४) प्रतइतिसप्तर्चस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितोमिस्त्रिष्टुप् । (१०।१।५) एकः समुद्रइतिसप्तर्चस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितोमिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १

॥ ३४ ॥

तुमनसा वियंतः ॥ ऋतस्य हि वर्तनयः सुजातमिषो वा जायप्रदिवः सचैते । अधीवा संरोदसी वावसाने धृतैरन्नैर्वा वृधाते
मधूनां ॥ सप्तस्वसृरुषीर्वा वशानो विद्वान्मध्वऽउज्जभारादृशेकं । अंतयैमेऽअंतरिक्षे पुराजाऽइच्छन्वन्निमविदत्पूषण
स्य ॥ सप्तमर्यादाः कवयस्ततक्षुस्तासामेकामिदभ्यं हुरोगात् । आयोर्हस्क्रंभऽउपमस्य नीले पथां विसर्गे धरुणेषु तस्थौ ॥
असंच सचं परे व्योम न्दक्षस्य जन्मन्नदितेरुपस्थे । अग्निर्हिनः प्रथमजाऽऋतस्य पूर्वऽआयुनि वृषभश्च धेनुः ॥ ३३ ॥
इतिसप्तमाष्टके पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिपंचाशाध्याये वर्गाः ३३ सूक्तानि १९ ऋचः १८९ ॥ त्यागः ॥ पवमानाय सोमाये. १५४ अग्नय इदं. ३५ ॥ इतिसप्तमे पंचमः ॥

अयं स्वस्ति प्रकेतुनानवत्रिशिरास्त्वाष्ट्रस्तृचोत्येदं आपो हि सिंधुद्वीपो वा वरीष आपंगाय त्रैव्यनुष्टुबंतं पंचमीवर्ध
माना सप्तमी प्रतिष्ठौ चित्पलूनां वैवस्वतयो र्यमयम्योः संवादः षष्ठ्ययुग्मिभ्यमीमिथुनार्थयमं प्रोवाच सतां नवमीयु
ग्मिभरनिच्छन्प्रत्याचष्टे वृषानवांगिर्हविर्धानं आग्नेयं तु त्रिष्टुबंतं द्यावायुजपंचविस्वान्वादित्योहाविर्धानं जग
त्यंतं परेयिवांसं षोडशयमोयामं षष्ठीलिंगोक्तदेवतापराश्रतिस्रः पित्र्यावातृचः श्वभ्यां पराऽअनुष्टुभौ बृहत्पुषां
त्यायामायनाः परे पंचोदीरतां षलूनां शंखः पित्र्यं जगत्येकादशीमैनंदमनऽआग्नेयं चतुरनुष्टुबंतं त्वष्टादेवश्रवां द्वे
सरण्यूदेवते पौष्ण्यश्चतस्रः सारस्वत्यस्ति स्रः पंचाप्योद्रप्सस्ति स्रः सौम्योवांत्ये अनुष्टुभा उपांत्यापुरस्ताद्बृहतीवापरं

मृत्योः संकुसुके श्वतसो मृत्युदेवताः पराधात्री परात्वाष्ट्री पराः पितृमेधा एकादशी प्रस्तारपङ्क्तिर्जगत्पुंतांत्यानुष्टुप्
प्राजापत्यावासानिरुक्ता ॥ ६ ॥

॥ हरिः ॐ ॥ (१०।१।६) अयंसयस्य शर्मन्नवो भिरग्रेरेधते जरिताभिष्टौ । ज्येष्ठेभिर्यो भानुभिर्ऋषूणां पुर्येति परि
वीतो विभावा ॥ यो भानुभिर्विभावा विभात्यग्निर्देवेभिर्ऋतावाजस्रः । आयो विवायं सख्या सखिभ्यो परिहृतोऽत्यो
नसतिः ॥ ईशो यो विश्वस्या देववीतेरीशे विश्वायुरुषसो व्युष्टौ । आयस्मिन्मना हवींष्यग्नावरिष्टरथः स्कन्नातिशूषैः⁺ ॥
शूषेभिर्वृधोजुषाणोऽकैर्देवाऽअच्छारघुपत्वाजिगाति । मद्रो होता स जुह्वा इयजिष्ठः संमिश्रोऽअग्निराजिघर्ति देवा
न्⁺ ॥ तमुस्वामिन्द्रं नरेजमानमग्निं गीर्भिर्नमो भिराकृणुध्वं । आयं विप्रसोमतिभिर्गृणंति जातवैदसं जुह्वं सहानां ॥ संय
स्मिन्विश्ववसूनि जग्मुर्वाजेनाश्वाः ससीवंतऽएवैः । अस्मेऽऊतीरिन्द्रं वाततमाऽअर्वाचीनाऽअग्रऽआकृणुष्व ॥ अधा
ह्यग्नेमहानिषद्यासद्योज्ञानो हव्यो बभूथ । तंते देवासोऽअनुकेतमायन्नधावर्धत प्रथमासऽऊर्माः ॥ १ ॥ (१०।१।७)
स्वस्तिनो दिवोऽअग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव । सचैमहितवदस्मप्रकृतैरुरुष्याणऽउरुभिर्देवशंसैः ॥ इमाऽ
अग्नेमतयस्तुभ्यं जाता गोभिरश्वैरभिर्गृणंति राधः । यदा ते मतोऽअनुभोगमान इदो दधानो मतिभिः सुजात ॥ अग्निं

(१०।१।६) अयंस इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितोमिच्छिष्टुः । (१०।१।७) स्वस्तिन इति सप्तर्चस्य सूक्तस्याप्यस्त्रितोमिच्छिष्टुः ।

मन्ये पितरं मग्निमापिमग्निभ्रातरं सदमित्सखायं । अग्नेरनीकं बृहत् संपर्यद्विशुक्रयं जतं सूर्यस्य ॥ सिधाऽअग्ने धियो
ऽअस्मे सनुत्रीर्यत्रायं सेदमऽआनित्य होता । ऋता वा सरोहिदश्वः पुरुधुर्द्युभिरस्माऽअहंभिर्वा ममस्तु ॥ द्युभिर्हितं मित्र
मिव प्रयोगं प्रलमृत्विजं मध्वरस्य जारं । बाहुभ्यामग्निमायवो जनंत विधुहोतारं न्यसादयंत ॥ स्वयं यजस्व दिवि देव दे
वान्किंतेपाकः कृण्वदप्रचेताः । यथायं जऽऋतुभिर्देवदेवानेवायं जस्वतन्वं सुजात ॥ भवानोऽअग्ने वितोत गोपा भवावय
स्कृदुतनो वयोधाः । रास्वाचनः सुमहो हव्यदातिं त्रास्योतनस्तन्वो इ प्रयुच्छन् ॥ २ ॥ (१०।१।८) प्रकेतुना बृह
तायात्यग्निरारोदसी वृषभोरोरवीति । दिवश्चिदंताऽउपमांऽउदानलपामुपस्थेमहिषो ववर्ध ॥ मुमो दग्भो वृषभः ककु
द्भानस्त्रेमावत्सः शिमीवांऽअरावीत् । स देवतात्युद्यतानि कृण्वन्त्स्वेषु क्षयेषु प्रथमो जिगाति ॥ आयो मूर्धानं पित्रोरं
वध्न्यध्वरेदधिरेसूरोऽअर्णः । अस्य पत्नरुषीरश्ववुधाऽऋतस्य योनौ तन्वो जुपंत ॥ उपऽउपो हि वसोऽअग्रमे पित्वं य
मयोरभवो विभावा । ऋतायं सप्तदधिषेपदानि जनयन्मित्रतन्वे इ स्वायै ॥ भुवश्चक्षुर्महऽऋतस्य गोपा भुवो वरुणो यदृता
यवोपि । भुवोऽअणानपां जातवैदो भुवो दूतो यस्य हव्यं जुजोषः ॥ ३ ॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रानियुद्धिः सच से
शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दधिषेस्पर्षा जिह्वामग्ने च कृषे हव्यवाहं ॥ अस्य त्रितः क्रतुना वव्रेऽअंतरिच्छन्धीति पितुरेवै परं

(१०।१।८) प्रकेतुनेति नवर्चस्य सूक्तस्याष्टाष्टि शिरा अग्निः अंत्यवृचस्यैष्टिष्टुः ।

स्य । सचस्यमानः पित्रोरुपस्थेजामिब्रुवाणऽआयुधानिवेति ॥ सपित्र्याण्यायुधानिविद्वानिद्रेषितऽआस्योऽअभ्ययु
 ध्यत् । त्रिशीर्षाणंससरश्मिजघन्वान्वाष्टस्यचिन्निःसंसृजेत्रितोगाः⁺ ॥ भूरीदंदिऽउदिनक्षंतमोजोवाभिनत्सत्पति
 र्मन्यमानं । त्वाष्टस्यचिद्विश्वरूपस्यगोनामाचक्राणस्त्रीणिशीर्षापरवर्क ॥ ४ ॥ (१०।१।९) आपोहिष्ठांमयोभुव
 स्तानऽऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे ॥ योवःशिवतमोरसस्तस्यभाजयतेहनः । उशतीरिषमातरः ॥ तस्माऽअरंग
 मामवोयस्यक्षयायजिन्वथ । आपोजनयथाचनः ॥ शनोदेवीरभिष्टयऽआपोभवंतुपीतये । शंयोरभिन्नवंतुनः ॥ ई
 शानावार्याणांक्षयंतीश्चर्षणीनां । अपोयाचामिभेषजं⁺ ॥ अप्सुमेसोमोऽअन्नवीदंतर्विश्वानिभेषजा । अग्निंचविश्वश
 भुवं ॥ आपःपृणीतभेषजंवरूथंतन्वेऽमम । ज्योक्चसूर्यदृशे⁺ ॥ इदमापःप्रवहतयत्किंचदुरितंमयि । यद्वाहमभि
 दुद्रोहयद्वाशेषऽउतानृतं ॥ आपोऽअद्यान्वचारिपरंसेनसमंगस्महि । पर्यस्वानग्नऽआगहितंमांसंसृजवर्चसा ॥ (प
 रिशिष्टं ॥ सस्रुषीस्तदपसोदिवानक्तंचसस्रुषीः । वरेण्यक्रतूरहमादेवीरवसेहुवे) ॥ ५ ॥ (१०।१।१०) ओचि
 (१०।१।९) आपोहिष्ठेतिनवर्चस्यसूक्तस्यांवरीषःसिंधुद्वीपआपोगायत्रीपंचमीवर्धमानासप्तमीप्रतिष्ठांत्येद्वेअनुष्टुभौ । आपोहिंसिंधुद्वीपोवां
 वरीषइत्येवमनुक्रमण्यांसिंधुद्वीपस्यपाक्षिकत्वस्वीकारेपूर्वोक्तक्षिशिराःप्राप्नोतितथापिप्रयोक्तृभिःसिंधुद्वीपएवाद्वयते । (१०।१।१०) ओचि
 दित्तिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यनवमीवर्धनामयुजांषष्ठ्याश्चैवस्वतीयमीऋषिकायमोदेवतापष्ठीवर्ज्यानांयुजांनवम्याश्चैवस्वतोयमीत्रिष्टुप् ।

त्सखायंसख्याववृत्यांतिरःपुरुचिदर्णवंजगन्वान् । पितुर्नपातमादधीतवेधाऽअधिक्षमिप्रतरंदीध्यानः ॥ नतेसखांस
 ख्यंवेष्टेतत्सलक्ष्मायद्विषुरुपाभवाति । महस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीरादिवोधर्तारऽउर्वियापरिख्यन् ॥ उशंतिघातेऽ
 अमृतांसऽएतदेकस्यचित्यजसंमत्यस्य । नितेमनोमनसिधाय्यस्मेजन्युःपतिस्तन्व^१माविविश्याः ॥ नयत्पुराचक्रमा
 कद्धनूनमृतावदंतोऽअनृतरपेम । गंधर्वोऽअस्वप्याचयोपासानोनाभिःपरमंजामितत्रौ ॥ गर्भेनुनांजनितादप
 तीकदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपः । नकिरस्यप्रमिनंतिव्रतानिवेदनावस्यपृथिवीऽउतद्याः⁺ ॥ ६ ॥ कोऽअस्यवेदप्र
 थमस्याहःकऽईददर्शकऽइहप्रवोचत् । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यधामकदुब्रवऽआहनोवीच्यानृन्⁺ ॥ यमस्यमायम्य^१
 कामऽआगन्तस्मानेयोनांसहशेय्याय । जायेवपत्येतन्वैरिरिच्यांविचिद्वृहवरथ्येवचक्रा⁺ ॥ नतिष्ठतिननिमिप
 त्येतेदेवानांस्पशऽइहयेचरंति । अन्येनमदाहनोयाहितूयंतेनविबृहवरथ्येवचक्रा⁺ ॥ रात्रीभिरस्माऽअहभिर्दशस्येत्सू
 रस्यचक्षुर्मुहुरुन्मिमीयात् । दिवापृथिव्यामिथुनासवंधूयमीर्यमस्यविभृयादजामि ॥ आघातागच्छानुत्तरायुगानि
 यत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपवर्बृहिवृषभायवाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत्⁺ ॥ ७ ॥ किंभ्रातासचदंनार्थंभवा
 तिकिमुखसायन्निक्रंतिर्निगच्छात् । काममृतावहेऽतद्रपामितन्वामेतन्व^१संपिपृग्धि ॥ नवाऽउततन्वातन्व^१संपिपृ
 च्यांपापमाहुयःस्वसारंनिगच्छात् । अन्येनमत्प्रमुदःकल्पयस्वनतेभ्रातासुभगेवष्टेतत्⁺ ॥ वतोव्रतासियमनंवतेम

नोहृदयंचाविदाम । अन्याकिलत्वांकुक्ष्यैवयुक्तं परिष्वजाते लिबुजेववृक्षं⁺ ॥ अन्यमुषुत्वंयम्यन्यऽउत्वां परिष्वजाते
लिबुजेववृक्षं । तस्यवात्वंमनऽइच्छासवातवाधाकृणुष्वसंविदंसुभद्रां ॥ ८ ॥ (१०।१।११) वृषावृष्णेदुहेदोहे
सादिवःपयांसियुहोऽअदितेरदाभ्यः । विश्वंसवेद्वरुणोयथाधियासयज्ञियोयजतुयज्ञियांऽऋतून्⁺ ॥ रपद्वंध्वारं
प्याचयोषणानदस्यनादेपरिपातुमेमनः । इष्टस्यमध्येऽअदितिर्निधातुनोभ्रातानोज्येष्ठःप्रथमोविवांचति ॥ सोचि
नुभद्राक्षुमतीयशस्वत्युषाऽउवासमनवेस्वर्वती । यदीमुशंतमुशतामनुक्रतुमग्निहोतारंविदथायजीजनन् ॥ अधत्यद्र
पंसंविभ्वैविचक्षणंविराभरदिषितःश्येनोऽअध्वरे । यदीविशोवृणतेदस्ममार्याऽअग्निहोतारमधधीरजायत ॥ सदा
सिरण्वोयवसेवपुष्यतेहोत्राभिरग्नेमनुषःस्वध्वरः । विप्रस्यवायच्छशमानऽउक्थ्यंवाजैससवांऽउपयासिभूरिभिः
॥ ९ ॥ उदीरयपितरांजारऽआभगमियक्षतिहर्षतोहृत्तऽइष्यति । विवक्तिवहिःस्वपस्यतेमखस्तविष्यतेऽअसुरोवेप
तेमती⁺ ॥ यस्तेऽअग्नेसुमर्तिमर्तोऽअक्षत्सहसःसूनोऽअतिसप्रशृण्वे । इषंदधानोवहमानोऽअश्वरासद्युमांऽअमवानभू
षतिद्युन्⁺ ॥ यदग्नऽएषासर्मितिर्भवातिदेवीदेवेषुयजतायजत्र । रत्नाचयद्विभजासिस्वधावोभाग्नोऽअत्रवसुमंतं
वीतात् ॥ श्रुधीनोऽअग्नेसदनेसधस्थैयुक्ष्वारथममृतस्यद्रविलुं । आनोवहरोदसीदेवपुत्रेमाकिर्देवानामपभूरिहस्याः

(१०।१।११) वृषावृष्णइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिहविर्धानोऽग्निर्जगतीअंत्यास्तिमस्त्रिष्टुभः ।

॥ १० ॥ (१०।१।१२) द्यावाहक्षामाप्रथमेऽऋतेनाभिश्चावेभवतःसत्यवाचा । देवोयन्मर्तान्यजथायकृण्वन्त्सी
दुद्धोताप्रत्यङ्स्वमसुंयन्⁺ ॥ देवोदेवान्परिभूक्ततेनवहानोहव्यंप्रथमश्चिकित्वान् । धूमकेतुःसमिधाभाऽऋजीकोमं
द्रोहोतानित्योवाचायजीयान् ॥ स्वावृग्देवस्यामृतंयदीगोरतोजातासोधारयंतऽउर्वी । विश्वेदेवाऽअनुतत्तेयजुर्गुदु
हेयदेनीद्विव्यंघृतंवाः⁺ ॥ अर्चांमिवांवर्धायापोघृतस्त्रुद्यावाभूमीशृणुतरोदसीमे । अहायद्वावोसुनीतिमयन्मध्वानो
ऽअत्रपितरांशिशीतां ॥ किंस्विन्नोराजाजगृहेकदस्यातिव्रतंचक्रमाकोविवेद । मित्रश्चिद्विष्माजुहुराणोदेवान्छोको
नयातामपिवाजोऽअस्ति ॥ ११ ॥ दुर्मत्वत्रामृतस्यनामसलक्ष्मायद्विषुरुपाभवाति । यमस्ययोमनवतेसुमंत्यग्नेतमृ
ष्वपाह्यप्रयुच्छन् ॥ यस्मिन्देवाविदथैमादयंतैविवस्वतःसदनेधारयंते । सूर्येज्योतिरदधुमास्यऽऋत्तुपरिद्योतनिचर
तोऽअजक्षा ॥ यस्मिन्देवामन्मनिसंचरंत्यपीच्येऽनवयमस्यविज्ञ । मित्रोऽअत्रादितिरनागान्त्सवितादेववरुणा
यवोचत् ॥ श्रुधीनोऽअग्नेसदनेसधस्थैयुक्ष्वारथममृतस्यद्रविलुं । आनोवहरोदसीदेवपुत्रेमाकिर्देवानामपभूरिहस्याः
॥ १२ ॥ (१०।१।१३) युजेवांब्रह्मपूर्यन्मोभिर्विश्लोकऽएतुपथ्यैवसुरैः । शृण्वंतुविश्वेऽअमृतस्यपुत्राऽआयेधा

(१०।१।१२) द्यावाहेतिनवर्चस्यसूक्तस्यहविर्धानोमिस्त्रिष्टुप् । (१०।१।१३) युजेवामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यादित्योविवस्वान्हविर्धान-
स्त्रिष्टुबंत्याजगती ।

मानिदिव्यानि तस्थुः ॥ यमेऽइव्यतमानेयदैतंप्रवाभरन्मानुषादेव्यंतः । आसीदतंस्वमुलोकं विदाने स्वास्थे भवत
मिदं वेनः ॥ पंचपदानिरूपोऽअन्वरोहं चतुष्पदीमन्वैमित्रतेन । अक्षरेण प्रतिमिमऽएतामृतस्य नाभावधिसंपुनामि ॥
देवेभ्यः कमवृणीतमृत्युं प्रजायैकममृतं नावृणीत । बृहस्पतिर्यज्ञमकृण्वतऽऋषिप्रियां यमस्तन्वै प्रारिरैचीत् ॥ सप्तश
रंति शिशवे मरुत्वं तपित्रे पुत्रासोऽअप्यवीवतन्नृतं । उभेऽइदस्योभयस्य राजतऽउभयतेतेऽउभयस्य पुण्यतः ॥ १३ ॥
(१०।१।१४) परेयिवांसं प्रवतो महीरनु बह्व्यः पंथामनु पस्पशानं । वैवस्वतं संगमनं जनानां यमराजानं हविषा दुव
स्य ॥ यमोनो गातुं प्रथमो विवेद नैषागव्यूतिरपमर्तवाऽउ । यत्रानः पूर्वे पितरः परे युरेनाजज्ञानाः पृथ्याऽनु स्वाः+ ॥
मातलीकव्यैर्यमोऽअंगिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋकभिर्वावृधानः । यांश्च देवा वावृधुर्यं च देवान्त्वाहान्ये स्वधयान्यमदंति ॥
इमं यमप्रस्तरमाहिसीदांगिरोभिः पितृभिः संविदानः । आत्वामंत्राः कविशस्तावहं त्वेनाराजन्हविषामादयस्व ॥ अं
गिरोभिरागहियज्ञियैर्भिर्यमवैरूपैरिहमादयस्व । विवस्वतं हुवेयः पितृतेस्मिन्यज्ञे बर्हिष्यानि पद्यं ॥ १४ ॥ अंगिरसो
नः पितरो न वग्वाऽअथर्वाणो भृगवः सोम्यासः । तेषां वयं सुमतां यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ प्रेहि प्रेहि पथिभिः

(१०।१।१४) परेयिवांसमिति षोडशर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो यमत्र षिः यमो देवता पृथ्या अंगिरः पितृथर्वभृगुसोमाः दशम्यादिति सृणां
श्वानौ त्रिष्टुपत्रयोदशी चतुर्दशी षोडशो नुष्टुभः पंचदशी बृहती (प्रेहि प्रेहीत्यादिति सृणां पितृदेवता वैकल्पिकी) ।

पूयैर्भिर्यत्रानः पूर्वे पितरः परेयुः । उभाराजानां स्वधयामदंतायमपंश्यासि वरुणं च देवं+ ॥ संगच्छस्व पितृभिः संयमेनै
ष्टापुतेन परमेव्योमन् । हित्वायावद्यं पुनरस्तमे हि संगच्छस्व तन्वांसुवर्चाः ॥ अपेतवीतविचसर्पवातोऽस्माऽएतं पितरो
लोकमकन् । अहोभिरद्भिरकुभिर्यैकं यमो ददात्यवसानं मसै ॥ अतिद्रवसारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना प
था । अथापितृन्सुविदत्रांऽउपेहियमेनये सधमादंमदंति ॥ १५ ॥ यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षीन् चक्ष
सौ । ताभ्यामिनं परिदेहिराजन्त्वास्तिचास्माऽअनमीव च धेहि ॥ उरूणसावसुतृपाऽउदुबलौ यमस्य दूतौ चरतो जनांऽ
अनु । तावस्मभ्यं हृशये सूर्याय पुनर्दातामसुमद्येह भद्रं+ ॥ यमाय सोमं सुनुत यमाय जुहुता हविः । यमं हयज्ञो गच्छत्य
ग्निदूतोऽअरंकृतः ॥ यमाय धृतवद्भुविर्जुहोत प्रचतिष्ठत । सनो देवेष्वायमहीर्घमायुः प्रजीवसे ॥ यमाय मधुमत्तमं रा
ज्ञे हव्यं जुहोत न । इदं नमऽऋषिभ्यः पूर्वजैभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृण्वः ॥ त्रिकद्वकेभिः पतति षड्वीरेकमिद्वहत् । त्रिष्टुणां
यत्री छंदांसि सर्वातायमऽआहिता ॥ १६ ॥ (१०।१।१५) उदीरतामवर्ऽउत्परासऽउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ।
असुं यऽईयुरवृकाऽऋतज्ञास्ते नो वंतु पितरो हवेषु ॥ इदं पितृभ्यो नमोऽअस्त्वद्ये पूर्वा सोयऽउपरासऽईयुः । येषां धिं वे
रजस्यानिषत्तायेवानूनं सुवृजनां सुविश्व ॥ आहं पितृन्सुविदत्रांऽअवित्सिनपातं च विक्रमणं च विष्णोः । बर्हिषदो ये स्व

(१०।१।१५) उदीरतामिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य यामायनः शंखः पितरस्त्रिष्टुबेकादशी जगती ।

धयांसुतस्यभजैतपित्वस्तऽह्नागमिष्ठाः ॥ बर्हिषदःपितरऽकृत्य१र्वागिमावोहव्याचकृमाजुषध्वं । तऽआगतावसाशं
 तमेनाथानःशंयोररपोदधात ॥ उपहृताःपितरःसोम्यासोबर्हिष्येषुनिधिषुप्रियेषु । तऽआगमंतुतऽह्नाश्रुवत्त्वधिब्रुवं
 तुतैवत्वस्मान् ॥ १७ ॥ आच्याजानुदक्षिणतोनिषद्येमंयज्ञमभिगृणीतविश्वे । माहिसिष्टपितरःकेनचिन्नोयद्वऽआ
 गःपुरुषताकराम ॥ आसीनासोऽअरुणीनामुपस्थैरयिंधत्तदाशुषेमर्त्याय । पुत्रेभ्यःपितरस्तस्यवस्वःप्रयच्छततऽहोर्जद
 धात ॥ येनःपूर्वेपितरःसोम्यासोनूहिरेसोमपीथंवसिष्ठाः । तेभिर्यमःसंरराणोहवीष्युशन्नशङ्निःप्रतिकाममस्तु ॥ ये
 तातृषुदैवत्राजेहमानाहोत्राविदःस्तोमंतष्टासोऽअकैः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरवाङ्मत्यैःकव्यैःपितृभिर्धर्मसद्भिः ॥
 येसत्यासोहविरदोहविष्पाऽइंद्रेणदेवैःसरथंदधानाः । आग्नेयाहिसहस्रंदेववंदैःपरैःपूर्वैःपितृभिर्धर्मसद्भिः ॥ १८ ॥
 अग्निष्वात्ताःपितरऽएहगच्छतसदःसदःसदतसुप्रणीतयः । अत्ताहवीषिप्रयतानिबर्हिष्यथारयिसर्ववीरंदधातन ॥
 त्वमग्नऽईळितोजातवेदोवाहव्यानिंसुरभीणिंकृत्वी । प्रादाःपितृभ्यःस्वधयातेऽअक्षन्नद्धित्वंदेवप्रयताहवीषि ॥ येचेह
 पितरोयेचनेहयाँश्चविद्ययाँऽउचनप्रविद्य । त्वंवैत्ययतितेजातवेदःस्वधाभिर्यज्ञसुकृतंजुषस्व ॥ येऽअग्निर्दग्धायेऽअ
 नग्निर्दग्धामध्येदिवःस्वधयामादयते । तेभिःस्वराळसुनीतिमेतांयथावशंतन्वैकल्पयस्व ॥ १९ ॥ (१०।१।१६) मैत

(१०।१।१६) मैतमितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनोदमनोमिस्त्रिष्टुबंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः ।

मग्नेविदहोमाभिर्शोचोमास्यत्वचंचिक्षिपोमाशरीरं । यदाश्रुतकृणवोजातवेदोथेमेनंप्रहिणुतात्पितृभ्यः ॥ श्रुतंय
 दाकरसिजातवेदोथेमेनंपरिदत्तात्पितृभ्यः । यदागच्छात्यसुनीतिमेतामथादेवानावशनीर्भवाति ॥ सूर्यचक्षुर्गच्छतु
 वातमात्माद्यांचगच्छपृथिवीचधर्मणा । अपोवागच्छयदितत्रतेहितमोषधीषुप्रतितिष्ठाशरीरैः ॥ अजोभागस्तपसातं
 तपस्वतंतेशोचिस्तपतुतंतैऽअर्चिः । यास्तेशिवास्तन्वोजातवेदस्ताभिर्वहैनंसुकृतामुलोकं ॥ अवसृजपुनरग्नेपितृभ्यो
 यस्तऽआहुतश्चरतिस्वधाभिः । आयुर्वसानुऽउपवेतुशेषःसंगच्छतांतन्वाजातवेदः ॥ २० ॥ यत्तैकृष्णःशकुनऽआतु
 तोदपिपीलःसर्पऽउतवाश्वापदः । अग्निष्टद्विश्वादगदकृणोतुसोमश्चयोब्राह्मणाँऽआविवेश ॥ अग्नेर्वर्मपरिगोभिर्व्यय
 स्वसंप्रोणुष्वपीवसांमेदसाच । नेत्त्वाधृष्णुर्हरसाजहृषाणोद्धृग्विधक्ष्यन्पर्युखयाते ॥ इममग्नेचमसंसाविजिह्वरःप्रियो
 देवानामुतसोम्यानां । एषयश्चमसोदेवपानस्तस्मिन्देवाऽअमृतामादयते ॥ क्रव्यादमग्निप्रहिणोमिदूरंयमराज्ञोगच्छ
 तुरिप्रवाहः । इहैवायमितरोजातवेदादेवेभ्योहव्यंवहतुप्रजानन् ॥ योऽअग्निःक्रव्यात्प्रविवेशवोगृहमिमंपश्यन्नि
 तरंजातवेदसं । तंहरामिपितृयज्ञायदेवंसधर्ममिन्वात्परमेसधस्ये ॥ २१ ॥ योऽअग्निःक्रव्यवाहनःपितृन्यक्षदत्तावृ
 धः । प्रेदुहव्यानिवोचतिदेवेभ्यश्चपितृभ्यऽआ ॥ उशंतस्त्वानिधीमह्युशंतःसमिधीमहि । उशन्नशतऽआवहपितृन्ह
 विषेऽअत्तवे ॥ यंत्वमग्नेसमदहस्तमुनिर्वापयापुनः । क्रियाम्बवत्ररोहतुपाकदूर्वाव्यल्कशा ॥ शीर्तिकेशीर्तिकावतिहा

दिकेहार्दिकावति । मंडूक्याऽसुसंगमऽइमंस्वप्रिहर्षय ॥ २२ ॥ (१०।२।१) त्वष्टादुहित्रेवहंतुकृणोतीतीदं
विश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमातापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश ॥ अपांगूहमृतांमर्त्यैभ्यःकृत्वीसर्वणामददु
विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्वामिथुनासरण्यूः⁺ ॥ पृषात्वेतश्चावयतुप्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्यगो
पाः । सत्वैतेभ्यःपरिददत्पितृभ्योभिर्देवेभ्यःसुविद्वित्र्यैभ्यः ॥ आर्युर्विश्वायुःपरिपासतित्वापृषात्वापातुप्रपथेपुर
स्तात् । यत्रासंतेसुकृतोयत्रतेययुस्तत्रत्वादेवःसंवितादधातु ॥ पृषेमाऽआशाऽअनुवेदसर्वाःसोऽअस्माँऽअभयतमेन
नेषत् । स्वस्तिदाऽआघृणिःसर्ववीरोप्रयुच्छन्पुरऽएतुप्रजानन्⁺ ॥ २३ ॥ प्रपथेपथामजनिष्टपृषापपथेदिवःप्रपथेपृथि
व्याः । उभेऽअभिप्रियतमेसधस्थेऽआचपरिचचरतिप्रजानन्⁺ ॥ सरस्वतीदेवयंतोहवन्तेसरस्वतीमध्वरेतायमाने ।
सरस्वतीसुकृतोऽअह्वयंतसरस्वतीदाशुषेवार्यदात् ॥ सरस्वतियासरथययार्थस्वधाभिर्देविपितृभिर्मदती । आसद्या
स्मिन्बर्हिषिमादयस्वानमीवाऽइषऽआधेह्यस्मे⁺ ॥ सरस्वतीयांपितरोहवन्तेदक्षिणायज्ञमभिनक्षमाणाः । सहस्रार्धमि
होऽअत्रभागंरायस्पोष्यजमानेषुधेहि ॥ आपोऽअस्मान्मातरःशुधयंतुघृतेननोघृतप्वःपुनंतु । विश्वंहिरिप्रप्रवहतिदेवी

द्वितीयेनुवाकेत्रयोदशसूक्तानि (१०।२।१) त्वष्टादुहित्रइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनोवेदश्रवाऋषिःआद्ययोर्द्वयोःसरण्यूदेवताततश्चत
सृणांपृषाततस्मिन्सृणांसरस्वतीततःपंचानामापक्षिष्टुपअंत्येद्वेअनुष्टुभौ(द्रप्सश्चस्कन्देति तिसृणांसोमोदेवतावाउपात्यापुरस्ताद्बृहतीवेतिच) ।

रुदिदाभ्यःशुचिरापुतऽएमि ॥ २४ ॥ द्रप्सश्चस्कंदप्रथमाँऽअनुद्युनिमंचयोनिमनुयश्चपूर्वः । समानंयोनिमनुसं
चरंतद्रप्संजुहोम्यनुसहोत्राः ॥ यस्तैद्रप्सःस्कंदतियस्तैऽअंशुर्बाहुच्युतोधिषणायाऽउपस्थात् । अध्वर्योर्वामरिवायःप
वित्रात्तंतेजुहोमिमनसावषदकृतं ॥ यस्तैद्रप्सःस्कन्नोयस्तैऽअंशुरवश्चयःपरःसुचा । अयंदेवोबृहस्पतिःसंतंसिचतुराध
से ॥ पर्यस्वतीरोषधयःपर्यस्वन्मामकंवचः । अपापयस्वदित्यस्तेनमासहशुधत ॥ २५ ॥ (१०।२।२) परमृत्यो
ऽअनुपरैहिपथांयस्तेस्वऽइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेशृण्वतेतैब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान्⁺ ॥ मृत्योःपदं
योपर्यंतोयदैतद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः । आप्यायमानाःप्रजयाधनेनशुद्धाःपूताभवतयज्ञियासः ॥ इमेजीवावि
मृतैराववृत्रभृद्भद्रादेबृहतिनोऽअद्य । प्रांचोऽअगामनृतयेहसायद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः ॥ इमेजीवेभ्यःपरि
धिदधामिमैषानुगादपरोऽअर्थमेतं । शतंजीवंतुशरदःपुरुचीरंतमृत्युदधतांपर्वतेन ॥ यथाहान्यनुपूर्वभवतियथऽ
ऋतवऽऋतुभिर्यतिसाधु । यथानपूर्वमपरोजहात्येवाधातरायूषिकल्पयैषां⁺ ॥ २६ ॥ आरोहतायुर्जरसंवृणानाऽअ
नुपूर्वयतमानायतिष्ठ । इहत्वष्टासुजनिमासजोषादीर्घमायुःकरतिजीवसेवः ॥ इमानारीरविधुवाःसुपत्नीरांजनेनसं

(१०।२।२) परमृत्योइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनःसंकुसुकःआद्यानांचतसृणांमृत्युःपंचम्याधाताषष्ठयास्त्वष्टाशिष्टानांपितृमेधा
क्षिष्टुपएकादशीप्रस्तारपंक्तिःत्रयोदशीजगत्अंत्येद्वेअनुष्टुभौ (अंत्यायाःप्रजापतिर्वादेवता) ।

पिंषासंविशंतु । अनश्रवौ नमीवाः सुरक्षाऽआरोहंतु जनयो यो निमग्रे ॥ उदीर्घ्वनार्यभिर्जीव्रलोकंगता सुमेतमुपशेषऽए
हि । हस्तग्राभस्यदिधिषोस्तवेदंपत्युर्जनित्वमभिसंबभूथ ॥ धनुर्हस्तादादनोमृतस्यास्मैक्षत्रायवर्चसेबलाय । अत्रैव
त्वमिहवयंसुवीराविश्वाः स्पृधौऽअभिमातीर्जयेम ॥ उपसर्पमातरं भूमिमेतामुर्व्यर्चसं पृथिवीं सुशेवा । ऊर्णम्वदायुव
तिर्दक्षिणावतऽएषात्वापातुनिर्ऋतेरूपस्थात् ॥ २७ ॥ उच्छ्वचस्वपृथिविमानिबाधथाः सुपायनास्मैभवसूपवंचना ।
मातापुत्रं यथासिचाभ्येनं भूमऽऊर्णहि ॥ उच्छ्वंचमानापृथिवीसुतिष्ठतु सहस्रं मितऽउपहिश्रयंतां । ते गृहासौ घृतश्चुतो
भवंतु विश्वाहास्मैशरणाः संत्वत्र ॥ उत्तैस्तभ्यामिपृथिवीं त्वत्परीमं लो गं निदधन्मोऽअहंरिषं । एतांस्थूणां पितरो धारयं
तु ते त्रायमः सादना तेमिनोतु ॥ प्रतीचीने मामहनीष्वाः पर्णमिवादधुः । प्रतीचीं जग्रभावाचमश्वैरशनयायथा ॥ २८ ॥
इतिसप्तमाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

चतुःपंचाशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १३ ऋचः १४१ ॥ त्यागः ॥ अग्नयः २० इंद्राये. ३ अश्वि. ९ यमाये. यम्याइ. यमाये.
यम्याइ. यमाये. ३ यम्या. ३ यमाये. यम्या. यमाये. यम्या. अग्नयः १८ हविर्धानाये. ५ यमाये. ५ अंगिरःपित्रथर्वभृगुसोमेभ्यः.
यमाये. ३ श्वानाभ्यामि. ३ यमाये. ४ पितृभ्यः. १४ अग्नयः. १४ सरण्यव. २ पूष्ण. ४ सरस्वत्या. ३ अश्व. ५ मृत्यव. ४ धात्रइ.
त्वष्ट्रइ. पितृमेधाये. ८ ॥ इतिसप्तमेष्टः ॥

निवर्तध्वमष्टौमयितोभृगुर्वा(वा)रुणिर्भागवश्चयवनोवापंगव्यंवानुष्टुभमग्रीषोमीयोद्वितीयोर्ध्वर्चः षष्ठीगायत्रीस
सोत्तराण्यैद्रोविमदः प्राजापत्योवावासुक्रोवसुकृद्वाभद्रं दशाग्रेयंतु गायत्रमाद्यैकपदापादएववाशांत्यर्थः परानुष्टु
बंत्येविराट्त्रिष्टुभावाग्निनाष्टावास्तारपांक्तकुहपंचोनापुरस्ताद्वाहंतं त्रिष्टुबंतं त्वं त्याचिदानस्त्वं नोनुष्टुभौयजाम
हे सप्ताद्यांत्ये त्रिष्टुभौपंचम्यभिसारिणीं द्रसोमं षष्ठास्तारपांक्तत्वांश्चिन्योत्यास्ति स्रोनुष्टुभौभद्रमेकादशसौम्यं प्रहि
नवपौष्णमानुष्टुभमाद्याचतुर्थ्याऽउष्णिहावसत्सुचतुर्विंशतिरैद्रोवसुक्रोविश्वोहिद्वादशैद्रवसुक्रयोः संवाद ऐंद्रः
सूक्तस्य प्रथमयेंद्रस्य स्तुषांपरोक्षवदिंद्रमाहेंद्रस्य युजः शेषाऋषेश्चतुर्थीचवनेनाष्टौप्रदेवत्रापंचोनाकवषऽऐलूपआ
पमपोनप्रीयंवानएकादशवैश्वदेवैप्रसुग्मंतानवपंचाद्याजगत्यः ॥ ७ ॥

॥ हरिः ओम् (१०।२।३) निवर्तध्वं मानुगातास्मान्तिषक्तेरेवतीः । अग्रीषोमापुनर्वसूऽअस्मेधारयतंरयिं+ ॥
पुनरेनानिवर्तयपुनरेनान्याकुरु । इंद्रऽएणानियच्छत्वग्निरेनाऽउपाजंतु ॥ पुनरेनानिवर्ततामस्मिन्पुष्यंतुगोपंतौ ।
इहैवाग्नेनिधारयेहतिष्ठतुयारयिः+ ॥ यन्नियानुन्ययनंसंज्ञानंयत्परायणं । आवर्तनंनिवर्तनंयोगोपाऽअपितंहवे ॥

(१०।२।३) निवर्तध्वमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्ययामायनोमयितऋषिः आपोदेवताः आद्यायाअवग्रीषोमाअनुष्टुप्षष्ठीगायत्री । (अत्रसूक्ते
वारुणिर्भृगुर्भागवश्चयवनश्चेमौपाक्षिकावृषीगौर्वादेवता) ।

यऽउदानइव्यनयऽउदानदपरायणं । आवर्तनंनिवर्तनमपिगोपानिवर्ततां ॥ आनिवर्तनिवर्तयपुनर्नऽइंद्रगादेहि ।
जीवाभिर्भुनजामहै ॥ पारैवोविश्वतोदधऽऊर्जाघृतेनपर्यसा । येदेवाःकेचयज्ञियास्तेरय्यासंसृजंतुनः ॥ आनिवर्त
नवर्तयनिनिवर्तनवर्तय । भूम्याश्चतस्रःप्रदिशस्ताभ्यऽएनानिवर्तय ॥ १ ॥ (१०।२।४) भद्रनोऽअपिवातयमनः ॥
अग्निमीळेभुजांयविष्ठंशासामित्रंदुर्धरीतुं । यस्यधर्मन्स्वरेनीःसपर्यतिमातुरुधः ॥ यमासाकृपनीळंभासाकेतुंवर्ध
यति । आर्जतेश्रेणिदन् ॥ अयोविशांगातुरेतिप्रयदानइदिवोऽअंतान् । कविरभ्रंदीघानः ॥ जुषद्व्यामानुषस्यो
ध्वस्तस्यावृभ्वायज्ञे । मिन्वन्तसन्नपुरऽएति ॥ सहिक्षेमोहविर्यज्ञःश्रुष्टीदस्यगातुरेति । अग्निदेवावाशीमंतं ॥ २ ॥
यज्ञासाहंदुवऽइषेग्निपूर्वस्यशेवस्य । अद्रैःसूनुमायुमाहुः ॥ नरोयेकेचास्मदाविश्वेत्तेवामऽआस्युः । अग्निहविषावर्ध
तः ॥ कृष्णःश्वेतोरुषोयामोऽअस्यब्रह्मऽऋक्षऽउतशोणोयशस्वान् । हिरण्यरूपंजनिताजजान ॥ एवातेऽअग्नेविम
दोर्मनीषामूर्जोनपादमृतेभिःसजोषाः । गिरऽआवक्षत्सुमतीरियानऽइषमूर्जसुक्षितिविश्वमाभाः ॥ ३ ॥ (१०।२।५)
आग्निंस्ववृकिभिर्होतारंत्वावृणीमहे । यज्ञायस्तीर्णबहिषेविवोमदैशीरपावकशोचिषंविबक्षसे ॥ त्वामुतेस्वाभुवः

(१०।२।४) भद्रमितिदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदोग्निर्गायत्रीआद्यैकपदाविराट्द्वितीयानुष्टुब्येविराट्त्रिष्टुभौ (भद्रनःप्रभृतिसप्तसूक्तेषु
यणैद्रोविमदःसप्राजापत्योवैकल्पिकः किंचवासुकोवसुकृद्वा) । (१०।२।५) आग्निनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदोग्निरास्तारपंक्तिः ।

शुभंत्यश्वराधसः । वेतित्वामुपसेचनीविवोमदऽऋक्षीतिरभ्रऽआहुतिर्वि० ॥ त्वेधर्माणऽआसतेजुहूभिःसिचतीरिव ।
कृष्णारूपाण्यर्जुनाविवोमदेविश्वऽअधिश्रियोधिषेवि० ॥ यमग्नेमन्यसेरयिंसहसावन्नमर्त्य । तमानोवार्जसातयेवि
वोमदैयज्ञेषुचित्रमाभरावि० ॥ अग्निर्जातोऽअथर्वणाविदद्विश्वानिकाव्या । भुवद्भूतोविवस्वतोविवोमदैप्रियोयमस्यका
म्योवि० ॥ ४ ॥ त्वांयज्ञेष्वीळतेग्नेप्रयत्यध्वरे । त्वंसूनिकाम्याविवोमदेविश्वऽअधासिदाशुषेवि० ॥ त्वांयज्ञेष्वात्विजंचारु
मग्नेनिषेदिरे । घृतप्रतीकमनुषोविवोमदैशुक्रंचेतिष्ठमक्षभिर्वि० ॥ अग्नेशुक्रेणशोचिषोरुप्रथयसेबृहत् । अभिक्रंदन्वृषा
यसेविवोमदेग्भेदधासिजामिषुवि० ॥ ५ ॥ (१०।२।६) कुहश्रुतऽइंद्रःकस्मिन्नद्यजनैमित्रोनश्रूयते । ऋषीणां
वायःक्षयेगुहावाचकृपेगिरा⁺ ॥ इहश्रुतऽइंद्रोऽअस्मेऽअद्यसत्वेवज्युचीषमः । मित्रोनयोजनेष्वायशश्चक्रेऽअसा
म्या⁺ ॥ महोयस्पतिःशर्वसोऽअसाम्यामहोनृम्यस्यतूतुजिः । भर्तावज्रस्यधृष्णोःपितापुत्रमिवप्रियं⁺ ॥ युजानोऽअ
श्वावातस्यधुनीदेवोदेवस्यवज्रिवः । स्यंतपथाविरुक्मेतासृजानःस्तोष्यध्वनः ॥ त्वंत्याचिद्धातस्याश्वागाऽऋक्षऽआत्म
नावहंध्यै । ययोर्देवोनमर्त्योयंतानकिर्विदार्यः ॥ ६ ॥ अधर्गमंतोशनापृच्छतेवांकर्दर्थानऽआगृहं । आजग्मधुःपरा
काहिवश्चग्मश्चमर्त्य ॥ आनऽइंद्रपृक्षसेस्माकंब्रह्मोद्यतं । तत्त्वायाचामहेवःशुष्णंयद्धन्नमानुषं ॥ अकर्मदस्युरभि

(१०।२।६) कुहश्रुतइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रःपुरस्ताद्बृहतीपंचमीसप्तमीनवम्योनुष्टुभौत्यात्रिष्टुप् ।

नोऽअमंतुरन्यत्रतोऽअमानुषः । त्वंतस्यामित्रहन्वर्धसस्यदंभय ॥ त्वंनऽइंद्रशूरशूरैरुतंत्वोतासोबर्हणा । पुरुत्रा
तेविपुर्तयोनवतक्षोणयोयथा ॥ त्वतान्वृत्रहृत्येचोदयोनृन्कार्पाणेशूरवज्रिवः । गुहायदीकवीनांविशानक्षत्रशवसां
॥ ७ ॥ मधूतातऽइंद्रदानामसऽआक्षणेशूरवज्रिवः । यद्धशुष्णस्यदुंभयोजातंविश्वंसयावभिः ॥ माकुर्ध्यगिंद्रशू
रवस्वीरस्मेभूवन्नभिष्टयः । वयंवयंतऽआसांसुन्नेस्यामवज्रिवः ॥ अस्मेतातऽइंद्रसंतुसत्याहिंसंतीरुपस्पृशः । विद्या
मयासांभुजोधेनूनांनवज्रिवः ॥ अहस्तायदपदीवर्धतक्षाःशचींभिर्वेद्यानां । शुष्णंपरिंप्रदक्षिणिद्विश्वायवेनिशिश्नथः ॥
पिबापिबेदिंद्रशूरसोमंमारिषण्योवसवानवसुःसन् । उतत्रायस्वगृणतोमघोनोमहश्चरायोरेवतस्कृधीनः ॥ ८ ॥
(१०।२।७) यजामहऽइंद्रवज्रदक्षिणंहरिणांरथ्यंविब्रतानां । प्रश्मश्रुदोधुवदुर्ध्वधाभूद्विसेनाभिर्दयमानोविरा
धसा ॥ हरीन्वस्ययावनेविदेवस्विद्रोमधैर्मघवावृत्रहाभुवत् । ऋभुर्वाजऽऋभुक्षाःपत्यतेशवोवक्ष्णौमिदासस्यनामचि
त् ॥ यदावज्रंहिरण्यमिदधारथंहरीयमस्यवहतोविसुरिभिः । आतिष्ठतिमघवासनंश्रुतऽइंद्रोवाजस्यदीर्घश्रवसस्प
तिः ॥ सोचिमुवृष्टिर्युध्याइस्वासचाँऽइंद्रःश्मश्रूणिहरिताभिप्रुणुते । अववेतिसुक्षयंसुतेमधूदिद्रुनोतिवातोयथाव
नं ॥ योवाचाविवाचोमधुवाचःपुरुसहस्राशिवाजघानं । तत्तदिदस्यपौंस्यंगृणीमसिपितेवयस्तविषीवावृधेशवः ॥

(१०।२।७) यजामहइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रोजगत्याद्यांतेत्रिष्टुभौपंचम्यभिसारिणी ।

स्तोमैतऽइंद्रविमदाऽअजीजनन्नपूर्व्यपुरुतमंसुदानवे । विद्याह्यस्यभोजनमिनस्ययदापशुनगोपाःकरामहे ॥ मार्कि
र्नऽएनासख्यावियौषुस्तवचेंद्रविमदस्यचऽऋषैः । विद्याहितेप्रमतिदेवजामिवदस्मेतेसंतुसख्याशिवानि ॥ ९ ॥
(१०।२।८) इंद्रसोममिमंपिबमधुमंतंचमूसुतं । अस्मेरयिनिधारयविवोमदेसहस्रिणपुरुवसोविवक्षसे ॥ त्वांयज्ञे
भिरुक्थैरुपहृव्येभिरीमहे । शचीपतेशचीनांविबोमदेश्रेष्ठनोधेहिवार्येवि० ॥ यस्पतिर्वार्योणामसिर्ध्रस्यचोदिता ।
इंद्रस्तोवृणामविताविवोमदैद्विषोनःपाह्यंहसोवि० ॥ युवंशक्रामायाविनासमीचीनिरमंथतं । विमदेनयदीक्षिताना
संत्यानिरमंथतं ॥ विश्वेदेवाऽअकृपंतसमीच्योर्निष्पतंत्योः । नासत्यावब्रुवन्देवाःपुनरावहतादिति ॥ मधुमन्मेप
रायणंमधुमत्पुनरायनं । तानोदेवादेवतयायुवंमधुमतस्कृतं ॥ १० ॥ (१०।२।९) भद्रनोऽअपिवातयमनोदक्षमु
क्तुं । अधातेसख्येऽअंधसोविवोमदेरणग्नावोनयवसेविवक्षसे ॥ हृदिस्पृशस्तऽआसतेविश्वेषुसोमधामसु । अधा
कामाऽइमेममविवोमदेवितिष्ठतेवसूयवोवि० ॥ उतप्रतानिसोमतेप्राहंमिनामिपाक्या । अधापितेवसुनवेविवोमदे
मृळानोऽअभिचिद्वधाद्वि० ॥ समुप्रयतिधीतयःसर्गासोवताँऽइव । क्रतुनःसोमजीवसेविवोमदेधारयाचमसाँऽइव

(१०।२।८) इंद्रसोममितिषडृचस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रोत्यतिसृणामधिनावास्तारपंक्तिरंत्यास्तिस्रोनुष्टुभः । (१०।२।९) भद्रमित्ये
कादशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदःसोमआस्तारपंक्तिः ।

वि० ॥ तवत्येसोमशक्तिभिर्निकामासोवृण्विरे । गृत्सस्यधीरास्तवसोविवोमदैवजंगोमैतमश्विनंविर्वक्षसे ॥ ११ ॥
 पशुनःसोमरक्षसिपुरुत्राविष्ठितंजगत् । समकृणोषिजीवसेविवोमदेविश्वासंपश्यन्भुवनावि० ॥ त्वनःसोमविश्वतो
 गोपाऽअदाभ्योभव । सेधराजन्नपक्षिधोविवोमदेमानोदुःशंसंऽईशतावि० ॥ त्वनःसोमसुक्रतुर्वयोधेयायजागृहि ।
 क्षत्रचित्तेरोमनुषोविवोमदैद्रुहोनःपाह्यंहसोवि० ॥ त्वनोवृत्रहंतर्मेद्रस्येदोशिवःसखा । यत्सीहवतेसमिथेविवोमदेयु
 ध्यमानास्तोकसांतौवि० ॥ अयंघसतुरोमदुऽइंद्रस्यवर्धतप्रियः । अयंकक्षीवतोमहोविवोमदेमतिंविप्रस्यवर्धयद्वि० ॥
 अयंविप्रायदाशुषेवाजोऽइयतिंगोमतः । अयंससभ्यऽआवरंविवोमदेप्राधंश्रोणंचतारिषद्वि० ॥ १२ ॥ (१०।२।१०)
 प्रह्यच्छामनीषाःस्पर्हायंतिनियुतः । प्रदस्नानियुद्रथःपूषाऽअविष्टुमाहिनः ॥ यस्यत्यन्महित्वंवाताप्यमयंजनः ।
 विप्रऽआवैसद्गीतिभिश्चिकेतसुष्टुतीनां ॥ सवैदसुष्टुतीनामिदुर्नपूषावृषा । अभिप्सुरःप्रुषायतिव्रजंनऽआप्रुषायति ॥
 मंसीमहिंत्वावयमस्माकंदेवपूषन् । मतीनांचसाधनंविप्राणांचाध्वं+ ॥ प्रत्यर्धिर्यज्ञानामश्वहयोरथानां । ऋषिःस
 योमनुर्हितोविप्रस्ययावयत्सखः+ ॥ १३ ॥ आधीषमाणायःपतिःशुचायाश्चशुचस्यच । वासोवायोर्वीनामावासां
 सिममृजत् ॥ इनोवाजानांपतिरिनःपुष्टीनांसखा । प्रमश्रुहर्षतोदूधोद्विष्टायाऽअदाभ्यः ॥ आतेरथस्यपूषन्नजा

(१०।२।१०) प्रह्यच्छेतिनवर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदःपूषानुष्टुप्आद्याचतुर्ध्यावुणिहौ ।

धुरंववृत्युः । विश्वस्यार्धिनःसखासनोजाऽअनपच्युतः ॥ अस्माकमूर्जारथंपूषाऽअविष्टुमाहिनः । भुवद्वाजानांवृध
 ऽइमनःशृणवद्वव ॥ १४ ॥ (१०।२।११) असत्सुमैजरितःसाभिवेगोयत्सुन्वतेयजमानायशिक्षं । अनाशीर्दाम
 हर्मस्मिप्रहंतासत्यध्वतंवृजिनायंतमाभुं+ ॥ यदीदहंयुधयेसनयान्यदेवयून्तन्वाऽशुशुजानान् । अमातेतुचंवृषभंप
 चानितीव्रंसुतंपंचदशनिषिंच ॥ नाहंतवेदयऽइतिब्रवीत्यदेवयून्तस्मरणेजघन्वान् । यदावाख्यत्समरणमृधावदादि
 द्रमेवृषभाप्रब्रवंति ॥ यदज्ञातेषुवृजनेष्वासंविश्वेसतोमघवानोमऽआसन् । जिनामिवेक्षेमऽआसंतमाभुंप्रतंक्षिणां
 पर्वतेपादगृह्य ॥ नवाऽउमांवृजनेवारयंतेनपर्वतासोयदहंमनस्ये । ममस्वनात्कृधुकर्णोभयातऽएवेदनुद्यन्किरणःस
 मैजात् ॥ १५ ॥ दर्शन्वत्रश्रुतपांऽअनिंद्रान्बाहुक्षदःशरवेपत्यमानान् । घृषुंवायेनिनिदुःसखायमध्वन्वैषुपवयोव
 वृत्युः ॥ अभूवौक्षीर्व्यु१ आयुरानुदृषन्पूषोऽअपरोनुदृषत् । द्वेपवस्तेपरितनभूतोयोऽअस्यापारेरजसोविवेष ॥ गा
 योयवंप्रयुताऽअयोऽअक्षन्ताऽअपश्यंसहगोपाश्चरतीः । हवाऽइदयोऽअभितःसमायन्कियदासुस्वपतिदृच्छं दयाते ॥
 संयद्वयंयवसादोजनानामहंयवादऽउर्वज्जेऽअंतः । अत्रायुकोवसातारमिच्छादथोऽअयुक्तंयुनजद्वन्वान्+ ॥ अत्रे
 दुमेमंससेसत्यमुक्तं द्विपात्रयच्चतुष्पात्संसृजानि । स्त्रीभिर्योऽअत्रवृषणंपृतन्यादयुद्धोऽअस्यविभजानिवेदः ॥ १६ ॥

(१०।२।११) असत्स्वितिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यैद्रोवसुकइंद्राभिष्टुप् ।

यस्यानक्षादुहिताजात्वासक्तस्तांविद्वाँऽअभिमन्यातेऽअंथां । कतरोमेनिप्रतितमुचातेयऽईवहातेयऽईवावरेयात्⁺ ॥
 कियतीयोषामर्यतोवधूयोःपरिप्रीतापन्यसावार्येण । भद्रावधूर्भवतियत्सुपेशाःस्वयंसामित्रंवनुतेजनेचित् ॥ पत्तोर्ज
 गारप्रत्यंचमत्तिशीर्ष्णाशिरःप्रतिदधौवरूथं । आसीनऽउर्ध्वामुपसिक्षिणातिन्यङ्कुत्तानामन्वेतिभूमिं ॥ बृहन्नच्छा
 योऽअपलाशोऽअर्वातस्थौमाताविषितोऽअत्तिगर्भः । अन्यस्यावत्संरिहतीमिमायकयाभुवानिदधेधेनुरूधः ॥ सप्त
 वीरासोऽअधरादुदायन्नष्टोत्तरात्तात्समजगिरन्ते । नवपश्वातात्स्थिविमंतऽआयन्दशप्राक्सानुवितिरंत्यश्वः ॥ १७ ॥
 दशानामेकंकपिलंसमानंतर्हिन्वंतिक्रतवेपार्याय । गर्भमातासुधितंवक्षणास्ववेनंतंतुषयतीविभर्ति ॥ पीवानंमेषमप
 चंतवीरान्युसाऽअक्षाऽअनुदीवऽआसन् । द्वाधनूबृहतीमस्वैतःपवित्रवंताचरतःपुनंतां ॥ विक्रोशनासोविष्वंच
 ऽआयन्पचातिनेमोनहिपक्षदुर्धः । अयंमेदेवःसवितातदाहृद्भ्रष्टऽइद्वनवत्सपरिभ्रष्टः ॥ अपश्यंग्रामंवहमानमारादच
 क्रयास्वधयावर्तमानं । सिषत्त्यर्यःप्रयुगाजनानांसद्यःशिश्नाप्रमिनानोनवीयान् ॥ एतौमेगावौप्रमरस्ययुक्तौमोषुप्र
 सेधीमुहुर्निर्ममधि । आपश्चिदस्यविनशंत्यर्थसूरश्चमर्कऽउपरोबभूवान्⁺ ॥ १८ ॥ अयंयोवज्रःपुरुधाविवृत्तोवःसूर्य
 स्यबृहत्ःपुरीषात् । श्रवऽइदेनापरोऽअन्यदस्तिदद्व्यधीजरीमाणस्तरंति ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्रौस्ततोवयःप्रप
 तान्पूरुषादः । अथेदंविश्वंभुवनंभयात्ऽइंद्रायसुन्वदृषयेचशिक्षत् ॥ देवानांमानेप्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रादेशामुपरा

ऽउदायन् । त्रयस्तपन्तिपृथिवीमनुपाद्वाबृवृकंवहतःपुरीषं ॥ सातैर्जीवातुरुततस्यविद्धिमास्मैताहगपगूहःसमर्थं ।
 अविःस्वःकृणुतेगूहतेबुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते ॥ १९ ॥ (१०।२।१२) विश्वोह्योन्योऽअरिराजगामममे
 दहृश्वशुरोनाजगाम । जक्षीयाद्धानाऽउतसोमंपपीयात्स्वाशितःपुनरस्तैजगायात् ॥ सरोरुवदृषभस्तिग्मशृंगोवर्म्म
 न्तस्थौवरिमन्नापृथिव्याः । विश्वेष्वेनंवृजनेषुपामियोमेकुक्षीसुतसोमःपृणार्ति ॥ अद्रिणातेमंदिनऽइंद्रतूयान्तसुन्वं
 तिसोमान्पित्रसित्वमेषां । पचंतितेवृषभांऽअत्सितेषांपृक्षेणयन्मघवन्हूयमानः ॥ इदंसुमेजरितराचिकिद्धिप्रतीपंशा
 पैनद्योवहन्ति । लोपाशःसिंहप्रत्यंचमत्साःक्रोष्टावरंहनिरतक्तकक्षात् ॥ कथातऽएतदहमाचिकेतुंगृत्सस्यपाकस्तवसो
 मनीषां । त्वनोविद्वाँऽऋतुथाविवोचोयमर्थतेमघवन्क्षेम्याधूः⁺ ॥ एवाहिमांतवसंवर्धयंतिदिवश्चिन्मेबृहत्ऽउत्तरा
 धूः । पुरुसहस्रानिशिशामिसाकर्मशत्रुहिमाजनिताजजान् ॥ २० ॥ एवाहिमांतवसंजजुरुग्रंक्रमन्कर्मन्वृषणमिन्द्रदेवाः ।
 वर्धोवृत्रवज्रेणमंदसानोपप्रजंमहिनादाशुषेवं ॥ देवासऽआयन्परशूरैर्बिभ्रन्वनावृश्रंतोऽअभिविद्धिरायन् । निसुद्वं

(१०।२।१२) विश्वोहीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यआद्यायाइंद्रशुषाऋषिकाद्वितीयादिचतुर्थीवर्जानांयुजामिन्द्रऋषिःचतुर्थीसहितानाम
 युजांवसुऋषिःचतुर्थीवर्ज्यानांयुजांवसुक्रोदेवताशिष्टानामिन्द्रक्षिप्रु । (अत्रसूक्तेप्रथमर्चिइंद्रशुषावर्षत्वेविकल्पंशौनकोमन्यतेतत्पक्षेतत्र
 वसुक्रोविज्ञेयः) ।

दधतोवक्षणासुयत्राकृपीटमनुतदहंति ॥ शशःक्षुरप्रत्यचैजगाराद्रिलोगेनव्यभेदमारात् । बृहंतंचिदहतेरंधयानिव
यद्दत्तोवृषभंशुवानः ॥ सुपर्णऽइत्थानस्वमासिषायावरुद्धःपरिपदनसिंहः । निरुद्धश्चिन्महिषस्तर्प्यावान्गोधात
स्माऽअयथैकर्षदेतत्⁺ ॥ तेभ्योगोधाऽअयथैकर्षदेतद्येब्रह्मणःप्रतिपीयंत्यज्ञैः । सिमऽउक्ष्णोवसृष्टाऽअदंतिस्वयंबला
नितन्वःशृणानाः⁺ ॥ एतेशमीभिःसुशमीऽअभूवन्येहिन्विरेतन्वः^१सोमऽउक्थैः । नृवद्वदुत्तुपनोमाहिवाजान्दि
विश्रवोदधिषेनामवीरः⁺ ॥ २१ ॥ (१०।२।१३) वनेनवायोन्यधायिचाकन्छुचिर्वास्तोमोभुरणावजीगः । यस्ये
दिंद्रःपुरुदिनेषुहोतानृणानयोनृतमःक्षपावान् ॥ प्रतेऽअस्याऽउपसःप्रापरस्यानृतौस्यामनृतमस्यनृणां । अनुत्रिशो
कःशतमावहृन्नुक्तसेनरथोयोऽअसत्सवान्⁺ ॥ कस्तेमदऽइंद्ररत्योभूदुरोगिरोऽअभ्यु^१प्रोविधाव । कद्वाहोऽअ
र्वागुपमामनीषाऽआत्वाशक्यामुपमंराधोऽअज्ञैः ॥ कदुद्युम्नमिद्रत्वावतोनुन्कयाधियाकरसेकन्नऽआगन् । मित्रो न
सत्यऽउरुगायभृत्याऽअज्ञैसमस्यदसन्मनीषाः⁺ ॥ प्रेरयसुरोऽअर्थेनपारंयेऽअस्यकामैजनिधाऽइवगमन् । गिरश्चये
तैतुविजातपूर्वीनरऽइंद्रप्रतिशिक्षंत्यज्ञैः ॥ २२ ॥ मात्रेनुतेसुमितेऽइंद्रपूर्वाद्यौर्मज्मनापृथिवीकाव्येन । वरायतेष्ट
तवंतःसुतासःस्वाङ्गन्भवंतुपीतयेमधूनि ॥ आमध्वोऽअस्माऽअसिचन्नमत्रमिंद्रायपूर्णसहित्यराधाः । सर्वावृधेव

(१०।२।१३) वनेनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यैद्रोवसुक्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

रिमन्नापृथिव्याऽअभिक्रत्वानर्यःपौंस्यैश्च ॥ व्यानळिंद्रःपृतनाःस्वोजाऽआस्मैयतंतेसख्यायपूर्वीः । आस्मारथंनपृत
नासुतिष्ठयंभद्रयासुमत्याचोदयासे ॥ २३ ॥ (१०।३।१) प्रदेवत्रात्रहणेतुर्गुरेत्वपोऽअच्छामनसोनप्रयुक्ति ।
महींमित्रस्यवरुणस्यधासिंपृथुज्यसेरीरधासुवृक्तिं⁺ ॥ अध्वर्यवोहविष्मंतोहिभूताच्छापऽइतोशतीरुशतः । अवया
श्चष्टेऽअरुणःसुपर्णस्तमास्यध्वममिमद्यासुहस्ताः ॥ अध्वर्यवोपऽइतासमुद्रमपानपातंहविषायजध्वं । सवोदददुर्मि
द्यासुपूतंतस्मैसोममधुमंतसुनोत ॥ योऽअनिध्मोदीदयदुप्स्व^१तयविप्रासऽइळतेऽअध्वरेषु । अपानपान्मधुमतीरपो
द्रायाभिरिंद्रावावृधेवीर्याय ॥ याभिःसोमोमोदतेहर्षतेचकल्याणीभिर्युवतिभिर्नमर्यः । ताऽअध्वर्योऽअपोऽअच्छा
परैहियदासिंचाऽओषधीभिःपुनीतात् ॥ २४ ॥ एवेद्यूनैयुवतयोनमंतयदीमुशन्नुशतीरेत्यच्छ । संजानतेमनसासं
चिकित्रेध्वर्यवोधिषणापश्चदेवीः⁺ ॥ योवोवृताभ्योऽअकृणोदुलोकंयोवोमह्याऽअभिशस्तेरमुंचत् । तस्माऽइंद्रायम
धुमंतमूमिदेवमार्दनंप्रहिणोतनापः ॥ प्रास्मैहिनोतमधुमंतमूमिर्गभोयवःसिंधवोमध्वऽउत्सः । घृतपृष्ठमीड्यमध्वरे
ष्वापोरेवतीःशृणुताहवमे ॥ तंसिंधवोमत्सरमिंद्रपानमूमिप्रहैतयऽउभेऽइयति । मद्च्युतमौशाननंभोजापरित्रितंतु
विचरंतमुत्सं ॥ आववृततीरधनुद्विधारागोपुयुधोननियंवचरंतीः । ऋषेजनित्रीभुवनस्यपलीरपोवैदस्वसवृधःसयो

तृतीयेनुवाकेत्रयोदशसूक्तानि (१०।३।१) प्रदेवत्रेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यैत्त्रपःकवषआपस्त्रिष्टुप् ।

नीः ॥ २५ ॥ हिनोतानोऽअध्वरं देवयज्याहिनोतत्रह्यसनये धनानां । ऋतस्ययोगे विष्यध्वमधः श्रुष्टीवरीभूतनास्म
भ्यमापः ॥ आपोरेवतीः क्षयथाहिवस्वः क्रतुचभद्रं विभूथामृतं च । रायश्चस्थः स्वपत्यस्यपत्नीः सरस्वतीतद्रुणतेवयोधा
त् ॥ प्रतियदापोऽअहश्चमायतीर्धृतं पयांसि बिभ्रतीर्मधूनि । अध्वर्युभिर्मनसासंविदानाऽइन्द्राय सोमं सुषुतं भरतीः ॥
एमाऽअगमन्नेवतीर्जीवधन्याऽअध्वर्यवः सादयताससायः । निबर्हिषिधत्तनसोम्यासोपांनप्त्वांसंविदानासंऽएनाः ॥
आगमन्नापऽउशतीर्बहिरेदन्यध्वरेऽअसदन्देवयतीः । अध्वर्यवः सुनुतेन्द्राय सोममभूदुवः सुशकादेवयज्या ॥ २६ ॥
(१०।३।२) आनो देवानामुपवेतुशंसो विश्वेभिस्तुरैरवसेयजत्रः । तेभिर्वयंसुषस्वायो भवेमतरतो विश्वादुरितास्या
म ॥ परिचिन्मर्तोद्रविणममन्यादृतस्य पथानमसाविवासेत् । उतस्वेन क्रतुना संवदेत श्रेयांसं दक्षमनसा जगृभ्यात् ॥
अधायिधीतिरसं सुग्रमं शास्तीर्येन दुस्ममुपयंत्यूमाः । अभ्यानश्मसुवितस्य शूषनवैदसोऽअमृतानामभूम ॥ नित्यंश्चा
कन्यात्स्वपतिर्दमूनायस्माऽउदेवः सविताज्जानं । भगोवागोभिर्यर्ममनज्यात्सोऽअस्मचारुदृच्छदयदुतस्यात् ॥ इयं
साभूयाऽउषसा मिवाक्षायद्धक्षुमंतः शर्वसासमायन् । अस्यस्तुतिं जरितुर्भिक्षमाणाऽआनः शग्मासऽउपयंतुवाजाः
॥ २७ ॥ अत्येदेषासुमतिः पप्रथाना भवत्पूर्याभूमनागौः । अस्य सनीलाऽअसुरस्यो नोसमानऽआभरणे विभ्रमा

(१०।३।२) आनो देवानामित्येकादश च स्वसूक्तस्यैलूषः कवषो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे - विश्वे देवाः ९ अध्वर्युगर्भाश्मती १ उयोत्री १ एवं ११) ।

णाः ॥ किंस्विद्वनंकऽउसवृक्षऽअसयतोद्यावापृथिवीर्निष्टतक्षुः । संतस्थानेऽअजरेऽइतऽऊतीऽअहानिपूर्वीरुषसोज
रंत ॥ नैतावदेनापरोऽअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीर्विभर्ति । त्वचंपवित्रं कृणुतस्वधावान्यदीमूर्यनहरितोवहति ॥
स्तेगोनक्षामत्येति पृथ्वीमिहंनवातोविहवातिभूमं । मित्रोयत्रवरुणोऽअज्यमानो मित्रेन नव्यसंष्टशोकं ॥ स्तरीर्यत्सूतं
सद्योऽअज्यमानाव्यथिरव्यथीः कृणुतस्वगोपा । पुत्रोयत्पूर्वः पित्रोर्जनिष्टशम्यांगौर्जगारयद्धपृच्छान् ॥ उतकण्वं नृ
षदः पुत्रमाहुरुतश्यावोधनमादत्तवाजी । प्रकृष्णाय रुशदपिन्वतो धर्कृतमत्रनकिरस्माऽअपीपेत् ॥ २८ ॥ (१०।३।३)
प्रसुग्मं ताधियसानस्यसक्षणिर्विरोभिर्वराऽअभिषुप्रसीदतः । अस्माकमिन्द्रऽउभयं जुजोषतियत्सोम्यस्यांधं सोवुवोधति ॥
वींद्रयासिदिव्यानिरोचनाविपार्थिवानिरजसा पुरुष्टुत । यत्वावहति मुहुरध्वराऽउपते सुवन्वतुवग्वनाऽअराधसः ॥
तदिन्मेच्छन्तस्वदुषोवपुष्टं पुत्रोयज्जानं पित्रोर्धीयति । जायापतिवहतिवग्नुना सुमत्पुंसऽइन्द्रोवहनुः परिष्कृतः ॥
तदित्सधस्थं भिचारुदीधयगावोयच्छासन्वहतुंन धेनवः । मातायन्मंतुयूथस्य पूर्याभिवाणस्य सप्तधातुरिजनः ॥
प्रवोच्छारिरिचेदेवयुप्पदमेकौरुद्रोभिर्यातितुर्वणिः । जरावायेष्वमृतं पुदावनेपरिवऽऊमेभ्यः सिंचतामधु ॥ २९ ॥
निधीयमानमपगृह्णमप्सु प्रमेदेवानां व्रतपाऽउवाच । इन्द्रोविद्वाऽअनुहित्वाच चक्षतेनाहमग्नेऽअनुशिष्टऽआगां ॥ अक्षेत्र

(१०।३।३) प्रसुग्मं तेतिनवचं स्वसूक्तस्यैलूषः कवषइन्द्रो जगती अंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः ।

वित्क्षेत्रविदं ह्यप्रादसप्रैतिक्षेत्रविदानुशिष्टः । एतद्वै भद्रमनुशासनस्योतस्तुतिर्विदत्यंजसीनां ॥ अद्येदुप्राणीदममन्त्रिमा
हापीवृतोऽअध्ययन्मातुरुधः । एमैनमापजरिमायुवानमहैल्वसुःसुमनाबभूव ॥ एतानि भद्राकलशक्रियामकुरुश्रवण
ददतोमघानि । दानऽइद्वोमघवानः सोऽअस्त्वयंचसोमोहृदियंविभर्मि ॥ ३० ॥ इतिसप्तमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

पंचपंचाशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १४ ऋचः १५३ ॥ त्यागः ॥ अज्योमीषोमाभ्या. अज्य. ७ अग्नय. १८ इंद्राये. २५ अधि-
भ्या. ३ सोमाये. ११ पूष्ण. ९ इंद्राये. २५ वसुकाये. इंद्राये. ३ वसुकाये. इंद्राये. वसुकाये. इंद्राये. वसुकाये. इंद्राये. वसुकाये. इंद्राये. ८
अज्य. १५ विश्वेभ्योदेवेभ्यः ११ [भे. प. विश्वेभ्योदे. ९ अश्वत्थगर्भायैशम्याइ. उपसेग्नय.] इंद्राये. ९ ॥ इतिसप्तमेसप्तमः ॥

प्रमाद्यावैश्वदेव्यैः प्रगार्थः परागायत्र्योद्वेकुरुश्रवणस्यत्रासदस्वस्यदानस्तुतिः पराभिर्मृतेमित्रातिथौराज्ञित
त्त्रेहादृषिरुपमश्रवसंपुत्रमस्यव्यशोकर्यत्प्रावेपाः पलूनामौजवान्वाक्षोक्षकृषिप्रशंसाचाक्षकितवनिंदाचंसप्तमी
जगत्बुधंलुशोधानाकोवैश्वदेवंतुद्वित्रिष्टुवंतंतूषासानक्तानमोद्वादशसौर्योभितपाः सौर्यजागतं त्रिष्टुदशम्य
स्मिन्नः पंचमुष्कवानिंद्रोयोवांपलूनाकाक्षीवतीघोषाश्विनंहित्रिष्टुवंतं रथं यांतं समानंतृचंसुहस्त्योघौपेयोस्तेवैका
दशकृष्णोच्छामेद्वित्रिष्टुवंतं त्वायातु त्रिष्टुबादिदिवसरिद्वादशवत्सप्रिराग्रेयंतु ॥ ८ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (१०।३।४) प्रमायुयुज्रेप्रयुज्जोजनानां वहामिस्मपूषणमंतरेण । विश्वेदेवासोऽअधुमामरक्षन्दुः
शासुरागादितिघोषऽआसीत् ॥ संमातपंत्यभितः सपक्षीरिवपरीवः । निबाधतेऽअमर्तिर्नम्रताजसुर्वेनैवीयतेम
तिः+ ॥ मूषेनशिश्नाच्यदंतिमार्थः स्तोतारं तैशतक्रतो । सकृत्सुनोमघवन्निद्रमृळयाधापितेर्वनोभव ॥ कुरुश्रवण
मावृणिराजानंत्रासदस्ववं । मेहिष्ठंवाघतामृषिः ॥ यस्यमाहरितोरथैतिस्त्रोवहैतिसाधुया । स्तवैसहस्रदक्षिणे ॥ १ ॥
यस्यप्रस्वादसो गिरऽउपमश्रवसः पितुः । क्षेत्रं नरं वमूचुषे ॥ अधिपुत्रोपमश्रवो न पान्मित्रातिथेरिहि । पितुष्टेऽअ
स्मिंवदिता+ ॥ यदीशीयामृतानामुतवामर्त्यानां । जीवेदिन्मघवामम ॥ न देवानामर्तिव्रतं शतात्माचनजीवति । तथा
युजाविवावृते ॥ २ ॥ (१०।३।५) प्रावेपामाबृहतोमादयंतिप्रवातेजाऽइरिणेववृतानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभ
क्षोविभीदंकोजागृविर्मह्यमच्छान् ॥ नमामिमेथनजिहीलऽएषाशिवासखिभ्यऽउतमह्यमासीत् । अक्षस्याहमेकपर
स्यहेतोरनुव्रतामपजायामरोधं ॥ द्वेष्टिश्चश्रूपजायारुणज्जिननाथितोविंदतेमर्दितारै । अश्वस्येवजरतोवरुयस्यनाहं

(१०।३।४) प्रमायुयुज्जितिनवर्चस्यसूक्तस्यैल्वः कवषः ऋषिः आद्याया विश्वेदेवाः ततोद्वयोरिंद्रः चतुर्थीपंचम्योः कुरुश्रवणः षष्ठ्यादिचतसृ
णामुपश्रवा आद्यात्रिष्टुपद्वितीयाबृहतीतृतीयासतोबृहतीशेषाः षड्गायत्र्यः । (१०।३।५) प्रावेपाइतिचतुर्दशवर्चस्यसूक्तस्यमौजवानक्ष
ऋषिः आद्यासप्तमीनवमीद्वादशीनामक्षादेवताः त्रयोदश्याः कृषिः शिष्टानामक्षनिंदादेवता त्रिष्टुपसप्तमी जगती ।

विंदामिकितवस्यभोगं ॥ अन्येजायांपरिमृशंत्यस्यस्यागृधद्वदनकाज्यक्षः । पितामाताध्वतरऽएनमाहुर्नजानी
मोनयताबद्धमेतं ॥ यदादीधेनदविषाण्येभिः परायण्योर्वहीयेसखिभ्यः । न्युसाश्चब्रह्मवोवाचमक्रतुंऽएमीदेषांनि
कृतंजारिणीव ॥ ३ ॥ सभामेतिकितवःपृच्छमानोजेप्यामीतितन्वाऽशूशुजानः । अक्षासोऽअस्यवित्तिरंतिकामैप्र
तिदीन्नेदधत्तऽआकृतानि ॥ अक्षासऽइदंकुशिनोनिनितोदिनोनिनित्वानस्तपनास्तापयिष्णवः । कुमारदेष्णाजयतःपुन
र्हणोमध्वासंपृक्ताःकितवस्यबर्हणा ॥ त्रिपंचाशःक्रीळतिव्रातऽएषांदेवऽइवसवितासत्यधर्मा । उग्रस्यचिन्मन्यवेनानं
मंतैराजाचिदेभ्योनमऽइत्कृणोति ॥ नीचावर्ततऽउपरिस्फुरंत्यहस्तासोहस्तवंतंसहंते । दिव्याऽअंगाराऽइरिणेन्यु
साःशीताःसंतोहदयंनिर्दहंति ॥ जायातप्यतेकितवस्यहीनामातापुत्रस्यचरंतःकस्वित् । ऋणावाविभ्यद्धनमिच्छमा
नोन्येषामस्तमुपनर्कमेति ॥ ४ ॥ स्त्रियंहृष्टायकितवंततापान्येषांजायांसुकृतंचयोनिं । पूर्वाह्णेऽअश्वान्युजेहिब्र
न्त्सोऽअग्नेरंतैवृषलःपपाद ॥ योर्वःसेनानीर्महूतोगणस्यराजाज्ञातस्यप्रथमोवभूव । तस्मैकृणोमिनधनारुणध्मिदशा
हंप्राचीस्तदृतंवदामि ॥ अक्षैर्मादीव्यःकृषिमित्कृषस्ववित्तेरमस्वबहुमन्यमानः । तत्रगावःकितवतत्रजायातन्मेविच
ष्टेसवितायमर्यः+ ॥ मित्रंकृणुध्वंस्वलुमळतानोमानोघोरेणचरताभिधृष्णु । निवोनुमन्युर्विशतामरातिरन्योवभ्रू

णाप्रसितौन्वस्तु ॥ ५ ॥ (१०।३।६) अबुध्रमुत्स्यऽइंद्रवंतोऽअग्नयोज्योतिर्भरंतऽउपसोव्युष्टिषु । महीद्यावापृथि
वीचैततामपोद्यादेवानामवऽआवृणीमहे ॥ दिवस्पृथिव्योरवऽआवृणीमहेमादन्तिसधुन्पर्वतान्छर्यणावतः । अना
गास्त्वंसूर्यमुषासमीमहेभद्रंसोमःसुवानोऽअद्याकृणोतुनः ॥ द्यावानोऽअद्यपृथिवीऽअनागसोमहीत्रायेतांसुविताय
मातरा । उषाऽउच्छंत्यपवाधतामघंस्वस्त्यग्निंसमिधानमीमहे ॥ इयंनऽउच्चाप्रथमासुदेव्यैरेवत्सनिभ्योरेवतीव्यु
च्छतु । आरेमन्युर्दुर्विदत्रस्यधीमहिस्वस्त्यग्निं० ॥ प्रयाःसिस्त्रतेसूर्यस्परदिमभिज्योतिर्भरंतीरुषसोव्युष्टिषु । भद्रा
नोऽअद्यश्रवसेव्युच्छतस्वस्त्यग्निं० ॥ ६ ॥ अनमीवाऽउपसऽआचरंतुनऽउदग्रयोजिहतांज्योतिपावृहत् । आयु
क्षातामश्विनातूतुंजिरयंस्वस्त्यग्निं० ॥ श्रेष्ठनोऽअद्यसवितर्वरेण्यंभागमासुवसहिरलधाऽअसि । रायोजनित्रीधि
षणापुपेवस्वस्त्यग्निं० ॥ पिपर्तुमातदृतस्यप्रवाचनंदेवानायन्मनुष्याऽअमन्महि । विश्वाऽइदुस्त्राःस्पलुदैतिसूर्यः
स्वस्त्यग्निं० ॥ अह्वेषोऽअद्यबर्हिषःस्तरामणिग्राव्णायोगेमन्मनःसाधेऽईमहे । आदित्यानांशर्मणिस्थाभुरण्यसिस्त्र
स्त्याग्निं० ॥ आनोवर्हिःसंध्रमादेवहृद्विदेवाऽईळेसादयाससहोतुन । इंद्रमित्रवरुणंसातयेभगंस्वस्त्यग्निं० ॥ ७ ॥ तऽ
आदित्याऽआगतासर्वतातयेवृधेनोयज्ञमवतासजोषसः । बृहस्पतिपूषणमश्विनाभगंस्वस्त्यग्निं० ॥ तन्नोदेवायच्छत

(१०।३।६) अबुध्रमितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यधानाकोलुशोविश्वेदेवाजगत्तयेद्वेत्रिष्टुभौ(भेद-विश्वेदेवाः ३ उपसोमिः २ विश्वेदेवाः ९ एवं १४)

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥ ५० ॥

सुप्रवाचनं छुर्दिरादित्याः सुभरं नृपारथं । पश्वेतो कायतनयाय जीवसे स्वस्त्यं १ मिं० ॥ विश्वेऽअद्य मरुतो विश्वेऽऊती
विश्वे भवंत्वग्रयः समिद्धाः । विश्वे नो देवाऽअवसागं मनु विश्वं मस्तु द्रविणं वाजोऽअस्मे ॥ यं देवा सो वधवाजसातौ यं
त्रायध्वेयं पिपृथात्यंहः । यो वौ गोपीथेन भयस्य वेद ते स्याम देववीतयेतुरासः ॥ ८ ॥ (१०।३।७) उषासानका बृह
ती सुपेशसाद्यावाक्षामावरुणो मित्रोऽअर्यमा । इंद्रं हुवे मरुतः पर्वताऽअपऽआदित्यान्द्यावापृथिवीऽअपः स्वः* ॥ द्यौ
श्च नः पृथिवी च प्रचेतसऽऋता वरीरक्षतामंहं सोरिषः । मादुर्विदत्रानिर्ऋतिर्नऽईशततद्देवानामवोऽअद्यावृणीमहे ॥
विश्वस्मान्नोऽअदितिः पाल्वंहं सोमाता मित्रस्यवरुणस्य रेवतः । स्वर्वज्योतिरवृकनं शीमहितद्दे० ॥ प्रावावदन्नपरक्षां
सिसेधतु दुःष्वयं निर्ऋतिं विश्वं मित्रिणं । आदित्यं शर्म मरुतामशीमहितद्दे० ॥ एंद्रो बर्हिः सीदतु पिन्वतामिच्छा बृहस्पतिः
सामं भिर्ऋकोऽअर्चतु । सुप्रकेतं जीवसे मन्मधीमहितद्दे० ॥ ९ ॥ दिवि स्पृशं यज्ञमस्माकं मश्विना जीराध्वरं कृणुतं सुस्रमिष्ट
ये । प्राचीनं रश्मिमाहुतं घृतेन तद्दे० ॥ उपह्वये सुहवमं रतं गणं पावकमृष्वंसं रूपाय शंभुवं । रायस्योषं सौश्रवसाय धीम
हितद्दे० ॥ अपां पेरूं जीवधन्यं भरामहे देवा व्यंसुहवमध्वरश्रियं । सुरश्मिंसोमं मिद्वियं यमीमहितद्दे० ॥ सने मतुसं
नितासनि त्वं भिर्वयं जीवा जीवपुत्राऽअनागसः । ब्रह्मद्विषो विश्वगेनो भरेरतद्दे० ॥ ये स्थामनोर्यज्ञियास्ते शृणोत नयद्द्वौ
(१०।३।७) उषासानकेति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य धानाकोलुशो विश्वे देवा जगत्यंले द्वे त्रिष्टुभौ (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १३ सविता १ एवं १४) ।

मंडलं १०

अनु. ३

॥ ५० ॥

देवाऽईमहेतद्देवातन । जैत्रं क्रतुं रयिमद्वीरव्यशस्तद्दे० ॥ १० ॥ महदद्यमं हतामावृणीमहे वो देवानां बृहतामनुवर्णां ।
यथावसुवीरजातं नशामहेतद्दे० ॥ महोऽअग्नेः समिधानस्य शर्मण्यनागामित्रेवरुणस्वस्तये । श्रेष्ठे स्याम सवितुः सर्वांम
नितद्दे० ॥ ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे मित्रस्य व्रतेवरुणस्य देवाः । ते सौ भगं वीरवृद्धो मदमोदधातन द्रविणं चित्रमस्म ॥
सविता पश्चातात्सविता पुरस्तात्सवितो उत्तरात्तात्सविता धरात्तात् । सवितानः सुवतु सर्वतांति सवितानो रासतां दीर्घमा
युः ॥ ११ ॥ (१०।३।८) नमो मित्रस्यवरुणस्य चक्षसे महो देवाय तद्देवतं संपर्यत । दूरे ह शं देवजाताय केतवे दिवस्पुत्रा
यसूर्याय शंसत ॥ सामासत्योक्तिः परिपातु विश्वतोद्यावाचयत्रं तत नन्नहानिच । विश्वमन्यन्निर्विशतेयदेजति विश्वाहा
पो विश्वाहो देति सूर्यः ॥ न तेऽअदेवः प्रदिवो निवासतेयदेतेशेभिः पतरैरथर्यसि । प्राचीनं मन्यदनुवर्तते रजऽउदन्येन
ज्योतिषायासि सूर्य ॥ येन सूर्यज्योतिषा बाधसेतमोजगच्च विश्वं मुदियाभिमानुना । तेनास्मद्विश्वामनि रामनाहुतिमपा
मीवामपदुःष्वयं सुव ॥ विश्वस्य हि प्रेषितोरक्षसि व्रतमहं व्यन्नृचरसि स्वधाऽअनु । यद्यत्वा सूर्योपब्रवांमहेतं नो देवा
ऽअनुमंसीरतक्रतुं ॥ तं नोद्यावापृथिवीतन्नऽआप इंद्रः शृण्वतु मरुतो हवं वचः । माशने भूमसूर्यस्य संदशि भद्रं जीवंतो
जरुणामंशीमहि ॥ १२ ॥ विश्वाहात्वासुमनसः सुचक्षसः प्रजावतोऽअनमीवाऽअनागसः । उद्यंतं त्वामित्रमहोदिवे

(१०।३।८) नमो मित्रस्येति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य सौर्योभितपाः सूर्यो जगती दशमी त्रिष्टुप् ।

दिवेज्योग्जीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ महिज्योतिर्बिभ्रतंत्वाविचक्षणभास्वतंचक्षुषेचक्षुषेमयः । आरोहतंबृहतःपाजस
स्परिव्यंजीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ यस्यतेविश्वाभुवनानिकेतुनाप्रचेरंतेनिचविशंतंअक्तुभिः । अनागास्त्वेनहरिके
शसूर्याहोहानोवस्यसावस्यसोर्दिहि ॥ शनोभवचक्षसाशनोअह्नाशंभानुनाशंहिमाशंघृणेन । यथाशमध्वन्छमसंह
रोणेतत्सूर्यद्रविणंधेहिचित्रं ॥ अस्माकंदेवाऽउभयायजन्मनेशमयच्छतद्विपदेचतुष्पदे । अदत्पिबदूर्जयमानमाशि
तंतदुस्मेशंयोररपोदधातन ॥ यद्वोदेवाश्चक्रमजिह्वागुरुमनसोवाप्रयुतीदेवहेळनं । अरावायोनोअभिदुच्छुनायते
तस्मिन्तदेनोवसवोनिधेतन ॥ १३ ॥ (१०।३।९) अस्मिन्नइन्द्रपृत्सुतौयशस्वतिशिमीवतिरुदसिप्रावसातये ।
यन्नगोपाताधृषितेषुखादिषुविष्वक्पतैतिदिद्यवोनृपाह्ये ॥ सनःक्षुमंतंसदनेव्यूर्णहिगोअर्णसंरयिभिद्रश्चाय्यं । स्या
मतेजयतःशक्रमेदिनोयथाव्यमुश्मसितद्वसोकृधि ॥ योनोदासऽआयोवापुरुष्टुतादेवइन्द्रयुधयेचिकेतति । अस्मा
भिष्टेसुषहाःसंतुशत्रवस्त्वयाव्यंतान्वनयामसंगमे ॥ योदुभ्रेभिर्हव्योयश्चभूरिभिर्योअभीकैवरिवोविन्नृपाह्ये । तं
विखादेसस्मिद्यश्रुतंनरमर्वाचमिंद्रमवसेकरामहे ॥ स्ववृजंहित्वामहमिंद्रशुश्रवानानुदंवृषभरध्रचोदनं । प्रमुंचस्व

(१०।३।९) अस्मिन्नइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमुष्कवानिद्रइन्द्रो जगती ।

परिकृत्सादिहागहिकिमुत्वावान्मुष्कयोर्बद्धऽआसते ॥ १४ ॥ (१०।३।१०) योवांपरिज्मासुवृदश्विनारथोदोषा
मुषासोहव्योहविष्मता । शश्वत्तमासस्तमुवामिदंवयंपितुर्ननामसुहवंहवामहे ॥ चोदयंतं सनृताःपिन्वतंधियऽउत्पु
धीरीरयतंतदुश्मसि । यशसंभागंकृणुतंनोअश्विनासोमंनचारुमघवत्सुनस्कृतं ॥ अमाजुरश्चिद्रवथोयुवंभगोनाशो
श्चिदवितारापमस्यचित् । अंधस्यचिन्नासत्याकृशस्यचिद्युवामिदाहुभिषजारुतस्यचित् ॥ युवंच्यवानंसनयंयथारथं
पुनर्युवानंचरथायतक्षथुः । निष्टौग्र्यमहथुरद्व्यस्परिविश्वेत्तावांसवनेषुप्रवाच्या ॥ पुराणावावीर्याऽप्रब्रवाजनेधोहा
सथुभिषजामयोभुवा । तावानुनव्यावसेकरामहेयंनसत्याश्रदरिर्यथादधत् ॥ १५ ॥ इयंवामहेशृणुतंमेअश्वि
नापुत्रायेवपितरामह्यंशिक्षतं । अनापिरज्ञाऽअसजात्यामतिःपुरातस्याऽअभिज्ञस्तेरवस्पृतं ॥ युवंरथेनविमदायशुं
ध्युवंन्यूहथुःपुरुमित्रस्ययोषणां । युवंहवंध्रिमत्याऽअगच्छतंयुवंसुषुतिचक्रथुःपुरंधये ॥ युवंविप्रस्यजरणामुपेगुषःपु
नःकलेरंकृणुतंयुवद्वयः । युवंवंदनमृश्यदादुदूपथुर्वंसद्योविश्लामेतवेकथः ॥ युवंहरेभंवृषणागुहाहितमुदैरयतंम
मृवांसमश्विना । युवमृवीसंमुततप्तमत्रयऽओमन्वंतंचक्रथुःसप्तवध्रये ॥ युवंश्वेतंपदेवश्विनाश्वेनवभिर्वाजैर्नवतीच
वाजिनै । चर्कृत्यददथुर्द्राव्यत्सखंभगंनृभ्योहव्यमयोभुवं ॥ १६ ॥ नतराजानावदितेकुतश्चननांहोअश्रोति

(१०।३।१०) योवामितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाक्षीवतीघोषाश्विनौ जगत्यात्रिष्टुप् ।

दुरितं न किं भयं । यमं श्विना सुहवारुद्रवर्तनी पुरो रथं कृणुधः पत्न्या सह⁺ ॥ आतेन यातुं मनसो जवीयसारं थंयं वा भवश्च
 क्रुरश्विना । यस्य योगे दुहिता जायते दिवऽउभेऽअहनी सुदिनै विवस्वतः ॥ तावतिर्यातं जयुषा विपर्वतमपि न्वतं शयवे
 धेनुमश्विना । वृकस्य चिद्वर्तिकामं तरास्याद्युवंशचीं भिर्प्रसिताममुंचतं ॥ एतं वांस्तोममश्विनावकर्मात् क्षामभृग्वोन
 रथं । न्यमृक्षामयोषणां नमर्ये नित्यं न सुनुतं नयं दधानाः ॥ १७ ॥ (१०१३।११) रथं यातं कुहकोहं वानरा प्रतिद्युमंतं
 सुविताय भूषति । प्रातर्यावाणं विभ्वं विशे विशे वस्तोर्वस्तोर्वहमानं धिया शर्मि ॥ कुहस्विदोषा कुहवस्तोरश्विना कुहाभि
 पित्वं करतः कुहोषतुः । कोवांशयुत्रा विधवे देवरं मर्यं नयोषा कृणुते सधस्थऽआ⁺ ॥ प्रातर्जरे धे जरणे वा कर्पया वस्तोर्व
 स्तो र्यजता गच्छथो गृहं । कस्य ध्वस्ना भवथः कस्य वानरा राजपुत्रे वसवना र्वगच्छथः ॥ युवांमृगे ववारणामृगण्यवो दोषा
 वस्तोर्हविषानि ह्वयामहे । युवं होत्रा मृतुधा जुहते नरे पुंजनाय वहथः शुभस्पती ॥ युवां ह्योषा पर्यश्विना यतीराज्ञऽऊचे
 दुहिता पृच्छे वानरा । भूतं मेऽअहऽउत भूतमकुवे श्वावते रधि नै शक्तमर्वते ॥ १८ ॥ युवं कवीष्टः पर्यश्विनारथं विशोन
 कुत्सो जरितुर्न शायथः । युवोर्हमक्षा पर्यश्विना मध्वासा भरत निष्कृतं नयोषणा ॥ युवं ह्यभ्युयुवमश्विनावशं युवं शिंजा
 रमुशना मुपारथुः । युवोररावापरि सख्यमासते युवोरहमवसा सुभ्रमाचके ॥ युवं ह्यकृशं युवमश्विना शयुं युवं विधंतं विध

(१०१३।११) रथं यातं मिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काक्षीवती घोषाश्विनौ जगती ।

वांमुरुण्यथः । युवं सनिभ्यः स्तनयन्तमश्विनापत्रजमूर्णुधः सप्तास्यं ॥ जनिष्टयोषा पतयत्कनीनकोविचारुहन्वीरुधोदं
 सनाऽअनु । आस्मैरीयं ते निवने वसिधं वोस्माऽअहं भवति तत्पतित्वनं⁺ ॥ जीवरुदंति विमयं तेऽअध्वरे दीर्घामनु प्रसिं
 तिं दीधियुर्नरः । वामं पितृभ्यो यऽइदं समे रिरेमयः पतिभ्यो जनयः परिष्वजे ॥ १९ ॥ न तस्य विद्मत्तदुषु प्रवोचत युवाह
 यद्युवत्याः क्षेतियोनिषु । प्रियोस्त्रियस्य वृषभस्य रेतिनो गृहं मे माश्विना तदुदमसि ॥ आवांमगन्तुमतिर्वीजिनीवसून्यं
 श्विना हृत्सुकामाऽअयंसत । अभूतं गोपामिधुना शुभस्पती प्रियाऽअर्यम्णो दुय्यीऽअशीमहि ॥ तामंदसानामनुषोदुरो
 णऽआधत्तरं यिं सहवीरं वचस्यवे । कृतं तीर्थं सुप्रपाणं शुभस्पती स्थाणुं पंधेष्ठामपदुर्मतिं हतं ॥ कस्विदुद्यकतमास्वश्विना
 विक्षुदस्त्रामादयेतेशुभस्पती । कऽई निये मे कतमस्य जग्मतुर्विप्रस्य वायजमानस्य वा गृहं⁺ ॥ २० ॥ (१०१३।१२)
 समानमुत्पं पुरुहूतमुक्थ्यं १२ रथं त्रिचक्रं सर्वनागनिगमतं । परिज्मानं विद्व्यं सुवृक्तिं भैर्वयं व्युष्टाऽउषसो हवामहे ॥ प्रा
 तर्युजं नासत्या धितिष्ठथः प्रातर्यावाणं मधुवाहनं रथं । विशो येन गच्छथो यज्वरीर्नरा कीरेश्चिद्यज्ञं होतुं मंतमश्विना ॥ अ
 ध्वर्युवामधुपाणिं सुहस्त्यं मग्निधं वाधृतदक्षं दमूनसं । विप्रस्य वायत्सर्वनागि गच्छथो तऽआयातं मधुपेयं मश्विना ॥ २१ ॥
 (१०१३।१३) अस्ते वसुप्रतरं लायमस्य नभूषं भिवप्रभरास्तोममस्मै । वाचा विप्रास्तरत्वाचमर्यो निरामय जरितः सोम
 (१०१३।१२) समानमिति वृचस्य सूक्तस्य घोषेयः सुहस्योश्विनौ जगती । (१०१३।१३) अस्ते वेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः कृष्णं द्रक्षिष्टुप ।

ऽइंद्रं ॥ दोहेनगामुपशिक्षासखायंप्रबोधयजरितर्जारमिंद्रं । कोशंनपूर्णवसुनान्यृष्टमाच्यावयमघदेयायशूरं ॥ कि
मंगत्वामघवन्भोजमाहुःशिशीहिमाशिशयंत्वाभृणोमि । अग्रस्वतीममधीरस्तुशक्रवसुविदंभगमिंद्राभरानः ॥ त्वांज
नाममसत्येष्विद्रसंतस्थानाविहयंतेसमीके । अत्रायुजैकृणुतेयोहविष्मान्नासुन्वतासख्यंवेष्टिशूरः ॥ धनंनस्पद्रंबहुलं
योऽअस्मैतीव्रान्तसोमोऽआसुनोतिप्रयस्वान् । तस्मैशत्रून्सुतुकान्प्रातरहोनिस्वष्टान्युवतिहंतिवृत्रं ॥ २२ ॥ यस्मै
न्वयंदधिमाशंसमिंद्रेयःशिश्रायमघवाकाममस्मे । आराचित्सन्भयतामस्यशत्रुर्न्यस्मैद्युम्नाजन्यानमंतां ॥ आराच्छ
त्रुमपबाधस्वदूरमुग्रोयःशंबःपुरुहूततेन । अस्मेधेहियवमद्गोमदिंद्रकृधीधियंजरित्रेवाजरत्नां ॥ प्रयमंतवृषसवासोऽ
अग्मन्तीव्राःसोमाबहुलान्तासऽइंद्रं । नाहदामानंमघवानियंसन्निषुन्वतेवहतिभूरिवामं ॥ उतप्रहामतिदीव्याजया
तिकृतंयच्छृग्रीर्विचिनोतिकाले । योदेवकामोनधनारुणद्विसमित्तरायासृजतिस्वधावान् ॥ गोभिष्टरेमामतिदुरेवाय
वेनक्षुधंपुरुहूतविश्वी । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनेनाजयेम ॥ बृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादध
रादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणोतु ॥ २३ ॥ (१०।४।१) अच्छामऽइंद्रमतयःस्व
विदःसग्नीचीर्विश्वाऽउशतीरनूपत । परिष्वजंतेजनयोयथापतिर्मर्यनशुंध्युमघवानमृतये ॥ नघात्वद्रिगपवेतिमेमन

॥ ५३ ॥

चतुर्थेनुवाकेष्टादशसूक्तानि । (१०।४।१) अच्छामइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णइंद्रोजगत्येद्वेचत्रिष्टुभौ ।

स्वेऽइत्कामंपुरुहूतशिश्रय । राजेवदस्मनिप्रदोधिवहिष्यस्मिन्सुसोमैवपानमस्तुते ॥ विष्वदिंद्रोऽअमतेरुतक्षुधःस
ऽइद्रायोमघवावस्वऽईशते । तस्येदिमेप्रवृणोसप्तसिंधवोवयोवर्धतिवृषभस्यशुष्मिणः ॥ वयोनवृक्षंसुपलाशमासद
न्तसोमासऽइंद्रमंदिनश्चमूपदः । प्रैषामनीकंशवसादविद्युतद्विदत्स्वर्मनवेज्योतिरार्यं ॥ कृतंनश्चग्नीविचिनोतिदेव
नेसंवर्गयन्मघवासूर्यजयत् । नतत्तेऽअन्योऽअनुवीर्यशकन्नपुराणोमघवन्नोतनूतनः ॥ २४ ॥ विशंविशंमघवापर्य
शायतजनानांधेनाऽअवचाकेशदृषा । यस्याहशक्रःसर्वनेषुरण्यतिसतीत्रैःसोमैःसहतेपृतन्यतः+ ॥ आपोनसिंधुम
भियत्समक्षरन्तसोमासऽइंद्रकुल्याऽइवहृदं । वर्धतिविप्रामहोऽअस्यसादनेयवंनवृष्टिर्दिव्येनदानुना ॥ वृषानक्रु
द्धःपंतयद्रजःस्वायोऽअर्यपत्नीरकृणोदिमाऽअपः । ससुन्वतेमघवाजीरदानवेविदज्योतिर्मनवेहविष्मते ॥ उज्जा
यतांपरशुज्योतिषासहभूयाऽऋतस्यसुदुधापुराणवत् । विरोचतामरूपोभानुनाशुचिःस्वर्णशुक्रंशुशीतसत्पतिः ॥
गोभिष्टरेमामतिदुरेवायवेनक्षुधंपुरुहूतविश्वी । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनेनाजयेम ॥ बृहस्पतिर्नःप
रिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणोतु ॥ २५ ॥ (१०।४।२)
आयात्विद्रःस्वपतिर्मदाययोधर्मणातूतुजानस्तुविष्मान् । प्रत्वक्षाणोऽअतिविश्वाराहोस्यपारेणमहतावृष्णयेन ॥

(१०।४।२) आयात्वित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णइंद्रोजगतीआद्यास्तिस्त्रोयेद्वेचत्रिष्टुभः ।

सुष्ठामारथः सुयमाहरीतेमिभ्यक्ष्वज्जोनृपतेगभस्तौ । शीभैराजन्सुपथायाह्यर्वाङ्वर्धामतेपुषोवृष्ण्यानि ॥ एन्द्र
वाहोनृपतिवज्रबाहुमुग्रमुग्रासस्तविषासऽएनं । प्रत्वक्षसंवृषभंसत्यशुष्ममेमस्मत्रासधुमादोवहंतु ॥ एवापतिद्रो
णसाचंसचेतसमूर्जः स्कंभंधुरुणऽआवृषायसे । ओजःकृष्वसंगृभायत्वेऽअप्यसोयथाकेनिपानामिनोवृधे ॥ गम
अस्मेवसून्याहिशंसिषंस्वाशिषंभरमायाहिसोमिनः । त्वमीशिषेसास्मिन्नासत्सिबर्हिग्यनाधृष्यातवपात्राणिधर्मेणा
॥ २६ ॥ पृथक्प्रायन्प्रथमादेवहृतयोकृष्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यज्ञियानावमारुहमीमैवतेन्यविशंतके
पयः ॥ एवैवापागपरेसंतुदूढयोश्वायेषांदुर्युजऽआयुयुजे । इत्यायेप्रागुपरेसंतिदावनेपुरुणियत्रवयुनानिभोजना ॥
गिरिंऽरज्जात्रेजमानांऽअधारयह्यौःऋददंतर्दिक्षाणिकोपयत् । समीचीनेधिषणेविष्कभायतिवृष्णःपीत्वामदऽउ
क्त्यानिशंसति ॥ इमंविभर्मिसुकृतंतेऽअंकुशंयेनारुजासिमघवच्छफारुजः । अस्मिन्सुतेसवनेऽअस्त्वोक्वसुतऽइष्टौ
मघवन्बोध्याभगः ॥ गोभिष्टरेमामतिंदुरेवांयवेनक्षुधंपुरुहूतविश्वा । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनैनाजये
म ॥ बृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणो
तु ॥ २७ ॥ (१०।४।३) दिवस्पतिप्रथमंजज्ञेऽअग्निरस्मद्वितीयंपरिजातवेदाः ॥ तृतीयमप्सुनृमणाऽअजस्रमिधान

(१०।४।३) दिवस्परीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिरभिस्त्रिष्टुप् ।

ऽएनंजरतेस्वाधीः ॥ विद्मातेऽअग्नेत्रेधात्रयाणिविद्मातेधामविभृतापुरुत्रा । विद्मातेनामपरमंगुहायद्विद्मातमु
त्संयतऽआजगंधं ॥ समुद्रेत्वानृमणाऽअप्स्वैतर्नृचक्षाऽईधेदिवोऽअग्नऽऊधन् । तृतीयैत्वारजसितस्थिवांसमपामु
पस्थेमहिषाऽअवर्धन् ॥ अकंददग्निःस्तनयन्निवद्योःक्षामारेरिहद्वीरुधःसमंजन् । सद्योजज्ञानोविहीमिद्धोऽअख्यदा
रोदसीभानुनाभत्यंतः ॥ श्रीणामुदारोधरुणोरयीणांमनीषाणांप्रापणःसोमगोपाः । वसुःसूनुःसहसोऽअप्सुराजा
विभ्रात्यग्रऽउपसामिधानः ॥ विश्वस्यकेतुर्भुवनस्यगर्भऽआरोदसीऽअपृणाज्जायमानः । वीळुंचिदद्रिमभित्परा
यन्जनायदग्निमयंजंतपंच ॥ २८ ॥ उशिकृपावकोऽअरतिःसुमेधामतैष्वग्निरमृतोनिधायि । इयतिंधूममरुषभरिंश्च
दुच्छुक्केणशोचिषाद्यामिनक्षन् ॥ हृशानोरुक्मऽउर्वियाव्यद्यौहुर्मर्षमायुःश्रियेरुचानः । अग्निरमृतोऽअभवद्वयोभि
यदेनंद्यौर्जनयत्सुरेताः ॥ यस्तैऽअद्यकृणवद्भद्रशोचेषूपदेवघृतवैतमग्ने । प्रतनयप्रतरंवस्योऽअच्छाभिसुम्रंदेवभक्तंय
विष्ठ ॥ आतंभजसौश्रवसेष्वग्रऽउक्थऽउक्थऽआभजशस्यमाने । प्रियःसूर्यप्रियोऽअग्राभवात्युजातेनभिनदुदुजानि
त्वैः ॥ त्वामग्नेयजमानाऽअनुद्यन्विश्वावसुदधिरेवार्याणि । त्वयासहद्रविणमिच्छमानाव्रजंगोमंतमुशिजोविविबुः ॥
अस्ताव्यग्निरांसुशेवोर्विश्वानरऽऋषिभिःसोमगोपाः । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्मेसुवीर ॥ २९ ॥
॥ ॥ इतिसप्तमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥ ५५ ॥

षट्पंचाशाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १३ ऋचः १४४ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये.२ कुरुश्रवणाय.२ उपमश्रवस.४
अक्षेभ्य. अक्षकितवाये.५ अक्षेभ्य. अक्षकितवाये. अक्षेभ्य. अक्षकितवाये.२ अक्षेभ्य. कृष्याइ. अक्षकितवाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य.२८
[भे. प. विश्वेभ्योदे.३ उपसेम्य.२ विश्वेभ्योदेवेभ्य.२२ सवित्र. १] सूर्याये.१२ इंद्राये.५ अश्विभ्यामि.३१ इंद्राये.३३ अग्नय.१२
॥ इतिसप्तमेष्टमः ॥

॥ इतिसप्तमाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ५५ ॥

॥ इतिसप्तमाष्टकः समाप्तः ॥

॥ अथाष्टमाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रहोतादशजगृभ्माष्टौसप्तगुर्वैकुण्ठमिंद्रंतुष्टावैकुण्ठानामासुरींद्रतुल्यं पुत्रमिच्छंतीं महत्तपस्तेपेतस्याः स्वयमे
 वेंद्रः पुत्रोजज्ञेसप्तगुस्तुतिसंहृष्टात्मानमुत्तरैस्त्रिभिस्तुष्टावाहं भुवमेकादशांत्ये त्रिष्टुभौ सप्तमीचाहं दामंत्यो
 पाद्ये च त्रिष्टुभौ प्रवोमहे सप्तद्विजगत्याद्यंतकेतेभिसारिण्यौ वषट्कारेण वृक्केषु भ्रातृषु सौचीको ग्निरपः प्रविश्यंदे
 वैः समवददुत्तरैस्त्रिभिर्महत्तन्नवात्रयुजो ग्निवाक्यं विश्वइत्युत्तरं च षट्कर्मयुजो देवानां यमैच्छामेत्युत्तरं चैकादश
 कैतदद्येतितुष्टुचोमेस्तंतुमाद्याजगत्योष्टमीवर्जतां सुषट्बृहदुक्थो वामदेव्यो वा दूरेष्टाविदंते सप्तवैश्वदेवंतु चतु
 र्ध्याद्यास्त्रिजगत्यः पराणि च त्वारिसूक्तान्युक्ता ऋषयो द्वैपदे त्वत्रिमंडलैथ हंश्वाको राजा समातिर्गां पायनान्वं
 ध्वादीन्पुरोहितांस्त्यक्त्वा न्यौमाया विनौ श्रेष्ठतमौ मत्वा पुरोदधे तमितरे क्रुद्धा अभिचेरु रथतां माया विनौ सुवंधोः
 प्राणानाचिक्षिपतुरथास्य भ्रातरस्त्रयो मा प्रगामेति षट्कं गायत्रं स्वस्त्ययनं जह्वाय त इति द्वादश चर्चमानुष्टुभै मन आ
 वर्तनं जेषुः प्रतारीति दश चै चतस्रो निर्ऋत्यपनोदार्थं जेषुश्चतुर्थ्या सोमं चास्तु वन्मृत्योरपगमायोत्तराभ्यां देवीमसु
 नीतिं सप्तम्यां लिंगोक्तदेवताः शिष्टाभिः पङ्क्तिमहापङ्क्तिपङ्क्त्युत्तराभिर्द्यावापृथिव्यांसमिंद्रेतींद्रं चार्धचैना जनमि
 ति द्वादश चर्च आनुष्टुभै चतसृभिरसमातिमस्तु वन्पंचम्यैर्द्रष्ट्यागस्त्यस्य स्वसामातैषां राजानमस्तौ त्पराभिः सुवं

धोर्जीवमाह्वयंस्तमंत्ययालब्धसंज्ञमस्पृशन्पंचाद्यागायत्र्योष्टम्याद्येपङ्गीइदमित्थासप्ताधिकानाभानेदिष्टोमा
नवोवैश्वदेवंतत् ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (१०।४।४) प्रहोताजातोमहान्नभोविन्नृषद्वासीददुपामुपस्थे । दधियोधायिसतेवर्यासियंतावसू
निविधुतेतनूपाः⁺ ॥ इमंविधंतोऽअपांसधस्थेपशुननष्टंपदैरनुग्मन् । गुहाचतंतमुशिजोनमोभिरिच्छंतोधीराभृगवो
विदन् ॥ इमंत्रितोभूर्यविंददिच्छन्वैभूवसोमूर्धन्ययायाः । सशेवृधोजातऽआहृम्येपुनाभिर्युवाभवतिरोचनस्य ॥
मंद्रहोतारमुशिजोनमोभिःप्रांचैयज्ञनेतारमध्वराणां । विशामकृण्वन्नरतिपावकंहव्यवाहंदधतोमानुषेषु ॥ प्रभूर्जयं
तमहांविपोधामूराऽअमूरपुरांदर्माणं । नयंतोगर्भवनांधियंधुर्हिरिश्मश्रुनार्वाणंधनर्च ॥ १ ॥ निपस्त्यासुत्रितःस्तभू
यन्परिवीतोयोनौसीददंतः । अतःसंगृभ्याविशांदमूनाविधर्मणायंत्रैरीयतेनृन्⁺ ॥ अस्याजरासोदमामरित्राऽअचं
दूमासोऽअग्रयःपावकाः । श्वितीचयःश्वात्रासोभुरण्यवोवनर्षदोवायवोनसोमाः ॥ प्रजिह्वयाभरतेवेपोऽअग्निःप्रव
युनानिचेतसापृथिव्याः । तमायवःशुचयंतपावकमंद्रहोतारंदधिरैयजिष्ठं ॥ द्यावायमग्निपृथिवीजनिष्टामापस्त्वष्टा
भृगवोयंसहोभिः । ईळेन्यंप्रधममातरिश्वादेवास्तत्क्षुर्मनवेयजत्रं ॥ यत्वादेवादधिरैहव्यवाहंपुरुस्पृहोमानुपासोय

(१०।४।४) प्रहोतेतिदर्शस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिरमिच्छिष्टुप् ।

जत्रं । सयामन्नप्रेस्तुवतेवयोधाःप्रदेव्यन्यशसःसंहिपूर्वीः⁺ ॥ २ ॥ (१०।४।५) जगृभ्मातेदक्षिणमिंद्रहस्तैवसय
वोवसुपतेवसूनां । विद्याहित्वागोपतिशूरगोनामस्मभ्यंचित्रंवृषणरयिंदाः ॥ स्वायुधंस्ववसंसुनीधंचतुःसमुद्रंधरुणं
रयीणां । चकृत्यंशंस्यंभूरिवारमस्मभ्यं० ॥ सुब्रह्माणंदेववैतंबृहंतंमुरुंगभीरंपृथुबुधमिंद्र । श्रुतऽऽक्रुषिमुग्रमभिमाति
षाहमस्मभ्यं० ॥ सनद्राजंविप्रवीरंतरुब्रंधनस्पृतंशूशुवांसंसुदक्षं । दस्युहनंपूर्भिदमिंद्रसत्यमस्मभ्यं० ॥ अश्वावंतर
थिनंवीरवैतंसहस्त्रिणंशतिनंवाजमिंद्र । भद्रव्रातंविप्रवीरंस्वर्षामस्मभ्यं० ॥ ३ ॥ प्रसप्तगुमृतधीतिसुमेधांबृहस्पतिंम
तिरच्छाजिगाति । यऽआंगिरसोनमसोपसद्योस्मभ्यं० ॥ वनीवानोममदूतासऽइंद्रंस्तोमांश्चरतिसुमतीरयानाः ।
हृदिस्पृशोमनसावच्यमानाऽअस्मभ्यं० ॥ यत्त्वायामिद्विजितंस्त्रसइंद्रबृहंतंक्षयमसमंजनानां । अभितह्यावापृथिवी
गृणीतामस्मभ्यं० ॥ ४ ॥ (१०।४।६) अहंभुवंवसुनःपूर्यस्पतिरंहधनानिसंजयामिशश्वतः । मांहवंतेपितरंनजं
तवोहंदाशुषेविभंजामिभोजनं ॥ अहमिंद्रोरोधोवक्षोऽअथर्वणस्त्रितायगाऽअजनयमहेरधि । अहंदस्युभ्यःपरिनुम्ण
माददेगोत्राशिष्ठं इधीचेमातरिश्वने ॥ मह्यंत्वष्टावज्रमतक्षदायसंमयिदेवासौवृजन्नपिकृतुं । ममानीकंसूर्यस्वेवदुष्टरं

(१०।४।५) जगृभेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसप्तगुर्वैकुण्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।४।६) अहंभुवमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवैकुण्ठइंद्रोवैकुण्ठइंद्रो
जगतीसप्तमीदशम्येकादशयस्त्रिष्टुभः ।

मामार्थितिकृतेन कर्त्तव्येन च ॥ अहमेतंगव्ययमभ्युपशुं पुरीषिणं सायकेनाहिरण्ययं । पुरुसहस्रानि शिशामि दाशुपेयन्मा
सोमांसऽउक्थिनोऽअमैदिषुः ॥ अहमिंद्रोनपराजिग्यऽइन्द्रनंनमृत्यवेवतस्येकदाचन । सोममिन्मासुन्वतोयाचताव
सुनमेपूरवःसख्येरिषाथन ॥ ५ ॥ अहमेतान्छाश्वंसतोद्वाद्धेद्र्येवज्जयुधयेकृण्वत । आह्वयमानांऽअवहन्मनाहनं
ह्वावदन्ननमस्युर्नमस्विनः ॥ अभीष्टुदमेकमेकोऽअस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरंति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरि किं
मानिंदंति शत्रवो निद्राः+ ॥ अहंगुग्भ्योऽअतिथिग्वमिष्करमिषंनवृत्रतुरविक्षुधारयं । यत्पर्णयन्नऽउतवाकरंजहेप्रा
हंमहेवृत्रहत्येऽअशुश्रवि ॥ प्रमेनमीसाप्यऽइषेभुजेभूद्रवामेषेसख्याकृणुतद्विता । दिद्युयदस्यसमिधेषुमंहयमादिदे
नंशंस्यमुक्थ्यंकरं ॥ प्रनेमस्मिन्ददशेसोमोऽअंतर्गोपानेममाविरस्थाकृणोति । सतिग्मश्रृंगवृषभंयुयुत्सन्दुहस्तस्यौ
बहुलेबद्धोऽअंतः+ ॥ आदित्यानां वसूनां रुद्रियाणां देवो देवानां नमिनामिधाम । तेमाभद्रायशर्वसेततक्षुरपराजितम
स्तृतमषाहं ॥ ६ ॥ (१०।४।७) अहंदांगुणतेपूर्व्यवस्वहं ब्रह्मकृणवंमह्यं वर्धनं । अहंभुवंयजमानस्यचोदितायज्व
नःसाक्षिविश्वस्मिन्भरे ॥ मांधुरिंद्रनामदेवतादिवश्चग्मश्चापांचंजंतवः । अहंहरीवृषणावित्रतारघूऽअहंवज्रंशर्वसेधू
ष्वाददे ॥ अहमत्कंकवयेशिश्रयंहयैरहंकुत्समावमाभिरूतिभिः । अहंशुष्णस्यश्रथितावर्धयमनयोररऽआर्यनामद

(१०।४।७) अहं दामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यैकुंठइंद्रो वैकुंठइंद्रो जगतीद्वितीयां त्रेष्टुभौ ।

स्यवे ॥ अहंपितेववेतसूरभिष्टयेतुग्रंकुत्सायस्मदिभंचरंधयं । अहंभुवंयजमानस्यराजनिप्रयद्भरेतुजयेनप्रियाधृषे ॥
अहरंधयंमृगयंश्रुतर्वणेयन्माजिहीतवयुनाचनानुषक् । अहंवेशनस्त्रमायवैकरमहंसव्यायपङ्गुभिमरंधयं ॥ ७ ॥ अ
हंसयोनववास्त्वंबृहद्रथंसंवृत्रेवदासंवृत्रहारुजं । यद्वर्धयंतं प्रथयंतमानुषगदूरेपारेरजसोरोचनाकरं ॥ अहंसूर्यस्यपरि
याम्याशुभिःप्रैतशेभिर्वहमानोऽओजसा । यन्मासावोमनुषऽआहर्निणिजऽऋधकृषेदासंकृत्व्यंहयैः ॥ अहंसंस्तहानहु
षोनहुष्टरःप्राश्रावयंशर्वसातुर्वशयदुं । अहंन्यऽन्यंसहसासहस्करंनवव्राधतोनवतिचवक्षयं ॥ अहंसंस्तवतोधारयंवृ
षाद्रविह्वःपृथिव्यांसीराऽअधि । अहमर्णासिवितिरामिसुकलुर्युधाविदंमनवेगातुमिष्टये ॥ अहंतदासुधारयंयदासु
नदेवश्चनत्वष्टाधारयदुशत् । स्पार्हगवामूर्धःसुवक्षणास्वामधोर्मधुश्चाज्यंसोममाशिरं ॥ एवादंवांऽइंद्रो विव्येनृन्प्रच्यौ
क्षेनमघवासत्यराधाः । विश्वेत्तातैहरिवःशचीवोभितुरासःस्वयशोगृणंति ॥ ८ ॥ (१०।४।८) प्रवोमहेमंदमाना
यांधसोर्चां विश्वानरायविश्वामुवे । इंद्रस्ययस्यसुमखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः ॥ सोचिन्नसख्यानर्थऽइन्द्र
स्तुतश्चकृत्यऽइंद्रोमावतेनरं । विश्वासुधूर्षुवाजकृत्येषुसत्पतेवृत्रेनाप्स्वभिश्शूरमंदसे ॥ केतेनरऽइंद्रयेतऽइषेयेतसु
न्नसंधन्यऽमियक्षान् । केतेवाजायासुर्यायहिन्विरेकेऽअसुस्वासुर्वरासुपौस्ये ॥ भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहान्भुवोविश्वे

(१०।४।८) प्रवोमहइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यैकुंठइंद्रो वैकुंठइंद्रो जगतीतृतीयाचतुर्थ्यावमिसारिण्यौपंचमीत्रेष्टुप् ।

पुसर्वनेषुयज्ञियः । भुवोर्नृण्यौसोविश्वस्मिन्भरेज्येष्ठश्चमंत्रोविश्वचर्षणे ॥ अवानुकंज्यायान्यज्ञर्वनसोमहीतऽओमा
त्रांकृष्टयोविदुः । असोनुकंमजरोवर्धाश्चविश्वेदेतासर्वनातूतुमाकृषे ॥ एताविश्वासर्वनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोसहसोया
निदधिषे । वरायतेपात्रधर्मेणेतनायज्ञोमंत्रोब्रह्मोद्यतंवचः ॥ येतैविप्रब्रह्मकृतःसुतेसचावसूनांचवसुनश्चदावने ।
प्रतेसुम्रस्यमनसापथाभुवन्मदेसुतस्यसोम्यस्यांधसः ॥ ९ ॥ (१०।४।९) महत्तदुत्संस्थविरंतदासीद्येनाविष्टितःप्र
विवेशिथापः । विश्वाऽअपश्यद्बहुधातेऽअग्नेजातवेदस्तन्वोदेवऽएकः ॥ कोमाददर्शकतमःसदेवोयोमेतन्वोबहुधाप
र्यपश्यत् । काहमित्रावरुणाक्षियंत्यग्नेर्विश्वाःसमिधोदेव्यानीः ॥ ऐच्छामत्वाबहुधाजातवेदःप्रविष्टमग्नेऽअप्सोष
धीषु । तंत्वायमोऽअचिकेच्चित्रभानोदशांतरुप्यादतिरोचमानं ॥ होत्रादहंवरुणबिभ्यदायग्नेदेवमायुनज्मन्नदेवाः ।
तस्यमेतन्वोबहुधानिविष्टाऽएतमर्थनचिकेताहमग्निः+ ॥ एहिमनुर्देवयुर्यज्ञकामोरंकृत्यातमसिक्षेप्यग्ने । सुगान्पथः
कृणुहिदेवयानान्वहहव्यानिं सुमनस्यमानः ॥ १० ॥ अग्नेःपूर्वेभ्रातरोऽअर्थमेतंरथीवाध्वानमन्वावरीबुः । तस्मा
द्भियावरुणदूरमायंगौरोनक्षेत्रोर्विजेज्यायाः ॥ कुर्मस्तऽआयुरजर्यदग्नेयथायुक्तोजातवेदोनरिष्याः । अधावहासि
सुमनस्यमानोभागदेवेभ्योहविषःसुजात ॥ प्रयाजान्मेऽअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वतंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरु
(१०।४।९) महत्तदितिनवर्चस्यसूक्तस्यद्वितीयादियुगृचांसौचीकोमिर्ऋषिःअयुजादेवाऋषयःयुजादेवादेवताःअयुजाममिर्देवतात्रिष्टुप् ।

पंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घमायुरस्तुदेवाः ॥ तवंप्रयाजाऽअनुयाजाश्चकेवलऽऊर्जस्वतोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयज्ञोऽ
यमस्तुसर्वस्तुभ्यनमंतांप्रदिशश्चतस्रः ॥ ११ ॥ (१०।४।१०) विश्वेदेवाःशास्तरमायथेहहोतावृतोमनवैयन्निष
द्य । प्रमेवृतभागधेयंयथावोयेनपथाहव्यमावोवहानि ॥ अहंहोतान्यसीदंयजीयान्विश्वेदेवामरुतोमाजुनंति । अहं
रहरश्विनाध्वर्यवंवांब्रह्मासमिद्धवतिसाहुतिर्वा ॥ अयंयोहोताकिरुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजंतिदेवाः । अहरहर्जाय
तेमासिमाम्यथादेवादधिरेहव्यवाहं ॥ मांदेवादधिरेहव्यवाहमपम्लुक्तंबहुकृच्छ्राचरंतं । अग्निर्विद्वान्यज्ञनःकल्पया
तिपंचयामंत्रिष्टुतंससतंतुं ॥ आवोयक्ष्यमृतत्वंसुवीर्यथावोदेवावरिर्वःकराणि । आबाहोर्वज्रमिंद्रस्यधेयामधेमावि
श्वाःपृतनाजयाति ॥ त्रीणिशतात्रीसहस्राण्यग्निंत्रिंशच्चदेवानवचासपर्यन् । औक्षन्धृतैरस्तृणन्बहिर्हस्माऽआदिद्धो
तारुन्यसादयंत ॥ १२ ॥ (१०।४।११) यमैच्छाममनसासोऽयमागाद्यज्ञस्यविद्वान्परुषश्चित्त्वान् । सनोयक्षहेव
तातायजीयान्निहिषत्सदंतरःपूर्वोऽअस्मत् ॥ अराधिहोतानिषदायजीयान्भिप्रयांसिसुधितानिहिर्यत् । यजामहैय
ज्ञियान्हंतदेवांऽईळांमहाऽईड्यांऽआज्येन ॥ साध्वीर्मकदेववीर्तिनोऽअद्ययज्ञस्यजिह्वामविदामगुह्यां । सऽआयुरागां

(१०।४।१०) विश्वेदेवाऽतिषडृचस्यसूक्तस्यसौचीकोमिर्देवात्रिष्टुप् । (१०।४।११) यमैच्छामेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यदेवाऋषयः
चतुर्थीपंचम्योःसौचीकोमिर्ऋषिःअग्निर्देवताचतुर्थीपंचम्योर्देवादेवताजगतीअश्मन्वतीरितित्रिष्टुप् ।

त्सुरभिर्वसानोभद्रामकर्देवहृतिनोऽअद्य⁺ ॥ तदद्यवाचःप्रथममंसीययेनासुराँऽअभिदेवाऽअसाम । ऊर्जाँदऽउतयज्ञि
यासःपंचजनाममहोत्रं जुषध्वं ॥ पंचजनाममहोत्रं जुषतांगो जाताऽउतयेयज्ञियासः । पृथिवीनःपाथिवात्पात्वंहसोतरिक्षं
दिव्यात्पात्वंस्मान्⁺ ॥ १३ ॥ तंतुं तन्वन्नजसोभानुमन्विहिज्योतिष्मतःपथोरक्षधियाकृतान् । अनुत्ब्रणं वयतजोगुवामपो
मनुर्भवजनयादैव्यंजनं ॥ अक्षानहोनह्यतनोतसोम्याऽइष्कृणुध्वंरशनाऽओतपिंशत । अष्टावैधुरंवहताभितोरथयेन
देवासोऽअनयन्नभिप्रियं⁺ ॥ अश्मन्वतीरीयतेसरंभध्वमुत्तिष्ठतप्रतरतासखायः । अत्राजहामयेऽअसन्नशैवाःशिवा
न्वयमुत्तरेमाभिवाजान् ॥ त्वष्टामायावेदपसामपस्तमोबिभ्रत्पात्रादेवपानानिशंतमा । शिशीतेनूनंपरंशुंस्वायसंयेनवृ
श्वादेतशोब्रह्मणस्पतिः ॥ सतोनूनंकवयःसंशिशितवाशीभिर्याभिरमृतायतक्षथ । विद्वांसःपदागुह्यानिकर्तनयेनदे
वासोऽअमृतत्वमानशुः⁺ ॥ गर्भैयोषामदधुर्वत्समासन्त्यपीच्येनमनसोतजिह्वया । सविश्वाहासुमनायोग्याऽअभिसि
षासनिर्वनतेकारऽइजितिं ॥ १४ ॥ (१०।४।१२) तांसुतेकीर्तमघवन्महित्वायत्त्वाभीतेरोदसीऽअह्वयेतां । प्रा
वोदेवाँऽआतिरोदासमोजःप्रजायैत्वस्यैयदाशिक्षऽइंद्र ॥ यदचरस्तन्वावावृधानोबलानींद्रप्रब्रुवाणोजनेषु । माये
त्सातेयानियुद्धान्याहुर्नाद्यशत्रुननुपुराविवित्से ॥ कऽउनुतेमहिमनःसमस्यास्मत्पूर्वऽऋषयोतमापुः । यन्मातरं च पितरं

(१०।४।१२) तांसुतइतिषड्चस्यसूक्तस्यवामदेव्योवृहदुक्थइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

चसाकमजनयथास्तन्वः^१ःस्वायाः ॥ चत्वारितेऽअसुर्याणिनामादाभ्यानिमहिषस्यसंति । त्वमंगतानिविश्वाविनिवि
त्सेयेभिःकर्माणिमघवन्चकथं ॥ त्वंविश्वादधिषेकेवलानिन्यान्याविर्याचगुहावसूनि । काममिन्मेमघवन्मावितारी
स्त्वमाज्ञातात्वमिंद्रासिदाता⁺ ॥ योऽअदधाज्योतिषिज्योतिरंतयोऽअसृजन्मधुनासंमधूनि । अधप्रियंशूषमिंद्रायमन्म
ब्रह्मकृतोवृहदुक्थादवाचि ॥ १५ ॥ (१०।४।१३) दूरेतन्नामगुह्यंपराचैर्यत्त्वाभीतेऽअह्वयेतांवयोधै । उदस्तभ्राःपृ
थिवीद्यामभीकेभ्रातुःपुत्रान्मघवन्तित्विषाणः⁺ ॥ महत्तन्नामगुह्यंपुरुष्ययेनभूतंजनयोयेनभव्यं । प्रलंजातंज्योति
र्यदस्यप्रियंप्रियाःसमंविशंतपंच ॥ आरोदसीऽअपृणादोतमध्यंपंचदेवाँऽऋतुशःसप्तसप्त । चतुस्त्रिंशतापुरुधाविचष्ट
सरूपेणज्योतिषाविव्रतेन ॥ यदुषऽऔच्छःप्रथमाविभानामजनयोयेनपुष्ट्यपुष्टं । यत्तेजामित्वमवरंपरस्यामहन्मह
त्याऽअसुरत्वमेकं ॥ विधुंदद्राणंसमनेबहुनायुवानंसंतंपलितोजगार । देवस्यपश्यकाव्यमहित्वाद्याममारसह्यःसमा
न ॥ १६ ॥ शाकर्मनाशाकोऽअरुणःसुपर्णऽआयोमहःशूरःसनादनीळः । यच्चिकेतसत्यमितन्नमोघंवसुस्पार्हमुतजे
तोतदाता ॥ ऐभिर्देववृष्ण्यापौस्यानियेभिरौक्षद्वृत्रहत्यायवज्री । येकर्मणःक्रियमाणस्यमहऽऋतेकर्ममुदजायंतदे
वाः⁺ ॥ युजाकर्माणिजनयन्विश्वौजाऽअशस्तिहाविश्वमनास्तुराषाद् । पीत्वीसोमस्यदिवऽआवृधानःशूरोनिर्युधाधम

(१०।४।१३) दूरेतदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवामदेव्योवृहदुक्थइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ६ ॥

हस्यून ॥ १७ ॥ (१०।४।१४) इदंतऽएकंपरऽऊतऽएकंतृतीयैर्नृज्योतिषासंविशस्व । संवेशनेतन्व१श्चारुरेधिप्रि
योदेवानांपरमेजनित्रै ॥ तनूष्टेवाजिन्तन्व१नयंतीवाममस्मभ्यं धातुशर्मतुभ्यं । अहुतोमहोधरुणाय देवान्दिवीव
ज्योतिःस्वमामिमीयाः ॥ वाज्यसिवाजिनेनासुवेनीः सुवितः स्तोमं सुवितो दिवंगाः । सुवितो धर्मप्रथमानुसत्या सुवितो दे
वान्सुवितो नृपत्न ॥ महिम्नऽएषां पितरंश्चनेशिरे देवा देवेष्वदधुरपि क्रतुं । समविच्य चुरुतयान्यत्विषुरैषां तनूषु निवि
विशुः पुनः ॥ सहोभिर्विश्वं परिचक्रमूरजः पूर्वाधामान्यमितामिमानाः । तनूषु विश्वाभुवनानियेमिरे प्रासारयंत पुरुध
प्रजाऽअनु ॥ द्विधासुनवोसुरंस्वविदमास्थापयंत तृतीयैर्नृकर्मणा । स्वांप्रजां पितरः पित्र्यंसहऽआवरं ष्वदधुस्तुमातं
तं ॥ नावानक्षोदः प्रदिशः पृथिव्याः स्वस्तिभिरतिदुर्गाणि विश्वा । स्वांप्रजां बृहदुक्थो महित्वावरं ष्वदधादापरैषु ॥ १८ ॥
(१०।४।१५) माप्रगामपथो वयं मायज्ञादिद्रसोमिनः । मातस्थुर्नोऽअरातयः ॥ यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तुतुर्देवेष्वात
तः । तमाहुतं नशीमहि ॥ मनोन्वाहुवामहे नाराशंसे नसोमैर्न । पित्रां च मनमभिः ॥ आतऽएतुमनः पुनः क्रत्वेदक्षाय

(१०।४।१४) इदंत इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वामदेव्यो बृहदुक्थो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् चतुर्ध्यादिति सोजगत्तयः । (१०।४।१५) माप्रगामे
ति षडृचस्य सूक्तस्य गौपायनाबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुर्विश्वे देवा गायत्री । (भेदपक्षे—इंद्रः १ अग्निस्तुः १ विश्वे देवाः ३ सोमः १ एवं ६ । माप्रगामे
तिसूक्तानां बंध्वाद्या ऋषय इत्याषानुक्रमण्यां शौनकः) । अत्रैषां गौपायनत्वमेव नलौपायनत्वं तथा सुबंधुर्लोपश्च सर्वा. भा.) ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ६ ॥

जीवसे । ज्योक्चसूर्यहृशो ॥ पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्योजनः । जीवन्नातंस चेमहि ॥ वयंसोमम्रते तव मनस्तनू
षु बिभ्रतः । प्रजावतः स चेमहि ॥ १९ ॥ (१०।४।१६) यत्तेयमवैवस्वतं मनोजगामदूरकं । तत्तऽआवर्तयामसीह
क्षयाय जीवसे ॥ यत्ते दिव्यं तृथिर्वीमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते भूमिं चतुर्भृष्टिमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥
यत्ते चतस्रः प्रदिशो मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते समुद्रमर्णवं मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते मरीचीः प्रवतो मनो
जगामदूरकं । तत्तः ॥ २० ॥ यत्तेऽअपो यदोषधीर्मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते सूर्ययदुषसं मनोजगामदूरकं ।
तत्तः ॥ यत्ते पर्वतान्बृहतो मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते विश्वमिदं जगन्मनोजगामदूरकं ० । तत्तः ॥ यत्तेऽपराः
वरावतो मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्ते भूतंच भव्यं च मनोजगामदूरकं ॥ तत्तः ॥ २१ ॥ (१०।४।१७) प्रता
यायुः प्रतरं नवीयः स्थातारिव क्रतुमतारथस्य । अधच्यवान्ऽउत्तवीत्यर्थं परातरं सुनिर्कृतिर्जिहीतां ॥ सामञ्जुरायेर्निधि
मन्वन्नंकरामहे सुपुरुधश्च वासि । तानो विश्वानि जरिताममत्तु परा ॥ अभीष्व १ र्यः पौंस्वैर्भवेमद्यौर्न भूमिं गिरयो ना

(१०।४।१६) यत्तेयमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य गौपायनाबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुर्मनोनुष्टुप् । (१०।४।१७) प्रतार्यायुरिति दशर्चस्य
सूक्तस्य गौपायनाबंध्वाद्य ऋषयः आद्यानां च तसृणां निर्कृतिर्देवता चतुर्ध्यानिर्कृति सोमौ पंचमीषष्ठयोरसुनीति देवी सप्तम्याः पृथिवीद्यावन्तरि
क्षसोमपूषपथ्यास्वस्तयो देवताः अंत्यानां तिसृणां चावापृथिव्यौ त्रिष्टुप् अंत्यार्धर्चस्यैद्रः अंत्यास्ति सः क्रमेण पंक्तिमहापंक्तिपंचयुत्तराः ।

जान् । तानोविश्वानिजरिताचिकेतपरा० ॥ भोषुणःसोममृत्यवेपरादाःपश्येमनुसूर्यमुच्चरंतं । द्युभिर्हितोजरिमासु
नोऽअस्तुपरा० ॥ असुनीतेमनोऽअस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानऽआयुः । रारं धिनःसूर्यस्यसंहशिघृतेनत्वंतन्वैव
र्धयस्व ॥ २२ ॥ असुनीतेपुनरस्मासुचक्षुःपुनःप्राणमिह नो धेहिभोगै । ज्योक्पश्येमसूर्यमुच्चरंतमनुमतेमृळ्यानःस्व
स्ति+ ॥ पुनर्नोऽअसुं पृथिवीददातुपुनर्द्यौर्देवीपुनरंतरिक्षं । पुनर्नःसोमस्तन्वैददातुपुनःपूषापथ्यांइयास्वस्तिः+ ॥
शरोदसीसुबंधवेयह्वीऽऽकृतस्यमातरा । भरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ अवद्वकेऽअव
त्रिकादिवश्चरतिभेषजा । क्षमाचरिण्वैकंभरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ समिंद्रेरय
गामनडाह्यंऽआवहदुशीनराण्याऽअनः । भरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ २३ ॥
(१०।४।१८) आजनन्त्वेषसंहशंमार्हीनानामुपस्तुतं । अगन्मबिभ्रतो नमः ॥ असमातिनितोशनत्वेपंनिययिनं
रथं । भजेरथस्यसत्यतिं ॥ योजनान्महिषांऽइवातितस्यौपवीरवान् । उतापवीरवान्युधा+ ॥ यस्यैक्ष्वाकुरुपप्रतेरे
वान्मराय्येधते । दिवीवपंचकृष्टयः ॥ इंद्रक्षत्रासमातिपुरथंप्रोपेपुधारय । दिवीवसूर्यहृशे+ ॥ अगस्त्यस्यनमःस

(१०।४।१८) आजनमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगौपायनाबंवाद्ययःषष्ठ्याअगस्त्यस्वसांशिकाआद्यानांचतसृणांषष्ठ्याआसमाति
देवतापंचम्याइंद्रःसप्तम्यादिपंचानांजीवःद्वादश्याहस्तोऽनुष्टुप् आद्याःपंचगायत्र्यःअष्टमीनवम्यौपंक्ती ।

सीयुनक्षिरोहिता । पृणीक्यक्रमीरभिविश्वाम्राजन्नराधसः ॥ २४ ॥ अयंमातायंपितायंजीवातुरागमत् । इदंतवप्र
सर्पणंसुबंधवेहिनिरिंहि ॥ यथायुगंवरत्रयानह्यंतिधरुणांयकं । एवादाधारतेमनोजीवातवेनमृत्यवेथोऽअरिष्टतात
ये ॥ यथेयंपृथिवीमहीदाधारेमान्वनस्पतीन् । एवादाधार० ॥ यमादहंवैवस्वतात्सुबंधोर्मनऽआभरं । जीवातवेनमृ
त्यवेथो० ॥ न्यग्वातोर्ववातिन्यक्तपतिसूर्यः । नीचीनमद्भ्यादुहेन्यग्भवतुतेरपः ॥ अयंमेहस्तोभगवानयंमेभगव
त्तरः । अयंमेविश्वभेषजोयंशिवाभिर्मर्शनः ॥ २५ ॥ (१०।५।१) इदमित्यारौद्रगूर्तवंचाब्रह्मकृत्वाशच्यामंतरा
जौ ॥ क्राणायदस्यपितरामहनेष्टाःपर्वत्यक्थेऽअहन्नासप्तहोदन् ॥ सऽइहानायदभ्यायवन्वन्च्यवानःसूदैरमिमीतवे
दिं । तूर्वयाणोगूर्तवंचस्तमःक्षोदोनरेतऽइतऽऽकृतिसिंचत् ॥ मनोनयेषुहवनेषुतिग्मंविपःशच्यावनुथोद्रवता । आयः
शर्याभिस्तुविनुम्णोऽअस्याश्रीणीतादिशंगभस्तौ ॥ कृष्णायद्रोष्वरुणीषुसीदद्विवोनपाताश्विनाहुववां । वीतंमैयज्ञ
मागतंमेऽअन्नैववन्वांसानेषमस्मृतभू ॥ प्रथिष्टयस्यवीरकर्ममिष्णदनुष्ठितंनुनर्योऽअपौहत् । पुनस्तदावृहतियत्कुना

पंचमेनुवाकेष्टसूक्तानि । (१०।५।१) इदमित्येति सप्तविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमानवोनाभानेदिष्टोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—रुद्रः २
अश्विनौ २ रुद्रः २ विश्वेदेवाः १ वास्तोष्पतिरुद्रौ १ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रः ३ अग्निः १ नासत्येन्द्राः १ सोमः १ अग्निः १ आदित्यनाभाने
दिष्टौ १ नाभानेदिष्टधेनू १ अग्निः १ इंद्राग्नी १ इंद्रः १ मित्रावरुणनाभानेदिष्टाः १ वरुणः १ मित्रावरुणौ १ वरुणः १ देवाः १ एवं २७) ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ८ ॥

यादुहितुराऽनुभृतमनुर्वा⁺ ॥ २६ ॥ मध्यायत्कृत्वमभवदुभीकेकामकृष्णानेपितरियुवत्यां । मनानमेतो जहतुर्वि
यंतासानौनिषिकंसुकृतस्योनौ ॥ पितायत्स्वांदुहितरमधिष्कन्मयारेतःसंजग्मानोनिषिचत् । स्वाधो जनयन्ब्रह्म
देवावास्तोष्पतिं प्रतृपां निरतक्षन् ॥ सऽईवृषानफेनमस्य दाजौ स्मदापरैर्दपदुश्चैताः । सरत्पदानदक्षिणापरावृड् न
तानुमेपृशन् योजगृत्रे ॥ मक्षूनवह्निःप्रजायाऽउपन्दिर्प्रिननमऽउपसीदुदूधः । सनितेध्मंसनितोतवाजंसधर्ताजज्ञे
सहसायवीयुत्⁺ ॥ मक्षूकनायाःसख्यंनवग्वाऽऋतंवदंतऽऋतयुकिमगमन् । द्विबर्हसोयऽउपगोपमागुरदक्षिणासोऽ
अच्युतादुदुक्षन् ॥ २७ ॥ मक्षूकनायाःसख्यंनवीयोराधोनरेतऽऋतमितुरण्यन् । शुचियत्सेरेक्णऽआयजंतसबर्दु
घायाःपर्यऽउस्त्रियायाः ॥ पश्चायत्पश्चावियुताबुधंतेतिब्रवीतिवक्त्ररीरराणः । वसोर्वसुत्वाकारवोनेहाविश्वैविवेष्टिद्र
विणमुपक्षु⁺ ॥ तदिह्वस्यपरिषद्धानोऽअगमन्पुरुसदंतो नार्षदंविभित्सन् । विशुष्णस्यसंग्रथितमनुर्वाविदत्पुरुप्रजा
तस्यगुहायत्⁺ ॥ भर्गोहनामोतयस्यदेवाःस्वर्णयेत्रिषधस्थेनिषेदुः । अग्निर्हनामोतजातवेदाःश्रुधीनोहोतऋतस्य
होताधुक् ॥ उतत्यामेरौद्रावर्चिमंतानासत्याविद्रगूर्तयेयजध्वै । मनुष्वदूकबर्हिषेरराणामंदूहितप्रयसाविभुयज्यु
॥ २८ ॥ अयंस्तु तोराजावदिवेधाऽअपश्चविप्रस्तरतिःस्वसेतुः । सकक्षीर्वंतरेजयत्सोऽअग्निनेमिनचक्रमर्वंतोरघुदु⁺ ॥
सद्विबंभुर्वेंतरणोयष्टासबर्धुधेनुमस्वदुहध्वै । संयन्मित्रावरुणावृजऽउक्थैज्यैष्ठैभिर्यमणंवरूथैः ॥ तद्वधुःसूरिर्दिवि

मंडलं १०

अनु. ५

॥ ८ ॥

तैधियंधानाभ्रानेदिष्टोरपतिप्रवेनन् । सानोनाभिःपरमास्यवाघाहंतत्पश्चाकतिथश्चिदास ॥ इयंमेनाभिरिहमेसुधस्य
मिमेमेदेवाऽअयमस्मि सर्वैः । द्विजाऽअहप्रथमजाऽऋतस्येदंधेनुरदुहजायमाना ॥ अधासुमद्रोऽअरतिर्विभावावस्य
तिद्विवर्तनिर्वनेषाद् । ऊर्ध्वायच्छ्रेणिर्नेशिशुर्दन्मक्षूस्थिरंशेवृधंसूतमाता⁺ ॥ २९ ॥ अधागावऽउपमातिकृनायाऽअ
नुश्वांतस्यकस्यचित्परैर्युः । श्रुधित्वंसुद्रविणोन्स्त्वंयाळाश्वघ्नस्यवावृधेसूताभिः ॥ अधत्वमिन्द्रविज्यैः१स्मान्महोरा
येनृपतेवज्रबाहुः । रक्षाचनोमघोनःपाहिसुरीननेहसस्तेहरिवोऽअभिष्टौ ॥ अधयद्राजानागविष्टौसरत्सरण्युःकारवै
जरण्युः । विप्रःप्रेष्ठःसह्येषांबभूवपराचवक्षदुतर्षदेनान् ॥ अधान्वस्यजेन्यस्यपुष्टौवृधारेभंतऽईमहेतदनु । सरण्युरं
स्यसूनुरश्चोविप्रश्चासिश्रवसश्चासातौ⁺ ॥ युवोर्यदि सख्यायास्मे शर्धायस्तोमंजुजुषेनमस्वान् । विश्वत्रयस्मिन्नागिरःस
मीचीःपूर्वीर्वगातुर्दाशंसूनृतयै ॥ सगृणानोऽअद्भिर्देववानितिसुबधुर्नमसासूक्तैः । वर्धदुक्थैर्वचोभिराहिनूनव्यध्वै
तिपर्यसऽउस्त्रियायाः ॥ तऽऊषुणोमहोयजत्राभूतदेवासऽऊतयैसजोषाः । येवाजाऽअनयतावियंतोयेस्थानिचेता
रोऽअमूराः ॥ ३० ॥ इत्यष्टमाकेप्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टमाष्टके सूक्तानि १४५ ऋचः १२९३

सप्तपंचाशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १६ ऋचः १६१ ॥ त्यागः ॥ अग्नय. १० वैकुण्ठायेंद्राये. ३७ अग्नय. देवेभ्य. अग्नय.

देवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. ६ अग्नय. ३ देवेभ्य. २ अग्नय. ६ इंद्राये. १४ विश्वेभ्यो देवेभ्य. १३ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. ७ इंद्राये. अग्नयेतंतव. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ३ सोमाये.] मनसइदं. १२ निर्ऋतय. ३ निर्ऋतिसोमाम्या. असुनीत्या. २ पृथिवीद्व्यंतरिक्षसोमपूषपय्यास्वस्तिम्य. द्यावापृथिवीभ्या. २ इंद्रावापृथिवीभ्य. असमातय. ४ इंद्राये. असमातय. जीवायेदं. ५ हस्ताये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. २७ [भे. प. रुद्राये. २ अग्निभ्या. २ रुद्राये. २ विश्वेभ्यो देवेभ्य. वास्तोष्पतये रुद्राये. वास्तोष्पत्यग्निभ्या. अंगिरोम्य. इंद्राये. ३ अग्नय. नासत्येद्रेभ्य. सोमाये. अग्नय. आदित्यनाभानेदिष्ठेभ्य. नाभानेदिष्ठेभ्येभ्य. अग्नय. इद्राग्निभ्या. इंद्राये. मित्रावरुणनाभानेदिष्ठेभ्य. वरुणाये. मित्रावरुणाम्या. २ देवेभ्य.] ॥ इत्यष्टमेप्रथमः ॥

येयज्ञेनैकादशाद्याः षळंगिरसांस्तुतिर्वीत्यात्रिष्टुपंचम्यनुष्टुपप्रगाथोनुष्टुभौगायत्रीचतस्रोत्याः सावर्णेर्दानस्तुतिः परावतख्यूनगयः प्लातोद्विष्टुबंतंतुस्वस्तिनस्त्रिष्टुव्वासासहोत्तरयापथ्यास्वस्तिदेवत्याकथायांमेत्रिष्टुबस्तिरिंद्रः पंचोनावसुकर्णोवासुक्रस्त्रिष्टुबंतंतुदेवान्हुवइमांधियंद्वादशायास्योवार्हस्पत्यंतूदधुतोभद्राः सुमित्रोवाध्यश्वऽअग्नेयं द्विजगत्यादीमांमएकादशाप्रबृहस्पतेबृहस्पतिज्ञानंतुष्टावन्वमीजगती ॥ ३ ॥
॥ हरिः ओम् ॥ (१०।५।२) येयज्ञेन दक्षिणया समक्ताऽइंद्रस्य सख्यममृततत्त्वमानश । तेभ्यो भद्रमंगिरसोवोऽ

(१०।५।२) येयज्ञेनेत्येकादशस्य सूक्तस्य मानवो नाभानेदिष्ठो विश्वे देवाः प्रनूनमित्यादि चतसृणां सावर्णिर्जगती पंचम्यष्टमी नवम्यो-

अस्तुप्रतिगृह्णीतमानुवंसुमेधसः ॥ यऽउदार्जन्पितरो गोमयं वस्वृतेनाभिदन्परिवत्सरेवलं । दीर्घायुत्वमंगिरसोवोऽअस्तुप्रति० ॥ यऽऋतेन सूर्यमारोहयन् दिव्यप्रथयन् पृथिवीमातरं वि । सुप्रजास्त्वमंगिरसोवोऽअस्तुप्रति० ॥ अयं नाभावदतिवल्गुवोगृहे देवपुत्राऽऋषयस्तच्छृणोतन । सुब्रह्मण्यमंगिरसोवोऽअस्तुप्रति० ॥ विरूपासऽइष्टयस्तऽइहं भीरवैपसः । तेऽअंगिरसः सूनवस्तेऽअग्नेः परिजज्ञिरे ॥ १ ॥ येऽअग्नेः परिजज्ञिरे विरूपासो दिवस्परि । नवग्वोनुदशग्वोऽअंगिरस्तमः सचादेवेषुमंहते ॥ इंद्रेण युजानिः सृजंतवाघतो ब्रजंगोमंतमश्विनै । सहस्रमिददतोऽअष्टकृण्यः श्रवो देवेष्वंक्रत ॥ प्रनूनं जायतामयं मनस्तोक्मेवरोहतु । यः सहस्रं शताश्वं सद्यो दानायमंहते ॥ नतमश्रोतिकश्च न दिवऽइवसान्वारभै । सावर्ण्यस्य दक्षिणाविसिंधुरिवपप्रथे ॥ उत दासापरिविषेस्मर्हिष्टीगोपरीणसा । यदुस्तुर्वशमामहे ॥ सहस्रदाग्रामणीमरिषन्मनुः सूर्येणास्ययतमानैतु दक्षिणा । सावर्णे देवाः प्रतिरंत्वायुर्यस्मिन्नश्रिताऽअसनामवा

नुष्टुभः षष्ठीबृहतीसप्तमीसतोबृहतीदशमीगायत्रीअंत्यात्रिष्टुप (भेदपक्षे-अंगिरसः ६ विश्वे देवाः १ सावर्णिः ४ एवं ११ । अंगिरसोनुक्रम्यां पाक्षिका उक्ताः) । येयज्ञेनेति चतसृणां त्रिष्टुपं दस्त्वं कश्चिद्रूतेतद्बहुविरुद्धं । विरोधास्तु-षळंगिरसांस्तुतिर्वीत्यात्रिष्टुबित्यनुक्रमाच्छेषा जगत्यइति परिभाषा व्याघात एकः । तासां त्रिष्टुपं दस्त्वेनादेशपरिभाषया तासामंत्यायाश्च त्रिष्टुवे सिद्धेत्यात्रिष्टुबितिसिद्धानुवादलक्षणदोषा विष्करणं द्वितीयः । दशमीत्वस्य गायत्री जगत्यन्याविनोत्तमामिति शौनकवचनाहानेन स्वेच्छया व्याख्यानमिति तृतीयश्चेति ।)

जै ॥ २ ॥ (१०१५१३) परावतोयेदिधिषंतऽआप्यमनुप्रीतासोजनिमाविस्वतः । युयातेयेनहुष्यस्यबर्हिषिदेवा
 ऽआसतेतेऽअधिब्रुवन्तुनः ॥ विश्वाहिवोनमस्यानिवद्यानामानिदेवाऽउतयज्ञियानिवः । येस्थजाताऽअदितेरन्यस्य
 रियेपृथिव्यास्तेमऽइहश्रुताहवै ॥ येभ्योमातामधुमत्पिन्वतेपयःपीयूषंघौरदितिरद्रिबर्हाः । उक्थशुष्मान्वृषभरा
 न्त्वमसस्ताऽआदित्याऽअनुमदास्वस्तये ॥ नृचक्षसोऽअनिमिषंतोऽअर्हणाबृहदेवासोऽअमृतत्वमानशुः ॥ ज्योतीर
 थाऽअहिमायाऽअनागसोदिवोवर्ष्माणवसतेस्वस्तये ॥ सन्वाजोयेसुवृधोयज्ञमाययुरपरिहृतादधिरेदिविक्षयं । तां
 आविवासनमसासुवृक्तिभिर्महोऽआदित्याऽअदितिस्वस्तये ॥ ३ ॥ कोवःस्तोमराधतियंजुजोषथविश्वेदेवासोमनुषो
 यतिष्ठन । कोवोध्वरंतुविजाताऽअरंकरद्योनःपर्षदत्यंहःस्वस्तये ॥ येभ्योहोत्राप्रथमामायेजेमनुःसमिद्धाग्निर्मनसास
 सहोतृभिः । तऽआदित्याऽअभयंशर्मयच्छतसुगानःकर्तसुपथास्वस्तये ॥ यऽईशिरैभुवनस्यप्रचेतसोविश्वस्यस्थानुर्ज
 गतश्चमंतवः । तेनःकृतादकृतादेनसस्पर्धद्यादेवासःपिपृतास्वस्तये ॥ भरेष्विन्द्रसुहवंहवामहोमुचैसुकृतदैव्यंजनं ।
 अग्निमित्रवरुणसातयेभगंधावापृथिवीमरुतःस्वस्तये ॥ सुत्रामाणंपृथिवींघामनेहसंसुशर्माणमदितिसुप्रणीतिं । दैवी

(१०१५१३) परावतइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगयःप्रातोविश्वेदेवाःपंचदशीषोडशयोःपथ्यास्वस्तिर्जगत्येत्येद्वेप्रिष्टुभौस्वस्तिस्त्रिष्टुन्वा ।
 (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः९दिवः१विश्वेदेवाः४पथ्यास्वस्ति२विश्वेदेवाः१एवं१७) । गयःप्रातइत्यत्रप्रातोगयोविश्वेदेवाइत्यपिकचित्प्रयुजते) ।

नावैस्वरित्रामनागसमस्रवंतीमारुहेमास्वस्तये ॥ ४ ॥ विश्वेयजत्राऽअधिवोचतोतयेत्रायध्वनोदुरेवायाऽअभिहुतः ।
 सत्ययावोदेवहृत्याहुवेमशृण्वतोदेवाऽअवसेस्वस्तये ॥ अपामीवामपविश्वामनाहुतिमपारातिदुर्विदत्रामघायतः ।
 आरेदेवाद्वेषोऽअस्मद्युयोतनोरुणःशर्मयच्छतास्वस्तये ॥ अरिष्टःसमतोविश्वेऽएधतेप्रप्रजाभिर्जायतेधर्मणस्परि ।
 यमादित्यासोनयथासुनीतिभिरतिविश्वानिदुरितास्वस्तये ॥ यंदेवासोवधवाजसातौयंशूरसातामारुतोहितेधने । प्रा
 त्र्यार्वाणंरथमिन्द्रसानसिमरिष्यंतमारुहेमास्वस्तये ॥ स्वस्तिनःपथ्यासुधन्वसुस्वस्त्यः१सुवृजनेस्वर्वति । स्वस्तिनःपु
 त्रकृथेषुयोनिषुस्वस्तिरायेमरुतोदधातन ॥ स्वस्तिरिद्विप्रपथेऽश्रेष्ठारकणस्वत्यभियावाममेति । सानोऽअमासोऽअरं
 णेनिपातुस्वावेशाभवतुदेवगोपा ॥ एवापुतेःसुनुरवीवृधद्वोविश्वेऽआदित्याऽअदितेमनीषी । ईशानासोनरोऽअम
 त्येनास्ताविजनोद्विद्योगयेन ॥ ५ ॥ (१०१५१४) कथादेवानांकृतमस्ययामनिसुमंतुनामशृण्वतांमनामहे । को
 मृळातिकतमोनोमयंस्करत्कृतमऽउतीऽअभ्याववर्तति ॥ क्रतूयंतिःक्रतवोहृत्सुधीतयोवेनैतिवेनाःपतयंत्यादिशः ।
 नमर्दिताविद्यतेऽअन्यऽएभ्योदेवेषुमेऽअधिकामाऽअयंसत ॥ नरावाशंसैपूषणमगोह्यमग्निदेवेद्धमभ्यर्चसेगिरा ।

(१०१५१४) कथादेवानामितिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगयःप्रातोविश्वेदेवाजगतीद्वादशीषोडशीसप्तदश्यस्त्रिष्टुभः (भेदपक्षे—विश्वे-
 देवाः४ आदित्यार्यमणः१विश्वेदेवाः३नद्यः१विश्वेदेवाः४द्यावापृथिव्यौ१विश्वेदेवाः३एवं१७) ।

सूर्यामासांचंद्रमसायमं दिवि त्रितं वातं मुषसं मकुमं श्विना ॥ कथा कविस्तु वीरवान्कयागिरा बृहस्पतिर्वावृधते सुगृक्ति
भिः । अजऽएकपात्सुहवैभिर्ऋकं भिरहिः शृणोतु बुभ्योऽहवीमनि ॥ दक्षस्य वादिते जन्मनि त्रते राजाना मित्रावरुणा वि
वाससि । अतूर्तपंथाः पुरुरथोऽअर्यमासप्तहोता विषुरूपेषु जन्मसु ॥ ६ ॥ तेनोऽअर्थतो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वंतु वा
जिनो मितद्रवः । सहस्रसामेधसाता विवत्मनामहोयेधनैसमिधेषु जन्त्रिरे+ ॥ प्रवोवायुरंधयुजं पुरंधिस्तोमैः कृणुध्वंस
रूयार्यपूषणं । तेहि देवस्य सवितुः सवीमनि क्रतुं सचैत सचितः सचैतसः ॥ त्रिः सप्त सन्नानद्योमहीरपो वनस्पतीन्पर्वतां
अग्निमूतये । कृशानुमस्तृन्तिष्यं सधस्यऽआरुद्रं रुद्रेषु रुद्रियं हवामहे ॥ सरस्वती सरयुः सिंधुरुमिभिर्महोमहीरवसायंतु
वक्षणीः । देवीरापोमातरः सूदयित्वो धृतवत्पयोमधुमन्नोऽअर्चत ॥ उत माता बृहद्दिवा शृणोतु नस्त्वष्टा देवेभिर्जनि
भिः पिता वचः । ऋभुक्षावाजोरथस्पतिर्भगोरण्वः शंसः शशमानस्य पातुनः ॥ ७ ॥ रण्वः संहृष्टा पितुमांऽइव क्षयो भद्रा
रुद्राणां मरुतामुपस्तुतिः । गोभिः प्यामयशसो जनेष्वासदा देवासऽइळया सचेमहि ॥ यामेधियं मरुतऽइंद्रदेवाऽअद
दातवरुण मित्रयूयं । तां पीपयत पयं सेवधे न कुविद्विरोऽअधिरथेव हाथ ॥ कुविदंगप्रतियथा चिदस्य नः सजात्यस्य मरु
तो बुबोधथ । नाभाय त्रप्रथमं संनसामहे तत्र जामित्वमर्दिदिधातुनः ॥ तेहिद्यावा पृथिवी मातरां मही देवी देवान्जन्म
नायज्ञियेऽइतः । उभेर्विभृतऽउभयं भरीमभिः पुरुरेतां सिपितृभिश्च संचितः ॥ विषाहोत्रा विश्वमश्रोति वार्यं बृहस्पति

रमंतिः पनीयसी । ग्रावाय त्रमधुषु दुच्यते बृहदवी वशंतमतिभिर्मनीपिणः ॥ एवा कविस्तु वीरवांऽऋतज्ञाद्रविणस्यु
द्रविणसश्चकानः । उक्थेभिरत्रमतिभिश्च विप्रोपीपययौ दिव्यानि जन्म ॥ एवाप्लुतेः सूनुरवीवृधद्वो विश्वेऽआदित्याऽ
अदिते मनीषी । ईशाना सोनरोऽअमर्त्येनास्ता विजनो दिव्योगयेन ॥ ८ ॥ (१०।५।५) अग्निरिंद्रो वरुणो मित्रोऽअर्यमा
वायुः पूषा सरस्वती सजोषसः । आदित्या विष्णुर्मरुतः स्वर्बृहत्सोमो रुद्रोऽअदितिर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ इंद्राग्नीवृत्रहत्येपुस
त्पतीमिथो हिंन्वाना तन्वाऽसमोकसा । अंतरिक्षं मह्यापमुरो जसा सोमो घृतश्रीर्महिमानमीरयन् ॥ तेषां हि मह्यमहता
मनर्वणांस्तोमांऽइयंभृतज्ञाऽऋतावृधा । येऽअप्सवमर्णवं चित्रराधसस्तेनोरासंतां मह्ये सुमित्र्याः+ ॥ स्वर्णरमंतिरि
क्षाणिरोचनाद्यावाभूमी पृथिवी स्कंभुरोजसा । पूषाऽइवमहयंतः सुरातयो दिवाः स्तवंते मनुषायसूरयः ॥ मित्राय शिक्ष
वरुणाय दाशुषेया सन्नाजामनसान प्रयुच्छतः । ययोर्धामधर्मणारोचते बृहद्ययोरुभेरोदसीना धसीवृता ॥ ९ ॥ यागा
वर्तनिं प्रयैति निष्कृतं पयो दुहाना व्रतनीरवारतः । सा प्रब्रुवाणा वरुणाय दाशुषे देवभ्यो दाशद्भविषा विवस्वते ॥ द्विदक्ष
सोऽअग्निजिह्वाऽऋतावृधऽऋतस्य योनिं विमृशंतऽआसते । द्यांस्कभित्य ५ पऽआचक्रु रोजसा यज्ञं जनि त्वीत न्यीऽनि

(१०।५।५) अग्निरिंद्र इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य वासुक्रो वसुकर्णो विश्वे देवा जगत्या त्रिष्टुप् । (भेदपक्षे—विश्वे देवाः ४ मित्रावरुणौ १
गौः १ विश्वे देवाः १ द्यावा पृथिव्यौ १ विश्वे देवाः ३ अश्विनौ १ विश्वे देवाः ३ एव १५) ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. २

॥ १२ ॥

मामृजुः ॥ परिक्षितापितरापूर्वजावरीऽऽकृतस्ययोनाक्षयतःसमोकसा । द्यावापृथिवीवरुणायसव्रतेधृतवत्पयोमहि
पायपिन्वतः ॥ पर्जन्यावातावृषभापुरीषिणोद्रवायूवरुणोमित्रोऽअर्यमा । देवाऽऽदित्योऽअदितिहवामहेयेपार्थि
वासोदिव्यासौऽअप्सुये+ ॥ त्वष्टारवायुमृभवोयऽओहतेदैव्याहोताराऽउपसंस्वस्तये । बृहस्पतिंवृत्रखादंसुमेधस
मिन्द्रियंसोमंधनसाऽउऽईमहे ॥ १० ॥ ब्रह्मगामश्वंजनयंतऽओषधीर्वनस्पतीन्पृथिवीपर्वताऽअपः । सूर्यदिविरोह
यंतःसुदानवऽआर्याव्रतार्विसृजंतोऽअधिक्षमि ॥ भुज्युमंहसःपिपृथोनिरंश्विनाश्यावंपुत्रंवेधिमत्याऽअजिन्वतं । क
मद्युर्विमदायोहथुर्युर्विष्णाप्वं१ विश्वकायावसृजथः ॥ पार्वीरवीतन्यतुरेकपादजोदिवोधर्तासिंधुरापःसमुद्रियः ।
विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसहधीभिःपुरंध्या ॥ विश्वेदेवासहधीभिःपुरंध्यामनोर्यजत्राऽअमृताऽऽकृत
ज्ञाः । रातिषाचोऽअभिषाचःस्वविदःस्व१ गिरोर्ब्रह्मसूक्तंजुषेरत ॥ देवान्वसिष्ठोऽअमृतान्ववंदेयेविश्वामुर्वनाभिप्र
तस्थुः । तेनौरासंतामुरुगायमद्ययंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ११ ॥ (१०।५।६) देवान्हवेवृहच्छ्रवसःस्वस्तयेज्योति
ष्कृतोऽअध्वरस्यप्रचेतसः । येवावृधुःप्रतरंविश्ववेदसऽइंद्रज्येष्ठासोऽअमृताऽऽकृतावृधः ॥ इंद्रप्रसूतावरुणप्रशिष्टा
येसूर्यस्यज्यातिषोभागमानुशुः । मरुद्रणेवृजनेमन्मधीमहिमाघौनेयज्ञंजनयंतसूरयः ॥ इंद्रोवसुभिःपरिपातुनोगय
(१०।५।६) देवान्हुवइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवासुक्रोवसुकर्णोविश्वेदेवाजगत्स्यान्निष्ठुप्(पक्षे-विश्वेदेवाः६अग्नीषोमा१विश्वेदेवाः८एवं१५)।

मंडलं १०

अनु. ५

॥ १२ ॥

मादित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयच्छतु । रुद्रोरुद्रेभिर्देवोमृळयातिनस्वष्टानोग्राभिःसुवितायजिन्वतु ॥ अदितिर्द्यावापृ
थिवीऽऽकृतंमहदिद्राविष्णूमरुतःस्वर्वहत् । देवाऽऽदित्योऽअवसेहवामहेवसृन्नुद्रान्तसंवितारंसुदंसं ॥ सरस्वान्धी
भिर्वरुणोधृतव्रतःपुषाविष्णुर्महिमात्रायुरश्विना । ब्रह्मकृतोऽअमृताविश्ववेदसःशर्मनोयंसन्त्रिवरूथमंहसः ॥ १२ ॥
वृषायज्ञोवृषणःसंतुयज्ञियावृषणोदेवावृषणोहविष्कृतः । वृषणाद्यावापृथिवीऽऽकृतावरीवृषापर्जन्योवृषणोवृषस्तुभः ॥
अग्नीषोमावृषणावाजसातयेपुरुप्रशस्तावृषणाऽउपब्रुवे । यावींजिरेवृषणोदेवयज्ययातानःशर्मन्त्रिवरूथंविद्यंसतः ॥
धृतव्रताःक्षत्रियायज्ञनिष्कृतोबृहद्विवाऽअध्वराणामभिभ्रियः । अग्निहोतारऽऽकृतसापोऽअद्भुहोपोऽअसृजन्ननुवृत्र
तूर्यं ॥ द्यावापृथिवीजनयन्नभिप्रतापऽओषधीर्वनिनानियज्ञिया । अंतरिक्षंस्व१रापंप्ररूतयेवशदेवासस्तन्वी३निमा
मृजुः ॥ धर्तारोदिवऽऽकृभवःसुहस्तावातापर्जन्यार्महिपस्यतन्यतोः । आपऽओषधीःप्रतिरंतुनोगिरोभगौरातिर्वाजि
नोयंतुमेहव ॥ १३ ॥ समुद्रःसिंधुरजोऽअंतरिक्षमजऽएकपात्तनयिर्नरुर्णवः । अहिर्बुध्न्यःशृणवद्वचांसिमेविश्वेदेवा
संऽउत्तसूरयोमम ॥ स्यामवोमनवोदेववीतयेप्रांचनोयज्ञंप्रणयतसाधुया । आदित्यारुद्रावसंवःसुदानवऽइमाव्रह्मश
स्यमानानिजिन्वत ॥ दैव्याहोताराप्रथमापुरोहितऽऽकृतस्यपंध्यामन्वेमिसाधुया । क्षेत्रस्यपतिंप्रतिवेशमीमहेविश्वान्देवा
ऽअमृताऽअप्रयुच्छतः ॥ त्रिमिष्टासःपितृवद्वाचमकृतदेवाऽईळानाऽऽकृषिवत्स्वस्तये । प्रीताऽईवज्ञातयःकाममेत्या

स्मेदेवासोवधूनुतावसु ॥ देवान्वसिष्ठोऽमृतां न्ववंदेये विश्वाभुवनाभिप्रतस्थुः । तेनोरासंतामुरुगायमद्ययुं पात
स्वस्तिभिः सदानः ॥ १४ ॥ (१०।५।७) इमां धियं सप्तशीर्ष्णां पितानं ऋतप्रजातां बृहतीमविंदत् । तुरीयं स्वज
नयद्विष्वजं न्योयास्यऽउक्थमिंद्राय शंसन् ॥ ऋतं शंसतऽऋजुदीध्यानादिवस्पुत्रासोऽअसुरस्य वीराः । विप्रं पदमंगि
रसो दधानायज्ञस्य धामप्रथमं मनंत ॥ हंसैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि न हनाव्यस्यन् । बृहस्पतिरभिकर्त्तिक
दुद्राऽउत प्रास्तौ दुर्बविद्वांसं अगायत् ॥ अवोद्वाभ्यां परऽएकया गागुहातिष्ठतीरनृतस्य सेतौ । बृहस्पतिस्तर्मसिज्यो
तिरिच्छद्भुदुस्त्राऽआकर्विहितिस्रऽआवः ॥ विभिद्यापुरं शयधेमपां चीनिस्त्रीणि साकमुदधेरकृतत् । बृहस्पतिरुषंसं
र्यगामर्कं विवेदस्तनयं निवद्यौः⁺ ॥ इंद्रो वलं रक्षितारं दुधानां करेणैव विचक्रत रवेण । स्वेदां जिभिराशिरमिच्छमानो
रौ दयत्पणिमागाऽअमुष्णात् ॥ १५ ॥ सऽईसत्येभिः सखिभिः शुचिर्द्भिर्गोधां यसं विधनसैरददः । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभि
र्वराहैर्धर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानद् ॥ ते सत्येन मनसा गोपतिं गाऽइयानासऽइषणयंतधीभिः । बृहस्पतिर्मिथोऽअवद्यपे
भिरुदुस्त्रियाऽअसृजतस्वयुग्भिः ॥ तंवर्धयंतो मतिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानंदतंसधस्ये । बृहस्पतिर्वृषणं शूरसातौ
भरैर्भरैऽअनुमदेमजिष्णुं⁺ ॥ यदावाजमसं न द्विष्वरूपमाद्यामरुक्षदुत्तराणि सद्यः । बृहस्पतिर्वृषणं वर्धयंतो नानासंतो

(१०।५।७) इमां धियमिति द्वादशर्चस्य सूक्तसांगिरसोऽयास्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

बिभ्रंतो ज्योतिरासा⁺ ॥ सत्यामाशिषैकृणुतावयो धैकीरिचिह्नवंधस्वेभिरेवैः । पश्चामृधोऽअपभवंतु विश्वास्तद्रौ द
सी शृणुतं विश्वमिन्वे⁺ ॥ इंद्रो मंहामहतोऽअर्णवस्य विमूर्धानमभिनदबुदस्य । अहन्नहिमरिणात्सप्तसिंधून् देवैर्घावा
पृथिवी प्रावतंतः ॥ १६ ॥ (१०।५।८) उदप्रुतो नवयोरक्षमाणो वावदतोऽअभ्रियस्येव घोषाः । गिरिभ्रजो नोर्म
यो मदंतो बृहस्पतिमभ्यर्च्य^१ काऽअनावन् ॥ संगोभिरांगिरसो नक्षमाणो भगऽइवेदर्यमणं निनाय । जनेभिर्त्रोनदंपतीऽ
अनक्ति बृहस्पते वाजयाशूरिवाजौ⁺ ॥ साध्वर्याऽअतिथिनीरिषिराः स्पर्हाः सुवर्णाऽअनवद्यरूपाः । बृहस्पतिः पर्वते
भ्यो वितूर्यानिर्गाऽऊपेयवमिव स्थिविभ्यः ॥ आप्रुषाय नमधुनऽऋतस्य योनिमवक्षिपन्नर्कऽउल्कामिवद्योः । बृहस्प
तिरुद्धरभ्रमनोगाभूम्याऽउद्वेववित्वचैविभेद ॥ अपज्योतिषा तमोऽअंतरिक्षादुद्रः शीपालमिव वातऽआजत् । बृह
स्पतिरनुमृश्यावलस्याभ्रमिव वातऽआचक्रऽआगाः⁺ ॥ यदा वलस्य पीयंतो जसुं भेद्वहस्पतिरग्नितपोभिरर्कैः । दद्भि
र्न जिह्वापरिविष्टमाददाविर्निर्धोरकृणोदुस्त्रियाणां ॥ १७ ॥ बृहस्पतिरमतहित्यदासां नाम स्वरीणां सदनं गुहायत् ।
आंडेव भित्त्वा शकुनस्य गर्भमुदुस्त्रियाः पर्वतस्य त्मना जत् ॥ अश्रापिनं द्रुमधुपर्यपश्यन्मत्स्यं नदीनऽउदनिक्षिपंतं । नि
ष्टर्जभारचमसं न वृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य ॥ सोषामविंदत्सः स्व^१ सोऽअग्निसोऽअर्केण विबबाधेत मांसि । बृह

(१०।५।८) उदप्रुत इति द्वादशर्चस्य सूक्तसांगिरसोऽयास्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

स्पतिर्गोवपुषोवलस्यनिर्मज्जाननपर्वणोजभार ॥ हिमेवपर्णामुषितावनानिबृहस्पतिनाकृपयद्वलोकाः । अनानुकृत्य
मपुनश्चकारयात्सूर्यामासांमिथऽउच्चरातः ॥ अभिश्यावंनकृशनेभिरश्वंनक्षत्रेभिःपितरोद्यामपिशन् । रात्र्यांतमोऽ
अदधुज्योतिरहन्बृहस्पतिर्भिनदद्रिर्विदद्वाः⁺ ॥ इदमकर्मनमोऽअश्रियाययःपूर्वीरन्वानोनवीति । बृहस्पतिःसहि
गोभिःसोऽअश्वैःसवीरेभिःसन्निभिनोवयोधात् ॥ १८ ॥ (१०।६।१) भद्राऽअग्नेर्वध्यश्वस्यसंहशोवामीप्रणीतिः
सुरणाऽउपेतयः । यदीसुमित्राविशोऽअग्रंऽइधतेधृतेनाहुतोजरतेदविद्युतत् ॥ धृतमग्नेर्वध्यश्वस्यवर्धनधृतमन्नधृत
म्बस्यमेदनं । धृतेनाहुतऽउर्वियाविपप्रथेसूर्यऽइवरोचतेसर्पिरासुतिः ॥ यत्सेमनुर्यदनीकंसुमित्रःसमीधेऽअग्नेतदिदं
नवीयः । सरेवच्छोचसगिरौजुषस्वसवाजैर्दर्विसऽइहश्रवोधाः ॥ यत्वापूर्वमीळितोवध्यश्वःसमीधेऽअग्नेसऽइदंजुष
स्व । सनःस्तिपाऽउतभवातनुपादात्रंरक्षस्वयदिदंतेऽअस्मे⁺ ॥ भवाद्युष्नीवाध्यश्वोतगोपामात्वातारीदुभिमतिर्जना
नां । शूरऽइवधृष्णश्च्यवनःसुमित्रःप्रनुवोचंवाध्यश्वस्यनाम ॥ समज्यापर्वत्याइवसूनिदासावृत्राण्यार्याजिगेथ ।
शूरऽइवधृष्णश्च्यवनोजनानांत्वमग्नेपृतनायूरभिष्याः ॥ १९ ॥ दीर्घतैतुर्बृहदुक्षायमग्निःसहस्रस्तरीःशतनीधऽक्र
भ्वा । द्युमान्द्युमत्सुनृभिर्मृज्यमानःसुमित्रेषुदीदयोदेवयत्सु ॥ त्वेधेनुःसुदुधाजातवेदोसश्चतेवसमनासवर्धुक् । त्वं

षष्ठेनुवाकेषोडशसूक्तानि (१०।६।१) भद्राअग्नेरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवाध्यश्वःसुमित्रोप्रिक्षिष्टुबाद्येद्वेजगलौ ।

नृभिर्दक्षिणावद्भिरग्नेसुमित्रेभिरिध्यसेदेवयद्भिः ॥ देवाश्चित्तेऽअमृताजातवेदोमहिमानंवाध्यश्वप्रवोचन् । यत्संपृ
च्छमानुषीर्विशऽआयन्त्वनृभिरनयस्त्वावृधेभिः ॥ पितेवपुत्रमंबिभरुपस्थेत्वामग्नेवध्यश्वःसंपर्यन् । जुषाणोऽअस्य
समिधंयविष्ठोतपूर्वाऽअवनोव्राधतश्चित् ॥ शश्वदग्निर्वध्यश्वस्यशत्रून्निर्जिगायसुतसौमवद्भिः । समनंचिददहश्चि
त्रभानोवव्राधंतमभिनद्धाश्चित् ॥ अयमग्निर्वध्यश्वस्यवृत्रहासनकात्प्रेद्धोनमसोपवाक्यः । सनोऽअजामीरुतवावि
जामीनभित्तिष्ठशर्धेतोवाध्यश्व ॥ २० ॥ (१०।६।२) इमामेऽअग्नेसमिधंजुषस्वेळस्पदेप्रतिहर्याधृताचीं । वर्ष्म
नृथिव्याःसुदिनत्वेऽअहामध्वोभवसुक्रतोदेवयज्या⁺ ॥ आदेवानामग्रयावेहयातुनराशंसौविश्वरूपेभिरश्वैः । ऋत
स्यपथानमसामियेधोदेवेभ्योदेवतमःसुषूदत् ॥ शश्वत्तममीळतेदूत्यायहविष्मंतोमनुज्यासोऽअग्निं । वहिष्ठैरश्वैःसु
वृत्तारधेनादेवान्वक्षिनिषदेहहोता ॥ विप्र्यतांदेवजुष्टंतिरश्वादीधद्राध्मासुरभिभूत्वस्मे । अहेळतामनसादेववहिरि
द्रज्येष्ठाऽउशतोयक्षिदेवान् ॥ दिवोवासानुस्पृशतावरीयःपृथिव्यावामात्रयाविश्रयध्वं । उशतीर्द्वारोमहिनामह
द्भिर्देवंरथैरथयुधौरयध्वं ॥ २१ ॥ देवीदिवोदुहितरांसुशिल्पेऽउषासानकासदतानियोनां । आवांदेवासऽउशती

(१०।६।२) इमामेऽइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवाध्यश्वःसुमित्रइध्मोनराशंसइळोत्रहिर्देवीर्द्वारउषासानकादैव्यौहोतारौप्रचेतसौसरस्व
तीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयक्षिष्टुप् ।

उशंतः उरौसीदंतु सुभगेऽपस्ये ॥ ऊर्ध्वो ग्रावा बृहदग्निः समिद्धः प्रिया धामान्यदितेरुपस्ये । पुरोहिता वृत्वि जायज्ञेऽ
अस्मिन्विदुष्टे राद्रविणमायजेथां ॥ तिस्रो देवीर्बाह्विर्दिवरीयऽआसीदतचक्रुमावः स्योनं । मनुष्वद्यज्ञं सुधिता हवींषी
ळां देवीघृतपदी जुषंत ॥ देवत्वष्टर्यद्धचारुत्वमानुज्यदंगिरसामभवः सचाभूः । सदेवानां पाथऽउपप्रविद्वानुशान्यक्षि
द्रविणोदः सुरक्षः ॥ वनस्पतेरशनयानियूयां देवानां पाथऽउपवक्षि विद्वान् । स्वदाति देवः कृणवद्धवीष्यवतां द्यावापृ
थिवी हवैमे ॥ आग्नेव हवरुणमिष्टयेनऽइंद्रं दिवो मरुतोऽअंतरिक्षात् । सीदंतु बर्हिर्विष्वऽआयजत्राः स्वाहा देवाऽअमृ
तामादयतां ॥ २२ ॥ (१०।६।३) बृहस्पते प्रथमं वाचोऽअग्रं यत्प्रैरतनामधेयं दधानाः । यदैषां श्रेष्ठं यदरिप्रमासी
त्येणातदैषां निहितं गुहाविः+ ॥ सक्तुमिव तित उना पुनंतो यत्र धीरा मनसा वाचमकृत । अत्रासखायः सख्या निजान
ते भद्रैर्षालुक्ष्मीर्निहिता धिवाचि+ ॥ यज्ञेन वाचः पदवीयमायन्तामन्वा विदुम्रुषिषु प्रविष्टां । तामाभृत्या व्यदधुः पुरुत्रा
तां ससरेभाऽअभिसंनवंते ॥ उत त्वः पश्यन्न ददर्श वाचमुत त्वः शृण्वन्न शृणोत्येनां । उतो त्वस्मै तन्वां विस्से जायेव पत्य
ऽउशती सुवासाः ॥ उत त्वं सख्ये स्थिरपीतमाहुर्नैनं हिन्वंत्य पिवाजिनेषु । अन्धेन्वा चरति माययैष वाचं शुश्रुवांऽअफ
लामपुष्पां+ ॥ २३ ॥ यस्ति त्याजं सचि विदं सखायं न तस्य वाच्यपि भागोऽअस्ति । यदीं शृणोत्यलंकं शृणोति न हि प्रवेदं

(१०।६।३) बृहस्पत इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो बृहस्पतिर्ज्ञानं त्रिष्टुप् नवमी जगती ।

सुकृतस्य पंथां ॥ अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखायो मनोजवेष्वसमावभूवुः । आदग्रासऽउपकृक्षासऽउत्वे हृदाऽइव स्नात्वाऽ
उत्वे ददृश्रे ॥ हृदा तष्टेषु मनसोजवेषु द्वाह्मणाः संयजंतैः सखायः । अत्राहत्वं विजहुर्वेद्याभिरोह ब्रह्माणो विचरंत्युत्वे ॥
इमे येनार्वाङ्गपरश्चरंति न ब्राह्मणा सो न सुतेकरासः । तऽएते वाचमभिपद्य पापया सिरीस्तत्रैतन्वतेऽअप्रजज्ञयः ॥ सर्वे न
दतियशसागतेन सभासाहेन सख्या सखायः । कित्विषस्पृष्टितुषणिर्ह्येषामरंहितो भवति वाजिनाय ॥ ऋचां त्वः पोष
मास्ते पुष्वान्गायत्रं त्वो गायति शकरीषु । ब्रह्मा त्वो वदति जातविद्यां यज्ञस्य मात्रां विमिमीतऽउत्तवः ॥ २४ ॥ ॥ इत्य
ष्टमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टपंचाशाध्यायेवर्गाः २४ सूक्तानि १० ऋचः १३३ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ७ [भे. प. अंगिरोभ्यः ६ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १]
सावर्ण्यः ४ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १४ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. ९ दिवे. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ४] पथ्यायै स्वस्तयः २ विश्वेभ्यो दे. ४७ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. ४
अदित्यर्मभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ नदीभ्यः विश्वेभ्यो दे. ४ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ७ मित्रावरुणभ्या. गवद्. विश्वेभ्यो देवेभ्यः
द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ अश्विभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ९ अग्नीषोमाभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ८] बृहस्पतयः २४ अग्रयः १२ समि
द्धायम्रयः नराशंसाये. इळाये. बर्हिषद्. देवीभ्यो द्वार्यद्. उपासानक्ताभ्या. देवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्यः त्वष्ट्रः
वनस्पतयः स्वाहाकृतीभ्यः ज्ञानाये. ११ ॥ इत्यष्टमे द्वितीयः ॥

देवानां नवलौक्योवाबृहस्पतिर्दाक्षायण्यदितिर्वीदैवमानुष्टुभं जनिष्ठा एकादशगौरिवीतिर्वसूनां षट्प्रसुनवसिंधुक्षि
 त्रैयमेधो नदीस्तुतिर्जागतैत्वा वोष्टौ सर्पेरावतौ जरत्कर्णो ग्राव्णोस्तौ दध्नप्रुषः स्यूमरिर्मर्भर्गवोमारुतंतुपंचमी
 जगती विप्रासो द्वितीया पंचम्याद्याश्च तिस्रो जगत्यो पश्यं सप्तसौची कोभिर्वैश्वानरो वाससिर्वावाजं भरऽआग्नेयं त्वं
 मिः ससिं यइमा विश्वा विश्वकर्मा भौवनो वैश्वकर्माणं तु द्वितीया विराडुपाचक्षुषो यस्ते मन्यो मन्युस्तापसो मान्यवं
 त्वाद्या जगती त्वयामन्यो चतुर्जगत्यं तं सत्येन सप्त चत्वारिंशत्सावित्री सूर्यात्मदैवतमानुष्टुभं पंचभिः सोममस्तौ त्प
 राभिः स्वविवाहं सप्तदश्या देवान् परया सोमाकौ परया चंद्रमसं परानृणां विवाहमंत्रा आशीः प्रायाः परा देहीति द्वेव
 धूवासः संस्पर्शनिं दार्थे परायक्ष्मनाशिनी दंपत्योर्नवोनवस्तिस्त्रौ नृक्षरागृष्णामीति द्वे द्वेयदश्विना पूषाघोरचक्षुरि
 ति त्रिष्टुभं स्तृष्टुमुरो बृहती पूर्वापरमिह प्रियमानः प्रजां जगत्यः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ हरिः ओम् ॥ (१०।६।४) देवानां नुवयं जाना प्रवोचाम विपन्यया । उक्थे बुशस्य मानेषु यः पश्यादुत्तरेयु
 मे+ ॥ ब्रह्मणस्पतिरेता संकर्मारं इवाधमत् । देवानां पूव्ये युगे संतः सदै जायत ॥ देवानां युगे प्रथमे संतः सदै जायत ।
 तदाशाऽअन्वजायंत तदुत्तानपदोभुवऽआशाऽअजायंत । अदितेर्दक्षोऽअनायतदक्षाद्
 (१०।६।४) देवानामिति नवर्चस्य सूक्तस्य लौक्यो बृहस्पतिर्देवा अनुष्टुप् । (आंगिरसोवा बृहस्पतिर्ऋषिर्दाक्षायण्यदितिर्वीरऋषिका) ।

दितिः परि ॥ अदितिर्ह्यजनिष्ट दक्षया दुहिता तव । तां देवाऽअन्वजायंत भद्राऽअमृतबंधवः ॥ १ ॥ यद्देवाऽअदः
 संलिले सुसैरब्धाऽअतिष्ठत । अत्रावो नृत्यतामिव तीव्रोरेणुरपायत ॥ यद्देवायतं यो यथा भुवना न्यपि न्वत । अत्रास
 मुद्रऽआगूह मासूर्यमजभर्तन ॥ अष्टौ पुत्रा सोऽअदिते र्ये जातास्तन्वऽस्परि । देवाऽउपप्रेतसप्तभिः परा माता इमा स्य
 त् ॥ सप्तभिः पुत्रैरदितिरुपप्रेतपूर्य्युगं । प्रजायै मृत्यवै त्वत्पुनर्मार्ता इमा भरत् ॥ २ ॥ (१०।६।५) जनिष्ठाऽउग्रः
 सहसेतुरायं मद्रऽओजिष्ठो बहुलाभिमानः । अवर्धन्निद्रमरुतश्चिदत्र माताय द्वीरं दधनं दनिष्ठा ॥ द्रुहो निषत्तापृशनी
 चिदेवैः पूरुशं सैनवा वृधुष्ट इन्द्रं । अभीवृते वतामहापदेन ध्वांता त्रपित्वा दुदरन्तर्गर्भाः ॥ ऋष्वते पादाप्रयजिगास्यव
 धन्वा जाऽउतये चिदत्र । त्वमिन्द्र सालावृकान्सहस्रमासन्दधिषेऽअश्विनाव वृत्याः ॥ समना तूर्णिरुपयासियज्ञमाना
 संत्यास ख्यायवक्षि । वसाव्यामिन्द्रधारयः सहस्राश्विनां शूरददतुर्मघानि ॥ मन्दमानऽऋतादधिप्रजायै सखिभिर्निद्रं
 ऽइषिरेभिरर्थं । आभिर्हिमायाऽउपदस्युमागान्मिहः प्रतस्त्राऽअवपत्तमांसि ॥ ३ ॥ सनामानाचिद्धस्योन्यस्माऽअ
 वाहन्निद्रऽउषसो यथानः । ऋष्वैरगच्छः सखिभिर्निकांमैः साकंप्रतिष्ठाहृद्याजघंध ॥ त्वं जघंध न मुचिंमस्वस्युं दासैक
 प्वानऽऋषये विमायं । त्वंचकर्थमनवेस्यो नान्यथो देवत्रान्जसे वयानान् ॥ त्वमेतानि पप्रिषे विनामेशानऽइन्द्रदधिषे

(१०।६।५) जनिष्ठा इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तो गौरिवीतिरिन्द्रबिष्टुप् ।

गभस्तौ । अनुत्वादेवाः शर्वसामदंत्युपरिबुभान्वनिनश्चकथ ॥ चक्रयदस्याप्स्वानिषत्तमुतोतदसैमध्विच्छद्यात् । पृ
थिव्यामतिषितं यदूधः पयो गोष्वदधाऽओषधीषु ॥ अश्वादि यायेति यद्वदंत्यो जसोजातमुतमन्यऽएनं । मन्योरियाय
हर्म्येषु तस्थौ यतः प्रजज्ञऽइंद्रोऽस्य वेद ॥ वयः सुपर्णाऽउपसेदुरिंद्रं प्रियमेषाऽऋषयो नार्धमानाः । अपध्वांतमूर्णु
हि पृथिचक्षुर्मुमुग्ध्य ॥ स्माभिधयेव बद्धान् ॥ ४ ॥ (१०।६।६) वसूनां वाचकृषऽइयक्षन्धियावायुश्चैर्वारोदस्योः ।
अर्वतो वायेरयिमंतः सातौ वनुं वाये सुश्रुणं सुश्रुतो धुः ॥ हवऽएषामसुरो नक्षतृधां श्रवस्य तामनसानि सतृक्षां । चक्षाणा
यत्र सुविताय देवा धौ नैवारैभिः कृणवत स्वैः ॥ इयमेषाममृतानां गीः सर्वतां ताये कृपणै रतृक्ष ॥ धियं च यज्ञं च साधतस्ते
नो धांतु वसव्य ॥ मसामि ॥ आतत्तऽइंद्राय वः पनं ताभियऽऊर्वगो मंतं तितृत्सान् । स कृत्व ॥ ये पुरुपुत्रां मही सह व्रधा
रां बृहतीं दुर्दक्षन् ॥ शची वऽइंद्रमवसे कृणु ध्वमना नतं दमयंतं पृतन्यून । ऋभुक्षणं मधवानं सुवृकिं भर्ता यो वज्रं न र्थे पुरु
क्षुः ॥ यद्वावानं पुरुतमं पुराषाळा वृत्रहेंद्रो नामान्य प्राः । अचैति प्रास हस्यति स्तुर्विष्मान्य दीमुश्मसि कर्तवै क रत्त ॥ ५ ॥
(१०।६।७) प्रसुवऽआपो महिमानं मुत्तमं कारुवो चाति स दने विवस्वतः । प्रसप्तसप्तत्रेधा हि चक्रमुः प्रसुत्वं रीणामति सिं
धुरो जसा ॥ प्रतेरद्वरुणो यातवे पथः सिंधो यद्वा जाँऽअभ्यद्रवस्त्वं । भूम्याऽअधिप्रवताया सिंसानुनाय देषामग्रं जगतामि र
(१०।६।६) वसूनामिति षडृचस्य सूक्तस्य शाक्तयो गौरिवीति र्द्रिस्त्रिष्टुप् । (१०।६।७) प्रसुव इति नवर्चस्य सूक्तस्य प्रैयमेधः सिंधुक्षिप्रद्योजगती ।

ज्यसि ॥ दिवि स्व नो यतते भूम्यो पर्यनंतं शुष्ममुदियति भानुना । अश्नादिव प्रस्तनयंति वृष्टयः सिंधुर्यदेति वृषभोनरोरु
वत् ॥ अभित्वासिंधो शिशुमिन्नमातरो वाश्राऽअर्षेति पर्यसेवधेनवः । राजे वयुध्वानयसित्वमित्सिचौ यदासामग्रं प्रव
तामिनक्षसि ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शतुद्रिस्तोमं स च तापरुण्या । असिक्त्यामं रुद्रुधे वितस्तया जीकीये शृणु ह्यासु
षोमया ॥ ६ ॥ (परिशिष्टं ॥ सितासिते सरिते यत्र संगंथेत त्राप्नुता सो दिवमुत्पतंति । ये वै तन्व ॥ विमृजंति धीरास्ते ज
ना सोऽअमृतत्वं भजंते ॥ १ ॥) तृष्टामया प्रथमं यातवे सजुः सुसर्त्वारसया श्वेत्यात्या । त्वंसिंधो कुभया गोमतीं कुमुमेह
त्वासरथं याभिरीयसे ॥ ऋजीत्येनी रुशंती महित्वा परिज्रयां सिभरते रजांसि । अदब्धासिंधुरपसामपस्तमाश्चानचि
त्रावपुंषी वदशता ॥ स्वश्वासिंधुः सुरथा सुवासा हिरण्ययी सुकृता वाजिनीवती । ऊर्णावती युवतिः सीलमावत्युताधि
वस्ते सुभगां मधुवृथं ॥ सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनं तेन वाजं सनिषदस्मिन्नाजौ । महान्द्वयस्य महिमापनस्य ते दब्धस्य स्वयं
शसो विरिणः ॥ ७ ॥ (१०।६।८) आवऽऋजसऽऊर्जा व्युष्टिष्विंद्रं मरुतो रोदसीऽअनक्तन । उभेयधानोऽअह
नी सचाभुवासदः सदो वरिवस्यातऽउद्भिदा ॥ तदुश्रेष्ठं सर्वनं सुनोतनात्यो न हस्तं यतोऽअद्रिः सोतरि । विदध्य ॥ योऽअ
भिभूतिपौ स्यं महोरायो चित्तरुते यदर्वतः ॥ तदिद्व्यस्य सर्वनं विवेरपो यथा पुरामनवे गा तुमश्रेत् । गोऽअर्णसित्वाष्ट्रेऽअ

(१०।६।८) आवऽऋजस इत्यष्टवर्चस्य सूक्तस्यैरावतो जरत्कर्णः सप्तो प्रावाणो जगती ।

श्वनिर्णिजिप्रमध्वरेष्वध्वराँऽअंशिश्चयुः ॥ अपहतरक्षसोभंगुरावतःस्कभायतनिर्ऋतिंसेधतामतिं । आनोर्यिसर्ववी
रंसुनोतनदेवाव्यभरतश्चोक्तमद्रयः ॥ दिवश्चिदावोमवत्तरेभ्योविभ्वनाचिदाश्वपस्तरभ्यः । वायोश्चिदासोमरभस्त
रेभ्योमेश्चिदर्चपितुकृत्तरेभ्यः ॥ ८ ॥ भुरंतुनोयशसःसोत्वंधसोप्रावाणोवाचादिवितादिवित्मता । नरोयत्रदुहतेका
म्यमध्वाधोषयंतोऽअभितोमिधस्तुरः ॥ सुन्वंतिसोमैरधिरासोऽअद्र्योनिरस्यरसंगविषोदुहंतिते । दुहंत्यूर्ध्वरुपसेचं
नायकंनरोहव्यानमर्जयंतऽआसभिः ॥ एतेनरःस्वपसोऽअभूतनयऽइंद्रायसुनुथसोममद्रयः । वामंवांमवोदिव्या
यधाम्नेवसुवसुवःपार्थिवायसुन्वते⁺ ॥ ९ ॥ (१०।६।९) अत्रप्रुषोनवाचाप्रुषावसुहविष्मंतोनयज्ञाविजानुषः । सुमारु
तंनब्रह्माणमर्हसंगणमस्तोप्येषानशोभसे ॥ श्रियेमर्यासोऽअंजीऽरकृण्वतसुमारुतंनपूर्वोरतिक्षपः । दिवस्पुत्रासऽ
एतानयैतिरऽआदित्यासस्तेऽअकानवावृधुः ॥ प्रयेदिवःपृथिव्यानबर्हणात्मनारिरित्रेऽअत्रात्रसूर्यः । पाजस्वंतो
नवीराःपनस्यवोरिशदसोनमर्याऽअभिद्यवः ॥ युष्माकंबुध्रेऽअपांनयामनिविधुर्यतिनमहीश्रंथर्यति । विश्वप्सुर्यज्ञो
ऽअर्वाग्यंसुवःप्रयस्वंतोनसत्राचऽआगत ॥ यूयंधूर्ध्वप्रयुजोनरश्मिभ्योतिष्मंतोनभासाव्युष्टिषु । इयेनासोनस्वयं
शसोरिशदसःप्रवासोनप्रसितासःपरिप्रुषः ॥ १० ॥ प्रयद्वहध्वेमरुतःपराकाद्ययमहःसंवरणस्यवस्वः । विदानासो

(१०।६।९) अत्रप्रुषइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःस्यूमरश्मिर्मरुतस्त्रिष्टुपंचमीजगती ।

वसवोराध्यस्याराश्चिद्वेषःसनुतर्युयोत ॥ यऽउहचियज्ञेऽअध्वरेष्ठामरुन्मोनमानुषोददाशत् । रेवत्सवयोदधतेसुवीरंस
देवानामपिंगोपीथेऽअस्तु ॥ तेहियज्ञेषुयज्ञियांसऽऊमाऽआदित्येननाम्नाशंभविष्ठाः । तेनोवंतुरथतूर्मेनीषामहश्चयामं
ध्वरेचंकानाः⁺ ॥ ११ ॥ (१०।६।१०) विप्रासोनमन्मभिःस्वाध्यादेवाव्योऽनयज्ञैःस्वप्नसः । राजानोनचित्राः
सुसंहशःक्षितीनानमर्याऽअरेपसः ॥ अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसोवातासोनस्वयुजःसद्यऽऊतयः । प्रज्ञातारोनज्ये
ष्ठाःसुनीतयःसुशर्माणोनसोमाऽअकृतंयते⁺ ॥ वातासोनयेधुनयोजिगलवोऽग्नीनांनजिह्वाविरोकिणः । वर्मण्वंतोनयो
धाःशिमीवंतःपितृणांनशंसाःसुरातयः ॥ रथानानयेराःसनाभयोजिगीवांसोनशूराऽअभिद्यवः । वरेयवोनमर्याधृ
तप्रुषोभिस्वर्तारोऽअर्कनसुष्टुभः ॥ अश्वांसोनयेज्येष्ठाऽआशवोदिधिष्वोनरथ्यःसुदानवः । आपोननिन्नैरुदभिर्जि
गलवोविश्वरूपाऽअंगिरसोऽनसामभिः ॥ १२ ॥ प्रावाणोनसूरयःसिंधुमातरऽआदितिरासोऽअद्र्योनविश्वहा ।
शिशूलानक्रीडयःसुमातरौमहाग्रामोनयामंश्रुतत्विषा⁺ ॥ उषसांनकेतवोध्वरश्चियःशुभंयवोनांजिभिर्व्यंश्वितन् ।
सिंधवोनययियोभ्राजहृष्टयःपरावतोनयोजनानिमिरे ॥ सुभागाभोदेवाःकणुतासुरलानस्मान्तोदन्मरुतोवावृधा

(१०।६।१०) विप्रासइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःस्यूमरश्मिर्मरुतस्त्रिष्टुपृथ्वीयापंचम्याद्याश्रतस्रजगत्यः ।

नाः । अधिस्तोत्रस्यसुख्यस्यगातसनाद्धिबोरनधेयानिसंति ॥ १३ ॥ (१०।६।११) अपश्यमस्यमहुतोमहित्वम
मर्त्यस्यमर्त्यासुविधु । नानाहनुविभृतेसंभरेतेऽअसिन्वतीबप्सतीभूर्यत्तः ॥ गुहाशिरोनिहितमृधगक्षीऽअसिन्वन्न
सिजिह्वावनानि । अत्राण्यस्मैपङ्क्तिःसंभरंत्युत्तानहस्तानमसाधिविधु⁺ ॥ प्रमातुःप्रतरंगुह्यमिच्छन्कुमारोनवीरुधः
सर्पदुर्वीः । ससंनपक्रमविदच्छुचंतंरिरिह्वांसैरिपऽउपस्थेऽअंतः⁺ ॥ तद्दामृतरोदसीप्रब्रवीमिजार्थमानोमातरागर्भो
ऽअस्ति । नाहंदेवस्यमर्त्यश्चिकेताग्निरंगविचेताःसप्रचेताः ॥ योऽअस्माऽअन्नंतृष्वाद्दधात्याज्यैर्धृतैर्जुहोतिपुष्यति ।
तस्मैसहस्रमक्षभिर्विचक्षेत्रैर्विश्वतःप्रत्यङ्मुसित्वं⁺ ॥ किंदेवेषुत्यजऽएनश्चकृथाग्नैर्पृच्छामिनुत्वामविद्वान् । अक्नीळन्की
ळन्हरिरत्तवेदन्विपर्वशश्चकर्तृगामिवासिः⁺ ॥ विष्वचोऽअश्वान्युयुजवनेजाऽऋजीतिभीरशनाभिर्गृभीतान् । चक्ष
देमित्रोवसुभिःसुजातःसमानृधेपर्वभिर्वावृधानः⁺ ॥ १४ ॥ (१०।६।१२) अग्निःससिवाजंभरंददात्यग्निर्वीरंश्रु
त्यंकर्मनिःष्ठां । अग्नीरोदसीविचरत्समन्जन्नग्निरारिर्वीरकुक्षिंपुरंधिं ॥ अग्नेरमसःसमिदस्तुभद्राग्निरिहीरोदसीऽआवि
वेश । अग्निरेकंचोदयत्समत्स्वग्निरवृत्राणिदयतेपुरुणि ॥ अग्निहृत्यंजरतःकर्णमावाग्निरह्योनिरदहज्जरूथं । अग्निरत्रि

(१०।६।११) अपश्यमिति सप्तर्चस्यसूक्तस्यसौचीकोमिरमिच्छिष्टु (वैश्वानरोमिर्वाजंभरःसप्तिरितीमावृषीपाक्षिकौ) । (१०।६।१२)
अग्निःसप्तिमिति सप्तर्चस्यसूक्तस्यसौचीकोमिरमिच्छिष्टु (वैश्वानरोमिर्वाजंभरःसप्तिरितीमावृषीपाक्षिकौ) ।

धर्मऽउरुष्यदंतरंमिर्नृमेधंप्रजयासृजत्सं⁺ ॥ अग्निर्दाद्रविणंवीरपेशाऽअग्निर्कषिंयःसहस्रासनोति । अग्निर्दिविहव्यमा
तंतानाग्नेर्धामानिविभृतापुरुत्रा⁺ ॥ अग्निमुक्थैर्ऋषयोविह्वयंतैर्ग्निरायामनिबाधितासः । अग्निवयोऽअंतरिक्षेपतं
तोमिःसहस्रापरियातिगोनीं ॥ अग्निविशऽइळतेमानुषीर्याऽअग्निमनुषोनहुषोविजाताः । अग्निर्गोधवीपथ्यामृतस्याग्ने
र्गव्यूतिर्धृतऽआनिषत्ता ॥ अग्नयेब्रह्मऽऋभवस्ततधुरग्निमहामवोचामासुवृत्तिं । अग्नेप्रावजरितारंयविष्ठाग्नेमहिद्रवि
णमायजस्व ॥ १५ ॥ (१०।६।१३) यऽइमाविश्वामुर्वनानिजुह्वपिर्होतान्यसीदत्पितानः । सऽआशिषाद्रविण
मिच्छमानःप्रथमच्छदवरांऽआविवेश ॥ किंस्विदासीदधिष्ठानमारंभणंकतमत्स्वित्कथासीत् । यतोभूमिंजनयन्वि
श्वकर्माविद्यामौणोन्महिनाविश्वचक्षाः ॥ विश्वतश्चश्रुतविश्वतोमुखोविश्वतोबाहुरुतविश्वतस्पात् । संबाहुभ्यांध
मतिसंपतत्रैद्यावाभूमिंजनयन्देवएकः ॥ किंस्विद्वनंकऽउसवृक्षऽआसयतोद्यावापृथिवीनिष्ठतधुः । मनीषिणोमनं
सापृच्छतेदुतद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानिधारयन् ॥ यातेधामानिपरमाणियावमायामध्यमाविश्वकर्मजुतेमा । शिक्षासखि
भ्योहविषिस्वधावःस्वयंयजस्वतन्वंवृधानः⁺ ॥ विश्वकर्मन्हविषावावृधानःस्वयंयजस्वपृथिवीमुतद्यां । मुहूर्त्तन्येऽ
अभितोजनासऽइहास्माकंमघवासूरिरस्तु ॥ वाचस्पतिंविश्वकर्माणमूतयेमनोजुवंवाजेऽअद्याहुवेम । सनोविश्वानि

(१०।६।१३) यऽइमाविश्वेति सप्तर्चस्यसूक्तस्यभौवनोविश्वकर्माविश्वकर्मात्रिष्टुपद्वितीयाविराड्रूपा ।

श्रवसं.

अ. ८ अ. ३

॥ २० ॥

हव्नानिजोषद्विभ्रवशंभूरवसेसाधुर्कर्म॥ १६ ॥ (१०।६।१४) चक्षुषःपितामनसाहिधीरौघृतमैनेऽअजनमममा
ने । यदेदंताऽअददहंतपूर्वऽआदिह्यावापृथिवीऽअप्रथेतां ॥ विश्वकर्माविर्मनाऽआद्विहायाधाताविधातापरमोतसं
दृक् । तेषामिष्टानिसमिषामंदंति यत्राससऽश्वीन्परऽएकमाहुः⁺ ॥ योनःपिताजनितायोविधाताधामानिवेदभुवना
निविश्वा । योदेवानानामधाऽएकएवतंसंप्रभ्रंभुवनायंत्यन्या⁺ ॥ तऽआयजंतद्रविणंसमस्माऽश्वपयःपूर्वेजरितारोन
भुना । अस्तेसूतेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ॥ परोदिवापरऽएनापृथिव्यापरोदेवेभिरसुरैर्यदस्ति । कंस्वि
द्वर्भप्रथमंदध्रऽआपोयत्रदेवाःसमपश्यंतविश्वे ॥ तमिद्वर्भप्रथमंदध्रऽआपोयत्रदेवाःसमगच्छंतविश्वे । अजस्यनाभा
वध्येकमर्षितंत्यस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुः⁺ ॥ नतंविदाथयऽइमाजनानान्यद्युष्माकमंतरंबभूव । नीहारेणप्रार्वृता
जल्प्याचासुतृपऽउक्थशासंश्चरंति ॥ १७ ॥ (१०।६।१५) यस्तेमन्योर्विधद्वज्रसायकसहऽओजःपुण्यतिविश्वमा
नुषक् । साह्यामदासमार्थत्वयायुजासहस्कृतेनसहसासहस्वता ॥ मन्युरिद्रोमन्युरेवासंदेवोमन्युर्होतावरुणोजातवे
दाः । मन्युर्विशऽईळतेमानुषीर्याःपाहिनोमन्योतपसासजोषाः ॥ अभीहिमन्योत्वसस्तवीयान्तपसायुजाविजहिश

(१०।६।१४) चक्षुषइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभौवनोविश्वकर्माविश्वकर्मात्रिष्टुप् । (१०।६।१५) यस्तेमन्यवितिसप्तर्चस्यसूक्तस्य
तापसोमन्युर्भन्युस्त्रिष्टुबाद्याजगती ।

मंडलं १०

अनु. ६

॥ २० ॥

त्रून । अमित्रहावृत्रहादस्युहाचविश्वावसून्याभरात्वनः ॥ त्वंहिमन्योऽअभिभूत्योजाःस्वयंभूर्भामोऽअभिमातिपा
हः । विश्वर्चषणिःसहुरिःसहावानस्मास्वोजःपृतनासुधेहि ॥ अभागःसन्नपपरेतोऽअस्मितवक्रत्वातविषस्यप्रचेतः ।
तंत्वामन्योऽअकृतुजिहीळाहंस्वातनूर्बलदेयायमेहि ॥ अयंतेऽअस्म्युपमेह्यर्वाङ्प्रतीचीनःसहुरेविश्वधायः । मन्यो
वज्रिन्नाभिमामाववृत्स्वहनावदस्यूरुतबोध्यापेः⁺ ॥ अभिप्रेहिदक्षिणतोर्भवामेधावृत्राणिजघनावभूरि । जुहोमितेध
रुणमध्वोऽअग्रमुभाऽउपांशुप्रथमार्पिबाव ॥ १८ ॥ (१०।६।१६) त्वयामन्योसरथमारुजंतोहर्षमाणासोधृषिता
मरुत्वः । तिग्मेष्वऽआयुधासंशिशानाऽअभिप्रयन्तुनरोऽअग्निरूपाः ॥ अग्निरिवमन्योत्वषितःसहस्वसेनानीर्नःसह
रेहूतऽएधि । हत्वायशत्रून्विभजस्ववेदऽओजोमिमानोविमृधोनुदस्व ॥ सहस्वमन्योऽअभिमातिमस्मेरुजन्मणन्प्र
मृणन्प्रेहिशत्रून् । उग्रंतेपाजोनन्वारुरुधेवशीवशनयसऽएकजत्वं⁺ ॥ एकोबहूनामसिमन्यवीळितोविशैविशंयुधयेसं
शिशधि । अकृत्तरुक्त्वयायुजाव्यद्युमन्तंधोषंविजयार्थकृणमहे ॥ विजेषुकृदिद्रऽइवानवब्रवोऽस्माकमन्योऽअधिपा
भवेह । प्रियंतेनामसहुरेगृणीमसिविज्ञातमुत्संयतऽआबभूथ ॥ आभूत्यासहजावज्रसायकसहोविभर्ष्यभिभूतऽउत्त
रं । कृत्वानोमन्योसहमेद्यैधिमहाधनस्यपुरुहूतसंसृजि ॥ संसृष्टधनमुभयैसमाकृतमस्मभ्यंदत्तावरुणश्चमन्युः । भि

(१०।६।१६) त्वयामन्यवितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यतापसोमन्युर्भन्युर्जगतीआद्यास्तिस्त्रिष्टुभः ।

यंदधानाहृदयेषुशत्रवः पराजितासोऽपनिलयंतां ॥ १९ ॥ (१०।७।१) सत्येनोत्तमिताभूमिः सूर्येणोत्तमिताद्यौः ।
 ऋतेनादित्यास्तिष्ठंतिदिविसोमोऽअधिश्चितः ॥ सोमेनादित्याबलिनः सोमेनपृथिवीमही । अथोनक्षत्राणामेषामुपस्थे
 सोमऽआहितः ॥ सोममन्यतेपिबान्यत्संपिषंत्योषधिं । सोमंयंब्रह्माणोविदुर्नतस्याश्रातिकश्चन⁺ ॥ आच्छद्विधा
 नैर्गुपितोबाहंतैः सोमरक्षितः । ग्राव्यामिच्छृण्वन्तिष्ठसिनतैऽअश्रातिपार्थिवः ॥ यत्त्वादेवप्रपिबंतिततऽआप्यायसे
 पुनः । वायुः सोमस्यरक्षितासमानांमासऽआकृतिः ॥ २० ॥ रैभ्यासीदनुदेयींनाराशंसीन्योचनी । सूर्यायाभद्रमि
 द्वासोणार्थयैतिपरिष्कृतं ॥ चित्तिराऽउपबर्हणंचक्षुराऽअभ्यंजनं । द्यौर्भूमिः कोशऽआसीद्यदयात्सूर्यापतिं ॥ स्तोमा
 ऽआसन्प्रतिधर्यः कुरीरंछंदऽओपशः । सूर्यायाऽअश्विनावराग्निरासीत्पुरोगवः⁺ ॥ सोमोवधूयुरभवदश्विनास्तामुभा
 वरा । सूर्यायत्यत्यंसंतीमनसासविताददात् ॥ मनोऽअस्याऽअनऽआसीद्दयौरासीदुतच्छदिः । शुक्रावन्डाहावास्तां

सप्तमेनुवाकेषदसूक्तानि । (१०।७।१) सत्येनेतिसप्तचत्वारिंशद्वचस्यसूक्तस्यसूर्यासावित्रीऋषिकापंचानांसोमोदेवताततएकादशानां
 सूर्याविवाहः सप्तदश्यादेवाः अष्टादश्याः सोमाकौ एकोनविंश्याश्चंद्रमाः ततोवनानानृणांविवाहमंत्राआशीः प्रायाः ततोद्वयोर्वधूवासोदेवता
 एकत्रिंश्यायक्ष्महासिष्टानासृचांसूर्यासावित्री अनुष्टुप्चतुर्दशीएकोनविंश्यादितिसप्तत्योर्विंशीचतुर्विंशीषड्विंशीषद्विंशीसप्तत्रिंशीचतुश्च
 त्वारिंश्याश्चतुर्भुजः अष्टादशीसप्तविंशीत्रिचत्वारिंश्याश्चजगत्यः चतुर्विंश्यारोबृहती ।

यदयात्सूर्यागृहं⁺ ॥ २१ ॥ ऋक्सामाभ्यामभिहितौगावैतिसामनावितः । श्रोत्रैतेचक्रेऽआस्तांदिविपंथाश्चराचरः⁺ ॥
 शुचीतेचक्रेयात्याव्यानोऽअक्षऽआहतः । अनोमनस्मर्यसूर्यारोहत्प्रयतीपतिं ॥ सूर्यायावहतुः प्रागात्सवितायमुवा
 सृजत् । अघ्नसुहन्त्यंतेगावोर्जुन्योः पर्युह्यते ॥ यदश्विनापृच्छमानावयातंत्रिचक्रेणवहतुंसूर्यायाः । विश्वेदेवाऽअनु
 तद्वामजानन्पुत्रः पितराववृणीतपूषा⁺ ॥ यदयातंशुभस्पतीवरेयंसूर्यामुप । कैकैचक्रंवामासीत्कंदेष्टायतस्थथुः ॥ २२ ॥
 द्वेतेचक्रेसूर्येब्रह्माणऽअनुत्थाविदुः । अथैकैचक्रंयद्गुहातदद्वातयऽइद्विदुः ॥ सूर्यायैदेवेभ्योमित्रायवरुणायच । ये
 भूतस्यप्रचेतसऽइदंतेभ्योकरंनमः ॥ पूर्वापरंचरतोमाययैतौशिशूक्रीळैतौपरियातोऽअध्वरं । विश्वान्यन्योभुवनाभि
 चष्टऽअतूरन्योविदधजायतेपुनः ॥ नवोनवोभवतिजायमानोहोक्तेरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचं
 द्रमास्तिरतेदीर्घमायुः ॥ सुकिंशुकंशल्मलंविश्वरूपंहिरण्यवर्णंसुवृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येऽअमृतस्यलोकंस्थोनंपत्येव
 हतुकृणुष्व ॥ २३ ॥ उदीर्ष्वातः पतिवतीह्ये^३षाविश्वारवसुंनमसागीर्भिर्रीळे । अन्यामिच्छपितृषदंव्यंकांसतेभागोज
 नुषातस्यविद्धि ॥ उदीर्ष्वातोविश्वारवसोनमसेळामहेत्वा । अन्यामिच्छप्रफर्व्यं^१संजायांपत्यासृज ॥ अनुक्षराऽअज
 वः संतुपंथायेभिः सखायोयंतिनोवरेयं । समर्यमासंभगोनोनिनीयात्संजास्पत्यंसुयममस्तुदेवाः ॥ प्रत्वामुंचामिवरुण
 स्यपाशाद्येनत्वावर्ध्नात्सवितासुशेवः । ऋतस्योनौसुकृतस्यलोकेरिष्टांत्वासहपत्यादधामि ॥ प्रेतोमुंचामिनामुतःसुव

दाममुतस्करं । यथेयमिंद्रमीढः सुपुत्रासुभगासंति ॥ २४ ॥ पृषात्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विनात्वा प्रवहतां रथेन । गृहा
 न्गच्छ गृहपत्नी यथासौ वशिनी त्वं विदथ मा वदासि ॥ इह प्रियं प्रजयाते समृद्धतामस्मिन् गृहे गार्हपत्याय जागृहि । एना
 पत्या तन्वं १ संसृज स्वाधा जिब्री विदथ मा वदाथः ॥ नीललोहितं भवति कृत्या सक्तिर्व्यज्यते । एधंतेऽस्या ज्ञातयः पतिं
 वैधेषु वध्यते ॥ परादे हि शामुल्यं ब्रह्मभ्यो विभं जावसु । कृत्यैषापद्धती भूत्वा जाया विशते पतिं ॥ अश्रीरातनू भवति रु
 शंती पापया मुया । पतिर्यद्वध्वोऽवा ससास्वमंगमभिधित्सते ॥ २५ ॥ येवध्वश्चंद्रं वहुतुं यक्ष्मायंति जनादनु । पुनस्ता
 न्यज्ञियादेवानयंतु यतऽआगताः ॥ माविदन्परिपंथिनो यऽआसीदंति दंपती । सुगोभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्वरातयः ॥
 सुमंगली रियं वधूरिमां समेत पश्यत । सौभाग्यमस्यैदृत्वा याथास्तं विपरेतन ॥ तृष्टमे तत्कटुकमेतदपाष्ठवद्विषवन्नैतद
 त्वे । सूर्यायो ब्रह्मा विद्यात्सऽइद्वा धूयमर्हति ॥ आशसनं विशसनं मथोऽअधिविकर्तनं । सूर्यायाः पश्यरूपाणि तानि
 ब्रह्मा तु शुधति ॥ २६ ॥ गृभ्णानितेसां भगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथासः । भगोऽअर्यमासं वितापुरं धिर्मह्यं त्वा
 दुर्गार्हपत्याय देवाः⁺ ॥ तां पूषन्निवतं मामेरयस्व यस्यां वीजं मनुष्याऽवपति । यानऽऽरूऽऽशती विश्रयाते यस्यां मुशतः
 प्रहरां मशेषं ॥ तुभ्यमग्रे पर्यवहन्सूर्या वहुतुना सह । पुनः पतिभ्यो जायां दाऽअग्रे प्रजया सह⁺ ॥ पुनः पत्नीमग्निं ददा
 युपास हवर्चसा । दीर्घायुरस्यायः पतिर्जीवाति शरदः शतं⁺ ॥ सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वो विविदऽउत्तरः । तृतीयोऽ

अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः⁺ ॥ २७ ॥ सोमो ददद्गंधर्वाय गंधर्वो ददद्गन्धे । रयिंच पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथोऽइ
 मां⁺ ॥ इहैव स्तं मावियौष्टं विश्वमायुर्व्यंश्रुतं । क्रीळतौ पुत्रैर्न सृभिर्मोदमानौ स्वे गृहे⁺ ॥ आनः प्रजां जनयतु प्रजापतिरा
 जरसाय समनक्त्वर्यमा । अदुर्मंगलीः पतिलोकमाविश शनो भवद्विपदेशं चतुष्पदे ॥ अघोरचक्षुरपतिह्येधिशिवाप
 शुभ्यः सुमनाः सुवर्चोः । वीरसूदेव कामास्यो नाशनो भवद्विपदेशं चतुष्पदे ॥ इमां त्वमिंद्रमीढः सुपुत्रां सुभगां कृणु ।
 दशास्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ सस्त्राज्ञी श्वशुरे भव सस्त्राज्ञी श्वश्र्वां भव । ननां दरि सस्त्राज्ञी भव सस्त्राज्ञीऽअ
 धिदेवेषु ॥ समं जंतु विश्वे देवाः समापो हृदयानिनौ । संमातरि स्वासंधाता समुदेष्टी दधातुनौ ॥ २८ ॥ (॥ परिशि
 ष्टं ॥ ॥ अविधवा भव वर्षाणि शतं संग्रंतु सुव्रता । तेजस्वी चर्यशस्वी च धर्मपत्नी पतिव्रता ॥ जनयद्बहुपुत्राणि माच
 दुःखं लभेत्कचित् । भर्ता ते सोमपानित्यं भवेद्धर्मपरायणः ॥ अष्टपुत्रा भवत्वं च सुभगा च पतिव्रता । भर्तुं श्रैव पितुर्भ्रातु
 र्दद्यानं दिनी सदा ॥ इन्द्रस्य तु यथेन्द्राणी श्रीधरस्य यथाश्रिया । शंकरस्य यथागौरी तद्भर्तुरपि भर्तारि ॥ अत्रैर्यथानुस
 यास्याद्दसिष्ठस्याप्यरुंधती । कौशिकस्य यथासती तथा त्वमपि भर्तारि ॥ ध्रुवैधिपोष्यामयि मह्यं त्वादाद्बृहस्पतिः ।
 मया पत्या प्रजावती संजीव शरदः शतं ॥) इत्यष्टमाष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एकोनषष्ठ्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १४ ऋचः १४८ ॥ त्यागः ॥ देवेभ्यः ९ इंद्राये. १७ नदीभ्यः ९ प्रावभ्यः ८ मरुद्भ्यः १६ अग्नयः १४ विश्वकर्मणः १४ मन्यवः १४ सोमाये. ५ सूर्याविवाहाये. ११ देवेभ्यः सोमार्काभ्याः चंद्रमसः सूर्यासावित्र्या. ९ वधूवाससइ. २ दंपती-राजयक्ष्ममृद्. सूर्यासावित्र्या. १६ ॥ इत्यष्टमेतृतीयः ॥

विहित्र्यधिकैद्रोवृषाकपिरिंद्राणीद्रश्चसमूदिरेपाङ्गैरक्षोहणंपंचाधिकापायुराग्नेयंराक्षोघ्नैचतुरनुष्टुबंतंहविरेको
नांगिरसोमूर्धन्वान्वामदेव्योवासौर्यवैश्वानरीयमिंद्रंस्तबध्यूनारेणुःपंचम्यैद्रासोमीसहस्रशीर्षापोळशनारायणः
पौरुषमानुष्टुभंत्रिष्टुबंतंतुसंजागृवद्भिःपंचोनारुणोवैतहव्यआग्नेयैयज्ञस्यशार्यातोमानवोवैश्वदेवंतुजागतंमहि
तान्वःपार्थ्यःप्रस्तारपाङ्गैपुरस्ताद्बृहत्यंतत्रयोदशयुपाद्येचानुष्टुभौनवम्यक्षरैःपाङ्गैरेकादशीन्यंकुसारिणीप्रैतेष
लूनासर्पोर्बुदःकाद्रवेयोआव्णोस्तौत्सप्तम्यंत्येत्रिष्टुभौपंचमीच ॥ ४ ॥

॥ हरिःॐम् ॥ (१०।७।२) विहिसोतोरिसृक्षतुनेंद्रदेवमंसत । यत्रामंददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मा

(१०।७।२) विहिसोतोरिति त्रयोविंशत्युचस्यसूक्तस्य आद्याष्टम्येकादशीद्वादशीचतुर्दशीनामेकोनविंश्यादिचतुष्टयाचेंद्रऋषिःसप्त
मीत्रयोदशीत्रयोविंशतीनामैद्रोवृषाकपिऋषिःशिष्टानामेकादशर्चामिंद्राणीऋषिकाइंद्रःपंक्तिः । (अत्रयस्यवाक्यमितिपरिभाषांस्वीकृत्य-
इंद्रैद्राणीवृषाकपीनांविभागशोदेवतात्वंकेचिन्मन्यंतेतद्वाध्यकारादिविरुद्धं) ।

दिंद्रऽउत्तरः ॥ पराहीन्द्रावसि वृषाकपेरतिव्यथिः । नोऽअहप्रविंदस्यन्यत्रसोमपीतयेविश्वं ॥ किमयत्वांवृषाकपिश्च
कारहरितोमृगः । यस्माऽइरस्यसीदुन्व१योवापुष्टिमद्वसुविश्वं ॥ यमिमत्वंवृषाकपिंप्रियमिंद्राभिरक्षसि । श्वान्वस्यजं
भिषदपिकर्णवराहयुविश्वं ॥ प्रियातृष्टानिमेकपिर्व्यक्ताव्यदूदुषत् । शिरोन्वस्यराविषंनसुगंदुष्कृतेभुवंविश्वं ॥ १ ॥
नमत्स्त्रीसुभसत्तरानसुयाशुतराभुवत् । नमत्प्रतिच्यवीयसीनसक्थ्युद्यमीयसीविश्वं ॥ उवेऽअंबसुलाभिकेयथेवांगभं
विष्यति । भसन्मेऽअंबसक्थिथमेशिरोमेवीवहृष्यतिविश्वं ॥ किंसुबाहोस्वंगुरेपृथुष्टोपृथुजाघने । किंशूरपलि
नस्त्वमभ्यमीषिवृषाकपिंविश्वं ॥ अवीरामिवमामयंशरारुभिमन्यते । उताहमस्मिवीरिणींद्रपत्नीमरुत्सखावि
श्वं ॥ संहोत्रंस्मपुरानारीसमनंवावगच्छति । वेधाऽऋतस्यवीरिणींद्रपत्नीमहीयतेविश्वं ॥ २ ॥ इंद्राणीमासु
नारिषुसुभगामहमश्रवं । नह्यस्याऽअपरंचनजरसामरतेपतिविश्वं ॥ नाहमिंद्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्ये
दमप्यंहविःप्रियंदेवेषुगच्छतिविश्वं ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रऽआदुसुस्तुषे । घसत्तऽइंद्रऽउक्ष्णःप्रियंकाचित्करंह
विर्विश्वं ॥ उक्ष्णोहिमेपंचदशसाकंपचैतिविंशतिं । उताहमग्निपीवऽइदुभाकुक्षीपृणंतिमेविश्वं ॥ वृषभोनतिगमश्रं
गोतर्यथेषुरोरुवत् । मंथस्तऽइंद्रशंहृदेयंतैसनोतिभावयुर्विश्वं ॥ ३ ॥ नसंशेयस्यरंवतैतरासक्थ्याऽकपृत् । सेदीशे
यस्यरोमशंनिषेदुषोविजृभतेविश्वं ॥ नसंशेयस्यरोमशंनिषेदुषोविजृभते । सेदीशेयस्यरंवतैतरासक्थ्याऽकपृद्विश्वं ॥

अयमिंद्रवृषाकपिः परस्वंतं हतं विदत् । असिंसुनांनवचरुमादेधस्यानऽआचितं विश्वं ॥ अयमेमिविचाकशद्विचिन्वन्दा
समर्थ । पिबामिपाकृत्तुत्वनोभिधीरमचाकशं विश्वं ॥ धन्वचयत्कुंतत्रैचकतिस्वित्तावियोजना । नेदीयसोवृषाकपे
स्तमेहिगृहोऽउपविश्वं ॥ पुनरेहि वृषाकपे सुविताकल्पयावहै । यऽएषः स्वभ्रनंशनोस्तमेषिपथापुनर्विश्वं ॥ यदुदैचोवृ
षाकपे गृहमिंद्राजगंतन । क१स्यपुल्वघोमृगः कर्मगन्जनयोपनोविश्वं ॥ पशुर्हनाममानवीसाकंससुवविशति । भद्रंभ
ल्यस्याऽअभृद्यस्याऽउदरमामयद्विश्वं ॥ ४ ॥ (१०।७।३) रक्षोहणवाजिनमाजिघर्षिमित्रं प्रथिष्ठमुपयामिशर्म । शिशो
नोऽअग्निः क्रतुभिः समिद्धः सनोदिवासरिषः पातुनक्तं ॥ अयोदंष्ट्रोऽअर्चिषायातुधानानुपस्पृशजातवेदः समिद्धः । आजि
ह्यामूरदेवान्नभस्वक्रव्यादोवृक्त्व्यापिधत्स्वासन् ॥ उभोभयाविष्णुपधेहिदंष्ट्राहिंस्रः शिशानोवरंपरैच । उतांतरिक्षेपरि
याहिराज्जंभैः संधैह्यभियातुधानान् ॥ यज्ञैरिषूः सन्नममानोऽअग्नेवाचाश्रुत्याऽअशनिभिर्दिहानः । तार्भिर्विध्यहृद
येयातुधानान्प्रतीचोबाहून्प्रतिभङ्ध्येषां ॥ अग्नेत्वचंयातुधानस्यभिधिहिंसाशनिर्हरसाहंत्वेन । प्रपर्वाणिजातवेदः श्र
णीहिक्रव्यात्कविष्णुर्विचिनोतुवृक्ण ॥ ५ ॥ यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठतमग्नऽउतवाचरंतं । यद्वांतरिक्षेपथिभिः पतंतं
तंतमस्ताविध्यशर्वाशिशानः ॥ उतालं बंधस्पृणुहि जातवेदऽआलेभानादृष्टिभिर्यातुधानात् । अग्नेपूर्वोनिजहिशोशुचानऽ

(१०।७।३) रक्षोहणमिति पंचविंशत्यृचस्य सूक्तस्य भारद्वाजः पायूरक्षोहामिस्त्रिष्टुप् अंत्याश्रतस्रोतुष्टुभः ।

आमादः क्षिंकास्तमदंत्वेनीः ॥ इहप्रब्रूहियतमः सोऽअग्नेयोयातुधानोयऽइदंकृणोति । तमारभस्वसमिधायविष्णुच
क्षसश्चक्षुषेरंधयेन ॥ तीक्ष्णेनाग्नेचक्षुषारक्षयज्ञं प्रांचवसुभ्यः प्रणयप्रचेतः । हिंस्रक्षीस्यभिश्चोशुचानं मात्वादभन्यातुधा
नानृचक्षः ॥ नृचक्षारक्षः परिपश्यविष्णुतस्य त्रीणि प्रतिशृणीह्यग्रा । तस्याग्नेपृष्ठीर्हरसाश्रुणीहि त्रेधामूलं यातुधानस्य वृ
श्च ॥ ६ ॥ त्रिर्यातुधानः प्रसितितऽएत्वृतं योऽअग्नेऽअनुतेन हंतंति । तमर्चिषास्फूर्जयन्जातवेदः समक्षमेनं गृणते निवृ
द्धिः ॥ तदग्नेचक्षुः प्रतिधेहि रेभेशफारुजयेन पश्यसि यातुधानं । अथर्ववज्योतिषादैव्येन सत्यं धूर्वतमचितन्त्योष ॥ यदं
ग्नेऽअद्यमिधुनाशपातोयद्वाचस्तृष्टं जनयंतरेभाः । मन्योर्मनसः शरव्या १ जायते यातया विध्यहृदये यातुधानान् ॥ पराश्र
णीहितपसायातुधानान्पराग्नेरक्षोहरसाश्रुणीहि । परार्चिषामूरदेवाच्छृणीहि परासुतृपोऽअभिश्चोशुचानः ॥ पराद्य
देवावृजिनं शृणोतु प्रत्यगेनं शपथायंतु तृष्टाः । वाचास्तेनं शरवऽऋच्छंतु मर्मन्विश्वस्यैतु प्रसितियातुधानः ॥ ७ ॥ यः पौ
रुषेयेण कृविषासमङ्केयोऽअश्व्येन पशुना यातुधानः । योऽअह्यायाभरति क्षीरमग्नेतेषां शीर्षाणि हरसापिवृश्च ॥ संवत्स
रीणं पर्यऽउस्त्रियायास्तस्य माशीद्यातुधानो नृचक्षः । पीयूषमग्नेयतमस्ति तृप्सात्तं प्रत्यंचमर्चिषा विध्यमर्मन् ॥ विपंगवा
यातुधानाः पिवंत्वावृश्च्यंतामदितयेदुरेवाः । परैरानन्देवः सविता ददातु पराभागमोषधीनां जयंतां ॥ सनादग्नेमृणसि
यातुधानान्नत्वारक्षांसि पृतनासु जिग्युः । अनुदहसहमूरान्क्रव्यादो मातेहेत्यामुक्षतदैव्यायाः ॥ - त्वनोऽअग्नेऽअध

रादुदक्तात्त्वपश्चादुतरक्षापुरस्तात् । प्रतितेतेऽअजरासस्तपिष्ठाऽअघशंसंशोश्चतोदहंतु ॥ ८ ॥ पश्चात्पुरस्तादधरा
दुदक्तात्कविः काव्येनपरिपाहिराजन् । सखेसखायमजरोजरिग्नेमेमर्ताऽअमर्त्यस्त्वनः ॥ परित्वाग्नेपुरवयंविप्रसह
स्यधीमहि । धृषद्वर्णदिवेदिवेहंतारभंगुरावतां ॥ विषेणभंगुरावतःप्रतिष्मरक्षसोदह । अग्नेतिग्मेनशोचिषातपुरग्रा
भिर्ऋष्टिभिः ॥ प्रत्यग्नेमिथुनादहयातुधानाकिमीदिना । संत्वाशिशामिजागृह्यदब्धंविप्रमन्मभिः ॥ प्रत्यग्नेहरसाह
रःशृणीहिविश्वतःप्रति । यातुधानस्यरक्षसोबलंविरुजवीर्यं ॥ ९ ॥ (१०।७।४) हविष्पांतमजरस्वर्विदिदिविस्पृ
श्याहुतंजुष्टमग्नौ । तस्यभर्मेणभुवनायदेवाधर्मेणेकस्वधयापप्रथंत ॥ गीर्णभुवनंतमसापगूहमाविःस्वरभवज्जातेऽअ
ग्नौ । तस्यदेवाःपृथिवीद्यौरुतापोरणयज्ञोषधीःसरुयेऽअस्य ॥ देवेभिर्नविषितोयज्ञियैभिरग्निस्तोषाण्यजरबृहंतं । यो
भानुनापृथिवीद्यामुतेमामाततानरोदसीऽअंतरिक्षं ॥ योहोतासीत्प्रथमोदेवजुष्टोयंसमांजन्नाज्येनावृणानाः । सपत
त्रीत्वरंस्थाजगद्यच्छात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः ॥ यज्जातवेदोभुवनस्यमूर्धन्नतिष्ठोऽअग्नेसहरोचनेन । तंत्वाहेममति
भिर्गीर्भिरुक्थैःसयज्ञियोऽअभवोरोदसिप्राः⁺ ॥ १० ॥ मूर्धाभुवोभवतिनक्तमग्निस्ततःसूर्योजायतेप्रातरुद्यन् । मा

(१०।७।४) हविष्पांतमित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसोमूर्धन्वान्सूर्यवैश्वानरौत्रिष्टुप् । (मरीचिः—हविष्पांतं द्विदैवत्यंसौर्य-
वैश्वानरीयकमिति द्वेदेवते अत्र । तेन सूर्यवैश्वानरइत्यग्नेर्गुणद्विवदंतः परास्ताः) ।

यामनुयज्ञियानामेतामपोयत्तृणिंश्चरतिप्रजानन्⁺ ॥ दृशेन्योयोमहिनासमिद्धोरोचतदिवियोनिर्विभावा । तस्मिन्न
ग्नौसूक्तवाकेनदेवाहविर्विश्वऽआजुहवुस्तनुपाः⁺ ॥ सूक्तवाकंप्रथममादिदग्निमादिद्धविरजनयंतदेवाः । सऽएषांय
ज्ञोऽअभवत्तनुपास्तंघावैदुतंपृथिवीतमार्पः ॥ यंदेवासोजनयंतान्निग्निसिन्नाजुहवुर्भुवनानिविश्वा । सोऽअर्चिषापृथिवी
द्यामुतेमामृज्यमानोऽअतपन्महित्वा⁺ ॥ स्तोमैर्नहदिविदेवासोऽअग्निमजीजनन्छक्तिभीरोदसिप्रां । तमूऽअकृ
ण्वन्त्रेधाभुवेकंसऽओषधीःपचतिविश्वरूपाः ॥ ११ ॥ यदेदेनमदधुर्यज्ञियासोदिविदेवाःसूर्यमादितेयं । यदाच
रिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापदयन्भुवनानिविश्वा ॥ विश्वस्माऽअग्निभुवनायदेवावैश्वानरंकेतुमहामकृण्वन् ।
आयस्ततानोषसोविभातीरपोऽअर्णोतितमोऽअर्चिषायन्⁺ ॥ वैश्वानरंकवयोयज्ञियासोग्निदेवाऽअजनयन्नजुर्यं ।
नक्षत्रं प्रलमर्मेनचरिष्णुयक्षस्याध्यक्षंतविप्रबृहंतं ॥ वैश्वानरंविश्वहादीद्वासंमंत्रैरग्निकविमच्छावदामः । योमहि
न्नापरिवभ्रवोर्वीऽउतावस्तादुतदेवःपरस्तात् ॥ द्वेसुतीऽअशृणवंपितृणामहंदेवानामुतमर्त्यानां । ताभ्यामिदंविश्व
मंजत्समेतियदंतरापितरंमातरं ॥ १२ ॥ द्वेसमीचीविभृतश्चरंतशीर्षतोजातमनसाविमृष्टं । सप्रत्यङ्गविश्वभुव
नानितस्यावप्रयुच्छन्तरणिर्भ्राजमानः ॥ यत्रावदेतेऽअवरःपरश्चयज्ञन्योःकतरोनौविवेद । आशेकुरित्संधमादंस
खायो नक्षतयज्ञंकऽइदंविवाचत् ॥ कत्यग्रयःकतिसूर्यासःकत्युषासःकत्युस्विदापः । नोपस्विजवःपितरोवदामिपृ

च्छामिवः कवयो विद्यनेकं⁺ ॥ यावन्मात्रमुषसोनप्रतीकं सुपण्यो^१ वसते मातरि श्वः । तावद्धात्युपयज्ञमायन्म्राह्म
णो होतुरवरो निषीदन् ॥ १३ ॥ (१०।७।५) इन्द्रस्तवानृतमयस्यमहाविबबाधेरोचनाविज्मोऽअंतान् । आयःप
प्रौचर्षणीधृद्वरोभिः प्रसिंधुभ्योरिरिचानोमहित्वा⁺ ॥ ससूर्यः पर्युरुवरांस्यद्रोववृत्याद्रथ्येवचक्रा । अतिष्ठतमपस्य^१
नसर्गकृष्णातमांसित्विष्याजघान ॥ समानमस्माऽअनपावृदर्चक्ष्मयादिवोऽअसमं ब्रह्मनव्य^१ । वियःपृष्ठेवजनिमा
न्यर्यऽइन्द्रश्चिकायनसखायमीषे⁺ ॥ इन्द्रायगिरोऽअनिशितसर्गाऽअपः प्रेरयंसगरस्यबुभात् । योऽअक्षेणवचक्रिया
शचीभिर्विष्वक्स्तंभपृथिवीमुतद्यां⁺ ॥ आपांतमन्युस्तपलप्रभर्माधुनिः शिमीवान्छरुमाऽअज्जीषी । सोमोविश्वान्य
तसावनां निनार्वागिंद्रप्रतिमानानि देभुः ॥ १४ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनान्तरिक्षं नाद्रयः सोमोऽअक्षाः । यद
स्यमन्युरधिनीयमानः शृणाति वीलुरुजतिस्थिराणि ॥ जघानवृत्रं स्वधितिर्वनैवरुरोजपुरोऽअरदुन्नसिंधून् । बिभेद
गिरिनवमिन्नकुंभमागाऽइंद्रोऽअकृणुतस्वयुग्भिः ॥ त्वंहृत्यहण्याऽइंद्रधीरोसिर्नपर्ववृजिनाशृणासि । प्रयेमित्रस्य
वरुणस्य धामयुजं नजनामिनंति मित्रं⁺ ॥ प्रयेमित्रं प्रार्यमणंदुरेवाः प्रसंगिरः प्रवरुणंमिनंति । न्य^१मित्रेषुवधमिद्रुतुसं
वृषन्वृषाणमरुंशंशीशीहि ॥ इन्द्रोदिवऽइंद्रऽईशेपृथिव्याऽइंद्रोऽअपामिद्रुऽइत्यवतानां । इन्द्रोवृधामिद्रुऽइन्मेधिरा

(१०।७।५) इन्द्रस्तवेत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्य वैश्वामित्रोरेणुर्दिद्रः पंचम्या इन्द्रासोमौ त्रिष्टुप् ।

णामिद्रुः क्षेमेयोगेहव्यऽइंद्रः ॥ १५ ॥ प्राक्तुभ्यऽइंद्रः प्रवृधोऽअहंभ्यः प्रांतरिक्षात्प्रसमुद्रस्यधासेः । प्रवातस्यप्रथसः
प्रज्मोऽअंतात्प्रसिंधुभ्योरिरिचेप्रक्षितिभ्यः ॥ प्रशोशुचत्याऽउपसोनकेतुरसिन्वातेवततामिद्रहेतिः । अश्मेवविध्य
दिवऽआसृजानस्तपिष्ठेनहेषसाद्रोधमित्रान् ॥ अन्वहमासाऽअन्विद्वनान्यन्वोषधीरनुपर्वतासः । आन्वेद्वरोदसी
वावशानेऽअन्वापोऽअजिहतजार्यमानं ॥ कर्हिस्वितातऽइंद्रचेत्यासंदधस्ययद्भिर्नदोरक्षऽएषत् । मित्रक्रुवोयच्छस
नेनगावः पृथिव्याऽआपृगमुयाशर्यते ॥ शत्रुयंतोऽअभियेनस्तत्समेहित्राधैतऽओगणासंऽइंद्र । अंधेनामि
त्रास्तमसासचंतांसुज्योतिषोऽअक्वस्तांऽअभिप्युः ॥ पुरुणिहित्वासवनाजनानां ब्रह्माणिमदंगृणतामृषीणां ।
इमामाधोषन्नवसासहृतिरितिरोविश्वोऽअर्चतोयाह्यर्वाङ्⁺ ॥ एवातेवयमिद्रभुंजतीनां विद्यामसुमतीनां नवानां ।
विद्यामवस्तोरवसागुणंतोविश्वामित्राऽउततऽइंद्रनूनं ॥ शुनंहुवेममघवानमिद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंत
मुग्रमूतयैसमत्सुभ्रंतवृत्राणिसंजितंधनानां ॥ १६ ॥ (१०।७।६) सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । सभूमि
विश्वतोवृत्वात्यतिष्ठदशांगुलं⁺ ॥ पुरुषऽएवेदंसर्वयद्भृत्यञ्चभयं । उतामृतत्वस्येशानोयदन्नैनातिरोहति ॥ एता
वानस्यमहिमातो ज्यायांश्चपूरुषः । पादोस्यविश्वामृतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि⁺ ॥ त्रिपादूर्ध्वऽउदैत्पुरुषः पादोस्येहा

(१०।७।६) सहस्रशीर्षेतिषोडशर्चस्यसूक्तस्य नारायणः पुरुषो नुष्टुवंत्या त्रिष्टुप् ।

भवत्पुनः । ततोविष्वङ्कामत्साशनानशनेऽभि⁺ ॥ तस्माद्विराज्जायतविराजोऽधिपूरुषः । सजातोऽअ
त्यरिच्यतपश्चाद्भूमिमयोपुरः⁺ ॥ १७ ॥ यत्पुरुषेणहविषादेवायज्ञमर्तन्वत । वसंतोऽअस्यासीदाज्यं ग्रीष्मऽध्मः
शरद्धविः⁺ ॥ तंयज्ञं बर्हिषिप्रौक्षन्पुरुषंजातमग्रतः । तेनदेवाऽअयजंतसाध्याऽऋषयश्चये⁺ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसं
भृतं पृषदाज्यं । पशून्तांश्चक्रेवायव्यानारण्यान्ग्राम्याश्चये⁺ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऽऋचःसामानिजज्ञिरे । छंदोसिज
ज्ञिरेतस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ तस्मादश्वाऽअजायंतयेकेचोभयादतः । गवोहजज्ञिरेतस्मात्तस्माज्जाताऽअजावर्यः
॥ १८ ॥ यत्पुरुषं व्यदधुःकतिधाव्यकल्पयन् । मुखं किमस्य कौबाहूकाऽऊरूपादाऽउच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्यमुखमासी
द्वाहूराज्यं कृतः । ऊरूतदस्ययद्वैश्यः पश्यांश्चद्रोऽअजायत ॥ चंद्रमामनंसोजातश्चक्षोःसूर्योऽअजायत । मुखादि
द्रश्चाग्निश्चप्राणाद्वायुरजायत ॥ नाभ्याऽआसीदंतर्निक्षंशीर्ष्णोद्यौःसमवर्तत । पश्यांभूमिर्दिशःश्रोत्रात्तथालोकाऽ
अकल्पयन् ॥ सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिःसप्तसमिधःकृताः । देवायद्यज्ञंतन्वानाऽअबध्नन्पुरुषंपशुं⁺ ॥ यज्ञेनयज्ञमय
जंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानं सचंतयत्रपूर्वसाध्याःसंतिदेवाः⁺ ॥ १९ ॥ (१०।८।१)
संजागृवद्भिर्जरमाणऽइध्यतेदमेदमूनाऽइष्यन्निळस्पदे । विश्वस्यहोताहविषोवरैष्योविभुर्विभावांसुषस्वासखीयते⁺ ॥

अष्टमेनुवाकेनवसूक्तानि । (१०।८।१) संजागृवद्विरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवैतहव्योरुणोभिर्जगत्यंत्र्यात्रिष्टुप् ।

सदर्शतश्रीरतिथिर्गृहेगृहेवनेवनेशिश्रियेतकवीरिव । जनंजनंजन्योनातिमन्यतेविश्वऽआक्षेतिविश्योऽविश्वंविशं ॥
सुदक्षोदक्षैःऋतुनासिसुक्रतुरग्रेकविःकाव्येनासिविश्ववित् । वसुर्वसूनाक्षयसित्वमेकऽइह्यावाचयानिपृथिवीचपुष्य
तः ॥ प्रजानन्नग्रेतवयोर्निमृत्वियमिळायास्पदेघृतवैतमांसदः । आतेचिकित्रऽउषसांमिवेतयोरेपसःसूर्यस्येवरश्मयः ॥
तद्यश्रियोवर्ष्यस्येवविद्युतश्चित्राश्चिकित्रऽउषसांनकेतवः । यदोषधीरभिसृष्टोवनानिचपरिस्वयंचिनुषेऽअन्नमास्ये
॥ २० ॥ तमोषधीर्दधिरेगर्भमृत्वियंतमाणोऽअग्निर्जनयंतमातरः । तमित्समानं वनिनश्चवीरुधोतर्वतीश्चसुवतेचवि
श्वहा ॥ वातोपधूतऽइषितोवशांऽअनुतृषुयदन्नावेविषद्वितिष्ठसे । आतेयतंतैरथ्योऽयथापृथक्शर्धीस्यग्रेऽअजरा
णिधक्षतः ॥ मेधाकारंविदधस्यप्रसाधनमग्निंहोतारंपरिभूतममतिं । तमिदमेहविष्यासमानमित्तमिन्महेवृणतेना
न्यत्वत्⁺ ॥ त्वामिदत्रवृणतेत्वायवोहोतारमग्नेविदधेपुवेधसः । यद्वैवयंतोदधतिप्रयांसितेहविष्मंतोमनवोवृक्तबर्हि
षः ॥ तवाग्नेहोत्रंतवपोत्रमृत्वियंतवनेष्टृत्वमग्निहृतायतः । तवप्रशास्त्रंत्वमध्वरीयसिब्रह्माचासिगृहपतिश्चनोदमे
॥ २१ ॥ यस्तुभ्यमग्नेऽअमृतायमर्त्यैःसमिधादाशदुतवाहविकृति । तस्यहोताभवसियासिदुत्यंमुपब्रूषेयस्यध्व
रीयसि ॥ इमाऽअस्मैमतयोवाचोऽअस्मदांऽऋचोगिरःसुष्टुतयःसमंगमत । वसुयवोवसंवेजातवेदसेवृद्धासुचिद्धर्धनो
यासुचाकनत् ॥ इमांप्रत्नार्यसुष्टुतिनवीयसीवोचेयमस्माऽउज्ञतेऽशृणोतुनः । भूयाऽअंतराहृद्यस्यनिसृष्टोऽजायेवपत्यंऽ

उशतीसुवासाः ॥ यस्मिन्मन्त्रासः ऋषभासः उक्ष्णो वृशामेषाः अवसृष्टाः स आहुताः । कीलालपेसोमं पृष्ठाय वेधसे हृदा
मूर्तिर्जनये चारुमग्नये ॥ अहाव्यग्ने हविरास्ये ते सुचीं वपृतं च मवीं वसोमः । वाजसनि रयिमस्मे सुवीरं प्रशस्तं धेहियशसं व
हंतं ॥ २२ ॥ (१०।८।२) यज्ञस्य वो रथ्यं विदपतिं विशां होतारं मक्तोरतिं धिं विभावसुं । शोचन्नुष्का सुहरिणी पुजभूरु
षां केतुर्यजतो धाम शायत ॥ इममं जस्पामुभयेऽ अकृण्वत धर्माणं मग्निं विदधस्य सार्धनं । अकुं न यद्दुषसः पुरोहितं तनू
नपातमरुषस्य निंसते ॥ बळस्य नीथा विपुणेश्च मन्महे वयाऽ अस्य प्रहुताऽ आसुरत्तवे । यदा घोरा सोऽ अमृतत्वमाशता
दिज्जनस्य दैव्यस्य चर्किरन् ॥ ऋतस्य हि प्रसित्यो रुरुव्यचो नमो मह्यं रमतिः पनीयसी । इंद्रो मित्रो वरुणः संचिकि त्रि
रेथो भगः सविता पूतदक्षसः ॥ प्ररुद्रेण ययिनां यंति सिंधवस्तिरो मही मरमतिं दधन्विरे । येभिः परिज्मापरियन्नुरुज्यो
विरोरुवज्जठरे विश्वमुक्षते ॥ २३ ॥ क्राणारुद्रामरुतो विश्वकृष्टयो दिवः श्येना सोऽ असुरस्य नीळयः । तेभिश्चष्टे वरुणो
मित्रोऽ अर्यमं द्रोदे वेभिर्वशेभिरर्वशः ॥ इंद्रे भुजं शशमानासऽ आशतसूरो दृशी केवृषणश्च पौंस्ये । प्रयेन्वस्यार्हणां ततक्षि
रे युजं वज्रं नृषदनेषु कारवः ॥ सूरश्चिदा हरिताऽ अस्य रीरमं दिद्रादाकश्चिद्रयते तवीयसः । भीमस्य वृष्णो जठरादभिश्च
सो दिवे दिवसं हुरिस्तन्मबाधितः ॥ स्तोमं योऽ अद्य रुद्राय शिक्से क्षयद्वीराय नमसादिदिष्टन । येभिः शिवः स्ववोऽ एव

(१०।८।२) यज्ञस्येति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य मानवः शर्यातो विश्वे देवा जगती ।

यावभिर्दिवः संपत्तिस्वयं शानिकां मभिः ॥ तेहि प्रजायाऽ अभरंत विश्वो बृहस्पतिर्वृषभः सोमं जामयः । यज्ञैरथर्वा प्र
थमो विधारय हे वादक्षैर्भृगवः संचिकि त्रिरे ॥ २४ ॥ तेहि द्यावा पृथिवीभूरिरेतसानराशंसश्चतुरंगो यमो दितिः । देव
स्त्वष्टा द्रविणो दाऽ ऋभुक्षणः प्ररोदसी मरुतो विष्णु रहिरे ॥ उत्स्यन्ऽ उशिजामुर्विया कविरहिः शृणोतु बुभ्योऽ हवीमनि ।
सूर्यामासा विचरंता दिवि क्षिता धिया शमीनहुषीऽ अस्य बोधतं ॥ प्रनः पृषाच रथं विश्वदेव्यो पांनपादवतु वायुरिष्टये ।
आत्मानं वस्योऽ अभिवातं मर्चत तदंश्विना सुहवायामनि श्रुतं ॥ विशामा सामभयानाम धिक्षितं गीर्भिरुस्वयं शसंगृणी
मसि । ग्राभिर्विश्वाभिरादिति मन्वर्णं मक्तो र्युवानं नृमणाऽ अधापति ॥ रेभदत्रं नृषा पूर्वोऽ अंगिरा ग्रावाणऽ ऊर्ध्वाऽ
अभिचक्षुरध्वरं ॥ येभिर्विहायाऽ अभवद्विचक्षणः पार्थः सुमेकं स्वधितिर्वनन्वति ॥ २५ ॥ (१०।८।३) महिद्यावा
पृथिवीभूतमूर्वीनारीयह्वीनरोदसी सदनः । तेभिर्नः पातंसह्यसऽ एभिर्नः पातं शूषणि ॥ यज्ञेयं ज्ञेयं मत्स्यो देवान्संपर्य
ति । यः सुम्नदीर्घश्रुतं सऽ आविवासात्येनान् ॥ विश्वेषामिरज्यवो देवानां वामहः । विश्वे हि विश्वमहसो विश्वे यज्ञेषु
यज्ञियाः ॥ ते धाराजानोऽ अमृतस्य मद्राऽ अर्यमा मित्रो वरुणः परिज्मा । कद्रुद्रो नृणां स्तुतो मरुतः पृषणो भगः ॥ उत्

(१०।८।३) महीति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य पार्थ्व्यस्तां न्वो विश्वे देवाः प्रस्तारपंक्तिर्द्वितीया त्रयोदश्यनुष्टुभौ नवम्यक्षरैः पंक्तिरेकादशीन्यं
कुसारिण्यं त्यापुरस्ताद्बृहती ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ४

॥ २९ ॥

नोनक्तमपां वृषण्वसुसूर्यामासासदनायसधन्यो । सञ्चायत्ताद्येषामर्हिवृषेभ्यः* ॥ २६ ॥ उतनोदेवावश्विनाशु
भस्पतीधामभिर्मित्रावरुणाऽऽरुण्यतां । महःसरायऽएषतेतिधन्वेवदुरिता+ ॥ उतनोरुद्राचिन्मृळतामश्विनाविश्वेदे
वासोरथस्पतिर्भगः । ऋभुर्वाजऽऋभुक्षणःपरिज्माविश्ववेदसः ॥ ऋभुर्ऋभुक्षाऽऋभुर्विधतोमदऽआतेहरीजुवान
स्यवाजिना । दुष्टरंयस्यसामचिदधग्यज्ञोनमानुषः ॥ कृधीनोऽअहयोदेवसवितःसचस्तुषेमघोना । सहोनऽइंद्रोव
हिभिर्न्येषांचर्षणीनांचक्ररश्मिनयौयुवे ॥ ऐषुंघावापृथिवीधातंमहदस्मेवीरेषुविश्वचर्षणिश्रवः । पृक्षंवाजस्यसातये
पृक्षंरायोततुर्वणे ॥ २७ ॥ एतंशंसमिंद्रास्मयुष्टं कूचित्संतसहसावन्नभिष्टयेसदापाह्यभिष्टये । मेदतावेदतावसो ॥
एतंमेस्तोमैतनानसूर्यैद्युतघामानंवावृधंतनृणां । संवननंनाभ्यंतष्टेवानपच्युतं ॥ वावर्तयेषांरायायुकैषांहिरण्ययी ।
नेमधिंतानपौस्यावृथेवविष्टांता ॥ प्रतदुःशीमेपृथवानेवेनेप्ररामेवौचमसुरेमघवत्सु । येयुक्त्वायपंचशतास्मयुपथावि
श्राव्येषां ॥ अधीन्वत्रसप्ततिंचसप्तच । सद्योदिदिष्टतान्वःसद्योदिदिष्टपार्थ्यःसद्योदिदिष्टमायवः+ ॥ २८ ॥ (१०।८।४)
प्रेतैवदंतुप्रवयंवदामग्रावभ्योवाचैवदतावदभ्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेंद्रायसोमिनः ॥ एतेव
दंतिशतवत्सहस्रवदभिक्रंदंतिहरितेभिरासभिः । विष्टीग्रावाणःसुकृतैःसुकृत्ययाहोतुश्चित्पूर्वैहविरघमाशत ॥ एतेव

(१०।८।४) प्रेतइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाद्रवेयोर्बुदःसर्पोग्रावाणोजगतीपंचमीसप्तमीचतुर्दश्यस्त्रिष्टुभः ।

दंत्यविदन्ननामधुन्यूस्वयंतेऽअधिपक्वऽआमिषि । वृक्षस्यशाखामरुणस्यबप्संतस्तेसूर्वावृषभाःप्रेमराविषुः ॥ बृहद्व
दंतिमदिरेणमंदिनेंद्रक्रोशंतोविदन्ननामधु । संरभ्याधीराःस्वसृभिरनतिषुराघोषयंतःपृथिवीमुपब्दिभिः ॥ सुपर्णा
वाचमक्रतोपद्यव्याखरेकृष्णाऽइषिराऽअनतिषुः । न्य१ड्विंत्युपरस्यनिष्कृतंपरुरेतोदधिरसूर्यश्वितः ॥ २९ ॥ उ
ग्राऽइवप्रवहंतःसमार्यमुःसाकंयुक्तावृषणोबिभ्रंतोधुरः । यच्छुसंतोजग्रसानाऽअराविषुःशृण्वऽएषांप्रोथयोऽअर्वता
मिव ॥ दशावनिभ्योदशक्ष्येभ्योदशयोक्त्रेभ्योदशयोजनेभ्यः । दशांभीशुभ्योऽअर्चताजरैभ्योदशधुरोदशयुक्ताव
हभ्यः ॥ तेऽअद्रयोदशयंत्रासऽआशवस्तेषामाधानंपर्येतिहर्यंत । तऽऊंसुतस्यसोम्यस्यांधसोशोःपीयूषंप्रथमस्यभेजिरे ॥
तेसोमादोहरीऽइंद्रस्यनिंसतेशुंदुहंतोऽअध्यासतेगवि । तेभिर्दुग्धंपपिवान्तसोम्यमध्विद्रोवर्धतेप्रथतेवृषायते ॥ वृषा
वोऽअंशुर्नकिलारिषाथनळावंतःसदमित्थनाशिताः । रैवत्येवमहसाचारवःस्थनयस्यग्रावाणोऽअजुषध्वमध्वरं+
॥ ३० ॥ तृदिलाऽअतृदिलासोऽअद्रयोश्रमणाऽअशृथिताऽअमृत्यवः । अनतुराऽअजराःस्थामविष्णवःसुपीवसो
ऽअतृपिताऽअतृष्णजः ॥ ध्रुवाऽएवंःपितरोयुगेयुगेक्षेमकामासःसदसोनयुंजते । अजुर्यःसोहरिषाचोहरिद्रवऽआ
द्यांरवैणपृथिवीमशुश्रुवुः ॥ तदिद्वदंत्यद्रयोविमोचनेयामंजस्याऽइवघेदुपब्दिभिः । वपंतोबीजमिवधान्याकृतःपं

मंडलं १०

अनु. ८

॥ २९ ॥

चतिसोमं नमिनंति बप्संतः ॥ सुतेऽअध्वरेऽअधिवाचमक्रताक्रीळयोनमातरं तु दंतः । विषुमुंचासुषुबुषोमनीषां विवर्तं
तामद्रयश्चायमानाः ॥ ३१ ॥ इत्यष्टमाष्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

पष्ठ्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि ९ ऋचः १६० ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. २३ रक्षोत्रेग्रय. २५ सूर्यवैश्वानराये. १९ इंद्राये. ४ इंद्रासोमाभ्या.
इंद्राये. १३ पुरुषाये. १६ अग्नये. १५ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ३० [भे. प. विश्वेभ्यो दे. १ अग्नये. ३ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ३ इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ७
द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ६ इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. द्यावापृथिवीभ्या. इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ४] प्रावभ्य इदं १४ ॥ इत्यष्टमे चतुर्थः ॥

हयेद्वानोर्वशीमैलः पुरुरवाः पूर्वोषितान्कामान् पुनरासाद्या वरोद्धुमैच्छत्सातमनिच्छंती प्रत्याचष्टे हयऽइषुर्याकदा
सुदेवोतरिक्षप्रांसचेतितिस्रश्चैलवाक्यं शिष्टाऽउर्वश्याः प्रतेससोनाबरुः सर्वहरिवैद्रो हरिस्तुतिर्द्वित्रिष्टुवंतयाऽओ
षधीरुयधिकाथर्वणोभिषगोपधिस्तुतिरानुष्टुभैबृहस्पतेर्द्वादशाष्टिषेणो देवापिर्वृष्टिकामो देवांस्तुष्टावकनोवस्रो
वैखानस इंद्रदुवस्युर्वादनो वैश्वदेवं तु त्रिष्टुवंतमुद्बुध्यध्वं बुधः सौम्यं ऋत्विक्स्तुतिर्वानवम्यं त्येजगत्यौ पंचमी बृहती
गायत्र्योर्मध्ये प्रतेमुद्गलोभार्म्यश्वोद्गघणेन ऋषभेण च जिजिगायेति द्रौघणवाद्या तृतीयां त्याबृहत्यं आशुः सप्तो नै
द्रोप्रतिरथश्चतुर्थी बार्हस्पत्योपां त्याप्वादेव्यं त्यानुष्टुम्मारुतीवासाव्येकादशाष्टकौ वैश्वामित्रः कदाकौत्सो दुर्मित्रो
नाम्ना सुमित्रो गुणतः सुमित्रो वानाम्ना दुर्मित्रो गुणतऽऔष्णिहं हरीवज्रं पिपीलिकमध्ये त्रिष्टुवंत्याद्या गायत्री वा ॥ ५ ॥

हरिः ओम् ॥ (१०।८।५) हये जाये मनसा तिष्ठो रेवचां सिमिश्राकृणवावहेनु । न नो मंत्राऽअनुदिता सऽएते म
यस्करन्परं तरे च नाहन् ॥ किमेतावाचकृणवातवाहं प्राक्रमिषमुषसामग्नियेव । पुरुरवः पुनरस्तं परं हि दुरापनावातं
इवाहमस्मि ॥ इषुर्न श्रियऽइषुधेरसना गोषाः शतसानरंहिः । अवीरे क्रतौ विदविद्युतन्नोरानमायुंचितयंतधुनयः ॥
सावसुदधती श्वशुरायवयऽउषोयदिवष्ट्यंति गृहात् । अस्तं न नक्षेयस्मिन्चाकन्दिवानक्तं श्रथितावैतसेन ॥ त्रिःस्रमाहः
श्रथयो वै तसेनो तस्ममेव्यै पृणासि । पुरुरवो नु ते केतमायं राजा मे वीरतन्वस्तदासीः ॥ १ ॥ यासु जूणिः श्रणिः सु
न्नऽआपिर्हृदे च क्षुर्न ग्रंथिनी चरण्युः । ताऽअंजयोरुणयो न संस्रुः श्रिये गावो न धेनवो न वंत ॥ समस्मिन् जायमानऽआसत्
ग्राऽउते मे वर्धन्नद्यः स्वगूर्ताः । महेयत्त्वा पुरुरवोरणायावर्धयन्दस्युहत्याय देवाः ॥ सचायदासुजहतीष्वत्क्रममा
नुषीषुमानुषो निषेवे । अपस्मत्तरसंती न भुज्युस्ताऽअत्र सन्नथस्पृशो नाश्वाः ॥ यदा सुमर्तोऽअमृता सुनिस्पृक्संक्षोणी
भिः क्रतुभिर्नपृक्ते । ताऽआतयो न तन्वः शुभतस्वाऽअश्वा सो न क्रीळयो दंशानाः ॥ विद्युन्नयापतंती दिव्योद्भरंती मेऽ
अप्याकाम्यानि । जनिष्टोऽअपो नर्यः सुजातः प्रोर्वशीतिरतदीर्घमायुः ॥ २ ॥ जज्ञिषऽइत्था गोपीध्याय हि दधात

(१०।८।५) हये जाये इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य आद्या तृतीया षष्ठी नवम्यादि चतसृणां चतुर्दशी सप्तदशीत्येवं नवानामैलः पुरुरवाः ऋषिरुर्वशी
देवता शिष्टानामुर्वशी ऋषिका पुरुरवा देवता त्रिष्टुप् ।

तुंरुवोमऽओजः । अशासत्वाविदुषीसस्मिन्नहन्नमऽआशृणोःकिमभुग्वदासि ॥ कदासूनुःपितरंजातऽइच्छाच्चक्रं
नाश्रुवर्तयद्विजानन् । कोदपंतीसमनसावियूयोदधयदग्निःश्वशुरेषुदीदयत् ॥ प्रतिब्रवाणिवर्तयतेऽअश्रुचक्रनक्रंद
दाधेशिवायै । प्रतत्तेहिनवायत्तेऽअस्मपरेह्यस्तैनहिमूरमापः ॥ सुदेवोऽअद्यप्रपतेदनावृत्परावतैपरमांगंतवाऽउ ।
अधाशयीतनिर्ऋतेरुपस्थेधैनवृकारभसासोऽअद्युः+ ॥ पुंरुवोमामृथामाप्रपसोमात्वावृकासोऽअशिवासऽउक्षन् ।
नवैस्त्रैणानिसख्यानिंसंतिसालावृकाणांहृदयान्येता+ ॥ ३ ॥ यद्विरूपाचरंमर्त्येष्ववसंरात्रीःशरदश्चतस्रः । घृतस्य
स्तोकंसकृदह्मऽआश्रांतादेवेदंतातृपाणाचरामि ॥ अंतरिक्षप्रारजसोविमानीमुपशिक्षाम्युर्वशीवसिष्ठः । उपत्वार
तिःसुकृतस्यतिष्ठान्निवर्तस्वहृदयंतप्यतेमे ॥ इतित्वादेवाऽइमऽआहुरैल्यथैमेतद्भवसिमृत्युवैधुः । प्रजातैदेवान्हवि
षायजातिस्वर्गऽउत्त्वमपिमादयासे ॥ ४ ॥ (१०।८।६) प्रतैमहेविदथैशंसिषंहरीप्रतैवन्वेवनुषोहर्यंतमदं । घृतंन
योहरिंभिश्चारुसेचतऽआत्वाविशंतुहरिर्वपसंगिरः ॥ हरिंहियोनिंमभियेसमस्वरन्निह्वंतोहरीद्विव्यंथासदः । आ
यंपृणतिहरिर्भिर्निधेनवऽइंद्रायशूषंहरिवंतमर्चत ॥ सोऽअस्यवज्रोहरितोयऽआयसोहरिर्निकामोहरिरागभस्त्योः ।

(१०।८।६) प्रतइतित्रयोदशार्चस्यसूक्तस्यांगिरसोबरुहर्जगलंयेद्वेत्त्रिष्टुभौ (ऐंद्रःसर्वहरिर्वधिरत्र । हरिरितींद्रनाम । शौनकस्तु
मुखतएवैतत्सूक्तमैद्रमित्याह । हरिरितींद्राश्वनामेतिषकश्चिन् । एवंहरिशब्दार्थेविप्रतिपत्ताव्याकरोदितहरिशब्दोच्चारणयुक्तमुत्पत्त्यामः) ।

द्युम्नीसुंशिप्रोहरिमन्युसायकऽइंद्रेनिरूपाहरितामिमिक्षिरे ॥ दिविनकेतुरधिधायिहयंतोविव्यचद्वज्रोहरितोनरं ह्या ।
तुददहिंहरिंशिप्रोयऽआयसःसहस्रशोकाऽअभवद्धरिंभुरः+ ॥ त्वंत्वमहयंथाऽउपस्तुतःपूर्वैभिरिंद्रहरिकेशयज्वभिः ।
त्वंहयंसितवृविश्वमुक्थ्य१मसामिराधोहरिजातहयंतं+ ॥ ५ ॥ तावज्जिणंमंदिनंस्तोम्यंमदुऽइंद्रंरथेवहतोहयंताहरी ।
पुरुष्यस्मैसर्वनानिहयंतऽइंद्रायसोमाहरयोदधन्विरे ॥ अरंकामायहरयोदधन्विरेस्थिरायहिन्वन्हरयोहरीतुरा ।
अर्वद्विषोहरिंभिर्जोषमीयतेसोऽअस्यकामंहरिवंतमानशे ॥ हरिंश्मशारुहर्जकेशऽआयसस्तुरस्पेयेयोहरिपाऽअवर्धत ।
अर्वद्विषोहरिंभिर्वाजिनीवसुरतिविश्वादुरितापारिषद्धरी ॥ स्रुवेवयस्यहरिणीविपेततुःशिप्रैवाजायहरिणीदविध्वतः ।
प्रयत्कृतेचमसेमर्जजद्धरीपीत्वामदस्यहयंतस्यांधसः ॥ उतस्मसद्गहयंतस्यपस्त्योऽरत्योनवाजंहरिवाँऽअचिक्रदत् ।
महीचिद्धिधिषणाहयंदोजसाबृहद्वयोदधिषेहयंतश्चिदा+ ॥ ६ ॥ आरोदसीहयमाणोमहित्वानव्यंनव्यंहयंसिमन्मनुप्रियं ।
प्रपस्त्यमसुरहयंतगोराविष्कृधिहरयेसूयांय ॥ आत्वाहयंतैप्रयुजोजनानारथेवहतुहरिंशिप्रमिंद्र । पिबायथाप्रतिभृत
स्यमध्वोहयंन्यज्ञसंधमादेदशोणिं ॥ अपाःपूर्वैषांहरिवःसुतानामथोऽइंद्रंसर्वनंकेवलंते । ममद्विसोमंमधुमंतमिंद्रसत्रावृ
षन्जठरऽआवृषस्व ॥ ७ ॥ (१०।८।७) याऽओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा । मनैनुवभ्रूणामहंशतंधामानिसस्रच्च ॥

(१०।८।७) याओषधीरितित्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्याथर्वणोभिषगोषधयोनुष्टुप ।

श्रवसं.

अ. ८ अ. ५

॥ ३२ ॥

शतंवोऽअंबधामानिसहस्रमुतवोरुहः । अधाशतक्रत्वोयुयमिममैऽअगदंकृत ॥ ओषधीःप्रतिमोदध्वंपुष्पवतीःप्रसूव
रीः । अश्वोऽइवसजित्वरीर्वीरुधःपारयिष्णवः* ॥ ओषधीरितिमातरस्तद्वोदेवीरुपब्रुवे । सनेयमश्वंगावासऽआत्मा
नंतवपूरुष ॥ अश्वत्थेवोनिषदंनपणैवोवसतिष्कृता । गोभाजऽइत्किलासथयत्सनवधपूरुष ॥ ८ ॥ यत्रौषधीःसमगम
तराजानःसमिताविव । विप्रःसऽउच्यतेभिषग्रक्षोहामीवचातनः ॥ अश्ववतीसोमावतीमूर्जयतीमुदोजसं । आवि
त्तिसर्वाऽओषधीरस्माऽअरिष्टतातये ॥ उच्छुष्माऽओषधीनांगावोगोष्ठादिवेरते । धनैःसनिष्यंतीनामात्मानंतवपू
रुष ॥ इष्कृतिर्नामवोमाताथोयुयस्थनिष्कृतीः । सीराःपतत्रिणीस्थनयदामयतिनिष्कृथ ॥ अतिविश्वःपरिष्ठाःस्ते
नऽइवजर्मक्रमुः । ओषधीःप्राचुच्यवुर्यत्किंचतन्वोऽरुपः ॥ ९ ॥ यदिमावाजयन्नहमोषधीर्हस्तऽआदधे । आत्मा
यक्ष्मस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा ॥ यस्यौषधीःप्रसर्पधांगमंगंपरुष्परुः । ततोयक्ष्मंविबाधध्वऽउग्रोमध्यमशीरिव ॥
साकंयक्ष्मप्रपतचाषेणकिकिदीविना । साकंवातस्यध्राज्यासाकंनश्यनिहाकया ॥ अन्यावोऽअन्यामवत्वन्यान्यस्या
ऽउपावत । ताःसर्वाःसंविदानाऽइदंमेप्रावतावचः ॥ याःफुलिनीर्याऽअफलाऽअपुष्पायाश्चपुष्पिणीः । बृहस्पतिप्र
सूतास्तानोमुंचंतव्हंसः ॥ १० ॥ मुंचंतुमाशपथ्याऽदुधोवरुण्यादुत । अधोयमस्यपड्डीशात्सर्वस्मादेवकित्विषात् ॥
अवपततीरवदन्दिवऽओषधयस्परि । यंजीवमश्रवामहैनसरिप्यातिपूरुषः ॥ याऽओषधीःसोमराज्ञीर्वह्नीःशतविच

मंडलं १०

अनु. ८

॥ ३२ ॥

क्षणाः । तासांत्वमस्युत्तमारंक्रामायशंहदे+ ॥ याऽओषधीःसोमराज्ञीर्विष्टिताःपृथिवीमनु । बृहस्पतिप्रसूताऽअस्यै
संदत्तवीर्यं* ॥ मावोरिषत्वनितायस्मैचाहंखनामिवः । द्विपच्चतुष्पदस्माकंसर्वमस्त्वनातुरं+ ॥ याश्चेदमुपशृण्वंति
याश्चदूरंपरांगताः । सर्वाःसंगत्यवीरुधोस्यैसंदत्तवीर्यं ॥ ओषधयःसंवदंतेसोमेनसहराज्ञा । यस्मैकृणोतिब्राह्मणस्तरा
जन्पारयामसि ॥ त्वमुत्तमास्योषधेतववृक्षाऽउपस्तयः । उपस्तिरस्तुसोऽस्माकंयोऽअस्माँऽअभिदासति ॥ ११ ॥
॥ (१०।८।८) बृहस्पतेप्रतिमेदेवतामिहिमित्रोवायद्वरुणोवासिपुषा । आदित्यैर्वायद्वसुभिर्मरुत्वान्तसपर्जन्यंशंतनवे
वृषाय ॥ आदेवोदूतोऽअजिरश्चिक्त्वान्त्वद्देवापेऽअभिमामगच्छत् । प्रतीचीनःप्रतिमामाववृत्स्वदधामितेद्युमतीं
वाचमासन्+ ॥ अस्मैर्धेहिद्युमतींवाचमासन्बृहस्पतेऽअनमीवामिषिरां । ययावृष्टिशंतनवेवनावदिवोद्वप्सोमधुमाँऽ
आविवेश ॥ आनोद्वप्सामधुमंतोविशंत्विद्रदेह्यधिरथंसहस्रं । निषीदहोत्रमृतुथार्यजस्वदेवान्देवापेहविषासपर्य ॥
आष्टिषेणोहोत्रमृषिर्निषीदन्देवापिर्देवसुमतिंचिक्त्वान् । मऽउत्तरस्मादधरंसमुद्रमपोदिव्याऽअसृजद्वर्ष्याऽअ
भि+ ॥ अस्मिन्समुद्रेऽअध्युत्तरस्मिन्नापोदेवेभिर्निवृताऽअतिष्ठन् । ताऽअद्रवन्नाष्टिषेणेनसृष्टादेवापिर्नाप्रेषितामृक्षि

(१०।८।८) बृहस्पतइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्याष्टिषेणोदेवापिर्देवास्त्रिष्टुप् । (शौनकस्त्वस्मिन्सूक्तेआद्यानांचतसृणांबृहस्पतिस्ततश्चत-
सृणांदेवास्ततःपंचानामग्निरित्येवंदेवताव्यवस्थामाह) ।

णीषु ॥ १२ ॥ यहेवापिः शतं न वेपुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतैवृष्टिर्वनिरराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽ
अयच्छत् ॥ यत्वा देवापिः शुशुचानोऽअग्रऽआर्ष्टिषेणोमनुष्यः समीधे । विश्वेभिर्देवैरनुमद्यमानः प्रपर्जन्यमीरयावृ
ष्टिमंतं ॥ त्वां पूर्वऽऋषयो गीर्भिरायन्त्वामध्वरेषु पुरुहूतविश्वे । सहस्राण्यधिरथान्यस्मेऽआनो यज्ञरोहिदुश्वोपयाहि ॥
एतान्यग्नेन वतिर्न वत्वेऽआहुतान्यधिरथा सहस्रा । तेभिर्वधस्वतन्वः शूरपूर्वादिर्वोनो वृष्टिमिषितो रीरिहि ॥ एतान्य
ग्नेन वतिसहस्रासंप्रयच्छवृष्णऽइंद्राय भागं । विद्वान्पथऽऋतुशो देवयानानप्यौलानं दिवि देवेषु धेहि ॥ अग्नेबाधस्व वि
मृधो विदुर्गहापामीवामपरक्षांसि सेध । अस्मात्समुद्राद्बृहतो दिवो नोपां भूमानमुपनः सृजेह ॥ १३ ॥ (१०।८।९)
कन्नश्चित्रभिषण्यसि चिकित्वान्पृथुग्मानं वाश्रं वा वृधधै । कतस्य दातुशर्वसोऽन्युष्टौ तक्षद्वज्रैवृत्रतुरमपि न्वत् ॥ सहिद्यु
ताविद्युतावेतिसामपृथुं योनिमसुरत्वासंसाद । ससनीं छेभिः प्रसहानोऽअस्य भ्रातुर्नऽऋते सप्तथस्य मायाः ॥ सबाज
यातापदुष्पदायन्स्वर्षातापरिषदत्स निप्यन् । अनर्वायच्छतदुरस्य वेदोऽग्नच्छिन्नदेवाऽअभिवर्षसाभूत् ॥ सयह्योऽ
वनीगोष्वर्वाजुहोतिप्रधन्यासुससिः । अपादोयत्रयुज्यासोरथाद्रोण्यश्वासऽईरते घृतं वाः ॥ सरुद्रेभिरशस्तवारऽ
ऋभ्वाहित्वीगयमारेऽअवद्यऽआगात् । वस्त्रस्य मन्ये मिथुनाविवत्रीऽअन्नमभीत्यारोदयन्मुषायन् ॥ सऽइहासंतुवी

(१०।८।९) कन्न इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वैखानसो वज्रं इंद्रादिष्टु ।

खंपतिर्दन्षच्छक्षं त्रिशीर्षाणैर्दमन्यत् । अस्य त्रितो न्वोर्जसा वृधानो विपावराहमयोऽअग्रयाहन् ॥ १४ ॥ सद्रुहणे मेनु
षऽउर्ध्वसानऽआसाविषदर्शसानायशरं । सनृतं मोनहुषोऽस्मत्सुजातः पुरोभिर्नदहं नदस्य हत्ये ॥ सोऽअभ्रियो नयवस
ऽउदन्यन्क्षयाय गातुं विदन्नोऽअस्मे । उपयत्सीदुं दिंशरीरैः श्येनो योपाष्टिर्हतिदस्यून ॥ सत्राधतः शवसानेभिरस्य कु
त्साय शुष्णं कृपणे परादात् । अयं कविर्मनयच्छस्यमानमत्कं योऽअस्य सनि तोतनृणां ॥ अयं दंशस्यन्नयैभिरस्य दस्मो
देवेभिर्वरुणो न मायी । अयं कनीनऽऋतुपाऽअवेद्यभिर्मिताररुं यश्चतुष्पात् ॥ अस्य स्तोमैभिरौशिजऽऋजिश्वाव्रजंदर
यद्वृषभेण पिप्रौः । सुत्वाय च जतो दीदयद्भीः पुरऽइयानोऽअभिवर्षसाभूत् ॥ एवामहोऽअसुरवक्षथाय वस्त्रकः पडि
रुपसर्पदिंद्रं । सऽइयानः करतिस्वस्तिमस्माऽइषमूर्जसुक्षितिं विश्वमाभाः ॥ १५ ॥ (१०।९।१) इंद्रहृद्यमघवन्त्वा
वदिद्भुजऽइहस्तुतः सुतपावो धिनो वृधे । देवेभिर्नः सविता प्रावतु श्रुतमा सर्वतातिमादिति वृणीमहे ॥ भराय सुभरतभा
गमृत्वियं प्रवाय वैशुचिपेक्रं ददिष्टये । गौरस्यः पर्यसः पीतिमानं शऽआसर्व ॥ आनो देवः सविता साविषद्वयऽऋजूय
तेयजमानाय सुन्वते । यथा देवान् प्रतिभूषेम पाकवदासर्व ॥ इंद्रोऽअस्मे सुमनाऽअस्तु विश्वहारा जासोमः सुवितस्या

नवमेनुवाके त्रयोदशसूक्तानि (१०।९।१) इंद्रहृद्येति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वां दनो दुवस्युर्विश्वे देवा जगत्प्रात्रिष्टुप् (भेदपक्षे - विश्वे देवाः १०
इंद्रादिती १ इंद्रः १ एवं १२) ।

धेतुनः । यथायथामित्रधितानिसंदधुरासर्वं ॥ इंद्रऽउक्थेनशर्वसापरुर्दधेबृहस्पतेप्रतरितास्यायुषः । यज्ञोमनुः
प्रमतिर्नःपिताहिक्रमासर्वं ॥ इंद्रस्यनुसुकृतंदैव्यंसहोभिर्गृहेजरितामेधिरःकविः । यज्ञश्चभूद्विदथेचारुरंतमुऽआस
र्वं ॥ १६ ॥ नवोगुहाचक्रमभूरिदुःकृतंनाविष्ट्यैवसवोदेवहेळनं । मार्किर्नोदेवाऽअनृतस्यवर्षसुऽआसर्वं ॥ अपा
मीवांसवितासाविषक्यः१ग्वरीयऽइदपसेधन्वद्रयः । ग्रावायत्रमधुषुदुच्यतेबृहदासर्वं ॥ ऊर्ध्वोप्रावावसवोस्तुसोत
रिविश्वाद्वेषांसिसनुतयुयोत । सनोदेवःसवितापायुरीड्यऽआसर्वं ॥ ऊर्जगावोयवसेपीवोऽअत्तनऽऋतस्ययाःसद
नेकोशोऽअङ्घ्रवे । तनूरेवतन्वोऽअस्तुभेषजमासर्वं ॥ ऋतुप्रावाजरिताशश्वतामवऽइंद्रऽइन्द्राप्रमतिःसुतावतां ।
पूर्णमूर्धदिव्ययस्यसिक्तयऽआसर्वं ॥ चित्रस्तेभानुःऋतुप्राऽअभिष्टिःसंतिस्पृधोजरणिप्राऽअधृष्टाः । रजिष्ठयार
ज्यापश्चऽआगोस्तूर्तुर्षेतिपर्यग्रदुवस्युः+ ॥ १७ ॥ (१०।९।२) उद्ध्यध्वंसमनसःसखायःसमग्निर्मिध्वंबहवःसनी
ळाः । दधिक्रामग्निमुषसंचदेवीमिंद्रावतोवसेनिह्वयेवः ॥ मंद्राकृणुध्वंधियऽआतनुध्वंनावमरित्रपरणीकृणुध्वं । इ
कृणुध्वमायुधारकृणुध्वंप्रांचैयज्ञप्रणयतासखायः ॥ युनक्तसीरावियुगातनुध्वंकृतेयो नौवपतेहबीजं । गिराचश्रुष्टिः

(१०।९।२) उद्ध्यध्वमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यसौम्योबुधोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्चतुर्थीषष्ठ्यागायत्र्यौपंचमीबृहतीनवमीद्वादश्यौजगत्यौ
(ऋत्विजोदेवतावा) ।

सभराऽअसंज्ञोनेदीयऽइत्सृण्यःपक्रमेयात् ॥ सीरायुंजंतिकवयोयुगावितन्वतेपृथक् । धीरादेवेषुसुम्रया+ ॥ निरा
हावान्कृणोतनुसंवरत्रादधातन । सिंचामहाऽअवतमुद्रिणवयंसुषेकमनुपक्षितं ॥ इष्कृताहावमवतंसुवरत्रंसुषेचनं ।
उद्रिणसिंचेऽअक्षितं ॥ १८ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहंरथमित्कृणुध्वं । द्रोणाहावमवतमदमचक्रमंसत्र
कोशंसिंचतानुपाणं ॥ व्रजंकृणुध्वंसहिवोनुपाणोवर्मसीव्यध्वंबहुलापृथूनि । पुरःकृणुध्वमायसीरधृष्टामावःसुस्रोच्च
मसोहंहतातं+ ॥ आवोधियैयज्ञियावर्तऽऊतयेदेवादेवीयंजतांयज्ञियामिह । सानोदुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्रधाराप
यसामहीगौः+ ॥ आतूषिंचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताइमन्मयीभिः । परिष्वजध्वंदशकक्ष्याभिरुभेधुरौप्रतिव
हियुनक्त ॥ उभेधुरौवाहिरापिब्दमानोतयोनैवचरतिद्विजानिः । वनस्पतिंवनऽआस्थापयध्वंनिषूदधिध्वमस्वनंतऽ
उत्सं ॥ कपृन्नरःकपृथमुहधातनचोदयतखुदतवाजसातये । निष्टिग्र्यःपुत्रमाच्यावयोतयऽइंद्रसबाधऽइहसोमपीत
ये ॥ १९ ॥ (१०।९।३) प्रतेरथमिथुकृतमिंद्रावतुधृणुया । अस्मिन्नाजौपुरुहूतश्रवाय्येधनभक्षेपुनोव ॥ उत्स

(१०।९।३) प्रतेरथमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभार्ग्यश्रोमुद्रलोडुघणस्त्रिष्टुप्आद्यातृतीयांत्याबृहत्यः । (प्रतेरथमितिःसूक्तदेवतात्वे
विप्रतिपत्तिःपरस्परमाचार्याणां । उक्तंचशौनकेन—प्रेतीतिहाससूक्तमुमन्यतेशाकटायनः । यास्कोद्रौघणमैंद्रवावैश्वदेवंतुशौनकः । आजान
वेनंभार्ग्यश्वइंद्रासोमौतुमुद्रलइति ।)

वातोवहतिवासोऽस्याऽअधिरथंयदजयत्सहस्रं । रथीरभून्मुद्गलानीगर्विष्टौभरैकृतंन्यचेदिद्रसेना ॥ अंतर्त्यच्छ
जिघांसतोवज्रमिन्द्राभिदासतः । दासस्यवामघवन्नार्थस्यवासनुतर्यवयावधं ॥ उद्गोहृदमपिबज्रहृषाणःकूटस्मृतंहृद
भिमातिमेति । प्रमुष्कभारःश्रवऽश्चमानोजिरंबाहूऽअभरत्सिषासन् ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतऽएनममैहयन्वृषभंमध्य
ऽआजेः । तेनसूभवंशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय ॥ ककर्दवेवृषभोयुक्तऽआसीदवावचीत्सारधिरस्यकेशी ।
दुर्धैर्युक्तस्यद्रवतःसहानसऽक्रच्छंतिष्मानिष्पदोमुद्गलानी ॥ २० ॥ उत्तप्रधिमुदहन्नस्यविद्वानुपायुनग्वंसंगमत्रशि
क्षन् । इन्द्रऽउदावत्पतिमध्यानामरैहतपद्याभिःकुकुम्भान् ॥ शुनमष्टाव्यचरत्कपदीवरत्रायांदावानह्यमानः । नृम्णा
निकृष्वन्बहवेजनायगाःपस्पशानस्तविषीरधत्त ॥ इमंतंपश्यवृषभस्ययुंजकाष्ठायामध्योदुघणंशयानं । येनजिगायंश
तवत्सहस्रंगवांमुद्गलःपृतनान्येषु ॥ आरेऽअघाकोन्वी१त्थाददर्शयंयुंजंतिताम्बास्थापयंति । नास्मैतृणानोदकमाभर
न्त्युत्तरोधुरोवहतप्रदेदिशत् ॥ परिवृक्तेवपतिविद्यमानदूषीप्यानाकूचक्रेणवसिंचन् । एषैष्याचिद्रथ्याजयेमसुमंगलंसि
नवदस्तुसातं ॥ त्वंविश्वस्यजगतश्चक्षुरिन्द्रासिचक्षुषः । वृषायदाजिवृषणासिषाससिचोदयन्वाघ्रिणायुजा ॥ २१ ॥
(१०।९।४) आशुःशिशानोवृषभोनभीमोधनाघ्नःक्षोभणश्चर्षणीनां । संक्रंदनोनिमिषऽएकवीरःशतंसेनाऽअज

(१०।९।४) आशुःशिशानइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रोप्रतिरथइन्द्रश्चतुर्ध्याबृहस्पतिर्द्वादश्याअप्वादेव्यंत्यायामरुतस्त्रिष्टुब्जानुष्टुप् ।

यत्साकमिन्द्रः ॥ संक्रंदनेनानिमिषेणजिष्णुनायुत्कारेणदुश्च्यवनेनधृष्णुना । तदिद्रेणजयततत्सहस्रंयुधोनरऽइषुह
स्तेनवृष्णा ॥ सऽइषुहस्तैःसनिषंगिभिर्वशीसंस्त्रष्टासयुधऽइन्द्रोऽगणनं । संसृष्टजित्सोमपावाहुशर्ध्वं१प्रधन्वाप्रतिहि
ताभिरस्ता ॥ बृहस्पतेपरिदीयारथेनरक्षोहामित्राऽअपबाधमानः । प्रभंजन्सेनाःप्रमृणोयुधाजयन्नस्माकमेध्यविता
रथानां ॥ बलविज्ञायःस्थविरःप्रवीरःसहस्वान्वाजीसहमानऽउग्रः । अभिवीरोऽअभिसत्वासहोजाजैत्रमिन्द्ररथमातिष्ठ
गोवित् ॥ गोत्रभिदैगोविद्वज्रबाहुंजयंतमज्मप्रमृणंतमोजसा । इमंसंजाताऽअनुवीरयध्वमिन्द्रसखायोऽअनुसंरभ
ध्वं ॥ २२ ॥ अभिगोत्राणिसहसागाहमानोदयोवीरःशतमन्युरिन्द्रः । दुश्च्यवनःपृतनाषाळयुध्यो३स्माकंसेनाऽअव
तुप्रयुत्सु ॥ इन्द्रऽआसानेताबृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञःपुरऽस्तुसोमः । देवसेनानामभिभंजतीनांजयंतीनामरुतोयंत्व
मै ॥ इन्द्रस्यवृष्णोवरुणस्यराज्ञऽआदित्यानामरुतांशर्ध्वऽउग्रः । महामनसांभुवनच्यवानांघोषोदेवानांजयंतामुदस्था
त् ॥ उद्धर्षयमघवन्नार्युधान्युत्सत्त्वंनामामकानांमनांसि । उद्धृत्रहन्वाजिनांवाजिनान्युद्रथानांजयंतायंतुघोषाः ॥
अस्माकमिन्द्रःसमृतेषुध्वजेष्वस्माकंयाऽइषवस्ताजयंतु । अस्माकंवीराऽउत्तरेभवंत्वस्मांऽउदेवाऽअवताहवेषु ॥ अमी
षांचिचंप्रतिलोभयंतीगृहाणांगान्यप्येपरैहि । अभिप्रेहिनिदैहहृत्सुशोकैरंधेनामित्रास्तमसासचंतां ॥ प्रेताजयतानर

(आशुःशिशानःसूक्तोपांत्यायाअप्वादेवीत्यनुक्रमण्यामप्वादेवीतिशो नकीये)

श्रवसं.

अ. ८ अ. ५

॥ ३६ ॥

इंद्रोवःशर्मयच्छतु । उग्रावःसंतुबाहवोनाधुष्यायथासथ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ असौयासेनामरुतःपरेशामभ्यैतिनऽओज
सास्पधमाना । तांगूहृततमसापप्रतेनयथामीषाऽअन्योऽअन्यनजानात् ॥ अंधाऽअमित्राभवताशीर्षाणाऽअहयऽइव ।
तेषां वोऽअग्निर्दग्धानामग्निर्मूढानामिंद्रोहंतुवरंवरं ॥ २३ ॥ (१०।९।५) असाविसोमःपुरुहूततुभ्यंहरिभ्यांयज्ञ
मुपयाहितूयं । तुभ्यंगिरोविप्रवीराऽइयानादधन्विरऽइद्रुपिबासुतस्य ॥ अप्सुधूतस्यहरिवःपिबेहनृभिःसुतस्यजठरं
पृणस्व । मिमिक्षुर्यमद्रयऽइद्रुतुभ्यंतेभिर्वधस्वमदमुक्थवाहः ॥ प्रोग्रांपीतिवृष्णऽइयमिसत्यांप्रयैसुतस्यहयंश्वतुभ्यं ।
इंद्रधेनाभिरिहमादयस्वधीभिर्विश्वाभिःशच्यागृणानः⁺ ॥ ऊतीशचीवस्तर्ववीर्येणवयोदधानाऽउशिजऽऽकृतज्ञाः ।
प्रजावदिंद्रमनुषोदुरोणेतस्थुर्गुणतःसधमाद्यासः ॥ प्रणीतिभिष्टेहर्यश्वसुष्टोःसुषुम्नस्यपुरुचोजनासः । मंहिष्ठामतिं
वितिरेदधानाःस्तोतारऽइंद्रतवसूनुताभिः ॥ २४ ॥ उपब्रह्माणिहरिवोहरिभ्यांसोमस्ययाहिपीतयेसुतस्य । इंद्रत्वा
यज्ञःक्षममाणमानद्दाश्वाऽअस्यध्वरस्यप्रकेतः⁺ ॥ सहस्रवाजमभिमातिषाहंसुतेरेणमघवानंसुवृकिं । उपभूषतिगि
रोऽअप्रतीतमिंद्रमस्याजरितुःपनंत ॥ सप्तपदेदिवीःसुरणाऽअमृक्कायाभिःसिंधुमतरऽइंद्रपुर्भित् । नवतिस्त्रोत्यान
वचस्रवतीदेवेभ्योगातुमनुषेचविंदः ॥ अपोमहीरभिशस्तेरमुंचोजागरास्वधिदेवऽएकः । इंद्रयास्त्वंवृत्रतूयैचकथं

(१०।९।५) असावीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोष्टकइंद्रश्चिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ९

॥ ३६ ॥

ताभिर्विश्वायुस्तन्वंपुपुष्याः ॥ वीरेण्यःऋतुरिंद्रःसुशस्तिरुतापिधेनापुरुहूतमीष्टे । आर्देयद्वृत्रमकृणोदुलोकंससाहेश
ऋःपृतनाऽअभिष्टिः⁺ ॥ शुनंहुवेममघवानमिंद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंतमुग्रमूतयेसमत्सुप्रतंतवृत्राणिसंजि
तंधनानां ॥ २५ ॥ (१०।९।६) कृदावसोस्तोत्रंहर्यतऽआवश्मशारुधृद्वाः । दीर्घसुतंवाताप्याय ॥ हरीयस्यसुयु
जाविप्रतावेरवतानुशेषा । उभारजीनकेशिनापतिर्दन्⁺ ॥ अपयोरिंद्रःपापजऽआमतानशश्रमाणोबिभीवान् । शुभे
यद्युयुजेतविषीवान् ॥ सचायोरिंद्रश्चक्रेषऽआँऽउपानसःसपर्यन् । नदयोर्विप्रतयोःशूरऽइंद्रः ॥ अधियस्तस्यैकेश
वंताव्यचस्वतानपुष्टै । वनोतिशिप्राभ्यांशिप्रिणीवान् ॥ २६ ॥ प्रास्तौदृष्वौजाऽऋष्वेभिस्ततक्षशूरःशर्वसा । ऋभु
र्नऋतुभिर्मातरिश्वा ॥ वज्रंयश्चक्रेसुहनायदस्यवेहिरीमशोहिरीमान् । अरुतहनुरहुतंनरजः ॥ अवनोवृजिनाशिशी
ह्युचावनेमानृचः । नाब्रह्मायज्ञऽऋध्वजोषतित्वे⁺ ॥ ऊर्ध्वायत्तैत्रेतिनीभूद्यज्ञस्यधूर्षुसद्मन् । सजूर्नावस्वयशसंसचा
योः⁺ ॥ श्रियेतेपृश्निरुपसेचनीभूच्छ्रियेदर्विररेपाः । यथास्वेपात्रैसिंचसऽउत्⁺ ॥ शतंवायदसुर्यप्रतित्वासुमित्रऽइ
त्थास्तौहुर्मित्रऽइत्थास्तौत् । आवोयहस्युहत्येकुत्सपुत्रंआवोयहस्युहत्येकुत्सवत्सं⁺ ॥ २७ ॥ इत्यष्टमाष्टकेपं
चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

(१०।९।६) कदेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकौत्सोदुर्मित्रइंद्रउजिक्आद्यागायत्रीवाद्वितीयासप्तम्यौषिपीलिकमध्येअंत्यात्रिष्टुप् ।

एकषष्ट्याभ्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि ११ ऋचः १४९ ॥ त्यागः ॥ उर्वस्या. पुरुरवस. उर्वस्या. पुरुरवस.२ उर्वस्या. पुरुरवस. उर्वस्या.३ पुरुरवस. उर्वस्या. पुरुरवस. उर्वस्या. पुरुरवस.२ उर्वस्या. पुरुरवस. इंद्राये.१३ ओषधीभ्य.२३ देवेभ्य. १२ [भे. प. बृहस्पतय.३ देवेभ्य.४ अग्नय.५] इंद्राये.१२ विश्वेभ्योदेवेभ्य.२४ [भे. प. विश्वेभ्योदे.१० इंद्रादितिभ्या. इंद्राये. ऋत्विज.१२] दुष्पणाये.१२ इंद्राये.३ बृहस्पतय. इंद्राये.७ अप्वायैदेव्याइ. मरुद्भ्य. इंद्राये.२२ ॥ इत्यष्टमेपंचमः ॥

उभौभूतांशःकाश्यपआश्विनमाविर्दिव्योदक्षिणावाप्राजापत्यादक्षिणांतद्वात्स्वौचतुर्थीजगतीकिमिच्छंती
पणिभिरसुरैर्निगूढागाअन्वेष्टुसरमांदेवशुनीमिंद्रेणप्रहितामयुग्भिःपणयोमित्रीयंतःप्रोचुःसातान्युग्मांत्याभि
रनिच्छंतीप्रत्याचष्टेतेवदन्तसप्तजुहूर्ब्रह्मजायांब्राह्मोवोर्ध्वनाभंवैश्वदेवंद्व्यनुष्टुबंतंसमिद्धऽएकादशजमदग्निस्त
त्सुतोवारामआप्रियःपरेचत्वारोवैरूपामनीषिणोदशाष्टादंष्ट्रंइंद्रपिबनभःप्रभेदनस्तमस्यशतप्रभेदनोत्यात्रिष्टुप्
घर्मासध्निस्तापसोवाघर्मावैश्वदेवंचतुर्थीजगतीचित्रऽइन्नववाष्टिंहव्यउपस्तुतआग्नेयंजागतंत्रिष्टुपशक्यंतपिब
स्थौरोग्नियुतोग्नियूपोवानवाउभिधुर्धनान्नदानप्रशंसाचाद्येजगत्यावग्नेहंस्युरुक्षयऽआमहीयवऽआग्नेयंराक्षोमं
गायत्रंत्वितिवैससोनैद्रोलबआत्मानंतुष्टाव ॥ ६ ॥

॥

॥

॥

हरिःओम् ॥ (१०।९।७) उभाऽउनूनंतदिदर्थयेथेवितन्वाथेधियोवस्त्रापसेव । सध्रीचीनायातवेप्रेमजीगःसुदि
नैवपृक्षऽआतंसयेथे ॥ उष्टारैवफर्वरेषुश्रयेथेप्रायोगेवश्वात्र्याशासुरेथः । दूतेवहिष्ठोयशसाजनैषुमापस्थातमहिषेवा
वपानात् ॥ साकंयुजांशकुनस्यैवपक्षापश्वेवचित्रायजुरागमिष्टं । अग्निरिवदेवयोर्दीदिवांसापरिजमानेवयजथःपुरु
त्रा+ ॥ आपीवोऽअस्मेपितरैवपुत्रोमेवरूचानृपतीवतुयं । इयैवपुष्टैकिरणैवभुज्यैश्रुष्टीवानेवहवमार्गमिष्टं ॥ वंसगेव
पूषर्यांशिंवातामित्रेवऽऋताशतराशातपंता । वाजेवोच्चावयसाघर्म्येष्टामेषैवेषासपर्यां३पुरीषा ॥ १ ॥ सृण्येवजर्भ
रीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपफरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरूतामैजराय्वजरंमरायु ॥ पञ्चेवचर्चरंजारंमरायुक्षन्नेवा
थेषुतर्तरीथऽउग्रा । ऋभूनापत्वरमज्जाखरज्जुर्वायुनर्पफरत्क्षयद्रयीणां+ ॥ घर्मेवमधुजठरेसनेरूभगेवितातुर्फरीफा
रिवारं । पतरेवचचराचंद्रनिणिङ्मनऽऋगामनन्या३नजग्मी ॥ बृहंतैवगंभरेषुप्रतिष्ठांपादेवगाधंतरतेविदाथः । क
र्णैवशासुरनुहिस्मराथोशैवनोभजतंचित्रमप्रः ॥ आरंगरेवमध्वरेयेथेसारधेवगविनीचीनबारे । कीनारैवस्वेदमासि
ष्विद्वानाक्षामैवोर्जासूयवसात्संचेथे ॥ ऋध्यामस्तोमंसनुयामवाजमानोमंत्रंसुरथेहोपयातं । यज्ञोपकंमधुगोष्वंतरा
भूतांशोऽअश्विनोःकाममप्राः ॥ (परिशिष्टं ॥ हविर्भिरैकेस्वरितःसचैतेसुन्वतऽएकेसर्वनेषुसोमान् । शचीर्मदंतऽउत

(१०।९।७) उभाउनूनमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोभूतांशोश्विनौत्रिष्टुप् ।

दक्षिणाभिर्नेजिह्वायं त्यो न र्केपताम) ॥ २ ॥ (१०।१।८) आविरभून्महिमाघोनमेषां विश्वजीवंतमसोनिरमो
चि । महिज्योतिःपितृभिर्दत्तमागादुरुःपंधादक्षिणायाऽअदर्शि ॥ उच्चादिविदक्षिणावंतोऽअस्थुर्येऽअश्वदाःसहते
सूर्येण । हिरण्यदाऽअमृतत्वंभजंतेवासोदाःसौमप्रतिरंतऽआयुः ॥ दैवीपूतिर्दक्षिणादेवयज्यानकवारिभ्योनहितेपू
णंति । अथानरःप्रयतदक्षिणासोवद्यभियाबहवःपृणंति ॥ शतधारंवायुमर्कस्वर्विदंनुचक्षस्तेऽअभिचक्षतेहविः । ये
पृणंतिप्रचयच्छैतिसंगमेतेदक्षिणांदुहतेससमातरं ॥ दक्षिणावान्प्रथमोदूतऽएतिदक्षिणावान्ग्रामणीरग्रमेति । तमेव
मन्येनृपतिंजनानांयःप्रथमोदक्षिणामाविवाय ॥ ३ ॥ तमेवऽऋषितुमुब्रह्माणमाहुर्नृण्यंसामगामुक्थशासं । सशुक
स्यतन्वोवेदतिस्त्रोयःप्रथमोदक्षिणयारुरार्ध ॥ दक्षिणाश्वंदक्षिणागांददातिदक्षिणाचंद्रमुतयद्विरण्यं । दक्षिणाश्ववनु
तेयो नऽआत्मादक्षिणां वर्मकृणुतेविजानन् ॥ नभोजामस्मृन्नन्यर्थमीयुर्नरिष्यंतिनव्यथतेहभोजाः । इदंयद्विश्वंभुवं
नस्वश्चैतत्सर्वदक्षिणैभ्योददाति ॥ भोजाजिग्युःसुरभियोनिमग्रेभोजाजिग्युर्वध्वं१यासुवासाः । भोजाजिग्युरंतःपे
यंसुरायाभोजाजिग्युर्येऽअहूताःप्रयंति ॥ भोजायाश्वंसमृजंत्याशुभोजायास्तेकन्या३शुभमाना । भोजस्येदंपुष्करि

(१०।१।८) आविरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोदिव्योदक्षिणात्रिष्टुप्चतुर्थीजगती । (प्राजापत्यादक्षिणानाम्रीऋषिकावादक्षिणा-
दातारोवादेवता) ।

णीव्वेशमपरिष्कृतंदेवमानेवचित्रं ॥ भोजमश्वाःसुष्ठुवाहोवहंतिसुवृद्धयोवर्ततेदक्षिणायाः । भोजंदैवासोवताभरेण
भोजःशत्रून्समनीकेषुजेता ॥ ४ ॥ (१०।१।९) किमिच्छंतीसरमाप्रेदमानद्दूरेह्यध्वाजगुरिःपराचैः । कास्मेहि
तिःकापरितक्म्यासीत्कुधंरसायाऽअतरःपयांसि ॥ इंद्रस्यदूतीरिषिताचरामिमहऽइच्छंतीपणयोनिधीन्वः । अति
ष्कदोभियसातन्नऽआवत्तथारमायाऽअतरंपयांसि ॥ कीदृङ्किंद्रःसरमेकादशीकायस्येदंदूतीरसरःपराकात् । आच
गच्छान्मित्रमैनादधामाधागवांगोपतिर्नोभवाति ॥ नाहंतंवेददभ्यंदभत्सयस्येदंदूतीरसरंपराकात् । नतंगूहंतिस्रव
तोगभीराहताऽइंद्रेणपणयःशयध्वे ॥ इमागावःसरमेयाऽपेच्छःपरिदिवोऽअंतान्सुभगेपतंती । कस्तऽएनाऽअव
सृजादयुध्व्युतास्माकमायुधासंतितिग्मा ॥ ५ ॥ असेन्यावःपणयोवचांस्यनिषव्यास्तन्वःसंतुपापीः । अधृष्टोवऽ
एतवाऽअस्तुपंधाबृहस्पतिर्वऽउभयानमृळात् ॥ अयंनिधिःसरमेऽअद्रिबुध्नोगोभिरश्वैर्भिर्वसुभिर्न्यृष्टः । रक्षंति तं प
णयोयेसुंगोपारेकुपदमलकुमाजगंथ ॥ एहगमन्नृषयःसोमशिताऽअयास्योऽअंगिरसोनवग्वाः । तऽएतमूर्वेविभजंत
गोनामथैतद्वचःपणयोवमन्नित् ॥ एवाचत्वंसरमऽआजगंथप्रबाधितासहसादैव्येन । स्वसारंत्वाकृण्वैमापुनर्गाऽ

(१०।१।९) किमिच्छंतीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यायुजांपणिनामासुराऋषयःयुजामेकादश्याश्चसरमानाम्रीदेवशुनीऋषिकाअयुजांसरमा
देवतायुजामेकादश्याश्चपणयस्त्रिष्टुप् ।

अपतेगवांसुभगेभजाम ॥ नाहवेदभ्रातृत्वंनोस्वसृत्वमिंद्रोविदुरंगिरसश्चधोराः । गोकामामेऽअच्छदन्यदायमपा
तऽइतपणयोवरीयः ॥ दूरमितपणयोवरीयऽउद्गावोयंतुमिनतीकृतेन । बृहस्पतिर्याऽअविदुभिर्गृह्णाःसोमोग्रावाण
ऽकषयश्चविप्राः ॥ ६ ॥ (१०।९।१०) तेवदन्प्रथमाब्रह्मकिल्बिषेकूपारःसलिलोमातरिश्वा । वीळुहरास्तपऽउग्रो
मयोभूरापोदेवीःप्रथमजाऽकृतेन ॥ सोमोराजाप्रथमोब्रह्मजायांपुनःप्रायच्छदहणीयमानः । अन्वर्तितावरुणोमित्र
ऽआसीदुभिर्होताहस्तगृह्णानिनाय ॥ हस्तेनैवग्राह्यऽआधिरस्याब्रह्मजायेयमितिचेदवौचन् । नदूतायप्रह्येतस्थऽए
षातथाराष्ट्रंगुपितंक्षत्रियस्य ॥ देवाऽएतस्यामवदंतपूर्वसप्तऽऋषयस्तपसेयेनिषेदुः । भीमाजायाब्राह्मणस्योपनीनादु
र्धादधातिपरमेष्ठ्योमन् ॥ ब्रह्मचारीचरतिवेषिषद्विषःसदेवानांभवत्येकमंगं । तेनजायामन्वविंदुहृस्पतिःसोमेन
नीतांजुह्वीनदेवाः ॥ पुनर्वैदेवाऽअददुःपुनर्मनुष्याऽउत । राजानःसत्यंकृण्वानाब्रह्मजायांपुनर्ददुः ॥ पुनर्दायब्रह्म
जायांकृत्वीदेवैर्निकिल्बिषं । ऊर्जपृथिव्याभक्त्वायोरुगायमुपासते ॥ ७ ॥ (१०।९।११) समिद्धोऽअद्यमनुषो

(१०।९।१०) तेवदभितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यब्रह्मजायाजुह्विष्वेदेवास्त्रिष्टुबंत्येद्वेअनुष्टुभौ । (ब्राह्मोवोर्ध्वनाभऋषिः) (१०।९।११)

समिद्धइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदग्निरिध्मस्तनूनपादिळोबर्हिर्देवीद्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पति-
स्वाहाकृतयस्त्रिष्टुप् । (जामदग्निःपरशुरामोवा)

दुरोणेदेवोदेवान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः ॥ तनूनपात्यथऽऋतस्यया
नान्मध्वासमंजन्त्स्वदयासुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमन्धन्देवत्राचकृणुह्यध्वरंनः ॥ आजुह्वानऽईद्व्योवद्यश्वाया
ह्यग्नेवसुभिःसजोषाः । त्वंदेवानामसियह्वहोतासऽएनान्यक्षीषितोयजीयान् ॥ प्राचीनंबर्हिःप्रदिशापृथिव्यावस्तो
रस्यावृज्यतेऽअग्नेऽअह्ना । व्युप्रथतेवितरंवरीयोदेवेभ्योऽअदितयेस्योनं+ ॥ व्यचस्वतीरुर्वियाविश्रयंतांपतिभ्योनज
नयःशुंभमानाः । देवीर्द्वारोबृहतीर्विश्वमिन्वादेवेभ्योभवतसुप्रायणाः+ ॥ ८ ॥ आसुष्वयंतीयजतेऽउपाकेऽउषा
सानक्तांसदतानियोनौ । दिव्येयोषणेबृहतीसुरुक्मेऽअधिश्रियंशुकपिशुंदधाने ॥ दैव्याहोताराप्रथमासुवाचामिमां
नायज्ञमनुषोयजध्वै । प्रचोदयंताविदथेषुकारूप्राचीनंज्योतिःप्रदिशादिशंतां ॥ आनौयज्ञंभारतीतूर्यमेत्विळामनु
ष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवीर्बर्हिरेदस्योनंसरस्वतीस्वपंसःसदंतु ॥ यऽइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुज्ज्वनानि
विश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीयान्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान्+ ॥ उपावसृजत्मन्यांसमंजन्देवानांपाथऽऋतुथाह
वीषि । वनस्पतिःशमितादेवोऽअग्निःस्वदंतुहृद्यंमधुनापृतेन ॥ सद्योजातोव्यमिमीतयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरो
गाः । अस्यहोतुःप्रदिश्यतस्यवाचिस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः+ ॥ ९ ॥ (१०।९।१२) मनीषिणःप्रभरध्वंमनीषां

(१०।९।१२) मनीषिणइतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैरूपोष्टादंष्ट्रंद्रस्त्रिष्टुप् ।

यथायथामतयः संति नृणां । इन्द्रं सत्यैरेरयामाकृतेभिः सहिवीरोर्गिर्वणस्युर्विदानः ॥ ऋतस्य हि स दसो धीतिरद्यौत्संगां
ष्टेयो वृषभोगोभिरानद । उदतिष्ठत्तविषेणारवेणमहांति चित्संविद्याचारजांसि ॥ इन्द्रः किल श्रुत्याऽअस्य वेदसहिजि
ष्णुः पथिकृत्सूर्याय । आन्मेनांकृष्वन्नच्युतो भुवद्भोः पतिर्दिवः संनजाऽअप्रतीतः ॥ इन्द्रो महामहतोऽअर्णवस्य व्रतामि
नादंगिरोभिर्गृणानः । पुरुणि चिभिततानारजांसि द्वाधारयो धरुणैः सत्याताता ॥ इन्द्रो दिवः प्रतिमानं पृथिव्या विश्वावे
दुसवना हंति शुष्णं । महीं चिह्यामातनोत्सूर्येण चास्कं भचित्कं भनेन स्कभीयान् ॥ १० ॥ वज्रेण हि वृत्रहा वृत्रमस्तरदेवस्य शू
शुवानस्य मायाः । विधृष्णोऽअत्र धृषता जघंथाथाभवो मघवन्वाहो जाः ॥ स चैतय दुषसः सूर्येण चित्रामस्य केतवोरामं वि
दन् । आयन्नक्षत्रं ददृशे दिवो न पुनर्यतो न किरद्भानुवेद ॥ दूरं किल प्रथमा जग्मु रासामिन्द्रस्य याः प्रसवे ससुरापः । कं
स्विदग्रं कंबुध्रऽआसामापो मध्यं कंबो नूनमंतः ॥ सृजः सिंधूरहिना जग्मु रासांऽआदि देताः प्रवि विज्रे जवेन । मुमुक्षमा
णाऽउत यामुमुत्रे धेदेतानरमंते नितिकाः ॥ सध्रीचीः सिंधुमुशतीरि वायन्त्सनाज्जारऽआरितः पूर्भिदासां । अस्तमा
ते पार्थिवा वसून्स्यस्मे जग्मुः सूनृताऽइन्द्रपूर्वीः ॥ ११ ॥ (१०।९।१३) इन्द्रपिब प्रतिकामं सुतस्य प्रातः सावस्तव हि पृ
र्वपीतिः । हर्षस्वहंतवेशूरशत्रून् कुप्येभिष्टेवीर्यां प्रब्रवाम ॥ यस्ते रथो मनसो जवीयाने द्रुते न सोमपेयाय याहि । तूय माते

(१०।९।१३) इन्द्रपिबेति दशर्चस्य सूक्तस्य वैरूपो नभः प्रभेद न इन्द्रसिष्टुप् ।

हरयः प्रद्रवंतु येभिर्यासि वृषभिर्मदमानः ॥ हरित्वतावर्चसासूर्यस्य श्रेष्ठैरूपैस्तन्वैस्पर्शयस्व । अस्माभिरिन्द्रसखिभि
हुवानः सध्रीचीनो मादयस्वानिषद्य ॥ यस्य त्यत्तेमहिमानं मदेष्विमे महीरोदसीना विविक्तां । तदोक्तऽआहरिभिरिन्द्रयु
क्तैः प्रियेभिर्याहि प्रियमन्नमच्छ ॥ यस्य शश्वत्पिवांऽइन्द्रशत्रून् नाना नुकृत्यारण्याचकथं । स ते पुरीधितं विषीमियति स ते
मदाय सुतऽइन्द्रसोमः ॥ १२ ॥ इदं ते पात्रं स न वित्तमिन्द्रपिवा सोममेनाशतक्रतो । पूर्णऽआहावो मदि रस्य मध्वो यं वि
श्वऽइदं भिहर्त्यति देवाः ॥ विहित्वामिन्द्रपुरुधा जनां सोहित प्रयसो वृषभह्वयंते । अस्माकं ते मधुमत्तमानीमा भुवन्त्सव
नातेषु हर्य ॥ प्रतऽइन्द्रपूर्याणि प्रनूनं वीर्यां वोचं प्रथमा कृतानि । सती नमन्युरश्रथायोऽअद्रि सुवेदना मकृणो ब्रह्मणे
गां ॥ निषुसीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनां । नऽऽकृते त्वत्क्रियते किंच नारे महामर्कं मघवन् चित्रमर्चं ॥ अभि
ख्यानो मघवन्नाधमानान्त्सखे वोधि वसुपते सखीनां । रणं कृधिरण कृत्सत्य शुष्मा भक्ते चिदाभं जारायेऽअस्मान् ॥
॥ १३ ॥ (१०।१०।१) तमस्य द्यावा पृथिवी स चैतसा विश्वेभिर्देवैरनुशुष्ममावतां । यदैत्कृण्वानो महिमानं मिन्द्रियं
पीत्वी सोमस्य क्रतुमाँऽअवर्धत ॥ तमस्य विष्णुर्महिमानमो जसां शुद्धं धन्वान्मधुनो विरंशते । देवेभिरिन्द्रा मघवांसया
वभिर्वृत्रं जघन्वाँऽअभवद्वरेण्यः ॥ वृत्रेण यदहिना बिभ्रदायुधासमास्थिथायुधये शंसमाविदे । विश्वेतेऽअत्र मरुतः स

दशमेनुवाके षोडशसूक्तानि (१०।१०।१) तमस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य वैरूपः शतप्रभेदो जगत्संख्या त्रिष्टुप् ।

हत्मनावर्धभ्रुमहिमानमिन्द्रियं⁺ ॥ जज्ञानऽएवव्यवाधतस्पृधःप्रापश्यद्वीरोऽअभिपौस्यंरणं । अवृश्चदद्रिमवसस्य
दःसृजदस्तभ्राक्षाकस्वपस्ययापृथुं⁺ ॥ आदिंद्रःसत्रातविषीरपत्यतवरीयोद्यावापृथिवीऽअबाधत । अवाभरदृषितो
वज्रमायसंशेर्वमित्रायवरुणायदाशुषे ॥ १४ ॥ इंद्रस्यात्रतविषीभ्योविरिञ्चिनऽऋघायतोऽअरंहयंतमन्यवे । वृत्रंय
दुग्रोव्यवृश्चदोजसापोविभ्रतंतमसापरीवृतं ॥ यावीर्याणिप्रथमानिकर्त्तवीमहित्वेभिर्यतमानौसमीयतुः । ध्वांतंतमो
वेदध्वसेहतऽइंद्रोमहापूर्वहृतावपत्यत ॥ विश्वेदेवासोऽअधवृण्यानितेवर्धयन्त्सोमवत्यावचस्यया । रद्धवृत्रमहि
मिंद्रस्यहन्मनाग्निंजंभैस्तृष्वन्नमावयत् ॥ भूरिदक्षैर्भिवचनेभिर्ऋक्भिःसख्येभिःसख्यानिप्रवोचत । इंद्रोधुनैचचु
भुरिचंदभयन्ऋद्धामनस्याशृणुतेदभीतये ॥ त्वंपुरुण्याभरास्वश्यायेभिर्मसैनिवचनानिशंसन् । सुगेभिर्विश्वादुरि
तातरेमविदोषुणऽउर्वियागाधमद्य⁺ ॥ १५ ॥ (१०।१०।२) घर्मासमंतात्रिवृतंव्यापतुस्तयोजुष्टिमातरिश्वाजगा
म । दिवस्पयोदिधिषाणाऽअवेषन्विदुर्देवाःसहसामानमर्क⁺ ॥ तिस्रोदेष्टायनिर्ऋतीरुपासतेदीर्घश्रुतोविहिजानंति
वह्नयः । तासांनिचिकयुःकवयोनिदानंपरैषुयागुह्येषुव्रतेषु ॥ चतुष्कपदायुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकाव्युनानिवस्ते ।
तस्यांसुपर्णावृषणानिषेदतुर्यत्रदेवादधिरेभागधेयं ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसऽइदंविश्वंभुवनंविचष्टे । तंपाके

(१०।१०।२) घर्मेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैरूपःसध्रिर्विश्वेदेवासिष्टुपचतुर्थीजगती । (तापसोघर्मोवाऋषिः)

नमनसापश्यमंतितस्तमातारैर्द्विसऽउरेहिमातरं ॥ सुपर्णविप्राःकवयोवचोभिरेकंसंतंबहुधाकल्पयंति । छंदोसिचिद
धतोऽअध्वरेषुग्रहान्तसोमस्यमिमतेद्वादश ॥ १६ ॥ षट्त्रिंशांश्चचतुरःकल्पयंतश्छंदोसिचिदधतऽआद्वादशं । यज्ञवि
मार्यकवयोमनीषऽऋक्सामाभ्यांप्ररथैवर्तयंति ॥ चतुर्दशान्येमहिमानोऽअस्यतंधीरावाचाप्रणयंतिसप्त । आमानं
तीर्थकऽइहप्रवोचद्येनपथाप्रपिबंतिसुतस्य ॥ सहस्रधापंचदशान्युकथायावह्मवापृथिवीतावदित्तत् । सहस्रधामहि
मानःसहस्रंयावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवाक्⁺ ॥ कश्छंदसांयोगमावेदधीरःकोधिष्यांप्रतिवाचंपपाद । कमृत्विजामष्टमं
शूरमाहुर्हीरोऽइंद्रस्यनिचिकायकःस्वित् ॥ भूम्याऽअंतपयैकैचरंतरिथस्यधूर्षुयुक्तासोऽअस्थुः । श्रमस्यदायंविभजं
त्येभ्योयदायमोभवतिहृयैहितः⁺ ॥ १७ ॥ (१०।१०।३) चित्रऽइच्छिशोस्तरुणस्यवक्षथोनयोमातरावप्येतिधा
तवे । अनुधायदिजीर्जनदधाचनुववक्षसद्योमहिदुल्यं⁺चरन् ॥ अग्निर्हनामधायिदन्नपस्तमःसंयोवनायुवतेभस्मना
दता । अभिप्रमुराजुह्वास्वध्वरऽइनोनप्रोथमानोयवसेवृषा ॥ तंवोविन्द्रुषदंदेवमंधसऽइदंप्रोथंतंप्रवपंतमर्णवं । आ
सावद्विनशोचिषाविरिञ्चिनमहिंभ्रतंसरजंतमध्वनः ॥ वियस्यतेज्रयसानस्याजरधक्षोर्नवाताःपरिसंत्यच्युताः ।
आरुण्वासोयुयुधयोनसत्वनंत्रितनंशंतमशिषंतऽइष्टये ॥ सऽइदग्निःकण्वतमःकण्वसत्वार्यःपरस्यांतरस्यतरुषः । अ

(१०।१०।३) चित्रइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवार्ष्टिहव्यउपस्तुतोभिर्जगतीअष्टमीनवम्यौत्रिष्टुपशक्यौ ।

श्रवसं.

अ. ८ अ. ६

॥ ४२ ॥

ग्निःपातुगृणतोऽग्निःसूरीनग्निर्देदातुतेषामवोनः ॥ १८ ॥ वाजिन्तमायसहस्रेषुपितृषुच्यवानोऽनुज्ञातवेदसे ।
अनुद्रेचिद्योधृषतावरसतेमहिन्तमायधन्वनेदविष्यते ॥ एवाग्निर्मतैःसहसुरिभिवंसुःष्ट्वेसहसःसूनरोनृभिः । मित्रा
सोनयेसुधिताऽऋतायवोद्यावोनद्युम्नैरभिसंतिमानुषान् ॥ ऊर्जोनपात्सहसावन्निर्तिवोपस्तुतस्यवन्दतेवृषावाक् ।
त्वांस्तोषामत्वयासुवीराद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः ॥ इतित्वाग्नेवृष्टिहव्यस्यपुत्राऽउपस्तुताऽऋषयोवोचन् । तां
श्रृपाहिगृणतश्चसूरीन्वषड्वृषळित्यूध्वासोऽनक्षन्नमोनमऽइत्युध्वासोऽनक्षन् ॥ १९ ॥ (१०।१०।४) पिबासो
ममहृतऽइन्द्रियायपिवावृत्रायहंतवेशविष्ट । पिबरायेशवसेहूयमानःपिबमध्वस्तुपदिद्रावृषस्व ॥ अस्यापिबक्षुमतःप्र
स्थितस्येन्द्रसोमस्यवरमासुतस्य । स्वस्तिदामनसामादयस्वार्वाचीनोरेवतेसौभगाय ॥ ममत्तुत्वादिव्यःसोमऽइन्द्रम
त्तुयःसूयतेपार्थिवेषु । ममत्तुयेनवरिवश्चक्रथममत्तुयेननिरिणासिशत्रून् ॥ आद्विबर्हीऽअमिनोयात्विद्रोवृषाहरिभ्या
परिपिक्तमंधः । गव्यासुतस्यप्रभृतस्यमध्वःसत्राखेदामरुशहावृषस्व ॥ नितिग्मानिभ्राशयुन्भ्राश्यान्यवस्थिरातनु
हियातुजूनां । उग्रायतेसहोवलंददामिप्रतीत्याशत्रून्विगदेषुवृश्च ॥ २० ॥ व्यय्यऽइन्द्रतनुहिश्रवांस्योजःस्थिरेवध
न्वनोभिमातीः । अस्मद्यग्वावृधानःसहोभिरनिभृष्टस्तन्वावृधस्व ॥ इदंहविर्मधवन्तुभ्यंरातंप्रतिसम्राळहणानोगृ

(१०।१०।४) पिबेतिनवर्चस्यसूक्तस्यस्यौरोमियुतइन्द्रस्त्रिष्टुप । (अग्रियूपोवाक्कषिः)

मंडलं १०

अनु. १०

॥ ४२ ॥

भाय । तुभ्यंसुतोमधवन्तुभ्यंपक्वोऽर्द्धीद्रपिबचप्रस्थितस्य ॥ अर्द्धीदिद्रप्रस्थितेमाहवीषिचनोदधिष्वपचतोतसोमै ।
प्रयस्वतःप्रतिहर्यामसित्वासत्याःसंतुयजमानस्यकामाः ॥ प्रेद्राग्निभ्यासुवचस्यामियमिंसिंधाविवप्रेरयंनावमकैः । अ
याऽइवपरिचरंतिदेवायेऽअस्मभ्यंधनदाऽउद्भिदश्च ॥ २१ ॥ (१०।१०।५) नवाऽउदेवाःक्षुधमिद्वधंददुरुताशि
तमुपगच्छंतिमृत्यवः । उत्तोरयिःपृणतोनोपदस्यत्युतापृणन्मर्द्धितारंनविंदते ॥ यऽआध्रायचकमानायपित्वोन्नवा
न्सन्नफितायोपजग्मुषे । स्थिरंमनःकृणुतेसेवतेपुरोतोचित्समर्द्धितारंनविंदते ॥ सऽइन्द्रोजोयोगृहवेददात्यन्नकामा
यचरतेकृशाय । अरंमस्मैभवतियामहृताऽउतापरीषुकृणुतेसखायं ॥ नससखायोनददातिसख्यैसचाभुवेसचमाना
यपित्वः । अपास्मात्प्रेयान्नतदोकोऽअस्तिपृणंतमन्यमरणंचिदिच्छेत् ॥ पूणीयादिन्नाधमानायतव्यान्द्राधीयांसमनु
पश्येतपंधां । ओहिवर्ततेरथ्येवचक्रान्यमन्यमुपतिष्ठतरायः ॥ २२ ॥ मौघमन्नविंदतेऽअप्रचेताःसत्यंब्रवीमिवधऽ
इत्सतस्य । नार्यमणंपुष्यतिनोसखायंकेवलघोभवतिकेवलादी ॥ कृषन्निष्कालऽआशितंकृणोतियन्नध्वानमपवृ
क्षेचरित्रैः । वदन्ब्रह्मावदतोवर्नीयान्पृणन्नापिरपृणंतमभिष्यात् ॥ एकपाद्भूयोद्विपदोविचक्रमेद्विपात्रिपादमुभ्येति
पश्चात् । चतुष्पादेतिद्विपदामभिस्वरेसंपश्यन्पंक्तीरुपतिष्ठमानः ॥ समौचिद्वस्तौनसमंविष्टःसमातराचिन्नसमंदु

(१०।१०।५) नवाइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोभिक्षुर्धनान्नदानंत्रिष्टुवाद्येजगलौ ।

हाते । यमयोश्चिन्नसमावीर्याणि ज्ञातीचित्संतौनसमंपृणीतः ॥ २३ ॥ (१०।१०।६) अग्नेहंसिन्यत्रिणंदीघन्मत्ये
ष्वा । स्वेक्षयेषुचित्रत ॥ उत्तिष्ठसिस्वाहुतोघृतानिप्रतिमोदसे । यत्त्वास्त्रुचःसमस्तिरन् ॥ सऽआहुतोविरोचतेगिरी
ठेन्योगिरा । स्त्रुचाप्रतीकमज्यते ॥ घृतेनाग्निःसमज्यतेमधुप्रतीकऽआहुतः । रोचमानोविभावसुः ॥ जरमाणःस
मिध्यसेदेवेभ्योहव्यवाहन । तंत्वाहवतुमर्त्याः ॥ २४ ॥ तंमर्ताऽअमर्त्यघृतेनाग्निसंपर्यत । अदाभ्यंगृहपतिं ॥ अ
दाभ्येनशोचिषाग्नेरक्षस्त्वंदह । गोपाऽऋतस्यदीदिहि ॥ सत्वमग्नेप्रतीकेनप्रत्योषयातुधान्यः । उरुक्षयेषुदीघत् ॥
तंत्वाग्नीभिर्हरुक्षयाहव्यवाहंसमीधिरे ॥ यजिष्ठमानुषेजनै ॥ २५ ॥ (१०।१०।७) इतिवाऽइतिमेमनोगामश्वंस
नुयामिति । कुवित्सोमस्यापामिति ॥ प्रवाताऽइवदोधतऽउन्मापीताऽअयंसत । कुवि० ॥ उन्मापीताऽअयंसतर
थमश्वाऽइवाश्वः । कुवि० ॥ उपमामतिरस्थितवाश्रापुत्रमिवप्रियं । कुवि० ॥ अहंतष्टैवबंधुरंपर्यंचामिहृदामति ।
कुवि० ॥ नहिमेऽअक्षिपच्चनाच्छान्तसुःपंचकृष्टयः । कुवि० ॥ २६ ॥ नहिमेरोदसीऽउभेऽअन्यंपक्षंचनप्रति ।
कुवि० ॥ अभिद्यामहिनाभुवमभीऽमांष्टिर्वीमही । कुवि० ॥ हंताहंष्टिर्वीमिमानिदधानीहवेहवा । कुवि० ॥

(१०।१०।६) अग्नेहंसीतिनवर्षस्यसूक्तस्यामहीयवउरुक्षयोरक्षोहाभिर्गायत्री । (१०।१०।७) इतिवाइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यैदो
लबोगायत्री ।

ओषमित्पृथिवीमहंजंघनानीहवेहवा । कुवि० ॥ द्विविमेऽअन्यःपक्षोऽधोऽअन्यमचीकृषं । कुवि० ॥ अहमस्मि
महामहोभिन्नभ्यमुदीषितः । कुवि० ॥ गृहोयाम्यरकृतोदेवेभ्योहव्यवाहनः । कुवि० ॥ २७ ॥ इत्यष्टमाष्टके
षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विषष्ट्यध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १४ ऋचः १४० ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ११ दक्षिणाया. ११ सरमाया. पणिभ्य. सरमाया.
पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ७ समिद्धायाग्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिष.
देवीभ्योद्वार्य. उपासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. इंद्राये. ३० विश्वे-
भ्योदेवेभ्य. १० [भे. प. विश्वेभ्योदे. ३ परमात्मनइंद्राये. २ यज्ञायपरमात्मन. २ मध्यमायैवाच. गायत्र्यादिछंदोभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य.]
अग्नय. ९ इंद्राये. ९ धनान्नाय. ९ रक्षोघ्नेग्नय. ९ ऐंद्रायलवाये. १३ ॥ इत्यष्टमेपष्ठः ॥

तदिन्नवाथर्वणोबृहद्विबौहिरण्यगर्भोदशहिरण्यगर्भःप्राजापत्यःकार्यवसुनाष्टौचित्रमहावासिष्ठआग्नेयंजागतं
माद्यांपंचमीचतैर्यवेनोवैन्यमिमंनोनवैद्युत्तमानिहवौग्निरुणसोमानामाद्याग्नेयीतिस्रश्चाग्नेरात्मस्तवःशिष्टाय
थानिपातंसप्तमीजगत्यहमष्टौवागांभृण्यात्मानंतुष्टावद्वितीयाजगतीनंतशैलूषिःकुल्मलबर्हिषोवामदेव्योवाहो
मुग्वैश्वदेवमुपरिष्टाद्धारतमंत्यात्रिष्टुप्रात्रीकुशिकःसौभरौरात्रिर्वाभारद्वाजीरात्रिस्तवंगायत्रममाग्नेनवविह

व्योवैश्वदेवं जगत्वंतनासत्सप्तप्रजापतिः परमेष्ठीभाववृत्तंतुयोयज्ञोयज्ञः प्राजापत्यो जगत्याद्यापप्राचः सुकीर्तिः
काक्षीवतो मध्येनुष्टुप्सोत्तराचाश्विन्यावीजानंशकपूतो नर्मोमैत्रावरुणं न्यंकुसारिण्याद्यालिङ्गोक्तदेवतां त्या
महासतो बृहत्युपाद्योपांत्येप्रस्तारपंक्तीशेषाविराड्पाः प्रोषुसुदाः पैजवनः शाकरमहापांकावाद्यौतृचौत्रिष्टुवंतमु
भेयन्मां धातायौवनाश्वोमहापांक्पंकिरंत्यातामध्यर्धागोधापश्यद्यस्मिन्कुमारोयामायनोयाममानुष्टुभंहिके
शीमुनयोवातरशनाजूतिर्वातजूतिर्विप्रजूतिर्वृषाणकः करिः कर्तृ एतशक्र इयं शृंगश्चैकर्चाः कैशिनमुतदेवाः सप्तक्र
ष्य एकर्चावैश्वदेवं तवत्येषळंगऽऔरवो जागतसूर्यरश्मिर्देवगंधर्वो विश्वावसुरात्मानमस्तौ तूर्ध्वसवितारमग्ने
तवाग्निः पावक आग्नेर्यं विष्टारपंक्तीति सः सतो बृहत्युपरिष्टाज्योतिरग्ने अच्छाग्निस्तापसो वैश्वदेवमानुष्टुभं ह्ययम
ष्टौदृचाः शाङ्गाजरीताद्रोणः सारिसृकः स्तंबमित्राश्चाग्नेर्यमाद्ये जगत्यौ च तस्त्रिष्टुभः ॥ ७ ॥ ॥ ॥
हरिः ओम् (१०।१०।८) तदिदासभुर्वनेषु ज्येष्ठयतो जज्ञऽउग्रस्त्वेष नृग्नः । सद्यो जज्ञानो निरिणातिशत्रून्नुयं
विश्वेमदंत्यूमाः ॥ वावृधानः शवंसाभूयौजाः शत्रुर्दासायभियसैदधाति । अव्यनच्चव्यनच्चसस्त्रिसंतैनवंतप्रभृतामदे
षु ॥ त्वेक्रतुमपि वृजंति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवंत्यूमाः । स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सुमधुमधुना भियोधीः ॥

(१०।१०।८) तदिदिति नवर्चस्य सूक्तस्याथर्वणो बृहद्विदं त्रिष्टुभः ।

इति चिद्धित्वा धनाजयंतं मदेमदेऽनुमदंति विप्राः । ओर्जीयो धृष्णो स्थिरमातनुष्वमात्वादभन्यातु धानादुरेवाः ॥
त्वया वयं शाश्वहेरेणेषु प्रपश्यंतो युधेन्यानिभूरि । चोदयामितऽआयुधावचोभिः संतेशिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥ १ ॥
स्तुषेय्यं पुरुवर्षं गृभ्वमिनतममास्यमास्यानां । आदर्षते शवंसासप्तदानुं प्रसाक्षते प्रतिमानानिभूरि ॥ नितहं धिषेवर्परं
चयस्मिन्नाविधावसादुरोणे । आमातरां स्थापयसे जिगत्सुऽअतऽइनोषिकर्वरापुरूणि ॥ इमा ब्रह्मवृहद्विबोऽविवृक्तींद्राय
शूपमग्निः स्वर्षाः । महोगोत्रस्य क्षयतिस्वराजोदुरश्च विश्वाऽअवृणोदपस्वाः ॥ एवामहान्वृहद्विबोऽअथर्वावोच
त्वांतन्वमिंद्रमेव । स्वसारोमातरिभ्वरीररिप्राहिन्वंति च शवंसावर्धयंति च ॥ २ ॥ (१०।१०।९) हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्नेभूतस्य जातः पतिरेकऽआसीत् । सदाधारपृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ यऽआत्मा दबल
दायस्य विश्वऽउपासते प्रशिष्यस्य देवाः । यस्य छाया मृत्युस्य मृत्युः कस्मै ॥ यः प्राणतो निर्मिषतो महित्वैकऽइद्राजा
जगतो बभूव । यऽईशेऽअस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै ॥ यस्येमे हिमवतो महित्वा यस्य समुद्रं सयां सहाहुः । यस्येमाः
प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै ॥ येन द्यौरग्रापृथिवी च हृद्वा येन स्वः स्तभितं येन नाकः । योऽअंतरिक्षे रजसो विमानः कस्मै ॥
॥ ३ ॥ यं क्रंदसीऽअवसातस्तभानेऽअभ्यैक्षेतां मनसारेजमाने । यत्राधिसूरऽउदितो विभातिकस्मै ॥ आपो ह्यद्रु

(१०।१०।९) हिरण्यगर्भ इति दशर्चस्य सूक्तस्य प्राजापत्यो हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ।

हृतीर्विश्वमायुन्गर्भदधानाज्जनयंतीरग्निं । ततोदेवानांसमवर्ततासरेकःकस्मै० ॥ यश्चिदापोमहिनापर्यपश्यदक्षंदधा
नाज्जनयंतीर्यज्ञं । योदेवेष्वधिदेवऽएकऽआसीत्कस्मै० ॥ मानोहंसीज्जनितायःपृथिव्यायोवादिवैसत्यधर्माज्जानं ।
यश्चापश्चंद्राबृहतीर्ज्जानकस्मै० ॥ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वंजातानिपरिताबभूव । यत्कामास्तेजुहुमस्तन्नोऽअ
स्तुवयस्यामपतयोरयूणां॥ ४ ॥ (१०।१०।१०) वसुंनचित्रमहसंगृणीषेवामंशेवमतिथिमद्विषेण्यं । सरासते
शुरुधौविश्वधायसोमिहोतागृहपतिःसुवीर्यं ॥ जुषाणोऽअग्नेप्रतिहर्यमेवचोविश्वानिविद्वान्वयुनानिसुकृतो । घृतनि
र्णिग्ब्रह्मणेगातुमेरयतवदेवाऽअजनयन्ननुव्रतम्॥ सप्तधामानिपरियन्नमत्योदाशहाशुषेसुकृतेमामहस्व । सुवीरेण
रयिणाग्नेस्वाभुवायस्तऽआनंदसमिधातंजुषस्व ॥ यज्ञस्येकेतुंप्रथमंपुरोहितंहविष्मंतऽईळतेसप्तवाजिनं । शृण्वंतमाग्निं
घृतपृष्ठमुक्षणंपुणतंदेवंपृणतेसुवीर्यं ॥ त्वंदूतःप्रथमोवरैण्यःसह्यमानोऽअमृतायमत्स्व । त्वामर्जयन्मरुतोदाशुषोगृ
हेत्वांस्तोमैभिर्भृगवोविरुरुचुः ॥ ५ ॥ इषंदुहन्सुदुर्धाविश्वधायसंयज्ञप्रियेयजमानायसुकृतो । अग्नेघृतस्त्रिर्ऋता
निदीद्यद्वैतिर्यज्ञंपरियन्त्सुकृतूयसे ॥ त्वामिदस्याऽउषसोव्युष्टिषुदूतंकृण्वानाऽअयजंतमानुषाः । त्वाद्वामहया
य्यायवावृधुराज्यमग्नेनिमृजंतोऽअध्वरे॥ नित्वावसिंष्टाऽअहंतवाजिनंगुणंतोऽअग्नेविदथेषुवेधमः । रायस्पोष्य

(१०।१०।१०) वसुमित्यष्टर्वस्यसूक्तस्यवासिष्ठश्चित्रमहाअभिर्जगतीआद्यापंचम्यौत्रिष्टुभौ ।

जमानेषुधारययूयं० ॥ ६ ॥ (१०।१०।११) अयंवेनश्चोदयत्पृथिगर्भज्योतिर्जरायूरजसोविमाने । इममपांसंग
मेसूर्यस्यशिशुन्नविप्रामतिभीरिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिवेनोभोजाःपृष्ठंहर्यतस्यदर्शि । ऋतस्यसानावधिचिष्टपि
भ्राद्रसमानंयोनिमभ्यनूषतत्राः॥ समानंपूर्वोर्भवावशानास्तिष्ठन्वत्सस्यमातरःसनीळाः । ऋतस्यसानावधिचक्र
माणारिहंतिमध्वोऽअमृतस्यवाणीः ॥ जानंतोरूपमकृपंतविप्रामृगस्यघोषैमहिषस्यहिगमन् । ऋतेनयंतोऽअधिसिंधुम
स्थुर्विदग्धर्वोऽअमृतानिनाम ॥ अप्सराजारमुपसिष्मियाणायोषाविभर्तिपरमेव्योमन् । चरंप्रियस्ययोनिषुप्रियः
सन्सीदत्पक्षेहिरण्ययेसवेनः॥ ७ ॥ नाकैसुपर्णमुपयत्पतंतंदावेनंतोऽअभ्यचक्षतत्वा । हिरण्यपक्षंवर्णस्यदूतय
मस्ययोनौशकुनंभुरण्युं॥ ऊर्ध्वोर्गंधर्वोऽअधिनार्कैऽअस्थात्प्रत्यङ्चित्राविभ्रदस्यायुधानि । वसानोऽअत्कंसुरभिं
हृशेकंस्वर्णनामजनतप्रियाणि ॥ द्रुप्तःसंमुद्रमभियजिगातिपश्यन्गृध्रस्यचक्षसाविधर्मन् । भानुःशुक्रेणशोचिषा
चकानस्तृतीयैचक्रेरजसिप्रियाणि ॥ ८ ॥ (१०।१०।१२) इमंनोऽअग्नऽउपयज्ञमेहिपंचयामंत्रिवृतंसप्ततंतुं । अ
सौहव्यवाळुतनःपुरोगाज्योगेवदीर्घतमऽआशयिष्ठाः ॥ अदेवाद्देवःप्रचतागुहायन्प्रपद्यमानोऽअमृतत्वमैमि । शि

(१०।१०।१२) अयमित्यष्टर्वस्यसूक्तस्यभार्गवोवेनोवेनस्त्रिष्टुपः । (१०।१०।१२) इमंनइतिनवर्वस्यसूक्तस्याद्यायाःपंचम्यादिचतसृणांचा
भिर्वरुणसोमाऋषयःद्वितीयादितिसृणामभिर्ऋषिःआद्यानांचतसृणामभिःपंचमीसप्तम्यष्टमीनांवरुणःषष्ठ्याःसोमोवम्याःसोमैर्द्वौत्रिष्टुप्-

वयत्संतमशिवोजहामिस्वात्सख्यादरणीनाभिमेमि ॥ पदयन्नन्यस्याऽअतिथिवयायाऽऋतस्यधामविमिमेपुरुणि ।
शंसांमिपित्रेऽअसुरायशेवमयज्ञियाद्यज्ञिर्यभागमैमि ॥ बह्वीःसमाऽअकरमंतरस्मिन्निद्रवृणानःपितरंजहामि । अग्निः
सोमोवरुणस्तेच्यवन्तेपर्यावर्द्राष्टतदवाम्यायन् ॥ निर्मायाऽउत्येऽअसुराऽअभूवन्त्वंचमावरुणकामयासे । ऋतेनरा
जन्मनृतंविचिन्ममराष्ट्रस्याधिपत्यमेहि ॥ ९ ॥ इदंस्वरिदमिदासवाममयंप्रकाशऽउर्वीऽतरिक्षं । हनाववृत्रनिरेहि
सोमहविष्ठासंतंहविषायजाम ॥ कविःकवित्वादिविरूपमासजदप्रभृतीवरुणोनिरपःसृजत् । क्षेमैकृष्णानाजनयोन
सिंधवस्ताऽअस्यवर्णशुचयोभरिभ्रति ॥ ताऽअस्यज्येष्ठमिन्द्रियंसंचतेताऽईमाक्षैतिस्वधयामदंतीः । ताऽईविशोनरा
जानंवृणानाबीभत्सुवोऽअपवृत्रादतिष्ठन् ॥ बीभत्सूनांसयुजैहंसमाहुरपादिव्यानांसख्येचरंत । अनुष्टुभमनुचर्चुर्य
माणमिन्द्रनिचिक्युःकवयोमनीषा ॥ १० ॥ (१०।१०।१३) अहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वदैवैः ।
अहंमित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिन्द्राग्नीऽअहमश्विनोभा ॥ अहंसोममाह्नसंविभर्म्यहंत्वष्टारमुतपूषणंभगं । अहंदधा
मिद्रविणंहविष्मतेसुप्राव्येयजमानायसुन्वते ॥ अहंरार्ष्टीसंगमनीवसूनांचिकितुषीप्रथमायज्ञियानां । तांमादेवा
व्यदधुःपुरुत्राभूरिस्थात्राभूर्याविशयतीं ॥ मयासोऽअन्नऽमत्तियोविपश्यतियःप्राणितियऽईशृणोत्युक्तं । अमंतवोमां

सप्तमीजगती । (१०।१०।१३) अहंरुद्रेभिरित्यष्टचस्यसूक्तस्यांभृणिर्वागांभृणिर्वाक्त्रिष्टुप्द्वितीयाजगती ।

तऽउपक्षियंतिश्रुधिश्रुतश्रद्धिवन्तैवदामि ॥ अहमेवस्वयमिदंवदामिजुष्टदेवेभिरुतमानुषेभिः । यंकामयेतंतमुग्रं
णोमितंब्रह्माणंतमृषितंसुमेधा ॥ ११ ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्माद्विषेशरवेहंतवाऽउ । अहंजनायसमदंकृणोम्य
हंघावापृथिवीऽआविवेश ॥ अहंसुवेपितरमस्यमूर्धन्ममयोनिर्पस्वतःसमुद्रे । ततोवितिष्ठेभुवनानुविश्वोतामूंघां
वर्ष्मणोपस्पृशामि ॥ अहमेववातऽइवप्रवाग्भ्यारभमाणानुवनानिविश्वा । परोदिवापरऽएनापृथिव्येतावतीमहिनासं
वभूव ॥ १२ ॥ (१०।१०।१४) नतमंहोनदुरितंदेवासोऽअष्टमर्त्यं । सजोषसोयमर्यमामित्रोनयंतिवरुणोऽअति
द्विषः ॥ तद्विवयंवृणीमहेवरुणमित्रार्यमन् । येनानिरंहसोयुयंपाथनेधाचमर्त्यमतिद्विषः ॥ तेनूननोयमुतयेवरुणो
मित्रोऽअर्यमा । नयिष्ठाऽउनोनेषणिपषिष्ठाऽउनःपर्षण्यतिद्विषः ॥ यूयंविश्वंपरिपाथवरुणोमित्रोऽअर्यमा । युष्मा
कंशर्मणिप्रियेस्यामसुप्रणीतयोतिद्विषः ॥ आदित्यासोऽअतिस्त्रिधोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । उग्रंमरुद्गीरुद्रंहवेमैद्रमग्नि
स्वस्तयेतिद्विषः ॥ नेतारऽऊषुणस्तिरोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । अतिविश्वानिदुरिताराजानश्चर्षणीनामतिद्विषः ॥ शुनम
सभ्यमुतयेवरुणोमित्रोऽअर्यमा । शर्मयच्छंतुसप्रथऽआदित्यासोयदीमहेऽअतिद्विषः ॥ यथाहृत्यद्वसवोगौर्यचित्प

(१०।१०।१४) नतमित्यष्टचस्यसूक्तस्यशैलुषिःकुल्मलबर्हिषोविश्वेदेवाउपरिष्टाद्बृहत्तयात्रिष्टुप् । (अत्रवामदेव्योहोमुक्पाक्षिकऋपिः ।
कुल्मलबर्हिषइत्यदंतप्रातिपदिकं) ।

दिष्टिताममुचतायजत्राः । एवोष्व१सन्मुचताव्यहःप्रतार्यमेप्रतरन्नऽआयुः ॥ ११ ॥ (१०१०१५) रात्रीव्य
ख्यदायतीपुरुत्रादेव्य१क्षभिः । विश्वाऽअधिश्रियोधित ॥ ओर्विप्राऽअमर्त्यानिवतौदेव्यु१द्वतः । ज्योतिषाबाधते
तमः ॥ निरुस्वसारमस्कृतोषसंदेव्यायती । अपेदुहासतेतमः ॥ सानोऽअद्यस्यावयंनितेयामन्नविक्षमहि । वृक्षेनव
सृतिवयः ॥ निग्रामासोऽअविक्षतनिपद्वंतोनिपक्षिणः । निश्येनासश्चिदर्थिनः ॥ यावयावृक्ष्य१वृक्षयवयस्तेनमूर्म्ये ।
अथानःसुतराभव ॥ उपमापेपिशुत्तमःकृष्णव्यक्तमस्थित । उषऽऋणेवयातय ॥ उपतेगाऽइवाकरंवृणीष्वदुहितर्दिवः ।
रात्रिस्तोमनजिग्युषे ॥ १४ ॥ (परिशिष्टं) आरात्रिपार्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसऽआ
त्वेषंवर्ततेतमः ॥ येतैरात्रीनृचक्षंसोयुक्तासौनवतिर्नव । अशीतिःसत्त्वष्टाऽउतोतैसप्तसप्ततीः ॥ रात्रीप्रपद्येजननीसर्वभू
तनिवेशनी । भद्रांभगवतीकृष्णाविश्वस्यजगतोनिशां ॥ संवेशिनीसैयमिनीग्रहनक्षत्रमालिनी । प्रपन्नोहंशिवारात्री
भद्रेपारमशीमहिभद्रेपारमशीमह्योनमः ॥ १ ॥ स्तोष्यामिप्रयतोदेवीशरण्याबहुचप्रियां । सहस्रसंमितांदुर्गाजातवेद
सेसुनवामसोमै ॥ शांत्यर्थतद्भिजातीनामृषिभिःसोमपाश्रिताः । ऋग्वेदेत्वंसमुत्पन्नारातीयतोनिर्दहातिवेदः ॥ यत्वा
देविप्रपद्यतिब्राह्मणाहव्यवाहनी । अविद्याबहुविद्यावासनःपर्षदतिदुर्गाणिविश्वा ॥ येऽअग्निवर्णाशुभांसौम्यकीर्त

(१०१०१५) रात्रीत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसौभरःकुशिकोरात्रिर्गायत्री । (अत्रभारद्वाजीरात्रिकृषिकापाक्षिकी) ।

यिष्यंतियेद्विजाः । तान्तारयतिदुर्गाणिनावेवसिंधुदुरितात्यग्निः ॥ २ ॥ दुर्गेषुविषमेघोरेसंग्रामैरिपुसंकटे । अग्निचो
रनिपातेषुदुष्टग्रहनिवारणे ॥ दुर्गेषुविषमेषुत्वंसंग्रामेषुवनेषुच । मोहयित्वाप्रपद्यंतेतेषामेऽअभयंकुरुतेषामेऽअभयंकुरु ॥
केशिनीसर्वभूतानांपंचमीतिचिनामच । सामांसमानिशादेवीसर्वतःपरिरक्षतुसर्वतःपरिरक्षत्वोन्नमः ॥ ३ ॥ तामग्निवर्णा
तपसाज्वलंतीवैरोचनीकर्मफलेषुजुष्टा । दुर्गादेवीशरणमहंप्रपद्येसुतरसितरसेनमःसुतरसितरसेनमः ॥ दुर्गादुर्गेषुस्थाने
षुशंनोदेवीरभिष्टये । यऽइमंदुर्गास्तवंपुण्यंरात्रौरात्रौसदापठेत् ॥ रात्रिःकुशिकसौभरोरात्रिर्वाभारद्वाजीरात्रिस्तवोगा
यत्री । रात्रीसूक्तजपेन्नित्यंतत्कालमुपपद्यते ॥ उलूकयातुंशुशुलूकयातुंजहिव्यातुमुतकोकयातुं । सुपर्णयातुमुतगृ
ध्रयातुंहृषदेवप्रमृणरक्षऽइंद्र ॥ पिशंगभृष्टिमंभृणपिशाचिमिंद्रसंमृण । सर्वरक्षोनिर्बहय ॥ ४ ॥ हिमस्यत्वाजरायु
णाशालेपरिव्ययामसि । उतहृदोहिनोधियोभिर्ददातुभेषजं ॥ शिशितहृदोहिनोधियोभिर्ददातुभेषजं । अंतिकाम
न्निमजनयदूर्वातःशिशुलागमत् ॥ अजातपुत्रपक्षायाहृदयंममदूयते । विपुलंवनंबह्वाकाशंचरजातवेदःकामाय ॥
मांचरक्षपुत्रांश्चशरणमभूत्तव । पिंगाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्णनमोस्तुते ॥ अस्मान्निर्बह्रस्येनासागरस्योर्मयोयथा ।
इंद्रःक्षत्रंदातुवरुणमभिषिचतु ॥ शत्रवोनिधनंयातुजयत्वंब्रह्मतेजसा ॥ ५ ॥ कपिलजटींसर्वभक्षचाग्निप्रत्यक्षदै
वतं ॥ वरुणंचवशाभ्यग्रेमपुत्रांश्चरक्षतुमपुत्रांश्चरक्षत्वोन्नमः ॥ साग्रैर्वर्षशतंजीवपिबत्वादचमोदच ॥ दुःखितांश्चद्वि

जांश्चैवप्रजांचपशुपालय ॥ यावदादित्यस्तपतिथावज्जाजतिचंद्रमाः । यावद्वायुःप्लवायतितावज्जीवजयाजय ॥ येन
केनप्रकारेणकोहिनामनुजीवति । परेषामुपकारार्थयज्जीवतिसजीवति । एतावैश्वानरीसर्वदेवान्नमोस्तुते ॥ नचोर
भयंनचसर्पभयंनचव्याघ्रभयंनचमृत्युभयं । यस्यापमृत्युर्नचमृत्युःसर्वलभतेसर्वजयते ॥ ६ ॥ इतिपरिशिष्टं ॥)
(१०।१०।१६) ममाग्नेवर्चोविह्वेष्वस्तुवयंत्वेधानास्तन्वपुषेम । मह्यंनमंतांप्रदिशश्चतस्त्रस्वयाध्यक्षेणपृतनाजये
म ॥ ममदेवाविह्वेसंतुसर्वेऽइंद्रवंतोमरुतोविष्णुरग्निः । ममांतरिक्षमुरुलोकमस्तुमह्यंवातःपवतां कामेऽअस्मिन्+ ॥
मयिदेवाद्रविणमायंजंतांमय्याशीरस्तुमयिदेवहूतिः । दैव्याहोतारोवनुपंतपूर्वेरिष्टाःस्यामतन्वासुवीराः ॥ मह्यंयजं
तुममयानिहव्याकूतिःसत्यामनंसोमेऽअस्तु । एनोमानिगांकतमच्चनाहंविश्वेदेवासोऽअधिबोचतानः ॥ देवीःषलु
वोरुरुनःकृणोतविश्वेदेवासोऽहवीरयध्वं । माहास्महिप्रजयामातनूभिर्मरिधामद्विषतेसोमराजन् ॥ १५ ॥ अग्नेम
न्युंप्रतिनुदन्परेषामदब्धोगोपाःपरिपाहिनस्त्वं । प्रत्यंचोयंतुनिगुतःपुनस्तेऽमेषांचित्तंप्रबुधांविनेशत् ॥ धाताधातृ
णांभुवनस्यस्यस्पर्तिर्देवंत्रातारमभिमातिषाहं । इमंयज्ञमश्विनोभाबृहस्पतिर्देवाःपांतुयजमानंन्यर्थात्+ ॥ उरुव्यचा
नोमहिषःशर्मयंसदस्मिन्हवेषुरुहूतःपुरुक्षुः । सनःप्रजायैर्हर्यश्वमृळ्येद्रमानोरीरिषोमापरादाः ॥ येनःसपत्नाऽअपते

(१०।१०।१६) ममाग्नेइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविहव्योविश्वेदेवास्त्रिष्टुब्जयाजगती ।

भवंत्विद्राग्निभ्यामववाधामहेतान् । वसवोरुद्राऽआदित्याऽउपरिस्पृशैमोऽग्रंचेत्तारमधिराजमक्रन् ॥ (परिशिष्टं ॥
अर्वाचमिंद्रममुतोहवामहेयोगोजिद्धंनजिदंश्वजिद्यः । इमंनोयज्ञंविह्वेषुषस्वास्यकुल्मोहरिवोमेदिनंत्वा) ॥ १६ ॥
(परिशिष्टं ॥ आयुष्यंवर्चस्यंरायस्पोषमौद्भिदं । इदंहरिण्यंवर्चस्वजैत्रायाविशतादिमाम् ॥ उच्चैर्वाजीपृतनाषाद्रसं
भासाहंधनंजयं । सर्वाःसमग्राऽऽकृद्धयोहिरण्येस्मिन्समाहिताः ॥ शुनमहंहरिण्यस्यपितुर्मानेवजग्रभं । तेनमांसूर्यं
त्वचमकरंपुरुषुप्रियं ॥ सम्राजंचविराजंचाभिष्टिर्याचमेध्रुवा । लक्ष्मीराष्टस्ययामुखेतयामाभिद्रसंसृज ॥ अग्नेःप्रजा
तंपरियद्धिरण्यममृतंयज्ञेऽअधिमत्येषु । यऽएनद्वेदसइदेनमर्हतिजरामृत्युर्भवतियोविभर्ति ॥ १ ॥ यद्वेदुराज्जावरं
णोयदुदेवीसरस्वती । इंद्रोयद्वृत्रहावेदतन्मेवर्चसऽआयुषे ॥ नतद्रक्षांसिनापिशाचाश्चरंतिदेवानामोजःप्रथमजंह्ये
तत् । योविभर्तिदाक्षायणाहिरण्यंसदेवेषुकृणुतेदीर्घमायुःसमनुष्येषुकृणुतेदीर्घमायुः ॥ यदाबध्नादाक्षायणाहिरण्यंश
तानींकायसुमनस्यमाना । तन्नऽआवभ्रामिशतशारदायायुष्मान्जरदष्टिर्यथासत् ॥ घृतादुर्लभंमधुमत्सुवर्णधनंजयंध
रुणंधारयिष्णु ॥ ऋणकृसपत्नादधरांश्चकृण्वदारौहमांमहतेसौभगाय ॥ प्रियंमांकुरुदेवेषुप्रियंराजंसुमाकुरु । प्रियं
विश्वेषुगोप्लेषुमयिधेहिरुचारुचं ॥ अग्निर्येनविराजतिसूर्योयेनविराजति ॥ विराज्येनविराजतितेनास्मान्ब्रह्मणस्पते

विराजसमिधं कुरु ॥ २ ॥ इति परिशिष्टं ॥) (१०१११) नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्यो मापरो
यत् । किमावरीवः कुहकस्य शर्मभ्रंभः किमासीद्रहं गभीरं ॥ नमृत्युरासीदमृतं न तर्हि नराद्याऽअहऽआसीत्प्रकेतः ।
आनीदवातं स्वधया तदेकं तस्माद्भान्यन्नपरः किंच नास ॥ तमऽआसीत्तमसा गृह्णमग्रे प्रकेतं संलिलं सर्वमाऽइदं । तुच्छये
नाभ्वपिहितं यदासीत्तपसस्तन्महिना जायतैकं ॥ कामस्तदग्रे समवर्तताधिमनसोरेतः प्रथमं यदासीत् । सतो बंधुमसंति
निरविंदन् हृदि प्रतीप्या कुवयो मनीषा ॥ तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषामधः स्विदासीद्दुपरि स्विदासीत् ॥ रेतोधाऽ
आसन्महिमानं आसन्स्वधाऽअवस्तात्प्रयतिः प्रस्तात् ॥ कोऽअद्भवेदुक्ऽइह प्रवोचत्कुतऽआजाता कुतऽइयं विसृ
ष्टिः । अर्वाग्देवाऽअस्य विसर्जने नाथा को वेदयत् आबभूव ॥ इयं विसृष्टिर्यत् आबभूव यद्विवाद्भेदयद्विवा न । योऽअ
स्याध्यक्षः परमेव्यो मन्तसोऽअंगवेदयद्विवा न वेद ॥ १७ ॥ (१०१११२) यो यज्ञो विश्वतस्तुं भिस्तत् एकं शतं देवक
मभिरायतः । इमे वयंति पितरो यऽआयुः प्रव्यापव्येत्यासते तते ॥ पुमाँ एनंतनुतऽउत्कृणत्तिपुमान्वितं स्वेऽअधि
नाकैऽअस्मिन् । इमे मयूखाऽउपसेदुरूसदः सामानि चक्रुस्तसराण्योतवे ॥ कासीत्प्रमाप्रतिमार्किं निदानमाज्यं किमासी

एकादशेनुवाके त्रयोविंशतिसूक्तानि (१०११११) नासदिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य परमेष्ठी प्रजापतिर्भाववृत्तिस्त्रिष्टुप् । (१०१११२) यो यज्ञ
इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य प्राजापत्यो यज्ञो भाववृत्तिस्त्रिष्टुप् बाद्याजगती ।

त्यरिधिः कऽआसीत् । छंदः किमासीत्प्रऽउगं किमु कथं यद्देवादेवमयं जंतु विश्वे ॥ अग्नेर्गायत्र्यं भवत्सयुग्वोष्णिहया सवि
ता संवभूव । अनुष्टुभा सोमऽउक्थैर्महस्वान्बृहस्पतेर्बृहतीवाचमावत् ॥ विराणिमन्त्रावरुणयोरभि श्रीरिंद्रस्य त्रिष्टुविह
भागोऽअहः । विश्वान्देवान्जगत्या विवेश तेन चाकृप्रऽऽकृषयो मनुष्याः ॥ चाकृप्रेतेनऽऽकृषयो मनुष्या यज्ञे जाते पितरो
नः पुराणे । पश्यन्मन्ये मनसा चक्षसा तान्यऽइमं यज्ञमयं जंतु पूर्वं ॥ सहस्रो माः सहस्रं दसऽआवृतः सहस्रं माऽऽकृषयः सप्त
दैव्याः । पूर्वेषां पंथां मनुदृश्यधीराऽअन्वाले भिरैरथ्यो नृशमीन् ॥ १८ ॥ (१०१११३) अपप्राचऽइंद्रविश्वो
ऽअमित्रानपापांचोऽअभिभूते नुदस्व । अपो दीचोऽअपशूरा धरा चऽउरौ यथा तव शर्मन्मदेम ॥ कुविदं गयवमंतो यवंचि
द्यथादांत्यनुपूर्वं वियूय । इहे हैषां कृणुहि भोजनानिये बर्हिषो नमो वृत्किं न जग्मुः ॥ न हि स्थूर्युतथायातमस्ति नो तश्रवो
विविदे संगमेषु । गव्यं तऽइंद्रं सख्याय विप्राऽअश्वान्तो वृषणं वाजयंतः ॥ युवं सुराममश्विनानमुचावा सुरे सचा । वि
पिपाना शुभस्पतीऽइंद्रं कर्मस्वावतं ॥ पुत्रमिव पितरां विश्विनो भेद्रावधुः काव्यैर्दसनाभिः । यत्सुरामं व्यापिबुः शचीभिः
सरस्वतीत्वामघवन्नभिष्णक् ॥ इंद्रः सुत्रामास्ववाँऽअवोभिः सुमृत्लीको भवतु विश्ववैदाः । बाधतां द्वेपोऽअभयं कृणो
तु सुवीर्यं स्पतयः स्याम ॥ तस्य वयं सुमंतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । स सुत्रामास्ववाँऽइन्द्रोऽअस्मेऽआराच्चिद्वे

(१०१११३) अपप्राच इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य काक्षीवतः सुकीर्तिरिंद्रश्चतुर्थी पंचम्योरधिनौ त्रिष्टुप् चतुर्थ्यनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥ ५० ॥

पः सनुतयुयोतु ॥ १९ ॥ (१०।११।४) ईजानमिह्यौर्गुतावसुरीजानंभूमिरभिप्रभूषणि । ईजानंदेवावश्वि
नावभिसुश्रैरवर्धतां ॥ तावांमित्रावरुणाधारयत्क्षितीसुषुम्नेषितुत्वतायजामसि । युवोःक्राणायसख्यैरभिष्यामरक्ष
सः ॥ अधाचिन्नुयद्विधिषामहेवामभिप्रियरेकणःपत्यमानाः । द्वावायत्पुष्यतिरेकणःसम्वारभक्तिरस्यमघानि ॥
असावन्योऽअसुरसूयतद्यौस्त्वंविश्वेषांवरुणासिराजा । मूर्धारथस्यचाकन्नैतावतैनसांतकधुक् ॥ अस्मिन्त्वेतच्छ
कपूतऽएनोहितेमित्रेनिगतान्हन्तिवीरान् । अवोर्वायद्वाप्तनूष्ववःप्रियासुयज्ञियास्वर्वा ॥ युवोर्हिमातादितिर्विचेत
साद्योर्नभूमिःपयसापुपूतनि । अवप्रियादिदिष्टनसूरोनिनिकरुदिमभिः ॥ युवंह्यमराजावसीदतंतिष्ठद्रथंनधूर्षदंव
र्षदं । तानःकणूकयतीर्नमेधस्तत्रेऽअंहसःसुमेधस्तत्रेऽअंहसः ॥ २० ॥ (१०।११।५) प्रोष्वस्मैपुरोरथमिन्द्रायशश
मर्चत । अभीकैचिदुलोककृत्संगेसमत्सुवृत्रहास्माकंबोधिचोदितानभैतामन्यकेपांज्याकाऽअधिधन्वसु ॥ त्वंसिंधू
यासृजोधराचोऽअहन्नहि । अशत्रुरिन्द्रजज्ञिषेविश्वेषुष्यसिवार्यतंत्वापीरिष्वजामहेनभैता० ॥ विषुविश्वाऽअरातयो
योनंशंतनोधियः । अस्तासिशत्रवेयधंयोनऽइन्द्रजिघांसितियातैरातिर्दिवंसुनभैता० ॥ योनऽइन्द्राभितोजनोवृका
(१०।११।४) ईजानमितिन्मर्षस्यसूक्तस्यनामैधःशकपूतोमित्रावरुणावाद्यायाशुभूम्यधिनोविराड्रूपाःआद्यान्यंकुसारिणीद्वितीयाषष्ठ्यौ
प्रस्तारपंक्तीअंलामहासतोवृहती । (१०।११।५) प्रोष्वितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यसुदाःपैजवनइन्द्रःशकरीचतुर्थ्यादितिसोमहापंक्त्योत्यात्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥ ५० ॥

युरादिदेशति । अधस्पदंतमीकृधिबिबाधोऽअसिसासहिर्नभैता० ॥ योनऽइन्द्राभिदासतिसनाभिर्यश्चनिष्ठाः । अव
तस्यबलैतिरमहीवद्यौरधत्मनानभैता० ॥ वयमिन्द्रत्वायवःसखित्वमारभामहे । ऋतस्यनःपथानयातिविश्वानिदुरि
तानभैता० ॥ अस्मभ्यंसुत्वमिन्द्रतांशिक्षयादोहतेप्रतिवरंजरित्रे । अच्छिद्रोभीपीपयद्यथानःसहस्रधारापयसामहीगौः+
॥ २१ ॥ (१०।११।६) उभेयदिन्द्रोदसीऽआपप्राधोषाऽइव । महांतंत्वामहीनांसम्राजंचर्षणीनांदेवीजनित्र्यजी
जनद्राजनित्र्यजीजनत् ॥ अवस्मदुर्हणायतोमर्तस्यतनुहिस्थिरं । अधस्पदंतमीकृधियोऽअस्मांऽआदिदेशतिदेवी० ॥
अवत्याबृहतीरिषोविश्वश्चैद्राऽअमित्रहन् । शचीभिःशक्रधूनुर्हीद्रुविश्वाभिरूतिभिर्देवी० ॥ अवयत्त्वंशतक्रतुविद्रुवि
श्वानिधूनुषे । रयिनसुन्वतेसचासहस्रिणीभिरूतिभिर्देवी० ॥ अवस्वेदाऽइवाभितोविष्वक्पतंतुदिद्यवः । दृयोया
ऽइवतंतवोव्यस्मदैतुदुर्मतिर्देवी० ॥ दीर्घहंकुशंयथाशक्तिर्बिभर्षिंतुमः । पूर्वैणमघवन्पदाजोव्यायथायमोदेवी० ॥
नकिर्देवामिनीमसिनकिरायोपयामसिमंत्रश्रुत्यंचरामसि । पक्षेभिरपिकक्षेभिरत्राभिसंरभामहे ॥ २२ ॥ (१०।११।७)
यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबतेयमः । अत्रानोविश्वपतिःपितापुराणांऽअनुवेनति ॥ पुराणांऽअनुवेनैतंचरंतंपापया

(१०।११।६) उभेयदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्ययौवनाश्वोमांधातेंद्रःअंलानांतिसृणामर्धर्चागोधेंद्रोमहापंक्तिरंलपंक्तिः । (१०।११।७) यस्मि
न्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्ययामायनःकुमारोयमोनुष्टुप् ।

मुया । असूयन्नभ्यचाकशंतस्माऽअस्पृहयंपुनः ॥ यंकुमारनवरथमचक्रमनसाकृणोः । एकैषंविश्वतःप्रांचमपश्यन्न
धितिष्ठसि ॥ यंकुमारप्रावर्तयोरथंविप्रैभ्यस्परि । तंसामानुप्रावर्ततुसमितोनाव्याहितं ॥ कःकुमारमजनयद्रथंकोनि
रवर्तयत् । कःस्वित्तदुद्यनोब्रूयादनुदेयीयथाभवत् ॥ यथाभवदनुदेयीततोऽअग्रमजायत । पुरस्ताद्बुधऽआततःप
श्चाग्निरयणंकृतं ॥ इदंयुमस्यसादनंदेवमानंयदुच्यते । इयमस्यधम्यतेनाळीरयंगीभिःपरिष्कृतः ॥ २३ ॥
(१०।११।८) केश्यश्मिकेशीविषंकेशीविभर्तिरोदसी । केशीविश्वंस्वर्हशेकेशीदंज्योतिरुच्यते ॥ मुनयोवातरश
नाःपिशंगावसतेमला । वातस्यानुभ्राजियंतियद्देवासोऽअविक्षत ॥ उन्मदितामौनेयेनवातांऽआतस्थिमावयं । शरी
रेदस्माकंयुयंमर्तासोऽअभिपश्यथ ॥ अंतरिक्षेणपततिविश्वारूपावचाकशत् । मुनिर्देवस्यदेवस्यसौकृत्यायसखाहि
तः ॥ वातस्याश्वोवायोःसखाथोदेवेषितोमुनिः । उभौसमुद्रावाक्षेतिथश्चपूर्वेऽउतापरः ॥ अप्सरसांगंधर्वाणांमृगा
णांचरणेचरन् । केशीकेतस्यविद्वान्सखास्वादुर्मदिन्तमः ॥ वायुरस्माऽउपामंथत्पिनष्टिस्माकुनन्मा । केशीविषस्य

(१०।११।८) केशीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवातरशनाजूतिर्वातजूतिर्विप्रजूतिर्वृषाणकःकरिकृतएतशक्रष्यशृंगइतिक्रमेणैकचाक्रषयः
केश्यमिसूर्यवायवोदेवताअनुष्टुप् ।

पात्रेणयद्रुद्रेणापिबत्सह ॥ २४ ॥ (१०।११।९) उतदेवाऽअवहितंदेवाऽउन्नयथापुनः । उतागश्चक्रुषेदेवादेवा
जीवयथापुनः ॥ द्वाविमौवातौवातऽआसिंधोरापरावतः । दक्षंतेऽअन्यऽआवातुपरान्धंवातुयद्रपः ॥ आवातवा
हिभेषजंविवातवाहियद्रपः । त्वंहिविश्वभेषजोदेवानांदूतऽईयसे ॥ आत्वागमंशंतातिभिरथोऽअरिष्टतातिभिः ।
दक्षंतेभद्रमाभार्षपरायक्षमसुवामिते ॥ त्रायंतामिहदेवास्त्रायतांमरुतांगुणः । त्रायंतांविश्वभूतानियथायमरपाऽअ
सत् ॥ आपऽइद्वाऽउभेषजीरापोऽअमीवचातनीः ॥ आपःसर्वस्यभेषजीस्तास्तेकृण्वन्तुभेषजं ॥ हस्ताभ्यांदशशाखा
भ्यांजिह्वावाचःपुरोगवी । अनामयिन्नुभ्यांत्वाताभ्यांत्वोपस्पृशामसि ॥ २५ ॥ (१०।११।१०) तवत्यऽइंद्रसख्ये
षुवह्यऽऽकृतमंन्वानाव्यददिरुर्वलं । यत्रादशस्यन्नुषसोरिणन्नपःकुत्सायुमन्मन्नह्यश्चदंसयः ॥ अवासृजःप्रस्वःश्वंच
योगिरीनुदाजऽउन्नाऽअपिबोमधुप्रियं । अवर्धयोवनिनोऽअस्यदंससाशुशोचसूर्यऽऽकृतजातयागिरा ॥ विसूर्योम
ध्येऽअमुचद्रथंदिवोविद्वासायप्रतिमानुमार्यः । दृष्टानिपिप्रोरसुरस्यमायिनऽइंद्रोव्यास्यच्चक्रुवांऽऽकृजिष्वना ॥ अ
नाधृष्टानिधृषितोव्यास्यन्निधींऽअमृणद्यास्यः । मासेवसूर्योवसुपुष्यमाददेगृणानःशत्रूँऽअरशृणाद्विरुक्मता ॥

(१०।११।९) उतेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःकश्यपोगौतमोत्रिविधमित्रोजमदमिर्वसिष्ठइतिक्रमेणैकचाक्रषयोविश्वेदेवाअनुष्टुप् ।
(भेदपक्षे-देवाः १ वातः ३ विश्वेदेवाः १ आपः २ एवं ७) । (१०।११।१०) तवत्यइतिषडृचस्यसूक्तस्यौरवोंगंद्रोजगती ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥ ५२ ॥

अयुद्धसेनोविश्वाविभिंदुतादाशद्वृत्रहातुज्यानितेजते । इंद्रस्यवज्रादविभेदभिश्चः प्राक्रामच्छुंध्यूरजहादुषाऽनः ॥
एतात्याते श्रुत्यानिकेवलायदेकऽएकमकृणोरयज्ञं । मासांविधानमदधाऽअधिद्यवित्वयाविभिन्नं भरतिप्रधिपिता⁺ ॥
॥ २६ ॥ (१०।११।११) सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सविताज्योतिरुदयांऽअजस्रं । तस्यपूषाप्रसवेयातिविद्वान्सं
पश्यन्विश्वाभुवनानिगोपाः⁺ ॥ नृचक्षाऽएषद्विवोमध्यऽआस्तऽआपप्रिवात्रोदसीऽअंतरिक्षं । सविश्वाचीरभिचष्टेष्ट
ताचीरंतरापूर्वमपरंचकेतुं⁺ ॥ रायोबुधःसंगमनोवसूनांविश्वारूपाभिचष्टेशचीभिः । देवऽइवसवितासत्यधर्मद्रोण
तस्थौसमरेधनानां ॥ विश्वावसुंसोमगंधर्वमापोदहृशुषीस्तदृतेनाव्यायन् । तदन्ववैदिंद्रोरारहाणऽआसांपरिसूर्यस्य
परिधींऽरपश्यत् ॥ विश्वावसुरभितन्नोऽगृणातुदिव्योगंधर्वोरजसोविमानः । यद्वाघासत्यमुतयन्नविद्वधियोहिन्वा
नोधिद्यऽइन्नोऽअव्याः ॥ सस्त्रिमविंदृचरणेनदीनामपावृणोद्दुरोऽअश्मव्रजानां । प्रासांगंधर्वोऽअमृतानित्रोचदिंद्रो
दक्षंपरिजानादहीनां ॥ २७ ॥ (१०।११।१२) अग्नेतवश्रवोवयोमहिभ्राजंतेऽअर्चयोविभावसो । बृहद्भानोशवसा
वाजमुक्थ्यं^१दधासिदाशुषेकवे ॥ पावकवर्चाःशुक्रवर्चाऽअनून्वर्चाऽउदियर्षिभानुना । पुत्रोमातराविचरन्नुपावसि

(१०।११।११) सूर्यरश्मिरितिषडृचस्यसूक्तस्यदेवगंधर्वोविश्वावसुःसवितांत्यतिसृणांदेवगंधर्वोविश्वावसुस्त्रिष्टुप् । (१०।११।१२)
अग्नेतवेतिषडृचस्यसूक्तस्यपावकोमिरग्निःसतोबृहतीआद्येविष्टारपंक्तीअत्योपरिष्टाज्योतिः ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥ ५२ ॥

पृणक्षिरोदसीऽउभे⁺ ॥ ऊर्जोनपाज्जातवेदःसुशस्तिभिर्मदस्वधीतिभिर्हितः । त्वेऽइषःसंदधुर्भूरिर्वपसश्चित्रोतयो
वामजाताः ॥ इरज्यन्नग्नेप्रथयस्वजंतुभिरस्मेरायोऽअमर्त्यं । सदर्शतस्यवपुषोविराजसिपृणक्षिसानसिंक्रतुं ॥ इष्क
तारमध्वरस्यप्रचेतसंक्षयंतराधसोमहः । रातिवामस्यसुभगांमहीमिषंदधासिसानसिर्यि⁺ ॥ ऋतावानंमहिषंविश्वद
र्शतमग्निंसुम्रायदधिरेपुरोजनाः । श्रुत्कर्णसप्रथस्तमत्वागिरादैव्यमानुषायुगा⁺ ॥ २८ ॥ (१०।११।१३) अग्नेऽ
अच्छांवदेहनःप्रत्यङ्गःसुमनाभव । प्रनोयच्छविशस्पतेधनदाऽअसिनस्त्वं⁺ ॥ प्रनोयच्छत्वर्थमाप्रभगःप्रबृहस्पतिः ।
प्रदेवाःप्रोतसुनृतारायोद्वीददातुनः ॥ सोमंराजानमवसेग्निंगीर्भिर्हवामहे । आदित्यान्विष्णुंसूर्यंब्रह्माणं चबृहस्प
तिं ॥ इंद्रवायूबृहस्पतिंसुहवेहहवामहे । यथानुःसर्वेऽइज्जनःसंगत्यांसुमनाऽअसत् ॥ अर्यमणंबृहस्पतिमिंद्रदानां
यचोदय । वातंविष्णुंसरस्वतींसवितारंचवाजिनं ॥ त्वंनोऽअग्नेऽअग्निभिर्ब्रह्मयज्ञंचवर्धय । त्वंनोदेवतातयेरायो
दानायचोदय ॥ २९ ॥ (१०।११।१४) अयमग्नेजरितात्वेऽअभुदपिसहसःसूनोन्हा^१न्यदस्त्याप्यं । भद्रंहिश
भंत्रिवरूथमस्तितऽआरेहिसानामपदिद्युमाकृधि ॥ प्रवसेऽअग्नेजनिमापितूयतःसाचीवविश्वाभुवनान्यृजसे । प्रस

(१०।११।१३) अग्नेअच्छेतिषडृचस्यसूक्तस्यतापसोमिर्विधेदेवाअनुष्टुप् । (१०।११।१४) अयमग्नेऽइष्टस्यसूक्तस्यप्रथमयोःशाङ्गो
जरितावृतीयाचतुर्थयोःशाङ्गोद्रोणःपंचमीषष्ठ्योःशाङ्गःसारिसूक्तःसप्तम्यष्टम्योःशाङ्गस्तन्मित्रोमित्रिष्टुप्आद्येजगत्यांवत्येअनुष्टुभौ ।

संयः प्रसनिषंतनो धियः पुरश्चरंति पशुपाऽऽवृत्तमना ॥ उत वाऽउपरिवृणुष्विषसं ह्यहो रं प्रऽउलपस्य स्वधावः । उत स्त्रि
 त्याऽउर्वराणां भवंति मातैर्हेति तं विषीं चक्रुधाम ॥ यदुद्धतौ निवतो यासि बसत्पृथगेषि प्रगर्धिनीं वसेना । यदा ते वातो
 ऽअनुवाति शोचिर्वसे वश्मश्रुवपसि प्रभूम् ॥ प्रत्यस्य श्रेणयो ददृश्रऽएकं नियानं बहवोरथासः । बाह्वयदग्नेऽअनुमर्मजा
 नोन्यङ्कुत्तानामन्वेषिभूमिं ॥ उत्तेशुष्मा जिहता मुत्तैऽअर्चिरुत्तैऽअग्ने शशमानस्य वाजाः । उच्छ्वैचस्वनिर्नमवर्धमानऽ
 आत्वाद्यविश्वे वसेवः सदंतु ॥ अपामिदं न्ययं न समुद्रस्य निवेशनं । अन्यंकृणुष्वेतः पंथां तेन याहि वशां ऽअनु ॥ आर्य
 नेते परार्यणे दूर्वारो हंतु पुष्पिणीः । हृदाश्च पुंडरीकाणि समुद्रस्य गृहाऽऽमे ॥ ३० ॥ इत्यष्टमाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

त्रिपद्यध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि २३ ऋचः १७२ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ९ प्रजापतय. १० अग्नय. ८ वेनाये. ८ अग्नय. ४
 वरुणाये. सोमाये. वरुणाये. २ सोमैद्राम्या. आंभृण्यैवाच. ८ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ८ रात्र्या. ८ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ९ [भे. प. विश्वेभ्यो दे. अग्नय.
 विश्वेभ्यो देवेभ्य. ४ अग्नय. विश्वेभ्यो देवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य.] भाववृत्तय. १४ इंद्राये. ३ अश्विभ्यामि. २ इंद्राये. २ शुभ्रभ्यश्चिभ्य.
 मित्रावरुणाभ्या. ६ इंद्राये. ११ गोभेद्राये. ३ यमाये. ७ केश्यमिसूर्यवायुभ्य. ७ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ७ [भे. प. देवेभ्य. वाताये. ३ विश्वेभ्यो
 देवेभ्य. १ अग्नय. २] इंद्राये. ६ सवित्रइ. ३ देवगंधर्वाय. विश्वावसव. ३ अग्नय. ७ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ५ अग्नय. ८ ॥ इत्यष्टमे सप्तमः ॥

त्यंष्टसां ख्योत्रिराश्विनमयं हिताक्षर्यपुत्रः सुपर्णो यामायनो बोध्वकृशनो गायत्री बृहती गायत्र्यौ सतो बृहती विष्टा
 रपङ्क्तिरिमा मिद्राण्युपनिषत्सपत्नी बाधनमानुष्टुभंतु पङ्क्त्यंतं मरण्यान्यैरंमदो देवमुनिररण्यानी तुष्टावश्रत्ते पंच
 सुवेदाः शैरोषिस्त्रिष्टुबंतं सुष्वाणासः पृथुर्वैन्यः सविता र्चतो हैरण्यस्तूपः सावित्रैसमिद्धो मृळीको वासिष्ठऽआग्नेयं
 वार्हतमंत्येऽउपरिष्टाज्योतिषी जगत्युपां त्यावाश्रद्धया श्रद्धा कामायनी श्राद्धमानुष्टुभंतु शासः शासो भारद्वाज ई
 खयं तीर्देवजामयं इंद्रमातरो गायत्रं सोमो यमी भाववृत्तमानुष्टुभं त्वरायि शिरिं बिठौ भारद्वाजोऽलक्ष्मीघ्नं द्वितीयातृ
 तीया ब्राह्मणस्पत्ये अंत्या वैश्वदेव्यग्निं केतुराग्नेयं आग्नेयं गायत्रमिमानुक्तं भुवनऽआस्थः साधनो वाभौ वनो वैश्वदेवं द्वै
 पदं त्रैष्टुभं सूर्यो नश्चक्षुः सौर्यः सौर्यं गायत्रं मुदसौ षट्पौलोमी शच्यात्मानं तुष्टावानुष्टुभं तीव्रस्य पंच पूरणो वैश्वामित्रो
 मुंचामित्वा प्राजापत्यो यक्ष्मनाशनो राजयक्ष्मघ्नं मत्यानुष्टुब्बह्मणा षट्ब्राह्मोरक्षो हागर्भसंस्त्रावे प्रायश्चित्तमानुष्टुभं
 ह्यक्षीभ्यां विवृहाकाश्यपो यक्ष्मघ्नमपेहि पंच प्रचेतादुःस्वप्नघ्नं पत्त्यंतं त्रिष्टुम्भं देवानैर्ऋतः कपोतः कपोतोपहतौ
 प्रायश्चित्तं वैश्वदेवं मृषभमृषभो वैराजः शाकरो वासपलघ्नमानुष्टुभं महापत्त्यंतं तुभ्येदं चतुष्कं विश्वामित्रजमदग्नी
 जागतं तृतीया लिंगोक्तदेवता वातस्यामिलो वातायनो वायव्यं योभूः शंबरः काक्षीवतो गव्यं विश्वाट् विश्वाट् सौ
 र्यः सौर्यं जागतं मास्तारपत्त्यंतं त्वं त्यमिदो भार्गवो गायत्रं माया हि संवर्त उषस्यं द्वैपदमात्वा षट्ध्रुवो राज्ञः स्तुतिस्त्वा

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ५४ ॥

नुष्टुभंत्वभीवर्तेनपंचाभीवर्तैः प्रवश्चतुष्कमूर्ध्वोप्रावासपोर्बुदिर्माग्णोस्तौद्रायत्रप्रसूनवः सुनुराभवं आग्नेयमानु
ष्टुभं द्वितीयागायत्र्याद्यार्भवीपतंगंतृचंपतंगः प्राजापत्योमायाभेदं जगत्यादित्यमूर्ध्वरिष्टनेमिस्तार्क्ष्यमुत्तिष्ठतैक
र्चाः शिबिरौशीनरः काशिराजः प्रतर्दनोरोहिदश्वोवसुमना आद्यानुष्टुपप्रससाहिषेजयेद्रः प्रथश्चैकर्चाः प्रथोवासि
ष्ठः सप्रथोभारद्वाजोघर्मः सौर्योवैश्वदेवं बृहस्पतिस्तपुर्मूर्धाबार्हस्पत्योबार्हस्पत्यमपश्यं प्रजावान्प्राजापत्योन्वृचं
यजमानपत्नीहोत्राशिषोर्विष्णुस्त्वष्टागर्भकर्ता विष्णुर्वाप्राजापत्यो गार्भार्थाशीर्लिङ्गोक्तदैवतमानुष्टुभं महिसत्यष्टु
तिर्वारुणिरादित्यं स्वस्त्ययनं गायत्रं वैधातोवातायन उलोवायव्यं प्राग्नयेपंचाग्नेयोवत्स आग्नेयंतु प्रनूनंतृचमाग्नेयः
श्येनोजातवेदस्य मायंगौः सार्षपाश्यात्मदैवतं सौर्येव ऽऋतंचमाधुच्छंदसो ऽघमर्षणो भाववृत्तमानुष्टुभंतु संसंचतु
ष्कं संवननः संज्ञानमाद्याग्नेयीतृतीयात्रिष्टुपतृतीयात्रिष्टुप ॥ ८ ॥ तदेतत्सूक्तसहस्रं सप्तदशकं सपादाधिकं मृ
ग्वेदेपारायणपाठं शाकल्ये शैशिरीयके नमः शौनकाय नमः शौनकाय ॥ १ ॥ ॥ ॥
हरिः ओम् ॥ (१०१११५) त्वंचिदत्रिमृतजुरमर्थमश्वं नयातवे । कक्षीवैतं यदीपुनारथं न कृणुथोनव ॥ त्वं
चिदश्वं नवाजिनमरेण वोयमल्लत । दृढं ग्रंथिनविष्यतमत्रियविष्टमारजः ॥ नरादंसिष्ठावत्रये शुभ्रासिषासतंधियः ।

(१०१११५) त्वंचिदिति षडृचस्य सूक्तस्य सारूप्योत्रिरश्विनावनुष्टुप ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥ ५४ ॥

अथाहिवाँदिवोनरापुनस्तोमोनविशसे ॥ चितेतद्वांसुराधसारातिः सुमतिरश्विना । आयन्नः स दनेपृथौ समनेपर्थधोन
रा ॥ युवंभुज्युंसमुद्रऽआरजसः पारऽईक्षितं । यातमच्छापतत्रिभिर्नासत्यासातयेकृतं ॥ आवांसुमैः शंयूऽईवमंहि
ष्टाविश्ववेदसा । समस्मेभूषतं नरोत्संनपिप्युषीरिषः ॥ १ ॥ (१०१११६) अयंहितेऽअमर्त्यऽइंदुरत्योनपत्यते ।
दक्षोविश्वायुर्वेधसे ॥ अयमस्मासुकाव्यऽऋभुर्वज्रोदास्वते । अयंविभर्त्युर्ध्वकृशं नमदमृभुर्नकृत्व्यमदं ॥ घृष्टुः श्येना
यकृत्वनऽआसुस्वासुवंसंगः । अवदीधेदहीशुवः ॥ यंसुपर्णः परावतः श्येनस्य पुत्रऽआभरत् । शतचक्रं योऽह्योवर्त
निः+ ॥ यंतेश्येनश्चारुमवृकंपदाभरदरुणं मानमंधसः । एनावयोवितार्यायुर्जीवसऽएनाजांगारबंधुता ॥ एवातादिं
द्रुऽइंदुना देवेषु चिद्धारयाते महित्यजः । कत्वावयोवितार्यायुः सुकृतो कत्वायमस्मदासुतः+ ॥ २ ॥ (१०१११७)
इमांस्तेनाभ्योषधिं वीरुधं बलवत्तमां । ययांसपर्णीबाधते ययांसं विंदते पतिं ॥ उत्तानपर्णे सुभगे देवजूते सहस्वति । सप
र्णीमेपराधमपतिं मेकेवलंकुरु ॥ उत्तराहमुत्तरऽउत्तरेदुत्तराभ्यः । अथांसपर्णीयाममाधरासाधराभ्यः ॥ नह्यस्याना
मंगृष्णामिनोऽअस्मिन्नमतेजने । परामेव परावतंसपर्णीगमयामसि ॥ अहमस्मि सहमानाधत्वं मसि सासहिः । उभेस

(१०१११६) अयंहीति षडृचस्य सूक्तस्य तार्क्ष्यपुत्रः सुपर्ण इन्द्रो गायत्री द्वितीया बृहती पंचमी सतो बृहती षष्ठी विष्टारपंक्तिः (यामायन
ऊर्ध्वकृशनोवात्रऋषिः) । (१०१११७) इमामिति षडृचस्य सूक्तस्य त्राणी सपत्नीनाशनमनुष्टुबंत्यापंक्तिः ।

हृस्वतीभूत्वीसपत्नीमेसहावहै ॥ उपतेधांसहमानामभित्वाधांसहीयसा । मामनुप्रतेमनोवत्संगौरिवधावतुपथावारि
वधावतु ॥ ३ ॥ (१०।११।१८) अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामेनपृच्छसिनत्वाभीरिवविंदती ३ ॥
वृषारवायवदतेयदुपावतिचिच्चिकः । आघाटिभिरिवधावयन्नरण्यानिर्महीयते ॥ उतगावऽइवादंत्युतवेदमेव
दश्यते । उतोऽअरण्यानिःसायंशंकटीरिवसर्जति ॥ गामुगैषऽआह्वयतिदावैगैषोऽअपावधीत् । वसन्नरण्यान्यांसा
यमक्रुक्षदितिमन्यते ॥ नवाऽअरण्यानिर्हत्यन्यश्चेन्नाभिगच्छति । स्वादोःफलस्यजग्ध्वाययथाकामंनिपद्यते ॥ आं
जनगंधिसुरभिबह्वन्नामकृषीवलां । प्राहंमृगाणांमातरंमरण्यानिमंशंसिषं ॥ ४ ॥ (१०।११।१९) श्रतैदधामिप्र
थमायमन्यवेहन्यद्वृत्रनयिविवेरपः । उभेयत्त्वाभवतोरोदसीऽअनुरेजतेशुष्मात्पृथिवीचिदद्रिवः ॥ त्वंमायाभिरनव
द्यमायिनंश्रवस्यतामनसावृत्रमर्दयः । त्वामिन्नरोवृणतेगविष्टिषुत्वांविश्वासुहव्यास्विष्टिषु ॥ ऐषुचाकंधिपुरुहूतसुरि
षुवृधासोयेमघवन्नानुशुर्मघं । अर्चतितोकेतनयेपरिष्टिषुमेधसांतावाजिनमर्हयेधने ॥ सऽइन्द्रुरायःसुभृतस्यचाकन
न्मदंयोऽअस्यरंष्ट्रंचिकेतति । त्वावृधोमघवन्दाश्वध्वरोमक्षूसवाजैभरतेधनानृभिः ॥ त्वंशर्धायमहिनागृणानऽउरु

(१०।११।१८) अरण्यानीतिषड्वचस्यसूक्तस्यैरमदोदेवमुनिररण्यान्यनुष्टुप् । (१०।११।१९) श्रतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यशैरीषिः
सुवेदाइद्रोजगत्यत्यात्रिष्टुप् ।

कृधिमघवन्नुगिधरायः । त्वंनोमित्रोवरुणोनमायीपित्वोनदस्मदयसेविभक्ता⁺ ॥ ५ ॥ (१०।११।२०) सुष्वाणा
सऽइंद्रस्तुमसित्वाससवांसंश्रुतुविनृम्णवाजं । आनोभरसुवितयस्यचाकन्मनातनांसनुयामत्वोताः ॥ ऋष्वस्त्व
मिंद्रशूरजातोदासीर्विशःसूर्येणसह्याः । गुहाहितंगुह्यगूढमप्सुविभूमसिप्रस्रवणेनसोमं ॥ अयोवागिरोऽअभ्यर्चवि
द्वानृषीणांविप्रःसुमतिंचकानः । तेषामयेरणयंतसोमैरेनोततुभ्यैरथोह्वभक्षः⁺ ॥ इमाब्रह्मद्रतुभ्यैशंसिदानृभ्योनृणां
शूरशवः । तेभिर्भवसक्रतुर्येषुचाकन्नतत्रायस्वगृणतऽउतस्तीन्⁺ ॥ श्रुधीहवमिंद्रशूरपृथ्याऽउतस्त्वसेवेन्यस्याकैः ।
आयस्तेयोनिघृतवैतमस्वारुर्मिर्निनिश्चैर्द्रवयंतवक्ताः ॥ ६ ॥ (१०।११।२१) सवितायंत्रैःपृथिवीमरम्णादस्कंभने
सविताद्यामदहत् । अश्वमिवाधुक्षद्वनिमंतरिक्षमतूतैबद्धंसवितासमुद्रं⁺ ॥ यत्रासमुद्रःस्कंभितोव्यौनदपानपात्स
वितातस्यवेद । अतोभूरतऽआऽउत्थितंरजोतोद्यावापृथिवीऽअप्रथतां ॥ पश्चेदमन्यदभवद्यजत्रममर्त्यस्यभुवनस्य
भूना । सुपर्णोऽअंगसवितुर्गुरुत्मान्पूर्वोजातःसऽउऽअस्यानुधर्मं ॥ गावऽइवग्रामंयूयुधिरिवाश्वान्वाश्रवेवत्संसुमना
दुहाना । पतिरिवजायामभिन्नोन्धेतुधर्तादिवःसविताविश्ववारः ॥ हिरण्यस्तूपःसवितर्यथात्वांगिरसोजुह्वेवाजेऽ

(१०।११।२०) सुष्वाणासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैन्यःपृथुर्द्रिष्टिष्टुप् । (१०।११।२१) सवितेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यहैरण्यस्तूपो
र्चंसवितात्रिष्टुप् ।

अस्मिन् । एवात्वाचमवसेवदमानः सोमस्येवांशुप्रतिजागराहं ॥ ७ ॥ (१०।१।१२२) समिद्धश्चित्समिध्यसेदे
वेभ्योहव्यवाहन । आदित्यैरुद्रैर्वसुभिर्नऽआगहिमृळीकार्यनऽआगहि ॥ इमंयज्ञमिदं वचो जुजुषाणऽउपागहि । म
र्तासस्त्वासमिधानहवामहेमृळीकार्यहवामहे ॥ त्वामुजातवेदसंविश्ववारंगृणेधिया । अग्नेदेवाँऽआवहनः प्रियव्रता
न्मृळीकार्यप्रियव्रतान् ॥ अग्निदेवो देवानामभवत्पुरोहितोऽग्निमनुष्याऽऽरुषयः समीधिरे । अग्निमहो धनसाता वहं हवे
मृळीकंधनसातये ॥ अग्निरत्रिभूरद्वाजंगविष्ठिरं प्रावन्नः कण्वं त्रसदस्युमाहवे । अग्निं वसिष्ठो हवते पुरोहितो मृळीकार्य
पुरोहितः ॥ ८ ॥ (१०।१।१२३) श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया ह्वयते हविः । श्रद्धां भगस्यमूर्धनि वचसा वेदयामसि ॥
प्रियं श्रद्धे ददतः प्रियं श्रद्धे दिदासतः । प्रियं भोजेषु यज्वस्विदं सऽउदितं कृधि ॥ यथा देवाऽअसुरेषु श्रद्धामुप्रेषु च क्रिरे ।
एवं भोजेषु यज्वस्वस्माकमुदितं कृधि ॥ श्रद्धां देवाय जमाना वायुगोपाऽउपासते । श्रद्धां हृदय्यया कूत्या श्रद्धया विद
ते वसु ॥ श्रद्धां प्रातर्हवामहे श्रद्धां मध्यादिनं परि । श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि श्रद्धे श्रद्धां पयेहनः ॥ ९ ॥ (परिशिष्टं ॥ मे
धामह्यमंगिरसो मेधांससऽऽरुषयोददुः । मेधां मिद्रश्वाग्निश्च मेधां धाता ददातुते ॥ मेधां ते वरुणो राजा मेधां देवी सरस्व

(१०।१।१२२) समिद्ध इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वासिष्ठो मृळीको मिर्वहती अत्येद्वे उपरिष्ठा ज्योतिषी (उपांत्या जगतीत्रा) (१०।१।१२३)
श्रद्धयेति पंचर्चस्य सूक्तस्य श्रद्धाकामायनी श्रद्धानुष्टुप् ।

ती । मेधां तेऽअश्विनौ देवा वाधत्तां पुष्करस्रजा ॥ यामेधाऽअप्सरस्तुंगंधर्वेषु च यन्मनः । दैवीयामानुषीमेधा सामामा
विंशतादिमां ॥ यन्मेनोक्तं तद्रवतां शक्यं यदनुब्रुवे । निशामतं निशामहैमर्यि व्रतं सहव्रतेषु भूयासं ब्रह्मणा संगमेमहि ॥
शरीरं मे विचक्षणं वाङ्मेमधुमहुहा । अवृद्धमहमसौ सूर्यो ब्रह्मणानीत्यः श्रुतं मेमा प्रहासीः ॥ मेधां देवीं मनसारेजमानां गं
धर्वजुष्टां प्रतिनोजुषस्व । मह्यं मेधां वदमह्यं श्रियं वदमेधावी भूयासमजराजरिष्णु ॥ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिंद्रस्य
कार्म्यं । सनिं मेधामयासिषं ॥ यामेधां देवगणाः पितरश्चोपासते । तयामामेधयामेमेधा विनंकुरु ॥ मेधाव्ययं हंसुमनाः
सुप्रतीकः श्रद्धामनाः सत्यमतिः सुशेवः । महायज्ञाधारयिष्णुः प्रवक्ता भूयासमस्मै शरया प्रयोगे ॥ १ ॥ इति परिशिष्टं ॥)
(१०।१२।१) शासऽइत्थामहांऽअस्य मित्रखादोऽअद्भुतः । नयस्य हन्यते सखानजीयते कदाचन ॥ स्वस्तिदावि
शस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी । वृषेद्रः पुरऽएतुनः सोमपाऽअभयं करः ॥ विरक्षो विमृधो जहि विवृत्रस्य हनूरुज । विम
न्युमिंद्रवृत्रहन्मित्रस्याभिदासतः ॥ विनऽइंद्रमृधो जहि नीचार्यच्छृतन्यतः । योऽअस्मांऽअभिदासत्यधरंगमया
तमः ॥ अपेद्रद्विषतो मनोपजिज्यासतो वधं । विमन्योः शर्मयच्छवरीं योयवयावधं ॥ १० ॥ (१०।१२।२) ईखयं

द्वादशेनुवाके चत्वारिंशत्सूक्तानि (१०।१२।१) शास इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शास इन्द्रोऽनुष्टुप् । (१०।१२।२) ईखयं तीरिति
पंचर्चस्य सूक्तस्य देवजामय इन्द्रमातर इन्द्रो गायत्री ।

तीरपस्युवऽइंद्रं जातमुपासते । भेजानासः सुवीर्यं ॥ त्वमिंद्रबलादधिसहसोजातऽओजसः । त्वंवृषन्वषेदसि ॥ त्वमिंद्रासिवृत्रहाव्यं तारिक्षमतिरः । उह्यामस्तभ्राऽओजसा ॥ त्वमिंद्रसजोषसमर्कविभर्षिबाहोः । वज्रं शिशानऽओजसा ॥ त्वमिंद्राभिभूरसिविश्वाजातान्योजसा । सविश्वाभुवऽआभवः ॥ ११ ॥ (१०।१२।३) सोमऽएकैभ्यः पवते घृतमेकऽउपासते । येभ्यो मधुप्रधावतितांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ तपसायेऽअनाधृष्यास्तपसायेस्वर्ययुः । तपोये चक्रिरे महस्तांश्चि० ॥ येयुर्ध्वं ते प्रधनेषु शूरा सोयेत नृत्यजः । ये वासहस्रदक्षिणास्तांश्चि० ॥ येचित्पूर्वऽऋतसापऽऋतावानऽऋतावृधः । पितृन्तपस्वतोयमतांश्चि० ॥ सहस्रणीधाः कवयो ये गोपायंति सूर्यं । ऋषीन्तपस्वतोयमतपो जाऽअपि गच्छतात् ॥ १२ ॥ (१०।१२।४) अरायिकाणे विकटे गिरि गच्छसदान्वे । शिरिबिठस्य सत्त्वमिस्तेभिर्द्वाचा तयामसि ॥ चत्तोऽइतश्चत्तामुतः सर्वाभ्रूणान्यारुषी । अराय्यं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णं शृंगो हृषन्निहि ॥ अदोय हारुस्रवते सिंधोः पारेऽअपूरुषं । तदारं भस्वदुर्हणो ते न गच्छ परस्तरं ॥ यद्धप्राचीरजंगतोरो मंडूरधाणि कीः । हताऽइंद्रस्य शत्रवः सर्वे बुद्धुदयाशवः ॥ परीमे गामनेष तपर्यग्निमहपत । देवेष्वंक्रतुश्रवः कऽइमांऽआदर्धति ॥ १३ ॥ (१०।१२।५) अग्निर्हि

(१०।१२।३) सोम इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतीयमीभाववृत्तिरनुष्टुप् । (१०।१२।४) अरायि तपंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शिरिबिठोऽलक्ष्मीनाशनो द्वितीयावृत्तीयो ब्रह्मणस्पतिरित्याया विश्वेदेवा अनुष्टुप् । (१०।१२।५) अग्निमिति पंचर्चस्य सूक्तस्याग्नेयः केतुरग्निर्गायत्री ।

न्वतु नो धियः ससिमाशुर्मिवाजिषु । तेन जेष्मधनं धनं ॥ युयागाऽआकरामहे सेनयाग्नेतवोत्या । तां नो हिन्व मघत्तये ॥ आग्नेस्थूरं रयिभरपृथुंगो मत्तमश्विनं । अङ्घ्रिखं वर्यतापणिं ॥ अग्नेन क्षत्रमजरमासूर्यरोहयोदिवि । दधज्ज्योतिर्जनैभ्यः ॥ अग्नेकैतुर्विंशमसि प्रेष्ठः श्रेष्ठऽउपस्थसत् । बोधास्तोत्रे वयोदधत् ॥ १४ ॥ (१०।१२।६) इमानुकं भुवनासीषधामेद्रंश्च विश्वे च देवाः ॥ यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजांचादित्यैरिंद्रः सह चीकृपाति ॥ आदित्यैरिंद्रः सगणो मरुद्भिर्स्माकं भूत्ववितातनूनां ॥ हत्वार्यदेवाऽअसुरान्यदार्थन्देवादेव त्वमभिरक्षमाणाः ॥ प्रत्यंचमर्कमनयन्लचीभिरादित्स्वधामिषिरांपर्यपश्यन् ॥ १५ ॥ (१०।१२।७) सूर्यो नो दिवस्पातुवातोऽअंतरिक्षात् । अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥ जोषासवितर्यस्थते हरः शतं सवाँऽअर्हति । पाहि नो दिद्युतः पतंत्याः ॥ चक्षुर्नो देवः सविता चक्षुर्नऽउत पर्वतः । चक्षुर्धाता दधातुनः ॥ चक्षुर्नो धेहि चक्षुषे चक्षुर्विख्येत नूभ्यः । संचेदं विचपश्येम ॥ सुसंहं श्वावयं प्रति पश्येम सूर्यं । विपश्येम नृचक्षसः ॥ १६ ॥ (१०।१२।८) उदसौ सूर्योऽअगादुदयं मामकोभगः । अहं तद्विद्वलापतिमभ्यसाक्षि विषासहिः ॥ अहं केतुरहं मूर्धाहमग्राविवाचनी । ममेदनु कतुं पतिः सेहानायाऽउपाचरेत् ॥ मम पुत्राः शत्रु

(१०।१२।६) इमान्विति पंचर्चस्य सूक्तस्याध्वोभवनो विश्वेदेवा द्विपदा त्रिष्टुप् । (अत्र भौवनः साधनो वैकल्पिकः) (१०।१२।७) सूर्यो न इति पंचर्चस्य सूक्तस्य सौर्यश्चक्षुर्मानवः सूर्यो गायत्री । (१०।१२।८) उदसाविति षडृचस्य सूक्तस्य पौलोमीशचीशच्यनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ५८ ॥

हणोथोमेदुहिताविराड् । उताहमस्मिंसंजयापत्यौमेभ्योऽउत्तमः+ ॥ येनेद्रोहविषाकृत्यभवत्युत्तमः । इदंतद
क्रिदेवाऽअसपत्नाकिलाभुवं ॥ असपत्नासपत्नीजयंत्यभिभूवरी । आवृक्षमन्यासांवचोराधोऽअस्थेयसामिव ॥
समजैषमिमाऽअहंसपत्नीरभिभूवरी । यथाहमस्यवीरस्यविराजानिजनस्यच ॥ १७ ॥ (१०।१२।९) तीव्रस्याभिव
यसोऽअस्यपाहिसर्वरथाविहरीऽइहमुंच । इद्रमात्वायजमानासोऽअन्येनिरीरमन्तुभ्यमिमेसुतासः ॥ तुभ्यंसुतास्तु
भ्यमुसोत्वास्त्वांगिरःश्वाच्याऽआह्वयंति । इद्रेदमद्यसर्वनंजुषाणोविश्वस्यविद्वांसइहपाहिसोमं ॥ यऽउंशतामनसा
सोममस्मंसर्वहृदादेवकामःसुनोति । नगाऽइद्रस्तस्यपराददातिप्रशस्तमिच्छारुमस्मैकृणोति ॥ अनुस्पष्टोभवत्येषोऽअ
स्ययोऽअस्मैरेवान्नसुनोतिसोमं । निररुलौमघवातंदधातिब्रह्मद्विषोह्यनानुदिष्टः ॥ अश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतोहवा
महेत्वोपंगंतवाऽउं । आभूषंतस्तेसुमतांनवायांवयमिद्रत्वाशुनंहुवेम ॥ १८ ॥ (१०।१२।१०) मुंचामित्वाहविषा

(१०।१२।९) तीव्रस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःपूर्णइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।१०) मुंचामित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्योयक्ष्म
नाशनइंद्राग्नीत्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् । (मुंचामीतिसूक्तेराजयक्ष्मम्रमित्युक्तेराजयक्ष्मनाशनोदेवतेतिकेचित् अन्येप्रजापतिमाहुः इंद्राग्नीइतिनुयास्कः
इत्थंमतवैविध्येपि 'पळाहुतिश्चरुमुंचामित्वाहविषाजीवनायकमित्येतेनेति' गृहसूत्रानुसारिवृत्तिकृत्कारिकाकारादिभिरस्यसूक्तस्यैन्द्राग्नि-
देवतात्वनिर्देशात्तेष्वस्माभिरुक्ते) ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥ ५८ ॥

जीवनायकमज्ञातयक्ष्मादुतराजयक्ष्मात् । ग्राहिर्जग्राह्यदिंवैतदेनंतस्याऽइंद्राग्नीप्रमुमुक्तमेनं ॥ यदिक्षितायुर्यदि
वापरेतोयदिमृत्योरैतिकिनींतऽएव । तमाहरामिनिर्क्रंतैरुपस्थादसार्धमेनंशतशारदाय ॥ सहस्राक्षेणशतशारदेनश
तायुषाहविषाहार्धमेनं । शतंयथेमंशरदोनयातींद्रोविश्वस्यदुरितस्यपारं+ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहैमंतान्छ
तमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसंविताबृहस्पतिःशतायुषाहविषेमपुनर्दुः ॥ आहार्षित्वाविदंत्वापुनरागाःपुनर्नव । सर्वा
गसर्वेतेचक्षुःसर्वमायुश्चतेविदं ॥ १९ ॥ (१०।१२।११) ब्रह्मणाग्निःसंविदानोरक्षोहाबाधतामितः । अमीवायस्ते
गर्भेदुर्णामायोनिमाशये ॥ यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशये । अग्निष्टं ब्रह्मणासहनिष्कव्यादमनीनशत् ॥ यस्तेहं
तिपतयंतनिष्त्तुंयःसरीसृपं । जातंयस्तेजिघांसतितमितोनाशयामसि ॥ यस्तऽऊरुविहरत्यंतरादंपतीशये । योनिं
योऽअंतरारेद्धितमितोनाशयामसि ॥ यस्त्वाभ्रातापतिर्भूत्वाज्जारोभूत्वानिपद्यते । प्रजांयस्तेजिघांसतितमितोनाश

(१०।१२।११) ब्रह्मणाग्निरितिषट्चस्यसूक्तस्यब्राह्मोरक्षोहाप्रजापतिरनुष्टुप् । (अत्रसूक्तेऽनुक्रमण्यवष्टंभेनदेवतानिर्णयोनभवति ।
यतस्तत्रगर्भस्यविषयश्चित्तिरित्युक्तंतेनसूक्तस्यप्रभावमात्रंद्योत्यतेननुदेवता । अतोत्रप्रजापतिर्देवताप्राह्य । तथाच शौनकः 'मंत्रेपुह्यनिरु
क्तेषुदेवतां कर्मतोवदेत् । मंत्रतःकर्मणाचैवप्रजापतिरसंभवे' इति । भाष्यकारैरपिप्रजापतिरेवोक्तः । बृहद्देवतायांतुराशोप्राप्तेयमित्युक्तं
तत्रयुक्तयुक्तंसद्भिर्विचारणीयम्) ।

यामसि ॥ यस्वास्वमेनतमसामोहयित्वानिपद्यते । प्रजायस्तेजिघांसतितमितोनशयामसि ॥ २० ॥ (१०।१२।१२)
 अक्षीभ्यातेनासिकाभ्यांकर्णाभ्यांछुबुकादधि । यक्ष्मंशैर्षण्यमस्तिष्काजिह्वायाविवृहामिते ॥ ग्रीवाभ्यस्तऽउष्णिहा
 भ्यःकीकसाभ्योऽअनूक्यात् । यक्ष्मंदोषण्यमंसभ्यांबाहुभ्यांवि० ॥ आत्रेभ्यस्तेगुदाभ्योवनिष्ठोर्हदयादधि ।
 यक्ष्ममंतस्त्राभ्यांयुक्तःप्लाशिभ्योवि० ॥ ऊरुभ्यांतेऽअष्टीवज्रापाणिभ्यांप्रपदाभ्यां । यक्ष्मंश्रोणिभ्यांभासदाहंससो
 वि० ॥ मेहनाद्वनंकरणाहोमभ्यस्तेनखेभ्यः । यक्ष्मंसर्वस्मादात्मनस्तमिदंवि० ॥ अंगादंगाहोमोहोमोजातंपर्वणि
 पर्वणि । यक्ष्मंसर्वस्मादात्मनस्तमिदंवि० ॥ २१ ॥ (१०।१२।१३) अपेहिमनसस्पतेपक्रामपरश्चर । परोनिर्ऋ
 त्याऽआचक्ष्वबहुधाजीवतोमनः ॥ भद्रवैवरवृणतेभद्रयुंजंतिदक्षिणं । भद्रवैवस्वतेचक्षुर्बहुत्राजीवतोमनः ॥ यदाश
 सानिःशसाभिःशसोपारिमजाग्रतोयत्स्वपंतः । अग्निर्विश्वान्यपदुष्कृतान्यजुष्टान्यारेऽअस्महधातु ॥ यदिद्रब्रह्मणस्प
 तेभिद्रोहंचरामसि । प्रचेतानऽआंगिरसोद्विषतांपात्वंहसः ॥ अजैष्माद्यासनामचाभुमानांगसोवयं । जाग्रत्स्वप्नःसं
 कल्पःपापोयंदिष्मस्तंसऽऋच्छतुयोनोद्वेष्टितमृच्छतु ॥ २२ ॥ (१०।१२।१४) देवाःकपोतऽइषितोयदिच्छन्दूतो

(१०।१२।१२) अक्षीभ्यामितिषड्वचस्यसूक्तस्यकाश्यपोविबृहायक्ष्महानुष्टुप् । (१०।१२।१३) अपेहीतिपंचर्वचस्यसूक्तस्यांगिरसः
 प्रचेतादुःस्वप्ननाशनोनुष्टुप्तृतीयात्रिष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (१०।१२।१४) देवाइतिपंचर्वचस्यसूक्तस्यनैर्ऋतःकपोतोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

निर्ऋत्याऽइदमाजुगाम । तस्माऽअर्चामकृण्वामनिष्कृतिंशंनोऽअस्तुद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ शिवःकपोतऽइषितोनोऽ
 अस्त्वनगादेवाःशकुनोगृहेषु । अग्निर्हिविप्रोजुषतांहविर्नःपरिहेतिःपक्षिणीनोवृणक्तु ॥ हेतिःपक्षिणीनदभात्यस्मा
 नाष्ट्यापदंकृणुतेऽअग्निधाने । शंनोगोभ्यश्चपुरुषेभ्यश्चास्तुमानोहिंसीदिहदेवाःकपोतः ॥ यदुलूकोवदतिमोघमेत
 द्यत्कपोतःपदमग्नौकृणोति । यस्यदूतःप्रहितऽएषऽएतत्तस्मैयमायुनमोऽअस्तुमृत्यवे ॥ ऋचाकपोतंनुदतप्रणोदमिषं
 मदंतःपरिगानंयध्वं । संयोपयंतोदुरितानिविश्वाहित्वानऽऊर्जंप्रपतात्पतिष्ठः ॥ २३ ॥ (१०।१२।१५) ऋषभंमा
 समानानांसपत्नानांविषासहिं । हुंतारंशत्रूणांकृधिविराजंगोपतिंगवां ॥ अहमस्मिसपत्नहंद्रेऽइवारिष्टोऽअक्षतः ।
 अधःसपत्नामेपदोरिमेसर्वेऽअभिष्टिताः ॥ अत्रैववोर्पिनह्याभ्युभेऽआर्त्ताऽइवज्यया । वाचस्पतेनिषेधेमान्यथामदध
 रंवदान् ॥ अभिभूरहमार्गमंविश्वकर्मणधाम्ना । आवश्चित्तमावोव्रतमावोहंसमितिददे ॥ योगक्षेमंवऽआदायाहंभू
 यासमुत्तमऽआवोमूर्धानमकर्मि । अधस्पदान्मऽउद्धतमंडूकाऽइवोदकान्मंडूकाऽउदकादिव ॥ २४ ॥ (१०।१२।१६)
 तुभ्येदमिद्रपरिषिच्यतेमधुत्वंसुतस्यकुलशस्यराजसि । त्वरंयिंपुरुवीरांमुनस्कृधित्वंतपःपरितप्याजयःस्वः* ॥ स्व

(१०।१२।१५) ऋषभमितिपंचर्वचस्यसूक्तस्यवैराजऋषभःसपत्ननाशनोनुष्टुबंत्यामहापंक्तिः । (शाकरोवाक्यः) । (१०।१२।१६)
 तुभ्येदमितिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यगाथिभार्गवोविश्वामित्रजमदग्नींद्रस्तृतीयायाःसोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधारुविधातारोजगती ।

श्रवसं.

अ. ८ अ. ८

॥ ६० ॥

जित्तमहिमं दानमंधसो हवामहे परिश्रुतां सुतां ऽउप । इमं नो यज्ञमिह बोध्यागहिस्पृधोजयंतं मधवानमीमहे ॥ सोमस्य
राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या ऽउशर्मणि । तवाहमद्यमधवन्नुपस्तुतौ धातुर्विधातः कलशां ऽअभक्षयं ॥ प्रसूतो
भक्षमकरं चरावपिस्तोमं चेमं प्रथमः सूरिरुन्मृजे । सुतेसातेनयद्यागमं वांप्रति विश्वामित्रजमदग्नीदमे ॥ २५ ॥
(१०।१२।१७) वातस्यनुमहिमानं रथस्यरुजभैतिस्तनयं स्यघोषः । दिविस्पृग्यात्यरुणानि कृण्वन्नुतो ऽएति पृथि
व्यारेणुमस्यन् ॥ संप्रेरते ऽअनुवातस्य विष्ठा ऽएनंगच्छंति सभं ननयोषाः । ताभिः सयुक्सरथं देव ऽईयते स्य विश्वस्य भुवं
नस्य राजा ॥ अंतरिक्षे पृथिभिरीयमानो न निविशते कतमच्छनाहः । अपांसखा प्रथमजा ऽऋतावाकं स्वज्जातः कुत ऽआ
बभूव ॥ आत्मा देवानां भुवं स्य गभो यथा वशं चरति देव ऽएषः । घोषा ऽइदस्य शृण्विरेन रूपं तस्मे वातयह विषाविधेम
॥ २६ ॥ (१०।१२।१८) मयोभूर्वातो ऽअभिवातून्ना ऽऊर्जस्वतीरोषधीरारिशंतां । पीवस्वतीर्जीवधन्याः पिबंत्वव
सायं पृथते रुद्रमृळ ॥ याः सरूपा विरूपा ऽएकरूपायासां मग्निरिष्ट्यानामा निवेद । या ऽअंगिरसस्तपसे ह चक्रुस्ताभ्यः प
र्जन्यमहिशर्मयच्छ ॥ या देवेषु तन्वमैरयंत यासां सोमो विश्वारूपाणि वेद । ता ऽअसभ्यं पर्यसापि न्वमानाः प्रजावती

(१०।१२।१७) वातस्येति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य वाताय नो निलो वायुस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।१८) मयोभूरिति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य काक्षीवतः
शंबरो गावस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

H ६० ॥

रिद्रगोष्ठेरिरीहि ॥ प्रजापतिर्मह्यमेतारराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः । शिवाः सतीरुपनोगोष्ठमाकृतासां वयं प्र
जया संसदेम ॥ २७ ॥ (१०।१२।१९) विश्वाद्बृहत्पिबतु सोम्यमध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहुतं । वातजृतो यो ऽअ
भिरक्षति त्मना प्रजाः पुपोष पुरुधा विराजति ॥ विश्वाद्बृहत्सुभृतं वाजसातमं धर्मं न्दिवो धरुणे सत्यमर्पितं । अमित्रहावृ
त्रहादस्युहंतं मज्योतिर्जज्ञे ऽअसुरहासं पलहा ॥ इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं विश्वजिद्धं न जिदुच्यते बृहत् । विश्व
श्चाद्भ्राजोमहिसूर्यो ह्यश ऽउरुप्रथे सह ऽओजो ऽअच्युतं ॥ विश्वाजं ज्योतिषां स्वर्गच्छो रोचनं दिवः । येनेमावि
श्वाभुवनान्याभृता विश्वकर्मणा विश्वदेव्यावता ॥ २८ ॥ (१०।१२।२०) त्वं त्यमिदं तोरथमिद्रप्रावः सुतावतः ।
अशृणोः सोमिनो हव ॥ त्वं मखस्य दोधंतः शिरो वत्त्वचोभरः । अगच्छः सोमिनो गृहं ॥ त्वं त्यमिद्रमर्त्यमास्त्रबुभायवे
न्यं । मुहुः श्रद्धानस्यवे ॥ त्वं त्यमिद्रसूर्यपश्चासंतं पुरस्कृधि । देवानां चित्तिरोवशं ॥ २९ ॥ (१०।१२।२१) आ
याहि वनसा सहगावः सचंतवर्तनियदूर्ध्वभिः ॥ आयाहि वस्य धियामं हिष्ठो जारयन्मखः सुदानुभिः ॥ पितुभृतो नतं

(१०।१२।१९) विश्वाडिति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य सौर्यो विश्वाद्सूर्यो जगत्यांस्तारपंक्तिः । (१०।१२।२०) त्वं त्यमिति चतुर्ऋचस्य
सूक्तस्य भार्गव इद्रो गायत्री । (१०।१२।२१) आयाहीति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य गिरसः संवर्त उषा द्विपदा विराट् ।

तुमित्सुदानवः प्रतिदध्मोयजामसि ॥ उषाऽपस्वसुसुतमः संवर्तयति वर्तनिं सुजातता ॥ ३० ॥ (१०।१२।२२) आत्वा
हर्षमंतरेधि ध्रुवस्तिष्ठा विचाचलिः । विशस्वा सवीवां छंतुमात्वद्राष्ट्रमधिभ्रंशत् ॥ इहैवैधिमार्पच्योष्ठाः पर्वतऽइवा
विचाचलिः । इंद्रऽइवेह ध्रुवस्तिष्ठे हराष्ट्रमुधारय ॥ इममिंद्रोऽदीधरद्भुवं ध्रुवेण हविषा । तस्मै सोमोऽधिब्रवत्त
स्माऽउब्रह्मणस्पतिः ॥ ध्रुवाद्यौ ध्रुवापृथिवी ध्रुवासः पर्वताऽइमे । ध्रुवं विश्वमिदं जगद्भुवो राजा विशामयं ॥ ध्रुवं तेरा
जावरुणो ध्रुवं देवो बृहस्पतिः । ध्रुवं तऽइंद्रश्चाग्निश्चराष्ट्रं धारयतां ध्रुवं ॥ ध्रुवं ध्रुवेण हविषा भिसोमैर्मृशामसि । अथोत
ऽइंद्रः केवलीर्विशो बलिहृतस्करत् ॥ ३१ ॥ (१०।१२।२३) अभीवर्तेन हविषा येनेंद्रोऽभिवावृते । तेनास्मान्ब्र
ह्मणस्पते भिराष्ट्राय वर्तय ॥ अभिवृत्य सपत्नान् भियानोऽअरातयः । अभिपृत्य न्यंतं तिष्ठामियोनऽइरस्यति ॥ अभि
त्वा देवः सविता भिसोमोऽअवीवृत्त । अभित्वा विश्वं भूतान्यभीवर्तयथासंसि ॥ येनेंद्रो हविषा कृत्य भवद्भ्युत्त
मः । इदं तदक्रिदेवाऽअसपत्नः किलाभुवं ॥ असपत्नः सपत्नहाभिराष्ट्रो विषासहिः । यथाहमेषां भूतानां विराजानिज
नस्यच ॥ ३२ ॥ (१०।१२।२४) प्रवोग्रावाणः सविता देवः सुवतु धर्मेणा । धूर्षयुज्यध्वंसुनुत ॥ ग्रावाणोऽअप

(१०।१२।२२) आत्वेति षडृचस्य सूक्तस्यांगिरसो ध्रुवो राजानुष्टुप् । (१०।१२।२३) अभीवर्तेनेति पंचर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो भीवर्तो
राजानुष्टुप् । (१०।१२।२४) प्रवइति चतुर्चस्य सूक्तस्योर्ध्वग्रावार्बुदः सर्पऋषिपुत्रो ग्रावाणोगायत्री ।

दुच्छुनामपसेधत दुर्मतिं । उस्त्राः कर्तनभेषजं ॥ ग्रावाणऽउपरैष्वामहीयंते सजोषसः । वृष्णे दधतो वृष्ण्यं ॥ ग्रावा
णः सवितानुवो देवः सुवतु धर्मेणा । यजमानाय सुवन्ते ॥ ३३ ॥ (१०।१२।२५) प्रसूनवऽऋभूणां बृहन्नवंतवृज
ना । क्षामाये विश्वधाय सोऽश्रन्धेनुं नमातरं ॥ प्रदेवं देव्याधिया भरताजातवेदसं । हव्यानो वक्षदानुषक् ॥ अयमु
प्यप्रदेव्युहोताय ज्ञायनीयते । रथोनयोरभीवृतो घृणीवान्चेत तित्मना ॥ अयमग्निरुरुष्यत्यमृता दिवजन्मनः । सह
सश्चित्सहीयान् देवो जीवातवेकृतः ॥ ३४ ॥ (१०।१२।२६) पतंगमक्तमसुरस्य मायया हृदा पश्यंति मनसा विपश्चि
तः । समुद्रेऽअंतः कुवयो विचक्षते मरीचीनां पदमिच्छंति वेधसः ॥ पतंगो वाचं मनसा बिभर्ति तां गंधर्वो वदद्भेऽअंतः ।
तां द्योतमानां स्वर्धमनीषामृतस्य पदे कुवयो निपाति ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाच पराचपधिभिश्चरंतं । ससग्धीचीः
सविष्चीर्वसानोऽआवरीवर्ति भुवनेष्वंतः ॥ ३५ ॥ (१०।१२।२७) त्वमृषुवाजिनं देवजतंस हावानंत रूतारं रथा
नां । अरिष्टनेमिपृतनाजमाशुं स्वस्तये ताक्ष्यं मिहाहुवेम ॥ इंद्रस्येवरातिमाजो हुवानाः स्वस्तये नावमिवारुहेम । उर्वीन
पृथ्वी बहूले गर्भीरेमावामेतौ मापरैतौ रिषाम ॥ सद्यश्चिद्यः शर्वसापंचकृष्टीः सूर्योऽइव ज्योतिषापस्ततान् । सहस्रसाः श

(१०।१२।२५) प्रसूनवइति चतुर्चस्य सूक्तस्योर्ध्वः सूनुरगिरायायाऋभवो नुष्टुपद्वितीया गायत्री । (१०।१२।२६) पतंगमिति चतुर्चस्य
सूक्तस्य प्राजापत्यः पतंगो मायाभेदस्त्रिष्टुप् आद्याजगती । (१०।१२।२७) त्वमृष्विति चतुर्चस्य सूक्तस्य ताक्ष्योऽरिष्टनेमिस्ताक्ष्यं स्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ६२ ॥

तसाऽअस्यरहिनस्मावरंतेयुवतिनशर्या ॥ ३६ ॥ (१०।१२।२८) उत्तिष्ठतावपश्यतेद्रस्यभागमृत्वियं । यदिश्रा-
तो जुहोतनयद्यश्रातोममत्तनं ॥ श्रातंहविरोष्विद्रप्रयाहिजगामसुरोऽअध्वनोविमध्यं । परित्वासतेनिधिभिःसखा
यःकुलपानम्राजपतिंचरंतं ॥ श्रातंमन्युऽऊधनिश्रातमग्रासुश्रातंमन्येतदृतनवीयः । माध्यंदिनस्यसर्वनस्यदध्नःपिबे
द्रवज्जिन्पुरुकृज्जुषाणः+ ॥ ३७ ॥ (१०।१२।२९) प्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्येष्टस्तेशुष्मंऽइहरातिरस्तु । इंद्राभं
रदक्षिणेनावसुनिपतिःसिंधूनामसिरेवतीनां ॥ मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःपरावतऽआजगंधापरस्याः । सुकंसंशा
यपविमिंद्रतिगमंविशत्रून्ताडिविमृधोनुदस्व ॥ इंद्रक्षत्रमभिवाममोजो जायथावृषभचर्षणीनां । अपानुदोजनममि
त्रयंतमुरुंदेवेभ्योऽअकृणोरुलोकं+ ॥ ३८ ॥ (१०।१२।३०) प्रथश्चयस्यसप्रथश्चनामानुष्टुभस्यहविषोहविर्यत् ।
धातुर्द्युतानात्सवितुश्चविष्णोरथंतरमार्जभारावसिष्ठः ॥ अविंदन्तेऽअतिहितयदासीद्यज्ञस्यधामपरमंगुहायत् । धा-
तुर्द्युतानात्सवितुश्चविष्णोर्भरद्वाजोबृहदाचकेऽअग्नेः+ ॥ तैविंदन्मनसादीध्यानायजुःक्वन्नंप्रथमंदेवयानं । धातुर्द्यु-

(१०।१२।२८) उत्तिष्ठतेतितृचस्यसूक्तस्यौशीनरःशिबिः१ काशिराजःप्रतर्दनो२ रोहिदधोवसुमना३ इतिक्रमेणैकचाइंद्रस्त्रिष्टुषा
द्यानुष्टुप् । (१०।१२।२९) प्रससाहिषइतिवृचस्यसूक्तस्यैद्विर्जयइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।३०) प्रथश्चेतिवृचस्यसूक्तस्यवासिष्ठःप्रथो १
भारद्वाजःसप्रथ२ सौर्योषर्म३ श्रैकर्चोनिश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥ ६२ ॥

तानात्सवितुश्चविष्णोरासूर्यादभरन्धर्ममेते+ ॥ ३९ ॥ (१०।१२।३१) बृहस्पतिर्नयतुदुर्गहातिद्रःपुनर्नपदधशंसा
यमन्म । क्षिपदशस्तिमपदुर्मतिहृन्नथाकरद्यजमानायशंयोः+ ॥ नराशंसोनोवतुप्रयाजेशंनोऽअस्त्वनुयाजोहवेषु ।
क्षिपद० ॥ तंपुर्मूर्धातपतुरक्षसोयेब्रह्मद्विषःशरवेहंतवाऽउ । क्षिपद० ॥ ४० ॥ (१०।१२।३२) अपश्यंत्वामनं
साचेकितानंतपसोजातंतपसोविभूतं । इहप्रजामिहरयिरराणःप्रजायस्वप्रजयापुत्रकाम ॥ अपश्यंत्वामनंसादीध्या
नांस्वायांतनूऽऋतव्येनाधमानां । उपमामुच्चायुवतिर्बभूयाःप्रजायस्वप्रजयापुत्रकामे ॥ अहंगर्भमदधामोषधीष्वहंवि
श्वेषुभुवनेष्वंतः । अहंप्रजाऽअजनयंपृथिव्यामहंजनिभ्योऽअपरीपुपुत्रान्+ ॥ ४१ ॥ (१०।१२।३३) विष्णुर्यो
निकल्पयतुत्वष्टारूपाणिपिशतु । आसिंचतुप्रजापतिर्धातागर्भदधातुते ॥ गर्भधेहिसिनीवालिगर्भधेहिसरस्वति ।
गर्भतेऽअश्विनौदेवावाधत्तांपुष्करस्रजा ॥ हिरण्ययीऽअरणीयंनिर्मथतोऽअश्विनां । तंतेगर्भहवामहेदशमेमासिसू
तंवे ॥ ४२ ॥ (अथपरिशिष्टं ॥ नेजमेपरापतंसुपुत्रःपुनरापत । अस्थैमेषुत्रकामायैगर्भमाधेहियःपुमान् ॥ यथेयंपृ

(१०।१२।३१) बृहस्पतिरिति वृचस्यसूक्तस्य बार्हस्पत्यस्तपुर्मूर्धा बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।३२) अपश्यमिति वृचस्यसूक्तस्य प्रा-
जापत्यः प्रजावानृषिः यजमानो यजमानपत्नी होता इतिक्रमेण देवतास्त्रिष्टुप् । (अपश्यंत्वेत्येतस्याद्यया यजमानमीक्षते द्वितीयाया पत्नी तृतीयाया
त्मानं आ० श्रौ०) (१०।१२।३३) विष्णुरिति वृचस्यसूक्तस्य गर्भकर्ता त्वष्टा आद्याया विष्णुत्वष्टृ प्रजापति धातारो द्वितीयायाः सिनीवालि सरस्वत्य

धिवीमद्युत्तानागर्भमादधे । एवंतंगर्भमार्धेहिदशमेमासिसूतवे ॥ विष्णोःश्रेष्ठेनरूपेणास्यानार्यागवीन्यां । पुमांसं
पुत्रानार्धेहिदशमेमासिसूतवे ॥ १ ॥ (१०।१२।३४) महित्रीणामवोस्तुद्युक्षमित्रस्यार्यम्णः । दुराधर्षवरुणस्य ॥
नहितेषाममाचननाध्वसुवारणेषु । ईशोरिपुरुषशंसः ॥ यस्मैपुत्रासोऽअर्दितेःप्रजीवसेमर्त्याय । ज्योतिर्यच्छत्यर्जस्रं
॥ ४३ ॥ (१०।१२।३५) वातऽआवातुभेषजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणऽआर्यूषितारिषत् ॥ उतवातपितासिनऽउ
तश्चातोतनःसखा । सनोजीवातवेकृधि ॥ यद्दोवाततेगृहेऽमृतस्यनिधिर्हितः । ततो नोदेहिजीवसे ॥ ४४ ॥
(१०।१२।३६) प्राग्नयेवाचमीरयवृषभार्यक्षितीनां । सनःपर्षदतिद्विषः ॥ यःपरस्याःपरावतस्तिरोधन्वातिरोच
ते । सनः० ॥ योरक्षांसिनिजुर्वतिवृषाशुकेणशोचिषा । सनः० ॥ योविश्वामिविपश्यतिभुवनंसंचपश्यति ।
सनः० ॥ योऽअस्यपारेरजसःशुक्रोऽअग्निरजायत । सनः० ॥ ४५ ॥ (परिशिष्टं ॥ अनीकवंतमूतयेग्निंगीर्भिर्हवा

धिनस्तृतीयायाअधिनावनुष्टुप् । (प्राजापत्योविष्णुर्वाऋषिः) । (१०।१२।३४) महीतितृचस्यसूक्तस्यवारुणिःसत्यधृतिरादित्या
गायत्री । (महिसत्यधृतिर्वारुणिरादित्यंस्वस्ययनमित्यनुक्रमण्याअदितिर्देवतायस्येत्यादित्यंआदित्योदेवतायस्येत्यादित्यमितिद्वैविध्येनप्राप्ता
वप्यत्रादित्यानामेवदेवतात्वंनादितेः 'माहित्रयन्महित्रीणामादित्यानास्तुतिर्विदुः' इतिशौनकोक्तेः) । (१०।१२।३५) वातइतितृचस्य
सूक्तस्यवातायनउलोवायुर्गायत्री । (१०।१२।३६) प्राग्नयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्याग्नेयोवत्सोमिर्गायत्री ।

महे । सनः०) ॥ (१०।१२।३७) प्रनूनंजातवेदसमश्चैहिनोतवाजिनै । इदंनोबहिरासदे ॥ अस्यप्रजातवेदसोविप्रवी
रस्यमीदृषः । महीमियमिसुष्टुतिं ॥ यारुचोजातवेदसोदेवत्राहव्यवाहनीः । ताभिर्नोयज्ञमिन्वतु ॥ ४६ ॥ (१०।१२।३८)
आयंगौःपृश्निरक्रमीदसदन्मातरंपुरः । पितरंचप्रयन्स्वः* ॥ अंतश्चरतिरोचनास्यप्राणादपान्ती । व्यख्यन्महिषो
दिवं ॥ त्रिंशद्धामविराजतिवाक्पतंगायधीयते । प्रतिवस्तोरहद्युभिः ॥ ४७ ॥ (१०।१२।३९) ऋतंचसत्यंचा
भीद्धात्तपसोर्धजायत । ततोरात्र्यजायतततःसमुद्रोऽअर्णवः+ ॥ समुद्रादर्णवाधिसंवत्सरोऽअजायत । अहोरा
त्राणिविदधद्विश्वस्यमिषतोवशी+ ॥ सूर्याचंद्रमसौधातायधापूर्वमकल्पयत् । दिवंचपृथिवींचांतरिक्षमथोस्वः*
॥ ४८ ॥ (१०।१२।४०) संसमिद्युवसेवृषन्नग्नेविश्वान्युर्यऽआ । इळस्पदेसमिध्यसेसनोवसून्याभर ॥ संगच्छध्वं
संवदध्वंसंवोमनांसिजानतां । देवाभांगयधापूर्वैसंजानानाऽउपासते ॥ समानोमंत्रःसमितिःसमानीसमानमनःसह

(१०।१२।३७) प्रनूनमितितृचस्यसूक्तस्याग्नेयःइयेनोजातवेदाअभिर्गायत्री । (१०।१२।३८) आयंगौरितितृचस्यसूक्तस्यसार्पराज्ञी
सूर्योगायत्री । (अत्रयद्यपिसार्पराज्ञ्यात्मदैवतमित्यनेनप्रकृतासार्पराज्ञीदेवताप्राप्नोति तथापिप्रयोक्तृभिःसूर्यस्यग्रहणात्पाक्षिकोपिसूर्योऽस्माभि
रुपात्तः) । (१०।१२।३९) ऋतंचेतितृचस्यसूक्तस्यमाधुच्छंदसोघमर्षणोभाववृचिरनुष्टुप् । (१०।१२।४०) संसमितिचतुर्ऋचस्य
सूक्तस्यांगिरसःसंवन्नःआद्यायाअभिस्ततस्तिष्ठणांसंज्ञानमनुष्टुप्तृतीयात्रिष्टुप् ।

चित्तमपां । समानमंत्रमभिमंत्रयेवः समानेन बोहविषा जुहोमि ॥ समानीवऽआकूतिः समानाहृदयानिवः । समानमस्तुत्रो मनो यथावः सुसहासति ॥ ४९ ॥ इत्यष्टमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ संज्ञानमुशनावदत्संज्ञानं वरुणो वदत् । संज्ञानमिन्द्रश्चाग्निश्च संज्ञानं सविता वदत् ॥ संज्ञानं नश्वेभ्यः संज्ञानमरणेभ्यः । संज्ञानमश्विनायुवमिहास्मासुनिर्यच्छतां ॥ यत्कक्षीवांसंवननं पुत्रोऽअगिरसा भवेत् । तेन नोद्युविश्वे देवाः संप्रियांसमजीजनन् ॥ संवो मनांसि जानतां समाकूतिर्मनांसि । असौ यो विमनामनः संसमावर्तयामसि ॥ १ ॥ नैर्हृस्त्यं सेनादरणं परिवर्तयत्तु यद्वयिः । तेनामित्राणां बाहून् हविषा शोषयामसि ॥ परिवर्तमान्येषां मिन्द्रः पृषाच सस्रतुः । तेषां वोऽअग्निदग्धानामग्निमूहानामिन्द्रो हंतुवरं ॥ एषु न ह्यवृषाजिनं हरिणस्य धियं यथा । परांऽअमित्रांऽएषत्वर्वाचीं गौरुपाजतु ॥ प्राध्वराणां पतय मोहोतु वरेण्यक्रतो । तुभ्यं गायत्रमृच्यते ॥ गोकामोऽअन्नकामः प्रजाकामऽउत कश्यपः । भूतं भविष्यत्प्रस्तौति सहब्रह्मकमक्षरं बृहब्रह्मकमक्षरं ॥ २ ॥ यदक्षरं भूतकृतं विश्वे देवाऽउपासते । महऽअक्षिमस्य गोप्तारं जमदग्निं कुर्वतं ॥ जमदग्निराप्यायते छंदोभिश्चतुर्त्तरैः । राजा सोमस्य भक्षेण ब्रह्मणा वीर्यावतां ॥ शिवानः प्रदिशो दिशः सत्यानः प्रदिशो दिशः । अजो यत्तेजो ददृशुः क्रज्योतिः परो गुहा ॥ यदृषिः कश्यपः स्तौति सत्यं ब्रह्म चराचरं ध्रुवं ब्रह्म चराचरं । त्र्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्र्यायुषं मगस्त्यस्य त्र्यायुषं ॥ यद्देवानां त्र्यायुषं तन्मेऽअस्तु त्र्यायुषं सर्वमस्तु शतायुषं बलायुषं ॥

तच्छं योरावृणीमहे गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये । दैवीं स्वस्तिरस्तु नः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वजिगातु भेषजं शनोऽअस्तु द्विपदं शंचतुष्पदे ॥ ३ ॥ (इति परिशिष्टं ॥)

चतुःपद्यध्यायेवर्गाः ४९ सूक्तानि ४९ ऋचः २१८ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ६ इंद्राये. ६ सपत्नीनाशनाये. ६ अरण्यान्या. ६ इंद्राये. १० सवित्र. ५ अग्नय. ५ श्रद्धाया. ५ इंद्राये. १० भाववृत्तय. ५ अलक्ष्मीनाशनाये. ब्रह्मणस्पतय. २ अलक्ष्मीनाशनाये. विश्वेभ्यो-देवेभ्य. अग्नय. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ सूर्याये. ५ शच्याइ. ६ इंद्राये. ५ इंद्राग्निभ्या. ५ प्रजापतय. ६ यक्ष्मन्नइ. ६ दुःस्वप्नाशनाये. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ [मे. प. विश्वेभ्योदे. ३ यमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य.] सपत्नीनाशनाये. ५ इंद्राये. २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातृविधातृभ्य. इंद्राये. वायव. ४ गोभ्य. ४ सूर्याये. ४ इंद्राये. ४ उपस. ४ राज्ञइदं. ११ प्रावभ्यइ. ४ ऋभुभ्य. अग्नय. ३ मायाभेदाये. ३ तार्क्ष्याये. ३ इंद्राये. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ बृहस्पतय. ३ यजमानाय. यजमानपत्न्या. होत्रइदं. विष्णुत्वमृप्रजापतिधातृभ्य. सिनीवालिसरस्वयध्विभ्य. अश्विभ्या. आदित्येभ्य. ३ वायव. ३ अग्नय. ५ जातवेदसेग्नय. ३ सूर्याये. ३ भाववृत्तय. ३ अग्नय. संज्ञानायेदं. ३ ॥ इत्यष्टमेऽष्टमः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ अधनिविदध्यायः ॥ ओम् अग्निर्देवेद्धः ॥ अग्निर्मन्विद्धः ॥ अग्निःसुषामत् ॥ होतादेव
वृतः ॥ होतामनुवृतः ॥ प्रणीर्यज्ञानां ॥ रथीरध्वराणाम् ॥ अतूर्तोहोता ॥ तूर्णिर्हव्यवाद् ॥ आदेवोदेवान्वक्षत् ॥
यक्षदग्निर्देवोदेवान् ॥ सोअध्वराकरतिजातवेदाः ॥ १२ ॥ १ ॥ इंद्रोमरुत्वान्सोमस्यपिबतु ॥ मरुत्स्तोत्रोमरुद्ग
णः ॥ मरुत्सखामरुद्धुधः ॥ घ्नन्वृत्रासृजदपः ॥ मरुतामोजसासह ॥ यईमेनंदेवाअन्वमदन् ॥ असूर्येवृत्रतूर्ये ॥
शंवरहत्येगविष्टौ ॥ अर्चंतंगुह्यापदा ॥ परमस्यांपरावति ॥ आदीं ब्रह्माणिवर्धयन् ॥ अनाधृष्टान्योजसा ॥ कृण्व
न्देवेभ्योदुवः ॥ मरुद्भिःसखिभिःसह ॥ इंद्रोमरुत्वांइहश्रवदिहसोमस्यपिबतु ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥
प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्रश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ २ ॥
इंद्रोदेवःसोमंपिबतु ॥ एकजानांवीरतमः ॥ भूरिदानंतवत्समः ॥ हर्योःस्थाता ॥ पृथ्नेःप्रेता ॥ वज्रस्यभर्ता ॥ पुरां
भेत्ता ॥ पुरांदर्मा ॥ अपांस्रष्टा ॥ अपांनेता ॥ सत्वानांनेता ॥ निजग्निर्दूरेश्रवाः ॥ उपमातिकृद्दंसनावान् ॥
इहोशंदेवोबभूवान् ॥ इंद्रोदेवइहश्रवदिहसोमस्यपिबतु ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ।
प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु । चित्रश्चित्राभिरूतिभिः । श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ ३ ॥ सवितादेवःसोमस्य
पिबतु ॥ हिरण्यपाणिःसुजिह्वः ॥ सुबाहुःस्वंगुरिः ॥ त्रिरहन्त्सत्यसवनः ॥ यःप्रासुवद्बसुधीती ॥ उभेजोष्ट्रीसवीम

नि ॥ श्रेष्ठंसावित्रमासुवं ॥ दोग्ध्रींधेनुं ॥ वोढारमनड्वाहं ॥ आशुंससिं ॥ पुरंधियोषां ॥ जिष्णुरथेष्ठां ॥ सभेयं
युवानं ॥ परामीवासाविषत्पराघशंसं ॥ सवितादेवइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ।
प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं । प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु । चित्रश्चित्राभिरूतिभिः । श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ ४ ॥
द्यावापृथिवीसोमस्यमत्सतां ॥ पिताचमाताच ॥ पुत्रश्चप्रजननंच ॥ धेनुश्चऋषभश्च ॥ धन्याचधिषणाच ॥ सुरे
ताश्चसुदुघाच ॥ शंभूश्चमयोभूश्च ॥ ऊर्जस्वतीचपयस्वतीच ॥ रेतोधाश्चरेतोभृच्च ॥ द्यावापृथिवीइहश्रुतामिहसो
मस्यमत्सतां ॥ प्रेमांदेवीदेवहूतिमवतांदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतां ॥ चित्रेचित्राभि
रूतिभिः ॥ श्रुताब्रह्माण्यावसागमतां ॥ १५ ॥ ५ ॥ ऋभवोदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ विष्ट्रीस्वपसः ॥ कर्मणासुह
स्ताः ॥ धन्याधनिष्ठाः ॥ शग्धाशमिष्ठाः ॥ शच्याशचिष्ठाः ॥ येधेनुंविश्वजुवंविश्वरूपामरक्षन् ॥ अरक्षन्धेनुमभ
वद्विश्वरूपी ॥ अयुंजतहरीअयुर्देवाँउप ॥ अबुधन्त्संकनीनामदंतः ॥ संवत्सरेस्वपसोयज्ञियंभागमायन् ॥ ऋभवो
देवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवादेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवं
तु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ १७ ॥ ६ ॥ विश्वेदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ विश्वेवैश्वा
नराः ॥ विश्वेहिविश्वमहसः ॥ महिमहांतः ॥ तक्कानानेमतिथीवानः ॥ अस्क्राःपचतवाहसः ॥ वातात्मानोअग्नि

दूताः ॥ येद्यांचपृथिवींचातस्थुः ॥ अपश्चस्वश्च ॥ ब्रह्मचक्षत्रंच ॥ बर्हिश्चवेदिंच ॥ यज्ञंचोरुचांतरिक्षं ॥ येस्थत्रय
एकादशाः ॥ त्रयश्चत्रिंशच्च ॥ त्रयश्चत्रीचशता ॥ त्रयश्चत्रीचसहस्रा ॥ तावंतोभिषाचः ॥ तावंतोरातिषाचः ॥
तावतीःपत्नीः ॥ तावतीर्गाः ॥ तावंतउदरणे ॥ तावंतोनिवेशने ॥ अतोवादेवाभूयांसःस्थ ॥ मावोदेवाअपिशसा
मापरिशसावृक्षि ॥ विश्वेदेवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवादेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥
प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ ३० ॥ ७ ॥ अग्निर्वैश्वानरःसो
मस्यमत्सत् ॥ विश्वेषांदेवानांसमित् ॥ अजस्रंदैव्यंज्योतिः ॥ योविद्भ्योमानुषीभ्योअदीदेत् ॥ द्युषुपूर्वासुदिद्यु
तानः ॥ अजरउषसामनीके ॥ आयोद्यांभात्यांपृथिवीम् ॥ ओर्वंतरिक्षं ॥ ज्योतिषायज्ञायशर्मयंसत् ॥ अग्निर्वैश्वा
नरइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥
चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १५ ॥ ८ ॥ मरुतोदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ सुष्टुभःस्वर्काः ॥
अर्कस्तुभोबृहद्वयसः ॥ शूराअनाधृष्टरथाः ॥ त्वेषासःपृथिमातरः ॥ शुभ्राहिरण्यखादयः ॥ तवसोभंददिष्टयः ॥
नभस्यावर्षनिर्णिजः ॥ मरुतोदेवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्ष
त्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ १४ ॥ ९ ॥ अग्निर्जा

तवेदाःसोमस्यमत्सत् ॥ स्वनीकश्चित्रभानुः ॥ अप्रोषिवान्गृहपतिः ॥ तिरस्तमांसिदर्शतः ॥ घृताहवनईज्यः ॥
बहुलवर्मास्तृतयज्वा ॥ प्रतीत्याशत्रूनृजेतापराजितः ॥ अग्नेजातवेदोभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्व ॥ तुशोअमुशः ॥
समेद्धारंस्तोतारमंहसस्पाहि ॥ अग्निर्जातवेदाइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रे
दंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १६ ॥ १० ॥
अस्यमदेजरितरिंद्रःसोमस्यमत्सत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोहिमहन् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोवृत्रमहन् ॥ अस्यमदेज
रितरिंद्रोपांवेगमैरयत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोजिन्वदजुवोपिन्वदगितः ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रउदार्थवर्णमतिरदव
दासीदिशोअस्तभ्रात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रउद्यामस्तभ्रादप्रथयत्पृथिवीं ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोदिविसूर्यमैरयद्व्यंत
रिक्षमतिरत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रःसमुद्रंप्रकुपितमरम्णात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रःऋण्याँइवपंपणतःपर्वतान्प्रकुपि
ताँअरम्णात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदं
क्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १६ ॥ ११ ॥ अग्निर्द्वाद
श ॥ इंद्रोमरुत्वानिंद्रोदेवःसवितादेवःपृथग्विशतिः ॥ द्यावापृथिवीपंचदश ॥ ऋभवोदेवाःसप्तदश ॥ विश्वेदेवास्त्रिं
शत् ॥ अग्निर्वैश्वानरःपंचदश ॥ मरुतोदेवाश्चतुर्दश ॥ अग्निर्जातवेदाअस्यमदेपृथक्पोळश ॥ ॥ इतिनिविदध्यायः ॥

अथकुंतापांध्यायः ॥ अथनाराशंस्यः ॥ ओम् ॥ इदंजनाउपश्रुतनराशंसस्तविष्यते ॥ षष्टिसहस्रानवतिचकौरम
आरुशमेषुदद्महे ॥ उष्ट्रायस्यप्रवाहणोवधूमंतोद्विर्दश ॥ वर्ष्मार्थस्यनिजिहीळतेदिवईषमाणाउपस्पृशः ॥ एषइया
यमामहेशतंनिष्कान्दशस्रजः ॥ त्रीणिशतान्यर्वतांसहस्रादशगोनां ॥ ३ ॥ इतितिस्रोनाराशंस्यः ॥ ॥ अथरैभ्यः ॥
वच्यस्वरेभवच्यस्ववृक्षेनपक्षेशकुनः ॥ नष्टेजिह्वाचर्चरीतिक्षुरोर्नभुरिजोरिव ॥ प्ररेभासोमनीषयावृथागावइवेरते ॥
अमोतपुत्रकाएषाममोतकाइवासते ॥ प्ररेभधियंभरस्वगोविदंवसुविदं ॥ देवत्रेमांवाचंश्रीणीहीर्षुर्नवीरमस्तारं ॥ ३ ॥
इतितिस्रोर्भ्यः ॥ ॥ अथपारिक्षित्यः ॥ राज्ञोविश्वजनीनस्ययोदेवोमर्त्याअति ॥ वैश्वानरस्यसुष्टुतिमासुनोतापरिक्षि
तिः ॥ परिक्लिन्नःक्षेममकरत्तमासुनुमासरं ॥ मरायन्कुर्वन्कौरव्यःपतिर्वदतिजायया ॥ कतरत्तआहराणिदधिमंथां
परिक्षुतां ॥ जायापतिंविपृच्छतिराष्ट्रेराज्ञःपरिक्षितः ॥ अभीवर्ष्मप्रजिहातेयवःपक्कःपथोबिलं ॥ जनःसभद्रमैधत्त
राष्ट्रेराज्ञःपरिक्षितः ॥ इतिचतस्रःपारिक्षित्यः ॥ ॥ अथकारव्याः ॥ इंद्रःकारुमवूबुधदुत्तिष्ठविचराजनं ॥ ममेदुग्र
स्यचर्कृधिसर्वाइत्तेष्टृणादुरिः ॥ इहगावःप्रजायध्वमिहाश्वाइहपूरुषाः ॥ इहोसहस्रदक्षिणोवीरस्वातानिषीदतु ॥
नेमाइंद्रगावोरिषन्मोआसांगोपतीरिषत् ॥ मासाममित्रयुर्जनइंद्रमास्तेनईशत ॥ उपवोनरएमसिसूक्तेनवचसावयं
भद्रेणवचसावयं ॥ चनोदधिध्वंनोअंगिरोनरिष्येमकदाचन ॥ ४ ॥ इतिचतस्रःकारव्याः ॥ ॥ अथदिशांकृतयः ॥

यःसभेयोविदथ्यःसुत्वायज्वाचपूरुषः ॥ सूर्यचाभूरिशादसंतंदेवाःप्रागकल्पयन् ॥ योजाम्याअप्रत्तदमद्यःसखाय
न्नित्सति ॥ ज्येष्ठोयदिप्रचेतास्तदाहुरधरागिति ॥ यद्भद्रस्यपुरुषस्यपुत्रोभवतिदाधृषिः ॥ तद्विप्रोअब्रवीदुदगं
धर्वःकाव्यंवचः ॥ यश्चपणिरभुजिष्योयश्चरेवाँअदाशुरिः ॥ धीराणांशश्वतामहंतदपागितिशुश्रुम ॥ येचदेवाअय
जंताथोयेचपराददिः ॥ सूर्योदिवमिवगत्वामघवानोविरपशते ॥ ५ ॥ इतिपंचदिशांकृतयः ॥ ॥ अथजनकल्पाः ॥
योनाक्ताक्षोअनभ्यक्तोमणिवोअहिरण्यवः ॥ अब्रह्माब्रह्मणस्पुत्रस्तोताकल्पेषुसंमितः ॥ यआक्ताक्षःस्वभ्यक्तःसुम
णिःसुहिरण्यवः ॥ सुब्रह्माब्रह्मणस्पुत्रस्तोताकल्पेषुसंमितः ॥ अप्रपाणाचयेशंतारेवाँअप्रददिश्चयः ॥ सुयभ्राकन्या
कल्याणीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ सुप्रपाणाचयेशंतारेवान्सुप्रददिश्चयः ॥ सुयभ्राकन्याकल्याणीतोताकल्पेषुसंयि
तः ॥ वावाताचमहिष्यंनस्ताचयुधिगमः ॥ अनाशुरश्वआयामीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ परिवृक्ताचमहिषीविश्व
स्त्याचयुधिगमः ॥ स्वाशुरश्वआयामीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ इतिषड्जनकल्पाः ॥ ॥ अथेंद्रगाथाः ॥ यदि
द्रोदाशराज्ञेमानुषंव्यगाहथाः ॥ विरूपःसर्वस्माआसीत्सदृगक्षायवंचते ॥ त्वंविषाक्षंमघवन्नम्रंपर्याकरोरभि ॥ त्वं
रौहिणंव्यास्यस्त्वंवृत्रस्याभिनच्छिरः ॥ यःपर्वतान्व्यदधाद्योअपोव्यगाहथाः ॥ योवृत्रोवृत्रहन्तस्माइंद्रनमोस्तु
ते ॥ षष्टिंधावंतंहयोर्रौचैःश्रवसमब्रवं ॥ स्वस्त्यश्वजैत्रायेंद्रमावहसुस्रजं ॥ यत्त्वाश्वेतोच्चैःश्रवसंहयोंयुजंतिदक्षिणं ॥

मूर्धानमश्वंदेवानाबिभ्रदिंद्रमहीयसे ॥ इतिपंचेंद्रगाथाः ॥ ॥ अथैतशप्रलापाः ॥ एताअश्वाआप्लवंते ॥ प्रतीपंप्राति
सत्वनं ॥ तासामेकाहरिहिका ॥ हरिहिकेकिमिच्छसि ॥ साधुंपुत्रंहिरण्ययं ॥ काहकंपरास्यः ॥ यत्रामृस्तिस्त्रः
शिशपाः ॥ परित्रयःपृदाकवः ॥ शृंगंधमंतआसते ॥ अयंमहांतेअवहि ॥ १० ॥ सइत्थकंसएवकं ॥ सघाघतेस
घागमे ॥ गोमीघमोमिनीरभिः ॥ पुमान्भून्नेनिनित्सति ॥ बद्धबथोइति ॥ बद्धबोअथोइति ॥ अजकोरकोविका ॥
अश्वस्यवालोगोशफः ॥ केशिनीइयेनीएनीवा ॥ अनामयोपजिहिका ॥ २० ॥ कोअंबकुलिमायुंनि ॥ कोअर्जुन्याः
पयः ॥ कोअसिम्नयाःपयः ॥ एतंपृच्छकुहंपृच्छ ॥ कुहाकंपक्कंपृच्छ ॥ यआयंतिश्वभिष्कुभिः ॥ अकुभ्यंतःकुभा
यवः ॥ आमणकोमणत्थकः ॥ देवत्तःप्रतिहूर्यः ॥ पिनष्टिपतिकाहविः ॥ ३० ॥ प्रबुद्धदोमथायति ॥ शृंगउत्पत ॥
मात्वांबिसस्त्रानाविदन् ॥ वशायाःपुत्रमायांतं ॥ इराचेंद्रममंदत ॥ इयंनियंनिति ॥ अथोइयंनिति ॥ अथोज्याय
स्सरोभुवत् ॥ इयंयकाशलाकका ॥ आमिणोतिनिभज्यते ॥ ४० ॥ तस्याअनुनिभंजनं ॥ वरुणोयातिवभ्रुभिः ॥
शतंबभ्रोरभीशवः ॥ शतंकशाहिरण्ययीः ॥ शतरंथाहिरण्ययाः ॥ आहलकुःशवर्तकुः ॥ आयवनेनतेजनिः ॥
शफेनपीवओहति ॥ वनिष्टुनोपनृत्यति ॥ इयंमह्यमदुरिति ॥ ५० ॥ तेवृक्षाःसहतिष्ठंति ॥ पाकवलिःशकवलिः ॥
अश्वत्थःखबुरोधवः ॥ अरदुःपरमःशये ॥ हतइवपापपूरुषः ॥ अदोहमितपीयूषकं ॥ द्वाँचहस्तिनौदती ॥ अध्य

धेचपरस्वतः ॥ आदलाबुकमेककं ॥ अलाबुकंनिरवातकं ॥ ६० ॥ कर्करिकोनिरवातकः ॥ तद्वातउन्मथाइति ॥
कुलायंकरवाँइति ॥ उग्रंबलिशदाततं ॥ नबलिशनदाततं ॥ कएषांकर्करींरिखत् ॥ कएषांदुंदुभिंहनत् ॥ यदींहन
त्कथंहनत् ॥ दैलींहनत्कथंहनत् ॥ पर्याकारंपुनःपुनः ॥ ७० ॥ इतिसप्ततिपदान्यैतशप्रलापाः ॥ ॥ अथप्रवहिकाः ॥
विततौकिरणौद्वौतावापिनष्टिपूरुषः ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ मातुष्टेकिरणौद्वौनीवीतःपुरुषादते ॥
नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ निगृह्यकर्तकौद्वौनिरायच्छसिमध्यमां ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिम
न्यसे ॥ उत्तानायैशयानायैतिष्ठन्नेवावगूहसि ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ श्लक्षणायाश्लक्षिणायांश्ल
क्षणेवावगूहसि ॥ नवैकुमारितत्तथायथाकुमारिमन्यसे ॥ अवश्लक्ष्णमवभ्रशदंतल्लोमवतिहदे ॥ नवैकुमारितत्त
थायथाकुमारिमन्यसे ॥ इतिषट्प्रवहिकाः ॥ ॥ अथाजिज्ञासेन्याः ॥ इहेत्थप्रागपागुदगधराक् ॥ अरालाउदभं
थते ॥ इहेत्थप्रागपागुदगधराक् ॥ वत्साःपुषंतआसते ॥ इहेत्थप्रागपागुदगधराक् ॥ सवीपुत्सीलिलीशये ॥ इहे
त्थप्रागपागुदगधराक् ॥ स्थालीपाकोविलीयते ॥ इतिचतस्रआजिज्ञासेन्याः ॥ ॥ अथप्रतिराध्यः ॥ भुगित्यभिगतः ॥
शरित्यभिष्ठितः ॥ फलित्यपक्रांतः ॥ इतितिस्रःप्रतिराध्यः ॥ ॥ अथातिवादः ॥ वीमेदेवाअक्रंसताध्वर्योक्षिप्रंप्रचर ॥
सुशस्तिरिद्ववामस्यतिप्राक्खिदसोमहै ॥ इत्यतिवादः ॥ ॥ अथदेवनीथाः ॥ आदित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामन

यन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यायन् ॥ तामुहजरितःप्रत्यायन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यगृभ्णन् ॥ तामुहजरितःप्रत्यगृभ्णन् ॥
 अहानेतसंनविचेतनानि ॥ जज्ञानेतसन्नपुरोगवासः ॥ उतश्वेतआशुपत्वा ॥ उतोपद्याभिर्जविष्टः ॥ उतेमाशुमानं
 पिपतिं ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वेळते ॥ इंदराधःप्रतिगृष्णीह्यंगिरः ॥ इंदराधोबृहत्पृथु ॥ देवाददत्तावरं ॥ तद्वो
 अस्तुसुचेतनं ॥ युष्मेअस्तुदिवेदिवे ॥ प्रत्येवगृभायत ॥ इतिसप्तदशपदानिदेवनीथाः ॥ अथभूतेच्छदः ॥ त्वमिं
 द्रशर्मरिणाहव्यंपरावतेभ्यः ॥ विप्रायस्तुवतेवसूनिजुरश्रवसेमहे ॥ त्वमिंद्रकपोतायच्छिन्नपक्षायवंचते ॥ इयामा
 कंपक्कंपीलुचवारस्माअकृणोद्वहु ॥ अरंगरोवावदीतित्रेधाबद्धोवरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसत्यनिरामपबाधतां ॥ इतितिस्रो
 भूतेच्छदः ॥ ॥ अथाहनस्याः ॥ यदस्याअंहभेद्याःपृथुस्थूरमुपातसत् ॥ मुष्काविदस्याएजतेगोशफेशकुलाविव ॥ य
 दास्थूरेणपससाअनूमुष्काउपावधीत् ॥ विष्वंचावस्याअर्दतेसिकतास्विवगर्दभः ॥ यदल्पिकास्वल्पिकाकंकंधुकेवप
 च्यते ॥ वासंतिकमिवतेजनोयभ्यमानावितन्वते ॥ यदेवासोललागमुंप्रपिष्टीपिनमापिषुः ॥ सक्धादेदृश्यतेनरःस
 कथ्यःसाक्षीवगोयथा ॥ महाणश्युपब्रुतेअश्वस्यावेशितंपसः ॥ ईदृक्फलस्यवृक्षस्यशूर्पशूर्पंभजेमहि ॥ महाणश्यदृष्टं
 हिसोक्रंददस्तमासरत् ॥ शक्रुकाननाशकामशकंसकथ्युद्यमत् ॥ महाणश्युलूखलमतिक्रामंत्यब्रवीत् ॥ यथैवतेवनस्प

तेपिघ्नंतितथैवमे ॥ महान्वैभद्रोबिल्वोमहान्पक्वउद्गुंबरः ॥ महौअभिजुबाधतेमहतःसाधुखोदनं ॥ इत्यष्टावाहन
 स्याः ॥ इतिकुंतापाध्यायःसमाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथपुरोरुक् ॥ वायुरग्रेगायज्ञप्रीःसाकंगन्मनसायज्ञं ॥ शिवोनियुद्भिःशिवाभिः ॥ १ ॥ हिरण्यवर्तनीनरादेवा
 पतीअभिष्टये ॥ वायुश्चंद्रश्चसुमुखः ॥ २ ॥ काव्याराजानाक्रत्वादक्षस्यदुरोणे ॥ रिशादसासधस्थआ ॥ ३ ॥ दै
 व्याअध्वर्यूआगतंरथेनसूर्यत्वचा ॥ मध्वायज्ञंसमंजाथे ॥ ४ ॥ इंद्रउक्थेभिर्मदिष्ठोवाजानांचवाजपतिः ॥ हरिवां
 सुतानांसखा ॥ ५ ॥ विश्वान्देवान्हवामहेस्मिन्यज्ञेसुपेशसः ॥ तइमंयज्ञमागमंदेवासोदेव्याधिया ॥ ६ ॥ जुषा
 णाअध्वरेमदोयेयज्ञस्यतनूकृतः ॥ विश्वआसोमपीतये ॥ ७ ॥ वाचमहंदेवीवाचास्मिन्यज्ञेसुपेशसा ॥ सरस्वतींह
 वामहे ॥ ८ ॥ इत्यष्टौपुरोरुक् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथप्रैषाः ॥ होतायक्षदग्निंसमिधासुषमिधासमिद्धंनाभापृथिव्याःसंगथेवामस्य ॥ वर्ष्मन्दिवइळस्पदेवेत्वाज्य
 स्यहोतर्यज ॥ १ ॥ होतायक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भभुवनस्यगोपां ॥ मध्वाद्यदेवोदेवेभ्योदेवयानान्पथोअनक्तुवेत्वा
 ज्यस्यहोतर्यज ॥ २ ॥ होतायक्षन्नराशंसंतृशस्त्रंनृःप्रणेत्रं ॥ गोभिर्वपावान्त्स्याद्वीरैःशक्तीवान्रथैःप्रथमयावाहिरण्यं
 श्रंद्रीवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ३ ॥ होतायक्षदग्निमीळईळितोदेवोदेवांऽआवक्षदूतोहव्यवाळमूरः ॥ उपेमंयज्ञमुपेमां

देवोदेवहूतिमवतुवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ४ ॥ होतायक्षद्वर्हिःसुष्टरीमोर्णम्रदाअस्मिन्यज्ञेविचप्रचप्रथतांस्वासस्यंदे
वेभ्यः ॥ एमेनदद्यवसवोरुद्राआदित्याःसदंतुप्रियमिंद्रस्यास्तुवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ५ ॥ होतायक्षद्वुरऋष्याःकव
प्योकोषधावनीरुद्राताभिर्जिहतांविपक्षोभिःश्रयतां ॥ सुप्रायणाअस्मिन्यज्ञेविश्रयंतामृतावृधोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज
॥ ६ ॥ होतायक्षदुषासानक्काबृहतीसुपेशसानुःपतिभ्योयोनिंकृण्वाने ॥ संस्मयमानेइंद्रेणदेवैरेदंवर्हिःसीदतांवीता
माज्यस्यहोतर्यज ॥ ७ ॥ होतायक्षद्वैव्याहोतारामंद्रापोताराकवीप्रचेतसा ॥ स्विष्टमद्यान्यःकरदिषास्वभिगूर्तम
न्यऊर्जासतवसेमंयज्ञंदिविदेवेषुधत्तांवीतामाज्यस्यहोतर्यज ॥ ८ ॥ होतायक्षत्तिस्त्रोदेवीरपसामपस्तमाअच्छिद्रमद्ये
दमपस्तन्वतां ॥ देवेभ्योदेवीर्देवमपोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ९ ॥ होतायक्षत्त्वष्टारमचिष्टमपाकरेतोधांविश्रवसंय
शोधां ॥ पुरुरूपमकामकर्शनंसुपोषःपोषैःस्यात्सुवीरोवीरैर्वेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ १० ॥ होतायक्षद्वनस्पतिमुपावस्र
क्षद्वियोजोष्टारंशशमंनरः ॥ स्वदान्स्वधितिर्ऋतुधाद्यदेवोदेवेभ्योहव्यवाडेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ११ ॥ अजैदग्निरसन
द्वाजंनिदेवोदेवेभ्योहव्यवाट्प्रांजोभिर्हिन्वानोधेनाभिःकल्पमानोयज्ञस्यायुःप्रतिरन्नुपप्रेष्यहोतर्हव्यादेवेभ्यः ॥ १२ ॥
होतायक्षदग्निस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसःस्वाहास्तोकानांस्वाहास्वाहाकृतीनांस्वाहाहव्यसूक्तीनां ॥ स्वाहादेवाज्य
पाजुषाणाअग्नआज्यस्यव्यंतुहोतर्यज ॥ १३ ॥ इतिप्रयाजप्रैषः ॥ ॥ होतायक्षदग्निमाज्यस्यजुषतांहविर्होतर्यज

॥ १४ ॥ होतायक्षत्सोममाज्यस्यजुषतांहविर्होतर्यज ॥ १५ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौष्ठागस्यवपायामेदसोजुषेतांहवि
र्होतर्यज ॥ १६ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौपुरोळाशस्यजुषेतांहविर्होतर्यज ॥ १७ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशस्यजुषतांह
विर्होतर्यज ॥ १८ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौष्ठागस्यहविषआत्तामद्यमध्यतोमेदजद्रुतंपुराद्वेषोभ्यःपुरापांरुषेय्यागृभः ॥
यस्ताभूनंधासेअज्राणायवसप्रथमानांसुमत्क्षराणांशतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानांपीवोपवसनानांपार्श्वतःश्रोणितःशिताम
तउत्सादतोंगादंगादवत्तानांकरतएवाग्नीषोमौजुषेतांहविर्होतर्यज ॥ १९ ॥ देवेभ्योवनस्पतेहवींषिहिरण्यपर्णप्रदिवस्ते
अर्थ ॥ प्रदक्षिणिद्रशनयानियूयऋतस्यवक्षिपथिभीरजिष्ठैः ॥ होतायक्षद्वनस्पतिमभिहिपिष्टतमयारभिष्टयारशनयाधि
त ॥ यत्राग्नेराज्यस्यहविषःप्रियाधामानियत्रसोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामानियत्राग्नीषोमयोऽष्ठागस्यहविषःप्रियाधा
मानियत्रवनस्पतेःप्रियापाथांसियत्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियत्राग्नेर्होतुःप्रियाधामानितत्रैतंप्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवो
पावस्रक्षदग्नीषांसमिवकृत्वीकरदेवंदेवोवनस्पतिर्जुषतांहविर्होतर्यज ॥ २० ॥ वनस्पतेरशनयानियूयपिष्टतमयावयुना
निविद्वान् ॥ वहदेवत्रादिधिषोहवींषिप्रचदाताममृतेषुवोचः ॥ होतायक्षदग्निस्विष्टकृतमयाळग्निरग्नेराज्यस्यहविषःप्रि
याधामान्ययाट्सोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाळग्नीषोमयोऽष्ठागस्यहविषःप्रियाधामान्ययाड्वनस्पतेःप्रियापाथां
स्ययाड्वदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुः

जातवेदाजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ २१ ॥ इतिपाशुकप्रैषाः ॥ ॥ अथानुयाजप्रैषाः ॥ देवबर्हिःसुदेवंदेवैःस्यात्सुवीरंवीरै
र्वस्तोर्वृज्येताक्तोःप्रभ्रियेतःत्यन्यात्रायाबर्हिष्मतोमदेमवसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ २२ ॥ देवीद्वारःसंघातेविड्वीर्यामंछि
थिराधुवादेवहूतौवत्सईमेनास्तरुणआमिमियात्कुमारोवावनजातौमैनाअर्वारेणुककाटःपृणगवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतुयज
॥ २३ ॥ देवीउषासानकाद्यास्मिन्यज्ञेप्रयत्यहेतामपिनूनंदैवीर्विशःप्रायासिष्टांसुप्रीतेसुधितेवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज
॥ २४ ॥ देवीजोष्टीवसुधितेययोरन्याद्याद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसुवार्याणियजमानायवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज
॥ २५ ॥ देवीऊर्जाहुतीइषमूर्जमन्यावक्षत्सर्गिंसपीतिमन्यानवेनपूर्वदयमानास्यामपुराणेननवंतामूर्जमूर्जाहुतीऊर्जय
मानेअधातांवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज ॥ २६ ॥ देवादैव्याहोतारापोतारानेष्टाराहताघशंतावाभरद्वसुवनेवसुधेयस्यवी
तांयज ॥ २७ ॥ देवीस्तिन्नस्तिन्नोदेवीरिळासरस्वतीभारतीद्यांभारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीमंरुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेळया
वसुमत्यासधमादंमदेमवसुवनेवसुधेयस्यव्यंतुयज ॥ २८ ॥ देवोनराशंसस्त्रिशीर्षाषळक्षःशतमिदेनंशितिपृष्ठाआदधति
सहस्रमीप्रवहंतिमित्रावरुणेदस्युहोत्रमर्हतोबृहस्पतिस्तोत्रमश्विनाध्वर्यवंवसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ २९ ॥ देवोवनस्प
तिर्वर्षप्रावाघृतनिर्णिक्क्यामग्रेणास्पृक्षदांतरिक्षमध्येनाप्राःपृथिवीमपरेणाहंहीद्वसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ ३० ॥ देवव
र्हिर्वारितीनानिधेधासिप्रच्युतीनामप्रच्युतंनिकामधरणंपुरुषार्हयशस्विदेनांबर्हिन्याबर्हिष्यभिष्यामवसुवनेवसुधेयस्य

वेतुयज ॥ ३१ ॥ देवोअग्निःस्विष्टकृत्सुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्रेयांदेवायनयाज्या
अपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सततांससनुषीहोत्रांदेवंगमांदिविदेवेषुयज्ञमेरयेमंस्विष्टकृच्चग्रेहोताभूर्वसुवनेवसुधेयस्यनमोवाकेवी
हियज ॥ ३२ ॥ ॥ अथसूक्तवाकप्रैषाः ॥ अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंयजमानःपचन्पक्तीःपचन्पुरोळाशंगृह्णन्नग्रयआज्यं
गृह्णन्सोमायाज्यंबध्नन्नग्नीषोमाभ्यांछागंसूपस्थाअद्यदेवोवनस्पतिरभवदग्रयआज्येनसोमायाज्येनाग्नीषोमाभ्यांछागेना
द्यस्तंतमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामवीवृधेतांपुरोळाशेनत्वामद्यर्षआर्षेयऋषीणांनपादवृणीतायंयजमानोवबुभ्यआसंगथे
भ्यः ॥ एषमेदेवेषुवार्यादक्ष्यतइतितायादेवादेवदानान्यदुस्तान्यस्माआचशास्वाचगुरस्वेषितश्चहोतरसिभद्रवाच्यायप्रे
षितोमानुषःसूक्तवाकायसूक्ताब्रू ३ हि ॥ ३३ ॥ ॥ अथसुत्यायांसवनीयप्रैषाः ॥ होतायक्षदग्निंछागस्यवपायामेदसो
जुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ ३४ ॥ होतायक्षदिंद्रंहरिवाँइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्या
पूपः ॥ मित्रावरुणयोःपयस्याप्रातःप्रातःसावस्यपुरोळाशाँइंद्रःप्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतर्त्यज ॥ ३५ ॥ होतायक्षदग्निंपु
रोळाशानांजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ ३६ ॥ होतायक्षद्वायुमग्रेगामग्रेयावाणमग्रेसोमस्यपातारंकरदेवंवायुरावसागमज्जुषतां
वेतुपिबतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ३७ ॥ होतायक्षदिंद्रवायूअर्हतार्हाणांगव्याभिर्गोमंताभ्रियंतांवीरयाशुक्रयाएनयोर्नियुतोगो
अग्रावीरोपशाश्वपुरस्त्यास्तासामिहप्रयाणमस्त्वहविमोचनंकरतएवंद्रवायूजुषेतांवीतांपिबतांसोमंहोतर्त्यज ॥ ३८ ॥

होतायक्षन्मित्रावरुणासुक्षत्रारिशादसानिचिन्मिषंतानिचिरानिचिर्यासाक्षणाश्चिद्भ्रातुवित्तरानुल्बणेनचक्षसकृतमृतमि
तिदीध्यानाकरतएवंमित्रावरुणाजुषेतांवीतांपिबतांसोमंहोतर्यज ॥ ३९ ॥ होतायक्षदश्विनानासत्यादीद्यग्नीरुद्रवर्तिनी
न्यतरेणचक्रेणवामीरिषऽऊर्जावहतंसुवीराः सनुतरेणाररुषोबाधेतांमधुकशयेमंयज्ञंयुवानामिमिक्षतांकरतएवाश्विना
जुषेतांपिबतांवीतांसोमंहोतर्यज ॥ ४० ॥ होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्यार्वावतोगमदापरावतओरोरंतरिक्षादास्वात्स
धस्यादिमेअस्मैशुक्रामधुश्रुतः प्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतर्यज ॥ ४१ ॥ होतायक्षदिंद्रं होत्रात्सजूर्दि
वअपृथिव्याऋतुनासोमंपिबतुहोतर्यज ॥ ४२ ॥ होतायक्षन्मरुतः पोत्रात्सुष्टुभः स्वर्काऋतुनासोमंपिबतुपोतर्यज ॥ ४३ ॥
होतायक्षद्वावोनेष्ट्रात्त्वष्टासुजनिमासजूर्देवानांपत्नीभिर्ऋतुनासोमंपिबतुनेष्ट्यज ॥ ४४ ॥ होतायक्षदग्निमाग्नीधादतुना
सोमंपिबत्वग्नीध्रज ॥ ४५ ॥ होतायक्षदिंद्रो ब्रह्मा ब्राह्मणादतुनासोमंपिबतुब्रह्मन्यज ॥ ४६ ॥ होतायक्षन्मित्रावरुणौ
प्रशास्तारौ प्रशास्त्रादतुनासोमंपिबतांप्रशास्त्यज ॥ ४७ ॥ होतायक्षदेवंद्रविणोदां होत्रादतुभिः सोमंपिबतुहोतर्यज ॥ ४८ ॥
होतायक्षदेवंद्रविणोदां पोत्रादतुभिः सोमंपिबतुपोतर्यज ॥ ४९ ॥ होतायक्षदेवंद्रविणोदानेष्ट्रादतुभिः सोमंपिबतुनेष्ट्यज
॥ ५० ॥ होतायक्षदेवंद्रविणोदामपाद्धोत्रादपात्पोत्रादपान्नेष्ट्रात्तुरीयंपात्रममृक्तममर्त्यमिंद्रपानंदेवोद्रविणोदाद्राविणो
दसः स्वयमायूयाः स्वयमभिगूर्याः स्वयमभिगूर्तया होत्रयऋतुभिः सोमस्यपिबत्वच्छावाकयज ॥ ५१ ॥ होतायक्षदश्विना

ध्वर्यू आध्वर्यवादतुनासोमंपिबतामध्वर्यूयजतं ॥ ५२ ॥ होतायक्षदग्निगृहपतिं गार्हपत्यात्सुगृहपतिस्त्वयाग्नेयंसुन्वन्यज
मानस्यात्सुगृहपतिस्त्वमनेन सुन्वतायजमानेनाग्निगृहपतिर्गार्हपत्यादतुनासोमंपिबतुगृहपतेयज ॥ ५३ ॥ होतायक्षद
ग्निपुरोळाशस्यजुषतांहविर्होतर्यज ॥ ५४ ॥ होतायक्षदिंद्रं हरिवाँ इन्द्रो धाना अत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्प
रिवापइंद्रस्यापूषः ॥ माध्यंदिनस्यसवनस्यपुरोळाशाँ इन्द्रः प्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतर्यज ॥ ५५ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशा
नांजुषतांहविर्होतर्यज ॥ ५६ ॥ होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्यसवनस्यनिष्केवल्यस्यभागस्यात्तारंपातारंश्रोतारंहवमागंता
रमस्याधियोवितारंसुन्वतोयजमानस्यवृधं ॥ ओभाकुक्षीपृणतां वार्त्रघ्नं च माघो नंचेमेअस्मैशुक्रामधुश्रुतः प्रस्थिताइंद्रायसो
मास्तांजुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतर्यज ॥ ५७ ॥ होतायक्षदिन्द्रं मरुत्वंतमिंद्रो मरुत्वान्जुषतांवेतुपिबतुसोमंहोतर्यज ॥ ५८ ॥
होतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्नः प्रियव्रतान्महस्वरस्यपतीनुरोरंतरिक्षस्याध्यक्षान्स्वादित्यानवोदधतस्मै सुन्वतेय
जमानायकरन्नेवमादित्याजुषतांमदंताव्यंतुपिबंतुसोमंहोतर्यज ॥ ५९ ॥ होतायक्षदग्निं छागस्यहविषाददद्यमध्यतोमे
दउद्धृतंपुराद्वेषोभ्यः पुरापौरुषेय्यागृभः ॥ घसन्नून्धासेअज्जाणांयवसप्रथमानांसुमत्क्षराणांशतरुद्रियाणामग्निश्चात्तानां
पीवोपवसनानांपार्श्वतः श्रोणितः शितामतउत्सादतोंगादंगादवत्तानांकरदेवाग्निर्जुषतांहविर्होतर्यज ॥ ६० ॥ (होताय
क्षद्वनस्पतिमभिहिपिष्टतमयारभिष्टयारशनयाधित ॥ यत्राग्नेराज्यस्यहविषः प्रियाधामानियत्रसोमस्याज्यस्यहविषः प्रि

याधामानियत्राग्नेदछागस्यहविषःप्रियाधामानियत्रवनस्पतेःप्रियापाथांसियत्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियत्राग्नेहो
तुःप्रियाधामानितत्रैतंप्रस्तुहोवोपस्तुत्येवोपावस्रक्षद्रभीयांसमिवकृत्वीकरदेवंदेवोवनस्पतिर्जुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ होताय
क्षदग्निस्विष्टकृतमयाळग्निरग्नेराज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाद्रसोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाळग्नेदछागस्यहवि
षःप्रियाधामान्ययाद्रवनस्पतेःप्रियापाथांस्ययाद्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेहोतुःप्रियाधामानियक्षत्स्वमहि
मानमायजतामेज्याऽऽषकृणोतुसोऽअध्वराजातवेदाजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ होतायक्षदिंद्रंहरिवांऽइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वा
नकरंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपः ॥ तृतीयस्यसवनस्यपुरोळाशांइंद्रःप्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतर्त्यज ॥ ६१ ॥
होतायक्षदग्निपुरोळाशानांजुषतांहविर्होतर्त्यज ॥ ६२ ॥ होतायक्षदिंद्रंतृतीयस्यसवनस्यऋभुमतोविभुमतोवाजवतोबृह
स्पतिवतोविश्वदेव्यावतःसमस्यमदाःप्रातस्तनाअगमतसंमाध्यंदिनाः समिदातनास्तेषांसमुक्षितानांगौरइवप्रगाह्यावृषा
यस्वायूयावाहुभ्यामुपयाहिहरिभ्यांप्रमुध्याशिप्रेनिप्यृध्यऋजीषमिमेअस्मैतीव्राआशीर्वतःप्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुष
तांवतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६३ ॥ होतायक्षदेवंसवितारंपरामीवांसाविषत्पराघशंसंसुसावित्रमासाविषदस्मैसुन्वतेयज
मानायकरदेवंदेवःसविताजुषतांमदेतांवतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६४ ॥ अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंसुन्वन्यजमानःपच
न्यक्तीःपचनपुरोळाशान्गृह्णन्नग्नयऽआज्यंगृह्णन्सोमायाज्यंवभन्नग्नयेछागंसुन्वंनिद्रायसोमंभृजन्हरिभ्यांधानाःसूपस्था

अद्यदेवोवनस्पतिरभवदग्नयआज्येनसोमायाज्येनाग्नेदछागेनेंद्रायसोमेनहरिभ्यांधानाभिरघत्तंमेदस्तःप्रतिपचग्रभीद
वीवृधतपुरोळाशैरपादिंद्रःसोमंगवाशिरंयवाशिरंतीव्रांतंवहुदमध्यमुपोत्थामदाश्रौद्विमदाँआनळवीवृधतांगूपैस्त्वामद्य
र्षआपंयऋषीणांनपादवृणीतायंसुन्वन्यजमानोबहुभ्यआसंगधेभ्यः ॥ एपमेदेवेषुवसुवार्यायक्षयतइतितायादेवादेवदाना
न्यदुस्तान्यस्माआचशास्वाचगुरस्वेपितश्चहोतरसिभद्रवाच्यायप्रेषितोमानुषःसूक्तवाकायसूक्ताब्रू ३ हि ॥ ६५ ॥ धाना
सोमानामिंद्राद्विचपित्रचवर्ध्यांतंहरीधानाउपऋजीपंजिघ्रतामारथचर्षणेसिंचस्वयत्त्वापृच्छाद्विपन्पत्नीःकामीमदथाइ
त्यस्मिन्सुन्वतियजमानेतस्मैकिमराथाः सुष्टुसुवीर्ययज्ञस्यागुरउदचयद्यद्वीकमतोतोतत्तथाभूद्धोतर्त्यज ॥ ६६ ॥ हो
तायक्षदश्विनासोमानांतिरोअह्वयानांत्रिर्वतिर्यातंत्रिहमादयेथामुतोतुरीयनासत्यावाजिनायधेनुःसजूरप्तीरोहिदश्वो
घृतस्तुःसजरूपाअरुणीभिःसजूःसूर्यएतशेनसजोषावश्विनादंसोभिःकरतएवाश्विनाजुषतांमदेतांपिवतांसोमंहोतर्त्यज
॥ ६७ ॥ होतायक्षदश्विनामरस्वतीमिंद्रंसुत्रामाणंसोमानांसुराम्णांजुषतांव्यंतुपिवंतुमदंतुसोमान्सुराम्णोहोतर्त्यज ॥ ६८ ॥
होतायक्षत्प्रजापतिमहिम्नोजुषतांवतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६९ ॥ इतिप्रैषाध्यायःसमाप्तः ॥ ॥ ७३ ॥

॥ इति अष्टमाष्टकः समाप्तः ॥

॥ ऋग्वेदसंहितार्चामकारादिक्रमकोशः ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अंगादंगालोमोलोमो	८ ८ २१	अंतरैश्चक्रेस्तनयाय	५ १ २	अन्तेत्वामरुतःखादयः	५ ४ २४	अक्षममीमदंतहि	१ ६ ३
अंगिरसोनःपितरः	७ ६ १५	अंतदंतोरोदसीदस्मईयते	८ २०	अहोयुवंस्तन्वस्त्वतेवि	४ ३ ७	अक्षानहोनह्यतन	८ १ १४
अंगिरस्वताउतविष्णुवंता	६ ३ १६	अंतयच्छजिषांसतः	८ ५ २०	अकर्मतेस्वपसोअभूम	३ ४ १९	अक्षाम्ददकुशिनः	७ ८ ४
अंगिरोभिरागाहि	७ ६ १४	अतह्यमृदयसे	२ ५ २७	अकर्मोदस्युरभिर्नोअमंतुः	७ ७ ७	अक्षितोतिःसनेष्टिमं	१ १ १०
अंजतिवामध्वरे	३ १ ३	अतश्चप्रागाअदितिः	६ ४ ११	अकारितइष्टगातमेभिः	१ ५ ५	अक्षीभ्यातिनासिकाभ्यां	८ ८ २१
अंजतियंप्रथयंतोनविप्राः	४ २ २१	अतश्चरतिरोचना	८ ८ ४७	अकारिब्रह्मसमिधान्	३ ५ ५	अक्षेत्रबिःक्षेत्रविदं	७ ७ ३०
अंजतेभ्यंजते	७ ३ २०	अतिचित्संतमहं	५ ८ ३५	अकारिवामधंसो	५ १ ३	अक्षमादीव्यःकृषिमिन्	७ ८ ५
अंजत्सेनमध्वोरसेन	७ ५ २१	अतिवामादुरेमित्रमुच्छः	५ ५ २४	अकंददमिस्तनयन्	७ ८ २८	अक्षोदयच्छवसाक्षामं	३ ६ १
अंतरिक्षपारंजसो	८ ५ ४	अंबयोयंत्यध्वमिः	१ २ ११	अकविहस्तासुकृते	४ ३ ३१	अक्षोनचक्रयाःशूर	४ ६ २७
अंतरिक्षेणपतति	८ ७ २४	अंबितमेनदीतमे	२ ८ १०	अक्रान्तसमुद्रःप्रथमे	७ ४ १८	अक्षेत्रिद्रानुवित्तरा	६ २ २०
अंतरिक्षेपथिमिः	८ ८ २६	अंशुदुहतिस्तनयन्तं	७ २ २८	अक्रोनबभ्रिःसंमिथे	२ ८ १५	अगच्छतंकृपमाणं	१ ८ २१
अंतरिक्षेतिजने	६ ५ १४	अंसपुवक्रुदयः	४ ३ १६	अक्षवन्तःकर्णवन्तः	८ २ २४	अगच्छतुविप्रतमः	३ २ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अगंशिद्धावोबुद्धे	३ २ २२	अग्निं तं मन्ये यो बभूवुः	३ ८ २२	अग्निं विधाई कृते	८ ३ १५	अग्निना तुषे शंयदुं	१ ३ ११
अगं नमः हानमसा	५ २ १५	अग्निं दूतं पुरो वधे	६ ३ १६	अग्निं विधायु वेपसं	६ ३ ३३	अग्निना रयिमभवात्	१ १ १
अगं पृथिवीं सारगम्य	७ ७ ३३	अग्निं दूतं वृणीमहे	१ १ २२	अग्निं विधायां अभिपृक्षः	१ ५ १६	अग्निने द्रेणवरुणेन	६ ३ १४
अगस्त्यः स्वनमानः	२ ४ २२	अग्निं दूतं प्रतिपत्	२ ३ ४	अग्निं वो दिवमग्निभिः	५ २ ३	अग्निः पूर्वं भिक्षुर्भिभिः	१ १ १
अगस्त्यस्य नमः	८ १ २४	अग्निं देवासो मानुषीषु	२ ५ २४	अग्निं वो दिवयज्या	६ ५ १३	अग्निः प्रलेनमन्मना	६ ३ ३८
अगोरुधायगुविधे	६ २ १८	अग्निं देवासो अग्निं	४ ५ ३०	अग्निं वो वधंत	६ ७ १०	अग्निमग्निवः समिधा	४ ५ १८
अग्न्यायाहि वीतये	४ ५ २२	अग्निं देवो योतवै नो	६ ५ १३	अग्निं सुदीतिं सुरक्षां	३ १ १७	अग्निमग्निवो अग्निं	६ ४ १७
अग्न्यायाहिभिः	६ ४ ३२	अग्निं धीभिर्मनीषिणः	६ ३ ३२	अग्निं सुज्ञायदधिरे	२ ८ १७	अग्निमग्निहवीमभिः	१ १ २२
अग्न्यायुषि पवसु	७ २ १०	अग्निं नमामयितं संदिदीपः	४ ४ १२	अग्निं सुनुं सनं भुतं	३ १ ९	अग्निमच्छादेवयुतां	३ ८ १२
अग्न्युक्ता समिधसे	३ १ २४	अग्निं नरो दीधितिभिः	५ १ २३	अग्निं सुनुं सहसो जातवेदसं	५ ५ १३	अग्निमस्तोष्युग्मियं	६ ३ २२
अग्न्युक्ता दामुष्ये	३ १ २५	अग्निं मद्रं पुरुषिणं	६ ३ ३५	अग्निं स्तोमै न बोधय	४ १ ६	अग्निमिधानो मनसा	६ ७ १२
अग्न्युक्ता वरुणमित्र	४ २ २८	अग्निं मन्ये पितरं मग्निमापि	६ २ २	अग्निं हिं वृतुनो धियः	८ ८ १४	अग्निमीक्ष्वावसे	६ ५ १३
अग्न्यो जिह्वाभर	४ १ २	अग्निं यंतुरं मसुरं	३ १ ३०	अग्निं होतारं प्रवृणे	३ १ १९	अग्निमीक्ष्वावसे	४ १ ६
अग्नये बभूवुः कुभवं	८ ३ १५	अग्निं वः पूष्यगिरा	६ ३ ४०	अग्निं होतारं मन्ये दास्वंतं	२ १ १२	अग्निमीक्ष्वापुरोहितं	१ १ १
अग्न्यायोन्युवो	४ ५ १६	अग्निं वः पूष्यदुवे	६ २ १०	अग्निं होतारमीकृते	२ १ १५	अग्निमीक्ष्वाभुजांयविष्टं	७ ७ २
अग्निघृतेन वाह्युः	४ १ ६	अग्निं वधंतु नो गिरां	३ १ ८	अग्निनाभिः समिधये	१ १ २२	अग्निमुक्थैः ऋषयः	८ ३ १५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्निमुषसंमग्निना	३ १ २०	अग्निं जातो अथर्वणः	७ ७ ४	अग्निं मूर्धा दिवः कुकुत्	६ ३ ३९	अग्निं श्रियो मरुतो	३ १ २६
अग्निं रश्मिं प्रद्वजं	८ ८ ८	अग्निं जातो अरोचत	४ १ ६	अग्निं वंशे सुवीर्यमभिः	१ ३ ११	अग्निं स्वात्ताः पितरः	७ ६ १२
अग्निं रप्सा मृतीषहं	४ ५ १६	अग्निं जुषत नो गिरः	४ १ ५	अग्निं वृत्राणि जघनत्	४ ५ २७	अग्निः स नोति वीर्याणि	३ १ २५
अग्निं रस्मि जन्मना	३ १ २७	अग्निं ददाति सत्यंति	४ १ १८	अग्निं ह्यंजरतः कर्ण	८ ३ १५	अग्निः ससिवाजं भरं	८ ३ १५
अग्निं रश्मि प्रचेताः	४ ५ १६	अग्निं ददा विणवीर्यं पेशाः	८ ३ १०	अग्निं ह्यं नाम भायिदन्	८ ६ १८	अग्निं स्तिग्मेन शोचिषां	४ ५ २६
अग्निं रश्मि वरुणो मित्रः	८ २ ९	अग्निं देवेभिर्मनुष्यैः	२ ८ २१	अग्निं हिं जानि पूष्यः	५ ८ २४	अग्निं स्तु विभ्रवस्तमं	४ १ १७
अग्निं रश्मि मन्यो	८ ३ १९	अग्निं देवेभिराजति	४ १ १७	अग्निं हिं वाजिनं विशे	३ ८ २२	अग्निं स्त्रीणि त्रिधातुनि	६ ३ २३
अग्निं रश्मि सत्ये ददातुनः	६ ५ १३	अग्निं देवेभु संवधुः	६ ३ २३	अग्निं हिं विघ्नानां निदः	४ ५ १६	अग्निं पजं न्याववतं	४ ८ १६
अग्निं रश्मि शोहृतो	५ २ १४	अग्निं देवो देवानां भवत्	८ ८ ८	अग्निं ह्यंतां कुबिकतुः	१ १ १	अग्निं रक्षां सिसे धति	५ २ १९
अग्निं रश्मि शोहृतः क्षत्रियस्य	३ ५ १२	अग्निं रश्मि वापृथिवी	३ १ २५	अग्निं ह्यंतां गृहपतिः	४ ५ १९	अग्निं पोमाचेति तत्	१ ६ २८
अग्निं रश्मि शोहृतः सत्यस्य	३ ८ ७	अग्निं रश्मि यासचेतति	३ १ ९	अग्निं ह्यंतां दास्वतः	४ १ १	अग्निं पोमापिपुतं	१ ६ २९
अग्निं रुक्मये पुरोहितः	६ २ ३०	अग्निं रश्मि यज्ञाजसा	८ ३ १२	अग्निं ह्यंतां नो अध्वरे	३ ५ १५	अग्निं पोमाय आहुतिं	१ ६ २८
अग्निं रश्मि पवमानः	७ २ १०	अग्निं रश्मि यो वनभा	७ ३ २४	अग्निं ह्यंतां न्यसीदत्	३ ८ १२	अग्निं पोमायो अघवां	१ ६ २८
अग्निं रश्मि जुह्वा ३ रेजमानः	३ २ ५	अग्निं रश्मि शुक्लवनं	४ ६ ५	अग्निं ह्यंतां पुरोहितो	३ १ ९	अग्निं पोमावनेनवां	१ ६ २९
अग्निं रश्मि गार्तम्यः	४ २ २५	अग्निं रश्मि ता भगव	३ १ २०	अग्निः शुचि व्रततमः	६ ३ ४०	अग्निं पोमाविमानिनः	१ ६ २९
अग्निं रश्मि ता देवानां	६ ३ २३	अग्निं रश्मि यज्ञमुपवेतु	४ १ ३	अग्निश्च यन्मरुतो	४ ३ २५	अग्निं पोमाविमं सुमं	१ ६ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्नीषोमाहवेषणा	८ २ १३	अग्नेतवलेअजर	६ २ ११	अग्नेनक्षत्रमजर	८ ८ १४	अग्नेमाकिष्टेदेवस्य	६ ५ १२
अग्नीषोमासवेदसा	१ ६ २९	अग्नेतवबवोवयो	८ ७ २८	अग्नेनयसुपथाराये	२ ५ १०	अग्नेमुळमहांसि	३ ५ ९
अग्नीषोमाहविषः	१ ६ २९	अग्नेततीयेसवनेहि	३ १ ३१	अग्नेनिपाहिस्त्वं	६ ३ ३८	अग्नेयजस्वहविषा	२ ६ १
अग्नेअच्छाददेहनः	८ ७ २९	अग्नेत्रीतेवाजिना	३ १ २०	अग्नेनेमिराहव	४ १ ५	अग्नेयजिष्ठोअध्वरे	३ १ ८
अग्नेअपांसमिष्यसे	३ १ २५	अग्नेत्वचंयातुधानस्य	८ ४ ५	अग्नेपरीरिहावह	१ २ ५	अग्नेयत्तेदिविवचः	३ १ २२
अग्नेकदातभानुषक्	३ ५ ६	अग्नेत्वनोअतमः	४ १ १६	अग्नेपवस्वस्वपा	७ २ ११	अग्नेयदृष्टविशो	४ ५ १९
अग्नेकविर्वेधाअसि	६ ४ ३२	अग्नेत्वपारयानव्यः	२ ५ १०	अग्नेपावकरोचिषा	४ १ १९	अग्नेयाहिदृत्यं	५ २ १२
अग्नेकैतुर्विशामसि	८ ८ १४	अग्नेत्वमस्मद्युयोधि	२ ५ १०	अग्नेपूर्वाअनुषसो	१ ३ २९	अग्नेयाहि सुगन्मिभिः	६ २ १०
अग्नेपुतस्यधीतिभिः	६ ७ १२	अग्नेत्वयशाअस्या	६ २ १४	अग्नेपूर्वेभ्रातरः	८ १ ११	अग्नेयुद्वाहियेतव	४ ५ २९
अग्नेचिकिच्यं स्यनः	४ १ १४	अग्नेदादाशुपेर्यं	३ १ २४	अग्नेबाधस्वविमृधोवि	८ ५ १३	अग्नेयंयज्ञमध्वरं	१ १ १
अग्नेजरस्वस्वपुत्रायायुनि	२ ८ २१	अग्नेदिवोअर्णमच्छा	३ १ २२	अग्नेभवसुपमिधा	५ २ २३	अग्नेरमंसःसमिदस्तु	८ ३ १५
अग्नेजरितर्विजपतिः	६ ४ ३५	अग्नेदिवःसुनुरसि	३ १ २५	अग्नेभूरीणितव	३ १ २०	अग्नेरक्षाणोअंहसः	५ २ २०
अग्नेजुषस्वनोहविः	३ १ ३१	अग्नेदेवाहवाहजज्ञानः	१ १ २२	अग्नेभ्रातःसहस्कृत	६ ३ ३२	अग्नेरिदस्यसोमस्य	२ ५ २९
अग्नेजुषस्वप्रतिहर्षतद्वचः	२ २ १३	अग्नेदेवाहवाहसादया	१ १ २८	अग्नेमन्मानितुभ्यं	६ ३ २२	अग्नेगांयुयंभवत्	८ ७ १८
अग्नेतमृषाध्वनस्तोमैः	३ ५ १०	अग्नेद्युमेनजागृवे	३ १ २४	अग्नेमन्युप्रतिनुदन्	८ ७ १६	अग्नेवमपरिगोभिः	७ ६ २१
अग्नेतवत्यदुवध्यं	१ ७ २२	अग्नेधृतवतायते	६ ३ ४०	अग्नेमरुद्भिःशुभयद्भिः	४ ३ २५	अग्नेत्रयप्रथमस्यामृतानां	१ २ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्नेवास्यगोमंतः	१ ५ २७	अग्नेसहस्वपुतनाः	३ १ २४	अचंतिदिवोदुहिता	५ ५ २५	अच्छामहीबृहतीशतमा	४ २ २१
अग्नेविष्वस्वदुषसः	१ ३ २८	अग्नेसुखतमेरये	१ १ २४	अचंत्यमिषिकितुः	६ ४ २७	अच्छायवोमरुतः	५ ४ २
अग्नेविश्वानिवायौ	३ १ १०	अग्नेसुतस्वपीतये	४ ३ ५	अचोदसोनोचस्वतु	७ ३ ४	अच्छायोगंतानाधमानः	३ ६ १९
अग्नेविष्वेभिरमिभिः	३ १ २४	अग्नेःस्तोममनामहे	४ १ ५	अच्युताचिद्रोअउमन्	६ १ ३६	अच्छावदतवसंगीभिः	४ ४ २७
अग्नेविष्वेभिरागंहि	४ १ १९	अग्नेस्तोमंजुषस्वमे	६ ३ ३६	अच्छक्रुषेमारुतंगणं	४ ३ १०	अच्छावदातनगिरा	१ ३ १७
अग्नेविष्वेभिःस्वनीक	४ ५ २०	अग्नेहंसिन्धुःत्रिणं	८ ६ २४	अच्छाकुचिन्मृणोगाः	३ ५ १८	अच्छाविविमिरोदसी	३ ४ २
अग्नेवीहिपुरोकाशं	३ १ ३१	अग्नेपिषामधुनासुतं	३ ७ २२	अच्छाकोशमधुक्षुतं	७ २ ९	अच्छावोअग्निमवसे	४ १ १७
अग्नेवीहिहविषा	५ २ २३	अग्नेगोराजाप्यस्तविष्यते	७ ३ २०	अच्छागिरोमतयो	५ २ १३	अच्छावोचेयशुशुचानं	३ ४ १५
अग्नेवृषानआहुति	३ १ ३१	अग्नेवृषसामुध्वो	७ ५ २९	अच्छाचत्वनानमसा	६ २ २	अच्छावोदेवीमुषसं	३ ४ ८
अग्नेशुकमेतव्यं	३ १ २८	अग्नेसिधुनापवमानः	७ ३ १४	अच्छानुचक्षाअसरत्	७ ४ २	अच्छासमुद्रमिदवः	७ २ ९
अग्नेशधंतमागुणं	४ ३ १९	अग्नेरचक्षुरपतिष्येधि	८ ३ २८	अच्छानोअगिरस्तमं	६ २ २०	अच्छासिधुमासुतमा	३ २ १२
अग्नेशधंतमहतेसौभगाय	४ १ २२	अग्नेतेविष्णवेवयं	६ २ २३	अच्छानोमित्रमहो	४ ५ २	अच्छाहिसोमःकलशान्	७ ३ ६
अग्नेशुक्रेणशोचिषाविष्वेभिः	१ १ २३	अचिकित्वान्चिकितुषः	२ ३ १५	अच्छानोमित्रमहो	४ ५ १६	अच्छाहिर्वांसहसःसूनो	६ ४ ३२
अग्नेशुक्रेणशोचिषोह	७ ७ ५	अचिक्रदुदृषाहरिः	६ ७ १९	अच्छानोयाद्यावह	४ ५ २९	अच्छिद्राशमंजरितः	३ १ १५
अग्नेसक्षेपदत्ताः	४ ५ ३	अचिसीयचक्रमा	३ ८ ५	अच्छानःशुरिशोचिषं	६ ५ १२	अच्छिद्रासूनोसहसोनो	१ ४ २४
अग्नेसहंतमाभर	४ १ १५	अचंतिदस्त्रान्युनाकं	२ २ ३	अच्छामहंमृतयः	७ ८ २४	अजाअन्यस्यवह्नयो	४ ८ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अजातशत्रुमजरास्वर्षती	४ २ ३	अज्येष्टातोअकनिष्ठासः	४ ३ २५	अतिथिमानुषाणां	६ २ १३	अतोनानानतिथीन्	४ ३ ४
अजातशत्रुमजरास्वर्षती	२ ४ १६	अज्येष्टातोअकनिष्ठासः	६ २ ३४	अतिथिमानुषाणां	७ ६ १५	अतोवयमंतमेभिर्गुजानाः	२ ३ २४
अजातशत्रुमजरास्वर्षती	४ ८ २४	अतःपरिज्मन्नागहि	१ १ १२	अतिनःसुश्रुतोनय	१ ३ २५	अतोविश्वान्यमुता	१ २ १८
अजिरामुस्तदपः	४ ३ १	अतःसमुद्रमुद्रतः	५ ८ १४	अतिनोषिप्तितापुरु	६ ६ ३	अत्यंमृजंतिकुलक्षे	७ ३ ११
अजिरामोहरयोयेत	६ ४ १५	अतःसहस्रनिणिजा	५ ८ २७	अतिबायोससुतोयाहि	२ १ २५	अत्यंहविःसंचतेसधधातु	४ ३ २३
अजीजनमृत्तमत्यांसो	३ ३ ३४	अतउत्वापितुभृतः	७ ५ २९	अतिबायोमरुतो	४ ८ १४	अत्यायातमश्विना	४ ४ १५
अजीजनोअमृतं	७ ५ २२	अतप्यमानेअवसावती	२ ५ २	अतिवारान्पवमानो	७ १ १७	अत्यावृधुस्त्रोहिता	३ ४ १६
अजीजनोहिपवमान	७ ५ २२	अतश्चिदिदृणउप	६ ६ १६	अतिविद्याविथुरेणाचित्	६ ६ ३२	अत्यासोनयेमरुतः	५ ४ २५
अजातयेहतये	७ ४ ६	अतस्स्वारयिमभि	७ १ ५	अतिविश्वाःपरिष्ठाः	८ ५ ९	अत्याहियानानहेतुभिः	६ ८ २
अजैष्माद्यासनामच	६ ४ १०	अतारिपुभरतागव्यवःसं	३ २ १४	अतिश्रुतीतिरश्रुता	६ ८ ४	अत्यूपविश्रमकमीत्	७ १ २
अजैष्माद्यासनामच	८ ८ २२	अतारिष्मतमसस्पाारमस्य	५ २०	अतिष्ठतीनामनिवेशानां	२ ३ ७	अत्यूर्मिर्मत्सरोमदः	६ ८ ७
अजोनक्षांधारदृष्टिर्वी	१ ५ ११	अतारिष्मतमसस्पाारं	१ ६ २५	अतीदुःशक्राहते	६ ५ ७	अत्योनहियानोअभि	७ ३ १२
अजोभागक्षपमात	७ ६ २०	अतारिष्मतमसस्पाारं	२ ४ २९	अतीयामनिदस्मिः	४ ३ १३	अत्योनाज्मन्सर्गप्रतक्तः	१ ५ ९
अजोहवीदधिनानातोऽथो	१ ८ १५	अतारिष्मतमसस्पाारमस्य	५ १	अतीहिमन्युषाविणं	६ ३ ५	अत्रातेरूपमुत्तमं	२ ३ १२
अजोहवीदधिनानातिका	१ ८ १६	अतिवृष्टववक्षिथ	३ १ ५	अनुप्युवतवियतमं	३ ६ १	अत्राविनेमिरपां	६ ३ ११
अजोहवीक्षासत्याकुरावां	१ ८ १०	अतित्रीसांमरोचना	६ ८ ७	अतोदेवाअवतुनः	१ २ ७	अत्राहगोरमन्वत	१ ६ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अत्राहृतद्वेष्टेमध्वआहुति	१ २५	अदधेभिस्त्वगोपाभिः	४ ५ १०	अदधेभिस्त्वगोपाभिः	१ ४ ७	अद्रिभिःसुतोमतिभिः	७ २ ३३
अत्राहृतद्वेष्टेमध्वआहुति	३ ६ ८	अदधेभिस्त्वगोपाभिः	४ १ ३२	अदधेभिस्त्वगोपाभिः	२ ५ १४	अद्रिभिःसुतःपवते	७ २ २५
अत्रिमनुस्वराज्यं	२ ५ २९	अदधिगातुरुववरीयसी	२ १ २६	अदधिगातुरुववरीयसी	३ २ ८	अद्रिभिःसुतःपवसेपवित्रे	७ ३ १६
अत्रियष्टांमवरोहन्	४ ४ १९	अदधिगातुवित्तमः	६ ७ १३	अदेवादेवःप्रचता	८ ७ ९	अद्रोघमावहोऽतो	६ ४ ३२
अत्राणाम्नाममद्रिवो	६ ३ १८	अदान्मेपोरुकुत्स्यः	६ १ ३५	अदेवेनमनसा	२ ६ ३१	अद्रोघमत्यंतवतन्महित्वं	३ २ १०
अत्रेदुमेममसेमत्यमुक्तं	७ ७ १६	अदान्भ्येनशोचिपां	८ ६ २५	अदोयहारुप्लवते	८ ८ १३	अद्रौचिदस्माअतदुराणे	१ ५ १४
अत्ररिवशृणुतंपथ्यन्मुनि	६ ३ १७	अदान्भ्योभुवनानि	३ ८ ४	अद्वीदिदृप्रस्थितेमा	८ ६ २१	अद्वेषोअद्यवर्हिषः	७ ८ ७
अत्रेववोपिनह्यामि	८ ८ २४	अदान्भ्यःपुरगता	३ १ ५	अद्रिःसांमपृथानस्य	७ २ ३२	अद्वेषोनामरुतो	४ ४ ३४
अत्रानेअंगिरममः	१ ५ २३	अदितिद्यावापृथिवीकृतं	८ २ १२	अद्याचिष्चिच्छदपो	४ ७ २	अधकृत्वांमधवन्नुभ्यं	४ १ २३
अत्रानेअंतमानां	१ १ ७	अदितिद्यांरदितिरंतरिक्षं	१ ६ १६	अद्यादूतंवृणीमहे	१ ३ २८	अधक्षपापरिष्कृतः	७ ४ २५
अत्रानेअयेपां	१ २ २१	अदिनिर्नउरुप्यनु	६ ४ ८	अद्यादेवाउदितासूर्यस्य	१ ८ ७	अधमंतानहुपोहवंसुरेः	२ १ ३
अत्रयादयनेवापाणि	२ ३ ३	अदिनिर्नांदिवा	६ १ २६	अद्याद्याश्चभृद्भृद्	६ ४ ३९	अधमंतोशानापृच्छतेवां	७ ७ ७
अदृशामांमहने	१ ४ ११	अदितिर्हजनिष्ट	८ ३ १	अद्यानोदिवसवितः	४ ४ २५	अधजिह्वापापतीति	४ ५ ८
अदृशद्वेष्टोपवसे	७ ३ १०	अदितिर्मित्रवरुणो	२ ७ ८	अद्यामुरीययदियातुधानः	७ ७ ७	अधज्मोअधवादिवः	५ ७ १३
अदृशस्थस्वधावतः	६ ३ ३९	अदिस्मंतचिदाष्टणे	४ ८ १७	अद्येदुप्राणीदममन्	७ ७ ३०	अधतेविश्वमनुहासदिष्ट	१ ४ २२
अदधेभिःसवितः	५ १ १५	अदिद्युतस्वपांको	४ ५ १३	अद्रिणातेमंदिनः	७ ८ २०	अधत्यंद्रप्संविभवं	७ ६ ९

[illegible]

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अधियदस्मिन्वाजिनीव	७ ४ ४	अध्वर्यवोपहृतासमुद्रं	७ ७ २४	अध्वर्योवीरप्रमहे	४ ७ १८	अनानुदोवृषभोजमिः	२ ६ ३१
अधियन्त्योकेशवंता	८ ५ २६	अध्वर्यवोभरन्तद्राय	२ ६ १३	अनच्छयेतुरगातुजीवं	२ ३ १९	अनायतोअनिबद्धः कथा	३ ५ १३
अधियाबृहतोदिवः	६ २ २२	अध्वर्यवोयउरणं	२ ६ १३	अनक्षमप्सुदुष्टं	६ ८ ६	अनायतोअनिबद्धः	३ ५ १३
अधिश्रियेदुहिता	५ १ ३	अध्वर्यवोयन्नरः	२ ६ १४	अनमीवाउषसआ	७ ८ ७	अनारभणेतदवीरयेथाम्	१ ८ ८
अधिश्रियंनिदधुश्वरं	१ ५ १८	अध्वर्यवोयोअपो	२ ६ १३	अनमीवासहक्यामदतो	३ ४ ५	अनिरणवचसाफल्येन	३ ५ ३
अधिसानोनिजिह्वते	१ ५ ३०	अध्वर्यवोयोद्विष्यस्य	२ ६ १४	अनर्वाणोहोषां	६ १ २५	अनुकृष्णेवसुधितोयेमाते	३ ७ २४
अधीन्वत्रसप्ततिचंससच	८ ४ २८	अध्वर्यवोयोदभीकं	२ ६ १३	अनर्वाणवृषभमंन्द्रजिह्वं	२ ५ १२	अनुकामंतर्पयेथां	१ १ ३२
अधीवयद्विरीणां	५ ८ २०	अध्वर्यवोयःशतमासहस्रं	२ ६ १४	अनशरातिवसुदामुपस्तुहि	६ ७ ३	अनुकृष्णेवसुधितो	३ २ ८
अधीवांसपरिमातुः	२ २ ६	अध्वर्यवोयःशतशंवरस्य	२ ६ १३	अनधोजातोअनभीशु	२ २ २२	अनुतदुर्वीरोदसी	५ ३ २७
अधुक्षतमियमधु	६ ७ १८	अध्वर्यवोयःस्वभं	२ ६ १३	अनधोजातोअनभीशु	३ ७ ७	अनुतज्ञोजास्पतिः	५ ४ ५
अधुक्षत्पिप्युपीमिषं	६ ५ १७	अध्वर्यवोरुणंदुधमंशुं	५ ६ २३	अनवचैरभियुमिः	१ १ १२	अनुतेदायिमहर्हद्वियाय	४ ६ २०
अधंनुदस्नास्तयं विपक्तां	१ ६ १६	अध्वर्यवोहविष्मताहि	७ ७ २४	अनवचैरभियुमिः	४ १ २९	अनुतेशुष्मंतुरयंतमीयतुः	६ ७ ३
अध्वर्यवःकर्तनाश्रुष्टिं	२ ६ १४	अध्वर्युमिःपंचभिः	३ १ २	अनस्वतासत्पतिर्माहमे	४ १ २१	अनुत्तमातमघवन्नकिर्नु	२ ३ २५
अध्वर्यवःपयसो	२ ६ १४	अध्वर्युवामधुपाणिं	७ ८ २१	अनागसोअदितये	४ ४ २६	अनुत्रितस्ययुधंतः	५ ९ २२
अध्वर्यवश्चक्रवासोमधूनि	४ २ २०	अध्वर्योअद्रिमिःसुतं	७ १ ८	अनाष्ट्रानिष्टपितः	८ ७ २६	अनुत्वामहीपाजंसीअचक्रे	१ ८ २६
अध्वर्यवानुहिषिच	६ ३ ५	अध्वर्योद्वावयात्वं	५ ७ ३२	अनानुदोवृषभोदोद्यतः	२ ६ २७	अनुत्वारयोअनमर्योअर्वन्	२ ३ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अनुत्वारोदसीउभे	६ ५ २८	अनुह्रित्वासुतंसोम	७ ५ २२	अन्येजायापरिभृशंस्व	७ ८ ३	अपुद्गारामतीनां	६ ७ ३५
अनुत्वारोदसीउभेचक्रं	५ ८ १६	अनुनोदन्नहस्तयतोअग्निः	४ २ २७	अन्योअन्यमनुगृह्णाति	५ ७ ३	अपनःशोभुषदधं	१ ७ ५
अनुत्वाहिह्रेअधदेव	४ ६ ६	अनुपेगोमान्नोभिरक्षाः	७ ५ १३	अन्वपास्वान्यतुतमोजसा	५ ६ २	अपप्राचद्विषान्	८ ७ १९
अनुष्ठावापृथिवी	४ ६ ६	अनुक्षराक्षवः	८ ३ २४	अन्वस्यस्थूरंदरदोपुरस्तात्	७ ७ १६	अपयोरिद्वःपापजे	८ ५ २६
अनुष्टप्सासुदंदवः	६ ७ २६	अनेनोवोमरुतो	५ १ ८	अन्वहुमासाअन्विद्वानामि	८ ४ १६	अपक्षिदुषविभ्योऽदमृनाः	३ २ ८
अनुद्वाजहितानयो	३ ६ २२	अनेहसंप्रतरणविवक्षणं	६ ४ १४	अन्वेकोवदतियद्दाति	२ ६ १०	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	३ २ २०
अनुपूर्वाण्योक्त्या	६ २ २४	अनेहसंवोहवमानमूतये	६ ४ १६	अपमृतोअराग्णः	६ ८ २	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ३५
अनुप्रवस्योक्तसः	१ २ २९	अनेहोदात्रमर्धितेरनव	२ ५ २	अपमृन्वोमरुक्षसः	७ १ ३५	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	७ ७ १८
अनुप्रवस्योक्तसः	६ ५ ७	अनेहोनेउरुक्षजे	६ ४ ५३	अपमृन्वोषिपवमान	७ ४ १०	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुप्रवस्योक्तसः	६ ८ १३	अनेहोमित्रार्थमन्	६ १ २८	अपमृन्वोवतेमृधः	७ १ २२	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुप्रयेजेजुआजो	४ ७ ८	अन्यदृष्टकर्वरमन्यदु	४ ६ १७	अपमृन्वोवतेमृधः	७ १ ३४	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुय दीमरुतोमन्दसानं	४ १ २३	अन्यमस्मृत्क्रियाइयं	६ ५ २६	अपमृन्वोवतेमृधः	८ २ १७	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुवतायरन्धयश्चपवजा	१ ४ १०	अन्यमृषुत्वंयम्यन्यः	७ ६ ८	अपमृन्वोवतेमृधः	६ ४ १३	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुश्रुताममतिवर्धत्	४ ३ ३०	अन्यमृतममानुषं	६ ५ १०	अपमृन्वोवतेमृधः	१ ४ ७	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुस्पष्टोभवत्येषः	८ ८ १८	अन्यस्यावत्संरिहृती	३ ३ ३०	अपमृन्वोवतेमृधः	१ ३ २४	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१
अनुस्वधामक्षरक्षापो	१ ३ ३	अन्यावोअन्यामवतु	८ ५ १०	अपमृन्वोवतेमृधः	४ ८ १३	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ४१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अपादितउदुनश्चित्रतमः	४ ७ १०	अपादितुत्वाधंसो	२ ६ २३	अपेद्विषतोमनः	८ ८ १०	अप्राप्तिसत्यमध्वन्तयेत्	६ ४ ३६
अपादिद्वोअपादिभिः	६ ५ ७	अपारोवोमहिमा	४ ४ ३४	अपेहिमनसस्पृते	८ ८ २२	अप्सरसांघर्वाणां	८ ७ २४
अपादुशिष्यधंसः	६ ६ १५	अपांगमैदर्शितमोषधीनां	२ ८ १५	अपोदेवीरुपङ्कये	१ २ ११	अप्सराराजमुपसिप्ति	८ ७ ७
अपादेतिप्रथमापद्वतीनां	२ २ २२	अपांनपातमवसे	१ २ ५	अपोमहीरभिज्ञस्ते	८ ५ २५	अप्साइंद्रायवायवे	७ २ ४
अपाद्वोत्रादुतपोत्रादमत्र	२ ८ १	अपांनपादाद्वस्थादुपस्थं	२ ७ २३	अपोयदद्विपुरुहृत	३ ५ १८	अप्सुत्वामधुमत्तमं	६ ८ २०
अपाधमद्विभिशस्ती	६ ६ १२	अपापेहंजीवधन्यं	७ ८ १०	अपोवसानःपरिकोशं	७ ५ १६	अप्सुधृतस्यहरिवः	८ ५ २४
अपान्यदेत्यभ्यन्यदेति	२ १ ५	अपाफेनेननमुचेः	६ १ १६	अपोवृत्रवन्निवांसं	३ ५ १८	अप्सुमेसोमोअब्रवीत्	१ २ ११
अपामतिष्ठद्रुणःह्रंतमः	१ ४ १८	अपांमध्येतस्थिवांसं	५ ६ ११	अपोषाअनसःसरत्	३ ६ २०	अप्सुमेसोमोअब्रवीत्	७ ५ ५
अपामसोमममृताअभूम	६ ४ ११	अपाःपूर्वेषांहरिवः	८ ५ ७	अपोषुण्डयंशरुः	६ ४ ५३	अप्स्वमेसधिष्टव	६ ३ ३०
अपामिदंन्ययनं	८ ७ ३०	अपाःसोममस्तमिदं	३ ३ २०	अपोसुम्यक्षवरुण	२ ७ १०	अप्स्वःतरमृतमप्सु	१ २ ११
अपामिवेदुमैयस्तुंराणाः	७ ४ ५	अपिपंथागमन्महि	४ ८ १३	अपोषोषामजुषंतदेवाः	३ ७ २	अबुधेराजावरुणोवनस्य	१ २ १४
अपामीवामपविश्या	८ २ ५	अपिबत्कद्रुवःसुतं	६ ३ ४७	असूयैमरुतआपिः	३ ३ १६	अबुधमुत्यद्दवंतः	७ ८ ६
अपामीवामपविश्या	६ १ २६	अपिद्विपुपुराणवत्	६ ३ २४	अम्रस्वतीमभिनावाचं	१ ७ ३७	अबोधिजारउषसां	५ २ १२
अपामीवांसविता	८ ५ १७	अपिष्टुतःसविता	५ ४ ५	अम्रक्षितंवसुविभाषिहस्तं	१ ४ १०	अबोधिहोतायज्या	३ ८ १२
अपामुपस्थंमहिषा	४ ५ १०	अपुष्यापुरुतमा	४ ७ ४	अम्रतीतो जयतिसंधनामि	३ ७ २७	अबोध्याग्निर्मेउदेतिसूयैः	२ २ २७
अपामूर्मिमैद्विषव	६ १ १५	अपंतवीतविचसर्पतातः	७ ६ १५	अम्रयुष्टम्रयुष्टद्विभमे	२ २ १२	अबोध्याग्निःसमिधा	३ ८ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अब्जामुक्थैरहिः	५ ३ २६	अभितेमधुनापयः	६ ७ ३६	अभित्वावृषभासुते	६ ३ ४६	अभिप्रशूरधृषता	६ ६ १२
अभागाःसज्जपरंतः	३ ८ १८	अभित्यंगावःपर्यसा	७ ३ ९	अभित्वाशूरनोनुमः	५ ३ २१	अभिप्रयांसिवाहसा	३ १ १०
अभिकण्ठाअनूपत	५ ८ १५	अभित्यंपूय्यमदं	६ ७ २६	अभिवांसिधोशिगुमित्	८ ३ ६	अभिप्रयांसिसुधितानि	४ ५ १९
अभिल्लयाविदद्रिवः	२ १ २२	अभित्यंमद्यमदं	६ ७ २६	अभिधांमहिनामुव	८ ६ २७	अभिप्रवंतसमनेव	३ ८ ११
अभिकृत्वेद्रभुग्ध	५ ३ ४	अभित्यमेपपुस्तुतमुर्मियं	४ ९ ९	अभियुद्धानिबनिनः	३ ३ २	अभिप्रवःसुरार्धसः	६ ४ १४
अभिकंदन्कुलशं	७ ३ १४	अभित्यवीरगिर्वणसं	४ ८ ९	अभियुद्धानिबहृषाः	७ ५ १८	अभिप्रस्थाताहव	५ ६ २५
अभिकंदस्तनय	४ ४ २८	अभित्रिपुष्टंवृषणं	७ ३ २६	अभिद्रोणानिबभ्रवः	६ ८ २३	अभिप्रियाणिकाव्या	७ १ १४
अभिक्षिपःसमगमत	६ ८ ४	अभित्वागोतमागिरा	१ ५ २६	अभिद्रिजन्मात्रिदुदं	२ २ ५	अभिप्रियाणिपवते	७ २ ३३
अभिल्यानोमधवन्	८ ६ १३	अभित्वागोतमागिरा	३ ६ २८	अभिद्रिजन्मात्रीरोचनानि	२ २ १८	अभिप्रियाणिपवते	७ ४ १३
अभिरागुदमनृणत्	६ ५ २९	अभित्वादेवसवितः	१ २ १३	अभिनृद्व्यायुधस्यमाता	४ २ १६	अभिप्रियादिबस्पदा	६ ७ ३९
अभिराग्यानिवीतये	७ १ २८	अभित्वादेवःसविता	८ ८ ३२	अभिनक्षतोअभियेतं	२ ७ २	अभिप्रियादिबस्पदं	६ ७ ३५
अभिरागोअधन्विपुः	६ ८ १४	अभित्वा नक्षत्ररूपसः	२ ५ २०	अभिनोदेवीरवसा	१ २ ६	अभिप्रियामंरुतोयावो	६ २ ३२
अभिरागोअनूपतयोपा	६ ८ २२	अभित्वापाजोरक्षसो	४ ६ १२	अभिनोनयुवसुं	४ ८ १७	अभिप्रेहिदक्षिणतः	८ ३ १८
अभिरागोत्राणिसहसा	८ ५ २३	अभित्वापूर्वपीतये	१ १ ३७	अभिनोवाजसातमं	७ ४ २३	अभिप्रह्वीरनूपत	६ ८ २३
अभिराजरीरसवंचतसृधानं	३ २ ५	अभित्वापूर्वपीतये	५ ७ २६	अभिप्रगोपतिगिरा	६ ५ ५	अभिभुवैभिभंगाय	२ ६ २७
अभितष्टेवदीधयामनीपां	३ २ २३	अभित्वायोपगोदश	७ १ १३	अभिप्रदंद्रुजनयो न	३ ६ १	अभिभूरहमागमं	८ ८ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अभियुज्जगृणीहिनः	१ १ २८	अभिवोअर्चोप्यवतोवृन्	२ १४	अभिहिसत्यसोमपाः	६ ७ १	अभीष्टवृयःपौत्यैः	८ २ २२
अभियेत्वाभिमावरी	४ ४ २१	अभिवोदेवीधिर्ध	५ ३ २५	अभीकं आसांपदवीर	३ ४ १	अभीहिमन्योतवसः	८ ३ १८
अभियेमियोवनुषः	५ ४ ५	अभिवोवीरमन्त्रसोमदेष्टु	४ ३	अभीनआववृत्स्व	३ ६ २४	अभुत्सुप्रदेव्या	५ ८ ३३
अभियोमहिनादिबं	३ ४ ६	अभिव्ययस्वस्वदिरस्य	३ ३ २२	अभीनवंतेअद्रुहः	७ ४ २७	अभुदिद्वयुनमोपुभूपत	२ ४ २७
अभियंदेवीनिर्कृतिः	५ ४ ४	अभिव्रजनतंलिषे	५ ८ १३	अभीनोअप्रउकथमित्	२ २ ७	अभुदुपारमेतवे	१ ३ ३५
अभियंदेव्यादितिः	५ ४ ५	अभिव्यावकृशनेभिः	८ २ १७	अभीनोअर्धदिव्या	७ ४ २१	अभुदुभाउअंशव	१ ३ ३४
अभिवक्त्रासुवसनानि	७ ४ २१	अभिव्रनेतेअद्रिवो	१ ५ ३१	अभी३ दमेकमेकः	८ १ ६	अभुदुवोविधुतेरत्नधेयं	३ ७ ३
अभिवह्वयकुतये	६ १ ३	अभिव्रयेसुदावृधं	६ ५ १	अभी३ ममद्वयाउत	६ ७ १७	अभुदुपाइद्रतमामघोनी	५ ५ २६
अभिवह्विरमत्यः	६ ७ ३३	अभिसिध्मोअजिगा	१ ३ ३	अभीमवन्वस्वमिष्टि	१ ४ ९	अभुदुपाइद्रतपथुः	४ ४ १६
अभिवानूनमंशिन	५ ५ १२	अभिसुवानासुहृदधः	५ ८ ७	अभीमृतस्यदोहनाअनूपत	२ २ १३	अभुद्वःसवितावद्यो	३ ८ ५
अभिवायुवीत्यर्षो	७ ४ २०	अभिसूयवसंनय	१ ३ २५	अभीमृतस्यविष्टपं	६ ८ २४	अभुद्वीरगिर्वणो	४ ७ २३
अभिविप्राननूपतगावः	६ ७ ३८	अभिसोमासआयवः	६ ८ १३	अभीवर्तेनहृविपां	८ ८ ३२	अभुद्वीरगिर्वणो	४ ७ २३
अभिविप्राननूपतमूर्धन्	६ ८ ७	अभिसोमासआयवः	७ ५ १४	अभीवृत्तंक्रोशैर्विश्वरूपं	१ ३ ६	अभुद्वीरगिर्वणो	४ ७ २३
अभिविप्रानिवाय्या	६ ८ ३२	अभिविप्रानिवाय्या	५ ४ २३	अभीयतस्तदाभर	५ ३ २१	अभुद्वीरगिर्वणो	४ ७ २३
अभिवृत्सुपज्ञान्	८ ८ ३२	अभिविप्रानिवाय्या	५ ४ २३	अभीयुणस्वर्यं	६ ६ २५	अभुद्वीरगिर्वणो	४ ७ २३
अभिवेनाअनूपत	७ १ ४०	अभिविप्रानिवाय्या	५ ४ २३	अभीयुणःसखीनां	३ ६ २४	अभुद्वीरगिर्वणो	४ ७ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अभ्यर्चयद्वाचः	६ ८ १०	अमंदावस्तोमान्प्रभरे	२ १ ११	अमूराविश्वानृषणाविमा	५ ५ ३	अयंतेअस्म्युपमेवावाह	८ ३ १८
अभ्यर्चयद्वाचां	६ ७ १६	अमन्महीदनाशवः	५ ७ १२	अमूरोहोताभ्यसावि	३ ५ ४	अयंतेमानेवेजने	६ ४ ४५
अभ्यर्चयद्वाचक्षणे	७ १ ८	अमाजुरिन्द्रवधोयुव	७ ८ १५	अमूर्याउपसूर्ये	१ २ ११	अयंतेयोनिर्कस्वियः	३ १ ३३
अभ्यर्चयद्वाचक्षिणे	७ १ ३२	अमाजुरिवपित्रोः	२ ६ २०	अमृतेनरुशता	७ २ २१	अयंतेशर्यणावति	६ ४ ४५
अभ्यर्चयद्वाचक्षुष	६ ७ २३	अमादेवाभियसा	४ ३ २४	अमृतंजातवेदसं	६ ५ २१	अयंतेस्तोमोअधियः	१ १ ३१
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	६ ७ २३	अमायवोमरुतो	६ १ ३७	अमेवःसुहवा	२ ७ २५	अयंदक्षायसाधनः	७ ५ ८
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	६ १ ११	अमित्रहाविर्चर्षणिः	६ ७ ३७	अम्यक्सातंइन्द्रकृष्टिरस्ये	२ ४ ८	अयंदक्षस्वयंभिः	८ ५ १५
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	६ ५ १६	अमित्रायुधोमरुतामिव	३ १ ३४	अयंकविरकंविषु	५ २ ५	अयंदिवईयतिविष्णु	७ २ २०
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	६ ५ ३३	अमिनतीदैव्यामित्रतानि	२ १ ७	अयंकूलगृभीतः	६ ५ ३३	अयंदीर्घायचक्षते	६ १ १२
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	८ ३ १०	अमीयक्रक्षानिहितास	१ २ १४	अयंप्रसतुरोमदः	७ ७ १२	अयंदेवःसहसा	४ ७ २०
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	४ ३ १५	अमीयेदंवास्थन	१ ७ २०	अयंचक्रमिषणत्सूर्यस्य	३ ५ २३	अयंदेवानामपसामपसमो	३ ३ ३
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	३ ५ १	अमीयेपंचोक्षणः	१ ७ २१	अयंजायतमनुषोचरीमणि	१ १४	अयंदेवायजन्मने	१ २ १
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	६ २ ३	अमीयेससरदमयः	७ १ २१	अयंतआष्टेसुतः	७ ५ १५	अयंदेवेषुजागृविः	७ १ १
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	२ १ ८	अमीवहावास्तोष्पते	५ ४ २२	अयंतंइन्द्रसोमो	६ १ २४	अयंद्यावापृथिवी	४ ७ २०
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	३ १ २३	अमीषांचितंप्रतिलोभयंती	५ २३	अयंतंपमितन्वापुरस्तात्	६ ७ ४	अयंद्योतयद्युतो	४ ७ ११
अभ्यर्चयद्वाचक्षुषतः	२ ३ २६	अमूरःकविरदिति	५ २ १२	अयंतंअस्तुहयंतः	३ ३ ८	अयंनानाभावदतिवल्गुवां	८ २ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अयंनिधिःसरमे	८ ६ ६	अयंयोवज्रःपुरुषा	७ ७ १९	अयंवृत्तश्चातयते	३ ५ २२	अयंसोमंइन्द्रतुभ्यं	७ ३ २४
अयंनोविद्वान्भवत्	७ ३ २	अयंयोहोताकिरुस	८ १ १२	अयंवेनश्चोदयत्	८ ७ ७	अयंसोमश्चमूसुतो	४ ३ ५
अयंपथाअनुवित्तः	३ ५ २५	अयंयःसृजयेपुरो	३ ५ १५	अयंवायंज्ञक्रमवो	३ ७ ३	अयंसोमःकपादेन	४ २ १५
अयंपुनानउषसः	७ ३ १६	अयंरोचयदुरुचो	४ ७ ११	अयंशृण्वेअधजयजुत	३ ५ २२	अयंस्तुतोरजावदि	८ १ २९
अयंपृषारयिर्भगः	७ ५ २	अयंवांकृष्णोअश्विना	६ ६ ७	अयंसमहमातन्	१ ८ २३	अयंस्वादुरिहमदिष्टः	४ ७ ३०
अयंभरायसानुसिः	७ ५ ९	अयंवांघमोअश्विना	५ ८ ३०	अयंसयस्यशर्मन्	७ ६ १	अयंहयद्वीदेवयाउ	५ ५ १४
अयंमतवान्छकुनः	७ ३ १४	अयंवांपरिषिच्यते	३ ७ २५	अयंसयोदिवस्परि	६ ८ २९	अयंहयेनवाद्द	६ ५ २७
अयंमातायंपिता	८ १ २५	अयंवांभागोनिहितो	६ ४ २८	अयंसयोवरिमाणं	४ ७ ३०	अयंहितेअमर्त्यः	८ ८ २
अयंमित्रस्वरुणस्य	१ ६ ३२	अयंवामादिभिःसुतः	६ २ ६	अयंसशिङ्गेनगोः	२ ३ १९	अयंहिनेतावरुणः	५ ४ ७
अयंमित्रायवरुणायशंतमः	१ १ २६	अयंवांमधुमत्तमः	१ ४ १	अयंसहस्रमृषिभिः	५ ७ २५	अयंहोताप्रथमः	४ ५ ११
अयंमित्रोनेमस्यः	३ ४ ५	अयंवांमित्रावरुणा	२ ८ ७	अयंसहोतायोद्विजन्मा	२ २ १८	अयमंकृणोदुपसः	४ ७ २०
अयंमैपीतउदियति	४ ७ ३०	अयंविचर्षणिर्हितः	७ १ २५	अयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावः	५ ६ ८	अयमप्रिरुह्यति	८ ८ ३२
अयंमेहस्तोभगवान्	८ १ २५	अयंविद्विचित्रहशीकं	४ ७ ३०	अयंसूर्यंइन्द्रोपहृक्	७ १ ११	अयमप्रिवैष्ट्यश्चस्यं	८ २ २०
अयंयज्ञोदेवयाअयं	२ ४ २०	अयंविप्रायदाशुबं	७ ७ १२	अयंसोअभिराहुतः	५ १ २६	अयमप्रिःसहस्त्रिणः	६ ५ २४
अयंयथानआभुवत्	६ ७ १०	अयंविश्वामिभिर्यः	६ ७ १०	अयंसोअभिर्यस्मिन्	३ १ २२	अयमप्रिःसुवीर्यस्येदो	३ १ १६
अयंयोनिश्चक्रमायव्यन्ते	३ ४ २०	अयंविश्वानितिष्ठति	७ १ ११	अयंसोमंइन्द्रतुभ्यंसुन्वा	३ १३	अयमग्नेजरितारवे	८ ७ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अयमम्रेष्वेवपि	६ ३ २१	अयाचितोविपानया	७ २ ३	अयाहस्यमाययावाधुधानं	६ १४	अरंमउन्नयाग्ने	३ ६ ३०
अयमस्मान्नन्वत्पतिर्मा	३ ३ २२	अयातैअमेषिधेम	२ ५ २७	अयुजोअसमोनुभिः	६ ४ ४०	अरंमेगंतंहवनाय	५ १ ३
अयमस्मासुकाण्यः	८ ८ २	अयातैअमेसमिषा	३ ४ २५	अयुजंतइद्रविषकुटीः	२ ४ ८	अरंहिष्मासुतेषुणः	६ ६ १९
अयमस्मिजरीतःपश्यमेह	६ ७ ४	अयाधियाचंगव्यया	६ ६ २४	अयुक्तससंशुष्युवः	१ ४ ८	अरंण्यान्यरण्यानि	८ ८ ४
अयमिन्द्रवृषाकपिः	८ ४ ४	अयानिज्जिरोजसा	७ १ १०	अयुक्तससहरितः	५ ५ १	अरंण्यानिहितोजातवेदाः	३ १ ३२
अयमिन्द्रोमरुसखा	६ ५ २७	अयापवस्वदेव्युः	७ ५ ११	अयुक्तसुरपतंशु	७ १ ३१	अरंमतिरनवणः	६ २ ४०
अयमिहप्रथमोधापि	३ ५ ६	अयापवस्वधारया	७ १ ३१	अयुद्धइषुधाहृतं	६ ३ ४२	अरंममाणोअत्यंति	७ २ २७
अयमुतेसमतस्ति	१ २ २८	अयापवापवस्वैना	७ ४ २१	अयुद्धसेवोविभवा	८ ७ २६	अरंमयःसरपसः	२ ६ १२
अयमुतेसरस्वतिवसिष्ठः	५ ६ १९	अयामचीवतोधिष्यः	६ ६ १७	अयुत्सघनवृषस्यसेना	१ ३ २	अरंमधायगायति	६ ६ १९
अयमुत्वाविषर्षणे	६ १ २३	अयामिधोषहृद्र	५ ३ ७	अयोद्वेहोअचिषा	८ ४ ५	अरंमनोयेरथाः	७ ४ १४
अयमुवापुस्तमोरयीणां	३ ४ ९	अयामितेनमंडकिं	३ १ १४	अयोद्वेवदुमंदआहिजुहे	१ २ ३७	अराद्वेदचरमा	४ ३ २३
अयमुशानःपर्याद्रि	४ ७ ११	अयारुचाहरिण्या	७ ५ २४	अरंकायायहरयः	८ ५ ६	अराधिहोतानिपदा	८ १ १३
अयमुष्यप्रदेव्युः	८ ८ ३४	अयाबाजदेवहितं	४ ६ ३	अरंकुण्वतुवेदि	२ ४ १०	अराधिहोतास्वनिपतः	१ ५ १४
अयमुष्यसुमहां	५ २ ११	अयावीतीपरीश्रव	७ १ १८	अरंक्षायनोमहे	६ १ १९	अरायिकाणविकटे	८ ८ १३
अयमेकहरयापुरु	६ २ २४	अयासमप्रेसुक्षिति	२ ७ २४	अरंतद्रकुक्षयं	६ ६ १९	अरावीदंशुःसचमानः	७ २ ३१
अयमेमिवाकशत्	८ ४ ४	अयासोमःसुकृत्या	७ १ ४	अरंसासोनीमिद्धुपंकराणि	६ ८ ८	अरित्रवादिवरपृथु	१ ३ ३४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अरिष्टःसमतोविश्व	८ २ ५	अणीसिचित्प्रधाना	५ २ २४	अवाडेहिसोमकामंत्वाहुः	१ ७ १९	अपांसोमद्युमतमः	७ २ ४
अरुणप्सुहवाअभूत्	६ ५ २०	अर्थमिद्वाडअर्थिनः	१ ७ २७	अवाहृत्रिचक्रोमधुवाहनो	२ २ २७	अपाणःसोमशंगवं	७ १ २०
अरुणोमासकृद्वकः	१ ७ २३	अर्थिनोयतिचेदर्थ	६ ५ ३३	अवाङ्ग्रादेव्येनावसा	५ ६ ३	अहतोयेसुदानवं	४ ३ ८
अरुषस्यदुहितरा	४ ८ ५	अर्थवीरस्यश्रुतपां	५ २ २७	अवाइवश्रवसेसाति	७ ४ १५	अहंनिभयिषायाकानि	२ ७ १७
अरुषोजनयन्मिरः	६ ८ १५	अर्थकोनकुमारकः	६ ५ ७	अवाचमययय्यनवाहनं	२ ८ १	अलानृणोवलद्वद्वजोगोः	३ २ २
अरुचदुषसःपृभि	७ ३ ८	अर्थमणंरुहस्पति	८ ७ २९	अवाचंत्वापुरुष्टुत	६ ३ ३	अलायस्यपरशुर्ननाश	७ २ १८
अरोरवीहृष्णाअस्य	२ ६ ४	अर्थमणंवरुणमित्रमेवां	३ ४ १६	अवाचंत्वापुरुष्टुत	५ ८ १७	अवतमत्रयेगृहं	६ ५ १९
अचंतप्राचंत	६ ५ ६	अर्थमाणोअदितिः	३ ३ २७	अवाचंत्वासुखेरथं	३ ३ ४	अवक्रक्षिणंनृपभयंथाजुरं	५ ७ १०
अचद्वषावृषभिः	२ ४ १३	अर्थम्यंवरुणमिष्यंवा	४ ४ ३१	अवाचंदैव्यजनं	१ ३ ३२	अवक्रंददक्षिणनोगृहाणां	२ ८ ११
अचंतएकेमहिसाममन्वत	६ २ ३६	अर्थोवागिरोअभ्यर्थ	८ ८ ६	अवाचांवाससयः	१ ४ २	अवतुनःपितरःसुप्रवाचनं	१ ७ २४
अचंतस्वाहवामहे	४ १ ५	अर्थोविशांगातुरेति	७ ७ २	अवाचांअधाभवता	२ ७ ११	अवतुमामुषसो	४ ८ १४
अचंतिनारीरपसोन	१ ६ २४	अर्थेद्रिरेअवतो नृभिः	१ ५ २०	अवाचीनोवसोभव	३ ६ २९	अवशेषामस्तभाय	२ ६ १५
अचांदिबेबृहतेश्वर्यं	१ ४ १७	अवतो नृभ्यो	५ ६ १२	अवाचीनसुतेमनः	३ २ २१	अवःपरंणपरावावरेण	२ ३ १७
अचांमिसेसुमति	३ ४ २४	अवतो नृभ्यो	५ ६ १२	अवाचीसुभगेभव	३ ८ ९	अवःपरंणपितरंयः	२ ३ १७
अचांमिवावर्धायारपः	७ ६ ११	अवाप्रथुनियच्छतं	६ ३ १७	अवावतो नृभ्यो	३ २ २२	अवक्षिपदिबोअइमान	२ ७ १२
अचांशक्रायशक्रिने	१ ४ १७	अवाप्रथुविश्ववारते	४ ७ ९	अवावतो नृभ्यो	३ ३ २	अवचष्टक्रचीपमः	६ ४ ४०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवतेहेहोवहणनमोभिः	१ २ १५	अवर्महहृददाहिशुचीनः	१ २ २	अवस्वरातिगौरः	६ ५ ६	अविप्रचिद्रयोदधत्	४ ७ २१
अवत्सनाभरतेकेतवेदाः	१ ७ १८	अवर्षीवर्षमुदुषू	४ ४ २८	अवस्वेदाहवामितः	८ ७ २२	अविप्रोवायद्विधत्	६ ४ ३७
अवत्याहुतीरिषः	८ ७ २२	अवविद्धतोऽयमसु	२ ४ २८	अवाकल्पेषुनःपुमः	६ ७ ३३	अविष्टधीःश्विनानासु	५ ५ १३
अवत्वेहृदप्रवतो	४ ७ ३२	अववेदिहोत्राभिर्यजेत	५ ५ २	अवाचक्षपदमस्यसुखः	४ १ २६	अविष्टोअस्मान्विधासु	५ ३ २६
अवद्यमिवमन्यमाना	३ ५ २५	अवसिंधुवरुणोद्यौरिव	५ ६ ९	अवानुकज्यायात्	८ १ ९	अवाज्ञोअग्निहव्यान्	५ ३ २६
अवद्युतानःकलशान्	७ २ ३३	अवसृजपुनरमे	७ ६ २०	अवानोअम्रऊतिभिः	१ ५ २८	अवीरामिवममयं	८ ४ २
अवदुप्तोअंशुमतीमतिष्ठ	६ ६ ३४	अवसृजनुपमना	२ २ ११	अवानोवाजयुरथं	६ ५ ३६	अवावृषद्वोअमृताअमदी	६ ५ ३६
अवदुग्धानिपिण्यासृजानो	५ ६ ८	अवसृजावनस्पते	१ १ २५	अवावशंतधीतयः	६ ८ ९	अवावृषंतगोतमा	३ ६ २९
अवद्वेकअवत्रिका	८ १ २३	अवसृष्टापरापत	५ १ २२	अवासांमघवज्जहि	२ १ २२	अवेयमश्वयुवतिःपुरस्तात्	२ १ ९
अवनोवृजिनाशिशीहि	८ ५ २७	अवसृष्टिपितरंयोधि	३ ८ १७	अवासृजंतजिन्नयोन	३ ६ १	अवाचामकृवयेमेध्याय	३ ८ १३
अवपतंतीरवदन्	८ ५ ११	अवस्मदुर्हणायतः	८ ७ २२	अवासृजःप्रस्वःश्वचयः	८ ७ २६	अवाचामनमोअस्मा	१ ८ ६
अवयच्छयेनोअस्वनी	३ ६ १६	अवस्मयस्यवेषणे	३ ४ २४	अवितानोअजाश्वः	७ २ १४	अवाचामनिवचनानि	२ ५ ११
अवयवंशतक्रतो	८ ७ २२	अवस्यतेस्तुवतेकृष्ण्याय	१ ८ २	अवितानोअजाश्वः	६ ३ १८	अवाचामहृतेसौभगाय	६ ४ ३१
अवयत्वेसुधस्ये	६ ५ ३४	अवस्यशूराध्वनोनाते	३ ५ १७	अविद्वक्षमित्रो	४ ७ १७	अवाचामरहृगणः	१ ५ २६
अवय्योशुनआत्राणि	३ ५ २६	अवस्युर्मवचिन्वती	३ ४ ८	अविद्वद्विहोनिहितंगुहा	२ १ १८	अवाद्याभ्यांपुरणकया	८ २ १५
अवर्धयन्मृगसमृद्धीः	२ ८ १३	अवस्वयुक्तादिवआवृथा	२ ४ ६	अविद्वद्वेअतिहितं	८ ८ ३९	अवाग्निवाग्नाद्वेपः	५ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवोवीनूनमश्विनायुवाकुः	५ ५ १२	अश्वन्त्वावारवंतं	१ २ २२	अश्वानोनेयजेष्टासः	८ ३ १२	अश्विनास्त्वपेस्तुहि	६ २ २७
अव्येपुनानंपरिवारं	७ ३ १६	अश्वस्थेवोनिपदनं	८ ५ ८	अश्वानोयेवामुपदाशुषो	५ ५ २१	अश्विनाहरिणाविव	४ ४ १९
अव्येवधुयुःपवते	७ २ २१	अश्वमिद्वारथमां	६ ५ २२	अश्विनापरिवामिपः	३ ४ ४	अश्विनोरसनंरथं	१ ८ २३
अव्योवारेपरिप्रियं	७ १ १	अश्वस्यमनारध्यस्य	३ ७ १६	अश्विनापिबतंमधु	१ १ २९	अश्वीरथीसुरूपइत्	५ ७ २१
अव्योवारेपरिप्रियः	६ ७ २९	अश्वस्यात्रजनिमा	२ ७ २३	अश्विनापुरुदंससा	१ १ ५	अश्ववचित्रारूपी	३ ८ ३
अव्योवारंभिःपवते	७ ५ ३	अश्वानुवेदरुषासः	४ ३ २४	अश्विनामधुमत्तमं	१ ४ १	अश्वानक्रदन्जनिभिः	३ १ २६
अशोच्यमिःसंमिधानो	५ ५ १२	अश्वदियायेतियद्वदंति	८ ३ ४	अश्विनामधुपुत्तमः	३ ४ ४	अश्वानक्रदोवृषभिः	७ ४ १६
अश्वपिनकुंमधुपयं	८ २ १८	अश्वानयावाजिनां	५ १ ९	अश्विनायज्वरीरिषः	१ १ ५	अश्वानचक्रोवृषां	७ १ ३६
अश्वमन्वतीरीयते	८ १ १४	अश्वान्यतोऽगव्यंतो	८ ८ १८	अश्विनायद्वकहिचित्	४ ४ १४	अश्वोवोहोमखरंथं	७ ५ २५
अश्वमत्समवतंमहृणः	२ ७ १	अश्ववतिप्रथमोगोषु	१ ६ ४	अश्विनायामहृतमा	६ ५ १९	अश्वोवारोअभवः	१ २ ३८
अश्वामतेसुमतिदेवयज्य	१ ७ ५	अश्ववतीर्गोमतीर्नः	५ ४ ८	अश्विनावतिरसदा	१ ६ २७	अपाह्वमप्रुतनासु	६ ५ ८
अश्वामतंकाममम्रे	४ ५ ७	अश्ववतीर्गोमतीर्नउषासः	५ ५ २७	अश्विनावजिनीवसु	४ ४ १९	अपाह्वोअमेवृषभो	३ १ १५
अश्ववंहिभूरिदावत्तरावां	१ ७ २८	अश्ववतीर्गोमतीर्विष्ववारा	१ ६ ३	अश्विनावयुनायुवं	३ ४ ४	अपाह्वयुसुपृतनासुपमि	१ ६ २३
अश्वीरातनुर्भवति	८ १ २५	अश्ववतीर्गोमतीः	१ ४ ३	अश्विनावेहगच्छतं	४ ४ १६	अष्टामहोदिवआदोहरी	१ ८ २५
अश्वनगीर्भोरथ्यसुदानवः	६ ७ १४	अश्ववतीर्गोमावर्ती	८ ५ ९	अश्विनावेहगच्छतं	४ ४ १९	अष्टोपुत्रासोअदितेः	८ ३ ७
अश्वनगूहमश्विनासुदेवैः	८ ११	अश्ववतंरथिनं	८ १ ३	अश्विनासुविचाकशत्	६ ५ २०	अष्टोव्यत्यक्कुम्भः	१ ३ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
असंश्रुतो जायते मात्रोः	४ १ ३	असंश्रुता मघवन्नपोहि	५ ५ १३	असुनीते पुनरस्मासु	८ १ २३	अस्ताविमन्मपूयं	६ ४ २१
असंश्रुतं परमेष्ठ्योमन्	७ ५ ३३	असंश्रुती भूरिधारे	५ १ १४	असुनीते मनो अस्मासु	८ १ २२	अस्ताग्यमिः शिमीवद्विः	२ २ ९
असत्सु मेजरितः	७ ७ १५	असा विवृतो वह्निः	५ २ १०	असुन्यतं समंजहि	२ ४ १९	अस्ताग्यमिर्नरां सुशेवः	७ ८ २९
असद्व्रसुवीर्यं	६ २ ४०	असामयथा सुषलायः	२ ४ १४	असुन्वामिं दसंसदं	६ १ १६	अस्ति देवा अहोरु	६ ४ ५२
असन्नित्वे आवहवाने	५ २ ११	असामिहि प्रयज्यवः	१ ३ १९	असुतपूर्वां वृषभोजयाया नृ३	२ २ २३	अस्तिसोमो अयंसुतः	६ ६ २८
असपत्न्या सपत्नी	८ ८ १७	असाम्यो जौषिभृता	१ ३ १९	असुतशृभिर्महतेरणा य	२ ४ ७	अस्ति हिवा मिहस्तोता	४ ४ १४
असपत्नः सपत्नहा	८ ८ ३२	असावन्वो असुर	८ ७ २०	असुतप्रवाजिनः	७ १ ३६	अस्ति हि वः सजात्य	६ २ ३२
असंमधुमसंमामनीषा	१ ४ १९	असाविते जुषाणाय	४ २ २०	असुप्रदेववीतये	७ १ ३	अस्ति हिष्मामदायवः	१ ३ १४
असंमतिं नितोशनं	८ १ २४	असाविदेवंगो क्रजीकं	५ ३ ३	असुप्रदेववीतये	७ २ १६	अस्तीदमधिमन्थनं	३ १ ३२
असंजिकुलशो अभि	७ ५ ११	असाविसोमं द्रुते	१ ६ ५	असुप्रमिदवः पथा	६ ७ २८	अस्तु औषधपुरो अभि	२ २ ३
असंजिरथ्यो यथा	६ ८ २६	असाविसोमो अरुषः	७ ३ ७	असुप्रमिदते गिरः	१ १ १७	अस्ते वसुप्रतरलायं	७ ८ २२
असंजिवाकारथ्ये	७ ४ १	असाविसोमः पुरुहूत	८ ५ २४	असेन्यावः पणयो	८ ६ ६	अस्तो हस्तो म्यामहणा मे	२ १ ९
असंजिवांस्थ विरावेधसा	२ ४ २६	असाव्यं शुर्मदाय	७ १ २४	असौ चयान उर्वरा	६ ६ १४	अस्थुरुचित्रा उपसः	३ ८ १
असंजिवाजीतिरः पवित्र	७ ५ २१	असिङ्ग्याय जमानो न होतः ३	५ २ ३	असाय एषि वीरकः	६ ६ १४	अस्यभ्यमिदं विद्रुयुः	६ ७ १९
असंजिस्कं भोदिवः	७ ३ २१	असियुमो अस्यादित्यः	२ ३ ११	असायः पंथा आदित्यः	१ ७ २१	अस्यभ्यं गातु वित्तमः	७ ५ १०
असंश्रुतः श्रुतधाराः	७ ३ १७	असिहिर्वीरसेन्यः	१ ६ १	अस्तद्वाहयामसुरो	६ ३ २८	अस्यभ्यंतदिवो अन्धः	२ ८ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्यभ्यंतद्वसोदानाय	२ ६ १२	असाइदुत्वष्टातक्षत्	१ ४ २८	अस्माकंष्टुष्यारयो	३ ६ २६	अस्माकमिद्रावरुणा	५ ६ ३
अस्यभ्यंतद्वसोदानाय	२ ६ १४	असाइदुप्रतवसेतुराय	१ ४ २७	अस्माकमित्रावरुणा	२ ७ १४	अस्माकमिद्रेहि नः	४ २ ६
अस्यभ्यंतो अपावृषि	३ ६ २६	असाइदुप्रभरातुतुजानः	१ ४ २९	अस्माकंवहं दसुदमसि	२ १ १६	अस्माकमिद्रः सद्यतेषु	८ ५ २३
अस्यभ्यंतवावसुविदं	७ ५ ७	असाइदुप्रयहवप्रयसि	१ ४ २७	अस्माकंशिप्रिणीनां	१ २ ३०	अस्माकमुत्तमंकुषि	३ ६ २६
अस्यभ्यंतोदसीरयि	६ ७ २९	असाइदुससिमिव	१ ४ २७	अस्माकंसुरथंपुरः	६ ३ ४३	अस्माकमूर्जारयं	७ ७ १४
अस्यभ्यंवाजिनीवसु	५ ८ ३	असाइदुस्तोमंसं	१ ४ २७	अस्माकमग्ने अध्वरं	३ ८ १९	अस्माकंभिः सर्वभिः	२ ७ १३
अस्यभ्यंतुत्वमिद्रतान्	८ ७ २१	असाउक्थायपर्वतस्य	४ २ २६	अस्माकमग्नेमघवत्सुदीदि	२ २ ६	असादहंतं विवादीषमाणः २	४ ११
अस्यभ्यंतुवृषण्वसु	६ २ २८	असाउतेमहिमहे	४ ४ ३६	अस्माकमग्नेमघवत्सु	४ ५ १०	असान्तं समर्पयमान	७ ३ १०
अस्मां वंतुते श्रुतं	३ ६ २५	असाउषास आतिरं तथा मे ६	६ ३ २२	अस्माकमत्रपितरः	३ ७ १८	असान्तसुतत्रचोदव	१ १ १८
अस्मां अविद्वि विश्वाहा	३ ६ २६	असाउषुप्रभृतये	६ ३ २६	अस्माकमत्रपितरो मनुर्या ३	४ १४	अस्मि बहं दष्टुसुतो	७ ८ १४
अस्मां इहा वृणीष्व	३ ६ २६	असाएतद्विष्य १ चैव	४ ७ ६	अस्माकमघवांमयं	५ ८ ४	अस्मिन्तं मुद्रे अच्युतरसि ८	५ १२
अस्मां अस्माइदं दसो	४ ७ १४	असाएतन्महागुणं	४ ७ ६	अस्माकमघातं मे	६ ३ ९	अस्मिन्त्वे ३ तच्छकपूत	८ ७ २०
असाइदुमात्रिदेवपत्नीः	१ ४ २८	अस्माकंजोष्यध्वरं	३ ५ २९	अस्माकमायुर्वर्धयं	३ ४ ११	अस्मिन्पदे परमे	२ ७ २४
असाइत्काव्यं वचः	४ २ १०	अस्माकंत्वामतीनां	३ ६ ९	अस्माकमित्सुशृणुहि	३ ६ ८	अस्मिन्पदे अदाभ्या	४ ४ १६
असाइदुत्यदनुदायेषां	१ ४ २९	अस्माकंत्वासुतां उप	५ ८ १७	अस्माकमिद्रदुष्टं	४ २ ६	असो आवहतरयि	५ ८ ३
असाइदुत्यमुपमं	१ ४ २७	अस्माकं देवा उभयाय	७ ८ १३	अस्माकमिद्रभृतते	४ ७ २६	असो इह सचासुते	६ ६ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्मेद्वावृहस्पती	३ ७ २५	अस्मेवीरोमस्तः	५ ४ २६	अस्यदेवस्यमीळुषः	५ ४ ७	अस्ययामासोबृहत्	७ ५ ३१
अस्मेद्वावरुणाविश्ववारं	५ ६ ६	अस्मेद्वावरुणो	५ ६ ५	अस्यदेवस्यसंसदि	५ २ ५	अस्यरुणस्वस्येवपुष्टिः	२ ५ २४
अस्मेद्वावरुणोमित्रो	५ ६ ३	अस्मेभ्रेष्ठेभिर्भानुभिर्वि	५ ५ २४	अस्यपिबक्षुमतः	८ ६ २०	अस्यवामस्यपलितस्य	२ ३ १४
अस्मेऊषुवृषणामादयेथां	२ ५ १	अस्मेसावांमाध्वीरातिः	२ ५ १	अस्यपिबतमध्वना	५ ८ ३	अस्यवासाउर्बिषा	४ १ ९
अस्मेतदिंदावरुणा	३ ४ ९	अस्मेसोमश्रियमधि	१ ३ २७	अस्यपिबयस्यजज्ञानः	४ ७ १२	अस्यवीरस्यबर्हिषि	१ ६ ११
अस्मेतातद्दंसंतु	७ ७ ८	अस्मेतिषोअव्यध्याय	२ ७ २२	अस्यपीत्वामदानांदेवो	६ ६ १६	अस्यवृष्णोव्योदने	६ ४ ४३
अस्मेधेहिद्युमतीं	८ ५ १२	अस्मेतेप्रतिहयते	६ ३ २९	अस्यपीत्वामदानां	६ ८ १३	अस्यवोह्यवसा	७ ४ २४
अस्मेधेहिद्युमघशः	६ ८ २२	अस्मेबहुनामवमाय	२ ७ २४	अस्यपीत्वाशतकृतो	१ १ ८	अस्यमत्तानिनाद्ये	७ १ १०
अस्मेधेहिश्रवोबृहत्	१ १ १८	अस्मेभीमायनमसा	१ ४ २२	अस्यप्रजातवेदसः	८ ८ ४६	अस्यमतेसजोषसः	७ ५ ४
अस्मेप्रयधिमघववृजीषिन्	२ २ २०	अस्मेवययद्वावानं	४ ६ १५	अस्यप्रजावतीगृहे	६ २ ३८	अस्यशासुरुभयासःसचंते	४ २ ६
अस्मेरयिनस्वर्थं	२ २ ९	अस्यक्रवाविचेतसः	४ १ ९	अस्यप्रज्ञामनुद्युतं	७ १ १०	अस्यशुष्मासोददृशानपवे	५ ३ १
अस्मेरायोदिवेदिंवे	३ ५ ८	अस्यघावीरईवतः	३ ५ १५	अस्यप्रेषाहेमना	७ ४ ११	अस्यश्रवोन्नयःसप्तविभ्रति	५ १ ४
अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासः	१ ४ ४३	अस्यतेसह्येवयंतव	७ १ २३	अस्यमदानोमध्वो	२ ६ २३	अस्यश्रियेसंमिधानस्य	३ ५ ३
अस्मेवर्षिष्ठाणुहि	३ ६ ८	अस्यतेसह्येवयमियक्षंतः	७ २ ९	अस्यमदेपुरुवर्षासि	४ ७ १८	अस्यश्रेष्ठासुभगस्य	३ ४ १३
अस्मेवसूनिधारय	७ १ ३५	अस्यत्रितःकनुना	७ ६ ४	अस्यमदेस्यैदाकृतार्थ	१ ८ २४	अस्यश्रोषत्वाभुवः	१ ६ ११
अस्मेवत्सपरिपंतंनविंदन्	१ ५ १७	अस्यत्वेषाअजराअस्य	२ २ १२	अस्यमेघावापृथिवी	२ ७ १५	अस्यश्लोकोदिवीयते	२ ५ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्यसुवानस्यमंदिनः	२ ६ ६	अस्येदेवश्रवसाशुषंतं	१ ४ २८	अहंपुरोमंदसानो	३ ६ १५	अहंहितेहरिवोव्रह्म	६ ४ २३
अस्यस्तुपेमहिमघस्यराधः	२ १ २	अस्येदेवासुमतिःप्रप्रधाना	७ ७ २८	अहंभुवसुनः	८ १ ५	अहंहुवानआर्क्षे	६ ५ २३
अस्यस्तोमंभिराशिजः	८ ५ १६	अस्वप्रजस्तरणयः	३ ४ २५	अहंभूमिमददामार्याय	३ ६ १५	अहंहोतान्वसीदं	८ १ १२
अस्यस्तोमंमघोनः	४ १ ८	अस्वापयहमीतये	३ ६ २३	अहमनुरभवस्यैश्चाहं	३ ६ १५	अहस्त्रहिपर्वतेशिश्रियाणं	१ २ ३६
अस्यहिस्वयनास्तरं	४ ४ २५	अहंकेतुरहमूर्धा	८ ८ १७	अहरंधयन्मृगयं	८ १ ७	अहस्त्रिदोअदहदभि	३ ६ १७
अस्यहिस्वयनास्तरः	४ १ ९	अहंगर्भमदधा	८ १ ४१	अहराजावरुणोमह्यं	३ ७ १७	अहन्वृत्रमृचीषमः	६ ३ ६
अस्याऊषुण्यउपसातयं	२ २ २	अहंगुभ्योअतिथिग्व	८ १ ६	अहराष्टीसंगमनी	८ ७ ११	अहन्वृत्रवृत्रतरंग्यंसं	१ २ ३६
अस्याजरासोदमां	८ १ २	अहंचत्वंचवृत्रहन्	६ ४ ४१	अहरुद्रायधनुरा	८ ७ १२	अहमकंकवयं	८ १ ७
अस्येदिद्रोमदेष्वा	६ ७ १७	अहंचनतस्तरिभिः	४ ६ २२	अहरुद्रेभिर्वसुभिः	८ ७ ११	अहमपोअपिन्वमुक्षमाणा	७ ७ १७
अस्येदिद्रोमदेष्वा	७ ५ ९	अहतदासुधारयं	८ १ ८	अहंसस्रवतः	८ १ ८	अहमस्मिमहामहा	८ ६ २७
अस्येदिद्रोवावृषेवृष्यं	५ ७ २६	अहतधेववंधुरं	८ ६ २६	अहंससहानहुषः	८ १ ८	अहमस्मिसपत्नहा	८ ८ २४
अस्येदुत्वेषसारंतसिधंवः	१ ४ २९	अहंताविश्वोचकरं	३ ७ १८	अहंसयोनववास्वं	८ १ ८	अहमस्मिसहमाना	८ ८ ३
अस्येदुप्रबृहिपूव्याणि	१ ४ २९	अहंदागृणतेपूव्यं	८ १ ७	अहंसुवेपितरमस्य	८ ७ १२	अहमिद्विपितुष्परि	५ ८ १०
अस्येदुभ्रियागिरयश्च	१ ४ २९	अहस्त्रिपरिक्षायानमर्गः	३ २ ११	अहंस्यैस्यपरिप्यामि	८ १ ८	अहमिद्रोनपराजिग्ये	८ १ ५
अस्येदुमातुःसर्वनेषुसद्यः	१ ४ २८	अहंप्रजेनमन्मना	५ ८ ११	अहंसोअस्मिन्पुरासुते	१ ७ २१	अहमिद्रोरोधोवक्षः	८ १ ५
अस्येदेवप्ररिचि	१ ४ २८	अहंपितेववेतसून्	८ १ ७	अहंसोममाहनसं	८ ७ ११	अहमिद्रोवरुणस्तेमहित्वा	३ ७ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अहमेतंगव्ययमश्वयं	८ १ ५	आग्नेश्चस्तेगुदाश्चः	८ ८ २१	आगन्मवृद्धतमं	६ ५ २१	आषाढेभूमिर्मिषुते	६ ३ ४२
अहमेतान्छाश्वसतः	८ १ ६	आकुरेवसोर्जिता	३ ३ १५	आगावोभग्मवृत्तभृदं	४ ६ २५	आषाढोषेवसूनरी	१ ४ ३
अहमेववातहव	८ ७ १२	आकलशाभनूषत	७ २ ३	आगोमतानासत्यारथेन	५ ५ १९	आचत्वामेतावृषणा	३ ३ ७
अहमेवस्वयमिदं	८ ७ ११	आकलशेषुधावति	६ ८ ७	आग्नाभग्महृत्वावसे	१ २ ५	आचनरवाविकित्सामा	६ ६ १४
अहश्चकृष्णमहरजुनं	४ ५ ११	आकलशेषुधावतिश्येनः	७ २ १५	आग्निस्वहृत्किभिः	७ ७ ४	आचनोवर्हिःसदता	५ ४ २९
अहस्तायदपदी	७ ७ ८	आक्रीसूयैत्यरोचनात्	१ १ २७	आग्निर्गामिभारतः	४ ५ २४	आचर्षणिमावृषभः	२ ४ २०
अहानिगुध्राःपर्याव	१ ६ १४	आकुण्ठेनरजसावर्तमानः	१ ३ ६	आग्नेगिरोदिवआ	५ ४ ६	आचवहासिताहृह	१ ५ २२
अहायदिद्रसुदिना	५ ३ १४	आक्रेनिपासोअहभिः	३ ७ २१	आग्नेयाहिमरुत्सखा	६ ७ १५	आचवहासापाथो	५ ३ ३५
अहाव्यमेहविराख्ये	८ ४ २२	आक्रेदयबलमाजो	४ ७ ३५	आग्नेवहवर्णमिष्टयेनः	८ २ २२	आचिकितानसुकृत्	४ ४ ४
अहितेनचिद्वता	६ ४ ४०	आक्षिप्त्वास्वपरा	३ ३ २८	आग्नेवहविराघाय	५ २ १४	आच्युजानुदक्षिणतः	७ ६ १८
अहिरिवभगैःपयैति	५ १ २१	आक्षोदोमहिवतं	४ ६ ३	आग्नेस्पूरंयिभर	८ ८ १४	आच्छाद्विधानेगुणितः	८ ३ २९
अहमेयज्ञपथामुराणाः	५ ५ २०	आक्षण्यावानोवहन्ति	५ ८ २४	आग्मेषापउशतीवर्हिः	७ ७ २६	आजंघतिसान्वेषां	५ १ २४
अहेयातार्कमपश्यद्द	१ २ ३८	आगंधितापरिगधिता	२ १ ११	आग्नावभिरहन्येभि	४ ३ २	आजनायद्रुहणे	४ ६ १४
अहेलतामनसाश्रुष्टि	२ ७ १५	आगंतामारिषण्यत	६ १ २६	आघृत्वावन्मनासः	१ २ ३०	आजनैवेषसंहशं	८ १ २४
अहेलमानुपयाहि	४ ७ १३	आगन्देवक्रतुभिर्वधंतु	३ ८ ४	आघागमद्यद्विभ्रवत्	२ २ २९	आजागृविर्विप्रक्रता	७ ४ १८
आंजनगंधिसुरभि	८ ८ ४	आगन्मृभूणामिह	३ ७ ५	आघातागच्छानुत्तरा	७ ६ ७	आजातंजातवैदसि	४ ५ २९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आजामिरकेभ्यत	७ ५ ३	आतिष्ठतंसुवृत्तंभोरयः	२ ४ २९	आतेभग्मकुचावुहिः	३ ८ २२	आतेसुपर्णाभिमिनंतैर्पुवैः	१ ५ २७
आजासःपृषणरथे	४ ८ २१	आतिष्ठतंपरिषिषेभभूषन्	२ २ ३	आतेकारोभृणवासा	३ २ १३	आतेस्वस्तिर्मांमहे	४ ८ २२
आजिपतेनृपतेत्वमिद्वि	६ ४ २५	आतिष्ठरथंभृषणंभृषाते	२ ४ २०	आतेदक्षमयोभुवं	७ २ ६	आतेहनूहरिवःशूरशिप्रे	४ २ ७
आजितुंस्त्वयि	६ ४ २३	आतिष्ठवृद्धमृषयं	१ ६ ५	आतेदक्षविरोचना	६ ६ २६	आत्मन्वन्नभोदुहते	७ २ ३१
आजुहोतावुवत्यता	४ १ २२	आतृगद्विप्रमुद्रव	६ १ ९	आतेदधामीद्विचं	६ ६ २६	आत्मातेवातोरजआ	५ ६ ९
आजुहोतास्वभूरं	३ १ ६	आतृनईद्रकौशिक	१ १ २०	आतेनयातंमनसः	७ ८ १७	आत्मादेवानांभुवनस्य	८ ८ २६
आजुहोतईन्द्रोषधेः	८ ६ ८	आतृनईद्रभुमंतं	६ ५ ३७	आतेपितमैस्तासुह	२ ७ २६	आत्मानैतेमनसारा	२ ३ १२
आजुहोतनोईन्द्रः	२ ५ ८	आतृनईद्रममह	३ ३ ३	आतेमहईद्रोयुम	५ ३ ९	आत्मापितुस्तनूर्वासः	५ ७ २९
आतंभजसोश्रवसेषु	७ ८ २९	आतृनईद्रवृत्रहन्	३ ६ २७	आतेरथस्वपृषन्	७ ७ १४	आत्मायज्ञस्यूरंहा	५ ७ २७
आतंईदोमदायकं	७ १ २७	आतृनईद्रोशतदातु	७ २ २८	आतेरुचःपर्वमानस्य	७ ४ १०	आत्व १ घस्यस्तुतिं	५ ७ १३
आतंईद्रमहिमानं	६ ४ ४६	आतृनईद्रमहिमानं	२ २ २०	आतेरुचःपर्वमानस्य	५ ८ ३६	आत्व १ घस्यस्तुतिं	५ ७ १३
आतंएतावंचोयुजा	६ ३ ४९	आतृषिषकण्वमंतं	५ ७ २१	आतेरुचःपर्वमानस्य	४ ७ १९	आत्व १ घस्यस्तुतिं	५ ७ १३
आतंएतुमनुःपुनः	८ १ १९	आतृषिषहरिमीद्रो	८ ५ १९	आतेरुचःपर्वमानस्य	४ २ ५	आत्वाकण्वाअहूषत	१ १ २६
आतंक्षतसातिमृषयं	१ ७ ३२	आतृसुषिप्रवंपते	६ ५ ७	आतेरुचःपर्वमानस्य	४ ६ ८	आत्वाकण्वाअहूषत	६ ३ ११
आतंषड्द्वयावः	८ ३ ५	आतंभजसोश्रवसेषु	३ ८ २२	आतेरुचःपर्वमानस्य	३ ३ १४	आत्वाकण्वाअहूषत	८ ७ २५
आतंषेद्वयमंतुमः	१ ३ २४	आतंभजसोश्रवसेषु	४ ५ ३०	आतेरुचःपर्वमानस्य	६ १ २२	आत्वाकण्वाअहूषत	६ ६ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आत्वागीभिर्महामुखं	१ ४ ४८	आत्वासुतासुदंभः	१ ४ १४	आद्यावश्येनोवभर	३ ६ १५	आदित्यैरिन्द्रःसगणः	८ ८ १५
आत्वागोभिर्विब्रजं	१ २ १६	आत्वाहरयोवृषणो	४ ७ १९	आद्गरोवीमतीनां	१ ३ ३३	आदितासत्यचकिरन्	६ ४ २६
आत्वाग्रावावदधिह	१ ३ ११	आत्वाहृयैतंप्रयुजः	८ ५ ७	आदिद्रःसुत्रातविषीः	८ ६ १४	आदिदनेमंहृदियं	३ ६ १२
आत्वाजुवोरारहाणाजमि	२ १ २३	आत्वाहार्षमंतरैभि	८ ८ ३१	आदिसेअस्यवीर्यस्य	२ १ २०	आदिद्वोतारंशृणते	२ २ ९
आत्वाबृंहंतोहरयः	३ ३ ७	आत्वाहोतामनुर्हितः	६ ३ १२	आदिसेविश्वेकृतुमुवत	१ ५ १२	आदिन्मादुराविश्या	२ २ ८
आत्वाभययुजाहरी	६ १ २२	आत्वेतानिषीदत	१ १ ९	आदित्यभ्रातृभुधाना	३ ४ १५	आदिवस्युद्धमंश्रुयुः	६ ८ २६
आत्वाभद्वयुताहरी	६ ३ १२	आत्सोमंहृदियोरसः	७ १ ४	आदित्यभ्यरेतसः	५ ८ १४	आदीकेचित्पश्यमानासः	७ ५ २२
आत्वारथेहिरण्यये	५ ७ १४	आधर्वणायाश्चिनादधीचे	१ ८ १७	आदित्याभवहिर्यत	६ ४ ९	आदींश्रितस्ययोषणः	६ ८ २२
आत्वारथंययोतये	६ ५ १	आर्दगिराःप्रथमदधिरे	१ ६ ४	आदित्यानामवसा	५ ४ १८	आदींशवस्यमवीत्	६ ५ २९
आत्वारभञ्जिम्बयो	६ ३ ४५	आदक्षिणास्ययते	७ २ २५	आदित्यानांवसूनां	८ १ ६	आदींहुसोयपागजम्	६ ८ २२
आत्वावहंतोहरयः	१ १ ३०	आदक्षिणाःशवसा	३ ७ १२	आदित्यारुद्रावसंवः	३ १ ४	आदीमश्वनहेतारः	७ १ २५
आत्वाविभ्राभचुच्युतुः	१ ३ ३२	आदक्षिणाःविब्रजतः	६ ५ १५	आदित्यारुद्रावसंवः	५ ३ ३०	आदुमेनिव्रोभुवत्	६ ६ २३
आत्वाविशंत्वाशवः	१ १ १०	आदक्ष्यतेध्वसयंतः	२ २ ५	आदित्याविश्वेमरुतः	५ ४ १८	आदुनुतेअनुक्रुतु	६ ४ ४२
आत्वाविशंत्वावदंभः	६ ६ १९	आदक्ष्यशुष्मिणोरसे	६ ८ ३	आदित्यासोअतिस्त्रिधः	८ ७ १३	आदुभोतिहृषिकृतिं	१ १ ३५
आत्वाशुश्राभचुच्युतुः	६ ६ ३०	आदक्ष्यभ्रामनसा	३ ५ १८	आदित्यासोअदितयः	५ ४ १९	आदेवानामप्रयावां	८ २ २१
आत्वासुहृत्तमाशुतम्	५ ७ १४	आदहस्वधामनु	१ १ ११	आदित्यासोअदितिः	५ ४ १८	आदेवानामपिपंथी	७ ५ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आदेवानामभवःकेतुरमे	२ ८ १६	आधेनवःपर्यसात्पर्यथाः	४ २ २०	आनःस्तुतउपवाजे	३ ६ १८	आनामभिर्मरुतोवक्षि	४ २ २१
आदेवोददेबुध्या	५ २ ९	आधेनवोभुनयता	३ ३ ३१	आनःस्तोमसुपद्रवत्	५ ८ २	आनार्यस्यदक्षिणा	६ २ २०
आदेवोदुतोअजिरः	८ ५ १२	आधेनवोमामतेयं	२ २ २२	आनःस्तोमसुपद्रवत्	६ ४ १	आनासत्यागच्छतंहृयते	१ ३ ५
आदेवोयानुसविता	५ ४ १२	आधेनचित्तद्वेकं	५ २ २७	आनहृदोमहीमिषं	७ २ ३	आनासत्यात्रिभिरकादशै	१ ३ ५
आदेव्यानिपायैवानि	४ २ १६	आनःपवस्वधारया	६ ८ २५	आनहृदोशतग्विनंगवां	७ २ ४	आनिरेकमुतप्रियं	६ २ १५
आदेव्यानिम्रताचिकित्वा	१ ५ १४	आनःपवस्ववसुमत्	७ २ २२	आनहृदोशतग्विनं	७ २ १४	आनिवर्तनवर्तयु	७ ७ १
आदेव्यावृणीमहेवांसि	५ ६ २१	आनःपृषापवमानः	७ ३ ६	आनहृदप्रभसे	७ ७ ७	आनिवर्तनिवर्तयुपुनः	७ ७ १
आधायमानुमो	३ ८ १३	आनःप्रजाजनयतु	८ ३ २८	आनहृदमहीमिषं	५ ८ १३	आनूनमश्विनोऋषिः	५ ८ ३१
आधातनोषिरिधिमभिः	३ ८ ३	आनःशुष्मनृषाद्यं	६ ८ २०	आनहृदमहीमिषं	३ ७ २५	आनूनमश्विनायुवं	५ ८ ३०
आद्गोदसीवितरंभि	४ १ २३	आनःसहस्रशोभर	६ ३ १३	आनहृदोदूरादानं	३ ६ ३	आनूनयातमश्विना	५ ८ २५
आद्गम्याहारिभ्या	२ ६ २१	आनःसुतासुदंभः	७ ५ १०	आनहृदोहरिभि	३ ६ ३	आनूनयातमश्विना	६ ६ १०
आद्विबर्हीअमिनः	८ ६ २०	आनःसोमपवमानःकिरा	७ ३ ६	आनहृदोमिर्विदये	२ ५ ४	आनूनयातमश्विनेमा	५ ८ ३२
आधर्णसिबृहद्विबोरराणः	४ २ २१	आनःसोमसहोयुवः	७ २ ४	आनऊर्जवहतमश्विनायुवं	२ २ २७	आनूनरधुवर्तनि	५ ८ ३१
आधावतासुहृत्स्यः	७ १ ३	आनःसोमसंयतं	७ ३ १५	आनपातःशवसोयात्	३ ७ ४	आनाअमेरयिभर	१ ५ २८
आधीषमाणयाःपतिः	७ ७ १४	आनःसोमस्वधुरः	६ ४ १६	आनस्तुजैर्यिभरांशै	३ ३ ९	आनाअमेवयोवृषं	६ ४ ३४
आधूर्ष्वस्मैदधाता	५ ३ २५	आनःसोमपवित्रआ	७ १ २८	आनस्तेगनुमत्सरः	३ ४ १८	आनाअमेसुचेतुनां	१ ५ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आनोअधसमनसः	६ २ ३१	आनोदेवःसविता	८ ५ १६	आनोभरभगमिद्रुपुमंत	३ २ ७	आनोयातंदिवस्परि	५ ८ २५
आनोअधसदधिना	६ २ ८	आनोदेवशर्बसा	५ ३ १४	आनोभरवृषणमुष्म	४ ६ ८	आनोयाहिपरावतः	६ ८ १६
आनोअधनात्रिभुता	१ ३ ५	आनोदेवानामुपबेतु	७ ७ २७	आनोभरवृषणमुष्म	६ ५ ३१	आनोयाहिमहेमते	६ ३ १२
आनोगतंमयोभुवा	५ ८ २८	आनोदेवेभिरुप	५ २ १७	आनोभरवृषणे	६ ५ ३८	आनोबाहिसुतावतो	६ १ २२
आनोगतंरिषादसा	७ ४ ९	आनोदेवेभिरुपचातमर्बा	५ ५ १९	आनोभद्राःकृतबोयंतु	१ ६ १५	आनोयाह्युपश्रुति	६ ३ १३
आनोगतंरिषादसा	५ ८ २८	आनोपुष्पैराअबोमिः	५ ८ ७	आनोमस्वदावने	५ ८ २३	आनोरक्षानिभिभ्रता	४ ४ १५
आनोगव्यान्धस्या	६ ३ १३	आनोपुष्पामधुमतः	८ ५ १२	आनोमहीमरमत्तिसुजोषा	४ २ २१	आनोराधोसिसवितः	५ ४ ४
आनोगव्येमिरुष्यैर्बस्यैः	४ ८ २९	आनोनावामतीनां	१ ३ ३४	आनोमित्रसुदीतिभिः	४ ४ २	आनोरुद्रस्यसुनवो	४ ८ ८
आनोगव्येमिरुष्यैः	६ ५ २०	आनोनियुजिःश्रुतिनीभिः	२ १ २४	आनोमित्रावरुणा	३ ४ ११	आनोवायोमहेतने	६ ४ ५
आनोगहिसुकेभिः	२ ८ १६	आनोनियुजिःश्रुतिनीभिः	५ ६ १४	आनोमित्रावरुणा	५ ५ ७	आनोविश्वआस्कागमंतु	२ ५ ४
आनोगोत्रादरंहिगोपते	३ २ ४	आनोवृष्टिःसंधमादे	७ ८ ७	आनोयज्ञंदिविष्टुशं	६ ७ ७	आनोविश्वान्यध्विना	५ ८ २७
आनोगोमंतमधिना	५ ८ २	आनोवृष्टिःसंधमादे	१ २ २०	आनोयज्ञंमोदुधं	३ ३ ७	आनोविश्वामिह्रुतिभिः	५ ३ ८
आनोदक्षिणाःपृथ्या	५ ४ ११	आनोवृष्टाहृतीभि	३ ७ १६	आनोयज्ञंभारती	८ ६ ९	आनोविश्वामिह्रुतिभिः	५ ८ २५
आनोदिवआपृथिष्या	५ ३ ८	आनोवृष्टाहृतीभि	२ ७ २०	आनोयज्ञंयतक्षतम्	१ ७ २८	आनोविश्वामिह्रुतिभिः	५ ८ २५
आनोदिवोवृहत्तःपर्वतादा	४ २ २२	आनोमज्जपरमेष्ठु	१ २ २२	आनोयातमुपश्रुति	५ ३ २५	आनोविश्वामिह्रुतिभिः	६ ३ १३
आनोदेवःसविता	४ ८ ९	आनोभरवृषणेना	६ ५ ३८	आनोयातंदिवोअच्छा	३ ७ २०	आनोविश्वेश्वरंथं	६ ४ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आनोविश्वसुजोषसा	६ ४ २४	आपवस्वमानसुपुति	७ २ १	आपानासोविस्वतः	६ ७ ३४	आप्यायस्वमदितम	१ ६ २२
आनोवांभिर्मरुतोयान्तु	२ ४ ४	आपवस्वगविष्टये	७ २ ९	आपातमन्युस्तुपलप्रभर्मा	८ ४ १४	आप्यायस्वसमेतुते	१ ६ २२
आन्यदिवोमातरिषा	१ ६ २८	आपवस्वदिवापते	७ ५ २६	आपीवांअस्मेपितरेव	८ ६ १	आप्यायस्वसमेतुते	६ ८ २१
आपःपृणीतभेषजं	१ २ १२	आपवस्वमदितम	६ ८ १५	आपुत्रासोनामातरं	५ ४ १०	आप्रद्वपरावतः	६ ६ १
आपःपृणीतभेषजं	७ ६ ५	आपवस्वमदितम	७ १ ७	आपूर्णाअत्यकुलशः	३ २ ११	आप्रद्ववहरिवोमाविबेनः	४ १ २९
आपुद्गतामेषजीः	८ ७ २५	आपवस्वमहीमिषं	६ ८ ३१	आपुषंचित्रबर्हिषं	१ २ १०	आप्रयातमरुतोविष्णो	६ २ ३२
आपुक्कासोभलानता	५ २ २५	आपवस्वसहस्रिणं	७ १ २६	आपोअद्यान्वचारिषं	१ २ १२	आप्रारजासिदिव्यानि	३ ८ ४
आपथयोविपथयो	४ ३ ९	आपवस्वसहस्रिणं	७ १ ३०	आपोअद्यान्वचारिषं	७ ६ ५	आप्रुषायन्मधुन	८ २ १७
आपप्राथमहिनावृष्या	६ ५ ९	आपवस्वसुवीर्यं	७ २ १	आपोअस्यान्मातरः	७ ६ २४	आभुद्वृत्रहाददे	६ ३ ४२
आपुप्रुषीपाथिवानि	४ ८ ३२	आपवस्वहिरण्यवत्	७ १ ३३	आपोनदेवीरुपयंति	१ ६ ४	आभदमानेउपाके	२ २ ११
आपुप्रुषीविभावरि	३ ८ ३	आपुशुंगासिपृथिवी	६ २ ३१	आपोनसिधुममियत्	७ ८ २५	आभदमानेउपाके	२ ८ २३
आपुप्रुषीपाथिवंरजः	१ ६ १	आपुश्रुतासासत्यापुरस्ता	५ ५ १९	आपोभूर्यिह्राह्येको	२ ३ ५	आमर्चोअस्माअसिचन्	७ ७ २३
आपुप्रुषीपाथिवंरजः	५ १ २	आपुश्रुतासासत्यापुरस्ता	५ ५ २०	आपोयवःप्रथमं	५ ४ १४	आमर्चोअस्माअसिचन्	१ ७ ३१
आपुप्रुषीपाथिवंरजः	३ ८ ६	आपुश्रुतिपुःस्तूर्यः	५ ३ ७	आपोरिबतीःक्षयथाहि	७ ७ २६	आमर्चोअस्माअसिचन्	७ २ ६
आपुप्रुषीपाथिवंरजः	६ ७ ३९	आपुश्रुतिपुःस्तूर्यः	५ ३ २५	आपोह्यद्वृहतीर्विष	८ ७ ४	आमर्चोअस्माअसिचन्	२ ८ १७
आपुप्रुषीपाथिवंरजः	६ ८ १३	आपुश्रुतिपुःस्तूर्यः	५ ६ ७	आपोह्यद्वृहतीर्विष	७ ६ ५	आमर्चोअस्माअसिचन्	३ ३ ९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आभासुनापार्थिवानि	४ ५ ८	आमिषेवरुणेव	४ ४ १०	आयजीवाजसातमा	१ २ २६	आयहामीयचक्षसा	४ ४ ४
आभासुमिषुचसा	४ ४ १०	आमूरजप्रकारतव	४ ४ १५	आयज्ञैर्वैवमर्त्यैः	४ १ १९	आयनेतेपरायणे	८ ७ ३०
आभारंतशिखतं वज्रबाहु	१ ७ २९	आमेवप्रतीत्यै	६ २ २७	आयत्पतत्येन्वः	६ ५ ६	आयः पक्षीर्गमन्	५ ३ २६
आभारंतीभारंतीभिः	५ २ २	आमेवचास्युद्यता	६ ७ ७	आयत्साकंयक्षसो	५ ४ २	आयन्मावेनाअरुह्युतस्य	६ ७ ४
आभारंतीभारंतीभिः	२ ८ २३	आमेववनासुखा	६ ६ ७	आयद्वान्वनन्वतः	५ ७ १६	आयन्मेअम्बवनदः पतंतः	२ ५ २४
आभिरष्टधोमिष्यती	४ ६ १९	आभंगौःपृथिरकसीव	८ ८ ४७	आयदिद्रुवद्वहे	६ ३ १३	आयमधसुकृतं प्रातरिच्छ	२ १ १०
आभिर्धिवेमाप्रये	६ २ १३	आयंजनामिष्ये	४ १ ३१	आयदिपेनूपतितेजमानद	१ ५ १६	आययोः शिवातंतना	७ १ १५
आमिष्टेअत्यगीभिः	३ ५ १०	आयुतारंमहिस्वरे	६ ३ ३	आयपुर्वः शतकतो	१ २ ३०	आयस्तंतयरोदसी	४ ४ ३६
आभूत्यासहजावज्र	८ ३ १९	आयपुनतिदिशि	१ ४ ४२	आयपुवत्यापुवतेनकुरः	२ ३ २६	आयस्तस्योभुवनानि	७ ३ ९
आभूषेण्यवोमरुतो	४ ३ १७	आयचरः सुदानवो	४ ३ १२	आयद्वरीद्रुविमता	१ ५ ४	आयस्तोमप्रहृषते	५ १ २४
आभोग्यं प्रयदिच्छंत	१ ७ ३०	आयहस्तेनस्त्रादिन	४ ५ २८	आयधोनिर्हिरण्यं	७ १ ३९	आयस्तोमपिरासुते	३ ८ २५
आमन्येयामागतं	३ ४ ३	आयः प्रमौजायमानः	४ ५ १२	आयधोनिर्हिरण्यं	४ ४ ५	आयस्मिन्वेस्वपाके	४ ५ १४
आमापुषुपद्व	४ ८ ३	आयः प्रमौभानुना	४ ८ २	आयद्रुहाववरुणानुना	५ ६ १०	आयस्मिन्सुसुस्मयः	२ ५ २६
आमाभिर्त्रावरुणेह	५ ४ १७	आयः पुरं नामिणीमदीदे	२ २ १८	आयद्रुहाहोरिद्रुधत्ते	६ ६ ३२	आयस्मिन्हस्तेनयोमि	४ ७ १
आमासुपक्रमैरयः	६ ६ १२	आयः सोमेनजठरमपिप्रत	४ २ ३	आयद्रुयोवपारयं	५ ८ २६	आयस्तोमहिमानं	६ ४ १
आमित्रावरुणाभगं	६ ७ २९	आयः स्वर्णभानुना	२ ५ २९	आयद्रुसूर्यारयं	४ ४ ११	आयातंनहुषपरि	५ ८ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आयातंमित्रावरुणा	५ १ ९	आयाहमेसमिधानोर्जुवा	२ ८ २३	आयोमूर्धानं पित्रो	७ ६ ३	आरेसावः सुदानवः	२ ४ १२
आयातंमित्रावरुणा	५ ५ ११	आयाहमेसमिधानो	५ २ २	आयोयोनिर्देवकृतं	५ २ ५	आरोकावचेदहः	३ ६ २९
आयातमरुतोदिवः	४ ३ १२	आयाहमिभिः सुतं	४ २ ११	आयोवनाताकृषाणः	२ ५ २५	आरोदसीअपृणदास्वः	२ ८ १८
आयातमुपभूषतं	५ ५ २१	आयाहम्यभापरि	६ ३ १२	आविवायसचयाय	२ २ २६	आरोदसीअपृणजायमान	२ ८ २६
आयास्विद्रः स्वपति	७ ८ २६	आयाहम्यभाकुपंबु	३ ३ ७	आयोविश्वानिवायौ	६ ८ ८	आरोदसीअपृणदोत	८ १ १६
आयास्विद्रोदिवआ	३ ६ ५	आयुर्विवायुः परि	७ ६ २३	आरंगरेवमचरेयेये	७ ६ २	आरोदसीबृहतीवेविदाना	१ ५ १७
आयास्विद्रोवसुउप	३ ६ ५	आयुवानः कवयो	४ ८ ७	आरयिमासुचेतुनं	७ २ ६	आरोदसीहयमाणो	८ ५ ७
आयाहिकुणवामते	६ ४ ४०	आयुयेवक्षमतिपक्षो	३ ४ १९	आराच्छत्रुमपंवाचस्व	७ ८ २३	आरोहतायुजंरसं	७ ६ २७
आयाहिपवैतेभ्यः	६ ३ १३	आयेतन्वतिरिदिमभिः	१ १ ३७	आराजानामहकृतस्य	५ ५ ६	आर्चक्षत्रमरुतः सस्मिन्ना	१ ४ १४
आयाहिपूर्वीरति	३ ३ ७	आयेतस्थुः पृथंतीषु	४ ३ २५	आरिखकिराकृणु	४ ८ १८	आलाफायाहृत्तीर्णो	५ १ २१
आयाहिवनंसासुह	८ ८ ३०	आयेरजसितविधीभि	२ ४ १	आरुमैरायुधानरं	४ ३ ९	आवसतेमघवावीरवघसं	६ ७ १४
आयाहिवस्थ्याधिवा	८ ८ ३०	आयेविश्वस्वपत्यानिर्तस्थु	५ १ ८	आरुद्रासुहृद्वतः	४ ३ २१	आवः कुत्समिद्रुयस्मिन्	१ ३ ३
आयाहिवश्वदुनाता	४ ७ १२	आयेविश्वपाथिवानि	६ ६ २९	आरेअघाकोन्वी ११	८ ५ २१	आवः शर्मदृषभंतुद्र्यासु	१ ३ ३
आयाहिसुषुमाहिते	६ १ २२	आयोगोभिः सुज्यते	७ ३ ९	आरेअमदमतिमारे	३ ५ ११	आवहृद्रं किर्वियथा	१ २ २८
आयाहीमहदवः	६ २ १	आयोनिममिधुतवैतम	२ ८ २५	आरेतैगोममुतपुरुषं	१ ८ ६	आवक्रजसकुर्जा	८ ३ ८
आयाहमेपुण्या १ अनु	५ २ १०	आयोनिमकुणोरुद्र	६ ८ ३०	आरेमन्युदुर्विद्रस्य	७ ८ ६	आवक्षिदेवांद्दुर्विप्र	३ ७ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आवच्यस्वमहिप्सरः	६ ७ १८	आवारयैपुष्पावमनोजुषः	८ २०	आवांसुहृद्वरय	३ ७ २२	आखिरभूममहिमाधोमं	८ ६ ३
आवच्यस्वसुदक्षचम्बोः	७ ५ १८	आवारयैयुवतिलिहृद्वरय	१ ८ १८	आवांसुमेवारिमन्	५ १ ४	आविवांसम्परावतः	६ ८ २९
आवदिद्वयसुना	५ २ २७	आवारयैमवमस्यांयुष्टौ	५ ५ १८	आवांसुमेःगुयूय	८ ८ १	आविशान्कलशसुतः	७ १ २७
आवदंस्वशकुनेभद्रमा	२ ८ १२	आवारयैअश्विना	१ ८ १८	आवाज्यातोपनक्रमुक्षा	३ ७ ३	आविशतःप्रत्ययं	२ ६ २
आवद्वैततीरधनुहिधार	७ ७ २५	आवारयैनियुत्वांम्वअ	२ १ २४	आवातवाहिमेवजं	८ ७ २५	आविशयेवसत्यति	४ ४ २६
आवहंतीपोय्यावायामि	१ ८ ३	आवारयैरथामा	४ ४ १४	आवातस्यप्रजतो	५ ४ १	आविशवाराश्विनागतंनः	५ ५ १७
आवहंतीपोय्यावायामि	३ ५ १४	आवारयैरोदसीवद्वानः	५ ५ १६	आवामगन्सुमतिर्वा	७ ८ २०	आविशोवर्धतेचरुसु	१ ७ १
आवहेयेपराकाव	५ ८ ७	आवारयैवनिर्ग	२ ४ २५	आवायोभूषणुचिपाडपनः	६ १४	आवृत्रहणावृत्रहभिः	४ ८ २७
आवांम्रावाणोअश्विना	६ ३ २८	आवांराजानावपूरे	५ ६ ६	आवामवांसोअभि	५ १ १३	आवृषस्वपुरुवसो	६ ४ ३६
आवांदानायववृतीयदन्ना	२ ४ २३	आवांवयोवांसो	५ १ ४	आवामवांसःशुचयः	२ ४ २५	आवृषस्वमहामह	६ २ १६
आवांभियैववृत्सुरध्वान्	१ २४	आवांवाहिहोहृते	३ ५ १४	आवामवांसःसुयुजो	४ ३ ३०	आवृषस्वमहामह	६ ४ १८
आवांनरामनोयुजो	४ ४ १६	आवांवाहिहोअश्विना	६ २ २६	आवांमुपस्यमदुहा	२ ८ १०	आवेधसंनिलहृद्वहते	४ २ २२
आवांभूषण्भूतयोजन्म	२ २ २०	आवांविप्रहृदावसे	५ ८ २६	आवांमुतायकेसिनी	२ २ २१	आवोधिर्यैयुशिर्वा	८ ५ १९
आवांमित्रावरुणाह्वयु	२ २ २२	आवांविश्वामिहृतिभिः	५ ८ २८	आवांमुतायकेसिनी	२ ६ २१	आवांमभूतनायकं	१ ३ १९
आवांयेहोअश्विनाहृवयै	४ २ १३	आवांविश्वामिहृतिभिः	६ ६ १०	आविशुम्भमिर्मरुतः	१ ६ १४	आवोयक्ष्यमृतत्वं	८ १ १२
आवारयैदुहितासूर्यस्य	१ ८ ११	आवांयेनासोअश्विना	१ ८ १८	आविशुम्भमिर्मरुतः	२ ६ २९	आवोयक्ष्यमृतत्वं	२ ४ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आवायैतद्वाहासः	४ ३ २३	आवायैतद्वाहासः	३ ४ २०	आसुम्यायुसुगम्यं	६ २ ७	आस्वमग्नयुवमानोअजरः	१ ४ २३
आवोराजानमध्वरय	३ ४ २०	आवायैतद्वाहासः	१ ८ १९	आसुतोर्लक्षितश्रियं	६ ५ १६	आहंसरस्वतीवतोः	६ ३ २१
आवांरुक्म्युमौशिजो	२ १ १	आवायैतद्वाहासः	१ १ २०	आसुतुतीनमसावर्तयध्वै	४ २ २०	आहंपिदन्सुविद्वान्	७ ६ १७
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	६ ९ ९	आवायैतद्वाहासः	१ २ ३१	आसुप्माणोमघवन्	४ ७ १९	आहरयःससृजिरे	६ ५ ५
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	५ ४ ३	आवायैतद्वाहासः	४ १ ११	आसुप्मयैतीयजते	८ ६ ९	आहयतायधृष्णवे	७ ४ २५
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	५ ४ २५	आवायैतद्वाहासः	८ ५ १२	आसुप्मयैतीयजते	१ ४ २५	आहयतोअर्जुनेअक्के	७ ५ १४
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	६ १ २८	आवायैतद्वाहासः	४ ६ १४	आसुप्मयैतीयजते	४ २ २७	आहायमश्विनोरथः	५ ८ ३३
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	६ २ ३९	आवायैतद्वाहासः	६ ४ ५	आसुप्मयैतीयजते	४ ५ ६	आहायमश्विनोरथः	८ ८ १९
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	८ ३ २६	आवायैतद्वाहासः	४ ८ ३	आसुप्मयैतीयजते	४ २ २७	आहिद्यावांयुषीवीअमे	७ ५ २९
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	२ ६ २२	आवायैतद्वाहासः	३ ५ १७	आसुप्मयैतीयजते	७ ५ १८	आहिहृतमश्विना	६ २ ६
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	३ ७ १३	आवायैतद्वाहासः	६ ७ १०	आसुप्मयैतीयजते	७ ५ १३	आहिहृतमश्विना	३ ६ १८
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	३ ५ ६	आवायैतद्वाहासः	४ ७ ९	आसुप्मयैतीयजते	५ ४ २७	आहिहृतमश्विना	१ २ २०
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	८ ५ २२	आवायैतद्वाहासः	४ ६ ६	आसुप्मयैतीयजते	४ ५ ५	आहोतामद्रोविदधा	३ १ १४
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	८ २ २	आवायैतद्वाहासः	२ १ ८	आसुप्मयैतीयजते	१ ८ १०	हृद्विद्विद्विद्वहते	७ २ २२
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	५ ५ १४	आवायैतद्वाहासः	७ ६ १८	आसुप्मयैतीयजते	१ ४ ११	हृद्विद्विद्विद्वहते	५ ७ २१
आवांवेहंतुससयोरघुष्यदः	६ ८ २९	आवायैतद्वाहासः	३ १ १	आसुप्मयैतीयजते	६ ८ ११	हृद्विद्विद्विद्वहते	७ १ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंदुः पुनानो अति	७ ३ १७	इंद्रं तं शुभपुरुहन्मन्त्रवते	६ ५ ८	इंद्रं वृत्राय हन्तवे देवा	६ १ ५	इंद्रः सूर्यस्य रश्मिभिः	६ १ २
इंदुः पुनानः प्रजामुराणः	७ ५ २०	इंद्रं नरोनेमि धिता	५ ३ ११	इंद्रं वा विश्वं तस्परि	१ १ १४	इंद्रः स्वर्गं जनयुजहानि	३ २ १५
इंदुरस्यो नवा जस्रत्	६ ८ ३३	इंद्रं वोनरः सत्याय	४ ७ १	इंद्रं सोमस्य पीतः	३ ३ ५	इंद्रः स्वाहा पिबन्तु	३ ३ १४
इंदुरिद्राय पवते	७ ५ १	इंद्रं नो अग्नेव मुभिः	५ २ १३	इंद्रं सत्त्वानु नमं	८ ४ १४	इंद्रं आशाभ्युस्परि	२ ८ ९
इंदुरिद्राय तोषते	७ ५ २१	इंद्रं परेवरं मध्यमासः	३ ६ १४	इंद्रः किलः श्रुत्या भूष्य	८ ६ १०	इंद्रं आसां नेना वृहस्पतिः	८ ५ २३
इंदुरिद्रं हिमहिषाः	७ ४ २२	इंद्रं प्रलेन मन्मना	६ ५ २७	इंद्रः पुभिर्दातिरहासमकैः	३ २ १५	इंद्रं हः सोमपा एकैः	५ ७ १७
इंदुदेवानां मुपमुख्य	७ ४ ११	इंद्रं प्रातर्हं वामहे	१ १ ३०	इंद्रं प्रणः पुराणेव	४ ७ ३१	इंद्रं हव्योः सख	१ १ १३
इंदुवाजी पवते	७ १ २	इंद्रं मतिर्हं आवृष्यमाना	३ २ २५	इंद्रः स दामने कुतः	६ ६ २२	इंद्रं हसोमहानां	६ ६ १५
इंदुहिन्वानो अंति	७ २ १३	इंद्रं मित्रं वरुणमभिमाहुः	२ ३ २२	इंद्रः समस्त्य जमानमायं	२ १ १९	इंद्रं हुषे ददानुनः	६ ६ २७
इंदुहियानः सोमृभिः	१ ८ २०	इंद्रं मित्रं वरुणमभिमतये	१ ७ २४	इंद्रः सहस्रदाज्ञां	१ १ ३०	इंद्रं उक्थे न शर्वसा	८ ५ १६
इंदोयथा तवस्तवः	७ १ १२	इंद्रं वयं महाधने	१ १ १३	इंद्रः सीतां निगृह्णातु	३ ८ ९	इंद्रं क्रुभुभिर्वाजवज्रिः	३ ४ ७
इंदोयदद्विभिः सुतः	६ ८ १४	इंद्रं वर्धे नुनो गिरः	६ १ १०	इंद्रः सुनेयुमो मपु	६ १ ७	इंद्रं क्रुभुभिर्वाजिभिः	३ ४ ७
इंदोयव्यमपमि	७ २ १३	इंद्रं वर्धे तो अमरः	७ १ ३०	इंद्रः सुत्रामास्ववो	४ ७ ३०	इंद्रं क्रुभुमान्वाजवान्	३ ४ ७
इंदोयमुद्रमी खय	६ ८ २५	इंद्रं वाणीरनुत्तमन्युं	५ ३ १६	इंद्रः सुत्रामास्ववान्	८ ७ १९	इंद्रं ओषधीरसनो दहानि	३ २ १६
इंद्रं कामा वस्यंतो	३ ५ १९	इंद्रं विश्वा अवीवृषन्	१ १ २१	इंद्रः सुपता वृषणा	३ ४ २	इंद्रं क्रतुं न आभर	५ ३ २१
इंद्रं कृत्स्ना वृत्रहं शापी पति	७ २४	इंद्रं वृत्राय हन्तवे पुरु	३ २ २१	इंद्रः सुशिप्रामयवातरुत्रः	३ २ १	इंद्रं क्रतुं विदं सुतं	३ ३ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रं भत्रमभिवामं	८ ८ ३८	इंद्रं दद्यामधवन्	८ ५ १६	इंद्रं मरुत्वद्वहपाहि	३ ३ १६	इंद्रं वायुं जयं सुतः	३ ७ २२
इंद्रं भत्रा समं निपु	८ १ २४	इंद्रं दद्यामकोशा अभूवन्	२ ३ ३	इंद्रं मिर्केशिनाहरीं	६ १ १६	इंद्रं वायू इमे सुता	१ १ ३
इंद्रं गृणी पठंस्तुष	६ ४ ४६	इंद्रं दद्यास्व पूरसि	६ ५ ३६	इंद्रं मिथ्या गिरोममां	३ ३ ५	इंद्रं वायू वृहस्पतिं	१ १ २६
इंद्रं जहि पुमांसं यातुधानं	५ ७ ९	इंद्रं ने दीयुर्दिहि	६ ४ २३	इंद्रं मित्रा धिनो बृहत्	१ १ १३	इंद्रं वायू वृहस्पतिं	८ ७ २९
इंद्रं जामय उतये	४ ६ १९	इंद्रं पिबन्तु भ्यं सुतो	४ ७ १२	इंद्रं मिहवता तये	५ ७ २५	इंद्रं वायू मनोजुवा	१ २ ८
इंद्रं ज्येष्ठान् बृहन्तुः	३ ८ ५	इंद्रं पिबन्तु वृषधृतस्य	३ ३ ७	इंद्रं मिहरी बहूतो	१ ६ ५	इंद्रं शविष्ठसप्त	६ १ ९
इंद्रं ज्येष्ठामरुद्रणाः	१ २ ९	इंद्रं पिबन्तु प्रतिक्रामं	८ ६ १२	इंद्रं मिहरी महीनां	५ ८ १७	इंद्रं शुद्धो न आगाहि	६ ६ ३१
इंद्रं ज्येष्ठामरुद्रणाः	२ ८ ९	इंद्रं पिबन्तु स्वधया वित्सुतस्य	३ २ १८	इंद्रं मिहरी भये विहयंत	३ ७ १३	इंद्रं शुद्धो हि नो रथि	६ ६ ३१
इंद्रं ज्येष्ठान् आभर	४ ७ २७	इंद्रं प्रणः पुराणे	४ ७ ३१	इंद्रं मीशान् मोजसा	१ १ २१	इंद्रं श्रमकया तिनः	२ ८ ९
इंद्रं तमा हि विष्ण्याम	२ ४ २७	इंद्रं प्रणो धितावानं	३ ३ १	इंद्रं मुष्यानि वावृषुः	५ ८ १५	इंद्रं श्रवाय वेषां सुतानां	४ ३ ६
इंद्रं तुभ्यमिदं द्विवो	१ ५ ३०	इंद्रं प्रणो रथं मव	६ ५ ३५	इंद्रं मुकम बाजीवान्	४ ७ ३१	इंद्रं श्रवाय वेषां	३ ७ २३
इंद्रं तुभ्यमिन्मधवन्	४ ७ १७	इंद्रं प्रसूता वरुणप्रशिष्टा	८ २ १२	इंद्रं मेव धिषणा सा तये	४ ६ ७	इंद्रं श्रतो मं पिबतं	३ ७ २७
इंद्रं त्रिधा तु शरणं	४ ७ २८	इंद्रं मेहि पुरस्वं	६ १ २३	इंद्रं य उनुते अस्ति	६ ५ ३८	इंद्रं श्रिद्धा तदं वीत्	६ ३ १०
इंद्रं त्वमवितेदसि	६ १ १२	इंद्रं मया क्रियमाणं शुषस्व	४ १ २५	इंद्रं यथा हस्ति ते	६ २ १६	इंद्रं श्रुषि सुमेहवं	६ ३ २
इंद्रं वोतां सुआवयं	१ १ १५	इंद्रं मा भिक विच्छदा	३ १ ११	इंद्रं यस्ते नवीयसीं	६ ६ ३०	इंद्रं श्रेष्ठानि द्विषिणानि	२ ६ २७
इंद्रं त्वा वृषं भवयं	३ ३ १	इंद्रं मच्छ सुता इमे	७ ५ ९	इंद्रं वाजे पुनोव	१ १ १३	इंद्रं सोमं पिबन्तु नाना	१ १ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रसोमसोमपतेपिबेमं	३ २ ९	इंद्रस्यसोमपवमान	७ ३ १	इंद्राग्नीजरितुःसर्वा	३ १ ११	इंद्रावृहस्पतीव्यं	३ ७ २५
इंद्रसोममिमंषिष	७ ७ १०	इंद्रस्यसोमराधसे	७ १ १७	इंद्राग्नीतर्पतिमा	४ ८ २६	इंद्रायगावआशिरं	६ ५ ६
इंद्रसोमाःसुताइमेतव	३ ३ १	इंद्रस्यसोमराधसे	६ ७ ३०	इंद्राग्नीतविषाणिवा	३ १ १२	इंद्रायगिरोअनिक्षित	८ ४ १४
इंद्रसोमाःसुताइमेतान्	३ ३ ५	इंद्रस्यहादिसोमधानं	७ ५ १९	इंद्राग्नीनवृत्तिपुरो	३ १ १२	इंद्रायनूनमर्षत	१ ६ ५
इंद्रस्तुजोबहेणाआविवेश	३ २ १५	इंद्रस्यागिरसावेष्टौ	१ ५ १	इंद्राग्नीमित्रावरुणादिति	४ २ २८	इंद्रायपवतेमदः	७ ५ १५
इंद्रसोमसुतस्यपेयाः	७ ५ २०	इंद्रस्यात्रतविषीभ्यः	८ ६ १५	इंद्राग्नीयमर्षयः	४ ४ ३२	इंद्रायमदनेसुतं	६ ६ १८
इंद्रस्थातर्हरीणां	६ २ १८	इंद्रस्येवरातिमा	८ ८ ३६	इंद्राग्नीयुवोरपि	४ ८ २६	इंद्रायवृषणमदं	७ ५ ९
इंद्रःस्पकुतवृत्रहा	६ ४ ३८	इंद्राकुत्सावहमानारथेन	४ १ ३०	इंद्राग्नीयुवामिमे	४ ८ २८	इंद्रायसामगायत	६ ७ १
इंद्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि	३ २ १०	इंद्राकोवावरुणा	३ ७ १५	इंद्राग्नीयुवसुनः	६ ३ २४	इंद्रायसुमदितमं	५ ७ १३
इंद्रस्यदूतीरिषिता	८ ६ ५	इंद्राग्नीअर्षस्ययुपं	३ १ १२	इंद्राग्नीरोचनादिवः	३ १ १२	इंद्रायसोमपरिषिष्यसे	७ ३ ३
इंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवांचं	१ २ ३६	इंद्राग्नीअपादियं	४ ८ २६	इंद्राग्नीवृत्रहस्येषु	८ २ ९	इंद्रायसोमपवसे	६ ८ १३
इंद्रस्यनुसुकृतंदेव्यं	८ ५ १६	इंद्राग्नीअवसागतं	५ ६ १८	इंद्राग्नीशतदाग्नि	४ १ २१	इंद्रायसोमपातवेनुभिः	७ ५ १९
इंद्रस्यवज्रोआयुसो	६ ६ ३२	इंद्राग्नीआगतंसुतं	३ १ ११	इंद्राग्नीशुतंहवं	४ ८ २९	इंद्रायसोमपातवे	६ ७ ३७
इंद्रस्यवज्रोमरुतां	४ ७ ३५	इंद्राग्नीअहितंस्वते	४ ८ २६	इंद्राग्नीमासुनारिषु	८ ४ ३	इंद्रायसोमपातवेवृत्रमे	७ ४ २४
इंद्रस्यवृष्णाअसुरस्य	८ ५ २३	इंद्राग्नीउक्थवाहसा	४ ८ ३६	इंद्रानुपूष्णाव्ययम्	४ ८ २३	इंद्रायसोमसुपुतः	७ ३ १०
इंद्रस्यसुर्यमुभवः	३ ४ ७	इंद्राग्नीकोअस्यवां	४ ८ २५	इंद्रापवतावृहतारथेन	३ ३ १९	इंद्रायसोमाःप्रदिवो	३ २ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रायहिघोरसुरोअनञ्जत	२ १ २०	इंद्रावरुणावभ्यातपति	५ ६ ४	इंद्रासोमावहिमपः	५ १ १६	इंद्राअश्रायिसुध्यानिरेके	१ ४ ११
इंद्रायाहिचित्रभानो	१ १ ५	इंद्रावरुणासुतपौ	५ १ १२	इंद्रासोमावासयथ	५ १ १६	इंद्राअस्मांअरुद्रजबाहुः	३ २ १३
इंद्रायाहितुजानः	१ १ ५	इंद्रावरुणासोमनसमदसं	६ ४ ३१	इंद्रासोमासमघांसमम्यं	५ ७ ५	इंद्राअस्सेसुमनाअस्तु	८ ५ १६
इंद्रायाहिप्रियेपितः	१ १ ५	इंद्राविष्णुतत्पनयार्यं	५ १ १३	इंद्राहयोवरुणाचक्र	३ ७ १५	इंद्राअंगमहद्वयं	२ ८ ८
इंद्रायुवंवरुणा	३ ७ १५	इंद्राविष्णुर्दहिताःशंबरस्य	६ २४	इंद्राहरत्नवरुणा	३ ७ १५	इंद्रोतिभिर्बहुलाभिर्नां	३ ३ २३
इंद्रायुवंवरुणाभूतं	३ ७ १५	इंद्राविष्णुपिबतं	५ १ १३	इंद्रायाणिशतक्रतो	३ २ २२	इंद्रादग्नीचोअस्यभिः	१ ६ ७
इंद्रायदुंनुनीतन	७ १ २९	इंद्राविष्णूमदपती	५ १ १३	इंद्राअमानमोबृहत्	५ ६ १७	इंद्रादिवइंद्रेशो	८ ४ १५
इंद्रायंदोमरुत्वते	७ १ ४०	इंद्राविष्णुहविषां	५ १ १३	इंद्रायाथामरथंसुते	३ ४ ७	इंद्रादिवःप्रतिमानं	८ ६ १०
इंद्रावरुणानुवां	१ १ ३३	इंद्रासोमातपंतरक्षउज्जतं	५ ७ ५	इंद्रायाजानिःसृजंत	८ २ २	इंद्रादीर्घायचक्षसे	१ १ १३
इंद्रावरुणयोर्हं	१ १ ३२	इंद्रासोमादुष्कृतोवधेअंत	५ ७ ५	इंद्रायेरोचनादिवः	६ १ १५	इंद्रोनयोमहाकर्माणि	७ ३ २४
इंद्रावरुणवामहं	१ १ ३३	इंद्रासोमापक्रमाभासु	५ १ १६	इंद्रायेणसंहिदक्षसे	१ १ १२	इंद्रोनेदिष्ठमवसा	४ ८ १५
इंद्रावरुणामधुमक्षमस्य	५ १ १२	इंद्रासोमापरिवांभूत	५ ७ ६	इंद्रायेणेतत्सवो	५ २ २६	इंद्रोमदोयवावृषे	१ ६ १
इंद्रावरुणायदिमानि	५ ६ २	इंद्रासोमामहितदा	५ १ १६	इंद्रायेभुजंशशमानासः	८ ४ ४	इंद्रोमधुसंभृतमुजियायां	३ २ २६
इंद्रावरुणायहविष्यो	६ ४ ३१	इंद्रासोमायुवमंग	५ १ १६	इंद्रायेविश्वानिदीर्यो	६ ४ ४२	इंद्रोमहासिधुमशायानं	२ ६ ४
इंद्रावरुणायुवमंभ्वार्यनः	६ २ २	इंद्रासोमावृत्तयंतदिव	५ ७ ५	इंद्रायेप्रसवंभिक्षमाणे	३ २ १२	इंद्रोमहासंभृतो	८ ६ ६
इंद्रावरुणावृचनाभिरमृति	५ ६ ४	इंद्रासोमावृत्तयंतदिवो	५ ७ ५	इंद्रायेहिमस्यंयसः	१ १ १७		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रोमहामहत्तः	८ ६ १०	इंद्रोहृतमर्जुनं	३ ३ ८	इतोवासातिमीमहे	१ १ १२	इदंबचःशतसाः	५ २ ११
इंद्रोमहारादसीपप्रथ	५ ७ २६	इधन्वमिधनुभिः	२ ७ १९	इत्याचीवतमद्रिवः	५ ७ २४	इदंबपुनिवर्चनजनासः	४ ३ १
इंद्रोयज्वनेष्टृणतेच	४ ६ २५	इधनोअभिवनवत्	२ ७ ४	इत्यायथातऊतये	४ १ १२	इदंबसोसुतमंधः	५ ७ १७
इंद्रोयातुनामभवत्प	५ ७ ९	इधेराजासमर्थो	५ २ ११	इत्याहिसोमइन्मदे	१ ५ २९	इदंबासांहुविः	३ ७ २५
इंद्रोयातोवासितस्यराजा	१ २ ३८	इच्छंतरेतोमिथस्तनूषु	१ ५ १२	इदंकवेरादित्यस्य	२ ७ ९	इदंबांमदिरंमधु	६ ३ २०
इंद्रोरथायप्रवर्तकृणोति	४ १ २९	इच्छतिस्वासोम्यासः	३ २ १	इदंतएकंपरऊत	८ १ १८	इदंबिष्णाविचक्रमे	१ २ ७
इंद्रोराजाजगतः	५ ३ ११	इच्छतिदेवाःसुन्वतं	५ ७ २०	इदंतेपात्रंसनवितं	८ ३ १३	इदंबेष्टज्योतिषांज्योतिरा	१ ८ १
इंद्रोवलरभितारं	८ २ १६	इच्छन्नस्यस्यच्छिरः	१ ६ ७	इदंतेसोम्यंमधु	६ ४ ४७	इदंबेष्टज्योतिषांज्योति	८ ८ २८
इंद्रो वसुभिःपरिपातु	८ २ १२	इतऊतीवोअजरं	६ ७ ३	इदंत्यत्पात्रमिद्रपानं	४ ७ १९	इदंसुमेजरितराचिकिदि	७ ७ २०
इंद्रोवाधेदिन्यमघं	६ २ ४	इतिचिद्वित्वाधना	८ ७ १	इदंघावापृथिवीसत्यमस्तु	२ ५ ३	इदंस्वरिदमिदास	८ ७ १०
इंद्रोवाजस्यस्यविरस्य	४ ७ ९	इतिचिन्मनुमप्रशुमत्यै	४ २ १६	इदंनमोषुषभायस्वराजं	१ ४ ११	इदंहनूनमेषां	६ १ २५
इंद्रोविधैर्वीर्यैः	३ ३ २६	इतिचिन्मनुमप्रिजः	३ ८ २५	इदंपितृभ्योनमोअस्तु	७ ६ १७	इदंहन्वोजसासुतं	३ ३ १६
इंद्रोवृत्रमवृणोच्छधेनीतिः	३ २ १५	इतिवाग्नेवृष्टिहव्यस्य	८ ६ १९	इदंपित्रेमरुतामुच्यते	१ ८ ६	इदंहविर्मधवन्	८ ६ २१
इंद्रोवृत्रस्यतविषी	१ ५ ३०	इतिवाग्नेवाइमआहुः	८ ५ ४	इदंमैअग्रेकियते	३ ५ २	इदंहिवांप्रदिविस्थानं	४ ४ १७
इंद्रोवृत्रस्यदोधतः	१ ५ २९	इतिवाइतिमेमनः	८ ६ २६	इदंयमस्यसादनं	८ ७ २६	इदमकर्मनमो	८ २ १८
इंद्रोहरीयुयजेअश्विनारथं	२ ३ ५	इतिस्तुतासोअसथा	६ २ ३७	इदंबचःपर्जन्यायस्वराजं	५ ७ १	इदममेष्टुधितंदुधितादधि	२ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इदमापःप्रवहत्	१ २ १२	इमकामंमंदयागोभिरधैः	३ २ ४	इमंबिभमिंसुकृतंते	७ ८ २७	इमंस्तोमरोदसी	३ ३ २५
इदमापःप्रवहत्	७ ६ ५	इमकामंमंदया	३ ३ १४	इमंमहेविद्व्याय	३ ३ २४	इमंस्तोमंसकतवो	२ ७ ६
इदमित्यारोद्रंगुनेवचाः	८ १ २६	इमंघावीरोअमृतं	६ २ १२	इमंमैगङ्गेयमुने	८ ३ ६	इमंस्वसौहृदआसुतं	२ ७ २१
इदमुत्यत्पुरुतमं	३ ८ १	इमंचनोगवेषणं	४ ८ २२	इमंमैवरुणश्रुधी	१ २ १९	इमआयातमिंदवः	२ २ १
इदमुत्यन्महिमहा	३ ५ २	इमंजीवेभ्यःपरिधि	६ ७ ६	इमंमैस्तोममथिना	६ ६ ७	इमईद्रभरतस्य	३ ३ २३
इदमुदकंपिबतेत्यब्रवीतने	२ ३ ५	इमंजुषस्वगिर्वणः	६ १ १	इमंयजमिंदवचः	१ ६ २०	इमईद्रायसुन्विरे	५ ३ १७
इदाहितउषोअदिसानो	५ १ ६	इमतंपश्यवृषभस्य	८ ५ २१	इमंयजमिंदवचः	८ ८ ८	इमउत्वाविचक्षते	६ ३ ४५
इदाहितेवेविषतः	४ ६ ११	इमंत्रितोभूर्यंविद्वत्	८ १ १	इमंयजमिंदवचः	४ ५ १२	इमममेचमसंमावि	७ ६ २१
इदाहिवसुपस्तुति	६ २ २३	इमंनरोमरुतः	३ १ १६	इमंयजमिंदवचः	३ ६ ३	इममिंद्रगवाशिरं	३ ३ ६
इदाहिवोविधुते	५ १ ६	इमंनरोमरुतःसश्रुता	५ २ २८	इमंयजमिंदवचः	२ ८ १६	इममिंद्रसुतंपिब	१ ६ ५
इदाहःपीतिमुतवोमदंधुः	३ ७ २	इमंनरःपर्वतास्तुभ्यमापः	३ २ १८	इमंयजमिंदवचः	७ ६ १४	इममिंद्रोअदीधरत्	८ ८ ३१
इध्मेनामइच्छमानो	३ १ १८	इमंनुमायिनंहुवे	३ ५ २७	इमंयजमिंदवचः	२ ३ १४	इममुत्यमथववन्	४ ५ २०
इध्मंयस्तंजभरं	३ ५ १२	इमंनुसोममंतितः	२ ४ २२	इमंयजमिंदवचः	२ ५ २४	इममुषुवोअतिधि	४ ५ १७
इनोतपृच्छजनिमाकवीनां	३ २ २३	इमंनोअम्रउपयज्ञं	८ ७ ९	इमंयजमिंदवचः	८ १ १	इममुषुत्वमस्माकं	१ २ २२
इनोराजधरतिःसमिद्धः	७ ५ ३१	इमंनोअग्रेध्वरं	४ ५ १६	इमंयजमिंदवचः	६ १ १	इममंजस्यामभये	८ ४ २३
इनोवाजानांपतिः	७ ७ १४	इमंनोयज्ञममृतंयु	३ १ २१	इमंयजमिंदवचः	६ ३०	इमांखनाग्योपधि	८ ८ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमांगावृत्रवर्तनि	६ ३ २०	इमाअभिप्रणोनुमः	५ ८ १०	इमाउपेयांसवना	६ ३ २०	इमामुपमृतिंसातयेधाः	३ २ १९
इमांचनःपृथिवी	३ ३ ३१	इमाअसंमतयोवाचः	८ ४ २२	इमाउह्नायुष्मदा	५ ६ १९	इमामृत्वासुरस्य	४ ४ ३०
इमांतइंद्रसुष्टुति	६ १ ६	इमाअस्यप्रतृतेयः	६ १ १२	इमातेवाजिष्ठवमाजैनानि	३ ३ ११	इमारुद्रायतवसेकपुर्दिने	१ ८ ५
इमातेभियंप्रभरेमहो	१ ७ १४	इमाइंद्रवरुणमे	३ ७ १६	इमाधानाप्तुस्तुवः	१ १ ३०	इमारुद्रायस्थिरधन्वने	५ ४ १३
इमातेवाचंवसुयंतआयव	२ १ १९	इमाउत्वापसृधानासः	५ २ २४	इमानारीरविधवाः	७ ६ २७	इमास्तइंद्रपृथ्वयः	५ ८ १२
इमात्वमिंद्रमीडुः	८ ३ २८	इमाउत्वापुरुतमस्य	४ ६ ११	इमानित्रीणिविष्टपा	६ ६ १४	इमेचित्तवमन्यधे	१ ५ ३१
इमाधियंशिक्षमाणस्यदेव	६ ३ २८	इमाउत्वापुरुशाक	४ ६ १२	इमानिवांभागधेयानि	६ ४ ३०	इमेचेतारोअनृतस्यभूरः	५ ५ १
इमाधियंससशीर्ष्णीम्	८ २ १५	इमाउत्वापुरुवसो	५ ७ २५	इमानुकुभुवना	८ ८ १५	इमेजीवाविमृतैः	७ ६ २६
इमांप्रज्ञायसुष्टुति	८ ४ २२	इमाउत्वाशतकतो	४ ७ २५	इमाब्रह्मबृहद्विः	८ ७ २	इमेतइंद्रतेवयंपुरुष्टुत	१ ४ २२
इमांमइंद्रसुष्टुति	५ ८ १५	इमाउत्वासुतेसुते	४ ७ २६	इमाब्रह्मणिवधैना	४ ४ १२	इमेतइंद्रसोमाः	५ ७ १८
इमांमअग्नेसमिधं	२ ५ २७	इमाउवांदिविष्टयः	५ ५ २१	इमाब्रह्मब्रह्मवाहः	३ ३ ३	इमेतुरंसुहोतः	५ ४ २५
इमांमअग्नेसमिधं	८ २ २१	इमाउवांभूमयोम	३ ४ ९	इमाब्रह्मसरस्वति	२ ८ १०	इमेदिवोअनिमिषा	५ ५ २
इमांमभरुतोगिरं	५ ८ १९	इमाउवःसुदानवः	५ ८ २१	इमाब्रह्मद्रुतुभ्यंशंसि	८ ८ ६	इमेनरोवृत्रहत्ये	५ १ २५
इमांवांमित्रावरुणा	५ ४ १	इमागावःसरमेयाः	८ ६ ५	इमामभेशुरणिमीमृषः	१ २ ३५	इमेभोजाअगिरसो	३ ३ २०
इमांसुपूर्याधियं	५ ८ १७	इमागिरंआदित्येभ्यो	२ ७ ६	इमामुपुसोमंसुतिसुपनः	५ ६ १६	इमेमापीतायुषासंउरुष्यवः	६ ४ ११
इमाअग्नेमतयस्तुभ्यं	७ ६ २	इमागिरंःसवितारं	५ ४ १२	इमामनुकवितमस्य	४ ४ ३१	इमेमित्रोवरुणोदूळभांसः	५ ५ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमेयामासस्त्वदिगाभूवन्	३ ८ १७	इयंदेवपुरोहितिर्युवभ्या	५ ५ ३	इयत्तकःकुशुभकः	२ ५ १६	इपिरिणतेमनसासुतस्य	६ ४ १२
इमेयेतेसुवायोबाहोऽजसः	२ १ २५	इयनंउत्त्राप्रथमासु	७ ८ ६	इयत्तिकाशंकुतिका	२ ५ १६	इपुर्नधन्वन्प्रति	७ २ २१
इमेयेनार्वाङ्गपुरः	८ २ २४	इयमंद्वांप्रस्तृणीते	५ १ ९	इयमंददाद्रभसं	४ ८ ३०	इपुर्नश्रियइषुधेः	८ ५ १
इमेरंधंचिन्मरुतो	५ ४ २५	इयमंनीषाइयमंभिनागीः	५ ५ १७	इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीः	५ ६ ६	इषेपवस्वधारया	७ १ ३
इमेवांसोमाअप्स्वासुता	२ १ २५	इयमंनीषाइयमंभिनागीः	५ ५ १८	इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीः	५ ६ ७	इष्कृतारिमध्वरस्य	८ ७ २८
इमेविप्रस्यवेधसः	६ ३ २९	इयमंनीषाबृहतीबृहंतः	५ ६ २४	इयमुतेअनुष्टुतिः	६ ४ ४३	इष्कृतारिमनिष्कृतं	६ ७ ३
इमेसोमांसइदवः	१ १ ३१	इयमेनाभिरिहमे	८ १ २९	इयमेषाममृत्तानांगीः	८ ३ ५	इष्कृताहावमवतं	८ ५ १८
इमेहितंकारवोवावृशु	५ ७ २८	इययानीच्याकिणी	६ ७ ८	इरज्यक्षप्रथयस्व	८ ७ २८	इष्कृतिनामवोमाता	८ ५ ९
इमेहितंब्रह्मकृतः	५ ३ १७	इयंवांमस्यमन्मनः	५ ६ १७	इरावतीधेनुमती	४ ४ ७	इप्यन्वाचमुपवक्षेव	७ ४ ५
इमोअग्नेवीततमामि	५ १ २६	इयंवांमहेभृणुतं	७ ८ १६	इरावतीवरुणधेनवोवां	४ ४ ७	इहत्यापुरुभूतमा	४ ४ ११
इमौदेवौजायमानौजुषत	२ ८ ६	इयंवांमह्यणस्पतेसुवृक्तिः	५ ६ २२	इषंतोकार्यनोदधत्	७ २ ५	इहत्यापुरुभूतमा	६ २ ५
इयंतऋत्विगावती	६ १ २	इयंविंसृष्टियंतआ	८ ७ १७	इषंदुहन्सुदुधां	८ ७ ६	इहत्यासधुमाया	६ १ १२
इयंतइंद्रमिर्वणः	६ १ ७	इयंबेदिःपरोअंतः	२ ३ २०	इषमूर्जैवपिन्वसे	७ १ ३०	इहत्यासधुमाया	६ ३ ६
इयंतेनव्यसीमतिः	६ ५ २२	इयंभुष्मेभिर्विस्त्राहव	४ ८ ३०	इषमूर्जैपवमाना	७ ३ १८	इहत्वंसुनोसहसोने	६ ४ १६
इयंतैषप्रापुणे	३ ४ १०	इयंसाभूयाउषसाभिब्रह्माः	७ ७ २७	इषमूर्जैमन्य १ धांशंगां	७ ४ ४	इहत्वाहारमभियं	१ १ २५
इयंदेवपुरोहितिर्युवभ्या	५ ५ २	इयंसावोअग्नेदीधितिः	२ ५ ५	इषामंदस्वादुते	६ ६ १		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमां गावश्चर्तन्ति	६ ३ २०	इमां अक्षिप्रणोनुमः	५ ८ १०	इमां जुषेयां सर्वना	६ ३ २०	इमाम्भुप्रभृतिं सातयेथाः	३ २ १९
इमां चनः पृथिवीं	३ ३ ३१	इमां अक्षमयुवाचः	८ ४ २२	इमां जुह्वानायुष्मदा	५ ६ १९	इमाम्भुवासुरस्य	४ ४ ३०
इमां तद्दसुष्टुति	६ १ ६	इमां अस्य प्रतयेयः	६ १ १२	इमां तेषां जिह्वामाजैनामि	३ ३ ११	इमारुद्राय तव सेकपुर्दिने	१ ८ ५
इमां तेषां प्रभरेमहो	१ ७ १४	इमां हृदं वरुणमे	३ ७ १६	इमां धानां पृतस्नुवः	१ १ ३०	इमारुद्राय स्थिरधन्वने	५ ४ १३
इमां तेषां च वसुयंत आयव	२ १ १९	इमां उत्वापसृधानासः	५ २ २४	इमानां रीरविधवाः	७ ६ २७	इमां हृदं पृथयः	५ ८ १२
इमां त्वमिंद्रमिदुः	८ ३ २८	इमां उत्वापुरुतमस्य	४ ६ ११	इमानि त्रीणि विष्टपा	६ ६ १४	इमे चित्तवमन्यधे	१ ५ ३१
इमां धियं शिक्षमाणस्य देव	६ ३ २८	इमां उत्वापुरुशाक	४ ६ १२	इमानि वां भागधेयामि	६ ४ ३०	इमे चेतारो अनृतस्य भूरः	५ ५ १
इमां धियं सप्तशीर्ष्णीम्	८ २ १५	इमां उत्वापुरुवसो	५ ७ २५	इमानु कुंभुवना	८ ८ १५	इमे जीवा विमृतैः	७ ६ २६
इमां प्रसायसुष्टुति	८ ४ २२	इमां उत्वाशतक्रतो	४ ७ २५	इमां ब्रह्मबुधर्दिवः	८ ७ २	इमे तद्दं वयं पुरुष्टुत	१ ४ २२
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां उत्वासुते सुते	४ ७ २६	इमां ब्रह्माग्निवधैना	४ ४ १२	इमे तद्दं सोमाः	५ ७ १८
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां उत्वादि विष्टयः	५ ५ २१	इमां ब्रह्मवाहः	३ ३ ३	इमे तुरं मरुतो	५ ४ २५
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां उत्वाभूमयोम	३ ४ ९	इमां ब्रह्मसरस्वति	२ ८ १०	इमे दिवो अनिमिषा	५ ५ २
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां उत्वा सुदानवः	५ ८ २१	इमां ब्रह्मद्रुतुभ्यं शंसि	८ ८ ६	इमे नरो बृत्रहृत्	५ १ २५
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां गावः सरमेयाः	८ ६ ५	इमां मद्दसुष्टुति	१ २ ३५	इमे भोजा अगिरसो	३ ३ २०
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां गिरादि त्वेभ्यो	२ ७ ६	इमां मद्दसुष्टुति	५ ६ १६	इमे मापीताय वासं उरुष्यवः	६ ४ ११
इमां मद्दसुष्टुति	५ ८ १५	इमां गिरः सवितारं	५ ४ १२	इमां मद्दसुष्टुति	४ ४ ३१	इमे मित्रो वरुणो दूळभांसः	५ ५ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमे यामां सस्वद्रिगभूवन्	३ ८ १७	इयं देवपुरोहितिर्युवभ्या	५ ५ ३	इयत्तकः कुंभुभकः	२ ५ १६	इपिरिणं तेमनं सासुतस्य	६ ४ १२
इमे ये ते सुवायो बाहो जसः	२ १ २५	इयं न उच्छ्राप्रथमासु	७ ८ ६	इयत्तिकाशं कुतिका	२ ५ १६	इपुर्न धन्वन्प्रति	७ २ २१
इमे ये नावां कूपरः	८ २ २४	इयं मद्दं प्रस्तृणीते	५ १ ९	इयं मद्दं ददाभसं	४ ८ ३०	इपुर्न श्रियं हृषुधेः	८ ५ १
इमे रंधं चिन्मरुतो	५ ४ २५	इयं मनीषा इयं मन्विनागीः	५ ५ १७	इयं मिद्रं वरुणमष्टमेगीः	५ ६ ६	इषेपं वस्वधारया	७ १ ३
इमे वांसोमा अप्सवासुता	२ १ २५	इयं मनीषा इयं मन्विनागीः	५ ५ १८	इयं मिद्रं वरुणमष्टमेगीः	५ ६ ७	इष्कृतां रमिध्वरस्य	८ ७ २८
इमे विप्रस्य वेधसः	६ ३ २९	इयं मनीषा इयं मन्विनागीः	५ ६ २४	इयं सुते अनुष्टुतिः	६ ४ ४३	इष्कृतां रमिध्वरस्य	६ ७ ३
इमे सोमां सद्देवः	१ १ ३१	इयं मनीषा इयं मन्विनागीः	८ १ २९	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतां रमिध्वरस्य	८ ५ १८
इमे हितं कुरवा वावुशु	५ ७ २८	इयं यानी च्याकिणी	६ ७ ८	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इमे हितं ब्रह्मकृतः	५ ३ १७	इयं वां मस्य मन्मनः	५ ६ १७	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इमो अभे वीततमामि	५ १ २६	इयं वां महे श्रुतं	७ ८ १६	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इमो देवौ जायमानौ जुषंत	२ ८ ६	इयं वां ब्रह्मणस्पते सुवृक्तिः	५ ६ २२	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इयं तं कृत्विवा वती	६ १ २	इयं विसृष्टिं तं आ	८ ७ १७	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इयं तं हृदमिर्वजः	६ १ ७	इयं वेदिः परोभंतः	२ ३ २०	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इयं तेन र्व्यसीमतिः	६ ५ २२	इयं शुष्मेभिर्विस्त्राहव	४ ८ ३०	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इयं तं पूषा पुणे	३ ४ १०	इयं साभूया उषसा मिब्रहाः	७ ७ २७	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९
इयं देवपुरोहितिर्युवभ्या	५ ५ २	इयं सावो अक्षो दीधितिः	२ ५ ५	इयं मेषाममृतां नांगीः	८ ३ ५	इष्कृतिनां रमिध्वरस्य	८ ५ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इहत्वाभ्यां चरेत्पु	३ ४ २४	इहेहोममसां चतुर्ता	३ ४ ७	ईक्षेरायः क्षवस्व	३ ६ ४	ईशोयोविश्वस्यादेववीतौ	७ ६ १
इहत्वागोपरीणसा	६ ३ ४६	इहेहवः स्वतवसः	५ ४ ३०	ईजानमिदयोर्गुर्तावसुः	८ ७ २०	ईक्षेत्स्वामवस्यवः	१ १ २६
इहप्रजामिहरिषि	३ ७ ८	इहेवल्माविषीष्टं	८ ३ २८	ईजेयहेभिः भशुमे	४ ५ ३	ईक्षानायावस्यवे	२ ५ २७
इहप्रमहियतमः	८ ४ ६	इहेवैषिमापं चोहाः	८ ८ ३१	ईयिवांसमतिस्विधः	३ १ ५	ईक्षितोअम्रभावह	२ २ १०
इहप्रमाणमस्तुवा	३ ७ २२	इहोपयातवावसोनपातः	३ ७ ५	ईयुर्यनम्यय	५ २ २५	ईक्षितोअम्रभावहे	३ ८ २०
इहप्रियं प्रजयाते	८ ३ ३५	इक्षाममेपुरुदंसं	२ ८ १६	ईयुर्गोवोनयवसा	५ २ २५	ईक्षितोअम्रमनसानः	२ ५ २२
इहमवीतुयईमंगवेद	२ ३ १५	इक्षाममेपुरुदंसं सनिगोः	२ ८ २५	ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्	१ ८ ३	ईक्षिष्वहिप्रतीच्यं	६ २ ९
इहभुतइद्रोअको	७ ७ ६	इक्षाममेपुरुदंसं सनिगोः	२ ८ २७	ईमांतासः सिलिक	२ ३ १२	ईक्षेअमिबिपश्चितं	३ १ २८
इहागंतवृषणवसु	६ ५ १९	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ २	ईमान्यद्वयुषे	४ ४ ११	ईक्षेअमिस्ववंसं	४ ३ २५
इहितिः परावतः	६ ३ ५	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ १५	ईशानइमाभुवनानि	७ ३ १९	ईक्षेगिरामनुहितं	६ १ ३३
इहेद्राभीउपह्वये	१ २ ३	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ २२	ईशानकृतोयुनयो	१ ५ ६	ईक्षेचत्वायजमानोहविभिः	८ १५
इहेद्राभीमुपह्वये	१ २ ६	इक्षाममेपुरुदंसं	३ १ २३	ईशानायप्रहृतियस्तथान	५ ६ १२	ईक्षेपावापृथिवी	१ ७ ३३
इहेवमृषणवसां	१ ३ १२	इक्षयास्वापदेव्यं	३ १ ३२	ईशानावाप्योणां	७ ६ ५	ईक्षेन्योनमस्यः	३ १ ३०
इहेहजातासमवावशीतां	२ ४ २५	इक्षसरस्वतीमही	१ १ २५	ईशानासोयेदधतेस्वर्णः	५ ६ १२	ईक्षेन्योवोमनुषो	५ २ १२
इहेहृदयद्रासमना	३ ७ १९	इक्षसरस्वतीमही	३ ८ २१	ईविषेवायैत्यहि	६ ३ ३९	ईक्षेन्यवोअसुरं	५ २ १
इहेहृदयद्रासमनापपुसे	३ ७ २०	ईक्षयतीरपस्युवः	८ ८ ११	ईशोहा १ मिष्टतस्य	५ २ ६	ईक्षेन्यः पवमानः	६ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उक्थंचनशाल्यमानं	५ ७ १९	उग्रयुज्जमपृतनासु	६ ४ ३८	उच्छंत्वांमेयजता	४ ४ २	उतघासरथीतमः	४ ८ २२
उक्थउक्थेसोमइद्रं	५ ३ १०	उग्रवज्जोः स्थिरा	५ ४ २३	उच्छादिबोदुहितः	५ १ ६	उततेसुहृताहरी	६ १ ११
उक्थभृत्तंसामभृत्तं	५ ३ २४	उग्रबाहुर्भक्षुत्वापुरंदर	६ ४ ३७	उच्छिष्टचम्बोभर	१ २ २६	उतत्यंचमसंनवं	१ २ २
उक्थमिद्रायुसंस्थं	१ १ १९	उग्रस्तुराषाळभिभूत्योजाः	३ ३ १२	उच्छुष्माओषधीनां	८ ५ ९	उतत्यनोमारुतंशर्धआगमध	२ २८
उक्थवाहसेविभ्वेभनीचां	६ ६ ३४	उग्रार्द्रवप्रवहंतः समार्यसुः	८ ४ ३०	उच्छोषिषासहसस्पुत्र	३ १ १८	उतत्यंभुज्यमभिवः	३ ६ २२
उक्थेभिरर्वागवंसे	१ ४ २	उग्रविधनिनामृधः	४ ८ २७	उच्छ्रयस्ववनस्पते	३ १ ३	उतत्यंभुज्यमभिना	५ ५ १५
उक्थेभिर्वृद्धहंतमा	५ ६ १८	उग्रसंताहवामहे	१ २ ३	उच्छ्रयस्वपृथिविमा	७ ६ २८	उतत्यवीरंधनसामृजीपिणं	६ ६ ९
उक्थेविष्णुनूरयेषु	२ ६ २	उग्रेविष्णुनूरमंदसानः	२ ६ ६	उच्छ्रयस्वमानापृथिवी	७ ६ २८	उतत्यादास्वर्ग्यं	५ ८ १३
उक्षतेभर्थाअर्याहव	२ ७ १९	उग्रोजशेवीर्यीय	५ ३ १	उक्षातमिद्रतेशवः	६ ४ ४१	उतत्यद्राजुरते	५ ५ १५
उक्षाकायवशाकाय	६ ३ ३१	उग्रोवांकुहोययिः	४ ४ १२	उक्षायातापरशुः	७ ८ २५	उतत्यातुर्वनायदू	३ ६ २२
उक्षामहंअभिववक्षपूने	२ २ १५	उच्येतेवपुषिषः स्वराद	६ ४ ६	उतक्रतुभिर्क्रतुपाः	३ ३ ११	उतत्यादैव्याभिषजा	६ १ २६
उक्षामिमातिप्रति	७ २ २१	उक्षातंजातमंधसः	७ १ १९	उतकण्वंनृषदःपुत्रं	७ ७ २८	उतत्यामंयशसांशेतनायै	२ १ १
उक्षासमुद्रोअरुषः	४ ३ १	उक्षादिबिदक्षिणावंतः	८ ६ ३	उतगावह्वादंति	८ ८ ४	उतत्यामेरोद्रावर्चिमंता	८ १ २८
उक्षेवयुथापरियन्	७ २ २६	उच्छंतीयाकृणोषिमंहना	५ ६ १	उतमाअभिरंध्वर	३ ५ ९	उतत्यायंजताहरी	३ ६ १६
उक्षोहिमेपंचदश	८ ४ ३	उच्छंतीरथाचितयंत	३ ८ १	उतमाअर्थतुदेवपंकीः	४ २ २८	उतत्यासुधआर्या	३ ६ २२
उग्रनवीरंनमसोपसेदिम	६ ४ १५	उच्छंत्वांसः सुदिनाअरिप्राः	६ १२	उतघानेमोअस्तुतः	४ ३ २७	उतत्याहरितोदश	७ १ ३१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतत्वामेहवमाजम्भ्यात्	४ ८ ९	उतत्वामेदितेमहि	६ ४ ५२	उतनःसुभगाँजुरिः	१ १ ८	उतनोदेव्यदितिः	६ २ २२
उतत्येदेवीसुभगे	२ ७ १४	उतत्वामेकृण्वयं	७ १ २	उतनःस्वष्टागम्भ्यासात्	५ ५ ५	उतनोभियोगोभ्राः	१ ६ १७
उतत्येनोमस्तो	५ ४ २	उतत्वाकीर्णशीवसी	४ ३ २७	उतनःमृतयोर्भोगाः	२ ५ ५	उतनोभक्तमपां	८ ४ २६
उतत्येनःपर्वतासः	४ २ २८	उतदासस्यवर्चिनः	३ ६ २१	उतनःमृतोवृक्षसेनाः	२ ५ ५	उतनोभक्तविव	३ १ १३
उतत्येमाध्वन्यस्यजुष्टाः	४ २ २	उतदासापरिबिधे	८ २ २	उतनःएनापवया	७ ४ २१	उतनोर्द्धाचिन्मृत	८ ४ २७
उतत्येमापौरुत्सस्यसुरेः	४ २ २	उतदासंकौलितरं	३ ६ २१	उतनःएनुष	५ ३ २६	उतनोवाजसावये	६ ८ १
उतत्येमाभास्ताभ्य	४ २ २	उतदेवाभवहितं	८ ७ २५	उतनूनयदिद्विधं	३ ६ ३३	उतनोविष्णुस्तत्रातो	४ २ २८
उतत्वंमधवम्भुणु	६ ३ ४३	उतर्धावापृषिवीभ्रत्र	४ ८ ८	उतनोभोगोमत्सृषि	६ ३ २	उतनोहिर्बुधयो १ मयस्कः	२ ५ ४
उतत्सुस्येस्त्रिपीतं	८ २ २३	उतद्युमस्युवीर्यं	१ ५ २२	उतनोभोगोमतीरिषः	४ ४ २२	उतनोहिर्बुधयः	४ ८ १०
उतत्संयुनोसहसो	४ ८ ९	उतद्वारउशुतीः	५ २ २३	उतनोभोगोमतीरिषः	५ ८ २	उतप्रधिमृदहृष्य	८ ५ २१
उतत्सःपञ्चददश	८ २ २३	उतनःकर्णशोभमाना	६ ५ ३१	उतनोभोगोमतीरिषः	७ १ २८	उतप्रपिप्यऊधुरध्यायाः	७ ४ ३
उतत्वाभेममस्तुतः	६ ३ ३२	उतनःपितुमाभर	६ ३ २	उतनोभोगोविद्विषि	७ १ १२	उतप्रहामतिदीव्या	७ ८ २३
उतत्वाधीतयोममं	६ ३ ४०	उतनःप्रियाप्रियासु	४ ८ ३१	उतनोभोगोषणिषियं	४ ८ १८	उतप्रहृष्यावयं	५ ८ १५
उतत्वाभिमसावयं	६ ३ ३१	उतनःसिधुरपां	६ २ २३	उतनोदिव्याह्वः	५ ८ ५	उतप्रहृष्यामस्तोमेअस्य	४ १ २३
उतत्वाभिरिवयं	६ ३ ४५	उतनःसुभ्रात्रोदेवगोपाः	५ १ १२	उतनोदिवदेवान्	६ ५ २४	उतप्रवतुजंतवः	१ ५ २१
उतत्वाभृगुवच्छुवे	६ ३ ३१	उतनःसुधोन्माजीराक्षः	२ २ ९	उतनोदिवावधिनो	८ ४ २७	उतप्रवतुनोनिदो	१ १ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतमन्त्रेपुत्रयस्य	५ १ ४	उतवाँविष्णुमपास्वधः	२ २ २३	उतस्मास्तन्यतोरिव	३ ७ १२	उतस्यावांरुसातोवप्ससः	२ ४ २६
उतमन्येपितुद्वहः	२ ३ २	उतवःशंसमुशिजा	२ ७ १४	उतस्मास्त्यवतः	३ ७ १४	उतस्याधेत्यावरी	६ २ २९
उतमाताहृदिवा	८ २ ७	उतमत्तानिसोमते	७ ७ ११	उतस्मास्त्यपनयंति	३ ७ १२	उतस्वयातन्वा ३ संवदेत	६ ८
उतमातामहिषमन्ववेन	३ ५ २६	उतमुष्णस्यष्टणुया	३ ६ २१	उतस्माहित्वामाहु	३ ६ २५	उतस्वराजोअदितिः	५ ५ ९
उतमैप्रयिषोविययोः	६ १ ३५	उतासखास्यधिनोक्त	३ ८ ३	उतस्मैनवक्षमयिन	३ ७ ११	उतस्वराजोअदितिः	६ १ ३
उतमैवोचतादिति	४ ३ २९	उतसिधुषिबास्यं	३ ६ २१	उतस्यदेवःसविता	४ ८ १०	उतस्वस्याभरात्याः	७ ३ ४
उतमैरपयुवतिः	४ ३ २७	उतसुत्येपयोवृषा	५ ७ २४	उतस्यदेवोभुवनस्य	२ ७ १४	उतस्वानासोदिविषंस्व	३ ८ १५
उतवायःसहस्यप्रविहान्	२ २ १६	उतस्तुतासोमरुतो	५ ४ २७	उतस्यनहृद्रोविश्वचर्षणिः	२ ७ १४	उतादःपरुषेगवि	४ ८ २२
उतवासिसवितृकीर्णि	४ ४ २४	उतस्यतेपरुष्या	४ ३ ९	उतस्यनउशिजामुर्विया	८ ४ २५	उताभयेपुरुहूतश्रवोमिः	३ २ १
उतयोमानुषेष्वा	१ २ १८	उतस्मैतेवनस्यते	१ २ २६	उतस्यवाजीक्षिपणि	३ ७ १४	उतायतंसंगवेप्रातः	४ ४ १७
उतयोषणेद्विमेमही	५ २ २	उतस्मैदुर्गुभीयसे	४ १ १	उतस्यवाजीसहुरि	३ ७ १२	उतास्मैसंष्टणुहि	८ ४ ६
उतवाउपरिवृणुक्षि	८ ७ ३०	उतस्मैयंशिधुयया	४ १ १	उतस्यवाज्यरुषः	४ ३ २०	उताशिष्टाअनुष्टुप्वन्ति	२ ७ ३
उतवाजिनपुरुनिष्ठिष्वानं	७ ११	उतस्मैराक्षिपारि	७ ३ २३	उतस्यानःसरस्वती	४ ८ ३१	उतासिमैत्रावरुणो	५ ३ २४
उतवातपितासिनः	८ ८ ४४	उतस्मैसहर्षुतस्य	८ ५ ६	उतस्यानःसरस्वती	५ ६ १९	उताहंनक्तमुतसोमतेदिवा	५ १५
उतवायस्यवाजिनः	१ ६ ११	उतस्मासुधहृत्पारि	३ ६ २५	उतस्यानोदिवा	६ १ २६	उतेदानींभगवतः	५ ४ ८
उतवायोनोमर्चया	२ ६ ३०	उतस्मासुप्रथमःसरिष्य	३ ७ १२	उतस्यावांमनुमन्मक्षिका	१ ८ २१	उतेशिषेप्रसवस्य	४ ४ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतोषातेपुरुष्याइ	५ ३ १३	उत्तानायामवभरा	३ १ ३२	उत्पामंदंतुलोमाः	६ ४ ४४	उदस्यशोचिरस्थात्	५ ३ २१
उतोनोंअस्यकस्यचित्	४ २ ९	उत्सिहृतावपश्यत	८ ८ ३०	उत्सुयौबृहदधीष्यधेत्	५ ५ ४	उदस्यशोचिरस्थात्	६ २ ९
उतोनोंअस्याउषसांजुषेत	२ १ २०	उत्सिहृन्नूनमेषां	४ ३ १९	उत्स्मृतातोवहतिवासो	८ ५ २०	उदातौजिहतेबृहत्	६ ७ २४
उतोन्वस्यजोषमां	६ ६ २८	उत्सिहृन्नोअसासह	६ ५ २८	उदगादयमादित्यः	१ ४ ८	उदानदककुहोदिवं	५ ८ १७
उतोन्वस्ययत्पदं	६ ५ १७	उत्सिहृन्नहणस्पते	१ ३ २०	उदमेतवतदुतात्	६ ३ ३०	उदावतात्वक्षसा	४ ६ ५
उतोन्वस्ययन्महत्	६ ५ १५	उत्सिहृत्सिस्वाहुतः	८ ६ ४	उदमेतिष्ठप्रत्यातनुष्व	३ ४ २३	उदितायोमिदितावेदिता	६ ७ १५
उतोपस्तिर्युच्यते	६ १ ८	उत्सेबृहंतोअर्षयः	६ ३ ३६	उदमेभारतधुमत्	४ ५ २९	उदिक्वस्यरिच्यते	५ ३ १९
उतोपितृभ्यांप्रविदानु	३ १ २	उत्सेवयश्चिदसुतेरपसन्	२ १ ९	उदमेधुष्यस्तव	६ ३ ३९	उदीरतामवरुत्	७ ६ १७
उतोसमष्टमिंदुमिः	१ २ १०	उत्सेवयश्चिदसुतेः	५ १ ५	उदपसदसौसूर्यः	२ ५ १५	उदीरतांसूनताउत्पुंवीः	२ १ ५
उतोसहस्रभणसं	७ १ ४१	उत्सेगताममधवबुध	१ ७ १५	उदपसदरुणाभानवोवृथा	१ ६ २४	उदीरयकुवितमंकवीनां	४ २ १७
उतोहिवांदात्रासंति	३ ७ ११	उत्सेशुष्माजिहृतां	८ ७ ३०	उदमुतोवयो	८ २ १७	उदीरयथामस्तः	४ ३ १७
उतोहिवांपूर्व्यांअविबिद्	३ ३ २४	उत्सेशुष्मासईरते	७ १ ७	उदभाणीवस्तनयन्	४ ७ १८	उदीरयपितरांजारः	७ ६ १०
उतोहिवारलुधेयामि	५ ४ २०	उत्सेशुष्मासोअस्थुः	७ १ १०	उदसौसूर्योअगात्	८ ८ १७	उदीरयंतवायुभिः	५ ८ १८
उत्तराहसुत्तरः	८ ८ ३	उत्सेक्षामिपृथिवीं	७ ६ २८	उदसंसीत्सुमिधानाकं	२ ८ २५	उदीराधामृतायुते	६ ५ १८
उत्तानपणैसुभगे	८ ८ ३	उत्पुस्तसूर्यः	२ ५ १५	उदस्यबाहूशिथिरा	५ ४ १२	उदीर्ध्वजीवोअसुर्नआगा	१ ८ ४
उत्तानायामजनयन्	२ ६ २	उत्पूषणंयुवामहे	४ ८ २३	उदस्यशुष्माद्गानुः	५ ३ २५	उदीर्ध्वनार्यमिजीवलोकं	७ ६ २७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उदीर्ध्वतःपतिवतीधे	८ ३ २४	उदुष्यदेवःसवितासुवायं	२ ८ २	उदुष्यध्वंसमनसः	८ ५ १८	उद्वेतिप्रसवीताजनानां	५ ५ ५
उदीर्ध्वतोविश्वावसो	८ ३ २४	उदुष्यदेवःसविता	५ १ १५	उद्यत्सहःसहस्रआजनिष्ट	४ १ २९	उद्वेतिसुभगांविश्वक्षाः	५ ५ ५
उदुष्योतिरमृतंविश्वजन्यं	५ ५ २३	उदुष्यदेवःसवितादमूना	५ १ १५	उद्यदिद्रोमहतेदानवायं	४ १ ३३	उनत्तिभूमिपृथिवीं	४ ४ ३०
उदुतिष्ठसवितः	५ ४ ५	उदुष्यदेवःसविता	५ ४ ५	उद्यद्यमित्रमहः	१ ४ ८	उन्मदितामौनेयेन	८ ७ २४
उदुतिष्ठस्वध्वरः	६ २ ९	उदुष्यवःसवितासुप्रणीत	६ २ २३	उद्यद्भस्त्रस्यविष्टपं	६ ५ ६	उन्मध्वउर्मिर्वनतां	७ ३ १९
उदुत्तमंसुमुग्धिनः	१ २ १९	उदुष्यशरणेदिबः	६ २ २४	उद्ययमीतिसवितेवबाहू	१ ७ २	उन्मापीताअयंसत	८ ६ २६
उदुत्तमंवरुणपाशमस्मत्	१ २ १५	उदुस्लोमासोअशिनोरबुध	५ १ १९	उद्यस्यतेनवजातस्य	५ २ ३	उन्मामंददृषभो	२ ७ १७
उदुत्यच्चभूर्महिमित्रयो	४ ८ ११	उदुस्त्रियाःसृजतेसूर्यःसचा	६ १ १	उद्यमिवेत्तुष्णजो	५ ३ २२	उपक्रमस्वाभर	६ ५ ३८
उदुत्यद्गंतवपुः	५ ५ १०	उदुस्वानेभिरीरते	५ ८ २१	उद्वदंनमैरतंदसनाभिः	१ ८ १९	उपक्षत्रंवीतहंति	१ ३ २१
उदुत्येअरुणप्सवः	५ ८ १९	उदूअयांउपक्तेव	५ १ १५	उद्वज्जमिःशम्याहंत्वापो	३ २ १४	उपक्षरंतिस्त्रिषोमयोभुवः	१ १ १०
उदुत्येमधुमत्तमाः	५ ७ २७	उदूषुणोवसोमहे	६ ५ ९	उद्वत्स्वस्माअकृणोतना	२ ३ ६	उपक्षेतारस्वसुप्रणीते	२ ८ १६
उदुत्येसुनवोगिरः	१ ३ १३	उद्गाआजदंगिरोभ्यः	६ १ १५	उद्वयंतमसुस्पां	१ ४ ८	उपछायामिवघृणं	४ ५ २८
उदुत्यंजातवेदसं	१ ४ ७	उद्गातेवशकुनेसामगायसि	८ १२	उद्गांचक्षुर्ध्वरुणसुप्रतीकं	५ ५ ३	उपतेगाइवाकरं	८ ७ १४
उदुत्यद्वाप्यैरत	५ ३ ७	उद्वेदमिश्रतामधं	६ ६ २१	उद्गांपृक्षासोमधुमंत	३ ७ २१	उपतेधांसहमाना	८ ८ ३
उदुत्यैरुपसोरोचमाना	५ १ ५	उद्वर्षयमघवचायुधानि	८ ५ २३	उद्गांपृक्षासोमधुमंतो	५ ५ १	उपतेस्लोमान्पशुपाइवाकरं	८ ८ ६
उदुत्युतःसमिधायहोअघौ	२ ८ २५	उद्गोहृदमपिबजहंवाणः	८ ५ २०	उद्गहूरक्षःसहमूलमिद्व	३ २ ४	उपत्तमन्यावनस्पते	२ ५ ९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उपत्याह्वीगमतोविशः	५ ५ २०	उपनोवाजाअध्वर	३ ७ ९	उपमायावाःस्वनर्धन	२ १ ११	उपस्रक्तंयुवस्तः	६ ५ १६
उपत्रितस्यपावोः	७ ५ ४	उपनोवाजिनीवसु	६ २ ६	उपमाचद्वह्नाद्वा	६ ५ ३	उपहृताःपितरःसोम्यासः	७ ६ १७
उपत्वाकमैवतवे	६ २ १	उपनोहरिभिःसुतं	६ ६ २७	उपयमेतियुवतिः	५ १ २४	उपह्वयेसुवृषाधेनुमेतां	२ ३ १९
उपत्वाग्नेदिबोदेवे	१ १ २	उपप्रजिन्वन्नुवाती	१ ५ १५	उपयोनमोनमंति	३ ६ ५	उपह्वयेसुहवंमारुतं	७ ८ १०
उपत्वाजामयोगिरः	६ ७ ११	उपप्रयंतोअध्वरं	१ ५ २१	उपवपुषेनमसाजिगीषा	२ ५ ४	उपहुरेगिरीणां	५ ८ १४
उपत्वाजुहोऽमम	६ ३ ३६	उपप्रागाच्छसनंवाज्यवा	२ ३ १३	उपवपुषेबंधंभिःशुषेः	४ २ १४	उपहुरेषुयदधिध्वं	१ ६ १३
उपत्वारण्वसंसं	४ ५ २८	उपप्रागात्परमंयत्सुधस्थं	२ ३ १३	उपशिक्षापतस्थुषः	६ ८ ९	उपाजिरापुरुहृतायससिः	३ २ १७
उपत्वासातयेनरो	५ २ १९	उपप्रागात्सुमन्मैधायि	२ ३ ८	उपश्वासयपृथिवीं	४ ७ ३५	उपायातंद्राशुषेमत्सीय	५ ५ १८
उपनःपितृवाचर	२ ५ ६	उपप्रियंपर्निमत्तं	७ २ १८	उपसर्वायमीहृषः	५ २ १८	उपावसुजुत्मन्या	८ ६ ९
उपनःसवनागहि	१ १ ७	उपप्रेतंकुशिकाश्रेतयध्वं	३ ३ २१	उपसर्पमातरंभूमिं	७ ६ २७	उपास्मेगायतानरः	६ ७ ३६
उपनःसुतमागतं	४ ४ ९	उपप्लवदमंदृकी	५ ७ ४	उपस्तुतिरौच्ययुक्लये	२ ३ १	उपेदुहंपनदामप्रतीतं	१ ३ १
उपनःसुतमागहि	१ १ ३०	उपममंवावाताहृषणाहरीं	५ ७ ३२	उपस्तुतिंनमसुदयतिष	२ ५ १२	उपेमसृक्षिवाजयु	२ ७ २२
उपनःसुतमागहि	३ ३ ५	उपमहाग्निहरिवः	८ ५ २५	उपस्तुतिप्रधमंरत्नध्वं	४ २ १८	उपेदमुपपचनं	४ ६ २५
उपनःसूनवोगिरः	४ ८ १५	उपमंत्वामघोनां	६ ४ २२	उपसृणीतमत्रये	६ ५ १८	उपोअदंशिगुन्धुवोन	२ १ ७
उपनोदेवाभवसागमंतु	१ ७ २५	उपमापेपिंशत्तमः	८ ७ १४	उपस्थायमातरमक्षं	३ ३ १२	उपोनयस्ववृषणातपुषो	३ २ १७
उपनोयातमश्विना	६ २ २७	उपमामतिरस्थित	८ ६ २६	उपस्थायचरतियत्समारुत	२ २ १४	उपोपमेपराष्ट्रमामं	२ १ ११

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उपोमतिःपृष्यते	७ २ २१	उमाभ्यादेवसवितः	७ २ १७	उरुन्म्यउरुगर्भं	६ ५ ३	उरोदेवाभनिबाधेस्वाम	४ २ १९
उपोरयेपृष्यतीरयुग्मं	१ ३ १९	उमावामिद्राभीआहुवधै	८ २९	उरुनोलोकमनुनेवि	४ ७ ३१	उरोदेवाभनिबाधेस्वाम	४ २ २२
उपोरुक्थेयुवतिर्नयोषा	५ ५ २४	उमाशंसानर्यामामविष्टा	२ ५ ३	उरुन्यायचक्रयुक्लोकं	५ ६ २४	उरोमहांअनिबाधेवध	२ ८ १५
उपोपुजातममुरं	७ १ २०	उमाहिदृष्टाभिषजां	६ ६ ९	उरुंहिराजावरुणश्चकारं	१ २ १४	उरावायेअंतरिक्षेमदंति	२ ८ २७
उपोपुमृण्महीगिरः	१ ६ ३	उमेअंक्षपीपयतः	२ ७ ८	उरुगंयूतिरभयानि	७ ३ २६	उर्वोपृथ्वीवहुले	२ ५ ३
उपोहृयद्विदंथबाजिनोगुः	५ ६ १५	उमेधिदिंद्रोदसी	५ ३ १	उरुणस्त्वन्नेतनं	६ ५ ३	उर्वीसंघनीबृहतीकृतेन	२ ५ ३
उपोहरीणांपतिं	६ २ १७	उमेधावापृथिवी	७ ३ ६	उरुतेअयःपर्यंतिबुध	१ ७ २	उलूकयातुंशुशुलूकयातुं	५ ७ ९
उभयंतेनक्षीयते	२ ६ १	उमेधुरौवहिरापिन्दमानः	८ ५ १९	उरुवारथःपरिंक्षति	३ ७ १९	उवाचमेवरुणामेधिराय	५ ६ ९
उभयंशुणवचन	६ ४ ३६	उमेधुनासिरोदसीकृतेन	२ १ २२	उरुव्यचसामहिनीं	२ ३ ३	उवासोवाउच्छाशुनु	१ ४ ३
उभयतःपर्वमानस्य	७ ३ १३	उमेभद्रेजोषयेतेनमेनं	१ ७ २	उरुव्यचसेमहिनें	५ ३ १६	उवेअंबसुलामिके	८ ४ २
उभयासोजातवेदःस्याम	२ ५ २१	उमेयत्तमहिनाशुभे	५ ६ २०	उरुव्यचानोमहिषः	८ ७ १६	उवोधिधहिमघवन्	५ ४ ३
उभाउनूनतदिदंथयेये	८ ६ १	उमेयविंद्रोदसी	८ ७ २२	उरुशंसानमोवृधा	३ ४ ११	उशंतस्त्वानिधीमहि	७ ६ २२
उभाजियथुर्नपरा	५ १ १३	उमेसुभद्रसुपिंषो	३ ८ २३	उरुग्याणोअमिंक्षस्तेः	१ ६ २१	उशंतदूतानदभायगोपा	५ ६ १३
उभादेवादिविष्टृशां	१ २ ८	उमेसोमावचाकशान्	६ ८ २२	उरुग्याणोमापरादाः	६ ५ १२	उशंतिघातेअमृतांसः	७ ६ ६
उभादेवानुचक्षसा	६ ७ २५	उभोभंयाविष्णुपंधेहि	८ ४ ५	उरुणसावसुपौ	७ ६ १६	उशानाकाप्यस्वा	६ २ १२
उभापिंक्षतमश्विना	१ ३ ३५	उरुगंभीरंजनुषां	३ ३ १०	उरोहृद्वराधंसः	४ २ ९	उशानायत्परावतः	५ ८ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उशानायस्सहस्रं	४ १ २४	उषोनजारोविभाषोः	१ ५ १३	ऊर्जादेवाँअवस्योजसात्वाँ	६ ३ १८	ऊर्ध्वाहितेदिवेदिवे	६ ३ ४४
उशानायस्सहस्रं	४ १ २४	उषोनजारःपृथुपाजो	५ २ १३	ऊर्जोनपाजातवेदः	८ ७ २८	ऊर्ध्वाधीतिःप्रत्यस्यप्रयाम्	१ ८ २०
उशिकपावकोअरतिः	७ ८ २९	उषोभद्रेभिरागहि	१ ४ ६	ऊर्जोनपातमध्वरे	३ १ ३०	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उशिकपावकोवसु	१ ४ २६	उषोमघोन्यावहसुनृते	३ ८ ६	ऊर्जोनपातमाहुवे	६ ३ ३८	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषःप्रतीचीभुवनानि	३ ४ ८	उषोयदमिसुमियेवकथं	१ ८ २	ऊर्जोनपातसहिनायम्	४ ८ १	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषाभाहिभानुना	१ ४ ४	उषोयदधभानुना	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषउषोहिवसोअग्रं	७ ६ ३	उषोयेतेप्रयामेषु	१ ४ ३	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषसःपूर्वाअध्वयत्	३ ३ २८	उषोवाजेनवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषसानकेतवो	८ ३ १३	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषसावित्रमाभर	१ ६ २६	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उषस्तमंयथायशसंसुवीरं	१ ६ २५	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपाअपस्सुस्तमः	८ ८ ३०	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपाउच्छन्तीसमिधाने	२ १ ७	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपामानकाबृहती	७ ७ ९	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपांअधेहगोमति	१ ६ २६	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपांअधेहगोमति	१ ६ २६	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपांअधेहगोमति	१ ६ २६	उषोवाजिनिप्रचंताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ऋचोअक्षरेपरमेष्ठ्यामन्	२ ३ २१	ऋतवददृष्टतुष्ट	७ ५ २६	ऋतस्यवाकेशिनायोग्या	२ ८ २७	ऋतावायस्यरोदसी	३ १ १३
ऋजिप्यर्धमिद्रावतो	३ ६ १६	ऋतवोचैनमसा	३ ५ ३	ऋतस्यवोरध्यःपूतदक्षो	४ ८ १२	ऋतुर्जनित्रीतस्या	२ ६ १०
ऋजीतेपारिवृद्धि	५ १ २१	ऋतशंसंतऋजुदीर्घानाः	८ २ १५	ऋतस्यहिधेनवावावशानः	५ २ २०	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजीत्येनीरुशती	८ ३ ७	ऋतज्येनक्षिप्रेण	२ ७ २	ऋतस्यहिप्रसिद्धिः	८ ४ २३	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजीपीश्वेनोदमानो	३ ६ १५	ऋतधीतयुवागत	४ ३ ५	ऋतस्यहिर्तनयः	७ ५ ३३	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजीपीश्वेनोदमानो	३ ६ १५	ऋतमृतेनसपते	४ ४ ६	ऋतस्यहिशुरुषःसंति	३ ६ १०	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजुनीतीनोवरुणः	१ ६ १७	ऋतस्वगोपानदभाय	७ २ ३०	ऋतस्यहिसदसो	८ ६ १०	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजुःपंवस्यजिनस्य	७ ४ १९	ऋतस्वगोपावधि	४ ४ १	ऋताथिर्निमाथिनी	७ ५ २२	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजुरिच्छंसावनवत्	२ ७ ५	ऋतस्यजिह्वापवतेमधु	७ २ ३३	ऋतावरीदिवोअकैरबोध्या	४ ८ ८	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजुमुअध्यायने	६ २ २५	ऋतस्यतुर्वितंतः	७ २ ३०	ऋतावानऋतजाता	५ ५ १०	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजुर्विद्रोतआदे	६ ५ ३	ऋतस्यदृढाधरुणानि	३ ६ १०	ऋतावानमृतायवो	६ २ १०	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋतंअस्यंवाभीह्रात्	८ ८ ४८	ऋतस्यदेवाअनुव्रता	१ ५ ९	ऋतावानानिषेदतुः	६ २ २२	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋतंअस्यंवाभीह्रात्	८ ८ ४८	ऋतस्यपथिवेधा	४ ७ १७	ऋतावानानिषेदतुः	६ २ २२	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋतंअस्यंवाभीह्रात्	८ ८ ४८	ऋतस्यप्रेषाऋतस्यधीतिः	१ ५ १२	ऋतावानानिषेदतुः	६ २ २२	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋतंअस्यंवाभीह्रात्	८ ८ ४८	ऋतस्यबुधउषसाभिषण्यन्	४ ८ ८	ऋतावानानिषेदतुः	६ २ २२	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋतंअस्यंवाभीह्रात्	८ ८ ४८	ऋतस्यरश्मिमनुयच्छमाना	१ ६ १६	ऋतावानानिषेदतुः	६ २ २२	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
कृष्णस्तोत्रवानवे	४ ५ १	कृष्णमंसासमाना	८ ८ २४	एवंचाद्रिहरिभिः	६ ३ ११	एकस्मिन्मोर्गुरणा	५ ५ १३
कृष्णमस्तोमसमुवास	८ ८ २	कृष्णिमनाचकपिकृय	७ ४ ९	एवंचाद्रुपनःपरावतः	२ १ १८	एकस्यचिन्मेविन्व	२ ३ २५
कृष्णममिद्रमाहुव	१ ७ ३२	कृष्णिस्तुम्बाविशुप्रशुः	५ ५ १०	एवंचाद्रानुपति	७ ८ २६	एकस्यावस्तोरावतरणा	१ ८ १२
कृष्णमनवर्तये	६ ३ ४७	कृष्णिभिःपुरपुता	७ ३ २२	एवंसानसिरुधि	१ १ १५	एकचेतस्तरस्वतीनदीना	५ ६ १९
कृष्णमोवाजाः	५ ४ १५	कृष्णिर्वृजआभसि	५ ८ १७	एवंस्यकुक्षापवते	७ ३ ५	एकोग्रैवसुमतीसमीची	३ २ ३
कृष्णतारविःप्रियम	३ ७ ७	कृष्णिनरावंहसुःपांचजम्ब	१ ८ १३	एकचमसंचतुरःरूपोतन	२ ३ ४	एकोग्रैवसुमतीसमीची	८ ३ १९
कृष्णमंतावृणवाजवंता	६ ३ १६	कृष्णमंत्रकृतास्तोमैः	७ ५ २८	एकचयोविंशति	५ २ २६	एतत्तेस्तोमंतुविजात	३ ८ १५
कृष्णमृक्षणोरधि	३ ७ ९	कृष्णयोमरुतो	४ ३ २२	एकनुत्वासरपतिपांचजम्ब	१ ३ ३३	एतत्स्यहुरितोदश	६ ८ २८
कृष्णमृक्षकसुविधतः	८ ४ २७	कृष्णस्त्वमिद्रशूरज्वातः	८ ८ ६	एकविचक्रचमसंचतुर्वयं	३ ७ ७	एतन्नितस्युयोषणः	६ ८ २८
कृष्णमृक्षसुभिर्भि	५ ४ १५	कृष्णातेपादाग्रयजिगासि	८ ३ ३	एकःसमुद्रोभ्रुणः	७ ५ २३	एतन्मृजंतिमज्यै	६ ८ ५
कृष्णमृक्षःशर्वसानवीया	१ ७ ३१	एतुमिद्रावसिचत	६ २ १७	एकःसुपर्णःसंसमुद्रं	८ ६ १६	एतन्मृजंतिमज्यै	७ १ ३
कृष्णमृक्षःनव	६ ८ ११	एतोपाधिंवरधि	६ ८ १९	एकएवाभिर्बहुधासमिद्रः	६ ४ २९	एतमेस्तोममृक्षै	४ ३ २९
कृष्णमृक्षसंशिशातु	१ ७ ३२	एदोर्बहिःसीदतु	७ ८ ९	एकपाञ्चयोद्विपदो	८ ६ २३	एतमेस्तोमंतनानसुर्यै	८ ४ २८
कृष्णमृक्षवाजुद्रो	३ ७ ३	एदंनोगधिप्रियः	६ ७ १	एकयाम्रतिचारिवत्	६ ५ २९	एतंवास्तोममशिनौ	७ ८ १८
कृष्णमृक्षःबाहुनाम	२ ८ २५	एदंयाहिपीतये	६ ३ १४	एकराक्षस्यभुवनस्यराज	६ ३ १९	एतंशर्षधामयस्यसुरैः	२ १ ३
कृष्णमृक्षःवपानमा	५ ७ ३१	एदंयाद्रिमत्स्य	५ ७ १४	एकस्वहृदयस्याविशुता	२ ३ १०	एतंशसमिद्रास्मयुद्धं	८ ४ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एतउत्येअवीदशन्	६ ८ ११	एताअंथ्यललाभवंती	३ ५ २६	एतानोअम्रसौभंगा	५ २ ४	एनेअस्रममाशवः	७ १ ३०
एतउत्येपतयतिश्रयातवः	५ ७ ८	एताउत्याउबसःकेतुमकृत	१ ६ २४	एतानोअम्रसौभंगा	५ २ ६	एतेअस्रममिदधः	७ १ २४
एतउत्येप्रत्यदशन्	२ ५ १४	एताउत्याःप्रत्यदशन्पुरस्ता	५ ५ २५	एतान्यभेनवतिर्नव	८ ५ १३	एतेतद्द्वजंतवः	१ ६ २
एतचनत्वोविचिकेतदेषां	२ २ २२	एताविकित्वोभूमनिपा	१ ५ १४	एतान्यभेनवतिसहस्रा	८ ५ १३	एतेयेभानवोदर्शताया	५ ५ २२
एतत्तद्द्वीयं	६ ४ २४	एताच्याहानितेकृता	६ ५ ३०	एतायामोपगम्यतद्द्वि	१ ३ १	एतेत्येव्यंगप्रयः	६ ३ २९
एतत्यत्तद्द्विपुण्ड्रकथं	१ ७ ११	एतातेअम्रउत्थानिवेधः	१ ५ २०	एतावतश्चिदेषां	५ ८ २०	एतेपुत्रभिविधं	५ २ १०
एतत्यत्तद्द्विपुण्ड्रकथं	४ ६ २३	एतातेअम्रउत्थानिवेधः	३ ४ १९	एतावतस्तद्द्विमे	६ ४ १५	एतेधामान्याया	७ १ ३२
एतत्यज्योजनमचेति	१ ६ १४	एतातेअम्रजनिमासनानि	२ ८ १६	एतावतस्तेवसो	६ ४ १७	एतेधावर्तीद्वः	६ ८ ११
एतदस्याभनःशये	३ ६ २१	एतास्यातेभुत्यानि	८ ७ २६	एतावद्वावृषणवसू	५ ८ ६	एनेनरःस्वपसो	८ ३ ९
एतदेदुतवीर्यं	३ ६ २०	एताधिर्यैकृणवामासस्यावः	४ २ २७	एतावद्देवदुषस्त्वं	४ ४ २२	एतेनाम्रेभ्रक्षणावावृधस्व	१ २ ३५
एतद्देवैरितमार्पिमृष्टाः	३ २ १३	एतानिबीरोनिष्ठा	५ ४ २३	एतावानस्यमहिमा	८ ४ १७	एतेपुताविपश्चितः	६ ८ १२
एतमुत्थं दशक्षिपः	६ ८ ५	एतानिभद्राकलशक्रियाम	७ ७ ३०	एताविशाचकुर्वद्द्वि	४ १ २५	एतेपुताविपश्चितः	७ ५ ३
एतमुत्थं दशक्षिपः	७ १ १९	एतानिबामश्चिनावर्धना	२ ८ ५	एताविशाविदुचेतुम्यं	३ ४ २२	एतेपुष्टानिरोदसोः	६ ८ १२
एतमुत्थं दशक्षिपः	७ ५ १९	एतानिबामश्चिनावीर्याणि	१ ८ १७	एताविशासवना	८ १ ९	एतेमृष्टाअमर्त्याः	६ ८ १२
एताअम्रभाभ्युपाणासदृष्टीः	५ ६ १६	एतानिबांश्चवत्यामुदान्	१ ८ १४	एतावोवभ्युपता	२ ७ १४	एतेवदंतिशतवत्	८ ४ २९
एतार्थतिहृद्यान्	३ ८ १०	एतानिसोमपवमानः	७ ३ ३	एतिमहोताम्रतस्य	२ २ १३	एतेवदंत्यविद्वना	८ ४ २९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एतेवाताह्वोरवः	६ ८ १२	एदंमस्तोअभिना	४ १ २०	एवाअभिभस्ययमुः	३ ८ २३	एवातेवयमिद्रमुजतीनां	८ ४ १६
एतेविश्वानिवाया	६ ८ ११	एदुमभ्योमदितरं	६ २ १८	एवाअभिभस्ययवः	४ १ १८	एवातेहारिबोजनासुवृक्तिः	४ २९
एतेशमीभिःसुसमी	७ ७ २१	एनांगूषेणवयमिद्रवंतः	१ ७ २३	एवाकुविस्तुवीरवौकृतज्ञा	८ २ ८	एवास्वामिद्रवमिद्रत्र	३ ६ १
एतेसोमाअतिवाराणि	७ ३ २४	एनामदानोजहिशूर	४ ७ १९	एवाभिंसहस्यं	५ ४ ९	एवाद्वेदेवताते	७ ४ १६
एतेसोमाअभिगव्या	७ ३ २२	एनावयंपयसापिम्बमानाः	३ २ १२	एवाभिर्गोतमेभिर्कृतावा	१ ५ २५	एवादुवाहंद्रोविष्टे	८ १ ८
एतेसोमाअभिप्रियं	६ ७ ३०	एनाविश्वान्ययंआ	७ १ २०	एवाभिर्मतेःसह	८ ६ १९	एवानहंद्रवार्यस्य	५ ३ ८
एतेसोमाअस्मृत	७ १ २८	एनावोअभिर्नमसा	५ २ २१	एवाचत्वंसरमआ	८ ६ ६	एवानहंद्रवार्यस्य	५ ३ ९
एतेसोमाःपवमानासः	७ २ २२	एभिर्द्युभिःसुमनाएभिः	१ ४ १५	एवाजज्ञानंसहसे	४ ७ १०	एवानहंद्रोअभि	७ ४ १५
एतेसोमासआश्वः	६ ८ १२	एभिर्नहंद्राहभिः	५ ३ १२	एवातहंद्रोसुभं	७ ३ ४	एवानहंद्रोतिभिर्ब	४ २ २
एतेसोमासहंदवः	७ १ ३	एभिर्नृभिर्निद्रत्वायुभिः	३ ५ २०	एवातहंद्रोचयमहे	२ ६ २४	एवानहंद्रोमधवाविरप्सी	३ ५ २४
एतेसोमानरानृतम	५ २ ३०	एभिर्नोअकैर्भवानो	३ ५ १०	एवातदिहंद्रुना	८ ८ २	एवानपातोममतस्य	४ ८ १०
एतोन्व १/४सुध्यो ३/४ भवाम	२ २६	एभिर्भवसुमनाअमे	३ ४ २२	एवातमाहुरुतशृण्वः	५ ३ १०	एवानूनमुपस्तुहि	६ २ १९
एतोन्विद्रस्तवाम	६ २ १८	एमाअभ्यम्रेवतीः	७ ७ २६	एवाताविश्वोचकुवासं	४ ६ ३	एवानृभिर्निद्रःसुअवस्या	२ ४ २१
एतोन्विद्रस्तवामेशा	६ ५ ३७	एमाशुमाशवैभर	१ १ ८	एवातेअमेविमदो	७ ७ ३	एवानोअमेअमृतपु	२ ५ २१
एतोन्विद्रस्तवामशुद्धं	६ ६ ३१	एमेनंप्रत्येतन	४ ७ १३	एवातेअमेसुमतिचकानः	४ १ २१	एवानोअमेविश्व	५ ४ १०
एतोमिगावौप्रभरस्य	७ ७ १८	एमेनंसृजतासुते	१ १ १७	एवातेगुत्समदाःशूर	२ ६ २४	एवानोअमेसमिधावृधानः	१ ७ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एवानोअमेसमिधावृधाना	१ ७ ४	एवाश्रुतायमहेक्षयाय	७ ५ २०	एवाहस्यकाम्या	१ १ १६	एवहंद्रायवायवे	६ ८ १७
एवानःसोमपरिषिच्य	७ २ २०	एवाराजंवरुतमान्	७ ३ २६	एवाहस्यसूनृता	१ १ १६	एवउस्यपुरुहंतः	६ ७ २१
एवानःसोमपरिषिच्य	७ ४ १८	एवारातिस्तुवीमघ	६ ६ २०	एवेद्राभिभ्यापितुवक्षवीय	६ ३ ३५	एवउस्यवृपारथः	६ ८ २८
एवानःरष्ट्रःसमजा	४ ६ २०	एवारवृषभासुते	६ ३ ४९	एवेद्राभिभ्यामहा	४ ४ ३२	एवएतानिचकार	५ ७ २३
एवापतिद्रोणसाचं	७ ८ २६	एवावदस्वरुणंभूतं	६ ३ २८	एवेद्राभीपिवासासुतस्य	१ ७ २७	एवकुबिरभिष्टुतः	६ ८ १७
एवापवस्वमदिरः	७ ४ १३	एवावसिष्टहंद्रं	५ ३ १०	एवेदिद्रायवृषभाय	३ ५ २०	एवक्षेतिरथवीतिः	४ ३ २९
एवापाहिमलथा	४ ६ १	एवावस्वहंद्रःसत्यः	३ ६ ६	एवेदिद्रवृषणं	५ ३ ७	एवगग्युरचिकदत्	६ ८ १७
एवापित्रेविश्वदेवाय	३ ७ २७	एवावांमहूतयं	६ ३ २१	एवेदिद्रःसुतेअस्तावि	४ ६ १६	एवम्रावेवजरितातहंद्र	४ २ ७
एवापुनानहंद्रयुः	६ ७ २७	एवावांमहूतयं	६ ३ २८	एवेदिद्रःसुहव	४ ७ १	एवच्छागःपुरोअक्षेन	२ ४ ७
एवापुनानोअपस्वः	७ ४ १	एवासायंमघवानायुवं	३ ६ १७	एवेदेतेप्रतिमारोचमाना	२ ३ २६	एवतुष्टोअभिष्टुतः	७ २ १७
एवाप्रुतेःसुनुरवीवृधद्रः	८ २ ५	एवाहितेविभृतयः	१ १ १६	एवेदेवतुविकुर्मिः	५ ७ २३	एवतेदेवनेता	४ ३ ४
एवाप्रुतेःसुनुरवीवृधद्रः	८ २ ८	एवाहिशिस्वनासमुदे	२ ४ १४	एवेदेवापुरुतमाहरोकं	२ १ ८	एवदिवंविधावति	६ ७ २१
एवाबभ्रोवृषभ	२ ७ १८	एवाहिवाश्रुतथायातय	४ १ ३३	एवेधूनंयुवतयोनमंत	७ ७ २५	एवदिवंब्यासरत्	६ ७ २१
एवामहस्तुविज्ञातः	२ ५ १३	एवाहिमांतवसंजुः	७ ७ २१	एवेनसुधःपर्येतिपार्थिव	१ १४	एवदेवःशुभायते	६ ८ १८
एवामहान्बृहद्विः	८ ७ २	एवाहिमांतवसंवर्ययति	७ ७ २०	एवेधुनंसिधुमेभिः	५ ३ २२	एवदेवोअमर्त्यः	६ ७ २०
एवामहोअसुर	८ ५ १५	एवाहसिबीरयुः	६ ६ २०	एवेवापागपरेसंतु	७ ८ २७	एवदेवोरथयति	६ ७ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एषदेवोर्विपुमुभिः	६ ७ २०	एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ४ ५	एषसुर्वैमरोचयत्	६ ८ १८	एषस्वमानुरुदियति	३ ७ २१
एषदेवोविपाकृतः	६ ७ २०	एषवःस्तोमोमरुतः	२ ४ ७	एषसुर्वैणहासते	६ ८ १७	एषस्वमघोरसः	६ ८ २८
एषद्वप्सोवृषभो	४ ७ १३	एषवःस्तोमोमरुतोमस्ता	२ ४ ११	एषसोमोअधित्वधि	७ २ १२	एषस्वमानुषीष्वा	६ ८ २८
एषधियायात्यण्या	६ ८ ५	एषवसुंमिपिदना	६ ८ ५	एषःस्तोमोइतुभ्यमखे	२ ४ १५	एषस्वमित्रावरुणानुचक्षाः	५ ५ १
एषनुभिर्विनीयते	६ ८ १७	एषवादेवावश्विना	३ ५ १६	एषःस्तोमोअधिकदत्	५ ३ २	एषस्ववापुर्वगतैवमरुत्ये	५ ५ १३
एषपुत्रिअक्षरत्	६ ८ १८	एषवास्तोमोअश्विना	२ ५ १	एषःस्तोमोमहत्तुप्रार्थ	५ ३ ८	एषस्वसोमोमतिभिः	७ ४ ८
एषपुनानोमधुर्मा	७ ५ २३	एषवाजीहितोदभिः	६ ८ १८	एषःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं	५ ५ ६	एषस्वसोमःपवते	७ ३ ९
एषपुरुषियायते	६ ८ ५	एषविमैरभिदुतः	६ ७ २१	एषःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं	५ ५ ७	एषहितोविनीयते	६ ८ ५
एषप्रकोशेमधुमान्	७ ३ २	एषविश्ववित्यवते	७ ४ २२	एषःस्तोमोमारुतंक्षधोअच्छ	२ १९	एषागोभिररुणेभिः	४ ४ २३
एषप्रमेनजन्मना	६ ७ २१	एषविश्वानिवायी	६ ७ २०	एषस्यकारुर्जरेतसुकैः	५ ५ १५	एषाजनं दर्शताबोधयती	४ ४ २३
एषप्रमेनमन्मना	६ ८ ३२	एषवृषावृषमतः	७ १ २६	एषस्यतेतन्मोनुष्ठा	२ ७ २५	एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शि	१ ८ २
एषप्रमेनवयसा	७ ४ २०	एषवृषाकनिकदत्	६ ८ १८	एषस्यतेपवते	७ ४ २०	एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शि	२ १ ७
एषप्रपूर्वरवतस्यचश्विः	१ ४ २१	एषशुष्यसिष्यदत्	६ ८ १७	एषस्यतेमधुमोइतु	७ ३ २२	एषानेत्रीराधंसःसुनृताना	५ ५ २३
एषरुमिभिरीयते	६ ८ ५	एषशुष्यवाभ्यः	६ ८ १८	एषस्यधारवासुतः	७ ५ १७	एषप्रतीचीदुहिता	४ ४ २३
एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ३ २६	एषशृंगाणिदोषुवत्	६ ८ ५	एषस्वपरिषिष्यते	७ १ २६	एषाययौपरमादन्तः	७ ३ २३
एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ४ ३	एषसुवानःपरितोमः	७ ३ २३	एषस्वपीतवैसुतः	६ ८ २८	एषायुक्परावतः	१ ४ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एषाव्यनीभवति	४ ४ २३	एषावृषावाणितेभे	४ ५ २४	ओत्येनइद्रमृतयंगुः	१ ७ १८	ओच्छत्सारात्रीपरितकम्या	१ २८
एषाशुभ्रानतन्मोविदा	४ ४ २३	एच्छामत्वाबहुधाजातवेद	१ १०	ओमानमापोमानुषी	४ ८ ९	ओर्वभृगुवच्छ्वि	६ ७ ९
एषास्यानभ्युमायुर्धधाना	५ ५ २७	एताअयेषुतस्थुषः	४ ३ ११	ओमासश्रवणीष्टतो	१ १ ६	कंकतो नकंकतो	२ ५ १४
एषास्यानोदुहिता	५ १ ७	एतुपूषारविभंगः	६ २ ४०	ओर्वप्रभमत्या	८ ७ १४	कंतदानाअसक्षत	६ ४ ४५
एषास्यायुजानापराकात्	५ ५ २२	ऐभिरमेदुवोगिरः	१ १ २६	ओश्रुष्टिर्विद्व्या	५ ४ ७	कनंश्रिप्रमिषण्यसिचिक्रि	८ ५ १४
एषास्यावोमरुतनुभ्रान्	१ ६ १४	ऐभिरमेसुरथबाह्वाद्	२ ८ २७	ओषधयःसंवदन्ते	८ ५ ११	कंयथःकंहगच्छथः	४ ४ १४
एषोउषाअपूर्या	१ ३ ३३	ऐभिर्देदृष्ययापौस्यानि	८ १ १७	ओषधीःप्रतिमोदध्वं	८ ५ ८	कुमारमजनयत्	८ ७ २३
एहगममृष्यःसोम	८ ६ ६	ऐषुचाकन्धिपुरुहूत	८ ८ ५	ओषधीरितिमातरः	८ ५ ८	कःस्विदृक्षोनिष्ठितो	२ ४ २८
एहदेवामयोभुवा	१ ६ २७	ऐषुचेतदृषण्वती	६ ५ ४	ओषमितृथिवीमहं	८ ६ २७	कइमंदशभिर्मम	३ ६ १२
एहवांपुषितप्सवः	५ ८ ७	ऐषुधावापृथिवीयातं	८ ४ २७	ओषुष्टिराधसो	५ ४ २९	कइमंवांनिण्यमाचिकेत	१ ७ १
एहहरीमृष्ययुजा	५ ७ २२	ऐषुधावीरवयशः	४ ४ २२	ओषुप्रयहिवाजैभिः	५ ७ २०	कइवेदसुतेसचा	६ ३ ६
एहिमेदृक्षयोदिधि	६ ४ ४४	ओकिवांसासुतेसचा	४ ८ २५	ओषुदृष्टःप्रयज्युन्	५ ८ २४	कइव्यक्तानरःसनीळाः	५ ४ २३
एहिमनुद्वयुः	८ १ १०	ओचित्सखायसख्याववृ	७ ६ ६	ओषुस्वसारःकारवैश्रणतो	२ १३	कइषतेतुज्यतेकोवि	१ ६ ८
एहिवांविमुषोन	४ ८ २१	ओजस्तदस्यतित्वये	५ ८ ९	ओषूणोअभेष्टणुहित्वं	२ २ ४	कइस्तवत्कःपृणात्कोयजाते	७ ३२
एहितोमोअमिस्वर	१ १ १९	ओजिष्ठेतेमप्यतो	३ १ २१	ओष्ठाविष्मध्वास्त्रेवदंता	२ ८ ५	कउनुतेमहिमनःसमस्या	८ १ १५
एहमहहोतानिपीडा	१ ५ २४	ओत्यमहभारथं	६ २ ५	ओसुदृष्टइद्रयाहि	२ ४ २०	कउश्रवक्तमोयज्ञियानां	७ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ककुर्वेवृषभोयुक्कासीत्	८ ५ २०	कथानूनंवाभिम्नाउपस्तव	६ ६ ९	कदाभुवन्नथक्षयाणि	४ ७ ७	कद्वक्तस्यधर्णसि	१ ७ २१
ककुहर्षित्वाकवे	६ ३ ४४	कथामहामहृषकस्यहेतुः	३ ६ ९	कवामर्तमराधसं	१ ६ ६	कद्वेअधमहानां	६ ६ २९
ककुहःसोम्योरसः	७ २ १४	कथामहेपुष्टिभरावपुणे	३ ४ २१	कदावसोस्तोत्रंहर्यतः	८ ५ २६	कनिकदज्जुनप्रंभ्रुवाणः	२ ८ ११
कक्वाह्वभृगवःसुर्षाह्व	५ ७ २८	कथामहेरुप्रियायवाम	४ २ १५	कदावातौद्रयोविधत्	५ ८ ५	कनिकदक्कल्लोगोभिरज्य	७ ३ १०
कक्वाह्वयदकृत	५ ८ ९	कथाराधामसत्तायः	१ ३ २३	कदासूनुःपितरंजातइच्छा	८ ५ ३	कनिकदनुपन्यामुतस्य	७ ४ १७
कक्वासह्वद्वतेमति	५ ८ १५	कथाशाधीयमरुतामृताय	३ ४ २१	कदिरथानैःपात्रंदेवयुतो	१ ८ २४	कनिकतिहरिरासुज्यमानः	७ ४ ५
कक्वेभिर्दृष्ट्याधुवत्	६ ३ ५	कथाश्रणोतिहृषमानमि	३ ६ ९	कदुपुष्पमिद्वत्वावतोनृ	७ ७ २२	कनीनकेवविद्वधे	३ ६ ३०
कततरापूर्वाकतरापरायोः	२ ५ २	कथासबाधःशशमानो	३ ६ ९	कदुप्रियायधक्षेमनामहे	४ ३ २	कक्षण्योभतसीनां	५ ७ २७
कत्युभयःकतिसूर्यासः	८ ४ १३	कथाहृतद्वरुणायत्वमग्ने	३ ४ २०	कदुप्रेष्टाविचारपीणां	२ ४ २५	कन्याह्ववहतुमेतवाउ	३ ८ ११
कथाकदस्याउषसोभ्युष्टौ	३ ६ ९	कथोनुतेपरिहराणि	४ १ २५	कदुस्तुवतंक्रतयंतदेव	५ ७ २७	कन्याउवारवायती	६ ६ १४
कथाकृषित्वावीरवान्	८ २ ६	कदत्विषंतसूर्यः	६ ६ २९	कदूनैः१स्याकृतं	६ ४ ४९	कन्यवतन्वाउशाशदाना	२ १ ५
कथातएतदहमाधिकेतं	७ ७ २०	कदाक्षत्रभिन्यनरमा	१ २ १६	कदमहीरष्टाअस्य	६ ४ ४९	कपुंभरःकपुथमुइधातन	८ ५ १९
कथातेअग्नेशुषयंतआयोः	२ २ १६	कदागच्छायमस्तः	५ ८ २३	कदूनंनकधप्रियः	१ ३ १५	कमुष्विदस्यसेनया	६ ५ २५
कथादाशेमनमसासुदान्	४ २ १६	कदाचनस्तरीरसि	६ ४ १९	कदूनंनकधप्रियः	५ ८ २४	कमेतंस्वयुवतेकुमारं	३ ८ १४
कथादाशेमाग्रये	१ ५ २५	कदाचनप्रयुच्छस्यु	६ ४ २१	कदिण्यासुवृषसानोअग्ने	३ ४ २१	कयातच्छृष्वेक्षयाशविष्ट	३ ६ ४
कथादेवाणांकतमस्ययाम	८ २ ६	कदातइदुगिर्षणः	६ १ ११	कद्रुद्रायप्रचेतसे	१ ३ २६	कयतेअग्नेअन्निरः	६ ६ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
कयात्वंजुत्या	६ ६ २४	कविर्नृक्षामिषामचष्ट	३ ३ २५	कस्यवृषासुतेसर्वा	६ ६ २४	किंनोअस्यद्रविणंकद्वरत्नं	३ ५ ३
कयानश्चित्राभुवद्वती	३ ६ २४	कविवधस्थापयैषिमाहिर्न	७ ३ ७	कस्यस्त्विसवनंवृषा	६ ४ ४५	किंनोभ्रातरगत्स्यं	२ ४ १०
कयानोभप्रकृतयष्टतेन	४ १ ४	कवीनोमित्रावण्णा	१ १ ४	कातउपेतिर्मनसः	१ ५ २४	किंभ्रातास्यदनाथंभव	७ ६ ८
कयानोभप्रविवसःसुवृत्तिः	२ १ १	कश्छंदसांयोगमावेदधीर	८ ६ १७	कातेअस्यरंरुतिःसूक्तैः	५ ३ १३	किंमयस्विच्चमसण्णआस	३ ७ ५
कयाशुभासवयसः	२ ३ २४	कस्तंउषःकथप्रिये	१ २ ३१	कामयादाव्युनाकद्वामं	३ ५ ३	किंस्रुधकृण्वयंमहसं	३ ५ २५
करंभओषधेभ	२ ५ ७	कस्तमिहृत्वावसुं	५ ३ १९	कामस्तदग्रेसमवतंताधि	८ ७ १७	किमुबाहोस्वंगरे	८ ४ २
कर्णगृह्यामघवाऔरदेव्यः	६ ५ १०	कस्तंजामिर्जनानां	१ ५ २३	कायमानोवनावं	३ १ ५	किंस्विदासीदधिष्ठानं	८ ३ १६
कहिंस्वित्तिद्वयष्टभिर्वृत्	४ ७ ७	कस्तमदहंद्वरंर्योभूत	७ ७ २२	काराधुदोत्राधिनावां	१ ८ २२	किंस्विद्वनंकउसवृक्षआस	८ ३ १६
कहिंस्वित्तिद्वयजर्नित्रे	४ ७ ७	कस्तंमातरंविधवामचक्र	३ ५ २६	कारुहंततोभिषक्	७ ५ २५	किंस्विद्वनंकउसवृक्षआस	७ ७ २८
कहिंस्वित्तातंहंदचेत्यासः	८ ४ १६	कस्तवाप्त्योमदानां	३ ६ २४	कावांभूदुपंमातिःकयानः	३ ७ १९	किंस्विन्नोराजजगृहेकद	७ ६ ११
कविकेनुंघांसिभानुमर्दं	५ २ ९	कस्तमजुधसुजातय	४ ३ १३	काव्यंमिरदाभ्या	५ ५ ११	कितवासोयद्रिर्गिरुर्नदी	४ ४ ३१
कविंश्रुजंतिमर्ज्यं	७ १ ३३	कस्त्यनूनंकतमस्यामृतानां	१ २ १३	कासीत्प्रमाप्रतिमार्किनि	८ ७ १८	किमंगत्वाब्रह्मणःसोमगो	४ ८ १४
कविंशशासुःकवयोदंघा	३ ४ १८	कस्त्यनूनंपरीणसः	६ ६ ६	कासुष्टुतिःशवसःसूनुं	३ ६ ११	किमंगत्वाभघवनभोजमा	७ ८ २२
कविःकवित्वादिविरूपमा	८ ७ १०	कस्त्यमहाणिजुषुयुंवा	२ ३ २४	कितंकृण्वंतीकीकटेषु	३ ३ २१	किमंगरंभूचोदनः	६ ५ ३५
कविमप्रिमुपंस्तुहि	१ १ २३	कविर्ननिण्यंविदयानि	३ ५ १७	किंदेवेषुत्यज्जनंभकथं	८ १ १४	किमंग्रदस्ताकृणुथः	२ ४ २७
कविर्मिषप्रचैतसं	६ ६ ५	करंभओषधेभ	२ ५ ७	किंनंइन्द्रजिघांसि	२ ४ १०	किमन्येपर्यासते	५ ८ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
किमयंत्वावृषाकपिः	८ ४ १	कीरिश्चिद्विस्वामर्षसेजुहा	५ ३ ४	कुविष्णुपञ्चतीर्ष्वः	६ ८ ९	कुतेचिदग्रमरुतोरणत	५ ४ २७
किमयमदेकिमवस्यपीता	४ ६ २३	कुतस्त्वमिन्द्रमाहिनः	२ ३ २४	कुविष्णोऽभिरुचयस्य	२ २ १२	कुतचिद्विष्मासनेमिद्वेषः	३ ५ १०
किमावभासवरुणज्येष्ठ	५ ६ ८	कुत्राचिद्यस्यसमृत्तौ	३ ८ २४	कुविष्मागोपांकरसेजनस्य	३ ३ ७	कुतनश्चम्रीविचिनोतिदेव	७ ८ २४
किमादमंत्रस्तस्यसंस्थिभ्यः	३ ६ १०	कुत्सापुतेहयंश्चायशुषं	५ ३ ९	कुपुंभकसद्वन्वीर	२ ५ १६	कुतनोयुश्विदयेपुषाहं	५ ६ ६
किमादुतासिद्वज्रहन्	३ ६ २०	कुत्सायुष्मणमशुषंनिबर्ही	३ ५ १९	कुहत्याकुहनुभुता	४ ४ १३	कुधिरं सुसमितः	३ १ १
किमिच्छंतीसरमाग्नेदमा	८ ६ ५	कुमारभित्तिपुत्रं	२ ७ १८	कुह्यातासुष्टुतिकाव्यस्य	१ ८ १५	कुपीनोअहयोदेव	८ ४ २७
किमितेविष्णोपरिचदयं	५ ६ २५	कुमारं मातायुवतिःसमुत्सृज्य	८ ८ १४	कुह्युतहं हः कसिष्ठ	७ ७ ६	कुपीरं यजमानाय	५ २ २१
किमिदंवापुराणवत्	६ ३ २०	कुह्यवर्णमावृषि	७ ८ १	कुह्यस्यः कुह्यजमनुः	६ ५ १८	कुषष्टिफालुभाशितं कृणो	८ ६ २३
किमुभेष्टः किम्विद्यो न	२ ३ ४	कुर्मस्तथायुजंरंयदग्ने	८ १ ११	कुह्यविद्योषाकुह्यस्तोरि	७ ८ १८	कृष्णतपमरुतःपुरोभाः	३ ५ ७
किमुष्विदस्येनिविदो	३ ५ २६	कुविष्णुकं कुवित्करत्	६ ६ १४	कुर्विजायते सनयासुनव्यः	७ २ ३२	कृष्णनियानंहरयः सुपर्णा	२ ३ २३
किमुनुवः कृणवामा	२ ७ ११	कुविस्त्वदेवीः सनयोनयो	३ ८ १	कुहोदेवावधिना	४ ४ १३	कृष्णमुतौविविजेअस्य	२ २ ५
किमेतावाचकृणवातवाहं	८ ५ १	कुविस्त्वस्यप्रहिमजं	४ ७ २५	कृण्वपाजः प्रसितिन	३ ४ २३	कृष्णाय देनीमभिवर्षसा	७ ५ ३१
किम्यतीयोषामर्यतोवधु	७ ७ १७	कुविस्त्वुनोगविष्टये	६ ५ २६	कृणोतधूमं वृषणं	३ १ ३३	कृष्णः श्वेतोरुपोयामोअस्य	७ ७ ३
किम्विस्त्वदिदोअप्येति	३ ५ २३	कुविद्वज्रमसौयेवधासः	५ ६ १३	कृणोत्यस्यैवरिवोयद्वृत्त्या	३ ६ १२	कृष्णाय त्रोष्वरुणीषीसीदं	८ १ २६
कियात्यायस्समयाभवाति	१ ८ २	कुविद्वज्रप्रतियथाविदुस्य	८ २ ६	कृण्वतोवरिवोगावे	७ १ २४	कृष्णारजासिपत्सुतः	६ ३ ३०
कीरिश्चिदः सरमेकारुशी	८ ६ ५	कुविद्वज्रयवमंतोयवधि	८ ७ १९	कृतानीदस्य कर्त्वा	७ १ ४	कृतंकृण्वन्दिवस्परि	७ १ ३७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
केतुंकृण्वचकृतवै	१ १ ११	कोदंशमथमजायमानं	२ ३ १४	कोवेदनुनमेषां	४ ३ २८	कृत्वः समहृदोनता	५ ६ ११
केतुंयजानांविदयस्य	२ ८ २०	कोदेवयंतमभवत्	१ ३ २१	कोवोतंमरुतः ऋष्टिविद्यु	२ ४ ६	कृत्वा दममिप्राहिणोमिदूरं	७ ६ २१
केतंअग्नेरिपवैर्बन्धनास	४ १ ४	कोदेवानामवांअथावृणीते	६ ६ १३	कोवोमहांतिमहतामुद	४ ३ २४	क्राणारुद्रामरुतंविश्वकृष्ट	८ ४ २४
केतेनरंहृदयेतद्वे	८ १ ९	कोनानामवचसासोग्याय	६ ६ १३	कोवोवर्षिष्ठआनरो	१ ३ १३	क्राणारुद्रैर्भिवसुभिःपुरो	१ ४ २३
केतंनशमंत्सचतेसुषाम	६ ४ ३५	कोनुमर्याअभिधितः	६ ३ ४९	कृतमावांजरिताशश्वताम	८ ५ १७	क्राणाशिशुर्महीना	७ ५ ४
केमंमर्यकवियवतगोभिः	३ ८ १४	कोनुवांमित्रावरुणावृता	४ २ १३	कृत्यंतिकतबोहः सुधीत	८ २ ६	क्रीळंतोरश्मभाभुवः	४ १ ११
केदयं १ मिक्नेशीविषं	८ ७ २४	कोनुवांमित्रास्तुतः	४ ४ ५	कृत्यंतित्तिभित्तयोयोगउग्र	३ ६ ११	क्रीळंत्यस्यसुनृता	६ १ ८
केहानरः श्रेष्ठतमाः	४ ३ २६	कोन्वज्रमरुतोमामहे	२ ३ २६	कृत्वहृत्पुणंमुदरं	६ ५ ३२	क्रीळंवः शधामारुतं	१ ३ १२
कोअग्निर्महिहृषिषां	१ ६ ८	कोमाददर्शकतमः सदेवः	८ १ १०	कृत्वादक्षस्यतरुविधर्म	२ ८ १७	क्रीळुर्मखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअद्वावेदकइहप्रवोचत्	३ ३ २४	कोमृत्कालिकतमभागमि	३ ७ १९	कृत्वादक्षस्यरथ्यं	६ ८ ६	क्रीत्यानिनौसख्याबभूवुः	५ ६ १०
कोअद्वावेदकइहप्रवोचत्	८ ७ १७	कोवः स्तोभंशधतियुजोष	८ २ ४	कृत्वादाअस्तुश्रेष्ठः	४ ५ २६	क्रीत्यावल्गुपुरहृताथ	५ १ ३
कोअधनयौदेवकामः	३ ६ १३	कोवश्चातावसवः कोवस्ता	३ ८ ६	कृत्वामहांअनुष्वधं	१ ६ १	क्रीतीचक्रात्रिवृता	१ ३ ५
कोअधयुक्केपुरिगा	१ ६ ८	कोवामघपुरुणां	४ ४ १४	कृत्वायदस्यतविषीषु	२ १ १४	कनूनं कद्रोअथं	१ ३ १५
कोअस्यपीरः सधमादमा	३ ६ ९	कोवामघाकरेतरातह	७ २०	कृत्वाशुकेभिर्क्षभिः	७ ५ ५	कनूनं सुदानवः	५ ८ २१
कोअस्यवेदप्रथमस्याहः	७ ६ ७	कोवांदाशस्युमतयैवि	२ १ १	कृत्वाहिद्रोणेअज्यसं	४ ५ २	क्रीवोश्वाः का ३ मीशवः	४ ३ २६
कोअस्यमुपंतविषी	४ १ ३३	कोवेदजानमेषां	४ ३ ११	कृत्वेदक्षायनः कवे	७ ४ २७	कवः सुज्ञानव्यासि	१ ३ १५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
क१ स्वतेरुद्रमुखाकु	२ ७ १७	क्षेत्रस्यपतिनावयं	३ ८ ९	गयस्फानोअमीवहा	१ ६ २१	गायत्सामनभन्यं	२ ४ १३
क१ स्ववीरःकोअपश्यदि	४ १ २६	क्षेत्रस्यपतेमधुमंत	३ ८ ९	गभेनुनौजनितादपतीकः	७ ६ ६	गायतिस्वागायत्रिणः	१ १ १९
क१ स्ववृषभोयुवा	६ ४ ४५	क्षेत्रादपश्यंसनुत	३ ८ १४	गभेनुसंनन्वेपामवेद	३ ६ १६	गाहपत्येनसंत्य	१ १ २९
क१ स्वावामरुतःस्वधामी	२ ३ २५	क्षेमस्यचप्रयुजश्चत्वर्मादि	६ ३ १९	गभेमातुःपितृपिता	४ ५ २७	गावइवग्रामयुयुधिगिवा	८ ८ ७
कस्विदृषकतमास्वधिना	७ ८ २०	क्षेमोनमाधुःकतुनभद्रः	१ ५ ११	गभेयोपामदधुवत्समास	८ १ १४	गावउपावतावतं	६ ५ १६
कस्विदृष्यरजमोमहः	२ ४ ७	खेरथस्यखेनसः	६ ६ १४	गभेयुजस्यदेवयुः	६ १ ३	गावश्चिद्वासमन्यवः	६ १ ४०
कस्विदामांकदमापुगणी	३ ८ २	गंतानोयज्ञयज्ञियाः	४ ४ ३४	गभेयोअपांगभैः	१ ५ १४	गावोनयथमुपयंतिवध्रयः	६ ४ ६
कयथकेदमि	५ ७ ११	गंतराहिस्थोवसे	१ १ ३२	गभेहिहिस्तिनीवालि	८ ८ ४२	गावोभगोगावइद्रोमे	४ ६ २५
क्षत्रजिन्वतमतजिन्वतं	६ ३ १६	गंत्यातिसवनाहरिभ्यां	४ ६ १५	गवामिवश्रियसेशंगमुत्त	४ ३ २४	गावोयवंप्रयुताअर्योअक्षन्	७ ७ १६
क्षत्रायवमवमिनत्वमावि	६ ३ १९	गंधर्वदृथापदमस्यरक्षति	७ ३ ८	गवाशिरंमथिनीमिद्रशुकं	३ २ ९	गिरयश्चिज्जिहते	५ ८ २४
क्षत्रायवमवमिनत्वमावि	१ ८ २	गभीराउदधोारिव	३ ३ ९	गव्यंतइंद्रमख्यायविप्राः	३ ५ २४	गिरश्चयामेगिवाहः	५ ७ २२
क्षपुस्त्रक्षदीदिहि	५ २ १९	गभीरिणनउरुणामत्रिन्प्रपः	६ ६ १८	गव्योपुणोयथापरा	६ ४ २	गिरस्मइंद्रओजसा	६ ७ १९
क्षपोराजज्ञतःमना	१ ५ २७	गच्छतंतामुपोगहं	६ ६ ८	गाथपतिमेधपति	१ ३ २६	गिराज्ञातइहस्मृतः	७ १ २६
क्षियंतंत्वमक्षियंतं	३ ५ २२	गुणानांवागणपति	२ ६ २९	गाथश्रवसंसत्पति	५ ७ २४	गिरायगुतायुनजद्वरति	५ ४ १
क्षेतिक्षेमभिःसाधुभिः	६ ६ ६	गमद्वाजवाजयज्ञिद्रमस्यः	५ ३ १९	गामज्ञैषआह्वयति	८ ८ ४	गिरायदीसवंधवः	६ ८ ३
क्षेत्रमिवविममुस्तेजनेन	१ ७ ३०	गमज्ञस्वेवमन्याहिशंसिषं	८ ८ २६	गायत्रेणप्रतिमिमीतेअकं	२ ३ १८	गिरावज्जोनमंभृतः	६ ६ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
गिरिनयःस्वतवांक्रुष्व	३ ६ ४	गृष्टिःससुवस्थविरंतवा	३ ५ २६	गोमज्ञःसोमवीरवत्	६ ८ ३२	ग्रावाणेततदिदर्थजरेये	२ ८ ४
गिरिरंज्राज्रेजमानांअधार	७ ८ २७	गृहमेधासुआगत	५ ४ ३०	गोमोअग्नेविर्माअधीयज्ञः	३ ४ १६	ग्रावाणोअपदुच्छुनं	८ ८ ३३
गिरांजुषेयामध्वरंजुषेयां	६ ३ १४	गृहोयाम्यरंकृतः	८ ६ २७	गोमांतरोयच्छुभयंते	१ ६ ९	ग्रावाणोनसूरयःसिधुमा	८ ३ १३
गिवणःपाहिनःसुतं	३ ३ २	गोजितावाहअमितक्रतुः	१ ७ १५	गोमायुरदाजमायुरदात्	५ ७ ४	ग्रावावदुक्षप्रक्षोसिसेध	७ ८ ९
गोर्णभुधन्तमसापंगळहं	८ ४ १०	गोजिज्ञःसोमोरथजिद्विर	७ ३ ३	गोमायुरकोअजमायुरेकः	५ ७ ४	ग्रावाणांतुओअभिष्टुतः	७ २ १६
गोभिभिष्टःप्रमतिमिच्छ	५ ६ १५	गोत्रभिदंगोविद्वंज्रबाहुं	८ ५ २२	गोवित्पवस्ववमविद्विरण्य	७ ३ १९	ग्रावाणांब्रह्मायुयुजानः	४ २ १२
गुहाशिरोनिहितमृष्टयक्षी	८ ३ १४	गोभिर्मिमिक्षुदधिरसुपा	३ ३ १४	गोपाइंदोनूपाअसि	६ ७ १९	ग्रीवाभ्यस्तउणिहाभ्यः	८ ८ २१
गुहामुनारुपत्मानां	५ ८ १०	गोभिर्यदीमन्येअस्मत्	५ ७ १८	गोषप्रजास्तिवनेषुधिषे	१ ५ १४	घनेवविष्णुविजज्ञ	१ ३ ११
गुहाहितंगुहंगळहं	२ ६ ३	गोभिर्वाणोअजयतेसोभरी	६ १ ३७	गौरमीमेदनुवत्संमिषन्तं	२ ३ १९	घर्मोसमंताविबुत्तन्यापनुः	६ ६ १६
गुहानगुहंतमः	१ ६ १२	गोभिर्ग्रेमामतिदुरेवां	७ ८ २३	गौरीमिमायसलिलानि	२ ३ २२	घर्मवमधुजठरंमनेरू	८ ६ २
गुहंगृहमहनायात्य	२ १ ४	गोभिर्ग्रेमामतिदुरेवां	७ ८ २५	गोधैयतिमरुतां	६ ६ २८	घृतपृष्ठामनोयुजः	१ १ २६
गुणानाजमदग्निना	३ ४ ११	गोभिर्ग्रेमामतिदुरेवां	७ ८ २७	ग्राश्रयज्ञरश्चवावुधंतं	५ १ ११	घृतप्रतीकंवक्रतस्य	२ २ १२
गुणानोअगिरोभिः	१ ५ १	गोमदधावद्रथवत्सुवीरं	४ ३ २२	ग्रंथिनविष्यग्रथितंपुनानः	७ ४ १४	घृतनपूतंतनूरेपाः	३ ५ १०
गुणेतदिद्वृतेशवः	६ ४ ४१	गोमदधुनासत्या	२ ८ ८	ग्रावाणःसवितानुवः	८ ८ ३३	घृतपंक्वस्वधारया	७ १ ६
गुभीतंतेमनइंद्रविबहां	५ ३ ८	गोमद्विरण्यवद्रसु	५ ६ १८	ग्रावाणःसोमनोहिकं	४ ८ १३	घृतंमिमिक्षेघृतमस्य	२ ५ २३
गुणामितेसौभगवाय	८ ३ २७	गोमज्ञइंद्रोअश्ववत्	७ ५ ८	ग्रावाणउपरंवा	८ ८ २३	घृतप्रपःसौम्याजीर	६ ४ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पुतममेवैभ्यश्चस्यवर्धनं	८ २ १९	चक्रुवांसंक्रमवस्तदृष्टत २	३ ४	चतुःशंशत्राजिनोदेव	२ ३ १०	चर्षणीष्टतंमघवानमुष्यं	३ ३ १५
पुतवतीभुवनानामभिभि	५ १ १४	चक्रनवृत्तुहृतवेपरं	४ २ ७	चतुःसहस्रगवस्थपुषः	४ १ २८	चाक्रुमेतेनक्रपयोमनुष्याः	८ ७ १८
पुतवत्तुमुपमासि	२ २ १०	चक्रपदस्याप्स्वानिषत्	८ ३ ४	चसोदृतश्चामुतः	८ ८ १३	चिकित्स्विन्मनसंखा	४ १ १४
पुतवत्तःपावकते	३ १ २१	चक्राणासःपरीणहृष्टिध्या १	३ २	चत्वारिंशतिभित्तिसमयतः	४ ३ १	चितेतद्वांसुराधसा	८ ८ १
पुताहववदीदिवः	१ १ २२	चक्रायेहिस्रभ्याः १	७ २६	चत्वारितेअसुर्याणिनाम	८ १ १५	चितिमाचित्तिचिनवद्वि	३ ४ १८
पुताहवनसंत्येमा	१ ३ ३१	चक्रिर्दिवःपवतेकृष्णोरसं	३ २	चत्वारिवाक्पारिमितापदा	२ ३ २२	चितिरपादमेविश्वायुः	१ ५ ११
पुतेनद्यावापृथिवीजुभि	५ १ १४	चक्रियोविश्वामुवना	३ १ १६	चत्वारिश्चक्रात्रयोअस्य	३ ८ १०	चितिराउपबर्हणं	८ ३ २१
पुतेनाभिःसमज्यते	८ ६ २४	चक्षुर्नोदेवःसविता	८ ८ १६	चत्वारिश्चक्रात्रयोअस्य	२ १ ११	चित्रतद्वांसुराधसा	२ ७ २०
पुतुपावकंभिनं	१ ५ ८	चक्षुर्नोदेवःसविता	८ ८ १६	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ २ २८	चित्रदेवानामुदगादनीकं	१ ८ ७
पुतुःस्येनायुक्त्यने	८ ८ २	चक्षुर्नोदेवःसविता	४ ७ २०	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	२ १ ३	चित्रहयद्वांसुराधसा	५ ५ १४
मंतोवृत्रमतरावसी	१ ३ ९	चक्षुर्नोदेवःसविता	४ ७ २०	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ ५ १७	चित्रहृष्टिश्चक्रात्रयोअस्य	८ ६ १८
मन्मृग्राण्यपहिषः	६ ३ ३४	चक्षुर्नोदेवःसविता	४ ७ २०	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ ५ १७	चित्रहृष्टिश्चक्रात्रयोअस्य	८ ६ १८
चंद्रमभिचंद्रयंहरिमत	२ ८ २०	चक्षुर्नोदेवःसविता	१ ३ २३	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ ५ १७	चित्रहृष्टिश्चक्रात्रयोअस्य	८ ६ १८
चंद्रमाज्ज्वलं १ तरा	१ ७ २०	चक्षुर्नोदेवःसविता	६ १७	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ ५ १७	चित्रहृष्टिश्चक्रात्रयोअस्य	८ ६ १८
चंद्रमामनसोजातः	८ ४ १९	चक्षुर्नोदेवःसविता	२ २५	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ ५ १७	चित्रहृष्टिश्चक्रात्रयोअस्य	८ ६ १८
चक्रार्ताकृणवचूनमन्या	५ ३ १०	चक्षुर्नोदेवःसविता	६ १६	चत्वारिमापैजवनस्यदानाः	५ ५ १७	चित्रहृष्टिश्चक्रात्रयोअस्य	८ ६ १८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
चित्रोवांस्तुयामः	२ ४ १२	जज्ञानोनुगतकृतुः	६ ५ २९	जनुभिद्रोमहतस्त्वेष्येण	५ ४ २८	जानंतोरूपमकृपंतविप्राः	८ ७ ७
चोदयंतसूनृताःपिन्वतं	७ ८ १५	जज्ञानोहरितोवृषा	३ ३ ८	जनेनशेवआहूयः	१ ५ १३	जानत्यहःप्रथमस्य	२ १ ५
चोदयित्रीसूनृतानां	१ १ ६	जज्ञिषइत्यागोपीध्यायहि	८ ५ ३	जनोयोमित्रावरुणा	२ १ २	जामिःसिधूनांभ्रातृव	१ ५ ९
छुदस्तुमःकुभन्यवः	४ ३ १०	जनवस्त्रिन्महिचिन्मन्य	४ ६ ८	जन्मन्जन्मश्चित्तोजात	२ ८ १६	जाम्यतीतपधनुः	६ ५ १४
छुदित्यंतमदाभ्यं	६ ६ ७	जनयप्रोचनादिवः	६ ८ ३२	जयतंचप्रस्तुतंवप्रचावतं	६ ३ १५	जायातप्यतेकितवस्यहीना	७ ८ ४
जभयतममितां	२ ४ २७	जनस्यगोपाभजनिष्टजागृ	४ १ ३	जयतामिवतन्युतुः	१ २ १०	जायेदस्तंमघवन्सेदुयोनि	३ ३ १९
जगतासिधुदिव्यस्तभाय	२ ३ १८	जनायचिद्यैवतउलोकं	५ १ १७	जयमकृतेपुरुहूतकारिणः	६ २ ३	जायेवपत्यावधिदोवमंहसे	३ ७ ७
जगृभमातेदाक्षेणमिद्र	८ १ ३	जनासोअग्निदधिरसहः	१ ३ ८	जरतीभिरोषधीभिः	७ ५ २५	जिघम्यामिहविषाघृतेन	२ ६ २
जवनेचोदृषां	४ ३ २६	जनासोवृकवर्हियः	५ ८ ४	जरमाणःसमिध्वसे	८ ६ २४	जिह्वानुनुदेवततया	१ ६ १०
जघन्वाइद्रमित्रेरु	२ ४ १७	जनितादिवोजनितापृथि	६ ३ १८	जराबोधतद्विषिद्रि	१ २ २३	जिह्वयै ३ चरितवेमयोनी	१ ८ १
जघन्वाउहरिभिःसंभृत	१ ४ १३	जनिताश्वानांजनितागवा	६ ३ १८	जागर्षित्वंभुवने	४ २ २५	जिह्वभिरहननंम	६ ३ ३०
जधानवृत्रस्वधितिर्बेनव	८ ४ १५	जनिष्टयोपापतयत्कनीन	७ ८ १९	जातवेदसेसुनवामसोमं	१ ७ ७	जीमूतस्येवभवतिप्रतीकं	५ १ १९
जग्निवृत्रममित्रियं	७ १ २१	जनिष्टहिजेन्योअग्नेअह्ना	३ ८ १२	जातोअग्निरोषते	३ १ ३३	जीवाक्षांअभिधेतन	६ ४ ५१
जज्ञानंसप्तमातरः	७ ५ ४	जनिष्ठाउग्रःसहसेनुराय	८ ३ ३	जातोजायतेसुदिनस्ये	३ १ ३	जीवरुदंतिबिमयंतेअध्व	७ ८ १९
जज्ञानःसोमंसहसेपपाय	५ ६ २३	जनिष्वादेववीतये	४ ५ २०	जातोयदंभुवनंअव्यत्यं	५ १ १६	जुजुरुषांनासत्योतवर्भि	१ ८ ९
जज्ञानएवव्यबाधतस्त्वृषः	८ ४ १६	जनीयंतोन्वग्रवः	५ ६ २०	जामंतिवृष्णांअहवस्य	३ १ १	जुषवृष्यामानुषस्य	७ ७ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
जुषस्वनःसमिधममेअष्ट	५ २ १	जेतानुभिरिदःपुस्तुशूरः	२ ४ २१	तंगाबोजुष्यनूषत	६ ८ १६	तत्वापूतस्वामीमहे	४ १ १९
जुषस्वसप्रथस्तमं	१ ५ २३	जोषद्यदीमसुर्यासिचध्वै	२ ४ ४	तंगीभिर्बाचमीखपं	६ ८ २५	तत्वापूतनंतमातरः	६ ७ १२
जुषस्वाग्निईक्यासजोषाः	३ ८ १८	जोषासवितयेत्यते	८ ८ १६	तंगुतयानेसुचिषःपरीणस	१ ४ २१	तत्वापूतकृष्णहेयशस्तमं	५ २ २१
जुषाणोअग्नेप्रतिहयमेवचः	८ ७ ५	जोष्यमेसुमिधंजोष्याहुतिर	८ ८ १	तंगुर्बयास्वर्णरं	६ १ २९	तत्वापूतवेभ्योमधुमस्तमंनरं	३ ५ ५
जुषाणोअग्निरस्तम	६ ३ ३७	जोहृत्रोअग्निःप्रथमः	२ ६ २	तंगोभिर्बुधंणरसं	६ ७ २७	तत्वापूततारमोष्योः	७ २ ३
जुषेयांयज्ञमिष्टये	६ ३ २०	ज्येयाभागंसहसानोबरेण	२ ६ २	तंघेमित्थानमस्विनः	१ ३ ९	तत्त्वानरोदसभा	१ ५ १९
जुषेयांयज्ञबोधंतहवस्यमे	६ ३ १४	ज्मयाअत्रवसबोरंतदेवाः	५ ४ ६	तंघेमित्थानमस्विनः	६ ५ ७	तत्त्वानुष्णानिषिभ्रतं	७ १ ५
जुषेयांयज्ञबोधंत	२ ७ २५	ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतु	४ २ २४	तंतुमिद्राधसेमहे	६ ५ २	तत्त्वामज्मेधुवाजिनं	६ ३ ३२
जुष्टद्वंद्वयमत्सरः	६ ८ २	ज्येष्ठआहवमसाहाकुरेति	३ ७ १	तंतुतन्वज्जतोभानुमन्वि	८ १ १४	तत्त्वामदायपृष्वये	६ ७ १९
जुष्टानरोब्रह्मणावःपितृणां	५ ३ २२	ज्येष्ठनसोतरिंद्रायसोमं	५ ७ २१	तंतुतन्वानमुत्तमं	६ ८ १२	तत्त्वामरुबतीपारि	५ ३ १६
जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणे	३ ८ १९	ज्योतिर्यज्ञस्वपवतेमधुमि	७ ३ १३	तंतुमदगृणीमसि	६ १ १७	तत्त्वामर्ताभगृभ्णत	३ १ ६
जुष्टोमदायदेवताइंदो	७ ४ १४	ज्योतिर्यज्ञायरोदसीअनु	३ २ २६	तंतुयव्यथागोभिः	५ ७ १७	तत्वायज्ञेभिरीमहे	६ ५ २
जुष्टोहिदुतोअसि	१ ३ २८	ज्योतिर्वृणीततमसोविज्ञा	३ २ २६	तंतुसोतारोरोसंमदाय	७ ५ २१	तत्वायज्ञपतिमग्नेरयीणां	१ ४ २६
जुष्टीनइंदोसुपथासुगानि	७ ४ १४	ज्योतिष्मंतंकेतुमंतं	६ ४ २९	तंत्रिषुधुत्रिबंधुरे	७ १ २७	तत्वायज्ञपितोवचोभिः	२ ५ ७
जुहुराणाचिदक्षिना	६ २ २६	ज्योतिष्मतीमर्दितिधारय	२ १ २६	तत्वागीभिर्रुक्षया	८ ६ २५	तत्वायज्ञविश्ववारा	१ २ २९
जुहुरविचितयंतः	४ १ ११	तंगाथयापुराण्या	७ ४ २५	तत्वागीभिर्गिर्वैणस	२ ५ २७	तत्वायज्ञसुध्यो ३ नव्यमग्ने	४ ३ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तत्वायज्ञवह्वामहे	६ ३ ३३	तंप्रलधापूर्वथाविश्वेयमथा	४ २ २३	तंवश्राराथावयंवसत्याः	१ ५ १०	तंशुभमभिमवसे	३ १ २६
तत्वावाजेषुवाजिनं	१ १ ८	तंसमर्जयंतसुकुतु	६ ६ ६	तंवार्थवयमथाहुवेम	२ ४ २४	तंसखायःपुरोरुचं	७ ४ २४
तत्वाविप्रावचोविदः	७ १ ४८	तंसमर्ताअमत्ये	८ ६ २५	तंवार्थवयमथाहुवेम	३ ७ २०	तंसधीचौरुतयोवृष्णानि	४ ७ ८
तत्वाविप्राविपुन्यवा	३ १ ८	तंसमृजानमहिंयंसानां	७ ४ ५	तंवृधंतमारुतंआजराष्ट	५ १ ८	तंसबाधायुतमुचः	३ १ २९
तत्वाशोचिष्टदीदिवः	४ १ १६	तंयज्ञसाधुमपिवात	२ १ १४	तंवेधामेधयाहन्	६ ८ १६	तंसानावाधिजामयः	६ ८ १६
तत्वासुमिर्गिरिगरः	४ ५ २३	तंयज्ञाहपिप्रोक्षन्	८ ४ १८	तंवाइस्मृतीपहं	६ ६ ११	तंसिधवोमत्सरमिष्टपानं	७ ७ २५
तत्त्वामहस्वचक्षसं	७ १ १७	तंयुवेदेवावक्षिना	३ ५ १६	तंवादीर्घायुशोचिषं	४ १ १०	तंसुप्रतीकसुइशांस्वचं	४ ५ १८
तत्त्वामुतेष्वाभुवः	७ २ ६	तंयुजाधामनसोयोजवां	२ ४ २९	तंवाधियानव्यस्याशविष्ट	४ ६ १४	तंसुष्ट्याविवासे	६ १ २०
तत्वाहविष्मतीर्विशः	५ ८ १४	तंवःशधमारुतंसुम्रयुः	२ ७ १३	तंवाधियापरमयापुराजाः	४ ७ १०	तंसातारोधनरुपतं	७ १ २७
तत्वाहमिनोमधुमंतम	७ ३ ५	तंवःशधेरथानां	४ ३ १२	तंवाभोमहाययं	६ ६ ९	तंस्मारथमघवन्प्रावमात	१ ७ १४
तत्वाहिनवतिवेषसः	६ ८ १६	तंवःशधेरथेशुभं	४ ३ २०	तंवाबाजानांपतिं	६ २ १८	तंहिन्वंतिमदुच्युतं	७ १ १०
तंदुरोषमभीनरः	७ ५ १	तंवःसखायोमदाय	७ ५ ८	तंवाविश्वदुषदुदेवमंधसः	८ ६ १८	तंहिशश्वंतईळते	४ १ ६
तंदेवायुधेरजसः	२ ५ २०	तंवःसखायःसंयथासुतेषु	४ ६ १६	तंशुग्मासोअरुयासोअश्वी	५ ६ २२	तंहिस्वराजंवृषभंतमोजसे	६ ४ ३६
तंपृच्छतामजगामासवें	२ २ १४	तंवहृदं चतिनमस्यशाकैः	४ ६ ७	तंशभतीषुमानुषं	३ ५ ७	तंहुवेमयतमुचः	६ २ १२
तंपृच्छतीवजहस्तरथेष्टां	४ ६ १३	तंवहृदंनसुकुतुं	४ ८ ३	तंशिशीतासुवृक्तिभिः	६ ३ २५	तंहोतारमध्वरस्यप्रचंतसं	५ २ २२
तंपृच्छतोवरासःपराणि	४ ६ १२	तंवर्धयंतोमतिभिःशिवा	८ २ १६	तंशिशीतास्वध्वरं	६ ३ २५	तंआदित्याअगतामर्षतां	१ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तआदित्याआगतसुर्वता ७	८ ८	तच्चक्षुर्देवहितंशुक्रमुचरत् ५	५ ११	तत्त्वायामिषुवीर्ष ५	७ २६	तदुचवाचःप्रथमं ८	१ १३
तआदित्यासउरवः २	७ ६	तच्चित्रंराधुआभरं ५	५ ६	तत्संविताबोधतत्त्वमासु १	७ ३०	तदुचवाचैस्तदुचिषः ६	१ १८
तआयजंतदविणंसमस्या ८	३ १७	तत्तमेअपस्तुतावतेपुनः १	७ ३०	तत्संवितावैरेण्यं ३	४ १०	तद्वानाजवत्स्यवः ६	४ ३
तद्दुग्धाःशवसाधुष्युषं ५	१ ८	तत्तुर्वीरोनयौविषेताः ४	६ १७	तत्संवितावैपीमहे ४	४ २५	तद्विषयतदपसे ६	४ १०
तद्देवानांसधुमादआस ५	५ २३	तत्तुदानाःसिचवःक्षोदसा ४	३ १२	तत्सुनःसमैवच्छल ६	१ २७	तदस्तुमिप्रावरणातदमे ४	३ १
तद्देहिदिसुभगतआहुतिं ६	१ ३२	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	७ १६	तत्सुनःसविताभगः ३	८ ७	तदस्मैनध्यमं गिर २	६ १९
तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ५	३ २३	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	३ २२	तत्सुनःसविताभगः ६	१ २५	तदस्वप्रियममिपाथोअ २	२ २४
तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ३	२ ९	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	३ ३५	तत्सुनो नव्यसम्बस ६	४ ५४	तदस्वानीकमुतचारु २	७ २४
तदभितासोमहिमानं १	६ ९	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	२ २५	तत्सुनो विषंअर्थभा ४	७ २६	तदस्येदंपश्यताभूरिपुष्टं १	७ १६
तदुप्रासोवृषणउग्रबाहवः ६	१ ३८	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	५ १३	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	६ २८	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् १	७ १७
तदुप्रासोमहोवज्राः ८	१ ३०	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	१ २१	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	३ ३०	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् २	६ १९
तद्वानभूर्विषनां १	५ १०	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	६ ३२	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	२ २५	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् ७	७ २९
तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् १	४ १०	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	६ १२	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	८ ७	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् १	२ १७
तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् ४	४ १५	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	३ ३५	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	२ ३०	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् ८	७ १
तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् १	२ १	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	४ २७	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	४ २७	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् ८	४ ३१
तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् १	७ ३२	तत्तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	१ ५	तत्सुनो विषंअर्थभा ६	१ ३१	तद्विषयवैवीर्षचकथ्ययत् ८	३ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तदिद्रुत्यचेतति ६	१ १०	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ३	१ ६	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	४ ३	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	८ २३
तदिद्रुत्यचेतति १	२ १५	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	३ २	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ३	८ २	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ५	२ २
तदिद्रुत्यचेतति ४	१ ३०	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	४ २	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	३ १६	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ७	४ २
तदिद्रुत्यचेतति ७	७ २९	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	७ १७	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ७	७ ७	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	३ १६
तदिद्रुत्यचेतति ८	१ २८	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	४ २८	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ७	५ ३२	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	४ १
तदिद्रुत्यचेतति ३	२ २४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	८ १४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ८	६ ८	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	५ २४
तदिद्रुत्यचेतति ३	२ २४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	८ १०	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ३	१ ३४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	१ १
तदिद्रुत्यचेतति ५	२ ५	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	८ १०	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	७ २४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ५	२ ८
तदिद्रुत्यचेतति ८	३ ८	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ८	३ १४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	५ ८	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	३ ३
तदिद्रुत्यचेतति १	७ १६	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	२ २४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ८	१ १८	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	७ २०
तदिद्रुत्यचेतति ४	४ ११	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	२ ७	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	७ २५	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ८	८ ८
तदिद्रुत्यचेतति ४	४ ४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	६ ३४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	६ ४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ७	८ १२
तदिद्रुत्यचेतति ३	८ ४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	२ ७	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ५	३ २७	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ३	२७
तदिद्रुत्यचेतति २	७ १	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	३ १४	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ५	४ ६	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ७	१०
तदिद्रुत्यचेतति ८	७ १३	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ५	५ १०	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	४ २६	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः १	६ १५
तदिद्रुत्यचेतति ८	१ २९	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ४	७ २५	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः २	२ ११	तद्देहिदिसुभगतआहुतिः ६	१३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तद्योविश्वामस्यवः	६ ८ ३३	तमधराधंसेमहे	६ ४ ४५	तमानुनवृजनमन्वधाधि	४ ७ ७	तमिद्विप्रमवस्यवः	६ १ १०
तद्योहिर्बुध्न्योअग्निर्कैः	४ ८ ७	तमध्वरेष्वाक्ये	४ १ ६	तमानोर्जकमसृतायुजुष्ट	५ ६ २१	तमिद्वोचेमाविदयेषु	१ ३ २१
तन्मक्रतमिद्वरुचित्रपा	६ ६ ३८	तमप्संतशवसउत्सवेषु	१ ७ ९	तमिद्वमदुमागहि	३ ३ ५	तमिद्वोविद्वयंतेसमीके	३ ६ ११
तन्मिद्वस्यवरुणस्याभिष	१ ८ ७	तमसृक्षंतवाजिनं	६ ८ १६	तमिद्वजोहवीमिमुघवान	६ ६ ३८	तमिद्वेवृक्समनासमा	३ ५ २
तपसायेअनाधुप्याः	८ ८ १२	तमर्केभित्साममिः	६ १ २१	तमिद्वदानमीमहे	६ ४ २	तमीहिन्वतिधीतयोदग	२ २ १३
तपंतिशत्रुस्वर्णभूम	५ ३ २६	तमर्बतनसानसिमरुषं	३ ५ १६	तमिद्वंवाजयामसि	६ ६ २२	तमीहिन्वत्यमुवः	६ ७ १७
तपुर्जभोवनआवातघोदि	१ ४ २३	तमर्बतनसानसिगृणीहि	६ ७ ११	तमिद्व्योद्वैरायैति	६ १ २०	तमीहोतारमानुषक्	३ ५ ६
तपुर्ध्रातपनुरक्षसोये	८ ८ ४०	तमर्बोरायुवतयो	२ ७ २२	तमिद्वृच्छंतिनसिमोविपु	२ २ १४	तमीकृतप्रथमंयज्ञसाधं	१ ७ ३
तपोष्वंजंतराअमि	३ ८ ११	तमर्ब्यवावापृथिवीसचेत	८ ६ १४	तमिद्वस्सित्वमीमहे	१ १ १९	तमीकृष्योआहुतः	७ ३ ३३
तपोष्विद्विद्वितंतदिवस्य	७ ३ ८	तमर्ब्यपुक्षमुपरा	२ १ १२	तमिद्वस्तुह्यमग्निः	१ ५ २१	तमीकृष्योअर्चिषा	४ ८ २८
तमर्गिरस्वधमसासपर्वन्	३ २ ८	तमर्ब्यमर्जयामसि	७ ४ २५	तमिद्वोषातमुषसियविद्वं	५ २ ३	तमीमण्वीःसमर्थआ	६ ७ १७
तमर्भासीत्तमसागुहममे	८ ७ १७	तमर्ब्यविष्णुर्मेहिमानुमो	८ ६ १४	तमिद्वृच्छंतिजुह्वंस्तमव	२ २ १४	तमीमहृदंमस्यरायः	४ ६ १३
तमर्भिमस्तेवसवोन्युषवन्	५ १ २३	तमर्ब्यराजावरुणस्तमभि	२ २ २६	तमिद्वर्भप्रथमंदध्रआपः	८ ३ १७	तमीमहेपुरुष्टं	६ १ ११
तमर्भेपास्युततर्पिषि	४ ५ १९	तमर्ब्यवाजसातये	६ १ ७	तमिद्वनैषुहितेषु	६ १ २०	तमीमृजंत्यायवः	७ १ ३३
तमर्भेष्टतनाषहं	४ १ १५	तमर्ब्यभुरिजोधिष्या	६ ८ १६	तमिद्वर्भसुहवहुवेम	३ ५ २०	तमीशानंजगतः	१ ६ १५
तमर्भवःकेशिनीःसंहरे	२ २ ६	तमागन्मसोभरयः	६ १ ३५	तमिद्वर्भतुनोगिरः	७ १ २०	तमृक्षमाणमव्यये	७ ४ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तमृक्षमाणरजसिस्व	२ ५ २०	तमृष्टवामयंगिरः	६ ६ ३१	तयापवस्वधारया	७ १ २	तवत्यईदोअंधसः	७ १ ८
तमृज्येष्टनमसाहविभिः	५ ६ २१	तमृष्टहियोअभिभूत्योजाः	४ ६ ४	तयापवस्वधारया	७ १ ६	तवत्यईद्विग्रबृहन्	६ १ १८
तमृत्वागोतमागिरा	१ ५ २६	तमृष्टहियःस्विषुःसुध	४ २ १९	तयोरिदमवच्छवः	४ ४ ३२	तवत्येअग्नेअर्चयः	३ ८ २३
तमृत्वादध्यङ्करिषिः	४ ५ २३	तमृष्टर्हीद्वियोहस्त्वा	२ ४ १३	तयोरिदमसावयं	१ १ ३३	तवत्येअग्नेअर्चयः	४ १ २
तमृत्वानूनमसुरप्रचेतसं	६ ६ १३	तमृस्तुषईद्वतगृणीषे	२ ६ २७	तयोरिदमवत्ययः	१ २ ६	तवत्येअग्नेहरिताघृतआः	३ ५ ५
तमृत्वानूनमीमहे	६ २ २०	तमृस्तुषईद्वयोविदानः	४ ६ ११	तुरणिर्विधदर्शतः	१ ४ ७	तवत्येपितोददतः	२ ५ ६
तमृत्वापाप्योवृषा	४ ५ २३	तमृस्तोतारःपूर्यथाविद	२ २ २६	तुरगिरित्सिषासति	५ ३ २०	तवत्येपितोरसरजांसि	२ ५ ६
तमृत्वायःपुरासिथ	४ ७ २३	तमृस्त्रामिद्वनरेजमानम्	७ ६ १	तुरणिर्बोजनानां	६ ३ ४७	तवत्येसोमपवमाननिण्ये	७ ४ २
तमृत्वावाजसातमं	१ ५ २६	तमृतयोरण्यन्धूरसातो	१ ७ ९	तुरत्समंदिधावति	७ १ १५	तवत्येसोमशक्तिभिः	७ ७ ११
तमृत्वावाजिनंनरः	६ ८ ७	तमृर्मिमापोमधुमत्तमंवः	५ ४ १४	तुरत्समुद्रंपवमानज्मिणा	७ ५ १४	तवत्येनर्थनतोपईद्व	२ ६ २८
तमृत्वावृत्रहतंमं	१ ५ २७	तमृषुसमनागिरा	६ ३ २६	तुरोर्भिवोविद्वंसुः	६ ४ ४८	तवत्रिधानपृथिवीउतयोः	५ २ ७
तमृत्वासत्यसोमपाः	४ ७ २२	तमृत्विषाउपवाचः	२ ५ १२	तवक्रवातवतइंसनाभिः	४ ६ २	तवत्विषोर्जनिमग्नेज्रतयोः	३ ५ २१
तमृद्युमःपुर्वणीकहोतः	४ ५ १२	तमेवक्रषितमुद्रस्याणमाहु	८ ६ ४	तवक्रत्वातवोतिभिः	६ ७ २३	तवद्युमतोअर्चयः	४ १ १८
तमृनूनंतविषीमंतमेषां	४ ३ २३	तमोपधीर्दधिरेगभैमृत्वि	८ ४ २२	तवक्रत्वात्सनेयंतवरातिभिः	६ १ १४	तवद्योर्दिपौस्थ	६ १ १८
तमृनःपूर्वपितरोनवग्वा	४ ६ २३	तमृत्रभिप्रगायत	६ १ १७	तवद्योर्जानिवज्रहस्तता	५ २ २९	तवद्रप्साउदमुतः	७ ५ १०
तमृष्टवामयद्रमाजजान	६ ६ ३३	तमृत्रभिप्रार्चत	६ ६ १५	तवत्यईद्वसत्येषुवह्वयः	८ ७ २६	तवद्रप्सोनीकवान्वाशक्र	६ १ ३५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तवप्रणीतीन्द्रजोहवानान्	५ ३ १२	तवहृत्प्राद्विषममाजौ	४ ६ १०	तस्माअग्निर्भरतःशर्मयसः	३ ६ १३	तस्यवयंसुमतायुजियस्य	४ ७ ३२
तवप्रवेभिरप्वभिः	७ १ ९	तवमिहोब्रतवपोत्र	२ ५ १७	तस्माअपतिदिष्वा	२ ७ ४	तस्यवयंसुमतायुजियस्य	८ ७ १९
तवप्रयक्षिसृष्टं	४ ५ २२	तवमिहोब्रतवपोत्रमृविषं	४ २ १	तस्माहृदास्तेहृषिः	५ ७ २	तस्याःसमुद्राअग्निविषं	२ ३ २२
तवप्रयाजाअनुयाजाश्च	८ १ ११	तवायंसोमस्त्वमेष्टुवाङ्	३ २ १८	तस्माहृदिषेषुनयंत	२ ७ ४	तस्यदवतोरंहयतआशवः	६ १ ३०
तवभ्रमासआशुयापतंति	३ ४ २३	तवाहंशूररातिभिः	१ १ २१	तस्माघशास्तेहृदुतःकचः	८ ४ १८	तस्यदिहस्त्वयवृण्यनि	३ ६ ५
तवजायवृत्स्पत	६ २ ३०	तवाहंसोमस्वरण	७ ५ १५	तस्मादश्वाअजायंत	८ ४ १८	तांआरुद्रस्यमीहृषोविवा	५ ४ २८
तवविश्वेसुजोषसः	६ ८ ८	तवाहमम्रकुतिभिः	४ १ १	तस्माघशास्तेहृदुतःसंभू	८ ४ १८	तांआशिरपुरोकाशं	५ ७ १९
तववतेसुभगास	२ ७ ९	तवाहमम्रकुतिभिः	६ १ ३४	तस्माद्विराकजायत	८ ४ १७	तांइयानोमहिर्वरुथं	२ ७ २१
तवशरीरंपतयिष्ववर्बन्	२ ३ १३	तवेदविश्वमभितःपशव्यं	५ ६ २३	तस्माअरंगमामवः	७ ६ ५	तांउशतोविबाधय	१ १ २२
तवशुक्रासोअचयः	७ २ ७	तवेदिन्द्रप्रणीतिषु	५ ८ १३	तस्मिन्निहसंयुतयः	६ ४ २	तांपूषन्निवतमामेरयस्व	८ ३ २७
तवश्रियासुष्टोदेवदेवाः	३ ८ १६	तवेदिद्रावमंभसुं	५ ३ २०	तस्मिन्निहसंयुतयः	६ ४ २	तांपूषःसुमतिवयं	४ ८ २३
तवश्रियेमरुतोमज्जन्त	३ ८ १६	तवेदिद्राहमाक्षसां	६ ५ ३२	तस्मैतवस्मांमनुदायि	२ ६ २६	तांवांधेनुनवांसरी	२ २ १
तवश्रियेव्यजिहीत	२ ६ ३२	तवेदुताःसुकीर्तयः	६ ३ ४८	तस्मैनुममभिधये	६ ५ २५	तांवांधेनुनवांसरी	२ २ १
तवश्रियोव्यस्वेवविद्युतः	८ ४ २०	तवेमाःप्रजादिव्यस्यरेतसः	३ ३ १७	तस्येतेवाजिनोवयं	७ २ २	तांवांधेनुनवांसरी	४ २ १६
तवस्यामपुरुवीरस्य	२ ७ ९	तवेमेसुसिंधवः	७ २ ८	तस्यधुमांसद्रथः	६ २ ३८	तांसुतेकीर्तिमघवन्महि	८ १ १५
तवस्वाद्विष्टामेसंहृष्टिः	३ ५ १०	तवोतिभिःसचमानाअरि	४ २ १८	तस्यवज्रःकन्दतिस्मात्स्वर्षा	७ १०	ताअन्नतवयुनवीरवक्षण	४ ३ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ताअभिसंतमस्तृतं	६ ७ ३२	तानःशक्रपाथैवस्य	४ ४ ६	ताभिरयातंवृषणोपमेहवर्ब	२ ७	तावज्जिगंमदिनंस्तोम्यमदे	८ ५ ६
ताअस्यज्येष्ठमिद्रियं	८ ७ १०	तानुआवाकंहमभिन	२ ८ ८	ताभ्यज्युविभिरन्द्रयःसमुद्रा	५ १ २	तावदुपोरावोअस्मभ्यं	५ ५ २६
ताअस्यनमसासहः	१ ६ ७	तानव्यसोजरमाणस्यम	५ १ १	ताभूरिपाशावनृतस्यसेव	५ ५	तावतियतिंजयुषाविपवैतं	८ १७
ताअस्यपृशनायुवः	१ ६ ७	तानस्तिपातनुपा	५ ५ ८	ताभ्याविश्वस्यराजसि	७ २	तावल्गुदस्वापुरुषाकतमा	५ १ १
ताअस्यवर्णमायु	२ ५ २६	तानीदहानिबहुलान्यास	५ ५ २३	तामदसानामनुषोदुरोण	७ ८ २०	तावांगीभिर्विपन्यवः	५ ६ १७
ताअस्यसूदोहसः	६ ५ ५	तानुभ्यआसौश्रवसासुवी	४ ५ १५	ताममेअस्तेइषमेरयस्व	५ २ ८	तावांधियोवसेवाजुयती	३ ७ १६
ताआचरंतिममनापुरस्ता	३ ८ २	तानोअयवनस्पती	१ २ २६	तामस्यरीतिपरशोरिवप्र	४ ३ २	तावांनरास्ववसेसुजाता	१ ८ १९
ताइन्वे३ वसमनासमानी	३ ८ २	तानोरासप्रातिषाचोवसू	५ ३ २७	तामहंतासदस्पती	१ २ ३	तावांमिन्नावरुणाधायत	८ ७ २०
ताईवर्षेतिमहस्यपौष्यं	२ २ २५	तानोवाजवतीरिषः	४ ८ २९	तामाताविश्वेदसा	६ २ २१	तावांवास्तन्युदमसि	२ २ २४
ताकर्मार्पतरास्मै	२ ४ १३	तान्यजत्रांक्रतावृधः	१ १ २७	तामित्रस्यप्रशस्तये	१ २ ३	तावांविश्वस्यगोपा	६ २ २१
तागृणीहिनमस्येभिःशुचैः	५ १ ११	तान्पूथैयानिविदाहमहे	१ ६ १५	तामैअश्विनासनीनां	५ ८ ८	तावांसम्यगद्रुहाणा	४ ४ ८
तावाताभद्राउषसःपुरासु	३ ८ २	तान्वंदस्वमरुतस्ताउपस्तु	६ १ ३८	तामेअश्व्यानांहरिणां	६ २ २५	तावामघतावपरंहुवेम	२ ५ १
ताजिह्यासदमेदंसुमेधा	५ १ १०	तान्वोमहोमस्तएव	२ ७ २१	तायशमाशुचिभिश्चक्रमा	५ १ १	तावामघहवामहे	६ २ २६
तावृत्तैद्रमहृतोमहानि	३ ६ ७	तावाहवांसुचेतुना	४ ४ २	तायशेषुप्रशंसता	१ २ ३	तावामियानोवसे	४ ४ ३
तावृत्तसुत्यानुविनुग्रावि	३ ६ ८	ताभिरागच्छतनरा	४ ८ २८	तायोधिष्टमभिगाईद्रनु	४ ८ २७	तावामेधेरथानां	४ ४ ४
तातेगृणतिषेधसः	३ ६ २९	ताभिरयातमूतिभिः	५ ८ ५	ताराजानाशुचिप्रता	४ ५ २५	तावामेधेरथानां	४ ४ ३२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ताविप्रचैयेजठरं पूजये	५ १ १०	ताहि श्रेष्ठवर्षसा	४ ४ ३	तिस्रोद्यावोनिहितांतरं	५ ६ ९	तुमोहमुज्युमधिनोदमेचे	१ ८ ८
ताविद्विद्विद्वानां	६ २ ७	ताहि श्रेष्ठदेवतातातुजा	५ १ ११	तिस्रोद्यावः सवितुर्धा	१ ३ ६	तुचेतनायतत्सुनः	६ १ २८
ताविहः शंसमर्थ	५ ६ १८	ताहुवेययोरिदं	४ ८ २७	तिस्रोभूर्मीधारयन्	२ ७ ७	तुजेनस्तनेपर्वताः संतु	४ २ १४
ताविहोषाताउषसिश्चुभ	६ २ ७	तिग्मचिदेममहिवर्षो	४ ५ ३	तिस्रोमातृस्त्रीन्पितृन्	२ ३ १५	तुभ्यंगावोधृतपयः	६ ८ २१
ताविद्वांसोहवामहेवां	१ ८ २२	तिग्मजभायतरुणाय	६ १ ३३	तिस्रोयदमेगारदः	१ ५ १७	तुभ्यंघेत्तेजनाइमे	६ ३ ३४
तावृधंतावनुधुन्	४ ४ ३२	तिग्ममायुधंमरुतामनीं	६ ६ ३३	तिस्रोयद्वस्यसमिधः परि	२ ८ १८	तुभ्यंतांगिरस्तम	६ ३ ३२
तासुभ्राजाधृतासुती	२ ८ ८	तिग्ममेकौबिभर्तिहस्तभा	६ २ ३६	तिस्रोवाचं ईरयतिप्रवहः	७ ४ १७	तुभ्यंदक्षकविक्रतो	३ १ १४
तासानसीशवसानाहिभू	५ ६ १५	तिग्मायदंतरशनिःपता	३ ५ २०	तिस्रोवाचउदीरते	६ ८ २३	तुभ्यंपयोयपितरावनीतां	१ ८ २४
तासुजिह्वासुपह्वये	१ १ २५	तिग्मायुधौतिग्महेतीसुदो	५ १ १८	तिस्रोवाचः प्रवद्व्योतिर	५ ७ १	तुभ्यं ब्रह्माणिगिरिंद्रतुभ्यं	३ ३ १६
तासुदेवायदाशुषे	५ ८ २	तिरः पुरुचिदधिनारजी	३ ४ ३	तीक्ष्णेनामिचक्षुषारक्षयस्	८ ४ ६	तुभ्यंभरतिक्षितयोयविष्ट	३ ८ १३
ताहृत्यद्विर्त्येदरं धमुग्रा	५ १ १	तिरश्चीनोविततोरदिमरे	८ ७ १७	तीव्रस्याभिव्यसोअस्यपा	८ ८ १८	तुभ्यंवाताभिमिप्रियः	६ ८ २१
ताहिभ्रत्रमर्विद्वतं	४ ४ ४	तिष्ठासुकंमघवन्मापरागाः	३ ३ १९	तीव्राः सोमासुआगहि	१ २ ८	तुभ्यंशुक्रासः शुचयस्तु	२ १ २३
ताहिभ्रत्रधारयेथेअनयू	५ १ १०	तिष्ठाहरीरथआयुज्यमाना	३ २ १७	तीव्राः सोमासुआगहि	६ ६ १	तुभ्यंश्रोतं त्यध्रिगो	३ १ २१
ताहिदेवानामसुराताव	५ ५ ७	तिस्त्रः क्षपश्चिरहातिवज	१ ८ ८	तीव्रान्धोषान्कृष्वतेवृषपा	५ १ २०	तुभ्यंसुतास्तुभ्यमुसोत्वा	८ ८ १८
ताहिमय्यंभराणां	६ ३ २४	तिस्रोदेवीर्वाहिरिदं वरीयः	८ २ २२	तीव्रोवोमधुमौअयं	२ ८ ९	तुभ्यंसोमाः सुताइमे	६ ६ २५
ताहिशाभंतुइकंते	५ ६ १७	तिस्रोदेष्टायनिर्कैतीरुपासते	८ ६ १६	तुजेतुजेयउत्तरे	१ १ १४	तुभ्यंस्तोकाधृतश्रुता	३ १ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तुभ्यंहिन्वानोवसिष्ट	२ ७ २५	तुविक्षंतेसुकृतंसूमयधनुः	६ ५ ३०	तेआचरंतीसमनेवयोषा	५ १ १९	तेत्वामदाबृहदिद्रस्वधावः	४ ६ १
तुभ्यमभ्रेय्यवहन्	८ ३ २७	तुविप्रीवावपोदरः	६ १ २३	तेभ्रोणीभिररुणेभिः	२ ७ २१	तेदशग्वाः प्रथमा	२ ७ २१
तुभ्यमुषासः शुचयः परा	२ १ २३	तुविप्रीवावृषभोवावृधानः	३ ८ १५	तेगव्यतामनसाध्रमुब्धं	३ ४ १४	तेनः पूर्वासुउपरासइदवः	७ ३ २
तुभ्यायमद्रिभिः सुतः	६ ६ १	तुविशुष्मतुविक्रतो	६ ५ १	तेघाराजानोअमृतस्यमं	८ ४ २६	तेनः संतुयुजः सदा	६ ६ ३
तुभ्यायसोमः परिपूतो	२ १ २४	तुतुजानोमहेमते	६ १ ९	तेघेदमेस्वाध्यः	६ १ ३२	तेनः सहस्रिणरथि	६ ८ १
तुभ्येदमभ्रेमधुमत्तमवचः	४ १ ३	तुवन्नोजीयान्तवसस्तवी	४ ६ ९	तेघेदमेस्वाध्यः	६ ३ ३४	तेनआस्रोवृकाणां	६ ४ ५३
तुभ्येदमिद्रापरिष्यतेम	८ ८ २५	तुणस्कंदस्यनुविशः	२ ४ १२	तेचिद्विपूर्वमिसंतिशा	५ ४ १५	तेनइंद्रः पृथिवीक्षामवर्ध	४ ८ १३
तुभ्येदिमासवनाशूरविश्वः	५ ३ ६	तुतीयेधानाः सवनेपुरुष्ट	३ ३ १८	तेजजिरेदिवक्रुष्वासः	१ ५ ६	तेननासत्यागतं	१ ४ २
तुभ्येदिद्रमरुवते	६ ५ २८	तुदिलाअतृदिलासोअद्रयः	४ ३ १	तेजानतस्वमोक्यं	६ ५ १६	तेननोवाजिनीवसूपथं	५ ८ ४
तुभ्येदिद्रस्वओक्यं	३ ३ ६	तुषुयन्नातुपुणाववक्षं	३ ५ ७	तेजिष्ठयातपनी	२ ६ ३१	तेनसत्येनजागृतं	१ २ ३
तुभ्येदेतेबहलाअद्रिदुग्धाः	१ ४ १८	तुष्टमेतत्कडुकमेतत्	८ ३ २६	तेजिष्ठायस्यारतिर्वनेराद्र	४ ५ १४	तेनस्तोतृभ्यआमर	६ ५ ३०
तुभ्येदेतेमस्तः सुशोवाः	४ १ २७	तुष्टामयाप्रथमयातवेसजः	८ ३ ७	तेतंअमेत्वोताः	४ ५ २६	तेनस्वाध्वंतेवतत	६ २ २७
तुभ्येमाभुवनाकवे	७ १ २९	तेअज्येष्टाअकनिष्ठासु	४ ३ २४	तेतंदेवनेतः	४ ३ ४	तेनूननोयमृतये	८ ७ १३
तूरण्यवोमधुमंतंघृतश्रुतं	६ ४ १९	तेअद्रयोदशयंत्रासआशवः	४ ३ ३०	तेतंदेवायदाशतः स्याम	५ २ २३	तेनोअवैतोहवतृभ्यतोहव	८ २ ७
तूरण्यवोंगिरसोनक्षतं	५ ४ १९	तेअस्मभ्यंशमंयस	१ ६ १७	तेत्वामदाअमदंतानिवृ	१ ४ १६	तेनोगृणानेमहिनीमहिश्च	२ ३ ३
तुरीयनामंयुजिथं	६ ५ ३६	तेअस्यसंतुकेतवोमृत्युवः	७ २ २३	तेत्वामदाइंद्रमादयंतु	५ ३ ७	तेनोगोपाअपाच्यः	६ २ ३५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तेनोनावमुरुष्यत	६ २ २३	तेरुणेभिर्वरमापिशंगैः	१ ६ १४	तेस्यामदेवरुण	५ ५ ९	तोशावृत्रहणाहुवे	३ १ ११
तेनोभद्रेणशर्मणा	६ १ २८	तेरुद्रसःसुमखाअग्रयो	४ ४ ३४	तेस्यामयेअग्रये	३ ५ ८	तोशासारथ्यावाना	६ ३ २०
तेनोमित्रोवरुणोअर्यमा	४ २ १३	तेवदत्प्रथमामहाकिल्बि	८ ६ ७	तेहिष्वावापृथिवीभूरिरित	८ ४ २५	त्मनावहंतोदुरो	१ ५ १३
तेनोरत्नाभिधत्तु	१ २ २	तेवर्षतस्वतवसो	१ ६ १०	तेहिष्वावापृथिवीमातरा	८ २ ८	त्मनासमत्सुहिनोतयुशं	५ ३ २५
तेनोरायोद्युमतोवाजवतः	४ ८ १०	तेर्विदन्मनसादीभ्याना	८ ८ ३९	तेहिष्वावापृथिवीविश्वशं	२ ३ ३	त्यंचिद्वर्षतंगिरि	६ ४ ४४
तेनोरुद्रःसरस्वतीसुजो	४ ८ १०	तेविष्वादाशुषेवसु	७ १ ३७	तेहिम्बिरेअरुणजेन्यवसु	६ ७ ७	त्यंचिदत्रिमृतशुरै	८ ८ १
तेनोवसुनिकाम्या	४ ३ २९	तेवोहृदेमनसेसंतुयुश	३ ७ ९	तेहिपुत्रासोअदितेः	६ १ २५	त्यंचिदणीमधुपशयानं	४ १ ३३
तेनोवृष्टिदिवरुपारि	७ २ ५	तेषांहिचित्रमुष्यं	६ ४ ५१	तेहिप्रजायाअमरंतुविश्व	८ ४ २४	त्यंचिदधुनवाजिनं	८ ८ १
तेप्रजासोभ्युष्टिषु	७ ४ २४	तेषांहिमहामहतामनर्ष	८ २ ९	तेहियुशेषुयशियासऊमाः	५ ४ ६	त्यंचिदस्यक्रतुभिर्निषसं	४ १ ३२
तेभ्योगोधाअयथैकपदेत	७ ७ २१	तेसत्येनमनसागोपतिगाः	८ २ १६	तेहियुशेषुयशियासऊमाः	८ ३ ११	त्यंचिदित्थाकस्पयशयानं	४ १ ३२
तेभ्योद्युधंबुहयशः	४ ४ २२	तेसत्येनमनसादीभ्यानाः	५ ६ १२	तेहिवस्त्रोवसवानाः	१ ६ १७	त्यंचिदेषांस्वधयामदंतं	४ १ ३२
तेमभाहुर्यआयुयुः	४ ३ ११	तेसीषपंतजोषमायज	५ ४ १०	तेहिअष्टवर्षसस्तउन	४ ८ १२	त्यंचिद्विदीर्घपृथुं	१ ३ १४
तेमन्वतप्रथमनामधेनोः	३ ४ १५	तेसुतासोमदितमाः	७ २ १६	तेहिष्मावनुषोनरः	६ २ २३	त्यंनु मारुतगुणं	६ ६ २९
तेममृजतदवांसोअग्नि	३ ४ १४	तेसुनवःस्वपंसःसुदंससः	२ ३ २	तेहिसत्याक्रतुस्पृशः	४ ४ ५	त्यंन्व ऽश्विनाहुवे	५ ८ ३४
तेमाथिनोमभिरसुप्रचैतसः	३ ३ २	तेसोमादोहरीइंद्रस्थनिंस	८ ४ ३०	तेहिस्थिरस्थशवसः	४ ३ ८	त्यंसुमेधमहयास्वर्विंद	१ ४ १२
तेरायातेसुवीर्यैः	३ ५ ८	तेस्पंद्रासोनोक्षणः	४ ३ ८	तोकेहितेतनयउर्वरासु	३ ७ १६	त्यमवोअग्रहणं	४ ७ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्यमुवःसत्रासाहं	६ ६ १६	त्रिशाष्टतंवर्मिणंद्रुसाकं	४ ६ २४	त्रिपादूर्ध्वद्वैत्युरुषः	८ ४ १७	त्रिर्वर्तियांतंरिरनुव्रते	१ ३ ४
त्यमुषुवाजिनंदेवजुतं	८ ८ ३६	त्रिशाहामविराजति	८ ८ ४७	त्रिभिःपुत्रैरपु	३ १ २७	त्रिवंधुरेणत्रिवृता	१ ४ १
त्यस्यचिन्महतोनिर्भृगस्य	४ १ ३२	त्रिःषष्टिस्त्वामस्तोवावृ	६ ६ ३३	त्रिभिर्द्वैवसवितः	७ २ १८	त्रिवंधुरेणत्रिवृत्तारथेन	१ ८ १८
त्यानुक्षत्रियांभव	६ ४ ५१	त्रिःसप्तमयूर्यःसप्त	२ ५ १६	त्रिमूर्धानंसप्तसप्तमिगृणीषे	२ २ १५	त्रिवंधुरेणत्रिवृत्तारथेन	६ ६ ८
त्यानुपूतदक्षसः	६ ६ २९	त्रिःसप्तयद्वहान्निवे	१ ५ १८	त्रिरंतरिक्षंसवितामहित्व	३ ८ ४	त्रिविष्टिधातुप्रतिमानमो	१ ७ १५
त्यानुयेविरोदसी	६ ६ २९	त्रिःसप्तविष्पुलिङ्गाका	२ ५ १६	त्रिरश्मिनासिंधुभिः	१ ३ ५	त्रिश्चिदुक्तोःप्रचिकितुर्षु	५ २ १४
त्रयइंद्रस्यसोमाः	५ ७ १८	त्रिःसप्तसत्त्वानद्योमहीरपः	८ २ ७	त्रिरस्मैसप्तधेनवोदुदुहे	७ २ २३	त्रिश्चिदुक्तोःप्रचिकितुर्षु	५ २ १४
त्रयःकृण्वन्तिभुवनपुरेतः	५ ३ २३	त्रिःसप्तमाहःअथयोवैतसे	८ ५ १	त्रिरस्यतापरमासैतिस	३ ४ १३	त्रिषधस्थासप्तधातुः	४ ८ ३२
त्रयःकेशिर्नक्रतुया	२ ३ २२	त्रिकदुकेभिःपतति	७ ६ १६	त्रिरादिवःसवितर्वायौणि	३ ४ १	त्रिषधस्थेर्बहिषि	१ ४ १
त्रयःकोशासश्चोतंति	५ ७ १८	त्रिकदुकेषुचेतनं	६ १ १०	त्रिरादिवःसवितर्वायौणि	३ ४ १	त्रीणिजानापरिभूषत्यस्य	१ ७ १
त्रयःपुवयोमधुवाहनेरथे	१ ३ ४	त्रिकदुकेषुचेतनं	६ ६ १९	त्रिरुत्तमादुणशरोचनानि	३ ४ १	त्रीणितआहुर्द्विबंधना	२ ३ १२
त्रातानोवोधिदरशानभा	३ ५ २४	त्रिकदुकेषुमहिषो	२ ६ २८	त्रिर्दिवःपृथिवीमेघपतां	५ ६ २५	त्रीणित्रितस्यधाराया	७ ५ ४
त्रातारमिद्रमवितारमिद्रं	४ ७ ३२	त्रितःकृपेवहितोदेवान्	१ ७ २३	त्रिनौअश्विनादिव्यानि	१ ३ ४	त्रीणिपदान्यश्विनीः	५ ८ २९
त्रातारोदेवाअधिवोचता	६ ४ १३	त्रिधाहितपुणिभिर्गृह्यामां	३ ८ १०	त्रिनौअश्विनायजता	१ ३ ५	त्रीणिपदाविचक्रमे	१ २ ७
त्रातारोत्वातनुनी	२ ६ ३०	त्रिपंचाशःक्रीळतिवातप	७ ८ ४	त्रिनौरयिर्वहतमश्विना	१ ३ ४	त्रीणिराजानाविदथेपुरुणि	३ २ २४
त्रायंतामिहदेवाः	८ ७ २५	त्रिपाजस्योष्ट्रेषभोविश्वरू	३ ४ १	त्रियांतुधानःप्रसितितप	८ ४ ७	त्रीणिगुतात्रीसहस्रा	३ १ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
श्रीगिज्ञाताश्रीसहस्राक्ष्य	८ १ १२	स्वंगोत्रमंगिरोम्भोवृणोरप	४ ९	स्वतस्वद्वयाविनो	१ ३ २४	स्वदिवोवृहत्तः सानुकोपयः	४ १७
श्रीगिज्ञाताम्यवैता	५ ८ १७	स्वचसोमनोवैताः	१ ६ २०	स्वतांमप्रउभयान्वि	२ ५ २१	स्वदुतः प्रथमोवैरेण्यः	८ ७ ५
श्रीगिज्ञातासिपृच्छयः	५ ८ १९	स्वचितीतवद्वैः	६ ५ ३३	स्वतांमप्रउभयान्वि	४ ७ ५	स्वदुतस्वमुनः परस्याः	२ ६ १
श्रीग्यायुचितवजातवेद	३ १ १७	स्वचिचः शम्भ्याभमेजस्याः	३ ४ २०	स्वताम्यसंचप्रतिचासि	२ ५ १९	स्वदुतोअमर्त्यः	४ ५ २२
श्रीग्येकउरगावोविचक्रमे	२ ३ ६	स्वजघंयनमुचिमस्वस्यु	८ ३ ४	स्वतान्मृत्रहस्येचोदयोनु	७ ७ ७	स्वदविसरस्वति	४ ८ ३१
श्रीयष्टतामहिषाणामघो	१ २४	स्वजामिर्जनानां	१ ५ २३	स्वतान्मृत्रहस्येचोदयोनु	२ ४ ८	स्वचांचमहिमत	७ ४ २८
श्रीरोचनादिव्याधारयंत	२ ७	स्वजिरोयनधनारुतोधि	१ ७ १५	स्वत्यल्पणीनांविदोवसु	७ ५ २४	स्वधियमनोयुजं	७ ४ २७
श्रीरोचनावक्रप्रीडित	३ ४	स्वतदुक्थमिद्वर्हणाकः	४ ६ २१	स्वत्यमिततोरथं	८ ८ २९	स्वधुनिर्निद्रुनिमतीः	२ ४ १७
श्रीवचस्यासिधवचिः क	३ ४	स्वतदेवजिह्वा	४ ५ २७	स्वत्यमिद्वस्य	८ ८ २९	स्वधुनिर्निद्रुनिमतीः	४ ६ १०
श्रव्यवकयजामहे	५ ४ ३०	स्वतम्रक्षणस्वते	१ १ ३४	स्वत्याचिदप्युता	४ ५ २	स्वधृणोच्युतावीतहृष्यं	५ २ २९
श्रव्यमामनुषोदेवताता	४ १ २३	स्वतमम्रेअसृत्स्व	१ २ ३३	स्वत्याचिद्वत्तस्यास्वागाः	७ ७ ६	स्वनः पश्चादधरादुत्तरात्	६ ४ ३९
श्रुदायंदेवहितयथावः	३ ७	स्वतमिद्वपर्वतनभोजसे	१ ४ १९	स्वत्याचिद्वदेवचित्रा	१ ५ ५	स्वनः पाण्डहंसः	४ ५ २६
स्वकाजमुतपण्यैवधीः	१ ४ १६	स्वतमिद्वपर्वतमहासुरं	१ ४ २२	स्वत्येभिरागहि	१ २ ३१	स्वनः पाण्डहंसः	५ २ २०
स्वकुर्विचोदयोर्कसांतौ	४ ६ २१	स्वतमिद्वमर्त्य	४ २ ५	स्वत्वमहर्हयाउपस्तुतः	८ ५ ५	स्वनः सोमविश्वतः	७ ७ १२
स्वकुर्वसंशुष्णहृत्प्राविध	१ ४ १०	स्वतमिद्वमर्त्य	८ ८ २९	स्वदाताप्रथमोराधसाम	६ ६ १३	स्वनः सोमविश्वतोरक्ष	१ ६ २०
स्वकुर्वसेनामिद्वमिद्व	४ ७ ३	स्वतमिद्वबावृधानो	२ १ २०	स्वदिवोवृहृणविषओजसा	४ २ १	स्वनः सोमविश्वतोवयोधाः	६ ४ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वनः सोमसुकुतः	७ ७ १२	स्वनोअभ्रेअधरादुत्तरात्	८ ५ ८	स्वपांहीद्वसहीयसोवृन्	२ ४ ११	स्वरथंभरोयोधमृवं	४ ६ २१
स्वनंइद्वक्तयुः	६ ५ ९	स्वनोअभ्रेअसृत्	४ १ २	स्वपिमुंमृगयंश्रुवांसं	३ ५ १९	स्वरथिपुरुवीरं	६ ५ १२
स्वनंइद्वत्तामिहृती	२ ६ २५	स्वनोअभ्रेअगिरः	४ १ २	स्वपुरंइद्वचिकिदनाव्योज	६ ६ ३८	स्वराजंयेचदेवाः	२ ४ १६
स्वनंइद्वरायावकृषसा	२ १ १७	स्वनोअभ्रेतवदेव	१ २ ३४	स्वपुरंचरिष्व	५ ७ १५	स्वराजंवसुमृतः	६ ८ १०
स्वनंइद्वरायापरीणसा	२ १ १७	स्वनोअभ्रेपित्रोरुपस्व	१ २ ३३	स्वपुरुष्याभरास्वकया	८ ६ १५	स्ववरुणउतमित्रोअभ्रे	५ २ १५
स्वनंइद्ववाज्युः	५ ३ १५	स्वनोअभ्रेमहोमिः	६ ५ ११	स्वपुरुषहृत्तामिनाचि	६ ४ ३७	स्ववरोसुषाम्णे	६ २ १४
स्वनंइद्वशूरधरैः	७ ७ ७	स्वनोअभ्रेवरुणस्यविद्वान्	३ ४ १२	स्वभगोनआहिरब्रमिषे	४ ५ १५	स्ववर्मासिसप्रथः	५ ३ १५
स्वनंइद्वामरंभोजो	६ ७ २	स्वनोअभ्रेसनयेचनानां	१ २ ३३	स्वभुवःप्रतिमानंमृथिव्या	१ ४ १४	स्ववलस्यगोमतः	१ १ २१
स्वनंइद्वसाहसो	६ ५ १०	स्वनोअसिभारताम्रे	२ ५ २८	स्वमस्वत्यदोधतः	८ ८ २९	स्वविश्वप्रदिवःसीदआसु	४ ५ ७
स्वनमिद्वद्रुत्या	४ ८ २	स्वनोअस्याइद्वदुर्हणायाः	१ ८ २६	स्वमहोइद्वतुभ्यंहृक्षाः	३ ५ २१	स्वविप्रस्वकविः	६ ८ ८
स्वनुचक्षाअसिसोमवि	७ ३ १९	स्वनोअस्याअमतेरुतमुधः	६ ४ ५०	स्वमहोइद्वयोहृष्ये	१ ५ ४	स्वविश्वस्यजगतः	८ ५ २१
स्वनुचक्षावृषभानु	३ १ १५	स्वनोअस्याउपसां	३ १ १५	स्वमहीमवर्निविश्वधेनां	३ ६ २	स्वविश्वस्यधनुदाअसि	५ ३ २०
स्वनुमिर्नमणोदेववीतौ	५ २ २९	स्वनोगोपाःपथिहृत्	२ ६ ३०	स्वमानेभ्यइद्वविश्वजन्या	२ ४ ९	स्वविश्वस्यमेधिर	१ २ १९
स्वनोअभ्रजुयुषु	६ ३ २३	स्वनोवायवेचामपूर्यः	२ १ २३	स्वमायाभिरनवधमायिनं	८ ८ ५	स्वविश्वोदधिषेकेवळानि	८ ५ १५
स्वनोअभ्रपृषां	४ १ २	स्वनोवृत्रहंतम	७ ७ १२	स्वमायाभिरपमायिनो	१ ४ ९	स्वविश्वेषांवरुणासि	२ ७ ७
स्वनोअभ्रेअभिभिः	८ ७ २९	स्वपवित्रेरजसोविधर्मणि	७ ३ १७	स्ववविष्टदाशुषः	६ ६ ५	स्वविष्णोसुमतिविश्वज	५ ६ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वध्यानघट्ट	२ १ १८	स्वसौम्यभाभज	६ ७ २२	स्वहृत्पवित्रकुत्समावः	५ २ २९	स्वहिशाबतीनां	६ ७ १
स्वधुष्टईष्टपूज्योम्	४ ६ १०	स्वसौम्यकुम्भिसुक्	१ ६ १९	स्वहृत्पवित्रघोषीः	१ ५ ४	स्वहिधूरःसनिता	२ ४ १८
स्वधुष्टाजनां	६ १ १८	स्वसौम्यतनुकृत्तः	६ ५ ३३	स्वहृत्पवित्रदत्तयु	१ ५ ५	स्वहिष्माप्यावयवच्युता	३ २ १
स्वशान्त्यवशोर्बस्व	४ ७ ३	स्वसौम्यनुमादनः	६ ८ १४	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	१ ५ ४	स्वहिसत्योमधवचनानतः	६ ६ १३
स्वशोषयमहिनागुजानः	८ ८ ५	स्वसौम्यपणिभ्यभा	६ ८ १२	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	८ ४ १५	स्वहिसुप्रतरसि	२ ६ १४
स्वश्रद्धाभिर्मदस्तानः	४ ६ २२	स्वसौम्यपवमानः	७ १ १६	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	६ ६ ३५	स्वहिसौम्यध्वजन्	७ १ ८
स्वसत्यवृष्टिपुण्ड्रतान्	१ ५ ४	स्वसौम्यपितृभिःसंविदान	६ ४ १३	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	४ ६ ४	स्वहिसौम्यध्वजन्	६ १ १६
स्वसत्योअपिबोजतवृष्टि	३ २ १०	स्वसौम्यपितृभितो	१ ६ १९	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	६ ५ २४	स्वहिसौम्यध्वजन्	१ १ २७
स्वसत्युद्रियाजुषः	७ १ २९	स्वसौम्यपितृभितो	१ ६ २०	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	४ ५ १	स्वहिसौम्यध्वजन्	४ ५ २२
स्वसत्युद्रोअसिबिभ्रित्क	७ ३ १७	स्वसौम्यपितृभितो	६ ८ ६	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	६ ४ १२	स्वहिसौम्यध्वजन्	४ ५ १३
स्वसिधूरवासुजः	८ ७ २१	स्वसौम्यपितृभितो	७ १ ४०	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	६ ७ २	स्वहिसौम्यध्वजन्	६ ३ ३१
स्वसुतस्वपीतयै	१ १ १०	स्वसौम्यपितृभितो	७ २ १०	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	८ ३ १८	स्वहिसौम्यध्वजन्	२ २ १३
स्वसुतोनुमादनः	७ २ १३	स्वसौम्यपितृभितो	७ २ १३	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	४ १ १३	स्वहिसौम्यध्वजन्	४ ४ ३५
स्वसुष्माणोअद्रिभिः	७ २ १३	स्वसौम्यपितृभितो	१ ६ १९	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	६ ४ ३८	स्वहिसौम्यध्वजन्	३ ६ २८
स्वसुक्रस्वदर्दहि	५ ४ २२	स्वसौम्यपितृभितो	६ ६ ३५	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	७ १ ५	स्वहिसौम्यध्वजन्	६ ४ ३७
स्वसुरोहितोरामयोबन्	१ ८ २६	स्वसौम्यपितृभितो	६ ६ ३५	स्वहृत्पवित्रद्वारिचण्वन्	६ ६ ३७	स्वहिसौम्यध्वजन्	१७ ५ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वद्भोकाव्यात्वन्मनीषाः	३ ५ ११	त्वम्भेत्वष्टाविधते	२ ५ १७	त्वम्भेवनुप्युतोनिपाहि	५ २ ६	त्वम्भेपामपिभानावृणोरप	१ ४ ९		
त्वद्विपुत्रसहस्रो	३ १ १४	त्वम्भेयुभिस्त्वर्मा	२ ५ १७	त्वम्भेवरुणोजायसेयत्	३ ८ १६	त्वम्भेपोयदेवतुर्वशाया	४ १ ३०		
त्वद्वियाविशंआयुक्षसि	५ २ ७	त्वम्भेद्रविणोदा	२ ५ १८	त्वम्भेवसूरिह	१ ३ ३१	त्वम्भेपोयदेवतुर्वज्रजघ्नवान्	३ २ १०		
त्वद्वियैष्टपाथिवालि	४ ७ ३	त्वम्भेपुरुषरूपविशेविशे	३ ८ २६	त्वम्भेवाधत्तेसुप्रणीतिः	३ ४ १८	त्वम्भेपोविदुरोविषूचीः	४ ७ २		
त्वद्वाजीवाजंभरोविहायाः	३ ५ ११	त्वम्भेप्रथमोअंगिरा	१ २ ३२	त्वम्भेवीरवद्यशः	५ २ २०	त्वम्भेयामाभेवसियत्	३ ८ १६		
त्वद्विभोजायतेवाज्यमे	४ ५ ९	त्वम्भेप्रथमोअंगिरस्तमः	१ २ ३२	त्वम्भेवृजिनवर्तेनि	१ २ ३३	त्वम्भेसिप्रशस्यः	५ ८ ३५		
त्वद्विष्वासुभगसौभगानि	४ ५ १५	त्वम्भेप्रथमोमातरिश्चने	१ २ ३२	त्वम्भेवृषभःपुष्टिर्धनः	१ २ ३२	त्वम्भेस्माकमिन्द्रविश्वधं	२ ४ १७		
त्वम्भेगजस्तिरार्यविष्ट	३ ८ १७	त्वम्भेप्रमतिः	१ २ ३३	त्वम्भेप्रतपाभसि	५ ८ ३५	त्वम्भेस्यपारेरजसोव्योमनः	१ ४ १४		
त्वम्भेगप्रशंसिषः	१ ६ ८	त्वम्भेप्रयतदक्षिणं	१ २ ३४	त्वम्भेप्रशशमानाय	२ २ ९	त्वम्भेयसंप्रतिवर्तयोगोः	१ ८ २५		
त्वम्भेइन्द्रोवृषभः	२ ५ १७	त्वम्भेप्रबृहद्वयः	६ ७ ९	त्वम्भेप्रशोचिषाशोशुचानः	२ १ १६	त्वम्भेविधनयतुर्वशयदुं	१ ४ १८		
त्वम्भेइक्षितोजातवेदः	७ ६ १९	त्वम्भेप्रमनवेष्णामवाशयः	१ २ ३२	त्वम्भेप्रप्रथाभसिजुष्टो	४ १ ५	त्वम्भेविधसुश्रवस्तुवोति	१ ४ १६		
त्वम्भेप्रउरुशंसायवाधते	१ २ ३४	त्वम्भेप्रयज्ञानां	४ ५ २१	त्वम्भेप्रहसासदंतमः	२ १ १३	त्वम्भेप्रप्रथाभसि	६ ४ ३२		
त्वम्भेप्रभुराकेन	२ ५ १८	त्वम्भेप्रयज्यवेपायुः	१ २ ३४	त्वम्भेप्रभुभूतउत्तमं	२ ५ १९	त्वम्भेप्रयज्ञांअबोन्न	१ ८ २६		
त्वम्भेप्रअदितिर्देव	२ ५ १९	त्वम्भेप्रजावरुणो	२ ५ १७	त्वम्भेप्रसुहवारण्वसंह	५ १ २७	त्वम्भेप्रप्रतिषु	६ ७ ३		
त्वम्भेप्रअमृतत्वउत्तमे	१ २ ३३	त्वम्भेप्ररुद्रोअसुरो	२ ५ १८	त्वम्भेप्रप्रथमंजायमानः	३ ५ २२	त्वम्भेप्रबलादधि	८ ८ ११		
त्वम्भेप्रगृहपतिः	५ २ २१	त्वम्भेप्रवनुप्युतोनिपाहि	४ ५ १९	त्वम्भेप्रयुक्तहोता	१ ६ ३१	त्वम्भेप्रयज्ञाभसि	६ ६ १३		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वमिन्द्रस्योपसं	८ ८ ११	स्वमेतानिप्रपिषेविनाम	८ ३ ३	स्ववाक्कमेवमोपुतमो	२ २ १	स्वायुजेमिन्वये	७ ७ १०
स्वमिन्द्रावित्तवाजुपस्कः	५ ३ ३	स्वमेताज्जनराजोद्विषा	१ ७ ११	स्ववाहिमःपितरःसोमपूर्व	७ ७ ८	स्वायुजेभ्युत्तिव्यंवाहं	७ ७ ५
स्वमिन्द्रस्वर्वासाप्रमुखाः	५ ४ ३	स्वमेताम्बुतोजसतः	१ ३ २	स्वयोर्द्विद्रुजावयं	६ ६ २०	स्वायुजेभ्युत्तिव्यं	३ १ ७
स्वमिन्द्राभिभूरसि	८ ८ ११	स्वबाम्बोसुरयमाकृं	८ ३ १९	स्वहोदुष्टिरेवमुक्तुणेति	७ ६ ३३	स्वायुजेष्वाकृते	७ ७ ५
स्वमिन्द्राभिभूरसिस्वसूर्य	६ ७ १	स्वयावबागुत्समदासो	२ ५ २५	स्वहोमावाबेदुपसामपल	८ १ १७	स्वायुजेरवीदुधन्	६ ७ २३
स्वमिन्द्राविष्णवे	७ १ १३	स्वबाव्यमुत्तमं	२ ६ ३०	स्वहावद्भुसुहंतं	१ ६ १०	स्वारिंहसिमातरः	७ ४ २८
स्वमिन्द्रासिद्धहा	८ ८ ११	स्वबाव्यंयवमानेनसोम	७ ४ २२	स्वहारंवायुहभोहओह	८ २ १०	स्वावर्धसिभित्तवःपुष्टिष्वा	४ ३ ५
स्वमिन्द्रोपरिहा	७ १ २५	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	२ १ २१	स्वहारमष्टाङ्गोपा	६ ७ २५	स्वावाजीहवतेवाग्निनेवः	४ ६ २१
स्वमिमाजोर्ध्वीःजोम	१ ६ ३३	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	२ ४ २१	स्वहोमातिप्रभु	२ ५ ९	स्वाविधेभ्यस्तुजावमानं	४ ५ ९
स्वमिमाबावोपुह	७ ५ २१	स्वबाव्यंसाक्षहरेनेव	८ ७ १	स्वहोमातिप्रभु	६ २ ३०	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	६ २ ११
स्वमीशिषेवसुपतेवसुना	२ ७ १०	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	४ २५	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	१ ३ ३२	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	४ १ १३
स्वमीशिषेसुतानां	६ ७ ४४	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	२ ६ ३०	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	७ ८ २२	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	६ १ १८
स्वमुत्समासोपवे	८ ५ ११	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	६ ८ २५	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	४ ५ १८	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	६ १ १८
स्वमुत्साकृतुमिर्बध्नानाव	१ ३ २	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	६ ८ २५	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	१ ७ १५	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	३ ३ ६
स्वमेकस्यवृद्धन्	४ ७ २१	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	६ ८ २५	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	८ ५ १३	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	७ ३ १६
स्वमेतद्वारवः	६ ६ २३	स्वबाव्यंमंयवमूर्ध्वं	२ ८ ३	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	७ २ २०	स्वाविधेभ्यस्तुजोपसः	१ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वाहृत्यदिवाणसातौ	१ ५ ५	स्वामिभ्रेप्रथममायु	१ २ ३४	स्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	स्वामुतेस्वामुवः	७ ७ ४
स्वाहिमंद्रतममर्कशोकैः	४ ५ ६	स्वामिभ्रेप्रथमदंबयंतः	३ ५ ११	स्वामिद्वद्रृणतेत्वायवः	८ ४ २१	स्वायुजातवतत्सोमसख्यः	३ ६ १७
स्वाहिष्माचर्षणयः	४ ५ १	स्वामिभ्रेप्रदिवआहुतंघृतैः	३ ८ २६	स्वामिद्वत्स्याउषसोव्युष्टिषु	८ ७ ६	स्वायुजानिखिंदुरस्यैस्व	३ ६ १७
स्वाहिसत्यमद्रिवः	६ ४ १	स्वामिभ्रेमनीषिणः	३ १ ७	स्वामिदाहोनरः	६ ७ ३	स्वायद्वसोमंसुषुमासुदक्ष	१ ७ १३
स्वाहिसुप्सरस्तम	६ २ ३०	स्वामिभ्रेमनीषिणः	६ ३ ३९	स्वामिद्विवायवः	६ ६ २०	स्वावतोर्हिद्वक्स्वैअक्षि	५ ३ ९
स्वाही३ द्रावसेविवाचः	४ ७ ५	स्वामिभ्रेयजमानाननुधून्	७ ८ २९	स्वामिद्विसहसस्पृष्ट	१ ३ २०	स्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
स्वाह्मिभ्रेसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	स्वामिभ्रेमानुषीरीकृतेवि	३ ८ २६	स्वामिद्विहवामहे	४ ७ २७	स्वर्षीमंतोअध्वरस्येवदि	५ १ ८
स्वादतेमीरुद्रशतमेभिः	२ ७ १६	स्वामिभ्रेवसुपतिवसूनां	३ ८ १८	स्वामिद्वययुर्मम	६ ५ ३२	स्वेअभ्रजाहवनानिभूरि	५ १ २६
स्वामिभ्रेअगिरसोगृहाहितं	१ ३ ३	स्वामिभ्रेवाज्रसातमं	४ १ ५	स्वामिद्वृत्रहंतम	४ २ ६	स्वेअभ्रेविश्वंअमृतासो	२ ५ १९
स्वामिभ्रेअतिथिपूर्वविशः	३ ८ २६	स्वामिभ्रेसमिधानोवसिष्ठः	५ २ १२	स्वामिद्वृत्रहंतम	५ ८ १६	स्वेअभ्रेसुमतिमिक्ष	१ ५ २०
स्वामिभ्रेअदित्यासः	२ ५ १९	स्वामिभ्रेसमिधानंयविष्ठ	३ ८ २६	स्वामिद्वृत्रहंतमसुता	६ ६ २६	स्वेअभ्रेस्वाहुत	५ २ २२
स्वामिभ्रेअक्रतायवःसमीधि	३ ८ २६	स्वामिभ्रेस्वाध्यः	४ ५ २२	स्वामीकृतेअजिरंदूत्याय	५ २ १४	स्वेअसुर्य१ वसवोन्युव्यन्	५ २ ८
स्वामिभ्रेदमआवि	२ ५ १८	स्वामिभ्रेहरितांवावशानाः	५ २ ७	स्वामीकृतेअध्वरिता	४ ५ २१	स्वेहृद्रभ्रेसुमर्गेयवि	१ ३ ९
स्वामिभ्रेधर्षसिन्धिविधावयं	८ २६	स्वामिभ्रेहविष्मंतः	४ १ १	स्वामिभ्रेवसोवसोवसो	४ ७ २८	स्वेहृद्राण्यंभूमविप्रा	२ ६ ५
स्वामिभ्रेपितरमिष्टि	२ ५ १८	स्वामिभ्रेष्ठाचरामसि	६ ७ १६	स्वामिभ्रेजातवेदसं	८ ८ ८	स्वेअक्रतुमर्षिर्जतिविश्वं	८ ७ १
स्वामिभ्रेपुष्करादधि	४ ५ २३	स्वामिभ्रेस्याव्यधिदेवपूर्व	३ ८ १७	स्वामिभ्रेतेवधिरेहव्याह	५ २ २३	स्वेधर्माणंआसते	७ ७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वमिन्द्रसजोषसं	८ ८ ११	त्वमेतानिमिपिषेविनाम	८ १ ४	त्वयाक्रोशेवर्कणोवृत्तमतो	२ २ ९	त्वायुधेभिद्वयैः	७ ७ १०
त्वमिन्द्रभवितुवाज्यपत्कः	५ ३ ३	त्वमेतांजनराक्रोद्विर्दसा	१ ७ १६	त्वयाहितःपितरःसोमपूर्व	७ ७ ८	त्वायुधेभ्यस्विजुषार्ध	७ ७ ५
त्वमिन्द्रस्वयंशाक्रभुक्षाः	५ ४ ३	त्वमेताम्युतो जज्ञतः	१ ३ २	त्वयेर्विद्रुयुजावयं	६ ६ २०	त्वायुधेभ्यस्विर्ध	३ १ ७
त्वमिन्द्राग्निभूरसि	८ ८ ११	त्वयामन्वोत्तरयमाकृन्	८ ३ १९	त्वद्यावुद्रिनेषदुस्तुकोति	७ ६ २३	त्वायुधेष्वाकरो	७ ७ ५
त्वमिन्द्राग्निभूरसित्वंसूर्य	६ ७ १	त्वयावयागुत्समदासो	२ ५ २५	त्वद्यामावाबंदुपसामयत्	८ १ १४	त्वायुधेरीषीवृधन्	६ ७ २३
त्वमिन्द्रायविज्जवे	७ १ १३	त्वयावयमुत्तमं	२ ६ ३०	त्वद्यावद्रजसुहंत	१ ६ १०	त्वारिंहतिमातरः	७ ४ २८
त्वमिन्द्रासिबृहदा	८ ८ ११	त्वयावयंपरबमानेनसोम	७ ४ २२	त्वद्यावदयुद्धमहोहमोह	८ २ १०	त्वावर्षतिक्षितयःपृथिव्यां	४ ३ ५
त्वमिन्द्रोपरिखव	७ १ २५	त्वयावयंमेषवन्मूर्ध्व	२ १ २१	त्वद्यारमद्रजोगोपां	६ ७ २५	त्वावाजीह्वतेवाग्निनेषः	४ ६ २१
त्वमिमाओषधीःसोम	१ ६ ३३	त्वयावयंमेषवक्षिद्रजम्	२ ४ २१	त्वद्यारूपणिहिप्रभु	२ ५ ९	त्वाग्निंमेषदुत्तवावमानं	४ ५ ९
त्वमिमावावापुरु	४ ५ २१	त्वयावयंशाशप्रदरेणेषु	८ ७ १	त्वद्युजोमातरंयं	६ २ ३०	त्वाग्निंसेजसोषसः	६ २ ११
त्वमीशिषेवसुपतेवसूना	२ ४ १०	त्वयावयंसंशम्य १सुबोताः३	४ ४ २५	त्वाग्निंश्रवस्तमं	१ ३ ३२	त्वाग्निंसेजसोषसः	४ १ १३
त्वमीशिषेसुतानां	६ ४ ४४	त्वयावयंसुवृषा	२ ६ ३०	त्वाजनामसत्त्वोविद्र	७ ८ २२	त्वाग्निंयुंहुन्धायः	६ १ १८
त्वमुत्तमास्योषधे	८ ५ ११	त्वयावीरेणवीरवः	६ ८ २५	त्वादूतमभेभृत्तुयुगेयुगे	४ ५ १८	त्वांभृन्पुरुहूतवाज्यं	६ ७ २
त्वमुत्सांक्रुतमिर्ब्रधनाद्य	१ ३२	त्वयाहित्वयुजावयं	६ २ ३	त्वादेवेभ्यममहवामहे	१ ७ १५	त्वांसुतस्यपीतयं	३ ३ ६
त्वमेकंस्वयुव्रह्मन्	४ ७ २१	त्वयाहित्वयुजावयं	६ ७ ९	त्वापुर्वैःकषयोगीभिरीय	८ ५ १३	त्वांसोमपवमानंस्वाभ्यः	७ ३ १६
त्वमेतदधारयः	६ ६ २३	त्वयाहितमभ्यमभ्युभाग	२ ८ ३	त्वांभृजंतिदशुयोषणःसुतं	२ २ २०	त्वांसोमाभवीवृधन्	१ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वांह्रस्वादिर्वाणसातौ	१ ५ ५	त्वामंम्रेमयममायु	१ २ ३४	त्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	त्वामुतेस्वामुवः	७ ७ ४
त्वाहिमंद्रतममर्ममोकेः	४ ५ ६	त्वामंम्रेमयमदेवयंतः	३ ५ ११	त्वामिदद्रवृणतेस्वायवः	८ ४ २१	त्वायुजातवतत्सोमसुख्यः	३ ६ १७
त्वांहिष्माचर्चणयः	४ ५ १	त्वामंम्रेमदिवभाहुंतधृतैः	३ ८ २६	त्वामिदस्याउपसोभ्युष्टिषु	८ ७ ६	त्वायुजानिस्विदसूर्यस्य	३ ६ १७
त्वांहिसत्यमद्रिवः	६ ४ १	त्वामंम्रेमनीषिणः	३ १ ७	त्वामिदाद्योनरः	६ ७ ३	त्वायद्रसोमंसुषुमासुदक्ष	१ ७ १३
त्वांहिसुस्तरस्तमं	६ २ ३०	त्वामंम्रेमनीषिणः	६ ३ ३९	त्वामिद्विवायवः	६ ६ २०	त्वावतोर्होद्वक्त्रेभक्षि	५ ३ ९
त्वाह्रींद्वावसेविवाचः	४ ७ ५	त्वामंम्रेयजमानानुब्रून्	७ ८ २९	त्वामिदिसहसस्पुत्र	१ ३ २०	त्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
त्वाह्रमेसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	त्वामंम्रेमातुषीरीकृतेषि	३ ८ २६	त्वामिद्विहवामहे	४ ७ २७	त्विषीमंतोअध्वरस्यंवदि	५ १ ८
त्वादत्तेमीरुद्रांतमेभिः	२ ७ १६	त्वामंम्रेवसुपतिंवसूनां	३ ८ १८	त्वामिद्यव्युर्मम	६ ५ ३२	स्वेअग्नाहवन्नानिभूरि	५ १ २६
त्वामंम्रेअगिरसोहृदिहंत	१ १ ३	त्वामंम्रेवाजसतमं	४ १ ५	त्वामिद्वृत्रहंतम	४ २ ६	स्वेअग्नेविश्वेअमृतासो	२ ५ १९
त्वामंम्रेअतिथिपूर्य्विवाः	३ ८ २६	त्वामंम्रेसमिधानोवसिहः	५ २ १२	त्वामिद्वृत्रहंतम	५ ८ १६	स्वेअग्नेसुमतिमिक्ष	१ ५ २०
त्वामंम्रेअदित्यासः	२ ५ १९	त्वामंम्रेसमिधानंयविहय	३ ८ २६	त्वामिद्वृत्रहंतमसुता	६ ६ २६	स्वेअग्नेस्वाहुत	५ २ २२
त्वामंम्रेअतयवःसमीधि	३ ८ २६	त्वामंम्रेस्वाध्वः	४ ५ २२	त्वामीकृतेअजिरदुस्वाय	५ २ १४	स्वेअसूर्य्यवसंवोन्युष्वन्	५ २ ८
त्वामंम्रेअदमआधि	२ ५ १८	त्वामंम्रेहुरितोवावशानाः	५ २ ७	त्वामीक्रेअध्विना	४ ५ २१	स्वेहृदमेसमगेयधि	१ ३ ९
त्वामंम्रेअर्षसिन्धवावयं	३ ८ २६	त्वामंम्रेहविष्मंतः	४ १ १	त्वामुग्रमवसेचर्षणीसहं	४ ७ २८	स्वेहृद्राज्यममविप्रा	२ ६ ५
त्वामंम्रेपितरमिष्टि	२ ५ १८	त्वामंम्रेष्ठाचरामसि	६ ७ १६	त्वामुजातवेदसं	८ ८ ८	स्वेकृतुमपिबुंजतिविश्वे	८ ७ १
त्वामंम्रेपुष्करादधि	४ ५ २३	त्वामंम्रेस्याधिदेवपूर्व	३ ८ १७	त्वामतेवधिरद्व्यवाहं	५ २ २३	स्वेधर्मणभासते	७ ७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वामिंस्त्रजोषसं	८ ८ ११	स्वमेतानिमिपिषेविनाम	८ १ ७	स्वयाक्षेत्रेवर्गोयुतमतो	२ २ ९	स्वाव्येभिन्वयैः	७ ७ १०
स्वामिंस्त्रजवितुवाअपस्कः	५ ३ ३	स्वमेताज्जराज्ञोद्विर्वासा	१ ७ १६	स्वबाहिनःपितरःसोमपूर्व	७ ७ ८	स्वायुजेष्वास्विजुषाई	७ ७ ५
स्वामिंस्त्रस्वयंशाकभुक्षाः	५ ४ ३	स्वमेताम्बुतोजहतः	१ ३ २	स्ववेदिंद्रयुजावयं	६ ६ २०	स्वायुजेष्वास्वि	३ १ ७
स्वामिंस्त्राभिभूरसि	८ ८ ११	स्वयाम्बोत्तरयमाकुं	८ ३ १९	स्वह्यदुष्टिनेबहुसुंकोति	७ ६ ३३	स्वायुजेष्वाकरो	७ ७ ५
स्वामिंस्त्राभिभूरसित्वंस्वर्ष	६ ७ १	स्वयावयागृत्स्मदासो	२ ५ २५	स्वह्यमावाबंदुपसामयस्त	८ १ १७	स्वायुजेरिबीवृचन्	६ ७ २३
स्वामिंस्त्रायविज्जवे	७ १ १३	स्वयावयमुत्तमं	२ ६ ३०	स्वह्यवद्वंजुसुंकोत	१ ६ १०	स्वारिंहतिमातरः	७ ७ २८
स्वामिंस्त्रासिबृहदा	८ ८ ११	स्वयावयंपरबमानेनसोम	७ ७ २२	स्वह्यारवायुसंभवोहजोह	८ २ १०	स्वावर्षतिक्षितयःपृथिव्यां	७ ७ ३५
स्वामिंस्त्रोपरिखव	७ १ २५	स्वयावयंमेषवन्ध्वर्ष	२ १ २१	स्वह्यारमप्रजागोपां	६ ७ २५	स्वावाजीहवतेवाग्निनेषः	७ ६ २१
स्वमिमाओषधीःसोम	१ ६ ३३	स्वयावयंमेषवशिष्टवन्ध्व	२ ४ २१	स्वह्यारूपानिहिम्रमु	२ ५ ९	स्वाविषेभस्यतुजावयमानं	७ ५ ९
स्वमिमाबावर्षापुर	७ ५ २१	स्वयावयंशाशप्रदरेजेनु	८ ७ १	स्वह्यर्जामातरंयं	६ २ ३०	स्वाविषेसुजोषसः	६ २ ११
स्वमीशिषेवसुपतेवसूना	२ ४ १०	स्वयावयंसंशब्धः१सुबोताः३	४ ४ २५	स्वाविष्टमवस्तमं	१ ३ ३२	स्वाविषेसुजोषसः	७ १ १३
स्वमीशिषेसुतानां	६ ७ ४४	स्वयावयंसुवृधा	२ ६ ३०	स्वाजनामसत्त्वोधिद्व	७ ८ २२	स्वाविष्णुंवृहन्धायः	६ १ १८
स्वमुत्तमास्योषधे	८ ५ ११	स्ववाहीरेणवीरवः	६ ८ २५	स्वावृतमभेअस्यतंयुगेयुगे	४ ५ १८	स्वांशुष्मिन्पुरुहूतवाजयं	६ ७ २
स्वमुत्सांक्तुमिर्बध्नानाद्य	१ ३ २	स्ववाहस्विपुजावयं	६ २ ३	स्वावेपुषेप्रयमंहवामहे	१ ७ १५	स्वांसुतस्यपीतयं	३ ३ ६
स्वमेकंस्वपुत्रान्	४ ७ २१	स्ववाहस्विपुजावयं	६ ७ ९	स्वापूर्वैरुषयोगीभिरीय	८ ५ १३	स्वांसोमपवमानंस्वाव्यः	७ ३ १६
स्वमेतदधारयः	६ ६ २३	स्ववाहितमप्यमप्युभाग	२ ८ ३	स्वांशुंजतिदशयोषणःसुतं	७ २ २०	स्वांसोमाभवीवृचन्	१ १ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वाह्वृद्धिर्वाणसातो	१ ५ ५	स्वामिभ्रमयममायु	१ २ ३४	स्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	स्वामुतेस्वामुवः	७ ७ ४
स्वाहिमद्रतममर्कशोकैः	४ ५ ६	स्वामिभ्रमयमदेवयंतः	३ ५ ११	स्वामिदद्रकृणतेस्वायवः	८ ४ २१	स्वायुजातवृत्तलोमसुख्यः	३ ६ १७
स्वाहिष्माचर्षणयः	४ ५ १	स्वामिभ्रमदिवभाहुंतघृतैः	३ ८ २६	स्वामिदुस्याउपसोभ्युष्टिषु	८ ७ ६	स्वायुजानिस्विदुस्यैस्व	३ ६ १७
स्वाहिसत्यमद्रिवः	६ ४ १	स्वामिभ्रमनीषिणः	३ १ ७	स्वामिदाद्योनरः	६ ७ ३	स्वायैद्रसोमसुषुमासुदक्ष	१ ७ १३
स्वाहिसुप्सरस्तम	६ २ ३०	स्वामिभ्रमनीषिणः	६ ३ ३९	स्वामिद्विवायवः	६ ६ २०	स्वावतोर्हीद्रकृवेभक्षि	५ ३ ९
स्वाहीर्द्रावसेषिवाचः	४ ७ ५	स्वामिभ्रमजमानानुबन्	७ ८ २९	स्वामिद्विहसस्पुत्र	१ ३ २०	स्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
स्वाह्यभ्रसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	स्वामिभ्रमातुषीरीकतेषि	३ ८ २६	स्वामिद्विहवामहे	४ ७ २७	स्विषीमंतोअध्वरस्येवदि	५ १ ८
त्वादत्तेमीरुद्रांतभेसिः	२ ७ १६	स्वामिभ्रमसुपतिवत्सना	३ ८ १८	स्वामिद्यवयुर्मम	६ ५ ३२	स्वेअभ्रआहवनानिभूरि	५ १ २६
स्वामिभ्रमगिरिसोहृदिहंत	१ १ ३	स्वामिभ्रमाजसातम	४ १ ५	स्वामिद्वृत्रहंतम	४ २ ६	स्वेअभ्रविषेअमृतासो	२ ५ १९
स्वामिभ्रमतिथिपूर्यविशः	३ ८ २६	स्वामिभ्रमसिधानोवसिहः	५ २ १२	स्वामिद्वृत्रहंतम	५ ८ १६	स्वेअभ्रमुसुमतिमिक्ष	१ ५ २०
स्वामिभ्रमादित्यासः	२ ५ १९	स्वामिभ्रमसिधानयविहय	३ ८ २६	स्वामिद्वृत्रहंतमसुता	६ ६ २६	स्वेअभ्रस्वाहुत	५ २ २२
स्वामिभ्रमक्रतायवःसमीषि	३ ८ २६	स्वामिभ्रमस्वाध्वः	४ ५ २२	स्वामीकतेअजिरदुस्वाय	५ २ १४	स्वेअसुयैर्वससोन्युष्वन्	५ २ ८
स्वामिभ्रमदमआषि	२ ५ १८	स्वामिभ्रमहुरितोवावशानाः	५ २ ७	स्वामीक्रेअधद्रिता	४ ५ २१	स्वेहृद्रसुभगेयवि	१ ३ ९
स्वामिभ्रमधर्षसिषिश्वावयं	३ ८ २६	स्वामिभ्रमहृषिर्मतः	४ १ १	स्वामुग्रमवसेचर्षणीसह	४ ७ २८	स्वेहृद्राप्यमृमविप्रा	२ ६ ५
स्वामिभ्रमपितरमिष्टि	२ ५ १८	स्वामिभ्रमच्छाचरामसि	६ ७ १६	स्वामुजातवेदसं	८ ८ ८	स्वेकृतुमपिबुंजतिविषे	८ ७ १
स्वामिभ्रमुक्तरादधि	४ ५ २३	स्वामिभ्रमस्याधिदेवपूर्व	३ ८ १७	स्वामतेवधिरद्वयवाह	५ २ २३	स्वेधर्मणभासते	७ ७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वेधेनु सुकुचाजातवेदः	८ २ २०	स्वेतोमप्रथमावुक्थर्विचः	५ २ २३	वर्धामितेसुतानां	६ ३ ११	दशानुविश्वदर्शतं	१ २ १९
स्वेपितोमहानदिबानां	२ ५ ७	स्वेहयत्पितरश्चिद्वहः	५ २ २४	दधिकाममिमुचसं	३ १ २०	दशस्वत्रयतपामिन्द्रान्	७ ७ १६
स्वेरायहृदतोशतमाः	२ ४ ८	स्वोतासुस्वावसा	७ १ २२	दधिकामुनमसावोधयतः	५ ४ ११	दविष्णुतत्यारुचा	७ १ ४१
स्वेवसुनिपुर्वणीकहोतः	४ ५ ७	स्वोतासुस्वायुजा	६ ५ २	दधिकावाणंमुधुधानोभ	५ ४ ११	दशक्षिपोयुजयतेबाहूभ	४ २ २०
स्वेवसुनिसंगता	६ ५ ३२	स्वोतासोमववश्चिद्विप्रः	३ ६ १८	दधिकावाप्रथमोवाज्यवा	५ ४ ११	दशक्षिपःपूर्वसी	३ १ २३
स्वेविष्वातविषीसध्वनिघ	१ ४ १०	स्वोतोवाज्यहयो	२ ५ २२	दधिकाष्णाहदुनुचकिराम	३ ७ १४	दशतेकुलशानां	३ ६ ३०
स्वेविष्वासरस्वति	२ ८ १०	दक्षस्यवादितेजन्ममिध	८ २ ६	दधिकाष्णाहचजोमहोय	३ ७ १३	दशमासान्छशयानः	४ ४ २०
स्वेवमिथासमरणंशिमी	२ २ २५	दक्षिणावतामिदिमानं	२ १ १०	दधिकाष्णाभकारिचं	३ ७ १३	दशुरयान्प्रष्टिमतः	४ ७ ३४
स्वेवस्तेधूमऋषवति	४ ५ २	दक्षिणावामप्रथमोहृतपुति	८ ६ ३	दधिकावःप्रथममधिनोष	५ ४ ११	दशुराजानःसमिताभयज्य	६ ५ ५
स्वेपासोअग्नेरमवतो	१ ३ ११	दक्षिणाश्वदक्षिणागांदा	८ ६ ४	दधिकावजठरेसुतं	३ ३ १	दशुरात्रीरशिवेनानवधून्	१ ८ १२
स्वेपंगुतवसंस्वादिहस्तं	४ ३ २३	ददानमिधदभदंतमन्म	२ २ १७	दधुष्टाभृगवोमानुषेष्वा	१ ४ २४	दशश्यावाक्रुधदयः	६ ४ ५
स्वेयरूपंकृणुतउत्तरंयत्	१ ७ २	ददरीरेकस्तन्वेददिर्वसु	६ ४ ३	दधुहहमेजनुसंपूर्वा	२ २ ४	दशस्यतामनवेपूर्वदिवि	६ २ ६
स्वेयरूपंकृणुतेवर्णोअस्य	७ २ २६	दधुधतधनयस्य	१ ५ १५	दधोविश्वहृदमधुवाचः	२ ४ १६	दशमहःपौतकृतः	६ ४ २७
स्वेयंवर्यरुद्रयज्ञसाधं	१ ८ ५	दधुन्वेवायदीमनु	२ ५ २६	दधेभिश्चिच्छशायांसं	३ ६ २७	दशस्यतोमोमरुतोमृकुन्तु	५ ४ २५
स्वेयंशधोनमारुततुविष्व	४ ८ ३	दधानोगोमदधवद	६ ४ १	दधंचिच्छिवावतः	३ ६ ४८	दशस्यानःपुर्वणीकहोतः	४ ५ १३
वेसुपुत्रशवसः	६ ६ १७	दधामितेमधुनोभक्षमम्रे	६ ७ ४	दधूनसोअपसोयेसहस्ताः	४ २ १९	दशानामेकंकपिलंसमानं	७ ७ १८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
दशावनिभ्योदशकद्वयेभ्यः	८ ४ ३०	दामानंविश्वचर्षणे	६ २ ९	दिविश्चिद्रोचनादधि	५ ८ २६	दिवोधर्तासेशुकःपीयूषः	७ ५ २०
दशाश्वान्दशकुशान्	४ ७ ३४	दाशुराशेपरियत्तावविध	५ ६ ५	दिवस्कृणवासहृदवः	१ ३ ३४	दिवोधाममिर्वरुण	५ ५ ११
दशोमंस्वहृजंयंतगर्भं	१ ७ १	दाशोमकस्युमनसा	६ ६ ५	दिवस्पतिप्रथमजशेअग्निः	७ ८ २८	दिवोनतुभ्यमान्विद्रसत्रा	४ ६ ९
दस्योहिष्माहृषणं	२ १ १६	दासपक्षीरहिगोपाअतिष्ठ	१ २ ३८	दिवस्पृथिव्याअधि	६ ८ २१	दिवोनयस्यरेतसोदुधानाः	१ ७ ८
दद्यायुवाकंयःसुता	१ १ ५	दिरक्षतउचसोषामञ्जकोः	३ २ ३	दिवस्पृथिव्योरवाभृणी	७ ८ ६	दिवोनयस्यविधुतोवर्वा	४ ५ ४
दद्याहिविश्वमानुषक्	६ २ २७	दिरक्षेभ्यःपरिकाशसुजे	२ २ १५	दिवस्पृथिव्याःपर्योजउद्ध	७ ३५	दिवोनसगांससप्रमह्ना	७ ४ १६
दस्यैच्छिद्यैश्चपुरुषतपैः	१ ७ ११	दिवःपीयूषमुत्तमं	७ १ ८	दिवान्वित्तमःकृण्वति	१ ३ १६	दिवोनसानुपिप्युषी	६ ८ ६
दंडाहवेद्रोअजनासआस	५ ३ २३	दिवःपीयूषंपूर्व्ययदुक्थं	७ ५ २३	दिवार्यातिमरुतोभूम्याग्नि	३ ३ ६	दिवोनसानुस्तनयंअचिक्र	७ ३ १३
दातामेष्टतीनां	६ ४ ४७	दिवक्षसोअग्निजिह्वाकृता	८ २ १०	दिविक्षयंतारजसःपृथिव्या	५ ५ ६	दिवोनाकेमधुजिह्वा	७ ३ ११
दाहृणावब्रमिद्रो	२ १ ८	दिवक्षसोधेनवो	३ १ १	दिवितेनाभापरमोयआददे	३ ४ ४	दिवोनाभाविषक्षणः	६ ७ ३८
दाधारक्षेमोकोनर	१ ५ १०	दिवक्षिसेहृतोजातवेदः	१ ४ २५	दिविनकेतुरविधायिहृतः	८ ५ ५	दिवोनांवाष्टिमरुतोररीष्व	४ ४ २८
दानामृगोनवारुणः	६ ३ ८	दिवक्षिदस्यवरिमाविषम	१ ४ १९	दिविमंअन्वःपक्षः	८ ६ २७	दिवोमान्नोरोसदुन्	६ ४ ४२
दानायमनःसोमपावव	१ ७ २०	दिवक्षिदातेरुचयंतरोकाः	२ ८ २७	दिविस्वृशंयज्ञमस्त्राकम	७ ८ १०	दिवोयस्कभोधरुणःस्वात	७ २ ३१
दानासःपृथुक्षवसः	६ ४ ५	दिवक्षिदापूर्व्याजार्थमाना	३ २ २५	दिविस्वनोयततेभूम्योप	८ ३ ६	दिवोरुक्मउरुचक्षाउदेति	५ ५ ५
दानोअग्नेप्रियारवि	५ १ २३	दिवक्षिदावोमवचरेभ्यः	८ ३ ८	दिवेदिवेसदशीरन्वमर्धं	४ ७ ३४	दिवोवराहमरुचंकापदिनं	१ ८ ५
दानोअग्नेहृतोदाः	२ ५ २१	दिवक्षिदापुहितरं	३ ६ २०	दिवोधर्तामुवनस्यप्रजाप	३ ८ ४	दिवोवासानुसुषातावरीष	८ २ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
दिव्यं न्यःसर्वनचक्रुञ्च २	८ ६	दुहानः प्रक्षमिष्यः १	५ १२	देवं देवराधसेचोदयति ५	५ २६	देवानां दूतः पुत्रधर्मसूतः ३	३ २७
दिव्यं सुपर्णवायसं बृहते २	३ २३	दुहानः प्रक्षमिष्यः १	८ ३२	देवं देवराधसेचोदयति ६	१ ४	देवानां नुवयं जानः ८	३ १
दिव्यः सुपर्णवचक्षिसोम ७	४ १७	दुहीयन्मिषितयेयुवाकुः १	८ २३	देवं देवराधसेचोदयति ६	२ ३३	देवानां पत्नीरुतातीरं वतु ४	२ २८
दिव्या आपां अभियदेनमा ५	७ ३	दूणां सुख्यं तव ४	७ २६	देवं नरः सवितारं ३	४ ११	देवानां भद्रा सुमतिं कञ्ज १	६ १५
दिशः सूर्यो नमिनाति ३	२ २	दूतं वचिष्वेदसं ३	५ ८	देवं वचो अघसवितारमेवं ४	३ ३	देवानां मानं प्रथमा अतिष्ठ ७	७ १९
दीदिवांसमप्यं ३	१ १३	दूरं किल प्रथमा जगमु रासां ८	६ ११	देवं वचो देवयज्यया ४	१ १३	देवानां युगे प्रथमे ८	३ १
दीर्घं कुशं यथा ८	७ २२	दूरमितपणयो वरीयः ८	६ ६	देवं वचो देवयज्यया २	५ २२	देवानां मिदवो महत् ६	६ ३
दीर्घतंतुर्बृहदुभयमभिः ८	२ २०	दूरादिवाचस्यो अस्य क ४	७ १०	देवं वचो देवयज्यया २	५ २२	देवानां सिद्धो अमृतान्वव ८	२ ११
दीर्घतमा मा मतेयो २	३ १	दूरादिमनयश्चासुतेन ५	३ २२	देवं वचो देवयज्यया १	१ १२	देवानां सिद्धो अमृतान्वव ८	२ १४
दीर्घत्वे अस्वकुशः ६	१ २३	दूरादिहेवयस्सती ५	८ १	देवं वचो देवयज्यया ३	३ ३१	देवानां वायव्यं कृमाक २	५ ३
दूराध्या ३ अर्धितिलेवयंत ५	२ २५	दूरेतश्चाभगुर्वापराचैः ८	१ १६	देवं वचो देवयज्यया ५	१ १५	देवानां वेबृहच्छवसः स्वस्त ८	२ १२
दुरो अश्वयदुरर्द्धगोरसि १	४ १५	दूरेति वतेवकमस्तु सुख्यं ४	८ ४	देवं वचो देवयज्यया ३	४ ११	देवानां परिष्विच्यमानाः ७	४ १६
दुरो कशोचिः क्रतुर्न १	५ १०	दूरा नो रुक्म उर्विया व्यधौ ७	८ २९	देवं वचो देवयज्यया ५	७ ४	देवानां शिन्ने अमृता जातवेदः ८	२ २०
दुर्गो चिचः सुगं कृषि ६	६ २२	दूरा न्यो यो म हिना समिद्धः ८	४ ११	देवं वचो देवयज्यया ८	२३	देवानां शिन्ने असुर्या ययुषं ५	३ ४
दुर्मत्वा यत्तस्य नाम ७	६ १२	दूरा चैदस्मा अनुदुः २	१ २२	देवं वचो देवयज्यया ८	६ ७	देवानां शिन्ने असुर्या प्रचे २	६ २९
दुहंति सैका मुप ६	५ १५	दूरा चिद्यावनस्पतीन् ४	४ २९	देवानां चक्षुः सुभगा वहति ५	५ २४	देवानां आयन्परशूरविभ्रन् ७	७ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
देवासंस्वावरुणो मित्रो १	३ ८	देवैर्नो दिव्यं दितिर्निपातु १	७ २४	धामिद्रो हरिं धायसं ३	३ ८	धृष्टी वांस्तोमो अश्विना ६	६ १०
देवासो हिष्मानं वेसम ६	२ ३३	देवैर्नो दिव्यं दितिर्निपातु ३	८ ७	धावां विदसं पृथिवी २	६ ९	धृष्टेषु पृतना जयं ३	२ २२
देवीताचमज्जनयंत देवाः ६	७ ५	देवो देवानां मिमित्रो १	६ ३२	धावानो अघपृथिवी अना ७	८ ६	धौ नैयं दृष्टाभि भूमा ४	६ ९
देवीः षडूर्वा रुक्मः कृणोत ८	७ १५	देवो देवान्यं रिभूक्तेन ७	६ ११	धावानः पृथिवी इमं २	८ १०	धौ मं पिता जनिता नाभि २	३ २०
देवी दिवो दुहितरा सुगि ८	२ २२	देवो देवाय धारय ६	७ २०	धावां पृथिवी जनयश्चभि ८	२ १३	धौ वैः पिता पृथिवी २	५ १५
देवी देवस्य रोदसी जनित्री ५	६ २२	देवो नयः पृथिवी १	७ १९	धावां भूमी अदिते प्रासी ५	५ ४	धौ श्रत्वा पृथिवी यज्ञियां सः २	८ २६
देवी देवेभिर्न जतेय जत्रैः ३	८ ८	देवो नयः सविता सत्य १	५ १९	धावाय ममि पृथिवी जानि ८	१ २	धौ श्रनः पृथिवी च प्रचेतसा ७	८ ९
देवी यदित विषीत्वा वृषोत ४	२ १	देवो भगः सवितारा बोअं ४	२ १७	धावां हृक्षामा ७	६ ११	धौ श्रिदस्यामं वा अहेः १	४ १३
देवीं द्वां रो विषयं च ३	८ २०	देवो वां द्वविणोदाः ५	२ ३२	धावो नयस्य पुनयं ४	५ ५	धौ ३ पिताः पृथिविमातर ४	८ ११
देवेन नो मनसा देवसोम १	६ २३	देवी पूति दक्षिणा देवयज्या ८	६ ३	धावो नस्तु भिक्षित २	७ १९	धृप्समपश्यं विष्णुं चरंतं ६	६ ३४
देवेभिर्दिव्यं दिते ६	१ २५	देव्या होतारा प्रथमा वि २	५ २३	धृष्टं सुदानुत विषीमिरावृ ६	६ १	धृप्सश्चस्कंद प्रथमो अनयू ७	६ २५
देवेभिर्दिव्यं दिते ४	१०	देव्या होतारा प्रथमा न्यजे २	८ २३	धृष्टां मानं बृहती मृतेन ४	४ २३	धृप्सः समुद्रमभियजिगा ८	७ ८
देवेभ्यः कम बृषीत मृत्युं ७	६ १३	देव्या होतारा प्रथमा ३	१ २	धृष्टां नवो अति शिखरं ४	५ १७	धृष्टं तात उचसा वाज ३	१ १४
देवेभ्यस्त्वाम दायकं ६	७ ३०	देव्या होतारा प्रथमा पुरोहि ८	२ १४	धृष्टिर्भुक्तिः परिपातम १	७ ३७	धृष्टिणो दाददानुनः १	१ २९
देवेभ्यस्त्वा वृषा पाजसे ७	५ २१	देव्या होतारा प्रथमा सुवा ८	६ ९	धृष्टिर्भुक्तिः परिपातम १	७ ३७	धृष्टिणो दादद्विषसः १	१ २९
देवेभ्यो हि प्रयमं यज्ञियं ३	८ ५	दोहेन गामुपक्षिणा सखायं ७	८ २२	धृष्टं सतं दक्षिणे द्यासे ४	७ १७	धृष्टिणो दादद्विषसस्तु १	७ ४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
हविमोदाःपिषीवति	१ १ २९	हिमाताहोताविदेवैः	३ ३ २९	धन्वन्तरीयः	८ ४ ४	धियावद्विष्वक्	३ १ २९
हविषसाःनोषजतोविधि	० ३ १४	हिवैष्यंजीजनस्त्वसा	३ ५ ५	धन्वन्तरीयः	१ १ १९	धियावद्विष्वक्	३ ३ ३
होमिषसाःपुशनीविदेवैः	८ ३ ३	हिवैष्यंस्वयंसा	० ४ २३	धन्वन्तरीयः	१ ७ २	धियावद्विष्वक्	३ ७ २४
हुंविषांसंस्वरसंमनि	३ ६ १०	हिवैष्यंस्वयंसा	१ ७ ५	धन्वन्तरीयः	८ २ १३	धियावद्विष्वक्	३ ६ ६
हवांमरेविनांविनाति	४ ६ २४	हिवैष्यंस्वयंसा	२ २ ३५	धन्वन्तरीयः	३ ३ १३	धियावद्विष्वक्	३ ७ २३
हविमोदाःतोषातः	८ ७ २५	हिवैष्यंस्वयंसा	८ ३ २३	धन्वन्तरीयः	३ ३ १३	धियावद्विष्वक्	३ ५ ११
हावशाःपुन्यद्विष्वक्	३ ७ २	हिवैष्यंस्वयंसा	५ ३ २८	धन्वन्तरीयः	४ ३ १३	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हावशाःपुन्यद्विष्वक्	२ ३ २३	हिवैष्यंस्वयंसा	१ ७ १	धन्वन्तरीयः	४ ३ १३	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हावशाःपुन्यद्विष्वक्	२ ३ १६	हिवैष्यंस्वयंसा	० ८ ३	धन्वन्तरीयः	४ ३ १३	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हावशाःपुन्यद्विष्वक्	२ ३ १०	हिवैष्यंस्वयंसा	८ ४ १३	धन्वन्तरीयः	४ ३ १३	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हितावदीःकीस्तासः	२ १ १३	हिवैष्यंस्वयंसा	८ ४ १२	धन्वन्तरीयः	५ ४ ५	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हितावदीःकीस्तासः	४ १ १०	हिवैष्यंस्वयंसा	२ ५ २८	धन्वन्तरीयः	५ ४ ५	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हितावदीःकीस्तासः	६ ६ २०	हिवैष्यंस्वयंसा	३ ६ २०	धन्वन्तरीयः	५ ४ ५	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हितावदीःकीस्तासः	१ ५ २	हिवैष्यंस्वयंसा	३ ६ २०	धन्वन्तरीयः	५ ४ ५	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हितावदीःकीस्तासः	० ४ ४	हिवैष्यंस्वयंसा	३ ६ २०	धन्वन्तरीयः	५ ४ ५	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३
हितावदीःकीस्तासः	८ १ १८	हिवैष्यंस्वयंसा	३ ६ २०	धन्वन्तरीयः	५ ४ ५	धियावद्विष्वक्	५ ७ ३३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
धृषतिबकलशेसोममि	४ ७ ३१	नकिरेद्रुत्वदुतरः	३ ६ १९	नक्षोणीभ्यांपरिभवेत	२ ६ १७	नतमहोनदुरितंकुतश्चन	२ ६ २९
धेनुंनत्वाःसूयवसेदुदुक्षन्	५ २ २४	नकिरेषानिदितामत्येषु	३ २ २५	नघात्वद्रिगपवेतिमेमवः	७ ८ २४	नतमहोनदुरितंदेवासो	८ ७ १३
धेनुःप्रजस्यकाम्यं	३ ४ ३	नकिरेषामिनीमसि	८ ७ २२	नघाराजंद्रादभक्षः	२ ४ २१	नतस्यमायथाचन	६ २ १२
धेनुद्वेद्रसूनृता	६ १ १४	नकिरेषांजुनृषिवेद	५ ४ २३	नघावसुनियमते	४ ७ २५	नतस्यविद्यतदुषुप्रवांचत	७ ८ २०
धेनूजिन्वतमुतजिन्वतुवि	६ ३ १६	नकिरेषांजुनृषिवेद	१ ५ १३	नघासमामपजोषंजभार	३ ६ १६	नताअवारिणुककाटोअभुते	६ २ २५
ध्रुवतेराजावरुणः	८ ८ ३१	नकिरेषांजुनृषिवेद	६ ५ ८	नघेमन्यदापपन	५ ७ २०	नतानशंतिनदभातितस्क	६ २ २५
ध्रुवध्रुवेणहविषा	८ ८ ३१	नकिरेषांजुनृषिवेद	६ २ ४०	नजामयेतान्वांरिक्थमा	३ २ ५	नतामिन्तिमायिनोनपी	३ ४ १
ध्रुवज्योतिर्निहितंशयेक	४ ५ ११	नकिरेषांजुनृषिवेद	१ ६ ६	नतजिन्वतमुतजिन्वतुवि	३ ६ १३	नतिष्ठतिननिमिष्येते	७ ६ ७
ध्रुवाएवःपितरोयुगेयुने	८ ४ ३१	नकिरेषांजुनृषिवेद	६ ५ ३१	नततिगमंचनत्यजः	६ ४ ८	नतेअदेवःप्रदिवोनिवांसे	८ १ २
ध्रुवाद्योऽध्रुवाधृषी	८ ८ ३१	नकिरेषांजुनृषिवेद	६ २ ३	नतराजानावदितंकुतश्चन	७ ८ १७	नतेअतःशवसोधारयस्य	४ ७ १
ध्रुवासांस्वाभितिपुत्रिय	५ ६ १०	नकिरेषांजुनृषिवेद	६ ५ ३१	नतविदाधयइमाजुजान	८ ३ १७	नतेमिरोअपिमृष्येतुरस्य	५ ३ ५
ध्रुवयोःपुरुषयोः	७ १ १५	नकिरेषांजुनृषिवेद	७ ३ ३	नतइद्रसुमतयोनरायः	५ २ २७	नतेतइद्राभ्यांस्मृत्वा	४ २ १
नकिःपरिधिर्मघवन्मघस्य	६ ६ ११	नकिरेषांजुनृषिवेद	१ १ २५	नतहिवापुथिव्यानुमन्ये	८ १४	नतेदूरेपरमाचिद्रजांसि	३ २ १
नकिःसुदासोरथं	५ ३ १८	नकिरेषांजुनृषिवेद	६ ४ २४	नतमभोतिकश्चन	८ १ २	नतेवतास्तिराधसः	६ १ १४
नकिरेषांजुनृषिवेद	६ ३ ३	नकिरेषांजुनृषिवेद	८ २ ४	नतमभोतिकश्चन	८ १ २	नतेविष्णोःजायमानोनजा	५ ६ २४
नकिरेषांजुनृषिवेद	१ २ २३	नकिरेषांजुनृषिवेद	४ १३	नतमहोनदुरितानिमत्यं	५ ६ ३	नतेसखासुख्यंवेद्येतन्	७ ६ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नतैस्वयंनक्षिणं	६ २ १५	नद्यावद्दुर्मोक्षसा	५ ८ ११	नमसेवुपंसीदत	६ ७ ३७	नयंविचिकोरोवसी	६ १ ५
नत्वागभीरःपुरुषुतसिधुः	३ २ ११	ननुनक्षत्राणामुणं	६ ३ ४	नमस्तेभ्योभोजसे	६ ५ २५	नयंशुक्रोनदुराशीः	५ ७ १७
नत्वादुवासंआशत	६ ६ ३७	ननुनमस्तिनोद्यः	२ ४ १०	नमस्तदुद्व्यदातिस्वध्वरं	२ ८ १८	नयंहिंसंतिधीतयोनवाणी	४ ७ ६
नत्वाहोतापूर्वाभमेयजीया	८ १६	नपुषभिर्दुसभिर्दुष्टारमं	४ २ ३	नमार्गंरंनद्योमानृतमा	२ ३ १	नयःसंपृच्छेनपुनर्देवीतवे	६ ७ ६
नत्वाबृहंतोभद्रयः	६ ६ ११	नपयैताननद्योवरंतवः	४ ३ १८	नमातमद्यभमद्योत	२ ७ १३	नयईषंतेजनुषोया	५ १ ७
नत्वासीयाभिशास्ये	६ १ ३४	नपाताशर्वसोमहः	६ २ २१	नमामिमेधनजिहीकृष्ण	७ ८ ३	नयजमानरिष्यसि	६ २ ४०
नत्वावरंतेअन्यथा	३ ६ २८	नपातोदुर्गहस्यमे	६ ४ ४७	नमस्तुरासीदुष्टतनंताहिं	८ ७ १७	नयसीद्वितिद्विषः	४ ७ २२
नत्वावांअन्योदिव्योनपा	५ ३ २१	नपापासोमनामहे	६ ४ ३८	नमृषाभ्रांतयद्वैतिदेवाः	२ ४ २२	नयस्यतेशवसान	६ ५ २
नत्वाशतंचनहुतः	७ १ २३	नपूषणंमेषामसि	१ ३ २५	नमोदिषेवृहतेरोदसीभ्यां	२ १ २६	नयस्यदेवादेवतानमतीः	१ ७ १०
नदक्षिणाधिधिकिते	२ ७ ८	नह्रीभियोविक्स्वतः	६ ८ ३	नमोमृषाभ्योनमो	१ २ २४	नयस्यद्यावापृषिवीभनु	१ ४ १४
नदंनभिमममुयाशयानं	१ २ ३७	नप्रमियैसवितुदेव्यस्य	३ ८ ५	नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्ष	७ ८ १२	नयस्यद्यावापृषिवीनय	८ ४ १५
नदंवओदतीनां	६ ५ ५	नभोजामंभ्रन्यर्थमीबुः	८ ६ ४	नमोवाकेप्रस्थितेअध्वरे	६ १ १७	नयस्यवर्ताजनुषान्वसि	३ ६ ४
नद्वस्यमारुधतःकाम	२ ४ २२	नमःपुरातैवरुणो	२ ७ १०	नयंजरंतिशरदोनमासा	४ ६ १८	नयस्यसातुर्जनिंतोर	३ ५ ५
नदुष्टीमस्योर्विंदतेवसु	५ ३ २१	नमहृदुग्रंनमभाविवासे	४ ८ १२	नयंदिप्संतिदिप्सवः	१ २ १८	नयत्परोनांतरः	२ ८ ८
नदेवानामपिभृतं	७ ८ २	नमहृद्रणसुख्यं	२ ६ २२	नयंदुध्रावरंतेनस्थिरामुरः	६ ४ ४८	नयत्पराचक्रमाकृद्धनूनं	७ ६ ६
नदेवानामपिभृतः	६ २ ३९	नमस्त्रीसुभससंरा	८ ४ २	नयंरिषवोनरिष्यवो	२ २ १७	नयस्यद्रोवरुणोनमित्रः	२ ८ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नयातवहंजुपुनः	५ ३ ३	नरोयेकेचास्वदा	७ ७ ३	नवोनवोभवतिजायमानः	८ ३ २३	नहितेपूतंमक्षिपत्	४ ५ २४
नयुष्मेवाजबंधवः	६ ५ ४	नवरवासःसुतसोमासहृदं	१ २५	नवकुलोममग्रये	५ २ १८	नहितेश्वरायसः	६ ४ ३
नयेद्विःपृथिव्याअंतं	१ ३ २	नवयदस्यनवतिचमोगान्	१ २४	नव्यंतदुध्वयंहितं	१ ७ २२	नहितेषाममाचन	८ ८ ४३
नयोरुपविदरक्षयः	१ ५ २२	नवयोनवतिपुरः	६ ६ २१	नसंस्कृतंप्रमिमीतोगमि	४ ४ १७	नहित्वारोदसीउमे	१ १ २०
नयोचरायमरुतां	२ २ १३	नवाअरण्यानिहंति	८ ८ ४	नसजीयतेमरुतो नहन्यते	४ ३ १५	नहित्वाशूरदेवान्	६ ५ ३७
नरागैरेवविद्युतंनृपाणा	५ ५ १६	नवाउत्पत्तिन्त्रयसेनारि	२ ३ १०	नसराजाव्ययतेयस्मिन्	४ २ ८	नहिरवाशूरोनतुरोनधृषु	६ १९
नरादंसिंहावत्रये	८ ८ १	नवाउतेतन्वातन्व	७ ६ ८	नससस्त्रायोनददातिसख्ये	८ ६ २२	नहिदेवोनमर्यः	१ १ ३८
नरावाशंसंपूषणमगोहं	८ २ ६	नवाउदेवाःक्षुप्रमिद्वधं	८ ६ २२	नसःस्वोदक्षोवरुणधुतिःसा	५ ६ ८	नहिनृतंमहिमनःसमस्य	४ ६ २३
नराशंसमिहप्रियं	१ १ २४	नवाउमांवृजनेवारयते	७ ७ १५	नसायकस्यधिकितेजनांसः	३ ३ २३	नहिनृयादधीमसि	१ ५ ३१
नराशंसस्यमहिमानंमेवां	५ २ १	नवाउसोमोवृजिनिहिनो	५ ७ ७	नसीमदैवभापदिषं	६ ५ ९	नहिमन्युःपौरुषेयः	६ ५ ११
नराशंसो नोवतुप्रयाजे	८ ८ ४०	नवानानंनतीनां	२ ५ १६	नसेशोयस्वरामशं	८ ४ ४	नहिमंभक्षिपचन	८ ६ २६
नराशंसंवाजिनंवाजयस्मिह	७ ७ २४	नवानोभभ्रआभर	३ ८ २३	नसेशोयस्वरंबते	८ ४ ४	नहिमेभस्त्यज्या	६ ७ १२
नराशंसंसुष्टमं	१ १ ३५	नविजानामियदिवेद	२ ३ २१	नसोमहृदमसुतोममाद	५ ३ १०	नहिमेरोदसीउमे	८ ६ २७
नराशंसःप्रतिधामानि	२ ५ २२	नवीकवेनमतेनस्थिराय	४ ६ १८	नहिप्रभायारणःसुशोवः	५ २ ६	नहिषःशानुर्विबिदे	१ ३ १८
नराशंसःसुष्टदति	३ ८ २०	नवेषसानतन्यते	१ ५ ३१	नहितेअमेष्टभप्रतिष्टे	६ ४ ३४	नहिबहुतिःपुतनासु	५ ४ २९
नरेवतापणिनासख्यमिदं	३ ६ १४	नवोगुहाचक्रमभूरिदुष्क	८ ५ १७	नहितेअन्नसहोनमन्युं	१ २ १४	नहिबभ्रमंभचन	५ ४ २९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नहिवाभस्तिवृके	१ २ ४	नानानावाडनोषियः	७ ५ २५	नास्यैवियुचतन्युतुः	१ २ ३८	नितद्विषेवरंपरंष	८ ७ २
नहिवाभस्तिवृके	६ ३ २४	नानाहिवाहवमानाजना	१ ७ १४	नास्यवृतांतनृताम्बस्ति	५ १ ८	नितिक्रियोवार्णमच	४ ५ ५
नहिवाभस्तिवृके	६ २ ३०	नानाह्येवसे	४ ५ १६	नाहर्मिद्रागिरारण	८ ४ ३	नितिगममभ्यं शुं	६ ५ १४
नहिपस्तबनोमम	६ ३ १०	नानौकांसिदुयोविभ्रमायु	८ २ २	नाहंततुनविजानाम्योतु	४ ५ ११	नितिगमानिभ्राशयन्त्रा	८ ६ २०
नहिष्मयद्वःपुरा	५ ८ २२	नापाभुतनवोतीतृषा	३ ७ ४	नाहंतवेददभ्यंदभस्सः	८ ६ ५	नित्यनसुनुमधुविभ्रत	२ ४ १
नहिष्मातेज्ञातंचन	३ ६ २५	नाभानाभिनआदवे	६ ७ ३५	नाहंवदभ्रातृत्वनोस्वसु	८ ६ ६	नित्यश्चाकन्यात्स्वपतिर्दमू	७ ७ २७
नहिस्थयुतुथायातमस्ति	८ ७ १९	नाभायुधियाधरणोमहो	७ २ २८	नाहंतवेदयइतिमवीति	७ ७ १५	नित्यस्तोत्रोवनस्पतिः	६ ७ ३९
नहीनुवोमरुतोभत्यको	२ ४ ५	नाभियज्ञानांसदनरयीणां	५ ९ ९	नाहमतो निरयादुर्गहेतव	३ ५ २५	नित्येचिबुयंसदने	२ २ १७
नह्यं न्यंबकाकरं	६ ५ ३५	नाभ्याभासीदुतरिषं	८ ४ १९	निकाव्यवेधसःशम्भ	१ ५ १७	निस्वादधेवरभा	३ १ २३
नह्यस्तानामगुभ्यामि	८ ८ ३	नामानितेशतकतो	३ २ २१	निक्रमणनिषदनविधर्तन	२ ३ ९	निस्वादधेवरण्यं	३ १ २९
नह्यं गनुतोस्व	६ २ १७	नावानक्षोदःप्रक्षिप्तःपृथि	८ १ १८	निस्वातविषाःपुरुसंभुतव	६ ४ ४८	निस्वानक्षविषपते	५ २ १९
नह्यं गपुराचन	६ २ १७	नावेवनःपारयतंयुगेव	२ ८ ४	निगंयुतामनसासेदुरकैः	३ २ ६	निस्वामभेमनुदधे	१ ३ ११
नाकस्यपृष्ठभधि	२ १ १०	नासत्याभ्यांहरिर्विषमहंजे	८ ८ ८	निगव्यवोनवोदुष्टवश्च	५ २ २६	निस्वायज्ञस्यसाधनं	१ ३ ३०
नाकसुपणमुपपन्निबांसं	७ ३ ११	नासत्यामेपितरांभधुपृष्ठ	३ ३ २७	निगावोणोहेअसदन्	२ ५ १४	निस्त्ववसिष्ठाअहंतवाजि	८ ७ ६
नाकसुपणमुपयत्पतंतं	८ ७ ८	नासदासीबोसदासीव	८ ७ १७	निगामासोअविक्षत	८ ७ १४	निस्वाहोतारमृविजं	१ ३ ३२
नानाचक्रातेयस्यद्वपुंषि	३ ३ ३०	नास्माकमस्तिनारः	६ ४ ५४	निचेतारोहिमस्तोगुणंतं	५ ४ २७	निदुरोणेअमृतोमत्यानां	२ ८ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
निदुर्गहृदभयिहामित्रान्	५ ३ ९	निराहावान्कृणोतन	८ ५ १८	निश्चमंभ्रमभोगामपिंश	७ ३ १	नीचीनवारंवरुणःकबंधं	४ ४ ३९
निधीयमानमपगह्मपुसु	७ ७ ३०	निरिणानोविधावति	६ ८ ३	निश्चमंभोगामरिणीत	२ ३ ५	नीललोहितंभवति	८ ३ २५
निनोहोतावरण्यः	१ २ २०	निरिद्रुहतीभ्यः	५ ७ २८	निषसादधुतवतः	१ २ १७	नूनन्यत्राचिदद्विवः	६ २ १७
निपवतःसायप्रयुच्छन्	२ ६ ४	निरिद्रभूम्याभधि	१ ५ २९	निःषिध्वरीरोषधी	६ ४ ३०	नूइत्थातेपूर्वथाचप्रवा	२ १ २१
निपस्त्यासुत्रितस्तभूयन्	८ १ २	निरुस्वसारमस्कृत	८ ७ १४	निःषिध्वरीस्तओषधीरुता	३ ३ ३१	नूइद्रायेवरिवस्कृषीनः	५ ३ ११
निमिषाश्चिजवीयसा	६ ५ १८	निर्मथितःसुधित	३ १ २३	निपीमिदन्नगुहादधानाः	३ २ २३	नूइद्रशूरस्त्वमानऊती	५ २ ३०
नियचामायवोगिरिः	५ ८ १८	निर्मायाउत्येअसुराअभूव	८ ७ ९	निपुद्राजनानां	५ ८ ३	नूगुणानोगुणतेमंहराजन्	४ ७ ११
निययुवेथनियुतःसुदान्	२ ४ २४	निर्यत्युतेवस्वधितिःशुचि	५ २ ४	निपुसीदगणपतेगणेषु	८ ६ १३	नूचपुराचसदनरयीणास्	१ ७ ४
नियद्रुणाक्षिसूनस्यमूर्ध	१ ४ १७	निर्यदाब्रह्माभ्रमृष्टिष्यव	२ २ ८	निषुनमातिमतिकयस्य	२ १ १६	नूचिस्सभेषतेजनोनरंषन्	५ ३ २
नियुवानानियुतःस्पाहवी	५ ६ १३	निर्युवाणोअशस्तीः	३ ७ २४	निष्कवांघाकृणवते	६ ४ ९	नूचिस्सहोजाअमृतोनिर्तु	१ ४ २३
नियुत्वतोत्रामजितोयथा	४ ३ १५	निवतध्ममानुगत	७ ७ १	निष्वाययामिधुदशा	१ २ २७	नूचिश्चंद्रांमघवासहृती	५ ३ ११
नियुत्वान्वायुवागहि	२ ८ ७	निवेवेतिपलितोदूतआसु	३ ३ २९	निसवसेनइपुधीरं	१ ३ १	नूचिस्तुतेमन्यमानस्यदुस्म	५ ३ ६
नियेनमुष्टिहृत्या	१ १ १५	निजोयामायमानुषः	१ ३ १३	निसामनामिधिरामिद्र	३ २ २	नूतआमिरमिष्टिमिः	४ २ ९
नियेरिण्यो जसा	४ ३ १९	निशत्राःसोमवृण्यं	६ ८ ९	निहोताहोनृषदने	२ ६ १	नूतेपुर्वस्यावसोअधीतौ	२ ५ २५
निरमयोःरुक्षनिर्हस्यः	५ ७ २८	निशुण्णहृदधर्णसि	५ ८ ११	नीचावयाअभवदुत्रपुत्र	१ २ ३७	नूत्वाइदिद्रतेवयं	६ २ २
निराविष्यद्विरिभ्यआ	६ ५ ३०	निशुष्ममिदवेपां	७ १ ९	नीचावतंतउपरि	७ ८ ४	नूत्वामंभ्रइमहवसिष्ठाः	५ २ १०

[illegible]

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नेतारऋषिस्तितरः	८ ७ १३	न्युप्रियोमनुषःसादिहोता	५ २०	पयस्पयःपरिपति	४ ८ ६	परःसोभस्तुतन्वा	३ तना	५ ७ ७	
नेमिनमतिचक्ष	६ ६ ३८	न्यू ३ पुवाचममहेभरामहे	४ १५	पदापर्णीरराधसः	६ ४ ४४	परऋणासावीरध	२	७ १०	
नेशस्तमोदुधितरोचतद्यौः	४ ४ १५	पंचजनाममहोत्रमुचंता	८ १ १३	पदेहवनिधिते	३ ३ ३०	परंमुचिद्वितपति	३ ३ २३		
नेहभ्रमरंअस्निग्धः	६ ४ ९	पंचपदानिरुपोअम्बरोहं	७ ६ १३	पदेपदेमेजरिमानिषायि	४ २ १५	परस्याभधिसंवतः	६ ५ २६		
नेतावदुन्वेमस्तोचयेमे	५ ४ २७	पंचपादंपितरंद्वादशाकृति	२ ३ १६	पददेवस्यनमसाभ्यंतः	४ ४ ३५	पराकासाधिददिवः	६ ६ २०		
नेतावदेनापरोअन्यदस्ति	७ ७ २८	पंचारेचकेपरिवर्तमाने	२ ३ १६	पददेवस्यमीडुष्यः	६ ७ ११	परागावोयवसंकुचिदाष्ट	५ ७ ३३		
न्यक्रुन्मचिनोमुध्रवाचः	५ २ ९	पञ्चवर्चसंरंजारं	८ ६ २	पद्यावसेपुरुषा	३ ३ ३०	पराचिच्छीर्षावहृजुस्तद्र	१ ३ १		
न्यक्रुदयक्षुपयंतएनं	८ ५ २०	पतंगमक्तमसुरस्य	८ ८ ३५	पनाप्यंतदधिना	६ ४ २८	पराणुदस्वमधवचमित्रान्	५ ३ २१		
न्य १ मिजातवेदसं दधाता	४ १ १४	पतंगो शत्रुमनसा	८ ८ ३५	पन्यं पन्यमिस्तोतारः	५ ७ २१	परादेहिशामुन्यं	८ ३ २५		
न्य १ मिजातवदेसंहोत्रा	४ १ २०	पताति कुंडुणाब्जा	१ २ २७	पन्यआददिरश्मता	६ ३ ४	पराष्टदेवावृजिनं	८ ४ ७		
न्यम्रेनव्यसावचः	६ ३ २२	पतिर्भवदुग्रहन्सूनुतानां	३ २ ८	पन्यहृदुपंगायत	६ ३ ४	परापूर्वांसुख्यावृणकि	४ ७ ३३		
न्य १ शवातोववाति	८ १ २५	पतिर्ध्वंजराणां	१ ३ २९	पन्यांसजातवेदसं	६ ५ २१	पराभेयंतिधीतयः	१ २ १९		
न्य १ श्वस्यमूर्धनि	१ २ ३१	पत्तो जगरप्रत्यं	७ ७ १७	पपुक्षेण्यमिद्वरेद्योजः	४ २ २	परायतीनामन्वेतिपायः	१ ८ २		
न्यमुंदस्यविष्टयं	६ ३ १	पत्नीवंतःसुताइमे	६ ६ २५	पप्राथक्षामहिदंसोम्यु	४ ६ २	परायतीमासं	३ ५ २५		
न्यस्यदेवीस्वधितिर्जिही	४ १ ३३	पत्नीवर्षवहृति	२ १ १	पर्यस्वतीरोषधयः	७ ६ २५	परार्थाहमचवन्	३ ३ १९		
न्याविष्यदिक्षिषिषास्य	१ ३ ३	पथएकःपीपायतस्क्रोय	६ २ ३६	परंमृत्योअनपरोहि	७ ६ २६	परावतोयेदिधिषंत	८ २ ३		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
परावतनासत्यानुदेशा	१ ८ ९	परिणोदुजजुचा	१ ४ ७	परिपूषापरस्तात्	४ ८ २०	परिवाराण्यव्या	७ ५ १
परावीरासपतन	४ ३ २६	परिणोहेतीहृद्वस्ववृज्याः	२ ७ १८	परिप्रजातःकृता	१ ५ १३	परिविधानिचेतसा	६ ८ १०
पराव्यक्तोअरुषः	७ २ २६	परिमुषिपृषीनां	४ ८ १७	परिप्रभुम्बेद्रायसोम	७ ५ २०	परिविधानिसुधिता	३ १ १०
पराशुभ्राअयासोयव्या	२ ४ ४	परितेजिगुषोयथा	७ ४ २७	परिप्रयतेवदयसुचंसद	७ २ २०	परिविष्टजाहुषविश्वतःसी	१ ८ ११
पराश्रणीहितपसा	८ ४ ७	परितेदुलभोरयो	३ ५ ९	परिप्रसोमतेरसः	७ २ १५	परिवृक्तेवपतिविद्य	८ ५ २१
पराहृयस्त्वरहृय	१ ३ १८	परिमनामितदु	३ ५ ४	परिप्रासिष्यदत्कविः	६ ८ ३	परिवोविशतादधे	७ ७ १
पराहिमेविमन्यवः	१ २ १६	परित्यहृतंहरि	७ ४ २४	परिप्रियःकुलसे	७ ४ ७	परिपहांहरणस्येकणो	५ २ ६
पराहोद्वावसि	८ ४ १	परित्रिधातुरध्वरं	६ ५ १५	परिप्रियादिवःकृविः	६ ७ ३२	परिप्यसुवानोअक्षाः	७ ४ २३
परिकोशमधुमुतं	७ ५ ६	परित्रिविष्टाध्वरं	३ ५ १५	परित्यक्तविःकाव्या	७ ४ ४	परिप्यसुवानोअव्ययं	७ ४ २३
परिभितापितरा	८ २ १०	परित्वाशिर्बणोमिरः	१ १ २०	परित्यक्ताव्याकृविः	६ ७ २८	परिष्कृण्वन्ननिष्कृतं	६ ८ २९
परिचिन्मर्तोद्विजं	७ ७ २७	परित्वामेपुरंयं	८ ४ ९	परियर्दिहोरोदसीउमे	१ ३ २	परिष्कृतासहृदवः	७ १ ३
परिणःशर्मयन्त्या	६ ८ ३१	परिदिव्यानिमर्त्यैशत्	६ ८ ४	परियदेषामेकां	१ ५ १२	परिसमिन्वाजुयुः	७ ५ ६
परिणेतामतीनां	७ ५ ६	परिद्वीरनुस्वाः	७ ५ ६	परियोरश्मिनादिवः	६ २ २४	परिसम्रैवपशुमाति	७ ४ २
परिणोअधमश्चित्	७ १ १८	परिपुक्षंसहसः	७ २ २५	परियोरोवसीउमे	६ ८ ८	परिसुवानश्चक्षसे	७ ५ १२
परिणोदेववीतये	७ १ ११	परिपुक्षःसनद्रयिः	७ १ ९	परिवाजपतिःकृविः	३ ५ १५	परिसुवानामहृदवः	६ ७ ३४
परिणोयाहृस्वयुः	७ १ ३९	परिधामानियानिते	७ २ ७	परिवाजेनवाजुयुं	७ १ ३३	परिसुवानोगिरिष्ठाः	६ ८ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
परिसुवानोहारिः	७ ४ २	परोहिमलैरसि	४ ८ ४	पवमानकृतःकृविः	७ १ २९	पवमानस्यतेवयं	७ १ १८
परिसोमकृतबृहत्	७ १ १३	पर्जन्यःपितामहिषस्य	७ ३ ६	पवमानकृतबृहत्	७ २ ११	पवमानस्यविश्ववित्	७ १ ३७
परिसोमप्रधन्वा	७ २ ३३	पर्जन्यवातावृषभापृथि	४ ८ ६	पवमानधियाहितः	६ ८ १५	पवमानःस्वविदः	७ १ १६
परिस्पर्शोवरुणस्यस्मदिष्टा	५ ६ ९	पर्जन्यवृद्धमहिषंतं	७ ५ २६	पवमाननितोशसे	७ १ ३४	पवमानाअसृक्षत	७ १ ३४
परिहिष्मापुरुहूतः	७ ३ २३	पर्जन्यायप्रगायत	५ ७ २	पवमानमवस्यवः	६ ८ १	पवमानाअसृक्षत	७ ५ १६
परिकृतेदुनाजनः	६ ४ ८	पर्जन्यावातावृषभा	८ २ १०	पवमानमहिश्रवः	६ ७ ३७	पवमानादिवस्परि	७ १ ३५
पराधूनाचरतितित्विषे	१ ४ १३	पर्युप्रधन्वाजसातये	७ ५ २२	पवमानमहिश्रवः	७ ४ २८	पवमानासआशवः	७ १ ३५
परीतोषिचतासुतं	७ ५ १२	पवतश्चिन्महिबुद्धोबिभाय	३ २ ५	पवमानमहाणो	७ ३ १८	पवमानासहृदवः	७ २ १४
परीतोवायवेसुतं	७ १ ३१	पशुहृनाममानवी	८ ४ ४	पवमानविदारयि	६ ८ ३३	पवमानोअजीजनत्	७ १ २१
परीमेगामनेषत	८ ८ १३	परिदीनेगभीरर्ओ	६ ४ ५३	पवमानविदारयि	७ १ ३२	पवमानोअतिस्त्रिधः	७ २ १०
परयिवांसप्रवतः	७ ६ १४	पवतेवाजसातये	६ ८ १	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभिसृष्टः	६ ७ २८
परोहिविप्रमस्तुतं	१ १ ७	पवतेहृतोहारिः	७ २ ५	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभिसृष्टः	७ ३ ११
परोदिवापरएना	८ ३ १७	पवतेहृतोहारिः	७ २ ५	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभिसृष्टः	७ ३ ११
परोमात्रयातन्वावृषान्	५ ६ २४	पवतेहृतोहारिः	७ २ ५	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभिसृष्टः	७ ३ ११
परोमात्रसृषीषमं	६ ५ २	पवमानःसुतोदृभिः	७ १ २७	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभिसृष्टः	७ ३ ११
परोयस्वंपरमआजनिष्ठाः	४ १ २६	पवमानःसोअघनः	७ २ १७	पवमानरुचारुषा	७ २ १	पवमानोअभिसृष्टः	७ ३ ११

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पवस्वजुनयुधिपः	७ २ ७	पवस्वदेवायुपक्	७ १ ३४	पवस्वसोममहान्समुद्रः	७ ५ २०	पातिमित्रावरुणावव्यात्	२ ४ ५
पवस्वदक्षसाधनः	६ ८ १५	पवस्वमधुमत्तमद्वाय	७ ५ १७	पवस्वाग्न्योअदाभ्यः	७ १ १६	पाकृत्रास्थनदेवाः	६ १ २७
पवस्वदेवमादनः	७ ३ ९	पवस्ववाचोअग्रियः	७ १ २८	पवस्वेदोपवमानः	७ ४ १०	पाकःपृच्छामिमनुसावि	२ ३ १४
पवस्वदेववीतये	७ ५ १०	पवस्ववाजसातमः	७ ४ २८	पवस्वेदोवृषासुतः	७ १ २३	पातनोरुद्रापायुभिः	४ ४ ८
पवस्वदेववीरति	६ ७ १८	पवस्ववाजसातये	६ ८ ३३	पवित्रतेविततं	७ ३ ८	पातावृत्रहासुतं	५ ७ २२
पवस्वदेवायुपक्	७ १ ३४	पवस्ववाजसातयेभि	७ ५ १६	पवित्रवतःपरिवाचं	७ २ २९	पातासुतमिद्रोअस्तुसो	४ ६ १५
पवस्वमधुमत्तमद्वाय	७ ५ १७	पवस्वविश्वचर्पण	७ २ ७	पवित्रेभिःपवमानः	७ ४ १५	पातासुतमिद्रोअस्तुसोमं	४ ७ १८
पवस्ववाचोअग्रियः	७ १ २८	पवस्ववृत्रहन्तम	६ ८ १४	पवीतारःपुनीतन	६ ७ २२	पातिमित्र्यरिपोअग्रपदवेः	२ ८ २४
पवस्ववाजसातमः	७ ४ २८	पवस्ववृष्टिमासुनः	७ १ ६	पशुनःसोमरक्षसि	७ ७ १२	पारावतस्वरातिषु	६ ३ १३
पवस्ववाजसातये	६ ८ ३३	पवस्वसोमकृतवित्	७ ३ २१	पशून्चित्रासुभगा	१ ६ २६	पापद्राणःप्रस्कणं	६ ४ १८
पवस्ववाजसातयेभि	७ ५ १६	पवस्वसोमकृतविक्षाय	७ ५ २०	पश्चात्पुरस्तादधरात्	८ ४ ९	पावकयायश्चित्तयत्याकृपा	४ ५ १७
पवस्वविश्वचर्पण	७ २ ७	पवस्वसोमदिव्येषु	७ ३ १६	पश्चेदमन्यदभवत्	८ ८ ७	पावकवर्चाःशक्रवर्चाः	८ ७ २८
पवस्वदक्षसाधनः	६ ८ १५	पवस्वसोमदेववीतये	७ २ २४	पश्यन्नन्यस्याअतिथि	८ ७ ९	पावकशोचेतवहिक्षयंपरि	२ ८ १८
पवस्वदेवमादनः	७ ३ ९	पवस्वसोमद्युग्रीसुधारः	७ ५ २०	पश्वानतायुगृहा	१ ५ ९	पावकानःसरस्वती	१ १ ६
पवस्वदेववीतये	७ ५ १०	पवस्वसोममधुमोक्ततावा	७ ४ ८	पश्यात्पश्चाद्विशुता	८ १ २८	पावमानीयोअध्येति	७ २ १८
पवस्वदेववीरति	६ ७ १८	पवस्वसोममदयन्	७ २ १६	पातमात्रोअंधसः	६ ६ १५	पावीरवीकृत्याचित्रायुः	४ ८ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पावीरवीकृत्याचित्रायुः	८ २ ११	पितृश्रिद्धंजुनपाविवेद	२ ८ १४	(पिवापिबेदिद्रशूर)	२ ५ ६	पीवोअज्ञारयिवृधःसुमे	५ ६ १३
पाहिगायाधसोमदे	६ ३ ७	पितृःप्रवस्यजन्मना	१ ६ १३	पिवापिबेदिद्रशूर	७ ७ ८	पीवोअश्वाःशुक्रद्रथाहिभू	३ ७ ९
पाहिनद्रंद्रसुष्टुत	२ १ १७	पितेवपुत्रमविभः	८ २ २०	पिवावधंस्वतवघासुतासः	३ २ १९	पुत्रमिवपितरो	८ ७ १९
पाहिनांअमृणकया	६ ४ ३३	पित्रेचिचक्रुःसदनुंसमसं	३ २ ७	पिवासुतस्वरस्मिनः	५ ७ २५	पुत्रिणाताकुमारिणा	६ २ ३९
पाहिनांअमृपायुभिः	२ ५ १०	पित्रेवत्युपोमृतःसुदानं	१ ५ ७	पिवासोममभियमुष्टतदे	४ ६ १	पुत्रोनजातोरण्वो	१ ५ १३
पाहिनांअम्रेक्षसः	१ ३ १०	पिपंतुनोअदितिराजपुत्रा	२ ७ ७	पिवासोममिद्र	२ १ १८	पुनंतुमांदेवजनाः	७ २ १८
पाहिनांअम्रेक्षसो	५ १ २५	पिपंतुमातहतस्य	७ ८ ७	पिवासोममिद्रमंदनु	५ ३ ५	पुनःपर्वामग्निरदात्	८ ३ २८
पाहिविश्वस्माद्रक्षसोअरा	६ ४ ३३	पिपीळेअंशुमद्योन	३ ६ ८	पिवासोममदायुकं	६ ६ ३०	पुनःपुनर्जायमाना	१ ६ २५
पितायुजानाममुरोविप	२ ८ २०	पिपीहिदेवाउशतः	७ ५ ३०	पिवासोममहते	८ ६ २०	पुनःसमव्यद्विततवयंती	२ ८ २
पितायस्वांदुहितरं	८ १ २७	पित्रेतेषुममधुमंतमधि	६ ६ १०	पित्रेदिद्रमरुसखा	६ ५ २८	पुनरेतानिवर्ततां	७ ७ १
पितुनुमोपमहो	२ ५ ६	पित्रेनचतुण्णतंचाचंगरुष्ट	६ ३ १५	पिशङ्गभृष्टिमंभृणं	२ १ २२	पुनरेतानिवर्तय	७ ७ १
पितुभृतोनतंतुमित्	८ ८ ३०	पितृसोममधुमंतमधि	६ ६ १०	पिशङ्गरूपःसुभरो	२ ५ २३	पुनरेहिदृषाकपे	८ ४ ४
पितुनपत्रःसुभृतोदुरोण	६ १ ३४	पिबन्निमित्रोअयमा	६ ६ २८	पीपायधेनुरादितिः	२ २ २३	पुनर्दायंनृहजयायां	८ ६ ७
पितुनपत्राःकृतं	१ ५ १२	पिबन्त्यस्यविश्वदेवासः	७ ५ २१	पीपायसःश्रवसामयंपु	४ ५ १२	पुनर्नोअसुंगृधिवी	८ १ २३
पितुमानुरध्यायेम	७ २ २९	पिबस्वधेनवानां	६ ३ ४	पीपिवांसंसरस्वतः	५ ६ २०	पुनर्नःपितरोमनः	८ १ १९
पितुश्रगंजनितुश्रवभ्रे	२ ८ १४	पित्रास्वस्यमिर्वेणः	५ ७ १५	पीवानंमपमंपचेत	७ ७ १८	पुनर्येचक्रुःपितरायुवाना	३ ७ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पुनर्वैदेवाभददुः	८ ६ ७	पुनानोरूपेअव्यये	६ ८ ६	पुरुत्राचिद्विबानरा	५ ८ ४	पुरुतमंपुरुणांस्तोषुणां	४ ७ २६
पुनातादक्षसाधनं	७ ५ ७	पुनानोवर्विवस्कृषि	७ १ ३८	पुरुत्राहिसृङ्गसि	५ ८ ३६	पुरुयसंहृदसंत्युष्या	४ २ १
पुनातितेपरिस्तुतं	६ ७ १७	पुनीवेवामरक्षसंमनीषां	५ ६ ७	पुरुत्राहिसृङ्गसि	६ ३ ३३	पुरुवोमामृधामा	८ ५ ३
पुनानःकुलशेषा	६ ७ ३१	पुमोएनंतनुतउत्	८ ७ १८	पुरुवादाश्वाम्बोचे	२ २ १९	पुरुहणाचिद्व्यसि	४ ४ ८
पुनानःसोमजागृविः	७ ५ १३	पुरंदराक्षितंवज्रहस्ता	१ ७ २९	पुरुदप्साअजिमंतःसुदा	४ ३ २१	पुरुवपीत्यश्विनादधाना	१ ८ १४
पुनानःसोमधारया	७ १ ३५	पुरंनष्टंवारुज	६ ५ २०	पुरुप्रियाणकृतये	५ ८ १	पुरोगाअभिदेवानां	२ ५ ९
पुनानःसोमधारया	७ ५ १२	पुरःसद्यथाधिये	७ १ १७	पुरमंदापुरुवसु	५ ८ २७	पुरोजितीवोअधंसः	७ ५ १
पुनानहृदवाभर	७ ४ २७	पुराभेदुरितेभ्यः	६ ३ ४१	पुरुषएवेदंसर्व	८ ४ १७	पुरोवोमंद्रदिव्यसुवर्कि	४ ५ १२
पुनानहृदवाभर	६ ८ ३०	पुराणमोक्तःसरूपं	३ ४ ४	पुरुष्टतस्यधामभिः	३ २ २१	पुरोळाअमेपचतः	३ १ ३१
पुनानहृदवेषां	७ १ ४१	पुराणावीवीर्यां प्रमवा	७ ८ २५	पुरुहिवांपुरुभुजादेष्णं	५ १ ४	पुरोळाहृत्तुर्वशोयक्षु	५ २ २५
पुनानश्चमृजनयन्	७ ५ १५	पुराणाअनुवेनंत	८ ७ २३	पुरुहंतोयःपुरुगतः	४ ७ ६	पुरोळाशंचनोघसो	३ ३ १७
पुनानासश्चमृषदः	६ ७ ३०	पुरायस्सूरस्तमसोअपीतेः	१ ८ २५	पुरुहंतपुरुहृतं	६ ६ १५	पुरोळाशंचनोघसो	३ ६ २९
पुनानेतन्वामिथः	३ ८ ८	पुरासंवाधादुध्वाववृत्स्व	२ ६ १८	पुरुणिदुस्मोनिरिणति	२ २ १७	पुरोळाशंचनोअधंसः	६ ५ ३१
पुनानोअक्रमीदुभि	६ ८ ३०	पुरांभिदुयुवाकृषिः	१ १ २१	पुरुणिहिवांसवना	८ ४ १६	पुरोळाशंचनोअधंसः	३ ३ १७
पुनानोदेववीतये	७ १ ३८	पुरीष्यासोअग्रयः	३ १ २२	पुरुषयमेपुरुधास्वाया	४ ४ ३६	पुरोळाशंचनोअधंसः	६ २ ३८
पुनानोयातिहर्यतः	६ ८ ३३	पुरुकुत्सानीहिवामदाशव	७ १८	पुरुतमंपुरुणामी	१ १ ९	पुरोळाशंसनश्रुत	३ ३ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पृष्टिर्नरणाक्षितिर्न	१ ५ ९	पृथ्वीहोतरस्यनो	१ २ २०	पृक्षेताविश्वभुवनाववक्षि	२ ७ १९	प्रक्रुभुभ्यांदुतामिषवाच	३ ७ १
पृथ्याक्षेमैअभियोगेभवा	४ २ ८	पृषणंन्वजाश्व	४ ८ २१	पृक्षोवपुःपितृमान्	२ २ ८	प्रकुविद्वंवीतये	६ ८ १०
पृवांपरंचरतो	८ ३ २३	पृषण्वतैतेचक्रमा	३ ३ १८	पृच्छामित्वापरमंतपृथि	२ ३ २०	प्रकारवोमननावच्यमा	२ ८ २६
पृवांपुषंसुहवंपुरुसृष्ट	६ २ ५	पृषण्वतैमरुवते	२ २ ११	पृच्छेतदेनोवरुणदिदक्षुपो	५ ६ ८	प्रकाव्यमृशनेव	७ ४ १२
पृवांमनुप्रदिसंयाति	७ ५ २४	पृषण्वतैमरुवते	४ ८ २०	पृणीयादिवाधमानाय	८ ६ २२	प्रकृतान्यजीपिणः	६ ३ १
पृवांमनुप्रयति	२ १ २१	पृषण्वतैमरुवते	४ ८ २०	पृथक्प्रयायप्रथमा	७ ८ २७	प्रकृष्टिदेवशपणति	७ २ २५
पृवाविश्वस्माद्भुवना	२ १ ४	पृषागाअन्वेनुनः	४ ८ १९	पृथुपाजाअमत्यः	३ १ २८	प्रकृतोनावृहतायाति	७ ६ ३
पृवांभिर्हृददाशिम	१ ६ १२	पृषात्वेतश्यावयतु	७ ६ २३	पृथुकरक्षाबहुलागभस्ती	४ ६ ७	प्रक्षोदसाधायसासस	५ ६ १९
पृवांस्यनिषिधो	३ ३ १५	पृषात्वेतोनेयतुहस्तगृह	८ ३ २५	पृथुरथोदक्षिणाया	२ १ ४	प्रगायताभ्यचाम	७ ४ ११
पृवांरुहंशरदःशश्रमाणा	२ ४ २२	पृषाराजानमाधुणिः	१ २ १०	पृदाकुसानुयजतोगवेपणः	६ १ २४	प्रगायत्रणगायत	७ १ १७
पृवांरिद्रस्यरातयः	१ १ २१	पृषाविष्णुहवन्मे	६ ४ २४	पृषदश्वामरुतःपृथि	१ ६ १९	प्रधान्वस्यमहतोमहानि	२ ६ १५
पृवांरुषसःशरदश्च	३ ६ २	पृषासुबंभुदिवआपृथि	४ ८ २४	पृषधेमेध्यमातरिश्चनि	६ ४ २४	प्रचक्रमहमासहः	५ ७ ३०
पृवांश्चिद्वित्वेनुविकर्मिना	६ ४ ५०	पृषमाआशुअनुवेद	७ ६ २३	पृष्टोदिविधाव्यभिःपृथि	५ २ ७	प्रचपणिभ्यःपृतनाहवेपु	१ ७ २९
पृवांष्टुद्रोपमातयः	६ ३ २५	पृषणश्चक्रनरिप्यनि	४ ८ १९	पृष्टोदिविपृष्टोअभिः	१ ७ ६	प्रचित्रमकृणतेतराय	५ १ ८
पृवांअध्वंजसो	२ १ ७	पृषप्रयजोद्विणिःसुवाचः	३ १ २	पौरंचिष्युप्रतं	४ ४ १३	प्रचंतसत्वाकवे	६ ७ १२
पृवांदेवाभवतुसु	१ ६ ३१	पृषस्यवृष्णांअरुषस्यनू	४ ५ १०	पौराअश्वस्यपुरुकृद्रवाम	६ ४ ३७	प्रच्यवानाजजुरुपः	४ ४ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रजानन्मन्त्रेयोनं	८ ४ २०	प्रतआशवःपवमान	७ ३ १२	प्रतितेदस्यवेवृक	६ ४ २७	प्रतिपदापोअदधं	७ ७ २६
प्रजापतिर्मन्त्रमेता	८ ८ २७	प्रतआश्विनीःपवमान	७ ३ १२	प्रतित्वाचरुमध्वरं	१ १ ३६	प्रतिपत्स्यानीथादश्रि	१ ७ १८
प्रजापतेनत्वदेतानि	८ ७ ४	प्रतइद्रपूर्याणिप्र	८ ६ १३	प्रतित्वादुहितदिवः	५ ६ १	प्रतिवपुनानमसाहमेमि	२ ४ ११
प्रजाभ्यःपुष्टिविभजंत	२ ६ १०	प्रततेअद्याशिपिविष्टनाम	५ ६ २५	प्रतित्वाद्यसुमनसोबुधंत	५ ५ २५	प्रतिवारथंनृपतीजरथं	५ ५ १२
प्रजामृतस्यपिप्रतः	५ ८ ९	प्रततेअद्याकरणंकृतंभूत्	४ ६ ६	प्रतित्वाशवसीवदत्	६ ३ ४२	प्रतिवांसूरुदितेमित्रं	५ ५ ९
प्रजावतावचसा	१ ५ २४	प्रतदुःशीमेवृथवाने	८ ४ २८	प्रतित्वास्तोमैरीकतेवसिं	५ ५ २३	प्रतिवांसूरुदितेसुकैः	५ ५ ७
प्रजावतीःसुयवसं	४ ६ २५	प्रतद्विष्णुस्तवते	२ २ २४	प्रतिद्युतानामरुपासोअ	५ ५ २२	प्रतिवोवृषदंजयः	६ १ ३७
प्रजाहन्तिस्त्रोअत्यायमी	६ ७ ८	प्रतद्वोच्यंभव्याये	२ १ १७	प्रतिधानाभरत	३ ३ १८	प्रतिश्रुतायवोधूपत्	६ ३ १
प्रजिह्वयाभरतेवेपः	८ १ २	प्रतमिद्वनशीमहि	५ ८ १०	प्रतिनस्तोमंत्वष्टाजुषेत	५ ३ २७	प्रतिपीममिर्जरतेसमिद्धः	५ ५ २५
प्रणइंद्रोमहेतने	७ १ १	प्रतव्यसीनव्यसीं	२ २ १२	प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्ध	३ ३ ३	प्रतिष्टोमैतिसिधंवःपवि	२ ४ ७
प्रणइंद्रोमहेरणं	७ २ ९	प्रतव्यसोनमंडकितुरस्यं	४ २ २१	प्रतिप्रयाहोदमीळुपोनृन्	४ ९	प्रतिष्ट्यासुनरीजनीं	३ ८ ३
प्रणीतिभिष्टेहयंथ	८ ५ २४	प्रतार्यायुःप्रतरं	८ १ २२	प्रतिप्राश्रव्यांइतः	६ २ ३९	प्रतिस्तोमैभिरुपमंवासिष्टाः	५ ५ २७
प्रणृत्यविप्रमध्वरेपुसाधुं	३ ८ १३	प्रतोअभिर्बभसत्	३ ५ १	प्रतिप्रियतंमरथं	४ ४ १५	प्रतिस्पशोविसृज	३ ४ २३
प्रणेतारंवस्योअच्छं	६ १ २१	प्रतिकृतवःप्रथमाअदध्रन्	५ ५ २५	प्रतिप्रवाणिवर्तयते	८ ५ ३	प्रतिस्वरेथांतुजयद्विरैवैः	५ ७ ६
प्रणोदेवीसरस्वती	४ ८ ३०	प्रतिघोराणामेतानाम	२ ४ ९	प्रतिभद्राअदक्षत	३ ८ ३	प्रतीचीनेमामहनि	७ ६ २८
प्रणोधन्वांस्विद्वः	७ ३ ४	प्रतिचक्षुविचक्ष्वं	५ ७ ९	प्रतिमेस्तोममर्दितिर्जगृ	४ २ १७	प्रतुद्रवपरिकोशं	७ ३ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रतुविद्युन्नस्यस्थविरस्य	४ ६ ६	प्रतेरथमिधुक्रुतं	८ ५ २०	प्रत्यङ्गदेवानांविशः	१ ४ ७	प्रदक्षिणिदमिगृणंति	२ ८ १२
प्रतेअभयोभिभ्योवरं	५ १ २३	प्रतेरद्वद्रुणोयातवे	८ ३ ६	प्रत्यर्चोरुशदस्याः	१ ६ २४	प्रदानुदोदिव्योदांतु	७ ४ १५
प्रतेअग्नेहविष्मंतीमिय	३ १ १९	प्रतेवोचामवीर्यां	३ ६ २८	प्रत्यधिर्यज्ञानां	७ ७ १३	प्रदीधितिर्विश्ववारा	२ ८ २२
प्रतेअभोतुकुहयोः	३ ३ १६	प्रतेसोतारंओण्यां	६ ८ ६	प्रत्यस्यैपिर्पावते	४ ७ १४	प्रदेवत्राब्रह्मणे	७ ७ २४
प्रतेअस्याउषसःप्रा	७ ७ २२	प्रतेविक्मिवक्म्योयणं	२ ४ ५	प्रत्यस्यैभ्रणयोदहश्रे	८ ७ ३०	प्रदेवंदेववीतये	४ ५ २९
प्रतेदिवोनवृष्टयः	७ १ २९	प्रतवज्जनयागिरः	६ १ ८	प्रत्युअदश्र्यायती	५ ६ १	प्रदेवमच्छामधुमंतः	७ २ १९
प्रतेधाराअत्यण्वानि	७ ३ २१	प्रतान्मानादध्याये	७ २ ३०	प्रत्वक्षसुःप्रतवसः	१ ६ १४	प्रदेवंदेव्याधिया	८ ८ ३४
प्रतेधाराअसुश्रतः	७ १ १४	प्रतोहिकमीळ्वोअध्वरेषु	५ ८ ३६	प्रत्वांरुतंरुणीमहे	१ ३ ८	प्रदेवांदासोअग्निः	६ ७ १३
प्रतेधाराभुमतीः	७ ४ १७	प्रत्वरयीणांयुजं	४ ७ २४	प्रत्वानमोभिरिद्वः	६ ८ ६	प्रद्यावायुज्ञैःपृथिवीकृता	२ ३ २
प्रतेनानुनसमने	२ ६ १८	प्रत्नहोतारमीळ्वं	६ ३ ३७	प्रत्वांमुचामिवरुणस्य	८ ३ २४	प्रद्यावायुज्ञैःपृथिवीनमो	५ ४ २०
प्रतेपूर्वाणिकरणांनिविप्रा	३ ६ २	प्रत्यंचमकमनयन्	८ ८ १५	प्रथमंजातवेदसं	६ २ १३	प्रद्युम्नायप्रशवंसे	५ ८ ३४
प्रतेपूर्वाणिकरणांनिवोचं	४ १ ३०	प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानः	२ ८ २४	प्रथमभाजंयशसंवयोधां	४ ८ ६	प्रधन्वासोमजागृविः	७ ५ ९
प्रतभ्रूविचक्षण	३ ६ ३०	प्रत्यग्निरुषसामग्रं	३ ५ १३	प्रथमाहिसुवाचसा	२ ५ ९	प्रधाराअस्यशुक्तिमणः	६ ८ २०
प्रतमदासोमदिरासः	७ ३ १२	प्रत्यग्निरुषसांजात	३ ५ १४	प्रथमश्रयस्यसुप्रथश्च	८ ८ ३९	प्रधाराभ्रवोअग्निः	६ ७ २८
प्रतमहेविदधंशसिधं	८ ५ ५	प्रत्यममिथुनादह	८ ४ ९	प्रथिष्टयस्यवीरकमं	८ १ २६	प्रनःपूपाचरथंविश्वदेव्यः	८ ४ २५
प्रतयक्षिप्रतंह्यामि	७ ५ ३२	प्रत्यमेहरसाहरः	८ ४ ९	प्रथिष्ट्यामंनृथिवीचिदेषां	३ २३	प्रनव्यसासहसःसुनुमच्छं	५ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रनिक्रमेनैवसिधेवः	६ ८ ७	प्रपीपयवृषभमिन्वबाजां	३ १ १५	प्रबोधयोषःपुणतो	२ १ ८	प्रमित्रयोर्वरुणयोः	५ ५ ८
प्रनुयदेषामहिनाधि	२ ५ ५	प्रपुनानस्यचेतसा	६ ८ ६	प्रब्रह्माणिनभाकवत्	६ ३ २४	प्रमित्रायुप्रार्थये	६ ७ ६
प्रनुवयसुतेषातेकृतानि	४ १ २६	प्रपुनानायवेधसे	७ ५ ६	प्रब्रह्माणोअगिरसोनक्षंत	५ ४ ९	प्रमेनमीसाव्यद्वेषे	८ १ ६
प्रनुवांचासुतेषुवां	४ ८ २५	प्रपुतास्तिग्मशोषिषे	१ ५ २८	प्रब्रह्मांतुसदनादृत्य	५ ४ १	प्रमेपथादेवयानाअदध्रन्	५ ५ २३
प्रनूनंजातवदसं	८ ८ ४६	प्रपूर्वेजेपितरानव्यसीमिः	५ ४ २०	प्रभंगीशूरोमघवातुवीमघः	६ ४ ३९	प्रमेविविकाअविदन्	३ ६ २
प्रनूनंजायतामयं	८ २ २	प्रपूषणंवृणीमहे	५ ७ ३२	प्रभंगदुर्मेतीनां	६ ४ ४	प्रयंतमित्परि	२ २ २२
प्रनूनंधावतापृथक्	६ ७ ५	प्रप्यायस्वप्रस्यंदस्व	७ २ १८	प्रभंतरथाव्यंतं	५ ७ २३	प्रयंतियज्ञविपर्यतिग्रहिः	५ ३ ३
प्रनूनंमहाणस्पतिः	१ ३ २०	प्रप्रक्षयापन्यसे	६ ७ ३२	प्रभूर्जयंतमहां	८ १ १	प्रयंरायेनिर्नापसि	६ ७ १३
प्रनूनंमहित्वंवृषभस्य	१ ४ २५	प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्य	२ २ २	प्रभातुव्यंसुदानवः	६ ६ ४	प्रयंतुवाजास्त्विपीमिर्भ्र	३ १ २६
प्रनूसमर्तःशर्वसा	१ ५ ८	प्रप्रवक्षिष्टमभिषं	६ ५ ५	प्रसंदिनेपितृमदर्चता	१ ७ १२	प्रयआरुःशितपिष्टस्यधासेः	१ १ १
प्रनेमस्मिन्ददशो	८ १ ६	प्रप्रायमभिर्भरतस्यभृण्वे	५ २ ११	प्रमंहिष्टायगायत	६ ७ १४	प्रयज्ञपुतुहेत्वोनससिः	५ ४ १०
प्रनोयच्छत्वयमा	८ ७ २९	प्रप्रबोअस्मेस्वयं	२ १ १७	प्रमंहिष्टायवृहतेवृहद्वये	१ ४ २२	प्रयज्ञपुत्वानुपक्	४ १ २०
प्रपयेपथामंजलिष्ट	७ ६ २४	प्रप्रबोअस्मेस्वयं	२ ७ १७	प्रमन्महेशवसानाय	१ ५ १	प्रयज्यवोमरुतोअजदृष्टयः	३ १७
प्रपर्वतानामुनातीउपस्थां	३ २ १२	प्रबाहवांसिद्युतंजीवसेनः	५ ५ ४	प्रमातुःप्रतरंगुहां	८ ३ १४	प्रयत्तंअग्नेसूरयः	१ ७ ५
प्रपवमानधन्वसि	६ ८ १४	प्रबुध्यावईरतेमहांसि	५ ४ २४	प्रमाश्रीभीतिरिचे	३ ३ १०	प्रयत्पितुःपरमात्	२ २ ८
प्रपस्त्यामुदिर्तिसिधुम	३ ८ ६	प्रबोधयोषोअश्विनां	५ ८ ३३	प्रमायुयुजेप्रयुजः	७ ८ १	प्रयत्सिन्धवःप्रसंव्युधाय	३ २ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रयदग्नेःसहस्वतः	१ ७ ५	प्रयाःसिस्वतेसूर्यस्ये	७ ८ ६	प्रराजावाचंजनयन्	७ ३ ३	प्रवणुतेसुयुजोयामन्त्रिये	४ २ २३
प्रयद्विधापरावतः	१ ३ १८	प्रयुजनीदिवणतिब्रवाणा	४ ३ १	प्ररुद्रेणययिनायति	८ ४ २३	प्रवताहिकृतां	३ ६ २४
प्रयद्विधामहिनामृभ्यो	२ ४ १४	प्रयजोवाचोअप्रियः	६ ७ २८	प्ररेभण्यतिवारं	७ ३ १८	प्रवत्तंअग्नेजनिमा	८ ७ ३०
प्रयद्विद्विष्टां	१ ७ ५	प्रयेगावोनभूणयः	६ ८ ३१	प्रवःपांतमघसो	२ २ २५	प्रवत्त्वतीयंपृथिवीमरुचः	४ ३ १५
प्रयद्वधंयुष्टतीरयु	१ ६ ५	प्रयेगृहादममदुस्वाया	५ २ २८	प्रवःपांतंरघुमन्यवो	२ १ १	प्रवद्यामनासुवतारधेन	१ ८ १८
प्रयद्वक्षिष्टमभिषं	५ ८ १८	प्रयेजातामहिनायेचनुस्व	४ ४ ३३	प्रवःशर्धायघृष्वये	१ ३ १२	प्रवतेयदिवोअश्मानमिद्र	५ ७ ८
प्रयद्वह्रंभेमरुतः	८ ३ ११	प्रयेदिवोवृहत्ःशृण्वरे	४ ४ ३३	प्रवःशुक्रायभानवेभरध्वं	५ २ ५	प्रवांदांस्यश्विनाववोचं	१ ८ १२
प्रयद्वहंथेमहिनारथस्य	२ ४ २४	प्रयेदिवःपृथिव्यान	८ ३ १०	प्रवःशंसाम्यद्रुहः	६ २ ३३	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयद्वामित्रावरुणास्युधं	५ १ १०	प्रयेधामानिपूर्याण्यचां	३ ८ ६	प्रवःसखायोअमये	४ ५ २५	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयमंतवृषसुवासः	७ ८ २३	प्रयेमित्रप्रार्थमणं	८ ४ १५	प्रवःसतांजयेष्ठतमाय	२ ६ १७	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाघोपेभृगवाणेनशोभं	१ ८ २२	प्रयेमंबंध्वेषे	४ ३ १०	प्रवःस्पष्टकन्सुवि	४ ३ २४	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाजान्मभनयुजान्	८ १ ११	प्रयेयुरवृकासोरथाहव	५ ५ २१	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाजिगातिखगलेवनक्तं	५ ७ ८	प्रयेवसुभ्यईवदानमोदुः	४ ३ ३	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयातशीभंमामुभिः	१ ३ १४	प्रयेशुभंतेजनयो	१ ६ ९	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयाभिर्यासिदाश्वसुम	५ ६ १४	प्रयोननक्षेत्राभ्यो	६ ४ १९	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५
प्रयामहिन्नामहिनासुचे	४ ८ ३२	प्रयोवांमित्रावरुणा	६ ७ ६	प्रवःद्रायायगायत	६ ६ १२	प्रवांसिचेरुःकुक्रुहोवशां	२ ४ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रवाजमिदुरिष्यति	६ ८ २५	प्रवेपयतिपर्वतान्	१ ३ १८	प्रवोयुहंयुरुणां	१ ३ ८	प्रसक्ष्णोदिव्यःकण्वहोता	४ २ १३
प्रवाताइवदोधतः	८ ६ २६	प्रवोप्रावणःसविता	८ ८ ३३	प्रवोरयिक्तार्थभरध्वं	४ २ १३	प्रसक्षयतिरतेविमही	६ २ ३३
प्रवातावातिपतयतिविद्यु	४ ४ २७	प्रवोच्छारिरिचेदेवयुः	७ ७ २९	प्रवोवाजाअभिद्यवः	३ १ २८	प्रसद्योअग्नेअत्येप्यव्यान्	३ ८ १३
प्रवामंधास्मिद्यान्यस्थुः	५ ५ १४	प्रवोदेवायाम्रयं	३ १ १३	प्रवोवयुरथयुजं कृणुध्वं	४ २ १४	प्रससगुमृतधीति	८ १ ४
प्रवामचंयुविथनः	३ १ ११	प्रवोदेवांचित्सहसानमग्निं	५ २ १०	प्रवोवायुरथयुजं	८ २ ७	प्रससवंप्राराशसा	६ ५ १९
प्रवामवोचमश्निनाधिय	३ ७ २१	प्रवोधियोमंठयुवः	७ ३ १५	प्रशतंमावरुणंदाधितृगीः	४ २ १७	प्रससहोतासनकादरोचत	३ १ ३४
प्रवामभ्रोतसुष्टुतिः	१ १ ३३	प्रवोभ्रियंतुइंदवः	१ १ २६	प्रशंसमानोअतिथिनमि	६ १ ३०	प्रसमित्रमतौअस्तु	३ ४ ५
प्रवायुमच्छाबृहतीमनी	४ ८ ५	प्रवोमरुतस्तविषाउदन्य	४ ३ १४	प्रशंसागोध्वयं	१ ३ १२	प्रसम्राजंबृहतेमन्मनु	५ १ १२
प्रवावृजेसुप्रयावहिरेपां	५ ४ ६	प्रवोमहीमरमतिकृणुध्वं	५ ४ २	प्रशधैआतेप्रथमं	३ ४ १४	प्रसम्राजंबृहदचर्चागभीरं	४ ४ ३०
प्रविशसामच्चत्रिवत्	४ १ १४	प्रवोमहेमतयायंतुविष्ण	४ ४ ३३	प्रशधायमारुतायस्वभान	४ ३ १४	प्रसम्राजोअसुरस्यप्रशस्ति	५ २ ९
प्रविष्णवेशुषमेतुमन्म	२ २ २४	प्रवोमहेमदमानायांसः	८ १ ९	प्रशकासोवयो जुवः	७ २ ६	प्रसम्राजंचर्षणीनां	६ १ २०
प्रवीरमुग्रविविचि	६ ४ १७	प्रवोमहेमहिवृषभरध्वं	५ ३ १६	प्रशकृतुदेवीमनीषा	५ ३ २५	प्रसवेतुउदीरते	७ १ ७
प्रवीरयायुचयोदद्विरेवां	५ ६ १२	प्रवोमहेमहिनमो	१ ५ १	प्रशुच्युववरुणायप्रष्टां	५ ६ १०	प्रससाहिषेपुरुहूत	८ ८ ३८
प्रवीरायप्रवत्संतुराय	४ ८ ७	प्रवोमहेसइसा	२ १ १३	प्रशोशुचत्याउपसो	८ ४ १६	प्रसाकमुक्षेअर्चतागणाय	५ ४ २८
प्रवृषंतोअभियुजः	६ ८ ११	प्रवोमित्रायगायत	४ ४ ६	प्रशयावाश्वष्टण्या	४ ३ ८	प्रसाक्षितिरसुरया	२ २ २०
प्रवेधसंकवयेवेचाय	४ २ ७	प्रवोयज्ञेषुदेवयंतोअचन्	५ ४ १०	प्रशयेनोनमदिरमंशुमसै	४ ६ १०	प्रसावाचिसुष्टुतिर्मघोनां	५ ४ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रसीमादित्योअसृजत्	२ ७ ९	प्रसूनवक्रभूणां	८ ८ ३४	प्रसोमोअतिधारया	६ ८ २०	प्राग्रयेतुवसंभरध्वंगिरं	५ २ ७
प्रसुमंताधियसानस्य	७ ७ २९	प्रसूनएत्वध्वरः	६ २ ३१	प्रस्कंभदेष्णाअनवभ्र	२ ४ २	प्राग्रयेबृहतेयज्ञियाय	४ १ ४
प्रसुज्येष्टंनिचिराभ्यां	२ १ २६	प्रसुमहेसुशरणायमेधां	४ २ १९	प्रस्तुतिवाधाम	२ २ २३	प्राग्रयेवाचमीरय	८ ८ ४५
प्रसुन्वानस्याधंसः	७ ५ ३	प्रसेनानीःशूरोअग्रं	७ ४ ६	प्रस्तोकइसुराधंसस्तइंद्र	४ ७ ३४	प्राग्रयेविश्वशुचधियंधे	५ २ १६
प्रसुमेधागातुवित्	७ ४ २	प्रसोअमृतवोतिभिः	६ १ ३४	प्रस्तोषदुपगासिषत्	६ ५ ३७	प्राग्रवानभन्वोअनवका	२ ६ २
प्रसुवंपापोमहिमानं	८ ३ ६	प्रसोताजीरोअध्वरेण्वं	५ ६ १४	प्रस्वानासोरथाइव	६ ७ ३४	प्राचीनंबाहःप्रदिशा	८ ६ ८
प्रसुवानइंदुरक्षाः	७ २ १२	प्रसोमदेववीतये	७ ५ १४	प्रहंसासस्तपलमन्यु	७ ४ १२	प्राचीनंबहिरोजसा	२ ५ ८
प्रसुवानोअक्षाःसहस्रं	७ ५ २१	प्रसोममधुमत्तमः	७ १ ३३	प्रहिकृतुवृहयोयं	२ ७ १३	प्राचीनोयज्ञःसुधितं	५ २ १०
प्रसुवानोधारयातना	६ ८ २४	प्रसोमयाहिधारया	७ २ ८	प्रहित्वापूषजिर	२ २ २	प्राचीमुदेवाश्निनाधियं	५ ५ १२
प्रसुविश्वान्रक्षसो	१ ५ २४	प्रसोमयाहोदस्य	७ ५ २१	प्रहिन्वानासुइंदवः	७ १ ३९	प्राच्युजंचक्रमवधंतांगीः	२ ८ १३
प्रसुश्रुतंसुराधंसं	६ ४ १६	प्रसोमस्यपवंमानस्य	७ ३ ६	प्रहिन्वानोजनिता	७ ३ २६	प्रातःसुतमंपिबोहयेश्व	३ ७ ६
प्रसुषभिभ्योमरुतो	३ ६ १५	प्रसोमायव्यश्ववत्	७ २ २	प्रहिरिर्निक्षोजसा	६ ६ ११	प्रातरग्निप्रातरिंद्रहवाम	५ ४ ८
प्रसुष्टुतिःस्तनयंतंरुवंतं	४ २ १९	प्रसोमासःस्वाध्यः	६ ८ २१	प्रहोताजातोमहान्	८ १ १	प्रातरग्निःपुरुप्रियः	४ १ १०
प्रसुस्तोमंभरतवाजयंतः	६ ७ ४	प्रसोमासोअधन्विषुः	६ ८ १४	प्रहोत्रैपूष्यवचः	३ १ ७	प्रातर्जितंभगमुग्रहुवेम	५ ४ ८
प्रसुतइंद्रप्रवताहरिभ्यां	३ २ २	प्रसोमासोमदच्युतः	६ ८ २२	प्रह्यच्छामनीषाः	७ ७ १३	प्रातर्देवीमदितंजोहवी	४ ४ ७
प्रसुतोभक्षमकरचरौ	८ ८ २५	प्रसोमासोविपश्चितः	६ ८ २३	प्राकुभ्यइंद्रःप्रवृधः	८ ४ १६		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रातर्वाजपथमग्निनाहिनो	४ १८	प्रासैहिनोतमधु	७ ७ २५	प्रेतोमुंचामिनामुतः	८ ३ २४	प्रोअस्माउपस्तुति	६ ४ ४०
प्रातर्यावभिरागतं	६ ३ २१	प्रास्यधाराअक्षरन्	६ ८ १९	प्रेदमह्यवृत्रतयैस्वाविथ	६ ३ १९	प्रोप्रापीतिवृष्णहयमि	८ ५ २४
प्रातर्यावाणाप्रथमायजध्वं	४ १८	प्रास्यधारावृहतीः	७ ४ १०	प्रेवोअग्नेदीहिहिपुरो	५ १ २३	प्रोतयेवरुणमित्रमिन्द्रं	४ ६ १२
प्रातर्यावाणारथ्येववीरा	२ ८ ४	प्रियंरुग्धनकाग्यं	४ १ ११	प्रेहृमिवांवृधेस्तोमेमिः	२ ८ २४	प्रोत्येअग्रतोमिषु	३ ८ २३
प्रातर्याणःसहस्रकृत	१ ३ ३२	प्रियंअग्नेददतः	८ ८ ९	प्रेरयसूरोअथेन	७ ७ २२	प्रोथदशोनयवसेविष्य	५ २ ३
प्रातर्युजनास्त्याग्नि	७ ८ २१	प्रियमेधवदप्रिवत्	१ ३ ३१	प्रेष्ठमुप्रियाणां	६ ७ १४	प्रोदोणेहरयःकर्मागमन्	४ ७ ९
प्रातर्युजाविबोधय	१ २ ४	प्रियातृष्टानिमेकृपिः	८ ४ १	प्रेष्ठवोअतिथिगुणीषे	२ ५ ४	प्रोरोमित्रावरुणा	५ ५ ३
प्रातारक्षप्रातरित्वा	२ १ १०	प्रियापदानिपशो	१ ५ ११	प्रेष्ठवोअतिथिस्तुषे	६ ६ ५	प्रोहेश्यावद्वेश्या	५ ४ २२
प्रातारथोनवांयोजि	२ ६ २१	प्रियावोनामहुबेतुराणां	५ ४ २३	प्रेहिप्रोहिपथिभिः	७ ६ १५	प्रोस्वस्तेपुरोरथं	८ ७ २१
प्रात्यक्षकमवृहःसूर्यस्य	४ १ २४	प्रियास्तुतेमघवक्षमिष्टौ	५ २ ३०	प्रेष्ठाभीहिष्टण्हि	१ ५ २९	प्रोस्यवहिःपथ्याभिः	७ ३ २५
प्रावःस्तोतारंमघवक्षव	६ ३ १८	प्रियोनोअस्तुविश्रपतिः	१ २ २१	प्रेतुब्रह्मणस्पतिः	१ ३ २०	बदसूर्यश्रवसामहोअसि	६ ७ ८
प्रावाःस्तोतारंमघवक्षम	७ ४ ७	प्रीणीताशान्हितंजयाथ	८ ५ १९	प्रेतेवदंतुप्रवथं	८ ४ २९	बणमहोअसि सूर्य	६ ७ ८
प्रावेपामावृहतो	७ ८ ३	प्रंदस्यवोचप्रथमाकृतानि	५ ६ २३	प्रेपामजमेपुष्टिथिवी	१ ६ १३	बतोबतासियमनैव	७ ६ ८
प्रातोद्वैजांक्रुष्वेभिः	८ ५ २७	प्रंदाग्निभ्यामुवचस्यां	८ ६ २१	प्रेषःस्तोमःपृथिवीमंतरि	४ २ १९	बअवेनुस्वतवसे	६ ७ ३६
प्रास्माऊनेषुतश्चत	५ ८ २८	प्रेताजयतानरः	८ ५ २३	प्रोअयासीदिदुरिन्द्रस्य	७ ३ १५	बभ्राणःसूनोसहस्रोव्यचौत२	८ १४
प्रास्मागायत्रमर्चत	५ ७ ११	प्रेतायज्ञस्यशंभुवा	२ ८ १८	प्रोअश्विनाववसेकृणु	२ ५ ५	बअरेकोविपुणःसनरः	६ २ ३६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
बहिर्भाषीनमोजसा	६ ६ २४	विमंतिचाविद्रस्यनाम	७ ५ २१	वृहंतुह्ययेते	२ ६ ६	वृहस्पतेप्रतिमेदेवता	८ ५ १२
बहिर्वयस्त्वप्याथ	१ ६ ४	विभ्रद्वापिहिरण्यवै	१ २ १८	वृहतंवगाभरेषु	८ ६ २	वृहस्पतेप्रथमंवाचः	८ २ २३
बहिर्वचःपितरंकृती	७ ६ १७	वीभत्स्यांसुयजंहंसं	८ ७ १०	वृद्धाद्योअपलातः	७ ७ १७	वृहस्पतेयापरमापरावत्	३ ७ २६
बर्धेहितनुधुनो	३ ३ २२	वृहदुक्यंहवामहे	६ ३ २	वृद्धिदिध्मएवं	६ ३ ४२	वृहस्पतेयुविमद्रश्वस्वो	५ ६ २२
बलविज्ञायःस्थविरः	८ ५ २२	वृहतीहवसूनवेरोदसी	१ ४ २५	वृहस्पतइन्द्रवर्षेतनः	३ ६ २७	वृहस्पतेयुविमद्रश्वस्वो	५ ६ २३
बहवःसूरचक्षसः	५ ५ ९	वृहत्सुत्रःप्रसवीतानिवेशः	८ ४ ४	वृहस्पतिर्निःपरिपातु	७ ८ २३	वृहस्पतेसदमित्रःसुगं	१ ७ २४
बहीनापिताबहुस्त्यपुत्रः	५ १ १९	वृहत्स्वबंधममंबघदुक्यं	४ ४ १३	वृहस्पतिर्निःपरिपातु	७ ८ २५	बोधघन्माहरिम्यां	३ ५ १६
बहीःसमाभकरमतः	८ ७ ९	वृहदिद्रायगायत	६ ६ १२	वृहस्पतिर्निःपरिपातु	७ ८ २७	बोधामेअत्यवचतो	२ २ १६
बळस्यनीयाधिप्रेभ	८ ४ २३	वृहदुगायिषेवबोसुर्या	५ ६ २०	वृहस्पतिर्नयतुर्गहा	८ ८ ४०	बोधासुमेंमघवन्वाचमेमां	३ ५ ५
बळित्यातद्वपुषे	२ २ ८	वृहद्विरेजभिभिः	४ ८ २	वृहस्पतिःप्रथमंजायमानः	७ २ ६	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५
बळित्यादैवनिष्कृतं	४ ४ ५	वृहद्वदंतिमदिरेण	८ ४ २९	वृहस्पतिःप्रथमंजायमानः	७ २ ६	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५
बळित्यापवैतानां	४ ४ २८	वृहद्वयोवृहतेतुम्यमग्ने	४ ४ २२	वृहस्पतिःसमंजश्चक्षुमि	५ १ १९	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५
बळित्यामहिबाधी	४ ८ २५	वृहद्वयोमघवज्योदधात	५ ४ २८	वृहस्पतेअतिथिकुर्या	२ ६ ३१	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५
बळित्यामहिबाधी	६ ४ ४३	वृहद्वयोहिमानवे	४ १ ८	वृहस्पतेअतिथिकुर्या	२ ६ ३१	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५
बार्षसेजनांनृचवेदमम्यु	४ ७ २७	वृहद्वयोहिमानवे	६ १ २८	वृहस्पतेअतिथिकुर्या	२ ६ ३१	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५
विभयाशिखावतः	६ ३ ४७	वृहद्वयोहिमानवे	६ १ २८	वृहस्पतेअतिथिकुर्या	२ ६ ३१	बोधिर्मनसारध्या	४ ४ १५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ब्रह्मणस्पतेरवमस्य	२ ६ ३२	ब्राह्मणादिहाराधसः	१ १ २८	भद्रमनःकृणुष्ववृत्रतूयं	६ १ ३२	भरायसुभरतभागं	८ ५ १५
ब्रह्मणस्पतेरवमस्ययुता	२ ७ ३	ब्राह्मणासोऽतिरात्रेनसो	५ ७ ४	भद्रवैवरं वृणते	८ ८ २२	भरं पुहव्योनमंसोप	२ ६ ३१
ब्रह्मणस्पतेरभवध्या	२ ७ ३	ब्राह्मणासः पितरः सोम्या	५ १ २०	भद्रमिदं रुशमा अमे अकृन्ध	१ २८	भरं विदं सुहव	८ २ ४
ब्रह्मणस्पतेरसुयमस्य	२ ७ ३	ब्राह्मणासः सोमिनोवाच	५ ७ ४	भद्रमिदं रुशमा अमे अकृन्ध	५ ६ २०	भगो हनामोतयस्य	८ १ २८
ब्रह्मणाभिः संविदानः	८ ८ २०	ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्	८ ४ १९	भद्रा अमे वै ध्युश्वस्य	८ २ १९	भवान्युग्रीवा ध्युश्वस्य	८ २ १९
ब्रह्मणाते ब्रह्मयुजायुन	३ २ १७	भगं धिषं वाजयंतः	२ ८ ३	भद्राते अमे स्वनीक	३ ५ ५	भवानो अमे वितोत	७ ६ २
ब्रह्मन् ग्रीर ब्रह्मकृति जुषाण	५ ३ १३	भग एव भगवो अस्तु देवाः	५ ४ ८	भद्रा अथा हरितः सूर्यस्य	१ ८ ७	भवानो अमे सुमना उपेतो	३ १ १८
ब्रह्मन् जावदाभर	४ ५ २८	भग प्रणेत भग सत्यरात्रः	५ ४ ८	भद्रा ते हस्ता सुकृतोत	३ ६ ६	भवामित्रो न शोव्यो	२ २ २६
ब्रह्मा कृणोति वरुणः	१ ७ २२	भगं भक्त्यते वयं	१ २ १३	भद्रा ददक्ष उर्विया विभा	५ १ ५	भवावरुं थं गृणते विभा	१ ४ २४
ब्रह्माणं ब्रह्मवाहसं	४ ७ २२	भगस्य स्वसावरुणस्य	२ १ ४	भद्रा वक्षा समन्या	७ ४ ११	भवावरुं थं गृणते विभा	५ ३ १८
ब्रह्माणं द्रोपया हि विद्वा	५ ३ १२	भजंत विश्वं देवत्वं	१ ५ १२	भद्रो नो अमिरा हुतः	६ १ ३२	भारती पवमानस्य	६ ७ २५
ब्रह्माणं स्वावयं युजा	६ १ २२	भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम	१ ६ १६	भद्रो भद्रया सचमानः	७ ५ ३१	भारती लेसरं स्वति	२ ५ ९
ब्रह्माणि हि चक्रुषे वचनानि	४ ६ १६	भद्रं नो अपि वातयुमनः	७ ७ २	भद्रा दिविरतो	३ ६ १५	भास्वती नेत्री	१ ६ २५
ब्रह्माणि मे मतयुः शंसुतासं	२ ३ २४	भद्रं नो अपि वातयु	७ ७ ११	भद्रा जायसुप्रथः	४ ५ २७	भास्वती नेत्री सनुतानां	१ ८ १
ब्रह्माते इदं गिर्वणः	६ ६ १३	भद्रं नो अपि वातयु	७ ७ ११	भद्रा जायाव बुक्षत द्विता	४ ८ ३	भिधि बिभ्रु अपुद्रिपः	६ ३ ४९
ब्रह्मा देवानां पदवीः	७ ४ ७	भद्रं भद्रं न आभर	६ ६ २६	भरा मे ध्मं कृणवा	१ ६ ३०	भिनः पुरां न वति	२ १ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
भिनत्रिंशवसा	३ ५ २१	भूयामते सुमतौ वाजिनो व	५ ७ २५	भूरी दिदृश्व वीर्यं	६ ४ २६	भंदिष्टयदुशने काव्ये सचा	१ ४ ११
भिनहलमंगिरोभिः	२ ६ १६	भूयामो पुत्वावतः	३ ६ २८	भूर्जं उत तानपदः	८ ३ १	भद्रं होतारं मुशिशो यविष्ट	५ २ १३
भीतायुना धमानाय	४ ४ २०	भूर्किर्मणे वृषभाय वृष्णो	१ ७ १७	भूषणयो धि व भूषु	२ २ ६	भद्रं होतारं मुशिशः	८ १ १
भीमो विवेषायुधे भिरेषां	५ ३ ३	भूर्किर्मणे युज्येभिः	२ ३ २५	भूमिश्च द्वा मि तु जिः	३ ६ २७	भद्रं होतारं मुशिशः	६ ३ ३७
भुज्युमं हसः पिपृथः	८ २ ११	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	५ ४ २६	भोजं त्वामि द्रव्यं	२ ६ २०	भद्रं होतारं मुशिशः	२ ८ १९
भूरंतु नो यशसा	८ ३ ९	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	५ ४ २२	भोजमश्वा सुष्टुवाहः	८ ६ ४	भद्रं जिह्वा जुगुर्वणिः	२ २ ११
भुवश्चित्तस्य मज्यैः	६ ८ २४	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	८ ६ १५	भोजाजिग्यु सुरभि	८ ६ ४	भद्रं या सोम धारया	६ ७ २६
भुवनस्य पितरं गीर्भिराभिः	८ ८ ६	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	३ ६ ३०	भोजायाश्च समजति	८ ६ ४	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	४ ७ ११
भुवश्चक्षुर्महकृतस्य	७ ६ ३	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	३ ६ ३०	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	५ ३ १९	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	७ २ २०
भुवस्त्वभिद्रव्य ब्रह्मणा	८ १ ९	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	८ १७	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	३ १ ३२	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	५ १ ८
भुवो जनस्य दिव्यस्य राजा	४ ६ १४	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	५ ३	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	८ ३ ३	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	१ ३ ८
भुवो यज्ञस्य रजसः	७ ६ ४	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	५ ३	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	५ ७ ३०	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	७ ७ १३
भुवो वितावाम देवस्य	३ ५ २०	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	२ ५	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	२ १ १३	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	५ ८ १
भूम्या अंतर्पथं केचरंति	८ ६ १७	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	२ ४	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	२ ८ १	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	४ २ १०
भूयद्वा दृधे वीर्या	४ ७ २	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	३ १ १९	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	५ ८ १६	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	१ २ ७
भूयसा वक्षमं चरत्	३ ६ १२	भूर्किर्मणे रुतः पिपृथाणि	७ ६ ४	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	२ १ ३	भद्रं स्य कवे दिव्यस्य वहेः	१ २ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मन्त्रतातुह्रुवानामसः	७ ७ ८	मत्स्वास्तुक्षिप्रहरिबलदीम	७ ३	मध्योहोतापुरोणेबहिषोरा	५ १४	मनोन्वाहुवामहे	८ १ १९
मन्त्रदेवतोरबः	६ २ ४०	मयीचदीविहोमा	२ २ १७	मध्वःकुपुमधुपुवा	४ ४ १२	मन्युरिद्रोमन्युरेवास	८ ३ १८
मन्त्रनवर्हिःप्रजायाः	८ १ २७	मयीचदीविभृतो	१ ५ १५	मध्वःपिबतमधुपेभिरास	३ ७ २१	मन्येवायश्चियंयश्चियानां	६ ३ ३२
मन्त्रनयेपुहोहसेविदुया	५ १ ७	मदप्युक्तेतिसादने	६ ७ ३८	मध्वःसूदपवस्व	७ ४ १९	ममन्त्रनतेमधवन्	३ ५ २६
मन्त्रहिष्मागच्छयईवतोषु	७ ७ १९	मदेनेपितमद	५ ७ १४	मध्वःसोमंस्वाभिनामदा	१ ८ १३	ममन्त्रनवायुवतिः	३ ५ २६
मन्त्रस्वतेतविषस्यप्रजुति	३ २ १५	मदेमदेहिनी	१ ६ २	मध्वोवोनाममारुतंयज	५ ४ २७	ममन्त्रत्वादिव्यःसोमः	८ ६ २०
मन्त्रोनआपवस्वनः	६ ७ ३१	मधुनक्तुतोषतो	१ ६ १८	मनीषिणःप्रभरस्व	८ ५ १०	ममन्त्रनःपरिउमावसर्हा	२ १ १
मन्त्रोनःस्वधुनहल्येपुचोदव	३ ३ १९	मधुनोपावापृथिवीमिमि	५ १ १४	मनीषिभिःपवतेपुष्यः	७ ३ १५	ममन्त्रासुरउदिते	५ ७ १५
मन्त्रतःसोमपामुहं	३ ३ ३	मधुपुष्टपोरमयास	७ ३ २५	मनुष्वस्वाभिधीमहि	४ १ १३	ममन्त्रेवाविह्वेसंतु	८ ७ १५
मन्त्रीजुहोषियाहितः	७ १ १	मधुमतीरोषीचापुआपः	८ ८ ९	मनुष्वदग्नेअगिरस्वदगिरः	२ ३ ३५	ममन्त्रिताराष्ट्रश्चित्रियस्य	३ ७ १७
मन्त्रिनोवस्वहृदये	२ ४ १९	मधुमंततबनपाव	१ १ २४	मनुष्वदिद्वसर्वनजुषाणः	३ २ ९	ममपुत्राःशत्रुहणः	८ ८ १७
मन्त्रिवायुमिहये	७ ३ २६	मधुमन्मेपरायणं	७ ७ १०	मनोअस्याअनआसीत्	८ ३ ११	मममन्त्रेद्रयाष्टच्छ	२ ६ २२
मन्त्रिवायुमिहये	७ ४ १९	मधुमाष्टोवनस्पतिः	१ ६ १८	मनोजवसावृषणामदप्यु	६ २ ८	ममाम्नवर्चोविह्वेषु	८ ७ १५
मन्त्रिसोमवरुणं	७ ३ २६	मधुवाताक्रतायुते	१ ६ १८	मनोजवाअयमानः	६ ७ ५	मयासोअन्नमत्तियो	८ ७ ११
मन्त्र्यपायितेमहः	२ ४ १८	मधोर्धाराभनुक्षर	६ ८ ७	मनोनयेषुहवनेषु	८ १ २६	मयिदेवाद्रविणमा	८ ७ १५
मत्स्वास्तुक्षिप्रमंदिभिः	१ १ १७	मध्यायस्त्वममवत्	८ १ २७	मनोनयोऽध्वनः	५ १ १६	मयोदधेमेधिरःपूतदक्षः	२ ८ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मयोभूर्वातोअमिवातू	८ ८ २७	मर्तेश्विद्रोमृतवोरुमवक्ष	१ ४०	महोअमत्रोवृजनेविरप्ती	३ २ १९	महान्सधस्वंधुवआनिष	२ ८ २६
मरुतःपिबतक्रतुना	१ १ २८	मर्ताअमर्त्यस्यते	५ ८ ३५	महोअंसिमहिष	३ ३ १०	महिकेरवउतय	१ ३ ३१
मरुतोमारुतस्यनः	६ १ ४०	मर्माणितेवमैणाछादया	५ १ १२	महोअंसिसोमज्येष्ठः	७ २ १०	महिसेत्रपुरुशंद्राविविद्वान्	३ २ ७
मरुतोयद्ववोदिवः	५ ८ २०	मर्मजानासआयवः	७ १ ३९	महोअस्यध्वरस्यप्रकेतो	५ २ १४	महिज्योतिर्निहितवक्षणा	३ २ ३
मरुतोयद्ववोबलं	१ ३ १४	मयोनशुभ्रस्तन्वं	७ ४ ९	महोआदित्योनमसो	३ ४ ५	महिज्योतिर्बिभ्रंतत्वा	७ ८ १३
मरुतोयस्यहिक्षयं	१ ६ ११	महःसरायपुषंते	२ २ १८	महोइंद्रोयआजंसा	५ ८ ९	महित्रीणामवास्तु	८ ८ ४३
मरुतोवीक्षुपाणिभिः	१ ३ १७	महःसुवोअरमिषेस्तवाम	६ ४ ४	महोइंद्रोयआजंसा	५ ८ ९	महिवाहूमर्जयतीरजुय	३ १ १
मरुवतोरुप्रतीतस्यजि	४ २ १८	महउम्रायतवसेसुवुकि	६ ६ ३३	महोइंद्रःपरश्रतु	१ १ १५	महिचावापृथिवीभूतं	८ ४ २६
मरुवतमृजीषिणं	६ ५ २७	महत्तसोमोमहिषः	७ ४ १९	महोउम्रावावृषवीषीय	३ २ १९	महिप्सरःसुकृतंसोम्यं	७ २ ३१
मरुवतंवृषभं	३ ३ ११	महत्तदुल्लंस्थविं	८ १ १०	महोउतासियस्यते	५ ३ १६	महिमहेतवसेदीध्येवन्	४ २ १
मरुवतंवृषभंवावृषानं	४ ६ ८	महत्तद्वःकवयः	३ ३ २७	महोअक्षिदेवजा	३ ३ २०	महिमहेदिवेअर्वा	३ ३ २४
मरुवतंइवामहे	१ २ ९	महत्तज्जामगुह्यपुरुष्यह	८ १ १६	महोतामित्रावरुणा	६ २ २१	महिन्नपंपांपितरः	८ १ १८
मरुवोइंद्रमिदुः	६ ५ २८	महत्तमहुतामावृणीमहे	८ ८ ११	महोतामित्रावृषो	३ ३ ३	महिरापोविभजन्त्यंदा	४ ७ ३४
मरुवोइंद्रवृषभो	३ ३ २१	महत्तकर्म्यवैतःक्रतुमाः	३ ७ १३	महोतामित्रावृषो	३ ३ ३	महिरोमहुतामवः	६ ४ ७
मरुसुवोदवीमहि	७ ३ ८	महत्तस्वमिद्वयुतपुतान्	२ ४ ८	महोतामित्रावृषो	३ ३ ३	महिरोमहुतामवः	६ ४ ५१
मरुस्तोत्रस्यवृजनस्यगोपा	७ १३	महत्तस्वमिद्वयुतपुतान्	३ ५ १२	महोतामित्रावृषो	३ ३ ३	महिरोमहुतामवः	६ ४ ५१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
महीअन्नमहिनावार	२ २ २०	महोअर्णःसरस्वती	१ १ ६	माकसौभातमभ्यमित्रिणे	१ ८ २३	मातारुद्राणां दुहितः वसू	६ ७ ८
महीचावापृथिवीहृज्येष्ठे	३ ८ ८	महोदेवान्यजसियध्यानु	४ ८ १	माकस्यनोअरुषो	५ ६ १८	मातुदिधियुमंभव	४ ८ ५१
महीचौःपृथिवीचनः	१ २ ६	महोद्गोअपविशायुधा	४ ६ ९	माकस्ययक्षंसदमित्	३ ४ २२	मातुस्पदेपरमेशुकआयोः	४ २ २२
महीमित्रस्यसाधयः	३ ८ ८	महोअग्नेसुवितस्य	५ १ २७	माकस्याहुतकृत्	४ ४ ८	मातैअमाजुरांयथा	६ २ ३
महीमेअत्यवृषनाम	७ ४ २१	महोनोरायआभर	७ १ २३	माकाकंवीरमुद्गुहोवनस्प	४ ८ ४	मातैअस्यांसहसावन्पारि	५ २ ३०
महीयदिधिषणाशिअये	३ २ ७	महोमहानिपनयस्यस्य	३ २ १६	माकिरेनापथागात्	५ ८ ८	मातैगोदन्ननिरामराधसः	६ २ ४
महीरस्यप्रणीतयः	४ ७ २१	महोरुजामिबंधुता	३ ४ २५	माकिनेनासुख्यावि	७ ७ ७	मातेराधांसिमातुतयौ	१ ६ ८
महीरस्यप्रणीतयः	६ १ ५	महोविश्वामिषतः	६ २ १४	माकिनेनुन्माकीरिषत्	४ ८ २०	मातेवयन्नरसेपप्रधानः	४ १ ७
महीवामतिरश्मिनामयोभु	८ ८ २६	महोयस्पतिःशवसः	७ ७ ६	माकृद्यंगिद्रशूरवस्वीः	७ ७ ८	मातेहरीवृषणावीतपृष्ठा	३ २ १७
महीसमैरञ्जवा	३ ३ ३१	महोयजंतुममयानि	८ ७ १५	माचिदन्यद्विशंसत	५ ७ १०	मात्रपृषणाघृणइरस्यः	५ ४ ७
महेचनत्वामद्विवः	५ ७ १०	मह्यत्वष्टावज्रमतक्षत्	८ १ ५	माच्छेधरश्मैरितिनाध	१ ७ २८	मात्रेनुतेसुमिते	७ ७ २३
महेनोअद्यबोधय	४ ४ २१	मह्यातेसुख्यवदिमशुकीः	३ २ ७	माजस्वनेवृषभनोररीथाः	४ ७ १८	मात्वाभिध्वनयीदूमगंधिः	२ ३ ९
महेनोअद्यसुवितायबोधि	५ ५ २२	मांचत्वारंआशवः	६ ५ २३	मातलीकव्यैर्यमोअंगिरो	७ ६ १४	मात्वातपत्रियआत्मापि	२ ३ १०
महेयपिप्रहंस	१ ५ १५	मांदेवादधिरेहृष्यवाहं	८ १ १२	माताचयत्रदुहिता	३ ३ ३०	मात्वामूराअविष्यवः	६ ३ ४६
महेगुल्कायवरुणस्यनुत्वि	५ ६ ३	मांधुरिंद्रनामदेवता	८ १ ७	मातादेवानामदिते	१ ८ ४	मात्वारुद्रचुकुधामानमो	२ ७ १६
महोअग्नेःसमिधानस्य	७ ८ ११	मानरःस्वश्वावाजयंतः	३ ७ १७	मातापितरमुतआबभाज	२ ३ १५	मात्वाश्येनउद्धधीन्मासुपर	८ ११

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मात्वालोमस्यगवर्दया	५ ७ १३	मानिंदतयड्मां	३ ५ १	मानोमधुराभरा	३ ६ ४	मापूणंतोदुरित	२ १ १०
मादयस्वसुतेसचा	१ ६ २	मानोअग्नेदुर्भुतयेसचैषु	५ १ २७	मानोमहांतमुतमानोअर्भ	१ ८ ६	माप्रगामपथोवयं	८ १ १९
मादयस्वहारिभिर्येतद्द	१ ७ १३	मानोअग्नेमतये	३ १ १६	मानोमित्रोवरुणोअर्यमा	२ ३ ७	माभूमनिष्टयाड्वे	५ ७ १२
माध्यंदिनेसवनेजातवेदः	३ १ ३१	मानोअग्नेवसुजो	२ ५ १०	मानोमृचारिपूणां	६ ४ ५२	मामेममाश्रमिष्मः	५ ७ ३१
माध्यंदिनस्यसर्वनस्य	३ ३ १७	मानोअग्नेवीरतेपरादा	५ १ २६	मानोरक्षआवेशीदाघृणीव	४ ३ ५	मामामिमंतवसंतमत्र	४ २ १२
मानःशंसोअरुपः	१ १ ३४	मानोअग्नेसख्यापिथ्या	१ ५ १६	मानोरक्षाअभिनड्यातुमा	५ ७ ९	मायाभिरिंद्रमायिनं	१ १ २१
मानःसमस्यद्वयः	६ ५ २५	मानोअज्ञातावृजनादुरा	५ ३ २१	मानोवधायहृषवे	१ २ १६	मायाभिरुत्सिस्पसत	६ १ १६
मानःसेतुःसिषेदयं	६ ४ ५२	मानोअरातिरीशत	२ ५ २८	मानोवधीरिंद्रमापरादा	१ ७ १९	मायावांमित्रावरुणादिवि	४ ४ १
मानःसोमपरिबाधः	१ ३ २७	मानोअस्मिन्मघवन्	१ ४ १७	मानोवधीरुद्रमापरादाः	५ ४ १३	मारेअस्मद्विमुसुच	३ ३ ४
मानःसोमसंधाविजः	६ ५ ३४	मानोअस्मिन्महाधुने	६ ५ २६	मानोवधैर्धरुणयेतद्दृष्टौ	२ ७ १०	माजाल्यामृज्यतेस्वेदमू	३ ८ १३
मानस्तुनेभ्योयेअभि	२ ६ ३२	मानोगव्येभिरक्ष्यैः	६ ५ २०	मानोवृकायवृक्येसमस्मै	४ ८ १२	मावणोअन्यकृतंभुजेम	४ ८ १२
मानइंद्रपरावृणक्	६ ६ ३७	मानोगुहारिपआयोरहन्द	७ ७ १५	मानोहिंबुध्यांरिषेधात्	५ ३ २६	मावांवृकोमावृकीः	२ ४ २९
मानइंद्रपीयूषव	५ ७ १९	मानोदेवानांविशः	६ ५ २५	मानोहिंसीजनितायः	८ ७ ४	माविदन्परिपुंथिनः	८ ३ २६
मानइंद्राभ्यांउदिशः	६ ६ २०	मानोनिदेचवक्तव्ये	५ ३ १५	मानोहृणीतामतिथिर्वसु	६ ७ १५	मावोमंतमाशपंतं	१ ३ २३
मानएकस्मिन्नागसि	६ ३ ४८	मानोमतांअभिदृहन्	१ १ १०	मानोहेतिविंस्वतः	६ ४ ५४	मावांदात्रान्मरुतोनिररा	५ ४ २६
मानस्तोकेतनयेमाना	१ ८ ६	मानोमतांयरिपवै	६ ४ ३३	मापापत्वायनोनरंदाभी	५ ६ १७		

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मावोमृगोनयवसे	१ ३ १५	मित्रस्तुभ्यंवरुणः	३ १ १५	मिमातुषौरवितिर्वीतयेनः	२ २४	मृषोनशुभायदंति	७ ८ १
मावोरसानितभाकुभा	४ ३ १२	मित्रस्तुभ्यंवरुणश्च	४ ४ १०	मिमीहिस्त्रोक्तमार्गं	१ ३ १०	मृगोनभीमःकुबरोगिरि	८ ८ ३८
मावोरिषत्स्निता	८ ५ ११	मित्रस्तुभ्यंवरुणोदेवोऽयुर्वः	५ ५ ६	मिम्यक्षयेपुनोदसीनुदेवी	४ ८ ८	मृजतिस्वादशुक्षिपः	६ ७ ३०
माशुनेभेनिषदामनुणां	५ १ २५	मित्रस्तुभ्यंवरुणोमामहंत	५ ४ १९	मिम्यक्षयेपुसुषिता	२ ४ ४	मृजतिस्वासमप्रुवः	७ २ १
मासख्यःशुनमाविदे	६ ३ ४९	मित्रस्तुभ्यंवरुणोरोवसीच	५ ४ ७	मिहःपावकाःप्रतताभभूव	२ ८ ८	मृजानोवारेपवमानः	७ ५ २८
मासातेअस्त्वमुमतिर्विद	१ ८ २६	मित्रस्तुभ्यंवरुणीहृतोवो	३ ४ ३	मीहृष्टमीतीवष्टिबीपराह	३ ३ १९	मृज्यमानःसुहस्त्य	७ ५ १६
मासीमवृषभाभाह	६ ५ ३६	मित्रातनानरुष्या	६ २ २१	मुचंतुमाषापृष्या	८ ५ ११	मृत्योःपुदयोपयंत	७ ६ २६
मास्वधतसोमिनोदक्षता	५ ३ १९	मित्रायुपंचयेमिरे	३ ४ ६	मुचामित्वाहुमिषाजीवना	८ ८ १९	मृकृतनोमरुतोमावधि	४ ३ १८
माहमघोनोवरुण	२ ७ ८	मित्रायशिक्षवरुणाय	८ २ ९	मुनयोवातरशानाः	८ ७ २४	मृकानोरुद्रोतनोमवृक्ष	१ ८ ५
माहमघोनोवरुण	२ ७ १०	मित्रावरुणवताउतधर्मव	६ ३ १६	मुमुक्षोऽमनवे	२ २ ५	मैद्यंतुतेवक्ष्योयेभिरीयसे	२ ८ १
माहमघोनोवरुण	२ ७ ११	मित्रोअग्निभवतिपत्समि	२ ८ २४	मुमोदगमौहृषभः	७ ६ ३	मैधाकारंविदयस्व	८ ४ २१
मित्रंरुणुष्वंखलु	७ ८ ५	मित्रोअंहोमिदादुरु	४ ४ ३	मुषायसूर्यकवे	२ ४ १८	मेहनाह्नंकरणात्	८ ८ २१
मित्रंनयंक्षिम्यागोषु	२ २ २०	मित्रोजनान्यातयति	३ ४ ५	मुराभमूरनवयं	७ ५ ३२	मैनमभेविदहोमा	७ ६ २०
मित्रंनयंसुषितंभृगोवोद	४ ५ १०	मित्रोदेवेष्टायुषु	३ ४ ६	मूर्धादिवोनाभिर्मिः	१ ४ २५	मोघमर्चविदते	८ ६ २३
मित्रंनयंहवामहे	१ २ ८	मित्रोनोभत्यहृति	६ ४ ५१	मूर्धानंदिवोअर्तिपृथि	४ ५ ९	मोतेरिपुन्येअच्छोक्तिमिर्व	७ १५
मित्रंहुवेरुतदक्षं	१ १ ४	मिमातिवक्षिरेतशः	७ १ ३९	मूर्धाभुवोभवतिनक्तं	८ ४ ११	मोपुणःपरापरा	१ ३ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मोषुत्वावाषतश्चन	५ ३ १७	यंत्रायंघवदमिदं	५ ४ २९	यंदेवासोवधवाजसातो	७ ८ ८	यःकुभोनिधारयः	६ ३ २६
मोषुदेवाअदस्वः	१ ७ २०	यंत्रमप्रसमदहः	७ ६ २२	यंदेवासोवधवाजसातो	८ २ ५	यःकुक्षिःसोमपातमः	१ १ १६
मोपुणःसोममृत्यवं	८ १ २२	यंत्रंरथमिद्रमेधसा	५ १ १६	यंत्राहुतंविप्रिति	१ ३ २२	यःकृतदिद्वियोन्यं	६ ३ ४७
मोपुष्वंरुणवतंयुः	६ ६ २०	यंत्रंविप्रमेधसातो	६ ५ ११	यंत्रमत्यःपुरुष्टहं	३ ८ २५	यःपरस्याःपरावतः	८ ८ ४५
मोपुष्वंरुणमृन्मयंगृहं	५ ६ ११	यंत्रागोपवनोगिरा	६ ५ २३	यंत्रेदुरिद्रोमरुतः	५ ७ २९	यःपंचचपणीरभि	५ २ १८
मोपुवांअस्मदमिता	२ २ ४	यंत्राजनासहंप्रते	६ ३ ३४	यंत्रंजनयधानरः	१ ३ २२	यःपावमानीरुध्येति	७ २ १८
मोपुणइंद्रात्रपुष्टुदेवः	२ ४ १५	यंत्राजनासहंकते	६ ५ २३	यंत्रंवंदाश्वधरायदेवा	५ १ १२	यःपुष्टिपर्णाश्वप्रस्वश्च	२ ६ २१
मोपुणोअत्रजुहुरन्त	३ ३ २८	यंत्राजनासोअमिसं	७ ५ ३२	यंत्रंक्षतिप्रचंतसः	१ ३ २२	यःपुष्ट्यायवधसे	२ २ २६
मोष्वं१द्यदुहणावान्	५ ७ २०	यंत्रादेवादधिरहृष्य	८ १ २	यंत्रंयंतीद्विरः	४ ७ १६	यःपृथिवीव्ययमाना	२ ६ ७
यंकुमारनवरथं	८ ७ २३	यंत्रादेवापिःशुशुचानः	८ ५ १३	यंत्रिप्राउक्थवाहसः	६ १ ३	यःपौरुषेयेणकृषिषा	८ ४ ८
यंकुमारप्रवर्तयः	८ ७ २३	यंत्रादेवासोमनवेदधुरिह	३ ३ ९	यंत्रंसूर्यस्वभानुः	४ २ १२	यःप्रागतोनिमिपतः	८ ७ ३
यंरुदसीअवसा	८ ७ ४	यंत्राद्यावापृथिवीयं	७ ५ ३०	यंत्रंमकृण्वन्तमसे	३ ५ १३	यःशक्रोमृक्षोअक्युः	६ ४ ४८
यंरुदसीसंयती	२ ६ ८	यंत्रापूर्वमीक्षितो	८ २ १९	यंत्रंमनुप्रवतेवद्रवंतं	३ ७ ११	यःशक्रमरुतुविशमते	४ ७ १६
यंत्रनासोहविष्मंतः	६ ५ २१	यंत्रावाजिष्ठायाअमि	७ ३ ५	यंत्रंपुणःपरावतः	८ ८ २	यःशक्रतोमद्योने	२ ६ ८
यंत्रेनयेनःपदाभरत्	६ ६ २	यंत्रेवासुक्षिरहृष्यायजंते	२ ८ २२	यंत्रंममिद्रपृथिवी	३ ३ १०	यःशक्रंरुपवते	२ ६ ९
यंत्रेनयेनश्वाहमवुकं	८ ८ २	यंत्रेवासोजनयंतामि	८ ४ ११	यंत्रंसापृच्छतिकुह	२ ६ ७	यःशक्रहवसूर्यो	१ ३ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यःशूरोर्मिह्योयञ्जभीरु	१ ७ १२	यआधायचकमानाय	८ ६ २२	यइंद्रायवचोयुजां	१ २ १	यउकथेभिर्नविधते	६ ४ १८
यःशूतोभिर्निजिज	६ ३ २७	यआनयत्परावतः	४ ७ २१	यइंद्रायसुनवत्	३ ६ १२	यउग्रइवशयहा	४ ५ २८
यःसत्रहाविचर्षणिः	४ ७ २७	यआपिनित्योवरुणप्रियः	५ ६ १०	यइमाविश्वाजातानि	४ ४ २६	यउग्राअर्कमानुचुः	१ १ ३६
यःससरदिमवृषभः	२ ६ ९	यआयुंकुत्समतिथिगव	६ ४ २२	यइमाविश्वाभुवनानि	८ ३ १६	यउग्रेभ्यश्चिदोजीयान्	७ २ १०
यःसमिधायआहुती	६ १ २९	यआर्जीकेषुकृत्वसु	७ २ ५	यइमेउमेअहनी	४ ४ २६	यउग्रःसन्ननिष्टतः	६ ३ ८
यःसुखेचिच्छ्रुतकृतः	६ ३ ३	यआस्तेयश्चरति	५ ४ २२	यइमेघावापृथिवी	८ ६ ९	यउदाजन्पितरो	८ २ १
यःसुनीधोददाशुषे	२ ५ २९	यआस्वत्कआशये	६ ३ २७	यइमेरोदसीउमे	३ ३ २१	यउदानइव्ययनं	७ ७ १
यःसुन्वंतमवतियः	२ ६ ९	यइद्रआविवांसति	४ ८ २९	यइमेरोदसीमही	५ ८ १२	यउहाचियुशेअध्वरेष्ठाः	८ ३ ११
यःसुन्वतेपचतेदुधः	२ ६ ९	यइद्रोःपवंमानस्य	७ ५ २८	यइमेरोदसीमही	६ ८ ८	यउहचोद्रदेवगोपाः	१ ४ १६
यःसुषव्यःसुदक्षिणः	६ ३ ७	यइद्रचमसेष्वा	६ ६ २	यइस्वयंतिपर्वतान्	१ १ ३७	यउद्रःफलिंगिभिनत्	६ ३ ५
यःसुबिंदमनर्शनि	६ ३ १	यइद्रयतयस्वा	५ ८ १२	यइचकारनसोअस्यवेद	२ ३ २०	यउशतामनसासोमं	८ ८ १८
यःसोमसूयतेव	१ ६ २१	यइद्रशुष्मोमघवंतेअस्ति	५ ३ १०	यइचिकेतुगहा	१ ५ ११	यउश्रियादमेष्वादो	२ ५ २९
यःसोमःकुलशेषा	६ ७ ३८	यइद्रसस्त्ववतः	६ ६ ३६	यइराजानावृत्तथा	५ १ २	यउस्त्रियाअप्याअंतः	७ ५ १८
यःस्त्रीहितीपुपूर्यः	१ ५ २१	यइद्रसोमपातमः	६ १ १	यइवहंतआशुभिः	४ ३ २८	यक्रक्षादहसोमुचत्	६ २ २०
यःस्मारुधानोग्ध्यासम	३ ७ २१	यइद्राभीचित्रतमोरथे	१ ७ २६	यइशिरेभुवनस्य	८ २ ४	यक्रजामहामामहे	५ ७ १६
यआत्मदाबलदायस्य	८ ७ ३	यइद्राभीसतेपुवां	४ ८ २५	यउवथाकेवलादधे	६ ४ २०	यक्रजावातरहसः	६ ३ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यक्रतेचिदभिश्चिषः	५ ७ १२	यच्चित्रमप्रउपसोवहंती	१ ८ ४	यजंतेअस्यसूयवयश्च	५ ४ १	यजइंद्रमवधयत्	६ १ १४
यक्रतेचिद्रास्पदेभ्यः	५ ७ २४	यच्चिदितेअपिव्यधिः	६ ३ ४५	यजमानायसुन्वते	४ १ १९	यजस्यकेतुप्रथमपुरोहितं	४ १ ३
यक्रतेनसूर्यमारां	८ २ १	यच्चिदितेगणाइमे	४ ४ २१	यजध्वैनप्रियमेधा	५ ७ २४	यजस्यकेतुप्रथमं	८ ७ ५
यक्रप्वःश्रावयत्सस्वा	६ ४ ३	यच्चिदितेपुरुष	३ ५ १२	यजस्ववीरप्रविहि	२ ३ ५	यजस्यकेतुःपवते	७ ३ १३
यक्रप्वाकृष्टिविद्युतः	४ ३ १०	यच्चिदितेविशोयथा	१ २ १६	यजस्वहोतरिषितोयजी	४ ५ १३	यजस्यवोरथ्यविशपतिं	८ ४ २३
यएकइष्टयावयति	३ ५ २१	यच्चिदित्वाजनाइमे	५ ७ १०	यजानोमित्रावरुणा	१ ५ २३	यजस्यहिस्थक्रत्विजा	६ ३ २०
यएकइत्तमुष्टि	४ ७ २८	यच्चिदित्वंगहेगृहे	१ २ २५	यजामइक्षमसावुद्धमिंद्रं	३ २ १०	यजानारथ्येवयं	६ ३ ४१
यएकइष्टव्यश्चर्षणीनां	४ ६ १३	यच्चिदित्वापुरक्रपयः	५ ८ २६	यजामहुइंद्रवज्रं	७ ७ ९	यजायज्ञावोअग्रयं	४ ८ १
यएकइष्टिदयते	१ ६ ६	यच्चिदित्वाश्वतातना	१ २ २१	यजामहेवांसहःसजोषा	२ २ २३	यजायज्ञावःसमनातुतुर्ब	२ ४ ६
यएकश्चर्षणीनां	१ १ १४	यच्चिदित्वाश्वतामसि	३ ६ २९	यजिष्ठत्वायजमाना	२ १ १२	यजासाहुंदुवइषे	७ ७ ३
यएकोअस्तिदंसना	५ ७ १५	यच्चिदित्वाश्वतामसि	६ ४ ४७	यजिष्ठत्वावज्रमहे	६ १ २९	यशेदिवोनृषदनेपृथिव्या	५ ६ २०
यएनमादिदेशति	४ ८ २२	यच्चिदित्सत्यसोमपा	१ २ २७	यजातवेदोभुवनस्य	८ ४ १०	यशेनगातुमसुरो	२ ६ २७
यओजिष्ठइंद्रतसुनो	४ ७ ५	यच्छक्रासिपरावति	६ १ ९	यजायथाअपूर्य	६ ६ १२	यशेनयज्ञमयजंतदेवाः	२ ३ ९३
यओजिष्ठस्वामांभर	७ ५ २	यच्छक्रासिपरावतियदं	६ ६ ३६	यजायथास्तदहरस्य	३ ३ १२	यशेनयज्ञमयजंत	८ ४ १९
यओहतेरक्षांसदेववतौ	४ २ १८	यच्छक्रमलोभवतियज्जदी	५ ४ १७	यशंचनस्तम्बंचप्रजांच	८ ८ १५	यशेनवर्धतज्जातवेदसं	२ ५ २०
यज्जगोपुदुःष्वयं	६ ४ ९	यच्छक्रायाइमंहव	६ ३ ४५	यशंचच्छक्रायवमं	१ ७ २०	यशेनवाचःपदवीयं	८ २ २३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यज्ञेभिरङ्गुतकृतु	६ २ १०	यत्तुतीयसर्वनरकधैर्य	३ ७ ६	यत्सेराजन्तुतहविः	७ ५ २८	यत्त्राजावैवस्वतः	७ ५ २७
यज्ञेभिर्यशवाहसं	६ १ ४	यत्तेभ्योयदोषधीः	८ १ ३१	यत्तेषिबभिमिदंजगत्	८ १ २१	यत्त्रवाहिरमिहितः	४ ३ ४
यज्ञेनेन्द्रमवसाचकेभुवा	३ २ ११	यत्तेकुण्डःशकुनः	७ ६ २१	यत्तेसमुद्रमणवं	८ १ २०	यत्त्रवेत्यवनस्पते	३ ८ २१
यज्ञेयज्ञेसमर्थः	८ ४ २६	यत्तेगात्रादुमिनापुष्यमाना	२ ३ ९	यत्तेसादेमहसा	२ ३ १०	यत्त्रशूरास्तन्वोवितन्वते	४ ७ २९
यत्तेरथर्वाप्रथमः	१ ६ ४	यत्तेषतन्नःप्रदिशः	८ १ २०	यत्तेसूर्यपुष्य	८ १ २१	यत्त्राचक्रुश्चागातुमसौ	५ ५ ५
यज्ञेरिषःसञ्जममानः	८ ४ ५	यत्तेदित्सुप्रारार्य	३ ३ १०	यत्तेसोमगवाक्षिरो	२ ५ ७	यत्त्रानंदाश्चमोदाश्च	७ ५ २७
यज्ञेवायशवाहसः	१ ६ ११	यत्तेदिव्यार्युधिर्वी	८ १ २०	यत्त्रकामानिकामाश्च	७ ५ २७	यत्त्रानरःसमर्थतेकुतश्च	५ ६ ४
यज्ञःसमिध्वाःपृथ्वीभिः	२ ७ २५	यत्तेपराःपरावतः	८ १ २१	यत्त्रकचतेमनः	४ ५ २४	यत्त्रानुकामंचरण	७ ५ २७
यज्ञोदेवानां प्रत्येति सुभ्रं	१ ७ २५	यत्तेपर्वताःनृहृतः	८ १ २१	यत्त्रभावापुथुभ्रः	१ २ २५	यत्त्रावदेतेअवरः	८ ४ १३
यज्ञोहितं हृद्रवर्धनोभूत्	३ २ ११	यत्तेपवित्रमर्विवत्	७ २ १७	यत्त्रज्योतिरजसं	७ ५ २७	यत्त्रासमुद्रःस्कन्धितः	८ ८ ७
यज्ञोहिष्मैर्द्रकश्चिधन्	२ ४ १५	यत्तेपवित्रमर्चिर्वि	७ २ १७	यत्त्रदेवाँक्रवायतो	३ ६ १९	यत्त्रासुपर्णाअमृतस्यभागं	२ ३ १८
यज्ञोहीळोवोअंतरः	६ १ २८	यत्तेभूतंचभग्यंच	८ १ २१	यत्त्रद्वाविबज्रघना	१ २ २५	यत्त्रेदानीपश्यंसि	८ ४ ६
यत्तं हृद्रभयामहे	६ ४ ३८	यत्तेभूमिचतुर्धृष्टि	८ १ २०	यत्त्रनायैपच्युवं	१ २ २५	यत्त्रोतबाधितेभ्यः	३ ६ १९
यत्तासुजूर्णराति	३ ५ ४	यत्तेमरीचीःप्रवतः	८ १ २२	यत्त्रबाणाःसंपतंति	५ १ २२	यत्त्रोतमर्त्यायकं	३ ६ २०
यत्किंचेदवहरुणद्वैजने	५ ६ ११	यत्तेमनुर्यदनीकं	८ २ १९	यत्त्रब्रह्मापवमान	७ ५ २७	यत्त्रोषधीःसुमर्मत	८ ५ ९
यत्तदस्युरपतशं	५ ७ १२	यत्तेयमवैवस्वतं	८ १ २०	यत्त्रमर्थाविब्रजते	१ २ २५	यत्तर्ज्वन्यकनिकृदत्	४ ४ २८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यत्पाकत्रामनसा	७ ५ ३०	यत्सोमआसुतेनर	५ ६ १८	यथापवथामनवे	७ ४ ८	यथावामत्रिरश्विना	६ ३ २८
यत्पांभंजयथाविशा	६ ४ ४३	यत्सोमचित्रसुक्थं	६ ८ ९	यथापूर्वैभ्योजरितृभ्यः	२ ४ १८	यथाविद्वांअंकरत्	२ ५ २६
यत्पुरुषेणहविषा	८ ४ २८	यत्सोममिन्द्रविष्णोर्वि	६ १ ४	यथापूर्वैभ्योजरितृभ्यः	२ ४ १९	यथाविप्रस्यमनुषो	१ ५ २४
यत्पुरुषंयदधुः	८ ४ १९	यत्सोमोवाजमपेति	७ १ १३	यथापूर्वैभ्यःशतसाः	७ ३ ७	यथाहृत्यद्वसवो	३ ५ १२
यत्पुष्यंमरुतोयश्चनूतनं	४ ३ १८	यत्स्योदीधंसप्रग्रनि	५ ८ ३४	यथाभवंदनुर्दया	८ ७ २३	यथाहृत्यद्वसवोगौयै	८ ७ १३
यत्प्रायासिष्टृषतीभिर	४ ३ २३	यथाकण्वेमघवन्नस	६ ४ १५	यथामनोसांवरणौ	६ ४ १८	यथाहान्यनुपूर्व	७ ६ २६
यत्त्वातुरीयमनुभिः	१ १ १९	यथाकण्वेमघवन्नमेधेअध्व६	४ १७	यथामनोविष्वस्वति	६ ४ २०	यथाहोतमेनुषोदेवताता	४ ५ ५
यत्त्वादिवप्रपिबन्ति	८ ३ २०	यथाकलांयथाशफ	६ ४ १०	यथायजोहोत्रममेष्टि	३ १ १७	यथेयंशुश्रीमही	८ १ २५
यत्त्राणुच्छादीजानः	६ २ २०	यथागोरोअपाकृतं	५ ७ ३०	यथायुगंवरत्रया	८ १ २५	यथोतकृत्येधनं	५ ८ ६
यत्त्वायामिद्विजितं	८ १ ४	यथाचित्कण्वमावतं	५ ८ ५	यथारुद्रस्यसनवः	६ १ ३९	यदंगतविषीयसं	५ ८ १४
यत्त्वासुर्यस्वभांनुः	४ २ ११	यथाचिह्नद्वमतसं	६ ४ २२	यथावःस्वाहाप्रयेदाशम	५ २ ४	यदंगतविषीयवः	५ ८ १८
यत्त्राहोतरमनजन्मियेधे३	१ १९	यथाचिन्मन्यसेहृदा	४ ३ १९	यथावरोसुषाम्णं	६ २ २०	यदंगतवभरताःसंतरंयुः	३ २ १४
यत्त्रेययामानदयंत	२ ४ १	यथादेवाअसुरेषु	८ ८ ९	यथावरोसुषाम्णं	६ २ ४०	यदंगताशुपेवं	१ १ २
यत्संवत्समृभवोगामरक्ष	३ ७ १	यथानोअदितिःकरन्	१ ३ २६	यथावरोसुषाम्णं	६ २ ३५	यदंतरापरवतं	३ ३ २
यत्सानोःसानुमारुहत्	१ १ १९	यथानोमित्रोवरुणः	१ ३ २६	यथावातःपुष्करिणीं	४ ४ २०	यदंतराक्षपतथःपुरुभुजा	५ ८ ३४
यत्सिंधौयदसिन्ध्यां	६ १ ४०	यथानोमित्रोअर्यमा	६ २ ४०	यथावातोयथावनं	४ ४ २०	यदंतराक्षयदिवि	५ ८ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः -	अष्ट. अ. वर्गः
यदंति यच्च दूरके	७ २ १७	यदग्निः परिरिच्यते	७ २ २	यदब्रह्म वं पद्ममं वा वृणावः	१ ७ २७	यदापितासोऽंशवः	५ ८ ३३
यदकंदः प्रथमं जायमानः	२ ३ ११	यदद्यकहिकहिचित्	६ ५ १८	यदयातं दिवो वा सायवर्तिः	८ ११	यद्दामकं बभूवः पितृभ्यां	३ ७ १
यदमृषासमितिः	७ ६ १०	यदद्यावापुरुषत	४ ८ २२	यदयातं भुवस्पती	८ ३ २२	यदावज्रहिरण्यमित्	७ ७ ९
यदमेधमिथुना	८ ४ ७	यदद्यात्वाप्रयति यजे अस्मि	३ १ ३४	यदयुक्था अरुषा	१ ६ ३१	यदावल्लस्पृषीर्यतः	८ २ १७
यदमेकानिकानि चित्	६ ७ १२	यदद्य भ्रागविभजासि	२ १ ४	यदंजुनसारमेय	५ ४ २२	यदावाजमसनत्	८ २ १६
यदंमिदिविजा अस्मि	६ ३ ३४	यदद्य वानासत्या	५ ८ ३१	यदंशस्य कृषिषोमक्षिका	२ ३ ८	यदाविधेदपीच्यं	६ ४ ९
यदमेमन्यसुखं	६ १ ३३	यदद्यसूरउदिते	५ ५ ८	यदक्षान्पुष्टं पृथ्वीरयुग्धं	४ ३ १८	यदावीरस्य रेवतो दुरोणे	५ ४ ९
यदमेस्यामहं	६ ३ ४०	यदद्यसूरउदिते	६ २ ३४	यदक्षायुवास उपस्तणति	२ ३ १०	यदावुग्रं नदीवृत्तं	६ १ ६
यदचरस्तन्वावावृथानः	८ १ १५	यदद्यसूर्यं उद्यति	६ २ ३४	यदक्षिणा पृच्छमानौ	८ ३ २२	यदाशानिः शसा	८ ८ २२
यदक्षते पुवृजनेषु	७ ७ १५	यदद्यसूर्यं ब्रवोनागाः	५ ५ १	यदस्य धाम निप्रिये	६ १ ६	यदासंमर्षव्यचे	३ ६ १२
यदस्युपजिहिका	६ ७ १२	यदद्यस्थः पंगवति	४ ४ ११	यदस्यमन्त्रुरध्वनीत्	५ ८ ११	यदासुमतीं अमृतासु	८ ५ २
यदधिगावो अग्निगू	६ २ ७	यदद्याधिनोवपाक	५ ८ ३४	यदाजियात्साजिकृत्	६ ३ ४३	यदासूर्यममुं दिवि	६ १ ६
यदोदिवो अर्णवः	६ २ २९	यदद्याधिनोवहं	५ ८ ३२	यदातेमासुतीर्विंशः	६ १ ६	यदिक्षितायुर्गदिवा	८ ८ १९
यदोदोपितो अग्नगन्	२ ५ ७	यदन्यासु वृषभो	३ ३ ३१	यदातेविष्णुरोजसा	६ १ ६	यदिद्रवित्रमेहना	४ २ १०
यदोदोवातेगुहे	८ ८ ४४	यदपामोपपीनां	२ ५ ७	यदातेहर्षताहरीं	६ १ ६	यदिद्रते चतस्रः	४ २ ५
यदद्यकं बवृत्रहन्	६ ६ २१	यदस्युयद्वनस्पतौ	५ ८ ३०	यदादीधेनदविषाणि	७ ८ ३	यदिद्रदिविषायेयहयं	४ ७ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यदिन्द्रनाहुषीष्वा	४ ७ २८	यदिन्द्राग्नीयदुषुतुर्ष	१ ७ २७	यदीपूतेभिराहुतः	६ १ ३३	यदूष्वध्यमुदरस्यापवाति	२ ३ ८
यदिन्द्रपूर्वोमपरायुशिक्षन्	५ ३ २	यदिन्द्राहन्प्रथमजामहीनां	१ २ ३६	यदीदहयुधये	७ ७ १५	यदेदेनमदधुः	८ ४ १२
यदिन्द्रपूतनाज्ये	६ १ ५	यदिन्द्राहंयथात्वं	६ १ १४	यदीमन्थतिबाहुभिः	३ १ ३३	यदोमिप्रस्फुराक्षिव	५ ६ ११
यदिन्द्रप्रागपागुदक्	५ ७ ३०	यदिन्द्रेणसरथयाथोअश्वि	५ ८ ३२	यदीमातुरुपस्वसा	२ ५ २६	यदेवामन्योअन्यस्युवाच	५ ७ ३
यदिन्द्रप्रागपागुदक्	६ ४ ४६	यदिन्द्रोअनयद्रितः	४ ८ २३	यदीमिन्द्रश्चावयं	४ २ ९	यदेषांपृषतीरथे	५ ८ २३
यदिन्द्रब्रह्मणस्पते	८ ८ २२	यदिन्द्रबृहस्पते	६ १ २	यदीमत्स्युपयसा	१ ५ २७	यद्राग्रेअधिगायत्रं	२ ३ १८
यदिन्द्रमन्मशस्वा	६ १ १९	यदिमिक्षजयंक्षह	८ ५ १०	यदीमैनौउशतोअभ्यव	५ ७ ३	यद्रोपावददितिःशर्मभद्रं	५ ५ २
यदिन्द्रयावतस्व	५ ३ २०	यदिमेरारणःसुते	६ ३ २	यदीशोयाश्रुतानां	७ ८ २	यदधिषेप्रदिविचार्यक्षं	५ ६ २३
यदिन्द्रराधोअस्ति	६ ४ २५	यदिमेभुस्यमावरः	६ १ ११	यदीसुतेभिरिन्दुभिः	४ ७ १४	यदधिषेमनस्यसि	६ ३ ४८
यदिन्द्रसर्गेअवैतः	४ ७ २९	यदिन्द्रिदृष्टिषीदशभु	१ ४ १४	यदुत्तमेमरुतोमध्यमेवा	४ ३ ३५	यदेवाअदःसलिले	८ ३ २
यदिन्द्राग्नीअवमस्यां	१ ७ २७	यदिन्द्राहमनुतेवेवास	५ ७ ७	यदुदचोवृषाकपे	८ ४ ४	यदेवानांमित्रमहःपुरोहि	१ ३ ३०
यदिन्द्राग्नीउदितासुयं	१ ७ २७	यदिस्तुतस्यमरुतोअधी	५ ४ २४	यदुदिरतआजयो	१ ६ १	यदेवापिःशान्तनवे	८ ५ १३
यदिन्द्राग्नीजनाइमे	६ ३ २५	यदिस्तोमंममश्रवत्	५ ७ १२	यदुद्वतांनिवतोयासि	८ ७ ३०	यदेवायतयोयथा	८ ३ २
यदिन्द्राग्नीदिविषो	१ ७ २७	यदिगणस्यरश्रानामर्जीगः	३ ८ १२	यदुल्लकोवदतिमोघं	८ ८ २३	यदेवाःशर्मशरणं	६ ४ ८
यदिन्द्राग्नीपरमस्यां	१ ७ २७	यदीसुतासुहृदवः	६ ४ १६	यदुपआच्छःप्रथमा	८ १ १६	यद्वत्यद्रांपुरुमीहृत्स्य	२ २ २०
यदिन्द्राग्नीमदयःस्वे	१ ७ २७	यदीस्तोमंगश्रुताअमं	४ १ २८	यदुपोयासिअनुना	५ ८ ३३	यद्वत्यन्मित्रावरुणा	२ २ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यद्वनूनपरावति	६ ४ १७	यद्वातजलोवना	१ ५ ९	यद्विजामन्यपरिवर्धनं	५ ४ १७	यद्वनूनपरावति	४ ४ २
यद्वनूनयद्वायुहे	६ ४ १५	यद्वातुक्षामेवचंद्रावाज	४ ७ २८	यद्विरूपाचरंमत्येषु	८ ५ ४	यद्वनूनधीमिरश्चिना	५ ८ ३३
यद्वप्राचीरजगत	८ ८ १३	यद्वादिविपायैसुष्विमिद	४ ६ १५	यद्वीकाविद्वयस्तिथरे	६ ३ ४९	यद्वनूनयैवरंणयं	४ २ १०
यद्वयातिमस्तः	१ ३ १४	यद्वाप्रवृद्धसत्पते	६ ६ २१	यद्वनूनतवचाशानि	१ ५ ३१	यद्वनूनरुतःसभरसःस्वर्णरः	४ ३ १५
यद्वविष्यमृतशोदेवयानं	२ ३ ७	यद्वाप्रसवणेदिवः	६ ४ ४६	यद्वादेवाश्चकुम	७ ८ १३	यद्वनूनमेष्यातिथिः	१ ३ १०
यद्वस्यातद्द्वष्टिरस्ति	२ ४ २१	यद्वाभिपित्वेअसुराकृतंय	६ २ ३४	यद्वावयंममिनाम	७ ५ ३०	यद्वनूनपृत्सुमत्यं	१ २ २३
यद्वहिष्ठनातिविषंसुदान्	४ ३ ३१	यद्वामस्तवःपरमेसुधत्यं	१ ७ १३	यद्वाश्रंतायसुन्वते	६ ४ ५२	यद्वनूनमन्यसेरयि	७ ७ ४
यद्यजंतमस्तोरुक्मवक्षसः	२ ७ २०	यद्वायुजंमनवेसमिमिक्ष	५ ८ ३४	यद्वहृदोजुजुषे	३ ६ ७	यद्वनूनवाजसातम	४ १ १२
यद्यजाधेवृषणमश्चिना	२ २ २७	यद्वाकुरुशमेश्यावकेकृ	५ ७ ३०	यद्वनूनसत्यापराके	५ ८ ३२	यद्वनूनमिववाजिनं	६ ७ २६
यद्ययंपृथिमातरः	१ ३ १५	यद्वावन्यपुरुष्टुत	६ ४ ४८	यद्वनूनसत्यापरावति	१ ४ २	यद्वनूनमश्चिनादुदधुःषेतमश्च	१ ८ ९
यद्योधयामहतोमन्यमा	५ ६ २३	यद्वावानपुरुतमं	८ ३ ५	यद्वनूनसत्यापरावति	५ ८ २७	यद्वनूनमश्चिनीत्यंमुपयाति	५ १ २५
यद्यावद्दत्तेशत	६ ५ ८	यद्वाशकपरावति	६ १ ४	यद्वनूनसत्याभुरण्ययः	५ ८ ३१	यद्वनूनमस्यमायम्यं कामः	७ ६ ७
यद्वादीसीप्रदिवोअस्ति	५ ३ २	यद्वासिरोचनेदिवः	६ ६ ३६	यद्वनूनन्ययनं	७ ७ १	यद्वनूनमस्यमायम्यं कामः	७ ६ ७
यद्वाउविश्रपतिः	६ २ ११	यद्वासिसुन्वतोवृधः	६ १ ४	यद्वनूननिजरेकणसाप्रावृ	२ ३ ७	यद्वनूनमस्यमायम्यं कामः	७ ६ ७
यद्वाग्वद्वत्यविचेतनानि	६ ७ ५	यद्वाहिष्ठतदुमयं	४ १ १८	यद्वनूननिजरेकणसाप्रावृ	२ ३ ९	यद्वनूनमस्यमायम्यं कामः	७ ६ ७
यद्वाजिनोदामंसदानम	२ ३ ८	यद्वाकृक्षीवाउत	५ ८ ३१	यद्वनूननिकःपृतनासु	३ ३ १३	यद्वनूनमस्यमायम्यं कामः	७ ६ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यमायपुष्यवृद्धिः	७ ६ १६	ययागाआकरामहे	८ ८ १४	यस्तित्याजसचिविदं	८ २ २४	यस्तेमदोवरंणयः	७ १ २१
यमायमधुमचमं	७ ६ १६	ययोरधुमययावहः	२ ७ २१	यस्तुभ्यमग्नेअसृता	३ ४ १७	यस्तेमदःपृतनापाद	४ ६ ८
यमायसोमंसुनुत	७ ६ १६	ययोरधिप्रयज्ञाः	५ ८ ३४	यस्तुभ्यमग्नेअसृताय	८ ४ २२	यस्तेमन्योविधद्वज	८ ३ १३
यमासाकूपनीळं	७ ७ २	यवकुकेजाश्विनावपन्ता	१ ८ १७	यस्तुभ्यंदागाघोवा	१ ५ १२	यस्तेयज्ञेनसमिधायउक्थैः	५ ७ ७
यमिद्वदधिषेत्वं	६ ६ ३६	यवैयवजोअन्धसा	७ १ १२	यस्तंअग्नेमसायुजमीदं	४ १ ४	यस्तेरथोमनसो	८ ६ १२
यमिमत्वंवृषाकपिः	८ ४ १	यश्चिकेतससुकुतुः	४ ४ ३५	यस्तेअग्नेसुमतिमर्तैः	७ ६ १०	यस्तेरवोअदाशुरिः	६ ३ ४४
यमीगर्भसृतावृचः	७ ५ ५	यश्चिदापोमहिना	८ ७ ४	यस्तेअधकृणवद्वशोचे	७ ८ २९	यस्तेश्वरुवोचोपान	६ १ २४
यमीहासवयसा	२ २ १३	यश्चिद्वितंइत्याभगः	१ २ १३	यस्तेअनुस्वधामसं	३ ३ १६	यस्तेसाधिष्टोवसे	४ २ ५
यमुपर्वमहुवेतमिदंहुवे	२ ८ १	यश्चिद्वित्वाबुध्म्यः	१ ६ ६	यस्तेगर्भममीवा	८ ८ २०	यस्तेसाधिष्टोवसेतेत्या	६ ४ २३
यमेहृवयमाने	७ ६ १३	यस्तंभुजभरस्ति	३ ४ १७	यस्तेचित्रावस्तमः	६ ६ १८	यस्तेसुनोसहसोगीभि	४ ५ १५
यमेनदुसंश्रितएनमायुन	२ ३ ११	यस्तंइन्द्रप्रियोजनोददा	५ ३ २	यस्तंइन्द्रःस्कन्दतिथः	७ ६ २५	यस्तेस्तनःशशयोयोमयो	२ ३ २३
यमैरिरेभृगोविश्व	२ २ १२	यस्तंइन्द्रमहीरपः	५ ८ १२	यस्तेइन्द्रःस्कन्दतिथः	७ ६ २५	यस्तेहन्तिपतयन्तं	८ ८ २०
यमैश्वर्यमनसासः	८ १ १३	यस्तंऊरुविहरति	८ ८ २०	यस्तेनूनशतकृतो	६ ६ १८	यस्तेवादिविसरस्वति	४ ८ ३०
यमोनोनातुंप्रथमो	७ ६ १४	यस्तंस्तंभसहसाविजमोअ	३ ७ २६	यस्तेभरादनियते	३ ४ १७	यस्तेवादिवायउपसि	३ ४ १७
यमविजोबहुवाकुरप	६ ४ २९	यस्तंवाचार्सकुहस्तिदि	४ ६ ११	यस्तेमदोयुजयश्चाकृ	५ ३ ५	यस्तेवादिवायउपसि	३ ४ १७
यमोहजातोयमो	१ ५ १०	यस्तिग्मशृगोवृषभोनभी	५ २ २९	यस्तेमदोवरंणयः	६ ४ २	यस्तेवादिवायउपसि	३ ४ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यस्त्वाभमङ्गनधते	३ ५ १२	यस्मिन्नासकृष्भासः	८ ४ २२	यस्मैपुत्रासोअदितेः	८ ८ ४३	यस्यत्यन्महिषं	७ ७ १३
यस्त्वाभमेहविषपतिः	१ १ २३	यस्मिन्नुक्तानिरण्यन्ति	६ १ २०	यस्यगाभुन्तरमनः	४ ७ १५	यस्यत्रिधात्ववृत्तं	६ ७ ११
यस्त्वास्वमेनतमसा	८ ८ २०	यस्मिन्वयंदधिमामा	७ ८ २३	यस्यगावावरुषा	४ ६ २४	यस्यग्रीष्णांमपुना	२ २ २४
यस्त्वास्वधःसुहिरण्यो	३ ४ २४	यस्मिन्विश्वानिभुवनानि	५ ७ १०	यस्यतीक्ष्णसुतमदं	४ ७ १५	यस्यत्वमग्नेअध्वरं	३ ४ ११
यस्त्वाहृदाकीरिणामन्य	३ ८ १९	यस्मिन्विश्वानिभुवनानि	५ ७ १०	यस्यतेअग्नेअन्येअग्रयः	६ १ ३५	यस्यत्वमिन्द्रस्तोमेषु	६ ४ २०
यस्पतिर्वायौणां	७ ७ १०	यस्मिन्विश्वानिभुवनानि	५ ७ १०	यस्यतेयुक्त्वपयः	७ २ १२	यस्यत्वमूर्ध्वोअध्वराय	६ १ ३०
यस्माअन्येदशप्रति	५ ७ २९	यस्मिन्विश्वानिभुवनानि	५ ७ १०	यस्यतेनृचिदादिशं	६ ६ २३	यस्यदतोअसिष्ये	१ ५ २१
यस्माअरासतक्षयं	६ ४ ७	यस्मिन्वृक्षेमध्वदःसुपर्णा	२ ३ १८	यस्यतेपीत्वावृषभः	७ ५ १७	यस्यद्यावापृथिवीपौत्यं	१ ७ १२
यस्माअकंससर्पांषाण	६ ४ १८	यस्मिन्वृक्षेमध्वदःसुपर्णा	२ ३ १८	यस्यतेपृषन्सुष्ये	२ २ २	यस्यद्विहंसोबृहत्	६ १ १७
यस्माउमासोअधृता	२ ४ १	यस्मैत्वमायजसे	१ ६ ३०	यस्यतेमध्वरसं	७ २ ३	यस्यनृद्वःपिबायस्यं	७ ५ १९
यस्मादिन्द्रावृहत्किंच	२ ६ १७	यस्मैत्वमसोदानायुक्षि	६ ४ १९	यस्यतेमहिनामहः	६ ५ १	यस्यप्रयाणमन्वन्यद्वय	४ ४ २४
यस्माद्वेतेनसिष्यति	१ १ ३५	यस्मैत्वमसोदानायुक्षि	६ ४ १९	यस्यतेविश्वमानुषः	६ ३ ४९	यस्यप्रस्तादसोगिरः	७ ८ २
यस्मादेजन्तकृष्टयः	६ ७ १३	यस्मैत्वमसोदानायुक्षि	६ ४ १९	यस्यतेविश्वानिभुवनानि	७ ८ १३	यस्यमंदानोअधंसः	४ ७ १५
यस्माभ्रुतेविजयन्ते	२ ६ ८	यस्मैत्वमसोदानायुक्षि	६ ४ १९	यस्यतेस्वादुसुखं	६ ५ ३	यस्यमापुरुषाःश्रुतं	४ १ २१
यस्मिन्देवामन्मनि	७ ६ १२	यस्मैत्वमसोदानायुक्षि	६ ४ १९	यस्यत्यच्छेदंमदे	४ ७ १५	यस्यमाहुरितोरथे	७ ८ १
यस्मिन्देवाविदधे	७ ६ १२	यस्मैत्वमसोदानायुक्षि	६ ४ १९	यस्यत्यत्तमहिमानं	८ ६ १२	यस्यवर्णमधुश्रुतं	७ २ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यस्यवायुयंप्रतिवाजिनो	६ १ ३९	यस्यानामःसूर्यस्येवयामः	१ ७ ८	याआपोदिव्याउतवास्त्रवं	५ ४ १६	यातेक्राकुत्सुकृतायावरि	४ ७ १३
यस्यवायोरिवद्वत्	४ ७ २६	यस्यानूनागभीराः	६ १ २०	याइन्द्रप्रस्वस्वा	५ ८ १२	यातेजिह्वामधुमती	३ ४ २
यस्यविश्वानिहस्तयोः	२ ४ १९	यस्यामितानिवीर्या	६ २ १९	याइन्द्रभुजआभरः	६ ६ ३६	यातेदिद्युदवस्तृष्टादिवस्प	५ ४ १३
यस्यविश्वानिहस्तयोः	४ ७ २२	यस्यायंविश्वआर्यो	६ ४ १९	याओषधीःपूर्वाजाता	८ ५ ८	यातेधामानिदिवि	१ ६ १९
यस्यवृतेपृथिवीनक्षमीति	४ ४ २७	यस्यारुक्षन्तोअच्युः	१ ४ ५	याओषधीःसोमराज्ञी	८ ५ ११	यातेधामानिपरमाणि	८ ३ १६
यस्यशर्मणुपविशेजनासः	५ २ ९	यस्यावंधीत्पितरंयस्य	४ २ ३	याओषधीःसोमराज्ञीर्वि	८ ५ ११	यातेधामानिहविषा	१ ६ २२
यस्यज्ञाश्वत्पिवाइन्द्र	८ ६ १२	यस्याश्वासःप्रदिशि	२ ६ ८	यागुगृयांसिनीवाली	२ ७ १५	यातेभीमान्यायुश्रा	७ १ २३
यस्यश्वरोदसीअन्तरु	५ २ २८	यस्यैक्ष्वाकुरुपवते	८ १ २४	योगोमतीरुपसःसर्ववीरा	८ ४ ४	यादस्वासिन्धुमातरा	१ ३ ३३
यस्यश्वेताविचक्षणा	६ ३ २७	यस्यैमेहिमवन्तः	८ ७ ३	यागोर्वैतनिपयैति	८ २ १०	यादपतीसममसा	६ २ ३८
यस्यसंस्थेनवृषवते	१ १ ९	यस्यौषधीःप्रसपथ	८ ५ १०	याजामयौवृष्णइच्छन्ति	३ ४ २	यादगोवददशेताहृगच्यते	४ २ २४
यस्याअनन्तोअदुतः	४ ८ ३१	यांआभजोमरुतइन्द्रसो	३ २ १८	यातंऊतिरिमित्रहन्	४ ७ २३	यादेवेषुतन्त्रंमैरयन्त	८ ८ २७
यस्याभिर्बपुर्गृहे	६ १ ३१	यांवादिबोदुहितवर्धय	५ ५ २४	यातंऊतिरिवमायापरमा	४ ६ १९	याद्राध्वंवरुणोयोनिम	२ ८ ३
यस्याजंशवसामानमु	१ ७ १०	यांपृषन्ब्रह्मचोदरी	४ ८ १८	यातंछेदिष्पाउतनःपर	५ ८ ३२	याधृतरारजसोरोचनस्यो	४ ४ ७
यस्याजुषश्चमस्विनः	६ ५ २५	यांमेधियमरुतः	८ २ ८	यातिदेवःप्रयतायात्युद्धता	३ ६ ६	याधृतरयन्तदेवाः	५ ५ ८
यस्यादेवाउपस्थे	६ ६ २८	याःप्रवर्तोनिवतः	५ ४ १७	यातेअग्नेपर्वतस्येव	३ ४ २	यानिस्थानान्यध्विनादधा	५ ५ १७
यस्यानक्षादुहिता	७ ७ १७	याःसरूपाविरूपा	८ ८ २७	यातेअष्टागोओपशा	४ ८ १८	यानांद्राम्रीचक्रधुर्वीर्या	१ ७ २६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वातुचेतावदुविः	१ ३ २५	वाभिःकृत्तानुमसने	१ ७ ३७	वाभीरंमनिवृत्तं	१ ७ ३३	वाभिःसांजनिता	५ १ १३
वानःपीपरद्विना	१ ३ ३४	वाभिःकृत्तमाजुनेयं	१ ७ ३७	वामयर्वांमनुष्यिता	१ ५ ३१	वावीर्वाणिप्रयमानि	८ ६ १५
वात्रायेमर्तान्सुपुवो	१ ५ २०	वाभिःपुष्यमवयोवाभि	१ २ ६	वामवेष्टाःसुभासोभिहाः	५ ७ २३	वावृत्रहापरावति	६ ३ ४६
वाम्बोनरोदेवतोमिमि	१ ६ ४	वाभिःपठर्वाजठरस्य	१ ७ ३६	वारुचोजातवेदसः	८ ८ ४६	वावोभेषजामरुतःवाची	२ ७ १८
वायुतनासुपुष्टा	४ ४ ३२	वाभिःपठोर्विमदाय	१ ७ ३६	वावचरस्तम्बोऽवावदो	५ ६ १३	वावोमायाभिमिदुहे	२ ७ ८
वाःकृत्तिनीबाकृत्ताः	८ ५ १०	वाभिःपरिज्जातनयस्य	१ ७ ३३	वावदिवसुवर्नमिह	१ ७ २६	वावःशमैशशमानाय	१ ६ १०
वाभिरंमिरोमवसा	१ ७ २६	वाभिःसर्षाभिर्बुषणा	१ ७ ३४	वावयवैवसन्वा	३ ८ ३	वावाधायुमास्तायस्वभा	४ ८ ३
वाभिरंतकृजसमान	१ ७ ३४	वाभिःसर्षाभिश्चमसां	३ ४ ७	वावयवैवाकृतपाकतेजाः	८ ८ ३	वावदेमुपवृण्वन्ति	८ ५ ११
वाभिर्नरात्रसद्वसुं	५ ८ २९	वाभिःवांतातीभवयो	१ ७ २६	वावयावृष्यं	८ ७ १४	वासोतिष्ठःपंचाशतः	२ १ २२
वाभिर्नराशुवयोवाभिः	१ ७ ३६	वाभिःसुचन्तिधनसां	१ ७ ३४	वावन्मात्रमुचसोव	८ ४ १३	वासोराजावरुणोवाति	५ ४ १६
वाभिर्नरागोपुयुधं	१ ७ ३७	वाभिःसिन्धुमधुमतं	१ ७ ३४	वावातेसमिदाशुवे	५ २ ४	वासिकुत्सेनसरथ	३ ५ १९
वाभिर्महामतिथिग्वं	१ ७ ३५	वाभिःसिन्धुमवयवाभि	६ १ ४०	वावाकशामुमती	१ २ ४	वासुजृणिःभेणिःसुजे	८ ५ २
वाभिर्वस्रविपियानं	१ ७ ३५	वाभिःसुदान्शौश्रिजाय	१ ७ ३५	वावाशतंनियुतोयाः	५ ६ १३	वासुनीयेशौचयथे	४ ४ २१
वाभिर्विपलीधनुसा	१ ७ ३४	वाभिःसुवैपरियायः	१ ७ ३५	वावांसन्तिपुस्तुहो	३ ७ २३	वासुबाहुःस्वैगुरिः	२ ७ १५
वाभिःकृष्णमभिर्हिमिः	१ ४ १	वाभिःसोमोमोवते	७ ७ २४	वावांसन्तिपुस्तुहः	४ ८ २८	वासुरयारवीतमा	१ २ ४
वाभिःकृष्णमेधातिथि	५ ८ २८	वाभीरसांक्षोदसोदः	१ ७ ३५	वाविद्याक्षोकमादिव	१ ६ २७	वासुराजावरुणोवासुसो	५ ४ १६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वाःस्यौरदिमभिराततान	५ ५ १४	युद्धवाहिदेवहृतमान्	६ ५ २४	युनक्तसीरावियुगा	८ ५ १८	युवंनरास्तुवतेकृष्णिषाय	१ ८ २४
वास्तेधाराभधुस्तः	७ १ २५	युद्धवाहिवाजिनी	१ ६ २६	युनक्तिमतेब्रह्मणा	१ ६ ३	युवंनरास्तुवतेपञ्चियाय	१ ८ ९
वास्तेपुष्पावांभतःसमुद्रे	४ ८ २४	युद्धवाहिवृत्रहन्तम्	५ ७ २८	युयोषतःस्ववयसा	२ २ १३	युवंनोयेपुवरुणा	४ ४ २
वास्तेप्रजाअमृतस्य	१ ३ २७	युद्धवाह्यरुपीरथे	१ १ २७	युयोताशरुमसदां	६ १ २७	युवंपयउन्त्रियायामभन्तं	२ ४ २३
वास्तेराकसुमतयःसुपेशंस	७ ७ १५	युगेयुगेविद्वधंगुणजः	४ ५ १०	युयोपनाभिरुपरस्यायोः	१ ७ १८	युवंपेदवपुरुवारमश्विना	१ ८ २१
युद्धवाह्यरुपीरथे	४ ३ २०	युजंहिमामकृयाआदिदि	४ १ २७	युवंकषायनासत्या	५ ८ ५	युवंदेवाकृतुना	६ ४ २८
युजतेमनउतयुजतेधियः	४ ४ २४	युजाकर्माणिजनयन्	८ १ १७	युवंकरीष्टःपर्यश्चिनारथं	७ ८ १०	युवंप्रत्यसाधधोमहोयत्	२ २ २४
युजांतेब्रह्मरुषं	१ १ ११	युजानोअश्वावातस्य	७ ७ ६	युवंचित्रंदधयुभोजनंनरा	५ ५ २१	युवंभुज्युमवविद्धसमुद्रे	५ ५ १६
युजन्तिहरिहरित्यगार्थ	६ ७ २	युजानोहरितारथे	४ ७ ३३	युवंच्यवानमश्विनःजरन्तं	१ ८ १५	युवंभुज्युभरमाणंविभिर्ग	१ ८ २०
युजत्यस्यकाम्या	१ १ ११	युजेरथंगवेषणहरिभ्यां	५ ३ ७	युवंच्यवानंजरसोमुमुक्तं	५ ५ १८	युवंभुज्युसमुद्रा	८ ८ १
युजाथांरासंभरथं	६ ६ ८	युजेवांमह्यपूर्य	७ ६ १३	युवंच्यवानंसनयं	७ ८ १५	युवंमित्रेमंजनं	४ ४ ३
युक्तंअस्तुदक्षिण	१ ६ ३	युधायुधसुपेदेधि	१ ४ १६	युवन्तमिन्द्रापर्वता	२ १ २१	युवंमृगंजागवांसं	५ ८ ८
युक्तामातासीदुरिदक्षिणा	२ ३ १५	युधेद्रोमह्नावरिषश्चकार	३ २ १६	युवंतासांदिव्यस्य	१ ७ ३३	युवंरथंनविमदाय	७ ८ १६
युकोहयद्वौतौऽयाय	२ ३ १	युध्मस्यतेवृषभस्य	३ ३ १०	युवंतम्रायपूर्य्यभिरवैः	१ ८ १५	युवंरंभपरिपूतेरुह्यथः	१ ८ २१
युद्धवाहिकेशिनाहरी	१ १ १९	युध्मोअनवाखजकृत्सुम	५ ३ १	युवंदक्षैष्टतवता	१ १ २८	युवंवरोसुषाम्भो	६ ८ २६
युद्धवाहिवरंथासहा	६ २ २९	युध्मंसन्तमनवाणं	६ ६ १६	युवंधेनुनायवेनाधिताय	१ ८ १९	युवंवस्त्राणिपीवसा	२ २ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युवंवन्दनं निरुक्तं जर्णयया १	८ २१	युवंहिस्थः स्वर्पती १	८ २	युवादेवाकायं एकादशासः ६	४ २८	युवोरयस्यपरिचक्रमीयते ६	२ ५
युवंविप्रस्यजर्णा ७	८ १६	युवंह्यमराजावसीदते ८	७ २०	युवाकुहिनाचीनां १	१ ३२	युवोरधिनावपुषेयुवायुजं १	८ २०
युवंशाक्रामायाविना ७	७ १०	युवंह्यास्तंमहोरन्युवं १	८ २३	युवादत्तस्यधिष्ण्या ६	२ २८	युवोराष्ट्रबुहद्विन्वतिष्ठोः ५	६ ६
युवंश्यावायुशतीमदत्तं १	८ १४	युवमत्यस्वावनक्षयः २	४ २३	युवानंविश्रपतिकृवि ६	३ ४१	युवोरुषाभनृश्रियं १	३ ३५
युवंश्रियमश्विनादेवतातां ३	७ २०	युवमत्रयेवनीतायतसं १	८ १९	युवानापितरापुनः १	२ १	युवोरुपूरयंहुवे ६	२ २६
युवंश्रीमिदंशताभि ५	१ ४	युवमेतानिदिवि १	६ २८	युवानोरुद्राअजरा १	५ ६	युवोक्तरोदसी ३	३ २४
युवंश्वेतपेदवहृद्रजुतं १	८ १९	युवमेतच्चक्रयुः सिन्धुषुव २	४ २७	युवाभ्यां देवीधिष्णामदा १	७ २८	युवोदोनायसुभरा १	७ ३३
युवंश्वेतपेदव ७	८ १६	युवांगोतमः पुरुमीढो २	४ २९	युवाभ्यामित्रावरुणा ४	४ २	युवोर्यदिसुल्यायास्मे ८	१ ३०
युवंसुराममश्विना ८	७ १९	युवांचिद्विष्माश्विनावनु २	४ २४	युवाभ्यांवाजिनीवसू ५	८ १	युवोर्हिमातादितः ८	७ २०
युवंहृकुशंयुवमश्विना ७	८ १९	युवानंरापश्यमानासुजा ५	६ ४	युवामिद्युसुष्टुतनासुवह ५	६ २	युवोः श्रियं परिपोषावृणीत ५	५ १६
युवंहृगभंजगतीषु २	२ २७	युवांपूषेवाश्विनापुरंभिः २	४ २६	युवामिद्व्यवसेपूषाय ३	७ १६	युष्मांउनक्तमृतयं ५	८ १९
युवंहृगभंजगतीषु २	४ २३	युवांमृगेववारुणा ७	८ १८	युवामिदं प्राप्तीवसुनोविमा १	७ २८	युष्माकं देवाभवसाहनिमि ५	४ २९
युवंहृगभंजगतीषु ७	८ १९	युवांयज्ञैः प्रथमा २	२ २१	युवासमारुतो गणः ४	३ २८	युष्माकं बभ्रुः अपाह ८	३ १०
युवंहृगभंजगतीषु ७	८ १६	युवांस्तोमैर्मिदं वयंतः २	२ ३	युवांसुवासाः परं वीतुजा ३	१ ३	युष्माकं स्मारयां अनु ४	३ ११
युवंहृगभंजगतीषु २	२ २०	युवांहृगोषापर्यश्विनायुती ७	८ १८	युवोरजांसिसुयमासोअ २	४ २३	युष्मादत्तस्यमरुतो विचेत ४	३ १६
युवंहिष्मापुरुभुजेममेधुतं ६	६ ९	युवांहयंतउभयांसआजि ५	६ ५	युवोरत्रिश्चितति ४	४ १२	युष्मेदेवाअपिष्मसि ६	४ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युष्मेधितोमरुतोमस्यैषित १	३ १९	युयंहरक्षमचवत्सुधत्थ ५	४ ३	येगोमंतवाजवंतंसुवीर ३	७ ४	येतेक्षुष्मंयेतविधीमवर्धन ३	२ ९
युष्मोतोविप्रोमरुतः शत ५	४ २८	युयंहिदेवीर्कृतयुग्मिरक्षैः ३	८ १	येचपूर्वक्रषयोयेचनूलाः ५	३ ६	येतंसरस्वकुर्मयो ५	६ २०
यूनंउषुनविष्टया ६	१ ३९	युयंहिष्टासुदानवः ४	८ १३	येचाकनन्तचाकनन्तनूते ४	१ ३१	येतंसंतिदशग्विनः ५	७ ११
युपवत्काउतयेयूपवाहाः ३	२ ८	युयंहिष्टासुदानवः ५	८ २०	येचाहंतिमरुतः सुदानवः ६	१ ३९	येत्रिशतित्रयस्परः ६	२ ३५
युयमस्मभ्यं धिष्णाभ्यस्व ३	७ ८	युयंहिष्टासुदानवइन्द्र ६	६ ६	येचिपूर्वकृतसापः ८	८ १२	येत्वादेवोत्तिकमन्य २	५ १२
युयमस्माभ्यतवस्योअ ४	३ १८	येअग्रयोनशोशुचिप्राना ५	१ ७	येचिद्विवाभ्यः पूर्व १	४ ५	येत्वामिद्वनतुष्टुवुः ५	८ ११
युयंगावोमेदयथाकुशं ४	६ २५	येअग्निदग्धायेअग्निद ७	६ १९	येचिद्विपूर्वकृतसापआस २	४ २२	येत्वाहिहलेमघवन् ३	३ ११
युयंतसत्यशंसवः १	६ १२	येअग्नेचन्द्रतेगिरः ४	१ २	येचिद्विमृत्युबंधवः ६	१ २८	येदेवानांयज्ञियायज्ञिया ५	३ ३०
युयंदेवाः प्रमतिर्युय २	७ ११	येअग्नेरयन्तिते ४	१ १२	येचेहपितरोयेच ७	६ १९	येदेवासुहस्थन ६	३ ३७
युयंधृपुप्रयुजोन ८	३ १०	येअग्नेःपरंजजिरे ८	२ २	येतातुष्टुदेवत्रा ७	६ १८	येदेवासोअभवतासुकृत्या ३	७ ६
युयंनउप्रामरुतः २	४ २	येअवांचस्ताउपराचआहुः २	३ १७	येतेत्रिरहन्तसवितः सवासः ३	८ ५	येदेवासोदिव्येकादशस्थ २	२ ४
युयमतंविपन्यवः ४	३ २८	येअश्विनायेपितरायुजती ३	७ ४	येतेपवित्रमर्मयः ७	१ १८	येद्वप्साइवरोदसी ५	८ २१
युयंरयिमरुतः स्पाहवीर ४	३ १६	येअजिषुयेवाशांषुस्वभा ३	३ ११	येतेपथाः सवितः पूव्यासः १	३ ७	येनः पूर्वपितरः ७	६ १८
युयंराजानमियंजनाय ४	३ २३	येअस्यायेअग्याः २	५ १५	येतेविप्रमहकृतः ८	१ ९	येनः सुपत्नाअपते ८	७ १६
युयंराजानः कंचिचर्षणी ६	१ ३५	येकेचउमामहिनोअहिमा ४	८ १६	येतेवृषणोवृषभासहृद २	४ २०	येनचष्टेवरुणोमित्रोअर्यमा ६	१ ३२
युयंविश्वपरिपाय ८	७ १३	येगंयतामनसाशत्रुमाद ४	७ २८	येतेशक्रासः शुचयः शुचि ४	५ ८	येनउगोतिप्यायवे ६	१ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
येनतोकायतनयाय	४ ३ १३	येनेमाविश्याच्यवना	२ ६ ७	येराधासिपदुत्यक्या	५ २ २२	येसोमासःपरावति	७ २ ५
येनदीर्घमरुतः	२ ४ ३	येपाकशंसिहरितपवैः	५ ७ ६	येबध्वन्मद्रवहनुं	८ ३ २६	येस्तोतृभ्योगोअग्रा	२ ५ १९
येनसौरमापृथिवी	८ ७ ३	येपातयन्तेअजमभिगिरी	६ ४ ४	येवाजिनैपरिपश्यन्ति	२ ३ ९	येस्तोतृभ्योगोअग्रा	२ ५ २१
येनमानासश्चित्तवैतुस्त्रा	२ ४ ११	येपायवोमामतेयं	२ २ १६	येवायवहृद्रमादनास	५ ६ १४	येस्यामनैर्यशियास्ते	७ ८ १०
येनवृद्धोनशबसा	४ ७ १६	येपायवोमामतेयं	३ ४ २५	येवावधतपार्थिवाः	४ ३ ९	येहृत्येतेसहमाना	३ ५ ५
येनवसांमपृतनासुशर्षतः	६ ४ ३३	येष्टपतीमिर्कृष्टिभिः	१ ३ १२	येवादसांस्त्यग्निना	५ ८ ३०	येहरीमेषयोक्थामदन्तः	३ ७ २
येनासमुद्रमसृजोमहीर	५ ७ २६	येभिःसूर्यमुचसमन्दसानः	६ ६ १	येवृक्णासोअधिक्षमि	३ १ ४	योअग्निंत्वां३दमे	६ ३ ३८
येनसिधुमहीरपः	६ १ १	येभिस्त्रिस्तःपरावतः	५ ८ २	येनुभाघोरवर्षसः	१ १ ३६	योअग्निदेववीतये	१ १ २३
येनसूयैज्योतिषा	७ ८ १२	येभ्योमातामधुमत्	८ २ ३	येषामजमेपुपृथिवी	१ ३ १३	योअग्निहव्यदातिभिः	६ १ ३१
येनाकृत्वाधिरोचने	१ १ ३७	येभ्योहोत्राप्रथमा	८ २ ४	येषामर्णोनसप्रथः	६ १ ३८	योअग्निःकृष्यवाहनः	७ ६ २२
येनादशगवमभिनुं	६ १ १	येमहोरजसोविदुः	१ १ ३६	येषामावाधकृगमयः	६ २ ९	योअग्निःकृष्यात्प्रविवेश	७ ६ २१
येनानवगोदुध्यह	७ ५ १७	येमूर्धानःक्षितीनां	६ ४ ५३	येषामिळाघतहस्ता	५ २ २२	योअग्निःसुसमानुषः	६ ३ २३
येनापावकचक्षसा	१ ४ ८	येमपंचाशतदुदुः	४ १ १०	येषांभ्रियाधिरोदसी	४ ३ ३८	योअग्नीषोमाहविषा	१ ६ २९
येनावतुर्वशयदुं	५ ८ २१	येयजत्रायदेह्याः	१ १ २७	येसत्यासोहविरदः	७ ६ १८	योअत्यहवमुजयते	६ ८ ३३
येनेद्रोहविषाकृत्वी	८ ८ १७	येयज्ञेनदक्षिणयासमक्ताः	८ २ १	येसवितुःसत्यसवस्य	७ ८ ११	योअदधाजोतिषि	८ १ १५
येनेद्रोहविषाकृत्वी	८ ८ ३२	येयुध्यन्तेप्रधनेषु	८ ८ १२	येसोमासःपरावति	६ ६ २२	योअग्निभित्प्रथमजाकृता	५ १ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
योअध्वरेषुशान्तम	१ ५ २५	योगभूमोषधीनां	५ ७ २	योनःकश्चिद्विरक्षति	६ १ २७	योनोअग्नेअररिवां	२ २ १६
योअनिधोदीदयत्	७ ७ २४	योगृणतामिदासिध	४ ७ २४	योनःपिताजनितायो	८ ३ १७	योनोअग्नेदुदेवआ	४ ५ २७
योअपाचीनेतमसिमर्द	५ २ ९	योगेयोगेतुवस्तं	१ २ २९	योनःपूषन्नघोवृकः	१ ३ २४	योनोअग्नेभिदा	१ ५ २८
योअसुचन्द्रमाहव	६ ६ २	योजनान्महिषाहव	८ १ २४	योनःशश्वपुराविथ	६ ५ ३५	योनोदातावसुनां	६ ४ १८
योअन्वाशुचिनादैव्येन	२ ७ २३	योजागारतमृचःकाम	४ २ २५	योनःसनुत्यउतवा	२ ७ १३	योनोदातासनःपिता	६ ४ २०
योअयौमर्तभोजनं	१ ६ २	योजातएवप्रथमो	२ ६ ७	योनःसनुत्योअभिदास	४ ५ ७	योनोदामुआयोवा	७ ८ १४
योअश्वदधिक्राव्योअ	३ ७ १३	योजिनातिनजीयते	७ १ १२	योनःस्वोअरणोय	५ १ २२	योनोदेवःपरावतः	६ १ २
योअश्वानांयोगवांगोपति	१ ७ १२	योदुष्टेभिर्हव्योयश्च	७ ८ १४	योनआगोअभ्येनोअरानि	३ ८ १७	योनोमरुतोअभितुहणायु	४ ३०
योअश्वेभिर्वहतेवस्तुस्त्रा	६ ४ ६	योदुष्टोविश्ववारःश्रवायु	४ २ २	योनहृदमिदपुरा	६ २ २	योनोमरुतोवृकनातिमत्यं	२ ७ २०
योअस्माअन्नतुषु	८ ३ १४	योदेवोदेवतमो	३ ६ ७	योनहृदःपितरोहृत्सुपीतः	४ ४ १३	योनोरसंदिग्धसतिपित्वाअ	५ ७ ६
योअस्मिंसउतवायज्ज	४ २ ३	योदेवो३अनमयद्रध्वजैः	५ २ ९	योनहृदःभित्तोजनः	८ ७ २१	योअन्नसुमतिमायजति	५ ५ २
योअस्मिहविषाविधत्	४ ८ १९	योद्धासिकृत्वाशवसोतदं	६ ६ ११	योनहृदःभित्तदासति	८ ७ २१	योअन्नसुमतिमायजति	५ ५ २
योअस्मिहव्यदातिभिः	६ २ १३	योधतांभुवनानां	६ ३ २६	योनोमरुतमहवसं	२ ६ ११	योभूयिष्टनासत्याभ्यां	४ ४ १८
योअस्मिहव्यधृतव	२ ७ ५	योधारयापावक्या	७ ५ १	योनिमेकआससादुद्योतन	२ ३६	योभोजनचदयसे	२ ६ ११
योअस्यपारेजसः	८ ८ ४५	योधृपितोयद्रुतः	६ ३ ८	योनिहृदःनियदेअकारि	१ ७ १८	योमृदितिप्रवोचति	४ १ २१
योगक्षेमवआदाया	८ ८ २४	योनन्वान्यनमन्योज	२ ७ १	योनिहृदःसदनेअकारि	५ ३ ८	योमृदमचिदुद्यमनां	६ ४ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
योमलैष्वश्रुतकृतावा	३ ४ १५	योराजभ्यक्तनिभ्यो	२ ७ ८	योवाघतेददातिसुनरं वसु	१ ३ २०	योवःसुनोत्यमिपिखेअह्ना	३ ७ ६
योमापाकेनमनसाचरंतं	५ ७ ६	योराजाचर्षणीनां	६ ५ ८	योवाघाविवाचोमुध्रवाच	७ ७ ९	योवःसेनानीमहृतः	७ ८ ५
योमायातुंयातुधानेत्याह	५ ७ ८	योरायोत्रुवर्निर्महान्	१ १ ८	योवामभिनमनसोजवी	१ ८ १३	योव्यतराफाणयत्	६ ५ ७
योमित्रायुवरुणाया	२ १ २६	योरायोत्रुवर्निर्महान्	६ ३ ३	योवामुह्यचस्तमं	६ २ २८	योव्यसंजाहपाणेन	१ ७ १२
योमुळयातिचकुपेचिदा	५ ६ ९	योरेवान्योअमीवहा	१ १ ३४	योवामुजवेकमणाय	५ १ १४	योहत्वाहिमरिणात्स	२ ६ ७
योमधेनूनशतं	४ ३ २७	योरोहितौवाजिनौवाजि	४ २ ७	योविश्वतःसुप्रतीकः	१ ६ ३१	योहवांमधुनोदतिः	५ ८ ४
योमराजन्त्युज्यावा	२ ७ १०	योवेरेवजनविश्वयाविभु	२ ७ ३	योविश्वस्यजगतःप्राण	१ ७ १२	योहव्यान्यैरयतामनुहितः	६ १ ३३
योमेशुताचविशुतिचगो	४ १ २१	योवर्धेनओषधीनांयोअपा	५ ७ १	योविश्वदयतेवसु	६ ७ १४	योहस्यवीरशिरावस्तुखा	५ ५ १६
योमेहिरण्यसंदशः	५ ८ ८	योवांगतमनसातक्षदेतं	५ ५ ६	योविश्वान्यमिद्वता	६ ३ ६	योहोतासीत्प्रथमः	८ ४ १०
योयजातियजातइत्	६ २ ३८	योवांयज्ञैःशशमानो	२ २ २१	योविश्वामि विपश्यति	३ ४ १०	योतेश्वानांयमरक्षितारो	७ ६ १६
योयज्ञस्यप्रसाधनः	८ १ १९	योवांनासत्यावृषिः	५ ८ २७	योविश्वामि विपश्यति	८ ८ ४५	रक्षाणोअभ्रतव	३ ४ २२
योयज्ञोविश्वतस्तनुभिः	८ ७ १८	योवंपरिजमासुवृत्	७ ८ १५	योवत्रायसिनमत्रा	२ ७ १२	रक्षासुनोअररुषः	६ ८ १९
योरक्षासिनिजूर्वति	८ ८ ४५	योवांयज्ञेभिरावृतः	६ २ २८	योवेदिद्वोअग्यथिषु	५ ७ २१	रक्षोहणवाजिनमा	८ ४ ५
योरक्षासिबिममेपार्थिवा	४ ८ ७	योवांयज्ञोनासत्याहृषि	५ ५ १७	योवोदेवाघृतकुना	४ ८ १५	रक्षोहाविश्वचर्षणिः	६ ७ १६
योरधस्यचोदिता	२ ६ ८	योवांरजांस्त्रिभुना	६ ५ २०	योवांवृताभ्योअकृणोत्	७ ७ २५	रण्वःसंदष्टोपितुमान्	८ २ ८
योरयिवोरयितमः	४ ७ १६	योवांरयोनृपतीअस्तिवो	५ ५ १८	योवःशिवतमोरम्	७ ६ ५	रथनुमारुतंवयं	४ ३ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
रथंयातंकुहकोह	७ ८ १८	रथोनयातःसिकभिः	२ २ ९	राजंतमध्वराणां	१ १ २	रायस्पृधिस्वधावः	१ ३ १०
रथंयुजतेमस्तःशुभेसुखं	४ ४ १	रथोयोवांश्रिवन्धुरः	६ २ ५	राजानावनमिद्वहा	२ ८ ७	रायावयंससवांसोमदे	३ ७ १८
रथंयेचकुःसुवृत्तनरेष्टां	३ ७ २	रदत्पयोवरुणःसुयाय	५ ६ ९	राजानोनप्रशस्तिभिः	६ ७ ३४	रायाहिरण्ययामनिः	५ ५ ९
रथंयेचकुःसुवृत्तसुचेतसः	३ ७ ७	रपत्कुषिर्दिदार्कसातौ	२ ४ १७	राजामेधाभिरीयते	७ २ ४	रायेनुयंजजन्तरोदसीमे	५ ६ १२
रथंवामनुगायसु	५ ८ ७	रपद्वंधर्वाख्याच	७ ६ ९	राजाराष्ट्राणापेशानदीनां	५ ३ २६	रायोधारास्याघृणे	४ ८ २१
रथंहिरण्यवंधुरं	३ ७ २२	रमध्वमेवचसेसोग्याय	३ २ १२	राजासमुद्रनद्यां३ वि	७ ३ १३	रायोबुध्नःसंगमनोवसुनां	१ ७ ४
रथंहिरण्यवंधुरं	५ ८ ६	रयिनंचित्रासुरोन	१ ५ १०	राजासिधूनामवसिष्ट	७ ३ २५	रायोबुध्नःसंगमनोवसुनां	८ ७ २७
रथदाहंनहृविरस्यनाम	५ १ २०	रयिनयःपितृवित्तो	१ ५ १९	राजासिधूनांपवतेपतिः	७ ३ १८	रांधिसवनेपुनः	३ ३ ३
रथानानयं१राः	८ ३ १२	रथिर्दिवोदुहितरोविभा	३ ८ २	राजवहजिनिभिःक्ष्येव्यु	५ २ २४	रामिक्षयरासिमित्र	२ ६ ५
रथायुनावसुतनो	२ २ ७	रथिनंश्चित्रमश्विनं	६ ७ २३	राजोनुतेवरुणस्य	१ ६ १९	रिशदम्ःसन्पतीरदन्धा	४ ८ ११
रथिरासोहरयोयेतंअस्ति	६ ४ १७	रथिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुः	१ ८ ११	राजोनुतेवरुणस्य	७ ३ २४	रुजाहृजहाचिद्रक्षसः	७ ४ १
रथीतमकपादनं	४ ८ २१	ररेहव्यमतिभिर्यजिषानां	५ १ ६	रातिंयद्रामरक्षसंहवामहे	६ ७ ७	रुद्रस्ययेमीळुह्यःसंति	५ १ ७
रथीवृकश्याशोअमिक्षि	४ ४ २७	रइमीरिवयच्छतमध्वरो	६ ३ १७	रात्रीभिरस्माअहमिः	७ ६ ७	रुद्राणांमेतिप्रदिशाविचक्ष	१ ७ १३
रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनः	५ १ २०	रसंतेमित्रोअर्थमा	७ १ ४०	रात्रीव्यंरुयदायती	८ ७ १४	रुवतिभीमोवृषभः	७ २ २४
रथेनपृथुपाजसा	३ ७ २२	रसाख्यःपयसा	७ ४ १३	रायःसमुद्रांश्चतुरः	६ ८ २३	रुशद्रुत्माःरुशतीश्वेत्यागात्	१ ८ १
रथेष्टायाध्वयवः	५ ७ ३२	राकामहंमहवांसुष्टुतीहुवेर	७ १५	रायस्कांमोवज्रहस्तंसदक्षि	३ १७	रूपंरूपप्रतिरूपोबभूव	४ ७ ३३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
रूपरूपमधवाभोभवीति	३ ३ २०	वच्यतेवांकुहासः	१ ३ ३३	वनस्पतेवसुजोपदेवा	५ २ २	वयंघातेअपूर्य	६ ४ ५०
रेभद्रजनुषापूर्वः	८ ४ २५	वसुमेकोभिर्तिहस्तभा	६ २ ३६	वनस्पतेवीङ्गोहिभूयाः	४ ७ ३५	वयंघातेत्वेहन्	६ ४ ५०
रेवतीर्निःसध्रमादे	१ २ ३०	वस्रंयश्चक्रेसुहनाय	८ ५ २७	वनस्पतेशतवक्रोविरोह	३ १ ४	वयंचिद्धिवांजरितारःस	२ ४ २४
रेवहयोदधाये	२ २ २१	वज्रेणहिवृत्रहावृत्रं	८ ६ ११	वनीर्वानोममदृतासः	८ १ ४	वयंजयेमत्वयायुजावृत्त	१ ७ १४
रेवाहृदेवतस्तोता	५ ७ १९	वघ्रासुनोसहसोनोबिहा	४ ५ १५	वनेनवायोन्यधायि	७ ७ २२	वयंतइहस्तोमेभिः	६ ४ २५
रेव्यासीदनुदेयी	८ ३ २१	वघ्राहिसुनोअस्यघसद्वा	४ ५ ५	वनेमतद्वोत्रया	२ १ १७	वयंतपुभिःपुरुहूतसख्यैः	४ ६ ८
रोदसीआवदता	१ ५ ७	वधीर्दिद्रावराशिलस्य	४ ६ २३	वनेमपूर्वार्यो	१ ५ १४	वयंतद्रःसम्राजआवृणीम	६ २ ३४
रोहिच्छयावासुमदैशुर्ल	१ ७ २१	वधीर्हिदस्युधमिनंघनेन	१ ३ १	वनेपुजायुर्मेतपु	१ ५ ११	वयंतअग्रउक्थैर्विधेम	३ ८ १९
रोहितंमेपाकस्थामा	५ ७ २९	वधोवृत्रवज्रेणमंदसानः	२ ३ २५	वनेपुत्र्यःतरिक्षंततान	४ ४ ३०	वयंतअग्नेसमिधाविधेम	५ २ १७
वंदस्वमारुतंगणं	१ ३ १७	वधूरियंपतिमिच्छत्येति	४ २ ८	वनोतिहिसुन्वन्	२ १ २२	वयंतअघरिमाहिकामं	३ १ १४
वंसगेवपुर्षांशुबाता	८ ६ १	वधेनदस्युप्रहिचातयस्व	३ ८ १९	वन्वववातोअभि	७ ३ २५	वयंतअस्यवृत्रहन्	६ २ १६
वंस्वविश्रावायाणिप्रचेत	५ २ २३	वधैर्दुःशांसांअप	१ ६ ३१	वपंतिमरुतोमिहं	५ ८ १८	वयंतअस्यवृत्रहन्	७ ४ २३
वंस्तानोवायांपुरु	६ २ १४	वनस्पतिरसृजष्टु	२ ५ २३	वपुंनुतचिकितुषन्विदत्र	५ १ ७	वयंतअस्यामिद्रुष्टुहृत्तौ	४ ६ २२
वस्यंतीवेदागनीगंति	५ १ १९	वनस्पतिपवमान	६ ७ २५	वप्रीभिःपुत्रमद्युवो	३ ६ २	वयंततइंद्रयेचंदेवा	५ ३ १४
वचोदीर्घप्रसन्नानि	६ २ २४	वनस्पतेरशानया	८ २ २२	वयंघासुतावंतः	६ ३ ७	वयंततइंद्रयेचनरः	४ २ १
वचोविदंवाचमुदीरयंती	६ ७ ८	वनस्पतेवसुजोपदेवान्	२ ८ २३	वयंघातेअपिप्मसि	६ ३ २	वयंतवयइद्रविद्धि	२ ६ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वयंनमप्रमवामावृत्तस्य	३ ८ १०	वयमिंद्रत्वायवः	८ ७ २१	वरिष्ठोअस्यदक्षिणामिय	४ ७ ९	वपटतेविष्णवासाकृणो	५ ६ २४
वयंमित्रस्यावसि	४ ४ ३	वयमिंद्रत्वेसचा	३ ६ २७	वरुणोमित्रोअयमा	६ २ ३५	वपटतेविष्णवासाकृणो	५ ६ २५
वयंवावृक्त्राहिषः	६ २ ३२	वयमुःवागृहपतेजनानां	४ ५ २०	वरुणवोरिशादसं	४ ४ २	वसाराजानंवसुतिजनं	३ ८ १४
वयंशूरैर्भिरस्तुमिः	१ १ १५	वयमुःत्वातदिदथाः	५ ७ २०	वरुणःप्राविताभुवत्	१ २ ९	वसिष्ठासःपितृवत्	८ २ १४
वयंसोमघतेतव	८ १ १९	वयमुःत्वादिसुते	६ ४ ४४	वरथेअभिमातपः	६ ५ १९	वसिष्ठहवरुणोनाव्याधा	५ ६ १०
वयंहितेअमन्महि	१ २ ३१	वयमुःत्वापथस्पते	४ ८ १७	वधंतीमापःपुन्वा	१ ५ ९	वसिष्वाहिमियेध्य	१ २ २०
वयंहित्वाबधुमंतं	६ २ १	वयमुःत्वामपूर्य	६ २ १	वधैरवासुपुरुष्टुत	६ १ ११	वसुरभिर्वसुश्रवाः	४ १ १६
वयंहिवाहवामहे	६ २ २७	वयमुःत्वाशतक्रतो	६ ६ १७	वधांयंयज्ञउतसोमइंद्र	४ ७ १०	वसुर्वसुपतिहिक	६ ३ ४०
वयंहिवाहवामहेविपुन्य	६ ६ १०	वयमेनमिदाहः	६ ४ ४९	वधान्यपूर्वोःक्षपो	१ ५ १४	वसुंनचित्रमहसं	८ ७ ५
वयःसुपर्णाउपसेदुः	८ ३ ४	वयश्चितेपतत्रिणः	१ ४ ६	वधान्यंविश्वमस्तःसुजो	४ ६ ३	वसुनांवाचर्कृपे	८ ३ ५
वयमग्नेअवता	२ ५ २१	वयाइदग्नेअग्रयंसे	१ ४ २५	वधेतुतेविभावरी	४ ४ २९	वसुरुद्रापुरुमंत	२ ३ १
वयमग्नेवनयामत्वोता	३ ८ १६	वयोनयेश्रेणीःपुसुरोजसा	४ ३ २४	वपिष्टक्षत्राउरुचक्षसानरा	६ ७ ६	वसोरिद्रवसुपति	१ १ १८
वयमघेद्रस्यप्रेहा	२ ४ ५	वयोनवृक्षंसुपलाशं	७ ८ २४	ववक्षइद्रोअमित	३ ५ १७	वस्याइद्रासिमेपितुः	५ ७ ११
वयमिद्रःसुदानवः	६ ६ ४	वराइवेद्रैवतासोहिरण्यैः	३ २५	ववक्षुरस्यकेतवः	६ १ २	वस्वातेअग्नेसंदष्टिः	४ ५ २५
वयमिद्रवायवो	३ ३ ४	वरिवोधातमोभव	६ ७ १६	ववाजासीमनदतीरद	२ ८ १५	वहतिसीमरुणामो	५ १ ५
वयमिद्रत्वायवः	५ ३ १५	वरिष्ठेनइद्रवधुरेधाः	४ ७ ३१	ववासोनयेस्वजास्वतवसुः	२ ४ ६	वहतुवामनोयुजः	३ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वह्नितुत्वारयेष्टां	६ ३ ९	वाचस्पतिमार्जिनेना	८ १ १८	वायुवावाहिदशत	१ १ ३	वावसानाविस्वतः	१ ३ ३५
वह्निकुसमिन्द्रयस्मिन्वाक	२ ४ १६	वातभावातुमेजं	८ ८ ४४	वायुवावाहिवीतये	४ ३ ५	वावधानउपयवि	५ ८ १६
वह्निष्टेमिबिहरन्त्या	३ ५ १३	वातस्विषोमरुतोवर्षनि	४ ३ २१	वायुविद्रश्चेतयः	१ १ ३	वावधानस्यतेवयं	६ १ १५
वह्नियशसंविदथस्य	१ ४ ३६	वातस्यपत्न्योद्विता	३ ८ २१	वायुविद्रश्चशुमिणा	३ ७ २३	वावधानायुर्वये	६ ८ ३२
वाचंसुमित्रावरुणाविराव	४ ४ १	वातस्यनुमहिमानं	८ ८ २६	वायुविद्रश्चमुन्वतः	१ १ ४	वावधानाशुभस्पती	५ ८ ३
वाचस्पतिविश्वकर्माणं	८ ३ १६	वातस्ययुक्तान्स्युजश्चिब	४ १ ३०	वायुरस्माउपामंभत	८ ७ २४	वावधानोमुरुस्खा	६ ५ २७
वाचमष्टापदीमहं	६ ५ २८	वातस्याश्वोवायोःसखा	८ ७ २४	वायुनयोनियुत्वा	७ ३ २४	वावधानःशर्वसाभूयोजाः	८ ७ १
वाचोजंतुःकवीनां	७ २ १५	वातासोनयेधुनयः	८ ३ १२	वायुयुक्तेरोहिता	२ १ २३	वाशामंतःश्रष्टिमंतोमनी	४ ३ २१
वाजयज्ञिनूरथा	२ ५ २९	वातेवाजुर्वानधेवरीतिः	२ ८ ४	वायोनवप्रपृच्छती	१ १ ३	वाशीमेकोविभर्तिहस्ता	६ २ ३६
वाजिनीवतीसूर्यस्योषा	५ ५ २२	वातोपभूतहृषितः	८ ४ २१	वायोप्याहिनिवादिबः	६ २ ३०	वाश्रापेतीदवः	६ ८ २
वाजितमायसहसे	८ ६ १९	वाममघसवितवामसुधो	५ १ १५	वायोयेतेसहस्त्रिणः	२ ८ ७	वाश्रेवविद्युन्मिमाति	१ ३ १६
वाजीवाजेषुधैमते	३ १ २९	वामस्यहिमचेतसः	६ ६ ३	वायोशतहरीणां	३ ७ २४	वास्यसीववेधसस्वनः	५ ४ ४
वाजेभिर्नोवाजसाता	१ ७ ३१	वामनोअस्वर्यमन्	६ ६ ३	वायोशुकोअयामिते	३ ७ २३	वास्तोष्पतेध्रुवास्थूणां	६ १ २४
वाजेवाजेवतवाजिनोः	५ ४ ५	वामवामंतआदुरे	३ ६ २३	वाणस्यायव्याभिः	६ ७ २	वास्तोष्पतेप्रतरोनपधि	५ ४ २१
वाजेषुसासहिर्भव	३ २ २२	वामीवामस्यधृतयः	४ ८ ४	वाग्नेहत्यायुशवंसे	३ २ २१	वास्तोष्पतेप्रतिजानी	५ ४ २१
वाजोनृतेशवमस्पत्यंत	४ १ ७	वायुउक्थेभिर्जरते	१ १ ३	वावतयेषांराया	८ ४ २८	वास्तोष्पतेशमयांससदा	५ ४ २१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वाहिष्ठोवाहवीनां	६ २ २९	वितिष्ठध्वमरुतोविदिव	५ ७ ८	विदुष्टेअस्यवीर्यस्य	२ १ २०	विद्युत्वासाभिवधवः	५ ८ २२
विक्रोशनासोविध्वंचः	७ ७ १८	वितेवज्रासोअस्थि	१ ५ ३०	विदुष्टेविश्राभुवनानि	३ ७ १८	विद्युद्रथामरुतः	३ ३ २६
विधृत्वावांक्रतजातयं	२ ५ ११	वितेविश्ववातज्जनासोअ	४ ५ ८	विद्वहानिचिददिवः	४ ७ २२	विद्युजयापतंतीदविद्यो	८ ५ २
विम्रतांदुरितापुरु	७ १ २४	वित्वक्षगःसमृताचक्रमास	२ ४ ४	विद्यातेअग्नेत्रेधा	७ ८ ८२	विद्युन्महसोनरोअश्मदि	४ ३ १४
विचक्रमेष्टृथिवीमेपपतां	५ ६ २५	वित्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठात	४ ६ १८	विद्यासंखित्वमतशूरभो	६ २ २	विद्वाअग्नेव्युनानि	१ ५ १७
विचिद्रुद्रस्यदोधतः	५ ८ १०	वित्वाततस्त्रेमिधुना	२ १ २०	विद्याहितंपुरावयं	६ ५ २६	विद्वासाविहुरःपृच्छेत्	१ ८ २२
विचेदुच्छत्यग्निनाउवांसः	५ ५ १९	वित्वानरःपुरुत्रा	१ ५ १४	विद्याहित्वातुविकूर्म	६ ५ ३७	विद्वीपानिपापतंतिष्ठदुच्छु	१ ३ ३६
विजनान्ध्यावाःशितिपा	१ ३ ६	विदद्यत्पन्यनष्टं	६ ५ ३४	विद्याहित्वाधनंजयं	३ ३ ६	विद्वीपासीनुहिवधयेळां	४ ५ १२
विजयुषार्ध्याया	५ १ २	विदद्यदीसरमारुणमद्रेः	३ २ ६	विद्याहित्वाधनंजयं	६ ३ ४४	विधुंद्राणंसमने	८ १ १६
विजानीद्यान्येचदस्यव	४ ४ १०	विदंतीमत्रनरो	१ ५ ११	विद्याहित्वाधुयंतमं	१ १ २०	विधेमंतेपरमेजन्मंश्रमे	२ ६ १
विजिहोष्ववनस्पतं	४ ४ २०	विदाचिभ्रमहांतोयेवएवा	४ २ १५	विद्याहियस्तेअदिवः	६ ६ १८	विनंष्ट्रमुजोहहि	८ ८ १०
विजेपकृदिद्रहव	८ ३ १८	विदादिवोविष्यद्भिर्मुक्थे	२ २६	विद्याहिरुद्रियाणां	६ १ ३६	विनोदेवासोअदुहः	६ २ ३२
विज्योतिषाबृहताभास्य	३ ८ १५	विदादेवाअघानां	६ ४ ७	विद्याहिरुद्रियाणां	५ ७ २१	विनोवाजाक्रमुक्षणः	३ ७ १०
वितधयूरुण्युभिभ्रक्षैः	५ १ ६	विदानासोजन्मनोवाजर	३ ७ ३	विद्यामादित्याअवसः	२ ७ ६	विनःपथःसुविताय	१ ६ १७
वितन्वतेधियोअस्माअपां	४ ३ १	विदुःपृथिव्यादिवोजनि	५ ३ २५	विद्यामैशिरजस्पृथु	१ ४ ८	विनःसहसंशरुधोरदंतु	५ ५ ४
वितर्त्यतेमघवन्विपश्चि	५ ७ १०	विदुर्गाविद्विपःपूरः	१ ३ २२	विद्युतोज्योतिःपरिसंजि	५ ३ २३	विपथोवाजसातये	४ ८ १७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विपश्चितेपवमानाय	७ ३ २०	विभिद्यापुरंशयथा	८ २ १५	वियदहेरधविपः	६ ६ २३	विरादसुभ्राद्	२ ५ ८
विपाजसापुथुनाशोशुचान्	३ १ १५	विभिद्राचरतृकृतयासह	६ २ ३६	वियदरांमिपवतस्य	३ ६ ६	विरागिमिप्रावरुणयोः	८ ७ १६
विपिप्रोहमायस्यदृष्टाः	४ ६ १०	विभुप्रभुप्रथममेहना	२ ७ २	वियद्राचंकीस्तासोभरते	५ १ १०	विरायओर्णोदुरः	१ ५ १२
विपूष्पारयातुद्	४ ८ १८	विभूतरातिप्रसिन्नशो	६ १ २९	वियस्यतेज्रयसानस्या	८ ६ १८	विरूपासहृदयः	८ २ १
विपृक्षांअग्नेमघवानो	१ ५ १९	विभूषणप्रभुभयानुष	४ ५ १८	वियस्यतेपृथिव्यापाजो	५ २ ३	विविप्रोहमायस्यदृष्टाः	४ ६ १०
विपृच्छामिपाक्या नदेबा	८ २ २२	विभ्राजंज्योतिपास्वः	६ ७ १	वियाजानातिजसुरि	४ ३ २७	विवातजूतोअतसेपुतिष्ठते	४ २ ३
विप्रविप्रासोवसे	५ ८ ३६	विभ्राजंज्योतिपास्वः	८ ८ २८	वियासृजतिसमनं	१ ४ ४	विवृक्षान्हन्युतहन्तिरक्ष	४ ४ २७
विप्रहोतारमदुहं	६ ३ ३७	विभ्राजमानउपसांमुपस्था	५ ५ ५	वियेच्युतयूतासपत	१ ५ ११	विवृत्रपर्वशोययुः	५ ८ २२
विप्रयतादेवजुष्टं	८ २ २१	विभ्राहृहृस्विबतुसोम्यं	८ ८ २८	वियेतअग्नेभेजिरेअनीकं	५ १ २४	विवेपयन्माध्रिषणाजजान्	२ २ ११
विप्रस्यबास्तुवतःसहसो	६ १ ३१	विभ्राहृहृस्वभृत्	८ ८ २८	वियेदुधुःशरदुमासमादहः	५ ५ १०	विव्यकथमहिनावृषन्	६ ६ १९
विप्रायज्ञेपुमायुपेपुकारू	५ २ २	विमच्छायारशना	२ ७ ९	वियेभ्राजतेसुमखास	१ ६ ९	विशंविशमघवापरि	७ ८ २५
विप्रासोनमन्मभिः	८ ३ १२	विमृळीकायतेमनः	१ २ १६	वियोममेयुभ्यांसंयनी	७ २ १९	विशांकुविदिपतिमानु	३ ८ १८
विप्रंभिर्विप्रसंय	४ ३ ५	विमेकणापतयतोविचक्षुः	४ ५ ११	वियोरजंस्यामिमीतमुक	४ ५ ९	विशांकुविदिपतिमानु	२ ८ १८
विभक्तारंहवामहे	१ २ ५	विमेषुरुपापतयंति	३ ३ २८	वियोररंशक्रपिभिः	३ ६ ३	विशांकुविदिपतिशश्वती	४ ४ ३६
विभक्तार्सिचित्रभानो	१ २ २३	वियतिरोधरुणमच्युतं	१ ४ २१	वियोवीहृस्वरोध	१ ५ ११	विशांगोपाअस्य	१ ६ ३०
विभावादेवःसुरणःपरिभिः	२ ८ २१	वियदस्थाद्यजतो	२ २ ९	विराभाविमृष्टांजहि	८ ८ १०	विशाराजानमद्रुतं	६ ३ ३३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विशामासामभयानां	८ ४ २५	विश्वमस्यानानामचक्षसे	१ ४ ४	विश्वोतत्त्वयावयं	२ ५ २८	विश्वारूपाण्याविशन्	६ ८ १५
विशोयदहेनुभिः	१ ५ १३	विश्वमित्सर्वनसुतं	१ १ ३१	विश्वद्वेषासिजहिचावचा	६ ४ २२	विश्वारोधांसिप्रवतः	३ ६ ७
विशोविशोईडयमध्वरेषु	४ ८ ५	विश्ववेदसोरयिभिः	१ ५ ७	विश्वधामानिविश्वचक्षः	७ ३ १२	विश्ववसुरभितक्रांगृणा	८ ७ २७
विशोविशोवोअतिथिं	६ ५ २१	विश्वस्माअभिभुवनाय	८ ४ १२	विश्वानरस्यवृषतिं	६ ५ १	विश्ववसुसोमगन्धर्वमाप	८ ७ २७
विदपतियद्वमतिथिनरः	२ ८ २१	विश्वस्माइत्स्वदंशे	७ १ ५	विश्वानिदेवसवितः	४ ४ २५	विश्ववसुसिंसंयन्	६ ८ १९
विश्वयंतामुर्विया	२ ५ २२	विश्वस्मात्सीमधमां	३ ६ १७	विश्वानिदेवीभुवना	१ ६ २५	विश्वसांगृहपतिविशाम	४ ८ २
विश्वयंतामृतावृधः	१ १ २४	विश्वस्माज्जोअदितिः	७ ८ ९	विश्वानिनोदुर्गहाजातवे	३ ८ १९	विश्वसांत्वाविशां	२ १ १३
विश्वयंतामृतावृधः	२ २ १०	विश्वस्यकेतुभुवनस्य	७ ८ २८	विश्वानिभद्रामरुतोरथेषु	२ ४ २	विश्वसोमपवमान	६ ८ ३०
विश्वपदयंतोविभृथातनू	६ १ ४०	विश्वस्यराजापवते	७ ३ १	विश्वानिविश्वमनसः	६ २ १६	विश्वहात्वासुमनसः	७ ८ १३
विश्वप्रतीचीसुप्रधाउदं	५ ५ २५	विश्वस्यहिश्रष्टयेदेवऊर्ध्वः	२ ८ २	विश्वानिशक्रोनयाणि	३ ५ २८	विश्वहिमत्यत्वना	६ ६ १७
विश्वसत्यंमघवाना	२ ७ ३	विश्वस्यहिप्रचेतसा	४ ४ ९	विश्वान्देवावहसोमपी	१ ४ ५	विश्वहिवांनमस्यानि	८ २ ३
विश्वकर्म्महविषा	८ ३ १६	विश्वस्यहिप्राणनंजीवनं	१ ४ ४	विश्वान्देवान्हवामहे	१ २ ९	विश्वहेंद्रोअधिवक्ता	१ ७ ११
विश्वकर्माविमनाः	८ ३ १७	विश्वस्यहिप्रेषितः	७ ८ १२	विश्वान्यन्योभुवनाज्जा	२ ८ ६	विश्वहेंद्रोअधिवक्ता	१ ७ १५
विश्वजितेधनजिते	२ ६ २७	विश्वान्योविपश्चितः	६ ४ ४७	विश्वामिर्धोभिभुवनेनवा	३ ३ १४	विश्वअयमरुतोविश्व	७ ८ ८
विश्वतश्चक्षुरुत	८ ३ १६	विश्वान्योपृतनाअभिभूतं	६ ६ ३७	विश्वामित्राअरासत	३ ३ २१	विश्वअस्यान्युषिमाहिना	४ २ २७
विश्वदानांसुमनसःस्या	४ ८ १४	विश्वान्योअग्नेपदहारातीर्ये	५ १ २४	विश्वारूपाणिप्रतिमुचते	४ ४ २४	विश्वचनेदुनात्वा	३ ६ १९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विश्वेतर्हद्वीयं	६ ४ ४१	विश्वेदेवाः शृणुतेमंहवमे	४ ८ १६	विश्वेहिवांसजोषपः	६ २ १८	विष्णोर्वाअथान्ययुजे	८ ३ १४
विश्वेसातेरवनेषुप्रवाच्या	६ ७ ४	विश्वेदेवाः सहधीभिः	८ २ ११	विश्वेहिवांसजोषपः	४ ४ ५	विष्णुम्यानुनुपदानमि	४ १ २७
विश्वेत्तन्पुण्यभारत	६ ५ ३०	विश्वेदेवाः स्वाहाकृति	६ ७ २५	विश्वेहिवांसमानवेविश्वेद	६ २ ३१	विष्णुवृद्धिनामतेः	७ ८ २४
विश्वेदनुरोधुनाअस्य	२ ६ ११	विश्वेमिरमेअग्निभिः	१ २ २१	विश्वेहास्यजताय	२ ६ १७	विश्वेभंगरावतः	८ ४ ९
विश्वेदुतेजनिमा	३ ३ २५	विश्वेभिः सोम्यमयु	१ १ २७	विश्वेदुवस्त्रिभिरकाटश	६ ३ १४	विष्टभोरुणादिवा	७ ३ २५
विश्वेदेवाअकृपंत	७ ७ १०	विश्वेभ्योहिवाभुवनेभ्यः	२ ६ ३२	विश्वेदेवस्यनेतुः	४ ३ ४	विष्टीशर्मातरणित्वेनवाघ	१ ७ ३०
विश्वेदेवाअनमस्यन्भिया	४ ५ ११	विश्वेयजत्राअधि	८ २ ५	विश्वेयस्यमतेजनः	६ ८ २५	विष्णुरिस्थापरमस्य	७ ५ २९
विश्वेदेवाः क्रतावृधः	४ ८ १५	विश्वेयद्वांमंहनामंदमानाः	५ १ ९	विश्वेयोविहाया	२ १ १५	विष्णुर्गोपाः परमं	३ ३ २९
विश्वेदेवानोअषास्वस्यं	४ ३ ७	विश्वेणामदितिर्युजि	३ ४ १५	विश्वेह्योन्योअरिः	७ ७ २०	विष्णुर्गोपिकल्पयतु	८ ८ ४२
विश्वेदेवाममशृण्वंतयुजि	४ ८ १६	विश्वेणामिर्यंतवसूनां	६ ४ ४	विश्वेगवायातुधानाः	८ ४ ८	विष्णुस्तोमांस पुरु	३ ३ २६
विश्वेदेवासआगत	२ ८ ९	विश्वेणामिरज्यवः	८ ४ २६	विषाहोत्राविश्वमभोति	८ २ ८	विष्णुर्गोपिकैवीयाणि	२ २ २४
विश्वेदेवासआगत	४ ८ १५	विश्वेणामिहस्तुहि	६ ७ १०	विषाहमेगृणते	३ ५ ११	विष्णोः कर्माणिपश्यतु	१ २ ७
विश्वेदेवासोअध्वर्या	८ ६ १५	विश्वेपांवाः मतांयेष्टतमा	५ १ ९	विषुद्वेयोव्यंहति	६ ४ ५४	विष्णुर्धसो नरानशसैः	२ ४ १४
विश्वेदेवासोअसुरः	१ १ ६	विश्वेपांवाः ध्वराणामर्नाकिं	७ ५ ३०	विषुद्वेयोव्यंहति	६ ४ ५४	विष्णुर्धसो नरानशसैः	२ ४ १४
विश्वेदेवासोअस्त्रिधः	१ १ ६	विश्वेपांवाः ध्वराणामर्नाकिं	७ ५ ३०	विषुद्वेयोव्यंहति	६ ४ ५४	विष्णुर्धसो नरानशसैः	२ ४ १४
विश्वेदेवाः शास्त्रनामा	८ १ १२	विश्वेहिवांसजोषपः	४ १ १५	विषुद्वेयोव्यंहति	६ ४ ५४	विष्णुर्धसो नरानशसैः	२ ४ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विसृयां अमर्तिनश्चियंसा	४ २ २६	वीळुपस्मभिराशुहेमभिर्वा	८ ८	वृषणस्ते अमीशंवः	६ ३ ९	वृषांपवस्वधरया	७ २ २
विसृयां मध्ये अमुचत्	८ ७ २६	वीळुपविभिर्मरुतऋभुक्ष	६ १ २६	वृषणं त्वाव्यं वृषन्	३ १ ३०	वृषां पुनान आयुषु	६ ८ ९
विहित्वामिंद्रपुरुधा	८ ६ १३	वीळासतीरभिषीरां अतृ	३ २ ५	वृषणं धीभिः सुरं	७ १ ३४	वृषां मतीनांपवते	७ ३ १५
विहिसो तोरसंक्षत	८ ४ १	वृकाश्चिदस्य वारण उरामथि	६ ४ ४९	वृषभिद्रवृषपा	२ २ ४	वृषां मदद्वंद्वं श्लोक उक्ता	४ ६ १७
विहिहोत्रा अर्वाता	३ ७ २४	वृकां यच्चिजसमानाय शक्तं	५ ५ १५	वृषभं चर्षणीनां	३ ४ १०	वृषायुजो वृषणः	८ २ १३
विह्वल्यं मनसा वस्य इच्छ	१ ७ २८	वृक्षाश्चिन्मे अभिपित्वे अरा	५ ७ ३३	वृषभोन तिगमं शृङ्गः	८ ४ ३	वृषाय तं मे अत्याय पूर्वाः	३ १ २
वीतिहांत्रं त्वाकवे	४ १ १९	वृक्षेषु भे नियतां मीमयत्	७ ७ १९	वृषाकपायिरेवंति	८ ४ ३	वृषाय माणो वृणीतु सोमं	१ २ ३६
वीतिहांत्राकृतद्वस	६ २ ३९	वृज्यामंते परिद्विषः	६ ३ ४३	वृषाग्रावा वृषामदः	४ २ ११	वृषाय मिंद्र ते रथः	६ १ १३
वीतीजनस्य दिव्यस्य	७ ४ १	वृजे ह्यक्षमं साबहिरं मो	४ ५ १३	वृषाग्रावा वृषामदः	६ १ ०१३	वृषाय यूथं वंसंगः	१ १ १४
वीतीयो देवं मतो नुवस्येत्	४ ५ ३०	वृते वयं तं बहुभिर्बसन्मैः	४ ४ ३५	वृषाज्जान वृषणं रणाय	५ ३ १	वृषारं वायुवदते	८ ८ ४
वीद्रयासि दिव्यानि	७ ७ २९	वृत्रं लादो बलं रुचः	३ ३ ९	वृषीणं वृषभिर्युतं	६ ८ २४	वृषा विजये ज्ञानयन्	७ ५ १९
वीरस्य नुस्वरूपं	३ ३ ३१	वृत्रस्यं त्वाक्षसया दीषमा	६ ६ ३३	वृषां त्वज्जुतते	२ ६ १८	वृषा वृषं चित्तुरः	३ ६ ७
वीरिण्यः क्रतुरिंद्रः	८ ५ २५	वृत्राण्यन्यः समिधेषु जिघ्रं	५ ६ ५	वृषां त्वा वृषणं वर्धतु धौः	४ २ ७	वृषा वृष्णं दुदुहे	७ ६ ९
वीरेभिर्वीरान्बनवत्	२ ७ ४	वृत्रेण यदद्रिना विभ्रत्	८ ६ १४	वृषां त्वा वृषणं हुवे	४ २ ११	वृषा वृष्णे रो रुव	७ ४ १
वीळुचिदा रुजुभिः	१ १ ११	वृथा क्रीळत इंदवः	६ ८ ११	वृषां त्वा वृषणं हुवे	६ १ १३	वृषा वो अंशुर्न किला	८ ४ ३०
वीळुचिद्रुद्रा पितरो	१ ५ १५	वृषणं भेनं मरुतो वृषं प्सुना	६ १ ३७	वृषान क्रुद्धः पंतयत्	७ ८ २५	वृषा शोणे अभि कर्न क्रुद	७ ४ १२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वृषासिदिवोवृषभःपृथि	४ ७ २०	वृष्णोऽस्तोषिभूयस्यग	४ २ १४	वेषिहध्वरीयतां	४ ५ २	वैश्वानरोमहिष्ठाविश्व	१ ४ २५
वृषासोतासुनोतुते	६ ३ ९	वेत्याहिनिक्तीनां	६ २ १९	वेषीद्वस्यदृत्य	३ ५ ९	वोचेमेदिंद्रमघवानमेनं	५ ३ १२
वृषासोमपुमांसि	७ १ ३६	वेत्याहिबेधोअध्वनः	४ ५ २१	वेयश्वस्यश्रुतनरा	६ २ २८	वोचेमेदिंद्रमघवानमेनं	५ ३ १३
वृषाहमेअजरः	४ ८ १	वेत्याहिबेधोअध्वनः	६ २ १९	वैश्वानरतवतस्सत्यमस्तु	१ ७ ६	वोचेमेदिंद्रमघवानमेनं	५ ३ १४
वृषाहसिभानुनां	७ २ १	वेत्यमुर्जनिवाग्वाअतिस्पृ	४ २ २४	वैश्वानरतवतानिग्रतानि	४ ५ ९	व्यकृणोतचमसंचतुर्धा	३ ७ ५
वृषाहसिराधसे	४ २ ५	वेत्यध्वर्युःपृथिभीरजिष्टैः	६ ७ ७	वैश्वानरतवधामान्याचं	२ ८ २१	व्यक्कृन्द्राव्याहानिशिक	४ ३ १४
वृषेवयथापरिकोशं	७ ३ १	वेदमासोधृतवतः	१ २ १७	वैश्वानरस्यदंसनाभ्योबृह	२ ८ २१	व्यचस्वनीरुवियावि	८ ६ ८
वृषोऽभिःसमिध्यते	३ १ ३०	वेदयस्त्रीणिविधान्येपां	४ ८ ११	वैश्वानरस्यविमितानिच	४ ५ ९	व्यंजतेदिवोअंतैवक्कृन्	५ ५ २६
वृष्टिषावारीत्यापा	४ ४ ६	वेदवातस्यवर्तनि	१ २ १७	वैश्वानरस्यसुमतास्याम	१ ७ ६	व्यंनिनस्यधनिनः	२ २ १९
वृष्टिदिवःपरिस्त्रव	६ ७ ३१	वेदायोवीनांपदं	१ २ १७	वैश्वानरंकवयो	८ ४ १२	व्यंजिभिर्दिवआतास्व	१ ८ ३
वृष्टिदिवःश्रुतधारः	७ ४ ८	वेदिषदेप्रियघामाय	२ २ ५	वैश्वानरंमनसाभितिचा	३ १ २६	व्यंजतरिक्षमतिरत्	६ १ १५
वृष्टिर्नोअर्पदिव्याजिग	७ ४ १४	वेधाअदसोअभिर्वि	१ ५ १३	वैश्वानरंविश्वहा	८ ४ १२	व्यंत्विक्नुयेपुमंदमानः	२ ६ ५
वृष्णःकोशःपवतेमध्वे	२ ६ १७	वेमिस्वापूषक्कृन्जसे	५ ७ ३३	वैश्वानरःप्रलथानाकृमहं	२ ८ १९	व्यंयइंद्रतनुहिश्रवांसि	८ ६ २१
वृष्णास्तेवृष्ण्यंशवः	७ १ ३६	वेरध्वरस्यदृत्यानि	३ ५ ७	वैश्वानरायधिपणास्तुतावृ	२ ८ १६	व्यंयमावरुणश्चेतिपंथां	३ ८ ६
वृष्ण्येतेवृष्णोअर्कमर्चा	४ १ २९	वेर्षिहोत्रमुतपोत्रजनानां	७ ५ ३०	वैश्वानरायधुपाजसेवि	२ ८ २०	व्यंशस्त्वावसविदः	६ २ १२
वृष्णाशायसुमंस्त्रायवेध	१ ६ ६	वेषिहध्वरीयतां	३ ५ ९	वैश्वानरायमोहृषं	३ ५ १	व्यंस्तद्वाद्रोदंसीमित्रोअ	४ ५ १०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
व्यं१स्त्रेअधिशर्मतत्	६ ४ ७	शंनःसूर्यैरुचक्ष्माउदंतु	५ ३ २९	शंसांमहामिंद्रं	३ ३ १३	शतंजावशरदोवधमानः	८ ८ १९
व्यानिळिङ्गःपृतनाः	७ ७ २३	शंनःसोमोभवतुब्रह्मशं	५ ३ २९	शंसांमित्रस्यवरुणस्यधा	५ ५ ३	शतंतेराजनिभुषजःसहस्रं	१ २ १४
व्युच्छन्तीहिरदिमभिः	१ ४ ६	शंनोअग्निज्योतिरनीकोअ	५ ३ २८	शंसांवाध्वर्योप्रतिमे	३ ३ १९	शतंतेशिप्रिभूतयःसुदासे	५ ३ ९
व्युच्छादुहितदिवः	४ ४ २२	शंनोअजएकपादेवोअस्तु	५ ३ ३०	शंसेदुवधंसुदानवः	५ ३ १५	शतंदासेबलवृथे	६ ४ ६
व्यु१षाआवोदिविजाकृते	५ ५ २२	शंनोअदितिर्भवतुव्रतेभिः	५ ३ २९	शुकमयंधूममारादपश्यं	२ ३ २२	शतंधारादेवजाताः	७ ४ १६
व्यु१षाआवःपृथ्या३जनां	५ ५ २६	शंनोदेवःसंवितात्रायमाण	५ ३ २९	शुकमेत्वासुमिधं	१ ६ ३०	शतंनहंदुक्तिभिः	७ १ ९
व्युष्वंतीदिवोअंतां	१ ६ २६	शंनोदेवाविश्वदेवाभवंतु	५ ३ ३०	शुभिधपृथिप्रयंसिच	१ ३ २५	शतंमंगद्वैभानां	६ ४ २७
व्यंतुदिद्युष्टिषामशंवा	५ ३ २६	शंनोदेवीरभिष्टये	७ ६ ५	शुभिधवाजस्यसुभगप्रजा	३ १ १६	शतंमेषान्वृक्यंयक्षदुनं	१ ८ ११
व्रजंक्रुण्वंसहिवां	८ ५ १९	शंनोद्यावापृथिवीपृषं	५ ३ २८	शुग्धीनंहृदयत्वा	५ ७ २७	शतंमेषान्वृक्यंमामहानं	१ ८ १६
व्रतातेअग्नेमहतोमहानि	२ ८ २६	शंनोधाताशमुधतानां	६ ३ २८	शुग्धीनोअस्ययद्धपौरमा	५ ७ २७	शतंराजोनाधमानस्य	२ १ ११
व्रतेनस्योभुवक्षमा	४ ४ १०	शंनोभगःशमुनःशंसोअ	५ ३ २८	शुग्ध्यु३षुशचीपते	६ ४ ३६	शतंवायःशुचीनां	१ २ २८
व्रतंव्रतंगणंगणंसुशस्ति	३ १ २७	शंनोभवचक्षसांशं	७ ८ १३	शचीभिर्नःशचीवसू	२ २ ३	शतंवायदंसुर्यप्रतिवा	८ ५ २७
शंनंहृद्राप्तीभवतामवां	५ ३ २८	शंनोभवहृदआपीतहृदो	६ ४ ११	शचीवहृदपुरुहृदुमत्तम्	१ ४ १५	शतंवायस्यदशंसाकं	२ ६ ११
शंनंहृदोवसुभिर्देवो	५ ३ २९	शंनोभवंतुवाजिनोहवेसु	५ ४ ५	शचीवहृदमवसे	८ ३ ५	शतंवेणुन्धृतंशुनः	६ ४ २६
शंनःकरत्यवैते	१ ३ २७	शंनोमित्रःशंवरुणः	१ ६ १८	शचीवतस्तेपुरुशाकशाका	६ १७	शतंश्वेतासंउक्षणां	६ ४ २६
शंनःसत्यस्यपतंत्योभवंतु	५ ३ ३०	शंरोदंसीसुबंधवे	८ १ २३	शच्याकतेपितरायुवानां	३ ७ ५	शतंवाअंधामानि	८ ५ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
गतक्रमणं वंशकिं	३ ३ १५	शुभपुत्रां धृष्टवा	४ ४ १४	शश्वंतं हि प्रचेतसः	६ ४ ५४	शिशुजज्ञानं हर्यंतं	७ ४ ९
गतधारमुपमक्षीयमाणं	३ १ २७	शुयुः प्रस्तादध	३ ३ २९	शश्वंतो हि शत्रवोरारुष्टे	५ २ २७	शिशुनत्वाजेन्यवर्धयति	७ ५ ३२
गतधारवायुमर्कं	८ ६ ३	शुरस्यचिदाचत्कस्यावता	१ ८ १२	शाकमनाशाको अरुणः	८ १ १७	शिशुनजातो वचकदत्	७ २ ३१
गतपवित्राः स्वधयामदं	५ ४ १४	शुरासः कुशरासो	२ ५ १४	शाचिगोशाचिपूजन	६ १ २४	शीर्तिके शीर्तिकावति	७ ६ २२
गतमधुपुस्तव	६ ५ ३०	शधंशधवण्वां	४ ३ १३	शासद्व्यामहोअसि	८ ८ १०	शीरं पावकशोचिषं	६ ७ ११
गतभुजिभिल्लमभिहृते	२ ४ २	शधोमारुतमुच्छस	४ ३ ९	शासद्विदुहितुनेह्यं गात्	३ २ ५	शीर्ष्णः शीर्ष्णो जगतस्तस्थु	५ ५ १०
गतमहतिरिन्दरे	५ ८ १७	शय्यणावतिसोमं	७ ५ २६	शिक्षाणइद्रायआ	६ ६ १६	शुभमानक्रतायुभिः	६ ८ २४
गतममन्मर्यानां	३ ६ २३	शवसाह्यसिधुतः	६ २ १५	शिक्षाविभिदोअसौ	५ ७ २४	शुभमानाक्रतायुभिः	७ १ ३६
गतमिन्नगरदो	१ ६ १६	शविष्ठनआभरशूरशवं	४ ६ ८	शिक्षेयमसौदित्स्यं	६ १ १४	शुकेषुमेहरिमाणं	१ ४ ८
गतानीकाहेतव्यं	६ ४ १६	शशः क्षुरप्रत्यंचं	७ ७ २१	शिक्षेयमिन्महयतेदिवेदि	५ ३ २०	शुकंतं अन्यघजतंतं अन्य	४ ८ २४
गतानीकवप्रजिगाति	६ ४ १४	शशमानस्यवानरः	१ ६ १२	शिप्रिन्वाजानापते	१ २ २७	शुकः पवस्वदेवेभ्यः सोम	७ ५ २०
गतेनानोअमिष्टिभिः	३ ७ २२	शशत्तममीळते	८ २ २१	शिवः कपोतइषितोनों	८ ८ २३	शुकः शुशुकाउषोन	१ ५ १३
गतैरपद्रन्पणयइद्रात्र	४ ६ ९	शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्य	१ ८ ३	शिवस्वष्टरिहागहि	३ ८ २१	शुकस्याद्यगावाशिरः	२ ८ ७
गतयुतोअसियेनः	८ ४ १६	शश्वदुमिर्वैध्यस्यशान्नन्	८ २ २०	शिवानः सख्यासंतु	३ ५ १०	शुकैभिरगैरजआततन्वा	२ ८ १३
शनैश्चित्तंअदिवः	६ ३ ४४	शश्वदिद्रः पोमुयजिजिगा	१ २ ३१	शिशानोवृषभोर्यथा	६ ४ ३४	शुचिमकं वृहस्पतिं	३ ४ ९
शममिरिभिः कर्त्तु	६ १ २६	शश्वद्विवः सुदानवः	६ ४ ५४	शिशुजज्ञानं हरिर्भुजंति	७ ५ २१	शुचिरपः सयवसा	२ ७ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
शुचिरसिपुरुनिष्ठाः	५ ७ १८	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ १६	शुनः शोपोहद्वधीतः	१ २ १५	शृंगाणीवेच्छुं गिणांसंदद	३ १ ४
शुचिर्देवेष्वपिता	२ २ ११	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ १८	शुभमंधोदेववातं	७ १ २४	शृंगवनः प्रथमागतमर्वा	२ ८ ४
शुचिनयामज्ञिषिरस्ववि	२ ८ १९	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ २०	शुभं नुते शुष्मवर्धयंतः	२ ६ ३	शृणुतं जरितुहवमिद्राप्ती	५ ६ १७
शुचिनुल्लोमं नवजातम्	५ ६ १५	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ २४	शुभोवः शुष्मः कुष्मीमनां	५ ४ २३	शृणुतं जरितुहव	६ ६ ७
शुचिः पावकउच्यते	६ ८ १४	शुनहुवेममघवानमिदं	३ २ २६	शुश्रुवांसाचिदधिनापूरु	५ ५ १७	शृणोतुनऊर्जापतिगिरः	४ २ १५
शुचिः पावकवंधोमं	२ ५ २८	शुनहुवेममघवानं	३ ३ ७	शृणुपिपुं कुयववृत्रमिदं	१ ७ १७	शृण्वंतं पूषणवयं	४ ८ २०
शुचिः पावकोअद्भुतः	२ २ १०	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १२	शृण्मासोयेतैअदिवः	४ २ ९	शृण्वंतुनोवृषणः	३ ३ २७
शुचिः पुनानस्तन्व	७ २ २४	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १३	शृष्मिन्तमजुतथं	३ २ २२	शृण्वंतुलोमं मरुतः	१ ३ ३०
शुचिः प्मयः स्वाअत्रिवत्	३ ८ २५	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १४	शृष्मिन्तमोहितमदः	२ ४ २८	शृण्वेवीरउग्रमुं प्रदमायन्	४ ७ ३३
शुचीतेचकृयात्या	८ ३ २२	शुनहुवेममघवानं	८ ४ १६	शृष्मीशधौनमारुतं	७ ३ २४	शृण्वेवृष्टिर्वस्वनः	६ ८ ३१
शुचीनोहव्यामरुतः शुची	५ ४ २४	शुनहुवेममघवानं	८ ५ २५	शूरप्रामः सर्ववीरः	७ ३ २६	शृतयदाकरसि	७ ६ २८
शूननः फालाविकृपंतुभू	३ ८ ९	शूनमष्टाव्यचरत्	८ ५ २१	शूरस्येव्युप्यतो	३ ३ २९	शोवरिवार्यापुरु	५ ७ १४
शूनवाहाः शूननरः	३ ८ ९	शूनमसभ्यमृतये	८ ७ २३	शूराइवेद्युयुधयो	१ ६ १०	शोपं नुतइद्रसस्मिन्वोनौ	२ ४ १६
शूनहुवेममघवानमिदं	३ २ ४	शूनमधायभरमह्यत्सा	१ ८ १६	शूरोनचत्तआयुधा	७ ३ १	शेषेवनं पुमात्रोः	६ ४ ३४
शूनहुवेममघवानमिदं	३ २ ८	शूनमिष्टेपुमिदितं सुहृत्वा	८ ८ १५	शूरोनाशूरवनतेशरीरैः	४ ६ १९	शोचाशोचिष्टदीदिहि	६ ४ ३३
शूनहुवेममघवानमिदं	३ २ ११	शूनसीराविमावाचं जुषे	३ ८ ९	शूषेभिर्वृधो जुषाणः	७ ६ १	अथद्वृत्रमुतसंनोतिवा	४ ८ २७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इयावाश्चस्यरेभतस्तथा ॥ १ ॥ १९	१ ॥ १९	आवयेदस्यकर्णौ ॥ १ ॥ १८	१ ॥ १८	अधीनोभमेसदने ॥ ७ ॥ १०	७ ॥ १०	असित्यन्मुहुंसोनसीदन् ॥ १ ॥ ५	१ ॥ ५
इयावाश्चस्यसुन्वतस्तथा ॥ १ ॥ १८	१ ॥ १८	अियसेकभानुभिः ॥ १ ॥ १३	१ ॥ १३	अधीनोभमेसदने ॥ ७ ॥ १२	७ ॥ १२	अित्यं चोमादक्षिणतस्कप ॥ ५ ॥ ३	५ ॥ ३
इयावाश्चस्यसुन्वतः ॥ १ ॥ २१	१ ॥ २१	अियेकवोअधितनूषु ॥ १ ॥ १४	१ ॥ १४	अधीहवमिद्वमारिषण्युः ॥ २ ॥ ६	२ ॥ ६	अेतंरूपंकृणुतेयत् ॥ ७ ॥ २	७ ॥ २
इयेनआसामदितिःकृष्टयो ॥ २ ॥ २५	२ ॥ २५	अियेजातःअियआ ॥ ७ ॥ ४	७ ॥ ४	अधीहवतिरुया ॥ ६ ॥ १०	६ ॥ १०	अद्विशंशंअचतुरःकृष्टय ॥ ८ ॥ ६	८ ॥ ६
इयेनाविवपतथोहुस्यदात ॥ ३ ॥ १५	३ ॥ १५	अियेतेपादादुवआ ॥ ४ ॥ ७	४ ॥ ७	अधीहवविपिपानस्यात्रेः ॥ ५ ॥ ३	५ ॥ ३	अद्विभारौएकौअचरन् ॥ ३ ॥ ४	३ ॥ ४
इयेनोनयोनिंसदनं ॥ ७ ॥ २६	७ ॥ २६	अियेतेपृथिरुपसेचनी ॥ ८ ॥ ५	८ ॥ ५	अधीहवविपिपानस्य ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अद्विसहस्राभ्यस्यायुता ॥ ६ ॥ ४	६ ॥ ४
अत्तेदधामिप्रथमाय ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेपृषभिरुपतेवदेवा ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	अष्टीवानोहिदाशुषे ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	अद्विभारौअतिधिरवे ॥ ६ ॥ ५	६ ॥ ५
अद्वयाभिःसमिष्यते ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेमयासोअन्जीन् ॥ ८ ॥ ३	८ ॥ ३	अष्टीवायुशउद्यतःसजोषा ॥ १ ॥ ११	१ ॥ ११	असंकदनेनानिमिषेज ॥ ८ ॥ ५	८ ॥ ५
अद्विदेवायजमानाः ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेसुहृतीरुपरस्ययास्तः ॥ २ ॥ २३	२ ॥ २३	अष्टीमेनवस्यमे ॥ ६ ॥ २	६ ॥ २	असंगच्छध्वंसवध्वं ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८
अद्विप्रातहवामहे ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेसुपस्थादिव ॥ १ ॥ ५	१ ॥ ५	अष्टीमिअष्टीमिअष्टीमि ॥ २ ॥ ६	२ ॥ ६	असंगच्छमानेयुवति ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५
अवच्युरकर्णैर्यतेवसुनां ॥ ५ ॥ ३	५ ॥ ३	अियेमुद्रारोधरुणः ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	अष्टीनोअद्यसंभितः ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	असंगच्छस्वपितृभिःसं ॥ ७ ॥ ६	७ ॥ ६
अवंःसूरिभ्योअमृतवसुत्व ॥ ६ ॥ १	६ ॥ १	अियेगायत्रंतकवानस्याहं ॥ १ ॥ ८	१ ॥ ८	अष्टीयविष्टभारतामै ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	असंगोमदिहवाजवत् ॥ १ ॥ १	१ ॥ १
अवोवाजमिषमूर्जवहती ॥ ५ ॥ १	५ ॥ १	अियेममित्रावरुणा ॥ २ ॥ १	२ ॥ १	अष्टीयविष्टमतिथिस्वाहु ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	असंगोभिराग्निसः ॥ ८ ॥ २	८ ॥ २
आतमम्यऊर्ध्वनि ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेवोवृत्रहन्तमं ॥ ६ ॥ ६	६ ॥ ६	अष्टीवःपेयोअधिधायिवर्श ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	असंघोषःशृण्वेवमैरिमित्रैः ॥ ३ ॥ २	३ ॥ २
आतहविरोपिद्विप्रयाहि ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	अियेभुक्तर्णवह्निभिः ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	अष्टीजातस्यरुद्रश्रियासि ॥ २ ॥ ७	२ ॥ ७	असंचत्वेजमुग्नि ॥ ४ ॥ ७	४ ॥ ७
आयंतद्वस्य ॥ ६ ॥ ७	६ ॥ ७	अधीनइंद्रह्यामसिरवा ॥ ४ ॥ ६	४ ॥ ६	अष्टीमेकउदकंगामवाज ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	असंचादयचित्रमर्वाक् ॥ १ ॥ १	१ ॥ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
संजभुराणस्तर्हिःसुतेगृ ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २	संभानुनायततेसूर्यस्य ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २	संयन्मिथःपरपृधानासो ॥ १ ॥ ८	१ ॥ ८	सःस्माकृणोतिकेतुमा ॥ ३ ॥ ८	३ ॥ ८
संजागृवद्भिर्जमाण ॥ ८ ॥ ४	८ ॥ ४	संभूय्याअंताध्वसिराअ ॥ ५ ॥ ६	५ ॥ ६	संयस्मिन्विश्ववसुनि ॥ ७ ॥ ६	७ ॥ ६	सःसंभितानस्तन्यदुरोचनि ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संजानानाउपसीदन् ॥ १ ॥ ५	१ ॥ ५	संमाभिवर्चसासृज ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	संयस्तुभोवनयो ॥ २ ॥ ५	२ ॥ ५	सआगमदिद्वोयोवसुनां ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २
संतिष्ठ ॥ ६ ॥ ४	६ ॥ ४	संमातपत्यभितः ॥ १ ॥ ७	१ ॥ ७	संयादानूनियेमधुः ॥ ६ ॥ २	६ ॥ २	सआनोयोनिंसदतुमेष्टो ॥ ५ ॥ ६	५ ॥ ६
संतेपयांसिसमु ॥ १ ॥ ६	१ ॥ ६	संमातपत्यमितः ॥ ७ ॥ ८	७ ॥ ८	संवत्सहवमानृभिः ॥ ७ ॥ ५	७ ॥ ५	सआवक्षिमहिनुभा ॥ ७ ॥ ५	७ ॥ ५
संम्रीपवित्राविततालि ॥ ७ ॥ ४	७ ॥ ४	संमानृभिर्नशिष्ठः ॥ ७ ॥ ४	७ ॥ ४	संवत्सुरंशशयानाः ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	सआहुतोविरोचते ॥ ८ ॥ ६	८ ॥ ६
संदक्षेणमनसा ॥ ७ ॥ २	७ ॥ २	संमिष्ठोअरुयोभव ॥ ७ ॥ १	७ ॥ १	संवत्सरीणपयउस्त्रियायाः ॥ ८ ॥ ४	८ ॥ ४	सहजनैनुसविशास ॥ २ ॥ ७	२ ॥ ७
संदेवैःशोभतेवृषा ॥ ६ ॥ ८	६ ॥ ८	संमील्ययजुवनार्पयसर्पत ॥ ३ ॥ ६	३ ॥ ६	संवाकमंगासमिषाहिनो ॥ ५ ॥ १	५ ॥ १	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संनःशिशिहिभुरिजोरि ॥ ५ ॥ ७	५ ॥ ७	संयजनान्कृतुभिः ॥ २ ॥ १	२ ॥ १	संवाशतानासत्यासहस्रा ॥ ५ ॥ १	५ ॥ १	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संनुवोचावहेपुनः ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	संयजनौसुधनौविश्वशर्ध ॥ ४ ॥ २	४ ॥ २	संवत्सृष्ट्यमुष्य ॥ ७ ॥ १	७ ॥ १	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संनोरायावृहताविश्वपेश ॥ १ ॥ ४	१ ॥ ४	संयत्तइंद्रमन्यवः ॥ ३ ॥ ६	३ ॥ ६	संवोमर्वासोअगमत् ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संपश्यमानाअमद्वभि ॥ ३ ॥ २	३ ॥ २	संयद्विषोवनामहे ॥ ३ ॥ ८	३ ॥ ८	संसमिधुंवसेवृषन् ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संपृषन्नध्वनस्तिर ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	संयद्वनंतमन्युभिर्जना ॥ ५ ॥ ४	५ ॥ ४	संसोदस्वमर्हाजसि ॥ १ ॥ ३	१ ॥ ३	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संपृषन्विदुर्दानय ॥ ४ ॥ ८	४ ॥ ८	संयद्वयंयवसादः ॥ ७ ॥ ७	७ ॥ ७	संसृष्टधनमुभयं ॥ ८ ॥ ३	८ ॥ ३	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
संप्रेरतेअनुवातस्य ॥ ८ ॥ ८	८ ॥ ८	संयन्मदायशुष्मिणः ॥ १ ॥ २	१ ॥ २	संहोत्रंअपुरानारीः ॥ ८ ॥ ४	८ ॥ ४	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५
		संयन्महीमिधतीरुपधमा ॥ ५ ॥ ६	५ ॥ ६	सःस्तोम्यःसहव्यः ॥ ६ ॥ १	६ ॥ १	सहत्तुंनुसविजानात्योतुं ॥ ४ ॥ ५	४ ॥ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सहस्रोजोगोयुगहवे	८ ६ २२	सहस्रपृथोवनतेअप्रतीतः	४ ६ १०	सखीयतामविता	३ ५ २४	सधेदुतासिद्वहन्	३ ६ ३२
सहस्राजप्रतिजन्मानिवि	३ ७ २७	सकृद्वधोरजायत	४ ८ ४	सखेविष्णोवितरविक्रम	६ ७ ५	सधेतयदुषसःसूर्येण	८ ६ ११
सहस्रनेनमस्युर्भिर्बचस्यते	१ ४ १९	सकेतुरध्वराणां	३ १ ७	सखेसखायमभ्या	३ ४ १२	सचंद्रोविप्रमर्त्या	२ २ १९
सहस्रानउषसोराग्या	२ ५ २१	सकुमिवतितंडना	८ २ २३	सख्येतहंमवाजिनः	१ १ २१	सचक्रमेमहृतोमिहं	४ ४ ३३
सहस्रानोवसुष्क	१ ५ २७	सक्षपःपरिपलजे	६ ३ २६	सगृणानोअग्निर्देववान्	८ १ ३०	सचस्वनायमवसेअमीकं	४ ६ १८
सहस्रायःसुभृतस्य	८ ८ ५	सखायआनिषीदत	१ २ ५	सगृत्सोअग्निस्तरुणक्षिद	५ २ ५	सचायदासुजहतीषु	८ ५ २
सहस्रमहानिसमिथानि	१ ४ १९	सखायआनिषीदत	७ ५ ७	सगोमघाजरित्रेअश्व	४ ७ ७	सचायोरिद्वहर्हृषे	८ ५ २६
सहस्रहस्तेःसनिधुगिभिः	८ ५ २२	सखायआशिषामहि	६ २ १५	सगोरथस्यविजं	६ ३ १	सचासोमेषुपुरुहूतवज्रि	६ ४ ४९
सहस्राहियक्रुषीतहृन्नः	४ ६ १	सखायस्तहंविश्वहस्याम	५ ३ ४	सग्रामेभिःसर्नितासरथे	१ ७ ९	सचिकेतमहीयसा	६ ३ २२
सहस्रहोधिनिमैतो	२ ६ १५	सखायस्तेविषुणाअग्नएते	४ १ ४	सघातंघृणंरयमधि	१ ६ ३	सचित्रचित्रंचितयंतमुखे	४ ५ ८
सहस्रमृगोअप्योवन	२ २ १४	सखायस्त्वाववृमहे	३ १ ५	सघानःसूनुःशवसा	१ २ २२	सधेतयन्मनुषो	३ ४ १३
सहस्रधोनधुरिषाद्	७ ३ २४	सखायःकतुमिच्छत	६ ५ १०	सघानोदेवःसवितासहा	५ ४ १२	सजातर्भमाअध्वानओ	१ ७ १६
सहस्रभोनप्रतिवस्तउस्त्राः	४ ५ ४	सखायःसंबःसंयंब	३ ८ २४	सघानोयोगआभुवत्	१ १ ९	सजातेभिर्वृत्रहासेदुहृष्यै	३ २ ७
सहस्रवृषाजनयुक्तासुगर्भं	२ ७ २४	सखायोब्रह्मवाहसे	४ ७ २१	सघायस्तेददाशति	३ १ ७	सजातोगर्भोअसि	७ ५ २९
सहस्रवृषानकेनमस्य	८ १ २७	सखासख्येअपचतुयमभिः	१ २ २४	सघाराजासरपतिः	१ ४ १८	सजामिभिर्भित्समजाति	१ ७ १०
सहस्रसत्येभिःसखिभिः	८ २ १६	सखाहयत्रसखिभिर्नवगै	३ २ २५	सघावीरोरनिष्यति	१ १ ३४	सजायतप्रथमः	३ ४ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सजायमानःपरमे	२ २ १२	सतुर्वर्णिर्महोअरेणु	१ ४ २१	सत्यमिस्त्वामहेनदि	६ ५ २३	सत्रासोमाअभवन्	३ ५ २२
सजायमानःपरमेव्योम	४ ५ १०	सतुवस्त्राण्यध्वेषानानि	७ ५ २९	सत्यमित्रथावृषेदसि	६ ३ ८	सत्रितस्याधिसानवि	६ ८ २७
सजायमानःपरमेव्योम	५ २ ८	सतुधुधिश्रुत्यायोदुवो	४ ७ ८	सत्यमिद्राउतवयं	६ ४ ४१	सत्रेहजाताविषितानमो	५ ३ २४
सजिम्बतेज्रडैषुप्रजनि	२ ८ १९	सतुश्रुधीद्रनूतनस्य	४ ६ १२	सत्यमिद्राउअभिना	४ ४ १२	सत्वंदक्षस्यावृकोवृषोभूः	४ ५ १७
सजिह्याचतुरनीकक्रज	४ ३ २	सतुनोअभिर्नयतु	३ ४ १३	सत्यमुप्रस्यवृहतः	७ ५ २६	सत्वंनहंद्रधियसानोअकैः	४ २ १
सजुरादित्यैर्बसुभिः	४ ३ ६	सतुपवस्वपरिपार्थिवं	७ २ २८	सत्यमचूर्नरएवाहिचक्रुः	३ ७ २	सत्वंनहंद्रवाजेभिः	६ १ २१
सजुर्देवेभिर्पानपातं	५ ३ २६	सतुपवस्वपरिपार्थिवं	७ ५ १६	सत्यामाशिर्बकृणुता	८ २ १६	सत्वंनहंद्रसूर्योअप्सु	१ ७ १९
सजुर्मित्रावरुणाभ्यां	४ ३ ६	सतेजानातिसुमर्तियविष्ट	३ ४ २४	सत्यासत्येभिर्महतीमह	५ ५ २२	सत्वंनहंद्राकवाभिः	४ ७ ५
सजुर्विश्वेभिर्देवेभिः	४ ३ ६	सतेजीयसामनसात्वोतः	३ १ १९	सत्येनोत्तमिताभूमिः	८ ३ २०	सत्वंनज्जपते	६ २ २१
सजोषसआदित्यैर्मादय	३ ७ ४	सतोनूनकंवयःसं	८ १ १४	सत्रातेअनुकृष्टयो	३ ६ १९	सत्वंनक्षित्रवज्रहस्तष्टणु	४ ७ २७
सजोषस्त्वादिवोनरः	४ ५ १	सत्तोहोतानकृत्वियः	३ ३ ३	सत्रात्वंपुरुष्टुत	६ १ १९	सत्वंनोअग्नेवमो	३ ४ १२
सजोषाहंद्रवरुणसोमं	३ ७ ४	सत्तोहोताननुष्वदा	१ ७ २२	सत्रामदास्तव	४ ७ ८	सत्वंनोअवैक्षिदायाः	४ ५ १४
सजोषाहंद्रसंगो	३ ३ ११	सत्यंतर्दिद्रावरुणा	६ ४ ३०	सत्रायदीर्भावरस्य	३ ६ ६	सत्वंनोदेवमनसा	६ २ ३०
सजोषापीराःपदैरनु	१ ५ ९	सत्यंतनुर्शयैरदौ	६ ३ ४७	सत्राहणंदाष्टि	३ ५ २२	सत्वंनोरायःशिरीहि	३ १ १६
सतकृषीषितस्त्यमग्ने	४ ५ ७	सत्यंखेपाअमवन्तः	१ ३ १६	सत्रासाहंवरुण्यंसहोदा	३ २ १६	सत्वंविप्रायदाशुषे	६ ३ ३१
सतःसतःप्रतिमानंपुरोभू	३ २ ६	सत्यमित्तनत्वावान्	४ ७ २	सत्रासाहोजनभक्षो	२ ६ २७	सत्वमग्नेप्रतीकेन	८ ६ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सर्वममेविभाषयुः	६ ३ ३५	सदेवः कृषिर्नैपितः	६ ८ २७	सध्रीचीः सिधुमुतातीरिवा	६ ११	सनः स्वर्वाभभर	१ १ २३
सर्वममेसाभगव	१ ६ ३२	सदोद्वाचक्रातेउपमादिबि	२ ३ ६	सध्रीमायतिपरि	२ ६ १०	सनः स्वर्वाभभर	६ २ १५
सर्वमस्मदपद्विषः	५ ८ ३५	सद्येवप्राचोविर्मिमाय	२ ६ १५	सनः क्षमन्तसदने	७ ८ १४	सनहृदत्वयतायाइषेधाः	५ ३ २
सर्वाभरिपोगविचोदुव	३ ७ १४	सद्यश्चिद्यस्यचकृतिः	४ ८ ४	सनः पमिः पारयाति	६ १ २१	सनहृदत्वयतायाइषेधाः	५ ३ ४
सर्वाभमदुष्टामदः	१ ५ २९	सद्यश्चिद्यः शवसापंच	८ ८ ३६	सनः पवस्ववाजयुः	७ १ १	सनहृदः शिवः सखा	६ ६ २१
सदर्शतश्रीरतिथिः	८ ४ २०	सद्यश्चिद्यतेमधवक्षभि	५ २ ३०	सनः पवस्वशंगवे	६ ७ ३६	सनहृदाययजवे	७ १ २०
सदसस्पतिमकुतं	१ १ ३५	सद्यः सोभस्यमहिमा	५ ७ २६	सनः पावकदीदिवः	१ १ २३	सनहृद्वानयासह	६ ७ ९
सदस्यमदेसदस्वपीता	४ ६ २३	सद्योअध्वरेरथिरंजनन्त	५ २ १०	सनः पावकदीदिहि	३ १ ८	सनकुर्जेयं १ न्ययं	७ १ ६
सदाकत्रीसुमतिमाचके	१ ८ १७	सद्योजातओषधीभिर्वव	२ ८ २५	सनः पितेवसूनवे	१ १ २	सनत्साक्ष्यं पुशुं	४ ३ २६
सदापूणोयजतोविद्विषां	४ २ २५	सद्योजातस्यदृशानः	३ ५ ७	सनः पुनानआभर	६ ८ ३०	सनद्वाजं विप्रवीरं	८ १ ३
सदासिरण्योयवसेव	७ ६ ९	सद्योजातोऽग्रमिमीत	८ ६ ९	सनः पुनानआभर	७ १ १९	सनश्चित्राभिरद्विबो	३ ६ २७
सदासुगः पितृमान्	३ ३ २७	सद्योजुवस्तेवाजाः	६ ५ ३८	सनः पृथुश्रवायुं	४ ५ २३	सनाचसोमजेषिच	६ ७ २२
सदिदितेतुविजातस्यम	४ ६ ४	सद्योद्वातोवृषभः	३ ३ १२	सनः शमीणिवीतये	३ १ १३	सनाज्योतिः सनास्वः	६ ७ २२
सदुतोविश्वदुभि	३ ४ १३	सदुक्कणमनुषः	८ ५ १५	सनः शक्रश्चिदाशकन्	६ ३ ३	सनात्तकाचिद्वचना	२ ७ १
सदशीर्षसदशी	२ १ ५	सद्विबंभुवैतरणः	८ १ २९	सनः सिधुमिवनावया	१ ७ ५	सनातातहृदन्वगुभागुः	२ ४ १७
सद्वेचिदभिर्नृणस्तिवाज	६ ७ १३	सधारयत्यृथिर्वापप्रथ	१ ७ १६	सनः सोमेषुसोमपाः	६ ६ ३७	सनातातहृदभोजनानि	५ २ ३०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सनात्सनाळाभुवर्नारवा	१ ५ २	सनेमयेतऊतिभिः	२ ६ ६	सनोनियुद्धिः पुरुहूतवेधः	६ ४ १४	सनोवस्वउपमासि	६ ५ १२
सनादक्षमुतकतुं	६ ७ २२	सनेमिकृष्यां १ सदा	७ ५ ७	सनोनृणांनृतमो	१ ५ २५	सनोवाजायश्रवसहृषेच	४ ६ ३
सनादमेमृणसि	८ ४ ८	सनेमिचक्रमजरं विवा	२ ३ १६	सनोनेदिष्टुदृश	२ १ १३	सनोवाजंस्ववितापुरुव	६ ४ ३
सनादेवतवरायो	१ ५ ३	सनेमिस्वमस्मदा	७ ५ ८	सनांबोधिपुरएतासुगेपु	४ ६ १२	सनोविभावाचक्षणिनव	४ ५ ५
सनादिवंपरिभ्रमा	१ ५ २	सनेमिस्वस्वपत्यमानः	१ ५ २	सनांबोधिपुरोळाशुररा	४ ६ १६	सनोविश्रादिवोवसु	७ १ १४
सनापुराणमध्वेमि	३ ३ २५	सनेम्यस्मद्योतदिष्टुं	५ ४ २३	सनांबोधिपृथीहव	४ १ १६	सनोविश्रान्याभर	६ ६ २६
सनामानाचिद्वसयः	८ ३ ४	सनांअद्यवसुत्तये	७ १ १	सनांबोधिसहस्य	२ ५ २१	सनोविश्राहासुकतुः	१ २ १८
सनायुतेगोतमहृद	१ ५ ३	सनांअपपवित्रआ	७ १ ३८	सनोभगायवायवे	७ १ १	सनोविश्वंभिद्वेभिः	६ ५ ११
सनायुवोनमसानव्यो	१ ५ ३	सनांअर्षाभिद्वत्यं	७ १ २	सनोभगायवायवे	७ १ १९	सनोवृषन्सनिष्टया	६ ६ १७
सनितः सुसनितः	६ ४ ४	सनोज्योतीषिपृथ	६ ८ २६	सनोमदानापते	७ ५ ७	सनोवृषन्सुचरं	१ १ १४
सनिताविप्रोअर्बेद्विः	५ ७ २४	सनोदराद्यासात्	१ २ २२	सनोमद्राभिरध्वरे	४ ५ २१	सनोवृष्टिदिवस्परि	२ ५ २७
सनितासिप्रवतोदाशुपं	५ ४ ३	सनोदिवद्वताते	७ ४ ६	सनोमहोअनिमानः	१ २ २४	सनोवृद्धोअमार्य	५ २ १८
सनिमित्रस्यपप्रथः	६ १ ३	सनोदिवेभिः पवमान	७ ४ ३	सनोमित्रमहृस्व	६ ३ ३८	सनोहरीणांपते	७ ५ ८
सनीव्याभिर्जरितार्	४ ७ ४	सनांप्रीतीबरिष्टया	४ १ १७	सनोयुर्वेदोजोहृत्रः	२ ६ २५	सपत्यतउभयोर्नृणामयोः	४ ६ २०
सनेमतसुसनिता	७ ८ १०	सनोनव्येभिर्दृष	१ २ १९	सनोराधांस्याभर	५ २ २०	सपप्रथानोअभिपंचभूम	५ ५ १६
सनेमतेवसानव्यहृद	४ ६ १०	सनोनियुद्धिराष्ट्रण	४ ७ २५	सनोरेवत्समिधानः	२ ५ २१	सपर्यवोभरमाणाअभिभु	५ २ १

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सपर्वण्यः सप्रियोविद्व	४ ४ ३१	ससक्षरन्तिशिवे	७ १ १३	ससास्यासम्परिधयः	८ ४ १९	सभृतयोर्हप्रथमाय	२ १ १९
सपर्वतो नध्रुणेष्वाद्युतः	१ ४ १२	ससत्वाहुरितोरथे	१ ४ ८	ससिम्भजन्तिवेषसः	१ ८ १९	सभ्रातरवरुणमम	३ ४ १२
सपर्वस्वधनंजय	७ १ ३	ससदिशोनानासुषाः	७ ५ २८	ससीचिद्रामदुच्युता	६ ३ १०	समंजंतुविश्वेदेवाः	८ ३ २८
सपर्वस्वमदायकं	७ १ २	ससधामानिपरियन्	८ ७ ६	सप्रकेतउभयस्यप्रविद्वान्	३ ३ २४	समंदस्वाङ्घ्रसो	३ ३ ४
सपर्वस्वमदिन्तम	७ १ ७	ससभिः पुत्रैरदितिः	८ ३ २	सप्रजथाकविबुधः	६ ४ ४२	समंदस्वाङ्घ्रसः	४ ७ २६
सपर्वस्वयआविश्वेदं	७ १ २२	ससमयोदाः कवयः	७ ५ ३३	सप्रजथासहसाजायमानः	१ ७ ३	समंदस्वाङ्घ्रनुजोषमुप्र	४ ६ १६
सपर्वस्वविचरणे	६ ८ ३१	ससमैससशाकिनः	४ ३ १०	सप्रजवक्षवीयसा	४ ५ २५	समंदयाचजिह्वा	५ २ २३
सपर्वस्वसहमानः	७ ५ २३	ससयुजंतिरथमेकचक्रं	२ ३ १४	सप्रजवक्षव्यसे	७ ४ १	समंजेषमिमाभुहं	८ ८ १७
सपर्वस्वविचक्षणः	६ ८ २७	ससवीरासोअधरात्	७ ७ १७	सप्रथमेव्योमलि	६ १ ७	समजमनाजनिममानुषा	४ ६ ५
सपिष्याण्यायुधानि	७ ६ ४	ससस्वसारोअभिमातरः	७ ३ १९	सप्रवोहन्परिगत्या	२ ६ १५	समंज्यापर्वत्याइवसुनि	८ २ १९
सपुनानउपसुरे	७ ४ १८	ससस्वसूरुषीर्वावशानः	७ ५ ३३	सप्रचीनान्पर्वतान्	२ ६ १९	समंजगावोभितोनवन्ते	४ १ २७
सपुनानोमदितमः	७ ४ २६	ससहोतरस्मिदीकृते	६ ४ ३५	सबाधेयजनाइमे	६ ५ २२	समंजसुरः पूसुवन्वन्	७ ४ ७
सपर्वयानि विदाकृष्य	१ ७ ३	ससहोत्राणिमनसावृणा	२ ८ २२	सबाधिसुरिर्मघवा	२ ५ २७	समंजस्वाश्रसतामुराणं	२ ४ १४
सपर्वयः पवतेयं	७ ३ २	ससानांससक्रुष्यः	२ ६ ३५	सभंदनाउदियति	७ ३ २०	समंजस्वमिमवसे	५ ८ ३६
सपर्व्यामहानां	६ ४ ४२	ससापोदेवीः सुरणः	८ ५ २५	सभामंतिकितवः	७ ८ ४	समंजरायोषसानमंत	५ ४ ८
सपुन्यांबसुवित्	७ ४ ७	ससाधंगर्भाभुवनस्युरेतः	२ ३ २१	सभिक्षमाणोअमृतस्य	७ २ २३	समनात्पुणिरुपयासि	८ ३ ३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
समनेववपुष्यतः	६ ४ ४१	समातरानदहशानः	७ २ २४	समानुषेवृजने	२ १ १५	समिधायस्तुआहुतिं	४ ५ १
समन्यायन्युपमयन्यु	२ ७ २२	समातराविचरन्	७ २ १९	समानेअहृत्रिवधगोहना	३ ४ ४	समिधायोनिशितिदाश	६ १ ३१
समन्युमीः समदनस्यकृ	१ ७ ९	समातरासुर्येण	४ ७ ४	समानोअध्वास्वस्वोरनन्त	८ १	समिद्धमग्निं समिधागिरा	४ ५ १८
समन्युमत्यानां	६ ५ ३२	समातरिश्वापुरुवार	१ ७ ३	समानोमंशुः समितिः	८ ८ ४९	समिद्धश्चित्समिध्यसे	८ ८ ८
समतोअग्नेस्वनीक्रेवान्	५ १ २७	समाननीळंबुषणः	७ ५ ३३	समानोराजा	३ ३ २८	समिद्धस्यप्रमंहसः	४ १ २२
समंजज्ञानआयुभिः	७ १ १४	समानपूर्वोरभिवावशा	८ ७ ७	समान्यावियुते	३ ३ २५	समिद्धस्यश्रयमाणः पुर	३ १ ३
समंजज्ञानआयुभिः प्रय	७ २ ११	समानवत्समभि	२ २ १५	समांज्येतिरोअण्वानि	७ ५ १४	समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णव	४ २ ८
समंजज्ञानइन्द्रियायु	७ २ २३	समानवांसजात्यं	६ ५ २०	समाववर्तिविष्टितोजिगी	२ ८ ३	समिद्धेअग्नीसुतहंद्रसो	४ ७ १२
समंजिनोरवसानूत	४ ४ १७	समानऊर्वेअधिसंगतासः	५ ५ २३	समाहिनहंद्रोअणी	२ ६ २३	समिद्धेध्वमिष्वांनजाना	१ ७ २६
समंजिनोरवसानूत	४ ४ १८	समानमस्माननपावृत्	८ ४ १४	समित्तमघमंभवत्	६ १ २७	समिद्धोअग्नावह	२ २ १०
समंजिनोरवसानूतनेन	४ २ १९	समानमंज्येषां	६ १ ३८	समित्तान्द्रुत्रहासिदत्	६ ५ २९	समिद्धोअग्नाहुत	४ १ २२
समंजिनोरवसानूतनेन	४ २ २२	समानमृत्युपुरुहुतं	७ ८ २१	समित्समिस्सुमनाबोध्य	२ ८ २२	समिद्धोअग्निर्द्विशोषि	४ १ २२
समस्मिन्जयमानः	८ ५ २	समानमेतदुदकं	२ ३ २३	समिधामिदुवस्थत	६ ३ ३६	समिद्धोअग्निर्निहितः	२ ५ २२
समस्यमन्यवेविशः	५ ८ ९	समानयाजनोहिवां	१ २ ३१	समिधाजातवैदसे	५ २ १७	समिद्धोअघमनुषो	८ ६ ८
समस्यहरिहरयः	७ ४ ६	समानीवआकृतिः	७ ८ ४९	समिधानउसन्त्य	६ ३ ३७	समिद्धोअघराजसि	२ ५ ८
समंज्याविधादुरितानि	५ २ १५	समानुषीषुदूढभो	३ ५ ९	समिधानः सहस्रजित्	४ १ २०	समिद्धोविश्वतस्पतिः	६ ७ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
समिप्यमानः प्रथमानुध	३ १ १७	समीपणे रजति भोजनम्	४ २ ४	समुप्रयति धीतयः	७ ७ ११	सम्राजो ये सुवृधो यज्ञ	८ २ ३
समिप्यमानो अश्वरे	३ १ २८	समीरे भासो अश्वरन्	६ ६ ३८	समुप्रिया अश्वरन्	७ ५ २	सम्राज्ञी शशुरे भव	८ ३ २८
समिप्यमानो अश्वतस्यरा	४ १ २२	समत्ये महतीरपः	५ ८ २२	समुप्रियो मृज्यते	७ ४ ११	सम्राजन्यः स्वराजन्य उ	५ ६ २
समिद्रागदुभं मृण	१ २ २७	समुत्वाधी भिरस्वरन्	७ २ ८	समुवायुज्ञं महयुक्तमोभिः	५ ५ ३	सयता विप्रण्या	३ १ १३
समिद्रागमनसानेपिगो	४ २ १७	समुद्रज्येष्ठाः सलिलरु	५ ४ १६	समुवायुज्ञं महयुक्तमोभिः	५ ४ ९	सयह्वो वनी गोंवर्वा	८ ५ १४
समिद्राया समिषारं भेम	१ ४ १५	समुद्रमासामवतस्थे अभि	२ २४	समज्यते सुकर्मभिः	७ ४ २६	सयुधमः सत्वाखजकुत्सम	४ ६ ४
समिद्राणो तवायुना	७ १ १९	समुद्राः सिधुरजा	८ २ १४	समुज्यमानो दशभिः	७ २ २३	सयाजते अरुणा विश्वभोज	५ २ २१
समिद्राय गामनवाहं	८ १ २३	समुद्रादुर्गतादधि	८ ८ ४८	समनम हुताद्माः	६ ८ २४	सयोनमुहेन मिथुज नो भूत	६ ५ १
समिद्रो गा अजयत्	३ ५ २३	समुद्रादुर्मिमुद्रियति	८ ७ ७	समेव पुत्र उदयदधि नोर्यः	४ ८ ५	सयो वृषा नराज	२ २ १८
समिद्रो रायां बृहती	६ ४ २१	समुद्रादुर्मिमुद्रियति	८ ८ १०	समो हे वाय आशत	१ १ १६	सयो वृषा नृप्यभिः समो	१ ७ ८
समीचीना अनूपत	६ ८ २९	समुद्रिया अपसरसः	७ ३ ३	समाचिद्वस्तौ नसुमं	८ ६ २३	सयो व्यस्थादुभिदक्ष	२ ५ २३
समीचीना स आसते	६ ७ ३५	समुद्र अन्तः शयते	६ ७ ५	सम्यक्सम्यं चोमहिपाः	७ २ २९	सरहत उरगायस्य	७ ४ १२
समीचीने अभिमतना	७ ५ ५	समुद्रेण सिधुत्रो यादमा	३ २ २०	सम्यक्सवन्ति सरितो न	३ ८ ११	सरहं यो वसु	१ ३ २३
समीरथं न भूरिजाः	७ २ २५	समुद्रे त्वानुमणा	७ ८ २८	सम्राजा उग्रा वृषभा दिव	४ ४ १	सरथं नृधीतमः	४ ७ २३
समापुसं नमावृभिः	७ ५ ७	समुद्रो अस्सुमा मृजे	६ ७ १८	सम्राजा या घृतयोनी	४ ४ ६	सरन्धयस् दिवः	२ ६ २४
समीसखायो अश्वरन्	७ १ २	समुपृणा गमे महि	४ ८ १९	सम्राजा वृष्य भुवनस्य राज	४ ४ १	सरस्वति त्वमस्मान्	२ ७ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सरस्वति देवमिदो निर्वहं	४ ८ ३०	सरोरुवद्वयः	७ ७ २०	सवायुमिदं मधिनो	६ ७ २९	सवृत्रहं दः कृष्णयोनीः	२ ६ २६
सरस्वतिया सरयं	७ ६ २४	सगी इव सजतं सुष्टीरुपं	६ ३ १७	सवावशान इह पाहि	३ ३ १६	सवृत्रहं दः अर्पणी शतं	६ ६ ३५
सरस्वती देवयंतः	७ ६ २४	सर्वपरि क्रोशं जहि	१ २ २७	सवावृषे नृयो योषणा	५ ६ १९	सवेत सुदशमायं दशोणि	४ ६ १०
सरस्वती यापितरः	७ ६ २४	सर्वे नंदं तियशसा	८ २ २४	सवितपश्चाताः सवितो	७ ८ ११	सवेद देव आनमं	३ ५ ८
सरस्वती सरयुः सिधुः	८ २ ७	सर्ववृष्ट इत्युहाभीम उग्रः	७ ७ १०	सविताय नैः पृथिवी	८ ८ ७	सवेद सुष्टीनां	७ ७ १३
सरस्वती साधयंती	२ ५ २३	सवधिता वधेनः	७ ४ १८	सवितारं मुषसं मधिनो	१ ३ २९	सव्याम सुस्फुर्यं वावमे	५ ७ ३१
सरस्वत्यभि नोनेषि वसः	४ ८ ३२	सवह्निभिर्कर्मभिः	४ ७ ४	सविद्वं अपगोहं	२ ६ १६	सवाधतः शवसानेभिः	८ ५ १५
सरस्वा न्धीमिर्वरुणः	८ २ १२	सवह्निः सुदुष्टरः	६ ८ १०	सविद्वं अंगिरोभ्यः	६ ४ ४२	सवाधतो नहुषो	२ १ २
सराजसिपुरुषुत	६ १ १७	सवह्निः पुत्रः पित्रोः पुषि	२ ३ ३	सविद्वं आचं पिप्रयो	२ ५ २०	सवाधमी कुलशंवा	६ ८ ८
सरायस्वामुपसृजा	४ ७ ८	सवह्निः सोमजा गृभिः	६ ८ २६	सविप्रश्चरणीनां	३ ५ ८	सवाधमधिधाद्युन्नमस्मे	४ ४ १८
सरुद्रे भिरवास्तवार	८ ५ १४	सवायुज्ञे पुमानवी	७ ४ २४	सविधादा शुपेवसु	६ ८ २६	सवाधियः स्माष्टतना	२ १ १६
सरुपैरा सुनो गहि	६ ३ १३	सवाजयाता पदुष्पदायन्	८ ५ १४	सवीरो अग्रति कुतः	५ ३ १८	सवाधितानस्तन्युत्तरोच	४ ५ ८
सरोतो वावृषभः शशंतीनां	७ १ १	सवाजं विश्वचषणिः	१ २ २३	सवीरो दक्षसाधनः	७ ५ ३	ससत्पतिः शवसाहति	४ ५ १५
सरोवो वृषविपतिः	१ २ २४	सवाजीरो घनादिषः	६ ८ २७	सवृत्रहं ह्येह ग्यः	३ ६ ११	समत्यसत्वनमहते	४ ७ ३
सरोचयज्जुषारोदसी	२ ८ १७	सवाज्यक्षाः सहस्र	७ ५ २१	सवृत्रहा वृषा सुतः	६ ८ २७	समप्रपरिणीयते	३ ५ ९
सरोरुवद्विपुर्वाः	७ २ १९	सवाज्यर्वा सक्तुर्विर्वचस्य	३ ७ ८	सवृत्रहं दः क्रभक्षाः	६ ६ ३५	समप्रतीतिभिर्हितः	६ ७ ३२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ससमुद्रोऽपीष्यः	६ ३ २०	ससुन्वेयोवसुनां	७ ५ १९	सहदानुपुरुहृतक्षियंतं	३ २ २	सहस्रशृङ्गोदृषभः	५ ४ २२
ससर्गणशवसातको	४ ७ ४	ससुष्टुभासकृतागणेन	३ ७ २६	सहवामेननउपोवि	१ ४ ३	सहस्रसामाग्निवेशिगृणी	४ २ ४
ससुर्परीरभरत्	३ ३ २२	ससुष्टुभासस्तुभा	१ ५ १	सहव्युवाळमर्त्यः	३ १ ९	सहस्रतद्द्रोतयोनः	२ ४ ४
ससुर्परीरमंति	३ ३ २१	ससुनुभिर्नरुदेभिर्क्रुवा	१ ७ ८	सहश्रुतद्द्रोनाम	२ ६ २६	सहस्रव्यतीनां	३ ६ ३०
ससुन्येनयमतिवाधतश्चि	१ ७ ९	ससुनुमातराशुचिः	६ ७ ३२	सहस्तामाः सहस्रदसः	८ ७ १८	सहस्रसामकमंचत	१ ५ ३०
ससस्युषद्वियुता	३ ५ ७	ससूर्यप्रतिपुरोनउद्गाः	५ ५ ४	सहस्रणीयः शतधारः	७ ३ १०	सहस्राक्षेणशतशारदेन	८ ८ १९
ससंतत्याभरातयः	१ २ २७	ससूर्यस्वरदिमभिः	७ ३ १८	सहस्रणीयाः कवयः	८ ८ १२	सहस्राक्षोविचर्षणिः	१ ५ २८
ससंनयः सविनयः	२ ७ २	ससूर्यः पर्युरुवरांसि	८ ४ १४	सहस्रदामांमणीमा	८ २ २	सहस्रातिशतावयं	३ ६ ३०
ससंस्तितोविष्टरः	२ २ ६	ससुवांसंमिब्रमना	३ १ ५	सहस्रधापंचदशा	८ ६ १७	सहस्रणेवसचतेयवीयुधा	५ ७ ३१
ससानात्यांउतसूर्यससान	३ २ १६	ससोमआमिश्रतमः	४ ७ १	सहस्रधारवृषभं	७ ५ १७	सहस्रेवृषतीनां	६ ४ ४७
ससुकृतुः कृतचिदस्तुहो	५ ६ ७	सस्तुमातासस्तुपिता	५ ४ २२	सहस्रधारः पवते	७ ५ २	सहस्रातिः शतामघः	७ १ २६
ससुकृतुः योविदुरः पणीनां	५ २ १२	सः स्तोम्यः सहस्रव्यः	६ १ २१	सहस्रधारवृताः	७ २ ३२	सहस्रमन्योऽभिमाति	८ ३ १९
ससुकृतुः पुरोहितो	२ १ १४	सस्थावानायवयसित्वमे	६ ३ १९	सहस्रधारवृतेसं	७ २ २९	सहस्रावृत्सुतराणिः	३ ३ १३
ससुकृतुराणितायः सुतेषु	६ ६ ३५	सस्त्रिमविदुच्छरणे	८ ७ २७	सहस्रधारवृत्तिते	७ २ ३०	सहिकृतुः समयः	१ ५ २५
ससुतः पीतयेवृषा	६ ८ २७	सस्त्रिद्वित्वं १ शुभ	५ ४ ३०	सहस्रवाजमभिमातिषा	८ ५ २५	सहिक्षत्रस्यमनसस्युचि	४ २ २४
ससुन्वतद्द्रुः सुयं	२ ६ २३	सस्त्रिद्विसमृतिस्त्वैष्यं	५ ५ २	सहस्रशीर्षागुरुषः	८ ४ १७	सहिक्षपावांअग्नी	१ ५ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सहिक्षयेणक्षम्यस्यजन्मन	५ ४ १३	सहिष्माजरितुभ्यआ	६ ८ १०	साकंवदतिवहवः	७ २ २७	सामांमत्योक्तिः परि	७ ८ १२
सहिक्षेमोहविर्यज्ञः	७ ७ २	सहिष्माधन्वाक्षितं	३ ८ २५	साकहिगुचिनाशुचिः	२ ५ २६	सावमुदधतीश्वशुराय	८ ५ १
सहित्वद्वेशश्चते	७ ४ २३	सहिष्माविश्वचर्षणिः	४ १ १५	साकमुश्रामजयंत	७ ४ ३	सावहयोक्षभिरवातो	५ १ ५
सहिष्मताविद्युतावेति	८ ५ १४	सहिसत्योयंपूर्वचित्	४ १ १७	सातिनवोमवतीः स्वर्वतीः	४ ४ ७	साविदुस्वीरामरुद्धिरस्तु	५ ४ २३
सहिष्मभिर्जनानां	४ १ ८	सहिस्सृष्टृषदशो	१ ६ १३	सातेअग्रशंतमा	६ ५ २२	सास्माअरप्रथमस	२ ६ २१
सहिद्रोदुरिषुवद्रजधनि	१ ४ १२	सहोतायस्यरोदसीचिदु	२ ८ २७	सातेजीवानुस्ततस्य	७ ७ १९	सास्माअरवाहुभ्यु	२ ६ २०
सहिष्मिभिर्हव्योअस्त्युग्र	४ ६ ५	सहोताविश्वपरिभूत्व	२ ५ २०	सायुन्नैद्यन्निनाग्रहत्	६ ५ २२	सास्माकंभिरतरीनशुषः	४ ५ १४
सहिषुरुचिदोजसा	२ १ १२	सहोतासेदुदृत्यं	३ ५ ८	सायुन्नैद्यन्निस्तं	१ ५ १४	साहायेसंतिमुहिदेवहव्य	१ ३ ९
सहियोमानुषायुगा	४ ५ २५	सहोभिर्विश्वपरि	८ १ १८	साध्वपांसिस्तनता	२ ५ २३	साहान्विवाअभियुजः	३ १ १०
सहिरवामिदाशुष	४ ४ २५	सहोषुणोवज्रहस्तैः	५ ८ २४	साध्वयांसिस्तनता	८ २ १७	सिचंतिनमसावतं	६ ५ १५
सहिविश्वानिपायिवा	४ ५ २४	सांतपनाइदहविः	५ २ ३०	साध्वीमकद्वैवर्वाति	८ १ १३	सिधुर्नक्षोदः शिर्मावा	२ ७ ४
सहिविश्वानिपायिवा	४ ७ २४	साकजातः क्रतुना	२ ६ २८	सानोअद्यस्यावयं	८ ७ १४	सिधुर्नक्षोदः प्रनीचा	१ ५ १०
सहिषेदावसुधिति	३ ५ ८	साकजाताः सुभ्वः साकमु	४ ३ १७	सानोअद्याभरद्वसुः	४ ४ २१	सिधुर्नक्षोदः सयांसिचदश्वा	३ ७ १९
सहिशर्षोणमास्तं	२ १ १३	साकजानांससर्थमाहुरेक	२ ३ १६	सानोविश्वानिपायिवा	४ ८ ३१	सिधुर्नक्षोदः प्रवणआशयाय	४ ७ २९
सहिशुचिः शतपत्रः सशं	५ ६ २२	साकयंक्षमप्रपंत	८ ५ १०	सामद्विवाहमाहि	३ ५ १	सिधोर्नक्षोदः प्रवणेशुघना	३ ८ ११
सहिश्रवस्तुः सदनानि	१ ४ २०	साकयुजाशकनस्येव	८ ६ १	सामद्विवाहमाहि	८ १ २२	सिधोर्नक्षोदः प्रवणेशुघना	७ २ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सिंहनसन्तमन्त्रः	७ ३ २५	सुगन्धनोवाजीस्वभ्यंयुसः	१ ३ १०	सुताइंद्रायवायवे	४ ३ ६	सुनोतामधुमसमं	६ ८ २०
सिंहान्नानदति	१ ५ ७	सुगन्धेभेसनविभोभवा	४ १ ९	सुताइंद्रायवायवे	६ ८ २३	सुनोतासोमपात्रे	५ ३ १८
सिंधाभ्रधियोभस्मे	७ ६ २	सुगुरसरसुहिरव्यः	२ १ १०	सुतावतस्त्वावयं	६ ४ ४६	सुनवतिसोमरधिरासः	८ ३ ९
सिनीबालिष्टुष्टुके	२ ७ १५	सुगोततेसुपथापवते	५ १ ५	सुतासोमधुमसमाः	७ ५ १	सुपुर्णइरधानस्वमासिं	७ ७ २१
सिषकिसावांसुमतिश्चनि	५ ५ १७	सुगोहिवांअयंममित्र	२ ७ ७	सुतेअध्वरेअधिवाचं	८ ४ ३१	सुपुर्णवस्तेमृगोअस्याद	५ १ २१
सिषकुनऊर्ज्यस्वपुष्टेः	४ २ १६	सुज्योतिषःसूर्यदक्षपितृन्	८ ८ ८	सुतेसुतेन्योकसे	१ १ १८	सुपुर्णविप्राःकवयः	८ ६ १६
सिषासतरयीणां	७ १ ४	सुतभरोयजमानस्यसत्य	४ २ २५	सुत्रामाणपृथिवींघां	८ २ ४	सुपुर्णाएतआसते	१ ७ २२
सीदंतस्तेवयोवया	६ २ १	सुतःसोमोअसुतादिह	४ ७ १३	सुदक्षोदक्षैःऋतुना	८ ४ २१	सुपुर्णावाचमक्रतो	८ ४ २९
सीदहोतःस्वडलोकेषिकि	१ ३ ३	सुतहृत्स्वनिमिंश्छइंद्रसोमे	४ ६ १५	सुदासेदस्त्रावसुविभ्रता	१ ४ २	सुपेक्षंसंमावसुज्यस्तं	४ १ २८
सीरायुजंतिकवचः	८ ५ १८	सुतइंद्रोपवित्रभा	७ ४ २६	सुदेवःसंमहासति	४ ३ १३	सुपेक्षंसंमुखरंथं	१ ४ ६
सुकर्माणःसुरुचो	३ ४ १९	सुतइंद्रायवायवे	६ ८ २४	सुदेवास्थकाण्वायना	६ ४ २६	सुप्रतीकेवयोवृधां	३ ८ २१
सुकिंशुकंशस्मालिं	८ ३ २३	सुतइंद्रायविष्णवे	७ १ ३०	सुदेवोअष्टप्रपतेदना	८ ५ ३	सुप्रवाचनंतववीर	२ ६ १२
सुकृत्सुपाणिःस्ववान्	३ ३ २६	सुतएतिपवित्रभा	६ ८ ३९	सुदेवोअसिवरुण	६ ५ ७	सुप्रावगंसुवीर्यसुष्टवायं	६ २ ८
सुक्षेत्रिषासुगातुया	१ ५ ५	सुतपात्रंसुताइमे	१ १ ९	सुनिर्मथानिर्मथितः	३ १ ३४	सुप्रावीरस्तुसक्षयः	५ ५ ८
सुखरंथयुयुजेसिधुः	८ ३ ७	सुताअनुस्वमारजः	७ १ ३१	सुनीतिभिर्नयसिन्नायसे	२ ६ २९	सुप्राव्यःप्राशुषाळे	३ ६ १४
सुगःपंथाअनृभरः	१ ३ २२	सुताइंद्रायवज्रिणे	७ १ ३२	सुनीथोवासमर्थः	६ ४ १	सुमेतुःस्यवमोन	२ ५ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सुमहाणंदेववंतं	८ १ ३	सुवीर्यस्वर्चसुगव्यं	६ १ ६	सुसंदशंत्वावयं	१ ६ ४	सूर्यचक्षुर्गच्छतुवातं	७ ६ २०
सुभगःसप्रयज्यवो	१ ६ १२	सुवृद्धयोवंतंतेयन्	२ ४ २९	सुसंदशंत्वावयं	८ ८ १६	सूर्याचंद्रमसौधाता	८ ८ ४८
सुभगःसवकुलिषु	६ १ ३८	सुशंसोबोधिगुणतेयवि	१ ३ २९	सुसमिद्धायशोचिर्वे	३ ८ २०	सूर्यायावहतुःप्रागात्	८ ३ २२
सुभागावांदेवाःऋणत	८ ३ १३	सुशिल्पेवृहतीमही	६ ७ २५	सुसमिद्धोअवावह	१ १ २४	सूर्यायैदेवेभ्यः	८ ३ २३
सुमंगलीरियंवधुः	८ ३ २६	सुशोवोनीमृक्याकुः	६ ५ ३४	सुक्तवाकंप्रथममात्	८ ४ ११	सूर्यविषमासजा	२ ५ १५
सुयुभिर्भस्वःसुवृता	३ ४ ३	सुषहांसोमतानिते	६ ८ १९	सुक्तेभिर्वोवचोभिर्देवजु	४ २ २६	सूर्योदेवीमुषसरोचमानां	१ ८ ७
सुयुवहंतिप्रतिवा	३ ४ ३	सुपुष्वांसंक्रभवस्तदपृच्छ	२ ३ ६	सुनोर्मानेनाश्विनागृणाना	८ १५	सूर्योनोदिवस्पातु	८ ८ १६
सुरथाआतिथिग्वे	६ ५ ४	सुपुष्वांसंननिर्कैतरुपस्थे	१ ८ १३	सुयवसाद्गवतीहिभूयाः	३ २१	सूर्योर्दिमयथासृज	६ ३ ५
सुरुवमेहिस्पेशसा	२ ५ ९	सुपुमायातुमद्रिभिः	२ २ १	सूरउपाकेतुन्वं	३ ५ १९	सूर्योर्दिममोजसा	५ ८ १९
सुरूपकृन्मुतयं	१ १ ७	सुषोमेशयुणावति	५ ८ २३	सूरश्चक्रंप्रवृहत्	२ १ १९	सूर्यःसंधूरहिना	८ ६ ११
सुविज्ञानंविक्तिपुजेनां	५ ७ ७	सुष्टुभोवांवृषवसु	४ ४ १५	सूरश्चिदाहरितोअस्य	८ ४ २४	सूर्योमहीरिंद्रया	२ ६ ३
सुवितस्यंमनामहे	६ ८ ३१	सुष्टामारथःसुयमा	७ ८ २६	सूरश्चिद्वधंपरितकमयायां	४ १ ३१	सूर्येवजर्भरीतुर्करीत्	८ ६ २
सुविवृतंसुनिरजं	१ १ २०	सुष्टवाणासंइद्रस्तुमसिं	८ ८ ६	सूरोनयस्यदशतिररेपाः	४ ५ ३	सेदुभिर्ग्रीरत्यस्वन्या	५ १ २५
सुवीरस्तेजनिता	३ ५ २१	सुष्टवाणासोव्यद्रिभिः	७ ५ ३	सूर्यरदिमहिरिकेशः	८ ७ २७	सेदुभिर्योवनुष्यतोनिपा	५ १ २५
सुवीरंरियामाभर	४ ५ २६	सुसंकाशामातृष्टुष्टव	२ १ ६	सूर्येववरुमयः	७ २ २२	सेदुभेअस्तुसुभगाः	३ ४ २४
सुवीरांसोवयंवन	७ १ २२	सुसंदकैस्वनीकप्रतीकं	५ २ ४	सूर्येववक्षथोज्योतिरेषां	३ २३	सेदुभोअस्तुमरुतःसशु	५ ४ ७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सेतुभजोयमवध	३ ७ १०	सोअपेदायपीतये	७ १ २५	सोमापुनानोअन्यय	७ ५ २३	सोमाअसृप्रमाशवः	६ ८ १३
सेनेवसृष्टामेदधा	१ ५ १०	सोअस्यवज्रोहरितः	८ ५ ५	सोमःप्रथमोविविदे	८ ३ २७	सोमाअसृप्रमिदवः	६ ७ ३८
सेमन्नःकाममापुण	१ १ ३१	सोअस्यविशेमहिशमं	७ ३ १४	सोमःसुतोधारयात्यः	७ ४ १९	सोमानंस्वरणं	१ १ ३५
सेमन्नःस्तोममागहि	३ ३ ३०	सोअंगिरसामुचथा	२ ६ २५	सोमइहःसुतोअस्तु	६ ४ ५०	सोमापूषणाजन्नारयीणां	८ ६ ६
सेमावेतुवपद्रुति	५ २ १९	सोअंगिरोभिरंगिरस्तमो	१ ७ ८	सोमउषुवाणःसोनुभिः	७ ५ १३	सोमापूषणारजसोविमानं	८ ६ ६
सेमामविप्रभृति	२ ७ १	सोचिन्नुभद्राक्षमती	७ ६ ९	सोमएकैभ्यःपवते	८ ८ १२	सोमारुद्राधारयेथामसु	५ १ १८
सेहानउग्रपृतनाअभिद्रुहः	३ ३ १९	सोचिन्नुवृष्टियूथ्या	७ ७ ९	सोमंगीभिष्टावयं	१ ६ २१	सोमारुद्रायुबमेतान्यस्म	५ १ १८
सेनानीकेनसुविदत्रां	२ ६ १	सोचिन्नुसंस्थानयइनः	८ १ ९	सोममन्यउपासदत्	४ ८ २३	सोमारुद्राविबृहतेविषूची	५ १ १८
सोअग्रइजेशामेचमते	४ ४ ३६	सोताहिसोममद्रिभिः	५ ७ १३	सोममिद्रावृहस्पती	३ ७ २५	सोमासोनयेसुतास्तुसां	२ ४ ६
सोअग्रणानामसासमि	५ ६ १६	सोदंचसिधुमरिणान्	२ ६ १६	सोमयास्तेमयोभुवः	१ ६ २०	सोमाःपवतइदवः	७ ५ २
सोअग्रियांवसुर्गणे	३ ८ २२	सोमगावांधेनवः	७ ४ १७	सोमराजन्मूळयानःस्व	६ ४ १२	सोमेनादित्याबलिनः	८ ३ २०
सोअग्रेअह्राहारः	७ ३ २०	सोममन्यतेपपिवान्	८ ३ २०	सोमराधिनाहृदि	१ ६ २१	सोमोअर्षेतिधर्णसिः	६ ८ १३
सोअद्वादशध्वरः	६ १ ३०	सोमराजानमवमे	८ ७ २९	सोमस्युधारापवतेन	६ ३ ५	सोमोअस्मभ्यं	३ ४ ११
सोअप्रतीनिमनवे	२ ६ २३	सोमःपवतेजनिता	७ ४ ६	सोमस्यमातृवमंवश्यमे	२ ८ १३	सोमाजिगातिगातुवित्	३ ४ ११
सोअभियोनयवसः	८ ५ १५	सोमःपुनानकुमिणा	७ ५ १०	सोमस्यमित्रावरुणा	६ ५ १७	सोमोददङ्गधुवाय	८ ३ २८
सोअर्णवोननुचः	१ ४ १९	सोमःपुनानोअर्षति	६ ८ १	सोमस्यराजोवरुणस्य	८ ८ २५	सोमोदेवोनसूयः	७ १ ३२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सोमोधेनुसोमो	१ ६ २२	स्तीर्णेवर्हिषिसमिधाने	४ ८ १६	स्तेगोनक्षामत्येति	७ ७ २८	स्त्रियःसुतीस्ताउमेपुंसः	२ ३ १७
सोमोनवेधाकृत	१ ५ ९	स्तुतइंद्रोमधवा	३ ५ २४	स्तेनरायसारमेय	५ ४ २२	स्त्रियोहिदासआयुधानि	४ १ २७
सोमोमीद्वान्ववते	७ ५ १३	स्तुतश्चयास्त्रावधति	५ ७ २२	स्तोतायत्तेअनुवतः	६ १ १०	स्थिरमनश्चकृषेजातइद्र	४ १ २६
सोमोराजप्रथमो	८ ६ ७	स्तुतासोनोमरुतोमूळय	२ ४ ११	स्तोतायत्तेविचर्षणिः	६ १ ८	स्थिरं हिजानमेषां	१ ३ १३
सोमोवधयुरभवत्	८ ३ २१	स्तुषउवोमहृत्तस्यगोपा	४ ८ ११	स्तोत्रमिद्रायागायत	६ ३ ४६	स्थिरावःसंतुनेमयः	१ ३ १७
सोषामविद्रुत्सस्वः	८ २ १८	स्तुषेजनंसुद्यतनव्यसीभिः	४ ८ ५	स्तोत्रमिद्रोमरुद्रणः	४ ८ १६	स्थिरावःसंत्वायुधापरा	१ ३ १८
स्तभीद्धद्यांमधरुणप्रपाय	१ ८ २४	स्तुषेनरादिबोअस्य	५ १ १	स्तोत्रमिद्राधानापते	१ २ २८	स्थिरभिरंगैःपुरुषपुत्रो	२ ७ १७
स्तरीरुवद्रवतिसूतउत्त्व	५ ७ १	स्तुषेययपुरुषपसं	८ ७ २	स्तोत्रेराधानापते	७ ४ १२	स्थिरौगावौभवतां	३ ३ २२
स्तरीर्यसूतसयो	७ ७ २८	स्तुषेसावांवरुणमित्र	२ १ २	स्तोमंजुषेथायुवशेवकन्य	३ १४	स्थिरस्वरायोबृहतो	३ ६ ५
स्त्रानुतइंद्रपूर्या	२ ६ ४	स्तुहिभोजानस्तुवतोअस्य	४ ३ १३	स्तोमंतइंद्रविमदाः	७ ७ ९	स्थिराधःशताश्व	५ ७ ३३
स्तुविष्यामिस्वामहं	१ ३ २८	स्तुहिश्रुतंगतसदयुवानं	२ ७ १८	स्तोमंवोअचरुद्राय	८ ४ २४	स्पधेतेवाउदेवहृयेअत्र	५ ६ ७
स्तीर्णतवाहःसुतइंद्रसो	३ २ १८	स्तुहिश्रुतंविप्रश्चितं	६ १ ८	स्तोमाआसन्प्रतिधयः	८ ३ २१	स्पाहीयस्यश्रियोदुशे	५ २ १८
स्तीर्णवर्हिषरुपनोयाहि	२ १ २४	स्तुहिस्तुहीदेतेधाते	५ ७ १५	स्तोमासस्वागौर्वीतेरव	१ २५	स्पापुरंधिनआगहि	६ ३ १२
स्तीर्णाअस्यसंहतोविश्व	२ ८ १४	स्तुहीद्रव्यश्ववत्	६ २ १९	स्तोमासस्वाविचारिणि	४ ४ २९	स्पादभीशुकशावंता	६ २ २५
स्तीर्णाअस्यसंहतोविश्व	२ ८ १४	स्तुणानासोयतम्बुचो	२ २ १०	स्तोमेनहिदिविदेवासः	८ ४ ११	स्पादेतयासुकीर्त्या	६ २ २९
स्तीर्णेवर्हिषिसमिधा	३ ५ ४	स्तुणीतवर्हिरानुपक्	१ १ २४	स्त्रियंष्ट्र्यायकितवं	७ ८ ५	स्यामतेतइंद्रयेत	२ ६ ५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्वामिनोमनबोदेवर्षीतये	८ २ १४	स्वयंकुविर्बिभर्तेरि	७ १ ४	स्वस्तयेवाजिभिःप्रणेतः	३ २ ४	स्वादुःपंचस्वद्विष्याय	७ ३ १०
स्यूननावाचउर्विषतिव	१ ८ ४	स्वयंचित्समन्वतेदाशुरि	५ ७ ३२	स्वस्तयेवाबुमुपमवामहै	४ ३ ७	स्वादोपितोमधोपितो	२ ५ ६
स्योनापृविविभव	१ २ ६	स्वयंदधिष्येतविषीयथा	४ ३ १७	स्वस्तिदाविनास्पतिः	८ ८ १०	स्वादोरभक्षिबयसःसुमे	६ ४ ११
सकंद्रसस्यधमतः	७ २ २९	स्वययजस्वदिविदेव	७ ६ २	स्वस्तिनृद्रोवृद्धंवाः	१ ६ १६	स्वादोरित्याविषुवतो	१ ६ ६
सुवेधयस्यहरिणी	८ ५ ६	स्वयुरिद्रस्वराळसि	३ ३ ९	स्वस्तिनःपृथ्यासुधन्वसु	८ २ ५	स्वाध्यादिवआसुस	१ ५ १८
स्वभादमेसुद्यायस्वधेनुः	२ ७ २३	स्वर्तिस्वासुतेनरः	६ ३ ७	स्वस्तिनोदिवोअमे	७ ६ २	स्वाध्याो विदुरोदेवयतो	५ २ १
स्वभापस्तुभ्यंदमआ	१ ५ १६	स्वर्जितंमहिमंदानं	८ ८ २५	स्वस्तिनोमिमीतामभि	४ ३ ७	स्वायुधस्वतेततः	६ ८ २१
स्वभयोबोअभिभिः	६ १ ३०	स्वर्जेषैभरआप्रस्य	२ १ २१	स्वस्तिपंधामनुचरेम	४ ३ ७	स्वायुधस्ववसंनुनीधै	८ १ ३
स्वभयोहिवायै	१ २ २१	स्वर्णरमतंरिक्षाणि	८ २ ९	स्वस्तिमित्रावरुणा	४ ३ ७	स्वायुधःपंचतेदेवः	७ ३ २२
स्वदस्वहृष्यासमिषो	३ ३ २७	स्वर्णवस्तोरुषसांमरो	५ २ १३	स्वस्तिरिद्रिप्रपथेअष्टा	८ ५ ५	स्वायुधःसोतृभिः	७ ४ ९
स्वधामनुश्रियनरः	६ १ ३७	स्वर्भानोरुषयदिद्रमायाः	४ २ १२	स्वःस्वायुधायसेकृणु	२ ५ २६	स्वायुधासंद्रुमिणःसुनि	५ ४ २४
स्वध्वराकरतिजातबेदा	५ २ २३	स्वर्ध्वद्वेदिसुहशी	३ ५ १७	स्वादवःसोमाआयाहि	५ ७ २२	स्वावृदेवस्यामृतं	७ ६ ११
स्वध्वरातोमधुमतोअम्र	३ ७ २१	स्वर्ध्वजहित्वामहमिंद्र	७ ८ १४	स्वादिष्टयामदिष्टया	६ ७ १६	स्वाहाकृतस्यत्पतं	६ ३ १७
स्वनानयस्यभामासः	७ ५ ३१	स्वधायशसायातमर्वाह	५ ५ १६	स्वादुषंसदःपितरोवयो	५ १ २०	स्वाहाकृतान्यागाद्युप	२ २ ११
स्वनोनवोमवात्रेजयदृषा	४ ४ ३३	स्वध्यासिधुःसुरधा	८ ३ ७	स्वादुक्लिष्यंमधुमाउता	७ ३०	स्वाहामयेवरुणाय	३ ८ २१
स्वमेनाभ्युप्यानुमुनि	२ ६ २६	स्वसास्वस्त्रेज्यायस्यै	२ १ ८	स्वादुष्टेअस्तुसंसुदे	६ १ २३	स्वाहायज्ञकृणोतन	१ १ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्विध्मायद्रनधितिरपत्या	१ ८ २५	हयेजायमनसातिष्ठधोरे	८ ५ १	हृदयंभ्रंस्तपतिचर्षणीसहं	६ २ २	हस्तवशक्तिमभिसंदूदनः	८ ५
हंतावृत्रमिद्रःशशुवानः	५ ३ १	हयेदेवायुयमिदापय	२ ७ ११	हवणपामसुरोनक्षत्रां	८ ३ ५	हारिद्रवेवपतधोवनेदुप	६ ३ १५
हंतावृत्रक्षिणेन	५ ७ २३	हयेनरोमरुतोमूकतानः	४ ३ २२	हवंतइंद्रमहिमा	५ ३ १२	हितोनससिरभि	७ २ २४
हंताहृषीवीमिमां	८ ६ २७	हयेनरोमरुतोमूकतानः	४ ३ २३	हवंतउत्वाहव्यविवाचि	५ ३ १४	हितोतानोअध्वरं	७ ७ २६
हंतोनुकिमांससे	६ ५ ३६	हयोनविद्रांअयुजिस्वयंधु	४ २ २८	हविर्विष्मोमहि	७ ३ ८	हिन्वंतिसूरमुख्यः	७ २ १
हंसःशुचिषद्रसु	३ ७ १४	हरयोधूमकेतवः	६ ३ २९	हविर्जाजोअपां	१ ३ ३३	हिन्वंतिसूरमुख्यःपर्वमा	२ १४
हंसाह्वकृणुय	३ ३ २०	हरिर्मृज्यरुषो	७ २ २७	हविष्कृणुध्वमागमव्	६ ५ १४	हिनवानासोरथाहव	६ ७ ३४
हंसाह्वअग्निशो	३ १ ४	हरिंहियोनिमभियेसुमस्व	८ ५ ५	हविष्पतंमजरस्वविदि	८ ४ १०	हिनवानोवाचमिष्यति	७ १ ३७
हंसाविवपतधोअध्वगा	६ ३ १५	हरिःसृजानःपृथ्या	७ ४ ५	हर्वामभिहवतेयोहविभिः	२ ७ १६	हिनवानोहेतृभिर्भुतः	७ १ २१
हंसातोयेवांमधु	३ ७ २१	हरित्वतावचसासूर्यस्य	८ ६ १२	हवैत्वासुरदिते	६ १ ९	हिमेनाग्निग्रंसंमवारयेयां	१ ८ ४९
हंसैरिवसखिभिर्वावद	८ २ १५	हरिश्मशारुह्रिकेशआय	८ ५ ६	हन्यवाळमिरजरः	३ ८ १८	हिमेवपर्णामुपितावनानि	८ २ १८
हंतचशत्रून्यतंतच	६ ३ १५	हरीनुकरधइंद्रस्य	२ ६ २१	हत्काराद्रिद्युतस्पर्धतो	१ २ १०	हिरण्यकर्णमणिप्रीव	२ १ ३
हतवृत्रसुदानवः	१ २ ९	हरीनुतइंद्रवाजयंता	२ ६ ३	हस्तच्युतेभिराद्रिभिः	६ ७ ३६	हिरण्यकेशोरजसो	१ ५ २७
हतोवृत्राण्यायां	४ ८ २८	हरीन्वस्ययावने	७ ७ ९	हस्ताभ्यांशशाखाभ्यां	८ ७ २५	हिरण्यगर्भःसमवर्तताम्रे	८ ७ ३
हत्वायदेवाअसुरान्यदाय	८ ८ १५	हरीयस्यसुयुजापित्रतावेः	८ ५ २६	हस्तेदधानोनृग्णा	१ ५ ११	हिरण्यवृद्धमधुवर्णोघत	४ ४ १८
हनामैर्नाइतिवष्टायदम	२ ३ ४	हृष्यक्षुपसमर्थयः	३ ३ ८	हस्तेनैवप्राज्ञाधिरस्याः	८ ६ ७	हिरण्यदंतशुचिवर्ण	३ ८ १४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
हिरण्यनिणिगयोअस्य	४ ३ ३१	हिरण्यरूपसहिरण्यसं	२ ७ २३	हृणीयमानोअपहि	३ ८ १५	होतारंवित्ररथं	७ ५ २९
हिरण्यपाणिमृत्ये	१ २ ४	हिरण्यशृंगोयोअस्यपादा	२ ३ १२	हृत्सुपीतासोयुध्यते	५ ७ १९	होतारंत्वावृणीमहे	४ १ १२
हिरण्यपाणिःसविता	१ ३ ७	हिरण्यस्तूपःसवितर्यथा	८ ८ ७	हृदातष्टेषुमनसोज्वेषु	८ २ २८	होतारंविश्ववेदसं	१ ३ २९
हिरण्यपाणिःसविता	३ ३ २६	हिरण्यहस्तमभिनारराणा	१ ८ १७	हृदिस्पृशस्तआसते	७ ७ २१	होतारंससजुहोऽयजिष्ठं	१ ४ २४
हिरण्ययीअरणीयं	८ ८ ४२	हिरण्यहस्तोअसुरः	१ ३ ७	हेतिःपक्षिणीनदभात्य	८ ८ २३	होत्रादहंवर्णविभ्यदाय	८ १ १०
हिरण्ययीवाराभिः	५ ८ ६	हिरण्यवृतीवसुपत्नी	२ ३ १९	होताजनिष्टचेतनः	२ ५ २६	हृदनहृत्वाभ्युषंत्युभयः	१ ४ १३
हिरण्ययेनपुरुभू	३ ७ २०	हृवेवःसुद्योत्मानं	२ ५ २४	होतादिवोअमर्त्यः	३ १ २९	हृदाहवकुक्षयःसोमधाना	३ २ २०
हिरण्ययेनरथेन	५ ८ ७	हृवेवःसुनुसहसो	४ ५ ७	होताध्वयुरावयाअग्निमि	२ ३ ७	हृयामसित्वेद्रया	४ ७ १३
हिरण्ययेभिःपुविभिः	१ ५ ८	हृवेवातस्वनकुविं	६ ७ ९	होतानिषत्तोमनो	१ ५ १२	हृयामिदेवोअयातुः	५ ३ २५
हिरण्यरूपमुषतोव्युष्टौ	४ ३ ३१	हृवेवोदेवीमदिति	४ ८ ८	होतायक्षत्रिनीं	२ २ ४	हृयाम्यग्निप्रथमंस्वस्त्ये	१ ३ ६

इतिशाकलसंहितामंत्रकोशःसंपूर्णः ।

॥ प्रशस्तिः ॥

जंबवंतर्गतदक्षिणापथगतगोदावरीदक्षिणेश्चावधितटांतरालविलसत्क्षेत्रेपुनर्भागवे । यापूस्तत्रफिरंगभूपकलितागोमांतकाख्यापुरां
स्रष्टुःसर्जनचातुरींप्रथयतीवर्बर्तिसर्वोपरि ॥ १ ॥ ग्रामोस्तितत्रसुमहान्कमलानिवासोयंपेडणेइतिजनाःसमुदाहरंति । योभक्तहेतुपरिपूरक
देवसंघैःश्रीमद्विरथिजनहृच्छयदैश्चजुष्टः ॥ २ ॥ यस्यांतरेभगवतीप्रमुखाहिदेव्यःसूर्जस्वलारवळनाथमुखाश्चदेवाः । छायाश्रिताखिल
मनोरथपूरणेनकल्पद्रुमाइवलसंत्यनिशंप्रसन्नाः ॥ ३ ॥ तत्पश्चिमेपरिसरेपणशीतिवाद्यांजातायदेकनिलयाःपणशीकराख्याः । आसंश्चिराद्
रवळनाथपदारविंदसेवैकतानमनसोऽमलकीर्तिभाजः ॥ ४ ॥ तेष्वन्वयेष्टकरणेनमुशीलविद्यासंपद्दरेणविमलाचरणेनशश्वत् । श्रीशप्रसाद
समवाप्ततपःश्रुताब्धिगुर्वादरेणतिलकोऽजनिर्लक्ष्मणार्थः ॥ ५ ॥ मार्यापितंनिजमनोनुगुणैवसाध्वीभामेवकृष्णमवृणोदथसत्यभामा ।
दांपत्यंकजुजुषतुःसुतपुत्रिपौत्रैर्धर्मेणतौचिरमदभ्रसुखौप्रपंचे ॥ ६ ॥ तद्दर्भजेषुपणशीकरवासुदेवशर्माजनिष्टचरमःसुरविप्रभक्तः । ग्रंथंसम
स्कृषतशाकलसंहिताख्यपारायणाध्ययनहोमविधानपूर्ण ॥ ७ ॥ तमांचकन्निर्णयसागरेशःश्रेष्ठीतुकारामचतुर्धराख्यः (चौधरीत्युपनाम) ।
शकेदृग्यष्टमुधांशु १८३२ केऽन्वेसाधारणेबाहुलमासिपूर्णः ॥ ८ ॥ वर्णक्षोदकलाकलापकलनाच्छ्रीमानभूज्जावजीक्षोणीमंडलवर्ति

मुद्रणकलाजीवातुरासीच्छनैः । धैर्योदार्यगुणैरुदारयशसागांभीर्यतःसागरोयजोनिर्गयसागरोविसृमरोर्बवर्तिलोकोत्तरः ॥ ९ ॥ आस्तांतत्तनुजा
बुदारयशसौदीपात्प्रदीपाविव्येष्टःपैतृकसद्गुणैःकिलतुकारामोभवन्मंडितः । ईड्यस्तत्सदृशोऽनुजोपिसमशीलःपांडुरंगाभिधःसौभ्रात्रेणविलो
भकौजनमनःस्तोमोहमय्यापुरि ॥ १० ॥ पितुरनंतरमात्मगुणैर्जनं प्रकुरुतामधिकं वशवर्तिनम् । विनयतो नयतो नयतोऽधिकोऽन्यइति
सागरजाप्यवृणोच्चता ॥ ११ ॥ संस्त्रैरिणीवचपलाकमलेतिलोकवादंप्रमार्ष्टुमेवयावचलासतीसा । कृत्वामुदाचिरमरीरमदुत्सवेनलुब्धा
प्रलोभकतदीयगुणैर्गुणज्ञा ॥ १२ ॥

॥ इतिशुभम् ॥

प्रामादिकान्प्रथमसंस्करणावशिष्टान्दोषान्प्रमार्ज्यबहुलेनपरिश्रमेण ।
ऋक्संग्रहोऽयमधुनापुनरंकितोभूत्प्रीतोस्त्वनेनभगवाञ्छ्रुतिशास्त्रविच्च ॥ १ ॥

॥ ऋक्संहितासमाप्ता ॥

॥ अथ शिक्षादिवेदपटङ्गप्रारंभः ॥

अथशिक्षा-पाणिनीया ।

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अथशिक्षांप्रवक्ष्यामिपाणिनीयंमतंयथा ॥ शास्त्रानुपूर्वतद्विद्याद्यथोक्तलोक-
वेदयोः ॥ प्रसिद्धमपिशब्दार्थमविज्ञातमबुद्धिभिः ॥ पुनर्व्यक्तीकरिष्यामिवाचउच्चारणेविधिं ॥ त्रिषष्टिश्चतुःषष्टि-
र्वावर्णाःशंभुमतेमताः ॥ प्राकृतेसंस्कृतेचापिस्वयंप्रोक्ताःस्वयंभुवा ॥ स्वराविंशतिरेकश्चस्पर्शानांपंचविंशतिः ॥
यादयश्चस्मृताह्यष्टौचत्वारश्चयमाःस्मृताः ॥ अनुस्वारोविसर्गश्चःकःपौचापिपराश्रितौ ॥ दुःस्पृष्टश्चेतिविज्ञेयोलृ-
कारःप्लुतएवच ॥ १ ॥ आत्माबुद्ध्यासमेत्यार्थान्मनोयुक्तेविवक्षया ॥ मनःकायाग्निमाहंतिसप्रेरयतिमारुतम् ॥
मारुतस्तूरसिचरन्मंद्रंजनयतिस्वरम् ॥ प्रातःसवनयोगंतच्छंदोगायत्रमाश्रितम् ॥ कंठेमाध्यंदिनयुगंमध्यमंत्रैष्टुभा-
नुगम् ॥ तारंतातीयसवनंशीर्षण्यंजागतानुगम् ॥ सोदीर्णोमूर्ध्वभिहतोवक्रमापद्यमारुतः ॥ वर्णान्जनयतेतेषांवि-
भागःपंचधास्मृतः ॥ स्वरतःकालतःस्थानात्प्रयत्नानुप्रदानतः ॥ इतिवर्णविदःप्राहुर्निपुणंतन्निबोधत ॥ २ ॥
उदात्तश्चानुदात्तश्चस्वरितश्चस्वरास्त्रयः ॥ ह्रस्वोदीर्घःप्लुतइतिकालतोऽनियमाअचि ॥ उदात्तेनिषादगांधारावनुदा-
त्तःऋषभधैवतौ ॥ स्वरितप्रभवाह्येतेषड्जमध्यमपंचमाः ॥ अष्टौस्थानानिवर्णानामुरःकंठःशिरस्तथा ॥ जिह्वामूलं

चदंताक्षनासिकोष्ठौ चतालुच ॥ ओभावश्चविट्तिश्चशपसारेफएवच ॥ जिह्वासूलमुपध्माचगतिरट्टविधोष्मणः ॥
 यद्योभावप्रसंधानमुकारादिपरंपदं ॥ स्वरांतंतादृशंविद्याद्यदन्यद्व्यकमूष्मणः ॥ ३ ॥ इकारंपंचमैर्युक्तमंतःस्थाभि-
 शसंयुतं ॥ औरस्यंतंविजानीयात्कंठ्यमाहुरसंयुतं ॥ कंठ्यावहाविचुयशास्तालव्याओष्ठजाबुपू ॥ स्युर्मूर्धन्याऋदु-
 रषादंत्यालुलसाःस्मृताः ॥ जिह्मामूलेतुकुःप्रोक्तोदंत्योष्ठ्योवःस्मृतोबुधैः ॥ एपेतुकंठतालव्याओऔकंठोष्ठजौ
 स्मृतौ ॥ अर्धमात्रातुकंठ्यास्यादेकारैकारयोर्भवेत् ॥ ओकारौकारयोर्मात्रातयोर्विधृतसंवृतं ॥ संवृतंमात्रिकंज्ञेयं
 विधृतंतुद्विमात्रिकं ॥ घोषावासंवृताःसर्वेअघोषाविधृताःस्मृताः ॥ ४ ॥ स्वराणामूष्मणांचैवविधृतंकरणंस्मृतं ॥
 तेभ्योपिविधृतावेडौताभ्यामैचौतथैवच ॥ अनुस्वारयमानांचनासिकास्थानमुच्यते ॥ अयोगवाहाविक्षेयाआश्रय-
 स्थानभागिनः ॥ अलाबुवीणानिर्घोषोदंत्यमूल्यस्वराननु ॥ अनुस्वारस्तुकर्तव्योऽनित्यंहोःशपसेषुच ॥ अनुस्वारे
 विधृत्यांतुविरामेचाक्षरद्वये ॥ द्विरोष्ठ्यौतुविगृहीयाद्यत्रौकारवकारयोः ॥ व्याघ्रीयथाहरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यांनचपी-
 डयेत् ॥ भीतापतनभेदाभ्यांतद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ यथासौराष्ट्रिकानारीतकंइत्यभिभाषते ॥ एवरंगाःप्रयो-
 कव्याःस्वेअरांइवस्वेदया ॥ रंगवर्णप्रयुंजीरन्नोग्रसेत्पूर्वमक्षरं ॥ दीर्घस्वरंप्रयुंजीयात्पश्चान्नासिक्यमाचरेत् ॥ हृदये-
 चैकमात्रस्त्वर्धमात्रस्तुमूर्धनि ॥ नासिकायांतथार्धचरंगस्यैवंद्विमात्रता ॥ हृदयादुत्करेतिष्ठन्कांस्थेनसमनुस्वरन् ॥

मार्दवंचद्विमात्रंचजघन्वाँइतिनिदर्शनं ॥ मध्येतुकंपयेत्कंपमुभौपाश्वौसमौभवेत् ॥ सरंगंकंपयेत्कंपरथीवेतिनिद-
 र्शनं ॥ एवंवर्णाःप्रयोक्तव्यानाव्यक्तानचपीडिताः ॥ सम्यग्वर्णप्रयोगेणब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ६ ॥ गीतीशीघ्री
 शिरःकंपीतथालिखितपाठकः ॥ अनर्थज्ञोल्पकंठश्चषडेतेपाठकाधमाः ॥ माधुर्यमक्षरव्यक्तिःपदच्छेदस्तुसुस्वरः ॥
 धैर्यलयसमर्थचषडेतेपाठकागुणाः ॥ शंकितंभीतमुद्धृतमव्यक्तमनुनासिकं ॥ काकस्वरंशिरसिगतंतथास्थानविव-
 र्जितं ॥ उपांशुदष्टंत्वरितंनिरस्तंविलंबितंगद्गदितंप्रगीतं ॥ निष्पीडितंग्रस्तपदाक्षरंचवदेन्नदीनंतुसानुनास्यं ॥
 प्रातःपठेन्नित्यमुरःस्थितेनस्वरेणशार्दूलरुतोपमेन ॥ मध्यंदिनेकंठगतेनचैवचक्राहसंकूजितसंनिभेन ॥ तारंतुविद्या-
 त्सवनंतृतीयंशिरोगतंतच्चसदाप्रयोज्यं ॥ मयूरहंसान्यभृतस्वराणांतुल्येननादेनशिरःस्थितेन ॥ ७ ॥ अचोस्पृष्टाय-
 णस्त्वीषन्नेमस्पृष्टाःशलःस्मृताः ॥ शेषाःस्पृष्टाहलःप्रोक्तानिबोधानुप्रदानतः ॥ अमोनुनासिकानहोनादिनोहृदयः
 स्मृताः ॥ ईषन्नादायणंजश्चश्वासिनस्तुखफादयः ॥ ईषच्छ्वासांश्चरोविद्याद्गोर्धामैतत्प्रचक्षते ॥ दाक्षीपुत्रःपाणिनि-
 नायेनेदंव्यापितंभुवि ॥ छंदःपादौतुवेदस्यहस्तौकल्पोथपठ्यते ॥ ज्योतिषामयनंचधुर्निरुक्तंश्रोत्रमुच्यते ॥ शिक्षा-
 प्राणंतुवेदस्यमुखंन्याकरणंस्मृतं ॥ तस्मात्सांगमधीत्येवब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ८ ॥ उदात्तमाख्यातिवृषोऽंगुलीनांप्रदे-
 शिनीमूलनिविष्टमूर्धा ॥ उपांतमध्येस्वरितंघृतंचकविष्ठिकायामनुदात्तमेव ॥ उदात्तंप्रदेशिनींविद्यात्प्रचयंमध्यतो-

शिक्षा.

॥ २ ॥

गुलिं ॥ निहतंतुकनिष्ठिव्यांस्वरितोपकनिष्ठिकां ॥ अंतोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तं नीचस्वरितं ॥ मध्योदात्तं-
स्वरितं द्युदात्तं त्र्युदात्तमिति नवपदशय्या ॥ अग्निः सोमः प्रवो वीर्यं हविषां स्वर्बृहस्पतिरिंद्रा बृहस्पती ॥ अग्निरित्यंतो-
दात्तं सोम इत्याद्युदात्तं त्र्युदात्तं व इत्यनुदात्तं वीर्यं नीचस्वरितं ॥ हविषां मध्योदात्तं स्वरिति स्वरितं ॥ बृहस्प-
तिरिति द्युदात्तमिंद्रा बृहस्पती इति त्र्युदात्तं ॥ अनुदात्तो हृदि ज्ञेयो मूर्ध्नुदात्त उदाहृतः ॥ स्वरितः कर्णमूलीयः स-
र्वास्ये प्रचयः स्मृतः ॥ ९ ॥ चाषस्तु वदते मात्रां द्विमात्रं त्वेव वायसः ॥ शिखीरौ त्रिमात्रं तु न कुलस्त्वर्धमात्रकं ॥
कुतीर्थादागतं दग्धमपवर्णं च भक्षितं ॥ न तस्य पाठे मोक्षोस्ति पापाहेरिव किल्बिषात् ॥ सुतीर्थादागतं व्यक्तं स्वाम्नायं-
सुव्यवस्थितं ॥ सुस्वरेण सुवक्त्रेण प्रयुक्तं ब्रह्मराजते ॥ मंत्रो हीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्या प्रयुक्तो न तमर्थमाह ॥ सवाग्व-
ज्जोयजमानं हिनस्ति यथेन्द्रशत्रुः स्वरतो पराधात् ॥ अवक्षरं हनायुष्यं विस्वरं व्याधिपीडितं ॥ अक्षताश्च स्वरूपेण वज्रं प-
तति मस्तके ॥ हस्तहीनं तु यो धीते स्वरवर्णविवर्जितं ॥ ऋग्यजुः सामभिर्दग्धो वियोनिमधिगच्छति ॥ हस्तेन वेदं यो धीते-
स्वरवर्णार्थसंयुतं ॥ ऋग्यजुः सामभिः पूतो ब्रह्मलोके महीयते ॥ १० ॥ शंकरः शांकरौ प्रादाद्वाक्षीपुत्राय धीमते ॥
वाङ्मयेभ्यः समाहृत्य देवीं वाचमिति स्थितिः ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्य महेश्वरात् ॥ कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै-
पाणिनेये नमः ॥ येन धौतागिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ॥ तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ अज्ञानांधस्य

पाणि.

॥ २ ॥

लोकस्य ज्ञानां जनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै पाणिनेये नमः ॥ त्रिनयनमभिमुखनिःसृतामिमां य इह पठेत्प्र-
यतश्च सदा द्विजः ॥ स भवति धनधान्यपशुपुत्रकीर्तिमान् तुलं च सुखं समश्नुते दिवीति दिवीति ॥ ११ ॥ अथ शिक्षामा-
त्मोदात्तश्च हकारं स्वराणां यथा गीत्यचो स्पृष्टोदात्तं चाषस्तु शंकर एकादश ॥ ॥ इति पाणिनीयशिक्षा समाप्ता ॥ ॥

॥ इति पाणिनीयशिक्षासंपूर्णा ॥

अथ ज्योतिषं—लगधः ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ॐ ॥ पंचसंवत्सरमयं युगाध्यक्षं प्रजापतिं ॥ दिनत्वय न मासांगं प्रणम्य शिरसा शुचिः ॥
प्रणम्य शिरसा कालमभिवाद्य सरस्वतीं ॥ कालज्ञानं प्रवक्ष्यामि लगधस्य महात्मनः ॥ ज्योतिषामयनं कृत्स्नं प्रवक्ष्याम्य-
नुपूर्वशः ॥ विप्राणां समतलोके यज्ञकालार्थं सिद्धये ॥ निरेकं द्वादशार्धाब्दं द्विगुणं गतसंज्ञिकं ॥ षष्ठ्या षष्ठीयुतं द्वाभ्यां-
पर्वणाराशिरुच्यते ॥ स्वरार्कमेके सोमा कौयदासाकंसवासवौ ॥ स्यात्तदादियुगं माघस्तपःशुक्लो दिनं त्यजः ॥ १ ॥
प्रपद्ये ते श्रविष्ठादौ सूर्याचांद्रमसाबुदक् ॥ सार्पाधे दक्षिणार्कस्तु माघश्रावणयोः सदा ॥ धर्मवृद्धिरपां प्रस्थः क्षपाहास उ-
दग्गतौ ॥ दक्षिणे तौ विपर्यस्तौ षण्मुहूर्त्ययनेन तु ॥ द्विगुणं सप्तमं चाहुरयनाद्यं त्रयोदश ॥ चतुर्थदशमं चैव द्विर्युगमाद्यं-
बहुलेप्यृतौ ॥ वसुस्त्वष्टा भगोजश्रमित्रः सर्पाश्विनौ जलं ॥ धाता कश्चायनाद्याश्चार्धपंचनभस्त्वृतुः ॥ भांशाः स्युरष्ट-
काः कार्याः पक्षा द्वादश चोद्गताः ॥ एकादशगुणः स्योनः शुक्ले धर्मं चैव दवायदि ॥ २ ॥ कार्याभांशाष्टकास्थाने कलाएका-
न्नविंशतिः ॥ ऊनस्थाने द्विसप्ततीरुद्वेपे दूनसंमिताः ॥ त्र्यहंशी भशेषो दिवसांशभागश्चतुर्दशस्याप्युपनीतभिन्नं ॥
भार्धेधिके चाधिगते परेशे द्वावुत्तमैकं नवकैरवेद्यं ॥ पक्षात्पंचदशाच्चोर्ध्वतद्भुक्तमिति निर्दिशेत् ॥ नवभिस्तूद्गतोःशः

ज्योति.

॥ ४ ॥

स्यादूनांशव्यधिकेनतु ॥ जौद्राघःखेभ्वेहीरोषाचिन्मूषण्यःसोमाधानः ॥ रेमृध्राश्वाओजस्तृप्वोहयैश्चाइत्यृक्षालिगैः ॥
जाबाद्यंशैःसमंविद्यात्पूर्वार्धेपार्वसूत्रे ॥ भादानांशाच्चतुर्दशीकाष्ठानांदेविनाकलाः ॥ ३ ॥ कलादशचविंशास्या-
द्विमुहूर्तस्तुनाडिके ॥ द्वित्रिंशस्तत्कलानांतुषट्शतीत्यधिकंभवेत् ॥ नाडिकेद्वेमुहूर्तस्तुपंचाशत्पलमाषकं ॥ माष-
कात्कुंभकोद्रोणःकुटपैर्वर्धतेत्रिभिः ॥ सप्तकुंभयुक्स्थोनःसूर्याद्योर्नित्रयोदश ॥ नवमानिचपंचाहःकाष्ठाःपंचाक्षराः
स्मृताः ॥ श्रविष्ठाभ्यांगुणाभ्यस्तान्प्राग्विलग्नान्विनिर्दिशेत् ॥ सूर्यान्मासान्षष्ठ्यस्तान्विद्याक्काद्रमसानृतून ॥
अतीतपर्वभागेषुशोधयेद्विगुणांतिथिं ॥ तेषुमंडलभागेषुतिथिनिष्ठांगतोरविः ॥ ४ ॥ याःपर्वभादानकलास्तासुस-
प्तगुणांतिथिं ॥ प्रक्षिपेत्कलासमूहस्तुविद्यादादानकीःकलाः ॥ यदुत्तरस्यायनतोयनंस्याच्छेषंतुयदक्षिणतोयनस्य ॥
तदेवषष्ठाद्विगुणंद्विभक्तंसद्वादशंस्याद्विवसप्रमाणं ॥ तदर्धदिनभागानांसदापर्वणिपर्वणि ॥ ऋतुशेषंतुतद्विद्यात्सं-
ख्यायसहपर्वणां ॥ इत्युपायसमुद्देशोभूयोप्येनंप्रकल्पयेत् ॥ ज्ञेयराशिंगताभ्यस्तान्विभजेज्ज्ञानराशिषु ॥ अग्निः
प्रजापतिःसोमोऋद्रोदितिर्वृहस्पतिः ॥ सर्पाश्चपितरश्चैवभगश्चैवार्यमापिच ॥ ५ ॥ सवितात्वष्टाथवायुश्चैन्द्राग्नीमि-
त्रएवच ॥ इंद्रोर्निर्ऋतिरापोवैविश्वेदेवास्तथैवच ॥ विष्णुर्वसवोवरुणोजएकपात्तथैवच ॥ अहिर्बुध्न्यस्तथापूषाश्वि-
नौयमएवच ॥ नक्षत्रदेवताएताएताभिर्यज्ञकर्मणि ॥ यजमानस्यशास्त्रज्ञैर्नामनक्षत्रजंस्मृतं ॥ इत्येतन्मासवर्षाणां-

वेदांगं

उत्तरं

॥ ४ ॥

मुहूर्तौदयपर्वणां ॥ दिनत्वयनमासांगंव्याख्यातंलगधोब्रवीत् ॥ सोमसूर्यस्त्रिचरितोलोकाँल्लोकेचसंमितं ॥ सोम-
सूर्यस्त्रिचरितोविद्वान्वेदविदश्रुते ॥ ६ ॥ विषुवंतद्गुणंद्वाभ्यांरूपहीनंतुषट्गुणं ॥ यल्लब्धंतानिपर्वाणितथोर्ध्वसातिथि-
र्भवेत् ॥ माघशुक्लप्रवृत्तस्तुपौषकृष्णसमापिनः ॥ युगस्यपंचवर्षाणिकालज्ञानंप्रचक्षते ॥ तृतीयांनवमींचैवपौर्णमा-
सींत्रयोदशीं ॥ षष्ठींचविषुवांप्रोक्तोद्वादश्यांचसमंभवेत् ॥ चतुर्दशीमुपवसथस्तथाभवेद्यथोदितोदिनमुपैतिचंद्र-
माः ॥ माशुक्लाहिकोयुंक्तेश्रविष्ठायांचवार्षिकीं ॥ यथाशिखामयूराणांनागानांमणयोयथा ॥ तद्वद्वेदांगशास्त्रा-
णांज्योतिषंमूर्धनिस्थितं ॥ वेदाहियज्ञार्थमभिप्रवृत्ताःकालानुपूर्वाविहिताश्चयज्ञाः ॥ तस्मादिदंकालविधानशास्त्रं-
योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञान्योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञानिति ॥ ७ ॥ ॥ पंचसंवत्सरंप्रपद्येतेकार्याःकलादशचयाःपर्व-
सविताविषुवंसप्त ॥ ॥ इतिवेदांगज्योतिषं समाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिवेदांगज्योतिषसंपूर्णं ॥

अथछन्दः—पिंगलनागः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ मयरसतजभनलगसमितंभ्रमतिवाङ्मयंजगतियस्य ॥ सजयतिपिंगलनागःशि-
वप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ त्रिगुरुंविद्धिमकारंलघ्वादिसमन्वितंयकाराख्यं ॥ लघुमध्यमंतुरेफंसकारमंतेगुरुनिबद्धं ॥
लघ्वंत्यंहितकारंजकारमुभयोर्लघुंविजानीयात् ॥ आदिगुरुंचभकारंनकारमिहपैंगलेत्रिलघुं ॥ दीर्घसंयोगपरंतथा-
स्वरव्यंजनांतमूष्मांतं ॥ सानुस्वारंचगुरुंकचिदवसानेपिलघ्वंत्यं ॥ आदिमध्यावसानेषुयस्तायांतिलाघवं ॥ भज-
सागौरवंयांतिमनौतुगुरुलाघवं ॥ त्रिविरामंदशवर्णषण्मात्रमुवाचपिंगलःसूत्रं ॥ छंदोवर्गपदार्थप्रत्ययहेतोश्चशा-
स्त्रादौ ॥ १ ॥ धीश्रीस्त्रीम् । वरासाय् । कागुहार् । वसुधास् । सातेकत् । कदासज् । किंवदभ् । नहसन् ।
गृल् । गंते । ध्रादिपरः । हे । लौसः । ग्लौ । अष्टौवसवइति ॥ २ ॥ छंदः । गायत्री । दैव्येकं । आसुरीपंच-
दश । प्राजापत्याष्टौ । यजुषांषट् । साम्नांद्विः । ऋचांत्रिः । द्वौद्वौसाम्नांवर्धेत । त्रींस्त्रीनृचां । चतुरश्रतुरःप्रा-
जापत्यायाः । एकैकंशेषे । जह्यादासुरी । तान्युष्णिगनुष्टुब्हतीपंक्तित्रिष्टुब्जगत्यः । तिस्रस्तिस्रःसनाम्यएकैका-
ब्राह्म्यः । प्राग्यजुषामार्ष्यइति ॥ ३ ॥ पादः । इयादिपूरणः । गायत्र्यावसवः । जगत्याआदित्याः । विराजो-

दिशः । त्रिष्टुभोरुद्राः । एकद्वित्रिचतुष्पादुक्तपादं । आद्यंचतुष्पादतुभिः । कचित्रिपादषिभिः । सापादनिचृत् । पङ्कसप्तकयोर्मध्येष्टावतिपादनिचृत् । द्वीनवकौषट्कश्चनागी । विपरीतावाराही । षट्सप्तकाष्टकैर्वर्धमाना । विपरीताप्रतिष्ठा । तृतीयंद्विपाज्जागतगायत्राभ्यां । त्रिपात्रैष्टुभैः । उष्णिग्गायत्रौजागतश्च । ककुम्मध्येचेदंत्यः । पुरउष्णिक्पुरः ॥ ४ ॥ परोष्णिक्परः । चतुष्पादषिभिः । अनुष्टुप्गायत्रैः । त्रिपात्कचिज्जागताभ्यांच । मध्येतेच । बृहती जागतस्त्रयश्चगायत्राः । पथ्यापूर्वश्चेतृतीयः । न्यंकुसारिणीद्वितीयः । स्कंधोग्रीवीकौष्टुकेः । उरोबृहतीयास्कस्य । उपरिष्टादृहृत्यंते । पुरस्ताद्बृहतीपुरः । कचिन्नवकाश्चत्वारः । वैराजौगायत्रौच । त्रिभिर्जागतैर्महाबृहती । सतोबृहतीतांडिनः । पंक्तिर्जागतौगायत्रौच । पूर्वोचेदयुजौसतःपंक्तिः । विपरीतौच ॥ ५ ॥ आस्तारपंक्तिःपरतः । प्रस्तारपंक्तिःपुरतः । विष्टारपंक्तिरंतः । संस्तारपंक्तिर्वहिः । अक्षरपंक्तिःपंचकाश्चत्वारः । द्वावप्यल्पशः । पदपंक्तिःपंच । चतुष्कषट्कौत्रयश्च । पथ्यापंचभिर्गायत्रैः । जगतीषड्भिः । एकेनत्रिष्टुब्ज्योतिष्मती । तथाजगती । पुरस्ताज्ज्योतिःप्रथमेन । मध्येज्योतिर्मध्यमेन । उपरिष्टाज्ज्योतिरंत्येन । एकस्मिन्पंचकेछंदःशंकुमती । षट्केकुड्मती । त्रिपादनिष्ठमध्यापिपीलिकमध्या । विपरीतायवमध्या । ऊनाधिकेनैकेननिचृद्भुरिजौ । द्वाभ्यांविराट्स्वराजौ । आदितःसंदिग्धे ॥ ६ ॥ देवतादितश्च । अग्निःसवितासोमोबृहस्पतिर्मित्रावरुणाविंद्रोविश्वेदेवादेवताः । स्वराःषड्जक्रषभगांधारमध्यमपंचम-

धैवतनिषादाः । सितसारंगपिशंगकृष्णनीललोहितगौरावर्णाः । आग्निवेश्यकाश्यपगौतमांगिरसभार्गवकौशिकवासिष्ठानिगोत्राणि । श्यामान्यतिच्छंदांसि । रोचनाभाःकृतयः । अनुक्तानांकामतोवर्णाइति ॥ ७ ॥ चतुःशतमुत्कृतिः । चतुरश्रचतुरस्त्यजेदुत्कृतेः । तान्यभिसंव्याप्रेभ्यःकृतिः । प्रकृत्याचोपसर्गवर्जितः । धृत्यष्टिशकरीजगत्यः । पृथक्पृथक्पूर्वतएतान्येवैषां । द्वितीयंद्वितीयमतितः । अथलौकिकं । आत्रैष्टुभाच्चयदार्षि । पादश्चतुर्भांगः । यथावृत्तसमासिर्वा । लःसमुद्रागणः । गौगंतमध्यादिर्लश्च । स्वराअर्धचार्यार्ध । अत्रायुङ्गनज् । षष्ठोज् । न्लौत्रा । न्लौचेत्पदंद्वितीयादि । सप्तमःप्रथमादि । अंत्येपंचमः ॥ ८ ॥ षष्ठश्चल् । त्रिपुगणेषुपादःपथ्याद्यचे । विपुलान्या । चपलाद्वितीयचतुर्थोर्मध्येजौ । पूर्वमुखपूर्वा । जघनपूर्वेतरत्र । उभयोर्महाचपला । आद्यधर्मसमागीतिः । अंत्येनोपगीतिः । उत्क्रमेणोद्गीतिः । अर्धवसुगणआर्यागीतिः । वैतालीयंद्विःस्वराअयुक्पादेयुग्वमवोतेल्गे । गौपच्छंदसिकं । आपातलिकाभगौग् । शेषेपरेणयुङ्गनसाकं । षट्चामिश्रायुजि । पंचमेनपूर्वःमाकंप्राच्यवृत्तिः । अयुक्तृतीयेनोदीच्यवृत्तिः । आभ्यांयुगपत्प्रवृत्तकं । आयुक्चारुहासिनी ॥ ९ ॥ युगपरांतिका । गंताद्विर्वसवोमात्रासमकल्नवमः । द्वादशश्चवानवासिका । विश्लोकःपंचमाष्टमौ । चित्रानवमश्च । परयुंक्तेनोपचित्रा । एभिः पादाकुलकं । गीत्यार्यालः । शिखाविपर्यस्तार्धा । लःपूर्वश्चेज्योतिः । गश्चेत्सौम्या । चूलिकैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदं-

तेग । साग्येननसमालांगलइति ॥ १० ॥ वृत्तं । सममर्धसमंविषमंच । समंतावत्कृत्वःकृतमर्धसमंविषमंच । राश्यूनं । ग्लितिसमानी । ल्गितिप्रमाणी । वितानमन्यत् । पादस्यानुष्टुब्धकं । नप्रथमात्सौ । द्वितीयचतुर्थयो रश्च । वान्यत् । यच्चतुर्थात् । पथ्यायुजोञ् । विपरीतैकीयं । चपलायुजोन् । विपुलायुगलःसप्तमः । सर्वतःसैतव-स्य । भ्रौन्तौच । प्रतिपादंचतुर्वृद्ध्यापदचतुरूर्ध्व । गावंतआपीडः ॥ ११ ॥ गावादौचेत्प्रत्यापीडः । प्रत्यापीडो-गावादौच । प्रथमस्यविपर्यासेमंजरीलवत्यमृतधाराः । उद्धतामेकतसजौस्लौन्सौज्गौभ्रौज्गौग्सौज्गौ । तृती-यस्यसौरभकंनौभौ । ललितंनौसौ । उपस्थितप्रचुपितंपृथगाद्यमसौज्गौभ्रौज्गौभ्रौज्गौभ्रौज्गौ । वर्धमानंतृतीये-नौस्लौन्सौ । शुद्धविराट्पदभंतज्राः । अर्धे । उपचित्रकंसौस्लौगभौभौग । द्रुतमध्याभौभौगौज्गौ । वेगवतीसौ-सौभौभौग । भद्रविराट्जौगौग्सौज्गौग । केतुमतीस्जौगौभ्रौगौग । आख्यानकीतौज्गौग्सौज्गौग । विप-रीताख्यानकीज्जौगौग्सौज्गौग । हरिणपुतासौस्लौगभौभ्रौ । अपरवक्त्रंनौलौगौज्गौ । पुष्पिताग्रानौयौन्जौ-ज्गौ ॥ १२ ॥ यवमतीजौजौज्गौज्गौ । शिखैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदंतेग । खंजामहत्ययुजीति ॥ १३ ॥ यतिर्वि-र्विच्छेदः । तनुमध्यालौ । कुमारललिताज्जौग । माणवकाक्रीडितकंभौलौगौ । चित्रपदाभौगौ । विद्युन्मालामौ-गौ । भुजगशिशुभृतानौम् । हलमुखीनौस् । शुद्धविराण्मसौज्गौ । पणवोभ्रौयौ । रुक्मवतीभ्रौसौ । मयूरसा-

रिणीजौगौ । मत्ताभौसौ । उपस्थिताज्जौगौ । एकरूपंसौज्गौग । इंद्रवज्रातौज्गौग । उपेंद्रवज्राज्जौगौग । वाद्यंताबुपजातयः । दोधकंभौभौग । शालिनीमौलौगौग्समुद्रकषयः ॥ १४ ॥ वातोर्मौभौलौगौच । भ्रमरवि-लसितंभौलौग । रथोद्धतानौलौग । स्वागतानौभौग । वृत्तानौस्लौग । श्येनीजौलौग । जगती । वंशस्थाज्जौ-ज्गौ । इंद्रवंशातौज्गौ । द्रुतविलंबितंभौभ्रौ । तोटकंसः । पुटोनौम्यौवसुसमुद्राः । जलोद्धतगतिज्जौग्सौरसर्तवः । भुजंगप्रयातंयः । स्रग्विणीरः । प्रमिताक्षराज्जौसौ । वैश्वदेवीमौयाविद्रियकषयः । नवमालिनीन्जौभ्याविति ॥ १५ ॥ प्रहर्षिणीभ्रौज्गौत्रिकदशकौ । रुचिराज्भौस्जौग्समुद्रनवकौ । मत्तमयूराभ्रौयसौग । असंवाधाभ्रौ-न्सौगाविद्रियनवकौ । अपराजितानौसौलौगौस्वरकषयः । प्रहरणकलितानौभ्रौलौगौच । वसंततिलकाभ्रौजौगौ । सिंहोन्नताकाश्यपस्य । उद्धर्षिणीसैतवस्य । चंद्रावर्तानौनौस् । मालर्तुनवकौचेत् । मणिगुणनिकरोवस्वृषयः । मालिनीनौभ्यौयूच । ऋषभगजविलसितंभ्रौनौन्गौस्वरनवकौ । हरिणीन्सौभ्रौस्लौगससमुद्रकषयः । पृथ्वीज्जौ-ज्जौय्लौगवसुनवकौ । वंशपत्रपतितंभ्रौभ्रौन्लौगिदगृषयः । मंदाक्रांताभ्रौन्तौद्वौग्समुद्रर्तुस्वराः । शिखरिणीभ्रौ-न्सौभ्रौगृतुरुद्राः । कुसुमितलतावेलितामृतौन्यौयाविद्रियर्तुस्वराः ॥ १६ ॥ शार्दूलविक्रीडितंभ्रौज्जौसौतौगादित्य-कषयः । सुवदनाभ्रौभ्रौभ्रौलौगौस्वरकषिरसाः । ग्लितिवृत्तं । स्रग्धराभ्रौभ्रौयौयूत्रिःसप्तकाः । मद्रकंभ्रौभ्रौभ्रौन्गौ-

छंदाः

॥ ८ ॥

दिगादित्याः । अश्वललितंजौभ्रजौभ्रजौभ्रलौमुद्रादित्याः । मत्ताक्रीडामौलौनौनलौग्वसुपंचदशकौ । तन्वीभ्तौन्सौ-
भौन्यौद्विरादित्याः । क्रौंचपदाभ्रमौस्भौनौनौगभूतेंद्रियवस्वृषयः । भुजंगविजृभितंमौलौनौसौलौगवसुरुद्रकषयः ।
अपवाहकोन्नौनौनौन्सौगौनवकर्तुरसेंद्रियाणि । दंडकोनौरः । प्रथमश्चंडवृष्टिप्रपातः । अन्यत्ररातमांडव्याभ्यां ।
शेषःप्रचितइति ॥ १७ ॥ अत्रानुक्तंगाथा । द्विकौगलौ । मिश्रौच । पृथग्लामिश्राः । वसवस्त्रिकाः । लघे ।
सैकेग । प्रतिलोमगुणंद्विर्लाघं । ततोम्येकंजह्यात् । द्विरधे । रूपेशून्यं । द्विःशून्ये । तावदधेतद्गुणितं । द्विर्धनं ।
तदंतानां । एकोनेद्धा । परेपूर्णपरेपूर्णमिति ॥ १८ ॥ मयद्वादशधीःपंचदशछंदःषोडशपादःपरोष्णिक्प्रस्तारपंक्ति-
विंशतिविंशतिरेकविंशतिदेवतादितोष्टौचतुःशतंषष्ठोविंशतिविंशतिर्युगपरांतिकात्रयोदशवृत्तंगावादाविंशतिविंशति-
र्यवमतीव्रीणियतिविंशतिर्वातोर्मीमष्टादशप्रहर्षिणीविंशतिःशार्दूलविक्रीडितपञ्चदशात्रानुक्तंसप्तदशाष्टादश ॥ १९ ॥
इतिछंदःसमाप्तः ॥

वेदांग

॥ ८ ॥

॥ इतिवेदांगछंदःसमाप्तः ॥

अथ निघंटुः यास्कः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ गौः । ग्मा । ज्मा । क्ष्मा । क्षा । क्ष्मा । क्षोणी । क्षितिः । अवनिः । उर्वी ।
पृथ्वी । मही । रिपः । अदितिः । इळा । निश्चैतिः । भूः । भूमिः । पूषा । गातुः । गोत्रेत्येकविंशतिःपृथिवी-
नामधेयानि ॥ १ ॥ हेम । चंद्रं । रुक्मं । अयः । हिरण्यं । पेशः । कृशं । लोहं । कनकं । कांचनं । भर्म ।
अमृतं । मरुत् । दत्रं । जातरूपमितिपंचदशहिरण्यनामानि ॥ २ ॥ अंबरं । वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्व ।
अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं । सगरः । समुद्रः । अध्वरमितिषोड-
शांतरिक्षनामानि ॥ ३ ॥ स्वः । पृश्निः । नाकः । गौः । विष्टप् । नभइतिषट्साधारणानि ॥ ४ ॥ खेदयः ।
किरणाः । गावः । रुद्रमयः । अभीशवः । दीधितयः । गर्भस्तयः । वनं । उन्नाः । वसवः । मरीचिपाः । मयूखाः ।
सप्तक्रषयः । साध्याः । सुपर्णाइतिपंचदशरश्मिनामानि ॥ ५ ॥ आताः । आशाः । उपराः । आष्ठाः । काष्ठाः ।
व्योम । कुकुर्भः । हरितइत्यष्टौदिङ्नामानि ॥ ६ ॥ द्यावी । क्षपा । शर्वरी । अक्तुः । ऊर्म्या । राम्या ।
यम्या । नम्या । दोषा । नक्का । तमः । रजः । असिक्की । पर्यस्वती । तमस्वती । घृताची । शरिणा । मोकी ।
शोकी । ऊर्धः । पर्यः । हिमा । वस्वीतित्रयोविंशतीरात्रिनामानि ॥ ७ ॥ विभावरी । सुनरी । भास्वती । ओ-

दती । चित्रामषा । अर्जुनी । बाजिनी । बाजिनीवती । सुस्नावरी । अहना । घोटना । श्वेत्या । अरुषी ।
 सनृता । सनृतावती । सनृतावरीतिषोळशेषोनामानि ॥ ८ ॥ वस्तौः । धुः । भानुः । वासरं । स्वसराणि ।
 घ्नसः । घर्मः । घृणः । दिनै । दिवा । दिवेदिवे । द्यविद्यवीतिद्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥ अद्रिः । ग्रावा ।
 गोत्रः । वलः । अश्रः । पुरुभोजाः । वलिशानः । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । ब्रजः । चरुः । वराहः । शंबरः ।
 रौहिणः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः । चमसः । अहिः । अश्वं । बलाहकः । मेघः । हतिः । ओदनः ।
 वृषधिः । वृत्रः । असुरः । कोशइतित्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥ श्लोकः । धारा । इळा । गौः । गौरी । गांधर्वी ।
 गभीरा । गंभीरा । मंद्रा । मंद्राजनी । वाशी । वाणी । वाणीची । वाणः । पविः । भारती । धमनिः ।
 नाळी । मेळिः । मेना । सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वग्नुः । उपब्दिः । मायुः । काकुत् । जिह्वा ।
 घोषः । स्वरः । शब्दः । स्वनः । ऋक् । होत्रा । गीः । गाथा । गणः । धेना । झाः । विपा । नना । कशा ।
 धिषणा । नौः । अक्षरं । मही । अदितिः । शची । वाक् । अनुष्टुप् । धेनुः । वल्गुः । गल्दा । सरः । सुपर्णी ।
 बेकुरेतिसप्तपंचाशद्वाङ्नामानि ॥ ११ ॥ अर्णः । क्षोदः । क्षद्म । नभः । अंभः । कबैधं । सलिलं । वाः । वनं ।
 घृतं । मधु । पुरीषं । पिप्पलं । क्षीरं । विषं । रेतः । कशः । जन्म । बृबूकं । बुसं । तुग्या । बर्बुरं । सुक्षेमं ।

धरुणं । सुरा । अररिंदानि । ध्वस्मन्वत् । जामि । आयुधानि । क्षपः । अहिः । अक्षरं । स्रोतः । तृप्तिः ।
 रसः । उदकं । पर्यः । सरः । भेषजं । सहः । शवः । यहः । ओजः । सुखं । क्षत्रं । आवयाः । शुभं । यादुः ।
 भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् । व्योम । यशः । महः । सणीकं । स्वृतीकं । सतीनं । गहनं ।
 गभीरं । गंभरं । ई । अन्नं । हविः । सद्म । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्ययोनिः । सत्यं । नीरं । रयिः ।
 सत् । पूर्णं । सर्वं । अक्षितं । बहिः । नामं । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः ।
 शंबरं । अश्वं । वपुः । अंबु । तोयं । तूयं । कृपीटं । शुक्रं । तेजः । स्वधा । वारिं । जलं । जलाषं । इदमि-
 त्येकशतमुदकनामानि ॥ १२ ॥ अवनयः । युव्याः । खाः । सीराः । स्रोत्याः । एन्यः । धुनयः । रुजानाः ।
 वंक्षणाः । खादोअर्णाः । रोधचक्राः । हरितः । सरितः । अमुवः । नभन्वः । वध्वः । हिरण्यवर्णाः । रोहितः ।
 सस्रुतः । अर्णीः । सिंधवः । कुल्याः । वर्यः । उर्व्यः । इरावत्यः । पार्वत्यः । स्रवत्यः । ऊर्जस्वत्यः । पर्यस्वत्यः ।
 तरस्वत्यः । सरस्वत्यः । हरस्वत्यः । रोधस्वत्यः । भास्वत्यः । अजिराः । मातरः । नद्यइतिसप्तत्रिंशन्नदीना-
 मानि ॥ १३ ॥ अत्यः । हर्यः । अर्वा । बाजी । सप्तिः । वह्निः । दधिकाः । दधिकावा । एतग्वः । एतशः ।
 पैद्रः । दौर्गहः । औच्चैश्रवसः । ताक्ष्यः । आशुः । ब्रभः । अरुषः । मांश्चत्वः । अव्यथयः । इयेनासः ।

सुपर्णाः । पतंगाः । नरः । ह्यार्याणौ । हुंसासः । अश्वइतिषड्विंशतिरश्वनामानि ॥ १४ ॥ हरीइंद्रस्य । रोहि-
तोमेः । हरितआदित्यस्य । रासभावभिर्नोः । अजाःपूष्णः । पृषत्योमरुता । अरुण्योगाववृषसा । इयावाः
संवितुः । विश्वरूपाबृहस्पतेः । नियुतोऽयोरितिदशादिष्टोपयोजनानि ॥ १५ ॥ आर्जते । आशते । आदयति ।
दीदयति । शोचति । मंदते । भंदते । रोचते । ज्योतते । द्योतते । द्युमदित्येकादशज्वलतिकर्माणः ॥ १६ ॥
जमत् । कल्मलीकिनै । जंजणाभवन् । मल्मलाभवन् । अर्चिः । शोचिः । तर्पः । तेजः । हरः । हर्णिः । शृंगा-
णिशृंगाणीत्येकादशज्वलतोनामधेयानि ॥ १७ ॥ गौर्हमांबरस्वः । खेदय आताः । इयावीविभावरीवस्तोरद्विश्लोकोर्णो-
वनयोत्योहरीइंद्रस्य आर्जतेजमदितिसप्तदश ॥ इतिनिधंतेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अपः । अग्रः । दंसः । वेषः । वेपः । विष्टी । व्रतं । कर्वरं । करुणं । शक्म । ऋतुः । करणानि । करसि । करिकत् । करंती । चक्रत् । कर्त्वि । कर्तोः । कर्तवै । कृत्वी । धीः । शची । शमी । शिमी । शक्तिः । शिल्प-
मितिषड्विंशतिः कर्मनामानि ॥ १ ॥ तुक् । तोकं । तनयः । तोक्म । तक्मा । शेषः । अग्रः । गयः । जाः ।
अपत्यं । युहुः । सुनुः । नपात् । प्रजा । बीजमित्तिपंचदशापत्यनामानि ॥ २ ॥ मनुष्याः । नरः । धवाः ।
जंतवः । विशः । क्षितयः । कृष्टयः । चर्षणयः । नहुषः । हरयः । मर्याः । मर्त्याः । मतीः । ब्राताः । तुर्वशाः ।

॥ १० ॥

द्रुह्यवः । आयवः । यदवः । अनवः । पूर्वः । जगतः । तस्थुषः । पंचजनाः । विवस्वतः । पृतनाइतिपंचविं-
शतिर्मनुष्यनामानि ॥ ३ ॥ आयुती । च्यवाना । अभीशू । अम्रवाना । विनंगुसौ । गर्भस्ती । कुरस्त्रौ । बाहू ।
भुरिजौ । क्षिपस्ती । शक्करी । भरित्रेतिद्वादशबाहुनामानि ॥ ४ ॥ अग्रुवः । अण्व्यः । क्षिपः । विशः ।
शर्याः । रशनाः । धीतर्यः । अथर्यः । विपः । कक्ष्याः । अवनयः । हरितः । स्वसारः । जामयः । सनाभयः ।
योक्राणि । योजनानि । धुरः । शाखाः । अभीशवः । दीधितयः । गर्भस्तयइतिद्वाविंशतिरंगुलिनामानि ॥ ५ ॥
वडिम । उडिमसि । वेति । वेनति । वेसति । वांछति । वष्टि । वनोति । जुषते । हर्यति । आचके । उशिक् ।
मन्यते । छन्सत् । चाकनत् । चक्रमानः । कनति । कानिषदित्यष्टादशकांतिकर्माणः ॥ ६ ॥ अंधः । वार्जः ।
पर्यः । श्रवः । पृक्षः । पितुः । सुतः । सिनै । अवः । धु । घासिः । इरा । इळा । इषै । ऊर्क् । रसः । स्वधा ।
अर्कः । क्षद्ग । नेमः । ससं । नमः । आयुः । सुनृता । ब्रह्म । वर्चः । कीलालं । यशइत्यष्टाविंशतिरन्ननामानि
॥ ७ ॥ आवयति । भर्वति । बभस्ति । वेति । वैवेष्टि । अविष्यन् । बप्सति । भुसथः । बग्धां । ह्ररतीतिदशा-
त्तिकर्माणः ॥ ८ ॥ ओजः । पाजः । शवः । तवः । तरः । त्वक्षः । शर्धः । बार्धः । नृग्णं । तर्विषी । शुष्मं ।
शुष्णं । दक्षः । वीळु । च्यौलं । शूषं । सहः । यहः । वधः । वर्गः । वृजिनै । वृक् । मज्मना । पौस्यानि ।

धर्णसिः । द्रविणं । स्पद्रासः । शंबरमित्यष्टाविंशतिर्बलनामानि ॥ ९ ॥ मघं । रेक्णः । रिक्थं । वेदः । वरिवः ।
 स्वात्रं । रत्नं । रयिः । क्षत्रं । भगः । मीहुं । गवः । घुन्नं । इन्द्रियं । वसु । रायः । राधः । भोजनं । तना ।
 नृम्णं । बंधुः । मेधा । यशः । ब्रह्म । द्रविणं । श्रवः । वृत्रं । वृत्तमित्यष्टाविंशतिरेवधननामानि ॥ १० ॥
 अह्या । उस्त्रा । उस्त्रिया । अही । मही । अदितिः । इळा । जगती । शक्करीतिनवगोनामानि ॥ ११ ॥ रेळते ।
 हेळते । भामते । भृणीयते । श्रीणार्ति । श्रेषति । दोधति । वृनुष्यति । कंपते । भोजतइतिदशकुध्यतिकर्माणः
 ॥ १२ ॥ हेळः । हरः । हृणिः । त्यजः । भामः । एहः । हरः । तपुषी । जुणिः । मन्युः । व्यथिरित्येकादश-
 क्रोधनामानि ॥ १३ ॥ वर्तते । अयते । लोटते । लोठते । स्यंदते । कसति । सर्पति । स्यमति । स्रवति ।
 संस्रते । अवति । श्रोतति । ध्वंसति । वेनति । माष्टि । भुरण्यति । शवति । कालयति । पेलयति । कंठति ।
 पिस्यति । बिस्यति । मिस्यति । प्रवते । प्लवते । च्यवते । कवते । गवते । नवते । क्षोदति । नक्षति । सक्षति ।
 न्यक्षति । सचति । ऋच्छति । तुरीयति । चतति । अतति । गति । इयक्षति । सश्चति । त्सरति । रंहति ।
 यतते । भ्रमति । ध्रजति । रजति । लजति । क्षियति । धमति । मिनाति । ऋण्वति । ऋणोति । स्वरति ।
 सिसर्ति । वेषिष्टि । योषिष्टि । रिणार्ति । रीयते । रेजति । द्रध्यति । द्रभोति । युध्यति । धन्वति । अरुषति ।

आर्यति । डीयते । तर्कति । दीयति । ईषति । फणति । हनति । अर्दति । मर्दति । सस्रते । हर्षति । इयति ।
 ईर्ते । ईर्षते । जयति । स्वात्रति । गति । आगनीगति । जंगति । जिन्वति । जसति । गमति । धर्ति ।
 धार्ति । ध्रयति । वहते । रथर्यति । जेहते । प्वःकति । क्षुपति । प्सार्ति । वार्ति । यार्ति । इषति । द्रार्ति ।
 द्रूळति । एजति । जमति । जवति । वंचति । अनिति । पवते । हंति । सेधति । अगन् । अजगन् । जिगाति ।
 पतति । इन्वति । द्रमति । द्रवति । वेति । हयंतात् । एति । जगायात् । अयुथुरितिद्वाविंशतंगतिकर्माणः
 ॥ १४ ॥ नु । मधु । द्रवत् । ओषं । जीराः । जुणिः । शूर्ताः । शुघनासः । शीभं । तृषु । तूर्यं । तूर्णिः ।
 अजिरं । भुरण्युः । शु । आशु । प्राशुः । तूतुजिः । तूतुजानः । तुज्यमानासः । अज्राः । साचीवित् ।
 घुगत् । ताजत् । तरणिः । वातरंहाइतिषड्विंशतिःक्षिप्रनामानि ॥ १५ ॥ तळित् । आसात् । अंबरं ।
 तुर्वशं । अस्तमीके । आके । उपाके । अर्वाके । अंतमानां । अत्रमे । उपमइत्येकादशांतिकनामानि ॥ १६ ॥
 रणः । विवाक् । विस्वादः । नदनुः । भरे । आक्रंदे । आहवे । आजौ । पतुनाज्यं । अमीके । समीके ।
 ममसत्यं । नेमधिता । संकाः । समितिः । समनं । मीढे । पृतनाः । स्पृधः । मृधः । पृत्सु । समत्सु ।
 समर्थे । समरणे । समोहे । समिथे । संख्ये । संगे । संयुगे । संगथे । संगमे । वृत्रतूर्ये । पृक्षे । आणौ ।

शूरसाती । वाजसाती । समनीके । खळे । खजे । पौखे । महाधने । वाजे । अज्म । सद्म । संयत् ।
 संवतइतिषट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥ इन्वति । नक्षति । आक्ष्णः । आनद् । आष्ट । आपनः ।
 अशत् । नशत् । आनशे । अभ्रुतइतिदशव्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥ दुभ्रोति । श्रयति । ध्वरति । धूर्वति ।
 वृणक्ति । वृश्चति । कृण्वति । कुंतति । श्वसिति । नभते । अर्दयति । स्तृणाति । स्नेहयति । यातयति ।
 स्फुरति । स्फुलति । निर्वपंतु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । तळित् । आलंडल । दृणाति । रम्णाति ।
 शृणाति । शृन्नाति । तृणेहि । ताहि । नितोशते । निबर्हयति । मिनाति । मिनोति । धमतीतित्रयस्त्रिंशद्वध-
 कर्माणः ॥ १९ ॥ दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । पविः । सुकः । वृकः । वर्धः । वज्रः । अर्कः । कुत्सः ।
 कुलिशः । तुंजः । तिग्मः । मेनिः । स्वधितिः । सार्यकः । परशुरित्यष्टादशवज्रनामानि ॥ २० ॥ इरज्यति ।
 पत्यते । क्षयति । राजतीतिचत्वारण्यैश्वर्यकर्माणः ॥ २१ ॥ राष्ट्री । अर्यः । नियुत्वान् । इनइनइतिचत्वारिंश-
 रनामानि ॥ २२ ॥ अपस्तुर्धनुष्या आयत्य । मुवोवश्म्यंधावयत्यो जौमधमभ्यारेळतेहेळोवर्ततेनुतळिद्रणइन्वतिदु-
 भ्रोतिदिद्युर्दिरज्यतिराष्ट्रीद्वाविंशतिः ॥ इतिनैघण्टुकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॐ उरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्व । परीणसा । व्यानशिः । शतं । सहस्रं । सलिलं । कुविदि-

तिद्वादशबहुनामानि ॥ १ ॥ ऋहन् । ह्रस्वः । निघृण्वः । मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु । वृम्वकः । दुभ्रं । अर्भकः ।
 क्षुलुकः । अल्पइत्येकादशह्रस्वनामानि ॥ २ ॥ महत् । ब्रध्नः । ऋण्वः । वृहत् । उक्षितः । तवसः । तविषः ।
 महिषः । अभ्वः । ऋभुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । यहुः । ववक्षिथ । विवक्षमे । अभृणः । माहिनः । गभीरः ।
 ककुहः । रभसः । बाधन् । विरग्शी । अजुतं । बहिष्ठः । बहिपदितिपंचविंशतिमेहनामानि ॥ ३ ॥ गयः ।
 कृदरः । गर्तः । हर्म्य । अस्तं । परत्यं । दुरोणे । नीळं । दुर्याः । स्वसराणि । अमा । दमे । कृत्तिः । योनिः ।
 सद्म । शरणं । वरुथं । छुर्दिः । छुदिः । छाया । शर्म । अज्मेतिद्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥ इरज्यति ।
 विधेम । सपर्यति । नमस्यति । दुवस्यति । ऋभ्रोति । ऋणद्धि । ऋच्छति । सपति । विवासतीतिदशपरिचरण-
 कर्माणः ॥ ५ ॥ शिवाता । शतरा । शतपंता । शिल्गुः । स्युमकं । शेवृधं । मयः । सुगम्यं । सुदिनं ।
 शपं । शुनं । शग्मं । भेषजं । जलाषं । स्योनं । सुम्रं । शेवं । शिवं । शं । कमितिविंशतिः सुखनामानि ॥ ६ ॥
 निणिङ्क् । वत्रिः । वर्षः । वपुः । अमर्तिः । अप्सः । प्सु । अम्रः । पिष्टं । पेशः । कृशनं । मरुत् । अर्जुनं ।
 ताम्रं । अरुषं । शिल्पमितिषोडशरूपनामानि ॥ ७ ॥ अन्नेमा । अनेमा । अनेद्यः । अनवद्यः । अनभिशस्यः ।
 उक्थ्यः । सुनीधः । पाकः । वामः । वयुनमितिदशप्रशस्यनामानि ॥ ८ ॥ केतुः । केतः । चेतः । चित्तं । ऋतुः ।

असुः । धीः । शर्ची । माया । वयुनं । अभिरुयेत्येकादशप्रज्ञानामानि ॥ ९ ॥ बद् । श्रत् । सत्रा । अद्धा ।
इत्था । ऋतमितिषट्सत्यनामानि ॥ १० ॥ चिक्क्यत् । चाकनत् । अचक्ष्म । चष्टे । विचष्टे । विचर्षणिः ।
विश्वचर्षणिः । अवचाकशदित्यष्टौषड्यतिकर्माणः ॥ ११ ॥ हिकं । नुकं । सुकं । आहिकं । आकीं । नकिं ।
मार्किं । नकीं । आकृतमिति नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमाम्नानाय ॥ १२ ॥ इदमिव । इदंयथा । अग्निर्नये ।
चतुरश्रिहर्दमानात् । ब्राह्मणाव्रतचारिणः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाः । जारआभर्ग । मेषोभूतोऽभियंनयः । तद्रूपः ।
तद्वर्णः । तद्वत् । तथेत्युपमाः ॥ १३ ॥ अर्चति । गायति । रेभति । स्तोभति । गृध्रयति । गृणाति । जरते ।
हयते । नर्दति । पृच्छति । रिहति । धमति । कृपायति । कृपयति । पनुस्यति । पनायते । वल्गायति । मंदते ।
भंदते । छंदति । छंदयते । शशमानः । रंजयति । रजयति । शंसति । स्तौति । यौति । रौति । नौति । भनति ।
पणायति । पणते । सपति । पपृक्षाः । महयति । वाजयति । पूजयति । मन्यते । मंदति । रसति । स्वरति ।
वेनति । मंद्रयते । जल्पतीतिचतुश्चत्वारिंशदर्चतिकर्माणः ॥ १४ ॥ विप्रः । विप्रः । गृत्सः । धीरः । वेनः ।
वेधाः । कण्वः । ऋभुः । नर्वेदाः । कृविः । मनीषी । मंधाता । विधाता । विपः । मनुश्चित् । विपश्चित् ।
विपन्यवः । आकेनिपः । उशिजः । कीस्तासः । अद्धातयः । मतयः । मतुथाः । वाघतइतिचतुर्विंशतिर्मेधाविना-

मानि ॥ १५ ॥ रेभः । जरिता । कारुः । नदः । स्तामुः । कीरिः । गौः । सूरिः । नादः । छंदः । स्तुप । रुद्रः ।
कृपण्युरिति त्रयोदशस्तोतृनामानि ॥ १६ ॥ यज्ञः । वेनः । अध्वरः । मेधः । विदथः । नार्थः । सर्वनं । होत्रा ।
इष्टिः । देवताता । मुखः । विष्णुः । इंदुः । प्रजापतिः । धर्मइतिपंचदशयज्ञनामानि ॥ १७ ॥ भरताः ।
कुरवः । वाघतः । वृक्त्वर्हिषः । यतस्रुचः । मरुतः । सुबाधः । देवयवइत्यष्टावृत्विङ्नामानि ॥ १८ ॥ ईर्महे ।
यामि । मन्महे । दद्धि । शग्धि । पुधि । मिमिहि । मिमीहि । रिरिहि । रिरिहि । पीपरत् । यंतारः । यंधि ।
इपुध्यति । मदेमहि । मनामहे । मायतइतिसप्तदशयाच्चाकर्माणः ॥ १९ ॥ दाति । दाशति । दासति । राति ।
रासति । पूणाक्षि । पूणाति । शिक्षति । तुंजति । महतइतिदशदानकर्माणः ॥ २० ॥ परिस्व । पवस्व ।
अभ्यर्ष । आशिषइतिचत्वारोध्येयणाकर्माणः ॥ २१ ॥ स्वर्पति । सस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौ ॥ २२ ॥ कूपः ।
कातुः । कर्तः । वत्रः । काटः । खातः । अवतः । क्रिविः । सूदः । उत्सः । ऋश्यदात् । कारोतरात् । कुशयः ।
केवटइतिचतुर्दशकूपनामानि ॥ २३ ॥ तपुः । तक्का । रिभ्वा । रिपुः । रिक्का । रिहायाः । तायुः । तस्करः ।
वनर्गुः । हुरश्चित् । मुपीवान् । मलिभ्लुचः । अघशंसः । वृकइतिचतुर्दशैवस्तेननामानि ॥ २४ ॥ निण्यं । सस्वः ।
सनुतः । हिरुक् । प्रतीच्यं । अपीच्यमितिषणिणींतांतर्हितनामधेयानि ॥ २५ ॥ आके । पराके । पराचैः ।

आरे । परावतइतिपंचदूरनामानि ॥ २६ ॥ प्रलं । प्रदिवः । प्रवयाः । सनेमि । पुर्व्य । अहायेतिषट्पुराणनामा-
नि ॥ २७ ॥ नव । नूल । नूतनं । नय्य । इदा । इदानीमितिषलेवनवनामानि ॥ २८ ॥ प्रपित्वे । अभीके ।
दुधं । अर्भकं । तिरः । सुतः । त्वः । नेमः । ऋक्षाः । स्तृभिः । वृन्नीभिः । उपजिहिका । ऊर्दरं । कृदरं ।
रुभः । पिनाकं । मेना । ग्राः । शेषः । वैतसः । अया । एना । सिषक्तु । सचते । भ्यसते । रेजतइतिषड्विंश-
तिद्विंशउत्तराणिनामानि ॥ २९ ॥ स्वधे । पुरंधी । धिषणे । रोदसी । क्षोणी । अंभसी । नभसी । रजसी ।
सदसी । सद्गनी । घृतवती । बहुले । गभीरे । गंभीरे । ओण्यौ । चम्बौ । पाम्बौ । मही । उर्वी । पृथ्वी ।
अदिती । अही । दूरअंते । अपारेअपारेइतिचतुर्विंशतिर्द्यावापृथिव्योर्नामधेयानिनामधेयानि ॥ ३० ॥ उर्वी । ह-
न्महद्भयंइत्यतिशंभातानिणिगंस्त्रेमाकेतुर्बृहच्चिक्यद्विकमिदमिवाचंतिविप्रोरेभोयज्ञोभरताईमहेदातिपरिस्त्रवस्वपि-
तिकूर्पस्त्रिपुर्निर्णयमाकेप्रलंनवंप्रपित्वेस्वधेत्रिंशत् ॥ इतिनैघंटुकेनृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ जहा । निधा । शिताम । मेहना । दमूनाः । मूषः । इपिरेण । कुरुतनं । जठरे । तितउ । शिप्रे । मध्या ।
मंदू । इर्मातासः । कार्यमानः । लोधं । शीरं । विद्रधे । द्रुपदे । तुग्वनि । नंसते । नसतः । आहनसः । अद्ग-
सत् । इप्मिणः । बाहः । परितकम्या । सुविते । दयते । नूचित् । नूच । द्रावने । अकूपारस्य । शिशीते ।

सुतुकः । सुप्रायणाः । अप्रायुषः । च्यवनः । रजः । हरः । जुहुरे । व्यंतः । क्राणाः । वाशी । विषुणः । जामिः ।
पिता । शंयोः । अदितिः । एरिरे । जसुरिः । जरते । मदिने । गौः । गातुः । दुंसयः । तूताव । चयसे ।
वियुते । ऋधक् । अस्याः । अस्येतिद्विषष्टिःपदानि ॥ १ ॥ सस्त्रिं । वाहिष्ठः । दूतः । वावृशानः । वार्थ । अंधः ।
असंश्रंती । वनुष्यति । तरुष्यति । भंदनाः । आहनः । नदः । सोमोअक्षाः । श्वात्रं । ऊतिः । हासमाने । पड्भिः ।
ससं । द्विता । ब्राः । वराहः । स्वसराणि । शर्याः । अर्कः । पविः । वक्षः । धन्वं । सिनं । इत्था । सचा ।
चित् । आ । द्युन्नं । पवित्रं । तोदः । स्वंचाः । शिपिविष्टः । विष्णुः । आघृणिः । पृथुज्याः । अथुर्यु । काणुका ।
अध्रिगुः । आंगुषः । आपातमन्युः । इमशा । उर्वशी । व्युनं । वाजपस्त्यं । वाजगंध्यं । गध्वं । गाधेता ।
कौरयाणः । तौरयाणः । अहयाणः । हरयाणः । आरितः । ब्रंदी । निष्पपी । तूर्णाशं । क्षुपं । निचुपुणः ।
पदि । पादुः । वृकः । जोषवाकं । कृत्तिः । श्वप्ती । समस्य । कुटस्य । चर्षणिः । शंबः । केपयः । तूतुमाकृपे ।
अंसत्रं । काकुदं । बीरिटे । अच्छ । परि । ई । सी । एनं । एनां । सृणिरितिचतुरुत्तरमशीतिःपदानि ॥ २ ॥
आशुशुक्षणिः । आशाभ्यः । काशिः । कुणारं । अलातृणः । सललकं । कत्यं । विस्रुहः । वीरुधः । नक्षहाभं ।
अस्कृधोयुः । निशुभाः । वृबदुक्थं । ऋदूदरः । ऋदूपे । पुलुकामः । असिन्वती । कपना । भाऽकजीकाः ।

रुजानाः । जुर्णिः । ओमना । उपलप्रक्षिणी । उपसि । प्रकलवित् । अभ्यर्धयज्वा । ईक्षे । क्षोणस्य । अस्मे ।
 पाथः । सवीमाने । सप्रथाः । विदधानि । श्रायतः । आशीः । अजीगः । अमूरः । शशमानः । देवोदेवाच्या-
 कृपा । विजामातुः । ओमांसः । सोमाने । अनवायं । किमीदिने । अमवान् । अमीवा । दुरितं । अप्वा ।
 अमतिः । श्रुष्टी । पुरंधिः । रुशत् । रिशादसः । सुदत्रः । सुविदत्रः । आनुषक् । तुर्वणिः । गिर्वणसे । असूते-
 सूते । अम्यक् । याहदिमन् । जारयाथि । अग्रिया । चनः । पचता । शुरुधः । अमिनः । जज्झतीः । अप्रति-
 प्कुतः । शाशदानः । सप्रः । सुशिप्रः । शिप्रे । रंसु । द्विवहीः । अक्रः । उराणः । स्तियानां । स्तिपाः । जवारु ।
 जरुथं । कुलिशः । तुंजः । बर्हणा । ततनुष्टि । इलीविशः । कियेधाः । भ्रिभिः । विष्पितः । तुरीपं । रास्पिनः ।
 ऋजतिः । ऋजुनीती । प्रतद्वसू । हिनोत । चोष्कूयमाणः । चोष्कूयते । सुमत् । दिर्विष्टिषु । दूतः । जिन्वति ।
 अमत्रः । ऋचीषमः । अनर्शरातिं । अनुर्वा । असामि । गल्दया । जल्हवः । बकुरः । वेकनाटान् । अभिधेतन ।
 अंहुरः । बतः । वाताप्यं । चाकन् । रथर्यति । असंक्रां । आधवः । अनवब्रवः । सदान्वे । शिरिर्विठः ।
 पराशरः । क्रिर्विदती । करूळती । दनः । शरारुः । इंद्युः । कीकटेषु । वृंदः । वृंदं । किः । उल्बं । ऋबीसमृ-
 बीसमितित्रयस्त्रिंशच्छतंपदानि ॥ ३ ॥ जहासस्त्रिमाशुशुक्षणिस्त्रीणि ॥ इतिनैघंटुकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ ॐ अग्निः । ज्ञातवेदाः । वैश्वानरइतित्रीणिपदानि ॥ १ ॥ द्रविणोदाः । इध्मः । तनूनपात् । नराशंसः ।
 इळः । बर्हिः । द्वारः । उषासानका । दैव्याहोतारा । तिस्रोदेवीः । त्वष्टा । वनस्पतिः । स्वाहाकृतयइतित्रयो-
 दशपदानि ॥ २ ॥ अश्वः । शकुनिः । मंडूकाः । अक्षाः । ग्रावाणः । नराशंसः । रथः । दुंदुभिः । इषुधिः ।
 हस्तघ्नः । अभीशवः । धनुः । ज्या । इषुः । अश्वा । अश्वार्जनी । उल्लखलं । वृषभः । द्रुघणः । पितुः । नद्यः । आपः ।
 ओषधयः । रात्रिः । अरण्यानी । श्रद्धा । पृथिवी । अप्वा । अग्रायी । उल्लखलमुसले । हविर्धाने । द्यावा-
 पृथिवी । विपाद्छुतुद्री । आक्षी । शुनासीरौ । देवीजोष्टी । देवीऊर्जाहुतीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ३ ॥ वायुः ।
 वरुणः । रुद्रः । इंद्रः । पर्जन्यः । बृहस्पतिः । ब्रह्मणस्पतिः । क्षेत्रस्यपतिः । वास्तोष्पतिः । वाचस्पतिः ।
 अपान्नपात् । यमः । मित्रः । कः । सरस्वान् । विश्वकर्मा । ताक्ष्यः । मन्युः । दधिक्राः । सविता । त्वष्टा ।
 वातः । अग्निः । वेनः । असुनीतिः । ऋतः । इंदुः । प्रजापतिः । अर्हिः । अहिर्बुध्न्यः । सुपर्णः । पुरुरवाइति-
 द्वात्रिंशत्पदानि ॥ ४ ॥ इयेनः । सोमः । चंद्रमाः । मृत्युः । विश्वानरः । धाता । विधाता । मरुतः ।
 रुद्राः । ऋभवः । अंगिरसः । पितरः । अथर्वाणः । भृगवः । आह्याः । अर्दितिः । सुरमा । सरस्वती ।
 वाक् । अनुमतिः । रका । सिनीवाली । कुहूः । यमी । उर्वशी । पृथिवी । इंद्राणी । गौरी । गौः ।

निघंटुः

॥ १६ ॥

धेनुः । अह्या । पथ्या । स्वस्तिः । उषाः । इळा । रोदसीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ५ ॥ अश्विनौ । उषाः ।
सूर्या । वृषाकपायी । सरण्युः । त्वष्टा । सविता । भगः । सूर्यः । पूषा । विष्णुः । विश्वानरः । वरुणः ।
केशी । केशिनः । वृषाकपिः । यमः । अजएकपात् । पृथिवी । समुद्रः । अथर्वा । मनुः । दध्यङ् ।
आदित्याः । सप्तऋषयः । देवाः । विश्वेदेवाः । साध्याः । वसवः । वाजिनः । देवपत्न्योदेवपत्न्यइत्येकत्रिंश-
त्पदानि ॥ ६ ॥ अग्निर्द्रविणोदाअश्वौवायुःश्वेनौश्विनौषद् ॥ इतिनैघंटुकेपंचमोऽध्यायः ॥

वेदांग
अ. ५

॥ शिक्षादिवेदांगचतुष्टयंसमाप्तम् ॥

इदं पुस्तकं वैसासोपाब्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयवैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७, सन १९८६

॥ ३६ ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारंभः ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐम् ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्यमहेश्वरात् । कृत्स्नव्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनेयेनमः
 ॥ १ ॥ येन धौतागिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः । तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनेयेनमः ॥ २ ॥ वाक्यकारं वररु
 चिं भाष्यकारं पतंजलिम् । पाणिनिं सूत्रकारं च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥ ३ ॥ अइउण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् ।
 हयवरट् । लण् । जमङणनम् । झभञ् । घडधष् । जवगडदश् । खफछठथचटतव् । कपय् । शपसर् । हल् ।
 इति प्रत्याहारसूत्राणि ॥ वृद्धिरादैच् । अदेङुणः । इको गुणवृद्धी । नधातुलोपार्धधातुके । कृतिच । दीधीवेवीटा
 म् । हलोऽनन्तराः संयोगः । मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः । तुल्यास्यप्रयत्नसंवर्णम् । नाज्झलौ । ईदूदेद्विवचनं
 प्रगृह्यम् । अदसोमात् । शे । निपातएकाजनाङ् । ओत् । संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनाषे । उजः । ऊँ । ईदूतौ च स
 म्यर्थे । दाधाघवदाप् ॥ १ ॥ आद्यन्तवदेकस्मिन् । तरसमपौधः । बहुगणवतुडतिसंख्या । णान्ताषट् । डतिच ।
 ककवतूनिष्ठा । सर्वादीनि सर्वनामानि । विभाषादिक्समासे बहुव्रीहौ । नबहुव्रीहौ । तृतीयासमासे । द्वन्द्वे च ।
 विभाषाजसि । प्रथमचरमतया ल्पार्धकतिपयनेमाश्च । पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् ।
 स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरंबहिर्योगोपसंख्यानयोः । स्वरादिनिपातमव्ययम् । तद्धितश्चासर्वविभक्तिः । कृन्मे
 जन्तः । क्त्वातोऽमुन्कमुनः ॥ २ ॥ अव्ययीभावश्च । शिसर्वनामस्थानम् । सुडनपुंसकस्य । नवेति विभाषा ।

इयणःसंप्रसारणम् । आद्यन्तौटकितौ । मिदचोऽन्त्यात्परः । एचइग्रस्वादेशे । षष्ठीस्थानेयोगा । स्थानेऽन्तर
तमः । उरणरपरः । अलोऽन्त्यस्य । डिच्च । आदेःपरस्य । अनेकातिशत्सर्वस्य । स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ । अचःप
रस्मिन्पूर्वविधौ । नपदान्तद्विर्वचनवरेयलोपस्वरसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु । द्विर्वचनेऽचि । अदर्शनलोपः
॥ ३ ॥ प्रत्ययस्यलुक्शुलुपः । प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणम् । नलुमताङ्गस्य । अचोऽन्त्यादिटि । अलोऽन्त्यात्पूर्वउप
धौ । तस्मिन्नितिनिर्दिष्टपूर्वस्य । तस्मादित्युत्तरस्य । स्वरूपंशब्दस्याशब्दसंज्ञा । अणुदित्सवर्णस्यचाप्रत्ययः । तपर
स्तत्कालस्य । आदिरन्त्येनसहेता । येनविधिस्तदन्तस्य । वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् । त्यदादीनिच । एङ्मा
चादेशे ॥ ४ ॥ वृद्धिराद्यन्तवदव्ययीभावःप्रत्ययस्यलुक्पञ्चदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥
गाङ्गुटादिभ्योऽष्णिङ्ङित् । विजइट् । विभाषोर्णोः । सार्वधातुकमपित् । असंयोगाल्लिट् । इन्धिभवतिभ्यां
च । मृडमृदगुधकुषक्लिशवदवसःक्त्वा । रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छःसंश्च । इकोऽल्ल । हलन्ताच्च । लिङ्सिचावा
त्मनेपदेषु । उश्च । वागमः । हनःसिच् । यमोगन्धने । विभाषोपयमने । स्थाघ्नोरिच्च । नक्त्वासेट् । निष्ठाशी
ङ्स्विदिमिदिस्विदिधृषः । मृषस्तितिक्षायाम् ॥ १ ॥ उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् । पूडःक्त्वाच । नोप
धात्यफान्ताद्वा । वंचिलुञ्च्युतश्च । तृषिमृषिकृषेःकाश्यपस्य । रलोऽन्युपधाद्भावादेःसंश्च । ऊकालोऽङ्गस्वदीर्घ

पुतः । अचश्च । उच्चैरुदात्तः । नीचैरनुदात्तः । समाहारःस्वरितः । तस्यादितउदात्तमर्धह्रस्वम् । एकश्रुतिदूरा
त्संवुद्धौ । यज्ञकर्मण्यजपन्यूंस्वसामंमु । उच्चैस्तरांवावपङ्कारः । विभाषाछन्दसि । नसुब्रह्मण्यांस्वरितस्यतूदात्तः ।
देवब्रह्मणोरनुदात्तः । स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् । उदात्तस्वरितपरस्यसन्नतरः ॥ २ ॥ अपृक्तएकाल्प्रत्ययः ।
तत्पुरुषःसमानाधिकरणःकर्मधारयः । प्रथमानिर्दिष्टसमासउपसर्जनम् । एकविभक्तिचापूर्वनिपाते । अर्थवदधातु
रप्रत्ययःप्रातिपदिकम् । कृत्तद्धितसमासाश्च । ह्रस्वोनपुंसकेप्रातिपदिकस्य । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य । लुक्तद्धितलु
कि । इङ्गोण्याः । लुपियुक्तवद्भक्तिवचने । विशेषणानांचाजातेः । तदशिष्यसंज्ञाप्रमाणत्वात् । लुव्योगाप्रख्याना
त् । योगप्रमाणेचतदभावेऽदर्शनंस्यात् । प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्यान्यप्रमाणत्वात् । कालोपसर्जनेचतुल्यम् ।
जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्याम् । अस्मदोद्वयोश्च । फल्गुनीप्रोष्ठपदानांचनक्षत्रे ॥ ३ ॥ छन्दसिपुन
र्वस्वोरेकवचनम् । विशाखयोश्च । तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वेवबहुवचनस्यद्विवचनंनित्यम् । सरूपाणामेकशेषएकवि
भक्तौ । वृद्धोयूनातलक्षणश्चेदेवविशेषः । स्त्रीपुंवच्च । पुमान्स्त्रिया । भ्रातृपुत्रौस्वसृदुहितृभ्याम् । नपुंसकमनपुंस
केनैकवच्चास्यान्यतरस्याम् । पितामाम्ना । श्वशुरःश्वश्रवा । त्यदादीनिसर्वैर्नित्यम् । ग्राम्यपशुसंघेष्वतरुणेषुस्त्री
॥ ४ ॥ गाङ्गुटाद्युदुपधादपृक्तश्छन्दसिपुनर्वस्वोस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ भूवादयो

धातवः । उपदेशोऽनुनासिकश्च । हलन्त्यम् । नविभक्तौ तुस्माः । आदिर्जिह्वः । षःप्रत्ययस्य । चुट् । लशक्ततद्धिते । तस्यलोपः । यथासंख्यमनुदेशःसमानाम् । स्वरितेनाधिकारः । अनुदात्तङितआत्मनेपदम् । भावकर्मणोः । कर्तरिकर्मव्यतिहारे । नगतिर्हिसार्थेभ्यः । इतरेतरान्योन्योपपदाच्च । नेर्विशः । परिव्यवेभ्यःक्रियः । विपराभ्यांजेः । आङोदोऽनास्यविहरणे ॥ १ ॥ क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च । समवप्रविभ्यःस्थः । प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्च । उदोऽनूर्ध्वकर्मणि । उपान्मन्त्रकरणे । अकर्मकाच्च । उद्धिभ्यांतपः । आङोयमहनः । समोगम्यृच्छिप्रच्छिस्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः । निसमुपविभ्योहः । स्पर्धायामाहुः । गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्प्रकथनोपयोगेषुकृजः । अधेःप्रसहने । वेःशब्दकर्मणः । अकर्मकाच्च । संमाननोत्संजनाचार्यकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषुनियः । कर्तृस्थेचाशरीरेकर्मणि । वृत्तिसर्गतायनेषुकर्मणः । उपपराभ्याम् । आङउद्गमने ॥ २ ॥ वेःपादविहरणे । प्रोपाभ्यांसमर्थाभ्याम् । अनुपसर्गाद्वा । अपह्वेज्ञः । अकर्मकाच्च । संप्रतिभ्यामनाध्यावे । भासनोपसंभाषाज्ञानयत्विमित्युपमन्त्रणेषुवदः । व्यक्वाचांसमुच्चारणे । अनोरकर्मकात् । विभाषाविप्रलापे । अवाङ् । समःप्रतिज्ञाने । उदश्चरःसकर्मकात् । समस्तृतीयायुक्तात् । दाणश्चसाचेष्टतुर्थ्यर्थे । उपाद्यमःस्वकरणे । ज्ञाश्चस्मृदृशांसनः । नानोर्ज्ञः । प्रत्याङ्भ्यांश्रुवः । शदेःशितः ॥ ३ ॥ भ्रियतेर्लुङ्लिङोश्च । पूर्ववत्सनः । आम्प्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य ।

प्रोपाभ्यांयुजेरयज्ञपात्रेषु । समःक्षणवः । भुजोऽनवने । णेरणौयत्कर्मणौचेत्सकर्तानाध्याने । भीस्म्योर्हेतुभये । गृधिवंच्योःप्रलम्भने । लियःसंमाननशालीनीकरणयोश्च । मिथ्योपपदात्कृजोऽभ्यासे । स्वरितजितःकर्त्रभिप्राये क्रियाफले । अपाह्वदः । णिचश्च । समुदाङ्भ्योयमोऽग्रन्थे । अनुपसर्गाज्ज्ञः । विभाषोपपदेनप्रतीयमाने । शेषात्कर्तरिपरस्मैपदम् । अनुपराभ्यांकृजः । अभिप्रत्यतिभ्यःक्षिपः ॥ ४ ॥ प्राह्वहः । परेर्मृषः । व्याङ्परिभ्योरमः । उपाच्च । विभाषाकर्मकात् । बुधयुधनशजनेङ्प्रुदुष्टभ्योणेः । निगरणचलनार्थेभ्यश्च । अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृकात् । नपादभ्याङ्भ्याङ्भ्यसपरिमुहरुचिनृतिवदवसः । वाक्यषः । द्युज्योलुङि । वृज्यःस्यसनोः । लुटिचरूपः ॥ ५ ॥ भूवादयःक्रीडोऽनुवेःपादभ्रियतेःप्राह्वहस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ६ ॥ आकडा रादेकासंज्ञा । विप्रतिषेधेपरंकार्यम् । यूक्याख्यौनदी । नेयडुवङ्स्थानावस्त्री । वामि । ङितिह्रस्वश्च । शेषोध्यसखि । पतिःसमासएव । षष्ठीयुक्तश्छन्दसिवा । ह्रस्वलघु । संयोगेगुरु । दीर्घच । यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादिप्रत्ययेऽङ्गम् । सुप्तिङन्तपदम् । नःक्ये । सितिच । स्वादिष्वसर्वनामस्थाने । यचिभम् । तसौमत्वर्थे । अयस्मयादीनिच्छन्दसि ॥ १ ॥ बहुषुबहुवचनम् । ब्येकयोर्द्विवचनैकवचने । कारके । ध्रुवमपायेऽपादानम् । भीत्रार्थानांभयहेतुः । पराजेरसोदः । वारणार्थानामीप्सितः । अन्तर्धौयेनादर्शनमिच्छति । आख्यातोपयोगे । जनिकर्तुःप्रकृ

तिः । भुवःप्रभवः । कर्मणायमभिप्रैतिसंप्रदानम् । रुच्यर्थानांप्रीयमाणः । श्लाघद्भुङ्क्त्वाशपांशीप्यमानः । धारे
 रुत्तमर्णः । स्पृहेरीप्सितः । क्रुधद्भुहेर्ष्यासूयार्थानांयंप्रतिकोपः । क्रुधद्भुहोरुपस्पृष्टयोःकर्म । राधीक्ष्योर्यस्यविप्रश्रः ।
 प्रत्याङ्भ्यांश्रुवःपूर्वस्यकर्ता ॥ २ ॥ अनुप्रतिगृणश्च । साधकतमंकरणम् । दिवःकर्मच । परिक्रयणेसंप्रदानमन्य
 तरस्याम् । आधारोऽधिकरणम् । अधिशीङ्स्थासांकर्म । अभिनिविशश्च । उपान्वध्याङ्वसः । कर्तुरीप्सिततमंकर्म ।
 तथायुक्तंचानीप्सितम् । अकधितंच । गतिवुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणिकर्तासर्णौ । हृक्रोरन्यतरस्या
 म् । स्वतन्त्रःकर्ता । तत्प्रयोजकोहेतुश्च । प्राग्ग्रीश्वरान्निपाताः । चादयोऽसत्त्वे । प्रादयः । उपसर्गाःक्रियायोगे ।
 गतिश्च ॥ ३ ॥ ऊर्यादिच्चिडाचश्च । अनुकरणंचानितिपरम् । आदरानादरयोःसदसती । भूषणेऽलम् । अन्तर
 परिग्रहे । कणेमनसीश्रद्धाप्रतीपाते । पुरोऽव्ययम् । अस्तंच । अच्छगत्यर्थवदेषु । अदोऽनुपदेशे । तिरोऽन्तर्धौ ।
 विभाषाकृञि । उपाजेऽन्वाजे । साक्षात्प्रभृतीनिच । अनत्याधानउरसिमनसी । मध्येपदेनिवचनेच । नित्यंहस्ते
 पाणावुपयमने । प्राध्वंबन्धने । जीविकोपनिषदावौपम्ये । तेप्राग्धातोः ॥ ४ ॥ छन्दसिपरेऽपि । व्यवहिताश्च ।
 कर्मप्रवचनीयाः । अनुर्लक्षणे । तृतीयार्थे । हीने । उपोऽधिकेच । अपपरीवर्जने । आङ्मर्यादावचने । लक्षणेत्थंभू
 ताख्यानभागवीप्तासुप्रतिपर्यनवः । अभिरभागे । प्रतिःप्रतिनिधिप्रतिदानयोः । अधिपरीअनर्थकौ । सुःपूजायाम् ।

अतिरतिक्रमणेच । अपिःपदार्थसंभावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयंषु । अधिरीश्वरे । विभाषाकृञि । लःपरसौपदम् ।
 तङ्गनावात्मनेपदम् ॥ ५ ॥ तिङ्स्त्रीणित्रीणिप्रथममध्यमोत्तमाः । तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः । सुपः ।
 विभक्तिश्च । युष्मद्युपपदेसमानाधिकरणेस्थानिन्यपिमध्यमः । प्रहासेचमन्योपपदेमन्यतेरुत्तमएकवच्च । अस्मद्यु
 त्तमः । शेषेप्रथमः । परःसंनिकर्षःसंहिता । विरामोऽवसानम् ॥ ६ ॥ आकडाराद्बहुष्वनुप्रतिगृणऊर्यादिच्छन्दसि
 तिङोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ इतिसूत्रपाठेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ समर्थःपदविधिः । सुबामन्त्रितेपराङ्गवत्स्वरे । प्राक्डारात्समासः । सहसुपा । अव्ययीभावः । अव्ययेवि
 भक्तिसमीपसमृद्धिव्युद्ध्यर्थभावात्ययासंप्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्यसादृश्यसंपत्तिसाकल्यान्तयच
 नेषु । यथासादृश्ये । यावदवधारणे । सुप्रतिनामात्रार्थे । अक्षशलाकासंख्याःपरिणा । विभाषा । अपपरिबहिरं
 चवःपंचम्या । आङ्मर्यादाभिविध्योः । लक्षणेनाभिप्रतीआभिमुख्ये । अनुर्यत्समया । यस्यचायाम् । तिष्ठद्भुप्रभृ
 तीनिच । पारेमध्येषष्ठ्यावा । संख्यावंश्येन । नदीभिश्च ॥ १ ॥ अन्यपदार्थेचसंज्ञायाम् । तत्पुरुषः । द्विगुश्च ।
 द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः । स्वयंकेन । खट्वाक्षेपे । सामि । कालाः । अत्यन्तसंयोगेच । तृतीया
 तत्कृतार्थेनगुणवचनेन । पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रशृङ्गैः । कर्तृकरणेकृताबहुलम् । कृत्यैरधिकार्थवचने ।

अग्नेनव्यंजनम् । भक्ष्येणमिश्रीकरणम् । चतुर्थीतदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः । पञ्चमीभयेन । अपेतापोढमुक्प
तितापत्रस्तैरल्पशः । स्लोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणिकेन । सप्तमीशौण्डैः ॥ २ ॥ सिद्धशुष्कपक्कबन्धैश्च । ध्वाङ्गेण
क्षेपे । कृत्यैर्ऋणे । संज्ञायाम् । केनाहोरात्रावयवाः । तत्र । क्षेपे । पात्रेसमितादयश्च । पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण
नवकेवलाःसमानाधिकरणेन । दिक्संख्येसंज्ञायाम् । तद्वितार्थोत्तरपदसमाहारेच । संख्यापूर्वोद्धिगुः । कुत्सिता
निकुत्सनैः । पापाणकेकुत्सितैः । उपमानानिसामान्यवचनैः । उपमितंव्याघ्रादिभिःसामान्याप्रयोगे । विशेषणंवि
शेष्येणबहुलम् । पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमबीराश्च । श्रेण्यादयःकृतादिभिः । केननश्विशिष्टेनान
ञ् ॥ ३ ॥ सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाःपूज्यमानैः । वृन्दारकनागकुंजरैःपूज्यमानम् । कतरकतमौजातिपरिप्रश्ने । किं
क्षेपे । पोढायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्वष्कयणीप्रवृत्तश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः । प्रशंसावचनैश्च । युवा
स्वलतिपलितवलिनजरतीभिः । कृत्यतुल्याख्याअजात्मा । वर्णावर्णेन । कुमारःश्रमणादिभिः । चतुष्पादोगर्भिण्या ।
मयूरव्यंसकादयश्च ॥ ४ ॥ समर्थोऽन्यपदार्थेसिद्धशुष्कसन्महद्वादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥
पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे । अर्धनपुंसकम् । द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् । प्राप्तापन्नेचद्वि
तीयया । कालाःपरिमाणिना । नञ् । ईषदकृता । षष्ठी । याजकादिभिश्च । ननिर्धारणे । पूरणगुणमुहितार्थसद्व्यय

तव्यसमानाधिकरणेन । केनचपूजायाम् । अधिकरणवाचिनाच । कर्मणिच । तृजकाभ्यांकर्तरि । कर्तरिच । नित्यं
क्रीडाजीविकयोः । कुगतिप्रादयः । उपपदमतिङ् । अमैवाव्ययेन ॥ १ ॥ तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् । क्त्वाच ।
शेषोबहुव्रीहिः । अनेकमन्यपदार्थे । संख्ययाव्ययासन्नादूराधिकसंख्याःसंख्येये । दिङ्गमान्यन्तराले । तत्रतेनेद
मितिसरूपे । तेनसहेतितुल्ययोगे । चार्थेद्वन्द्वः । उपसर्जनपूर्वम् । राजदन्तादिषुपरम् । द्वन्द्वेधि । अजाद्यदन्तम् ।
अल्पाचतरम् । सप्तमीविशेषणेबहुव्रीहौ । निष्ठा । बाहिताभ्यादिषु । कडाराःकर्मधारये ॥ २ ॥ पूर्वापराधरोत्तरंतृ
तीयाप्रभृतीन्यष्टादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ४ ॥ अनभिहिते । कर्मणिद्वितीया । तृतीया
चहोऽछन्दसि । अन्तरान्तरेणयुक्ते । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे । अपवर्गेतृतीया । सप्तमीपञ्चम्यौकारकमध्ये । कर्म
प्रवचनीययुक्तेद्वितीया । यस्मादधिकंयस्यचेश्वरवचनंतत्रसप्तमी । पञ्चम्यपाङ्परिभिः । प्रतिनिधिप्रतिदानेचयस्मा
त् । गत्यर्थकर्मणिद्वितीयाचतुर्थ्यैर्चेष्टायामनध्वनि । चतुर्थीसंप्रदाने । क्रियार्थोपपदस्यचकर्मणिस्थानिनः । तुम
र्थाच्चभाववचनात् । नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालं वषड्योगाच्च । मन्यकर्मण्यनादरेविभाषाप्राणिषु । कर्तृकरणयोस्तृती
या । सहयुक्तेऽप्रधाने । येनाङ्गविकारः ॥ १ ॥ इत्थंभूतलक्षणे । संज्ञोऽन्यतरस्यांकर्मणि । हेतौ । अकर्तर्युणेपञ्चमी ।
विभाषागुणेऽस्त्रियाम् । षष्ठीहेतुप्रयोगे । सर्वनाम्नस्तृतीयाच । अपादानेपञ्चमी । अन्यारादितरर्तेदिक्छन्दांचूत्तरप

दाआहियुके । षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन । एनपाद्वितीया । पृथग्विनानानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् । करणेचस्तोकात्पकृच्छ्र
कतिपयस्यासस्ववचनस्य । दूरान्तिकार्थैः षष्ठ्यन्यतरस्याम् । दूरान्तिकार्थेभ्योद्वितीयाच्च । सप्तम्यधिकरणेच ।
यस्यचभावेनभावलक्षणम् । षष्ठीचानादरे । स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च । आयुक्तकुशलाभ्यां
चासेवायाम् ॥ २ ॥ यतश्चनिर्धारणम् । पंचमीविभक्ते । साधुनिपुणाभ्यामर्चायांसप्तम्यप्रतेः । प्रसितोत्सुकाभ्यांतृ
तीयाच्च । नक्षत्रेचलुपि । प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रेप्रथमा । संबोधनेच । सामन्त्रितम् । एकवचनसं
बुद्धिः । षष्ठीशेषे । ज्ञोऽविदर्थस्यकरणे । अधीगर्थदयेशांकर्मणि । कृजःप्रतियक्ते । रुजार्थानांभाववचनानामज्वरेः ।
आक्षिपिनाथः । जासिनिग्रहणनाटकाथपिषांहिसायाम् । व्यवहृणोःसमर्थयोः । दिवस्तदर्थस्य । विभाषोपसर्गे ।
द्वितीयात्राहणे । प्रेष्यब्रुवोर्हविषोदेवतासंप्रदाने ॥ ३ ॥ चतुर्थ्यर्थेबहुलंछन्दसि । यजेश्चकरणे । कृत्वोर्थप्रयोगेकालेऽ
धिकरणे । कर्तृकर्मणोःकृति । उभयप्राप्तौकर्मणि । कस्यचवर्तमाने । अधिकरणवाचिनश्च । नलोकाव्ययनिष्ठास्
त्थर्तृनाम् । अकेनोर्भविष्यदाधमर्थयोः । कृत्यानांकर्तरिवा । तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यांतृतीयान्यतरस्याम् । चतुर्थी
चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलमुखार्थहितैः ॥ ४ ॥ अनभिहितइत्थंभूतयतश्चप्रेष्यब्रुवोस्त्रयोदश ॥ इतिद्वितीयाध्या
येतृतीयःपादः ॥ १ ॥ ६ ॥ द्विगुरेकवचनम् । द्वन्द्वश्चप्राणितूर्यसेनाज्ञानाम् । अनुवादेचरणानाम् । अध्वर्युक्

तुरनपुंसकम् । अध्ययनतोऽविप्रकृष्टारूयानाम् । जातिरप्राणिनाम् । विशिष्टलिङ्गोनदीदेशोऽग्रामाः । धुद्रजन्त
वः । येषांचविरोधःशाश्वतिकः । शूद्राणामनिरवसितानाम् । गवाश्वप्रभृतीनिच । विभाषावृक्षमृगतृणधान्यव्यं
जनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम् । विप्रतिषिद्धंचानधिकरणवाचि । नदधिपयआदीनि । अधिकरणे
तावत्त्वेच । विभाषासमीपे । सनपुंसकम् । अव्ययीभावश्च । तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः । संज्ञायांकन्थोशीनरेषु
॥ १ ॥ उपज्ञोपक्रमंतदाद्याचिख्यासायाम् । छायाबाहुल्ये । सभाराजामनुष्यपूर्वा । अशालाच । विभाषासेनासु
राच्छायाशालानिशानाम् । परवल्लिङ्गद्वन्द्वतत्पुरुषयोः । पूर्ववदश्ववडवौ । हेमन्तशिशिरावहोरात्रेचच्छन्दसि ।
रात्राह्राहाःपुंसि । अपथंनपुंसकम् । अर्धर्चाःपुंसिच । इदमोऽनुवादेशोऽशनुदात्तस्तृतीयादौ । एतदस्त्रतसोस्त्रतमौ
चानुदात्तौ । द्वितीयादौस्वेनः । आर्धधातुके । अदोजग्धिर्त्यप्तिकिति । लुङ्सनोर्घस्तृ । घजपोश्च । बहुलंछन्दसि ।
लिट्यन्यतरस्याम् ॥ २ ॥ वेजोवयिः । हनोवधलिङि । लुङिच । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । इणोगालुङि । णौ
गमिरबोधने । सनिच । इडश्च । गाङ्गिटि । विभाषालुङ्ङोः । णौचसंश्चङोः । अस्तेभूः । ब्रुवोवचिः । चक्षिङः
ख्याञ् । वालिटि । अजेर्व्यघजपोः । वायौ । ण्यक्षत्रियार्षजितोयूनिलुगणिजोः । पैलादिभ्यश्च । इजःप्राचाम्
॥ ३ ॥ नतौत्वलिभ्यः । तद्राजस्यबहुपुतेनैवास्त्रियाम् । यस्कादिभ्योगोत्रे । यत्रजाश्च । अत्रिभृगुकुम्भवसिष्ठगोत

॥ ७ ॥

माङ्गिरोभ्यश्च । बह्वचइजःप्राच्यभरतेषु । नगोपवनादिभ्यः । तिककितवादिभ्योद्वन्द्वे । उपकादिभ्योऽन्यतरस्या
मद्वन्द्वे । आगस्त्यकौण्डिन्ययोरगस्तिकुण्डिनच् । सुपोधातुप्रातिपदिकयोः । अदिप्रभृतिभ्यःशपः । बहुलंछन्दसि ।
यङोऽचिच । जुहोत्यादिभ्यःभुः । बहुलंछन्दसि । गातिस्थाघुपाभूभ्यःसिचःपरस्मैपदेषु । विभाषाघ्राधेद्शाच्छासः ।
तनादिभ्यस्तथासोः । मन्त्रेघसह्ररणशवृदहाद्वृचकृगमिजनिभ्योलेः ॥ ४ ॥ आमः । अव्ययादाप्सुपः । नाव्ययीभा
वादतोऽम्वपंचम्याः । तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् । लुटःप्रथमस्यडारौरसः ॥ ५ ॥ द्विगुरुपक्षोपक्रमंवेजोवजिर्नतौत्व
लिभ्यआमःपञ्च ॥ इतिद्वितीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ प्रत्ययः । परश्च । आद्युदात्तश्च । अनुदात्तौ सुप्तिता । गुप्तिज्जिह्वः सन् । मान्बधदान्शान्भ्यो दीर्घश्चाभ्यासस्य । धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छायां वा । सुप आत्मनः क्यच् । काम्यच्च । उपमानादाचारे । कर्तुः क्यङ्सलोपश्च । भृशादिभ्यो भुव्यच्चे लोपश्च हलः । लोहितादिडाज्भ्यः क्यप् । कष्टायक्रमणे । कर्मणोरोमन्थतपोभ्यां वर्तिचरोः । बाष्पोष्मभ्यामुद्गमने । शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेधेभ्यः करणे । सुखादिभ्यः कर्तृवेदनायाम् । नमोवरिवश्चित्रङः क्यच् । पुच्छभाण्डचीवराणिङ् ॥ १ ॥ मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूत्सेभ्यो णिच् । धातोरेकाचो हलादेः क्रियासमभिहारे यङ् । नित्यं कौटिल्ये गतौ । लुपसदचरजपजभदहदशङ्भ्यो भावगर्हायाम् । सत्यापपाशरूप

वीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्योणिच् । हेतुमतिच् । कण्डादिभ्योयक् । गुप्धूपविच्छिपणिपनि
भ्यआयः । ऋतेरीयङ् । कमेणिङ् । आयादयार्धधातुकेवा । सनाद्यन्ताधातवः । स्यतासील्लुटोः । सिब्वहुलं
लेटि । कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि । इजादेश्चगुरुमतोऽनृच्छः । दयायासश्च । उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् ।
भीहीभृहुयांश्चुवच् । कृश्चानुप्रयुज्यतेलिटि ॥ २ ॥ विदां कुर्वन्वित्यन्यतरस्याम् । अभ्युत्सादयांप्रजनयांचिकथारं
मयामकःपावयांक्रियाद्विदामकन्नितिच्छन्दसि । च्लिलुङि । च्लेःसिच् । शलङ्गुपधादनिटःकसः । श्लिषआलिङ्ग
ने । नहशः । णिश्रिद्रुभ्यःकर्तरिचङ् । विभाषाधेइश्योः । गुपेइछन्दसि । नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः ।
अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् । लिपिसिचिह्वश्च । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । पुषादिद्युताद्यदितःपरस्मैपदेषु । स
तिंशास्त्यर्तिभ्यश्च । इरितोवा । जृस्तम्भुसुचुम्लुचुमुचुलुचुगुलुचुश्विभ्यश्च । कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसि । चिण्तेपदः
॥ ३ ॥ दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम् । अचःकर्मकर्तरि । दुहश्च । नरुधः । तपोऽनुतापेच । चि
ण्भावकर्मणोः । सार्वधातुकेयक् । कर्तरिशप् । दिवादिभ्यःश्यन् । बाभ्राशभ्लाशभ्रमुकमुक्लुमुत्रसित्रुटिलषः ।
यसोऽनुपसर्गात् । संयसश्च । स्वादिभ्यःश्रुः । श्रुवःशृच । अक्षोऽन्यतरस्याम् । तनूकरणेतक्षः । तुदादिभ्यःशः ।
रुधादिभ्यःश्रम् । तनादिकृञ्भ्यउः । धिन्विकृण्व्योरच ॥ ४ ॥ क्रयादिभ्यःश्रा । स्तंभुस्तुंभुस्कंभुस्कंभुस्कु

**सूत्रपा.
३ । १**

11 9 11

ज्यःशुभः । हलःशःशानज्ज्ञौ । छन्दसिधायजपि । व्यत्ययोबहुलम् । लिङ्ग्याशिष्यङ् । कर्मवत्कर्मणानुल्यक्रि
यः । तपस्तपःकर्मकस्यैव । नदुहस्तुनमांयक्विणौ । कुषिरजोःप्राचांश्यन्परस्मैपदं च । धातोः । तत्रोपपदंसप्तमी
स्थम् । कृदतिङ् । वासरूपोस्त्रियाम् । कृत्याःप्राङ्णुलः । तव्यस्तव्यानीयरः । अचोयत् । पोरदुपधात् । शकि
सहोश्च । गदमदचरयमश्चानुपसर्गे ॥ ५ ॥ अवद्यपण्यवर्यागर्हपणितव्यानिरोधेषु । वह्यंकरणम् । अर्यःस्वामिवै
श्ययोः । उपसर्गाकाल्याप्रजने । अजर्यसंगतम् । वदःसुपिक्यप्च । भुवोभावे । हनस्तच । एतिस्तुशास्वृदृजुषःक्य
प् । ऋदुपधाच्चाकृपिचृतेः । ईचलनः । भृजोऽसंज्ञायाम् । मृजेर्विभाषा । राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टपच्या
व्यध्याः । भिद्योऽन्यौनदे । पुष्यसिद्ध्यौनक्षत्रे । विपूयविनीयजित्यामुंजकल्कहलिषु । प्रत्यपिभ्यांग्रहेश्छन्दसि ।
पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषु च । विभाषाकृवृषोः ॥ ६ ॥ युग्यंचपत्रे । अमावस्यदन्यतरस्याम् । छन्दसिनिष्टक्यदेवहूयप्र
णीयोऽनीयोऽच्छिष्यमर्यस्तर्थाध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छ्यप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यपृडानि । ऋह
लोर्ण्यत् । ओरावश्यके । आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । आनाय्योऽनित्ये । प्रणाय्योऽसंमतौ । पाय्यसांनाय्य
निकाय्यधाय्यामानहविर्निवाससामिधेनीषु । ऋतौकुण्डपाय्यसंचाय्यौ । अग्नौपरिचाय्योपचाय्यसमूह्याः । चित्या
भिचित्ये च । ण्वुल्लृचौ । नन्दिग्रहिपचादिभ्योऽन्युणिन्यचः । इगुपधज्ञाप्रीकिरःकः । आतश्चोपसर्गे । पाप्नाध्माधेङ्

दशःशः । अनुपसर्गाह्मिम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च । ददातिदधात्योर्विभाषा । ज्वलितिकसन्ते
भ्योणः ॥ ७ ॥ श्याद्वधास्तुसंरुवतीणवसावहलिहश्लिषश्वसश्च । दुन्योरनुपसर्गे । विभाषाग्रहः । गेहेकः । शिल्पि
निष्पुन् । गस्थकन् । ण्युट् । हश्चब्रीहिकालयोः । प्रुसुत्वःसमभिहारेवुन् । आशिषिच । प्रत्यभोमुण्डविदांदीपज
नक्र्यादिभ्योऽवद्ययुग्यंचश्याद्वधादश ॥ इतिनृतीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४३ ॥ कर्मण्यण् । ह्वावामश्च । आ
तोऽनुपसर्गेकः । सुपिस्थः । तुन्दशोकयोःपरिमृजापनुदोः । प्रेदाज्ञः । समिख्यः । गापोष्टक् । हरतेरनुद्यमनेऽच ।
वयसिच । आङित्ताच्छील्ये । अर्हः । स्तम्बकर्णयोरमिजपोः । शमिधातोःसंज्ञायाम् । अधिकरणेशेतेः । चरेष्टः ।
भिक्षासेनादायेषु च । पुरोऽग्रतोऽग्रेषुसर्तेः । पूर्वैकर्तरि । कृजोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ॥ १ ॥ दिवाविभानिशाप्र
भाभास्कारान्तानन्तादिबहुनान्दीकिंलिपिलिबिबलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्घाबाह्वर्यसङ्घनुररुःषु । कर्मणिभृ
तौ । नशब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु । स्तम्बशकृतोरिन् । हरतेर्दतिनाथयोःपशौ । फलेग्रहिरात्मंभ
रिश्च । छन्दसिवनसनरक्षिमथाम् । एजेःखश् । नासिकास्तनयोर्ध्माधेटोः । नाडीमुष्ट्योश्च । उदिकूलेरुजिवहोः ।
वहाभ्रेलिहः । परिमाणेष्वचः । मितनखेच । विध्वरुषोस्तुदः । असूर्यललाटयोर्दशितपोः । उग्रंपश्येरंमदपाणिंध
माश्च । प्रियवशेवदःखच् । द्विषत्परयोस्तापेः । वाचियमोव्रते ॥ २ ॥ पूःसर्वयोर्दारिसहोः । सर्वकूलाभ्रकरीषेषुक

षः । मेघतिभयेषुकृजः । क्षेमप्रियमद्रेऽण्च । आशितेभुवःकरणभावयोः । संज्ञायांभृद्वृजिधारिसहितपिदमः ।
गमश्च । अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषुडः । आशिषिहनः । अपेक्षेशतमसोः । कुमारशीर्षयोर्णिनिः । लक्षणेजा
यापत्योष्टक् । अमनुष्यकर्तृकेच । शक्तौहस्तिकपाटयोः । पाणिघताडघौशिल्पिनि । आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्रा
न्धप्रियेषुच्यर्थेवच्चौकृजःकरणेरुयुन् । कर्तरिभुवःखिण्णुच्युकजौ । स्पृशोऽनुदकेकिन् । ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिगु
ष्णिगंचुयुजिकृश्चांच । त्यदादिषुदृशोनालोचनेकश्च ॥३॥ सत्सृद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि
क्विप् । भजोण्विः । छन्दसिसहः । वहश्च । कव्यपुरीषपुरीष्येषुज्युद् । हव्येऽनन्तःपादम् । जनसनखनक्रमगमोवि
द् । अदोऽनन्ने । ऋव्येच । दुहःकब्धश्च । मन्त्रेश्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशोण्विन् । अवेयजः । विजुपेच्छन्दसि । आ
तोमनिन्कनिब्वनिपश्च । अन्येभ्योऽपिदृश्यन्ते । क्विप्च । स्थःकच । सुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्ये । कर्तर्युपमाने ।
व्रते ॥ ४ ॥ बहुलमाभीक्ष्ये । मनः । आत्ममानेस्वश्च । भूते । करणेयजः । कर्मणिहनः । ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषुक्विप् ।
बहुलंछन्दसि । सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषुकृजः । सोमेसुजः । अग्नौचेः । कर्मण्यग्न्याख्यायाम् । कर्मणीनिविक्रियः ।
दृशेःकनिप् । राजनियुधिकृजः । सहेच । सप्तम्यांजनेर्डः । पंचम्यामजातौ । उपसर्गेचसंज्ञायाम् । अनौकर्मणि
॥ ५ ॥ अन्येष्वपिदृश्यते । निष्ठा । सुयजोर्ङ्निप् । जीर्यतेरतृन् । छन्दसिलिट् । लिटःकानज्वा । कसुश्च । भाषा

यांसदवसश्रुवः । उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च । लुङ् । अनद्यतनेलङ् । अभिज्ञावचनेलृट् । नयदि । विभाषा
साकाङ्क्षे । परोक्षेलिट् । हशश्वतोर्लङ् । प्रश्नेचासन्नकाले । लृट्स्मे । अपरोक्षेच । ननौपृष्टप्रतिवचने ॥६॥ नन्वो
र्विभाषा । पुरिलुङ्गस्मे । वर्तमानेलट् । लटःशतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे । संबोधनेच । लक्षणहेत्वोः
क्रियायाः । तौसत् । पूङ्ग्यजोःशानन् । ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषुचानश् । इङ्धार्योःशत्रुकृच्छिणि । द्विषोऽमि
त्रे । सुजोयज्ञसंयोगे । अर्हःप्रशंसायाम् । आक्रेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु । तृन् । अलंकृञ्जिराकृञ्प्रजनोत्पचो
त्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचरइण्यच् । णेइछन्दसि । भुवश्च । ग्लाजिस्थश्चग्लुः । त्रसिगृधिधृषिक्षिपेःकृः ॥७॥
शमित्यष्टाभ्योधिनुष् । संपृचानुरुधाङ्यमाङ्यसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिरटपरिवदपरिदहपरिमुह
दुषद्विषद्रुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुषाभ्याहनश्च । वौकषलसकत्थस्रम्भः । अपेचलषः ।
प्रेलपसृद्रुमथवदवसः । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूजोवुञ् । देविकुशोश्चोपस
र्गे । चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् । अनुदात्तेतश्चहलादेः । जुचङ्कभ्यदन्द्रभ्यसृगृधिज्वलशुचलषपतपदः । क्रुधम
ण्डार्थेभ्यश्च । नयः । सूददीपदीक्षश्च । लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशृभ्यउकञ् । जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृडःषाक
न् । प्रजोरिनिः । जिदृक्षिविशीर्णवमाव्यथाभ्यमपरिभूपसूभ्यश्च । स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्यआलुच् ।

दाधेदिशदसदोरुः । सृषत्यदःकमरच् ॥ ८ ॥ भंजभासमिदोधुरच् । विदिभिदिच्छिदेःकुरच् । इण्णशजिसर्ति
 भ्यःकरप् । गत्वरश्च । जागरूकः । यजजपदशांयङः । नमिकम्पिस्म्यजसकमर्हिसदीपोरः । सनाशंसभिक्षङः ।
 बिंदुरिच्छुः । क्याच्छन्दसि । आहृगमहनजमःकिकिनौलिट् । स्वपितृषोर्नजिङ् । शृवन्धोराहः । भियःक्रुक्कु
 नौ । स्थेशभासपिसकसोवरच् । यश्चयङः । भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपृजुग्रावस्तुवःकिप् । अन्येभ्योऽपिहृश्यते ।
 भुवःसंज्ञान्तरयोः । विप्रसंभ्योडुसंज्ञायाम् ॥ ९ ॥ धःकर्मणिष्टृन् । दाक्षीशसयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः
 करणे । हलसूकरयोःपुवः । अर्तिलूधूसूखनसहचरइत्रः । पुवःसंज्ञायाम् । कर्तरिचर्षिदेवतयोः । ज्रीतःकः । म
 तिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च । कर्मणिदिवापूःसर्वसत्सुबहुलमन्येष्वपिनन्वोःशमितिभंजभासधःकर्मण्यष्टौ ॥ इतितृतीया
 ध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ध्र ॥ उणादयोबहुलम् । भूतेऽपिहृश्यन्ते । भविष्यतिगम्यादयः । यावत्पुरानिपात
 योर्लट् । विभाषाकदाकह्योः । किंवृत्तेलिप्सायाम् । लिप्स्यमानसिद्धौच । लोट्थलक्षणेच । लिङ्चोर्ध्वमौहृत्किंके ।
 तुमुन्बुलौक्रियायांक्रियार्थायाम् । भाववचनाश्च । अण्कर्मणिच । लृट्शेषेच । लृट्ःसद्वा । अनद्यतनेलुट् । पदरु
 जविशस्पृशोषञ् । सृस्थिरे । भावे । अकर्तरिचकारकेसंज्ञायाम् । परिमाणाख्यायांसर्वेभ्यः ॥ १ ॥ इङश्च ।
 उपसर्गेरुवः । समियुद्बुवः । श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे । वौक्षुश्रुवः । अवोदोर्नियः । प्रेद्वस्तुछुवः । निरभ्योःपूवोः ।

उक्त्योर्ग्रः । कृधान्ये । यज्ञेसमिस्तुवः । प्रेस्त्रोऽयज्ञे । प्रथनेवावशब्दे । छन्दोनाम्निच । उदिग्रहः । समिमुष्टौ ।
 परिन्योर्नीणोर्धूताश्चेषयोः । परावनुपात्ययइणः । व्युपयोःशेतेःपर्याये । हस्तादानेचेरस्तेये ॥ २ ॥ निवासचित्ति
 शरीरोपसमाधानेष्वादेशकः । संघेचानौत्तराधये । कर्मव्यतिहारेणच्छ्रियाम् । अभिविधौभावइनुण् । आक्रोशेऽ
 वन्योर्ग्रहः । प्रेलिप्सायाम् । परौयज्ञे । नौवृधान्ये । उदिश्रयतिथौतिपूद्वुवः । विभाषाङिरुपुवोः । अवेग्रहोवर्ष
 प्रतिबन्धे । प्रेवणिजाम् । रश्मौच । वृणोतेराच्छादने । परौभुवोऽवज्ञाने । एरच् । ऋदोरप् । ग्रहवृट्णिश्चिगम
 श्च । उपसर्गेऽदः । नौणच् ॥ ३ ॥ व्यधजपोरनुपसर्गे । स्वनहसोर्वा । यमःसमुपनिविषुच । नौगदनदपठस्वनः ।
 कणोवीणायांच । नित्यंपणःपरिमाणे । मदोऽनुपसर्गे । प्रमदसंमदौहर्षे । समुदोरजःपशुषु । अक्षेयुगलहः । प्रजने
 सर्तेः । हःसंप्रसारणचन्यभ्युपविषु । आङियुद्धे । निपानमाहावः । भावेऽनुपसर्गस्य । हनश्चवधः । मूर्तौघनः ।
 अन्तर्धनोदेशे । अगारैकदेशेप्रघणःप्रघाणश्च । उद्धनोऽत्याधानम् ॥ ४ ॥ अपघनोऽङ्गम् । करणेऽयोविद्वुषु ।
 स्तम्बेकच । परौघः । उपघ्नआश्रये । संघोद्धौगणप्रशंसयोः । निघोनिमितम् । द्वितःक्वित्रः । द्वितोऽथुच् । यज
 याचयतविच्छप्रच्छरक्षौनङ् । स्वपोनन् । उपसर्गंघोःकिः । कर्मण्यधिकरणेच । स्त्रियांकिन् । स्थागापापचोभावे ।
 मन्त्रेवृषेषपचमनविदभूवीराउदात्तः । ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च । व्रजयजोर्भावेक्यप् । संज्ञायांसमजनिष

तनिपतमनविदषुशीङ्भृजिणः । कृजःशच ॥ ५ ॥ इच्छा । अप्रत्ययात् । गुरोश्चहलः । षिन्निदादिभ्योऽङ् । चन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च । आतश्चोपसर्गे । ण्यासश्चन्योयुच् । रोगाख्यायांण्वुल्बहुलम् । संज्ञायाम् । विभाषा ख्यानपरिप्रश्नयोरिच्च । पर्यायार्हणोत्पत्तिषुण्वुच् । आक्रोशेनञ्यनिः । कृत्यल्युटोबहुलम् । नपुंसकेभावेक्तः । ल्युट् । कर्मणिचयेनसंस्पर्शात्कर्तुःशरीरसुखम् । करणाधिकरणयोश्च । पुंसिसंज्ञायांघःप्रायेण । गोचरसंचरवहत्र जव्यजापणनिगमाश्च । अवेत्स्त्रोर्घञ् ॥ ६ ॥ हलश्च । अध्यायन्यायोद्यावसंहाराधारावायाश्च । उदङ्कोऽनुदके । जालमानायः । खनोघच । ईषद्दुःसुषुकृच्छाकृच्छार्थेषुखल् । कर्तृकर्मणोश्चभूकृजोः । आतोयुच् । छन्दसिगत्यर्थे भ्यः । अन्येभ्योऽपिदृश्यते । वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वा । आशंसायांभूतवच्च । क्षिप्रवचनेलृट् । आशंसावचने लिङ् । नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः । भविष्यतिमर्यादावचनेऽवरस्मिन् । कालविभागेचानहोरात्राणाम् । परस्मिन्विभाषा । लिङ्गिमित्तेलृङ्क्रियातिपत्तौ । भूतेच ॥ ७ ॥ वोताप्योः । गर्हायांलङपिजात्वोः । विभाषाकथ मिलिङ्च । किंवृत्तेलिङ्लृटौ । अनवहृष्ट्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि । किंकिलास्त्यर्थेषुलृट् । जातुयदोर्लिङ् । यच्चयत्रयोः । गर्हायांच । चित्रीकरणेच । शेषेलृडयर्दा । उताप्योःसमर्थयोर्लिङ् । कामप्रवेदनेकच्चिति । संभावनेऽलमितिचे त्सिद्धाप्रयोगे । विभाषाधातौसंभावनवचनेऽयदि । हेतुहेतुमतोर्लिङ् । इच्छार्थेषुलिङ्गोर्दा । समानकर्तृकेषुतुमुन् ।

लिङ् । इच्छार्थेभ्योविभाषावर्तमाने ॥ ८ ॥ विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषुलिङ् । लोट् । प्रैषातिसर्ग प्राप्तकालेषुकृत्याश्च । लिङ्गोर्ध्वमौहूर्तिके । स्मेलोट् । अधीष्टेच । कालसमयवेलासुतुमुन् । लिङ्यदि । अर्हेकृत्यत् चश्च । आवश्यकाधमर्ण्ययोर्णिनिः । कृत्याश्च । शकिलिङ् । आशिषिलिङ्गोर्दा । किञ्चकौचसंज्ञायाम् । माङ्लिङ् । स्मोत्तरेलृङ्च ॥ उणादयङ्गोनिवासव्यधजपोरपघनइच्छाहलश्चवोताप्योर्विधिषोडश ॥ इतितृतीयाध्यायेतृतीयः पादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ धातुसंबन्धेप्रत्ययाः । क्रियासमभिहारेलोट्लोटोहिस्वौवाचतध्वमोः । समुच्चयेऽन्यतरस्याम् । यथाविध्यनुप्रयोगःपूर्वस्मिन् । समुच्चयेसामान्यवचनस्य । छन्दसिलुङ्ङिटः । लिङ्येलेट् । उपसंवादाशङ्कयोश्च । तुमर्थेसेसेनसेअसेन्कसेकसेनध्वैअध्वैन्कध्वैकध्वैन्शध्वैन्तवैतवेङ्गवेनः । प्रयैरोहिण्यैअव्यथिण्यै । दृशेविख्येच । शकिणमुत्कमुलौ । ईश्वरेतोसुन्कसुनौ । कृत्यार्थेतवैकेकेन्यत्वनः । अवचक्षेच । भावलक्षणेस्थेण्कृञ्चदिचरिहुत मिजनिभ्यस्तोसुन् । सृपित्दोःकमुन् । अलंखल्वोःप्रतिषेधयोःप्राचांक्त्वा । उदीचांमाङोव्यतीहारे । परावरयोगेच ॥ १ ॥ समानकर्तृकयोःपूर्वकाले । आभीक्ष्येणमुल्च । नयद्यनाकाङ्क्षे । विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु । कर्मण्याक्रोशेकृजः खमुञ् । स्वादुमिणमुल् । अन्यथैवंकथमित्थंसुसिद्धाप्रयोगश्चेत् । यथातथयोरसूयाप्रतिवचने । कर्मणिदृशिविदोः साकल्ये । यावतिविन्दजीवोः । चर्मोदरयोःपूरेः । वर्षप्रमाणजलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । चेलेक्रोपेः । निमूलसम्

लयोःकषः । शुष्कपूर्णरूपेषुपिषः । समूलाकृतजीवेषुहन्कृष्णहः । करणेहनः । स्नेहनेपिषः । हस्तेवर्तिग्रहोः ।
स्वेपुषः ॥ २ ॥ अधिकरणेबन्धः । संज्ञायाम् । कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नेशिवहोः । ऊर्ध्वेशुषिपूरोः । उपमानेकर्मणिच ।
कषादिषुयथाविध्यनुप्रयोगः । उपदंशस्तृतीयायाम् । हिंसार्थानांचसमानकर्मकाणाम् । सप्तम्यांचोपपीडरुधकर्षः ।
समाससौ । प्रमाणेच । अपादानेपरीप्सायाम् । द्वितीयायांच । स्वाङ्गेऽध्रुवे । परिक्लिश्यमानेच । विशिपतिपदि
स्कन्दांव्याप्यमानासेव्यमानयोः । अस्यतितृषोःक्रियान्तरेकालेषु । नाक्यादिशिग्रहोः । अव्ययेऽयथाभिप्रेतारूपा
नेकृजःक्त्वाणमुलौ । तिर्यच्यपवर्गे ॥ ३ ॥ स्वाङ्गेतत्प्रत्ययेकृभ्वोः । नाधार्थप्रत्ययेच्यर्थे । तूष्णीमिभुवः । अन्व
च्यानुलोम्ये । शकधृषज्ञागलाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषुतुमुन् । पर्यासिवचनेष्वलमर्थेषु । कर्तरिकृत् । भव्यगेय
प्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्यावा । लःकर्मणिचभावेचाकर्मकेभ्यः । तयोरेवकृत्यक्तलार्थाः । आदिकर्म
णिकःकर्तरिच । गत्यर्थकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च । दाशगोघ्नैसंप्रदाने । भीमादयोऽपादा
ने । ताभ्यामन्यत्रोणादयः । कोऽधिकरणेचप्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः । लस्य । तिस्रस्त्रिसिन्धस्यमिन्वस्मस्ता
तांज्ञासाधांधमिड्हिमहिङ् । टितआत्मनेपदानांटेरे । थासःसे ॥ ४ ॥ लिटस्तस्ययोरेशिशेच् । परस्मैपदानांणल
तुसुस्थलधुसणत्वमाः । विदोलटोवा । ब्रुवःपञ्चानामादितआहोब्रुवः । लोटोलङ् । एरुः । सेह्यपिच्च । वाछन्दसि ।

मेर्निः । आमेतः । सवाभ्यांवामौ । आडुत्तमस्यपिच्च । एतए । लेटोऽडाटौ । आतए । वैतोऽन्यत्र । इतश्चलोपः
परस्मैपदेषु । सउत्तमस्य । नित्यंडितः । इतश्च ॥ ५ ॥ तस्यस्थमिपांतांतंतामः । लिङःसीयुट् । यासुट्परस्मैपदेषुदा
तोडिच्च । किदाशिषि । झस्यरन् । इटोऽत् । सुट्तिथोः । झेर्जुम् । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च । आतः । लङःशाक
टायनस्यैव । द्विषश्च । तिङ्तिस्तार्वाधातुकम् । आर्धधातुकंशेषः । लिङ् । लिङाशिषि । छन्दस्युभयथा । धातुसं
बन्धेसमानाधिकरणेस्वाङ्गेलिटस्तस्यस्थमिपांसप्तदश ॥ इतितृतीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ इत्यष्टा
ध्यायीसूत्रपाठेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ डयाप्प्रातिपदिकात् । स्त्रौजसमौटुष्टाभ्याम्भिस्डेभ्याम्भ्यस्डसिभ्याम्भ्यस्डसोसाग्ङ्योस्सुप् । स्त्रियाम् ।
अजाद्यतष्टाप् । ऋन्नेभ्योङीप् । उगितश्च । वनोरच । पादोऽन्यतरस्याम् । टाबृचि । नषट्स्वसादिभ्यः । मनः ।
अनोबहुव्रीहेः । डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् । अनुपसर्जनात् । टिङ्हाणञ्द्वयसज्दघ्नमात्रत्तयठक्ठक्ञ्करण्युनां ।
यञश्च । प्राचांष्फतद्धितः । सर्वत्रलोहितादिकतन्तेभ्यः । कौरव्यमांडूकाभ्यांच । वयसिप्रथमे ॥ १ ॥ द्विगोः ।
अपरिमाणविस्ताचितकम्बल्येभ्योनतद्धितलुकि । काण्डान्ताक्षेत्रे । पुरुषात्प्रमाणेऽन्यतरस्याम् । बहुव्रीहेरुधसो
ङीप् । संख्याव्ययादेर्ङीप् । दामहायनान्ताच्च । अनउपधालोपिनोऽन्यतरस्याम् । नित्यंसंज्ञाछन्दसोः । केवल

मामकभागधेयपापापरसमानार्थकृतसुमङ्गलभेषजाच्च । रात्रेश्चाजसौ । अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक् । पत्युर्नोयज्ञसंयोगे । विभाषासपूर्वस्य । नित्यंसपत्न्यादिषु । पूतक्रतोरैच । वृषाकप्यग्निकुसितकुसिदानामुदात्तः । मनोरौवा । वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तोः । अन्यतोऽङीष् ॥ २ ॥ षिद्गौरादिभ्यश्च । जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशका मुककबरादृत्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैधुनेच्छाकेशवेशेषु । शोणात्प्राचाम् । वोतोऽङीष् । बह्वादिभ्यश्च । नित्यंछन्दसि । भुवश्च । पुंयोगादाख्यायाम् । इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमार ण्ययवयवनमातुलाचार्याणामानुक् । क्रीतात्करणपूर्वात् । कादल्पाख्यायाम् । बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात् । अस्वाङ्गपूर्वपदाद्वा । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् । नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तर्कर्णशृङ्गाच्च । नक्रोडादिबह्वचः । सहनञ्चिद्यमानपूर्वाच्च । नखमुखात्संज्ञायाम् । दीर्घजिह्वाचच्छन्दसि । दिक्पूर्वपदान्डीष् ॥ ३ ॥ वाहः । सख्यशिष्वीतिभाषायाम् । जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् । पाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च । इतोमनुष्यजातेः । ऊङुतः । बाह्वन्तात्संज्ञायाम् । पङ्कोश्च । ऊरुत्तरपदादौपम्ये । संहितशफलक्षणवामादेश्च । कद्रुकमण्डल्वोऽछन्दसि । संज्ञायाम् । शार्ङ्गरवाद्यजोङीन् । यङश्चाप् । आवद्याच्च । तद्धिताः । यूनस्तिः । अणिजोरनार्षयोर्गुरूपोत्तमयोः ण्यङ्कोत्रे । गोत्रावयवात् । क्रौञ्चादिभ्यश्च ॥ ४ ॥ दैवयज्ञिशौचिवृक्षिसाल्यमुग्रिकाण्ठेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् ।

समर्थानांप्रथमाद्वा । प्राग्दीव्यतोऽण् । अश्वपत्यादिभ्यश्च । दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः । उत्सादिभ्योऽञ् । स्त्रीपुंसाभ्यांनञ्जौभवनात् । द्विगोर्लुगनपत्ये । गोत्रेऽलुगचि । यूनिलुक् । फक्फिजोरन्यतरस्याम् । तस्यापत्यम् । एकोगोत्रे । गोत्राद्यून्यस्त्रियाम् । अतइञ् । बाह्वादिभ्यश्च । सुधातुरकङ् । गोत्रेकुंजादिभ्यश्चफञ् । नडादिभ्यःफक् । हरितादिभ्योऽमः ॥ ५ ॥ यजिजोश्च । शरद्वच्छुनकदर्भाद्भृगुवत्साग्रायणेषु । द्रोणपर्वतजीवन्तादन्यतरस्याम् । अनृष्यानन्तर्येविदादिभ्योऽञ् । गर्गादिभ्योज् । मधुबभ्रवोर्ब्राह्मणकौशिकयोः । कपिवोधादाङ्गिरसे । वतण्डाच्च । लुक्स्त्रियाम् । अश्वादिभ्यःफञ् । भर्गात्रैगते । शिवादिभ्योऽण् । अवृद्धाभ्योनदीमानुषीभ्यस्तन्नामिकाभ्यः । ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च । मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः । कन्यायाःकनीनच । विकर्णशृङ्गच्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु । पीलायावा । ढक्चमण्डूकात् । स्त्रीभ्योढक् ॥ ६ ॥ द्व्यचः । इतश्चानिजः । शुभ्रादिभ्यश्च । विकर्णकुषीतकात्काश्यपे । भुवोवुक्च । कल्याण्यादीनामिन् । कुलटायावा । चटकायाऐरक् । गोधायाढक् । आरगुदीचाम् । क्षुद्राभ्योवा । पितृष्वसुश्छण् । ढकिलोपः । मातृष्वसुश्च । चतुष्पाभ्योढञ् । गृध्यादिभ्यश्च । राजश्वशुराद्यत् । क्षत्राढः । कुलात्त्वः । अपूर्वपदादन्यतरस्यायङ्कजौ ॥ ७ ॥ महाकुलादञ्चजौ । दुष्कुलाढक् । स्वसुश्छः । भ्रातुर्व्यञ्च । व्यन्तसपक्षे । रेवत्यादिभ्यश्च । गोत्रस्त्रियाःकुत्सनेणच । वृद्धा

द्वक्सौवीरेषुबहुलम् । फेड्छच । फाण्टाहतिमिमताभ्यांणफिजौ । कुर्वादिभ्योण्यः । सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च । उदीचामिज् । तिकादिभ्यःफिज् । कौशल्यकार्मार्याभ्यांच । अणोद्व्यचः । उदीचांवृद्धादगोत्रात् । वाकिनादीनां कुक्च । पुत्रान्तादन्यतरस्याम् । प्राचामवृद्धात्फिन्बहुलम् ॥ ८ ॥ मनोज्ञातावज्यतौषुक्च । अपत्यंपौत्रप्रभृतिगोत्रम् । जीवतितुवंश्येयुवा । भ्रातरिचज्यायसि । वान्यस्मिन्सपिण्डेस्थविरतरेजीवति । वृद्धस्यचपूजायाम् । यूनश्चकुत्सायाम् । जनपदशब्दात्क्षत्रियादज् । सार्वेयगान्धारिभ्यांच । द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण् । वृद्धेत्कोसलाजादाञ्ज्यङ् । कुरुनादिभ्योण्यः । सार्ववायवप्रत्यग्रथकलकूटाश्मकादिज् । तेतद्राजाः । कम्बोजालुक् । स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च । अतश्च । नप्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः । ड्याब्दिगोःषिद्गौरादिवाहोदैवयज्ञियजिजोर्द्व्यचोमहाकुलान्मनोज्ञातावष्टादश ॥ इतिचतुर्थाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ १४ ॥ तेनरक्तंरागात् । लाक्षारोचनाशकलकर्दमाष्टक् । नक्षत्रेणयुक्तःकालः । लुबविशेषे । संज्ञायांश्रवणाश्वत्थाभ्याम् । द्वन्द्वच्छः । दृष्टंसाम । कलेर्ढक् । वामदेवाङ्गुयङ्गुयौ । परिवृतोरथः । पाण्डुकम्बलादिनिः । द्वैपवैयाघ्रादज् । कौमारापूर्ववचने । तत्रोद्धृतममत्रेभ्यः । स्थण्डिलाच्छयितरित्रते । संस्कृतंभक्षाः । शूलोखाद्यत् । दभष्टक् । उदश्वितोऽन्यतरस्याम् । क्षीराहज् ॥ १ ॥ सास्मिन्पौर्णमासीतिसंज्ञायाम् । आग्रहायण्यश्वत्थाष्टक् । विभाषाफाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः ।

सास्यदेवता । कस्येत् । शुक्राद्धन् । अपोनप्त्रपांनसृभ्यांघः । छच । महेन्द्राद्धाणौच । सोमादृयण् । वाय्वतुपिङ्गुषसोयत् । द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पतिगृहमेधाच्छच । अग्नेर्ढक् । कालेभ्योभववत् । महाराजप्रोष्ठपदाष्टज् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः । तस्यसमूहः । भिक्षादिभ्योऽण् । गोत्रोक्षोष्टोरभ्रराजराजन्यराजपुत्रवत्समनुष्याजाहुज् । केदाराद्यञ्च ॥ २ ॥ ठञ्कवचिनश्च । ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् । ग्रामजनबन्धुसहायेभ्यस्तल् । अनुदात्तादेरज् । खण्डिकादिभ्यश्च । चरणेभ्योर्धर्मवत् । अचिच्चहस्तिधेनोष्ठक् । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतरस्याम् । पाशादिभ्योयः । खलगोरथात् । इनित्रकट्यचश्च । विषयोदेशे । राजन्यादिभ्योबुज् । भौरिक्याद्यैषुकार्यादिभ्योविधल्भक्तलौ । सोऽस्यादिरितिच्छन्दसःप्रगाथेषु । संग्रामेप्रयोजनयोद्धृभ्यः । तदस्यांप्रहरणमतिक्रीडायांणः । घञःसास्यांक्रियेतिजः । तदधीतेतद्वेद । ऋतूक्थादिसूत्रान्ताष्टक् ॥ ३ ॥ क्रमादिभ्योबुन् । अनुब्राह्मणादिनिः । वसन्तादिभ्यष्टक् । प्रोक्तालुक् । सूत्राच्चकोपधात् । छन्दोब्राह्मणानिचतद्विषयाणि । तदस्मिन्नस्तीतिदेशेत्तन्नाम्नि । तेननिर्वृत्तम् । तस्यनिवासः । अदूरभवश्च । ओरज् । मतोश्चबह्वजङ्गात् । बह्वचःकूपेषु । उदक्चविपाशः । संकलादिभ्यश्च । स्त्रीषुसौवीरसार्वप्राधु । सुवास्वादिभ्योऽण् । रोणी । कोपधाच्च । बुञ्छण्कठजिलसेनिरदृण्ययफक्फिजिञ्ज्यककठकोऽरीहणकृशाश्वदर्यकुमुदकाशतृणप्रेक्षाश्मसखिसंकाशबलपक्षकर्णसुतंगमप्रगदिन्वराहकुमुदा

दिभ्यः ॥ ४ ॥ जनपदेऽलुप् । वरणादिभ्यश्च । शर्करायावा । ठक्छौच । नद्यांमनुप् । मध्वादिभ्यश्च । कुमुदनड्वेत
सेभ्योऽननुप् । नडशादाड्डलच् । शिखायावलच् । उत्करादिभ्यश्छः । नडादीनांकुक्च । शेषे । राष्ट्रावारपारा
द्धखौ । ग्रामाद्यखजौ । कड्यादिभ्योऽढक् । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलंकारेषु । नद्यादिभ्योऽढक् । दक्षिणापश्चा
त्पुरसस्त्यक् । कापिड्याःप्फक् । रङ्गोरमनुष्येऽण्व ॥ ५ ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् । कन्थायाष्ठक् । वर्णौवुक् ।
अव्ययान्त्यप् । ऐषमोह्यःश्वसोऽन्यतरस्याम् । तीरूप्योत्तरपदादञ्जौ । दिक्पूर्वपदादसंज्ञायांजः । मद्भ्योञ् ।
उदीच्यग्रामाच्चबहुचोऽन्तोदात्तात् । प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् । कण्वादिभ्योगोत्रे । इजश्च । नद्यचः
प्राच्यभरतेषु । वृद्धाच्छः । भवतष्ठक्छसौ । काड्यादिभ्यश्छिञ्ठौ । वाहीकग्रामेभ्यश्च । विभाषोशीनरेषु । ओर्दे
शेठञ् । वृद्धात्प्राचाम् ॥ ६ ॥ धन्वयोपधाद्भुञ् । प्रस्थपुरवहान्ताच्च । रोपधेतोःप्राचाम् । जनपदतदवधोश्च ।
अवृद्धादपिबहुवचनविषयात् । कच्छाग्निवक्रवर्तोत्तरपदात् । धूमादिभ्यश्च । नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः । अरण्या
न्मनुष्ये । विभाषाकुरुयुगंधराभ्याम् । मद्रवृज्योःकन् । कोपधादण् । कच्छादिभ्यश्च । मनुष्यतत्स्थयोर्बुञ् । अप
दातौसात्वात् । गोयवाग्वोश्च । गर्तोत्तरपदाच्छः । गहादिभ्यश्च । प्राचांकटादेः । राज्ञःकच ॥ ७ ॥ वृद्धादकेका
न्तस्वोपधात् । कन्थापलदनगरग्रामहदोत्तरपदात् । पर्वताच्च । विभाषामनुष्ये । कृकणपर्णाद्भारद्वाजे । तेनसास्मि

न्ठञ्क्रमादिभ्योजनपदेद्युप्रागपागधन्ववृद्धात्पञ्च ॥ इतिचतुर्थाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ४३ ॥ युष्मदस्मदोरन्यत
रस्यांस्वञ्च । तस्मिन्नणिचयुष्माकास्माकौ । तवकममकावेकवचने । अर्धाद्यत् । परावराधमोत्तमपूर्वाच्च । दिक्पूर्व
पदाद्धञ्च । ग्रामजनपदैकदेशादञ्ठजौ । मध्यान्मः । असांप्रतिके । द्वीपादनुसमुद्रंयञ् । कालाड्डञ् । श्राद्धेशरदः ।
विभाषारोगातपयोः । निशाप्रदोषाभ्यांच । श्वसस्तुट्च । संधिवेलाद्यृतुनक्षत्रेभ्योऽण् । प्रावृषण्यः । वर्षाभ्यष्ठक् ।
छन्दसिठञ् । वसन्ताच्च ॥ १ ॥ हेमन्ताच्च । सर्वत्राणचतलोपश्च । सायंचिरंप्राह्मेप्रगेऽव्ययेभ्यश्च्युत्युलौतुड् ।
विभाषापूर्वाह्णपराह्णाभ्याम् । तत्रजातः । प्रावृषष्ठप् । संज्ञायांशरदोवुञ् । पूर्वाह्णपराह्णार्द्रामूलप्रदोषावस्करा
द्भुन् । पथःपन्थच । अमावास्यायावा । अच । सिन्ध्वपकराभ्यांकन् । अणजौच । श्रविष्ठाफल्गुन्यनुराधास्वा
तितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलालुक् । स्थानान्तगोशालखरशालाच्च । वत्सशालाभिजिदश्वयुजशतभिषजो
वा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् । कृतलब्धक्रीतकुशलाः । प्रायभवः । उपजानूपकर्णोपनीवेष्ठक् ॥ २ ॥ संभूते । कोशा
ड्डञ् । कालात्साधुपुण्यत्पच्यमानेषु । उप्तेच । आश्वयुज्यावुञ् । ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् । देयमृणे । कला
प्यश्वत्थयवबुसाद्भुन् । ग्रीष्मावरसमाद्भुञ् । संवत्सराग्रहायणीभ्यांठञ्च । व्याहरतिमृगः । तदस्यसोढम् । तत्र
भवः । दिगादिभ्योयत् । शरीरावयवाच्च । इतिकुक्षिकलशिवस्त्यस्त्यहेर्ढञ् । ग्रीवाभ्योऽण्व । गम्भीराञ्च्यः ।

अव्ययीभावाच्च । अन्तःपूर्वपदाद्वज् ॥ ३ ॥ ग्रामात्पर्यनुपूर्वात् । जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः । वर्गान्ताच्च । अशब्देय
त्वावन्यतरस्याम् । कर्णललाटात्कनलंकारे । तस्यव्याख्यानइतिचव्याख्यातव्यनाम्नः । बहुचोऽन्तोदात्ताद्वज् ।
ऋतुयज्ञेभ्यश्च । अध्यायेष्वेवर्षेः । पौरोडाशपुरोडाशाद्वज् । छन्दसोयदणौ । द्व्यजृद्वाह्मणकर्प्रथमाध्वरपुरश्चरणना
माख्याताद्वक् । अणुगयनादिभ्यः । ततआगतः । ठगायस्थानेभ्यः । शुण्डिकादिभ्योऽण् । विद्यायोनिसंवन्धे
भ्योबुज् । ऋतवज् । पितुर्यच्च । गोत्रादङ्कवत् ॥ ४ ॥ हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यांरूप्यः । मयङ् । प्रभवति ।
विदूराज्यः । तद्गच्छतिपथिदूतयोः । अभिनिष्क्रामतिद्वारम् । अधिकृत्यकृतेग्रन्थे । शिशुकन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्र
जननादिभ्यश्छः । सोऽस्यनिवासः । अभिजनश्च । आयुधजीविभ्यश्छःपर्वते । शण्डिकादिभ्योऽय्यः । सिन्धुतक्ष
शिलादिभ्योऽणजौ । तूदीशलातुरवर्मतीकूचवाराद्वक्छण्ड्यकः । भक्तिः । अचित्ताददेशकालाद्वक् । महाराजा
द्वज् । वासुदेवार्जुनाभ्यांबुज् । गोत्रक्षत्रियाख्येभ्योबहुलंबुज् । जनपदिनांजनपदवत्सर्वजनपदेनसमानशब्दानांब
हुवचने ॥ ५ ॥ तेनप्रोक्तम् । तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् । काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यांणिनिः । कलापि
वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च । पुराणप्रोक्तेषुब्राह्मणकल्पेषु । शौनकादिभ्यश्छन्दसि । कठचरकालुक् । कलापिनो
ऽण् । छगलिनोढिनुक् । पाराशर्यशिलालिभ्यांभिधुनटसूत्रयोः । कर्मन्दकृशाश्वदिनिः । तेनैकदिक् । तसिश्च ।

उरसोयच्च । उपज्ञाते । कृतेग्रन्थे । संज्ञायाम् । कुलालादिभ्योबुज् । क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादज् । तस्येदम्
॥ ६ ॥ रथाद्यत् । पत्रपूर्वादज् । पत्राध्वर्युपरिषदश्च । हलसीराद्वक् । द्वन्द्वानुन्वैरमैथुनिकयोः । गोत्रचरणाद्व
ज् । सङ्गाङ्गुलक्षणेष्वाजिजामण् । शाकलाद्वा । छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकवह्वचनटाज्यः । नदण्डमाणवान्तेवा
सिषु । रैवतिकादिभ्यश्छः । कौर्पिजलहास्तिपदादण् । आथर्वणिकस्येकलोपश्च । तस्यविकारः । अत्रयवेचप्राण्यौ
षधिवृक्षेभ्यः । बिल्वादिभ्योऽण् । कोपधाच्च । त्रपुजतुनोःषुक् । ओरज् । अनुदात्तादेश्च ॥ ७ ॥ पलाशादिभ्यो
वा । शम्याःप्लज् । मयङ्दैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः । नित्यंवृद्धशरादिभ्यः । गोश्चपुरीषे । पिष्टाच्च । संज्ञा
यांकन् । व्रीहेःपुरोडाशे । असंज्ञायांतिलयवाभ्याम् । द्व्यचश्छन्दसि । नोत्वद्वर्धबिल्वात् । तालादिभ्योऽण् ।
जातरूपेभ्यःपरिमाणे । प्राणिरजतादिभ्योऽज् । जितश्चतत्प्रत्ययात् । क्रीतवत्परिमाणात् । उष्ट्राद्वज् । उमोर्ण
योर्वा । एण्याद्वज् । गोपयसोर्यत् ॥ ८ ॥ द्रोश्च । मानेवयः । फलेलुक् । सूक्षादिभ्योऽण् । जम्बावा । लुच ।
हरीतक्यादिभ्यश्च । कंसीयपरशव्ययोर्यजौलुक्च ॥ ९ ॥ युष्मद्धेमन्तात्संभूतेग्रामाद्धेतुतेनरथात्पलाशादिभ्यो
द्रोश्चाष्टौ ॥ इतिचतुर्थाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ १० ॥ प्राग्वहतेषक् । तेनदीव्यतिखनतिजयतिजितम् । संस्कृ
तम् । कुलत्थकोपधादण् । तरति । गोपुच्छाद्वज् । नौद्व्यचषन् । चरति । आकर्षात्षल् । पर्पादिभ्यःषन् । श्वग

णादृष्टञ्च । वेतनादिभ्योजीवति । वस्त्रक्रयविक्रयादृष्टञ्च । आयुधाच्छच । हरत्युत्सङ्गादिभ्यः । भस्त्रादिभ्यष्ठन् । विभाषाविवधवीवधात् । अण्कुटिलिकायाः । निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यः । कत्रेर्मन्नित्यम् ॥ १ ॥ अपमित्ययाचिताभ्यांकङ्कनौ । संसृष्टे । चूर्णादिनिः । लवणालुक् । मुद्गादण् । व्यञ्जनैरुपसिक्ते । ओजःसहोऽम्भसावर्तते । तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् । परिमुखञ्च । प्रयच्छतिगर्ह्यम् । कुसीददशैकादशात्षष्ठ्यचौ । उञ्छति । रक्षति । शब्दददुरङ्करोति । पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति । परिपन्थञ्चतिष्ठति । माथोत्तरपदपदव्यनुपदं धावति । आक्रन्दादृष्टञ्च । पदोत्तरपदं गृह्णाति । प्रतिकण्ठार्थललामञ्च ॥ २ ॥ धर्मचरति । प्रतिपथमेतिष्ठञ्च । समवायान्तसमवैति । परिषदोण्यः । सेनायावा । संज्ञायांललाटकुक्कुट्यौपश्यति । तस्यधर्म्यम् । अण्महिष्यादिभ्यः । क्रतोऽञ् । अवक्रयः । तदस्यपण्यम् । लवणादृष्टञ्च । किसरादिभ्यष्ठन् । शलालुनोऽन्यतरस्याम् । शिल्पम् । मङ्गुकङ्गर्झरादन्यतरस्याम् । प्रहरणम् । परश्वधादृष्टञ्च । शक्तियष्टोरीकक् । अस्तिनास्तिदिष्टमतिः ॥ ३ ॥ शीलम् । छत्रादिभ्योणः । कर्माध्ययनेवृत्तम् । बह्वचूर्णपदादृष्टञ्च । हितंभक्षाः । तदस्मैदीयतेनियुक्तम् । श्राणामांसौदनादृष्टञ्च । भक्तादन्यतरस्याम् । तत्रनियुक्तः । अगारान्तादृष्टञ्च । अध्यायिन्यदेशकालात् । कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषुव्यवहरति । निकटेवसति । आवसथात्षल् । प्राग्घिताद्यत् । तद्वहतिरथयुगप्रासङ्गम् । धुरोयदृक् । खःसर्वधुरात् । एकधुरालुक् ।

शकटादण् ॥ ४ ॥ हलसीरादृक् । संज्ञायांजन्या । विध्यत्यधनुषा । धनगणलब्धा । अन्नाणः । वशङ्गतः । पदमस्मिन्दृश्यम् । मूलमस्याबर्हि । संज्ञायांधेनुष्या । गृहपतिनासंयुक्तेज्यः । नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्तार्यतुल्यप्राप्यवध्यानाभ्यसमसमितसमितेषु । धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते । छन्दसोनिर्मिते । उरसोऽण्च । हृदयस्यप्रियः । बन्धनेचषौ । मतजनहलात्करणजल्पकर्षेषु । तत्रसाधुः । प्रतिजनादिभ्यःखञ् । भक्ताणः ॥ ५ ॥ परिषदोण्यः । कथादिभ्यष्ठक् । गुडादिभ्यष्ठञ्च । पथ्यतिधिवसतिस्वपतेर्दञ्च । सभायायः । ढञ्छन्दसि । ममानतीर्थेवासी । समानोदरेशयितओचोदात्तः । सोदराद्यः । भवेछन्दसि । पाथोनदीभ्यांङ्यण् । वेशन्तमिवङ्गा मण् । स्रोतसोविभाषाङ्यङ्यौ । सगर्भसयूथसनुताद्यत् । तुग्रादृष्टञ्च । अग्राद्यत् । घञ्छौच । समुद्राभ्रादृष्टञ्च । बर्हिषिदत्तम् । दूतस्यभागकर्मणी ॥ ६ ॥ रक्षोयातूनांहननी । रेवतीजगतीहविष्याभ्यःप्रशस्ये । असुरस्यस्वम् । मायायामण् । तद्वानासामुपधानोमन्त्रइतीष्टकासुलुक्कमतोः । अश्विमानण् । वयस्यासुमूर्ध्नोमनुष्यम् । मत्वर्थेमासतन्वोः । मधोर्जच । ओजसोऽहनियत्सौ । वेशोयशआदेर्भगाद्यल् । खच । पूर्वैःकृतमिनजौच । अङ्घ्रिःसंस्कृतम् । सहस्रेणसंमितौघः । मतौच । सोममर्हतिर्यः । मयेच । मधोः । वसोःसमूहेच ॥ ७ ॥ नक्षत्रादृष्टञ्च । सर्वदेवात्ता

तिल् । शिवशमरिष्टस्यकरे । भावेच । प्राग्वहतेरपमित्यधर्मशीलं हलपरिषदोरक्षोनक्षत्राच्चत्वारि ॥ इतिचतुर्थाध्या-
येचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिअष्टाध्यायीसूत्रपाठेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ प्राक्क्रीताच्छः । उगवादिभ्योयत् । कम्बलाच्चसंज्ञायाम् । विभाषाहविरपूपादिभ्यः । तस्मैहितम् ।
शरीरावयवाद्यत् । खलवयवमाषतिलवृषन्नहणश्च । अजाविभ्यांथ्यन् । आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः । सर्वपु-
रुषाभ्यांणढञौ । माणवचरकाभ्यांखञ् । तदर्थविकृतेःप्रकृतौ । छदिरुपधिवलेढञ् । ऋषभोपानहोर्ज्यः । चर्म-
णोऽञ् । तदस्यतदस्मिन्त्स्यादिति । परिखायाढञ् । प्राग्वतेष्टञ् । आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाढक् । असमा-
सेनिष्कादिभ्यः ॥ १ ॥ शताच्चठन्यतावशते । संख्यायाअतिशदन्तायाःकन् । वतोरिड्वा । विंशतित्रिंशद्वाङ्गुलसं-
ज्ञायाम् । कंसाद्विठन् । शूर्पादञन्यतरस्याम् । शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् । अध्यर्धपूर्वद्विगोलुगसंज्ञाया-
म् । विभाषाकार्षापणसहस्राभ्याम् । द्वित्रिपूर्वाङ्गिष्कात् । विस्ताच्च । विंशतिकात्खः । खार्याईकन् । पणपादमा-
षशताद्यत् । शाणाद्वा । द्वित्रिपूर्वादण्च । तेनक्रीतम् । तस्यनिमित्तसंयोगोत्पातौ । गोव्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वा-
देर्यत् । पुत्राच्छच ॥ २ ॥ सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ । तस्येश्वरः । तत्रविदितइतिच । लोकसर्वलोकाढञ् ।
तस्यवापः । पात्रात्छन् । तदस्मिन्वृद्धायलाभशुल्कोपकं दीयते । पूरणार्धाङ्गन् । भागाद्यच्च । तद्धरतिवहत्यावह-

धा

तिभाराद्वंशादिभ्यः । वस्त्रद्रव्याभ्यांठक्नौ । संभवत्यवहरतिपचति । आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम् ।
द्विगोष्ठश्च । कुलिजालुक्खौच । सोऽस्यांशवस्त्रभृतयः । तदस्यपरिमाणम् । संख्यायाःसंज्ञासंघसूत्राध्ययनेषु ।
पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पंचाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् । पंचदशतौवर्गेवा ॥ ३ ॥ सप्तनोऽञ्छन्दसि ।
त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ब्राह्मणेसंज्ञायांङण् । तदर्हति । छेदादिभ्योनित्यम् । शीर्षच्छेदाद्यच्च । दण्डादिभ्योयः । छन्द-
सिच । पात्राद्वंश्च । कडंकरदक्षिणाच्छच । स्थालीबिलात् । यज्ञत्विग्भ्यांघखञौ । पारायणतुरायणचान्द्रायणंवर्त-
यति । संशयमापन्नः । योजनंगच्छति । पथःकन् । पन्थोणनित्यम् । उत्तरपथेनाहृतंच । कालात् । तेननिर्वृ-
त्तम् । तमधीष्टोभृतोभृतोभावी ॥ ४ ॥ मासाद्वयसियत्खञौ । द्विगोर्यप् । षण्मासाण्यच्च । अवयसिठंश्च । समायाः-
खः । द्विगोर्वा । रात्र्यहःसंवत्सराच्च । वर्षालुक्च । चित्तवतिनित्यम् । षष्टिकाःषष्टिरात्रेणपच्यन्ते । वत्सरान्ता-
च्छइछन्दसि । संपरिपूर्वात्खच । तेनपरिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् । तदस्यब्रह्मचर्यम् । तस्यचदक्षिणायज्ञाख्येभ्यः ।
तत्रचदीयतेकार्यंभववत् । व्युष्टादिभ्योऽण् । तेनयथाकथाचहस्ताभ्यांणयतौ । संपादिनि । कर्मवेषाद्यत् ॥ ५ ॥
तस्मैप्रभवतिसंतापादिभ्यः । योगाद्यच्च । कर्मणउक्ञ् । समयस्तदस्यप्राप्तम् । ऋतोरण् । छन्दसिघसु । काला-
द्यत् । प्रकृष्टेठञ् । प्रयोजनम् । विशाखाषाढादप्मन्धदण्डयोः । अनुप्रवनचादिभ्यइछः । समापनात्सपूर्वपदात् ।

वेकागारिकद्वौरे । आकालिकडाद्यन्तवचने । तेनतुल्यंक्रियाचेद्वतिः । तत्रतस्येव । तदर्हम् । उपसर्गाच्छन्दसि
 धात्वर्थे । तस्यभावस्त्वतलौ । आचत्वात् ॥ ६ ॥ ननञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटबुधकतरसलसेभ्यः ।
 पृष्वादिभ्यश्मनिज्वा । वर्णदृढादिभ्यःज्यञ्च । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिच । स्तेनाद्यभ्रलोपश्च । सख्युर्यः ।
 कपिशाल्योर्दक् । पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक् । प्राणभृजातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । हायनान्तयुवादिभ्यो
 ऽण् । इगन्ताञ्चलघुपूर्वात् । योपधाद्गुरुपोत्तमाद्गुञ् । द्वन्द्वमनोशादिभ्यश्च । गोत्रचरणाच्छ्लाघात्याकारतदवेतेषु ।
 होत्राभ्यश्छः । ब्रह्मणस्त्वः । प्राक्क्रीताच्छताञ्चसर्वभूमिसप्तनोऽस्मासात्तस्मैप्रभवतिननञ्पूर्वात्षोडश ॥ इतिपञ्चमा
 ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् । ग्रीहिशाल्योर्दक् । यवयवकषष्टिकाद्यत् । विभाषातिलमा
 पोमाभङ्गाणुभ्यः । सर्वचर्मणःकृतःखलजौ । यथामुखसंमुखस्यदर्शनःखः । तत्सर्वादेःपथ्यङ्कर्मपत्रपात्रंय्याप्नोति ।
 ाप्रपदंप्राप्नोति । अनुपदसर्वाभ्यानयंबद्धाभक्षयतिनेयेषु । परोवरपरंपरपुत्रपौत्रमनुभवति । अवारपारात्यन्तानु
 कामंगामी । समांसमांविजायते । अद्यध्वीनावष्टब्धे । आगवीनः । अनुगबलंगामी । अध्वनोयत्सौ । अभ्यमित्राच्छच ।
 गोष्ठात्सञ्भूतपूर्वे । अश्वस्यैकाहगमः । शालीनकौपीनेअधृष्टाकार्ययोः ॥ १ ॥ प्रातेनजीवति । साप्तपदीनंसख्यम् ।
 ह्येयङ्गवीनंसंज्ञायाम् । तस्यपाकमूलेपीत्वादिकर्णादिभ्यःकुणञ्जाहचौ । पक्षात्तिः । तेनवित्तश्चुंनुष्चणपौ । विन

भ्यांनानाजौनसह । वेःशालच्छङ्कटचौ । संप्रोदश्चकटच् । अवात्कुटारश्च । नतेनासिकायाःसंज्ञायांटीटञ्नाटञ्च
 टचः । नेर्बिडज्जिरीसचौ । इनचिपटञ्चिकचिच । उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्नारूढयोः । कर्मणिघटोऽठच् । तदस्यसंजा
 तंतारकादिभ्यश्चतच् । प्रमाणेद्वयसज्दघ्नञ्मात्रचः । पुरुषहस्तिभ्यामण्व । यत्तदेतेभ्यःपरिमाणेवतुप् । किमिदंभ्यां
 वोधः ॥ २ ॥ किमःसंख्यापरिमाणेडतिच । संख्यायाअवयवेतयप् । द्वित्रिभ्यांतयस्यायज्वा । उभादुदात्तोनि
 त्यम् । तदस्मिन्नधिकमितिदशान्ताङुः । शदन्तविंशतेश्च । संख्यायागुणस्यनिमानेमयट् । तस्यपूरणेडट् । नान्ता
 दसंख्यादेर्मट् । थङ्छन्दसि । षट्कृतिकतिपयचतुरांथुक् । बहुपूगगणसंघस्यतिथुक् । वतोरिथुक् । द्वेस्तीयः । त्रेः
 संप्रसारणंच । विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् । नित्यंशतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च । षष्ठ्यादेश्चासंख्यादेः ।
 मतौछःसूक्तसाम्नोः । अध्यायानुवाकयोर्लुक् ॥ ३ ॥ विमुक्तादिभ्योऽण् । गोषदादिभ्योवुन् । तत्रकुशलःपथः ।
 आकर्षादिभ्यःकन् । धनहिरण्यात्कामे । स्वाङ्गेभ्यःप्रसिते । उदराढगाद्यूने । सस्येनपरिजातः । अंशंहारी । तन्त्रा
 दचिरापहृते । ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायाम् । शीतोष्णाभ्यांकारिणि । अधिकम् । अनुकाभिकाभीकःकमिता । पार्श्वे
 नान्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठक्ठजौ । तावतिथंग्रहणमितिषुवा । सएषांग्रामणीः । शृङ्खलमस्यबन्धनं
 करभे । उत्कउन्मनाः ॥ ४ ॥ कालप्रयोजनाद्रोगे । तदस्मिन्नङ्गप्रायेसंज्ञायाम् । कुल्माषादञ् । श्रोत्रियंदण्डो

ऽधीते । श्राद्धमनेनभुक्कमिनिठनौ । पूर्वादिनिः । सपूर्वाच्च । इष्टादिभ्यश्च । छन्दसिपरिपन्थिपरिपरिणौपर्यवस्था
तरि । अनुपद्यन्वेष्टा । साक्षाद्दृष्टरिसंज्ञायाम् । क्षेत्रियच्परक्षेत्रेचिकित्स्यः । इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्ट
मिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमितिवा । तदस्यास्त्यस्मिन्नितिमतुप् । रसादिभ्यश्च । प्राणिस्थादातोलजन्यतरस्याम् । सिध्मा
दिभ्यश्च । वत्सांसाभ्यांकामबले । फेनादिलच्च । लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यःशनेलचः ॥ ५ ॥ प्रज्ञाश्रद्धार्चा
भ्योणः । तपःसहस्राभ्यांविनीनी । अण्व । सिकताशर्कराभ्यांच । देशेलुबिलचौच । दन्तउन्नतउरच् । ऊषशु
षिमुष्कमधोरः । द्युद्भ्यामः । केशाद्वोऽन्यतरस्याम् । गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् । काण्डाण्डादीरग्रीरचौ । रजःकृ
प्यासुतिपरिषदोवलच् । दन्तशिखात्संज्ञायाम् । ज्योत्स्नातमिस्त्राशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः ।
अतइनिठनौ । ब्रीह्यादिभ्यश्च । तुन्दादिभ्यइलच्च । एकगोपूर्वाद्भञ्जित्यम् । शतसहस्रान्ताच्चनिष्कात् । रूपादा
हतप्रशंसयोर्यप् ॥ ६ ॥ अस्मायामेधास्त्रजोविनिः । बहुलंछन्दसि । ऊर्णायायुस् । वाचोगिमनिः । आलजाटचौब
हुभाषिणि । स्वामिन्नैश्वर्ये । अर्शआदिभ्योऽच् । द्वन्द्वोपतापगर्ह्यात्प्राणिस्थादिनिः । वातातीसाराभ्यांकुक्च ।
वयसिपूरणात् । सुखादिभ्यश्च । धर्मशीलवर्णान्ताच्च । हस्ताज्जातौ । वर्णाद्ब्रह्मचारिणि । पुष्करादिभ्योदेशे ।
बलादिभ्योमतुष्यन्यतरस्याम् । संज्ञायामन्माभ्याम् । कंशंभ्यांबभयुस्तिनुतयसः । तुन्दिबलिवटेर्भः । अहंशुभमो

युस् ॥ ७ ॥ धान्यानांवातेनकिमोविमुक्तादिभ्यःकालप्रयोजनात्प्रज्ञाश्रद्धास्मायामेधाविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्याये
द्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ प्राग्दिशोविभक्तिः । किंसर्वनामबहुभ्योऽव्यादिभ्यः । इदमइश् । एतेतौरथोः । एत
दोऽन् । सर्वस्यसोऽन्यतरस्यांदि । पञ्चम्यास्तसिल् । तसेश्च । पर्यभिभ्यांच । सप्तम्यास्त्रल् । इदमोहः । किमोऽ
त् । वाहचच्छन्दसि । इतराभ्योऽपिहश्यन्ते । सर्वैकान्यकिंयत्तदःकालेदा । इदमोर्हिल् । अधुना । दानीच ।
तदोदाच । तयोर्दाहिर्लौचच्छन्दसि ॥ १ ॥ अनद्यतनेर्हिलन्यतरस्याम् । सद्यःपरुत्परार्यैषमःपरेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्ये
द्युरन्यतरैद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः । प्रकारवचनेथाल् । इदमस्थमुः । किमश्च । थाहेतौचच्छन्दसि ।
दिक्छन्देभ्यःसप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः । दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच् । विभाषापरवराभ्याम् ।
अञ्जेर्लुक् । उपर्युपरिष्ठात् । पश्चात् । पश्चपश्चाचच्छन्दसि । उत्तराधरदक्षिणादातिः । एनबन्यतरस्यामदूरेऽपञ्च
म्याः । दक्षिणादाच् । आहिचदूरे । उत्तराच्च । पूर्वाधरावराणामसिपुरधवश्चैषाम् । अस्तातिच ॥ २ ॥ विभाषा
वरस्य । संख्यायाविधार्येधा । अधिकरणविचालेच । एकाद्बोध्यमुजन्यतरस्याम् । द्वित्र्योश्चधमुज् । एधाच्च ।
याप्येपाशप् । पूरणाद्भागेतीयादन् । प्रागेकादशभ्योऽछन्दसि । षष्ठाष्टमाभ्यांजच । मानपश्वङ्गयोःकन्लुकौच ।
एकादाकिनिच्चासहाये । भूतपूर्वचरट् । षष्ठ्यारूप्यच । अतिशयनेतमविष्ठनौ । तिडश्च । द्विवचनविभज्योपपदे

तरवीयसुनौ । अजादीगुणवचनादेव । तुच्छन्दसि । प्रशस्यस्यश्रः ॥ ३ ॥ ज्यच । वृद्धस्यच । अन्तिकबाढयो
 नैदसाधौ । युवाल्पयोःकनन्यतरस्याम् । विन्मतोर्लुक् । प्रशंसायारूपप् । ईषदसमाप्तौकल्पन्देयदेशीयरः । वि
 भाषासुपोबहुष्पुस्तत्तु । प्रकारवचनेजातीयर् । प्रागिवात्कः । अव्ययसर्वनाम्नामकच्चाकटेः । कस्यचदः ।
 अज्ञते । कुत्सिते । संज्ञायांकन् । अनुकम्पायाम् । नीतौचतद्युक्तात् । बहुचोमनुष्यनाम्नष्ठज्वा । घनिलचौच ।
 प्राचामुपादेरडज्जुचौच ॥ ४ ॥ जातिनाम्नःकन् । अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च । ठाजादावूर्ध्वद्वितीयादचः । शेव
 लसुपरिविशालवरुणार्यमादीनांतृतीयात् । अल्प्ते । इस्वे । संज्ञायांकन् । कुटीशमीशुण्डाम्योरः । कुत्वाडुपच् ।
 कासूगोणीभ्यांघ्रश्च । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वे । कियत्तदोर्निर्धारणेद्वयोरेकस्यडतरच् । वाबहूनांजातिपरिग्रहे
 डतमच् । एकाच्चप्राचाम् । अवक्षेपणेकन् । इवेप्रतिकृतौ । संज्ञायांच । लुम्मनुष्ये । जीविकार्थेचापण्ये । देवप
 थादिभ्यश्च ॥ ५ ॥ वस्तेर्दञ् । शिलायाडः । शास्त्रादिभ्योयः । द्रव्यंचभव्ये । कुशाग्राच्छः । समासाच्चतद्विष
 यात् । शर्करादिभ्योऽण् । अङ्गुल्यादिभ्यष्ठक् । एकशालायाष्ठजन्यतरस्याम् । कर्कलोहितादीकक् । प्रसपूर्वविश्वे
 मात्थाल्छन्दसि । पूगाञ्च्योऽग्रामणीपूर्वात् । व्रातच्छजोरस्त्रियाम् । आयुधजीविसंघाञ्च्यद्वाहीकेष्वब्राह्मणराज
 न्यात् । वृकादृण्यण् । दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः । पश्वादिर्धायौधेयादिभ्योऽणौ । अभिजिद्विदभृच्छालावच्छि

स्त्रावच्छमीवदूर्णावच्छुमदणोयञ् । ज्यादयस्तद्राजाः ॥ ६ ॥ प्राग्दिशोऽनद्यतनेर्विभाषाज्यचजातिनाम्नोवस्तेरेको
 नविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पादशतस्यसंख्यादेर्वीप्सायांबुन्लोपश्च । दण्डव्यवसर्ग
 योश्च । स्थूलादिभ्यःप्रकारवचनेकन् । अनत्यन्तगतौक्तात् । नसामिवचने । बृहत्याआच्छादने । अषडक्षाशितं
 ग्वलंकर्मालंपुरुषाभ्युत्तरपदात्त्वः । विभाषाश्चेरद्विस्त्रियाम् । जात्यन्ताच्छबन्धुनि । स्थानान्ताद्विभाषासस्थानेने
 तिषेत् । किमेत्तिङव्ययघादाम्बद्रव्यप्रकर्षे । अमुचच्छन्दसि । अनुगादिनष्ठक् । णचःस्त्रियामञ् । अणिनुणः ।
 विसारिणोमत्स्ये । संख्यायाःक्रियाभ्यावृत्तिगणनेकृत्वसुच् । द्वित्रिचतुर्भ्यःसुच् । एकस्यसकृच्च । विभाषाबहो
 र्धाविप्रकृष्टकाले ॥ १ ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् । समूहवच्चबहुषु । अनन्तावसथेतिहभेषजाञ्च्यः । देवतान्तात्ताद
 र्थ्येयत् । पादार्धाभ्यांच । अतिथेर्ज्यः । देवात्तल् । अवेःकः । यावादिभ्यःकन् । लोहितान्मणौ । वर्णेचानित्ये ।
 रक्ते । कालाच्च । विनयादिभ्यष्ठक् । वाचोव्याहृतार्थायाम् । तद्युक्तात्कर्मणोऽण् । ओषधेरजातौ । प्रज्ञादिभ्यश्च ।
 मृदस्तिक् । सस्त्रौप्रशंसायाम् ॥ २ ॥ वृकज्येष्ठाभ्यांतिस्तातिलौचच्छन्दसि । बहुल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्या
 म् । संख्यैकवचनाच्चवीप्सायाम् । प्रतियोगेपञ्चम्यास्तसिः । अपादानेचाहीयरुहोः । अतिग्रहाव्यथनक्षेपेष्वाकर्तरि
 तृतीयायाः । हीयमानपापयोगाच्च । षष्ठ्याव्याश्रये । रोगाच्चापनयने । अभूततद्भावेकृत्वस्तिर्योगेसंप्रत्ययकर्तरिचिः ।

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसालोपश्च । विभाषासातिकात्कर्ये । अभिविधौसंपदाच । तदधीनवचने । देयेत्राच । देवम
 नुष्यपुरुषपुरुमर्त्येभ्योद्वितीयासप्तम्योर्बहुलम् । अव्यक्तानुकरणाद्व्यजवरार्धादनिताड्याच । कृजोद्वितीयतृतीयशम्ब
 बीजात्कृषौ । संख्यायाश्चगुणान्तायाः । समयाच्चापनायाम् ॥ ३ ॥ सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने । निष्कुलाग्निष्को
 षणे । सुखप्रियादानुलोम्ये । दुःखात्प्रातिलोम्ये । शूलात्पाके । सत्यादशपथे । मद्रात्परिवापणे । समासान्ताः ।
 नपूजनात् । किमःक्षेपे । नजस्तत्पुरुषात् । पथोविभाषा । बहुव्रीहौसंख्येयेडजबहुगणात् । ऋक्पूरब्धूःपथामान
 क्षे । अच्यत्यन्ववपूर्वात्सामलोमः । अक्ष्णोऽदर्शनात् । अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनडुहक्सामवाङ्मनसा
 क्षिभ्रुवदारगवोर्वघ्नीवपदघ्नीवनकंदिवरात्रिदिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरुषायुषद्व्यायुषत्र्यायुषर्ग्यजुषजातोक्षमहोक्ष
 वृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः । ब्रह्महस्तिभ्यांर्वचसः । अवसमन्धेभ्यस्तमसः । श्वसोवसीयःश्रेयसः ॥ ४ ॥ अन्ववत
 साद्रहसः । प्रतेरुरसःसप्तमीस्थात् । अनुगवमायामे । द्विस्तावात्रिस्तावावेदिः । उपसर्गादध्वनः । तत्पुरुषस्या
 ड्डुलेःसंख्याव्ययादेः । अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्चरात्रेः । अहोऽह्णएतेभ्यः । नसंख्यादेःसमाहारे । उत्तमैका
 भ्यांच । राजाहःसखिभ्यष्टच् । गोरतद्धितलुकि । अग्राख्यायामुरसः । अनोऽमायःसरसांजातिसंज्ञयोः । ग्राम
 कौटाभ्यांचतक्षणः । अतेःशुनः । उपमानादप्राणिषु । उत्तरमृगपूर्वाच्चसकशः । नावोद्विगोः । अर्धाच्च ॥ ५ ॥ खार्याः

प्राचाम् । द्वित्रिभ्यामञ्जलेः । अनसन्तापुंसकाच्छन्दसि । ब्रह्मणोजानपदाख्यायाम् । कुमहन्नामन्यतरस्याम् ।
 द्वन्द्वाच्चुदषहान्तात्समाहारे । अव्ययीभावेशरत्प्रभृतिभ्यः । अनश्च । नपुंसकादन्यतरस्याम् । नदीपौर्णमास्या
 ग्रहायणीभ्यः । झयः । गिरेश्चसेनकस्य । बहुव्रीहौसकथ्यक्ष्णोःस्वाङ्गात्पच् । अङ्गुलेर्दारुणि । द्वित्रिभ्यांषमूर्धः ।
 अप्पूरणीप्रमाण्योः । अन्तर्बहिर्भ्यांचलोमः । अज्नासिकायाःसंज्ञायांसंचास्थूलात् । उपसर्गाच्च । सुप्रातसुश्वसुदि
 वशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाजपदप्रोष्ठपदाः ॥ ६ ॥ नन्दुःसुभ्योहलिसकथ्योरन्यतरस्याम् । नित्यमसिच्यजामेधयोः ।
 बहुप्रजाश्छन्दसि । धर्मादनिच्केवलात् । जम्भासुहरिततृणसोमेभ्यः । दक्षिणेर्मांलुब्धयोगे । इच्कर्मव्यतिहारे ।
 द्विदण्ड्यादिभ्यश्च । प्रसंभ्यांजानुनोर्जुः । ऊर्ध्वाद्विभाषा । ऊधसोऽनङ् । धनुषश्च । वासंज्ञायाम् । जायायानिङ् ।
 गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः । अल्पाख्यायाम् । उपमानाच्च । पादस्यलोपोऽहस्त्यादिभ्यः । कुम्भपदीषुच । संख्या
 सुपूर्वस्य ॥ ७ ॥ वयसिदन्तस्यदत् । छन्दसि । स्त्रियांसंज्ञायाम् । विभाषाश्यावारोकाभ्याम् । अग्रान्तशुद्ध
 शुभ्रवृषवराहेभ्यश्च । ककुदस्यावस्थायांलोपः । त्रिककुत्पर्वते । उद्विभ्यांकाकुदस्य । पूर्णाद्विभाषा । सुहृदुर्हृदौ
 मित्रामित्रयोः । उरःप्रभृतिभ्यःकप् । इनःस्त्रियाम् । नद्यृतश्च । शेषाद्विभाषा । नसंज्ञायाम् । ईयसश्च । वन्दिते

आतुः । ऋतश्छन्दसि । नाडीतन्त्रयोः स्वाङ्गे । निष्पवाणिश्च ॥ ८ ॥ पादशतस्य तत्प्रकृतवृक्ज्येष्ठाभ्यां सप्तत्रान्वव
 तस्मात्स्वार्थानन्दुःसुभ्योवयसिर्विंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥
 ॐ ॥ एकाचो द्वे प्रथमस्य । अजादे द्वितीयस्य । नन्द्राः संयोगादयः । पूर्वोऽभ्यासः । उभे अभ्यस्तम् । जक्षित्या
 दयः षट् । तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्य । लिटि धातो रनभ्यासस्य । सन्यङोः । श्रौ । चङि । दाश्चान्साह्वान्मीढां
 श्च । प्यङः संप्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे । बन्धुनि बहुव्रीहौ । वचिस्वपियजादीनां किति । ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टि
 विचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनांङिति च । लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् । स्वापेश्चङि । स्वपित्यमिव्येजांयङि । नवशः
 ॥ १ ॥ चायः की । स्फायः स्फीनिष्ठायाम् । स्यः प्रपूर्वस्य । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः । प्रतेश्च । विभाषाभ्यवपूर्वस्य ।
 शृतं पाके । प्यायः पी । लिङ्यङोश्च । विभाषाश्वेः । गौचसंश्रङोः । ह्रः संप्रसारणम् । अभ्यस्तस्य च । बहुलं छन्द
 सि । चायः की । अपस्पृधेथामानृचुरानृहुश्चिष्येति त्याजश्राताः श्रितमाशीराशीर्ताः । न संप्रसारणे संप्रसारणम् ।
 लिटिवयोयः । वश्चास्यान्यतरस्यां किति । वेजः ॥ २ ॥ ल्यपि च । ज्यश्च । व्यश्च । विभाषापरः । आदेच उपदेशे
 ऽशिति । नव्योलिटि । स्फुरतिस्फुलत्योर्धञि । ऋङ्जीनां गौ । सिध्यते रपारलौकिके । मीनातिमिनोति दीङान्त्य
 पिच । विभाषालीयतेः । सिदेश्छन्दसि । अपगुरोणमुलि । चिस्फुरोणौ । प्रजने वीयतेः । बिभेतेर्हेतुभये । नित्यं

स्मयतेः । सृजिहशोर्ज्ञल्यमकिति । अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम् । शीर्षश्छन्दसि ॥ ३ ॥ ये च तद्धिते । अ
 चिशीर्षः । पङ्क्तोमास्त्विशसन्धूषन्दोषन्यकञ्चकनुदन्नासञ्चस्पृभृतिषु । धात्वादेशः षः सः । णोनः । लोपोव्योर्व
 लि । वरपृक्तस्य । हल्ङ्याभ्यो दीर्घात्सुतिस्पृक्तं हल् । एङ्हस्वात्संबुद्धेः । शेश्छन्दसि बहुलम् । ह्रस्वस्य पितिकृ
 तितुक् । संहितायाम् । छेच । आङ्माङोश्च । दीर्घात् । पदान्ताद्वा । इकोयणचि । एचोऽयवायावः । वान्तो
 यिप्रत्यये । धातोस्तन्निमित्तस्यैव ॥ ४ ॥ क्षय्यजय्यौशक्यार्थे । ऋय्यस्तदर्थे । भय्यप्रवय्येचञ्छन्दसि । एकः पूर्वप
 रयोः । अन्तादिवच्च । षत्वतुकोरसिद्धः । आद्गुणः । वृद्धिरेचि । एत्येधत्यूठसु । आटश्च । उपसर्गादिति धातौ ।
 वासुप्यापिशलेः । औतोमशसोः । एङिपररूपम् । ओमाङोश्च । उस्यपदान्तात् । अतो गुणे । अव्यक्तानुकरणस्या
 तइतौ । नाम्नेडितस्यान्यस्य तुवा । नित्यमास्नेडितेडाचि ॥ ५ ॥ अकः सवर्णे दीर्घः । प्रथमयोः पूर्वसवर्णः । तस्मा
 च्छसोनः पुंसि । नादिचि । दीर्घाज्जसिच । वाछन्दसि । अमिपूर्वः । संप्रसारणाच्च । एङः पदान्तादति । डसिङ
 सोश्च । ऋतउत् । ख्यत्यात्परस्य । अतोरोरपुतादपुते । हशिच । प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरे । अव्यादवद्यादवक्र
 मुरप्रतायमवन्त्ववस्युषुच । यजुष्युरः । आपोजुषाणोवृष्णोवर्षिष्ठेम्बेऽम्बालेऽम्बिकेपूर्वे । अङ्गइत्यादौ च । अनुदा
 त्तेचकुधपरे ॥ ६ ॥ अवपथासिच । सर्वत्रविभाषागोः । अवङ्स्फोटायनस्य । इन्द्रेच । मुतप्रगृह्याअचिनित्यम् ।

आङोऽनुनासिकश्छन्दसि । इकोऽसवर्णेशाकल्यस्य ह्रस्वश्च । ऋत्यकः । अमुतवदुपस्थिते । ई । चाक्रवर्मणस्य । दिव
उत् । एतत्तदोः सुलोपोऽकोरनञ्समासेहलि । स्यश्छन्दसिबहुलम् । सोऽचिलोपेचेत्पादपूरणम् । सुद्धात्पूर्वः ।
अडभ्यासव्यवायेऽपि । संपर्युपेभ्यः करोतौभूषणे । समवायेच । उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु । किरतौल
वने ॥ ७ ॥ हिंसायांप्रतिष्ठे । अपाच्चतुष्पाच्छकुनिष्वालेखने । कुस्तुम्बुरुणिजातिः । अपरस्पराः क्रियासातत्ये ।
गोष्पदंसेवितासेवितप्रमाणेषु । आस्पदं प्रतिष्ठायाम् । आश्चर्यमनित्ये । वर्चस्केऽवस्करः । अपस्करोरथाङ्गम् ।
विष्किरः शकुनिर्विकिरोवा । ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदेमन्त्रे । प्रतिष्कशश्चकशेः । प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी । मस्करमस्करि
णौवेणुपरिप्राजकयोः । कास्तीराजस्तुन्देनगरे । कारस्करोवृक्षः । पारस्करप्रभृतीनिचसंज्ञायाम् । अनुदात्तपदमेक
वर्जम् । कर्षात्त्वतोघञोऽन्तउदात्तः । उच्छादीनांच ॥ ८ ॥ अनुदात्तस्यचयत्रोदात्तलोपः । धातोः । चितः ।
तद्धितस्य । कितः । तिसृभ्योजसः । चतुरःशसि । सावेकाचस्तृतीयादिर्विभक्तिः । अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतर
स्यामनित्यसमासे । अञ्जेश्छन्दस्यसर्वनामस्थानम् । ऊडिदंपदाद्यप्पुवैद्युभ्यः । अष्टनोदीर्घात् । शतुरनुमोनद्यजा
दी । उदात्तयणोहल्पूर्वात् । नोङ्धात्वोः । ह्रस्वनुङ्भ्यामनुप् । नामन्यतरस्याम् । ङयाश्छन्दसिबहुलम् । षट्त्रिच
तुभ्योहलादिः । श्ल्युपोत्तमम् ॥ ९ ॥ विभाषाभाषायाम् । नगोश्वन्साववर्णराङ्कुङ्कुभ्यः । दिवोऽल्ल ।

नृचान्यतरस्याम् । तित्स्वरितम् । तास्यनुदात्तेन्डिददुपदेशाल्लसार्वधातुकमनुदात्तमन्विहोः । आदिःसिचोऽन्यत
रस्याम् । स्वपादिहिंसामच्यनिर्दि । अभ्यस्तानामादिः । अनुदात्तेच । सर्वस्यसुपि । भीहीभृहुमदजनधनदरिद्रा
जागरांप्रत्ययात्पूर्वपिति । लिति । आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम् । अचःकर्तृयकि । थलिचसेटीडन्तोवा । ज्नित्यादि
नित्यम् । आमन्त्रितस्यच । पथिमथोःसर्वनामस्थाने । अन्तश्चतवैयुगपत् ॥ १० ॥ क्षयोनिवासे । जयःकरणम् ।
वृषादीनांच । संज्ञायामुपमानम् । निष्ठाचद्वयजनात् । शुष्कधृष्टौ । आशितःकर्ता । रिक्तेविभाषा । जुष्टार्पितेचच्छ
न्दसि । नित्यमन्त्रे । युष्मदस्मदोर्दसि । ङयिच । यतोऽनावः । ईडवन्दवृशंसदुहाण्यतः । विभाषावेण्विन्धान
योः । त्यागरागहासकुहश्वठक्रथानाम् । उपोत्तमंरिति । चङ्यन्यतरस्याम् । मतोःपूर्वमात्संज्ञायांस्त्रियाम् ।
अन्तोऽवत्याः ॥ ११ ॥ ईवत्याः । चौ । समासस्य ॥ १२ ॥ एकाचश्चायोल्यपिचयेचक्षय्यजय्यावकःसवर्णोऽवप
थाहिंसायामनुदात्तस्यविभाषाक्षयईवत्यास्त्रीणि ॥ इतिषष्ठाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७३ ॥ बहुव्रीहौप्रकृत्यापूर्वप
दम् । तत्पुरुषेणुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः । वर्णोवर्णेष्वनेते । गाधलवणयोःप्रमाणे । दाया
द्यंदायादे । प्रतिबन्धिचिरकृच्छ्रयोः । पदेऽपदेशे । निवातेवातत्राणे । शारदेऽनार्तवे । अध्वर्युकषाययोर्जातौ ।
सदृशप्रतिरूपयोःसादृश्ये । द्विगौप्रमाणे । गन्तव्यपण्यंवाणिजे । मात्रोपज्ञोपक्रमच्छायेनपुंसके । सुखप्रिययोर्हिते ।

प्रीतौच । स्वस्वामिनि । पत्यावैश्वर्ये । नभूवाक्चिद्दिधिषु । वाभुवनम् ॥ १ ॥ आशङ्काबाधनेदीयःसुसंभावने । पूर्वभूतपूर्वे । सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषुसामीप्ये । विस्पृष्टादीनिगुणवचनेषु । श्रज्यावमकन्यापवत्सुभावे कर्मधारये । कुमारश्च । आदिःप्रत्येनसि । पूगेष्वन्यतरस्याम् । इगन्तकालकपालभगालशरावेषुद्विगौ । बहून्यतरस्याम् । दिष्टिवितस्त्योश्च । सप्तमीसिद्धशुष्कपक्वबन्धेष्वकालात् । परिप्रत्युपापावर्ज्यमानाहोरात्रावयवेषु । राजन्यबहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु । संख्या । आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी । कार्तिकौजपादयश्च । महान्त्रीह्यपराह्णगृष्टीष्वासजावालभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु । भुल्लकश्चवैश्वदेवे । उष्ट्रःसादिवाम्योः ॥ २ ॥ गौःसादसादिसारथिषु । कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारेवडवातैतिलकद्रःपण्यकम्बलोदासीभाराणां च । चतुर्थीतदर्थे । अर्थे । केच । कर्मधारयेऽनिष्ठा । अहीनेद्वितीया । तृतीयाकर्मणि । गतिरनन्तरः । तादौचनितिकृत्यतौ । तवैचान्तश्चयुगपत् । अनिगन्तोऽञ्चतौवप्रत्यये । न्यधीच । ईषदन्यतरस्याम् । हिरण्यपरिमाणंधने । प्रथमोऽचेरोपसंपत्तौ । कतरकतमौकर्मधारये । आयोब्राह्मणकुमारयोः । राजाच । षष्ठीप्रत्येनसि ॥ ३ ॥ केनित्यार्थे । ग्रामःशिल्पिनि । राजाचप्रशंसायाम् । आदिरुदात्तः । सप्तमीहारिणौधर्म्येऽहरणे । युक्तेच । विभाषाध्यक्षे । पापंचशिल्पिनि । गोत्रान्तेवासिमाणवब्राह्मणेषुक्षेपे । अङ्गानिमैरेये । भक्ताख्यास्तदर्थेषु । गोविडालसिंहसैन्धवेषु

पमाने । अकेजीविकार्थे । प्राचांक्रीडायाम् । अणिनियुक्ते । शिल्पिनिचाकृजः । संज्ञायांच । गोतन्तियवंपाले । णिनि । उपमानंशब्दार्थप्रकृतावेव ॥ ४ ॥ युक्तारोह्यादयश्च । दीर्घकाशतुषभ्राष्ट्रवटंजे । अन्यात्पूर्वबह्वचः । ग्रामेऽनिवसन्तः । घोषादिषुच । छात्र्यादयःशालायाम् । प्रस्थेऽवृद्धमकव्यादीनाम् । मालादीनांच । अमहन्नवन्नगरेऽनुदीचाम् । अर्मेचावर्णद्व्यच्च । नभूताधिकसंजीवमद्राश्मकज्जलम् । अन्तः । सर्वगुणकात्स्न्ये । संज्ञायां गिरिनिकाययोः । कुमार्यावयसि । उदकेऽकेवले । द्विगौक्रतौ । सभायांनपुंसके । पुरेप्राचाम् । अरिष्टगौडपूर्वच ॥ ५ ॥ नहास्तिनफलकमार्देयाः । कुसूलकूपकुम्भशालंबिले । दिक्छब्दाग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु । आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासिनि । उत्तरपदवृद्धौसर्वच । बहुव्रीहौविश्वंसंज्ञायाम् । उदराश्वेषुषु । क्षेपे । नदीबन्धुनि । निष्ठोपसर्गपूर्वमन्यतरस्याम् । उत्तरपदादिः । कर्णोवर्णलक्षणात् । संज्ञौपम्ययोश्च । कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घंच । शृङ्गमवस्थायांच । नजोजरमरमित्रमृताः । सोर्मनसीअलोमोषसी । ऋत्वादयश्च । आद्युदात्तंछन्दसि । वीरवीर्यांच ॥ ६ ॥ कूलतीरतूलमूलशालाक्षसममव्ययीभावे । कंसमन्थशूर्पपाय्यकाण्डंद्विगौ । तत्पुरुषेशालायांनपुंसके । कन्थाच । आदिश्चिहणादीनाम् । चेलखेटकटुककाण्डंगर्हायाम् । चीरमुपमानम् । पललसूपशाकंमिश्रे । कुरुसूदस्थलकर्षाःसंज्ञायाम् । अकर्मधारयेराज्यम् । वर्ग्यादयश्च । पुत्रःपुम्भ्यः । नाचार्यराजत्विक्संयुक्तज्ञात्याख्येभ्यः । चूर्णादीन्यप्रा

णिषष्ठ्याः । षट्चकाण्डादीनि । कुण्डंवनम् । प्रकृत्याभगालम् । शितेर्नित्यावहृज्बहुव्रीहावभसत् । गतिकारको
पपदात्कृत् । उभेवनस्पत्यादिषुगपत् ॥ ७ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिवीरुद्रपूषमन्थिषु । अन्तः ।
थाथघञ्काजवित्रकाणाम् । सूपमानात्कः । संज्ञायामनाचितादीनाम् । प्रवृद्धादीनांच । कारकाद्तत्श्रुतयोरेवा
शिषि । इत्थंभूतेनकृतमितिच । अनोभावकर्मवचनः । मन्क्तिन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः । सप्त
म्याःपुण्यम् । ऊनार्थकलहंतृतीयायाः । मिश्रंचानुपसर्गमसंधौ । नजोगुणप्रतिषेधेसंपाद्यर्हहितालमर्थास्तद्धिताः ।
ययतोश्चातदर्थे । अच्कावशर्का । आक्रोशेच । संज्ञायाम् । कृत्योकेणुच्चावर्वादयश्च ॥ ८ ॥ विभाषानृन्ननतीक्ष्णशु
चिषु । बहुव्रीहाविदमेतत्तद्भ्यःप्रथमपूरणयोःक्रियागणने । संख्यायाःस्तनः । विभाषाछन्दसि । संज्ञायांमित्राजि
नयोः । व्यवायिनोऽन्तरम् । मुखंस्वाङ्गम् । नाव्ययदिक्छन्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथुवत्सेभ्यः । निष्ठोपमानादन्यतर
स्याम् । जातिकालमुखादिभ्योऽनाच्छादनात्कतोऽकृतमितप्रतिपन्नाः । वाजाते । नञ्मुभ्याम् । कपिपूर्वम् । ह्रस्वा
न्तेऽन्त्यात्पूर्वम् । बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूम्नि । नगुणादयोऽवयवाः । उपसर्गात्स्वाङ्गंध्रुवमपशु । वनंसमासे । अन्तः ।
अन्तश्च ॥ ९ ॥ ननिविभ्याम् । परेरभितोभाविमण्डलम् । प्रादस्वाङ्गसंज्ञायाम् । निरुदकादीनिच । अभेर्मुखम् ।
अपाच्च । स्फिगपूतवीणाञ्जोर्ध्वकुक्षिसीरनामनामच । अधेरुपरिस्थम् । अनोरप्रधानकनीयसी । पुरुषश्चान्वादिष्टः ।

अतेरकृतपदे । नेरनिधाने । प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे । उपाद्वजजिनमगौरादयः । सोरवक्षेपणे । विभाषोत्पुच्छे ।
द्वित्रिभ्यांपाद्न्मूर्धसुबहुव्रीहौ । संक्थंचाक्रान्तात् । परादिश्छन्दसिबहुलम् ॥ १० ॥ बहुव्रीहावाशङ्कागौःसादके
नित्यार्थेयुक्तानहास्तिनकुलतीरदेवताविभाषाननित्येकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ११ ॥

अलुगुत्तरपदे । पंचम्याःस्तोकादिभ्यः । ओजःसहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः । मनसःसंज्ञायाम् । आज्ञायिनिच ।
आत्मनश्चपूरणे । वैयाकरणाख्यायांचतुर्थ्याः । परस्यच । हलदन्तात्सप्तम्याःसंज्ञायाम् । कारनान्निचप्राचांहला
दौ । मध्याद्गुरौ । अमूर्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे । बन्धेचविभाषा । तत्पुरुषेकृतिबहुलम् । प्रावृद्शरत्कालदिवांजे ।
विभाषावर्षक्षरशरवरात् । घकालतनेषुकालान्नः । शयवासवासिष्वकालात् । नेन्त्सिद्धबधातिषुच । स्थेचभाषा
याम् ॥ १ ॥ षष्ठ्याआक्रोशे । पुत्रेऽन्यतरस्याम् । ऋतोविद्यायोनिबंधेभ्यः । विभाषास्वसृपत्योः । आनङृतो
द्वन्द्वे । देवताद्वन्द्वेच । ईदग्नेःसोमवरुणयोः । इद्भृद्भौ । दिवोद्यावा । दिवसश्चपृथिव्याम् । उषासोषसः । मातर
पितराबुदीचाम् । पितरामातराचच्छन्दसि । स्त्रियाःपुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ्समानाधिकरणेस्त्रियामपूरणीप्रिया
दिषु । तसिलादिष्वाकृत्वमुचः । क्यङ्मानिनोश्च । नकोपधायाः । संज्ञापूरण्योश्च । वृद्धिनिमित्तस्यचतद्धितस्यार
क्विकारे । स्वाङ्गाच्चेतोऽमानिनि ॥ २ ॥ जातेश्च । पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु । धरूपकल्पचेलङ्ब्रुवगोत्रमत

हतेषुङ्योऽनेकाचोह्रस्वः । नद्याःशेषस्यान्यतरस्याम् । उगितच्च । आन्महतःसमानाधिकरणजातीययोः । द्व्यष्टनः
 संख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः । त्रेस्त्रयः । विभाषाचत्वारिंशत्प्रभृतौसर्वेषाम् । हृदयस्यहृलेख्यदण्ठासेषु । वाशोक
 प्यञ्जोगेषु । पादस्यपदाज्यातिगोपहतेषु । पद्यत्यतदर्थे । हिमकाषिहतिषुच । ऋचःशे । वाघोषमिश्रशब्देषु । उद
 कस्योदःसंज्ञायाम् । पेषंवासवाहनधिषुच । एकहलादौपूरयितव्येऽन्यतरस्याम् । मन्थौदनसक्तुबिन्दुवज्रभारहार
 वीवधगाहेषुच ॥ ३ ॥ इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्य । एकतद्धितेच । ङ्यापोःसंज्ञाछन्दसोर्बहुलम् । त्वेच । इष्टकेषी
 कामालानांचिततूलभारिषु । खित्यनव्ययस्य । अरुर्द्विषदजन्तस्यमुम् । इचएकाचोऽम्प्रत्ययवच्च । वाचंयमपुरंद
 रौच । कारेसत्यागदस्य । श्येनतिलस्यपातेजे । रात्रेःकृतिविभाषा । नलोपोनजः । तस्मान्नुडचि । नभ्राणनपात्र
 वेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषुप्रकृत्या । एकादिश्चैकस्यचादुक् । नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम् ।
 सहस्यसःसंज्ञायाम् । ग्रन्थान्ताधिकेच । द्वितीयेचानुपाख्ये ॥ ४ ॥ अव्ययीभावेचाकाले । वोपसर्जनस्य । प्रकृ
 त्याशिष्यगोवत्सहलेषु । समानस्यच्छन्दस्यमूर्धप्रभृत्युदकैषु । ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयो
 वचनबन्धुषु । चरणेब्रह्मचारिणि । तीर्थेये । विभाषोदरे । दृग्दृशवतुषु । इदंकिमोरीदकी । आसर्वनाम्नः । वि
 ष्वग्देवयोश्चटेरद्यञ्चतौवप्रत्यये । समःसमि । तिरसस्तिर्यलोपे । सहस्यसध्रिः । सधमादस्थयोश्छन्दसि । द्व्यन्तरुप

॥ २७ ॥

सर्गेभ्योऽपईत् । ऊदनोर्देशे । अषष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्यदुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु । अर्थेवि
 भाषा ॥ ५ ॥ कोःकत्तत्पुरुषेऽचि । रथवदयोश्च । तृणेचजातौ । कापथ्यक्षयोः । ईषदर्थे । विभाषापुरुषे । कवंचो
 ण्णे । पथिचच्छन्दसि । पृषोदरादीनियथोपदिष्टम् । संख्याविषायापूर्वस्याहस्याहनन्यतरस्यांङौ । ढूलोपेपूर्वस्यदी
 र्घोऽणः । सहिवहोरोदवर्णस्य । साढ्यैसाढ्वासाढेतिनिगमे । संहितायाम् । कर्णेलक्षणस्याविष्टाष्टपंचमणिभिन्नच्छि
 त्रच्छिद्रस्रुवस्वस्तिकस्य । नहिवृतिवृषिष्यधिरुचिसहितनिषुक्कौ । वनगिर्योःसंज्ञायांकोटरकिंशुलुकादीनाम् । वले ।
 मर्ताबह्वचोऽनजिरादीनाम् । शरादीनांच ॥ ६ ॥ इकोवहेऽपीलोः । उपसर्गस्यघञ्यमनुष्येबहुलम् । इकःकाशे ।
 दस्ति । अष्टनःसंज्ञायाम् । छन्दसिच । चित्तेःकपि । विश्वस्यवसुराटोः । नरेसंज्ञायाम् । मित्रेचषौ । मन्त्रेसोमा
 श्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्यमतौ । ओषधेश्चविभक्तावप्रथमायाम् । ऋचितुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुष्याणाम् । इकःसुजि । द्व्यचो
 ऽतस्तिङः । निपातस्यच । अन्येषामपिट्श्यते । चौ । संप्रसारणस्य ॥ ७ ॥ अलुक्षष्ट्याजातेरिक्कोऽव्ययीभावेकोः
 कत्तदिकोवहएकोनविंशतिः । इतिषष्ठाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अङ्गस्य । हलः । नामि । नतिसृचतसृ ।
 छन्दस्युभया । नृच । नोपधायाः । सर्वनामस्थानेचासंबुद्धौ । वासपूर्वस्यनिगमे । सान्तमहतःसंयोगस्य । अमृ
 न्तृचस्वसृनसृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्तृणाम् । इन्हन्पूषार्थम्णांशौ । सौच । अत्वसन्तस्यचाधातोः । अनुनासि

कस्यकिञ्चलोःकृति । अञ्जनगमांसनि । तनोतेर्विभाषा । क्रमश्चकित्व । च्छोःशूडनुनासिकेच । ज्वरत्वरन्निव्यवि
मवामुपधायाश्च ॥ १ ॥ रालोपः । असिद्धवदत्राभात् । श्रान्नलोपः । अनिदितांहलउपधायाःकृति । दंशसञ्जस्व
ज्जांशपि । रञ्जेश्च । घञिचभावकरणयोः । स्यदोजवे । अवोदैधोऽन्नप्रथहिमश्रथाः । नाञ्जेःपूजायाम् । कित्वस्क
न्दिस्सन्दोः । जान्तनशांविभाषा । भञ्जेश्चचिणि । शासइदइहलोः । शाहौ । हन्तेर्जः । अनुदात्तोपदेशवनतित
नोत्यादीनामनुनासिकलोपोऽल्लिङ्गिति । वाल्यपि । नक्तिचिदीर्घश्च । गमःकौ ॥ २ ॥ विङ्गनोरनुनासिकःस्यात् ।
जनसनखनांसञ्जलोः । येविभाषा । तनोतेर्यकि । सनःक्तिचिलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । आर्धधातुके । भ्रस्जोरोप
धयोरमन्यतरस्याम् । अतोलोपः । यस्यहलः । क्यस्यविभाषा । णेरनिटि । निष्ठायांसेटि । जनितामन्त्रे । शमिता
यज्ञे । अयामन्ताल्वाय्येद्विष्णुषु । ल्यपिलघुपूर्वात् । विभाषापः । युष्मदोर्दीर्घश्छन्दसि । क्षियः । निष्ठायामण्य
दर्थे ॥ ३ ॥ वाक्रोशदैर्न्ययोः । स्यसिच्सीयुट्तासिषुभावकर्मणोरुपदेशेऽञ्जनग्रहृशांवाचिण्वदिट्च । दीङोयुडचि
कृति । आतोलोपइटिच । ईद्यति । घुमास्थागापाजहातिसांहलि । एलिङि । वान्यस्यसंयोगादेः । नत्यपि । मय
तेरिदन्यतरस्याम् । लुङ्ङुङ्ङ्वडुदात्तः । आडजादीनाम् । छन्दस्यपिट्श्यते । नमाङ-योगे । बहुलंछन्दस्यमा
ङ-योगेऽपि । इरयोरे । अचिश्रुधानुभ्रुवांस्वोरियडुवङौ । अभ्यासस्यासवर्णे । स्त्रियाः । वाम्शसोः ॥ ४ ॥ इणो

यण् । एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य । ओःसुपि । वर्षाभ्वश्च । नभूसुधियोः । छन्दस्युभयथा । हुश्रुवोःसार्वधातुके ।
भुवोबुग्लुङ्गितोः । ऊदुपधायागोहः । दोषोणौ । वाचित्तविरागे । मितांस्वः । चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् ।
स्वचिह्रस्वः । ह्रादोनिष्ठायाम् । छादैर्धेऽभ्युपसर्गस्य । इस्मन्त्रन्किषुच । गमहनजनखनघसांलोपःकृत्यनङि । तनि
पत्योश्छन्दसि । घसिभसोर्हलिच ॥ ५ ॥ हुश्रल्भ्योर्होर्धिः । श्रुशृणुपृक्वृभ्यश्छन्दसि । अङितश्च । चिणोलुक् ।
अतोहेः । उतश्चप्रत्ययादसंयोगपूर्वात् । लोपश्चास्यान्यतरस्यांस्वोः । नित्यं करोतेः । येच । अतउत्सार्वधातुके ।
श्रसोरलोपः । श्राभ्यस्तयोरातः । ईहल्यघोः । इहरिद्रस्य । भियोऽन्यतरस्याम् । जहातेश्च । आचहौ । लोपोयि ।
घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च । अतएकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि ॥ ६ ॥ थलिचसेटि । तृफलभजत्रपश्च । राधोर्हिंसायाम् ।
वाजृभ्रमुत्रसाम् । फणांचसप्तानाम् । नशसददवादिगुणानाम् । अर्वणस्त्रसावनजः । मघवाबहुलम् । भस्य ।
फदःपत् । वसोःसंप्रसारणम् । वाहऊठ् । श्वयुवमघोनामतद्धिते । अलोपोऽनः । षपूर्वहन्धृतराज्ञामणि । विभा
षाङिश्योः । नसंयोगाद्वमन्तात् । अचः । उदर्इत् । आतोधातोः ॥ ७ ॥ मन्त्रेष्व्वाङ-यादेरात्मनः । तिर्विंशतेर्दि
ति । टेः । नस्तद्धिते । अहृष्टस्वोरेव । ओर्गुणः । ढेलोपोऽकट्वाः । यस्येतिच । सूर्यतिष्यागस्त्यमत्स्यानांयउपधायाः ।
हलस्तद्धितस्य । आपत्यस्यचतद्धितेऽनाति । क्यच्चयोश्च । बिल्वकादिभ्यश्छस्यलुक् । तुरिष्ठेमेयःसुः । टेः । स्थूल

दूरयुवहस्वक्षिप्रधुद्राणांयणादिपरंपूर्वस्वचगुणः । प्रियस्थिरस्फिरोरुबहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणांप्रस्थस्फवर्ब
हिगर्वर्षित्रन्द्राधिबृन्दाः । बहोर्लोपोभूचबहोः । इष्टस्ययिद्च । ज्यादादीयसः ॥ ८ ॥ रक्ततोहलादेर्लघोः । विभा
षजोश्छन्दसि । प्रकृत्यैकाच् । इनप्यनपत्ये । गाथिविदधिकेशिगणिपणिनश्च । संयोगादिश्च । अन् । येचाभाव
कर्मणोः । आत्माध्वानौखे । नमपूर्वोऽपत्येऽवर्मणः । ब्राह्मोऽजातौ । कर्मस्ताच्छील्ये । औक्षमनपत्ये । दाण्डिना
यनहास्तिनायनार्थवणिकजैह्माशिनेयवाशिनायनिभ्रौणहत्यधैवत्यसारवैक्ष्वाकमैत्रेयहिरण्मयानि । ऋत्वावास्तव्यवा
स्त्वमाध्वीहिरण्ययानिच्छन्दसि ॥ ९ ॥ अङ्गस्यराहोपोविडुनोर्वाक्रोशेणोयणहुङ्गलभ्यस्थलिचमन्त्रेपुरः पञ्चदश ॥
इतिषष्ठाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

ॐ ॥ युबोरनाकौ । आयनेयीनीयियःफट्स्वछांप्रत्ययादीनाम् । शोऽन्तः । अदभ्यस्तात् । आत्मनेपदेष्वन
तः । शीङ्गेरुट् । वेत्तेर्विभाषा । बहुलंछन्दसि । अतोभिसप्तेम् । बहुलंछन्दसि । नेदमदसोरकोः । टाडसिडन्सा
मिनात्स्याः । डेर्यः । सर्वनाम्नःस्मै । ङसिङ्योःस्मात्स्मिनौ । पूर्वादिभ्योनवभ्योवा । जसःशी । औङआपः ।
नपुंसकाच्च । जःशसोःशिः ॥ १ ॥ अष्टाभ्यऔश् । षड्भ्योलुक् । स्वमोर्नपुंसकात् । अतोऽम् । अङ्कुतरादिभ्यः
पञ्चभ्यः । नेतराच्छन्दसि । युष्मदस्मद्भ्यांङ्सोऽश् । डेप्रथमयोरम् । शसोन । भ्यसोभ्यम् । पञ्चम्याअत् । एकव

चनस्यच । सामआकम् । आतऔणलः । तुह्योस्तातङाशिष्यन्यतरस्याम् । विदेःशतुर्वसुः । समासेऽनञ्पूर्वेक्त्वो
त्यप् । क्त्वापिच्छन्दसि । सुपांसुलुक्पूर्वसवर्णाच्छेयाडाङ्यायाजालः । अमोमश् ॥ २ ॥ लोपस्तआत्मनेपदेषु ।
ध्वमोध्वात् । यजध्वैनमितिच । तस्यतात् । तप्तनप्तनथनाश्च । इदन्तोमसि । क्त्वोयक् । इष्टीनमितिच । स्ना
त्यादयश्च । आज्ञसेरसुक् । अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौक्यचि । आमिसर्वनाम्नःसुट् । त्रेस्त्रयः । ह्रस्वनद्या
पोनुट् । षट्चतुर्भ्यश्च । श्रीग्रामण्योश्छन्दसि । गोःपादान्ते । इदितोनुम्धातोः । शेमुचादीनाम् । मस्जिनशोर्झ
लि ॥ ३ ॥ रधिजभोरचि । नेत्यलिटिरधेः । रभेरशब्बिलटोः । लभेश्च । आङोयि । उपात्प्रशंसायाम् । उपसर्गा
त्स्वल्घञोः । नसुदुभ्यांकेवलाभ्याम् । विभाषाचिण्णमुलोः । उगिदचांसर्वनामस्थानेऽधातोः । युजेरसमासे । नपुं
सकस्यङ्गलचः । इकोऽचिविभक्तौ । तृतीयादिषुभाषितपुंसकंपुंवद्भालवस्य । अस्थिदधिसक्थ्यक्ष्णामनङ्कुदात्तः ।
छन्दस्यपिदृश्यते । ईचद्विवचने । नाभ्यस्ताच्छतुः । वानपुंसकस्य । आच्छीनद्योर्नुम् ॥ ४ ॥ शप्श्यनोर्नित्यम् ।
सावनडुहः । ढक्स्ववःस्वतवसांछन्दसि । दिवऔत् । पथिमथ्युभुक्षामात् । इतोऽत्सर्वनामस्थाने । थोन्यः । भस्य
टेर्लोपः । पुंसोऽसुङ् । गोतोणित् । णलुत्तमोवा । सख्युरसंबुद्धौ । अनङ्सौ । ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसांच । तृज्व
त्क्रोष्टुः । स्त्रियांच । विभाषातृतीयादिष्वचि । चतुरनडुहोरामुदात्तः । अम्संबुद्धौ । ऋतइद्धातोः ॥ ५ ॥

(1) ३० (1)

॥ ३० ॥

शि.वे. ३६

देविकाशिंशपादित्यवाङ्दीर्घसत्रश्रेयसामात् । केकयमित्रयुग्रलयानांयादेरियः । नय्वाभ्यांपदान्ताभ्यांपूर्वौतुता
भ्यामैच् । द्वारादीनांच । न्यग्रोधस्यचकेवलस्य । नकर्मव्यतिहारे । स्वागतादीनांच । श्वादेरिजि । पदान्तस्या
न्यतरस्याम् । उत्तरपदस्यच । अवयवाद्दतोः । सुसर्वाधाजनपदस्य । दिशोऽमद्राणाम् । प्राचांग्रामनगराणाम् ।
संख्यायाःसंवत्सरसंख्यस्यच । वर्षस्याभविष्यति । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः । जेप्रोष्ठपदानाम् । हृद्गसि
न्ध्वन्तेपूर्वपदस्यच । अनुशतिकादीनांच ॥ १ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नेन्द्रस्यपरस्य । दीर्घाच्चवरुणस्य । प्राचांगरा
न्ते । जङ्गलधेनुवलजान्तस्यविभाषितमुत्तरम् । अर्धात्परिमाणस्यपूर्वस्यतुवा । नातःपरस्य । प्रवाहणस्यढे । तत्प्र
त्ययस्यच । नजःशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानाम् । यथातथयथापुरयोःपर्यायेण । हनस्तोऽचिण्णलोः । आतोयुक्
चिण्कृतोः । नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्यानाचमेः । जनिवधोश्च । अर्तिह्रीन्लीरीक्लूयीक्षमाय्यातांपुङ्णौ । शाच्छा
साह्याव्यावेपांयुक् । वोविधूननेजुक् । लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यांस्त्रेहविपातने । भियोहेतुभयेषुक् ॥ २ ॥ स्फायो
वः । शदेरगतौतः । रुहःपोऽन्यतरस्याम् । प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपः । नयासयोः । उदीचामातःस्थाने
यकपूर्वायाः । भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वान्पूर्वाणामपि । अभाषितपुंस्काच्च । आदाचार्याणाम् । ठस्येकः । इसुसुकान्ता
त्कः । चजोःकुघिण्यतोः । न्यङ्कादीनांच । होहन्तेर्णिग्नेषु । अभ्यासाच्च । हेरचडि । सन्लिटोर्जेः । विभाषा

चेः । नकादेः । अजिग्रज्योश्च ॥ ३ ॥ भुजन्युज्जौपाण्युपतापयोः । प्रयाजानुयाजौयज्ञाङ्गे । वज्जेर्गतौ । ओकउ
चःके । ण्यआवश्यके । यजयाचरुचप्रवचर्चश्च । वचोऽशब्दसंज्ञायाम् । प्रयोज्यनियोज्यौशक्यार्थे । भोज्यंभक्ष्ये ।
घोलोपोलेटिवा । ओतःश्यनि । कसस्याचि । लुग्वादुहदिहलिहगुहामात्मनेपदेदन्त्ये । शमामष्टानांदीर्घःश्यनि ।
षिवुक्लमुचमांशिति । क्रमःपरस्मैपदेषु । इषुगमियमांछः । पात्राध्मास्थान्नादाण्ड्यर्तिसर्तिशदसदांपिबजिग्रधमति
ष्ठमनयच्छपश्यच्छधौशीयसीदाः । ज्ञाजनोर्जा । प्वादीनांह्रस्वः ॥ ४ ॥ मीनातेर्निगमे । मिदेर्गुणः । जुसिच । सार्व
धातुकार्धधातुकयोः । जाग्रोऽविचिण्णलडित्सु । पुगन्तलघूपधस्यच । नाभ्यस्तस्याचिपितिसार्वधातुके । भूसुवो
स्तिडि । उतोवृद्धिर्लुकिहलि । ऊर्णोतेर्विभाषा । गुणोऽपृक्ते । तृणहइम् । ब्रुवईट् । यङोवा । तुरुस्तुशम्यमःसार्व
धातुके । अस्तिसिचोऽपृक्ते । बहुलंछन्दसि । रुदश्चपञ्चभ्यः । अङ्गार्यगालवयोः । अदःसर्वेषाम् ॥ ५ ॥ अतोदी
र्घोयजि । सुपिच । बहुवचनेऽल्येत् । ओसिच । आङिचापः । संबुद्धौच । अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः । ह्रस्वस्यगुणः ।
जसिच । ऋतोडिस्सर्वनामस्थानयोः । घेर्ङिति । आण्णद्याः । याडापः । सर्वनाम्नःस्याङ्ढ्रस्वश्च । विभाषाद्वितीया
तृतीयाभ्याम् । डेरान्नद्याम्नीभ्यः । इदुङ्याम् । औत् । अच्चघेः । आङोनास्त्रियाम् ॥ ६ ॥ देविकादेवतास्फायो
भुजमीनातेरतोदीर्घोर्विंशतिः ॥ इतिसप्तमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४१ ॥ णौचङ्युपधायाह्रस्वः । नाग्लोपिशा

स्वृदिताम् । आजभासभाषदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् । लोपःपिबतेरीच्चाभ्यासस्य । तिष्ठतेरित् । जिघ्रते
र्वा । उर्ऋत् । नित्यंछन्दसि । दयतेर्दिगिलिटि । ऋतश्चसंयोगादेर्गुणः । ऋच्छत्युताम् । शृदृप्रांह्रस्वोवा । केऽणः ।
नकपि । आपोऽन्यतरस्याम् । ऋदृशोऽङिगुणः । अस्यतेस्थुक् । श्वयतेरः । पतःपुम् । वचउम् ॥ १ ॥ शीङः
सार्वधातुकेगुणः । अयङिभ्यकृति । उपसर्गाद्भ्रस्वऊहतेः । एतेर्लिङि । अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः । च्वौच । रीङ्
तः । रिङ्शयग्लिङ्धु । गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः । यङिच । ईमाध्मोः । अस्यच्वौ । क्यचिच । अशनायोदन्यधना
याबुभुक्षापिपासागर्धेषु । नच्छन्दस्यपुत्रस्य । दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यति । अश्वाघस्यात् । देवसुमन्योर्य
जुषिकाठके । कव्यध्वरपृतनस्यर्चिलोपः । द्यतिस्वतिमास्थामित्तिकिति ॥ २ ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । दधाते
हिं । जहातेश्चक्त्वि । विभाषाछन्दसि । सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीयच । दोदद्धोः । अचउपसर्गात्तः ।
अपोभि । सःस्यार्धधातुके । तासस्त्योर्लोपः । रिच । हएति । यीवर्णयोर्दीर्घीवेव्योः । सनिमीमाधुरभलभशकपत
पदामचइस् । आप्ज्ञप्यधामीत् । दम्भइच्च । मुचोऽकर्मकस्यगुणोवा । अत्रलोपोऽभ्यासस्य । ह्रस्वः । हलादिःशेषः
॥ ३ ॥ शर्पूर्वाःस्वयः । कुहोश्चुः । नकवतेर्यङि । कृषेदछन्दसि । दाधर्तिर्दधर्तिर्दधर्षिबोभूतुतेतिक्तेऽलर्घ्यापनीकण
त्संसनिष्यदत्करिक्तकनिक्रदद्भ्रिभ्रद् विध्वतोदविद्युतत्तरीत्रतःसरीसृपतंवरीवृजन्मर्मृज्यागनीगन्तीतिच । उरत् ।

द्युतिस्वाप्योःसंप्रसारणम् । व्यथोलिटि । दीर्घङ्गणःकिति । अतआदेः । तस्मान्नुङ्द्विहलः । अश्रोतेश्च । भवतेरः ।
ससूवेतिनिगमे । णिजांत्रयाणांगुणःश्रौ । भृजामित् । अर्तिपिपत्योश्च । बहुलंछन्दसि । सन्यतः । ओःपुयण्यपरे
॥ ४ ॥ स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनांवा । गुणोयङ्लुकोः । दीर्घोऽकितः । नीग्वञ्चुञ्सुध्वंसुभ्रंसुक
सपतपदस्कन्दाम् । नुगतोऽनुनासिकान्तस्य । जपजभदहदशभञ्जपशांच । चरफलोश्च । उत्परस्यातः । तिच ।
रीगृदुपधस्यच । रुग्निकौचलुकि । ऋतश्च । सन्वलघुनिचङ्परेऽनग्लोपे । दीर्घोऽलघोः । अत्स्मृदृत्वरप्रथमदस्त्
स्पशाम् । विभाषावेष्टिचेष्ट्योः । ईचगणः ॥ ५ ॥ णौचङिशीङःशाच्छोःशर्पूर्वाःस्रवतिसप्तदश ॥ इतिसप्तमाध्यायेच
तुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ सर्वस्यद्वे । तस्यपरमाद्येडितम् । अनुदात्तंच । नित्यवीप्सयोः । परेर्वर्जने । प्रसमुपोदःपादपूरणे । उप
र्यध्यधसःसामीप्ये । वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूयासंमतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु । एकंबहुव्रीहिवत् । आबाधेच । कर्म
धारयवदुत्तरेषु । प्रकारेगुणवचनस्य । अकृच्छ्रेप्रियसुखयोरन्यतरस्याम् । यथास्वेयथायथम् । द्वंद्वरहस्यमर्यादाव
चनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु । पदस्य । पदात् । अनुदात्तंसर्वमपादादौ । आमन्त्रितस्यच । युष्मद
स्मदोःषष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वानावौ ॥ १ ॥ बहुवचनस्यवस्त्वसौ । तेमयावेकवचनस्य । त्वामौद्वितीयायाः ।

नचवाहहैवयुक्ते । पश्याथैश्चानालोचने । सपूर्वायाःप्रथमायाविभाषा । तिङो गोत्रादीनिकुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः । तिङ् । तिङः । नलुट् । निपातैर्यद्यदिहन्तकुविभेचेच्चणकच्चिद्यत्रयुक्तम् । नहप्रत्यारम्भे । सत्यप्रश्ने । अङ्गात्प्रातिलोम्ये । हिच । छन्दस्यनेकमपिसाकाङ्क्षम् । यावद्यथाभ्याम् । पूजायानानन्तरम् । उपसर्गव्यपेतं च । तुपश्यपश्यताहैः पूजायाम् । अहोच ॥ २ ॥ शेषेविभाषा । पुराचपरीप्सायाम् । नन्वित्यनुज्ञैषणायाम् । किंक्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषिद्धम् । लोपेविभाषा । एहिमन्येप्रहासेलृट् । जात्वपूर्वम् । किंवृत्तंचचिदुत्तरम् । आहोउताहोचानन्तरम् । शेषेविभाषा । गत्यर्थलोटा लृणचेत्कारकं सर्वान्यत् । लोट्च । विभाषितंसोपसर्गमनुत्तमम् । हन्तच । आमएकान्तरमामन्त्रितमनन्तिके । यद्धितुपरंछन्दसि । चनचिदिवगोत्रादितद्धिताधेडितेष्वगतेः । चादिपुच । चवायोगेप्रथमा । हेतिक्षियायाम् ॥ ३ ॥ अहेतिविनियोगेच । चाहलोपएवेत्यवधारणम् । चादिलोपेविभाषा । वैवावेतिचच्छन्दसि । एकान्याभ्यांसमर्थाभ्याम् । यद्वृत्ताभित्यम् । पूजनात्पूजितमनुदात्तंकाष्ठादिभ्यः । सगतिरपितिङ् । कुत्सनेचपुप्यगोत्रादौ । गतिर्गतौ । तिङिचोदात्तवति । आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवत् । नामन्त्रितेसमानाधिकरणेसामान्यवचनम् । विभाषितंविशेषवचनेबहुवचनम् ॥ ४ ॥ सर्वस्यबहुवचनस्यशेषेऽहेतिचतुर्दश ॥ इत्यष्टमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४ ॥ पूर्वत्रासिद्धम् । नलोपःसुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिशुक्लिति । नमुने । उदात्तस्वरितयोर्यणःस्वरितोऽनुदात्त

॥ ३३ ॥

स्य । एकादेशउदात्तेनोदात्तः । स्वरितोवानुदात्तेपदादौ । नलोपःप्रातिपदिकान्तस्य । नङिःसंबुद्धोः । मादुपधायाश्चमतोर्वोऽयवादिभ्यः । झयः । संज्ञायाम् । आसन्दीवदष्टीवच्चक्रीवत्कक्षीवद्रुमण्वच्चर्मण्वती । उदन्वानुदधौच । राजन्वान्सौराज्ये । छन्दसीरः । अनोनुट् । नाद्धस्य । कृपोरोलः । उपसर्गस्यायतौ । ग्रोयङि ॥ १ ॥ अचिविभाषा । परेश्वघाङ्गयोः । संयोगान्तस्यलोपः । रात्सस्य । धिच । झलोझलि । ह्रस्वादङ्गात् । इट्ईटि । स्कोःसंयोगाद्योरन्तेच । चोःकुः । होढः । दादेर्धातोर्धः । वाद्दुहमुहण्णुहण्णिहाम् । नहोधः । आहस्थः । व्रश्चभ्रस्जसृजमृजयजराजभ्राजच्छशांषः । एकाचोबशोभण्णन्तस्यस्थ्वोः । दधस्तथोश्च । झलांजशोऽन्ते । झषस्तथोर्धोऽधः ॥ २ ॥ षढोःकःसि । रदाभ्यानिष्ठातोःपूर्वस्यचदः । संयोगादेरातोधातोर्ध्वतः । त्वादिभ्यः । ओदितश्च । क्षियोदीर्घात् । श्योऽस्पृशे । अञ्चोऽनपादाने । दिवोऽविजिगीषायाम् । निर्वाणोऽवाते । शुषःकः । पचोवः । क्षायोमः । प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् । अनुपर्गात्फुलक्षीवकृशोलाघाः । नुदविदोन्द्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम् । नध्याख्यापृमूर्च्छिमदाम् । वित्तोभोगप्रत्यययोः । भित्तंशकलम् । ऋणमाधमर्ण्ये ॥ ३ ॥ नसत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानिच्छन्दसि । किन्प्रत्ययस्यकुः । नशोर्वा । मोनोधातोः । म्वोश्च । ससजुषोरुः । अवयाःश्वेतवाःपुरोडाश्च । अहन् । रोऽसुपि । अन्नरूधरवरित्युभयथाछन्दसि । भुवश्चमहाव्याहृतेः । वसुचंसुध्वंस्वनडुहांदः । तिप्यनस्तेः । सिपिधातोरुर्वा ।

दश्च । वोरुपधायादीर्घइकः । हलिच । उपाधायांच । नभकुर्बुराम् । अदसोऽसेर्दादुदोमः ॥४॥ एतईद्वहुवचने । वाक्यस्यटेःपुतउदात्तः । प्रत्यभिवादेऽशूद्रे । दूराद्धूतेच । हैहेप्रयोगेहैहयोः । गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्यप्राचाम् । ओमभ्यादाने । येयज्ञकर्मणि । प्रणवष्टेः । याज्यान्तः । ब्रूहिप्रेष्यश्रौषड्वीषडावहानामादेः । अग्नीत्प्रेषणेपरस्यच । विभाषापृष्टप्रतिवचनेहेः । निगृह्यानुयोगेच । आघेडितंभर्त्सने । अङ्गयुकंतिङाकाङ्गम् । विचार्यमाणानाम् । पूर्वतु भाषायाम् । प्रतिश्रवणेच । अनुदात्तंप्रश्नान्ताभिपूजितयोः ॥ ५ ॥ चिदितिचोपमार्थेप्रयुज्यमाने । उपरिस्विदासी दितिच । स्वरितमाघेडितेऽसूयासंमतिकोपकुत्सनेषु । क्षियाशीःप्रेषेषुतिङाकाङ्गम् । अनन्त्यस्यापिप्रश्नाख्यानयोः । पुतावैचइदुतौ । एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धूतेपूर्वस्यार्धस्यादुत्तरस्येदुतौ । तयोर्ध्वावचिसंहितायाम् ॥ ६ ॥ पूर्वत्राचि षढोर्नसत्तैर्इच्चिदित्यष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ मतुवसोरुसंबुद्धौछन्दसि । अत्रानुनासिकः पूर्वस्यनुवा । आतोऽटिनित्यम् । अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः । समःसुटि । पुमःखय्यम्परे । नश्छव्यप्रशान् । उभ यथर्ध्नु । दीर्घादटिसमानपादे । नन्पे । स्वतवान्पायौ । कानाघेडिते । ढोढेलोपः । रोरि । खरवसानयोर्विसर्ज नीयः । रोःसुपि । भोभगोअघोअपूर्वस्ययोऽशि । व्योर्लघुप्रयत्नतरःशाकटायनस्य । लोपःशाकल्यस्य । ओतोगार्ग्य स्य ॥ १ ॥ उजिचपदे । हलिसर्वेषाम् । मोऽनुस्वारः । नश्चापदान्तस्यझलि । मोराजिसमःकौ । हेमपरेवा । नप

रेनः । ड्णोःकुवटुकशरि । डःसिधुट् । नश्च । शितुक् । डमोह्रस्वादचिडमुणित्यम् । मयउजोवोवा । विसर्ज नीयस्यसः । शर्परैविसर्जनीयः । वाशरि । कुप्वोःकःपौच । सोऽपदादौ । इणःषः । नमस्पुरसोर्गत्योः ॥ २ ॥ इदुदुपधस्यचाप्रत्ययस्य । तिरसोऽन्यतरस्याम् । द्विस्त्रिश्चतुरितिकृत्वोऽर्थे । इसुसोःसामर्थ्ये । नित्यंसमासेऽनुत्तरपदस्थस्य । अतःकृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णीष्वनव्ययस्य । अधःशिरसीपदे । कस्कादिषुच । छन्दसिवाप्राघे डितयोः । कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेः । पञ्चम्याःपरावध्यर्थे । पातौचबहुलम् । षष्ठ्याःपतिपुत्रपृष्ठपारपदप यस्पोषेषु । इडायावा । अपदान्तस्यमूर्धन्यः । सहेःसाडःसः । इणकोः । नुम्विसर्जनीयशर्च्यवायेऽपि । आदेशप्र त्यययोः । शासिवसिघसीनांच ॥ ३ ॥ स्तौतिण्योरेवषण्यभ्यासात् । सःस्विदिस्वदिसहीनांच । प्राक्सितादङ्ग्यवा येऽपि । स्थादिष्वभ्यासेनचाभ्यासस्य । उपसर्गात्सुनोतिसुवतिस्यतिसौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम् । सदिरप्रतेः । स्तन्भेः । अवाञ्चालम्बनाविदूर्ययोः । वेश्चस्वनोभोजने । परिनिविभ्यःसेवसितसयसिबुसहसुट्स्तुस्व ञ्जाम् । सिवादीनांवाङ्ग्यवायेऽपि । अनुविपर्यभिनिभ्यःस्यन्दतेरप्राणिषु । वेःस्कन्देरनिष्ठायाम् । परेश्च । परि स्कन्दःप्राच्यभरतेषु । स्फुरतिस्फुलत्योर्निनिविभ्यः । वेःस्कन्नातेर्नित्यम् । इणःषीध्वंलुङ्ङिटांधोऽङ्गात् । विभाषे टः । समासेऽङ्गुलेःसङ्गः ॥ ४ ॥ भीरोःस्थानम् । अग्नेःस्तुत्तोमसोमाः । ज्योतिरायुषःस्तोमः । मातृपितृभ्यांस्व

सा । मातुःपितुर्भ्यामन्यतरस्याम् । अभिनिसःस्तनःशब्दसंज्ञायाम् । उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यचपरः । सुविनिर्दुर्भ्यः
 सुपिसूतिसमाः । निनदीभ्यांस्नातेःकौशले । सूत्रंप्रतिष्ठातम् । कपिष्ठलोगोत्रे । प्रष्ठोऽग्रगामिनि । वृक्षासनयोर्वि
 ष्टरः । छन्दोनाम्निच । गवियुधिभ्यांस्थिरः । विकुशमिपरिभ्यःस्थलम् । अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्
 कङ्कुमञ्जिपुञ्जिपरमेवर्हिर्दिव्यग्निभ्यःस्थः । सुषामादिषुच । एतिसंज्ञायामगात् । नक्षत्राद्वा ॥ ५ ॥ ह्रस्वात्तादात्
 द्विते । निसस्तपतावनासेवने । युष्मत्तत्ततध्रुष्वन्तःपादम् । यजुष्येकेषाम् । स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि । पूर्वपदात् ।
 सुञः । सनोतेरनः । सहेःपृतनर्ताभ्यांच । नरपरसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम् । सात्पदाद्योः । सिचोयङि ।
 सेधतेर्गतौ । प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौच । सोढः । स्तम्भुसिबुसहांचङि । सुनोतेःस्यसनोः । सदेःपरस्यलिटि । निव्यभि
 भ्योऽङ्यवायेवाछन्दसि ॥ ६ ॥ मतुवसोरुजिचेदुदुपधस्यस्तौतिण्योर्भोरोह्रस्वात्तादेकोनविंशतिः ॥ इत्यष्टमाध्या
 येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ रषाभ्यांनोणःसमानपदे । अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि । पूर्वपदात्संज्ञायामगः । वनंपु
 रगामिश्रकासिध्रकासारिकाकोटराग्रेभ्यः । प्रनिरन्तःशरेक्षुप्ताक्षाम्कार्यखदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि । विभाषौ
 षधिवनस्पतिभ्यः । अहोऽदन्तात् । वाहनमाहितात् । पानंदेशे । वाभावकरणयोः । प्रातिपदिकान्तनुम्विभक्ति
 शुच । एकाजुत्तरपदेणः । कुमतिच । उपसर्गादसमासेऽपिणोपदेशस्य । हिनुमीना । आनिलोट् । नेर्गदनदपतप

दधुमास्यतिहन्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच । शेषेविभाषाकखादावषान्तउपदेशे ।
 अनितेः । अन्तः ॥ १ ॥ उभौसाभ्यासस्य । हन्तेरत्पूर्वस्य । वमोर्वा । अन्तरदेशे । अयनंच । छन्दस्यृदवग्रहात् ।
 नश्चधातुस्थोरुषुभ्यः । उपसर्गाद्बहुलम् । कृत्यचः । णेर्विभाषा । हलश्चेजुपधात् । इजादेःसनुमः । वानिसनिक्षनि
 न्दाम् । नभाभूपूकमिगमिप्यायीवेपाम् । षात्पदान्तात् । नशेःषान्तस्य । पदान्तस्य । पदव्यवायेऽपि । धुभ्ना
 दिषुच । स्तोश्चुनाश्चुः ॥ २ ॥ घुनाष्टुः । नपदान्ताद्दोरनाम् । तोःषि । शात् । यरोऽनुनासिकेऽनुनासिकोवा ।
 अचोरहाभ्यांद्वे । अनचिच । नादिन्याक्रोशेषुत्रस्य । शरोऽचि । त्रिप्रभृतिषुशाकटायनस्य । सर्वत्रशाकत्यस्य ।
 दीर्घादाचार्याणाम् । झलांजश्झशि । अभ्यासेचर्च । खरिच । वावसाने । अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः । अनुस्वार
 स्यययिपरसवर्णः । वापदान्तस्य । तोर्लि ॥ ३ ॥ उदःस्थास्तम्भोःपूर्वस्य । झयोहोऽन्यतरस्याम् । शश्छोऽटि ।
 हलोयमांयमिलोपः । झरोझरिसवर्णे । उदात्तादनुदात्तस्यस्वरितः । नोदात्तस्वरितोदयमगार्ग्यकाश्यपगालवानाम् ।
 अअइति । रषाभ्यामुभौष्टुनोदःस्थाष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेचतुर्थपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टमाध्यायीसूत्रपाठोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीपाणिनिमुनिप्रणीतोऽष्टाध्यायीसूत्रपाठःसमाप्तः ॥

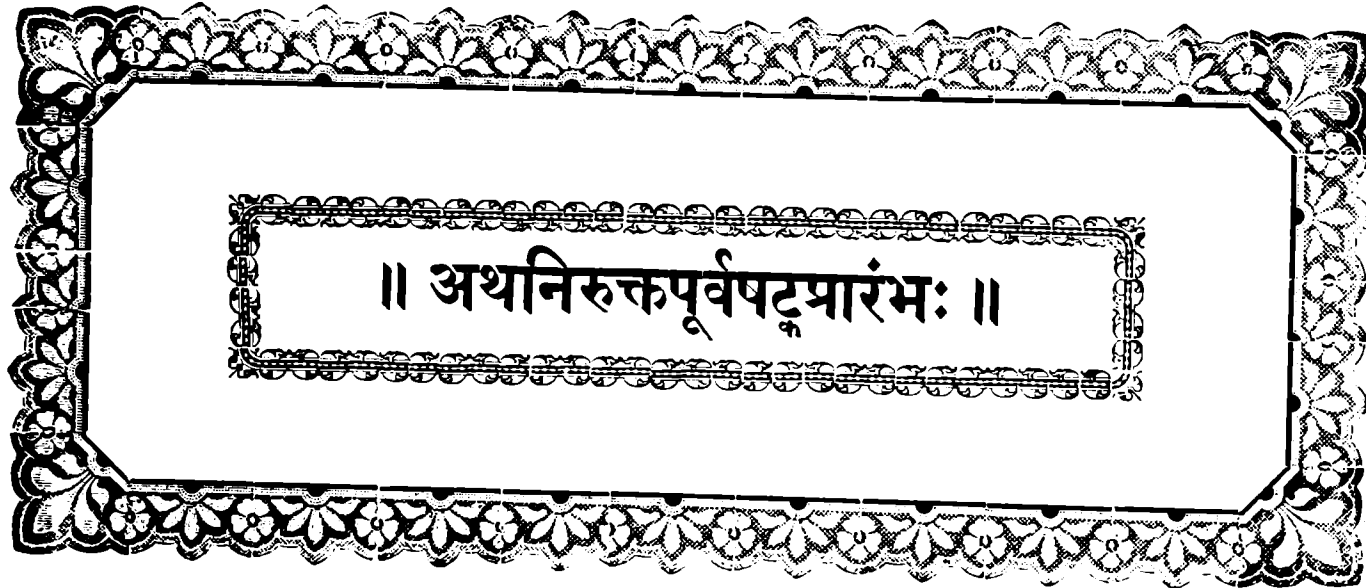
इदं पुस्तकं घेसासोपाव्हहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयघेसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

शके १९०७, मन १९८६

॥ इति शिक्षादिवेदषडङ्गानि ॥

इदं पुस्तकं घैसासोपाब्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा स्वीयघैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ समाम्नायःसमाम्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंसमाम्नायंनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मा
 न्निगमाइमेभवंतिच्छेदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाम्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्यौपमन्यवो
 ऽपिवाहननादेवस्युःसमाहृताभवंतिथद्वासमाहृताभवंतितद्यान्येतानिचत्वारिपदजातानिनामाख्यातेचोपसर्गनिपाता
 श्रुतानीमानिभवंतितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्रदिशंतिभावप्रधानमाख्यातैसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधा
 नेभवतःपूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टेब्रजतिपचतीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतैर्मूर्तसत्त्वभूतैसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापक्तिरि
 त्यदइतिसत्त्वानामुपदेशोगौरवःपुरुषोहस्तीतिभवतीतिभावस्यास्तेशेतेब्रजतितिष्ठतीतींद्रियनित्यंवचनमौदुंबरायणः
 ॥ १ ॥ तत्रचतुष्टुनोपपद्यतेयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दनामितरेतरोपदेशःशास्त्रकृतोयोगश्चव्याप्तिमत्त्वात्तुशब्दस्याणी
 यस्त्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणव्यवहारार्थलोकैतेषामनुष्यवद्देवताभिधानंपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रोवेदेषुद्वाव
 विकाराभवतीतिवार्ण्यायणिर्जायतेऽस्तिविपरिणमतवर्धतेऽपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिपूर्वभावस्यादिमाचष्टेना
 परभावमाचष्टेनप्रतिषेधंतीत्युत्पन्नस्यसत्त्वस्यावधारणंविपरिणमतइत्यप्रच्यवमानस्यतत्त्वाद्विकारवर्धतइतिस्वांगा
 भ्युच्चयंसांयौगिकानांवार्थानांवर्धतेविजयेनेतिवार्धतेशरीरेणेतिवाऽपक्षीयतइत्येतेनैवव्याख्यातःप्रतिलोमंविनश्य
 तीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति ॥ २ ॥ अतोऽन्येभावविकाराएतेषामेवविकाराभवन्तीतिह

स्माहतेयथावचनमभ्यूहितव्याननिर्बद्धाउपसर्गां अर्थाभिराहुरिति शकटायनो नामाख्यातयोस्तु कर्मोपसंयोगद्योतका
भवंत्युच्चावचाः पदार्थाभवंतीति गार्ग्यस्तद्यऽएषु पदार्थः प्राहुरिमेतन्नामाख्यातयोरर्थविकरणमाइत्यर्वागर्थे प्रपरेत्येतस्य
प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यं प्रतीत्येतस्य प्रातिलोम्यमति सुइत्यभिपूजितार्थे निर्दुरित्येतयोः प्रातिलोम्यं न्यवेति विनिग्र
हार्थीया उदित्येतयोः प्रातिलोम्यं समित्येकी भावैव्यपेत्येतस्य प्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावमपीतिसंसर्गमुपेत्युप
जनं परीतिसर्वतोभावमधीत्युपरिभावं मैश्वर्यवैवमुच्चावचानर्थान्प्राहुस्तउपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥ अथ निपाता उच्चाव
चेष्वर्थेषु निपतंत्यप्युपमार्थेऽपि कर्मोपसंग्रहार्थेऽपि पदपूरणां स्तेषामेते चत्वार उपमार्थे भवंतीति भाषायां चान्वध्यायं
चाग्निरिवेद्रइवेति नेति प्रतिषेधार्थीयो भाषायां मुभयमन्वध्यायं नेन्द्रदेवममंसतेति प्रतिषेधार्थीयः पुरस्तादुपाचारस्तस्य
यत्प्रतिषेधार्तिदुर्मदासोनसुरायामित्युपमार्थीय उपरिष्टादुपाचारस्तस्य येनोपमिमीतैचिदित्येषोऽनेककर्माचार्यश्चिदिदं
ब्रूयादिति पूजायां माचार्यः कस्मादाचार्य आचारं ग्राह्यं त्याचिनोत्यर्थानाचिनोति बुद्धिमिति वादधिचिदित्युपमार्थे कु
ल्माषांश्चिदाहरेत्यवकुत्सितं कुल्माषाः कुलेषु सीदंति नुइत्येषोऽनेककर्मेदं नुकरिष्यतीति हेत्वपदेशे कथं नुकरिष्यतीत्यनुप
ष्टेन न्वेतदकार्षीदिति चाप्युपमार्थे भवति ॥ वृक्षस्य नुते पुरुहूतव्याः ॥ वृक्षस्येव ते पुरुहूतशाखावयाः शाखावेते
र्वातायना भवंति शाखाः खशयाः शक्नोते वाथयस्यागमादर्थपृथक्त्वमहविज्ञायते न त्वौ देशिकमिव विग्रहेण पृथक्त्वात्सक

मोपसंग्रहश्चेति समुच्चयार्थ उभाभ्यां संप्रयुज्यतेऽहं च त्वं च वृत्रहन्ति येतस्मिन्नेवाथै देवेभ्यश्च पितृभ्य एत्याकारो वेति विचा
रणार्थे हंता हं पृथिवीमिमां निदधानी हवे हवेत्यथापि समुच्चयार्थे भवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वामनुर्वात्वेति । अह इति च ह
इति च विनिग्रहार्थीयौ पूर्वेण संप्रयुज्यते अयमहेदं करोत्वयमिदमिदं हकरिष्यतीदं न करिष्यतीत्यथाप्युकार एतस्मिन्नेवा
र्थ उत्तरेण मृषेमेव दंतिसत्यमुतेव दंतीत्यथापि पदपूरणं इदमुत दुहीत्येषोऽनेककर्मेदं हिकरिष्यतीति हेत्वपदेशे कथं हिकरि
ष्यतीत्यनुपष्टे कथं हि व्याकरिष्यतीत्यसूयायां किलेति विद्याप्रकर्ष एवं किलेत्यथापि न नुइत्येताभ्यां संप्रयुज्यतेऽनुपष्टेन
किलैवं न नु किलैवं मेति प्रतिषेधे माकार्षीर्माहाशीरिति च खल्विति च खलु कृत्वा खलु कृतं तथापि पदपूरणं एवं खलु तद्वभूवेति
शश्वदिति विचिकित्सार्थीयो भाषायां शश्वदेवमित्यनुपष्टे एवं शश्वदित्यस्वयंपृष्टे नूनमिति विचिकित्सार्थीयो भाषायां मुभ
यमन्वध्यायं विचिकित्सार्थीयश्च पदपूरणश्चागस्त्य इन्द्राय हविर्निरूप्यं मरुद्भ्यः संप्रदित्सांचकार स इन्द्र एत्यपरिदेवयांचके
॥ ५ ॥ न नूनमस्ति नोश्वः कस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्य चित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतं विनश्यति ॥ न नूनमस्त्यद्यतनं
नो एव श्वस्तनमद्यास्मिन्धाविद्युरित्यहो नामधेयं द्योतत इति सतः श्वउपाशंसनीयः कालो ह्योहीनः कालः ॥ कस्तद्वेदयद
द्भुतं ॥ कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरदद्भुतमभूतमिवान्यस्य चित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्यन्योनानेयं चित्तं चेतते रुता
धीतं विनश्यतीत्यप्याध्यातं विनश्यत्याध्यातमभिप्रेतं तथापि पदपूरणः ॥ ६ ॥ नूनं साते प्रतिवरं जरित्रे दुहीयादिन्द्रद

क्षिणामधोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ सातेप्रतिदुग्धावरंजरित्रैवरोवरयितव्यो
भवतिजरितागरितादक्षिणामधोनीमधवतीमधमितिधननामधेयमंहतेर्दानकर्मणोदक्षिणादक्षतेःसमर्धयतिकर्मणो
व्यूहंसमर्धयतीत्यपिवाप्रदक्षिणागमनादिशमभिप्रेत्यदिग्घस्तप्रकृतिर्दक्षिणोहस्तोदक्षतेरुत्साहकर्मणोदाशतेर्वास्याद्वा
नकर्मणोहस्तोहंतेःप्राशुर्हननेदेहिस्तोतृभ्यःकामान्मास्मानतिदंहीर्मास्मानतिहायदाभगोनोऽस्तुबृहद्वदेमस्वेवेदनैभ
गोभजतेर्बृहदितिमहतोनामधेयपरिवृढंभवतिवीरवंतःकल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मणोवी
रयतेर्वासीमितिपरिग्रहार्थोवापदपूरणोवा । प्रसीमादित्योअसृजत् ॥ प्रासृजदितिवाप्रासृजत्सर्वतइतित्राविसीम
तःसुरुचोवेनआवरितिचव्यवृणोत्सर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरोचनादपिवासीमेत्येतदनर्थकमुपबंधमाद
दीतपंचमीकर्मणसीमःसीमतःसीमातोमर्यादातःसीमामर्यादाविषीव्यतिदेशावितित्वइतिविनिग्रहार्थीयंसर्वनामानु
दात्तमर्धनामेत्येके ॥ ७ ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेपुपुष्वाङ्गायत्रंत्वौगायतिशक्करीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यायज्ञस्यमा
त्राविमिमीतउत्वः ॥ इत्यृत्विक्कर्मणाविनियोगमाचष्टृचामेकःपोषमास्तेपुपुष्वांहोतर्गर्चनीगायत्रमेकोगायतिशक्क
रीषूद्गातागायत्रंगायतेःस्तुतिकर्मणःशक्क्यंऋचःशक्कोतैस्तद्यदाभिर्वृत्रमशकद्धंतुंतच्छक्करीणांशक्करीत्वमितिविज्ञायते
ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यांवदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतिब्रह्मापरिवृढःश्रुततोब्रह्मपरिवृढैसर्वतोयज्ञस्यमात्राविमि

मीतएकोऽध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युनक्त्यध्वरस्यनेताध्वरंकामयतइतिवापिवाधीयानेयुरुपबंधोऽध्वरइतियज्ञनाम
ध्वरतिर्हिसाकर्मातत्प्रतिषेधोनिपातइत्येकेतत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्याद्दृष्टव्ययंतुभवत्युतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुरि
तिद्वितीयायामुतोत्वस्मैतन्वविसस्रइतिचतुर्थ्यामथापिप्रथमाबहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षण्वन्तःकर्णवंतःसखायोमनोजवे
ष्वसमाबभूवुः । आद्ग्लासंउपकक्षासंउत्वेहुदाइवस्नात्वाउत्वेददृश्रे ॥ अक्षिमंतःकर्णवंतःसखायोऽक्षिचष्टेरनकेरि
त्याग्रायणस्तस्मादेतेव्यक्तरेइवभवतइतिहविज्ञायतैकर्णःकृततेर्निकृत्तद्वारोभवत्युच्छतेरित्याग्रायणंऋच्छंतीवखेउ
दगंतामितिहविज्ञायतैमनसांप्रजवेष्वसमाबभूवुरास्यदग्नाअपरउपकक्षदग्नाअपरआस्यमस्यतैरास्यंदतएनदन्नमिति
वादंमंदध्यतेःस्रवतिकर्मणोदस्यतेर्वास्याद्विदस्ततरंभवतिप्रस्नेयाहदाइवैकंप्रस्नेयाददृशिरैस्नानाहोहोहादतेःशब्दक
र्मणोह्वादतेर्वास्याच्छीतीभावकर्मणोऽथापिसमुच्चयार्थेभवतिपर्यायाइवत्वदाश्विनमाश्विनंचपर्यायाश्चेत्यथयेप्रवृत्तेऽ
र्थेऽमिताक्षरेषुग्रंथेषुवाक्यपूरणाआगच्छंतिपदपूरणास्तैमिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्विति ॥ ९ ॥ निष्टृक्कासंश्चि
दिन्नरोभूरितोकावृकादिंव । बिभ्यस्यंतोर्ववाशिरेशिशिरंजीवनायकं ॥ शिशिरंजीवनाय ॥ शिशिरंश्रृणातेःशंभ्राते
र्वा । एमैनंसृजतासुते । आसृजतैनंसुते । तमिद्धंनुनोगिरिः । तंवर्धयंतुनोगिरिःस्तुतयोगिरोगृणातेः । अयमुत्स
मंतसि । अयंतेसमतसीवोऽपिदृश्यतैसुविदुरिवसुविज्ञायतेइवाथापिनेत्येषइदित्येतेनसंप्रयज्यतेपरिभये ॥ १० ॥

निरुक्त

॥ ४ ॥

द्विभिरेकेस्वरितः संचते सुन्वंत एके सर्वनेषु सोमान् । शचीर्मदंतउतदक्षिणाभिर्नेजिह्वायंत्योनरकंपतामेतिनरकंन्यर
कनीचैर्गमनैनास्मिन्नमणस्थानमल्पमप्यस्तीतिवांथापिनचेत्येषइदित्येतेनसंप्रयुज्यतेनुपृष्टेनचेत्सुरांपिबंतीति सुरासुनो
तैरेवमुच्चावचेष्वर्थेषु निपतंति तउपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चत्वारिपदजातान्यनुक्रांतानि नामाख्यातेचोपस
र्गनिपाताश्चतत्रनामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्चनसर्वाणीति गार्ग्यो वैयाकरणानां चैकैतद्यत्रस्वरसं
स्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां संविज्ञातानि तानियथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीत्यथचेत्सर्वाण्याख्यातजानि
नामानि स्युयः कश्चतत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्त्वं तथा चक्षीरन्यः कश्चाध्वानमश्रुवीताश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचित्तृद्यात्तृणंतं
दथापिचेत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानि स्युर्यावद्भिर्भावैः संप्रयुज्येत तावज्ज्ञोनामधेयप्रतिलंभः स्यात्तत्रैवंस्थूणादरश
यावासंजनीच स्यात् ॥ १२ ॥ अथापियेषां न्यायवान्कार्मनामिकः संस्कारो यथाचापिप्रतीतार्थानि स्युस्तथैवान्या
चक्षीरं पुरुषं पुरिशय इत्याचक्षीरं भ्रष्टेत्यश्वंतर्दनमिति तृणं तथापि निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंति प्रथनात्पृथिवी
त्याहुः कएनामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारेपदेभ्यः पदेतरार्धान्तसंचस्कारशाकटायन ए
तेः कारितंचयकारादिंचांतकरणमस्तेः शुद्धंचसकारादिंचाथापिसत्त्वपूर्वाभावइत्याहुरपरस्माद्भावात्पूर्वस्यप्रदेशो नोप
पद्यतइति तदेतन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ यथोहिनुवाएतत्तद्यत्रस्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां सर्वप्रा

पूर्वप.
अ. १

॥ ४ ॥

देशिकमित्येवं सत्यनुपालं भएषभवति यथो एतद्यः कश्चतत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्त्वं तथा चक्षीरं निति पश्यामः समानकर्मणां
नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथातक्षापरिव्राजकौ जीवनो भूमिज इत्येतेनैवोत्तरः प्रत्युक्तो यथो एतद्यथाचापिप्रतीता
र्थानि स्युस्तथैवान्याचक्षीरं निति संत्यल्पप्रयोगाः कृतोऽप्येकपदिका यथात्र ततिर्दमूना जाव्य आट्टारो जागरूकोदविहोमी
तियथो एतन्निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंतीति भवति हि निष्पन्नेऽभिव्याहारे योगपरीष्टिः प्रथनात्पृथिवीत्याहुः कए
नामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथवैदर्शनेन पृथुरप्रथिताचेदप्यन्यैरथाप्येवं सर्व एव दृष्टप्रवादा उपालभ्यंते यथो एतत्पदे
भ्यः पदेतरार्धान्तसंचस्कारे तियो नन्विते र्थे संचस्कारसतेन गर्ह्यः सैषा पुरुषगर्हानशास्त्रगर्हा इति यथो एतदपरस्माद्भावा
त्पूर्वस्यप्रदेशो नोपपद्यतइति पश्यामः पूर्वोत्पन्नानां सत्वानां मपरस्माद्भावां नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा बिल्वादो
लंबचूडक इति बिल्वं भरणाद्वाभेदनाद्वा ॥ १४ ॥ अथापीदमंतरेण मंत्रेष्वर्थप्रत्ययोनविद्यतेऽर्थमप्रतियतो नात्यंतं
स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदं विद्यास्थानं व्याकरणस्य कार्त्तर्यं स्वार्थसाधकंचयदि मंत्रार्थप्रत्ययायानर्थकं भवतीति कौत्सोऽन
र्थका हि मंत्रास्तदेतेनोपेक्षितव्यं नियतवाचोयुक्तयो नियतानुपूर्व्या भवत्यथापि ब्राह्मणेन रूपसंपन्नाविधीयंत उरुप्रथस्वे
तिप्रथयति प्रोहाणीति प्रोहत्यथाप्यनुपपन्नार्था भवत्योषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीरित्याह हिंसन्नथापि विप्रतिषिद्धा
र्था भवन्ति । एक एव रुद्रोऽवतस्थेन द्वितीयः । असंख्याता सहस्राणि ये रुद्रा अभिभूम्या ॥ अशत्रुरिंद्रजज्ञिषेशतं सेना

अजयत्साकमिन्द्रइत्यथापिजानंतसंप्रेष्यत्यग्रयेसमिध्यमानायानुब्रूहीत्यथाप्याहादितिःसर्वमित्यदितिघौरदितिरंतरि
क्षमितिदुपरिष्टाद्याख्यास्यामोथाप्यविस्पष्टार्थाभवंत्यम्यग्याहृदिमन्जारयायिकाणुकेति ॥ १५ ॥ अर्थवंतःश
ब्दसामान्यादेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृग्यजुर्वाभिवदतीतिचब्राह्मणंक्रीळंतौपुत्रैर्नसृभिरितिय
थोएतन्भियतवाचोयुक्तयोनियतानुपूर्व्याभवंतीति। लौकिकेष्वप्येतद्यथेन्द्राग्नीपितापुत्रावितियथोऽएतद्ब्राह्मणेनरूपसंप
न्नाविधीयंतइत्युदितानुवादःसभवतियथोऽएतदनुपपन्नार्थाभवंतीत्याम्नायवचनादहिंसाप्रतीयेतयथोऽएतद्विप्रतिषि
द्धार्थाभवंतीति। लौकिकेष्वप्येतद्यथासपत्नोऽयंब्राह्मणोऽनमित्रोराजेतियथोएतज्जानंतसंप्रेष्यतीतिजानंतमभिवादय
तेजानतेमधुपर्कप्राहेतियथोऽएतददितिःसर्वमितिलौकिकेष्वप्येतद्यथासर्वरसाऽअनुप्राप्ताःपानीयमितियथोएतदवि
स्पष्टार्थाभवंतीति। नैषस्थानोरपराधोयदेनमंधोनपश्यतिपुरुषापराधःसभवतियथाजानपदीषुविद्यातःपुरुषविशेषोभव
तिपारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवति ॥ १६ ॥ अथापीदमंतरेणपदविभागोनविद्यते । अव
सायपद्वत्तेरुद्रमृळोतिपद्वदवसंगावःपथ्यदनमवतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्यत्यवसायाश्वानितिस्तितिरुपसृ
ष्टोविमोचनेतस्मादवगृह्णतिदूतोनिर्कृत्याइदमाजगामेतिपंचम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाःकारांतंपरोनिर्कृत्याआचक्ष्वे
तिचतुर्थ्यर्थप्रेक्षेकारांतंपरःसंनिकर्षःसंहितापदप्रकृतिःसंहितापदप्रकृतीनिसर्वचरणानांपार्षदान्यथापियाज्ञेदेवतेनबह

वःप्रदेशाभवंति। तदेतेनोपेक्षितव्यंतेचेद्भयुल्लिङ्गज्ञाअत्रस्मइति । इन्द्रंनत्वाशर्वसादेवतावायुंपृणंतीतिवायुल्लिङ्गंचेद्रल्लिङ्गं
चाग्नेयेमंत्रेऽग्निरिवमन्योत्वितिःसहस्रैतितथाऽग्निर्मान्यवेमंत्रेत्वितिज्वलितस्त्विषिरित्यप्यस्यदीप्तिनामभवत्यथा
पिज्ञानप्रशंसाभवत्यज्ञाननिंदाच ॥ १७ ॥ स्थाणुरयंभारह्वारःकिलाभूदधीत्यवेदंनविजानातियोर्थे । योर्थेज्ञइत्स
कलंभद्रमंश्रुतेनाकमेतिज्ञानविधूतपाप्मा । यद्ब्रूहीतमविज्ञातंनिगदेनैवशब्द्यते । अनंन्नाविवशुष्कैधोनतज्ज्वलतिकहिं
चित् । स्थाणुस्तिष्ठतरथोऽतैररणस्योवा ॥ १८ ॥ उतत्वःपश्यन्नददर्शवाचमुतत्वःशृण्वन्नशृणोत्येनां । उतोत्वस्मै
तन्वं१ विसंज्ञेज्जायेवपत्युशतीसुवासाः ॥ अप्येकःपश्यन्नपश्यतिवाचमपिचशृण्वन्नशृणोत्येनामित्यविद्वांसमाहार्ध
मप्येकस्मैतन्वंविसंज्ञेतिस्वमात्मानंविवृणुतेज्ञानप्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचाजायेवपत्येकामयमा
नासुवासाःक्रतुकालेषुसुवासाःकल्याणवासाःकामयमानाऽक्रतुकालेषुयथासएनांपश्यतिसंशृणोतीत्यर्थज्ञप्रशंसातस्यो
त्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ १९ ॥ उतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुर्नैनंहिन्वंत्यपिवाजिनेषु । अधेन्वाचरतिमाययैषवाचं
शुश्रुवाँअफलमपुष्पां ॥ अप्येकंवाक्सख्येस्थिरपीतमाहूरममाणंविपीतार्थदेवसख्येरमणीयैस्थानइतिवाविज्ञातार्थं
यंनामुवंतिवाग्ज्ञेयेषुबलवत्स्वप्यधेन्वाह्येषचरतिमाययावाकप्रतिरूपयानास्मैकामान्दुग्धेवाग्दोह्यान्देवमनुष्यस्थानेषु
योवाचंश्रुतवान्भवत्यफलमपुष्पमित्यफलास्माअपुष्पावाग्भवतीतिवाकिंचित्पुष्पफलेतिवार्थवाचःपुष्पफलमाहया

निरुक्त

॥ ६ ॥

इदैवतेपुष्पफलेदेवताध्यात्मेवासाक्षात्कृतधर्माणऋषयोबभूवुस्तेऽवरेभ्योऽसाक्षात्कृतधर्मभ्यऽउपदेशेनमंत्रान्त्संप्रादु-
रुपदेशायग्लायंतोऽवरेबिल्मग्रहणायेमंत्रंथंसमाम्नासिषुर्वेदंचवेदांगानिचबिल्मंभिल्मंभासनमितिबैतावंतःसमानक-
र्माणोधातवोधातुर्दधातेरेतावंत्यस्यसत्त्वस्यनामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानैर्नैघंडुकमिदंदेवतानामप्राधान्ये-
नेदमितितद्यदन्यदैवतेमंत्रेनपततिनैघंडुकंतत् । अश्वंनत्वावारवंतं । अश्वमिवत्वावालवंतंवालादंशवारणार्थाभवं
तिदंशोदशतेः । मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाः । मृगइवभीमःकुचरोगिरिष्ठाःमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणोभीमोबिभ्यत्यस्मा-
द्रीप्सोऽप्येतस्मादेवकुचरइतिचरतिकर्मकुत्सितमथचेदेवताभिधानैर्कायंनचरतीतिगिरिष्ठागिरिस्थायीगिरिःपर्वतः
समुद्रीणोभवतिपर्ववान्पर्वतःपर्वपुनःपृणातेःप्रीणातेर्वीर्धमासपर्वदेवानस्मिन्प्रीणंतीतितत्प्रकृतीतरत्संधिसामान्यान्मे-
घस्थायीमेघोपिगिरिरेतस्मादेवतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनांदेवतानांतदैवतमित्याचक्षतेतदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्या-
मोनैघंडुकानिनैगमानीहेह ॥ २० ॥ (समास्नायस्तत्रचतुष्टमतोऽन्येऽथनिपातावायुर्वात्वाननूनंनूनंसातऋचांत्वो-
क्ष्वंतोनिष्टृक्साहोविभिंरितीमान्यथापियोयथोहिंन्वधापीदमर्थवतौऽथापीदंस्थानुरयमुतत्वःपश्यन्नुतत्वंसख्येविं-
शतिः) ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

पूर्वच.
अ. १

॥ ६ ॥

ॐ ॥ अथनिर्वचनंतद्येषुपदेषुस्वरसंस्कारौसमर्थौप्रादेशिकेनगुणेनान्वितौस्यातांतथातानिनिर्ब्रूयादधानन्वितेऽ-
र्थेऽप्रादेशिकेविकारेऽर्थनित्यःपरीक्षेतकेनचिद्वृत्तिसामान्येनाविद्यमानेसामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयान्नत्वेन
निर्ब्रूयान्नसंस्कारमाद्रियेतविशयवत्योहिवृत्तयोभवंतियथार्थविभक्तीःसनमयेत्प्रत्तमवत्तमितिधात्वादीएवशिष्येतेअ-
थाप्यस्तेनिर्वृत्तिस्थानेष्वदिलोपोभवतिस्तःसंतीत्यथाप्यंतलोपोभवतिगत्वागतमित्यथाप्युपधालोपोभवतिजग्मतुर्ज-
गमुरित्यथाप्युपधाविकारोभवतिराजादंडीत्यथापिवर्णलोपोभवतितच्चायामीत्यथापिद्विवर्णलोपस्तृचइत्यथाप्यादि-
विपर्ययोभवतिज्योतिर्धनोबिंदुर्वाय्वइत्यथाप्याद्यंतविपर्ययोभवतिस्तोकारजुःसिकतास्तर्कित्यथाप्यंतव्यापत्तिर्भव-
ति ॥१॥ ओघोमेघोनाधोगाधोवधूर्मध्वित्यथापिवर्णोपजनंआस्थद्वारोभरुजेतितद्यत्रस्वरादनंतरांतस्थांतर्धातुभवति
तद्विप्रकृतीनांस्थानमितिप्रदिशंतित्रसिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत्तत्राप्येकेऽल्पनिष्पत्तयोभवति
तद्यथेतदूर्तिर्मुदुःपृथुःपृषतःकुणारुमित्यथापिभाषिकेभ्योधातुभ्योनैगमाःकृतोभाष्यंतैदमूनाःक्षेत्रसाधाइत्यथापिनै-
गमेभ्योभाषिकाउष्णंघृतमित्यथापिप्रकृतयएवैकेषुभाष्यंतैविकृतयएकेषुश्रवतिर्गतिकर्मीकंबोजेप्वेवभाष्यंतैकंबोजाः
कंबलभोजाःकमनीयभोजाकंबलःकमनीयोभवतिविकारमस्यार्येषुभाषंतैशवइतिदातिर्लवनार्थेप्राच्येषुदात्रमुदीच्ये-
प्वेवमेकपदानिनिर्ब्रूयादथतद्धितसमासेप्वेकपर्वसुचानेकपर्वसुचंपूर्वपूर्वमपरमपरंप्रविभज्यनिर्ब्रूयाद्दंड्यःपुरुषोदंडपुरु

षोडशमर्हतीतिवा दंडेन संपद्यत इति वा दंडो ददते धारयति कर्मणोऽक्रूरो ददते मणिमित्यभिभाषते दमनादित्यौपमन्यवो
दंडमस्याकर्षतेति गर्हायां कक्ष्यारज्जुरश्वस्य कक्षं सेवते कक्षोगाहतेः कस इति नामकरणः ख्यातेर्वा नर्थकोऽभ्यासः किमस्मि
न्ख्यानमितिकथतेर्वा तत्सामान्यान्मनुष्यकक्षोबाहुमूलसामान्यादश्वस्य ॥ २ ॥ राज्ञः पुरुषो राजपुरुषो राजाराज
तेः पुरुषः पुरिषादः पुरिषयः पूरयतेर्वा पूरयत्यंतरित्यंतरं पुरुषमभिप्रेत्य ॥ यस्मात्परं नापरं मस्ति किंचिद्यस्मान्नाणीयोन
ज्यायोऽस्तिकश्चित् । वृक्ष इव स्तब्धो दिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्राकषोऽवीतिचक
द्र इति श्वगतौ भाष्यते द्रातीति गतिकुत्सना कद्रातीति द्रातिकुत्सना च कद्रातिकद्रातीति सतोऽनर्थकोऽभ्यासस्तदस्मिन्न
स्तीति विश्वकद्रः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्येवास्य रूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं रोचते रं वतद्वितसमा
साभिर्ब्रूयान्नैकपदानि निर्ब्रूयान्नावेया करणाय नानुपसन्नायाऽनिदं विदेवानित्यं ह्यविज्ञातुर्विज्ञानेऽसूयोऽपसन्नायतु निर्ब्रू
याद्योवालं विज्ञातुं स्यान्मेधाविनेतपस्विनेवा ॥ ३ ॥ विद्याहवै ब्राह्मणमाजगामगोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मि । अ
सूयकायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथास्यां । य आतुण्य्य वितथेन कर्णावदुःखं कुर्वन्नमृतं संप्रयच्छन् । तं मन्ये
तपितरं मातरं च तस्मै नद्रुह्येत्कृतमच्चनाह । अध्यापिताये गुरुनाद्रियं ते विप्रावाचामनसा कर्मणावा । यथैव तेन गुरोर्भा
जनीयास्तथैव तान् भुनक्ति श्रुतं तत् । यमेव विद्याः शुचिर्मम सन्मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नं । यस्तेन द्रुह्येत्कृतमच्चनाह तस्मै

माब्रूयानिधिपायब्रह्मज्ञितिनिधिः शेवधिरिति ॥ ४ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामौ गौरिति पृथिव्यानामधेयं यदूरंगता भव
तियच्चास्यां भूतानि गच्छंति गाते वाँकारो नामकरणोऽथापि पशुना मेह भवत्येतस्मादेवाऽथाप्यस्यां ताद्वितेन कृत्स्नवन्निग
मा भवति गोभिः श्रीणीतमत्सरमिति पयसो मत्सरः सोमो मदते स्तृप्तिकर्मणो मत्सर इति लोभनामा भिमत्त एनेन धनं भवति
पयः पिबतेर्वा प्यायतेर्वा क्षीरं क्षरतेर्धसेर्वेरो नामकरण उशीरमिति यथां शुंदुहंतो अध्यासते गवीत्यधिषवणचर्मणोऽशुः शम
ष्टमात्रो भवत्यननाय शं भवतीति वा चर्मचरतेर्वा चृत्तं भवतीति वा थापि चर्मचश्लेष्मा चर्च गोभिः संनद्धो असि वीळ्यस्वेति रथ
स्तुता वथापि स्त्नावचश्लेष्मा चर्च गोभिः संनद्धा पतति प्रसूते तीषुस्तुतौ ज्यापि गौरुच्यते गव्याचेत्ताद्वितं मथ चेन्न गव्यागमय
तीषुनिति ॥ ५ ॥ वृक्षे वृक्षे नियतामीमयद्वौ स्ततो वयः प्रपतान्पूरुषादः । वृक्षे वृक्षे धनुषि धनुषि वृक्षो वृक्षश्चाद्रुत्वाक्षा
न्तिष्ठतीति वा क्षाक्षियतेर्निवासकर्मणो नियतामीमयद्वौः शब्दं करोति मीमयतिः शब्दकर्मात्ततो वयः प्रपतंति पुरुषानदना
य विरिति शकुनिनाम वेतेर्गतिकर्मणोऽथापीषुना मेह भवत्येतस्मादेवादित्योऽपि पौरुच्यते । उतादः पुरुषे गवि । पर्वव
ति भास्वतीत्यौपमन्यवोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसं प्रतिदीप्यते तदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोऽस्य दीप्तिर्भवतीति सुषुम्नः
सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्व इत्यपि निगमो भवति सोऽपि गौरुच्यते । अत्राह गोरमन्वतेति तदुपरि दृष्ट्याख्यास्यामः सर्वेऽपि
रश्मयो गाव उच्यंते ॥ ६ ॥ तावां वास्तून् युद्धमसिगमं ध्यै यत्र गावो भूरि रं गा अयासः । अत्राह तदुर्गायस्य वृष्णः परमं

पदमवभातिभूरि । तानिवांवास्तुनिकामयामहेगमनाययत्रगावोभूरिशृंगाबहुशृंगाभूरीतिवहुनोनामधेयप्रभवतीति
सतःशृंगश्रयतेर्वाश्रुणातेर्वाशस्नातेर्वाशरणायोद्गतमितिवाशिरसोनिर्गतमितिवायासोऽयनास्तत्रतदुरुगायस्यविष्णो
र्महागतैःपरमंपदंपरार्थस्थमवभातिभूरि । पादःपद्यतेस्तन्निधानात्पदंपशुपादभकृतिःप्रभागपादःप्रभागपादसामान्या
दितराणिपदान्येवमन्येषामपिसत्त्वानांसंदेहाविद्यतेतानिचेत्समानकर्माणिसमाननिर्वचनानिनानाकर्माणिचैन्नाना
निर्वचनानियथार्थनिर्वक्तव्यानीतीमान्येकविंशतिःपृथिवीनामधेयान्यनुक्रांतानितत्रनिर्कृतिर्निर्मणादृच्छतेःकृच्छा
पत्तिरितरसापृथिव्यासंदिह्यतेतयोर्विभागस्तस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ यईचकारनसोऽस्यवेद्यईददर्शहिरुगिन्नुत
स्मात् । समानुर्योनापरिवीतोऽअंतर्बहुप्रजानिर्कृतिमाविवेश । बहुप्रजाःकृच्छमापद्यतइतिपरिव्राजकावर्षकमेतिनैरु
कायईचकारेतिं करोति किरतीसंदिग्धौवर्षकर्मणानसोऽस्यवेदमध्यमःसएवास्यवेदमध्यमोयोददर्शादित्योपहितसमा
नुर्योनौमातांतरिक्षनिर्मायतेऽस्मिन्भूतानियोनिर्तरिक्षमहानवयवःपरिवीतोवायुनायमपीतरोयोनिरेतस्मादेवपरियु
तोभवतिबहुप्रजाभूमिमापद्यतेवर्षकर्मणाशाकपूर्णिःसंकल्पयांचक्रैसर्वादेवताजानामीतितस्मैदेवतोभयलिङ्गाप्रादुर्बभू
वतांनजज्ञेतांप्रच्छविविदिषाणित्वेतिंसास्माएतामृचमादिदेशैषामदेवतेति ॥ ८ ॥ अयंसशिङ्गेयेनगौरभीवृता
मिमातिमायुं ध्वसनावधिश्चिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यविद्युद्भवन्तीप्रतिवत्रिमौहत । अयंसशब्दायतेयेन

गौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दंकरोतिमायुमिवादित्यमितिवावागेषामाध्यमिकाध्वंसनेमेघेऽधिश्चितासाचित्तिभिः
कर्मभिर्नीचैर्निकरोतिमर्त्यविद्युद्भवन्तीप्रत्यूहतेवत्रिवत्रिरितिरूपनामवृणोतीतिसतोवर्षेणप्रच्छाद्यपृथिवीतत्पुनरादत्ते
॥ ९ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणिपंचदशहिरण्यंकस्माद्भ्रियतऽआयम्यमानमितिवाहियतेजनाज्जनमितिवाहितरमणं
भवतीतिवाहृदयरमणंभवतीतिवाहर्यतेर्वास्यात्प्रेप्साकर्मणोऽतरिक्षनामान्युत्तराणिषोडशांतरिक्षंकस्मादंतराक्षांतंभव
त्यंतरेमेइतिवाशरीरेष्वंतरक्षयमितिवातत्रसमुद्रइत्येतत्पार्थिवेनसमुद्रेणसंदिह्यतेसमुद्रःकस्मात्समुद्रवंत्यस्मादापःसम
भिद्रवंत्येनमापःसंमोदंतेऽस्मिन्भूतानिसमुदकोभवतिसमुनत्तीतिवातयोर्विभागस्तत्रेतिहासमाचक्षतेदेवापिश्चाष्टिषे
णःशंतनुश्चकौरय्यौभ्रातरौवभूवतुःसशंतनुःकनीयानभिषेचयांचक्रैदेवापिस्तपःप्रतिपेदेततःशंतनोराज्येद्वादशवर्षाणि
देवोनववर्षतमूचुर्ब्राह्मणाऽअधर्मस्त्वयाचरितोऽज्येष्ठंभ्रातरमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्तेदेवोनवर्षतीतिसशंतनुर्देवापिंशि
शिक्षराज्येनतमुवाचदेवापिःपुरोहितस्तेऽसानियाजयानिचत्वेतितस्यैतद्वर्षकामसूक्तं तस्यैषाभवति ॥ १० ॥ आर्ष्टि
पेणोहोत्रमृषिर्निषीदं देवापिर्देवसुमतिंचिक्त्वान् । सउत्तरस्मादधरंसमुद्रमपोदिव्याअसृजद्वर्ष्याअभि । आर्ष्टिषेण
ऋष्टिषेणस्यपुत्रइषितसेनस्येतिवासेनासेश्वरासमानगतिर्वापुत्रःपुरुत्रायतेनिपरणाद्वापुनरकंततस्त्रायतइतिवाहोत्रमृ
षिर्निषीदन्नृषिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शेत्यौपमन्यवस्तद्यदेनांस्तपस्यमानान्ब्रह्मस्वयंभ्वभ्यानर्षत्तऋषयोऽभवैस्तदृषीणामृषि

त्वमितिविज्ञायते देवापि देवानामास्यास्तुत्याचप्रदानेन च देवसुमर्तिदेवानां कल्याणीं मर्तिचिकित्वांश्चेतनावान् । स उ
त्तरस्मादधरंसमुद्रं । उत्तरउद्धततरो भवत्यधरोऽधोऽरोऽधो न धावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिषिद्धा तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
॥ ११ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतैर्वृष्टिर्वनिरराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽअय
च्छत् । शंतनुः शंतनोस्त्विति वा शमसैतन्वाऽअस्त्विति वा पुरोहितः पुरएनंदधर्ति होत्राय वृतः कृपायमाणोऽन्वधार्यद्दे
वश्रुतं देवा एनं शृण्वंति वृष्टिर्वनि वृष्टियाचि नरराणो रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत्सोऽसैवाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्या
तं ॥ १२ ॥ साधारणान्युत्तराणि षड्दिवश्चादित्यस्य चयानित्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्तानि व्याख्यास्याम आदित्यः क
स्मादादत्तेरसानादत्ते भासंज्योतिषां मादीप्तो भासेति वादितेः पुत्र इति वाल्पप्रयोगं त्वस्यैतदार्चाभ्याम्नाये सूक्तभाक् सूर्यमा
दितेयमदितेः पुत्रमन्यासामपि देवतानां मादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवंति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणस्यार्यम्णो दक्षस्य भगस्यांश
स्येत्यथापि मित्रावरुणयोः । आदित्यादानुनस्यती दानपती । अथापि मित्रस्यैकस्य । प्रसमित्रमतोऽअस्तु प्रयस्वान्य
स्त आदित्यशिक्षति व्रतेनेत्यपि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य । अथावयमादित्यव्रतेतव । व्रतमिति कर्मनाम निवृत्ति
कर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वर्तमेतस्मादेव वृणोतीति सतोऽन्नमपि व्रतमुच्यते यदा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
त्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान्स्वृतो भासंज्योतिषां स्वृतो भासेति वैतेन द्यौर्व्याख्याता । पृथिरादित्यो भवति

प्राश्रुत एनं वर्ण इति नैरुक्ताः संस्पृष्टारसान् संस्पृष्टा भासंज्योतिषां संस्पृष्टो भासेति वाथ द्यौः संस्पृष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च ।
नाक आदित्यो भवति नेतारसानां नेता भासां ज्योतिषां प्रणयोऽथ द्यौः कमिति सुखनाम तत्प्रतिषिद्धं प्रतिषिध्येत न वा अमुं लो
कं जग्मुषे किं च नाकं न वा अमुं लोकं गतवते किं च ना सुखं पुण्यकृतो ह्येव तत्र गच्छंति । गौरादित्यो भवति गमयति रसान् गच्छ
त्यंतरिक्षेऽथ द्यौर्यत्पृथिव्या अधिदूरंगता भवति यच्चास्यां ज्योतींषि गच्छंति । विष्टबादित्यो भवत्यविष्टोरसानां विष्टो भा
सां ज्योतिषां माविष्टो भासेति वाथ द्यौराविष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च । नभ आदित्यो भवति नेतारसानां नेता भासां ज्यो
तिषां प्रणयोऽपि वा भन एव स्याद्विपरीतो न नभातीति वैतेन द्यौर्व्याख्याता ॥ १४ ॥ रश्मिनामान्युत्तराणि पंचदश रश्मि
र्यमनां तेषामादितः साधारणानि पंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्नामान्युत्तराण्यष्टौ दिशः कस्माद्दिशेते रासदनादपि वाभ्यशनात्त
त्र काष्ठा इत्येतदनेकस्यापि सत्त्वस्य नाम भवति काष्ठादिशो भवंति क्रांत्वा स्थिता भवंति काष्ठा उपदिशो भवंतीति तरेतरं क्रांत्वा
स्थिता भवंत्यादित्योऽपि काष्ठोच्यते क्रांत्वा स्थितो भवत्यज्यंतोऽपि काष्ठोच्यते क्रांत्वा स्थितो भवत्यपोऽपि काष्ठा उच्यंते
क्रांत्वा स्थिता भवंतीति स्थावराणां ॥ १५ ॥ अतिष्ठंतीनामनिवेशनानां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं । वृत्रस्य निष्यं विच
रं त्यापो दीर्घतम आशयं दिद्रशत्रुः । अतिष्ठंतीनामनिवेशमानानां मित्यस्थावराणां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं मेघः श
रीरं शृणातेः शस्त्रातेर्वा वृत्रस्य निष्यं निर्गामं विचरंति विजानंत्यापश्चिदिदीर्घद्राघतेः समस्तनोते राशयदाशेते र्दिद्रशत्रुरिद्रोऽ

स्थशमयितावाशातयितावातस्मादिन्द्रशत्रुस्तत्कोवृत्रोमेघइतिनैरुक्तास्वाष्ट्रोऽसुरइत्यैतिहासिका अपांचज्योतिषश्चमि
श्रीभावकर्मणोवर्षकर्मजायतेतत्रोपमार्थेनयुद्धवर्णाभवैत्यहिवत्तुखलुमंत्रवर्णाब्राह्मणवादाश्चविवृद्ध्याशरीरस्यस्रोतांसि
निवारयांचकारतस्मिन्हतेप्रसस्यंदिर आपस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १६ ॥ दासपत्नीराहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धा आपः
पुणिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्दृत्रंजघन्वाँऽअपतद्ववार । दासपत्नीर्दासादिपत्न्योदासोदस्यतेरुपदासयति
कर्माण्यहिगोपाअतिष्ठन्नहिनागुप्ताअहिरयनादेत्यंतरिक्षेऽयमपीतरौऽहिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्गआहंतीति । निरु
द्धा आपःपुणिनेवगावः । पणिर्वणिर्भवतिपणिःपणनाद्वणिकपण्यंनेनेक्ति । अपांबिलमपिहितंयदासीत् । बिलंभरं
भवतिबिभर्तेवृत्रंजघ्नवानपववारतद्वृत्रोवृणोतेर्वावर्ततेर्वावर्धतेर्वायदवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्तततद्वृ
त्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्धततद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणित्रयोविंशती
रात्रिःकस्मात्प्ररमयतिभूतानिनक्तंचारीण्युपरमयतीतराणिभ्रुवीकरोतिरातेर्वास्यादानकर्मणःप्रदीयन्तेऽस्याभवइया
याउषोनामान्युत्तराणिषोडशोषाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाभवति ॥ १८ ॥ इदंश्रेष्ठंज्यो
तिषांज्योतिरागांश्चित्रःप्रकेतोअजनिष्टविश्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवार्येऽएवारात्र्युषसेयोनिमरैक् ॥ इदंश्रेष्ठंज्योति
षांज्योतिरागमश्चित्रंप्रकेतनंप्रज्ञाततममजनिष्टविभूततमंयथाप्रसूतासवितुःप्रसवार्यरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसेयोनि

पाणोभवतिरेक्णइतिधननामरिच्यतेप्रयतो नित्यस्यरायःपतयःस्यामपित्र्यस्येवधनस्य । नशेषोअग्रेअन्यजातमस्ति ।
शेषइत्यपत्यनामरिच्यतेप्रयतोऽचेतयमानस्यतत्प्रमत्तस्यभवतिमानःपथोविदूदुषइतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ २॥
नहिग्रभायारणःसुशेवोऽन्योदयोमनसामंतुवाउ । अधाचिदोक्ःपुनरित्सएत्यानोवाज्यंभीषाळेत्तुनव्यः । नहिग्रही
तव्योऽरणःसुसुखतमोऽप्यन्योदयोमनसापिनमंतव्योममायंपुत्रइत्यथसओकःपुनरेवतदेतियतआगतोभवत्योकइति
निवासनामोच्यतेतुनोवाजीवेजनवानभिषहमाणःसपत्नान्नवजातःसएवपुत्रइत्यथैतांदुहितृदायाद्यउदाहरंतिपुत्रदा
याद्यइत्येके ॥ ३ ॥ शासद्वहिर्दुहितुर्नस्यंगाद्विद्वद्ऽऽकृतस्यदीधितिसंपूर्यन् । पितायत्रंदुहितुःसेकमंजन्तंसंश्रम्येन
मनसादधुन्वे । प्रशास्तिवोढासंतानकर्मणेदुहितुःपुत्रभावंदुहितादुहितादूरेहितादोगधेर्वानसारमुपागमंद्वाहितंपुत्र
मिति विद्वान्प्रजननयज्ञस्थरेतसोवांगादंगात्संभूतस्यहृदयादधिजातस्यमातरिप्रत्युतस्यविधानंपूजयन्नविशेषेणमिथु
नाःपुत्रादायादाइतितदेतद्वहकश्चोकाभ्यामभ्युक्तं । अंगादंगात्संभवसिहृदयाधिजायसे । आत्मावैपुत्रनामासिसजीव
शरदःशतमित्यविशेषेणपुत्राणांदायोभवतिधर्मतः । मिथुनानांविसर्गादौमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् । नदुहितरइत्येके
तस्मात्पुमान्दायादौऽदायादास्त्रीतिविज्ञायतेतस्मात्स्त्रियंजातांपरास्यंतिनपुमांसमितिचस्त्रीणांदानविक्रयातिसर्गावि
द्यंतेनपुंसःपुंसोऽपीत्येकेशौनःशेषेदर्शनात् । अभ्रातृमतीवादइत्यपरं । अमूर्यायंतिजामयःसर्वालोहितवाससः ।

अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठतिहृत्तर्जनः । अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठतिस्तानकर्मणेपिंडदानार्थहतवर्तमानइत्यभ्रातृकाया
अनिर्वाहौपमिकस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ४ ॥ अभ्रातेवपुंसपतिप्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां । जायेवपत्यं
उशतीसुवासाउषाहृस्तेवनिर्णीतेअप्सः । अभ्रातृकेवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीस्तानकर्मणेपिंडदानार्थनपतिगर्तारोहिणी
वधनलाभार्थदाक्षिणाजीगर्तःसभास्थाणुर्गृणातेःसत्यसंगरोभवतिस्तत्रयापुत्रायापतिकासारोहतितांतत्राक्षैरान्नंतिसा
रिक्थंलभतेऽश्मशानसंचयोऽपिगर्तउच्यतेगुरतेरपगूर्णोभवतिश्मश । नश्मशयनंश्मशरीरंशरीरंश्रुणातेःशस्त्रातेर्वाश्म
श्रुलोमश्मनिश्रितंभवतिलोमलुनातेर्वालीयतेर्वा नोपरस्याविःकुर्याद्यदुपरस्याविःकुर्याद्भूतेष्ठाःस्यात्प्रमायुकोयजमानइ
त्यपिनिगमोभवतिरथोऽपिगर्तउच्यतेगृणातेःस्तुतिकर्मणःस्तुततमयानं । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमित्यपिनिगमोभ
वतिजायेवपत्येकामयमानासुवासाऋतुकालेषुषाहसनेवदंतान्विवृणुतेरूपाणीतिचतस्रउपमानाभ्रात्रीमुपयच्छेततोक्तं
ह्यस्यतद्भवतीत्यभ्रातृकायाउपयमनप्रतिषेधःप्रत्यक्षःपितुश्चपुत्रभावःपितायत्रदुहितुरप्रत्तायारेतःसेकंप्राज्यतिरितिदं
त्यात्मानंसंगमेनमनसेत्यथैतांजाम्यारिक्थप्रतिषेधउदाहरंतिज्येष्ठपुत्रिकायाइत्येके ॥ ५ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमा
रैक्कार्गर्भसन्निर्तुर्निधानं । यदीमातरोज्जनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यक्रुंधन । नजामयेभगिन्यैजामिरन्येऽस्यां
जनयंतिजामपत्यंजमतेर्वास्याहृतिकर्मणोर्निर्गमनप्रायाभवतितान्वआत्मजःपुत्रोरिक्थंप्रारिचत्प्रादाच्चकारैनांगर्भनि

धानींसन्निर्तुर्हस्तग्राहस्ययदिहमातरोजनयंतवह्निपुत्रमवह्निचस्त्रियमन्यतरःस्तानकर्ताभवतिपुमान्दायादोऽन्यतरो
ऽर्धयित्वाजामिःप्रदीयतेपरस्मै ॥ ६ ॥ मनुष्यनामान्युत्तराणिपंचविंशतिर्मनुष्याःकस्मान्मत्वाकर्माणिसीव्यंतिमन
स्यमानेनसृष्टामनस्यतिःपुनर्मनस्वीभावेमनोरपत्यमनुषोवातत्रपंचजनाइत्येतस्यनिगमाभवति ॥ ७ ॥ तदद्यवाचः
प्रथमंमंसीययेनासुराऽअभिदेवाऽअसाम । ऊर्जादउतयज्ञियासःपंचजनममहोत्रंजुषध्वं । तदद्यवाचःपरमंमंसीययेना
सुरानभिभवेमदेवाअसुराअसुरताःस्थानेष्वस्ताःस्थानेभ्यइतिवापिवासुरितिप्राणनामास्तःशरीरेभवतितेनतद्वतःसोर्दे
वानसृजततत्सुराणांसुरत्वमसोरसुरानसृजततदसुराणामसुरत्वमितिविज्ञायते । ऊर्जादउतयज्ञियासः । अस्मादा
श्चयज्ञियाश्चौर्गित्यन्ननामौर्जयतीतिसतःपंचसुप्रवृक्कणमितिवा । पंचजनममहोत्रंजुषध्वं । गंधर्वाःपितरोदेवाअसुरा
रक्षांसीत्येकेचत्वारोवर्णानिषादःपंचमइत्यौपमन्यवोनिषादःकस्मान्निषदनोभवतिनिषण्णमस्मिन्पापकमितिनैरुक्ताः ।
यत्पांचजन्ययाविशा । पंचजनीनयाविशापंचपृक्तासंख्यास्त्रीपुंनपुंसकेष्वविशिष्टाबाहुनामान्युत्तराणिद्वादशबाहूक
स्मात्प्रबाधतआभ्यांकर्माण्यंगुलिनामान्युत्तराणिद्वाविंशतिरंगुलयःकस्मादग्रगामिन्योभवन्तीतिवाग्रगालिन्योभवन्ती
तिवाग्रकारिण्योभवन्तीतिवाग्रसारिण्योभवन्तीतिवाकनाभवन्तीतिवाजनाभवन्तीतिवापिवाभ्यंचनादेवस्युक्तासामेषा
भवति ॥ ८ ॥ दशावनिभ्योदशकक्ष्येभ्योदशयोक्त्रेभ्योदशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्योअर्चताजरेभ्योदशधुरोदशयुक्ताव

हन्त्यः । अवनयोंऽगुलयोर्भवत्यवन्तिकर्माणिकक्ष्याः प्रकाशयन्तिकर्माण्योक्त्राणियोजनानीतिव्याख्यातमभीशवोऽभ्यश्रुवतेकर्माणि । दशधुरोदशयुक्तावहन्त्यः । धूर्धूर्वतेर्वधकर्मण्ययमपीतराधूरेतस्मादेवविहन्तिवहन्धारयतेर्वाकांतिकर्माणउत्तरेधातवोऽष्टादशान्ननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्नकस्मादानतंभूतेभ्योऽत्तेर्वास्तिकर्माणउत्तरेधातवोदशबलनामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्बलकस्माद्बलंभरंभवतिविभर्तेर्धननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेवधनकस्माद्धिनोतीतिसतो गोनामान्युत्तराणिनवकुध्यतिकर्माणउत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगतिकर्माणउत्तरेधातवोद्वाविंशशतैक्षिप्रनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःक्षिप्रकस्मात्संक्षिप्तोविकर्षोऽतिकनामान्युत्तराण्येकादशांतिककस्मादानीतंभवतिसंग्रामनामान्युत्तराणिषट्त्वारिंशत्संग्रामःकस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वासंगतौग्रामावितिवातत्रखलइत्येतस्यनिगमाभवन्ति ॥ १९ ॥ अभि३ दमेकमेकोऽस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरन्ति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिर्किमानिदंतिशत्रवोऽन्निद्राः । अभिभवामीदमेकमेकोऽस्मिनिष्पहमाणःसपत्नानभिभवामिद्वौकिमात्रयःकुर्वत्येकइतासंख्याद्वाद्भुततरासंख्यात्रयस्तीर्णतमासंख्याचत्वारश्चलिततमासंख्याष्टावश्रोतेर्नवनवननीयानावाप्तावाद्दशदस्ताष्टार्थावाविंशतिर्द्विर्दशतःशतंदशदशतःसहस्रंसहस्रदयुतैनियुतंप्रयुतंतत्तदभ्यस्तंमंबुदोमेधोभवत्यरणमंबुतद्दोबुदोऽबुमद्भातीतिवाबुमद्भवतीतिवासयथामहान्बहुर्भवतिवर्षस्तदिवाबुदंखलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिर्खलइतिसंग्रामना

मरिचत्स्थानस्त्रीयोनिरभियुतएनांगर्भस्तस्याएषापराभवति ॥ १९ ॥ रुशद्वत्सारुशतीश्वेत्यागादारैर्गुकृष्णासदनान्यस्याः । समानबंधूअमृतेअनूचीद्यावावर्णचरतआमिनाने । रुशद्वत्सारुशदितिवर्णनामरोचतेज्वलतिकर्मणःसूर्यमस्यावत्समाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वा रुशतीश्वेत्यागात् । श्वेत्याश्वेततेररिचत्कृष्णासदनान्यस्याःकृष्णवर्णारात्रिःकृष्णकृष्णतेर्निकृष्टोवर्णोऽथैनेसंस्तौतिसमानबंधूसमानबंधनेअमृतेअमरणधर्माणावनूचीअनूच्यावितीतरेतरमभिप्रेत्यद्यावावर्णचरतस्तेएवद्यावौद्योतनादपिवाद्यावाचरतस्तयासहचरतइतिस्यादामिनानेऽआमिन्वानेअन्योन्यस्याध्यात्मकुर्वाणेऽअहर्नामान्युत्तराणिद्वादशाहःकस्मादुपाहरन्त्यस्मिन्कर्माणितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वानरीयायामृचि ॥ २० ॥ अहश्चकृष्णमहर्जुनंचविर्वर्तेतेरजसीवेद्याभिः । वैश्वानरोजायमानोनराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमांसि । अहश्चकृष्णारात्रिःशुक्लंचाहर्जुनैर्विर्वर्तेतेरजसीवेद्याभिर्वेदितव्याभिःप्रवृत्तिभिर्वैश्वानरोजायमानइवोद्यन्नादित्यःसर्वेषांज्योतिषाराजावाहन्नग्निज्योतिषातमांसिमेघनामान्युत्तराणित्रिंशन्मेघःकस्मान्मेहतीतिसतआउपरउपलइत्येताभ्यांसाधारणानिपर्वतनामभिरुपरउपलोमेधोभवत्युपरमंतेऽस्मिन्नभ्राण्युपरताआपइतिवातेषामेषाभवति ॥ २१ ॥ देवानांमानैप्रथमाऽअतिष्ठन्कृतत्रादेशामुपराउदार्यन् । त्रयस्तपन्तिपृथिवीमनूपाद्वाबृबृकंवहतःपुरीषं । देवानांनिर्माणेप्रथमाऽअतिष्ठन्माध्यमकादेवगणाःप्रथमइतिमुख्यनामप्रतमोभवतिर्कृतत्रमंतरिक्षंविकर्तनंमेघानांविकर्तनेनमेघानामुदकं

जायते ॥ त्रयस्तपन्ति पृथिवीर्मनूपाः । पर्जन्यो वायुरादित्यः शीतोष्णवर्षैरोषधीः पाचयंत्यनूपा अनुवपन्ति लोकान्त्वेन
स्वेन कर्मणा यमपीतरोऽनूपं एतस्मादेवानूप्यतऽउदकेनापि बान्वा बिति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप इति स्याद्यथा प्राचीन
मिति । द्वा बृहूकं बहूतः पुरीषं । वाय्वादित्या उदकं बृहूकमित्युदकनाम ब्रवीतेर्वा शब्दकर्मणो भ्रंशतेर्वा पुरीषं पृणातेः पूर
यतेर्वा ॥ २२ ॥ वाङ्नामान्युत्तराणि सप्तपंचाशद्वा कस्माद्वा चेत्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवद्देवतावच्च निगमा भवंति तद्य
देवतावदुपरिष्ठात्तद्वाख्यास्यामोऽथैतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं शुष्मैर्भिर्बिसखाऽइवारुजत्सानुगिरीणां तं विषेभिर्भूमिभिः ।
पारावत्तन्नीमवसेसुवृक्षिभिः सरस्वतीमा विवासेमधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति बलनाम शोषयतीति सतो बिसं
विस्यते भेदनकर्मणो वृद्धिकर्मणो वासानुसमुच्छित्तं भवति समुभ्रममिति वामहञ्जिरूमिभिः पारावत्तन्नी पारावारघातिनीं
पारंपरं भवत्यवारमवरमवनार्यसुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः सरस्वती नदी कर्मभिः परिचरेमोदकनामान्युत्तराण्ये
कशतमुदकं कस्मादुनत्तीति सतो नदीनामान्युत्तराणिसप्तत्रिंशद्वा कस्माद्भदना इमा भवन्ति शब्दवत्यो बहुलमासानैघं
दुकवृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हासमाचक्षते विश्वामित्रः सुदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वामित्रः सर्वमि-
त्रः सर्वसंघृतं सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्पर्धनीयजवो वा मिश्री भावगतिर्वासवित् गृही
त्वा विपाद्बुधोः संभेदमायया वनुययुरितरैः स विश्वामित्रो नदीं स्तुष्टावगाधा भवतेत्यपि द्विवदपि बहुवचनं द्विवदुपरि

ष्ठात्तद्वाख्यास्यामोऽथैतद्बहुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वंमेव च सेसोम्याय कृतावरीरुपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छा बृहतीर्मनी
षावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः । उपरमध्वंमेव च सेसोम्याय सोमसंपादिनः कृतावरीरुतवत्युत्तमिदं कृतमित्युदकनाम प्रत्युत्तं भवति
मुहूर्तमेवैरयनैरवनैर्वा मुहूर्तो मुहूर्तुर्गतिर्गतिकर्मणो मुहूर्तमुहूर्त इव कालो यावदभीक्षणं चेत्यभीक्षणमभीक्षणं भवति क्षणः
क्षणो तेः प्रक्षुण्णतः कालः कालः कालयतेर्गतिकर्मणः प्राभिह्वयामिसिंधुं बृहत्यामहत्यामनीषया मनसैषयास्तुत्या प्रज्ञया वा
वनाय कुशिकस्यसूनुः कुशिको राजा बभूव क्रोशतेः शब्दकर्मणः क्रंशतेर्वा स्यात्प्रकाशयतिकर्मणः साधु विक्रोशयितार्थानां
मिति वानद्यः प्रत्युचुः ॥ २५ ॥ इंद्रो अस्मांऽअरदुद्धं बाहुरपाहन्वृत्रं परिधिं नदीनां । देवोऽनयत्स वित्तं सुपाणिस्तस्य
व्यं प्रसवेयामुर्वीः । इंद्रो अस्मानरदुद्धं बाहूरदतिः स्वनतिकर्मापाहन्वृत्रं परिधिं नदीनामिति व्याख्यातं देवोऽनयत्स
वित्तं सुपाणिः कल्याणपाणिः पाणिः पणायतेः पूजाकर्मणः प्रगृह्य पाणी देवान्पूजयति । तस्य व्यं प्रसवेयामुर्वीः । उर्व्य
ऊर्णो तेर्वृणो तेरित्यौर्णवार्भः प्रत्याख्यायां तत आशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ आर्ते कारोऽशृणवामावचौ सियुयाथ दूरादनं सारथे
न । नितेन सैपीप्यानेव योषामर्यायेव कन्याशिवचैते । आशृणवामते कारो वचना नियाहि दूरादनं साचरथेन च निनमाम
ते पाययमाने वयोषा पुत्रं मर्यायेव कन्यापरिष्वजनार्थं निनमा इति वाऽश्वनामान्युत्तराणि षड्विंशति स्तेषामष्टा उत्तराणि ब
हुवदश्वः कस्मादश्रुतेऽध्वानं महाशनो भवतीति वा तत्र दधिका इत्येतद्दधत्कामतीति वा दधत्क्रंदतीति वा दधदा कारी भव

यितादित्यःसमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञादित्यइत्युपनिषद्दर्शोभवतीत्यधि
 दैवतमथाध्यात्मैयत्रसुपर्णाःसुपतनानीन्द्रियाण्यमृतस्यभागंज्ञानस्यानिमिषंतोवेदनेनाभिस्वरंतीतिवाभिप्रयंतीतिवै
 श्वरःसर्वेषामिन्द्रियाणांगोपायितात्मासमाधीरःपाकमत्राविवेशेतिधीरोधीमान्पाकःपक्तव्योभवतिविपक्वप्रज्ञात्मेत्या
 त्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ बहुनामान्युत्तराणिद्वादशबहुकस्मात्प्रभवतीतिसतोह्रस्वनामान्युत्तराण्येकादशह्रस्वोह्रसतेर्म
 हन्नामान्युत्तराणिपंचविंशतिर्महान्कस्मान्मानेनान्यान्जहातीतिशाकपूर्णिमहनीयोभवतीतिवातत्रववक्षिथविवक्षस
 इत्येतैवक्तेर्वावहतेर्वासाभ्यासाद्रुहनामान्युत्तराणिद्वाविंशतिर्गृहाःकस्माद्गृह्णतीतिसतांपरिचरणकर्माणउत्तरेधातवोद
 शंसुखनामान्युत्तराणिविंशतिःसुखंकस्मात्सुहितस्वेभ्यःखंपुनःखनतैरूपनामान्युत्तराणिषोडशरूपंरोचतैःप्रशस्यनामा
 न्युत्तराणिदशप्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादशसत्यनामान्युत्तराणिषट्सत्यंकस्मात्सत्सुतायतेसत्प्रभवंभवतीतिवाष्टाउत्तरा
 णिपदानिपश्यतिकर्माणउत्तरेधातवश्चायतिप्रभृतीनिचिनामान्यामिश्राणिनवोत्तराणिपदानिसर्वपदसमाम्नानायाथा
 तउपमायदंतत्तत्सदृशमितिगार्थस्तदासांकर्मज्यायसावागुणेनप्रख्याततमेनवाकनीयांसंवाप्रख्यातंत्रोपमिमितेऽथापि
 कनीयसाज्यायांसं ॥ १३ ॥ तनूत्यजैवतस्करावनगूरंशनाभिर्दशभिर्भ्यधीतां । तनूत्यक्तनूत्यक्तावनगूरंवनगामिनाव
 ग्निमंथनौबाहूतस्कराभ्यामुपमिमितैतस्करस्तत्करोभवतियत्पापकमितिनैरुक्तस्तनोतेर्वास्यात्संततकर्माभवत्यहोरात्र

कर्मावा । रशनाभिर्दशभिर्भ्यधीतां । अभ्यधीतामित्यभ्यधातांज्यायांस्तत्रगुणोऽभिप्रेतः ॥ १४ ॥ कुहस्विहो
 षाकुहवस्तोरश्विनाकुहामिपित्वंकरतुःकुहोषतुः । कोवांशयुत्राविधवैवदेवरमर्त्यनयोषाकृणुतेसधस्थआ । कस्विद्रात्रौ
 भवयःकदिवाकाभिप्राप्तिकुरुथःक्वसथःकोवांशयनेविधवैवदेवरंदेवरःकस्माद्वितीयोवरउच्यतैविधवाविधातृकाभ
 वतिविधवनाद्वाविधावनाद्वेतिचर्मशिरापिवाधवइतिमनुष्यनामतद्वियोगाद्विधवादेवरोदिव्यतिकर्मीमयोमनुष्यो
 मरणधर्मायोषायौतेराकुरुतेसहस्थानेऽथनिपाताःपुरस्तादेवव्याख्यातायथेतिकर्मोपमा । यथावातोयथावननयथासमु
 द्रएजति । भ्राजंतोअग्रयोयथा । आत्मायक्ष्मंस्थनश्यतिपुराजीवगृभोयथा । आत्माऽततेर्वाप्तेर्वापिवासइवस्याद्या
 वद्व्यासिभूतइति । अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसः । अग्निरिवयेमरुतोभ्राजमानारोचिष्णूरस्काभ्राजस्वंतोरुक्मव
 क्षसः ॥ १५ ॥ चतुरश्रिहृदमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् । चतुरोऽक्षान्धारयतइतितद्यथाकि
 तवाद्विभीयादेवमेवदुरुक्ताद्विभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेत्कदाचिदाइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्युपमा
 र्थेदृश्यते । जारऽआभर्ग । जारइवभर्गमादित्योऽत्रजारउच्यतैरात्रेर्जरयितासएवभासांतथापिनिगमोभवति ।
 स्वसुर्जारःशृणोतुनइत्युषसमस्यस्वसारमाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वापित्वयमनुष्यजारएवाभिप्रेतःस्यात्स्त्रीभगस्तथास्या
 ऋजतेमेषइतिभूतोपमा । मेषोभूतोऽभियन्नयः । मेषोमिषतेस्तथापशुःपश्यतैरग्निरितिरूपोपमा । हिरण्यरूपःस

निरुक्त

॥ १६ ॥

हिरण्यसंहगुपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्यरूपंथाइतिच । तंप्रलथापुर्वथाविश्वधेमथा । प्रलइवपूर्व
इवविश्वइवमेइवैत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथायथासाविति व्याख्यातंवदितिसिद्धोपमा । ब्राह्मणवद्वृ
षलवत् । ब्राह्मणाइववृषलाइवेतिवृषलोवृषशीलोभवतिवृषाशीलोवा ॥ १६ ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातंवेदोविरूपवत् ।
अंगिरस्वन्महित्रतुप्रस्कण्वस्यश्रुधीहव । प्रियमेधःप्रियाअस्यमेधायथैतेषामृषीणामेवंप्रस्कण्वस्यशृणुहानंप्रस्कण्वःक
ण्वस्यपुत्रःकण्वप्रभवोयथाप्राग्रमर्चिषिभृगुःसंवभूवभृगुर्भृज्यमानोनदेहेऽगारेष्वंगिराअंगाराअंकनाअंचनाअत्रैवतृती
यमृच्छतेत्यूचुस्तस्मादत्रिर्नत्रयइतिविखननाद्वैखानसोभरणाद्भारद्वाजोविरूपोनानारूपोमहित्रतोमहाव्रतइति ॥ १७ ॥
अथलुप्तोपमान्यथोपमानीत्याचक्षतेसिंहोव्याघ्रइतिपूजायांश्वाकाकइतिकुत्सायांकाकइतिशब्दानुकृतिस्तदिदंशकुनि
षुबहुलैर्नशब्दानुकृतिर्विद्यतइत्यौपमन्यवःकाकोऽपकालयितव्योभवतितित्तिरिस्तरणात्तिलमात्रचित्रइतिवाकपिंज
लःकपिरिवजीर्णःकपिरिवजवतर्षसिंगलोवाकमनीयंशब्दं पिंजयतीतिवाश्वाशुयार्थीशब्दतेर्वास्याद्गतिकर्मणःश्वसिते
र्वासिंहःसहनाद्विसेर्वास्याद्विपरीतस्यसंपूर्वस्यवाहंतेःसंहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्व्यादायहंतीतिवा ॥ १८ ॥ अ
र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चतुश्चत्वारिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधयातद्वान्भवतिमेधामतां
धीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोतास्तवनद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञःकस्मात्प्रख्यातंयजतिकर्मेतिनैरु

पूर्वष.
अ. ३

॥ १६ ॥

कायाच्चोभवतीतिवायजुरुन्नोभवतीतिवाबहुकृष्णाजिनइत्यौपमन्यवोयजूप्येननयंतीतिवत्विङ्गमान्युत्तराण्यष्टा
वृत्तिकस्मादीरणक्रग्यष्टाभवतीतिशाकपूर्णिकृतयाजीभवतीतिवायाच्चाकर्मणउत्तरेधातवःसप्तदशदानकर्मणउत्त
रेधातवोदशाध्येषणाकर्मणउत्तरेधातवश्चत्वारःस्वपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्मणौकूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः
कस्मात्कुपानंभवतिकुप्यतेर्वास्तेननामान्युत्तराणिचतुर्दशैवस्तेनःकस्मात्संस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तांनिर्णीतांत
र्हितनामधेयान्युत्तराणिषण्णिर्णीतंकस्मान्निर्णिकंभवतिदूरनामान्युत्तराणिपंचदूरंकस्माद्भुतंभवतिदुरयंवापुराणना
मान्युत्तराणिषट्पुराणंकस्मात्पुराणवंभवतिनवनामान्युत्तराणिषष्ठेवनवंकस्मादानीतंभवति ॥ १९ ॥ द्विशउत्तराणि
नामानिंप्रपित्वेऽभीकइत्यासन्नस्यंप्रपित्वेप्राप्तेऽभीकेऽभ्यक्ते । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमार्गहि । अभीकेचिदुलोककृ
दित्यपिनिगमौभवतौदभ्रमर्भकमित्यल्पस्यदभ्रंदभ्रोतेःसुदंभंभवत्यर्भकमवहृतंभवति । उपोपमेपरांमृशमामेदुआ
णिमन्यथाः । नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्यपिनिगमौभवतस्तिरःसतइतिप्राप्तस्यतिरस्तीर्णंभवतिसतःसंसृतंभवति ।
तिरश्चिदर्थयापरिवृत्तिर्यातमदाभ्या । पात्रेवभिंदन्सतएतिरक्षसइत्यपिनिगमौभवतस्त्वोनेमइत्यर्थस्यत्वोऽपततोने
मोऽपनीतोऽधंहरतेर्विपरीताद्धारयतेर्वास्यादुद्धृतंभवत्युधोतेर्वास्यादुद्धृतमोविभागः । पीर्यतित्वोअनुत्वोगृणाति ।
नेमेदेवानेमेऽसुराइत्यपिनिगमौभवतर्क्षःस्तुभिरितिर्नक्षत्राणांनक्षत्राणिनक्षतेर्गतिकर्मणोनेमानिक्षत्राणीतिचब्राह्म

णमृक्षाउदीर्णानीवरूपायंतैस्तृभिस्तीर्णानीवरूपायंते । अमीयक्रक्षानिर्हितासउष्णा पश्यंतोद्यामेवस्तृभिरित्यपि
निगमौभवतोवस्त्रीभिरुपजिह्विकाइतिसीमिकानांवरूयोवमनात्सीमिकास्यमनादुपजिह्विकाउपजिह्वयः । वस्त्रीभिःपुत्र
मम्रुवोअदानं । यदत्युपजिह्विकायद्वस्त्रोअतिसर्पतीत्यपिनिगमौभवतर्जदरंक्रुदरमित्यावपनस्योर्दरमुदीर्णभवत्यूर्जदी
णैवा । तमूर्दरंनृणतायवेनेत्यपिनिगमोभवतितमूर्दरमिवपूरयतियवेनक्रुदरंक्रुतदरंभवति । समिद्धोअंजनक्रुदरंम
तीनामित्यपिनिगमोभवति ॥ २० ॥ रंभःपिनाकमितिदंडस्य । रंभआरभंतएनं । आत्वारंभंनजिघ्रयोररम्भेत्यपि
निगमोभवत्यारभामहेत्वाजीर्णाइवदंडंपिनाकंप्रतिपिनष्टेनेनकृत्तिवासाःपिनाकहस्तोऽवततधन्वेत्यपिनिगमोभवति
मेनाग्राइतिस्त्रीणांस्त्रियस्त्यायतेरपत्रपणकर्मणोमेनामानयंत्येनाग्रागच्छंत्येनाः । अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ । ग्रास्त्वा
कृतंनपसोऽतन्वतेनेत्यपिनिगमौभवतःशेषोवैतसइतिपुंस्प्रजननस्यशेषःशपतेःस्पृशतिकर्मणोवैतसोवितस्तंभवति । य
स्यामुशंतःप्रहरामशेषं । त्रिःस्ममाहःश्रथयोवैतसेनेत्यपिनिगमौभवतोऽयैनेत्युपदेशस्य । अयातेअग्नेसमिधाविधेमेति
स्त्रियाः । एनावोअग्निमितिनपुंसकस्य । एनापत्यातन्वंसंसृजस्वेतिपुंसः । सिषकुसचतइतिसेवमानस्य । सनःसि
षकुयस्तुरः । सनःसेवतांयस्तुरः । सचस्वानःस्वस्तये । सेवस्वनःस्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनामास्तिरभिपूजितः
स्वस्तीतिभ्यसतैरेजतइतिभयवैपनयोः । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतां । रेजतेअग्नेपृथिवीमलेभ्यइत्यपिनिगमौभवतो

द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणिचतुर्विंशतिस्तयोरेषाभवति ॥ २१ ॥ कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःको
विवेद । विश्वंत्मनाबिभृतोयद्धनामविवर्ततेअहनीचक्रियेव । कतरापूर्वाकतरापरेनयोःकथंजातेकवयःकएनेविजाना
तिसर्वमात्मनाबिभृतोयद्धैनयोःकर्मविवर्ततेचैनयोरहनीअहोरात्रेचक्रयुक्तेइवेतिद्यावापृथिव्योर्भहिमानमाचष्टआच
ष्टे ॥ २२ ॥ (कर्मनामानिपरिषद्येनहिग्रभायशासद्वह्निर्भ्रातेवनजामयेमनुष्यनामानितदद्यदशावनिभ्योऽभीदं
त्वयावयंयत्रासुपर्णाबहुनामानितनूत्यजेवंकुहस्विच्चतुराश्रित्प्रियमेधवदथलुसोपमान्यर्चतिद्विशोरंभःकतरापूर्वाद्वावि
शतिः ॥) इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

ॐ ॥ एकार्थमनेकशब्दमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्चनि
गमांस्तदैकपदिकमित्याचक्षतेजहाजघानेत्यर्थः ॥ १ ॥ कोनुमर्याअमिथितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोअस्मदी
पते । मर्याइतिमनुष्यनाममर्यादाभिधानंवास्यान्मर्यादामर्यादादीयतैमर्यादामर्यादिनोर्विभागोमेथतिराक्रोशकर्म
प्रापकंजघानकमहंजातुकोऽस्मद्भीतःपलायतैनिधापाश्याभवतियन्निधीयतैपाश्यापाशसमूहःपाशःपाशयतेर्विपाश
नात् ॥ २ ॥ वयःसुपर्णाउपसेदुरिंद्रप्रियमेधाऋषयोनाचमानाः । अपध्वांतमूर्णुहिपुर्धिचक्षुर्मुमुग्धःस्मास्त्रिधये
वबुद्धान् । वयोवेर्बहुवचनंसुपर्णाःसुपतनाआदित्यरश्मयउपसेदुरिंद्रयाचमानाअपोर्णुह्याध्वस्तंचक्षुश्चक्षुःख्यातेर्वाच

ष्टेर्वापूधिंपूरयदेहीतिवांमुंचास्मान्पाशैरिवबद्धान्पार्श्वतःश्रोणितःशितामर्तःपार्श्वपशुमयमंगंभवतिपशुःस्पृशतेःसंस्पृष्टपृष्ठदेशंपृष्ठंस्पृशतेःसंस्पृष्टमंगैरंगमंगनादंचनाद्वाश्रोणिःश्रोणतेर्गतिचलाकर्मणःश्रोणिश्चलतीवगच्छतोदोःशितामभवतिदोर्द्रवतेर्योनिःशितामेतिशाकपूर्णिर्विषितोभवतिइयामतोयकृत्तइजितैटीकिःइयामंइयायतेर्यकृद्यथाकथाचकृत्यतेशितिमांसतोमेदस्तइतिगालवःशितिःइयतेमांसमाननंवामानसंवांमनोऽस्मिन्त्सीदतीतिवांमेदोमेद्यतेः ॥ ३ ॥ यदिद्रचित्रमेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नोविदद्वसउभयाहुस्त्याभर । यदिद्रचित्रंचायनीयंमहनीयंधनमस्तियन्मइहनास्तीतिवात्रीणिमध्यमानिपदानित्वयानस्तदातव्यमद्रिवन्नद्रिराहणात्येनेनापिवात्तेःस्यात्तेसोमादइतिहविज्ञायतेराधइतिधननामराध्रुवंत्येनेनतन्नस्त्वंवित्तधनोभाभ्यांहस्ताभ्यामाहरोभौसमुद्धौभवतोदमूनादममनावदानमनावदांतमनावापिवादमइतिगृहनामंतन्मनाःस्यान्मनोमनोतेः ॥ ४ ॥ जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाभराभोजनानि । अतिथिरभ्यतितोगृहान्भवत्यभ्येतितिथिषुपरकुलानीतिवापरगृहाणीतिवादुरोणइतिगृहनामंदुरवाभवन्तिदुस्तर्पाइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान्सर्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहरभोजनानिनिहत्यान्येषांबलानिशत्रूणांभवनादाहरभोजनानीतिवाधनानीतिवाभूषोमूषिकाइत्यर्थोमूषिकाःपुनर्मुष्णातेर्मूषोऽप्येतस्मादेव ॥ ५ ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपशवः । मूषो नश्चि

श्राव्यदंतिमाध्यःस्तोतारैतेशतक्रतोवित्तंमैअस्यरौदसी । संतपंतिमामभितःसपत्न्यइवेमाःपशवःकूपपशवोमूषिकाइवात्तातानिसूत्राणिव्यदंतिस्वांगाभिधानंवास्याच्छिन्नानिव्यदंतीतिवासन्तपन्तिमाध्यःकामाःस्तोतारैतेशतक्रतोवित्तंमैअस्यरौदसी । जानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्यावितित्रितंकूपेऽवहितमेतत्सूक्तंप्रतिबभौतत्रब्रह्मेतिहासमिश्रमृद्धिश्रंगाथामिश्रंभवतित्रितस्तीर्णतमोमेधयाबभूवापिवासंख्यानामैवाभिप्रेतंस्यादेकतोद्वितस्त्रितइतित्रयोबभूवुः ॥ ६ ॥ इषिरेणतेमनसासुतस्यभक्षीमहिपित्र्यस्येवरायः । सोमराजन्प्रणआयूषितारीरहानीवसूर्योवासराणि । ईषणेनवैषणेनवार्षणेनवातेमनसासुतस्यभक्षीमहिपित्र्यस्येवधनस्यप्रवर्धयचनआयूषिसोमराजन् । अहानीवसूर्योवासराणि । वासराणिवेसराणिविवासनानिगमनानीतिवाकुरुतनेत्यनर्थकाउपजनाभवन्तिकर्तनहंतनयातनेतिजठरमुदरंभवतिजग्धमस्मिन्ध्रयतेधीयतेवा ॥ ७ ॥ मरुत्वाँइद्रवृषभोरणायपिवासोममनुष्वधंमदाय । आसिंचस्वजठरेमध्वज्मित्वंराजासिप्रदिवःसुतानां । मरुत्वानिंद्रमरुद्भिस्तद्वान्वृषभोवर्षितापांरणायरमणीयायसंग्रामायपिबसोममनुष्वधमन्वन्नमदार्थमदनीयायजैत्रायासिंचस्वजठरेमधुनऊर्मिमधुसोममित्यौपमिकंमाद्यतेरिदमपीतरन्मध्वेतस्मादेवंत्वंराजासिपूर्वेष्वप्यहःसुसुतानां ॥ ८ ॥ तितउपरिपवनंभवतिततवद्वातुन्नवद्वातिलमात्रनुन्नमितिवा ॥ ९ ॥ सक्तुमिवतितउनापुनंतोयत्रधीरामनसावाचमकृत । अत्रासखायःसख्यानिजानतेभद्रैषाँलक्ष्मीर्निहिताधिवाचि । सक्तु

मिवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुःसचतेर्दुर्धावोभवतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधीरामनसावाचमकृपतंप्र
ज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोध्यानवन्तस्तत्रसखायःसख्यानिसंजानतेभद्रैषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचीर्तिभद्रंभगेनव्याख्यातं
भजनीयंभूतानामभिद्रवणीयंभवद्रमयतीतिवाभाजनवद्वालक्ष्मीर्लाभाद्वालक्षणाद्वालस्यनाद्वालाञ्छनाद्वालपतेर्वा
स्यात्प्रेप्साकर्मणोलग्यतेर्वास्यादाश्लेषकर्मणोलज्जतेर्वास्यादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्युपरिष्ठाद्वाख्यास्यामः ॥ १० ॥ त
त्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्वितंतंसंजभार । यदेदयुक्तहरितःसधस्यादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै । तत्सूर्यस्य
देवत्वंतन्महित्वंमध्येयत्कर्मणांक्रियमाणानांविततंसंह्रियतेयदासावयुक्तहरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानितिवाथरा
त्रीवासस्तनुतेसिमसैवेसरमहरवयुवतीसर्वस्मादपिवोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितथापिनिगमोभवति । पुनः
समव्यद्वितंतंवयंती । समनात्सीत् ॥ ११ ॥ इंद्रेणसंहृदक्षसेसंजग्मानोअबिभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा । इं
द्रेणहिसंहृदयसेसंगच्छमानोऽबिभ्युषागणेनमंदूमदिष्णूयुवांस्योऽपिवांमंदुनातेनेतिस्यात्समानवर्चसेत्येतेनव्याख्यातं
॥ १२ ॥ ईर्मांताःसिलिकमध्यामाःसंशूरणासोदिव्यासोअत्याः । हंसाइवश्रेणिशोयंतंतेयदाक्षिषुर्दिव्यमज्मम
श्वाः । ईर्मांताःसमीरितांताःसुसमीरितांताःपृथ्वंतावासिलिकमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षमध्यमावापिवांशिरादि
त्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्येचैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतर्दिद्रियाणिभवन्ति ॥ सं

॥ १९ ॥

शूरणासोदिव्यासोअत्याः । शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः । हंसाइवश्रेणिशोयंतंते । हंसाहंते
घ्नंत्यध्वानैश्रेणिशइतिश्रेणिःश्रयतेःसमाश्रिताभवन्तियदाक्षिषुर्दपन्दिव्यमज्ममजनिमाजिमश्वाअस्त्यादित्यस्तुति
रश्वस्यादित्यादश्वोनिस्तष्टइति । सूरदश्वंवसवोनिरतष्टेत्यपिनिगमोभवति ॥ १३ ॥ कार्यमानोवनात्वंयन्मातृरज
गन्धपः । नतत्तैअग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयदूरेसन्निहाभवः । कायमानश्चायमानःकामयमानइतिवावनानित्वंयन्मातृरपोऽ
गमउपशाम्यन्नतत्तेअग्नेप्रमृष्यतेनिवर्तनंदूरेयत्सन्निहभवसिजायमानः । लोधनंयन्तिपशुमन्यमानाः । लुब्धमृषिंन
यन्तिपशुमन्यमानाः । शीरंपावकशोचिषं । पावकदीप्तिं । अनुशायिनर्मितिवाशिनमितिवा ॥ १४ ॥ कनीनकेव
विद्रुधेनवैद्रुपदेऽअर्भके । बभ्रूयामेषुशोभेते । कनीनकेकन्यकैकन्याकमनीयाभवतिकेयनेतव्येतिवाकमनेनानीयतइ
तिवाकनतेर्वास्यात्कान्तिकर्मणःकन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानिसप्तम्याएकवचनानीतिशाकपूर्णिर्विद्धयोर्दार्ढ्यादोर्दार्ढ
हणातेर्वाद्रूणातेर्वातस्मादेवद्रुनवेनवजातैअर्भकेअवृद्धेतैयथातदधिष्ठानेषुशोभेतैएवंबभ्रूयामेषुशोभेतैवभवोरश्वयोः
संस्तवइदंचमेऽदादिदंचमेऽदादित्यृषिःप्रसख्यायाह । सुवास्त्वाअधितुर्ग्वनि । सुवास्तुर्नदीतुग्वतीर्थंभवतितूर्णमेतदा
यन्ति । कुविभ्रंसंतेमरुतःपुनर्नः । पुनर्नोनमंतेमरुतोऽनंतइत्युपरिष्ठाद्वाख्यास्यामः । येतेमदाआहनसोविहायस
स्तेभिरिंद्रंचोदयदातवेमघं । येतेमदाआहननवंतोवचनवंतस्तैरिंद्रंचोदयदानायमघं ॥ १५ ॥ उपोअदर्शिंशुंध्युवोन

वक्षो नो धा इवा विरूतप्रियाणि । अद्भ्यसन्नसतो बोधयैतीशश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां । उपादर्शिशुन्ध्युर्वःशुन्ध्युरा
दित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षो भासोऽध्युर्दमिदमपीतरं द्रक्ष्ये तस्मादेवाध्युर्दं काये शकुनिरपिशुंध्युरुच्यते शोधनादेवोद
कचरो भवत्यापोऽपिशुंध्यवउच्यते शोधनादेव नो धा ऋषिर्भवति नवनं दधाति स यथास्तुत्या कामाना विष्कुरुते एवमुषारू
पाण्या विष्कुरुतेऽद्भ्यसदद्भ्यसन्नं भवत्यद्भ्यसादिनीतिवा भ्रसानिनीतिवा । ससतो बोधयैतीशश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां ।
स्वपतो बोधयैतीशश्वतिकतमागात्पुनरागामिनीनां । तेवाशीमंत इष्मिणः । ईषणिन इति वैषणिन इति वार्षणिन इति
वा वाशीतिवा इन्नाम वाश्यत इति सत्याः । शंसावाध्वर्यो प्रतिमे गृणीहीं द्रायुवाहः कृणवाव जुष्टं । अभिवहनस्तुतिमधि
षवणप्रवादांस्तुतिमन्यंत ऐंद्रीत्वेव शस्यते परितः कर्म्येत्युपरि द्वाव्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते सुइते सूते सुगतै प्रजाया
मिति वा । सुविते माधा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नवेन पूर्वदयमानाः स्यामेत्युपदयाकर्मा । य एक इद्वि
दयते वस्विति दानकर्मा वा विभागकर्मा वा । दुर्वर्तुर्भामो दयते वनानीति दहतिकर्मा दुर्वर्तुर्दुर्वारः । विदद्वसुर्दयमानो
विशत्रूनि तिहिंसाकर्मा । इमे सुता इंदवः प्रातरित्वनासजोषसापिबतमश्विनातान् । अयं हि वामूतये वंदनाय मां वायसो
दोषादयमानो अबबुधत् । दयमान इति । नूचिदिति निपातः पुराणनवयोनूचेति च । अद्याच्चिन्नूचितदपो नदीनां ।
अद्य च पुराचतदेव कर्मनदीनां । नूचपुराच सदनं रयीणां । अद्य च पुराच सदनं रयीणां रयिरिति धननामरातेर्दानकर्मणः

॥ १७ ॥ विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दावने । विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दानस्यादित्योऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो
भवति दूरपारः समुद्रोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति महापारः कच्छपोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो न कूपमृच्छतीति
कच्छपः कच्छपाति कच्छेन पातीति वा कच्छेन पिबतीति वा कच्छः खच्छः खच्छदोऽयमपीतरो नदी कच्छ एतस्मादेव कमुद
कं तेन छाद्यते । शिर्षीति शृगेरक्षं सेविनिक्षे । निश्यति शृगेरक्षसो विनिक्षणनाथं रक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसि क्षणोतीति वा
रात्रौ नक्षत इति वा । अग्निः सुतुकः सुतुकैर्भिरश्वैः । सुतुकनः सुतुकनैरिति वा सुप्रजाः सुप्रजोभिरिति वा । सुप्रायणा अ
स्मिन्यज्ञे विश्रयंताः । सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानो यथा स दुमिद्धुधे असन्नप्रायुवोरक्षितारो दिवे दिवे । देवानो यथा स
दावर्धनाय स्युरप्रायुवोऽप्रमाद्यंतोरक्षितारश्चाहन्यहर्निच्यवनः ऋषिर्भवति च्यावयितास्तोमानां च्यवानमित्यप्यस्य निग
मा भवन्ति । युवं च्यवानं सनयं यथारथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षुः । युवां च्यवनं सनयं पुराणं यथारथं पुनर्युवानं चरणाय
ततक्षुर्धुवाप्रयौ तिकर्माणितक्षतिः करोति कर्मां रजोरजतेज्योतीरज उच्यते उदकं रज उच्यते लोकारजां स्युच्यतेऽसृगह
नीरजसी उच्यते । रजांसि चित्रा विचरंतितन्यव इत्यपि निगमो भवति हरौ हरतेज्योतिर्हर उच्यते उदकं हर उच्यते लोकाह
रां स्युच्यतेऽसृगहनी हरसी उच्यते । प्रत्यग्रे हरसाहरः शृणीहीत्यपि निगमो भवति । जुहुरे विचितयैतः । जुहुरे विचेत
यमाना व्यंत इत्येषोऽनेककर्मापदं देवस्य नमसा व्यंत इति पश्यति कर्मावीहि शूरपुरोळाशामिति खादतिकर्मा । वीतं पातं प

यसंजुस्त्रियायाः । अश्रीतंपिबतंपयसजुस्त्रियायाउस्त्रियेतिगोनामोस्त्राविणोऽस्यांभोगाउस्त्रेतिच । त्वामिद्रमृतिभिःसुते
 सुनीथासौवसूयवः । गोभिःक्राणाअनूषतगोभिःकुर्वाणाअस्तोषत । आतूषिचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताइमन्म
 यीभिः । आसिचहरिंद्रोरुपस्थेद्रुममयस्यहरिःसोमोहरितवर्णोऽयमपीतरोहरिरेतस्मादेव । वाशीभिस्तक्षताइमन्मयी
 भिः । वाशीभिरइममयीभिरितिवावाग्भिरितिवा । सशर्धद्वयोविषुणस्यजंतोर्माशिभ्रदेवाअपिगुर्कृतंतनः । सउत्सह
 तांयोविषुणस्यजंतोर्विषमस्यमाशिभ्रदेवाअब्रह्मचर्योःशिभ्रंश्रथतेः । अपिगुर्कृतंतनः । सत्यंवायज्ञंवा ॥ १९ ॥ आ
 धातागच्छानुत्तरायुगानियत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपबर्बुहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत् । आगमि
 व्यन्तितान्युत्तराणियुगानियत्रजामयःकृणवंत्यजामिकर्माणिजाम्यतिरेकनामबालिशस्यवासमानजातीयस्यवोपजन
 उपधेहिवृषभायबाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमदितिब्याख्यातं ॥ २० ॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मेमातापृ
 थिवीमहीयं । उत्तानयोश्चम्बोऽयोनिरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् । द्यौर्मैपितापातावापात्यितावाजनयिताना
 भिरत्रबंधुर्मेमातापृथिवीमहतीयैबंधुःसंबंधनाम्नाभिःसन्नहनाम्नाभ्यासन्नद्धागर्भाजायन्तइत्याहुरेतस्मादेवज्ञातीन्त्स
 नाभयइत्याचक्षतेसंबंधवइतिचज्ञातिःसंज्ञानात् । उत्तानयोश्चम्बोऽयोनिरंतः । उत्तानउत्ततानऊर्ध्वतानोवातत्र
 पितादुहितुर्गर्भदधातिपर्जन्यःपृथिव्याःशंयुःसुखयुः । अथानःशंयोररपोदधात । रपोरिप्रमितिपापनामनीभवतःश

मनंचरोगाणायौवनंचभयानामथापिशंयुर्बाहस्पत्यउच्यते । तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयइत्यपिनिग
 मोभवतिगमनंयज्ञायंगमनंयज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदितिरदीनादेवमाता ॥ २२ ॥ अदितिद्यौरदितिरंतरिक्षमदिति
 मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाअदितिःपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं । इत्यदितेर्विभूतिमाचष्टेनान्यदीना
 नीतिवा । यमेरिरेभृगवः । एरिरइतीतिरुपसृष्टोऽभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरे
 षु । नीचायमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं । अपिस्मैनंवस्त्रमथिमिववस्त्रमाथिनंवस्त्रंवस्तेस्तायुरितिस्तेनना
 मंसंस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तास्तस्यतेवास्यादनुक्रोशन्तिक्षितयःसंग्रामेषुभरइतिसंग्रामनामभरतेवाहरतेवानो
 चायमानंनीचैरयमानंनीचैर्निचितंभवत्युच्चैरुच्चितंभवतिजस्तमिवश्येनैश्येनःसंशनीयंगच्छति । श्रवश्चाच्छापशुमच्च
 यूथं । श्रवश्चापिपशुमच्चयूथंप्रशंसांचयूथंचधनंचयूथंचेतिवायूथंयौतेःसमायुतंभवति । इन्धानएनंजरतेस्वाधीः ।
 गुणाति । मन्दीमन्दतेःस्तुतिकर्मणः । प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचः । प्रार्चतमंदिनेपितुमद्वचोगौर्व्याख्यातः ॥ २४ ॥
 अत्राहगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्याचंद्रमसोगृहे । अत्रहगोःसममंसतादित्यरश्मयःस्वंनामापीच्यमपगतमपचि
 तमपिहितमंतर्हितंवामुत्रचंद्रमसोगृहेगातुर्व्याख्यातौगातुकृणवन्नृषसोजनायेत्यपिनिगमोभवतिदंसयःकर्माणिदंसयं
 त्येनानि । कुत्सायमन्मन्नह्यश्चदंसयइत्यपिनिगमोभवति ॥ सतृतावनैनमश्रोत्यंहतिः । सतृतावनैनमंहतिरश्रोत्यं

हतिश्चाहश्चाहुश्चहंतैर्निरुदोपधाद्विपरीतात् । बृहस्पतेचयसइत्पिरारुं । बृहस्पतेयच्चातयसिदेवपीयुंपीयतिर्हिसाकर्मो
वियुतेद्यावापृथिन्यौवियवनात् । समान्यावियुतेदुरेअंते । समानंसमानमात्रंभवतिमात्रामानादूरंव्याख्यातमंतोऽ
ततेर्ऋधगितिपृथग्भावस्यप्रवचनंभवत्यथाप्यृभोत्यर्थेदृश्यते । ऋधगयाऋधगुताशमिष्ठाः । ऋधुवन्नयाक्षीर्ऋधुवन्नश
मिष्ठाइतिचास्याइतिचास्येतिचोदात्तप्रथमादेशेऽनुदात्तमन्वादेशेतीव्रार्थतरमुदात्तमल्पीयोऽर्थतरमनुदात्तं । अस्या
ऊषुणउपसातयैभुवोऽहेळमानोररिवाँऽअंजाश्वश्रवस्यतामंजाश्व । अस्यैनःसातयउपभवाहेळमानोऽकुध्यन्नरिवान्नाति
रभ्यस्तोऽजाश्वेतिपूषणमाहाजाश्वजाअजनाअथानुदात्तं । दीर्घायुरस्यायःपतिर्जीवातिशरदःशतं । दीर्घायुरस्यायः
पतिर्जीवतुसशरदःशतंशरच्छृताअस्यामोषधयोभवंतिशीर्णाअपइतिवास्येत्यस्याइत्येतेनव्याख्यातं ॥ २५ ॥ अस्यवा
मस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्यश्रः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविश्वपतिसप्तपुत्रं । अस्यवामस्यव
ननीयस्यपलितस्यपालयितुहोतुह्रातव्यस्यतस्यभ्रातामध्यमोऽस्यशनोभ्राताभरतेर्हरतिकर्मणोहरतेभागंभर्तव्यो
भवतीतिवातृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोऽस्यायमग्निस्तत्रापश्यंसर्वस्यपातारंवापालयितारंवाविश्वपतिसप्तपुत्रंसप्तमपुत्रंसर्पण
पुत्रमितिवासप्तसप्तासंख्यासप्तादित्यरश्मयइतिवदन्ति ॥ २६ ॥ सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहति सप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वामुवनाधितस्थुः । सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकचारिणंचक्रंचकतेर्वाचरतेर्वाक्रामते

वेंकोऽश्वोवहति सप्तनामादित्यः सप्तास्मैरश्मयोरसानभिसंनामयंतिसप्तैनमृषयःस्तुवंतीतिवैदमपीतरन्नामैतस्मादेवा
भिसंनामात्संवत्सरप्रधानउत्तरोऽर्धर्चस्त्रिनाभिचक्रंत्युतुःसंवत्सरोग्रीष्मोवर्षाहेमंतइतिसंवत्सरःसंवसंतेऽस्मिन्भूतानि
ग्रीष्मोग्रस्यंतेऽस्मिन्नसावर्षावर्षत्यासुपर्जन्योहेमंतोहिमवान्हिमं पुनर्हतेर्वाहिनोतेर्वाजरमजरणधर्माणमनर्वमप्रत्युतम
न्यस्मिन्यत्रेमानिसर्वाणिभूतान्यभिसंतिष्ठंतंसंवत्सरंसर्वमात्राभिःस्तौति । पंचारेचक्रेपरिवर्तमानइतिपंचर्तुतयापंच
र्तवःसंवत्सरस्येतिचब्राह्मणंहेमंतशिशिरयोःसमासेनषळरआहुरर्पितमितिषळृतुतयाराःप्रत्युतानाभौषट्पुनःसहतेः ।
द्वादशारंनहितज्जराय । द्वादशप्रथयश्चक्रमेकमितिमासानांमासामानात्प्रधिःप्रहितोभवति । तस्मिन्त्साकंत्रिशतान
शुक्लवोऽर्पिताःषष्टिर्नचलाचलासः । षष्टिश्चहवैत्रीणिचशतानिसंवत्सरस्याहोरात्राइतिचब्राह्मणंसमासेन । सप्तशता
निर्विशतिश्चतस्थुः । सप्तचवैशतानिर्विशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्राइतिचब्राह्मणंविभागेनविभागेन ॥ २७ ॥ (एकार्थं
कोनुवयःसुपर्णायदिंद्रजुष्टोदमूनाःसंमातपंतीषिरेणमरुत्वाँतितउसक्तुमिर्वतसूर्यस्येंद्रेणसमीर्मातासःकायमानःकनी
नकेवोपोअदर्शिसुवितेविद्यामदेवानाघाद्यौमैऽदितिरदितिरुतस्मात्राहास्यवामस्यसप्तयुंजंतिसप्तविंशतिः) ॥ इति
निरुक्तेपूर्वषट्केचतुर्थोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ सस्त्रिमविदुश्चरणेनदीनां । संस्नातं मेघं । वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुवंनरा । वोळ्हतमोहानानांस्तोमोदूतो
हुवंनरौनरामनुष्यानुत्यंतिकर्मसुदूतो जवतेर्वाद्रवतेर्वावारयतेर्वा । दूतोदेवानामसिमर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिवाव
शानोवष्टेर्वावाश्यतेर्वा । सप्तस्वसुररूपीर्वावशानइत्यपिनिगमोभवतिवार्यवृणोतेरथापिवरतमं । तद्वार्थवृणीमहेवर्
ष्टंगोपयत्यं । तद्वार्थवृणीमहेवर्षिष्टंगोपायितव्यंगोपायितारोयूयंस्थयुष्मभ्यमितिवौधइत्यन्ननामाध्यानीयंभवति ।
आर्मत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । आसिंचतामत्रैर्मदनीयमंधोऽमत्रंपात्रममाअस्मिन्नदैत्यमापुनरनिर्मितंभवतिपात्रंपाना
त्तमोऽप्यंधउच्यतेनास्मिन्ध्यानंभवतिनदर्शनमंधंतमइत्यभिभाषंतेऽयमपीतरोऽधएतस्मादेव । पश्यदक्षणाव्रविचेत
दंधइत्यपिनिगमोभवति ॥ १ ॥ असंश्रंतीभूरिधारेपर्यस्वती । असज्यमानेइतिवाव्युदस्यंत्यावितिवाबहुधारेउदक
वत्यौवनुष्यतिहंतिकर्मानवगतसंस्कारोभवति । वनुयामवनुष्यतइत्यपिनिगमोभवति । दीर्घप्रयज्युमतियोवनुष्यतिव
यंजयेमपृतनासुदूढ्यः । दीर्घप्रततयज्ञमभिजिगांसतियोवयंतंजयेमपृतनासुदूढ्यंदुर्धियंपापधियंपापःपातापेयानांपा
पत्यमानोऽवाडेचपततीतिवापापत्यतेर्वास्यात्तरुष्यतिरप्येवंकर्मा । इंद्रेणयुजातरुषेमवृत्रमित्यपिनिगमोभवतिभंदना
भंदतेःस्तुतिकर्मणः । पुरुप्रियोभंदतेधामभिःकविरित्यपिनिगमोभवति । सभंदनाउदियतिप्रजावतीरितिच । अन्ये
नमदाहनोयाहितूर्यं । अन्येनमदहनोगच्छक्षिप्रमाहंसीवभाषमाणेत्यसभ्यभाषणादाहनाइवभवत्येतस्मादाहनःस्याह

षिर्नदोभवतिनदतेःस्तुतिकर्मणः । नदस्यमारुधतःकामआगन् । नदनस्यमारुधतःकामआगमत्संरुद्धप्रजननस्यब्रह्म
चारिणइत्यृषिपुत्र्याविलपितंवेदयंते ॥ २ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनांतरिक्षंनार्द्रयुःसोमोअक्षाः । अश्रोतेरित्ये
के । अनुपेगोमान्गोभिरक्षाःसोमोदुग्धाभिरक्षाः । लोपाशःसिंहप्रत्यंचमत्साः । क्षियतिनिगमःपूर्वःक्षरतिनिगमउत्त
रइत्येकेऽनूपेगोमान्गोभिर्यदाक्षियत्यथसोमोदुग्धाभ्यःक्षरतिस्वैक्षियतिनिगमाइतिशाकपूर्णिःश्वात्रमितिक्षिप्रनामा
शुअतनंभवति । सपतत्रीत्वरंस्थाजगद्यच्छात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः । सपतत्रिचेत्वरंस्थावरंजंगमंचयत्तत्क्षिप्रमग्निर
करोज्जातवेदाऊतिरवनात् । आत्वारथंयथोतयइत्यपिनिगमोभवतिहासमानेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । वृश्चकःपङ्क्तिरु
पसर्पदिंद्रै । पानैरितिवास्पाशनैरितिवास्पर्शनैरितिवा । ससंनपृक्कर्मविदच्छुचंतं । स्वपनमेतन्माध्यमिकंज्योतिर
नित्यदर्शनैतदिवाविदज्जाज्वल्यमानं । द्विताचसत्तास्वधयाचशंभुः । द्वैधंसत्तामध्यमेचस्थानउत्तमेचशंभुःसुखभूः ।
मृगंनमामृगयंते । मृगमिवव्रात्याःप्रैषाः ॥ ३ ॥ वराहोमेघोभवतिवराहारः । विध्यद्वराहंतिरोअद्रिमस्तेत्यपिनिगमो
भवत्ययमपीतरोवराहएतस्मादेववरमाहारमाहर्षीरितिचब्राह्मणंवृहतिमूलानिवरंवरंमूलंवृहतीतिवा । वराहमिंद्र
एमुषमित्यपिनिगमोभवत्यंगिरसोऽपिवराहाउच्यंते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः । अथाप्येतेमाध्यमकादेवगणावराह
वउच्यंते । पश्यन्हिरण्यचक्रानयोदंष्ट्रान्विधावतोवराहन् । स्वसराण्यहानिभवंतिस्वयंसारीण्यपिवास्वरादित्योभव

तिसप्तनानिसारयति । उस्माइवस्वसराणीत्यपिनिगमोभवतिशर्याअंगुलयोभवतिशर्याइषवःशरमय्यःशरःशृणातैः । शर्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योरित्यपिनिगमोभवत्यकोदेवोभवतिशर्यादेनमर्चत्यकोमंत्रोभवतिशर्यादेनार्चत्यकमन्त्रंभवत्यर्चति भूतान्यकोवृक्षोभवतिसवृतःकटुकिन्ना ॥ ४ ॥ गायंतिवागायत्रिणोऽर्चत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुऽङ्गंश मिंवयेमिरे । गायंतिवागायत्रिणःप्रार्चतितेऽर्कमर्किणोब्राह्मणास्त्वाशतक्रतुऽङ्गेमिरेवंशमिववंशोवनशयोभवतिवन नाच्छयतइतिवापवीरथनेमिर्भवतिशर्याद्विपुनातिभूमिं । उतपव्यारथानामर्द्रिभिर्दुत्योजसा । तंमरुतःक्षुरपविनाव्ययु रित्यपिनिगमोभवतोवक्षोव्याख्यातधन्वांतरिक्षधन्वंत्यस्मादार्पस्तिरोधन्वातिरोचतइत्यपिनिगमोभवतिसिनमन्त्रंभव तिसिनातिभूतानि । येनस्मासिनंभरथःसखिभ्यइत्यपिनिगमोभवतीत्यामुधेत्येतेनव्याख्यातसचासहेत्यर्थः । वसु भिःसचाभुवा । वसुभिःसहभुवौचिदितिनिपातोऽनुदात्तःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथापिपशुनामेहभवत्युदात्तश्चिदसि मनासिचितास्त्वयिभोगाश्चेतयसइतिवा आइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्यध्यर्थेदृश्यते । अभ्रआ अपः । अभ्रे आ अपः । अपोऽभ्रेऽधीतिद्युम्रद्योततेर्यशोवान्नंवा । अस्मेद्युन्नमधिरलैचधेहि । अस्मासुद्युन्नं चरलं चधे हि ॥ ५ ॥ पवित्रं पुनातेर्मन्त्रःपवित्रमुच्यते । येनदेवाःपवित्रेणात्मानं पुनतेसदेत्यपिनिगमोभवतिरश्मयःपवित्रमुच्यं ते । गभस्तिपूतो नृभिरद्रिभिःसुतइत्यपिनिगमोभवत्यापःपवित्रमुच्यते । शतपवित्राःस्वधयामदंतीर्बहूदकाः । अग्निः

पवित्रमुच्यतेवायुःपवित्रमुच्यतेसोमःपवित्रमुच्यतेसूर्यःपवित्रमुच्यतेइंद्रःपवित्रमुच्यते । अग्निःपवित्रं समापुनातुं वा युःसोमःसूर्यइंद्रःपवित्रंतेमापुनंत्वित्वपिनिगमोभवतितोदस्तुद्यतेः ॥ ६ ॥ पुरुत्वादाश्वान्वौचेऽरिर्भेतवस्विदा । तोदस्यैवशरणआमहस्यं । बहुदाश्वान्स्त्वामेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रंरुच्छतैरीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेवंयदन्यदेवत्याअग्ना वाहुतयोह्यंतइत्येतदृष्टैवमवक्ष्यत् । तोदस्यैवशरणआमहस्यं । तुदस्येवशरणेऽधिमहतःस्वंचाःसुअंचनः । आजुह्वा नोघृतपृष्ठःस्वंचाइत्यपिनिगमोभवतिशिपिविष्टोविष्णुरिति विष्णोर्द्वेनामनीभवतःकुत्सितार्थीयंपूर्वभवतीत्यौपमन्यवः ॥ ७ ॥ किमिहैविष्णोपरिचक्ष्यंभूत्प्रयद्वंक्षेतिशिपिविष्टोअस्मि । मावर्षोअस्मदपंगूहएतद्यदन्यरूपःसमिधेबभूथ । कितेविष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्यापनीयंयन्नःप्रब्रूषेशपइवनिर्वेष्टितोऽस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मिःशिपयोऽन्नरश्मयउच्यते तैराविष्टोभवति । मावर्षोअस्मदपंगूहएतत् । वर्षइतिरूपनामवृणोतीतिसतोयदन्यरूपःसमिधेसंग्रामेभवसिसंयतर शिमस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ८ ॥ प्रतसैअद्यशिपिविष्टनामार्यःशंसामिवयुनानिविद्वान् । तंत्वागृणामितवसम तव्यान्क्षयंतमस्यरजसःपराके । तत्तेऽद्यशिपिविष्टनामार्यःप्रशंसाम्ययोऽहमस्मीश्वरःस्तोमानामर्यस्त्वमसीतिवातंत्वा स्तौमितवसमतव्यास्तवसइतिमहतोनामधेयमुदितोभवतिनिवसंतमस्यरजसःपराकैपराक्रांते । आघृणिरागतहृणिः । आ

घृणेसंसंचावहै । आगतहृणसेवावहैपृथुजवाःपृथुजवाः । पृथुजवाअमिनादायुर्दस्योः । प्रामापयदार्युदस्योः ॥ ९ ॥
 अग्निनरोदीधितिभिररप्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथुर्यु । दीधितयोऽगुलयोभवंतिधीयंतेकर्मस्वर
 णीप्रत्युतएनेअग्निःसमरणाज्जायतइतिवाहस्तच्युतीहस्तप्रच्युत्याजनयंतप्रशस्तंदूरेदर्शनंगृहपतिमतनवंतं ॥ १० ॥
 एकयाप्रतिधापिवत्साकंसरांसित्रिंशतै । इंद्रःसोमस्यकाणुका । एकेनप्रतिधानेनापिवत्साकंसहेत्यर्थेइंद्रःसोमस्यकाणु
 काकांतकानीतिवाक्रांतकानीतिवाकृतकानीतिवेंद्रःसोमस्यकांतइतिवाकणेघातइतिवाकणेहतःकांतिहतस्तत्रैतद्याज्ञि
 कावेदयंतैत्रिंशदुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकदेवतानितान्येतस्मिन्कालेकेनप्रतिधानेनपिबंतितान्यत्रसरांस्यु
 च्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएताश्चांद्रमस्यआगामिन्यआपोभवंतिरश्मयस्ताअपरप
 क्षेपिबंतितथापिनिगमोभवतियमक्षितमक्षितयःपिबंतीतितंपूर्वपक्षआप्याययंतितथापिनिगमोभवतियथादेवाअंशु
 माप्याययंतीत्यग्निगुर्मत्रोभवतिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशासनमेवाभिप्रेतस्यात्तच्छब्दवच्चादग्निगोशमीध्वंसुशमिश
 मीध्वंशमीध्वमग्निगवित्यग्निरप्यग्निगुरुच्यते । तुभ्यंश्चोतंत्यग्निगोशचीवोऽधृतगमनकर्मवस्त्रिंद्रोप्यग्निगुरुच्यते ।
 अग्निगवओहमिंद्रायेत्यपिनिगमोभवत्यांगूषःस्तोमआघोषः । एनांगूषेणवयमिंद्रवंतः । अनेनस्तोमेनवयमिंद्रवंतः
 ॥ ११ ॥ आपातमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिमीवाञ्छरुमांक्रजीषी । सोमोविश्वान्यतसावनानिबार्वागिंद्रप्रतिमाना

निदेभुः । आपातितमन्युस्तृप्रप्रहारीक्षिप्रप्रहारीसृप्रप्रहारीसोमोवेंद्रोवाधुनिर्धूनोतेःशिमीतिकर्मनामशमयतेर्वाशक्रोते
 र्वर्जीषीसोमोयत्सोमस्यपूयमानस्यातिरिच्येतैतदृजीषमपार्जितंभवतितेनर्जीषीसोमोथाप्यैद्रोनिगमोभवत्यृजीषीवज्री
 तिहयोरस्यसभागोधानाश्चेतिधानाभ्राष्ट्रेहिताभवतिफलेहिताभवतीतिवाबन्धांतेहरीधानाउपक्रजीषंजिघ्रतामित्य
 पिनिगमोभवत्यादिनाभ्यासेनोपहितेनोपधामादत्तैवभस्तिरत्तिकर्मासोमःसर्वाण्यतसानिवनानिनार्वागिंद्रप्रतिमाना
 निदभ्रुवंतिथैरेनंप्रतिमिमतेनैनंतानिदभ्रुवंत्यर्वागेवैनमप्राप्यविनश्यंतीतींद्रप्रधानेत्येकैर्नैघंटुकंसोमकर्मोभयप्रधानेत्य
 परंश्मशाशुअश्रुतइतिवाश्माश्रुतइतिवा । अवंश्मशारुध्वाः । अवारुधच्छशावारिति ॥ १२ ॥ उर्वश्यप्सराउर्व
 भ्यश्रुतऊरुभ्यामश्रुतऊरुवावशोऽस्याअप्सराअप्सारिण्यपिवाप्सइतिरूपनामाप्सातेरप्सानीयंभवत्यादर्शनीयंव्याप
 नीयंवास्पष्टंदर्शनायेतिशाकपूणिर्यदप्सइत्यभक्षस्याप्सोनामेतिव्यापिनस्तद्राभवतिरूपवतीतदनयात्तमितिवातदस्यै
 दत्तमितिवातस्यादर्शनान्मित्रावरुणयोरेतश्चस्कंदतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्या
 ब्रह्मन्मनसोऽधिजातः । द्रुप्संस्कभ्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत । अप्यसिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्म
 न्मनसोऽधिजातोद्रुप्संस्कभ्रह्मणादैव्येनद्रुप्सःसंभृतप्सानीयोभवतिसर्वेदेवाःपुष्करेत्वाधारयंतपुष्करमंतरिक्षंपो
 षतिभूतान्युदकंपुष्करं पूजाकरं पूजयितव्यं वैदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेवपुष्करंवपुष्करंवापुष्पंपुष्पतेर्वयुनंवेतैःकांतिर्वा

प्रज्ञावा ॥ १४ ॥ सप्तमोऽवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार । सप्तमोऽप्रज्ञानंततन्वत्सतंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकारवाज
पस्त्यंवाजपतनं । सनेमवाजपस्त्यमित्यपिनिगमोभवतिवाजगन्धगन्धत्युत्तरपदं । अस्यामवाजगन्धमित्यपिनिग
मोभवतिगन्धगृहातेः । ऋज्जावाजंनगन्धयुयूषमित्यपिनिगमोभवतिगन्धतिमिश्रीभावकर्मा । आगधितापरिगधि
तेत्यपिनिगमोभवतिगौरयाणःकृतयानः । पाकस्थामाकौरयाणइत्यपिनिगमोभवतिगौरयाणस्तूर्णयानः । सतौ
रयाणउपयाहियज्ञं । मरुद्भिरिंद्रसखिभिःसजोषाइत्यपिनिगमोभवत्यह्रयाणोद्गीतयानः । अनुष्ठुयाकृणुह्यह्रयाणेत्य
पिनिगमोभवतिहरयाणोहरमाणयानः । रजतंहरयाणइत्यपिनिगमोभवति । यआरितःकर्मणि कर्मणिस्थिरः ।
प्रत्युतःस्तोमान्ब्रंदीब्रंदतेर्मृदूभावकर्मणः ॥ १५ ॥ नियद्वृणक्षिंश्वसनस्यमूर्धनिशुष्णस्यचिद्वृदिनोरोरुवृद्धना । निवृ
णक्षियच्छुसनस्यमूर्धनिशब्दकारिणःशुष्णस्यादित्यस्यचशेषयितूरोरुयमाणोवनानीतिवावधेनेतिवा । अब्रंदतवीळि
तेत्यपिनिगमोभवतिवीळयतिश्चब्रीडयतिश्चसंस्तंभकर्माणौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेनिष्पत्तीकामोभवतिविनिर्गतपसाःपसः
सपतेःस्पृशतिकर्मणः । मानोमधेवनिष्पत्तीपरादाः । सयथाधनानिविनाशयतिमानस्त्वंतथापरादास्तूर्णाशमुदकंभ
वतिर्तूर्णमश्रुते । तूर्णाशंगिरेरधीत्यपिनिगमोभवतिक्षुंपमहिच्छत्रकंभवतियत्क्षुभ्यते ॥ १६ ॥ कदामर्तमराधसंप
दाक्षुंपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवद्भिरिंद्रोअंग । कदामर्तमनाराधयंतपादेनक्षुंपमिवावस्फुरिष्यतिकदानःश्रोष्य

तिचगिरिंद्रोअंगांतेतिक्षिप्रनामांचितमेवांकितंभवतिनिचुंपुणःसोमोनिचांतपृणोनिचमनेनप्रीणाति ॥ १७ ॥ पत्नी
वंतःसुताइमउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिनिचुंपुणः । पत्नीवंतःसुताइमेऽद्भिःसोमाःकामयमानायंतिवीतयेपाना
यापांगंतानिचुंपुणःसमुद्रोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनिचमनेनपूर्यतेऽवभृथोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनीचैरस्मिन्कणंतिनीचैर्दध
तीतिवा । अवभृथनिचुंपुणइत्यपिनिगमोभवतिनिचुंपुणनिचुंपुणेतिचंपदिगंतुर्भवतियत्यद्यते ॥ १८ ॥ सुगुरंसत्सुहि
रण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयइंद्रोदधाति । यस्त्वायंतंवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनार्ति । सुगुर्भवतिसुहिरण्यः
स्वश्वोमहच्चास्मैवयइंद्रोदधातियस्त्वायंतमन्नेनप्रातरागामिन्नतिथे । मुक्षीजयेवपदिमुत्सिनार्ति । कुमारोमुक्षीजामो
चनाच्चसयनाच्चततनाच्चपादुःपद्यते । आविःस्वःकृणुतेगृहतेबुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते । आविःकुरुतेभास
मादित्योगृहतेबुसंसुसमित्युदकनामब्रवीतेःशब्दकर्मणोभ्रंशतेर्वीयद्वर्धन्यातयत्युदकैरदिमभिस्तत्पत्यादत्ते ॥ १९ ॥
वृकश्चंद्रमाभवतिविवृतज्योतिष्कोवाविकृतज्योतिष्कोवाविक्रांतज्योतिष्कोवा ॥ २० ॥ अरुणोमासकृद्वृकःपथायंतं
ददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टैवपृष्ट्यामयीवित्तंमेअस्यरोदसी । अरुणआरोचनोमासकृन्मासानांचार्धमासानां
चकर्ताभवतिचंद्रमावृकःपथायंतंददर्शनक्षत्रगणमभिजिहीतेनिचाय्ययेनयेनयोक्ष्यमाणोभवतिचंद्रमास्तक्षुण्वन्निवपृ
ष्टरोगीजानीतंमेऽस्यावापृथिव्यावित्यादित्योऽपिवृकउच्यतेयदावृके । अजोहवीदश्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीम

मुच्यते वृकस्य । आह्वयदुषा अश्विनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्विनौ प्रमुमुचतुरित्याख्यानां श्वापिवृक उच्यते विकर्तनात् ।
 वृकश्चिदस्य वारुण उरामथिः । उरणमथिः । उरण ऊर्णावान्भवत्यूर्णा पुनर्वृणोते रूणोतिर्वा वृद्धवाशिन्यपिवृकयुच्यते
 शतं मेषान्वृक्ये चक्षदानं मृज्जाश्वं तं पिता धंचकारेत्यपि निगमो भवति जोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयं जोषयितव्यं भवति
 ॥ २१ ॥ यइद्राग्नीसुतेषु वांस्तवृत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकं वदतः पञ्चहोषिणान् देवाभ्यसथश्चन । यइद्राग्नीसुतेषु वांसो मे
 पुस्तौति तस्याश्रीथोऽथ योऽयं जोषवाकं वदति विजंजपः प्रार्जितहोषिणौ न देवौ तस्याश्रीथः कृत्तिः कृततेर्यशो वान्नवा । म
 हीव कृत्तिः शरणातइन्द्र । सुमहत्तइन्द्रशरणमंतरिक्षे कृत्तिरिवेतीयमपीतरा कृत्तिरेतस्मादेवं सूत्रमप्युपमार्थेन । कृत्ति
 वसान आचरपिनाकं बिभ्रदागहीत्यपि निगमो भवति श्वघ्नी कितवो भवति स्वं हंति स्वं पुनराश्रितं भवति । कृतं न श्वघ्नी वि
 चिनोति देवने । कृतमिव श्वघ्नी विचिनोति देवने कितवः कितवास्तीति शब्दानु कृत्तिः कृतवान्वाशीर्नामकः सममिति परि
 ग्रहार्थं यैः सर्वनामानुदात्तं ॥ २२ ॥ मानः समस्य दूढ्यः परिद्वेषो अंहतिः । कुर्मिर्नानावमावधीत् । मानः सर्वस्य दुहि
 यः पापधियः सर्वतो द्वेषोऽहतिरूर्मिरिव नावमावधीदूर्मिरूणोतिर्नौः प्रणोत्तव्या भवति न मतेर्वा तत्कथमनुदात्तप्रकृति
 नाम स्याद्दृष्टव्यं तु भवत्युतो समस्मिन्नाशिशीहि नोवसोऽतिसप्तम्यां शिशीति दर्शनकर्मा । उरुष्याणो अघायतः समस्मा
 दिति पंचम्यां मुरुष्यतीरक्षाकर्माथापि प्रथमा बहवचने न भंतामन्यके समे ॥ २३ ॥ हविषां जारो अपां पिपतिं पपुरिर्नरा ।

पिताकुटस्थ चर्षणिः । हविषापां जरयितां पिपतिं पपुरिरिति पृणाति निगमौवाप्रीणाति निगमौवापिता कृतस्य कर्मणश्चा
 यितादित्यः शंब इति वज्रनामं शमयतेर्वा शातयतेर्वा । उग्रोयः शंबः पुरुहूततेनेत्यपि निगमो भवति केपयः कपूया भवति कपू
 यमिति पुनातिकर्म कुत्सितं दुष्पूयं भवति ॥ २४ ॥ पृथक् प्रायन् प्रथमा देवहूतयोऽकृण्वत श्रवस्यानि दुष्टरा । नयेशे कुर्यज्ञि
 यां नारवमारुहमीमैव तेन्यविशं त्केपयः । पृथक् प्रायन् पृथक् प्रथमैः प्रथमा देवहूतयोऽदेवानाह्वयं तां कुर्वतः श्रवणीयानिय
 शांसिदुरनुकराण्यन्यैर्येऽशक्नुवन् यज्ञियां नावमारोढुं मथयेनाशक्नुवन् यज्ञियां नावमारोढुं मीमैव तेन्यविशं तैहैव तेन्यविशं
 तं ऋणे हैव तेन्यविशं तास्मिन्नेव लोक इति वेर्म इति बाहुनामं समीरिततरो भवति । एता विश्वासवनातूतुमाकृषे स्वयं सूनोस
 हसोयानि दधिषे । एतानि सर्वाणि स्थानानि तूर्णमुपाकुरुषे स्वयं बलस्य पुत्रयानि धत्स्वांसत्रमं हसस्त्राणं धनुर्वाकवचं वाक
 वचं कुञ्चितं भवति काञ्चितं भवति कायं चितं भवतीति वा ॥ २५ ॥ प्रीणीताश्वा निहंतं जयाथ स्वस्तिवाहं रथमिच्छु
 ध्वं । द्रोणाहावमवतम इमं चक्रमं सत्रकोशं सिंचतानुपाणं । प्रीणीताश्वान्सुहितं जयथ जयनं वोहितमस्तु स्वस्तिवाहनं र
 थं कुरुध्वं द्रोणाहावं द्रोणं द्रुममयं भवत्याहाव आह्वानादावह आवहनादवतोऽवातितो महान् भवत्यइमं चक्रमं शनचक्रमं स
 नचक्रमिति वांसत्रकोशमं सत्राणि वः कोशस्थानीयानि संतु कोशः कुष्णातेर्विकुषितो भवत्ययमपीतरः कोश एतस्मादेवं संच
 य आचितमात्रो महान् भवति सिंचत नृपाणं नरपाणं कूपकर्मणा संग्राममुपमिमीते काकुदंता त्वित्या चक्षते जिह्वाको कुवासा

निरुक्त

॥ २८ ॥

स्मिन्धीयते जिह्वाको कुवाको कूयमाना वर्णाभ्युदतीति वाको कूयते वास्याच्छब्दकर्मणो जिह्वाजो हुवाता लुतरते स्तीर्णतममं
गलतते वास्या द्विपरीता घथातल्लतेत्यविपर्ययः ॥ २६ ॥ सुदेवो असिवरुणयस्य ते सप्तसिन्धवः । अनुक्षरं तिकाकुदं
सूर्यं सुषिरामिव । सुदेवस्त्वं कल्याणदेवः कमनीयदेवो वा भवसिवरुणयस्य ते सप्तसिन्धवः सिन्धुः स्रवणाद्यस्य ते सप्तस्रोतां
सिता नितेकाकुदमनुक्षरं तिसृर्मिकल्याणोर्मिस्रोतः सुषिरमनुयथा बीरिटं तैटीकिरं तरिक्षं मेव माह पूर्ववयतेरुत्तरमिरतेर्व
यांसीरं त्यस्मिन्भां सिवातदेतस्यामृच्युदाहरं त्यपि निगमो भवति ॥ २७ ॥ प्रवावृजे सुप्रयावृहिरेषामाविशपती ववीरं
टइयाते । विशामक्तोरुषसः पूर्वहूतौ वायुः पूषा स्वस्त्येन नियुत्वान् । प्रवृज्यते सुप्रायणं बहिरेषामेयां ते सर्वस्य पातारौ वा
पालयितारौ वा बीरिटमं तरिक्षं भियो वा भासो वा ततिरपि वोपमार्थे स्यात्सर्वपती इव राजानौ बीरिटे गणे मनुष्याणां रात्र्या
विवासे पूर्वस्यामभिहूतौ वायुश्च नियुत्वान् पूषा च स्वस्त्ययनार्थं नियुत्वान्नियुतो ऽस्याश्वानियुतो नियमनाद्वा नियोजनाद्वा
ऽच्छाभेरासुमिति शाकपूणिः परीसीमिति व्याख्याता एनमेनामस्या अस्येत्येतेन व्याख्यातं सुणिरंकुशो भवति सरणादंकु
शो ऽचतेराकुचितो भवतीति वा नेदीय इत्सृण्यः पक्वमेयादित्यपि निगमो भवत्यंतिकतममंकुशादायात्पक्वमौषधमागच्छ
त्वित्यागच्छत्विति ॥ २८ ॥ (सस्त्रिमसश्चंती नयस्य वराहो गायंति त्वापवित्रं पुरुत्वा किमिति प्रतप्ते ऽग्निं नर एकया

पूर्वप.
अ. ५

॥ २८ ॥

पांतमन्युरुर्वश्यप्सराउतासिसइन्नियत्कदामर्तपत्नीवंतः सुगुरसद्रुकश्चंद्रमा अरुणो माय इंद्राग्नीमानः समस्य हविषाजारः
पृथक् प्रायन्प्रीणीताश्वान्सुदेवः प्रवावृजे ऽष्टाविंशतिः) ॥ इति निरुक्ते पूर्वषट्के पंचमो ऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥
ॐ ॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वं न भ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणानृतपते जायसे शुचिः ।
त्वमग्नेद्युभिरहोभिस्त्वमाशुशुक्षणिराशुइति च शुइति च क्षिप्रनामनी भवतः क्षणिरुत्तरः क्षणो तेराशुशुचाक्षणोतीति वास
नोतीति वा शुक्लोचतेः पंचम्यर्थे वा प्रथमा तथा हि वाक्यसंयोग आइत्याकार उपसर्गः पुरस्ताच्चि कीर्षितजउत्तर आशुशो
चयिषुरिति शुचिः शोचतेर्ज्वलतिकर्मणो ऽयमपीतरः शुचिरेतस्मादेवं निष्पिक्तमस्मात्पापकमितिनैरुक्ताः । इन्द्र आशा
भ्यस्परिसर्वाभ्यो अभयं करत् । आशादिशो भवंत्यासदनादाशा उपदिशो भवत्यभ्यशनात्का शिर्मुष्टिः प्रकाशनां मुष्टि
मोचनाद्वा मोषणाद्वा मोहनाद्वा । इमे चिदिंद्रोदसी अपारे यत्संगृभ्णामघवन्काशिरित्तै । इमे चिदिंद्रोदसी रोधसी
द्यावापृथिव्यौ विरोधनाद्रोधः कूलं निरुणद्धि स्रोतः कूलं रुजतौ विपरीता लोष्ठो ऽविपर्ययेणापारे दूरपारे यत्संगृभ्णासिमघ
वन्काशिस्ते महान् । अहस्तमिंद्रसंपिण्णकुणारं । अहस्तमिंद्रकृत्वासंपिण्डिपरिक्लणनं मेघं ॥ १ ॥ अलातृणो वल इंद्र
जोगोः पुराहंतो भयमानो व्यार । सुगान्पथो अकृणोन्निरजे गाः प्रावन्वाणीः पुरुहूतं धमंती । अलातृणो ऽलमातर्दनी
मेघो वलोवृणो ते ब्रजो ब्रजत्यं तरिक्षं गोरेतस्यामाध्यमिकाया वाचः पुराहननाद्भयमानो व्यार । सुगान्पथो अकृणोन्निरजे

गाः । सुगमनान्पथोऽकरोन्निर्गमनायगवां । प्रावन्वाणीः पुरुहूतंधमैतीः । आपोवावहनाद्वाचोवावदनाद्बहुभिराहूत
मुदकं भवति धर्मतिर्गतिकर्मा ॥ २ ॥ उद्धररक्षः सहमूलमिंद्रमूलमोचनाद्वामौषणाद्वामोहनाद्वावृश्ममध्यप्रतिशृणीह्यग्रमग्रमागतं भवत्या
वेतपुषिहेतिमस्य । उद्धररक्षः सहमूलमिंद्रमूलमोचनाद्वामौषणाद्वामोहनाद्वावृश्ममध्यप्रतिशृणीह्यग्रमग्रमागतं भवत्या
कियतो देशात्सललूकं सलुब्धं भवति पापकमिति नैरुक्ताः सररूकं वास्यात्सर्तैरभ्यस्तात्तपुषिस्तपतेर्हेतिर्हतेः । त्यंचिद्विधा
कल्पयंशयानं । सुखपयसं सुखमस्यपयः । विष्णुह आपो भवति विस्त्रवणात् । वयाइवरुरुहुः सप्तविष्णुह इत्यपि निगमो
भवति वीरुधोषधयो भवति विरोहणात् । वीरुधः पारयिष्णव इत्यपि निगमो भवति नक्षद्वाभमश्रुवानदाभमभ्यशने
नदभ्नोतीति । नक्षद्वाभंततुरिंपर्वतेष्ठा मित्यपि निगमो भवत्यस्कृधोयुरकृध्वायुः कृध्विति ह्रस्वनामनिकृत्तं भवति । यो
अस्कृधोयुरजरः स्वर्वानित्यपि निगमो भवति निशुभानि श्रद्धाहारिणः ॥ ३ ॥ आज्ञासः पूषणं रथे निशुभास्ते जेन श्रियं ।
देवं वंहंतु बिभ्रतः । आवहंतु जाः पूषणं रथे निः श्रद्धाहारिणस्ते जनश्रियं जातश्रियं बृबदुक्थो महदुक्थो वक्तव्यमस्मा उक्थ
मिति बृबदुक्थो वा । बृबदुक्थं हवामह इत्यपि निगमो भवत्यदूदरः सोमो मृदूदरो मृदुदुरेण्विति वा । ऋदूदरेण सख्या
सचेत्यपि निगमो भवत्यदूदरेण्विति वा । पुलुकामः पुरुकामः । पुलुकामो हिमर्त्य इत्यपि निगमो भवत्यसि
न्वती असंखादंत्यौ । असिन्वती बप्सती भूर्यत्त इत्यपि निगमो भवति कपनाः कंपनाः क्रिमयो भवति । मोषथा वृक्षं कपने

ववेधस इत्यपि निगमो भवति भाक्रजीकः प्रसिद्धभाः । धूमकेतुः समिधा भाक्रजीक इत्यपि निगमो भवति रुजानानद्यो भवं
तिरुजंति कूलानि । संरुजानाः पिपिषइंद्रशत्रुरित्यपि निगमो भवति जूणिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादूनोतेर्वा । क्षिप्ता जूणिर्नव
क्षतीत्यपि निगमो भवति । परिग्रंसमोमनां वां वयोऽगात् । पर्यगाद्वां ग्रंसमहरवनायान्नं ॥ ४ ॥ उपलप्रक्षिप्युपले
पुप्रक्षिणात्युपलप्रक्षेपिणी वैद्रक्रधीन्पप्रच्छदुर्भिक्षेकेन जीवतीति तेषामेकः प्रत्युवाच शकटः शाकिनी गावो जालमस्यंदनं व
नमुदधिः पर्वतो राजा दुर्भिक्षेन ववृत्तय इति सानिगदव्याख्याता ॥ ५ ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणी नना । नाना
धियो वसूयवोऽनुगा इव तस्थिर्मेद्रायेंदोपरिस्त्रव । कारुरहमस्मिकर्तास्तोमानां ततोभिषक्त इति सताननामपितुर्वापु
त्रस्यवोपलप्रक्षिणी सक्तुकारिकाननानमतेर्माता वा दुहिता वा नानाधियो नानाकर्माणो वसूयवो वसुकामा अन्वास्थिता
स्मोगाव इव लोके मिद्रायेंदोपरिस्त्रवेत्यधेषणा । आसीन ऊर्ध्वामुपसिक्षिणात्युपस्येप्रकलविद्वणिर्भवति कलाश्च वे
दप्रकलाश्च । दुर्भिन्नासः प्रकलविन्मिमाना इत्यपि निगमो भवत्यभ्यर्धयज्वाभ्यर्धयन्यजति । सिपक्ति पूषा अभ्यर्धयज्वे
त्यपि निगमो भवतीर्क्षईशिषे । ईक्षेहि वस्व उभयस्य राजन्नित्यपि निगमो भवति क्षोणस्य क्षयणस्य । महः क्षोणस्याश्वि
नाकण्वायेत्यपि निगमो भवति ॥ ६ ॥ अस्मेते बन्धुः । वयमित्यर्थः । अस्मेयातं नासत्यात्तजोषाः । अस्मानित्यर्थः ।
अस्मेसमानोर्भिवृषभपौत्येभिः । अस्माभिरित्यर्थः । अस्मेप्रयं धिमघवन्नृजीषिन् । अस्मभ्यमित्यर्थः । अस्मेआराच्चि

द्वेषः सनुतयुयोतु । अस्मदित्यर्थः । ऊर्वइवप्रथेकामोअस्मे । अस्माकमित्यर्थः । अस्मेधत्तवसवोवसूनि । अस्मास्वित्यर्थः । पार्थोऽतरिक्षं पथाव्याख्यातं । इयेनो नदीयन्नन्वेति पाथ इत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पाथ उच्यते पानात् । आचष्ट आसां पाथो नदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ उच्यते पानादेव । देवानां पाथ उपवक्षि विद्वानित्यपि निगमो भवति सवीमनिप्रसवे । देवस्य वयंसवितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति सप्रथाः सर्वतः पृथुः । त्वमग्ने सप्रथा असीत्यपि निगमो भवति विदधानि वेदनानि । विदधानि प्रचोदयन्नित्यपि निगमो भवति ॥ ७ ॥ श्रायैत इव सूर्य विश्वे दिं द्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमानो जस्राप्रतिभागं नदीधि म । समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंतेऽपि वोपमार्थे स्यात् सूर्यमिवेंद्रमुपतिष्ठंति सर्वाणींद्रस्य धनानि विभक्ष्यमाणाः स यथा धनानि विभजति जाते च जनिष्यमाणे च तं वयं भागमनुध्यायामौजसा बलेनौजो जते वोजते वीं शीराः श्रयणाद्वा श्रपणाद्वा धेयमितरा शीराशास्तेः । इंद्राय गाव आशिरमित्यपि निगमो भवति सामे सत्याशी देवेष्विति च । यदा ते मर्तो अनुभोगमानुळादि द्रसिष्ठ ओषधीरजीगः । यदा ते मर्तो भोगमन्वापदधग्रसि तृतम ओषधीरगारीं जिगतिं गिरतिकर्मा वा गृणातिकर्मा वा गृह्णातिकर्मा वा । मुरा अमूरन वयं चिकित्वो म हित्व मग्ने त्वमं गविंस्ते । मूढा वयं स्मोऽमूढस्त्वमसैन वयं विद्मो महत्त्वमग्ने त्वं तु वेत्थ शशमानः शंसमानः । यो वां यज्ञैः शशमानो ह दा शतीत्यपि निगमो भवति । देवो देवाच्या कृपा । देवो देवान्प्रत्यक्तया कृपा कृक्कृपतेर्वा कल्पतेर्वा ॥ ८ ॥ अश्रवं हि भूरि

दावत्तरावां विजामातुरुतवांघास्यालात् । अथा सोमस्य प्रयंती युवभ्यामिंद्राग्नीस्तोमं जनयामिनव्यं । अश्रौषं हि बहुदा तृतरौ वां विजामातुरसुसमासां जामातुर्विजामातेति शश्वदाक्षिणाजाः क्रीतापतिमाचक्षतेऽसुसमास इव वरोऽभिप्रेतो जामाता जा अपत्यं तन्निर्मातो तवाघास्यालादपि च स्यालात्स्याल आसन्नः संयोगेनेति नैदानाः स्याल्लाजानावपतीति वाला जालाजतेः स्थं शूर्पस्यतेः शूर्पमशनपवनं शृणातेर्वाऽथ सोमस्य प्रदानेन युवाभ्यामिंद्राग्नीस्तोमं जनयामिनव्यं । नवतरमो मा स इत्युपरिष्ठा व्याख्यास्यामः ॥ ९ ॥ सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतं य औशिजः । सोमानं सोतारं प्रकाशनवन्तं कुरु ब्रह्मणस्पते कक्षीवंतमिव य औशिजः कक्षीवान्कक्ष्यावानौशिज उशिजः पुत्र उशिग्वष्टेः कान्तिकर्मणोऽपित्वयं मनुष्यकक्ष एवाभिप्रेतः स्यात्तं सोमानं सोतारं मा प्रकाशनवन्तं कुरु ब्रह्मणस्पते ॥ १० ॥ इन्द्रा सोमा स मघशंसमभ्यं घंतपुंर्यस्तु चरुरग्निवाँ इव । ब्रह्मा द्विषे क्रव्यादेधोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने । इन्द्रा सोमा वघस्यशंसितारं मघं हन्ते निर्हसितोपसर्ग आहन्तीति तपुस्तपतेश्चरुमृच्चयो भवति चरतेर्वासमुच्चरन्त्यस्मादापो ब्रह्मा द्विषे ब्राह्मणद्वेष्टै क्रव्यादेक व्यमदते धोरचक्षसे धोरख्यानाय क्रव्यं विकृता जायत इति नैरुक्ता द्वेषो धत्तमनवाय मनवयवंच दन्येन व्यवेयुरद्वेष इति वा किमीदिने किमिदानीमिति चरते किमिदं किमिदमिति वापिशुनाय चरते पिशुनः पिंशतेर्विपिंशतीति ॥ ११ ॥ कृणुष्वपाजः प्रसितिं नृपृथ्वीया हिराजैवामवाँ इभेन । तृप्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्ता सि विध्य रक्षस्तपिष्ठैः । कुरुष्वपाजः

पाजःपालनात्प्रसितिमिवपृथ्वीप्रसितिःप्रसयनात्तनुर्वाजालंवायाहिराजेवामात्यवानभ्यमनवान्स्ववान्वेराभृतागणे
नंगतभयेनहस्तिनेतिवातृष्व्यानुप्रसित्याद्रूणान्स्तृष्वीतिक्षिप्रनामतरतेर्वात्वरतेर्वासितासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैस्तसतमै
स्तृप्ततमैःप्रपिष्टतमैरितिवा । यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशये । अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातौदुर्णामाक्रिमिर्भव
तिपापनामाक्रिमिःक्रव्येमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्सरणकर्मणःक्रामतेर्वा । अतिक्रामन्तोदुरितानिविश्वा । अतिक्रममा
णादुर्गतिगमनानि सर्वाण्यप्यायदेनयाविद्धोऽपवीयतेव्याधिर्वाभयंवा । अप्वेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यमतिरमामयी
मतिरात्ममयी । ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनीत्यपिनिगमोभवतिश्रुष्टीतिक्षिप्रनामाशुअष्टीति ॥ १२ ॥ तां
अध्वरउशतोयक्ष्यग्नेश्रुष्टीभगंनासत्यापुरंधिं । तानध्वरेयज्ञउशतःकामयमानान्यजाग्नेश्रुष्टीभगंनासत्यौचाश्विनौस
त्यावेवनासत्यावित्यौर्णवाभःसत्यस्यप्रणेतारावित्याग्रायणौनासिकाप्रभवौबभूवतुरितिवापुरन्धिर्बहुधीस्तर्कःपुरन्धि
र्भगःपुरस्तात्तस्यान्वादेशइत्येकमिन्द्रइत्यपरैसबहुकर्मतमःपुरांचदारयितृतमोवरुणइत्यपरैतंप्रज्ञयास्तौति । इमामूनु
कवितमस्यमायामित्यपिनिगमोभवतिरुशदितिवर्णनामरोचतेर्ज्वलतिकर्मणः । समिद्धस्यरुशददर्शिपाजइत्यपिनिगमो
भवति ॥ १३ ॥ अस्तिहिवःसजात्यैरिशदसोदेवासोऽअस्त्याप्यं । अस्तिहिवःसमानजातितारेशयदारिणोदेवा
अस्त्याप्यमाप्यमामोतैःसुदत्रःकल्याणदानः । त्वष्टासुदत्रोविदधातुरायइत्यपिनिगमोभवतिसुविदत्रःकल्याणवि

द्यः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरर्वाडित्यपिनिगमोभवत्यानुषगितिनामानुपूर्वस्यानुषक्तंभवति । स्तृणन्तिबहिर्वा
नुषगित्यपिनिगमोभवतितुर्वणिस्तूर्णवनिः । सतुर्वणिर्महांअरेणुपौंस्यइत्यपिनिगमोभवतिगिर्वणादेवोभवतिगीर्भि
रेनंवनयन्ति । जुष्टंगिर्वणसेबृहदित्यपिनिगमोभवति ॥ १४ ॥ असुर्तेसूर्तेरजसिनिषत्तेयेभूतानिसमकृण्वन्निमानि ।
असुसमीरिताःसुसमीरितेवातसमीरितामाध्यमकादेवगणायेरसेनपृथिवीतर्पयंतोभूतानिचकुर्वन्तित आयजंतेत्यति
क्रांतंप्रतिवचनं । अम्यक्सातइन्द्रऋष्टिः । अमाकेतिवाभ्यक्तेतिवा । यादृदिमन्धायितमपस्ययाविदत् ।
यादृशैऽधायितमपस्ययाविदत् । उन्नःपितेवजारयार्थियज्ञैः । उन्नइवगोपिताजायियज्ञैः ॥ १५ ॥ प्रवो
ऽच्छाजुजुषाणासोअस्थुरभूतविश्वेअग्रियोतवाजाः । प्रास्थुर्वोजोषयमाणाअभवतसर्वेऽग्रगमनेनेतिवाग्रगणेने
तिवाग्रसंपादिनइतिवापिवाग्रमित्येतदनर्थकमुपबन्धमाददीत । अद्धीदिंद्रप्रस्थितेमाहुर्वीषिचनौदधिष्वपचतोत
सोमं । अद्धीन्द्रप्रास्थितानीमानिहवीषिचनोदधिष्वचनइत्यन्ननामपचतिर्नामीभूतस्तमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामि
त्यपिनिगमोभवत्यपिवामेदसश्चपशोश्चसात्वंद्विवचनंस्याद्यत्रह्येकवचनार्थःप्रसिद्धंतद्भवति । पुरोळाअग्नेपचतइ
तियथाशुरुधआपोभवन्तिशुचंसंरुंधंति । ऋतस्यहिशुरुधःसन्तिपूर्वीरित्यपिनिगमोभवत्यमिनोऽमितमात्रोमहान्भ
वत्यभ्यमितोवा । अमिनःसहोभिरित्यपिनिगमोभवतिजज्ञतीरापोभवंतिशब्दकारिण्यः । मरुतोजज्ञतीरि

वेत्यपिनिगमोभवत्यप्रतिष्कृतोऽप्रतिष्कृतोऽप्रतिस्खलितोवा । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतइत्यपिनिगमोभवतिशाशदानः
शाशाद्यमानः । प्रस्वांमतिमतिरच्छाशदानइत्यपिनिगमोभवति ॥ १६ ॥ सुप्रःसर्पणादिदमपीतरत्सुप्रमेतस्मादेवस
र्पिर्वातैलंवा । सुप्रकरस्त्रमूतयइत्यपिनिगमोभवतिकरस्त्रौवाहूकर्मणांप्रस्त्रातारौसुशिप्रमेतेनव्याख्यातं । वाजेसुशि
प्रगोमतीत्यपिनिगमोभवतिशिप्रेहनूनासिकेवाहनुहतेर्नासिकानसतेः । विष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेनेइत्यपिनिगमोभ
वतिधेनादधातेरंसुरमणात् । सचित्रेणचिकितेरंसुभासेत्यपिनिगमोभवतिद्विबर्हाद्वयोःस्थानयोःपरिवृढोमध्यमेचस्था
नउत्तमेच । उतद्विबर्हाअमिनःरुद्धोभिरित्यपिनिगमोभवत्यक्रआक्रमणात् । अक्रोनबन्त्रिःसामथेमहीनामित्यपिनिग
मोभवत्युराणउरुकुर्वाणः । दूतईयसेप्रदिवउराणइत्यपिनिगमोभवतिस्तियाआपोभवन्तिस्तियायनात् । वृषासिंधू
नांवृषभःस्तियानामित्यपिनिगमोभवतिस्तिपाःस्तियापालनउपस्थितान्पालयतीतिवा । सनःस्तिपाउतभवातनूपाइ
त्यपिनिगमोभवतिजवारुजवमानरोहिंजरमाणरोहिगरमाणरोहीतिवा । अग्रेरुपआरुपितंजबारित्यपिनिगमोभवति
जरूथंगरूथंगृणातेः । जरूथंहन्यक्षिरायेपुरंधिमित्यपिनिगमोभवतिकुलिशइतिवज्रनामंकूलशातनोभवति । स्कंधौ
सीवकुलिशेनाविवृक्णाहिःशयतउपपृक्पृथिव्याः । स्कंधोवृक्षस्यसमास्कन्नोभवत्ययमपीतरस्कन्धएतस्मादेवास्कन्नं
कायेऽहिःशयतउपपर्वनःपृथिव्यास्तुंजस्तुंजतेर्दानकर्मणः ॥ १७ ॥ तुंजेतुंजेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणः । नविन्धे

अस्यसुष्टुतिं । दानेदानेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतौविंदाभिसमाप्तिस्तुतेर्बर्हणापरिबर्हणा । बृहच्छ्वाअसुरोव
र्हणाकृतइत्यपिनिगमोभवति ॥ १८ ॥ योअस्मैघंसउतवायऊर्ध्वनिंसोमंसुनोतिभवतिद्युमाँअह । अपापशुकस्तंतनुष्टिमूह
तितनूशुभ्रंमघवायःकवासुखः । घंसइत्यहर्नामप्रस्यतेऽस्मिन्नसांगोरूधउद्धततरंभवत्युपोन्नद्धमितिवास्नेहानुप्रदान
सामान्याद्रात्रिरप्यूधउच्यतेसयोऽस्माअहन्यपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवत्यहद्योतनवानपोहत्यपोहतिशकस्तितनिषुंध
र्मसंतानादपेत्तमलंकरिष्णुमयज्वानंतनूशुभ्रंतनूशोभयितारंमघवायःकवासुखोयस्यकपूयाःसखायः । न्याविध्यदिली
विशस्यहृह्णविशृगिणमभिन्च्छुष्णमिंद्रः । निरविध्यदिलाबिलशयस्यहृह्णानिव्यभिन्च्छृगिणंशुष्णमिंद्रः ॥ १९ ॥
अस्माइदुप्रभरातुतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेत्यन्नर्णास्यपांचरधै । अस्मैप्रहरतूर्णत्व
रमाणोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाःकियद्धाइतिवाक्रममाणधाइतिवागोरिवपर्वाणिविरदमेघस्येत्यन्नर्णास्यपांचरणाय
भूमिभ्राम्यतेः । भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिविष्पितोविप्राप्तः । पारंनोअस्यविष्पितस्यपर्वन्नित्य
पिनिगमोभवति ॥ २० ॥ तन्नस्तुरीपमद्भुतंपुस्वारंपुरुत्तमना । त्वष्टापोषायविष्यंतुरायेनाभानोअस्मयुः । तन्नस्तू
र्णापिमहत्संभृतमात्मनात्वष्टाधनस्यपोषायविष्यत्स्वित्यस्मयुरस्मान्कामयमानोरासिनोरास्पीरपतेर्वारसतेर्वा । रा
स्पिनस्यायोरित्यपिनिगमोभवत्युजतिःप्रसाधनकर्मा । आवक्रंजसऊर्जाव्युष्टिर्वित्यपिनिगमोभवत्युजुरित्यप्यस्यभ

वति । ऋजुनीतीनोवरुणइत्यपिनिगमोभवतिप्रतद्वसूमासवसू । हरीइंद्रप्रतद्वसूअभिस्वरेत्यपिनिगमोभवति ॥ २१ ॥
 हिनोतानोअध्वरंदेवयज्याहिनोतब्रह्मसनयेधनानां । ऋतस्ययोगेविष्यध्वमूधःश्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः । प्रहिणुत
 नोऽध्वरंदेवयज्यायैप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननायःऋतस्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकटंशकृदितंभवतिशनकैस्त
 कतीतिवाशब्देनतकतीतिवा । श्रुष्टीवरीर्भूतनास्मभ्यमापः । सुखवत्योभवतास्मभ्यमापः । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवामं ।
 दददिंद्रबहुवननीयं । एधमानद्विदुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशइंद्रोमनुष्यान् । व्युदस्यत्येधमानानहर्द्वेष्ट्यसुन्वतःसुन्व
 तोऽभ्यादधात्युभयस्यराजादिव्यस्यचपार्थिवस्यचचोष्कूयमाणइतिचोष्कूयतेश्चर्करीतवृत्तंसुमत्स्वयमित्यर्थः । उप
 प्रागात्सुमन्मेऽधायिमन्म । उपप्रेतुमांस्वयंयन्मेमनोऽध्यायियज्ञेनेत्याश्वमेधिकोमंत्रोदिविष्टिषुदिवएषणेषु । स्थूरंरा
 धःशताश्वैकुरुंगस्यदिविष्टिषु । स्थूरःसमाश्रितमात्रोमहान्भवत्यणुरनुस्थवीयांसमुपसर्गोलुप्तनामकरणोयथासंप्रतिकु
 रंगोराजाबभूवकुरुगमनाद्वाकुलगमनाद्वाकुरुःकृततैःकूरमित्यप्यस्यभवतिकुलंकुण्णातेर्विकुषितंभवतिदूतोव्याख्या
 तोजिन्वतिःप्रीतिकर्मा । भूमिंपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयइत्यपिनिगमोभवति ॥ २२ ॥ अमत्रोऽमात्रोमहान्भ
 वत्यभ्यमितोवा । महौअमत्रोवृजनेविरशीत्यपिनिगमोभवति । स्तवैवज्युचीषमः । स्तूयतेवज्युचासमोऽनर्शरातिमन
 शीलदानमश्लीलपापकमश्रिमद्विषमं । अनर्शरातिंवसुदामुपस्तुहीत्यपिनिगमोभवत्यनर्वाप्रत्यृतोऽन्यस्मिन् । अनर्वा

॥ ३३ ॥

णंवृषभंमन्द्रजिह्वंबृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैः । अनर्वमप्रत्यृतमन्यस्मिन्वृषभंमन्द्रजिह्वमन्दनजिह्वमोदनजिह्वमितिवा
 बृहस्पतिर्वर्धयानव्यमकैरर्चनीयैःस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धसामिस्त्यतेः । असाम्योजौविभृथासुदानवः । असुसमासंबलं
 विभृथकल्याणदानाः ॥ २३ ॥ मात्वासोमस्यगल्दयासदायाचन्नहंगिरा । भूणिमृगंसर्वनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिषत् ।
 माचुकुधंत्वासोमस्यगालनेनसदायाचन्नहंगिरागीत्यास्तुत्याभूणिमिवमृगंसर्वनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिष्यतइतिग
 ल्दाधमनयोभवंतिगलनमासुधीयते । आत्वाविशन्त्विन्द्वेवआगल्दाधमनीनां । नानाविभक्तीत्येतेभवतआगलनाधम
 नीनामित्यत्रार्थः ॥ २४ ॥ नपापासोमनामहेनारायासोनजल्हवः । नपापामन्यामहेनाधनानज्वलनेनहीनाअस्त्यस्मासु
 ब्रह्मचर्यमध्ययनंतपोदानकर्मैत्यृषिरवोचद्वकुरोभास्करोभयंकरोभासमानोद्रवतीतिवा ॥ २५ ॥ यद्वृकेणाश्विनावपं
 तेषंदुहंतामनुषायदक्षा । अभिदस्युंबकुरेणाधमन्तोरुज्योतिश्चक्रधुरार्याय । यवमिववृकेणाश्विनौनिवपंतौवृकोलंगलं
 भवतिविकर्तनाल्लंगलंगतेलंगूलवद्वालंगूलंगतेलंगतेलंबतेवांनंदुहंतौमनुष्यायदर्शनीयावभिधमंतौदस्युंबकुरेण
 ज्योतिपावोदकेनवार्यईश्वरःपुत्रोबेकनाटाःखलुकुसीदिनोभवंतिद्विगुणकारिणोवाद्विगुणदायिनोवाद्विगुणकामयंत
 इतिवा । इंद्रोविश्वान्बेकनाटाँअहर्दशउतक्रत्वापणींरभि । इंद्रोयःसर्वान्बेकनाटानहर्दशःसूर्यदशोर्यइमान्यहानिपश्यं
 तिनपरागीतिवाभिभवतिकर्मणापणींश्चवणिजः ॥ २६ ॥ जीवान्नोअभिधेतनादित्यासःपुराहयात् । कर्द्धस्थहवन

श्रुतः । जीवतो नोऽभिधावतादित्याः पुराहननात्कनुस्थहानश्रुतइति मत्स्यानां जालमापन्नानामेतदार्षवेदयन्तैर्मत्स्याम
 धाउदकेस्यंदंतैर्माद्यन्तेऽन्योन्यं भक्षणायेति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जलेशयं वा हुरोऽहस्वानहूरणमित्यप्यस्य
 भवति । कृण्वन्नहूरणादुर्वित्यपि निगमो भवति । सुसमर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेकामिदुभ्यंहुरोगात् । ससैवमर्यादाः
 कवयश्चकुस्तासामेकामप्यधिगच्छन्नहस्वान्भवति स्तेयमतल्पारोहणं ब्रह्महत्यां श्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः
 पुनः सेवां पातकेनृतोद्यमिति षतइति निपातः खेदानुकंपयोः ॥ २७ ॥ बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतसि यमनैव ते मनो हृदयं चाविदाम् । अन्या
 किल त्वांक्ष्यैव युक्तं परिष्वजाते लिबुजेव वृक्षं । बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतसि यमनैव ते मनो हृदयं चाविजानीमो
 ऽन्या किल त्वां परिष्वक्ष्यते कक्ष्येव युक्तं लिबुजेव वृक्षं लिबुजाव्रतति भवति लीयते विभजंतीति व्रतति वर्णनाच्च सयनाच्च तत
 नाच्चावाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति । पुनानो वाताप्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति । वनेन वा योन्यं धा
 यिचाकन् । वन इव वायो वेः पुत्रश्चायन्निति वा कामयमान इति वा वेति च यइति च चकार शाकल्य उदात्तत्वेन माख्यातम
 भविष्यदसुसमासश्चाथो रथर्यतीति सिद्धस्तप्तेऽसूर्यं कामयतइति वा । एष देवो रथर्यतीत्यपि निगमो भवति ॥ २८ ॥
 धेनुं नृश्वपि न्वतुमसंक्रां । असंक्रमणीं । आधव आधवनात् । मतीनां च साधनं विप्राणां चाधवमित्यपि निगमो भवत्यन
 वब्रवोऽनवक्षि सवचनः । विजेष कृदिंद्र इवानवब्रवइत्यपि निगमो भवति ॥ २९ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं गच्छसदा

न्वे । शिरिबिठस्य सत्त्वमिस्तेभिष्टाचातयामसि । अदायि निकाणे विकटे काणोऽविक्रांतदर्शन इत्यौपमन्यवः कणतेर्वा
 स्यादणूभावकर्मणः कणतिः शब्दाणूभावे भाष्यतेऽनुकणतीति मात्राणूभावात्काणो दर्शनाणूभावात्काणो विकटो विक्रां
 तगतिरित्यौपमन्यवः कुटतेर्वास्याद्विपरीतस्य विकुटितो भवति गिरिं गच्छसदानो नुवेशब्दकारिके । शिरिबिठस्य सत्त्व
 मिः । शिरिबिठो मेघः शीर्यते बिठे बिठमंतरिक्षं बिठं बीरिटेन व्याख्यातं तस्य सत्त्वैरुदकैरिति स्यात्तैष्टाचातयामोऽपि वा
 शिरिबिठो भारद्वाजः कालकर्णोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयां चकार तस्य सत्त्वैः कर्मभिरिति स्यात्तैष्टाचातयामश्चातयतिर्नाशने
 पराशरः पराशीर्णस्य वसिष्ठस्य स्थविरस्य जज्ञे । पराशरः शतयातुर्वसिष्ठ इत्यपि निगमो भवतींद्रोऽपि पराशर उच्यते प
 राशातयितायातूनां । इंद्रो यातूनामभघत्पराशर इत्यपि निगमो भवति क्रिर्विदती विकर्तनदंती । यत्रावो दिद्युद्रदति
 क्रिर्विदतीत्यपि निगमो भवति करूळती कृत्तदती । अपि वा देवं कंचित्कृत्तदंते हृष्टैवमवक्ष्यत् ॥ ३० ॥ वामं वामंत आदुरे
 देवो ददात्वर्यमा । वामं पूषा वामं भगौ वामं देवः करूळती । वामं वनयीयं भवत्यादुरिरादरणात्तत्कः करूळती भगः पुर
 स्तात्तस्यान्वादेश इत्येकं पूषेत्यपरं सोऽदन्तकोऽदंतकः पूषेति च ब्राह्मणं । दनो विश इंद्रमृधवाचः । दानमनसो नो मनु
 ष्यानिंद्रमृदुवाचः कुरु । अवीरामिव मामयं शरारुर्मिमन्यते । अबलामिव मामयं बालोऽभिमन्यते संशिशरिषुरिदं यु
 रिदं कामयमानोऽथापितद्वदर्थे भाष्यते वसूयुरिन्द्रो वसुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिंद्र इत्यपि निगमो भव

ति ॥ ३१ ॥ कितेकृण्वन्तिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतपंतिघर्म । आनोभ्रप्रमगंदस्यवेदोनैचाशाखंमधवन्नंधयानः ।
 कितेकुर्वन्तिकीकटेषुगावःकीकटानामदेशोऽनार्यनिवासःकीकटाःकिंकृताःकिंक्रियाभिरितिप्रेप्सावानैवचाशिरंदुहेन
 तपंतिघर्महर्म्यमाहरनःप्रमगंदस्यधनानिमगंदःकुसीदीमांगदोमामागमिष्यतीतिचददातितदपत्यंप्रमगंदोऽत्यंतकुसी
 दिकुलीनःप्रमदकोवायोऽयमेवास्तिलोकौनपरइतिप्रेप्सुःपंडकोवांपंडकःपंडगःप्रार्दकोवांप्रार्दयत्यांडावांडावाणीइवव्री
 डयतितत्स्थनैचाशाखंनीचाशाखोनीचैःशाखःशाखाःशक्रोतेराणिररणात्तन्नोमधवन्नंधयेतिरध्यतिर्वशगमनेबुंदयिषुर्भ
 वतिबुंदोवाभिंदोवाभयदोवाभासमानोद्रवतीतिवा ॥ ३२ ॥ तुविक्षंतेसुकृतंसूमयंधनुःसाधुर्बुंदोहिरण्ययः । उभाते
 बाहूरण्यासुसंस्कृतक्रदूपेचिद्वृधा । तुविक्षं बहुविक्षेपमहाविक्षेपंवातेसुकृतंसूमयंसुसुखंधनुःसाधयितातेबुंदोहिरण्य
 यउभातेबाहूरण्यौरमणीयौसंग्राम्यौवर्द्धपैर्ददनपातिनौगमनपातिनौशब्दपातिनौदूरपातिनौवामर्मण्यर्दनवेधिनौगम
 नवेधिनौशब्दवेधिनौदूरवेधिनौवा ॥ ३३ ॥ निराविध्यद्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदुनं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । निरविध्य
 द्विरिभ्यआधारयत्पक्रमोदनमुदकदानंमेघं । इंद्रोबुंदंस्वाततं । वृंदंबुंदेनव्याख्यातंवृंदारकश्च ॥ ३४ ॥ अयंयोहोताकि
 रुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजन्तिदेवाः । अहरहर्जायतेमासिमास्यथादेवादधिरेहव्यवाहं । अयंयोहोताकर्तासयम
 स्यकमप्यूहेऽन्नमभिवहति यत्समश्रुवन्तिदेवा अहरहर्जायतेमासेमासेऽर्धमासेऽर्धमासेवाधदेवानिदधिरेहव्यवाहंमुल्बमू

॥ ३५ ॥

णोतेवृणोतेर्वा । महत्तदुल्बंस्थविरंतदासीदित्यपिनिगमोभवत्यृबीसमपगतभासमपहतभासमंतर्हितभासंगतभासंवा
 ॥ ३५ ॥ हिमेनाग्निंघ्नंसमवारयेथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋवीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ।
 हिमेनोदकेनग्रीष्मातेग्निंघ्नंसमहरवारयेथामन्नवतीचास्माऊर्जमधत्तमग्नयेयोऽयमृबीसेपृथिव्यामग्निरंतरंषधिवनस्प
 तिष्वप्सुतमुन्निन्यथुःसर्वगणंसर्वनामानंगणोगणनाद्गुणश्चयद्वृष्टओषधयउच्चन्तिप्राणिनश्चपृथिव्यांतदश्विनोरूपैतेनै
 नौस्तौतिसौमति ॥ ३६ ॥ (त्वमग्नेऽलातृणउद्धृहाजासउपलप्रक्षिणीकारुरहमस्मेतेश्रायंतइवाश्रवंहिंसोमानंस्वरणंमि
 द्रासोमाकृणुष्वपाजस्तांअध्वरेऽस्तिहिवोऽसूतेसूतेप्रवोच्छासृप्रस्तुंजेतुंजेयोअस्माअस्माइत्तन्नस्तुरीपंहिनोतानोऽमत्रो
 मात्वानपापासोयवंबृकेणजीवाभोबतोबतासिंधेनुनोऽरायिकाणैवामंवामंकितेतुविक्षंतेनिराविध्यदयंयोहिमेनाग्निंषट्
 त्रिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्कःसमाप्तः ॥ ॥ ॥

॥ इति निरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥

॥ अथ निरुक्तोत्तरषट्कप्रारम्भः ॥

ॐ ॥ अथातोदैवतंतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनांदेवतानांतद्दैवतमित्याचक्षतेसैषादेवतोपपरीक्षायत्कामक्रषि
र्यस्यांदेवतायामार्थपत्यमिच्छन्तस्तुतिंप्रयुंकेतद्दैवतःसमंत्रोभवतितास्त्रिविधाऋचःपरोक्षकृताःप्रत्यक्षकृताआध्यात्मि
क्यश्चतत्रपरोक्षकृताःसर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यंतैप्रथमपुरुषैश्चारूयातस्य ॥ १ ॥ इंद्रोदिवइंद्रईशेष्टिव्याइंद्रमिद्रा
थिनोबृहदिंद्रेणैतेतृत्सवोवेविषाणाइंद्रायसामगायतनेंद्राहतेपवतेधामकिंचनेंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमिंद्रेकामाअयंसते
त्यथप्रत्यक्षकृतामध्यमपुरुषयोगास्त्वमितिचैतेनसर्वनाम्नात्वमिंद्रबलादधिंविनइंद्रमृधोजर्हीत्यथापिप्रत्यक्षकृताःस्तो
तारोभवन्तिपरोक्षकृतानिस्तोतव्यानिमाचिदन्यद्विशंसतकण्वाअभिप्रगायतौपमेतकुशिकाश्चेतयध्वमित्यथाध्यात्मि
क्यउत्तमपुरुषयोगाअहमितिचैतेनसर्वनाम्नायथैतदिंद्रोवैकुण्ठौलबसूक्तवागांभृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताःप्रत्यक्ष
कृताश्चमंत्राभूयिष्ठाअल्पशआध्यात्मिकाअथापिस्तुतिरेवभवतिनाशीर्वादइंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमितिंयथैतस्मिन्सू
क्तेऽथाप्याशीरेवनस्तुतिःसुचक्षाअहमक्षीभ्यांभूयासंसुवर्चामुखेनसुश्रुत्कर्णाभ्यांभूयासमितिंतदेतद्बहुलमाध्वर्यवैथाज्ञे
षुचमंत्रेष्वथापिशपथाभिशापौ । अद्यामुरीयुयदियातुधानोअस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूयाइत्यथापिकस्यचिद्भाव
स्याचिरूयासा । नमृत्युरासीदमृतंनताहं । तमआसीत्तमसागुहमग्ने । अथापिपरिदेवनाकस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
अद्यप्रपतेदनावृत् । नविज्ञानामियदिवेदमस्मीत्यथापिनिंदाप्रशंसे । केवलापोभवतिकेवलादी । भोजस्येदंपुष्करि

णीववेऽमेत्येवमक्षसूक्तैर्घृतनिर्दिष्टकृषिप्रशंसाचैवमुखावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयोभवंति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषुदेवतोपपरीक्षायद्देवतःसयज्ञोवायज्ञांगंवातदेवताभवंत्यथान्यत्रयज्ञात्प्राजापत्याइतियाज्ञिकानाराशंसा
इतिनैरुक्ताअपिवासाकामदेवतास्यात्प्रायोदेवतावास्तिह्याचारोबहुलंलोकैर्देवदेवत्यमतिथिदेवत्यंपितृदेवत्यंयाज्ञदैव
तोमंत्रइत्यपिह्यदेवतादेवतावत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौद्वानिसनमन्येतागंतूनिवार्थादेवता
नांप्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवतिमाहाभाग्यादेवतायांप्रत्येकआत्माबहुधास्तूयतएकस्यात्मनोऽन्येदेवाःप्रत्यंगानिभवंत्यपिचस
त्वानांप्रकृतिभूमभिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहुःप्रकृतिसार्वनाक्याच्चेतरेतरजन्मानोभवंतीतरेतरप्रकृतयःकर्मजन्मानआत्मज
न्मानआत्मैवैषांरथोभवंत्यात्माश्वात्मायुधमात्मेष्टवआत्मासर्वदेवस्यदेवस्य ॥ ४ ॥ तिस्रएवदेवताइतिनैरुक्ताअ
ग्निःपृथिवीस्थानोवायुर्वेद्रोवांतरिक्षस्थानःसूर्योद्युस्थानस्तासांमाहाभाग्यादेकैकस्याअपिबहूनिनामधेयानिभवंत्यपिवा
कर्मपृथक्त्वाद्यथाहोताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातेत्यप्येकस्यसतोऽपिवापृथगेवस्युःपृथग्विस्तृतयोभवंतितथाभिधानानियथोएत
त्कर्मपृथक्त्वादितिबहवोऽपिविभज्यकर्माणिकुर्युस्तत्रसत्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचोपेक्षितव्यंयथापृथिव्यामनुष्याःपश
वोदेवाइतिस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचदृश्यतैयथापृथिव्याःपर्जन्येनचवाय्वादित्याभ्यांचसंभोगोऽग्निनाचेतरस्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचित्तनंदेवतानांपुरुषविधाःस्युरित्येकैचेतनावद्वद्विस्तृतयोभवंतितथाभिधाना

न्यथापिपौरुषविधिकैरंगैःसंस्तूयंते । ऋष्वतइंद्रस्यविरस्यबाहूयत्संगभ्णामधवन्काशिरित्तै । अथापिपौरुषविधिकै
र्द्रव्यसंयोगैः । आद्वाभ्यांहरिभ्यामिंद्रयाहि । कल्याणीर्जायासुरगंगृहेतै । अथापिपौरुषविधिकैःकर्मभिः । अर्द्धींद्र
पिबंचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहव । अपुरुषविधाःस्युरित्यपरमपितुयद्दृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
त्यःपृथिवीचंद्रमाइतियथोएतच्चेतनावद्वद्विस्तृतयोभवंतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयंतैयथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानियथो
एतत्पौरुषविधिकैरंगैःसंस्तूयंतइत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिक्रंदंतिहरितेभिरासभिरितिग्रावस्तुतिर्यथोएतत्पौरुषविधि
कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपितादृशमेवसुखंरथंयुयुजेसिंधुरश्विनमितिनदीस्तुतिर्यथोएतत्पौरुषविधिकैःकर्मभिरित्येतद
पितादृशमेवहोतुश्चित्पूर्वैहविरघमाशतेतिग्रावस्तुतिरेवापिबोभयविधाःस्युरपिअपुरुषविधानामेवसतां कर्मात्मानएते
स्युर्यथायज्ञोयजमानस्यैषाख्यानसमयः ॥ ७ ॥ तिस्रएवदेवताइत्युक्तंपुरस्तात्तासांभक्तिसाहचर्यव्याख्यास्यामोऽ
थैतान्यग्निभक्तीन्यंलोकःप्रातःसवनं वसंतोगायत्रीत्रिवृत्तोमोरथंतरंसामयेचदेवगणाःसमाभ्राताःप्रथमेस्थानेऽग्रा
यीपृथिवीळेतिलियोऽथास्यकर्मवहनंचहविषामावाहनंचदेवतानांयच्चकिंचिद्दार्ष्टिंविपयिकमग्निकर्मैवतदथास्यसंस्तवि
कादेवाइंद्रःसोमोवरुणःपर्जन्यःऋतवआग्नावैष्णवैहविर्नवृक्संस्तविकीदशतयीषुविद्यतेऽथाप्याग्नापौष्णहविर्नतुसंस्तव
स्तत्रैतांविभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरंति ॥ ८ ॥ पूषात्वेतभ्यांवयतुप्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्यगोपाः । सत्वैतेभ्यःपरिदद

त्पितृभ्योऽग्निर्द्वेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पूषात्वेतः प्रप्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाइत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
यितादित्यः सत्वे तेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात् सत्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्ठात्तस्य प्र
कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्द्वेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदत्रं धनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्भुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्पंचदशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समान्नातामध्यमेस्थ्या
नेयाश्चस्त्रियोऽथास्य कर्मरसानुप्रदानैवृत्रवधोयाचकाचबलकृतिरिंद्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वासुरथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगतीं सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामये च देवगणाः
समान्नाता उत्तमे स्थाने याश्चस्त्रियोऽथास्य कर्मरसादानं रश्मिभिश्चरसधारणैश्च किंचित्प्रवल्हितमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
मसावायुनां संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थाने व्यूहेष्वृत्तुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्षिशेषमनुकल्पयित शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
मो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाकरं सामेत्यं तं रक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदां स्त्रयस्त्रिं
शस्तोमो रैव तं सामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मेत्रामननच्छंदां सिद्धादनां स्तोमः स्तवनाद्यजुर्यजतेः सामसंमितं मृचास्य तेर्व
चांसमं मेन इति नैदानां गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावा विपरीता गायतो मुस्तादुदपतदिति च ब्राह्मणं मुष्णिगुत्स्ना

ता भवति स्त्रिष्टुते वा स्यात्कांतिकर्मण उष्णीषिणी वेत्यौपमिकमुष्णीषं स्तायतेः ककुप्ककुभिनी भवति ककुपचकुजश्चकुजते
वो वजते वीं नुष्टुबनुष्टोभनां द्रायत्री मेव त्रिपदां सतीं चतुर्थेन पादेनां नुष्टोभतीति च ब्राह्मणं बृहती परिबर्हणात्पंक्तिः पंचपदा
त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदां कातुत्रितास्यां तोर्णतमं छंदस्त्रिष्टुद्वजस्तस्य स्तोभनीति वायग्निरस्तोभत्तत्रिष्टुभस्त्रिष्टुस्वमिति विज्ञा
यते ॥ १२ ॥ जगती गततमं छन्दो जलचरगतिर्वा जलाल्यमानोऽसृजदिति च ब्राह्मणं विराड्विराजनाद्वा विराधनाद्वा
विप्रापणाद्वा विराजनात्संपूर्णाक्षरा विराधनादूनाक्षरा विप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकं पिपीलिकापेलते
र्गतिकर्मण इतीमा देवता अनुक्रांताः सूक्तभाजो हविर्भाजं क्रगभाजश्च भूयिष्ठाः काश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैः संयुज्य
हविश्चोदयतीं द्रायवृत्रघ्नं द्रायवृत्रतुरं द्रायां होमुच इति तान्यप्येके समामनंति भूयांसितुसमानां च सुसंविज्ञानभूतं
स्यात्प्राधान्यस्तु तितत्समामनेऽथोतकर्मभिर्क्रिषिर्देवताः स्तौति वृत्रहापुंरंदर इति तान्यप्येके समामनंति भूयांसितुसमा
नानां द्वयं जनमात्रं तु तत्तस्याभिधानस्य भवति यथा ब्राह्मणाय बुभुक्षितायौदनं देहि त्वातायानुलेपनं पिपासते पानीयमिति
॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निः पृथिवीस्थानं संप्रथमं व्याख्यास्यामोऽग्निः कस्मादग्रणीर्भवत्यग्रं यज्ञेषु प्रणीय
तैः ऽग्नं यतिसंनममानोऽक्रोपनो भवतीति स्थौलाष्टीर्विनक्रोपयति न स्नेहयति त्रिभ्य आख्यातेभ्यो जायत इति शाकपूणि
रितादकाङ्गघादानीतां तस्य त्वेतेरकारमादत्ते गकारमनकेर्वा दहते वीनीः परस्तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळे पुरो

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रक्षधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळिरध्वेषणा कर्मा पूजा कर्मा वा पुरोहितो व्याख्यातो
यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वायो देवः सा देवता होतारं ह्यतारं जुहोते ह्येत्यौर्णवाभोरक्ष
धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमैतस्यैषा पराभवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीळितव्यो नूतनैरुत । स देवांऽएह व
क्षति । अग्निर्यः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीळितव्यो वेदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि द्वावह त्विति स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्ये
ते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नुमध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंत समने वयोषाः कल्याण्यः १ स्मर्यमाना सोऽग्निं । घृतस्य
घाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः । अभिनवंत समन स इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः
स्मर्यमाना सोऽग्निमित्यौपमिकं घृतस्य घारा उदकस्य घाराः समिधो न संतन सति रामोति कर्मावानमतिकर्मावा । ता जुषा
णो हर्यति जातवेदाः । हर्यतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्ध्वमधुमांऽउदारादित्यादित्यमुक्तं मन्यंते समुद्राद्येषोऽन्ये
देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु
रथो दिव्यः स सुपणों गुरुत्मान् । एकं स द्विप्रा बहुधा वदत्यग्निं यमं मातुरिश्वा न माहुः । इममेवाग्निमहांतमात्मानं भेकमात्मः
न बहु धामेधा विनो वदतीं द्रमित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गुरुत्मान् नारणवान्गुर्वात्मा महात्मेति वांयस्तु
सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

जातानि वेदजातानि वै न विदुर्जाते जाते विद्यत इति वा जातवित्तो वा जातधनो जातविद्यो वा जातप्रज्ञानो यत्तज्जातः पशून्
विंदते तित जातवेदसो जातवेदस्त्वमिति ब्राह्मणं तस्मात्सर्वानृतून् पशवोऽग्निमभिसर्पतीति च तस्यैषा भवति ॥ १९ ॥
प्रनूनं जातवेदसमं श्वैर्हि नो तवाजिनं । इदं नो बर्हि रासदे । प्रहिणुत जातवेदसैर्कर्मभिः समश्रुवानं मपि वोपमार्थे स्यादश्व
मिव जातवेदसमितीदं नो बर्हि रासीद त्विति तदेतदेकमेव जातवेदसंगाय त्रं तृचं दशतथीषु विद्यते यत्तु किंचिदाग्रेयं तज्जात
वेदसानां स्थाने युज्यते स न मन्येताय मेवाग्निरित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी जातवेदसी उच्येते ततो नुमध्यमः । अभिप्रवंत स
मने वयोषा इति तत्पुरस्ताद्वाख्यातं तथा सावादित्य उदुत्यं जातवेदसमितीतदुपरि द्वाद्वाख्यास्यामोयस्तु सूक्तं भजते यस्मै
हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्जातवेदानि पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरः कस्मा
द्विश्वान्नरा न्नयति विश्व एनं नरानयंतीति वापि वा विश्वानर एव स्यात्प्रत्युतः सर्वाणि भूतानि तस्य वैश्वानरस्तस्यैषा भवति
॥ २१ ॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्यामराजा हि कं भुवनानामग्निश्रीः । इतो जातो विश्वमिदं विचष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ।
इतो जातः सर्वमिदमभिविपश्यति वैश्वानरः संयतते सूर्येण राजायः सर्वेषां भूतानां मभिश्रयणीयस्तस्य वयं वैश्वानरस्य क
ल्याण्यां मतौ स्यामेति तत्को वैश्वानरो मध्यम इत्याचार्या वर्षकर्मणा ह्येनं स्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहि त्वं वृषभस्य वोचं यं पूरवो
वृत्रहणं सचंते । वैश्वानरो दस्युमग्निर्जघन्वांऽअधूना त्काष्ठा अवशम्बरं भेत् । प्रब्रवीमि तन्महत्त्वं माहाभाग्यं वृषभस्य

वर्षितुरपायं पूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनं संचते सेवंते वर्षकामादस्युदस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यंत्यस्मिन्नसा उप
दासयतिकर्माणितमग्निर्वैश्वानरो घ्नन्नवाधूनोंदपः काष्ठा अभिनच्छम्बरं मेघं मथासावादित्य इति पूर्वयाज्ञिका एषां लोका
नारोहेण सवनानारोह आम्नातो रोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितस्तामनुकृतिं होताग्निमारुते शस्त्रं वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
तैसोऽपि नस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयो हि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवतारुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैव स्तो
त्रियं शंसत्यथापि वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माधापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्व
ानर इत्यथापि निवित्सौर्यं वैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीमित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयत्यथापि छान्दोमिकं सू
क्तं सौर्यं वैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते त्येष हि दिवि पृष्ठो अरोचते त्यथापि हविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यं वैश्वानरं भवत्ययमेवा
ग्निर्वैश्वानर इति शाकपूणिर्विश्वानरावित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायतैकं थन्वयमेताभ्यां जायत इ
तियत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधर्मे वतावद्भवत्युदकं धनः शरीरोपशमन उपादीयमान एवायं सं
पद्यत उदकोपशमनः शरीरदीर्घिरथादित्यादुदीचिप्रथम समावृत्त आदित्ये कैसं वामणिं वापरिमृज्य प्रतिस्वरे यत्र शुष्कगो
मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते तैसोऽयमेव संपद्यते थाप्याह वैश्वानरो यतते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
नैवान्यः संयतत इत इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवतीतोऽस्याचिंषस्तयोर्भासोः संसंगं दृष्ट्वैवमवक्ष्यदथयान्ये

तान्यौत्तमिकानि सूक्तानि भागानि वासावित्राणि वा सौर्याणि वा पौष्णानि वा वैष्णवानि वा वैश्वदेव्यानि वा तेषु वैश्वानरी
याः प्रवादा अभविष्यन्नादित्यकर्मणा चैनमस्तोप्यन्नित्युदेषीत्यस्तमेपीति विपर्येषीत्याग्नेयेष्वेव हि सूक्तेषु वैश्वानरीयाः प्रवा
दा भवन्त्यग्निकर्मणा चैनं स्तोतीति वहसीति पचसीति दहसीति यथो एतद्वर्षकर्मणा ह्येनं स्तोतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । स
मानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिर्पर्जन्या जिन्वति दिवँ जिन्वंत्यग्नयः । इति सानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥
कृष्णं निरयानं हरयः सुपर्णा अपोवसानादिवमुखं तंति । त आववृत्रन्तसदनादृतस्यादिद्वृतेन पृथिवी व्युद्यते । कृष्णं निरय
णं रात्रिरादित्यस्य हरयः सुपर्णा हरणा आदित्यरश्मयस्ते यदामुतोऽवांचः पर्यावर्तते सह स्थानादुदकस्यादित्यादथ घृतेनो
दकेन पृथिवी व्युद्यते घृतमित्युदकनामजिघत्तेः संचतिकर्मणोऽथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निर्वा इतो वृष्टिं समीरयति धामच्छदि
वखलु वैभूत्वा वर्षति मरुतः सृष्टां वृष्टिनयंति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षतीति यथो एतद्रोहा
त्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षित इत्याम्नायवचनादेतद्भवति यथो एतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवतीत्यनिर्वचनं कपालानि भव
त्यस्ति हि सौर्य एककपालः पंचकपालश्च यथो एतद्ब्राह्मणं भवतीति बहुभक्तिवादीनि हि ब्राह्मणानि भवन्ति पृथिवी वैश्वानरः
संवत्सरो वैश्वानरो ब्राह्मणो वैश्वानर इति यथो एतन्निवित्सौर्यं वैश्वानरी भवतीत्यस्यैव सा भवति यो विद्म्यो मानुषीभ्यो दीदे
दित्येष हि विद्म्यो मानुषीभ्यो दीप्यते यथो एतच्छान्दोमिकं सूक्तं सौर्यं वैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्भवति जमदग्निभिराहुत इति

जमदग्नयः प्रजमिताग्नयोवाप्रज्वलिताग्नयोवातैरभिहुतो भवति यथो एतद्भविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव त
 ऋवति ॥ २४ ॥ हविष्पांतं मुजरं स्वर्वादिदिविस्पृश्य हतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कंस्वधया प्रप्रथंत ।
 हविर्यत्पानीयमजरं सूर्यविदिदिविस्पृश्यभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो
 देवा इममग्निमन्नेना प्रप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अगृभ्यत विशोराजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं । आदूतो अ
 ग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वा परावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीनामहांत इति वा गृह्यत
 माध्यमिका देवगणा विशावराजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं मृगमंतमिति वा चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा हरद्यंतूतो देवानां
 विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वास्याग्नेर्वैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहर्तारमाह मातरि
 श्वा वायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्वनितीति वाथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादंस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धा भुवो
 भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामुतुयज्ञियानामेतामपो यत्तुर्णिश्चरति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमस्मि
 न्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञ
 संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन् सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २७ ॥ स्तोमे
 न हि दिवि देवासो अग्निमर्जीजनन्च्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृण्वन्त्रेधा भुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

नयं हि दिवि देवासो अग्निमजनयन्च्छक्तिभिः कर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापूरणं तमकुर्वस्त्रेधा भावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिवीति
 शाकपूर्णिर्यदस्य दिवितृतीयं तदसावादित्य इति हि ब्राह्मणं तदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यदे
 दैनमदधुर्यज्ञियासो दिवि देवाः सूर्यमादितेयं । यदा चरिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापयन् भुवनानि विश्वा । यदै नम
 दधुर्यज्ञियाः सर्वे दिवि देवाः सूर्यमादितेयं मदितेः पुत्र्यदा चरिष्णूमिथुनौ प्रादुरभूतां सर्वदा सह चारिणां वुषाश्चादित्यश्च
 मिथुनौ कस्मान्मिनोतिः श्रयतिकर्मांथु इति नामकरणस्थकारो वानयतिः परो वनिर्वासमाश्रिता वन्योन्यं नयतो वनुतो वा
 मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेव मेथंता वन्योन्यं वनुत इति वाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेते अवरः परश्च यज्ञ
 न्योः कतरो नौ विवेद । आशे कुरित्संधमादं सखायो नक्षतयज्ञं कइदं विवोचत् । यत्र विवदेते दैव्यौ होतारौ वयं चाग्निरसौ
 चमध्यमः कतरो नौ यज्ञेभूयो वेदेत्याशक्नुवंतिसत्सहमदनं समानाख्याना ऋत्विजस्तेषां यज्ञं समश्रुवानानां को न इदं विवक्ष्य
 तीति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं सुपण्योऽवसते मातरिश्वः । तावद्दधात्युपयज्ञ
 मायन्ब्राह्मणो होतुरवरो निषीदन् । यावन्मात्रमुषसः प्रत्यक्तं भवति प्रदिदर्शनमिति वास्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग इहेव
 निषेहीति यथा सुपण्यः सुपतना एतारात्रयो वसते मातरिश्वन्त्योतिर्वर्णस्य तावदुपधाति यज्ञमागच्छन् ब्राह्मणो होता स्या
 मेहोतुरवरो निषीदन् होतृजपस्त्वनग्निर्वैश्वानरीयो भवति देवसवितरे तं त्वावृणतेऽग्निहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेणेतीममे

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यतेऽयमेव सोमि वैश्वानरौ नि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो देवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रोऽथा
कारचितनमपुरुषविधं तत्सिद्ध एव देवता इत्युक्तं पूषात्वाथैतानीन्द्रभक्तीन्यथैतान्यादित्यभक्तीनि मंत्रामननाजगतीगतत
मथातो नुक्रमिष्यामोऽग्निमीळेऽग्निः पूर्वेभिरभिप्रवंते द्रमित्रं जातवेदाः कस्मात्पनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहि त्वं कृष्णं नियानं हविष्पातं मपामुपस्थे मूर्धा भुवं स्तोमेन हिय देदे नैयत्रा षदे ते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरपट्टे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्ता सोऽअध्वरे । यज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । यज्ञेषु देवमीळते । याचंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति कौष्टुकिः सबलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनो रंतराग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

मेवाग्निं द्रविणोदा इति शाकपूणि राग्नेयेष्वेव हि सूक्तेषु द्राविणोदसाः प्रवादा भवंति । देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदामित्यपि
निगमो भवति यथो एतत्सबलधनयोर्दातृ तम इति सर्वासु देवतास्त्वैश्वर्यं विद्यते यथो एतदोजसो जातमुत मन्य एनमिति चा
हेत्ययमप्यग्निरोजसाबलेन मध्यमानो जायते तस्मादेनमाह सहस्रपुत्रं सहस्रः सूनूं सहसो यहुं यथो एतदग्निं द्राविणोदसमाह
त्यृत्विजोऽत्र द्रविणोदस उच्यंते हविषो दातारस्ते चैनं जनयंति । ऋषीणां पुत्रो अधिराज एष इत्यपि निगमो भवति यथो एत
तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवतीति भक्तिमात्रं द्रवति यथा वायव्यानीति सर्वेषां सोमपात्राणां यथो एतत्सोमपानेनैतं
स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमं पिबं दसानो गणाश्चिभिरित्यपि निगमो भवति यथो एतद्द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोद
स इत्यस्यैव तद्भवति ॥ २ ॥ मेघं तु ते बह्वयो ये भिरीयसेऽरिषण्यन्वीळ्य स्वावनस्पते । आयूया धृष्णो अभिगूर्या त्वं ने
ष्ट्रात्सोमं द्रविणोदः पिबं क्रतुभिः । मेघं तु ते बह्वयो वोढारौ यैर्यास्य ऋष्यन्हृदी भवायूय धृष्णो अभिगूर्य त्वं नेष्ट्रीयाद्विष्या
द्विष्यो धिषण्यो धिषणा भवौ धिषणा वाग्धिषेर्देधात्यर्थे धीसादिनी वा धीसानिनीति वा वनस्पत इत्येनमाहैष हिवनानां पा
तावापालयिता वा वनं वनोतेः पिबर्तुभिः कालैः ॥ ३ ॥ अथात आप्रिय आप्रियः कस्मादाप्नोतेः प्रीणातेर्वा प्रीभिरा प्रीणा
तीति च ब्राह्मणं तासामिधमः प्रथमा गामी भवतीति धमः समिन्धनां तस्यैषा भवति ॥ ४ ॥ समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे देवो दे
वान्यजसि जातवेदः । आचवह मित्रमहश्चिक्त्वान्वंदूतः कविरसि प्रचैताः । समिद्धोऽद्य मनुष्यस्य मनुष्यस्य गृहे देवो दे

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वंदूतः कविरसिप्रचेताः प्रवृद्धचेता यज्ञेध्मइतिकात्थक्योऽग्निरिति शाकपूर्णस्तनूनपादाज्यं भवति नपादित्यनन्तरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमा भवति गौरत्रतनूरुच्येतता अस्यां भोगास्तस्याः पयो जायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरिति शाकपूर्णिरापोऽत्रतन्व उच्यंते तता अंतरिक्षेताभ्य ओषधिवनस्पत योजायंते ओषधिवनस्पतेभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पथक्रतस्य यानान्मध्वांसमंजन्त्स्वदया सुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमुन्धन्देवत्राचकृणुह्यध्वरंनः । तनूनपात्पथक्रतस्य यानान्यज्ञस्य यानान्मधुना समंजन्त्स्वदय कल्याणजिह्वमननानिचनौधीभिर्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञइतिकात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यग्निरिति शाकपूर्णिर्नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानं मेषामुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुक्रतवः शुचयो धियं धाः स्वदैतिदेवा उभया निहव्या । नराशंसस्य महिमानं मेषामुपस्तुमो यज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुचयो धियं धारयितारः स्वदयं तु देवा उभया निहवींषिसोमं चेतराणि चेति वातां त्राणि चावापि कानि चेति वैळईट्टेः स्तुतिकमणं इंधतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ आजुह्वान ईज्यो वं च श्रया ह्यग्नेव सुभिः सजोषाः । त्वं देवानां मसियह्व होता स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । आहूयमान ईळितव्यो वंदितव्यश्चाया ह्यग्नेव सुभिः सह जोषणं स्वं देवानां मसियह्व होता यह्व इति महतो नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वाधीष्ट इति वा यजीयान्यष्टृतरौ बहिः

परिबर्हणात्तस्यैषा भवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशां पृथिव्यावस्तो रस्यावृज्यते अग्ने अह्नां । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अर्दितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यतेऽग्नेऽह्नां बर्हिः पूर्वाह्नेतद्विप्रथते वितरं वितीर्णतरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतर मुरुतरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवतेर्वा द्रवतेर्वा वारयतेर्वा ता सामेषा भवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वती रुर्विया विश्रयंतां पतिभ्यो न जनयः शुभमानाः । देवीर्द्वारो बृहती विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवतः सुप्रायणाः । व्यचनवत्य उरुत्वेन विश्रयंतां पतिभ्य इव जाया ऊरू मेथुने धर्मेशु शोभिषमाणं वरतमंगमूरू देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरोतियज्ञे गृहद्वारइतिकात्थक्योऽग्निरिति शाकपूर्णिरुषासानक्तोषाश्च नक्ता चोपा व्याख्यातान् क्तेति रात्रिनामान् क्तिभूतान्यवश्यायेनापि वानक्ता व्यक्तवर्णां तयोरेषा भवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपांके उपासानक्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशं धाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयं त्याविति वा सीदतामिति वा न्यासादतामिति वा यज्ञिये उपक्रांते दिव्ये योषणे बृहत्यो महत्यो सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते र्ज्वलति कमणः पेश इति रूपनामपिशते विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यौ होतारा वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषा भवति ॥ ११ ॥ दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमानायज्ञं मनुषो यजध्वै । प्रचोदयंता विदधे शुक्रा रूपा प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंता । दैव्यौ होता

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञमनुष्यस्यमनुष्यस्यजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशियष्टव्यमितिप्रदिशं
तौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनौयज्ञंभारतीतूयमेत्विष्णोमनुष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवी
र्बहिरेदंस्योनंसरस्वतीस्वपंसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
स्रोदेव्योबहिरितं खंसरस्वतीचसुकर्माणआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
त्करोतिकर्मणस्त्वेषाभवति ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्रुवनानिविश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्याजनयिष्यैरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
वंत्वष्टारमिहय जविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातोऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
आविष्टोवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थे । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
विरावेदनात्तयोवर्धतेचारुरासुचारुचरतेजिह्वाजिहीतेरूर्ध्वउच्छितोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थउपस्थानउभेत्वष्टु
र्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मान्यासमंजन्देवानांपाथंक्रतुधाहवींषि ।
वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मानात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवींषिकाले

कालेवनस्पतिःशमितादेवोअग्निरित्येतेत्रयःस्वदयंतुहव्यमधुनाचघृतेनचतत्कोवनस्पतिरूपइतिकात्थक्योऽग्निरिति
शाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ अंजंतित्वामध्वरेदेवयंतोवनस्पतेमधुनादैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्भविणहर्धत्ताद्य
द्वाक्षयोमातुरस्याउपस्थे । अंजंतित्वामध्वरेदेवान्कामयमानावनस्पतेमधुनादैव्येनचघृतेनचयदूर्ध्वःस्थास्यसिद्भविणा
निचनोदास्यसिंयद्वातेकृतःक्षयोमातुरस्याउपस्थउपस्थानेऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्योव
नस्पतेहवींषिहिरण्यपर्णप्रदिवस्तेअर्थ । प्रदक्षिणित्रंशनयानियूयंक्रतुस्त्वक्षिपृथिभीरजिष्ठैः । देवेभ्योवनस्पतेहवींषि
हिरण्यपर्णक्रतपर्णापिवोपमार्थेस्याद्धिरण्यवर्णपर्णोतिप्रदिवस्तेअर्थपुराणस्तेसोऽर्थीयतेप्रब्रूमौयज्ञस्यवहपृथिभीरजिष्ठैर्क
जुतमैरजस्वलतमैस्तपिष्ठतमैरितिवातस्यैषापराभवति ॥ १९ ॥ वनस्पतेरशनयानियूयंपिष्टतमयावयुनानिविद्वान् ।
वहदेवत्रादिधिषोहवींषिप्रचदातारममृतेषुवोचः । वनस्पतेरशनयानियूयंसुरूपतमयावयुनानिविद्वान्प्रज्ञानानिप्र
जानन्वहदेवान्यज्ञेदातुहवींषिप्रब्रूहिचदातारममृतेषुदेवेषुस्वाहाकृतयःस्वाहेत्येतत्सुआहेतिवास्वावागाहेतिवास्वंप्राहे
तिवास्वाहुतंहविर्जुहोतीतिवातासामेषाभवति ॥ २० ॥ सद्योजातोव्यमिमीतयज्ञमग्निदेवानामभवत्पुरोगाः । अस्य
होतुःप्रदिश्यतस्यवाच्यस्यैस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः । सद्योजायमानोनिरमिमीतयज्ञमग्निदेवानामभवत्पुरोगाम्यस्यहो
तुःप्रदिश्यतस्यवाच्यस्यैस्वाहाकृतंहविरदन्तुदेवायजंतीतीमाआग्नीदेवताअनुक्रांताअथकिंदेवताःप्रयाजानुयाजाआ

प्रेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घ
मायुरस्तुदेवाः । तवंप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलऊर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयज्ञोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यनमंतांप्रदि
शुश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाइ
तिचब्राह्मणमृतुदेवताइत्यपरंमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणंपशुदेवताइत्यपरंपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
नुयाजाइतिचब्राह्मणंप्राणदेवताइत्यपरंप्राणावैप्रयाजाःप्राणावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
याजाआत्मावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरत्किमर्थपुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्गृ
हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्कारिष्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाग्नीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्यश्वंगात्समद
मितिनाराशंसवर्तितमैधातिथंदैर्धतमसंप्रैषिकमित्युभयवन्त्यतोऽन्यानिननूनपात्वंतितनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
दाःकस्माद्द्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपांनराशंसस्याजुह्वानःप्राचीनंव्यचत्स्वतीरासु
ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्ञयइमेआविष्टोवनस्पतिरुपावसृजांजंतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभंतैतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवंत्यश्वो
व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोह्वासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेपोरोमण्वन्तौभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
तीद्रायेदोपरिस्त्रव । अश्वोवोह्वासुखंवोह्वारथंवोह्वासुखमितिकल्याणनामकल्याणपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
वाहसैतावापातावापालयितावाशेपमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
अर्यमायुरिंद्रंभुशामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथेवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चार्थमाचायुश्चवायुरयनंइंद्रश्चोरुक्षयणंक्रभूणाराजेति
वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्नोत्युन्नेतुमात्मानंशक्नोतिनदितुमितिवांशक्नोति तकिंतुमितिवांसर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवां
शक्नोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कर्निकदज्जनुषंप्रब्रुवाणइयंतिवाचमरितेवनावम् ॥ सुमंगलश्चशकुनेभवांसिमात्वाका
चिदभिभाविष्याविदत् । न्यक्रंदीजन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिवाचमीरयितेवनावंसुमंगलश्चशकुने
भवकल्याणमंगलौमंगलगिरतेर्गुणात्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिनैरुक्तामागच्छत्वितिवा
माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदद्भृत्समदमर्थमभ्युत्थितंकरिंजलोऽभिववाशेतदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ ४ ॥ भद्रं
वददक्षिणतोभद्रमुत्तरतोवद । भद्रंपुरस्तान्नोवदभद्रंपश्चात्कर्पिंजल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदनौ

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामजूकामज्जान्मदतेर्वामोदतिकर्मणोमंदतेर्वातृसिकर्मणोमंडयतेरि
तिवैयाकरणांमंडणामोकइतिवामंडोमदेर्वामुदेर्वातिषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशिश्यानांब्राह्मणाप्रतचारिणः ।
वाचंपर्जन्यजिन्वतांप्रमंडूकाअवादिषुः । संवत्सरंशिश्यानांब्राह्मणाप्रतचारिणोऽब्रुवाणाअपिवोपमार्थस्याद्वाह्मणाइ
वप्रतचारिणइतिवाचंपर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुर्मंडूकावसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंमंडूकाअन्वमोदंतंसमंडूकाननुमोद
मानान्दृष्टातुष्टावतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्वनिगृह्यचतुरः
परः । इतिसानिगदव्याख्याताऽक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातिषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृह
तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेवर्षतानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपार्णभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्वतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकयैषीकेषतेर्गति
कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाजागृविर्जागरणान्मह्यमचच्छदत्प्रशंसत्येनान्प्रथमयानिंदत्युत्तरा
भिर्ऋषेरक्षपरिघ्नस्यैतदार्पवेदयंतेप्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातिषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामग्रा
वभ्योवाचंवदतवदस्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेद्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंप्रावभ्यो

वाचंवदतवदस्योयदद्रयःपर्वताअदरणीयाःसहसोममाशवःक्षिप्रकारिणःश्लोकःशृणोतेर्घोषोघुष्यतेःसोमिनोयूयंस्ये
तिवासोमिनोगृहेष्वितिवायेननराःप्रशस्यंतेसनाराशंसोमंत्रस्तस्यैषाभवति ॥ ९ ॥ अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधाव
धिक्षियतोभाव्यस्य । योमेसहस्रममिमीतसवान्तूर्तोराजाश्रवश्च्छमानः । अमंदान्तस्तोमानबालिशाननल्पान्वाबालो
बलवर्तीभर्तव्योभवत्यंबास्माअलंभवतीतिवांबास्मैबलंभवतीतिवांबलोवाप्रतिषेधव्यवहितःप्रभरेमनीषयामनसईषया
स्तुत्याप्रज्ञयावासिंधावधिनिसतोभावयव्यस्वराज्ञोयोमेसहस्रंनिरमिमीतसवान्तूर्तोराजातूर्णइतिवात्वरमाणइति
वांप्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तुतिंलभेतराजसंयोगाद्युद्धोपकरणानितेषांरथःप्रथमागामीभवति
रथोरंहतेर्गतिकर्मणःस्थिरतेर्वास्याद्विपरीतस्यरममाणोऽस्मिंस्तिष्ठतीतिवारपतेर्वारसतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥ वनं
स्पतेवीडुंगोहिभूयाअस्मत्सखाप्रतरणःसुवीरः । गोभिःसन्नद्धोअसिवीळयस्वास्थातातेजयतुजेत्वानि । वनस्पतेहृदां
गोहिभवास्मत्सखाप्रतरणःसुवीरःकल्याणवीरोगोभिःसंनद्धोअसिवीळयस्वेतिसंस्तंभस्वास्थातातेजयतुजेतव्यानिंदुदु
भिरितिशब्दानुकरणंद्रुमोभिन्नइतिवांदुदुभ्यतेर्वास्याच्छब्दकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ उपश्वासयपृथिवीमुतद्यांपुं
रुत्रातेमनुतांविष्ठितंजगत् । सदुदुभेसजूरिंद्रेणदेवैर्दूराहवीयोअपसेधशत्रून् । उपश्वासयपृथिवींचदिवंचबहुधातेघोषं
मन्यतांविष्ठितंस्थावरंजगमंचयत्सदुदुभेसहजोषणइंद्रेणचदेवैश्चदूराहूरतरमपसेधशत्रूनिषुधिरिषूणांनिधानंतस्यैषाभ

वति ॥ १३ ॥ बहूनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चाकृणोति समना वगत्य । इषुधिः संकाः पृत्तनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जय
ति प्रसूतः । बहूनां पिता बहुरस्य पुत्र इतीषूनभिप्रेत्य प्रसूयत इवापात्रियमाणः शब्दानुकरणं वा संकाः संचतैः संपूर्वाद्वा
किरतैः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूत इति व्याख्यातं हस्तघ्नो हस्ते हन्यते तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं
ज्याया हेति परिबाधमानः । हस्तघ्नो विश्वावयुनां निविद्वान्पुमान्पुमां संपरिपातु विश्वतः । अहिरिव भोगैः परिवेष्टयति
बाहुं ज्याया वधात्परित्रायमाणो हस्तघ्नः सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रजानं न्पुमान्पुरुमना भवति पुंसतेर्वाभीशवो व्याख्यातास्तेषा
मेषा भवति ॥ १५ ॥ रथेति षन्नयति वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयते सुषारथिः । अभीशूनां महिमानं पनायतु मनः पश्चा
दनुयच्छति रश्मयः । रथेति षन्नयति वाजिनः पुरस्तात्सतोयत्रयत्रकामयते सुषारथिः कल्याणसारथिरभीशूनां महि
मानं पूजयामि मनः पश्चात्सतोऽनुयच्छति रश्मयो धनुर्धन्वतेर्गतिकर्मणो वाधकर्मणो वाधन्वत्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति
॥ १६ ॥ धन्वना गाधन्वना जिजयेम धन्वना तीव्राः समदौ जयेम । धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो
जयेम । इति सानिगदव्याख्याता समदः समदो वाक्तेः समदो वा मदते ज्याजयतेर्वाजिनातेर्वा प्रजावयतीषूनि ति वा तस्या
एषा भवति ॥ १७ ॥ वक्ष्यंती वेदागनीगंति कर्णं प्रियं सखायं परिष्वजाना । योषे वशिं के वितताधि धन्वन्त्या इयं समने
पारयंती । वक्ष्यंती वागच्छति कर्णं प्रियमिव सखायमिषुं परिष्वजमाना योषे वशिं के शब्दं करोति वितताधि धनुर्षिज्येयं स

मने संग्रामे पारयंती पारं नयंती पुरीषतेर्गतिकर्मणो वाधकर्मणो वा तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्ते मृगो अस्यादंतो गो
भिः संनद्धा पतति प्रसूता । यत्रानरः संच विचद्रवति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्मयंसन् । सुपर्णवस्त इति वा जानभिप्रेत्य मृग
मयोऽस्यादंतो मृगयतेर्वा गोभिः संनद्धा पतति प्रसूतेति व्याख्यातं यत्र नराः सद्रवंति च विद्रवंति च तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म
यच्छंतु शरणं संग्रामेष्वश्वजनीं कशेत्याहुः कशाप्रकाशयति भयमश्वार्यकृष्यतेर्वाणूभावाद्वा कपुनः प्रकाशयत्यर्थान्त्वश
याक्रोशतेर्वा श्वकशाया एषा भवति ॥ १९ ॥ आजघंति सान्वेषां जघनाऽउपजिघ्रते । अश्वजनिप्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु
चोदय । आजघंति सान्वेषां सरणानि सक्थीनि सक्थि सचतेरासक्तोऽस्मिन्का यो जघनानि चोपघ्नति जघनं जघन्यते
रश्वजनिप्रचेतसः प्रवृद्धचेतसोऽश्वान्तसमत्सु समरणेषु संग्रामेषु चोदयोलूखलमुरुकरं वोर्करं वोर्ध्वखं वोरुमे कुर्वित्यब्रवी
त्तदुलूखलमभवदुरुकरं चैतदुलूखलमित्याचक्षते परोक्षेणेति च ब्राह्मणं तस्यैषा भवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगहेगृहउलू
खलकयुज्यसे । दहद्युमत्तं वदजयंतामिव दुंदुभिः । इति सानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभः प्रजां वर्षतीति वाति बृह
तिरेत इति वा तद्वृषभकर्मा वर्षणाद्वृषभस्तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नपयंत एनममैहयन्वृषभं मध्यआजेः । तेन सूभं
वंशत वत्सहस्रंगवां मुद्गलः प्रधने जिगाय । न्यक्रंदयन्नपयंत एनमिति व्याख्यातं ममेहयन्वृषभं मध्यआजेराजयनस्याज
वनस्येति वा तेन तं सूभं वराजानं भवति रत्तिकर्मात्तद्वासूभवं सहस्रंगवां मुद्गलः प्रधने जिगाय प्रधन इति संग्रामनामप्रकीर्णा

न्यस्मिन्धनानि भवन्ति दुष्पणोद्भूतमयोधनस्तत्रेति हासमाचक्षते मुद्गलोभार्म्यश्वक्रषिर्वृषभंच दुष्पणंच युक्त्वा संग्रामे व्यवहृत्या जिगीयातदभिवादिन्येषा भवति ॥ २३ ॥ इमंतं पश्य वृषभस्य युजंकाष्ठायामध्ये दुष्पणं शयानं । येन जिगीयातवत्सहस्रं गवांमुद्गलः पृतनाज्येषु । इमंतं पश्य वृषभस्य सहयुजंकाष्ठायामध्ये दुष्पणं शयानं येन जिगीयातवत्सहस्रं गवांमुद्गलः पृतनाज्येषु पृतनाज्यमिति संग्रामनाम पृतनानामजनाद्वा जयनाद्वा मुद्गलोद्भवान्मुद्गगिलोवांमदनंगिलतीति वा मदनंगिलोवामुदंगिलोवाभार्म्यश्वोभृम्यश्वस्य पुत्रोभृम्यश्वोभृमयोऽस्याश्वा अश्वभरणाद्वा पितुरित्यन्ननाम पातेर्वा पिबते वाप्यायते वा तस्यैषा भवति ॥ २४ ॥ पितुंनुस्तोषमहो धर्माणं तर्विषी । यस्य त्रितो व्योजसावृत्रं विपर्वमर्दयत् । तं पितुंस्तौ मिमहतो धारयितारं बलस्य तविषीति बलनाम तवतेर्वा वृद्धि कर्मणो यस्य त्रित ओजसा बलेन त्रितस्त्रिस्थानं इन्द्रो वृत्रं विपर्वणं व्यर्दयति तद्यो व्याख्यातास्तासामेषा भवति ॥ २५ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिस्तोमं स च तापरुण्या । असिक्न्यामं रुद्धूधे वितस्तया जीकीये शृणु ह्यासुषो मया । इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिपरुणिस्तोममासेव ध्वमसिक्न्याच सहमरुद्धूधे वितस्तया चार्जीकीय आशृणु हिसुषो मया चेति समस्तार्थोऽथैकपदनिरुक्तं गंगागमनाद्यमुना प्रयुवतो गच्छतीति वा प्रयुवितं गच्छतीति वा सरस्वती सरइत्युदकनामं स तं स्तद्वती शुतुद्रि शुद्राविणी क्षिप्रद्राविण्या शुतुन्नेव द्रवतीति वेरावती परुणीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामिन्यसिक्न्यशुक्लासितासितमिति वर्णनामं तत्प्रतिषेधोऽसितं मरुद्धूधाः

सर्वाचद्यो मरुत एनावर्धयन्ति वितस्ता विदग्धा विवृद्धा महाकूलार्जीकीया विपाळित्याहुर्ऋजीकप्रभवावर्जुगामिनी वा विपाडिपाटनाद्वा विपाशनाद्वा विप्रापणाद्वा पाशा अस्यां व्यापाश्य तं वसिष्ठस्य मुमूर्षतस्तस्माद्विपाळुच्यते पूर्वमासीदुरुजिरासु शोमासिंधुर्यदेनामभिप्रसुवंति नद्यः सिंधुः स्यंदनादापामो ते तासामेषा भवति ॥ २६ ॥ आपो हिष्ठा मयोभुवस्तान ऊर्जे दधातन । महेरणा यचक्षसे । आपो हिस्थसुखभुवस्तानोऽन्नायधत्तं महते चनोरणाय रमणीयाय च दर्शनायौषधय ओषद्धयंतीति वौषत्येनाधयंतीति वा दोषं धयंतीति वा तासामेषा भवति ॥ २७ ॥ या ओषधीः पूर्वाजा ता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मनैनु बभ्रूणा महं शतं धामानि सप्त च । या ओषधयः पूर्वाजा ता देवेभ्यस्त्रीणियुगानि पुरा मन्येनु तद्वभ्रूणा महं बभ्रुवर्णानां हरणानां भरणानामिति वा शतं धामानि सप्त चेति धामानि त्रयाणि भवन्ति स्थानानि नामानि जन्मानां तं जन्मान्यत्राभिप्रेतानि सप्त शतं पुरुषस्य मर्मणां तेष्वेनादधतीति वारात्रिव्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपाथि वंरजः पितरः प्रायुधामभिः । दिवः सदा सिबृहती वि तिष्ठ स आत्वेषं वर्तते तमः । आपूपुरस्त्वं रात्रिपाथि वंरजः स्थानैर्मध्यमस्य दिवः सदा सिबृहती महती वि तिष्ठ स आवर्तते त्वेषं तमोरजोऽरण्यान्यरण्यास्य पत्न्यरण्यामपार्णी ग्रामादरमणं भवतीति वा तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौ याप्रेव नश्यसि । कथाग्रामं न पृच्छसि न त्वाभीर्विदती वेतीवः परिभयार्थे अरण्यानीत्येनामामंत्रयते यासावरण्यानि वनानि पराचीवनश्यासि कथं ग्रामं न पृच्छसि न त्वाभीर्विदती वेतीवः परिभयार्थे

वाश्रद्धाश्रद्धानां तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया ह्ययते हविः । श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेद
यामसि । श्रद्धयाग्निः साधु समिध्यते श्रद्धया हविः साधु ह्ययते श्रद्धां भगस्य भागधेयस्य मूर्धनि प्रधानां गोवचनेनावेदयामः
पृथिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः शर्मसप्रथः । सुखानः
पृथिवि भवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरः कण्टकः कृच्छतेः कंटकः कंतपो वा कृततेर्वा कंटतेर्वा स्याद्गतिकर्मण उद्गततमो भवति यच्छ
नः शर्मयच्छंतु शरणं सर्वतः पृथ्व्या व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ अमीषां चित्तं प्रतिलोभयंती गृहाणां गान्यप्ये
परेहि । अभिप्रेहि निर्दहहत्सु शोकैरंधेना मित्रास्तमसा संचतां । अमीषां चित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणां
गान्यप्येपरेह्यभिप्रेहि निर्दहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसा संसेव्यतां मग्न्याप्यग्नेः पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥
इहेंद्राणीमुपह्वये वरुणानि स्वस्तये । अग्न्यायी सोमपीतये । इति सानिगदव्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौ द्वंद्वान्यु
लूखलमुसलै उलूखलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरंतयोरेषा भवति ॥ ३५ ॥ आयुर्जीवां जसा तमाता ह्युच्चा विजर्भृतः ।
हरी इवां धांसि बप्सता । आयष्टव्ये अग्नानां संभक्ततमे ते ह्युच्चैर्विहिते हरी इवान्नानि भुंजाने हविर्धाने हविषां निधाने तयो
रेषा भवति ॥ ३६ ॥ आवां मुपस्थं मद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्य सोमपीतये । आसीदंतु वा मुपस्थ उपस्थानं मद्रो
ग्यव्ये इति वा यज्ञिया देवा यज्ञसंपादिन इहाद्य सोमपानाय द्यावा पृथिव्या व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३७ ॥ द्यावां

नः पृथिवी इमं सिध्मद्यदिविस्पृशं । यज्ञं देवेषु यच्छतां । द्यावा पृथिव्या न इमं साधनमद्यदिविस्पृशं यज्ञं देवेषु नियच्छतां
विपाद्भुतु द्वौ व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानां मुशती उपस्थादश्वे इव विषिते हासमाने । गावेषु भ्रेमा
तरारिहाणं विपाद्भुतु द्वौ पयसा जवेते । पर्वतानां मुपस्थादुपस्थानां दुशत्यौ कामयमाने अश्वे इव विमुक्ते इति वा विषण्णे इ
ति वा हासमाने हासतिः स्पर्धायां हर्षमाणे वा गावा विवशु भ्रेमो भर्ने मातरौ सरिहाणं विपाद्भुतु द्वौ पयसा प्रजघेत आलीं अ
र्तन्वा वारण्यौ वारिष्यौ वा तयोरेषा भवति ॥ ३९ ॥ ते आचरंती समने वयोषा माते वपुत्रं विभृता मुपस्थे । अपशत्रून् वि
ध्यतां संविदाने आलीं इमे विस्फुरंतीं अमित्रान् । ते आचरंती समनसा विवयोषे माते वपुत्रं विभृता मुपस्थ उपस्थानेऽप वि
ध्यतां शत्रून् संविदाने आर्ख्या विमे विघ्नत्यावमित्रान्छुना सीरौ शुनो वायुः शुण्यं तरिक्षे सीर आदित्यः सरणां तयोरेषा भव
ति ॥ ४० ॥ शुनां सीरा विमां वा चैजुषे धाय हि विचक्रथुः पयः । तेने मा मुपसंचतं । इति सानिगदव्याख्याता देवी जो
ष्टी देव्यौ जोषयि च्यौ द्यावा पृथिव्या वितिवा हारात्रे इति वा सस्यं च समाचेति कात्थक्यस्तयोरेषां प्रैषो भवति ॥ ४१ ॥
देवी जोष्टी वसुधितृतीयो रन्याघा द्वेषां सियुवदान्या वक्षद्वसुवार्यां णियजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज । देवी जो
ष्टी देव्यौ जोषयि च्यौ वसुधितृतीयो रन्याघा नि द्वेषां स्ववयावयत्यावहत्यन्या वसूनि वरणीयानियजमानाय व
सुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिबेतां कामयेतां वा यजेत संप्रैषो देवी ऊर्जा हुती देव्या ऊर्जा हान्यौ द्यावा पृथिव्या वितिवा

वाश्रद्धाश्रद्धानात्तस्याएषाभवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निःसमिध्यतेश्रद्धयाह्वयतेहविः । श्रद्धांभगस्यमूर्धनिवचसावेद
यामसि । श्रद्धयाग्निःसाधुसमिध्यतेश्रद्धयाहविःसाधुह्वयतेश्रद्धांभगस्यभागधेयस्यमूर्धनिप्रधानांगेवचनेनावेदयामः
पृथिवीव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३१ ॥ स्योनापृथिविविभवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानःशर्मसप्रथः । सुखानः
पृथिविविभवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरःकण्टकःकृच्छतैःकंटकःकंतपोवाकृततेर्वाकंटतेर्वास्याद्गतिकर्मणउद्गततमोभवतियच्छ
नःशर्मयच्छंतुशरणंसर्वतःपृथ्व्याव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ अमीषांचित्तंप्रतिलोभयंतीगृहाणांगान्यप्वे
परैहि । अभिप्रेहिनिर्देहहृत्सुशोकैरंधेनामित्रास्तमसासचंतां । अमीषांचित्तानिप्रज्ञानानिप्रतिलोभयमानागृहाणां
गान्यप्वेपरैह्यभिप्रेहिनिर्देहंशंहृदयानिशोकैरंधेनामित्रास्तमसासंसेव्यंतामग्राय्यग्नेःपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ३३ ॥
इहेंद्राणीमुपह्वयेवरुणानींस्वस्तये । अग्रायींसोमपीतये । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौद्वंद्वान्यु
लूखलमुसलैःउलूखलंन्याख्यातमुसलंमुहुःसरंतयोरेषाभवति ॥ ३५ ॥ आयुर्जावाजसातमाताहुः। चार्विजर्भृतः ।
हरीइवांधांसिबर्षता । आयष्टव्येअन्नानांसंभक्ततमेतेह्युच्चैर्विह्रियेतेहरीइवान्नानिभुंजानेहविर्धानेहविषांनिधानेतयो
रेषाभवति ॥ ३६ ॥ आवामुपस्थमद्रुहादेवाःसीदंतुयज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये । आसीदंतुवामुपस्थउपस्थानमद्रो
गधव्येइतिवायज्ञियादेवायज्ञसंपादिनइहाद्यसोमपानायद्यावापृथिव्याव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३७ ॥ द्यावा

नःपृथिवीइमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं । युजंदेवेषुयच्छतां । द्यावापृथिव्यौनइमंसाधनमद्यदिविस्पृशंयुजंदेवेषुनियच्छतां
विपादछुतुद्वौव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशतीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने । गावेषुश्वेमा
तरारिहाणंविपादछुतुद्वीपर्यसाजवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थानादुशत्यौकामयमानेअश्वेइवविमुक्तेइतिवाविषण्णेइ
तिवाहासमानेहासतिःस्पर्धायांहर्षमाणेवागावाविवशुश्वेशोभनेमातरौसरिहाणंविपादछुतुद्वौपयसाप्रजवेतैआर्लीअ
र्तन्यौवारण्यौवारिषण्यौवातयोरेषाभवति ॥ ३९ ॥ तेआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपशत्रून्वि
ध्यतांसंविदानेआर्लीइमेविस्फुरंतीअमित्रान् । तेआचरंत्यौसमनसाविवयोषेमातेवपुत्रंविभृतामुपस्थउपस्थानेऽपवि
ध्यतांशत्रून्संविदानेआर्ल्याविमेविघ्नत्यावमित्रान्छुनासीरौशुनोवायुःशुएत्यंतरिक्षेसीरआदित्यःसरणात्तयोरेषाभव
ति ॥ ४० ॥ शुनासीराविमांवाचैजुषेथांयद्विविचक्रधुःपर्यः । तेनेमामुपसिंचतं । इतिसानिगदव्याख्यातादेवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौद्यावापृथिव्यावितिवाहारात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्यक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४१ ॥
देवीजोष्ट्रीवसुधित्तीयोरन्याघाद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसुवार्याणियजमानायवसुवनेवसुधेयस्यवीतांयज । देवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौवसुधित्वसुधान्यौययोरन्याघानिद्वेषांस्यवयावयत्यावहत्यन्यावसुनिवरणीयानियजमानायव
सुवननायचवसुधानायचवीतांपिबेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषौदेवीऊर्जाहुतीदेव्याऊर्जाहान्यौद्यावापृथिव्यावितिवा

होरात्रे इति वासस्य च समाचेति कात्थक्यस्तयोरेष संप्रैषो भवति ॥ ४२ ॥ देवी ऊर्जा हुती इषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिसपीति
मन्यानवेन पूर्वदयमानाः स्यामपुराणे ननवंतामूर्जमूर्जा हुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज । देवी ऊर्जा हु
ती देव्या ऊर्जा ह्यान्या वस्रं चरसंचावहत्यावहत्यन्या सहजग्धिसहपीति चान्या नवेन पूर्वदयमानाः स्यामपुराणे ननवंता
मूर्जमूर्जा हुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिबेतां कामयेतां वायजेतिसंप्रैषो यजेतिसंप्रैषः ॥ ४३ ॥
(अथयान्यश्वोवोहामानो मित्रः कनिकदं द्रवदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाः प्रैतेवदं त्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पत उपश्वा
सयबह्वीनामहिरिवभोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंती वसुपर्णवस्त आजघंति यच्चिद्वित्वं वृषभोन्यक्रंदयन्निमंतं पितुं न्विमं
मआपो हिंया ओषधीरारात्र्यरण्यानि श्रद्धया स्योनामीषां मिहेंद्राणीमथातोष्ट्रावायजी आवा मुपस्थं घावानः प्रपर्वतानां ते
आचरंतीं शुनासीरौ देवीजोष्ट्रीं देवी ऊर्जा हुती त्रिचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तर षट्के तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवतास्तासां वायुः प्रथमा गामी भवति वायुर्वातेर्वेतेर्वा स्याद्गतिकर्मण एतेरिति स्थौलाष्टी वि
रनर्थको वकारस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ वायवायाहिदर्शते मे सोमा अरंकृताः । तेषां पाहि श्रुधी हव । वायवायाहिदर्शनी
ये मे सोमा अरंकृत अलंकृता स्तेषां पिब शृणु नो हानमिति कर्मन्थं मध्यमा देवमवक्ष्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २ ॥ आसस्त्राणा
सः शवसानमच्छेद्रं सुचक्रैर्य्यासो अश्वाः । अभिश्रवक्रज्यंतो वहेयुर्नूचिभ्रुवायोरमृतं मिदस्येत् । आसस्त्रां सोऽभिबलाय

मानमिंद्रं कल्याणचक्रैरथे योगारण्या अश्वारथस्य वोह्वारं क्रज्यंत क्रजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्नवंचपुराणं च श्रव इत्यन्न
नामं श्रूयत इति सतों वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितींद्रप्रधाने त्येकेनैघंडुकं वायुकर्मोभयप्रधाने त्यपरं वरुणो वृणोती
तिसतस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनवारं वरुणः कवंधं प्रसंसर्जरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनवृष्टिर्व्युन
त्तिभूम । नीचीनवारं वरुणः कवंधं मेघैकवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयत उदकमपिकवंधमुच्यते बंधिरनिभृतत्वेकमनि
भृतं च प्रसृजतिं घावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमिं तस्यैषा परा भवति
॥ ४ ॥ तमुषुसमनागिरापिदृणां च मनमभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुषोदये सप्तस्वसासमं ध्यमोन भैतामन्य
केसमे । तंस्वभिष्टौमिसमानयागिरागीत्यास्तुत्यापिदृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूवयः
स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सप्तस्वसारमेनमाहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । नभैतामन्यकेसमे ।
माभूवन्नन्यकेसर्वे येनोद्विषंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पा रुद्रोरौ तीतिसतों रोरुयमाणो द्रवतीति वारोदयते वीयदरुद
चद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकैयदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकैतस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः
क्षिप्रेष वेदे वायस्वधात्रे । अषाहाय सहमानाय वेधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
वेदे वाया भवतेऽषाढायान्यैः सहमानाय विधात्रेति गमयुधाय भरतशृणोतुनस्तिग्मं ते जते रुत्साहकर्मण आयुधमायोधना

तस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्वार्क्ष्मयाचरतिपरिसावृणकुनः । सहस्रैस्तेस्वपिवातभेषुजामासं
स्तोकेषुतनयेषुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्वरिदिवोऽधिदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्मापृथिवी
तस्यांचरतितयाचरतिविक्ष्मापयंतीचरतीतिवापरिवृणकुनःसांसहस्रंतेस्वाप्तवचनभैषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
रीरिषस्तोकेनुद्यतेस्तनयंतनोतेरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेषिशेषयज्ञियाय । स्तोमं
रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयाबोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्वमनुष्यस्ययजना
यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइरांहणातीतिवैरांददातीतिवैरांधातीतिवैरांधारयतइतिवैरांधारयतइतिवैदवेद्रवतीतिवै
दौरमतइतिवैधेभूतानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैधैस्तदिंद्रस्यैद्रत्वमितिविज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणइदंदर्शनादित्यौप
मन्यवइदतेवैश्वर्यकर्मणइच्छत्रूणांदारयितावाद्रावयितावांदरयिताचयज्वनीतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अर्दद्रुत्समसृ
जोविस्वानित्वमर्णवान्बद्धधानोऽअरम्णाः । महान्तमिंद्रपर्वतंविषद्वःसृजोविधाराअवदानुबहन् । अहणाउत्समुत्स
उत्सरणाद्दोत्सदनाद्दोत्स्यंदनाद्दोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यस्वानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायान्वाबध्यमा
नानरम्णारम्णातिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहान्तमिंद्रपर्वतंमेधयद्ववृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनंदानवंदानक
र्मणंतस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्दोदसीअभ्यसे

तांनृम्णस्यमहासर्जनासइंद्रः । योजायमानएवप्रथमोमनस्वीदेवोदेवान्क्रतुनाकर्मणापर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
मदितिवायस्यबलाद्वावापृथिव्यावप्यबिभीतांनृम्णस्यमहाबलस्यमहत्त्वेनंसजनासइंद्रइत्यृषेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्या
ख्यानसंयुक्तापर्जन्यस्तूपेराद्यंतविपरीतस्यतर्पयिताजन्यःपरोजेतावाजनयितावांप्राजयितावारसानांतस्यैषाभवति
॥ १० ॥ विवृक्षान्हृत्युतहतिरक्षसोविश्वंविभायभुवनंमहावधात् । उतानागाईषतेवृष्ण्यावतोयत्पर्जन्यःस्तनयंहंति
दुष्कृतः । विहन्तिवृक्षान्विहन्तिचरक्षांसिसर्वाणिचास्माद्भूतानिबिभ्यतिमहावधान्महान्द्वयस्यवधोऽप्यनपराधोभीतः
पलायतेवर्षकर्मवतोयत्पर्जन्यःस्तनयंहंतिदुष्कृतःपापकृतोबृहस्पतिर्बृहतःपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ ११ ॥
अश्रापिनंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यंनदीनउदनिक्षिपन्तं । निष्टर्जभारचमसंनवृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणाविकृत्य । अशनवता
मेधेनापिनंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिवदीनउदकेनिवसंतंनिर्जहारतच्चमसमिववृक्षाच्चमसःकस्माच्चमंत्यस्मिन्नितिबृहस्प
तिर्विरवेणशब्देनविकृत्यब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणःपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ अश्मास्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधु
धारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपिरेस्वईशोबहुसांसिसिचुरुत्समुद्रिणं । अशनवंतमास्यंदनवंतमवातितंब्र
ह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसाबलेनाभ्यतृणत्तमेवसर्वेपिबंतिरश्मयःसूर्यहशोबह्नेनंसहसिंचत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
॥ १८ ॥ क्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रंक्षियतेनिवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावांतस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्यपतिनावयंहि

तेनेवजयामसि । गामश्वपोषयिस्वासनोमृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयंसुहितेनेवजयामो गामश्वपुष्टपोषयितृचाहरे
तिसनोमृळातीदृशे । बलेनबाधनेनवामृळतिर्दानकर्मोतस्यैषाभवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूमिधेनुरिवपयो
अस्मासुधुक्ष्व । मधुश्रुतैघृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु । क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूमिधेनुरिवपयोऽस्मासुधुक्ष्वेतिम
धुश्रुतंघृतमिवोदकंसुपूतमृतस्यनःपातारोवापालयितारोवामृळयंतुमृळयतिरुपदयाकर्मोपूजाकर्मावातद्यत्समान्यामृ
चिसमानाभिव्याहारंभवतितज्जामिभवतीत्येकमधुमंतमधुश्रुतमितियथायदेवसमानेपादेसमानाभिव्याहारंभवतित
ज्जामिभवतीत्यपरं । हिरण्यरूपःसहिरण्यसंहगितियथायथाकथाचविशेषोऽजामिभवतीत्यपरं । मंडूकाइवोदकान्मंडू
काउदकादिवेतियथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ अमीवहा
वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवएधिनः । अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्याविशन्तस्वानःसुसुखो
भवशेवइतिसुखनामशिष्यतेर्वकारोनामकरणोऽतस्थांतरोपलिंगीविभाषितगुणःशिवमित्यप्यस्यभवतियद्यद्रूपंकाम
यतेतत्तद्देवताभवति । रूपंरूपमधवाबोभवीतीत्यपिनिगमोभवतिवाचस्पतिर्वाचःपातावापालयितावातस्यैषाभवति
॥ १७ ॥ पुनरेहिवाचस्पतेदेवेनमनसासह । वसोष्पतेनिरामयमय्येवतन्वंमम । इतिसानिगदव्याख्यातापापपा
त्तनूनप्राव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ योअनिध्मोदीदयदुप्स्वंतयंविप्रांसईळतेअध्वरेषु । अपापपाप्मधुम

तीरपोदायाभिरिंद्रोवाबुधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयदीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपापपाप्मधु
मतीरपोदेह्यभिषवार्ययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणैयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्माबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
राभ्नोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेषप्रतीका । यमोह
जातोयमोजनिंत्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंगवावोनक्षतइदं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युत्त्वेषप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीसप्रतीकावा । यमोहजात
इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतियमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजारयिताकन्यानां
पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति । तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतितंवश्चराथाचरं
त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआमुवंतितथामुयामेदंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
मिषाभिर्चष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

तेनेवजयामसि । गामश्वपोषयित्वासनोमृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयंसुहितेनेवजयामौगामश्वंपुष्टंपोषयितृचाहरे
तिसनोमृळातीदृशे । बलेनबाधनेनवामृळतिर्दानकर्मातस्यैषापराभवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिधेनुरिवपयो
अस्मासुधुक्च । मधुश्चतुष्टुतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु । क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिधेनुरिवपयोऽस्मासुधुक्वेतिम
धुश्चतुष्टुतमिवोदकंसुपूतमृतस्यनःपातारोवापालयितारोवामृळयंतुमृळयतिरुपदयाकर्मापूजाकर्मावातद्यत्समान्यामृ
चिसमानाभिव्याहारंभवतिजामिभवतीत्येकमधुमंतमधुश्चतुष्टुतमितियथायदेवसमानेपादैसमानाभिव्याहारंभवति
जामिभवतीत्यपरं । हिरण्यरूपःसहिरण्यसंहगितियथायथाकथाचविशेषोऽजामिभवतीत्यपरं । मंडूकाइवोदकान्मंडू
काउदकादिवेतियथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतोर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ अमीवहा
वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवएधिनः । अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्याविशन्तस्त्वानःसुसुखो
भवशेवइतिसुखनामंशिष्यतेर्वकारोनामकरणोऽतस्यांतरोपलिंगीविभाषितगुणःशिवमित्यप्यस्यभवति यद्यद्रूपंकाम
यतेतत्तदेवताभवति । रूपंरूपमघवाबोभवीतीत्यपिनिगमोभवतिवाचस्पतिर्वाचःपातावापालयितावातस्यैषाभवति
॥ १७ ॥ पुनुरेहिवाचस्पतेदेवेनमनसासह । वसोष्पतेनिरामयमय्येवतन्वंमम । इतिसानिगदव्याख्यातापाप्रापा
त्तनूनप्राव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ योअनिध्मोदीदयदृप्स्वंतयविप्रासईळतेअध्वरेषु । अपाप्रापान्मधुम

तीरपोदायाभिरिंद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयदीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपाप्रापान्मधु
मतीरपोदेह्यभिषवार्ययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणैर्यमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ परेयिवांसंप्रवतो
महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानायमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्माबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानायमंराजानंहविषादुवस्योतिदुवस्यती
राभोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताक्रचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेप्रतीका । यमोह
जातोयमोजनिर्त्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयवंसत्यास्तंगवावोनक्षतइद्धं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युत्त्वेप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीप्तप्रतीकावा । यमोहजात
इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवति यमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयिताकन्यानां
पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतद्वधानाहियज्ञसंयोगेनभवति । तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवति तंवश्चराथाचरं
त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआमुवंतितथामुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
नोद्रवतीतिवाभेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतघां । मित्रःकृधीरनि
मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवजुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवीचदिवंच

मित्रः कृष्टीरनिमिषमभिपश्यतीति कृष्टय इति मनुष्यनामं कर्मवंतो भवन्ति विकृष्टदेहावा मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्मांकः कमनोवाक्रमणोवा सुखोवा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्य जा
तः पतिरेक आसीत् । सदा धारपृथिवीद्यामुतेमांकस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो
गर्भोऽस्येति वागर्भो गृभेर्गुणात्यर्थे गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान्गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्णातेऽथ गर्भो भवति समभ
वदग्रेभूतस्य जातः पतिरेको बभूव स धारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेम इति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मां सर
स्वान्व्याख्यातं तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्वजुर्मयो मधुमंतो घृतश्रुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद
व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता च विधाता च
रमो तसं दृक् । तेषां मिष्टानि स मिषामंदंति यत्रा सप्त ऋषीन्पर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता च विधाता च
परमश्च सं द्रष्टा भूतानां तेषां मिष्टानि वाकां तानि वाक्रां तानि वांगतानि वामतानि वानतानि वाङ्गिः सहसं मोदंते यत्रैतानि सप्त
ऋषीणानि ज्योतींश्चितेभ्यः पर आदित्यस्तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यादि दैवतमथा ध्यात्वा विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ताधाता
च विधाता च परमश्च सं दर्शयितेन्द्रियाणां मेषां मिष्टानि वाकां तानि वाक्रां तानि वांगतानि वामतानि वानतानि वाङ्गेन सहसं
मोदन्ते यत्रेमानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि

श्वकर्मा भौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुहवां चकार स आत्मानमप्यन्तर्तो जुहवां चकार तदभिवादिन्येष गर्भवति य इमा
विश्वा भुवनानि जुह्वदिति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत
थां । मुह्यन्त्वन्धे अभितो जनांसि हास्माकं मघवांसुरिरस्तु । विश्वकर्मन् हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
मुह्यन्त्वन्धे अभितो जनाः सपत्न्या इहास्माकं मघवांसुरिरस्तु प्रज्ञाता ताक्ष्यं स्त्वष्ट्रा व्याख्यातं स्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति तूर्णमर्थ
रक्षत्य भोते वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ तमूषु वाजिनं देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्त
येताक्ष्यं मिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तं जूतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजुतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तं तारयितारं रथानां मरिष्टने
मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तयेताक्ष्यं मिह ह्वयेमेति कर्मन्यमध्यमा देवमवश्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शर्वसा
पंचं कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्तुतान् । सहस्रसाः शतसा अस्थिरं हिर्नस्मावरन्ते युवति न शयी । सद्योऽपियः शवसा बलेन
तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्न स्मै नावारयंति प्रयुवती मि वशरम
यी मिधुमन्युर्मन्यते दीप्तिकर्मणः क्रोधकर्मणो बधकर्मणो वा मन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वयामन्यो सरय
थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽघृषितामरुत्वः । तिमेषव आयुधा संशिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्यो सरय
मारुह्य रुजन्तो हर्षमाणा सोऽघृषितामरुत्वं स्तिमेषव आयुधानि संशिशयमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्माणः संन

द्वाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापंचकुष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ।
सहस्रसाः शतसावाज्यवर्षा पृणकुमध्वा समिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शवसाबलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
प्यजातानि सहस्रसाः शतसावाजीवे जनवानवैरणवान् संपृणकुनो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सवितायंत्रैः पृथिवीमरम्णादस्कं भूने सविता घामहं हत् । अश्वमिवा
धुक्षु निमंतरिक्षे मतूते वद्धं सविता समुद्रं । सवितायंत्रैः पृथिवीमरमयं दनारं भणोऽतरिक्षे सविता घामहं हत् अश्वमिवाधु
क्षु निमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूते वद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति क मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यदादि
त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपैस्तुतोऽर्चन् हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्यं परं भवति ॥ ३२ ॥
हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जै अस्मिन् । एवा त्वा चर्चन्न वसे वंदमानः सोमस्ये वांशुं प्रति जागराहं । हिरण्य
स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जेऽग्नेऽस्मिन्नेवं
त्वा चर्चन्न वनाय वंदमानः सोमस्ये वांशुं प्रति जागर्म्यहं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
पः पुषोऽप्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चासं देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्वं

वापि वासुरिति प्रज्ञानां मांस्यत्यनर्थान् स्ताश्चास्यामर्थो असुरत्वमादिलुप्तं वातो वातीति स तस्तस्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ वात
आवातु भेषजं शंभुमयो भुनो हृदे । प्रण आयूषितारिषत् । वात आवातु भेषज्यानि शंभुमयो भुचनो हृदयार्थं प्रवर्धयतु च
न आयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यं चारुमध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे । मरुद्भिर्गन्तु आगहि । तं प्रति चा
रुमध्वरं सोमपानाय प्रहूयसे सोऽग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति क मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं तस्यैषा परा भवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
पूर्वपीतये सजामि सोम्यं मधु । मरुद्भिर्गन्तु आगहि । अभिसृजामित्वा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सोम्यं मधु सोममयं सोऽग्ने मरु
द्भिः सहा गच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनो वेन तेः कान्तिकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायूर
जसो विमाने । इममपांसं गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रामतिभीरिहन्ति । अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाः प्राष्टवर्णगर्भा आप इति वा
ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्य जरायुस्थानीयं भवति जरायु जरयागर्भस्य जरयायूयत इति वेममपांसं संगमने सूर्यस्य च शिशुमि
व विप्रामतिभीरिहंति लिहंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयंतीति वा शिशुः शंसनीयो भवति शिशोर्वास्याहानकर्मणाश्चिरलब्धो
गर्भो भवत्यसुनीतिरसूत्रयति तस्यैषा भवति ॥ ३९ ॥ असुनीते मनो अस्मासु धारय जीवा त्वे सुप्रतिरान आयुः । रारं धिनः
सूर्यस्य सन्द्दिशि घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व । असुनीते मनोऽस्मासु धारय चिरं जीवनाय प्रवर्धय च न आयूरंधय च नः सूर्यस्य सं
दर्शनाय रंधयति र्वशगमनेऽपि दृश्यते । मारधाम द्विषते सोमराजन्नित्यपि निगमो भवति घृतेन त्वमात्मानं तन्वं वर्धयस्व

द्वाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शर्वसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान । सहस्रसाः शतसा वा ज्यर्वापृणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शर्वसाबलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसाः शतसा वा जीवे जनवानवैरणवान्संपृणक्तुनो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सविता यंत्रैः पृथिवी मरम्णादस्कं भूने सविता घामं हंहत् । अश्वमिवाधुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूते बद्धं सविता समुद्रं । सविता यंत्रैः पृथिवी मरमयं दनारं भणोऽतरिक्षे सविता घामं हंहदश्वमिवाधुक्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूते बद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यदादि त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपैस्तुतोऽर्चन्हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्यं परं भवति ॥ ३२ ॥ हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जे अस्मिन् । एवात्वा चर्चन्नवंसे वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहं । हिरण्यस्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वा जेऽग्नेऽस्मिन्नेवं त्वाचर्चन्नवनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागर्म्यं हं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः पुषोषं प्रजाः पुरुधा जं जान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चास्मै देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्वं

वापि वासुरिति प्रज्ञाना मास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्था असुरत्वमादिलुप्तं वातो वातीति सतस्तस्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ वात आवातु भेषजं शंभुर्मयो भुनो हृदे । प्रण आयूषिता रिषत् । वात आवातु भेषज्यानि शंभुर्मयो भुचनो हृदयार्थं प्रवर्धयतु च न आयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यं चारुमध्वरंगौ पीथाय प्रहूयसे । मरुद्भिर्गन्तु आगहि । तं प्रति चारुमध्वरं सोमपानाय प्रहूयसे सोऽग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु । मरुद्भिर्गन्तु आगहि । अभिसृजामित्वा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सोम्यं मधु सोममयं सोऽग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनो वेन तेः कान्तिकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेन श्रोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायूरजं सो विमाने । इममपांसं गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रामिति भीरिहन्ति । अयं वेन श्रोदयत्पृश्निगर्भाः प्राष्टवर्णगर्भा आप इति वा ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्य जरायुस्थानीयं भवति जरायु जरयागर्भस्य जरयायूयत इति वैममपां च संगमने सूर्यस्य च शिशुमिव विप्रामिति भीरिहन्ति लिहन्ति स्तुवंति वर्धयन्ति पूजयन्तीति वा शिशुः शंसनीयो भवति शिशोते वा स्याद्दानकर्मणाश्चिरलब्धो गर्भो भवत्यसुनीतिरसृजयति तस्यैषा भवति ॥ ३९ ॥ असुनीते मनो अस्मा सुधारय जीवा त्वे सुप्रतिरान आयुः । रारं धिनः सूर्यस्य सन्दृशिष्यते न त्वं तन्व वर्धयस्व । असुनीते मनोऽस्मा सुधारय चिरं जीवनाय प्रवर्धय च न आयूरं धय च नः सूर्यस्य संदर्शनार्थं रध्यति वंशगमनेऽपि दृश्यते । मारधाम द्विषते सोमराजन्नित्यपि निगमो भवति घृतेन त्वमात्मानं तन्व वर्धयस्व

तौ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुक्रः संतिपूर्वाः ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति । ऋतस्य श्लोको बधिरात
तर्दकर्णो बुधानः शुचिमान् आयोः । ऋतस्य हि शुक्रः संतिपूर्वाः ऋतस्य प्रज्ञावर्जनीयानि हन्ति ऋतस्य श्लोको बधिरस्यापि क
र्णावातृणां सितबधिरो बद्धो त्रः कर्णौ बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो बोदकस्य त्रदुरिंधेरुनत्तेर्वातस्यै
षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वौ चेयं भव्या ये नंदवे हव्यो नय इषवा न्मन्मरे जतिरक्षो हामन्मरे जति । स्वयंसो अस्मदनिदो वधै
रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसोऽवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमि तद्भव्या ये नंदवे हवना ह इव य इषवान्नवान् कामवा
न्वामननानि च नो रेजयति रक्षो हा च बले न रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिनिदिता रं । वधैरजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसस्ततश्चा
वतरं क्षुद्रमिवावस्रवेदभ्यासे भूयांसमर्थमन्यं तैयथा हो दर्शनीया हो दर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेपः पर्ववच्छे
पः परुषि परुषिशेषोऽस्येति वैतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभांजि हविर्भाजितेषामेतान्यहविर्भा
जिवेनोऽसुनीति ऋत इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वातस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा
जातानि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरथीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता
नितानि परिबभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरथीणां मित्याशीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥
अजामुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सूदकेषु सीदन् बुधमन्तरिक्षं

|| 20 ||

द्वाअस्मिन्धृताआपइतिवैदमपीतरद्भुमेतस्मादेवंबद्वाअस्मिन्धृताःप्राणाइतियोऽहिःसबुध्योबुधमन्तरिक्षंतन्निवा
सात्तस्यैषाभवति ॥ ४४ ॥ मानोऽहिर्बुधोयोरिषेधान्मायज्ञोअस्यस्त्रिधंतायोः । माचनोऽहिर्बुध्योरेषणायधान्मास्ययज्ञो
स्वाचस्त्रिधद्यज्ञकामस्यसुपर्णोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ४५ ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसइदंविश्वंभुवनंविच
ष्टे । तंपाकेनमनसापश्यमंतितुस्तंमातारैर्द्विसउरेद्विमातरैः । एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशतिसइमानिसर्वाणिभूतान्य
भिषिपश्यतितंपाकेनमनसापश्यमंतितइत्यृषेष्टेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तातंमातारेर्द्विवागेषामाध्यमिकासउ
मातरैरेर्द्विपुरूरवाबहुधारोरूयतैतस्यैषाभवति ॥ ४६ ॥ समस्मिञ्जायमानआसतुप्राउतेमवर्धन्नद्यः । स्वगूर्ताः । महे
यत्त्वापुरूरवोरणायावर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः । समासतास्मिञ्जायमाणेप्रागमनादापोदेवपत्न्योवापिचैनमवर्धयन्न
द्यःस्वगूर्ताःस्वयंगामिन्योमहेतेद्यत्त्वापुरूरवोरणायरमणीयायसंग्रामायावर्धयन्दस्युहत्यायचदेवादेवाः ॥ ४७ ॥
(अथातोमध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासोनीचीनवारैतमूग्विमारुद्राययातेदिद्युज्जराबोधाददयोजातोविवृक्षानश्ना
पिनद्धमश्मास्यमवतक्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रस्यपतिनाक्षेत्रस्यपतेऽमीवहापुनरेहियोअनिध्मःपरेयिवांसैसेनेवसृष्टामित्रोजना
न्हिरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्वकर्मासर्वस्यकर्ताविश्वकर्माविमनाविश्वकर्मन्हविषात्यमूषुसद्यश्चित्त्वयामन्योआदधि
क्राःसविताहिरण्यस्तूपोदेवस्त्वष्टावाताआवातुप्रतित्यमभित्वावेनोवेनतैरयंवेनोऽमुनीतःप्रतस्यहिप्रतद्वोचेयंप्रजापते

ऽजमुक्थैर्मानोहिरेकःसुपर्णःसमस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केचतुर्थोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ४ ॥
 ॐ । इयेनोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ आदायइयेनोअभरत्सोमंसहस्रंसावाअयुतंचसाकं । अत्रापुरंधिर
 जहादरातीर्मदेसोमस्यमूराअमूरः । आदायइयेनोऽहरत्सोमंसहस्रंसवानयुतंचसहसहस्रंसहस्रसाव्यमभिप्रेत्यतत्रायु
 तंसोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतंदक्षिणाइतिवातत्रपुरंधिरजहादमित्रानदानानितिवांमदेसोमस्यमूराअमूरइत्यैद्रेचसूक्तेसो
 मपानेनचस्तुतस्तस्मादिंद्रमन्यंतओषधिःसोमःसुनोतैर्यदेनमभिषुण्वंतिबहुलमस्यनैघंटुकंवृत्तमाश्चर्यमिवप्राधान्येनत
 स्यपावमानीषुनिदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवंस्वसोमधाराया । इंद्रायपातवेसुतः । इतिसानि
 गदव्याख्यातायैषापराभवतिचंद्रमसोवैतस्यवा ॥ ३ ॥ सोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिं । सोमंयंब्रह्माणोविदुर्न
 तस्याश्रातिकश्चन । सोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिमितिंवृथासुतमसोममाहसोमंयंब्रह्माणोविदुरितिनतस्याश्रा
 तिकश्चनायज्वैत्यधियज्ञमथाधिदैवतंसोममन्यतेपपिवान्यत्संपिषंत्योषधिमितियजुःसुतमसोममाहसोमंयंब्रह्माणोवि
 दुश्चंद्रमसैनतस्याश्रातिकश्चनादेवइत्यैषापराभवतिचंद्रमसोवैतस्यवा ॥ ४ ॥ यत्त्वादेवप्रपिबंतिततआप्यायसे
 पुनः । वायुःसोमंस्वरक्षितासमानांमासआकृतिः । यत्त्वादेवप्रपिबंतिततआप्यायसेपुनरितिनाराशंसानभिप्रेत्यपूर्वप
 क्षापरपक्षावितिवावायुःसोमस्वरक्षितावायुमस्वरक्षितारमाहसाहचर्याद्रसहरणाद्वासमानांसंवत्सरणांमासआकृतिः

सोमोरूपविशेषैरोषधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमतिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंदतेःकांतिकर्मणश्चंदनमित्यप्य
 स्यभवतिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेर्वापूर्वचारुरुचेर्विपरीतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽह्नाके
 तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
 प्रेत्याह्नाकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयःपादइत्येकैर्भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
 सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमायुर्मृत्युर्मारयतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतबलाक्षोमौद्वल्यस्तस्यैषाभवति
 ॥ ६ ॥ परमृत्योअनुपरैर्हिपंथांयस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेष्टृण्वतेतैर्ब्रवीमिमानःप्रजारीरिषोमोतवीरान् ।
 परमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरोहिमृत्योकथितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष्ट
 मित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतपावामुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ।
 इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांधसोऽर्चोविश्वानरायवि
 श्वाभुवै । इंद्रस्ययस्यसुमंखंसहोमहिश्रवोऽनृष्णंचरोदसीसपर्यतः । प्राचतयूयंस्तुतिमहतेऽधसोऽन्नस्यदात्रेमंदमाना
 यमोदमानायस्तूयमानायशब्दाय्यमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायैद्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
 नृष्णांचबलंनृष्णतंद्यावापृथिव्यौवःपरिचरतइतिकमन्यमध्यमादेवमवश्यंस्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

विश्वजन्मविश्वानरः सविता देवो अग्नेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्मविश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य विधाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददातु दातु दाशुषे प्राचीं जीवातु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता ददातु दत्तवते प्रवृद्धां जीविकामनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मं णिबृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि । तवाहमद्यमघवन्नपस्तुतौ धातुर्विधातः कुलशो अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अस्मिन्धरेते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णमात्राः ॥ १२ ॥ अथासो मध्यस्थाना देवगणास्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भवन्ति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्भवंतीति वातेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकैः स्वचनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्वर्चिभिरिति वा रथैरायातः ऋष्टिमद्भिर्श्वपणैः । आवर्षिष्ठयानशुषावयोनपसता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वकैः स्वचनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्वर्चिभिरिति वा रथैरायातः ऋष्टिमद्भिर्श्वपणैरश्वपतनैर्वर्षिष्ठेन चनोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्याणप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रा सुइन्द्रवन्तः सजोषसो हिरण्यरथाः सुविताय गन्तव्यं । इयं वो अस्मत्प्रतिहर्यते मतिस्तृष्णजेन दिवउत्सा उदन्यवे । आगच्छत रुद्रा इन्द्रेण सह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकामयते मतिस्तृष्णज इव दिवउत्सा उदन्यवे तृष्णकृतृष्यते रुदन्यु रुदन्यते ऋभवउरुभांतीति वर्तेन भांतीति वर्तेन भवंतीति वाते

षामेषा भवति ॥ १५ ॥ विष्टीशमीतरणित्वेन वा घतो मर्तासः संतो अमृतत्वमानशुः । सौधन्वना ऋभवः सूरचक्षसः संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः । कृत्वा कर्माणि क्षिप्रत्वेन वोढारोमेधा विनो वा मर्तासः संतोऽमृतत्वमानशिरैः सौधन्वना ऋभवः सूरख्याना वा सूरप्रज्ञा वा संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः कर्मभिर्ऋभुर्विभवा वा जइति सुधन्वन आङ्गिरसस्य त्रयः पुत्रा बभूवुस्तेषां प्रथमोत्तमाभ्यां बहुवन्निगमा भवन्ति न मध्यमेन तदेतद् भोश्च बहुवचनेन च मसस्य च संस्तेवेन बहूनि दशतयीषु सूक्ता नि भवन्त्यादित्यरश्मयोऽप्यृभवउच्यन्ते । अगो ह्यस्य दसस्तेनागृहे दूतद्येदमृभवो नानुगच्छथ । अगो ह्य आदित्योऽगृह नीयस्तस्य यदस्वपथगृहे यावत्तत्र भवथ न तावदिह भवथेत्यंगिरसो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १६ ॥ विरूपास इदृषयस्तइन्द्रभीरवैपसः । ते अङ्गिरसः सूनवस्ते अग्नेः परिरजिरे । बहुरूपा ऋषयस्ते गभीरकर्माणो वा गंभीरप्रज्ञा वा तेऽङ्गिरसः पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिर इत्यग्निजन्मपितरो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरउत्परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः । असुंय ईयुरवृकाः तज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु । उदीरतामवरउदीरतां परउदीरतां मध्यमाः पितरः सोम्याः सोमसंपादिनस्तेऽसुंये प्राणमन्वीयुरवृका अनमित्राः सत्यज्ञा वा यज्ञज्ञा वा तेन आगच्छन्तु पितरो हानेषु माध्यमिको यम इत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पि दन्मन्यतेऽंगिरसो व्याख्याताः पितरो व्याख्याता भृगवो व्याख्याता अथर्वाणोऽथनवन्तं सर्वतिश्चरतिकर्मातप्रतिषेधस्तेषामेषा साधारणा भवति ॥ १८ ॥ अंगिरसो नः पितरो न वगवा अथर्वाणो भृगवः सोम्या

सः । तेषां वयं सुमत्तौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसोनः पितरो न वगतयो न वनीत गतयो वा धर्वाणो भृगवः
 सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमत्तौ कल्याण्यां मत्तौ यज्ञियानामपि चैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
 ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यानां मथाप्युषयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्यै
 व महिमा गभीरः । वातस्येव प्रजुवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वेवः । इति यथा आह्या आमो ते तेषां मे षनिपातो भवत्यै
 न्द्रया मृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुषं स मृभ्वमिनं तं मास्य मास्यानां । आदर्शते शर्वसा सप्तदानु प्रसाक्षते प्रतिमानां
 निभूरि । स्तोतव्यं बहुरूपं मुरुभूतमीश्वरतमं मासव्य मासव्यनां माहणातियः शवसा बलेन सप्तदातृनि ति वा सप्तदानवा
 निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षतिरा मोति कर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियस्तासामदितिः प्रथमा
 गामिनी भवत्यदिति र्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
 अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषु रूपेषु जन्मसु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानौ मित्रावरुणौ परिचर
 सि विवासतिः परिचर्या यां हविष्मां आ विवासतीत्याशास्तेर्वातूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छतिं
 सप्तहोता सप्तास्मैरमयोरसान भिसंनमयं तिस्रै नमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्वादित्यो दक्ष इत्या
 हुरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाददितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

॥ २३ ॥

स्यातामित्यपि वा देवधर्मेणैतरेतरजन्मानौ स्यातामितरेतरप्रकृतीं अग्निरप्यदितिरुच्येतैतस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ यस्मै
 त्वंसुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता । यं भद्रेण शर्वसा चोदयसि प्रजावताराधसा ते स्याम । यस्मै त्वंसुद्रविणो
 ददास्य नागास्त्वमनपराधत्वमदिते सर्वासु कर्म ततिष्वांग आङ्पूर्वाद्गमेरेन एतैः किल्बिषं किल्बिभदै सुकृतकर्मणो भयं कीर्ति
 मस्य भिनत्तीति वा यं भद्रेण शवसा बलेन चोदयसि प्रजावता चराधसा धनेन ते वयमिह स्यामेति सरमा सरणात्तस्या एषा भव
 ति ॥ २४ ॥ किमिच्छंती सरमा प्रेदमान इदूरे ह्यध्वाजगुरिः पराचैः । कास्मेहिंतिः कापरितकम्या सीत्कथं रसाया अतरः
 पयांसि । किमिच्छंती सरमेदं प्रान इदूरे ह्यध्वाजगुरिर्जगम्यतैः परांचनैरचितः कातेऽस्मास्वर्थहितिरासीत्किं परितकनं
 परितकम्यारात्रिः परित एनांतकर्म तकमेत्युष्णनामतकत इति सतः कथं रसाया अतरः पयांसीति रसानदी रसतेः शब्दकर्म
 णः कथं रसानितान्युदकानीति वा देवशुनीद्रेण प्रहितापणिभिरसुरैः समूद इत्याख्यानां सरस्वती व्याख्याता तस्या एषा भव
 ति ॥ २५ ॥ पावकानः सरस्वती वा जैर्भिर्वा जिनीवती । यज्ञं वष्टुधिया वसुः । पावकानः सरस्वत्यन्नैरन्नवती यज्ञं वष्टुधि
 या वसुः कर्म वसुस्तस्या एषा परा भवति ॥ २६ ॥ महो अर्णः सरस्वती प्रचेतयति केतुना । धियो विश्वा विराजति । महदर्णः
 सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति केतुना कर्मणा प्रज्ञाया वैमानि च सर्वाणि प्रज्ञानान्य भिविराजति वागर्थेषु विधीयते तस्मान्मा
 ध्यमिकां वाचं मन्यते वाग्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २७ ॥ यद्वा गवदैत्य विचेतुना निराष्ट्रीं देवानां निषसादं मद्रा ।

चतस्रज्जैदुदुहेपयांसिकस्विदस्याः परमंजगाम । यद्वाग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रामदना
 चतस्रोऽनुदिशज्जैदुदुहेपयांसिकस्विदस्याः परमंजगामेति यत्पृथिवीं गच्छतीति वायदादित्यरश्मयोहरंतीति वातस्या
 एषा पराभवति ॥ २८ ॥ देवीवाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानोमंद्रेषमूर्जदुहानाधेनुर्वागस्मानुप
 सुष्टुतैतु । देवीवाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानोमदनान्नं चरसंचदुहानाधे
 नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टुतानुमतीराकेति देवपत्न्याविति नैरुक्ताः पौर्णमास्याविति याज्ञिकाया पूर्वापौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
 त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासैशं च नस्कृधि । ऋत्वेद
 क्षायनो हि नुप्रणु आयूंषितारिषः । अनुमन्य स्वानुमते त्वं सुखं च नः कुर्वन्न च नोऽपत्यायधे हि प्रवर्धय च न आयूराकाराते दा
 नकर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहवांसुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
 नया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यं । राकामहं सुहवानां सुष्टुत्याह्वयं शृणोतु नः सुभगा बोधत्वा त्मना सीव्यत्वपः प्रजननकर्म सू
 च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहूरिति देवपत्न्याविति नैरुक्ता अमा
 वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वामावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
 निवालं पर्ववृणोते तस्मिन्नभवती वालिमीवावालेनैवास्यामणुत्वाच्चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥

सिनीवालि पृथुष्टुकेया देवानामसिस्वसा । जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजादेविदिदिहिनः । सिनीवालि पृथुजघनेस्तुकस्त्याय
 तेः संघातः पृथुकेशस्तुकपृथुस्तुकेवाया त्वं देवानामसिस्वसास्वसासु असास्वेषु सीदतीति वा जुषस्व हव्यमदनं प्रजां च देवि
 दिशनः कुहूर्गृहतेः काभूदिति वा कसती ह्वयत इति वा काहुतं हविर्जुहोतीति वा तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहं सुवृतं
 विद्वानापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जोहवीमि । सानो ददातु श्रवणं पितृणां तस्यैते देवि हविषा विधेम । कुहूमहं सुकृतं विदितक
 मर्माणमस्मिन्यज्ञे सुहवानामाह्वयं सानो ददातु श्रवणं पितृणां पित्र्यंधनमिति वा पित्र्यं यश इति वा तस्यैते देवि हविषा विधेम इति
 व्याख्यातं यमी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥ अन्यमुषु त्वं यम्यन्य उत्वां परिष्वजाते लिबुजे ववृक्षं । तस्य वा त्वं
 मनश्छासवातवाधां कृणुष्व संविदं सुभद्रां । अन्यमेव हित्वं यम्यन्यस्त्वां परिष्वक्ष्यते लिबुजे ववृक्षं तस्य वा त्वं मनश्छास
 वातवाधानेन कुरुष्व संविदं सुभद्रां कल्याणभद्राय मीयमं च मेतां प्रत्याचक्ष्व इत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशी व्याख्याता
 तस्या एषा भवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नया पतन्ती न विद्योद्भरन्ती मे अप्याकाम्यानि । जनिष्टो अपोनर्यः सुजातः प्रोर्वशीति
 रतदीर्घमायुः । विद्युदिव यापतंत्यद्योततं हरंती मे अप्याकाम्या न्युदकान्यं तरिक्षलोकस्य यदा नूनमयं जायेतां न्योऽध्यय
 इति नर्यो मनुष्यो नृभ्यो हितौ नरापत्यमिति वा सुजातः सुजाततरोऽथोर्वशी प्रवर्धयते दीर्घमायुः पृथिवी व्याख्याता तस्या ए
 षा भवति ॥ ३६ ॥ बळित्थापर्वतानां खिद्रं विभर्षि पृथिवि । प्रयाभूमिं प्रवत्वति मृहाजिनोषि महिनि । सत्यं त्वं पर्वता

अ. ५

॥ २५ ॥

नामिमांतिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवांमूर्धनमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यंसूकांशं सरणं घर्महरणमभिवावशानामिमांतिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवांगेषामाध्यमिकां घर्मधु
गितिवाशिकांधेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वातस्याएषाभवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुग्धांधेनुमेतांसुहस्तोगोधुगुतदोहदेनां । श्रे
ष्ठसंभं सवितासाविषमोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनांधेनुमेतां कल्याणहस्तोगोधुगपिचदोग्धेनां श्रेष्ठं मव
सविता सुनोतु न इत्थेऽपि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रववीं भिवांगेषामाध्यमिकां घर्मधु
मितिवाशिकां ब्रह्माहंतव्याभवत्यघ्नोति वा तस्याएषाभवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अधो वयं भगवंतः
स्याम । अद्विनृषमघ्नवे विष्वदानीं पिबं शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवांधेदानीं वयं भगवंतः स्याम ।
द्विनृषमघ्नवे सर्वेदापि बचं शुद्धमुदकमाचरंती तस्याएषा पराभवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वंसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मर्नसां म्वातां । दुहामं बिभ्यां पयो अघ्नयेयं सार्वधतां महते सौ भगाय । इति सानिगदव्याख्याता पथ्यास्वस्तिः पंथा अं
तरि रंतं चिवासात्तस्याएषाभवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्विप्रपथे श्रेष्ठारैक्यं स्वत्यभियावाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वात्वे सार्धं वतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारैक्यं स्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमागृहे सानि
रमर्षे सानिर्गमने पातु स्वात्वे सार्धं वतु देवी गोप्रां देवान्गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वोपा व्याख्याता तस्याएषा भ

नामेधानां लेदनं छेदनं भेदनं बलममुत्रधारयसि पृथिविप्रजिन्वसियाभूमिं प्रवणवर्तिमहत्त्वेन महतीत्युदकवतीति वै द्राणीं
द्रव्यपक्वीतस्या एषा भवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रवं । न ह्यस्या अपरं च न जुरसामरतेपतिर्विश्व
स्मादिन्द्रउत्तरः । इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रुण्वेन ह्यस्या अपरामपिसर्मां जरयाम्रियतेपतिः सर्वस्माद्य इन्द्रउत्त
रस्तमेतद्रूमस्तस्या एषा परा भवति ॥ ३८ ॥ नाहमिन्द्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यहविः प्रियं देवेषु गच्छ
ति विश्वस्मादिन्द्रउत्तरः । नाहमिन्द्राणिरमेसख्युर्वृषाकपेर्ऋतैर्यस्येदमप्यहर्विरप्सु शृतमद्भिः संस्कृतमिति वा प्रियं देवेषु
निगच्छति सर्वस्माद्य इन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमो गौरीरोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरो गौरोवर्ण एतस्मादेव प्रशस्यो भवति तस्या
एषा भवति ॥ ३९ ॥ गौरीमिमायसलिलानितक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा
परमेव्योमन् । गौरी निर्मिमायसलिलानितक्षती कुर्वत्येकपदी मध्यमेन द्विपदी मध्यमेन चादित्येन च चतुष्पदी दिग्भिरष्टा
पदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्च नवपदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येन च सहस्राक्षरा बहूदका परमेव्यवनेतस्या एषा परा
भवति ॥ ४० ॥ तस्याः समुद्रा अधिविक्षरंति तेन जीवंति प्रदिशश्च तन्नः । ततः क्षरत्यक्षरंति विश्वमुपजीवति । तस्याः
समुद्रा अधिविक्षरंति वर्षति मेघास्तेन जीवंति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्षरमुदकं तत्सर्वाणि भूतान्युपजीवंति गौ
र्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४१ ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतं मूर्ध्ना न हिङ्कृ कृणोन्मातृवाउ । सूक्ताणं धर्ममभिवावशा

॥ २५ ॥

नामिमातिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवाभूर्धनमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यंसुक्काणं सरणं घर्महरणं मभिवावशानां मिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवावागेषामाध्यमिकां घर्मधु
गितियाज्ञिकाधेनुं रयतेर्वाधिनोतेर्वातस्याएषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुग्धाधेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदोहदेनां । श्रे
ष्ठं सर्वं सवितासाविषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपिचदोग्धेनां श्रेष्ठं मवं
सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रव्रवीमि वागेषामाध्यमिकां घर्मधु
गितियाज्ञिकां अघ्न्याहंतव्याभवत्यघ्नोति वातस्याएषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
स्याम । अद्वितृणमघ्न्ये विश्वदानीं पिबं शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवांथे दानीं वयं भगवंतः स्यामां
द्वितृणमघ्न्ये सर्वदा पिबच्च शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अघ्न्येयं सार्वर्धतां महते सौभगाय । इति सानिगदव्याख्या सा पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
तरिक्षं तन्निवासात्तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्विप्रपथे श्रेष्ठरेक्ण स्वत्यभियावाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठरेक्ण स्वती धनवत्यभ्येति यावसू निवननीयानि सानोऽमागृहे सानि
रमणौ सानिर्गमने पातुं स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान्गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वोषा व्याख्याता तस्या एषा भ

वति ॥ ४६ ॥ अपोषाअनसःसरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नयदृषां । अपासरदुषाअनसःसंपिष्टान्मेघाद्वि
भ्युष्यनोवार्युरनितेरपिवोपमार्थेस्यादनसइवशकटादिवानःशकटमानद्वमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याजीवनकर्मणउपजी
वंत्येनन्मेघोऽप्यनएतस्मादेवयन्निरशिश्नयदृषावर्षितामध्यमस्तस्याएषापराभवति ॥ ४७ ॥ एतदस्याअनःशयेसुसं
पिष्टंविपादया । ससारसीपरावतः । एतदस्याअनआशेतेसुसंपिष्टमितरदिवविपाशिविमुक्तपाशिससारोषाःपरावतः
प्रेरितवतःपरागताद्वेळाव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४८ ॥ अभिनइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुवशीवागृणातु ।
बुवशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यायोः । सिषकुनऊर्ज्यस्यपुष्टेः । अभिगृणातुनइळायूथस्यमातासर्वस्य
मातास्मदभिनदीभिर्बुवशीवागृणातुर्वशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्णानाप्रभृथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्य
स्यज्योतिषोवोदकस्यवासेवतानोऽन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपक्षीतस्याएषाभवति ॥ ४९ ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहु
वामहे । आयस्मिन्तस्यसुरणानिबिभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी । रथंक्षिप्रमारुतंमेघंवयंश्रवणीयमाह्वयामहआयस्मिन्त
स्यसुरमणीयान्युदकानिबिभ्रतीसचामरुद्भिःसहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनोव्याख्यातआदायस्वादिविष्टयासोमं
मन्यतेयत्त्वादेवनवोनवःपरंमृत्योत्वेषमित्याप्रवोमहउज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोऽथातोमध्यस्थानादेवगणा
आविद्युन्मद्भिरारुद्रासोविष्टीशमीविरूपासउदीरतामंगिरसोनःसूर्यस्येवस्तुपेय्यमथातोमध्यस्थानाःस्त्रियोदक्षस्यवा

यस्मैत्वैकिमिच्छंतीपावकानोमहोअर्णोयद्वाग्वदंतीदेवीवाचमन्विदनुमतैराकामहंसिनीवालिकुहूमहमन्यमूर्ध्वशीवि
द्युन्नबलित्थेन्द्राणीनाहमिन्द्राणिगौरीमिमायतस्याःसमुद्रांगौरमीमेदुपह्वयेसूयवसाज्जिंकृण्वतीस्वस्तिरिच्यपोषाएतद
स्याअभिनइळरथंनुपञ्चाशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेपंचमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातोद्युस्थानादेवतास्तासामश्विनौप्रथमागामिनौभवतोऽश्विनौयद्यश्रुवातेसर्वरसेनान्योज्योतिषान्योऽ
श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौद्यावापृथिव्यावित्येकैःहोरात्रावित्येकैःसूर्याचंद्रमसावित्येकैराजानौपुण्यकृता
वित्येतिहासिकास्तयोःकालऊर्ध्वमधरात्रात्प्रकाशीभावस्यानुविष्टंभमनुतमोभागोहिमध्यमोज्योतिर्भागआदित्यस्तयो
रेषाभवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथोऽसितौपेत्वाविव । कृदेदमश्विनायुवमभिदेवांगच्छतं । इतिसानिगदव्या
ख्यातावसातिषुस्मचरथोवसातयोरतयौवसंतेस्माइतरेतरातयौवकेर्वावहतेर्वासितौपेत्वामिव । अपेत्वावृत्रहणंसुरा
तयौस्तयोःसमानकालयोःसमानकर्मणोःसंस्तुतप्राययोरसंस्तवेनैषोऽर्धर्चोभवतिवासात्योऽन्यउच्यतउषःपुत्रस्तवान्य
इतितयोरेषापराभवति ॥ २ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वइनामभिःस्वैः । जिष्णुर्वामन्यःसुमंखस्यसुरिर्दि
वोअन्यःसुभगःपुत्रऊहे । इहचेहचजातौसंस्तूयेतैपापेनालिप्यमानयातन्वानामभिश्चस्वैर्जिष्णुर्वामन्यःसुमहतोबल
स्वैरयितामध्यमोदिवोऽन्यःसुभगःपुत्रऊह्यतआदित्यस्तयोरेषापराभवति ॥ ३ ॥ प्रातर्युजाविबोधयाश्विनावेहा

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानार्थतयोरेषापराभवति ॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेव्याअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचारःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीयान् । प्रातर्यजध्वमश्विनौप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचारःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीयान्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओष्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतेरितरामाध्यमिकातस्याएषाभवति ॥ ५ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येनतोकंचतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयंमहनीयंधनमाहरास्मभ्यमन्नवर्तियेनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमर्हितस्याएषापराभवति ॥ ६ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धेरजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञानमेकस्याएवपूजनार्थेबहुवचनस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमंजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । निरित्येषसमित्येतस्यस्थानएमीदेषांनिष्कृतंजारिणीवैत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनान्मातरोभासोनिर्मात्र्यःसूर्यासूर्यस्यपत्न्यैषैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकंशल्मलिविश्वरूपंहरिण्यवर्णसुवृत्तंसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकस्योनपत्येवहतुंकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलैस्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुकमिवशल्मलिमिति किंशुकंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशल्मलिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

खंपत्येवहतुंकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्न्यैषैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुस्तुषे । घसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्करंहविर्विश्वस्मादिंद्रउत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्तुषेमाध्यमिकयावाचास्तुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वपत्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्तंस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरुष्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्वूमआदित्यंसरण्युःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ९ ॥ अपांगूहन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्वामिथुनासरण्युः । अप्यगूहन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वामिथुनौसरण्यूर्ध्वमं चमाध्यमिकांचवाचमिति नैरुक्तायमं चयमींचेत्यैतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्ध्वमं चमाध्यमिकांचवाचसासवर्णामन्यांप्रतिनिधायांश्वरूपंकृत्वाप्रदुद्रावसविवस्वानादित्यं आश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंबभूवततोऽश्विनौजज्ञातैसवर्णायामनुस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १० ॥ त्वष्टादुहित्वेवहतुंकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमातापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनं करोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभिसमागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयेऽतर्धीयते ॥ ११ ॥ सवि

ताव्याख्यातस्तस्यकालोयदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवतितस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेक
विःप्रासावीन्द्रद्विपदेचतुष्पदे । विनाकर्मस्यत्सवितावरेण्योऽनुप्रयाणमुषसोविराजति । सर्वाणिप्रज्ञानानिप्रतिमुं
चतेमेधावीकविःक्रांतदर्शनोभवतिक्वतेर्वाप्रसुवतिभद्रं द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्चव्यचिख्यपन्नाकैःसवितावरणीयःप्रया
णमनूषसोविराजत्यधोरामःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेद्यायांतमोभवत्येतस्मा
त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णःकस्मात्सामान्यादित्यग्निचित्वानरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयतेनधर्मायकृष्ण
जातीयैतस्मात्सामान्यात्कृकवाकुःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादितिकालानुवादंपरीत्यकृकवा
कोःपूर्वशब्दानुकरणवचेत्तरंभगोव्याख्यातस्तस्यकालःप्रागुत्सर्पणत्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेम
वयंपुत्रमदितेयोर्विधर्ता । आध्रश्चिद्यंमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याह । प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेमवयंपुत्रमदि
तेयोर्विधारयितासर्वस्याध्रश्चिद्यंमन्यमानआढ्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चितुरइतियमनामंतरतेर्वात्वरतेर्वात्वरयातूर्णगतिर्यमो
राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहौधोभगइत्याहुरनुत्सुसोनदृश्यतेप्राशित्रमस्याक्षिणीनिर्जघानेतच्चब्राह्मणंजनंभगो गच्छतीति
वाजनंगच्छत्यादित्युदयेनसूर्यःसतेर्वासुवतेर्वास्वीर्यतेर्वातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहंतिकेतवः । इशे
विश्वायसूर्य । उद्वहंतितंजातवेदसैरश्मयःकेतवःसर्वेषांभूतानांदर्शनायसूर्यमिति कर्मन्यमादित्यादेवमवश्यं तस्यैषापरा

भवति ॥ १५ ॥ चित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षंसूर्यंआत्माजगतस्त
स्थुषश्च । चायनीयंदेवानामुदगमदनीकंख्यानैमित्रस्यवरुणस्याग्नेश्चापूपुरं ह्यावापृथिव्यौचांतरिक्षंचमहत्त्वेनतेनसू
र्यंआत्माजंगमस्यचस्थावरस्यचाथयद्रश्मिपोषंपुण्यतितत्पूषाभवतितस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्य
द्विष्टरूपेअहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमायाअवसिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रंतेअन्यल्लोहितंतेअन्यद्य
जतंतेअन्यद्यज्ञियंतेअन्यद्विष्टमरूपेतेअहनीकर्मद्यौरिवासांसि सर्वाणिप्रज्ञानान्यवस्यन्नवन्भाजनवतीतेपूषन्निहदस्तिर
स्तुतस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ पृथस्पथःपरिपतिवचस्याकामेनकृतोअभ्यानळर्क । सनौरासच्छुरुधंश्चन्द्राग्राधियं
धियंसीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिवचनेनकामेनकृतोऽभ्यानळर्कमभ्यापन्नोऽर्कमितिवासनोददातुचायनी
याग्राणिधनानिकर्मकर्मचनःप्रसाधयतुपूषेत्यथयद्विष्टितोभवतितद्विष्णुर्भवतिविष्णुर्विशतेर्वाव्यश्रोतेर्वातस्यैषाभव
ति ॥ १८ ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदं । समूहमस्यपांसुरे । यदिदंकिंचतद्विक्रमतेविष्णुस्त्रिधानिधत्तेपदं
त्रेधाभावायपृथिव्यामंतरिक्षेदिवीतिशाकपूर्णःसमारोहणेविष्णुपदंगयशिरसीत्यौर्णवाभःसमूहमस्यपांसुरेप्यायनेऽ
न्तरिक्षेपदनदृश्यतेऽपिबोपमार्थेस्यात्समूहमस्यपांसुलइवपदनदृश्यतइतिपांसवःपादैःसूर्यंतइतिवापन्नाःशेरतइतिवा
पसंनीयाभवंतीतिवा ॥ १९ ॥ विश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषानिपातोभवत्यैन्ध्यामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्यवस्य

तिमनानतस्यश्वसः । एवैश्चर्षणीनामूतीहुवेरथानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्यश्वसोमहतोबलस्यैवैश्चकामै
रयनैरवनेर्वीचर्षणीनामनुष्याणामूत्याचपथारथानामिन्द्रमस्मिन्यज्ञेह्यामिवरुणोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥
येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरितिप्रनामभुरण्युःशकुर्निभूरिमध्वानंनयतिस्व
र्गस्यलोकस्यापिवोह्यातत्संपातीभुरण्युरनेनपावकख्यानेन । भुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्तेवयंस्तुमइ
तिवाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामेषिरजस्पृ
श्वहामिमानोअकुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येष्टिद्यारजश्चपृथुमहांतंलोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिःसहपश्य
न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवापूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ्देवानां
विशःप्रत्यङ्गुदैषिमानुषान् । प्रत्यङ्घ्रिंस्वर्हृशे । प्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमुदैषिप्रत्यङ्घ्रिदंज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमभिविपश्य
सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तंजनांअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेनोजनानभिविपश्यतिके
शिकेशारश्मयस्तैस्तद्भान्भवतिकाशनाद्वाप्रकाशनाद्वातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ केश्यग्निंकेशीविषंकेशीर्विभर्तिरोदसी ।
केशीविश्वंस्वर्हृशेकेशीदंज्योतिरुच्यते । केश्यग्निंचविषंचविषमित्युदकनामविष्णातेर्विपूर्वस्यस्त्रातेःशुद्धार्थस्यविपूर्वस्य
वासचतेर्द्यावापृथिव्यौचधारयतिकेशीदंसर्वमिदमभिविपश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतइत्यादित्यमाहायाप्येतेइतरेज्यो

तिषीकेशिनीउच्येतेधूमेनाग्नीरजसाचमध्यमस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ २६ ॥ त्रयःकेशिनःक्रतुथाविचक्षतेसंवत्सरेव
पतएकएषां । विश्वमेकोअभिचष्टेशचीभिर्भ्राजिरेकस्यदृशेनरूपं । त्रयःकेशिनःक्रतुथाविचक्षतेकालेकालेऽभिविप
श्यंतिसंवत्सरेवपतएकएषामित्यग्निःपृथिवीदहतिंसर्वमेकोऽभिविपश्यतिकर्मभिरादित्योगतिरेकस्यदृश्यतेनरूपमध्य
मस्याथयद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेतितद्वृषाकपिर्भवतिवृषाकम्पनस्तस्यैषाभवति ॥ २७ ॥ पुनरेहिवृषाकपेसुविताकल्प
यावहै । यएषःस्वप्नंशनोऽस्तमेषिपथापुनर्विष्वस्मादिंद्रउत्तरः । पुनरेहिवृषाकपेसुप्रसूतानिवःकर्माणिकल्पयावहैय
एषःस्वप्नंशनःस्वप्नाश्चाशयस्यादित्यउदयेनसोऽस्तमेषिपथापुनःसर्वस्माद्यंद्रउत्तरस्तमेतद्भूमआदित्यंयमोव्याख्यात
स्तस्यैषाभवति ॥ २८ ॥ यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबतेयमः । अत्रानोविशतिःपितापुराणांअनुवेनति । यस्मिन्वृ
क्षेसुपलाशेस्थानेवृतःक्षयेवापिवोपमार्थेस्याद्दृक्षइवसुपलाशइतिवृक्षोत्रश्चात्पलाशंपलाशनादेवैःसंगच्छतेयमोरश्मि
भिरादित्यस्तत्रनःसर्वस्यपातावापालयितावापुराणाननुकामयेताजएकपादजनएकःपादएकेनपादेनपातीतिवैकेनपा
देनपिबतीतिवैकोऽस्यपादइतिवा । एकपादनोत्विदतीत्यपिनिगमोभवतितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वदेव्यामृचि
॥ २९ ॥ पावीरवीतन्यतुरेकपादुजोद्विबोधर्तासिंधुरापःसमुद्रियः । विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसह
धीभिःपुरंध्या । पविःशन्योभवतियद्विपुनातिकार्यतद्वत्पवीरमायुधंतद्वानिन्द्रःपवीरवान् । अतितस्थौपवीरवानित्य

पिनिगमोभवति तदेव तावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्यां अजश्चैकपादिवोधारयिता
 सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्च सर्वे च देवाः सरस्वती च सह पुरन्ध्यास्तुत्या प्रयुक्तानि धीभिः कर्मभिर्युक्तानि शृण्वंतु वचनानीमा
 नीतिपृथिवी व्याख्याता तस्या एष निपातो भवत्यैन्द्राग्र्यामृचि ॥ ३० ॥ यदि द्राप्ती परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां मवम
 स्यामुत्तमः । अतः परिवृषणावाहियात्तमथासोमस्य पिबतं सुतस्य । इति सानिगद व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तस्यैष
 निपातो भवति पावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवंतः परिवाचमासते पितृणां प्रज्ञो अभिरक्षति प्रतं । महः समुद्रं वरुण
 स्तिरोदधे धीरा इच्छे कुर्ध्मरुणे प्वारभं । पवित्रवंतोरश्मि वंतो माध्यमिका देवगणाः पर्यासते माध्यमिकां वाचं पितृणां प्रज्ञः
 पुराणोऽभिरक्षति प्रतं कर्म महः समुद्रं वरुणस्तिरोऽतर्दधात्यथ धीराः शक्रुवंति धरुणे षूदके षु कर्मण आरंभमारब्धुमज एक
 पाव्याख्याताः पृथिवी व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तेषामेपनिपातो भवत्यपरस्यां बहु देवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उत्तनोऽ
 हिर्बुध्न्यः शृणोत्व ज एक पात् पृथिवी समुद्रः । विश्वे देवा क्रता वृधो हुवानाः स्तुता मंत्राः कविशस्ता अवंतु । अपि च नोऽहि
 र्बुध्न्यः शृणोत्व जश्चैक पात् पृथिवी च समुद्रश्च सर्वे च देवाः सत्यवृधो वाय ज्ञवृधो वा ह्यमाना मंत्रैः स्तुता मंत्राः कविशस्ता अवंतु
 मेधाविशस्ता दध्यङ् प्रत्यको ध्यानमिति वा प्रत्यक् मस्मिन् ध्यानमिति वाथर्वा व्याख्यातो मनुर्मननां तेषामेपनिपातो भवत्यै
 ग्र्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामथर्वा मनुष्पिता दध्यङ् धियु मस्तं । तस्मिन् ब्रह्माणि पूर्वैर्द्रव्यथा समं गता चैव नुस्वराज्यं ।

यामथर्वा च मनुश्च पिता मानवानां दध्यङ् च धियु मत निषतं तस्मिन् ब्रह्माणि कर्माणि पूर्वैर्द्रव्यथा निच संगच्छंतां मर्चन्योऽ
 नूपास्ते स्वराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातो द्युस्थाना देवगणास्तेषामादित्याः प्रथमा गामिनो भवंत्यादित्या व्याख्यातास्तेषामेषा भ
 वति ॥ ३५ ॥ इमा गिर आदित्येभ्यो घृतस्नूः सनाद्राजभ्यो जुहा जुहोमि । शृणोतु मित्रो अर्यमा भगौ नस्तु विजातो वरु
 णो दक्षो अंशः । घृतस्नूर्घृत प्रस्त्रा विन्यो घृत प्रस्त्रा विण्यो घृत सानिन्यो घृत सारिण्य इति वा हुतीरादित्येभ्यश्चिरं जुहा जुहो
 मि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमा गिरो मित्रश्चार्थमा च भगश्च बहुजातश्च धाता दक्षो वरुणोऽशश्चां शोऽशुना व्याख्यातः
 सप्त ऋषयो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३६ ॥ सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षंति सदम प्रमादं । सप्तापः स्वपतो
 लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्न जौ सत्र स दौ च देवौ । सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्त रक्षंति सदम प्रमादं स
 वत्सरम प्रमाद्यन्तः सप्तापनास्त एव स्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्न जौ सत्र स दौ च देवौ वाय्वादित्या
 वित्यधिदैवतमथाध्यात्मै सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे षोडश्याणि विद्या सप्त म्यात्मनो सप्त रक्षंति सदम प्रमादं शरीरमप्र
 माद्यन्ति सप्तापनानीमान्येव स्वपतो लोकमस्तमितमात्मानं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्न जौ सत्र स दौ च देवौ प्राज्ञश्चात्मा तैजस
 श्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्बिलश्च मस ऊर्ध्वं बुध्नो यस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपं । अत्रासत्
 ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपा म हृतो बभूवुः । तिर्यग्बिलश्च मस ऊर्ध्वं बंधन ऊर्ध्वं बोधनो वायस्मिन् यशो निहितं सर्वरूपमत्रा

सतक्रयः सप्तसहादित्यरश्मयोयेअस्यगोपामहतोबभूवुरित्यधिदैवतमयाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबंधनऊर्ध्वबो
धनोवायस्मिन्यशोनिहितं सर्वरूपमत्रासतक्रयः सप्तसहैन्द्रियाणि यान्यस्य गोसृणिमहतोबभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टे देवा
व्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३८ ॥ देवानां भद्रासुमतिर्ऋजयतां देवानां रातिरभि नो निर्वर्ततां । देवानां सख्यमुप
सेदिमावयं देवान आयुः प्रतिरंतु जीवसे । देवानां वयं कल्याण्यां मतां वृजुगामिनामृतुगामिनामिति वा देवानां दानमभि
नो निर्वर्ततां देवानां सख्यमुपसीदेमवयं देवान आयुः प्रवर्धयंतु चिरं जीवनार्य विश्वे देवाः सर्वे देवास्तेषामेषाभवति ॥ ३९ ॥
ओमासश्चर्षणीधृतो विश्वे देवाः आगत । दाश्वान्सौ दाशुषः सुतं । अवितारो वावनीयावामनुष्यधृतः सर्वे च देवा इहाग
च्छतदसवंतो दसवतः सुतमिति तदेतदेकमेव वैश्वदेव गायत्रं च दशतयीषु विद्यते यत्तु किंचिद्बहुदैवतैतद्वैश्वदेवानां स्था
ने युज्यते यदेव विश्वलिङ्गमिति शाकपूणि रनत्यंतगतस्त्वेष उद्देशो भवति बभ्रुरेक इति दशद्विपदा अलिङ्गाभूतांशः काश्यप
आश्विनमेकलिङ्गमभितष्टीयं सूक्तमेकलिङ्गं साध्या देवाः साधनां तेषामेषाभवति ॥ ४० ॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्ता
निधर्माणि प्रथमान्यासन् । तेहनाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः । यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा अग्निनाग्निमय
जंत देवा अग्निः पशुरासीत्तमालभंत तेनायजंतेति च ब्राह्मणं । तानिधर्माणि प्रथमान्यासन् । तेहनाकं महिमानः समसेवं
तं यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः साधना इयुस्थानो देवगण इति नैरुक्ताः पूर्वदेवयुगमित्याख्या न वसवो यद्विवसते सर्वमग्निर्वसु

भिर्वासव इति स माख्यातस्मात्पृथिवीस्थाना इन्द्रो वसुभिर्वासव इति स माख्यातस्मान्मध्यस्थानां वसव आदित्यरश्मयो वि
वासनां तस्माद्दयुस्थानां तेषामेषाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावो देवाः सदनमकर्मय आजग्मुः सर्वं न मिदं जुषाणाः । जक्षिवां
सः पपिवांसश्च विश्वेऽस्मे धत्तवसवो वसूनि । स्वागमनानि वो देवाः सुपथान्यकर्मय आगच्छत सवनानीमानि जुषाणाः खा
दितवंतः पीतवंतश्च सर्वेऽस्मा सुधत्तवसवो वसूनि तेषामेषापराभवति ॥ ४२ ॥ जमया अत्रवसवो रंत देवा उरावन्तारि
क्षेमर्जयंत शुभ्राः । अर्वाक्पथ उरुज्रयः कृणुध्वं श्रोता दूतस्य जग्मुषो नो अस्य । जमया अत्रवसवोऽरमन्त देवा जमापृथि
वीतस्यां भवा उरौ चान्तरिक्षे मर्जयन्त गमयन्तरमयन्त शुभ्राः शोभमाना अर्वाच एनान्पथो बहुजवाः कुरुध्वं शृणुत दूतस्य
जग्मुषो नोऽस्याग्नेर्वाजिनो व्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ४३ ॥ शनो भवन्तु वाजिनो हवेषु देवता तौ यज्ञे वितद्रवः स्वर्काः ।
जंभयंतोऽहिं वृक्षं क्षांसि सनेभ्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानो भवन्तु वाजिनो हानेषु देवता तौ यज्ञे वितद्रवः सुमितद्रवः स्व
र्काः स्वंचना इति वा स्वर्चना इति वा स्वर्चिष इति वा जम्भयंतोऽहिं च वृक्षं च रक्षांसि च क्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवा देवाश्चा इति
वा देवपत्न्यो देवानां पत्न्यस्तासामेषाभवति ॥ ४४ ॥ देवानां पत्नीरुशतीरवन्तुनः प्रावन्तुनस्तु जयेवार्जसातये । याः पा
र्थिवा सोया अपामपि ब्रतेतानो देवीः सुहवाः शर्मयच्छत । देवानां पत्न्य उशत्योऽवन्तुनः प्रावन्तुनस्तु जयेऽपत्य जननाय चा
न्न संसननाय च वाः पार्थिवा सोया अपामपि ब्रते कर्मणि तानो देव्यः सुहवाः शर्मयच्छन्तु शरणं तासामेषापराभवति ॥ ४५ ॥

उतप्राव्यं तु देवपत्नीरिन्द्राण्य । प्राय्यं श्विनीराद् । आरोदसीवरुणानीशृणोतु व्यंतु देवीर्यऽऽकृतुर्जनीनां । अपि च प्राव्यं तु देवपत्न्यं इन्द्राणीन्द्रस्य पत्न्यं प्राय्यं मेः पत्न्यं श्विन्यश्विनोः पत्नीराडाजतरोदसीरुद्रस्य पत्नीवरुणानीचवरुणस्य पत्नीव्यंतु देव्यः कामयंतां यः कृतुः कालोजायानीयः कृतुः कालोजायानां ॥ ४६ ॥ (अथातोद्युस्थानावसातिषुस्मेहेहजाताप्रातर्युजा प्रातर्यजध्वमुषस्तश्चित्रमेताउत्याः सुकिंशुकैवृषाकपाय्यपागूहंस्त्वष्टादुहित्रे सविता विश्वारूपाणि प्रातर्जितमुदुत्यं चित्रं शुक्रं ते पथस्पथ इदं विष्णुर्विश्वानरो व्याख्यातौ विश्वानरस्य येनापावकेति चतुष्कैकेदयर्भिन्नयः केशिनः पुनरोहिंयस्मिन्वृक्षे पावीरवीयर्दिद्राग्नीपवित्रवंत उत नोहिंर्यामथर्वाधातोद्युस्थाना देवगणा इमागिरः सप्तऋषयस्तिर्यग्बिलो देवानां भद्रौ मासौ यज्ञेन सुगावो देवाज्मया अत्र शनो भवंतु देवानां पत्नीरुत प्राव्यं तुषद् चत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरषट्के षष्ठोऽध्यायः ६

॥ अथ परिशिष्टम् ॥

ॐ ॥ अथेमा अतिस्तुतय इत्या चक्षतेऽपि वासं प्रत्यय एव स्यान्माहाभागा देवतायाः सोऽग्निमेव प्रथममाह त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणि रितिरित्यथैतस्मिन्सूक्तेन हित्वदारे निमिषश्चने शङ्तिवरुणस्याथैषेन्द्रस्य ॥ १ ॥ यद्वाव इन्द्रं तं शतं शतं भूमीरुतस्युः । नत्वावज्जिन्सहस्रं सूर्या अनुनजातमष्टरोदसी । यदित इन्द्रं शतं दिवः शतं भूमयः प्रतिमानानि स्युर्नत्वाव

ज्जिन्सहस्रमपि सूर्या नद्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदं चोवृषाकपे गृहमिन्द्राजगंतन । कस्य पुल्वधोमृगः कमगं जनयोपनो विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । यदुदं चोवृषाकपे गृहमिन्द्राजगंतन कस्य पुल्वधोमृगः कसव ह्यादीमृगोमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणः कमगमद्देशं जनयोपनः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूम आदित्यमथैषादित्यरदमीनां ॥ ३ ॥ विहिसो तोरसृक्षतनेन्द्रं देवममंसत । यत्रामददृषाकपिर्यः पुष्टेषु मत्सखा विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । व्यसृक्षत हि प्रसवायन चेंद्रदेवममंसत यत्रामाद्यदृषाकपिर्य ईश्वरः पुष्टेषु पोषेषु मत्सखाममसखामदनसखायेनः सखायसैः सहेति वा सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूम आदित्यमथैषाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येव जर्भरीतुर्फरीतू नैतो शेवतुर्फरीपफरीका । उदन्यजेव जेर्मनामदेरू तामेजराय्वजर्भरायु । सृण्येवेति द्विविधा सृणिर्भवति भर्ता च हंता च तथा श्विनौ चापि भर्तारौ जर्भरी भर्तारा वित्यर्थस्तु फरीतू हंतारौ । नैतो शेवतुर्फरीपफरीका । नितो शस्यापत्यं नैतो शनैतो शेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेव जेर्मनामदेरू । उदन्यजेवत्युदकजे इव रत्नैसामुद्रे चान्द्रमसे वा जेमने जयमने जेमनामदेरू । तामेजराय्वजर्भरायु । एतज्जरायुजं शरीरं शरदमजीर्णमथैषासोमस्य ॥ ५ ॥ तत्समन्दीधावति धारा सुतस्यांधसः । तत्समन्दीधावति । तर्तिसपापं सर्वं मदीयः स्तौति धावति गच्छत्यूर्धा गतिं । धारा सुतस्यांधसः । धारयाभिषुतस्य सोमस्य मंत्रपूतस्य वाचास्तुतस्याथैषा यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशद्वात्रयो अस्यापाद्वा द्वे शीर्षे सप्तहस्ता सोमस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रौरीतिमहो देवो मर्त्या आ

विवेश । चत्वारिंशृंगेतिवेदावाएतउक्तास्त्रयोऽस्यपादाइतिसवनानित्रीणिद्वेशीर्षेप्रायणीयोदयनीयेसप्तहस्ताःसप्तछं
दांसित्रिधाबद्धस्त्रेधाबद्धोमंत्रब्राह्मणकल्पैर्वृषभोरोरवीर्तिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऋग्भिर्भुभिःसामभिर्भुभिःसामभिर्भुभिः
शंसंतिभुभिर्भुभिर्भुभिःसामभिःस्तुवंतिमहोदेवइत्येपहिमहान्देवोयद्यज्ञोमर्त्याँआविवेशेत्येपहिमनुष्यानाविशतियजना
यतस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वयंतोनापेक्षंतआद्यारौहंतिरोदसी । यज्ञयेविश्वतोधारंसुविद्वांसोवितेनिरे ।
स्वर्गच्छंतईजानावानेक्षंतैतेऽमुमेवलोकंगतवंतमीक्षंतमिति । आद्यारौहंतिरोदसी । यज्ञयेविश्वतोधारंसर्वतोधारं
सुविद्वांसोवितेनिरइत्यथैषावाचःप्रवहतेव ॥ ८ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः ।
गुहात्रीणिनिहितानेगंयंतितुरीयंवाचोमनुष्यावदंति । चत्वारिवाचःपरिमितानिपदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमेधावि
नोगुहायांत्रीणिनिहितानिनार्थवेदयंतैगुहागृहतेस्तुरीयंत्वरतैःकतमानितानिचत्वारिपदान्योकारोमहाव्याहृतयश्चेत्या
र्षेनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्चेतिवैयाकरणमंत्रःकल्पोब्राह्मणचतुर्थीव्यावहारिकीतियाज्ञिकाऋचोयजूषिसामानि
चतुर्थीव्यावहारिकीतिनैरुक्ताःसर्पाणांवाग्वयसांक्षुद्रस्यसरीसृपस्यचतुर्थीव्यावहारिकीत्येकेपशुषुतूणवेषुमृगेष्व्वात्मनि
चेत्यात्मप्रवादाअथापिब्राह्मणंभवति सावैवाकसृष्टाचतुर्धाव्यभवदेष्वेवलोकेषुत्रीणिपशुषुतुरीयंयापृथिव्यांसाग्नौसार
थंतरैयांतरिक्षेसावायौसावामदेव्येयादिविसादित्येसाबृहतिसास्तनयित्वावथपशुषुततोयावागत्यरिच्यतंतंब्राह्मणेष्व

दधुस्तस्माद्ब्राह्मणाउभयींवाचंवदंतियाचदेवानांयाचमनुष्याणामित्यथैषाक्षरस्य ॥ ९ ॥ ऋचोअक्षरैपरमेव्योम
न्यस्मिन्देवाअधिविश्वेनिषेदुः । यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतिइत्तद्विदुस्तइमेसमासते । ऋचोअक्षरेपरमेव्यवनेय
स्मिन्देवाअधिनिषण्णाःसर्वेयस्तन्नवेदकिंसक्रचाकरिष्यतिइत्तद्विदुस्तइमेसमासतइतिविदुषउपदिशतितकतमत्तदेतद
क्षरमो३मित्येषावागितिशाकपूर्णिक्रचश्चक्षरेपरमेव्यवनेधीयंतैनानादेवतेषुचमंत्रैष्वेतद्ब्रवाएतदक्षरंयत्सर्वात्रयींवि
द्यांप्रतिप्रतीतिचब्राह्मणं ॥ १० ॥ आदित्यइतिपुत्रःशाकपूणेरेषर्भवतिभुभिर्भुभिःसामभिर्भुभिःसामभिर्भुभिः
न्यन्मंत्रेभ्यस्तदक्षरंभवतिरश्मयोऽत्रदेवाउच्यंतैयएतस्मिन्नधिनिषण्णाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मंशरीरमत्रऋगुच्यंतैयदे
नेनार्चंतिप्रत्युचःसर्वाणींद्रियाणितस्ययदविनाशिधर्मतदक्षरंभवतींद्रियाण्यत्रदेवाउच्यन्तैयान्यस्मिन्नात्मन्येकंभव
न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरंनक्षरंतिनक्षीयतेवाक्षरंभवतिवाचोऽक्षइतिवाक्षोयानस्यांजनात्तत्प्रकृतीतरद्वर्तन
सामान्यादित्ययंमंत्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपिश्रुतितोपितर्कतोननुपृथक्त्वेनमंत्रानिर्वक्तव्याःप्रकरणशएवतुनिर्वक्त
व्यानह्येषुप्रत्यक्षमस्त्यनृषेरतपसोवांपारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितुषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवतीत्युक्तंपुरस्तान्मनुष्यावाऋषि
षूत्क्रामत्सुदेवानब्रुवन्कोनऋषिर्भविष्यतीतिभ्यएतंतर्कमृषिप्रायच्छन्मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहंतस्माद्यदेवकिंचानू
चानोऽभ्यूहंत्यार्षतद्भवति ॥ १२ ॥ हृदातष्टेषुमनसोजवेषुयद्ब्राह्मणाःसंयजंतैस्त्रिधाः । अत्राहंत्वंविजह्वंघ्राभिरौ

हब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेषुयद्वाहणाः संयजंतैसमानाख्यानाः कृत्विजोऽत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिः प्रवृत्तिभिरोहब्रह्माण ऊहब्रह्माण ऊहृषां ब्रह्मेति वासेयं विद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यं त
दिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यं तस्माच्छन्दः सुशेषा उपेक्षितव्या अथागमोयांयां देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ताद्वाव्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ १३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदं चोविहिसोतोः सृण्येवतरत्सचत्वारिंशृगां स्वयंतश्चत्वारिवागृचो अक्षरं आ
दित्य इत्यक्षरं नक्षरं तिहृदातष्टेषु त्रयोदशं) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥
ॐ ॥ व्याख्यातं देवतं यज्ञांगं चाथात ऊर्ध्वमार्गं गतिं व्याख्यास्यामः सूर्य आत्मेत्युदितस्य हि कर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतं महांतमात्मानं मे षर्गणः प्रवदंतींद्रमित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानं प्रोवाचाग्निरस्मि ज
न्मना जातवेदा अहमस्मि प्रथमजा इत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा धृतं मे च धुरं मृतं मे आसन् । अर्कस्त्रि
धातुरजसो विमानोऽजस्रो घर्मो हविरस्मि नाम । अहमस्मि प्रथमजा कृतस्य पूर्वदेवेभ्यो अमृतस्य नाभिः । यो माददाति
स इदेव मावा अहमस्मि मन्त्रं दत्तमग्नि । इति सहज्ञात्वा प्रादुर्बभूवैवंतं व्याजहाराय तमात्मानं नभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आच चक्ष्वेति ॥ २ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपरांचपुधिभिश्चरंतं । सप्तभीचीः सविषूचीर्वसान् आवरीवर्तिभुवने
ष्वंतः । आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मा सत्त्वलक्षणस्तत्परं तद्ब्रह्मतत्सत्यं तत्सलिलं तदव्यक्तं तदस्पृशं तदरूपं तदर

संतदगंधंतदमृतं तच्छुक्लं तन्निष्ठो भूतात्मा सैषा भूतप्रकृतिरित्येकैतत्क्षेत्रं तदज्ञानाक्षेत्रज्ञमनुप्राप्य निरात्मजमथैषमहाना
त्मा त्रिविधो भवति सत्त्वं रजस्तम इति सत्त्वं तु मध्ये विशुद्धं तिष्ठत्यभितोरजस्तमसी इति कामद्वेषस्तम इत्यविज्ञातस्य विशुध्य
तो विभूतिं कुर्वतः क्षेत्रज्ञपृथक्त्वाय कल्पते प्रतिभाति लिंगो महानात्मा तमोलिंगो विद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपि निश्चयलिंग
आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणः शब्द आकाशाद्वायुर्द्विगुणः स्पर्शनं वायो ज्योतिस्त्रिगुणं रूपेण ज्योतिष आपश्चतुर्गुणा
रसेनाद्भ्यः पृथिवी पंचगुणा गंधेन पृथिव्या भूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदहर्गुणसहस्रं जागर्तैतस्यान्ते सुषुप्त्यन्नैगानि प्रत्या
हरति भूतग्रामाः पृथिवीमपि यंति पृथिव्यप आपो ज्योतिषं ज्योतिर्वायुं वायुराकाशं माकाशो मनोमनोविद्यां विद्यामहंतमा
त्मानं महानात्मा प्रतिभां प्रतिभाप्रकृतिं सास्वपितियुगसहस्रं रात्रिस्तावेतावहोरात्रावजस्रं परिवर्तैतैस्कास्तदेतदहर्भव
तियुगसहस्रं पर्यन्तं महर्गद्वह्मणो विदूरात्रियुगसहस्रं तांतेऽहोरात्रविदो जना इति ॥ ४ ॥ तं परिवर्तमानमन्योऽनु
प्रवर्तते स्रष्टा द्रष्टा विभक्तार्तिमात्रोऽहमिति गम्यते समिध्या दर्शने दापावकं महाभूतेषु चिरोष्वाकाशाद्वायोः प्राणश्चक्षुश्च
कारं च तेजसोऽद्भ्यः स्नेहं पृथिव्या मूर्तिः पार्थिवी स्वधौ गुणान्विद्यां श्रीन्मातृतस्त्रीन्पितृतौ स्थित्वा युमज्जानः पितृतस्त्व
ज्मांसशोणितानि मातृतौऽन्नपानमित्यष्टौ सोऽयं पुरुषः सर्वमयः सर्वज्ञानोऽपि क्लृप्तः ॥ ५ ॥ स यद्यनुरुध्यते तद्भवति यदधि
मोऽनुरुध्यते तद्देवो भवति यद्विज्ञानमनुरुध्यते तदमृतो भवति यदिकाममनुरुध्यते संच्यवत इमां योनिं संदध्यात्तदिदमत्र

मर्तेश्चेष्मारेतसः संभवति श्चेष्मणोरसोरसाच्छोणितं शोषितान्मांसमांसान्मेदोमेदसः स्नावास्नातोऽस्थीन्यस्थिभ्योम
जामजातोरेतस्तदिदं योनौरेतः सिकंपुरुषः संभवति शुक्रातिरेके पुमान्भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां समेन न पुं
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सौम्यो भवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धाः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्रादबुद्धः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमेमासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाऽक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सवांगसंपूर्णो भवति ।
मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः । नाना योनिसहस्राणि मयोषिता नित्यानि वै । आहारा विविधा भुक्ताः पीतानां
नाविधाः स्तनाः । मातरो विविधा हृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं समभ्यस्येत्पुरुषं पापं च विंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जातश्चायुना स्पृष्टस्तप्त्रसरति जन्ममरणं मते च शु
भाशुभं कर्मेतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरं सन्धिं शतं मष्टा कपालं शिरः संपद्यते षोडशवपापलानि नवस्नायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्धं च तन्नोरो माणिको व्योहृदयं ह्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ ह्यष्टसुपर्णौ त
थोपस्थगुदपाय्वे तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्तत्वाद्दनुपचितं कर्मणा वन्योन्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

भेते पूवप्रज्ञाचमहत्त्वज्ञानतमसिमग्नौ जरामरणक्षुत्पिपासाशोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरं हर्षविषादेर्ष्यासूयात्मकैर्द्रु
द्वैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवजीवभावा नान्तर्निर्मुच्यते सोऽस्मापात्रं महाभूमिका वच्छरीराग्निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृति
रधिपरीत्य तैजसं शरीरं कृत्वा कर्मणोऽनुरूपं फलमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसामा
श्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रैचिरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेण पक्षीयमाणप
क्षमपक्षीयमाणपक्षाद्दक्षिणायनं दक्षिणायनात्पितृलोकं पितृलोकं चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वायोर्बृष्टिं बृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा
तस्य संक्षये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसामुत्सृज्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रैज्ञानोक्तानि वा कर्माणि
कुर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरह आ पूर्यमाणपक्षमा पूर्यमाणपक्षाद्दुग्धयनं मुद्गयनाद्देवलोकं देवलोकं दद्यात्तु मा
दित्याद्वैद्युतं वैद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेन पुनरावर्तते शिष्टादं दशकाय तदंजनं जानन्ति
तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ नतं विदाथय इमां जानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या
चासुतृपउक्थशासश्चरेति । नतं विद्यया विदुषो यमेवं विद्वांसो वेदं त्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिं मन्यद्युष्माकमंतरं मन्यदेषामंतरं
बभूवैति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृपउक्थशासः प्राणसूर्ययत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदं त्यथा
हो विद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पते तस्य तपसा साहाय्यमादाय तस्यो भवति तेना संततमिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेदेषहि सखाश्रे

षः संजानातिभूतं भवद्भविष्यदिति ज्ञाता कस्माज्जायते सखा कस्मात्सख्यते सहभूतं द्रियैः शरते महाभूतानि संद्रियाणि प्र
ज्ञाकर्मकारयतीति तस्य यदापः प्रतिष्ठाशीलमुपशम आत्मा ब्रह्मेति स ब्रह्मभूतो भवति साक्षिमात्रो व्यवतिष्ठतेऽवं धो ज्ञान
कृतोऽथात्मनो महतः प्रथमं भूतनाम धेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेधः । कृमिः ।
भूमिः । विभुः । प्रभुः । शंभुः । राभुः । वधकर्मा । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
व्योम । यशः । महः । स्वर्णीकं । स्वृतीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सतीनं । गहनं । गभीरं । गहरं । कं । अन्नं ।
हविः । सद्मं । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्य योनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
अक्षितं । बहिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इंदुः । हेम । स्वः । सर्गाः । शम्बरं । अम्बरं ।
वियत् । व्योम । बहिः । धन्वः । अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिंधुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरे-
ण्यं । हंसः । आत्मा । भवति । वधत्यध्वानं । यद्वा हिष्या । शरीराणि । अव्ययं च संकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
भवति । यदेनं तन्वतेऽथैतं महातमात्मानं मेतानि सूक्तान्येताः ऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमः पवते जनिता मतीनां जं
निता दिवो जनिता पृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनिता द्रस्य जनिता तविष्णोः । सोमः पवते सोमः सूर्यः प्रसवना

जनिता मतीनां प्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनां दिवोद्योतनकर्मणामादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथनकर्मणामादित्यरश्मी
नामग्नेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनां मिद्रस्यैश्वर्यकर्मणामादित्यरश्मीनां विष्णो
र्व्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनामित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सोम आत्माप्येतस्मादेवं द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपि वा सर्वाभि
विभूतिभिर्विभूतत आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां । श्येनो गृधा
णां स्वर्धितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मा देवानामित्येष हि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्मणामादित्यरश्मीनां पद
वीः कवीनामित्येष हि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनामृषिर्विप्राणामित्येष हि ऋषिणो भवति विप्राणां व्या
पनकर्मणामादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येष हि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामादित्यरश्मीनां श्येनो गृधाणामि
ति श्येन आदित्यो भवति श्यायतेर्गतिकर्मणो गृध्रादित्यो भवति गृध्र्यतेः स्थानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्येष हि स्वयं कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वननकर्मणामादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् इत्येष हि पवित्रं रश्मी
नामत्येतिस्तूयमान एष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं ब्रह्मा देवानामित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्म
णामिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणामृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणो भव
ति विप्राणां व्यापनकर्मणामिन्द्रियाणामहिशो मृगाणामित्ययमपि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामिन्द्रियाणां श्येनो गृ

ध्राणामितिश्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञानकर्मणो गृध्राणीन्द्रियाणि गृध्यते ज्ञानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्ययमपि स्वयंकर्मण्यात्मनि धत्ते वनानां वननकर्मणामिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरे भन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
याण्यत्येतिस्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवर्हिर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो
मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वा वशानाः । वहिरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्युचो यजं
षिसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मैव हिरात्मा भवति स तिस्रो वा
च ईरयति प्रेरयति विद्यामतिबुद्धिमतां मृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १४ ॥
सोमं गावो धेनवो वा वशानाः सोमं विप्रामितिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमैर्ऋकास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वा वश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यं त्येव मेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
मयमाना आदित्यं यं त्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवाकांश्च त्रिष्टुभश्च सन्नवंते त एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वा वश्यमाना निकांमयमानान्यात्मानं यं त्येव मेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
णि मतिभिः पृच्छमाना निकांमयमानान्यात्मानं यं त्येव मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंते
तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ अक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

वृषा पवित्रे अधिसानो अव्यैबृहत्सोमो वा वृधे सुवान इंदुः । अत्यक्रमीत्समुद्रादित्यः परमेव्यवने वर्षकर्मणा जनयन् प्र
जाभुवनस्य राजा सर्वस्य राजा वृषा पवित्रे अधिसानो अव्यैबृहत्सोमो वा वृधे सुवान इंदुरित्यधिदैवतमथाध्यात्ममत्यक्रमी
त्समुद्रात्मा परमेव्यवने ज्ञानकर्मणा जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा सर्वस्य राजा वृषा पवित्रे अधिसानो अव्यैबृहत्सोमो वा वृधे
सुवान इंदुरित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १६ ॥ महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् । अदधादिद्रे पवमान
ओजोऽजनयत्सूर्यं ज्योतिरिंदुः । महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवानाधिपत्यमदधादिद्रे पवमान ओजो
ऽजनयत्सूर्यं ज्योतिरिंदुरादित्य इंदुरात्मा ॥ १७ ॥ विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं स तं पलितो जगार । देवस्य पश्य का
व्यमहित्वाद्याममारसह्यः समान । विधुं विधमनशीलं दद्राणं दमनशीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदित्यो गिरतिं सद्यो म्रि
यते स दिवासमुदितेत्यधिदैवतमथाध्यात्मैव विधुं विधमनशीलं दद्राणं दमनशीलं युवानं महान्तं पलित आत्मा गिरतिं रात्रौ
म्रियते रात्रिः समुदितेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १८ ॥ साकं जानां सप्तथमाहुरेकजं षष्ठिमाऽऋषयो देवजा इति । तेषां मि
ष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रैरेजंते विकृता निरूपशः । सहजातानां षण्णामृषीणामादित्यरश्मयस्तेषां मिष्टानि वाकांता
निवाक्रांतानि वागतानि वामतानि वानतानि वाङ्मिः सहसं मोदंते यत्रैतानि सप्त ऋषीणानि ज्योतीं पितेभ्यः परादित्यस्ता
न्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मैव सहजातानां षण्णामिन्द्रियाणामात्मा सप्तमस्तेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता

निवांगतानि वामतानि वानतानि वास्तेन सहसंमोदं तैयत्रे मानि सप्तऽऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥ स्त्रियः सती स्ता उमे पुंस आहुः पश्यदक्षुष्वान्न विचेतदुधः । कविर्यः पुत्रः स इमां चिकेत यस्ता विजानात्स पितुष्पितासत् । स्त्रिय एवैतिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्यन्कष्टान्न विजानात्युधः कविर्यः पुत्रः स इमां जानाति यः स इमां जानाति स पितुष्पितासदित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ सप्ता धंगृर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः । सप्तैतानादित्यरश्मीनयमादित्यो गिरतिं मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्ते मानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरतिं मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २१ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मिन्निष्यः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंतं ऽयमादित्यो ऽयमात्मा ॥ २२ ॥ अपाङ्गप्राङ्तेति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्यो मर्त्येनास्योनिः । ताश्वं ताविषूचीनां विंशतान्युन्यं चिकयुर्न निचिकयुर्न्यं । अपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहुगामिनौ वापश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं मपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन

सा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहुगामिनौ वापश्यत्यात्मानं न मन इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ तदिदा स भुवने पुज्येष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृम्णः । सद्योज्ञानो निरिणाति शत्रून्नुयं विश्वे मदंत्यूमाः । तद्भवति भूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठमादित्यं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृम्णो दीप्तिनृम्णः सद्योज्ञानो निरिणाति शत्रून्तिरिणातिः प्रीतिकर्मा दीप्तिकर्मा वा नुमदन्ति यं विश्व ऊमा इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं तद्भवति भूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठमव्यक्तं तपो जायत उग्रस्त्वेष नृम्णो ज्ञाननृम्णः सद्योज्ञानो निरिणाति शत्रून्तिरिणातिः प्रीतिकर्मा दीप्तिकर्मा वा नुमदन्ति यं सर्व ऊमा इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ को अद्ययुं केधुरिगाश्रुतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणायून् । आसन्नैषून् हृत्स्वसो मयो भून्येषां भृत्या मृणधत्स जीवात् । क आदित्यो धुरिगायुं कैरश्मीन्कर्मवतो भानुमतो दुराधर्षानसून्यसुनवंती धुनिषुणवंति मयो भूनि सुखभूनि य इमं संभृतं वेदं कथं स जीवतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं क आत्मा धुरिगायुं क इन्द्रियाणि कर्मवतो भानुमतो दुराधर्षानसून्यसुनवंती धुनिषुणवंति मयो भूनि सुखभूनि य इमं संभृतं वेदं चिरं जीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २५ ॥ कईषते तु ज्यते को बिभाय को मंसते संतमिद्रं को अंति । कस्तो काय क इभायो तराये ऽधिब्रवत्तन्वेदुः को जनाय । क एव गच्छति को ददाति को बिभेति को मंसते संतमिद्रं कस्तो कायापत्यार्यमहते च नोरणार्यमणीयाय च दर्शनीयाय ॥ २६ ॥ को अग्निमीदृह विषा घृतेन सुचायं जाता ऋतुभिर्धुवेभिः । कस्मै देवा आवहना शुहोम को मंसते वीतिहोत्रः सुदेवः । क आदित्यं पूरयति हविषा च घृतेन च सुचायं जाता ऋतु

भिर्भुवेभिरितिकसैदेवाभावहानाशुहोमार्थान्कोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवःकल्याणदेवइत्यधिदैवतमथाध्यात्मकआत्मानं पूरयतिहविषाचष्टेनचक्षुचायजाताऋतुभिर्भुवेभिरितिकसैदेवाभावहानाशुहोमार्थान्कोमंसतेवीतिहोत्रःसुप्रज्ञःकल्याणप्रज्ञइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमंगप्रसंसिषोदेवःशविष्ठमर्त्यं । नत्वदन्योर्मघवन्नस्तिमडितेन्द्रब्रवीमि तेवचः । त्वमङ्गप्रशंसीदेवःशविष्ठमर्त्यंनत्वदन्योऽस्तिमघवन्पातावापालयितावाजेतावासुखयितावेन्द्रब्रवीमितेवचःस्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसःशुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसदृतसव्योमसद्जागोजाऋतजाअद्रिजाऋतं । हंसइतिहंसाःसूर्यरश्मयःपरमात्मापरंज्योतिःपृथिवीव्याप्तेतिव्याप्तं सर्वव्याप्तंवननकर्मणानभ्यासेनादित्यमंडलैनेतित्यतीतिलोकोत्यतीतिहंसयत्यतीतिहंसाःपरमहंसाःपरमात्मासूर्यरश्मिभिःप्रभूतगभीरवसतीतित्रिभिर्वसतीतिवारश्मिर्वसतीतिवावह्निर्वसतीतिवासुवर्णरेताःपूषागर्भीरिभेतिरिभंतावनकुटिलानि कुंठतारिभंतातरिक्षाचरत्पथांतरिक्षाचरदितिदिविभुविगमनंवासुभानुःसुप्रभूतोहोतादित्यस्यगताभवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वेदुरोणसद्रवंसर्वेसाविकर्षयतिरश्मिर्विकर्षयतिवह्निर्विकर्षयतिवननंभवत्यश्वगोजाअद्रिगोजाधरित्रिगोजाःसर्वेगोजाऋतजाबहुशब्दाभवंतिनिगमोनिगमव्यतिभवंत्यृषेर्निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वासुपर्णासयुजासखायासमानंवृक्षंपरिष्वजाते । तयोरन्यःपिप्पलंस्वादृत्यनश्नन्नन्योअभिचाकशीति । द्वौद्वौप्रतिष्ठितौसुकृतौधर्मकर्तारौदुष्कृतपापं परि

सारकमित्याचक्षतेसुपर्णासयुजासखायैत्यात्मानंदुरात्मानंपरमात्मानंप्रत्युत्तिष्ठतिशरीरएवतज्जायतेवृक्षंरक्षशरीरंवृक्षं पक्षौप्रतिष्ठापयतितयोरन्यद्भुक्त्वान्नमनश्चन्नन्यंसरूपतांसलोकतामश्रुतेयएवंवेदांनमनश्चन्नन्योअभिचाकशीतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥ आयाहीन्द्रपृथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमंनोभागधेयंजुषस्व । तृप्तांजहुर्मातुंलस्येवयोषाभागस्तेपैतृष्वसेयीवपामिव । आगमिष्यंतिशक्रोदेवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थेभिःशक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थेभिर्यज्ञमिमंनोयज्ञभागं मग्नीषोमभागाविद्रोजुषस्वतृप्तामेवंमातुलयोगकन्याभागंसभर्तुकेवसायादेवतास्तास्तत्स्थानेशक्रंनिदर्शनं ॥ ३१ ॥ विप्रं विप्रासोऽवसेदेवंमर्तासजुतये । अग्निंगीर्भिर्हवामहे । विप्रंविप्रासोऽवसेविदुर्वेदविंदतेवेदितव्यंविमलशरीरेणवायुनाविप्रस्तुहृत्पद्मानिलयस्थितमकारसंमितमुकारंपूरयेन्मकारनिलयंगतंविप्रंप्राणेषुबिंदुसिक्तैर्विकसितं वह्नितेजःप्रभैकनकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितममृतवाचामृतमुखेवदंति । अग्निंगीर्भिर्हवामहे । अग्निसंबोधयेदग्निःसर्वादेवताइतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ३२ ॥ जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिर्दहातिवेदः । सनःपर्षदतिदुर्गाणिविश्वानावेवसिंधुदुरितात्यग्निः । जातवेदसइतिजातमिदंसर्वसचराचरैस्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाद्यसुनवामसोममितिप्रसवेनाभिषवार्यसोमंराजानममृतमरातीयतोयज्ञार्थमितिसोनिश्चयेनिर्दहातिदहतिभस्मीकरोतिसोमोदददित्यर्थःसनःपर्षदतिदुर्गाणिदुर्गमनानिस्थानानिनावेवसिंधुयथाकश्चित्कर्णधारोनावेवसिंधोःस्यंदनान्नदीजलदुर्गाम

हाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयतिस्त्वैषापराभवति ॥ ३३ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमद्भिर्याःका
 श्रसिंधुप्रवहतिनद्यः । सर्पोजीर्णामिवत्वचंजहातिपापंसशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्रसिंधुं
 पतिकृत्वानद्योवहंतिसर्पोजीर्णामिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापंत्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३४ ॥ त्र्यंबकंयजा
 महेसुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तत्र्यंबकंयजामहेसुगंधिसंगंधिसु
 घ्रुगंधिपुष्टिवर्धनंपुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योःसकाशम्मुचस्वमांकस्मादित्येषामितरेपाप
 राभवति ॥ ३५ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहैमंतान्छुतमुवसंतान् । शताभिद्राग्रीसंविताबृहस्पतिःशतायुपाह
 विषेमपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयतिशतमेनमेवशता
 त्मानंभवतिशतमनंतंभवतिशतमैश्वर्यंभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ मातेराधांसिमातृकृतयोवसोऽस्मा
 न्कदाचिनादभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्युआ । माचतेधामानिमाचतेकदाचनःसरिषुःसर्व
 णिप्रज्ञानान्युपमानायमनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्माधैतदनुप्रवदन्त्यधैतमहान्तमात्मानंमेषगर्गणःप्रवदतिवैश्वक
 र्मणेदेवानानुवयंजानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमितिचसैषात्मजिज्ञासासैषासर्वभूतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टंसरूप
 तांसलोकतांगमयतियएवंवेदनमोब्रह्मणेनमोमहतेभूतार्यनमःपारस्करार्यनमोयास्कार्यब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीय

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपामाकाशगुणस्तंपरिवर्तमानंसयद्यनुरुध्यतेऽष्टोत्तरमथयेहिंसामाश्रि
 त्याथयेहिंसामुत्सृज्यनतंहंसोघर्मःसोमःपवतेब्रह्मादेवानांतिस्त्रोवाचईरयतिसोमंगावोऽक्रान्महत्तत्सोमोविधुंदद्राणंसा
 कंजानांस्त्रियःसतीःसप्तार्धगर्भानविजानाम्यपाङ्ग्राडेतितादिदासकोअद्ययुक्तैकईषतेकोअग्निमीदृत्वमंगहंसःशुचिप
 द्वासुपर्णायाहीन्द्रविप्रंविप्रासोजातवेदसइदंतेऽन्याभिरुयंबकंशतंजीवमातेराधांसीतिसप्तत्रिंशत् ॥ ॥ इतिनिरुक्त
 उत्तरषट्केऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्कःसमाप्तः ॥ ॥

इदं पुस्तकं घैसासोपावहगिर्मतनुजनुपा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
 स्वीयघैसामगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

शके १९०७, मन १९८६

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २. नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्यावधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्यालोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्यातत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानक्रमणम् २०, परोक्षकृत

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मंत्राभिव्यक्तिहेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणयाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेतरजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशस्तिस्त्रिणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंबः २५, पृथगभिधानंतूत्यत्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारचिंतनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यंजनभाक्त्वानि २८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचारोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मंत्रार्थनिर्वचनद्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलंदेवतातात्त्राव्यम् ३७, इत्येषसमासतोनिरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवाद्यादेवपत्न्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्योऽपदेशेनमंत्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवरशक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादभिधेयानुग्रीयमंत्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाज्ञाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्धर्माइति ॥

इदं पुस्तकं वैसासोपाब्दहरिश्मर्तनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा स्वीयवैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

॥ इतिनिरुक्तंसमाप्तम् ॥

॥ इतिनिरुक्तंसमाप्तम् ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ ॥ अथैतस्यसमाम्नायस्यवितानेयोगापत्तिवक्ष्यामोऽग्राधे
 यप्रभृतीन्याहवैतानिकानिदर्शपूर्णमासौतुपूर्वव्याख्यास्यामस्तत्रस्यतत्राम्नातत्वाद्दर्शपूर्णमासयोर्हविःष्वासन्नेषुहोता
 मंत्रितःप्रागुदगाहवनीयादवस्थायप्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यदक्षिणावृद्धिहारंप्रपद्यतेपूर्वेणोत्करमपरेणप्रणीताइधम
 परेणाप्रणीतेचात्वालंचात्वालवत्स्वेतत्तीर्थमित्याचक्षतेतस्यनित्याःप्रांचश्चेष्टाअंकधारणाचंयज्ञोपवीतशौचेचविहाराद
 व्यावृत्तिश्चतत्रचेत्कभेकांगवचनेदक्षिणंप्रतीयादनादेशैर्कर्मचोदनायांहोतारंददातीर्तियजमानंजुहोतिजपतीर्तिप्राय
 श्चित्तेब्रह्माणंमृचंपादग्रहणैसूक्तंसूक्तादौहीनेपादेऽधिकेतृचंसर्वत्रजपानुमंत्रणाप्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्चकर्मकर
 णाःप्रसंगादपवादोबलीयान्प्रपद्याभिहृततरेणपादेनवेदिःश्रोण्योत्तरयापाष्णींसमानिधायंप्रपदेनबर्हिराक्रम्यंसंहितौ
 पाणीधारयन्नाकाशवत्यंगुलीहृदयसंमितावंकसंमितौवाद्यावापृथिव्योःसंधिमीक्षमाणएतद्भोतुःस्थानमासनंवासर्वत्रैवं
 भूतोवचनादन्यत्प्रेषितोजपति ॥१॥ नमःप्रवक्त्रेनमउपद्रष्टैनमोनुर्यात्रैकइदमनुवक्ष्यतिंसइदमनुवक्ष्यतिषण्मोर्वीरंह
 तस्पांतुद्यौश्चपृथिवीच!इश्चरात्रिश्चापश्चौषधयश्चवाक्समस्थितयज्ञःसाधुच्छंदांसिप्रपद्येहमेवमाममुमितिस्वंनामादिशे
 तभूतेभविष्यतिजातेजनिष्यमाणआभजाम्यपाव्यवाचोअशांतिंवहेत्यंगुल्यग्राण्यवकृष्यजातवेदोरमयापशून्मयीतिप्र
 तिसंदध्याद्वर्ममेद्यावापृथिवीवर्माग्निर्वर्मसूर्योवर्ममेसंतुतिरश्विकाः ॥ तदद्यवाचःप्रथमंमसीयेतिसमाप्यंसामिधेनीरन्वा

हर्हि १ इति हि कृत्यभूर्भुवः स्वरो १ मिति जपत्येषोभिर्हि कारो भूर्भुवः स्वरित्येव जपित्वा कौत्सो हि करोति न च पूर्वजपं जपत्यथ
सामिधेन्यः प्रवोवाजा अभिद्यवोऽप्र आयाहि वीतये गृणान ईकेन्योनमस्यस्तिरो भिद्रुतं वृणीमहे समिध्यमानो अध्वरैः समि
द्धो अग्न आहुतेति द्वेता एकश्रुतिसंततमनुभूयादुदात्तानुदात्तस्वरितानां परः सन्निकर्षे एकश्रुत्यं स्वरादिमृगंतमोकारं त्रि
मात्रं मकारांतं कृत्वोत्तरस्था अर्धचैव स्येत्तत्संततमेतदवसानं मुत्तरादानमविप्रमोहे समाप्तौ प्रणवेनावसानं चतुर्मात्रोवसा
नेतस्यांतापत्तिस्पर्शेषु स्ववर्ग्यमुत्तममंतस्था सुतांतामनुनासिकारैः फोष्मस्वनुस्वारैः त्रिः प्रथमोत्तमे अन्वाहार्धकारमध्य
धर्मा मुक्त्वावस्येदथ द्वे द्वे प्रथममुत्तमस्यामथाध्वार्धाताः पंचदशाभ्यस्ताभिरेतेन शस्त्रयाज्यानिगदानुवचनाभिष्टवनसंस्त
वनानि न त्वन्यत्राध्यर्धकारैर्न जपः प्रागभिर्हि काराभ्याभिर्हि काराभ्यासावबहुषु प्रकृत्यानावच्छेदादौ शस्त्रेणैव होत्रकाणा
मभिर्हि कारैः सामिधेनीनामुत्तमेन प्रणवेनाग्नेमहं ऽ असि ब्राह्मणभारतेति निगदेवसाय ॥ २ ॥ यजमानस्यार्धेयान्प्र
वृणीते यावंतः स्युः परंपरंप्रथमं पौरोहित्यान्ना जविशां राजर्षीन् वाराज्ञां सर्वेषां मानवेतिसंशये देवेद्धोमन्विद्धं ऋषिष्टुतो वि
प्रानुमदितः कविशस्तो ब्रह्मसंशितो घृताहवनः प्रणीर्यज्ञानं रथीरध्वराणामतूतो होता तूर्णिर्हव्यवाळित्यवसायास्पात्रं जु
हूदेवानां चमसो देवपानो रौं इवाग्नेनेमिदेवांस्त्वं परिभूरस्यैव ह देवान्यजमानायेति प्रतिपद्य देवता द्वितीयया विभक्त्या दे
शमादेशमावहेत्यावाहयत्यादिं ह्यवयवभग्नभावहेति तु प्रथमदेवता मग्निं सोममित्याज्यभागावग्निमग्नीषोमाविति पौर्णमा

स्यामग्नीषोमयोः स्थानं इंद्राग्नी अमावास्यायामसन्नयत इंद्रं महेन्द्रं वासनयतो तरेण हविषी विष्णुमुपाश्वैतरेयिणो ग्नीषोमीयं
पौर्णमास्यां वैष्णवममावास्यायामेकेनैकेकं च नान्येषामप्युपांशूनां मावहस्वाहायाद्प्रियाधामानीदं हविर्महोज्याय इत्यु
च्चैर्ये ऽन्येतद्वचनाः परोक्षास्तानुपांशूच्चैर्वा प्रत्यक्षमुपांशुं प्रतिचोदनमावाहनं सर्वा आदियसकृदेकप्रदानास्तथोत्तरेषु निग
मेष्वेकामिव संस्तुयात्समानां देवतां समानार्थं मव्यवहितं सकृन्निगमेष्वोद्धास्वावापिकासु देवां ऽ आज्यपां आवहार्हि हो
त्रायावहस्त्वं हिमानमावहावहजातवेदः सुयजाय जेत्यावाहयथास्थितमूर्ध्वजानुरुपविश्यादग्नेदेव्युह्यतृणानि भूमौ प्रा
देशं कुर्याददिति र्मातास्यां तरिक्षान्माच्छेत्सीरिदमहमग्निना देवेन देवतया त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण सान्ना गायत्रेण छंदसा
ग्निष्टोमेन यज्ञेन वषट्कारेण वज्रेण योस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं हन्मीत्याश्रावयिष्यंतमनुमंत्रयेत् आश्रावययज्ञं देवेष्वश्रा
वयमांमनुष्येषु कील्यैयशसे ब्रह्मवर्चसायेति प्रवृणानं देवसवितरेतं त्वावृणतेति ग्निहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेण द्यावापृथिवी
मां पातामग्निहोताहं मानुष इति मानुष इत्यध्वर्योः श्रुत्वौदायुषा स्वायुषो दोषधीनारसेनोत्पर्जन्यस्य धामभिरुदस्थां ममृतां
अन्वित्युत्तिष्ठेत्षष्टिश्चाध्वर्यो न वतिश्च पाशा अग्निहोतारमंतरा विचृत्ताः ॥ सिनंति पाकमतिधीर एतीत्युत्थार्य ऋतस्य पंथा
मन्वेमिहोतैत्यभि क्रम्यांसेध्वर्युमन्वारभेत पार्श्वस्थेन पाणिना ग्नीध्रमंकदेशेन सव्येन वैद्रमन्वारभामहे होतृवूर्ये पुरोहितम् ।
येनायं नुत्तमं स्वदेवा अंगिरसो दिवमिति संमार्गं तृणैस्त्रिभ्यात्मं मुखं समृजीत संमार्गो ऽसि संमाप्रजया पशुभिर्मृद्नीति सकृ

नमंत्रेण द्विस्तूष्णीं सर्वत्रैवं कर्मावृत्तौ स्पृष्ट्वोदकं होतृषदनमभिमंत्रयेत् । हे दैधिषव्यो दतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीदयोऽस्तपाकत
रइत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां होतृषदनात्तृणप्रत्यग्दक्षिणानिरसैर्भिरस्तः परावसुरितीदमहमर्वावसोः सदने सीदामीत्युपवि
शेदक्षिणोत्तरिणोपस्थेनैतेनिरसनोपवेशनैर्वासनेषु सर्वेषामहरहः प्रथमोपवेशनैर्पिसमाने द्विरिति गौतमः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोद
ने प्राशिष्यमाणेऽप्याधेयब्रह्माबहिष्पवमानात्प्रत्येत्यसोमे प्रस्पृश्य होतास्त्रुगादापने पशौ न पत्नी सांयाजिकैर्नान्यत्र होतुरिति
कौत्स उपविश्य देवबर्हिः स्वासस्थं त्वाध्यासदेयमित्यभिहिष्य होतः प्रतरां बर्हिषं वेति जानुशिरसा बर्हिरुपस्पृश्यात् ऊर्ध्वज
पेक्षुपतयेन मोभुवनपतयेन मोभूतानां पतयेन मोभूतयेन मः प्राणं प्रपद्ये पानं प्रपद्ये व्यानं प्रपद्ये वाचं प्रपद्ये चक्षुः प्रपद्ये श्रोत्रं प्र
पद्ये मनः प्रपद्ये आत्मानं प्रपद्ये गायत्रीं प्रपद्ये त्रिष्टुभं प्रपद्ये जगतीं प्रपद्ये नुष्टुभं प्रपद्ये छंदांसि प्रपद्ये सूर्यो नो दिवस्पातु न मो मह
म्योन मो अर्भकेभ्यो विश्वे देवाः शास्तन मायथे हाराधिहोतानि षदायजीयांस्तदद्यवाचः प्रथमं मसीयेतिसमाप्य प्रदीप्त इध्मे
सुचावादापयेन्निगदेनाग्निर्होता वेत्वेत्नेर्होत्रं वेत्तु प्रावित्रं साधु ते यजमान देवता यो अग्निमित्यवसायं होतारमवृथा इति जपे
दथ समापयेद्दृतवती मध्योन्मुचमास्यस्वदेवयुवं विश्ववारैर्ईळा महैर्वा ईळेन्यान्नमस्यामनस्यान्यजामयज्ञियानिति स
माप्तेस्मिन्निगदे ध्वर्युराश्रावयति प्रत्याश्रावयेदाग्नीध्र उत्करदेशे तिष्ठन्स्फ्यमिध्मसन्नहर्नानीत्यादाय दक्षिणामुख इति शा
व्यायनकं मस्तु श्रौ ३ षष्ठित्यौकारं प्लावयन् ॥ ४ ॥ प्रयाजैश्चरति पंचैते भवत्येकैकं प्रेषितो यजत्या गूर्या ज्यादिरनुयाजव

जये ३ यजामह इत्या गूर्वषट्कारोत्पः सर्वत्रोच्चैस्तरां बलीयान्याज्याय । स्तयोरादीप्लावयेद्याज्यांतं च विविच्य संध्यक्षराणाम
कारं न चेद्वैवचनो व्यंजनां तो वा विसर्जनीयोनत्यक्षरोपधौ रिप्यत इतश्च रेफी लुप्यते रेफी प्रथमः स्वं तृतीयं नित्यं मकारं ये ३
यजामहे समिधः समिधो अग्न आज्यस्य व्यंतूं ३ वौ ३ षष्ठितिवषट्कार इति प्रथमो वागोजः सह ओजो मयि प्राणापानाविति वष
ट्कारमुक्त्वोक्त्वानुमंत्रयते दिवा कीर्त्यो वषट्कारस्तथानुमंत्रणं भेतद्याज्यानि दर्शनं तनूनपादग्न आज्यस्य वेत्विति द्वितीयो
न्यत्र वसिष्ठ शुनकः त्रिविधश्च राजन्येभ्यो नराशंसो अग्न आज्यस्य वेत्विति तेषां मिळो अग्नऽ आज्यस्य व्यंत्विति तृतीयो बर्हि
रग्न आज्यस्य वेत्विति चतुर्थ आगूर्यपंचमैस्वाहा मुंस्वाहामुमिति यथा वाहितमनुद्रुत्य देवता यथा चोदितमना वाहिता स्वा
हा देवा आज्यपाजुषाणां अग्न आज्यस्य व्यंत्वित्यातो मंद्रेणोर्ध्वं च शंयुवाकां न्मध्यमेन हवीं ग्यास्विष्टकृतं उत्तमेन शेषोऽग्निर्ह
त्राणि जंघनदिति पूर्वस्याज्यभागस्यानुवाक्यात्वं सोमासित्यतिरित्युत्तरस्य जुषाणो अग्निराज्यस्य वेत्विति पूर्वस्याज्या
जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेत्वित्युत्तरस्य तावागूर्यादेशं यजति सर्वाश्चानुवाक्यावत्यो प्रैषा अन्या अन्याया त्याभ्यः सौ
मिकीभ्यश्च या अंतरेण वैश्वानरीयं पत्नी संयाजांश्चैतौ वात्र प्रौपौर्मास्यामनुवाक्यालिंगविशेषान्नामधेयान्यत्वं ततो विचा
रो नित्ये याज्ये वृधन्वंतावमावास्यायां मग्निः प्रत्नेन मन्मना सोमगीर्भिष्टावयमित्यातो वाग्यमनं मंतराचयाज्यानुवाक्ये नि
गदानुवचनां भिष्टवनशस्त्रजपानां चारभ्यासमाप्तेरन्यद्यज्ञस्य साधनादापद्यातो देवा अवंतुन इति जपेदपि वान्यां वैष्णवीं

॥५॥ उक्तादेवतास्तासांयाज्यानुवाक्याअग्निर्मूर्धाभुवोयज्ञस्यायमग्निःसहस्रिणइतिवेदंविष्णुर्विचक्रमैत्रिदेवःपृथिवीमे
षण्तामग्नीषोमासवेदसायुवमेतानिदिविरोचनानीन्द्राग्नीअवसागतैंगीर्भिविप्रःप्रमतिमिच्छमानंन्द्रसानसिरयिप्रससा
हिषेपुरुहूतशत्रून्महांऽइन्द्रोयोजसाभुवस्त्वमिन्द्रब्रह्मणामहानिति यद्यग्नीषोमीयउपांशुयाजोऽग्नीषोमायोऽअद्यवामा
न्यंदिवोमातरिश्वाजभारैत्यथस्विष्टकृतःपिप्रीहिदेवांउशतोयविष्टेत्यनुवाक्याये३यजामहेग्निंस्विष्टकृतमयाळग्निरित्यु
क्त्वाषष्ठयाविभक्त्यादेवतामादिश्यप्रियाधामान्ययाळित्युपसंतनुयादेवमुत्तराअयाळयाळितित्वेवतासांपुरस्तादाज्य
पांतमनुक्रम्यदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षत्स्वमहिमानमायजतामेज्याइषःकृणोतु
सोअध्वराजातवेदाजुषतांहविरग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोतरित्यनवानयजतिप्रकृत्यावा ॥ ६ ॥ प्रदेशिन्याःपर्वणीउत्तमे
अंजयित्वौष्ठयोरभ्यात्मनिमाष्टिवाचस्पतिनातेहुतस्येष्टेप्राणायप्राश्नामीत्युत्तरमुत्तरैमनसस्पतिनातेहुतस्योर्जैऽपानाय
प्राश्नामीत्यधरमधरेस्पृष्टोदकमंजलिनेळांप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वापश्चादस्याउदगंगुलिंपाणिमुपधायवांतरेळामवदाप
यीतांतरेणांगुष्ठमंगुलीश्चस्वयंद्वितीयमाददीतप्रत्यालब्धामंगुष्ठेनाभिसंगृह्यप्रत्याहृत्यांगुलीरमुष्टिकृत्वादक्षिणतइळांप
रिगृह्यास्यसंमितामुपहृत्यतैप्राणसंमितांवा ॥ इळोपहृतासहदिवाबृहतादित्येनोपास्मांइळाहृत्यासहदिवाबृहतादित्ये
नेळोपहृतासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनोपास्मांइळाहृत्यासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनेळोपहृतासहपृथिव्यारथंतरे

णाग्निनोपास्मांइळाहृत्यासहपृथिव्यारथंतरेणाग्निना ॥ उपहृतागावःसहाशिरउपमांगावःसहाशिराहृत्यामुपहृता
धेनुःसहऋषभोपमांधेनुःसहऋषभाहृत्यामुपहृतागौर्धृतपद्युपमांगौर्धृतपदीहृत्यामुपहृतादिव्याःसप्तहोतारउपमांदि
व्याःसप्तहोतारोहृत्यामुपहृतःसस्वाभक्षउपमांसस्वाभक्षोहृत्यामुपहृतेळावृष्टिरुपमामिळावृष्टिर्हृत्यामित्युपांश्वथो
च्चैः । इळोपहृतोपहृतेळोपास्मांइळाहृत्यामिळोपहृता । मानवीधृतपदीमैत्रावरुणीब्रह्मदेवकृतमुपहृतंदैव्याअध्वर्य
वउपहृताउपहृतामनुष्याः । यइमंयज्ञमवान्येचयज्ञपतिंवर्धोनुपहृतेद्यावापृथिवीपूर्वजेऋतावरीदेवीदेवपुत्रे ॥ उपहृ
तोयंयजमानउत्तरस्यांदेवयज्यायामुपहृतोभूयसिहविष्करणइदंमेदेवाहविर्जुषंतामितिस्तस्मिन्नुपहृतइत्युपहृत्यावांतरेळां
प्राश्नीयादिळेभागंजुषस्वनःपिन्वगाजिन्वार्वतौरायस्योषस्ये शिषे तस्यनोरास्वतस्यनोदास्तस्यास्तेभागमशीमहि ॥
सर्वात्मानःसर्वतनवःसर्ववीराःसर्वपूरुषाःसर्वपुरुषाइतिवा ॥ ७ ॥ मार्जयित्वानुयाजैश्चरंतिपरिस्तरणैरंजलिमंतर्धा
यापआसेचयतेतन्मार्जनंदेवादयोनुयाजावीतवत्पदांतांस्त्रयएकैकंप्रेषितोयजति ॥ देवबर्हिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवो
नराशंसोवसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवोअग्निःस्विष्टकृतसुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्ने
यांदेवानयाब्ध्यांअपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सर्ततांससनुर्वाहोत्रांदेवंगमांदिदिवेदेवपुयज्ञमेरयेमैस्विष्टकृच्चान्नेहोताभूर्वसुवनेव
सुधेयस्यनमोवाकेवीहीत्यनवानंवा ॥ ८ ॥ सूक्तवाकायसंप्रेषितइदंद्यावापृथिवीभद्रमभूदार्धसूक्तवाकमुतनमोवाकं

मृध्यास्मसूक्तोच्यमग्नेत्वंसूक्तवागसि । उपश्रुतीदिवस्पृथिव्योरोमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमानंघावापृथिवीस्तां । शंगयी
जीरदानूअत्रस्तूअप्रवेदैरुगव्यूतीअभयंकृतौ । वृष्टिद्यावारीत्यापांशुभुवौमयोभुवाऊर्जस्वतीपयस्वतीसूपचरणाचस्व
धिचरणाचतयोराविदीत्यवसायप्रथमयाविभक्त्यादिश्यदेवतामिदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृतेत्युपसंतनुयादे
वमुत्तराअक्रातामकृतेतियथार्थमुक्तमुपांशोरावापिकांतमनुद्भुत्यदेवाआज्यपाआज्यमजुषतावीवृधतमहोज्यायोऽकृता
ग्निहोत्रेणेदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृत । अस्यामृधेद्धोत्रायांदेवंगमायामाशास्तेयंयजमानोसावसावित्यस्यादि
श्यनामनीउपांशुसन्निधौगुरोः ॥ आयुराशास्तेसुप्रजास्त्वमाशास्तेरायस्पोषमाशास्तेसजातवनस्यामाशास्तउत्तरांदेवय
ज्यामाशास्तेभूयोहविष्करणमाशास्तेदिव्यंधामाशास्तेविश्वंप्रियमाशास्तेयदनेनहविषाशास्तेतदश्यात्तदृच्यात्तदस्मैदे
वारासंतौतदग्निदेवोदेवेभ्योवनतैवयमग्नेर्मानुषाः । इष्टंचवित्तंचोभेचनोघावापृथिवीअंहसस्पातामेहगतिर्वामस्येदं
नमोदेवेभ्य इति ॥ ९ ॥ शंयुवाकायसंप्रेषितस्तच्छंयोरवृणीमहइत्याहानुवाक्यावदप्रणवावेदमस्मैप्रयच्छत्यध्वर्युस्तं
गृहीयाद्वेदोसिवेदोविदेयेत्युदायुषेत्येतेनोपोत्थायपश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यसोमंत्वष्टारंदेवानांपक्षीरग्निगृहपतिमित्या
ज्येनयजंत्याप्यायस्वसमेतुतैसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइहत्वष्टारमग्रियंतन्नस्तुरीपमधपोषयिषुदेवानांपक्षीरुशतीरवंतु
नइतिद्वेअग्निहोतागृहपतिःसराजाहव्यवाळग्निरजरःपितानइतिपक्षीसंयाजाअथप्रजाकामोराकांसिनीवालीकुहूमिति

प्रागृहपतेर्यजेतराकामहंसिनीवालिकुहूमहमितिद्वेद्वेयाज्यानुवाक्ये । कुहूमहंसुवृत्तंविद्वानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोह
वीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूदेवानाममृतस्यपक्षीहव्यानोअस्यहविषःशृणोतु ।
संदाशुषेकिरतुभूरिवामैरायस्पोषंयजमानेदधात्वित्याज्यंपाणितलेवदापयीतैळामुपहूयसर्वाप्राश्रीयाच्छंयुवाकोभवेन्न
वा ॥ १० ॥ वेदंपत्न्यैप्रदायवाचयेद्धोताध्वर्युर्वावेदोसिवित्तिरसिंविदेयकर्मासिकरणमसिक्रियांसंसनिरसिसनिता
सिसनेयैषृतवंतंकुलायिनैरायस्पोषंसहस्त्रिणैवेदोददातुवाजिनं । यंबहवउपजीवंतियोजनानामसद्वशी । तंविदेयप्र
जांविदेयकामायत्वेतिवेदशिरसानाभिदेशमालभेतंप्रजाकामाचेदथास्यायोक्रंविचृतेत्प्रत्वामुंचामिवरुणस्यपाशादिति
तत्प्रत्यगगार्हपत्याद्विगुणंप्राक्पाशंनिधायोपरिष्टादस्योदगग्राणिवेदतृणानिकरोतिपुरस्तात्पूर्णपात्रंसंश्लिष्टंवेदतृणैरभि
मृश्यवाचयेत्पूर्णमसिपूर्णमेभूयाःसुपूर्णमसिसुपूर्णमेभूयाःसदसिसन्मेभूयाःसर्वमसिसर्वमेभूयाअक्षितिरसिमामेक्षेष्टाई
त्यथैनापूर्णपात्रात्प्रतिदिशमुदकमुदुक्षुदुक्षंतीवाचयतिप्राच्यांदिशिदेवाऋत्विजोमार्जयंतौदक्षिणस्यांदिशिमासाःपि
तरोमार्जयंतौप्रतीच्यांदिशिगृहाःपशवोमार्जयंतौमुदीच्यांदिश्यापओषधयोवनस्पतयोमार्जयंतौमूर्ध्वायांदिशियज्ञःसं
वत्सरःप्रजापतिर्मार्जयंतौमार्जयंतामितिवाधास्याउत्तानमंजलिंमधस्ताद्योक्तस्यनिधायआत्मनश्चसव्यंपूर्णपात्रंनिनयन्वा
चयेन्माहंप्रजांपरासिचैयानःसयावरीस्थन । समुद्रेवोनिनयानिस्वंपाथोअपीथेतिवेदतृणान्यग्रेगृहीत्वाविधून्वंत्संतं

स्तृणत्सव्येनगार्हपत्यादाहवनीयमेतितंतुतन्वन्नजसोभानुमन्विहीतिशेषंनिधायप्रत्यगुदगाहवनीयादवस्थायंस्थाल्याः
स्रुवेणादायसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्नचेन्मन्त्रेपठितोयत्किंचाप्रेषितोयजैदन्यत्राप्येवंभूतौव्यक्तहोमा
भ्याधानोपस्थानानिच । अयाश्चाग्नेस्यनभिशस्तीश्चसत्यमित्वमयाअसि । अयासावयसाकृतौयासन्हव्यमूहिषैयानो
धेहिभेषजंस्वाहा । अतोदेवाअवंतुनइतिद्वाभ्यांव्याहृतिभिश्चभूःस्वाहाभुवःस्वाहास्वःस्वाहाभूर्भुवःस्वःस्वाहेतिहुत्वा
संस्थाजपेनोपस्थायतीर्थेननिष्क्रम्यानियमओंचमेस्वरश्चमेयज्ञोपचतेनमश्च । यत्तेन्यूनंतस्मैतउपयत्तेतिरिक्तंतस्मैते
नमइतिसंस्थाजपइतिहोतुः ॥ ११ ॥ अथब्रह्मणोहोत्राचमनयज्ञोपवीतशौचानिनित्यःसर्वकर्मणांदक्षिणतोध्रुवाणां
जतांवाबहिर्वेदियांदिशंभ्रजेयुःसैवतत्रप्राचींचेष्टास्वमंत्रासुस्थानासनयोर्विकल्पस्तिष्ठद्भोमाश्चयेवषट्काराआसीताम्य
त्रंसमस्तपाण्यंगुष्ठोप्रेणाहवनीयंपरीत्यदक्षिणतःकुशेषूपविशेद्बृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्यतेबृहस्पतेयज्ञंगोपायेत्यु
पविश्यजपेदेषब्रह्मजपःसर्वयज्ञतंत्रेषुसाम्नौयज्ञोपवेशनमुपविष्टमतिसर्जयतेब्रह्मन्नपःप्रणेष्यामीतिश्रुत्वाभूर्भुवःस्वर्बृह
स्पतिप्रसूतइतिजपित्वों३प्रणयेत्यतिसृजेत्सर्वत्रयथाकर्मत्वादेशाःप्रणवाद्युच्चैरूर्ध्ववाप्रणवादंतऊर्ध्ववाग्यतआस्तआह
विष्कृतउद्वादानादामार्जनात्पशौसोमेधर्मादिचातिप्रैषादिचासुब्रह्मण्यायाःप्रातरनुवाकाद्यांतर्थाभाद्धरिवतोनुसवनमे
ळायाःस्तोत्रेष्वतिसर्जनाद्यावषट्कारादोहचःपवमानेषुयच्चकिंचमंत्रवद्भोत्राशेषआपत्तिश्चयत्रत्वग्निःप्रणीयतेपिससोमे

तदादितत्रवाग्यमनैदक्षिणतश्चब्रजजपत्याशुःशिशानइतिसूक्तंसमाप्योपवेशनाद्युक्तंनतुसौमिकेप्रणयनेब्रह्मजपोन्यत्र
विसृष्टवागबहुभाषीयज्ञमनाविपर्यासेतरितेमन्त्रेकर्मणिवाख्यातेवोपलक्ष्यवाजान्वाच्याहुतिजुहुयादृक्क्षेत्रेदूरितिगार्ह
पत्येयजुष्टोभुवइतिदक्षिणआग्नीध्रीयैसोमेषुसामतःस्वरित्याहवनीयैसर्वतोविज्ञातेवाभूर्भुवःस्वरित्याहवनीयएवंप्राक्प्र
याजेभ्योंगारंबहिष्परिधिनिर्वृत्तैस्स्रुवदंडेनाभिनिदध्यान्मातपोमायज्ञस्तपन्मायज्ञपतिस्तपन्नमस्तेअस्त्वायतेनमोरुद्रप
रायते । नमोयत्रनिषीदसीत्यमुंमाहिंसीरमुंमाहिंसीरितिचंप्रतिदिशमध्वर्युजमानोनौपुरस्ताच्चेद्ब्रह्मयजमानोदक्षिणतो
होतृपक्षीयजमानान्पश्चादाग्नीध्रयजमानाउत्तरतोथैनमनुप्रहरेंदाहंयज्ञंददेनिर्ऋतेरुपस्थात्तंदेवेषुपरिददामिविद्वान् ।
सुप्रजास्त्वंशतहिमामदंतइह्नोदेवामयिशर्मयच्छतेतितमभिजुहुयात्सहस्रशृंगेषुभोजातवेदाःस्तोमपृष्टोघृतवान्सुप्र
तीकः । मानोहिंसीद्धिसितोनेत्वाजहामिगोपोषंचनोवीरपोषंचयच्छस्वाहेति ॥ १२ ॥ प्राशित्रमाह्रियमाणमीक्षतेमि
त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेभ्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्णपृथि
व्यास्त्वानाभौसादयाम्यदित्याउपस्थइतिकुशेषुप्रागदंडंनिधायंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामसंखादन्प्राश्रीयादग्नेष्टास्येनप्रा
श्रामिबृहस्पतेर्मुखेनेत्याचम्यान्वाचामैत्सत्येनत्वाभिजिघर्षीयाअस्त्वंतर्देवतास्ताइदंशमयंतुचक्षुःश्रोत्रंप्राणान्मेमाहिं
सीरितींद्रस्यत्वाजठरेदधामीतिनाभिमालभेतंप्रक्षाल्यप्राशित्रहरणंत्रिनेनाभ्यात्ममपोनिनयतेमार्जयित्वास्मिन्ब्रह्म

भागनिदध्यात्पश्चात्कुशेषुयजमानभागमन्वाहार्यमवेक्षेतप्रजापतेर्भागोस्यूजस्वान्पयस्वानक्षितिरसिमावेक्षेष्टाअस्मिंश्च
लोकेमुष्मिंश्चप्राणापानौमेपाहिकामायत्वेत्यस्पृशन्नवघ्रायांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यांशिष्टंगृहीत्वाब्रह्मभागेनिदध्याद्ब्रह्मन्प्र
स्थास्यामइतिश्रुत्वाबृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्टबृहस्पतेयज्ञमजुगुपःसयज्ञंपाहिसयज्ञपतिंपाहिंसमांपाहिर्भूर्भुवःस्व
र्बृहस्पतिप्रसूतइतिजपित्वो३प्रतिष्ठेति३समिधमनुजानीयात्संस्थितेजघन्यक्रत्विजांसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्तमितरेन्वा
लभेरन्होतारंवैतथोर्नित्यहोमःसर्वेसंस्थाजपेनोपतिष्ठंतउपतिष्ठंते ॥ १३ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ३म् ॥ पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमाउपदिष्टास्तैरमावास्यायांपौर्णमास्यांवायजेतराजन्यश्चाग्निहोत्रंजुहुयात्तपस्विने
ब्राह्मणायेतरं कालंभक्तमुपहरेदृतसत्यशीलःसोमसुत्सदाजुहुयाद्बहुषुबहूनामनुदेशआनंतर्त्ययोगोद्वेद्वेदुयाज्यानुवाक्ये
अदृष्टादेशेनित्येअग्न्याधेयंकृत्तिकासुरोहिण्यांमृगशिरसिफलुनीषुविशाखयोर्रुत्तरयोःप्रोष्ठपदयोरेतेषांकस्मिंश्चिद्वसंतै
पर्वणिब्राह्मणआदधीतग्रीष्मवर्षाशरत्सुक्षत्रियवैश्योपकुट्टायस्मिन्कस्मिंश्चिदृतावादधीतसोमेनयक्ष्यमाणोर्नर्तुपृच्छेन्न
नक्षत्रमश्वत्थाच्छमीगर्भादरणीआहरेदनपेक्षमाणोयोअश्वत्थःशमीगर्भाआरुरोहत्वेसचा । तंत्वाहरामिब्रह्मणायज्ञियैः
केतुभिःसहेतिपूर्णाहुत्यंतमग्न्याधेयंयदित्विष्टयस्तनुयुःप्रथमायामग्निरग्निःपवमानोऽग्निरायूंषिपवसेग्रेपवस्वस्वपाःसहव्य
वाळमत्योर्गिर्होतापुरोहितइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येइत्युक्तेसौविष्टकृतीप्रतीयात्सर्वत्रदेवतागमैर्नित्यानामपायोयाःस्विष्ट

कृतमंतराज्यभागौचतास्तत्स्थानंएषसमानजातिधर्मोद्वितीयस्यांवृधन्वंतावग्निःपावकोग्निःशुचिःसनःपावकदीदिवोग्ने
पावकरोचिषा । अग्निःशुचिर्ब्रततमउदग्नेशुचयस्तवसाह्वान्विश्वाअभियुजोऽग्निमीळेपुरोहितमितिसंयाज्येतृतीयस्यांसा
मिधेन्यावावपतेप्रागुपोत्तमायाःपृथुपाजाअमर्त्यइतिद्वेधाव्येइत्युक्तेप्रतीयात्पुष्टिमंतावग्निरारयिमश्रवद्भयस्कानो
अमीवहेत्यग्नीषोमाविंद्राग्नीविष्णुरितिर्वैकल्पिकान्यदितिरुतत्वामदितेमहिमहीमूषुमातरंसुव्रतानामृतस्यपत्नीभवसेहु
वेम । तुविश्वत्रामजरंतीमुरुचींसुशर्माणमदितिसुप्रणीतिं । प्रेद्धोअग्नइमोअग्नइतिसंयाज्येविराजावित्युक्तेप्रतीयादि
तितिस्रआद्योत्तमेवैवस्यातामाद्यावातथासतितस्यामेवधाव्येविराजावितिमात्रेविकारैर्वैराजतंत्रेतिप्रतीयादाधानाद्वा
दशरात्रमजस्नाअत्यंतंतुगतश्रियः ॥ १ ॥ उत्सर्गेपराह्णगार्हपत्यंप्रज्वल्यदक्षिणाग्निमानीर्यविट्कुलाद्वित्तवतोर्वैक्योनय
इत्येकैध्रियमाणंवाप्रज्वल्यारणिमंतंत्वामथित्वागार्हपत्यादाहवनीयंज्वलंतमुद्धरेद्देवंत्वादेवेभ्यःश्रियाउद्धरामीत्युद्धरे
दुद्ध्रियमाणउद्धरपाप्मनोमायदविद्वान्यच्चविद्वान्श्चकार । अह्नायदेनःकृतमस्तिकिंचित्सर्वस्मान्मोद्धृतःपाहितस्मादिति
प्रणयेदमृताहुतिममृतायांजुहोम्यग्निंपृथिव्याममृतस्ययोनौ । तयानंतंकाममहंजयानिंप्रजापतिःप्रथमोयंजिगायाग्ना
वग्निःस्वाहेतिनिदध्यादादित्यमभिमुखंएवंप्रातर्व्युष्टायांतमेवाभिमुखोरात्र्यायदेनइतितुप्रणयेदतर्ध्वमाहिताग्निर्वत
चार्याहोमादनुदितहोमीचोदयादस्तमितेहोमोनित्यमाचमनमृतसत्याभ्यांत्वापर्युक्षामीतिजपित्वापर्युक्षेत्रिखिरेकैकंपु

नः पुनरुदकमादायानंतयेविकल्पोदक्षिणं त्वेवप्रथमं विज्ञायते पिता वा एषो ग्रीनं यदक्षिणः पुत्रो गार्हपत्यः पौत्र आहवनीयं
स्तस्मादेवं पर्युक्षेद्गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारां हरेत्तुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्याहवनीयात्पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यो
दगंगारानपोहेत्सुहुतकृतस्थसुहुतं करिष्यथेति तेष्वाग्निहोत्रमधिश्येदधिश्चित्तमध्यधिश्चित्तमधिश्चित्तं हि ३ इति । इच्छाया
स्पदं घृतवच्चराचरं जातवेदो हविरिदं जुषस्व । ये प्राग्म्याः पशवो विश्वरूपास्तेषां सप्तानां मयि पुष्टिरस्त्विति वानदध्यधिश्ये
दधिश्येदित्येके ॥ २ ॥ पयसानित्यहोमोयवागूरोदनोदधिसर्पिर्ग्रामकामाग्राद्यकामैर्द्रियकामतेजस्कामानां मधिश्चित्तम
वज्जलयेदनधिश्येदध्यग्निष्टेतेजोमाहाशीरिति सुवेण प्रतिषिच्यान्नवाशांतिरस्यमृतमसीति तयोरव्यतिचारः पुनर्ज्वलता
परिहरेत्त्रिरंतरितरं क्षौतरिता अरातय इति समुदंतं कर्षन्निबोदगुद्वासयेद्वित्वांतरिक्षायत्वा पृथिव्यै त्वेति निदधत्सुहुतकृत
स्थसुहुतमकाष्टेत्यंगारानतिसृज्यं सुक्लुवं प्रतितपेन्नृत्युष्टरक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टसंक्षो निष्टसा अरातय इत्युत्तरतः
स्थाल्याः सुचमासाद्यो मुञ्जयानीत्यतिसर्जयतीति हिताग्निराचम्यापरेण वेदिमतिप्रज्यं दक्षिणत उपविश्यैतच्छ्रुत्वो मुञ्जयेत्य
तिसृज्जेदतिसृष्टोभूरिच्छाभुवइच्छास्वदिच्छावृधइच्छेति सुवपूरमुञ्जयेदग्रियमग्रियं पूर्णतमं योन्येष्टमृद्धिमिच्छेत्पुत्राणां यो
स्यपुत्रः प्रियः स्यात्तं प्रति पूर्णमुञ्जयेत्स्थालीमभिमृश्य समिधं सुचंचाध्यधिगार्हपत्यं हत्वा प्राणसंमितामाहवनीयं समीपे कुशे
वृषसाद्यं जान्वाच्य समिधमादध्याद्रजतां त्वाग्निज्योतिषैरात्रिमिष्टकामुपदेस्वाहेति समिधमाधार्यं विद्युदसि विद्यमेपा

पानं मग्नौ श्रद्धेत्यपउपस्पृश्यं प्रदीप्तां द्व्यंगुलमात्रेभिर्जुहुयाद्भुवः स्वरो ३ मग्निज्योतिज्योतिरग्निः स्वाहेति पूर्वामाहुतिं हु
त्वा कुशेषु सादयित्वा गार्हपत्यमवेक्षेत पशून्मेयच्छेत्यथोत्तरांतूष्णीं भूयसीमसंसृष्टां प्रागुदगुत्तरतो वा प्रजापतिं मनसा ध्या
यात्तूष्णीं होमेषु सर्वत्र भूयिष्ठं सुचिश्चिष्टां त्रिरनुप्रकं प्यावमृज्यं कुशमूलेषु निमार्ष्टिपशुभ्यस्त्वेति तेषां दक्षिणत उत्ताना अंगु
लीः करोति प्राचीनावीती तूष्णीं स्वधापितृभ्य इति वापो वनिनीयं वृष्टिरसि वृश्चमेपापमानं मसुश्रद्धेत्यपउपस्पृश्या हिताग्निर
नुमंत्रयेतां धानमुक्त्वा तेन ऋषिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयांगिरस्वद्भुवासीदेति समिधं ता अस्य सूददो हस इति पूर्वामाहुति
मुपोत्थायोत्तरां कांक्षेते क्षमाणो भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्यांसु वीरो वीरैः सुपोषः पोषैराग्नेयीभिश्चाग्न आयुषि पवस इति
तिसृभिः ॥ ३ ॥ संवत्सरे संवत्सरे यवाग्वापयसावा स्वयं पर्वणि जुहुयादृत्विजामेक इतरं कालं मतेवासी वास्पृष्टोदकं मुद
क्वावृत्य भक्षयेदपरयोर्वा हुत्वा युषेत्वा प्राश्नामीति प्रथमं मन्नाद्या त्वेत्युत्तरंतूष्णीं समिधमाधायान्नयेत् गृहपतये स्वाहेति गार्ह
पत्ये नित्योत्तरांतूष्णीं समिधमाधायान्नयेत् संवेशपतये स्वाहेति दक्षिणे अये न्नादायान्नपतये स्वाहेति वानित्योत्तराभक्षयित्वा
भ्यात्ममपः सुचानिनयते त्रिः सर्पदेवजनेभ्यः स्वाहेत्यथैनां कुशैः प्रक्षाल्य चतस्रः पूर्णाः प्रागुदीच्योर्निनयेत्तुभ्यः स्वाहादि
ग्भ्यः स्वाहा सप्त ऋषिभ्यः स्वाहेतरजनेभ्यः स्वाहेति पंचमीं कुशदेशे पृथिव्याममृतं जुहोम्यग्नये वैश्वानराय स्वाहेति षष्ठीं पश्वा
द्गार्हपत्यस्य प्राणममृतं जुहोम्यमृतं प्राणे जुहोमि स्वाहेति प्रताप्यांतवं दिनिदध्यात्परिकर्मिणे वा प्रयच्छेदग्नेणाहवनीयं परी

त्यसमिधआदध्यासिन्नस्तिन्नउदङ्मुखस्तिष्ठन्प्रथमांसमंत्राभाहवनीयेदीदिहीतिगार्हपत्येदीदायेतिदक्षिणेदीदिदायेत्यु
 कंपर्युक्षणंताभ्यांपरिसमूहनेपूर्वेतुपर्युक्षणादेवंप्रातरुपोदयंव्युषितउदितेवासत्यश्रुताभ्यांत्वेतिपर्युक्षणमोमुन्नेयामीत्य
 तिसर्जनंहरिणीत्वासूर्यज्योतिषमहरिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिदाधानैर्भूर्भुवःस्वरौ३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यःस्वाहेति
 होमउन्मार्जनंच ॥ ४ ॥ प्रवत्स्यन्नग्नीन्प्रज्वल्याचम्यातिक्रम्योपतिष्ठतआहवनीयंशंस्यपशून्मेपाहीतिगार्हपत्यंनर्थप्रजां
 मेपाहीतिदक्षिणमथर्वपितुंमेपाहीतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतैमान्मेमित्रावरुणौगृहान्गोपायतंयुवं ॥ अविनष्टानविह
 तान्पूषैनानभिरक्षत्वस्माकंपुनरायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरियन्नाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामप्रथमंजातवेदः
 पितामाताचदधंतुर्यदग्ने ॥ तत्त्वंबिभृहिपुनराममैतौस्तवाहंनामबिभराण्यग्नइतिप्रव्रजेदनपेक्षमाणौमाप्रगामेतिस्फुक्कंज
 पञ्चारादग्निभ्योवाचंविस्ृजेतंसदासुगःपितुमांस्तुपंथाइतिपंथानमवरुह्यानुपस्थिताग्निश्चैत्रवासमापद्येतेहैवसंतत्रसं
 तंत्वाग्नेहृदावाचामनसावाबिभर्मि ॥ तिरोमासंतमाप्रहासीज्योतिषात्वावैश्वानरेणोपतिष्ठतइतिप्रतिदिशमग्नीनुपस्था
 यापिपंथामगन्महीतिप्रत्येत्यसमिप्याणिर्वाग्यतोग्नीन्ज्वलतःश्रुत्वाभिक्रम्याहवनीयमीक्षेतविश्वदानींमारभंतोनानुरेण
 मनसा ॥ अग्नेमातेप्रतिवेशारिषाम ॥ नमस्तेअस्तुमीहृषेनमस्तउपसद्मने ॥ अग्नेशुंभस्वतन्वःसंमारय्यासृजेत्यग्निषुस
 मिधउपनिधायाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामतवंचजातवेदोवासीइवविवसानौचरावः ॥ तेबिभृवोदक्षसेजीवसे

चयथायथंनौतन्वौजातवेदइतिततःसमिधोभ्यादध्यादाहवनीये । अगन्मविश्ववेदसमस्मभ्यंवसुवित्तमं । अग्नेसच्चा
 ऋभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्वस्वाहेतिगार्हपत्येयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यःप्रजायांवसुवित्तमः ॥ अग्नेगृहपतेभिद्युन्नम
 भिसहआयच्छस्वस्वाहेतिदक्षिणैयमग्निःपुरीष्योरयिमान्पुष्टिर्वधनः ॥ अग्नेपुरीष्याभिद्युन्नमभिसहआयच्छस्वस्वा
 हेतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतैमान्मेमित्रावरुणौगृहानजृगुपतंयुवं ॥ अविनष्टानविहतान्पूषैनानभ्यराक्षींदास्माकंपुन
 रायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रोष्यभूयोदशरात्राच्चतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयान्मनोज्योतिर्जुषतामाज्यंमैविच्छिन्नंयज्ञंसमिमंद
 धातु ॥ याइष्टाउषसोयाअनिष्टास्ताःसंतनोमिहविषाघृतेनस्वाहेत्यग्निहोत्राहोमेचंप्रतिहोममेकंपरिसमुद्योदग्विहा
 रादुपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविस्ृजेतंगृहानीक्षेताप्यनाहिताग्निर्गृहामाबिभीतोपवःस्वस्त्येवोस्मासुचप्रजायध्वमाच
 वोगोपतीरिषदितिप्रपद्येतंगृहानहंसुमनसःप्रपद्येवीरघ्नोवीरवतःसुवीरान् ॥ इरांवहंतोघृतमुक्षमाणास्तेष्वहंसुमनाःसंवि
 शानीतिंशिवंशग्मंशंयोःशंयोरितित्रिरनुवीक्षमाणौविदितमप्यलीकंनतदहर्ज्ञापयेयुर्विज्ञायतेभयंवोभयंमेस्त्वित्येवोप
 तिष्ठेतंप्रवसन्प्रत्येत्याहरहवति ॥ ५ ॥ अमावास्यायामपराह्णेपिंडपितृयज्ञौदक्षिणाग्नेरेकोल्मुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयेद्येरू
 पाणिंप्रतिमुंचमानाअसुराःसंतःस्वधयाचरन्ति ॥ परापुरोनिपुरोयेभरंत्यग्निष्ठाहोकात्प्रणुदात्वस्मादितिसर्वकर्माणितां
 दिशमुपसमाधायौभौपरिस्तीर्यैदक्षिणाग्नेःप्रागुदक्प्रत्यगुदवैकैकशःपात्राणिसादयेच्चरुस्थालिशूर्पैस्फ्योल्खलमुसलं

सुवधुवृक्षणाजिनसकृदाच्छिन्नेध्वमेक्षणकमंडलून्क्षिणतोऽग्निष्ठमारुह्यचरुस्थालीं व्रीहीणां पूर्णानिमृजैत्परिसन्नाभिद
ध्यात्कृष्णाजिनउल्लुखलंकृत्वैतरान्पश्यवह्न्यादविवेचमवहतः स कृत्प्रक्षाल्य दक्षिणाग्नौ श्रपयेदवर्गागतिप्रणीतां त्स्फ्येन
लेखामुल्लिखेदपहता असुरारक्षांसि वेदिषद इतितामभ्युक्ष्य स कृदाच्छिन्नैरवस्तीर्या सादयेदभिघार्य स्थालीपाकं माज्यं सर्पि
रनुत्पृतं नवनीतं वोत्पृतं ध्रुवायामाज्यं कृत्वा दक्षिणत आंजनाभ्यंजनं कशिपूपबर्हणानि प्राचीनावीतीं धमुपसमाधार्य मेक्ष
णेनादायावदानसंपदा जुहुयात् सोमाय पितृमते स्वधानमोऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधानम इति स्वाहाकारेण वाग्निं पूर्वयज्ञोप
वीतीमेक्षणमनुग्रह्य प्राचीनावीतीं लेखां त्रिरुदकेनोपनयेच्छुंधंतां पितरः शुंधंतां पितामहाः शुंधंतां प्रपितामहा इति तस्यां
पिंडाग्निपृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायैतत्ते सौधे च त्वामत्रान्वितं तस्मै तस्मै येषां प्रेताः स्युरिति
गाणगारिः प्रत्यक्षमितरानर्चयेत्तदर्थत्वात्प्रेतेभ्य एव निपृणीयादिति तौ त्वालिः क्रियागुणत्वादपि जीवांत आत्रिभ्यः सर्वे
भ्य एव निपृणीयादिति गौतमः क्रियाह्यर्थकारितोपायविशेषो जीवमृतानां न परेभ्योऽनधिकारात् प्रत्यक्षं न जीवेभ्यो निपृ
णीयात् प्रजीवांतर्हितेभ्यो जुहुयाज्जीवेभ्यः सर्वहुतं सर्वजीविनो नामान्यविद्धांस्ततः पितामहं प्रपितामहेति ॥ ६ ॥ निपृताननुमं
त्रयेतांऽत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषाय ध्वमिति स व्यावृदुदक्कावृत्य यथाशक्त्यप्राणना सित्वाभिपर्यावृत्यामीमदंत
पितरो यथाभागमावृषायीषतेति चरोः प्राणभक्षं भक्षयेन्नित्यं निनयनं सवभ्यंक्षत्रासावंक्ष्वेति पिंडेष्वभ्यंजनां जनेवासोद

द्यादशामूर्णास्तुकांवापंचाशद्वर्षताया ऊर्ध्वस्त्रलोमैतद्दः पितरो वा सोमानो तोन्यत्पितरो युङ्गध्वमित्यथै नानुपतिष्ठेत्तन
मोवः पितर इषेन मोवः पितर ऊर्जेन मोवः पितरः शुष्मार्यन मोवः पितरो घोरार्यन मोवः पितरो जीवार्यन मोवः पितरो रसार्य
स्वभावः पितरो न मोवः पितरो न म एता युष्माकं पितर इमा अस्माकं जीवावो जीवांत इह संतः स्याम । मनोन्वाहुवामह इति च
तिसृभिरथै नान्प्रवाहयेत्परेतन पितरः सोम्यासौ गंभीरेभिः पथिभिः पूर्वणेभिः ॥ दत्त्वा यास्मभ्यं द्रविणेह भद्रं रयिं च नः
सर्ववीरं नियच्छतेत्यग्निं प्रत्येयादग्नेतमद्याश्वं नस्तोमैरिति गार्हपत्यं दत्तरिक्षं पृथिवीमुत दद्यान्मातरं पितरं वा जिहिंसिम ।
अग्निर्मातस्मादेन सौ गार्हपत्यः प्रमुंचतुं करोतु मामनेन सं ॥ वीरं मे दत्त पितर इति पिंडानां मध्यमं पक्षीं प्राशयेदधत्त पितरो
गर्भं कुमारं पुष्करस्रजं ॥ यथायमरपा असदित्यं पितरावतिप्रणीते वा यस्य वागंतुरेन काभ्याभावः स प्राश्रीयान्महारोगे
ण वा भित्तः प्राश्रीयादन्यतरांगतिं गच्छत्येवमनाहिताग्निर्नित्ये श्रपयित्वातिप्रणीय जुहुयाद्विवत्पात्राणामुत्सर्गं स्तृणं द्वि
तीयमुद्रिके ॥ ७ ॥ दर्शपूर्णमासावारप्यमानोऽन्वारं भणीयामग्नाविष्णू सरस्वतीं सरस्वानग्निर्भगी ॥ अग्नाविष्णू सजो
षसेमावर्धतु वागिरः ॥ द्युमैर्वाजे भिरागतं । अग्नाविष्णू महिधामप्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा ॥ दमेदमे सुष्टुतिर्वा
मियानां प्रतिवां जिह्वा घृतमुच्चरयत् ॥ पावकानः सरस्वतीं पावीरवीकन्याचित्रायुः पीपिवांसं सरस्वतीं दिव्यं सुपर्णवाय
संबृंहंत मासवंसवितुर्यथासनो राधां स्याभरैत्याधानाद्यद्यामायवीयदिवार्थाव्यथेरन्पुनराधेय इष्टिस्तस्यां प्रयाजानुयाजा

न्विभक्तिभिर्यजैस्समिधःसमिधोमेघ्नआज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्नआज्यस्यवेत्विळोअग्निनाग्नआज्यस्यव्यंतु ।
 बर्हिरग्निरग्नआज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निदुवस्यतेह्युषुब्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमर्दिदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
 वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोअयूंषिपवसइत्युत्तरैर्नित्यस्तुत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यमेकतोर्भद्रस्याभि
 ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वंनस्तोमैरितिसंयाज्येदेवंबर्हिरग्नेर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोमौव
 सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंघ्रीहिइयामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्त्यादथा
 ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तुसोनूनवर्षस्याग्रयणेनहियजतइत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
 क्रियायवेष्विष्टस्तुराज्ञःसर्वेषांचैकैइयामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवोयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
 तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमृशैत्प्रजापतयेत्वाग्रहंरुहामिमह्यंश्रियैमह्यंशसेमह्यमन्नाद्याय ॥
 भद्रानःश्रेयःसर्मनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःपितवाविशेहंशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राइया
 चम्यनाभिमालभेतामोसिप्राणतदृतंनवीम्यमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ समेजरांरोगमपनुद्यशरीरादमामपधिमामृथा
 मइंद्रैत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनेंध्रीहियवानांधाय्येविराजवर्मीद्राविंद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयदितत्रइया
 माकोद्यावापृषिर्वा आघायेअग्निर्मिधतैसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्जमामहिनोअहिमाया

महीद्यौःपृथिवीचनःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्यांजीवातुमंतावानोअग्नेसु
 चेतुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिंद्रंस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधद्वयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयांतुपरायक्ष्मंसु
 बामिते ॥ आयुर्दाअग्नेहविषोऽजुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यंपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
 त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टौपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्यै
 स्वस्त्ययन्यारक्षितवंतावग्नेरक्षाणोअंहसंस्त्वंमःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
 दमतिमोरअंहइतिपूर्वयोकेसंयाज्यैपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानोअग्निस्तु
 विभ्रवस्तममितिद्वेसंयाज्यैआग्नेय्याउत्तरैर्नित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाइयामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृथा
 उत्तरैर्विनइंद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसधुत्तिमिंद्रसच्युतिंप्रच्युतिंजघनंच्युतिं ॥ प्रनाकाफानआभर ॥
 प्रयप्यन्नवसक्यौविनइंद्रमृधोजहि ॥ जनीखुदद्यथासकमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
 क्रुद्धोअग्निनासिमन्युना ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्येनेहविषापुनः ॥ पुनर्नइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
 अस्मद्वक्त्रकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधार्तीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुर्भ्योअमृते
 भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

न्विभक्तिभिर्यजैत्समिधःसमिधोमेघ्नआज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्नआज्यस्यवेत्विळोअग्निनाग्नआज्यस्यव्यंतु ।
 बर्हिर्ग्निरग्नआज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निदुवस्यतेह्युषुब्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमर्दिदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
 वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोअयूंषिपवसइत्युत्तरैर्नित्यस्तुत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यमेकतोर्भद्रस्याभि
 ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वनस्तोमैरितिसंयाज्येदेवंबर्हिर्ग्रेर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोमौव
 सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंघ्रीहिइयामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्तस्यादथा
 ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तुसोनूनवर्षस्याग्रयणेनहियजतइत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
 क्रियायवेष्विष्टिस्तुराज्ञःसर्वेषांचैकेइयामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवोयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
 तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमृशेत्प्रजापतयेत्वाग्रहंरुहामिमह्यंश्रियैमह्यंशशसेमह्यमन्नाद्याय ॥
 भद्रानःश्रेयःसर्मनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमंशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःपितवाविशेहंशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राइया
 चम्यनाभिमालभेतामोसिप्राणतदृतंनवीम्यमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ समेजरांरोगमपनुद्यशरीरादमामएधिमामृथा
 मइंद्रैत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनेंध्रीहियवानांधाय्येविराजवर्मीद्राविंद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयर्दितत्रइया
 माकोद्यावापृथिवीं आघायेअग्निर्मिधतेसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्जमामहिनोअहिमायां

महीधौःपृथिवीचनःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्यांजीवातुमंतावानोअग्नेसु
 चेनुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिंद्रंस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधद्वयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयांतुपरायक्ष्मंसु
 वामिते ॥ आयुर्दाअग्नेहविषोऽजुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यंपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
 त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टौपाहिनोअग्नेपायुभिरजसैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्यै
 स्वस्त्ययन्यारक्षितवंतावग्नेरक्षाणोअंहसंस्त्वंमःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
 दमतिमारेअंहइतिपूर्वयोकेसंयाज्यैपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानोअग्निस्तु
 विश्ववस्तममितिद्वेसंयाज्यैआग्नेय्याउत्तरैर्नित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाइयामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृथा
 उत्तरैर्विनइंद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसघुत्तिमिंद्रसच्युतिंप्रच्युतिंजघनंच्युतिं ॥ प्रनाकाफानआभर ॥
 प्रयप्यन्निवसकथ्यौविनइंद्रमृधोजहि ॥ जनीखुदद्यथासर्कमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
 कुक्षोअग्निनासिमन्युनां ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्येनेहविषापुनः ॥ पुनर्नेइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
 अस्मद्व्यकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधार्तीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुर्भ्योअमृते
 भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

यंयजमानोमृधोव्यस्यत्वगृभीताःपशवःसंतुसर्वइतिलोकेष्टिःपृथिव्यंतरिक्षंघौरितिदेवताःपृथिवीमातरंमहीमंतरिक्षमु
पब्रुवे ॥ बृहतीमृतयेदिवं ॥ विश्वंविभर्तिपृथिव्यंतरिक्षंविपंप्रथे ॥ दुहेद्यौबृहतीपयः ॥ वर्ममेपृथिवीमह्यंतरिक्षंस्वस्त
ये ॥ द्यौर्मेशर्ममहिश्रवइतितिस्रस्त्रयाणांप्रथमेप्रथमस्योत्तरेमध्यमस्योत्तमाप्रथमाचोत्तमस्य ॥ १० ॥ मित्रविंदामहावै
राज्यमिःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्पतिःसवितापूषासरस्वतीत्वष्टेत्येकप्रदानाः ॥ अग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्प
तिःसवितायःसहस्री ॥ पूषानोगोभिरवसासरस्वतीत्वष्टारूपेणसमनकुयज्ञं ॥ प्रतिलोममादिश्ययजैद्येयजामहेत्वष्टा
रंसरस्वतीपूषणंसवितारंबृहस्पतिमिंद्रमित्रंवरुणंसोममग्निं ॥ त्वष्टारूपाणिदधतीसरस्वतीभगंपूषासवितानोददातु ॥
बृहस्पतिर्दददिंद्रःसहस्रमित्रोदातावरुणःसोमोअग्निरित्यष्टौवैराजतंत्रास्तासामाद्याःषष्ठेकहविषःक्षुषाःश्वशुरीययाभि
चरन्यजेतैंद्रःसूरोअतरद्रजांसिंक्षुषासपत्नाःश्वशुरोहमस्मि ॥ अहंशत्रून्जयामिर्जृषाणोऽहंवाजंजयामिवाजसातौ ॥
इंद्रःसूरःप्रथमोविश्वकर्मांमरुत्वांस्तुगणवान्सजातैः ॥ ममक्षुषाःश्वशुरस्यप्रशिष्टौसपत्नावाचंमनसउपासतां ॥
जुष्टोदमूनाअग्नेशर्धमहतेसौभगायेतिसंयाज्यैविमतानांसंमत्यर्थेसंज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमोरुद्रवानिंद्रोमरुत्वांन्वरुणआ
दित्यवानित्येकप्रदानाः ॥ अग्निःप्रथमोवसुभिर्नोअव्यात्सोमोरुद्रैरभिरक्षतुत्मना ॥ इंद्रोमरुद्रिर्ऋतुथाकृणोत्वादित्यै
नोवरुणःशर्मयंसत् ॥ समग्निर्वसुभिर्नोअव्यात्सोमोरुद्रियाभित्तनूभिः ॥ समिंद्रोरातहव्योमरुद्रिःसमादित्यैर्वरु

णोविश्ववेदाइत्यैद्रामारुतीभेदकामामरुतोयस्यहिक्ष्यैप्रशर्धायमारुतायस्वभानवइत्यैद्रीमनूच्यमारुत्यायजैन्मांरुतीम
नूच्यैद्यायजैदिंद्रंपूर्वनिगमेषुमरुतोवेद्रंवाप्रदानादूर्ध्वमरुतःप्रकृत्यासंपत्तिकामाःसंज्ञानीचैद्राबार्हस्पत्यंप्रधृष्यमाणा
आनइंद्राबृहस्पतीअस्मेइंद्राबृहस्पतीइतियद्यपीद्रायचोदयेयुः ॥ ११ ॥ पवित्रेष्ट्यामपामिदंन्ययनंसमुद्रस्यनिवे
शनं ॥ अन्यंतैअस्मत्तंपंतुहेतयःपावकोअस्मभ्यंशिवोभव ॥ नमस्तेहरसेशोचिषेनमस्तेअस्त्वर्चिषे ॥ अन्यंतैअस्मत्तंपंतु
हेतयःपावकोअस्मभ्यंशिवोभवेतिपावकवत्यौधम्यैपावकवंतावाज्यभागावग्रीरक्षांसिसेधर्तियोधारयापावकयेत्युचौ
याज्यैयत्तेपवित्रमर्चिष्याकलशेषुधावतीतिपवित्रइत्येतेग्निःपवमानःसरस्वतीप्रियाअग्निःपावकःसवितासत्यप्रसवोअग्निः
शुचिर्वायुर्नियुत्वांनग्निर्व्रतपतिर्दधिक्रावाग्निर्वैश्वानरोविष्णुःशिपिविष्टऽउतनःप्रियाप्रियास्विमाजुह्वानायुष्मदानमो
भिर्वायुरग्नेगायज्ञर्वायोशुक्रोअयामितेदधिक्राव्णोअकारिषमादधिकाःशवसापंचकृष्टीर्जुष्टोदमूनाऽअग्नेशर्धमहते
सौभगायेतिसंयाज्यैसैषासंवत्सरमतिप्रवसतःशुद्धिकामोवातदेषाभियज्ञाथागीयते ॥ वैश्वानरीव्रातपतीपवित्रेष्टित
थैवच ॥ ऋतावृतौप्रयुंजानःपुनातिदशपौरुषमिति ॥ १२ ॥ वर्षकामेष्टिःकारीरीतस्यांप्रतित्यंचारुमध्वरमीळेअग्नि
स्ववसनमोभिरितिधार्यैयाःकाश्चवर्षकामेष्ट्योप्सुमंतावप्स्वग्नेसधिष्टवाप्सुमेसोमोऽअब्रवीदित्यग्निर्धामच्छन्मरुतःसूर्य
स्तिस्रश्चपिंड्यउत्तराहिरण्यकेशोरजसोविसारइतिद्वैत्वंत्याचिदच्युताधामंतेविश्वंभुवनमधिश्रितमितिवावाश्रेवविद्यु

न्मिमातिपर्वतश्चिन्महिबृद्धोविभायसृजंतिरश्मिमोजसावहिष्ठेभिर्विहरन्यासितंतुमुदीरयथामरुतःसमुद्रतःप्रवोमरुत
स्तविषाउदन्यवआयंनरःसुदानवोददाशुषैविद्युन्महसोनरोअश्मदिद्यवःकृष्णनियानंहरयःसुपर्णांनियुत्वंतोग्रामजितो
यथानरोऽग्नेबाधस्वविमृधोविदुर्गहायंत्वादेवापिःशुशुचानोअग्रइतिसंयाज्यैऋचोनूच्ययजुर्भिरैकेयजंतिंसंस्थितायांस
र्वादिशउपतिष्ठेताच्छावदतवसंगीर्भिराभिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंसूक्तेनसूक्तेनवा ॥ १३ ॥ अतऊर्ध्वमिष्टयनानिसांव
त्सरिकार्णितेषांफाल्गुन्यांपौर्णमास्यांचैत्र्यांवाप्रयोगस्तुरायणमग्निरिंद्रोविश्वेदेवाइतिपृथगिष्टयोऽनुसवनमहरहरेका
वात्रिहविर्दाक्षायणयज्ञेद्वेपौर्णमास्यौद्वेअमावास्येयजेतनित्येपूर्वेयथासनयतोमावास्यायामुत्तरयोरैद्वेपौर्णमास्यांद्विती
यंमैत्रावरुणममावास्यायामानोमित्रावरुणायद्वंहिष्ठंनतिविधेसुदानूइतिप्राजापत्यइळादधःप्रजापतेनत्वदेतान्यन्य
स्त्वमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चप्रावतोनिवतउद्धतश्च ॥ प्रजापतेविश्वसृज्जीवधन्यइदंनोदेवप्रतिहर्यहव्यमितिद्यावापृथि
व्योरयनैपौर्णमासेनामावास्यादामावास्यानापौर्णमासादसमाम्नातास्वर्थात्तत्रविकारोध्वर्युर्वायथास्मरेद्वैराजंत्वग्निमं
थनेधाय्येत्वेवैकेदेवतलक्षणायाज्यानुवाक्यागायत्र्यावतीहूतवत्युपोत्तवतीपुरस्ताल्लक्षणाानुवाक्यात्रिष्टुब्बतीवीतवती
जुष्टवत्युपरिष्टाल्लक्षणायाज्यापिवान्यस्यछंदसोनतुयाज्याहसीयसीनोष्णिङ्नबृहतीक्षामनष्टहतदग्धवतीस्तुवर्जयैव्य
केतुदैवतेतथैवलक्षणमपिवाव्यक्तेनधिगच्छन्सर्वशोनधिगमआग्नेयीभ्यांव्याहृतेभिर्विदेवतामादिश्यप्रणुयाद्यजेच्चन

आभ्यावेममाशृणुधीहव्यंत्वांगीर्भेहवामहे ॥ एदंबहिर्निषीदनः ॥ स्तीर्णबहिर्नानुषगासदेतदुपेळानाइहनोंअद्यगच्छ ॥
अहेळतामनसेदंजुषस्ववीहिहव्यंप्रयतमाहुतंमइतिनस्त्रेआग्नेय्यावनिरुक्ते ॥ १४ ॥ चातुर्मास्यानिप्रयोक्ष्यमाणःपूर्वेद्यु
वैश्वानरपार्जन्यावैश्वानरोअजीजनद्गिर्नोनव्यसीमिति ॥ क्षमयावृधानओजसा ॥ पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यांपर्ज
न्यायप्रगायतंप्रवातावांतिपतयंतिविद्युतइत्यग्न्याधेयप्रभृत्यातउपांशुहविषःसौमिक्यःप्रायश्चित्तिकयोन्वायात्यैककपा
लाःसर्वत्रवारुणवर्जसावित्रश्चातुर्मास्येषुप्रधानहवींषिचैकेपित्र्योपसदःसतंत्राःपौनराधेयिकीचंप्रागुत्तमादनुयाजादपि
वासुमंद्रतंत्राआगूःप्रणववषट्काराउच्चैःसर्वत्रतथाग्रयणेग्रियमाहार्यस्तुप्राणसंततःप्रणवःपुरोनुवाक्यायास्तथागूर्वष
ट्कारौयाज्यायास्तंत्रस्वराण्युपांशोरुच्चानिमंद्राण्युपांशुतंत्राणां ॥ १५ ॥ प्रातर्वैश्वदेव्यांप्रेषितोऽग्निमंथनीयाअन्वाहं
पश्चात्सामिधेनीस्थानस्यपदमात्रेवस्थायाभिहिकृत्याभित्वादेवसवितर्महीद्यौःपृथिवीचनस्त्वामग्नेपुष्करादधीतितिसृ
णामर्धर्चशिष्टारमेदासंप्रैषादन्यत्राप्यंतर्क्तचोवसानैजायमानेत्वेतस्मिन्नेवावसानेग्नेहंसिन्यत्रिणमितिंसूक्तमावपेतपुनः
पुनराजन्मनोजातंश्रुत्वानंतरेणप्रणवेनशिष्टमुपसंतनुयाच्छिष्टेनोत्तरांमुतब्रुवंतुजंतवआयंहस्तेनखादिनमित्यर्धर्चआर
मेत्प्रदेवंदेववीतयइतिद्वेअग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनातमर्जयंतसुकृतुंयज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइतिपरिदध्यात्सर्व
त्रोत्तमांपरिधानीयेतिविद्याद्धायैविराजौनवप्रयाजाःप्रागुत्तमाच्चतुरआवपेतदुरोअग्नआज्यस्यव्यंतूषासानक्ताग्नआ

ज्यस्यवीतांदैव्याहोताराग्र आज्यस्यवीतांतिस्त्रोदेवीरग्र आज्यस्यव्यंत्वित्यग्निः सोमः सविता सरस्वती पूषामरुतः स्वतव
 सो विश्वे देवाद्यावापृथिवी आवि श्वदेवं सत्पतित्वाममघ सवितर्वाममुश्वः पूषंतव व्रते वयं शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यदि हे हवः
 स्वतवसः प्रचित्रमकं गृणते तुरायेति नवानुयाजाः षडूर्ध्वप्रथमा देवी द्वारो वसुवने वसुधेयस्य व्यंतु । देवी उषा सानका वसु
 वने वसुधेयस्य वीतां । देवी जोष्टी वसुवने वसुधेयस्य वीतां । देवी ऊर्जा हुती वसुवने वसुधेयस्य वीतां । देवादैव्याहोताराव
 सुवने वसुधेयस्य वीतां । देवी स्तिन्नस्तिन्नो देवीर्वसुवने वसुधेयस्य व्यंत्वित्यनुयाजानां सूक्तवाकस्य शंयुवाकस्य वोपरिष्ठाद्वा
 जिभ्यो वाजिनमनावाद्यादेशं नो भवंतु वाजिनो हवेषु वाजे वाजे व तवाजिनो न इत्यूर्ध्वजुरनवानं याज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्
 कारो वाजिनस्याग्नेवीहीति वायत्रकचैकसंप्रैषेद्वावषट्कारौ समस्तावेवंतत्र द्विरनुमंत्रयेत न चागूरुत्तरस्मिन्वाजिनभक्षमि
 ळामिव प्रतिगृह्योपहवमिच्छेताध्वर्युपह्वयस्वर्ब्रह्मभुपह्वयस्वाऽग्नीदुपह्वयस्वेति यन्मेरेतः प्रसिच्यते यद्वा मे अपि गच्छति
 यद्वा जायते पुनः । तेन माशिवमाविशते न मावाजिनं कुरु ॥ तस्य ते वाजिपीतस्योपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति प्राणभक्षं भ
 क्षये देवमध्वर्युर्ब्रह्माग्नीध्रो यजमानः प्रत्यक्षमितरे च दीक्षिताः । पौर्णमासेनेष्टा चातुर्मास्यत्र तान्युपेयात्केशाभिवर्तयतीतश्म
 श्रूणि वापयीताधः शयीतं मधुमांसलवणरूपवलेखनानि वर्जयेत्तौ भार्यामुपेयाद्वापनंसर्वेषु पर्वेष्वद्योत्तमयोर्वा ॥ १६ ॥
 पंचम्यां पौर्णमास्यां वरुणप्रघासैः पश्चाद्दार्श पौर्णमासिकाया वेदे रूपविदयं प्रेषितोऽग्निं प्रणयनीयाः प्रतिपद्यते प्रदेवं देव्याधिपे

तितिस्त्रिंशत्वायास्त्वापदेवयमग्ने विश्वेभिः स्वनीकदेवैरित्यर्धर्च आरमेदासीनः प्रथमामन्वाहोपांशुसप्रणवांतत्र स्थानात्स्था
 नसंक्रमणे प्रणवेनावसायां नुच्छस्योत्तरां प्रतिपद्यते प्राणसंततं भवतीति विज्ञायत उत्तरमग्निमनुब्रजन्नुत्तरा इमं महे विदध्या
 यशूषमयमिह प्रथमो धायिधातुभिरिति तुराजन्यवैश्ययोराद्यै पश्चादुत्तरस्यावेदे रवस्था योत्तरवेदे स्तु सोमेषु निहिते ग्नौ सी
 दहोतः स्वउलोके चिकित्वाभिहोता होतृषदने विदान इति द्वे परिधाय तस्मिन्नेवासन उपविश्य भूर्भुवः स्वरिति वाचं विसृजे
 तान्यत्रापियत्रानुब्रुवन्ननुब्रजेत्तिष्ठत्संप्रैषेत्तु धैववाग्विसर्गोऽग्निमंधनादिसमाना वैश्वदेव्या हविषां तु स्थानेषष्ठभृतीनां
 मिद्राग्नीमरुतो वरुणः कः ॥ इन्द्राग्नी अवसागतं श्रथं दृत्रमुत संनोति वाजं मरुतो यस्य हि क्षये रा इवेदं चरमा अहेवमं मे वरुणश्रु
 धितत्त्वायामि ब्रह्मणा वंदमानः कथानश्चित्र आभुवद्विरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति प्रतिप्रस्थाता वाजिनेतृतीयः संस्थिता
 यामवभृथं ब्रजं तितत्रावभृथेष्टिः कृताकृतातामुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामो द्वयोर्मासयोरैन्द्राग्नः पशुः ॥ १७ ॥ तथा ततः साकमे
 धाः पूर्वेषु स्तिन्न इष्टयोनुसवनं प्रथमायामग्निरनीकवाननीकवंतमुतयेग्निं गीर्भिर्हवामहे । सनः पर्वदतिद्विषः । सनानीकेन
 सुविदत्रो अस्मे इत्युत्तरस्यां वृधन्वंतौ मरुतः सांतपनाः सांतपना इदं हविर्योनो मरुतो अभिदुर्हणायुरिति मरुद्भ्यो गृहमेधेभ्यं
 उत्तराज्यभागप्रभृतीळांतां गृहमेधास आगतं प्रबुध्याव ईरते महांसीति पुष्टिमंतौ विराजौ संयाज्ये अनिगदे अन्यत्राप्यना
 वाहनं आवहनेपि पित्र्यायां पशौ च बहुचैतस्यां रात्र्यामन्नं प्रसुवीरं स्तस्या विवासे पौर्णदर्वं जुहुयुर्ऋषभे रवाणे स्तनयि लौवाग्नी

प्रहैकेरावयंतिब्रह्मपुत्रं वदंतौ यदि होतारं चोदयेयुस्तस्य याज्यानुवाक्ये । पूर्णादविंपरापतसु पूर्णा पुनरापत ॥ वस्त्रेव वि
क्रीणावहाइषमूर्जैश्च शतक्रतो ॥ देहिमेददामिते निमेषे हि नितेदधे ॥ अपामिक्यमिव संभरको वा ददते दददिति मरुद्भ्यः क्री
ळिभ्य उत्तरोत्तं वतु जंतवो यंकृत्तुरगृभीत इति परोक्षवार्त्रघ्नौ क्रीळवः शर्धो मारुतं मत्या सो नये मरुतः स्वं चो जुष्टो दमूना अग्ने
शर्धमहते सौ भगा येति संयाज्यै वा जिनावभृथवर्जमाहं द्युक्तावरुणप्रघासैर्हविषां तु सप्तमादीनां स्थानं द्रोवृत्रहं द्रोमहं द्रो
वा विश्वकर्मा तू न इद्रवृत्रहं ननु ते दायिमह इन्द्रियाय विश्वकर्मं न्हविषावा वृधानो याते धामानि परमाण्यावभति ॥ १८ ॥ द
क्षिणाग्नेरग्निमतिप्रणीय पित्र्यासा शय्वंता लुप्तजपा होतारमवृथा वषट्कारानुमंत्रणाभिहिंकारवर्जितस्यां प्रांचिकर्माणिद
क्षिणे तराणितथान्वयमुशंतस्त्वानिधीमहींत्येतां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यंस्तासामुत्तमेन प्रणवेनावह देवान्पितृन् यजमा
नायेति प्रतिपत्तिरग्निहोत्रायावहं स्वं हिमानमावहेत्येतस्य स्थानेऽग्निं कव्यवाहनमावाहयेदुत्तमे चैनं प्रयाजै प्रागाज्यपेभ्यो
निगमयेत्सूक्तवाके चाग्निहोत्रेणेतस्य स्थानेनेह प्रादेशेन बर्हिष्मंतौ प्रयाजा नुयाजौ नेच्छायां भक्षभक्षणं न मार्जनं न सूक्तवा
कैनामादेश ईक्षितः सीद होतरिति वोक्त उपविशे जीवा तु मंतौ सव्योत्तर्युपस्थाः प्राचीना वीतिनो हविर्भिश्चरंति दक्षिण आग्नी
ध्र उत्तरो ध्वर्युर्द्वे अनुवाक्ये अध्वर्धमनवानं मोस्वधेत्याश्रावणं मस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणं मनु स्वधास्वधेति संप्रषोये स्वधे
त्यागूर्ध्वं स्वधामह इति वास्वधानम इति वषट्कारो नित्याः प्लुतयः पितरः सोमवतः सोमो वापि तृमां न्पितरो बर्हिषदः पितरो

ग्निष्वात्ताय मंडीरतामवर उत्परासं स्त्वया हिनः पितरः सोमपूर्वं उपहृताः पितरः सोम्यासं स्वं सोमप्रचिकितो मनीषां सो
मो धेनुं सोमो अर्वतमाशु त्वं सोमपितृभिः संविदानो बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वागां पितृन् सुविदत्रां अविर्त्सीदं पितृभ्यो नमो अ
स्त्वद्याग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छतये चेह पितरो ये च नेह ये अग्निदग्धाये अनग्निदग्धा इमं यमप्रस्तरमाहि सीदेति द्वे परे यिवां
संप्रवतो महीरनुवैव स्वताय चेन्मध्यमायाज्यायेता तृषु देवत्राजे हमानां स्त्वदग्नेकाव्या त्वन्मनीषाः सप्रलथा सहसा जाय
मान इत्यग्निः स्विष्टकृत्कव्यवाहनः प्रकृत्या त ऊर्ध्वं वषट्कारक्रियायां चोर्ध्वमाज्यभागाभ्यामन्यमंत्रलोपादेकैका चानु
वाक्यायो अग्निः कव्यवाहनं स्त्वमग्र ईळितो जातवेद इति संयाज्ये भक्षेषु प्राणभक्षान्भक्षयित्वा बर्हिष्यनुप्रहरयुः संस्थिता
यां प्राग्वानुयाजाभ्यां दक्षिणावृतो दक्षिणाग्निमुपतिष्ठंतैना वृत्या नतिप्रणीतचर्यायां मया विष्ठा जनयत्कर्धराणि सहिष्ठा निरु
रुर्वराय गातुः । सप्रत्युदैद्धरुणं मध्वो अग्रैस्वां यत्तनूतन्वामैरयतेत्यावृत्य त्वेवेतरां वाहवनीयं सुसंष्टं शंत्वेति पत्तया गार्हपत्यं
मग्निं तं मन्य इत्यथैनमभिसमायंति मा प्रगामाग्ने त्वं न इति जपंतः पूर्वेण गार्हपत्यं सूक्ते समाप्य सव्यावृत रुयं वकान् ब्रजंति तत्रा
ध्वर्यवः कर्माधीयते प्रत्येत्यादित्यथा चरंति पुष्टिमतौ धाय्ये विराजौ ॥ १९ ॥ पंचम्यां पौर्णमास्यां शुनासीरीययां वाग्य
थोपपत्तिवावाजिनवर्जैः समाना वैश्वदेव्या हविषां तु स्थानेषु षष्ठप्रभृतीनां वायुर्नियुत्वा न्वायुर्वा शुनासीरा विद्रोवा शुनासीर
इंद्रो वा शुनः सूर्य उत्तम आवायो भूष शुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासिं द्वाश्वांसमच्छसत्वं नो देवमनं सेशानाय प्रहृतिं यस्त आनद

श्रौतसू.

॥ १६ ॥

शुनासीराविमांवाचैजुषेथांशुननःफालाविकृषंतुभूमिमिंद्रव्यंशुनासीरमस्मिन्यज्ञेहवामहे ॥ सवाजेषुप्रनोविषत् ॥
अश्वयंतोगव्यंतोवाजयंतःशुनंहुवेममघवान्मिंद्रमश्वयंतोगव्यंतोवाजयंतस्तुराणिर्विश्वदर्शतश्चित्रदेवानामुदगाद
नीकमितियाज्यानुवाक्याःसमाप्यसोमेनयजेताशकौपशुनाचातुर्मास्यानिवापुनश्चातुर्मास्यानिवापुनः ॥ २० ॥ ॥
इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिःॐ३म् ॥ पशाविष्टिरुभयतो न्यतरतोवाग्नेयीवाग्नावैष्णवीवोभेवान्यत्तरापुरस्तादुक्तमग्निप्रणयनैपश्चात्पाशुवं
धिकायावेदेरुपविश्यप्रेषितोयूपायाज्यमानायांजंतित्वामध्वरेदेवयंतइत्युत्तमेनवचनेनार्धर्चआरमैदुच्छयस्ववनस्पतै
समिद्धस्यश्रयमाणःपुरस्तादूर्ध्वजुषुणुतयइतिद्वैजातो जायतेसुदिनवेअह्नमित्यर्धर्चआरमैद्युवासुवासाःपरिवीतआ
गादितिपरिदध्याद्यत्रैकतंत्रेबहवःसपशवोत्यं परिधायसंस्तुर्यादनभिहंकृत्ययान्वोनरोदेवयंतोनिमिम्युरितिषड्भिःपंच
भिर्वानभ्यासमेकउक्तमग्निमंथनंतथाध्यायेकृताकृतावाज्यभागावावाहनेपशुदेवताभ्योवनस्पतिमनंतरंसमागैःसंमृ
ज्यंप्रवृताहुतीर्जुहुयाजुष्टोवाचेभूयासंजुष्टोवाचस्पतयेदेविवाक् ॥ यद्वाचोमधुमत्तमंतस्मिन्माधाःसरस्वत्यैवाचेस्वा
हा ॥ पुनरादायपंचविग्राहंस्वाहावाचेस्वाहावाचस्पतयेस्वाहासरस्वत्यैस्वाहासरस्वतैर्महोभ्यःसंमहोभ्यःस्वाहेतिसो
मएवैकेप्रशास्तारंतीर्थेनप्रपाद्यदंडमस्मैप्रयच्छेदक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यामित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यांप्रशास्त्रोःप्रशिषाप्र

पूर्वष.
अ. ३

॥ १६ ॥

यच्छामीति तथायुक्ताभ्यामेवेतरोमित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यांप्रशास्त्रोःप्रशिषाप्रतिगृह्णाम्यवक्रोविधुरोभूयासमितिप्र
तिगृह्योत्तरेणहोतारमतिप्रजेदक्षिणेनदंडंहरेन्नचानेनसंस्पृशेदात्मानंवान्यंवाग्नैषवचनादन्यान्यपियज्ञांगान्युपयुक्ता
नैनविहारेणव्यवेयादक्षिणोहोतृषदनात्प्रहोवस्थायवेद्यादंडमवष्टभ्यब्रूयात्प्रैषांश्चादेशमनुवाक्यांचसंप्रैषपूर्वांप्रैषात्पर्य
ग्निस्तोकमनोतोन्नीयमानसूक्तानिचसोमआसीनोन्यत् ॥ १॥ एकादशप्रयाजांस्तेषांप्रैषाःप्रथमंप्रैषसूक्तमुक्तंद्वितीयेध्वर्यु
प्रेषितोमैत्रावरुणःप्रेष्यतिप्रैषैर्होतारंहोतायजत्याग्नीभिःप्रैषसलिंगाभिःसमिद्धोअग्निरितिशुनकानांजुषस्वनःसमिधमि
तिवसिष्ठानांसमिद्धोअद्येतिसर्वेषांयथक्रषिवाप्राजापत्येतुजामदग्नयःसर्वेषांदशसूक्तेषुप्रेषितोमैत्रावरुणोर्गिर्होतानइ
तितृचंपर्यग्नयेन्वाहाग्निगवेप्रेष्योपप्रेष्यहोतरितिबोकोजैदग्निरसनद्वाजमितिप्रैषमुक्त्वांतर्वेदिदंडंनिदध्यादग्निगुंहोतो
हंनंगानिदैवतंपशुमितियथार्थपुंवन्मिथुनेमेधपतीमेधायां विकल्पोयथार्थमूर्ध्वमग्निगोरन्यन्मिथुनेभ्यःसर्वेषुयजुर्निग
देषुप्रकृतौसमर्थनिगमेषुप्राकृतास्त्वेवमंत्राणांशब्दाःप्रतिनिधिष्वपिनाभिरुपमामेदोहविरित्यनूह्यानि ॥ २ ॥ दैव्याः
शमितारआरभध्वमुतमनुष्याउपनयतमेध्यादुराशासानामेधपतिभ्यामेधम् ॥ प्रास्माअग्निंभरतस्तृणीतबाहिरन्वेनं
मातामन्यतामनुपितानुभ्रातांसगभ्योनुसखासयूध्यः ॥ उदीचीनांअस्यपदोनिधत्तात्सूर्यचक्षुर्गमयताद्वातंप्राणमन्व
वसृजतादंतरिक्षमसुदिशःश्रोत्रं पृथिवींशरीरं ॥ एकधास्यत्वचमाच्छयतात्पुरानाभ्याअपिशसोवपामुत्विदतादंतरेवो

ष्माणंवारयध्वात् ॥ इयेनमस्यवक्षःकृणतात्प्रशसाबाहूशलादोषणीकश्यपेवांसाच्छिद्रेश्रोणीकवषोरुस्त्रेकपर्णांष्टीवंता
षड्विंशतिरस्यवक्रयस्ताअनुष्ठयोच्यावयताद्वात्रंगान्नमस्यानूनकृणुतात् ॥ ऊवध्यगोहंपार्थिवंखनतात् ॥ अस्त्रारक्षः
संसृजतात् ॥ वनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरूकंमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारः ॥ अधिगोशमीध्वंसुशमिशमी
ध्वंशमीध्वमधिगा ३ उअपापास्त्रारक्षःसंसृजताच्छमितारोपापेत्युपांश्वेकधाषड्विंशतिरितिद्विद्विंबहूनांपुरांतरितिचैके
धिग्वादितित्रिरुक्त्वाशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यहुष्कृतमन्यत्रतदितिजपित्वादक्षिणावृदावर्ततेमैत्रावरु
णश्चसव्यावृतौब्रह्मयजमानौसंज्ञसेपशावावर्तेरन् ॥ ३ ॥ वपायांश्रप्यमाणायांप्रेषितस्तोकेभ्योन्वाहजुषस्वसप्रथस्तम
मिमंनोयज्ञमित्युक्तमादापनंस्वाहाकृतिभ्योहोतायक्षदग्निस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसइतिप्रैषउत्तमाप्रीयाज्यावपापुरोळा
शोहविरितिपशोःप्रदानानितानिपृथङ्गानादेवतेषुमनोतांचनमनोतावर्ततेत्येकेतेषांसलिंगाःप्रैषास्तेष्वग्नीषोमयोःस्थाने
यायापशुदेवताछागस्थानंउन्नोगौर्मेषोविकोहयोश्चोन्वादेशैव्यक्तचोदनमिवंवनस्पतिःस्विष्टकृत्सूक्तवाकंप्रैषेषुप्राजाप
त्येत्वग्निचित्यासंयुक्तेवायव्यंपशुपुरोळाशमेकैवायव्येप्राजापत्यंतेनपशुदेवतावर्धतइत्याचार्याःपुरोळाशतत्प्रधानत्वा
त्पुरोळाशननिगमेषुपुरोळाशवद्वर्षीप्याज्यवर्जयेषांतेनसमवत्तहोमोमेधोरभीयानितिपश्वभिधानेआदद्धसकरंजुषताम
घदग्रभींदवीवृधतेतिदेवतानां ॥ ४ ॥ हुतायांवपायांसब्रह्मकाश्चात्वालेमार्जयंतंनिधायदंडंमैत्रावरुणइदमापःप्रवहतंसु

मित्र्यानआपओषधयःसंतुदुर्मित्र्यास्तस्मैसंतुयोस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइत्येतावन्मार्जनंपशौतीर्थेननिष्क्रम्याऽसीता
मापुरोळाशश्रपणात्तेनचरित्वास्विष्टकृदाचरेयुर्यदित्वन्वायात्यानिंतैरप्रेचरेयुर्नतुतेषांनिगमेष्वनुवृत्तिर्नान्येषामूर्ध्वमा
वाहनादुत्पन्नानामिळामग्नेपुरुदंसंसनिंगौर्होतायक्षदग्निपुरोळाशस्यस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशस्विष्टकृत
ऊर्ध्वमिळायाः ॥ ५ ॥ मनोतायैसंप्रेषितस्त्वह्यग्नेप्रथमइत्यन्वाहहविषाचरंतित्रप्रैषेकरतएवाग्नीषोमावेवमित्येतरेयिणौ
न्यत्रद्विदेवतामैत्रावरुणदेवतेचतथाहृत्वात्प्रकृत्यागाणगारिरुत्पन्नानांस्मृतआन्नायैर्नर्थभेदेनिरर्थोविकारोयाज्या
याअंतरार्धचौवसाहोमआरमेद्वनस्पतिनाचरंतिप्रैषमभितोयाज्यानुवाक्येयत्राग्नेराज्यस्यहविषइत्यत्राज्यभागावयाळ
ग्निरग्नेराज्यस्यहविषइतिस्विष्टकृतीळानुपहृयांनुयाजैश्चरंतितेषांप्रैषास्तृतीयंप्रैषसूक्तमेकादशेहप्रागुत्तमाद्वावावपेतदे
वोवनस्पतिर्वसुनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवंवर्हिर्वारितीनांवसुनेवसुधेयस्यवेत्वित्यनवानंप्रेष्यत्यनवानंयजत्युक्तमुत्तमे
सूक्तवाकंप्रैषेपूर्वस्मिन्निगमेगृह्णन्नित्यत्राज्यभागौबभ्रन्नमुष्माअमुंबभ्रन्नमुष्माअमुमितिपशूंश्चदेवताश्चदेवताश्चैकपशु
काःपशूंश्चैकदेवतानुत्तरआज्येनेत्याज्यभागौवमुष्माअमुनेतिपूर्वेणोक्तंसमाप्यप्रैषमग्नौदंडमनुप्रहरेंदनवभृथेवभृथे
न्यत्रकृताकृतंवेदस्तरणीतीर्थेननिष्क्रम्याग्निपशुकेतनान्यव्यवयंतोहृदयशूलमुपोयमानमनुमंत्रयेरन्नुगसियोस्मान्द्वेष्टि
यंचवयंद्विष्मस्तमभिषोचेतिस्तस्योपरिष्ठादपउपस्पृशंतिद्विपेराज्ञोवरुणस्यगृहोमितोहिरण्ययः ॥ सनोधृतव्रतोराजाप्रा

सोधास्रहमुचतु ॥ धाम्नोधास्रोराजस्रितोवरुणनोमुच ॥ यदापोअथैतिवरुणेतिशपामहेततोवरुणनोमुच ॥ मयि
वापोमोषधीर्हसिरतोविश्वव्यचाभस्त्वेतोवरुणनोमुच ॥ सुमित्र्यानआपओषधयःसंत्वितिचास्पृष्टानवेक्षमाणाअसंसृ
शंतःप्रत्यायंतःसमिधःकुर्वतेतिस्रस्तिस्त्रएकैकोभैःसमिदसितेजोसितेजोमेदेहीतिप्रथमामेधोस्येधिषीमहीतिद्वितीयांस
मिदसिसमेधिषीमहीतितृतीयामेत्योपतिष्ठंतआपोअद्यान्वचारिषमिति ततःसमिधोभ्यादधर्तियथागृहीतमग्नेःसमिद
सितेजोसितेजोमेदाःस्वाहा॥सोमस्यसमिदसिदुग्धिर्मापाहिस्वाहा॥पितृणांसमिदासिमृत्योर्मापाहिस्वाहेतिततःसंस्थाज
पइतिपशुतंत्रं॥६॥ प्रदानानामुक्ताःप्रैषास्तेषांयाज्यानुवाक्याःसर्वेषामग्नेरेनुवाक्यास्ततोयाज्यादैवतेनपशुनानात्वमग्ने
नयसुपथारायेअस्मानितिद्वैपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैःप्रवःशुक्रायभानवेभरध्वंयथाविप्रस्यमनुषोहविर्भिःप्रकारवोयन
नावच्यमानाएकाचेतत्सरस्वतीनदीनामुतस्यानःसरस्वतीजुषाणासरस्वत्यभिनेनेषिवस्यःप्रक्षोदसाधायसासस्रएषां
पावीरवीकन्याचित्रायुर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूस्त्वंसोमप्रचिकितोमनीषेतिद्वैत्वंनःसोमविश्वतोवयोधायातेधामा
निदिवियापृथिव्यामषाढ्युत्सुपृतनासुपर्णियातेधामानिहविषायजंतियास्तेपूषन्नावोअंतःसमुद्रइतिद्वैपूषेमाआशाअनु
वेदसर्वाःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यत्प्रपथेपथामजनिष्टपूषापथस्पथःपरिपतिंवचस्याबृहस्पतेयापरमापरावदितिद्वैबृह
स्पतेअतियदयोअर्हान्तमृत्वियाउपवाचःसचंतैसंयस्तुभोवनयोनयैत्येवापित्रेविश्वदेवायवृष्णेविश्वेअद्यमरुतोविश्वंऊ

त्यानोदेवानामुपवेतुशंसानोविश्वआस्क्रागमंतुदेवाविश्वेदेवाःशृणुतेमंहवंमैयेकेचज्मामहिनोअहिमायाअग्नेयाहिदू
त्यंमारिषण्यइंद्रनरोनेमधिताहवंतइतितिस्रंउरुनोलोकमनुनेषिविद्वान्प्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणे
तःशुचीवोहव्यामरुतःशुचीनानूष्ठिरंमरुतोवीरवंतमावोहोताजोहवीतिसत्तःप्रचित्रमर्कगृणतेतुरायांराइवेदचरमाअ
हेवयावःशर्मशशमानायसत्यावृत्रहणावृत्रहभिःशुष्मैराभरतंशिक्षतंवज्रबाहुउभावामिंदाग्नीआहुवध्वैशुचिनुस्तोमंनव
जातमद्यगीर्भिर्विप्रःप्रमतिमिच्छमानःप्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवैष्वादेवोयातुसवितासुरलःसधानोदेवःसवितासहावेतिद्वै
उदीरयकवितमंकवीनांभगंधियंवाजयंतःपुरंधिमितिद्वैअवसिंधुवरुणोद्यौरिवस्थादयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावैवावंदस्व
वरुणंबृहंतैतत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानइतिद्वैअस्तभ्राह्मामसुरोविश्वेदेवाइत्यैकादशिनाः ॥ ७ ॥ अग्नीषोमाविमंसुमेयु
वमेतानिदिविरोचनानीतितृचावावांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिमायातंमित्रावरुणासुशस्त्यानोमित्रावरुणाहव्यजुष्टियुवं
स्त्राणिपीवसावसाथैप्रबाहवासिसृतंजीवसेनोयद्वंहिष्ठनातिविधेसुदानूहिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिषट्प्राजापत्याश्चित्रं
देवानामुदगादनीकमितिपंचशंनोभवचक्षसाशंनोअह्वावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वांसमच्छानोनियुद्भिः
शतिनीभिरध्वरपीवोअन्नारयिवृधःसुमेधारायेनुयंजज्ञतूरोदसीमेप्रवायुमच्छाबृहतीमनीषातववायवृतस्पतैत्वाहिसुप्त
रस्तममितिद्वैकुविदंगनमसायेवृधासंईशानायप्रहुर्तियस्तआनदप्रवोवायुरथयुजंकृणुध्वमुतत्वामदितेमह्यंनेहोनउरु

जेदितिर्हजनिष्टसुत्रामाणंपृथिवीद्यामनेहसमहीमूषुमातरंसुव्रतानामदितिर्द्यौरदितिरंतरिक्षंनतेविष्णोजायमानोनजा
तस्त्वंविष्णोसुमर्तिविश्वजन्याविचक्रमेपृथिवीमेषएतांत्रिदेवःपृथिवीमेषएतांपरोमात्रयातन्वावृधानैरावतीधेनुमतीहि
भूतैविश्वकर्महविषावावृधानइतिद्वैविश्वकर्माविमनाआद्विहायाःकिंस्विदासीदधिष्ठानंयोनःपिताजनितायोविधाता
यातेधामानिपरमाणियावमायइमेद्यावापृथिवीजनित्रीतन्नस्तुरीपमधपोषयितुंदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपोदेवत्वष्टर्यद्व
चारुत्वमानदृपिशंगरूपःसुभरोवयोधाःप्रथमभाजंयशसंवयोधांसोमापूषणाजननारयीणामितिसूक्तमादित्यानामव
सानूतनेनैमागिरआदित्येभ्योघृतस्मृत्स्तआदित्यासउरवोगभीराइमंस्तोमंसकृतवोमेअद्यतिस्रोभूमीर्धारयंतीरुतद्यन्नद
क्षिणाविचिकितेनसव्यामहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठैःकृतंतिदेवतदवोचंपृथिव्याइतिद्वैप्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिरितिद्वैप्र
द्यावायज्ञैःपृथिवीकृतावृधामृळानोरुद्रोतनोमयस्कृधीतिद्वैआतेपितर्मरुतांसुन्नमेतुप्रबभ्रवेवृषभायश्वितीचइतितिस्र
आपश्चाताम्रासत्यापुरस्तादागोमतानासत्यारथेनेतिचतस्रोहिरण्यत्वङ्मधुवर्णोघृतस्तुरभिकृत्वेंद्रभूरधर्मस्त्वंमहोइंद्रतु
भ्यंहक्षाःसत्राहणंदाधृषितुमिंद्रसहदानुंपुरुहूतक्षियंतंस्तुतइंद्रोमघवायद्ववृत्रैवावस्वइंद्रःसत्यःसम्वाड्यद्वाग्वदंत्यवि
चेतनानिपतंगोवाचंमनसाविभर्तिचत्वारिवाक्परिमितापदानियज्ञेनवाचःपदवीयमायन्नितिद्वैदेवीवाचमजनयंतदे
वाजनीयंतोन्वग्रवइतितिस्रोदिव्यंसुपर्णवायसंबृहंतंस्वावृधेनयोयोषणासुयस्यब्रतंपशवोयंतिसव्येयस्यब्रतमुपतिष्ठंत

आपः ॥ यस्यब्रतेपुष्टिपतिर्निर्विष्टस्तंसरस्वंतमवसेहुवेमेतिपशवःसौम्याश्चनिर्मिताश्चनिर्मितेन्द्राग्नेःषाण्मास्यःसांवत्सरो
वाप्राजापत्यउपांशुसावित्रसौर्यवैष्णववैश्वकर्मेणाश्चैतेषांतत्रोपांशुयाजविकारान्वक्ष्यामःप्रैषादिरागुरस्थानंआदद्धस
त्करदितिचैतानियथास्थानमुपांशु ॥८॥ सौत्रामण्यामाश्विनसारस्वतेंद्राःपशवोवाहस्पत्योवाचतुर्थेन्द्रसावित्रवारुणा
पशुपुरोळाशामार्जयित्वायुवंसुराममश्विनेतिग्रहाणांपुरोनुवाक्याहोतायक्षदश्विनासरस्वतींमिंद्रंसुत्रामाणंसोमानांसु
राम्णांजुषंतांव्यंतुपिवंतुमदंतुसोमान्सुराम्णोहोतयजेतिप्रैषःपुत्रमिवपितरावश्विनोभेतियाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः
सुरासुतस्याग्नेवीहीतिवा॥नानाहिवांदेवहितंसदस्कृतंमासंसृक्षाथांपरमेव्योमनि ॥ सुरात्वमसिशुष्मिणीतिसुरामवेक्ष्या
धोबाहूसोमएषइतिसोमंयदत्ररिसंरसिनःसुतस्ययदिंद्रोअपिवच्छचीभिः ॥ इदंतदस्यमनसाशिवेनंसोमंराजानमिहभ
क्षयामीतिभक्षजपःप्राणभक्षोत्र ॥ ९ ॥ विध्यपराधेप्रायश्चित्तिःशिष्टाभावेप्रतिनिधिंरन्वाहिताग्नेःप्रयाणोपपत्तांपृथग
ग्रीन्नयेयुस्तुभ्यंताअंगिरस्तमेतिवाज्याहुतिंहुत्वासमारोपयेदयंतैयोनिर्ऋत्वियइत्यरणीगार्हपत्येप्रतितपेत्पाणीवायातैअ
ग्नेयज्ञियांतुनूस्तयेह्यारौहात्मात्मानमच्छावसूनिःकृण्वन्नयांपुरुणि ॥ यज्ञोभूत्वायज्ञमासीदयोर्निजातवेदोभुवआजाय
मानइत्येवमनन्वाहिताग्निरहुत्वायदिपाण्योररणीसंसृष्टयमंथयेत्प्रत्यवरोहजातवेदःपुनस्त्वंदेवेभ्योहव्यंहनःप्रजान
न् ॥ प्रजांपुष्टिरयिमस्मासुधेह्यथाभवयजमानायशंयोरित्याहवनीयमवदीप्यमानमर्वाकृशम्यापरासादिदंतएकंपरऊ

तएकमितिसंवर्षेद्यदित्वतीयाद्यद्यमावास्यांपौर्णमासीधातीयाद्यदिवात्यस्याग्निषुयजेतयदिवास्यान्योग्निषुयजेतयदि
वास्यान्योग्निरग्नीन्यषेयाद्यदिवास्याग्निहोत्रउपसंनेहविषिवानिरुसैचक्रीवछापुरुषोवाविहारमंतरियाद्यदिवाध्वेप्रमी
येतेष्टिरग्निःपथिकृद्वेत्याहिवेधोअध्वनआदेवानामपिपंथामगन्मेत्यनडान्दक्षिणाव्यवायेत्वन्निनाप्रागिष्टेर्गामंतरेणा
तिक्रमयेद्भस्मनाशुनःपदंप्रतिवर्षेदिदंविष्णुर्विचक्रमइतिगार्हपत्याहवनीययोरंतरंभस्मराज्योदकराज्याचसंतनुयात्तुं
तन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्यनुगमयित्वाचाहवनीयंपुनःप्रणीयोपतिष्ठेतयदग्नेपूर्वप्रहितंपदंहितेसूर्यस्यरश्मीनन्वातता
न । तत्ररयिष्ठामनुसंभवैतांसिनःसृजसुमत्यावाजवत्या । त्वमग्नेसप्रथाअसीतिचाध्वेप्रमीतस्याभिवान्यवत्सायाःपथ
साग्निहोत्रतूष्णींसर्वहुतंजुहुयुरासमवायाद्यद्याहिताग्निपरपक्षेधियेताहुतिभिरनंपूर्वपक्षंहरयुर्हविषांव्यापत्तावोह्वासुदे
वतास्वाज्येनेष्टिसमाप्यपुनरिज्याव्यापन्नानिहवीर्षिकेशनस्वकीटपतंगैरन्यैर्वाबीभत्सैर्भिन्नसिक्तानिचापोभ्यवहरेयुःप्र
जापतेनत्वदेतान्यन्यइतिचवल्मीकवपायांवासान्नाय्यैमध्यमेनपलाशपर्णेनजुहुयाद्विष्यंदमानंमहीद्यौःपृथिवीचनइ
त्यंतःपरिधिदेशेनिवपेयुरन्यतरादोषेव्यासिच्यप्रचरेयुःपुरोडाशंवातत्स्यानजभयदोषेन्द्राग्रपंचशरावमोदनंतयोःपृथ
क्प्रचर्यैद्रमेवेत्येकैवत्सानांधानेवायवेयवागूमग्निहोत्रमधिश्रितंस्त्रवदभिमंत्रयेतगर्भस्त्रवंतमगदमकर्माग्निहोतापृथिव्यं
तरिक्षं । यतश्चुतदग्नावेवतन्नाभिप्राप्नोतिनिर्ऋतिंरस्तादिति ॥ १० ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानोपविशेत्ताम

भिमंत्रयेतयस्माद्धीषानिषीदसिततो नोअभयंकृधि । पशून्सर्वांन्गोपायनमोरुद्रायमीहुषइत्यथैनामुत्थापयेदुदस्था
द्देव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् । इन्द्रायकृण्वतीभागैमित्रायवरुणायचैत्यथास्याऊधसिचमुखेचोदपात्रमुपोद्गृह्यदु
ग्ध्वाब्राह्मणंपाययेद्यस्याभोक्ष्यन्त्याद्यावज्जीवंसंवत्सरंवावाश्यमानायैयवसंप्रयच्छेत्सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिशोणि
तंदुग्धंगार्हपत्येसंक्षाप्यान्येनजुहुयाद्भिन्नसिक्तंवाभिमंत्रयेतसमुद्रंःप्रहिणोमिस्वांयोनिमपिगच्छत । अरिष्टाअस्माकं
वीरामयिगावःसंतुगोपतावित्तियस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानास्पंदेतसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्यदुग्धंपृथि
वीमसृत्तयदोषधीरत्यसृपद्यदापः । पयोगृहेषुपयोअभ्यायांपयोवत्सेषुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टंस्यात्तेनजुहुया
दन्येनवाभ्यानीयैतद्दोहनाद्याप्राचीनहरणात्प्रजापतेर्विश्वभृतितत्त्वंहुतमसीतितत्रस्कन्नाभिमर्शनंशेषेणजुहुयात्पुनरु
न्नीयाशेषंआज्यमशेषएतदाहोमाद्वारुणीजपित्वावारुण्याजुहुयादनशनमान्यस्माद्धोमकालात्पुनर्होमंचगाणगारिरग्नि
होत्रंशरशरायत्समोषामुमितिद्वेष्टारमुदाहरैद्विष्यंदमानंमहीद्यौःपृथिवीचनइत्याहवनीयस्यभस्मातेनिनयेत्सान्नाय्यव
द्बीभत्सेभिवृष्टैमित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणइतिसमिदाधानंयत्रवेत्थवनस्पतइत्युत्तरस्याआहुत्यास्कंदने ॥ ११ ॥ प्रदोषां
तोहोमकालःसंगवांतःप्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयाद्यदिसायंदोषावस्तर्नमःस्वाहेतियदिप्रातःप्रातर्वस्तर्नमः
स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्यभूर्भुवःस्वरितिजपित्वावरंदत्त्वाजुहुयादिष्टिश्चवारुणीहुत्वाप्रातर्वरदानंमनुगमयित्वाचाहव

नीर्यपुनः प्रणयेदिहैवक्षेम्यएधिमाग्रहासीरमुंमामुंमामुग्यायणमितिततइष्टेर्मित्रः सूर्योभियोमंहिनादेवं । प्रसमित्रम
 तोंअस्तुप्रयस्वानितिसंस्थितायांपढ्यासहवाग्यतोग्रीन्बलतोहरनश्रन्नुपासीतद्वयोर्दुग्धेनवासेग्निहोत्रं जुहुयादधिश्चि
 तेन्यस्मिन्दितीयमवनयेत्प्रातरिष्टिरिष्टिर्ब्रतभृत्स्वमग्नेव्रतभृच्छुचिरग्नेदेवाँइहावह । उपयज्ञंहविश्चनः । व्रतानिबिभ्रद्वा
 तपाअदब्धोयजानोदेवाँअजरःसुवीरः ॥ दधद्रत्नानिसुमृळीकोअग्नेगोपायनो जीवसेजातवेदइत्येपैवार्त्याश्रुपातेयद्याह
 वनीयमप्रणीतमभ्यस्तमियाद्बहुविद्वाहणोग्निप्रणयेद्भौर्हिरण्येग्रतोहियमाणेभ्युदितेचतुर्गृहीतमाज्यंरजतंचहिरण्यव
 दग्रतोहरेयुरथैतदाज्यं जुहुयात्पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख उपविश्योषाःकेतुनाजुषतांस्वाहेति कालात्ययेनशेषो नत्विहाग्निरनुग
 म्यआहवनीयेचेद्वियमाणेगार्हपत्योनुगच्छेत्स्वेभ्यएनमवक्षामेभ्योमंथेरुनुगमयेत्वितरंक्षामाभावेभस्मनारणीसंसृ
 श्यमंथयेदितोजज्ञेप्रथममेभ्योयोनिभ्योअधिजातवेदाः । सगायत्र्यात्रिष्टुभाजगत्यानुष्टुभाचंदेवेभ्योहव्यंहवनःप्रजा
 नज्जितिमधित्वाप्रणीयाहवनीयमुपतिष्ठेताग्नेसम्वाळिषेरायेरमस्वसहसेद्युम्नायोर्जेपत्याय । सम्वाळसिस्वराळसि
 सारस्वतौत्वोत्सौप्रावतामन्नादंत्वान्नपत्यायादधइत्यतएवैकेप्रणयंत्यन्वाहृत्यदक्षिणंसहभस्मानंवागार्हपत्यायतनेनि
 धायाथप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्ततइष्टिरिष्टिस्तपस्वान्जनद्वान्पावकवानायाहितपसाजनेष्वग्नेपावकोअर्चिषा । उपेमां
 सुष्टुतिमम् । आनोयाहितपसाजनेष्वग्नेपावकदीधत् । हव्यादेवेषुनोदधदितिप्रणीतेनुगतेप्राग्धोमादिष्टिरिष्टिर्ज्यैति

प्मान्वरुणउदग्नेशुचयस्तवाग्नेबृहन्नुपसामूर्ध्वोअस्थादितिसर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाइयाधैयंपु
 नराधेयंवासमारूढेषुचारणीनाशे ॥ १२ ॥ अथाग्नेय्यइष्टयोव्रतातिपत्तौव्रतपतयेसाम्नावग्निप्रणयनेनैवितेक्षामायाया
 रदाहेशुचयेसंसर्जनैर्ग्नानान्येनमिथश्चेद्विचयेगार्हपत्याहवनीययोर्वीतयेग्राम्येणसंवर्गार्यवैद्युतेनाप्सुमतेवैश्वानराय
 विमतानामन्नभोजनैषैवकपालेनष्टेनुद्रासितैभ्याश्रावितेवासुरभयएवयस्मिन्जीवेमृतशब्दस्त्वमग्नेव्रतपाअसियद्वोव
 यंप्रमिनामव्रतान्यग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनाग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाअक्रंददग्निस्तनयन्निवद्यौर्वितेविष्विवातजू
 तासोअग्नेत्वामग्नेमानुषीरीळतेविशोग्नआयाहिवीतयेयोअग्निदेववीतयेकुवित्सुनोगविष्टयेमानोअस्मिन्महाधनेष्वग्नेस
 धिष्टव्यदग्नेदिविजाअस्यग्निहोतान्यसोदद्यजीयान्त्साध्वीमकदंबवीतिनोअद्येतिस्यभार्यागौर्वायमौजनयेदिष्टिर्मरु
 तःसान्नाय्येपुरस्ताच्चंद्रमसाभ्युदितैर्ग्निरातेन्द्रःप्रदाताविष्णुःशिविविष्टोभेदादाशुषेरथिसयंताविप्रएषादीर्घस्तेअस्त्वंकु
 शोभद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीवषट्तेविष्णवासाऽआकृणोमैप्रतत्तेअद्यशिविविष्टनामैत्यपिवाप्रायश्चित्तेष्टीनास्थानेतस्यै
 तस्यैदेवतायैपूर्णाहुतिंजुहुयादितिविज्ञायतेहविषांस्कन्नमभिमृशेदेवांजनमग्न्यज्ञस्तस्यमाशीरवंतुवर्धतां ॥ भूतिर्धृते
 नमुंचतुयज्ञोयज्ञपतिमंहसः ॥ भूपतयेस्वाहाभुवनपतयेस्वाहाभूतानापतयेस्वाहा ॥ यज्ञस्यत्वाप्रमयोन्मयाभिमया
 प्रतिमयाद्रप्सश्चस्कंदेत्याहुतिश्चेद्बहिष्परिध्याग्नीध्रएनांजुहुयाद्भुतवतेपूर्णपात्रंदद्यादेवतेअनुवाक्येयाभ्येवाविपरिहृत्या

ज्ये अवदाने हविषीवायद्गोदेवा अतिपातयानिवाचाचप्रयुतीदेवहेळनं ॥ अरायो अस्माँ अभिदुच्छुनायतेन्यत्रास्मन्मरु
स्तन्निधेतनस्वाहेत्याज्याहुतिंहुत्वा मुख्यं धनं दद्यात्स्थानिनीमनावाह्यदेवतामुपोत्थायावाहयेन्मनसेत्येकं आज्येनास्था
निनीयजेत् ॥ १३ ॥ हविषिदुःशृतैचतुःशरावमोदनं ब्राह्मणान्भोजयेत्क्षामेशिष्टेनेष्टा पुनर्यजेता शेषे पुनरावृत्तिः प्रागावा
हनाच्चदोषैष्यत्यंतं गुणभूतानां प्राक्स्विष्टकृतउक्तं प्रधानभूतानां मवदानदोषे पुनरायतनादवदानं द्वेष्ट्रे त्विह दक्षिणां दद्यात्
दक्षिणादानउर्वरां दद्यात्कपालं भिन्नमनपवृत्तकर्मगायत्र्यात्वाशताक्षरयासंदधामोर्तिसंधायापोभ्यवहरेयुरभिन्नोघमो
जोरदानुर्यत आर्तस्तदगन्पुनः ॥ इध्मोवेदिः परिधयश्च सर्वे यज्ञस्यायुरनुसंतरंतु ॥ त्रयस्त्रिंशत्तंतवोयान्वितन्वत इमं यज्ञं स्व
धजायेयजंते ॥ तेभिश्छिद्रं प्रति दध्मोयजत्रं स्वाहायज्ञोऽप्येतु देवानित्येवमवलीढ्वाभिः क्षिप्तेष्वपएवा न्यानि मृन्मयानि
भूमिभूमिमिगान्मातामातरमप्यगात् ॥ भूयास्पुत्रैः पशुभिर्भयोनो द्वेष्टिसभिद्यतामिति यदि पुरोळाशः स्फुटे द्वोत्पतेत वा ब
हिष्येनं निधायाभिर्मंत्रयेत किमुत्पतसि किमुत्प्रोष्टाः शांतः शांतेरिहा गहि ॥ अघोरो यज्ञियो भूत्वा सीदसदं स्वमासीदसदं
नं स्वमिति माहिं सीदं वप्रेरितं आज्येन तेजसां ज्यस्वमानः किंचनरीरिषः ॥ योगक्षेमस्य शांत्या अस्मिन्नासीद बहिर्हीन्यग्निहोत्रा
यकाले प्रावजायमानेऽप्यन्यमानीय जुहुयुः पूर्वालाभ उत्तरोत्तरं ब्राह्मणपाण्यजकर्णदोर्भस्तं बाप्सुकाष्ठेषु पृथिव्यां हुत्वा त्वपि
मंधनं पाणौ चेद्वासेन वरोधः कर्णे चेन्मांसवर्जनं स्तंवे चेन्नाधिशयीताप्सुचेदविवेकं एतत्सांवत्सरव्रतं यावज्जीविकं वा प्रावनु

गतंतराहुतीं हिरण्यउत्तरां जुहुयाद्विरण्यउत्तरां जुहुयात् ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टैष्टिपशुचातुर्मास्यैरथ सोमेनोर्ध्वदर्शपूर्णमासाभ्यां यथोपपत्त्येकं प्रागपि सोमेनैकं
तस्य त्विजश्च त्वारस्त्रिपुरुषास्तस्य तस्योत्तरे त्रयो होता मैत्रावरुणोच्छावाको ग्रावस्तुदध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टोन्नेता ब्रह्मा ब्रा
ह्मणाच्छंस्याग्नीध्रः पोतोद्गाता प्रस्तोता प्रतिहर्ता सुब्रह्मण्य इत्येते हो नैका हर्याजयंत्येत एवाहिताग्रय इष्टप्रथमयज्ञा गृहपतिस
सदशा दीक्षित्वासमोप्याग्नींस्तन्मुखाः सत्राण्यासते तेषां समावापादियथार्थमभिधानमैष्टिकेतत्रे दीक्षणाद्यनग्नीनां मग्निर्मु
खमिति च याज्यानुवाक्ययोर्दंडप्रदाने प्रैषेषु निवित्सुधृतयाज्यायां कुहां चाच्छावाकनिगदोपहवप्रत्युपहवे चार्षेयाणि गृह
पतेः प्रवरित्वात्मादीनां मुख्यानां मैवं द्वितीयतृतीयचतुर्थानां यावंतो न तर्हि ताः समानगोत्रास्तावतां सकृदावर्तयेद्वा द्रव्या
न्वयाः संस्काराः साग्निचित्येषु क्रतुधूस्त्रासंभरणीयामिष्टिमैकैर्ग्निरब्रह्मण्वानग्निः क्षत्रवानग्निः क्षत्रभृदेतेनाग्ने ब्रह्मणा वावृध
स्वब्रह्मचते जातवेदो नमश्च पुरुष्यग्ने पुरुधात्वायां सचित्रचित्रं चितयंतमस्मै । अग्निरीशो बृहत्क्षत्रियस्यार्चामिते सुमतिं
धोष्यर्वागितीदं प्रभृति कर्मणां शनैस्तस्मात्तरोत्तरं भेतत्त्वपि पौर्णमासात्प्रायणीयावत्सोमप्रवहणमूर्ध्वप्रथमाया अग्निप्रण
यनीयाया औपवस्येनियमो मध्यमादिषमं ॥ १ ॥ दीक्षणीयायां धाये विराजावग्नाविष्णू ॥ अग्निमुखं प्रथमो देवता
नांसंगतानामुत्तमो विष्णुः ससीत् ॥ यजमानाय परिगृह्य देवान्दीक्षयेदं हविरागच्छतनः ॥ अग्निश्च विष्णोः तपउत्तमं महौ

दीक्षापालायवनतंहिशक्रा ॥ विश्वेदेवैर्यज्ञियैः संविदानौ दीक्षामस्मै यजमानाय धत्तमिति साग्निचित्ये त्रीण्यन्यानि वै
 श्वानर आदित्याः सरस्वत्यदितिर्वाधारयंत आदित्या सो जगत्स्था इति द्वे एते एव भुवद्भ्यो भुवनपतिभ्यो वा नेदमादिषु मा
 र्जनं मर्वागुदयनीयाया इदमादीक्षायां सूक्तवाके चागूराशी स्थानं उपहूतो यं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उह च मशीयेति तस्मि
 न्नूपहूत आशास्तेयं यजमानोऽस्य यज्ञस्यागुर उह च मशीयेत्याशास्तेन चात्र नामादेशः प्रकृत्यां त्य ऊर्ध्वं पश्चिच्छाया दीक्षितानां
 संचरौ गार्हपत्या हवनीयावंतराग्नेः प्रणयनां दीक्षणादिरात्रि संख्यानेन दीक्षा अपरिमिता एकाह प्रभृत्या संवत्सरात्संवत्सरं
 त्वेव सव्रतैर्द्वादशाहतापश्चित्तेषु यथासुतोपसदः कर्माचारस्त्वेकाहानां मेकातिस्त्रोवा दीक्षास्तिस्त्र उपसदः सुत्यमहरुत्तमं दी
 क्षां तेराजक्रयः ॥ २ ॥ तदहः प्रायणीयेष्टिः पथ्यास्वस्तिरग्निः सोमः सवितादितिः स्वस्तिनः पथ्यासुधन्वस्विति द्वे अग्ने
 नयसुपथाराये अस्माना देवानामपि पंथामगन्मत्वं सोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिव्या पृथिव्या मा विश्वदेवं सत्प
 तिय इमा विश्वाजातानि सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेह संमही मूषुमातरं सुव्रतानां सेदग्निरग्नीरत्यस्त्वन्या निति द्वे संयाज्ये शंयं
 तेयमनाज्यभागा संस्थितायां ॥ ३ ॥ राजानं क्रीणं तितं प्रवक्ष्यत्सु पश्चाद न सस्त्रिपदमात्रेऽतरेण वर्त्मनी अवस्थाये प्रे
 षितो ग्रेभिर्हिंकारात्त्वं विप्रस्त्वं क्विस्त्वं विश्वानि धारयन् ॥ अपजन्त्यं भयं नुदेत्यं स्पंदं यन्पाष्णीं प्रपदेनं दक्षिणापां सूस्त्रि
 रुदुप्यानुब्रूयाद्भद्रादभिभ्रेयः प्रेहिं बृहस्पतिः पुर एताते अस्तु ॥ अथेवमवस्य वर आपृथिव्या आरेशन्नृकृणुहि सर्ववीर इति

तिष्ठन्ननुब्रजन्नुत्तरांतरेणैव वर्त्मनीं सोमयास्तेमयो भुव इति तिस्रः सर्वे नंदं तियशसागतेनांगन्देव ऋतुभिर्वर्धतु क्षयमित्य
 र्धर्च आरमेदवस्थितेन सिंदक्षिणात्पक्षादभिक्रम्य राजानमभिमुखो वतिष्ठते प्रपाद्यमाने राजन्यग्रेणानोनुसं ब्रजेद्याते धा
 मानि हविषाय जंती मां धियं शिक्षमाणस्य देवेति निहिते परिदध्याद्राजानमुपस्पृशन्वसनं शुषुवा ॥ ४ ॥ अथातिथ्येष्ठां
 तां तस्या अग्निमंथनं धाय्ये अतिथिमंतौ समिधाग्निं दुवस्यतां प्यायस्व समेतु त इति विष्णुरिदं विष्णुर्विचक्रमेत दस्य प्रियम
 भिपाथो अश्यां होतारं चित्ररथमध्वरस्य प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्व इति संयाज्ये संस्थितायामाज्यं तानूनप्लंकरिष्यं तोभि
 मृशं त्यनाधृष्टमस्य नाधृष्यं देवानामोजो अभिशस्तिपाः ॥ अनभि शस्यं जसा सत्यं मुपगेषां स्विते माधा इति स्पृष्टोदकं रा
 जानमाप्याययंती दमादिमदं तीरवर्ध उपसत्स्वं शुरं शुष्टे देव सोमाप्यायतामिंद्रायै कधनिविदं आतुभ्यमिंद्रः प्यायतां मात्व
 मिंद्राय प्याय स्वाप्याय यास्मान्सखीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्तिते देव सोम सुत्या मुह च मशीयेति स्पृष्टोदकं निह्वंते प्रस्तरे
 पाणीन्निधायोत्तानां दक्षिणान्त्सव्यानी च एष्टाराय एष्टावामानि प्रेषे भगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो नमो दिवेनमः पृथिव्या
 इति ॥ ५ ॥ स्पृष्टोदकं प्रवर्ग्येण चरिष्यत्सूतरेण खरं परित्रज्यं पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो भिष्टुयाद्गवानमृचमृचं मनवा
 नमुक्त्वा प्रणुत्यावस्येद्ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ॥ सबुध्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमस
 तश्च विवः ॥ इयं पित्रे राष्ट्रयेत्यग्ने प्रथमाय जनुषे भूमेनेष्टाः ॥ तस्मा एतं सुरुचं हारमह्यं धर्मश्रीणं तिप्रथमस्य धासेः ॥ महा

न्मही अस्तभायद्विजातौघांपितासद्यपार्थिवं चरजः ॥ सबुधादाष्टजनुषाभ्युर्मृबृहस्पतिर्देवतातस्यसच्चाद् ॥ अभि
त्यंदेवंसवितारमोण्योःकविक्रतुमर्चामिसत्यसर्वैराधामभिप्रियंमतिकविं ॥ ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनिं
हिरण्यपाणिरमिमीतसुकृतुःकृपास्वस्तृपास्वरितिवांससीदस्वमहौअसीतिसंसाद्यमानैजंतियंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमा
नैपतंगमक्तमसुरस्यमाययायोनःसनुत्योअभिदासदग्नेभवानोअग्नेसुमनाउपेतावितिदृचाःकृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वी
मितिपंचपरित्वागिर्वणोगिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानंस्रकेद्रप्सस्या
यंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भीःपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतइतिद्वैवियत्पवित्रंधिषणाअतन्वतधर्मशोचंतंप्रणवेषुबिभ्रतः ॥ समु
द्रेअंतरायवोविचक्षणैरित्रहोनामसूर्यस्यमन्वत ॥ गणानांत्वाप्रथश्चस्यापश्यंत्वेत्येतस्याद्ययायजमानमीक्षतैद्वि
तीययापत्नीतृतीययात्मानैकाराधद्वोत्राश्विनावामितिनवांभात्यग्निर्मावाणेवैळेद्यावापृथिवीइतिप्रागुत्तमायांअरुरुच
दुषसःपृश्निरग्रियइत्यावपेतौत्तरेणार्धर्चेनपत्नीमीक्षेतौत्तमयापरिहितेसमुत्थाप्यैन्नानध्वर्यवोवाचयंतीतिनुपूर्वपटलम्
॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टेष्वध्वर्युर्धर्मदुधामाह्वयतिससंप्रैषउत्तरस्यानभिर्हिकृत्योपह्वयेसुदुधांधेनुमेतामितिद्वैअभि
त्वादेवसवितःसमीवत्संनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभ्रूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतैनमसेदुपसीदतं
संजानानाउपसीदन्नभिर्द्वादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैकांसामद्वोअग्निरश्विनांतसोवांधर्मआगतं ॥ दुहंतंगावोवृषणेह

धेनवोदस्त्रामदंतिकारवः ॥ समिद्धोअग्निर्वृणारतिर्दिवस्तसोघर्मोदुह्यतेवामिषेमधु ॥ वयंहिवापुरुतमासोअश्विनां
हवामहेसधमादेशुकारवः ॥ तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतंपयउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइत्येतामुक्त्वावतिष्ठतैदु
ग्धायांमधुक्षत्पिप्युषीमिषमित्याह्रियमाणउपद्रवपयसागोधुघोषमाघर्मेसिंचपयउच्चियायाः ॥ विनाकमख्यत्सवि
तावरेण्यौनुद्यावापृथिवीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमानेआनूनमश्विनोर्ऋषिरितिगव्यआसुतेसिंचतश्रियमित्याजआसिक्त
योःसमुत्येमहतीरपइतिमहावीरमादायोत्तिष्ठत्सुदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेत्यनुत्तिष्ठैतुब्रह्मणस्पतिरित्यनुब्रजेध्वं
इत्थापदमस्वरक्षतीतिखरमवेक्ष्यतमतिकर्म्यनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमितिसमाप्यंप्रणवेनोपविशेदनिरस्यतृणंप्रेषितोयज
तितसोवांधर्मोनक्षतिस्वहोताप्रवामध्वर्युश्चरतिप्रयस्वान् ॥ मधोर्दुग्धस्याश्विनातनायावीतंपातंपयसउच्चियायाः ॥
उभापिबतमश्विनेतिचोभाभ्यामनवानमग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोर्धर्मस्याग्नेवीहीतिवाब्रह्मावषट्कृतेजपत्यनुवषट्कृतेचवि
श्वाआशादक्षिणसांद्विश्वान्देवानयाळिह ॥ स्वाहाकृतस्यधर्मस्यमध्वःपिबतमश्विनैत्येवमेवापराह्णिकैयदुच्चियास्वाहु
तंघृतंपयोयंसवामश्विनाभागआगतं ॥ माध्वीधर्ताराविदथस्यसत्पतीतसंधर्मपिबतंसोम्यमधु ॥ अस्यपिबतम
श्विनेतिचाप्रेषितोहोतानुवषट्कृतैस्वाहाकृतःशुचिर्देवेषुघर्मोयोअश्विनोश्चमसोदेवपानः ॥ तमींविश्वेअमृतासोजुषा
णांगंधर्वस्यप्रत्यास्त्वारिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिर्वेनोर्द्रप्सःसमुद्रमभियजिगाति ॥ सखेसखायमभ्याववृत्स्वो

ध्वं ऊषुण ऊतय इति द्वे तंधे मित्थानमस्विन इति प्रागार्थी पूर्वाह्णे काण्वीमपराह्णे न्यतरां वात्यंतं काण्वीत्वे वोत्तमैपावकशोचे
तव हि क्षयं परीत्युक्त्वा भक्षमाकांक्षेद्वाजिनेन भक्षोपायो हुतं हविर्मधुहविरिद्रतमेन्नावंश्यामते देवधर्म ॥ मधुमतः पितुम
तो वाजवतों गिरस्वतों नमस्ते अस्तु मा भार्हि सीरिति भक्षजपः कर्मिणो धर्मं भक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः सर्वे शुदीक्षिते शुगृहपतेस्तु
तीयोत्तमौ भक्षौ संप्रेषितः श्येनो न योनिं सदनं धिया कृतमायस्मिन्तसत्वासवारो हंतुं पूर्वारुहः ॥ ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तममिंद्रस्य
घृमो अतिथिः ॥ सूयवसाद्गवती हि भूया इति परिदध्यादुत्तमे प्रागुत्तमायां हविर्ह विष्मो महिसद्गदैव्यमित्यावपेत ॥ ७ ॥
अथोपसत्तस्यां पित्र्ययाजपाः प्रादेशोपवेशने च प्रकृत्येहोपस्थ उपसद्यायमीहुष इति तिस्र एकैकां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यं
स्तासामुत्तमेन प्रणवेनाग्निं सोमं विष्णुमित्यावाह्योपविशेन्नावाहयेदित्येकेनावाहनेप्येता एव देवता अग्निर्वृत्राणि जघनद्य
उग्र इव शर्यहा त्वंसोमासि सत्पतिर्गयस्फानो अमीव हेदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि पदाविचक्रम इति स्विष्टकृदादिलुप्यते प्रया
जा आज्यभागौ च नित्यमाप्यायनं निहवश्चैषैवापराह्णमांसे अग्रे समिधमिमामिति तु सामिधेन्यो विपर्यासो याज्यानुवा
क्यानां पाण्योश्च निहव इत्युपसदः सुपूर्वाह्णे स्वपराह्णे च राजक्रयाद्यहः संख्यानेनैकाहानां तिस्रः षडाहीनानां द्वादशचतुर्विं
शतिः संवत्सर इति सत्राणां प्रथमयज्ञेनैके धर्ममौपवसथ्य उभे पूर्वाह्णे प्रथमस्यामुपसदिवृत्तायां प्रेषितः पुरीष्यचितयेन्वाह हो
ता दीक्षितश्चैद्यजमानो दीक्षिते पश्चात्पदमात्रेव स्थायाभिहिंकृत्य पुरीष्यासो अग्नय इति त्रिरुपांशुसप्रणवांमपि वासुमंद्रं ब्रज

त्वनुब्रजेत्तिष्ठः सुविष्टवाकप्रणयतेति ब्रूयादथाग्निं संचितं मनुगीतमनुशंसैत्पश्चादग्निपुच्छस्योपविश्याभिहिंकृत्याग्निं
स्मिजन्मना जातवेदा इति त्रिर्मध्यमयावाचैतस्मिन्नेवासने वैश्वानरीयस्य यजति त्रयमेतत्साग्निचित्ये ब्रह्माप्रतिरथं जपि
त्वादक्षिणतो ग्रेर्बहिर्वेद्यास्तौ दुर्बयाभिहवनादुक्तमग्निप्रणयनं दीक्षितस्तु वसो धारामुपसर्पेत् ॥ ८ ॥ हविर्धाने प्रवर्तयंति त
दुक्तं सोमप्रवहणेन दक्षिणस्य तु हविर्धानस्योत्तरस्य च क्रस्यांतरावर्त्मपादयोर्युजेवां ब्रह्मपूर्य्यनमोभिः प्रेतां यज्ञस्य शंभुवायु
वां यमे इव यतमाने यदैतमधिद्वयोरदधा उक्थ्यं वच इत्यर्धं च आरमेदव्यवस्ताचेद्राटीं विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति
व्यवस्तायां मेथ्योरुपनिहतयोः परित्वागिर्वणो गिर इति परिदध्यात् ॥ ९ ॥ अग्नीषोमौ प्रणेष्यत्सु तीर्थेन प्रपद्योत्तरेणाग्नीध्री
यायतनं सदश्च पूर्वयाद्वारापत्नीशालां प्रपद्योत्तरेण शालामुखीयमतिब्रज्यं पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो नु ब्रूयात्सावीर्हि देवप्र
थमायपित्रैवष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै ॥ अथास्मभ्यं सवितः सर्वताता दिवेदिव आसुवाभूरिपश्व इत्यासीनो नु ब्रजन्नुत्तराः
प्रेतु ब्रह्मणस्पतिर्होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादुपत्वाग्ने दिवेदिवेदोषावस्तरुपप्रियं पनिप्रतमित्यर्धं च आरमेदग्नीध्रीये निहिते
भिहूयमाने ग्रेजुषस्वप्रतिहर्यतद्वच इति समप्यं प्रणवेनोपरमेदुत्तरेणाग्नीध्रीयमतिब्रजत्स्वतिब्रज्यं सोमो जिगाति गानुविदे
वानां तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिनेत्यर्धं च आरमेत्प्राद्यमानं राजानमनुप्रपद्येतां ऽतश्च प्रागादितिर्भवांसि श्येनो न योनिं
सदनं धिया कृतमस्त भ्राह्मणमसुरो विश्ववेदा इति परिदध्यादुत्तरयावाक्षेमाचारैर्ब्रह्मैवमेव प्रपद्यापरेण वेदिमतिब्रज्यं दक्षि

णतःशालामुखीयस्योपविशेत्सहोतारमनूत्थार्ययेतमग्रतोब्रजेद्यदिराजानंप्रणयेदुक्तमप्रणयतःप्राप्यहविर्धानेगृहपत
येराजानंप्रदायहविर्धानेअग्नेणापरेणवातिब्रज्यदक्षिणतआहवनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्यसाम्निचित्यायामेतद्ब्रह्मासनं
पशौप्रातश्चावपाहोमाद्यदित्वग्नेणप्रत्येयात्प्रपाद्यमाने ॥ १० ॥ अथाग्नीषोमीयेणचरंत्युत्तरवेद्यामादंडप्रदानादंडंप्रदा
यमैत्रावरुणमग्रतःकृत्वोत्तरेणहविर्धानेअतिब्रज्यपूर्वयाद्वारासदःप्रपद्योत्तरेणयथास्वंधिष्ण्यावतिब्रज्यपश्चात्स्वस्यधि
ष्ण्यस्योपविशतिहोतावतिष्ठतइतरोयदिदेवसूनाहवीष्यन्वायातयेयुरग्निर्गृहपतिःसोमोवनस्पतिःसवितासत्यप्रसवोबृ
हस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठोमित्रःसत्योवरुणोधर्मपतीरुद्रःपशुमान्पशुपतिर्वा ॥ त्वमग्नेबृहद्वयोहव्यवाळमिजरःपि
तानस्त्वंचसोमनोवशोब्रह्मादेवानापदवीःकवीनामाविश्वदेवंसत्पातिंनप्रमियेसवितुर्देव्यस्यतद्बृहस्पतेप्रथमंवाचोअग्रं
हंसैरिवसखिभिर्वावदभिःप्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्भुवत्स्वमिद्रब्रह्मणामहाननमीवासइळयामदंतःप्रसमित्रमतोअस्तुप्र
यस्वांस्त्वान्नष्टवान्महिमायपृच्छतेत्वयावद्भोमुमुक्षते ॥ त्वंविश्वस्माद्भुवनात्पासिधर्मणासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ यत्किंचे
दंवरुणदैव्येजनंउपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरमितिद्वे ॥ ११ ॥ यद्युवैसर्वपृष्ठान्यग्निर्गायत्रस्त्रिवृद्राथंतरोवासंतिकइंद्रस्त्रै
ष्टुभःपंचदशोवार्हतोमैष्मोविश्वेदेवाजागताःसप्तदशवैरूपावार्षिकमित्रावरुणावानुष्टुभावेकविंशौवैराजौशारदौबृह
स्पतिःपांकस्त्रिणवःशाकरोहैमंतिकःसवितातिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशोरैवतःशैशिरोदितिर्विष्णुपत्न्यनुमतिः ॥ समिदिशामा

शयानःस्वर्विन्मधुरेतोमाधवःपात्वस्मान् ॥ अग्निर्देवोदुष्टरीतुरदाभ्यइदंक्षत्रंरक्षतुपात्वस्मान् ॥ रथंतरंसामभिःपात्व
स्मान्गायत्रीछंदसांविश्वरूपा ॥ त्रिवृन्नोविष्टयास्तोमोअहोसमुद्रोवातइदमोजःपिपर्तु ॥ उग्रादिशामभिभूतिर्वयो
धाःशुचिःशुक्लेअहन्योजसीनां ॥ इंद्राधिपतिःपिपृतादतोनोंमहिक्षत्रंविश्वतोधारयेदं ॥ बृहत्सामक्षत्रभृद्बृहवृष्ण्यंत्रि
ष्टुभोजःशुभितमुग्रवीरं ॥ इंद्रस्तोमेनपंचदशेनमध्यमिदंवातेनसगरेणरक्ष ॥ प्राचीदिशांसहयशायशस्वतींविश्वेदेवाः
प्रावृषाह्रांस्वर्वती ॥ इदंक्षत्रंदुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्यंसहस्यंसहस्वत् ॥ वैरूपेसामंनिहतच्छकेयंजगत्त्र्येनंविश्वावेशया
नि ॥ विश्वेदेवाःसप्तदशेनवर्चइदंक्षत्रंसलिलवातमुग्रं ॥ धर्त्रीदिशांक्षत्रमिदंदाधारोपस्थाशानांमित्रवदस्त्वोजः ॥
मित्रावरुणाशरदाह्रांचिकित्वमस्मैराष्ट्रायमहिशर्मयच्छतं ॥ वैराजेसामन्नधिमेमनीषानुष्टुभासंभृतंवीर्यंसहः ॥ इदंक्ष
त्रंमित्रवदार्द्रदानुंमित्रावरुणारक्षतमाधिपत्ये ॥ स्रवादिशांसहसाम्नीसहस्वत्यृतुर्हेमंतोविष्टयानःपिपर्तु ॥ अवस्युवा
ताबृहतीनुशकरीमंयज्ञमवतुनोघृताचीं ॥ स्वर्वतीसुदधानःपयस्वतींदिशांदेव्यवतुनोघृताचीं ॥ त्वंगोपाःपुरएतोतप
श्चाबृहस्पतेयाम्यायुङ्ग्धिवाचं ॥ ऊर्ध्वादिशारंतिराशौषधीनांसंवत्सरेणसवितानोअह्ना ॥ रैवत्सामातिच्छंदाउच्छंदो
ऽजातशत्रुःस्योनानोअस्तु ॥ स्तोमत्रयस्त्रिंशेभुवनस्यपत्नीविवस्वद्वातेअभिनोगृणीहि ॥ घृतवतीसवितराधिपत्येपय
स्वतीरंतिराशानोअस्तु ॥ ध्रुवादिशांविष्णुपत्न्यधोरास्येशानासहसोयामनोता ॥ बृहस्पतिर्मातरिश्वोतवायुःसंध्वाना

वाताभिनोगृणंतु ॥ विष्टंभोदिवोधरुणः पृथिव्या अस्थेशानाजगतो विष्णुपत्नी ॥ व्यचस्वतीषयंती सुभूतिः शिवानो
अस्त्वदितेरुपस्थे ॥ अनुनोद्यानुमार्तिर्यज्ञं देवेषु मन्यतां ॥ अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषेमयः ॥ अन्विदनुमते त्वं म
न्यासैश्च न सृष्टि ॥ ऋत्वेदक्षायनो हि नु प्रण आयूंषितारिषदिति वैश्वानरीयं न वमं कायं दशमं को अद्य युंके धुरिगा ऋतस्ये
ति द्वे औपयजैरंगारैरनभिपरिहारे प्रयतेरं भाग्री धीयाच्चेदुत्तरेण होतारं शामित्राच्चेदक्षिणेन मैत्रावरुणमुपोत्थानमग्रे कृत्वा
निष्क्रम्य वेदं गृहीयां भेदमादिषु हृदयशूलं मर्वागनृबं ध्यायाः संस्थितैव सती वरीः परिहरंति दीक्षिता अभिपरिहारयेरन्
॥ १२ ॥ अथैतस्यारात्रे विवासकाले प्राग्वयसां प्रवादात्मातरनुवाकायामंत्रितो वाग्यतस्तीर्थेन प्रपद्यां ग्रीध्रीये जान्वाच्याहु
तिं जुहुयां दास न्यान्मामंत्रात्पाहं कस्याश्चिदभि शस्त्यै स्वाहेत्याहवनीये वागग्नेगा अग्र एतु सरस्वत्यै वाचे स्वाहा ॥ वाचं दे
वीं मनोनेत्रां विराजं मुग्धां जैत्रीमुत्तमामेह भक्षां ॥ तामादित्यानावमिवारुहेमां नुमतां पथिभिः पारयंती स्वाहेति द्वितीया
मातः समानं ब्रह्मणश्च प्राप्य हविर्धानैरराटीमभि मृशं त्युर्वेतारि क्षं वीहीति द्वार्ये स्थूणे देवी द्वारौ मामासंतामं लोकं मे लोककृ
तौ कृणुत मिति प्रपद्यां तरेण युगधुरा उपविश्य प्रेषितः प्रातरनुवाकमनुब्रूयान्मंद्रेणापोरेवतीः क्षयथा हिवस्व उपप्रयंत इति सू
क्तै अवानो अग्र इति षष्ठिमीळे निद्रूतं वसिष्वाहीति सूक्तयो रुत्तमामुद्धरैस्त्वमग्ने त्रतपा इत्युत्तमामुद्धरैस्त्वं नो अग्ने महोभिरि
ति नवेमे विप्रस्येति सूक्तै युक्त्वा हि प्रेषं वस्त्वमग्ने बृहद्वय इत्यष्टादशार्चं तस्त्वेति सूक्तै अग्ने पावकदूतं व इति सूक्तै अग्निर्होतानो अ

ध्वर इति तिस्रोऽग्निर्होता अग्रे इति चतस्रः प्रवोवाजा उपसद्या त्वमग्ने यज्ञानामिति तिस्र उत्तमा उद्धरेदग्ने हं स्यग्निं हि न्वंतुनः
प्राग्नेये वाचमिति सूक्तं इमां मे अग्ने समिधमिमामिति त्रयाणां मुत्तमामुद्धरेदिति गायत्रै त्वमग्ने वसूंस्त्वं हि क्षेतवदं ग्रायो होता
जनिष्ट प्रवोदेवायाग्ने कदा त इति पंच सखायः संवस्त्वा मग्ने हविष्मंत इति सूक्तै बृहद्वय इति दशानां चतुर्थं नवमे उद्धरेदुत्तमामु
त्तमां चादितस्त्रयाणामित्यानुष्टुभं बोध्यग्निः समिधेति चत्वारि प्राग्नेये बृहते प्रवधे सेकवये त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वानित्येत
त्प्रभृतीनि चत्वार्यूर्ध्व ऊषुणः ससस्ययद्वियुतेति पंच भद्रं ते अग्र इति सूक्तै सोमस्य मातवसं प्रत्यग्निरुषस इति त्रीण्या होतेति द
शानां तृतीयाष्टमे उद्धरैर्दिवस्परीति सूक्तयोः पूर्वस्योत्तमामुद्धरैस्त्वं ह्यग्ने प्रथम इति षण्णां द्वितीयमुद्धरैर्पुरोवोमं द्रमिति च
त्वारि तं सुप्रतीकमिति षड्वेवः सुद्योत्मानं निहोता होतृषद इति सूक्तै त्रिभूर्धानमिति त्रीणि वह्नियशसमुपप्रजिन्वन्निति
त्रीणि कात उपेतिरिति सूक्तै हिरण्यकेश इति तिस्रोऽपश्यमस्य मह इति सूक्तै द्वे विरूपे इति सूक्तै अग्ने नयाग्ने बृहन्नित्यष्टानां मु
त्तमा दुत्तमा स्तिन्न उद्धरैस्त्वमग्ने मुहवोरण्वसंह गिति पंचाग्निवोदेवमिति दशानां तृतीयचतुर्थे उद्धरेदिति त्रैष्टुभं मेनावो अ
ग्निं प्रवोय ह्यमग्ने विवस्वत्सखायस्त्वायमग्निं अया ह्यच्छानः शीरशोचिषमिति षष्ठं दर्शितु वित्तम इति सष्टेति बार्हतं मग्ने
वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वात्वामग्र ईळिष्वाहीत्यौष्णिहं जनस्य गोपास्त्वामग्र क्रताय वं इमं मूषुवो अतिथिमुषुर्बुधमिति नवं त्व
मग्नेद्युभिरिति सूक्तै त्वमग्ने प्रथमो अंगिरानूचित्सहो जा अमृतो नितुं दत इति पंच वेदिषद इति षण्णां तृतीयमुद्धरैर्दिमं स्तोमम

औतसू.

॥ २८ ॥

हतेसंजागृवद्भिश्चित्रश्चिश्चोर्वसुंनचित्रमहसमितिजागतंमग्निंतमन्यइतपांकांमेत्याप्रेयःऋतुः ॥ १३ ॥ अथोषस्यः
प्रतिग्यासूनरीकस्तउषइतितिस्रइतिगायत्रंमुषोभद्रेभिरित्यानुष्टुभमिदंश्रेष्ठंपृथूरथइतिसूक्तैप्रत्यचिरित्यष्टौद्युतद्यामान
मुषोवाजेनैदमुत्यदुदुश्रियइतिसूक्तैव्युषाआवोदिविजाइतिषळितित्रैष्टुभंप्रत्युअदर्शिसहवामेनेतिबार्हतंमुषस्तच्चित्रमा
भरेतितिस्रऔष्णिहमेताउत्याइतिचतस्रोजागतंमहेनोअद्येतिपांकमित्युषस्यःऋतुः ॥ १४ ॥ अथाश्विनएषोउषाः
प्रातर्युजेतिचतस्रोश्विनायज्वरीरिषआश्विनावश्वावत्यागोमदूषुनासत्येतितृचादूरादिहेवेतितिस्रउत्तमाउद्धरेद्वाहिष्ठो
वांहयानामितिचतस्रउदीराथामामेहवमितिगायत्रयदद्यस्थइतिसूक्तैआनोविश्वाभिस्त्यंचिदत्रिमित्यानुष्टुभमाभात्य
ग्निरितिसूक्तैप्रावाणेवनासत्याभ्यामितित्रीणिधेनुःप्रक्षस्यकउश्रवदितिसूक्तैस्तुषेमरेतिसूक्तैयुवोरजांसीतिपंचानांतृती
यमुद्धरैत्प्रतिवारंथमितिसप्तानांद्वितीयमुद्धरेदितित्रैष्टुभमिमाउवामयंवामोत्यमहआरथमितिसप्तद्युन्नीवांयत्स्थइति
बार्हतंमश्विनावर्तिरस्मदाश्विनावेहगच्छतमितितृचौयुवोरूपूरथंहुवइतिपंचदशेत्यौष्णिहमबोध्यग्निर्ज्मएषस्यभानुरा
वारंथमभूदिदंयोवांपरिज्मेतित्रीणित्रिश्चिन्नोअद्येळेद्यावापृथिवीइतिजागतंप्रतिप्रियतममितिपांकमित्येतेषांछंदसां
पृथक्सूक्तानिप्रातरनुवाकःशतप्रभृत्यपरिमितौनान्यैराग्नेयंगायत्रमत्यावपेद्वाह्मणस्येनत्रैष्टुभंराजन्यस्येनजागतंवैश्य
स्याध्यासवदेकपदद्विपदायथास्थानंध्रुवाणिमांगलान्यगन्ममहातारिष्मेळेद्यावापृथिवीइतिसंजागृवद्भिरितिचयःप्रेष्य

पूर्वष.
अ. ४

॥ २८ ॥

न्त्स्वर्गकामईळेद्यावीयमावर्तयेदातमसोपघातात्कालउत्तमयोत्सृप्यासनांन्मध्यमस्थानेनंप्रतिप्रियतममित्युपसंतनुया
त्पुनरुत्सृप्योत्तमयोत्तमस्थानेनपरिदध्यादंतरेणद्वार्यैस्थूणैअनभ्याहतमाश्रावयन्निवाश्रावयन्निव ॥ १५ ॥ इत्याश्व
लायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

हरिःॐ ॥ ॥ परिहितेपश्यहोतरित्युक्तौनभिर्हिकृत्यापोनप्लीयाअन्वाहैषच्छनैस्तरांपरिधानीयार्यास्तासां
निगदादिशनैस्तरांताभ्यश्चाप्रसर्पणात्परमंद्रेणप्रातःसवनंचाध्यर्धकारंप्रथमामृगावानमुत्तरावृष्टिकामस्यंप्रकृत्यावाप्र
कृतिभावेपूर्वेष्वामर्धचेषुलिंगानिकांक्षैत्प्रदेवत्राब्रह्मणेगातुरेत्वितिनवहिनोतानोअध्वरंदेवयज्येतिदशमीमाववृत्तती
रधनुद्विधाराइत्यावृत्तास्वेकधनामुंप्रतियदापोअहश्रमायतीरितिंप्रतिदृश्यमानास्वाधेनवःपयसातूर्यर्थाःसमन्यायं
त्युपयंत्यन्याइतितीर्थदेशेहोतृचमसेपांपूर्यमाणंआपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमितिसमाध्यंप्रणवेनोपरमैदागतमध्वर्युमवे
रपोध्वर्या३उइतिपृच्छत्युतेमननंमुरितिप्रत्युक्तौनिगदंब्रुवन्प्रतिनिष्क्रमेत्तास्वध्वर्योइंद्रायसोमंसोतामधुमंतं । वृष्टिव
निंतीप्रातंबहुरमध्यंवसुमतेरुद्रवतआदित्यवतक्रभुमतेविभुमतेवाजवतेबृहस्पतिवतेविश्वदेव्यावतइत्यंतमनवानमु
क्त्वौदगासांपथोवतिष्ठेतौपातीतास्वन्वावर्तंतयस्येंद्रःपीत्वावृत्राणिजंधनंत्प्रसजन्यानितारिषो३मंबयोयंत्यध्वभिरिति
तिस्रउत्तमयानुप्रपद्येतैमाअग्मन्नेवतीर्जोवधन्याइतिद्वैसन्नासूत्तरयापरिधायोत्तरांद्वार्यामासाद्यराजानमभिमुखउप

विशेदनिरस्यतृणं ॥ १ ॥ उपांशुह्यमानैप्राणंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायप्राणप्राणंमेयच्छेत्यनुमंत्र्यउःइत्यनुप्राण्यादंत
र्याममपानंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायापानापानंमेयच्छेत्यनुमंत्र्यऊँइतिचाभ्यपान्यादुपांशुसवनंग्रावाणैव्यानायत्वेत्य
भिमृश्यवाचंविस्ृजेतपवमानायसर्पणेन्वक्छंदोगान्मैत्रावरुणोब्रह्माचनित्यौतावंतरेणेतरेदीक्षिताश्चैद्रप्सश्चस्कंदेति
द्वाभ्यांविप्रुद्धोमौहुत्वाध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशात्तत्स्तोत्रायोपविशंत्युद्गातारमभिमुखास्तान्होतानुमंत्र
यतेत्रैवासीनोयोदेवानामिहसोमपीथोयज्ञेबर्हिषिवेद्यांतस्यापिभक्षयामसिमुखमसिमुखमसिमुखंभूयासमितिदीक्षितश्चे
द्ब्रजैस्तोत्रोपस्वारार्यसर्पेच्चोत्तरयोःसवनयोर्ब्रह्मन्स्तोष्यामःप्रशास्तरितिस्तोत्रायातिसर्जितावतिसृजतोभूरिंद्रवंतःसवि
तृप्रसूताइतिजपित्वौस्तुध्वमितिब्रह्माप्रातःसवनेभुवइतिमाध्यंदिनैस्वरितितृतीयसवनेभूर्भुवःस्वरिंद्रवंतःसवितृप्रसू
ताइत्यूर्ध्वमाग्निमारुतात्स्तुतदेवेनसवित्राप्रसूताःक्रुतंचसत्यंचवदत ॥ आयुष्मत्यक्रुचोमागातंतनूपात्सान्नओ३मिति
जपित्वामैत्रावरुणःस्तुध्वमित्युच्चैः ॥ २ ॥ अथसवनीयेनपशुनाचरंतिथदेवतोभवत्याग्नेयोग्निष्टोमैर्द्राग्नउक्थ्येद्वि
तीयैर्द्रोवृष्णिःषोढशिनितृतीयःसारस्वतीमेष्यतिरात्रैचतुर्थीतिक्रतुपशवंःपरिव्ययणाद्युक्तंमग्नीषोमीयेणाचात्वाल
मार्जनाइंडप्रदानवर्जमुपविश्याभिहिंकृत्यपरिव्ययणीयांत्रिरावहदेवान्सुन्वतेयजमानायैत्यावाहनादिसुन्वच्छब्दोमे
यजमानशब्दादैष्टिकेषुनिगमेषुनांत्याहारियोजनादूर्ध्वंनप्रावित्रंसाधुतैयजमानदेवताओमन्वतीतेस्मिन्यज्ञैयजमाने

तिचप्रागाज्यपेभ्यःसवनदेवताआवाहयेदिंद्रवसुमंतमावहेंद्रंरुद्रवंतमावहेंद्रमादित्यवंतमृभुमंतंविभुमंतंवाजवंतंबृह
स्पतिवंतंविश्वदेव्यावंतमावहर्हिताःसूक्तवाकएवानुवर्तयेत्प्रवृताहुतीर्जुह्वतिवषट्कर्तारोन्येच्छावाकांक्षात्वालेमार्जयि
त्वाध्वर्युपथउपतिष्ठंतआदित्यप्रभृतीन्धिष्ण्यामादित्यमग्नेध्वनामध्वपतेश्रेष्ठःस्वस्त्यस्याध्वनःपारमशीयेतैयूपादित्या
हवनीयनिर्मथ्यानग्नयःसगराःसगरांअग्नयःसगरास्थसगरेणनाम्ना ॥ पातमाग्नयःपिपृतमाग्नयोनमोवोअस्तुमामाहिंसि
ष्टेतिस्वय्यावृतःशामित्रोवध्यगोहंक्षात्वालोत्करास्तावानेवमेवदक्षिणावृतआग्नीध्रीयमच्छावाकस्यवादंदक्षिणंमार्जालीयं
खरमित्युत्तरेणाग्नीध्रीयंपरिव्रज्यंप्राप्यसदोभिमृशंत्युर्वतरिक्षंवीहीतिद्वार्येसंमृश्यैवमपरानुपतिष्ठंतउपस्थितांश्चानुपस्थि
तांश्चाप्यपश्यंतोव्यनीक्षमाणोहोतामैत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीपोतानेष्टेतिपूर्वयाद्वारासदःप्रसर्पेत्युरुंनलोकमनुनेषिवि
द्वानितिजपंतउत्तरेणसर्वान्धिष्ण्यान्तंसंनानपरेणयथास्वंधिष्ण्यानांपश्चादुपविश्यजपंतियोअद्यसौम्योवधोघायू
नामुदीरति ॥ विषूकुहमिवधन्वनाव्यस्याःपरिपंथिनैसदसस्पतयेनमइत्येवमपरयाब्रह्माप्रसृप्यंदक्षिणपुरस्तामैत्राव
रुणस्योपविशैत्तमन्वंचक्रत्विजःप्रसर्पकाःपूर्वेणौदुंबरीमपरेणधिष्ण्यान्यथांतरंमनूपविशंत्येतयावृताग्नीध्रंआग्नीध्रीयम
प्याकाशंदक्षिणादयोधिष्ण्याउदक्संस्थाःप्रसर्पिणांमाद्यौतुविपरीतौतेषांविशंतस्थितसंचरायथास्वंधिष्ण्यानुत्तरेणदक्षि
णमधिष्ण्यानां ॥ ३ ॥ अथैद्रैःपुरोळाशैरनुसवनंचरंतिधानावंतंकरंभिणमितिप्रातःसवनेनुवाक्यामाध्यंदिनस्यसवन

स्यधाना इति माध्यंदिने तृतीये धानाः सवने पुरुष्टुतेति तृतीयसवनं होतायक्षदिंद्रं हरिवांऽइंद्रो धाना अत्त्विति प्रैषोऽलिं गैरनु
सवनमुद्धृत्यादेशपदं तेनैवेज्यां होतायक्षदसौ यज्योस्तु स्थानं आगूर्वषट्कारौ यत्र कच प्रैषेण यजेदथ स्विष्टकृतौ भ्रेजुषस्व
नो हविर्माध्यंदिने सवने जातवेदो भ्रेतृतीये सवने हिका निषइत्यनु सवनमनुवाक्यां होतायक्षदग्निपुरोळाशाना मिति प्रैषो ह
विरग्नेवीहीतियाज्यैतास्वनुवाक्यासु पुरोळाशशब्दं बहुवदेके विज्ञायते पूयति वा एतदचोक्षरं यदेन दूहतितस्मादचं नो हेतु
॥ ४ ॥ द्विदेवत्यैश्चरंति वायव इंद्रवायुभ्यां वायवायाहिदशतैर्द्रवायू इमे सुता इत्यनुवाक्ये अनवानं पृथक् प्रणवे होतायक्ष
द्रायुमग्नेगां होतायक्षदिंद्रवायू अर्हतेति प्रैषावनवानं मग्ने पिबामधूना मिति याज्ये अनवानमेकागुरे पृथक् षट्कारे इदमाद्य
नवानं प्रातः सवनं इज्यानुवाक्ये प्रैषा चोत्तरयोर्ग्रहयोर्हुत्वैतद्ब्रह्मात्रमाहरत्यध्वर्युस्तद्गृहीयादैतुवसुः पुरुवसुरिति प्रतिगृह्यं
दक्षिणमूरुमपोच्छाद्य तस्मिन्सादयित्वा काशवतीभिरंगुलीभिरपि दध्यादेव मुत्तरे सव्येन त्वपि धार्यतयोः प्रतिग्रहो भक्ष
णं च मैत्रावरुणस्यायं वां मित्रावरुणां होतायक्षन्मित्रावरुणां गृणाना जमदग्निनैत्येतुवसुर्विदद्वसुरिति प्रतिगृह्यं दक्षिणेनैद्र
वायवं हृत्वाभ्यात्मंसादनमाश्विनस्य प्रातर्युजाविबोधय होतायक्षदश्विनानासत्यावावृधाना शुभस्पती इत्येतुवसुः संयद्व
सुरिति प्रतिगृह्यं वमेव हृत्वोत्तरेण शिरः परिहृत्याभ्यात्मतरंसादनं मनुवचनं प्रैषयाज्यासु नित्यो ध्वर्युतः संप्रैष उन्नीयमाने
भ्योन्वाहात्वावहं त्वसाविदेवमिहोपयातेत्यनु सवनं होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्य होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्य सवनस्य

होतायक्षदिंद्रं तृतीयस्य सवनस्येति प्रेषितः प्रेषितो होतानु सवनं प्रस्थितयाज्याभिर्यजतिनामादेशमितरे प्रशास्ता ब्राह्मणा
च्छंसीपोतानेष्टाग्नीध्रोच्छावाकश्चोत्तरयोः सवनयोः पुराग्नीध्रादिदं ते सोम्यं मधुमित्रं वयं हवामह इंद्रत्वावृषभं वयं मरुतो य
स्य हि क्षयं मे पत्नीरिहावहौ क्षान्नायव शान्नायेति प्रातः सवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः पिबा सोममभियमुग्रतर्दइति तिस्रोर्वाडे
हिसोमकामं त्वाहुस्तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वाडिंद्राय सोमाः प्रदिवो विदानाऽआपूर्णां अस्य कलशस्वाहेति माध्यंदिन्य इंद्रं ऋभु
भिर्वाजवद्भिः समुक्षितमिंद्रावरुणा सुतपाविमं सुतमिंद्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पतं आवोवहंतु सप्तयोरघुष्यदो मे वनः सुहवाऽ
आहिगंतं नैद्राविष्णू पिबतं मध्वो अस्येमं स्तोममर्हते जातवेदस इति तातार्थं सवनिक्यः सोमस्याग्नेवीहीत्यनु वषट्कारः प्रस्थि
तयाज्यासु शस्त्रयाज्यासु मरुत्वतीये हरि योजने महिभ्याश्विने च तैरो अन्ह्यैतदेषाभियज्ञगाथागीयते । ऋतुयाजान्द्रि
देवत्यान्यश्च पत्नीवतो ग्रहः । आदित्यग्रहसावित्रौ तान् तस्मानु वषट्कृथा इति प्रतिवषट्कारं भक्षणं तूष्णीमुत्तरमेत्यध्व
र्युरयाळग्नीदिति पृच्छत्ययाळिति प्रत्याहं सभद्रमकयोनः सोमस्य पाययिष्यतीति होताजपति ॥ ५ ॥ ऐंद्रवायवमुत्तरे धे
गृहीत्वा ध्वर्यवे प्रणामयेदेषवसुः पुरुवसुरिहवसुः पुरुवसुर्मयिवसुः पुरुवसुर्वाक्पावाचं मे पाह्युपहृतावाक् सहप्राणेनोपमां
वाक् सहप्राणेन हयतामुपहृता ऋषयो दैव्यास्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमामृषयो दैव्या सोह्वयं तां तनूपावानस्तन्वस्त
पो जा इत्यध्वर्यु उपह्वयस्वेत्युक्त्वा वधाय नासिकाभ्यां वाग्देवी सोमस्य तृप्यत्विति भक्षयेत्सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृचमसैकिं

चिदवनीयानाचम्योपह्वानादिपुनःसंभक्षयित्वानसोमेनोच्छिष्टाभवन्तीत्युदाहरंतिशेषंहोतृचमसआनीयोत्सृजेदेवमु
त्तरेनत्वेनयोःपुनर्भक्षौनकंचनद्विदेवत्यानामनवनीतमवसृजेन्मैत्रावरुणमेषवसुर्विदद्वसुरिहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विद
द्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाह्युपहृतंचक्षुःसहमनसोपमांचक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइत्यक्षीभ्यांत्विहावेक्षणंदक्षिणेनाग्रेसव्येनपाणिनाहोतृचमसमाद
दीतैतुवसूनांपतिर्विश्वेषांदेवानांसमिदितितस्यारत्निनातस्योरोर्वसनमपोच्छाद्यतस्मिन्सादयित्वाकाशवतीभिरंगुली
भिरपिदध्यादाश्विनयथाहृतंपरिहृत्यपुनःसादयित्वाध्वर्यवेप्रणामयेंदेषवसुःसंयद्वसुरिहवसुःसंयद्वसुर्मयिवसुःसंयद्व
सुःश्रोत्रपाःश्रोत्रंमेपाह्युपहृतंश्रोत्रंसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिकर्णाभ्यांत्विहोपोद्यच्छेदक्षिणायाग्रेनिधायहोतृचमसंस्पृष्टोद
कमिळामुपह्वयतउपोद्यच्छंतिचमसानवांतरेळांप्राश्याचम्यहोतृचमसंभक्षयेंदध्वर्युपह्वयस्वेत्युक्त्वादीक्षितोदीक्षिता
उपह्वयध्वंयजमानाइतिवामुख्यान्वापृथग्योत्रकाउपह्वयध्वमितीतरानेवमितरैर्यथासभक्षंत्वदीक्षितामुख्यचमसादच
मसाद्रोणकलशाद्वोक्तःसोमभक्षजपःसर्वत्रहोतुर्वषट्कारैश्चमसाह्वयंतउद्गातुर्ब्रह्मणोयजमानस्यतेषांहोताग्रेभक्षयेदिति
गौतमोभक्षस्यषट्कारान्वयत्वादभक्षणमितरेषामितितौल्वलिःकृतार्थत्वाद्भक्षयेयुरितिगाणगारिरितःसंस्कारत्वात्का

चतश्चमसतास्यान्नचान्यःसंबंधोभक्षयित्वापामसोमममृताअभूमंशनोभवहृदआपीतइदवितिमुखहृदयेअभिमृशेरन्ना
प्यायस्वसमेतुतैसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइतिचमसानाद्योपाद्यान्पूर्वयोःसवनयोराद्यांस्तृतीयसवनैसर्वत्रात्मानमन्यत्रै
कपात्रेभ्यआप्यायितांश्चमसान्सादयंतितेनाराशंसाभवन्ति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्कालेप्रपद्याच्छावाकंउत्तरेणाग्नीध्रीयं
परिव्रज्यपूर्वेणसदआत्मनोधिष्यदेशउपविशेत्पुरोळाशदृगळंप्रत्तमिळामिवोद्यभ्याच्छावाकवदस्वेत्युक्तोच्छावोअग्नि
मवसइतितृचमन्वाहात्येनप्रणवेनोपसंतनुयाद्यजमानहोतरध्वर्योग्नीद्वह्नन्पोतर्नेष्टरुतोपवक्तरिषेयध्वमूर्जोर्जयध्वनि
वोजामयोजिहतान्यजामयोनिःसपत्न्यामनिबाधितासौजयताभीत्वरौजयताभीत्वर्याःश्रवद्वइंद्रःशृणवद्वोअग्निःप्र
स्थायेंद्राग्निभ्यांसोमवोचतेपोअस्मान्ब्राह्मणान्ब्राह्मणाह्वयध्वमितिस्मिन्निगदेध्वर्युर्होतृपहवकांक्षतैप्रत्येतासु
न्वन्यजमानःसूक्तावामग्रभीदुतप्रतिष्ठोतोपवक्करुतनोगावउपहृताउपहृतइत्युपह्वयतउपहृतःप्रत्यस्माइत्युज्जीयमाना
यानूच्यंप्रातर्यावभिरागतमिति रजतिनिधायपुरोळाशदृगळंसृष्टोदकंचमसंभक्षयेन्नास्पृष्टोदकाःसोमेनेतराणिहवीं
प्यालभेरन्नादायैनादित्यप्रभृतीन्धिष्यनानुपस्थायापरयाद्वारासदःप्रसृप्यपश्चात्स्वस्यधिष्यस्योपविश्यप्राश्रीयादुप
विष्टेब्रह्माग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टं सर्वंप्राश्रीयुःप्रागेवेतरेगताभवन्तिप्राश्यप्रतिप्रसृप्य ॥ ७ ॥ ऋतुयाजैश्चरंति ते
षांप्रैषाःपंचमंप्रैषसूक्तैतेनतेनैवंप्रैषितःप्रेषितःससयथाप्रैषयजतिहोताध्वर्युगृहपतिभ्यांहोतरेतद्यजेत्युक्तःस्वयंपष्ठेपृष्ठ

स्थाहर्निपश्चादुत्तरवेदेरुपविश्याध्वर्युः पश्चाद्गार्हपत्यस्य गृहपतिरथैतदुपात्रमानंतयेणवषट्कर्तारोभक्षयंति पृथगाध्वर्युः
प्रतिभक्षयैत्तस्मिंश्चैवोपहवः ॥ ८ ॥ पराङ्ध्वर्यावावृत्तैः सुमत्पद्मदेपितामातरिश्वाच्छिद्रापदाधादच्छिद्रोक्थाकवयः
शंसन्तसोमोविश्वविस्त्रीथानिनेषद्गृहस्पतिरुक्थामदानिशंसिषद्वागायुर्विश्वायुर्विश्वमायुः कइदंशंसिष्यति सइदंशंसिष्य
तीतिजपित्वानभिहिंकृत्यशोसावोमित्युच्चैराह्वयतूष्णींशंसंशंसैदुपांशुसप्रणवमसंतन्वग्रेषाहावः प्रातः सवने शस्त्रादिषु
पर्यायप्रभृतीनांच सर्वत्रचांतः शस्त्रं तेन चोपसंतानः शस्त्रस्वरः प्रतिगरं ओथामोदैवेति शोसामोदैवेत्याहावैष्णुतादिः प्रणवै
मुतादिरवसाने प्रणवे प्रणव आहावोत्तरेवसाने च प्रणवांतोवायत्रयत्रचांतः शस्त्रं प्रणवेनावस्यति प्रणवांत एव तत्र प्रतिगरः
शस्त्रांते तु प्रणवो भूरग्निज्योतिर्ज्योतिरिग्नो ३ मृद्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रो ३ मसूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यो ३ मिति त्रिपद
स्तूष्णींशंसोयद्युवैषट्पदः पूर्वैर्ज्योतिः शब्दैरग्रेवस्येदुच्चैर्निविदं यथानिशांतमग्निर्देवेद्भइति नास्या आह्वानं चोपसंतान उ
त्तमेन पदेन प्रवोदेवायेत्याज्यमुपसंतनुयादे तेन निविद उत्तराः सर्वे च पदसमान्नाया उपसंतानस्त्वन्यत्राह्वानं च निविदां मा
ज्याद्यां त्रिःशंसैर्धर्चशोविग्राहंतं निदर्शयिष्यामः ॥ प्रवोदेवायाग्नेषु बर्हिष्ठमर्चास्मै ॥ गर्महेवे भिरासनोयजिष्ठो बर्हि
रासदो ३ मित्युगावानं वैवमेवैतेनाद्याः प्रतिपदामनृगावानं मनृब्राह्मणं वानुपूर्व्यमाह्वयोत्तमयापरिदधाति सर्वशस्त्रपरि
धानीयास्वेवमुक्थं वाचिघोषाय त्वेति शस्त्राजपेदग्नं इन्द्रश्च दाशुषो दुरोण इति याज्योक्थपात्रमग्रेभक्षयैत्ततश्चमसांश्चमसि

नः सर्वशस्त्रयाज्यांतेषु वषट्कर्तैकपात्राण्यादित्यग्रहसावित्रवर्ज ॥ ९ ॥ स्तोत्रमग्रे शस्त्रादेपेति प्रोक्त उद्गातुर्हिंकारे प्रा
तः सवन आह्वयीरन्प्रतिहार उत्तरयोः सवनयोर्वायुरग्रे गायज्ञप्रीरिति सप्तानां पुरोरुचां तस्यास्तस्या उपरिष्ठात्तृचं तृचं शं
सैद्वायवायाहिदर्शते तिसप्ततृचा द्वितीयां प्रउगे त्रिः पुरोरुग्भ्य आह्वयीतं षष्ठ्यां त्रिरवस्येर्धर्चं चैर्धर्चं उत्तमानं शंसैच्छंसत्येके
तृच आह्वानं मशंसने माधुच्छंदसं प्रउगमित्येतदाक्षत उक्थं वाचिश्लोकाय त्वेति शस्त्राजपेद्विश्वेभिः सोम्यं मध्वितिया
ज्या प्रशास्ता ब्राह्मणाच्छस्यच्छावाक इति शस्त्रिणो होत्रकास्तेषां चतुराहवार्निशस्त्राणि प्रातः सवने तृतीय सवने पर्यायेष्वति
रिक्तेषु च पंचाहावानि माध्यंदिने स्तोत्रियानुरूपेभ्यः प्रतिपदनुचरेभ्यः प्रगाथेभ्यो धाय्याभ्य इति पृथगाह्वानं होतुरपितेभ्य
श्चान्यदनंतरमादौ निविदानीयानां सूक्तानां मनेकंचेत्प्रथमे वाहाव आपो देवते च नृचैतेषां तृचास्तोत्रियानुरूपाः शस्त्रादि
षु सर्वत्र माध्यंदिने प्रगाथास्तृतीया यथाग्रहणं मन्यद्याज्यां तानि शस्त्राण्युक्थं वाचीत्येषां शस्त्राजपः प्रातः सवन ऊर्ध्वं च षो
ढशिनः सर्वेषामुक्थं वाचीं द्रायेति माध्यंदिन उक्थं वाचीं द्राय देवेभ्य इत्युक्थेषु षोढशिकैष्वनंतरस्य पूर्वेण स्तोत्रियेणानु
रूपस्य छंदः प्रमाणालिङ्गदैवतान्यार्षचैकं आनो मित्रावरुणानो गंतं रिशदसा प्रवो मित्राय प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति नवायातं
मित्रावरुणे तियाज्यायाहि सुषुमाहित इति षट्स्तोत्रियानुरूपावनंतराः सप्तैन्द्रत्वावृषभमुद्देदभीति तिस्रं इन्द्रक्रतुविदं सुत
मितियाज्यैर्द्राग्नी आगतं सुतं मिद्राग्नी अपसस्प रि । तोशावृत्रहणाहुव इति तिस्रं इहेंद्राग्नी उपेयं वामस्य मन्मन इति नवेंद्रा

ग्रीआगतंसुतमितियाज्या ॥ १० ॥ संस्थितेषुसवनेषुषोळशिनिचातिरात्रेप्रशास्तःप्रसुहीत्युक्तःसर्पतेतिप्रशास्ताति
सृजैद्धोतादक्षिणेनौदुंबरीमंजसैतरेपरयाद्वारौत्तरांवेदिःश्रोणीमभिनिःसर्पतिमृगतीर्थमित्येतदाचक्षतेएतेननिष्क्रम्यय
थार्थनत्वेवान्यन्मूत्रेभ्यएतेननिष्क्रम्यकृत्वोदकार्थंवेद्यांसमस्तानुपस्थायापरयाद्वारानित्ययावृतासदोद्वार्येचाभिमृश्य
तूष्णींप्रतिप्रसर्पत्येषावृत्सर्पतेतिवचनेपूर्वयैवगृहपतिः ॥ ११ ॥ एतस्मिन्कालेग्रावस्तुत्प्रपद्यतेतस्योक्तमुपस्थानैपूर्व
याद्वाराहविधानेप्रपद्यदक्षिणस्यहविर्धानस्यप्रागुदगुत्तरस्याक्षशिरसस्तृणंनिरस्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतेनात्रोपवेश
नोयोअद्यसौम्यइतित्वथास्माअध्वर्युरुष्णीषंप्रयच्छतिदंजलिनाप्रतिगृह्यन्निःप्रदक्षिणंशिरःसमुखंवेष्टयित्वायदासोमां
शूनभिषवायव्यपोहैत्यथग्राव्णोभिष्टुयान्मध्यमस्वरेणेदंसवनंमभित्वादेवसवितर्युंजतेमनउतयुंजतेधियंआतूनइंद्रधु
मंतंमाचिदन्यद्विशंतप्रैतेवदंत्वित्यर्बुदंप्रागुत्तमायाआवक्रंजसेप्रवोग्रावाणइतिसूक्तयोरंतरोपरिष्ठात्पुरस्ताद्वापावमा
नीरोप्ययथार्थमावाग्रहग्रहणाच्छिष्टयापरिधार्यवेद्यंजमानस्योष्णीषमादार्ययथार्थमत्येष्वहःसुप्रतिप्रयच्छेदितरेष्व
थापरमभिरूपंकुर्यादितिगाणगारिराप्यायस्वसमेतुतइतितिस्रोमृजंतित्वादशक्षिपंतमुत्यंदशक्षिपौमृज्यमानःसुह
स्त्यादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैकामधुक्षत्पिप्युषीमिषमाकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यतइत्येकाकलशेषुधावतिश्ये
नोवर्मविगाहतइतिद्वेएतासामर्बुदस्यचतुर्थीमुद्धृत्यतृचांतेषुतृचानवदध्यादाप्याय्यमानेप्रथममृज्यमानेद्वितीयंदुह्यमा

नेतृतीयमासिच्यमानेचतुर्थीबृहच्छब्देबृहच्छब्देचतुर्थीमाचिदन्यद्विशंसतेतियदिग्रावाणःसंहादेरन्तस्मानमन्यदर्बुद
मेवेत्येकैप्रवोग्रावाणइत्येकउक्तंसर्पणंस्तुतेमाध्यंदिनैपवमानेविहत्यांगारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मेणचरंतिप्रव
र्ग्यवांश्चैतस्योक्तमृगावानैघर्मेणेज्याभक्षिणश्चहोतर्वदस्वेत्युक्तंउत्तिष्ठतावपश्यतेत्याहश्रातंहविरित्युक्तःश्रातंहविरित्य
न्वाहश्रातंमन्यऊधनिश्रातमग्रावितियजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्कारौदधिघर्मस्याग्नेवीहीतिवा ॥ मयित्यदिंद्रियंबृहन्म
यिद्युन्नमुतक्रतुः ॥ त्रिश्रुद्धर्मोविभातुमआकूत्यामनसासहविराजाज्योतिषासह ॥ तस्यदोहमशीयतेतस्यतइंद्रपी
तस्यत्रिष्टुपछंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपौयंधिष्यवतांप्रांचमंगारैरभिविहरेयुःपश्चात्स्वस्यधिष्यस्योपवि
श्योपहवमिष्ट्वापरित्वाग्नेपुरंवयमितिजपैदनिष्ठादीक्षितःसवनीयानांपुरस्तादुपरिष्ठाद्वापशुपुरोळाशेनचरंत्यक्रियामेकै
न्यत्रतदर्थवादवदनाक्रियामाश्रमरथ्योन्विताप्रतिषेधात्पुरोळाशाद्युक्तमानाराशंससादनान्नत्विहद्विदेवत्याएतस्मि
न्कालेदक्षिणानीयंतैहीनैकाहेषुकृष्णाजिनानिधून्वंतःस्वयमेवदक्षिणापथयंतिदीक्षिताःसत्रेष्विवदमहंमांकल्याण्यैकीत्यै
तेजसेयशसेमृतत्वायात्मानैदक्षिणान्नयानीतिजपंतउन्नेष्यमाणास्वाग्नीध्रीयआहुतीजुह्वतिददानीत्यग्निर्वदतिवायुराह
तथेतितत् ॥ हंतेतिचंद्रमाःसत्यमादित्यःसत्यमोमापस्तत्सत्यमाभरन् ॥ दिशोयज्ञस्यदक्षिणादक्षिणानांप्रियोभूया
संस्वाहा ॥ प्राचिह्येधिप्राचिजुषाणांप्राच्याज्यस्यवेतुस्वाहेतिद्वितीयां ॥ कइदंकस्माअदात्कामःकामायादात्कामोदा

ताकामःप्रतिग्रहीताकामंसमुद्रमाविशकामेनत्वाप्रतिगृह्णामिकामैतत्तेष्वष्टिरसिद्यौस्त्वाददातुपृथिवीप्रतिगृह्णात्वित्य
तीतास्वनुमंत्रयेत्प्राण्यभिमृशेदप्राणिकन्यांचसर्वत्रचैवंप्रतिगृह्णाग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टंसर्वंप्राश्रीयुःप्राश्यप्रतिप्रसृ
प्य ॥ १३ ॥ मरुत्वतीयेनग्रहेणचरंतींद्रमरुत्वइहपाहिसोमंहोतायक्षदिंद्रमरुत्वंतंसजोषाईंद्रसगणोमरुद्भिरितिभक्षयि
त्वैतत्प्रात्रमरुत्वतीयंशस्त्रंशंसैदध्वर्योशोसावोमितिमाध्यंदिनैशस्त्रादिष्वाहावआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइति
मरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराविंद्रनेदीयएदिहीतींद्रनिहवःप्रगार्थःप्रनूनंब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यस्तृचाःप्रतिपदनु
चरादृचाःप्रगार्थाआतोर्ध्वं सर्वस्तोत्रियानुरूपाःप्रतिपदनुचराःप्रगार्थाःसर्वत्रप्राक्चछंदांसित्रैष्टुभात्सर्वाश्चैवाचतुष्प
दाःपंक्तिषुद्विरवस्येद्वयोर्द्वयोःपादयोर्ध्वंशोवाश्विनेपच्छःशस्यगतांतुपच्छःसमासमुत्तमेपदेपच्छोन्यत्पादैरवसायार्ध
चातैःसंतानोभिर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधायाःप्रवइंद्रायबृहतइतिमरुत्वतीयःप्रगार्थोजनिष्ठाउग्रइत्येकभूय
सीःशस्त्वामरुत्वतीयांनिविदंदध्यात्सर्वत्रैवमयुजासुमाध्यंदिनएकांतुचेर्धायुग्मास्वेकांशिष्टातृतीयसवनैक्षिणीमृजानः
परिदध्याध्यायन्नेनआत्मनोन्यत्राप्येतयापरिदधेदेवमुक्थंवाचींद्रायशृण्वतेत्वेतिशस्त्वाजपेद्येत्वाहिहलेमघवन्नवर्ध
न्नितियाज्या ॥ १४ ॥ निष्केवल्यस्याभित्वाशूरनोनुमोभित्वापूर्वपीतयइतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपौयदिरथंतरंपृष्ठंयद्यु
वैबृहत्त्वामिद्धिहवामहेत्वंह्येहिचेरवइतिप्रगार्थाएतेभवंतितान्द्वेतिस्कारंशंसैच्चतुर्थषष्ठौपादौबार्हतेप्रगार्थेपुनरभ्यसि

त्वोत्तरयोरवस्येदृहतीकारंचेत्तावेवाद्विस्तृतीयपंचमौतुकाकुभेषुप्रत्यादानाद्युत्तरैर्वमेतत्पृष्ठेष्वहःस्विद्रनिहवब्राह्मणस्प
त्यान्बृहतीकारमितरेषुपृष्ठेषुबृहद्रथंतरयोश्चतृचस्थयोर्होत्रकाश्चयेषांप्रगार्थास्तोत्रियानुरूपाःसर्वमन्यद्यथास्तुतंपरिमि
तशस्यएकाहःसयद्युभयसामायत्पवमानैतस्ययोनिरनुरूपोयोनिस्थानएवैनामन्यत्रशंसैदूर्ध्वधायायायोनिस्थानंमने
कानंतयेंसकृत्पृथग्वाह्वानमेवमूर्ध्वमिंद्रनिहवात्प्रगार्थानांयद्वावानेतिधायापिवासुतस्यरसिनइतिसामप्रगार्थइंद्रस्यनु
वीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रीनिविदंदध्यादनुब्राह्मणंवास्वरउक्थंवाचींद्रायोपशृण्वतेत्वेतिशस्त्वाजपेत्पिवासोममिंद्रमंदतुत्वे
तियाज्या ॥ १५ ॥ होत्रकाणांकयानश्चित्रआभुवत्कयात्वंनऊत्याकस्तमिंद्रत्वावसुंसद्योहजातएवात्वामिंद्रोशन्नपुणः
सुमनाउपाकइतियाज्यातंवोदस्ममृतीषहैतत्त्वायामिसुवीर्यमितिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपाउदुत्येमधुमत्तमाईंद्रःपूर्भिदु
दुब्रह्माण्यजीषीवज्रीवृषभस्तुराषाळितियाज्यातरोभिर्वोविदद्वसुंतरणिरित्सिषासतीतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपाउदिन्व
स्यरिच्यतैभूयइदिमामूर्ध्वत्युपोत्तमामुद्धरेत्सर्वत्रपिबावर्धस्वतवघासुतासइतियाज्या ॥ १६ ॥ अथतृतीयसवनंमु
त्तमस्वरेणादित्यग्रहेणचरंत्यादित्यानामवसानूतनेनहोतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्नआदित्यासोअदितिर्मादयंता
मितिनेतंग्रहमीक्षेतहूयमानंस्तुतआर्भवेपवमानेविहत्यांगारान्मनोतादिपश्विळांतंपशुकर्मकृत्वापुरोळाशाद्युक्तमाना
राशंससादनात्सन्नेषुषदिष्ठापुरोळाशस्यतिस्रस्तिस्रःपिंड्योदक्षिणतःप्रतिस्वंचमसेभ्यःस्वेभ्यःपितृभ्यउपास्येयुरत्रपित

रोमादयध्वैयथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृतआग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसूय ॥ १७ ॥
सावित्रेण ग्रहेण चरैत्यभूदेवः सविता वंद्यो नो होतायक्षहेवं सवितारं दमूना देवः सविता वरेण्यो दधद्रत्नादक्षपितृभ्य आयु
नि ॥ पिवात्सोमं ममदग्नेन मिष्टयः परिज्माचिद्रमते अस्य धर्मणीति वषट्कृते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसैत्सर्वादिशो ध्यायेच्छं
सिष्यं न्यस्यां द्वेप्योनतामध्वर्यो शोशोसावोमिति तृतीयसवनें शस्त्रादिष्वाहावस्तत्सवितुर्वृणीमहेद्यानो देव सवितरिति वै
श्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वभूदेव एकया च दशभिश्च स्वभूतैर्द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च नियुद्धिर्वाय
विहता विमुंचं प्रद्यावेति दैर्धतमसं सु रूपकृत्सु मूतये तक्षत्रथमयं वेन श्वो दयत्पृश्निगभीयेभ्यो मातामधुमत्पिन्वते पर्यएवापित्रे
विश्वदेवाय वृष्णा आनो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वत इति नववैश्वदेवं वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रादिनिविदो दध्याच्च
तस्रो वैश्वदेव उत्तरास्तिस्त्र उत्तरैः सूक्तानां तद्धिदैवतदैवतेन सूक्तानां तौ धार्याश्चात्रैकपातिनीरदितिद्यौरदिति रंतरिक्षमिति प
रिदध्यात्सर्वत्र वैश्वदेवे द्विः पच्छोर्धर्चशः सकृद्भूमिमुपस्पृशन्नुक्तं वाचीं द्रायदेवेभ्य आश्रुत्यै त्वेति शस्त्वाजपे द्विः श्वेदेवाः
शृणुते मंहवंम इति याज्या ॥ १८ ॥ त्वंसोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य याज्या तं घृतयाज्याभ्यामुपांशुभयतः प
रियजंति घृताहवनो घृतपृष्ठो अग्निर्घृते श्रितो घृतम्बस्य धाम ॥ घृतप्रुषस्त्वाहरितो वहंतु घृतं पिबन्यजसि देवदेवानिति पुर
स्तादुरुविष्णो विक्रमस्वोरुक्षयाय नस्कृधि ॥ घृतं घृतयोने पिबं प्रयज्ञपतिं तिरैत्युपरिष्ठादन्यतरतश्चेदग्ना विष्णूमहि

धाम प्रियं वामित्युपांश्वेवाहृतं सौम्यं पूर्वमुद्रातृभ्यो गृहीत्वा वेक्षेत यत्ते च क्षुर्दिवित्सुपर्णे येनैकराज्यमजयोहिना ॥ दीर्घं
यच्च क्षुरदितेरनंतं सोमो नृचक्षामयितद्वाधा त्वित्यपश्यन् हृदि स्पृक्क्रतुस्पृग्वर्चो धावर्चो अस्मासु धेहि ॥ यन्मे मनो यमंगतं
यद्दामे अपरागतं ॥ राज्ञा सोमेन तद्वयं मस्मासु धारयामसि ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां
माज्येनाक्षिणी अज्यं छंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्विहतेषु शालाकेष्वग्नीध्रः पालीवतस्य यजत्यैभिरग्ने सरथं याह्यर्वाडित्युपांश्वेवने
ष्टारैर्विसंस्थितसंचरेणानुप्रपद्यतस्योपस्थ उपविश्य भक्षयेत् ॥ १९ ॥ अथ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याद्यां पच्छक्रगा
वाननं पच्छः शस्या चैदर्धर्चश इतरां संतानं मुत्तमेन वचनेन वैश्वानराय पृथुपाजसे शंनः करत्यर्वतै प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञायज्ञा
वो अग्रये देवो वो द्रविणो दा इति प्रगाधौ स्तोत्रियानुरुपौ प्रतव्यसीं नव्यसीं मापो हिष्ठेति तिस्रो वियतमप उपस्पृशन्नन्वारब्धे
ष्वपावृतशिरस्क इदमादिप्रतिप्रतीकमाह्वानं मुतनो हिर्बुभ्यः शृणोतु देवानां पत्नी रुशतीरवंतुन इति द्वैराकामहमिति द्वैपा
वीरवीकन्याचित्रायुरि मंयमप्रस्तरमाहि सीदंम तलीकव्यैर्यमो अंगिरोभि रूदीरतामवरउत्परासं आहंपितृन्सुविदत्रां
अविस्तीरं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्यं स्वादुष्किलायमिति च तस्मै मध्ये चाह्वानं मदामो दैवमो दामो दैवो मित्यासां प्रतिगरौ ययो
रोजसास्कभितारजांसि वीर्येभिर्वीरतमाशविष्ठा ॥ यापत्येते अप्रतीता सहोभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥ विष्णोर्नुकंवी
र्याणि प्रवोचैतंतु तन्वन्नजसो भानुमन्विहो वान इंद्रो मघवा विरप्शीति परिदध्याद्भूमिमुपस्पृशन्नुत्तमेन वचनेन ध्रुवावनय

औतसू.

॥ ३६ ॥

नकांक्षेदुक्थंवाचींद्रायदेवेभ्यः आश्रुतायत्वेति शस्त्वाजपेदग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिरित्याज्येत्यंतोऽग्निष्टोमोऽग्निष्टोमः
॥ २० ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ ॐम् ॥ उक्थ्येतु होत्रकाणां मेहूषु ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतं श्वर्षणीधृतमस्त आह्वयामसुर इति तृचा विंद्रावरु
णायुवमावाराजानां विंद्रावरुणामधुमत्तमस्येत्याज्यावयमुत्वाभपूर्व्यो न इदमिदं पुरेति प्रगाथा सर्वाः ककुभः प्रमं हि
ष्टायोदप्रुतोऽहम इन्द्रं बृहस्पतेयुवमिन्द्रं श्वस्व इति याज्या धार्हीन्द्रगिर्वण इयंत इन्द्रगिर्वणं ऋतुर्जनित्री नूतनी भवामित्रः संवां
कर्मणो द्राविष्णू मदपती मदानामिति याज्येत्यंत उक्थ्यः ॥ १ ॥ अथ षोडशस्य साविसोम इन्द्रत इति स्तोत्रिया नुरूपा वात्वा
वहंतु हरय इति तिस्रो गायत्र्य उपोषु भृणु ही गिरः सुसंहं शंत्वा वयं मघवन्नित्येकाद्वे च पंक्तीयदिन्द्रपृतनाज्येऽयं ते अस्तु हर्यत
इत्यौष्णिह बार्हतौ तृचावां धूर्ष्वस्मा इति द्विपदा ब्रह्मन्वीर ब्रह्म कृतिं जुषाण इति त्रिष्टुपेष ब्रह्माय ऋत्विग्यं इन्द्रो नाम श्रुतो गृणे ।
विस्नुतयो यथा पथ इन्द्रत्वद्यंतिरातयः ॥ त्वामिच्छव सस्पतेयंति गिरो न संयत इति तिस्रो द्विपदाः प्रतेम हे विदधे शंसिषं हरी
इति तिस्रो जगत्स्त्रिकद्रुकेषु महिषोयवाशिरं ॥ प्रोष्वस्मै पुरोरथमिति तृचावातिच्छंदसौ पच्छः पूर्वद्वेधाकारं मुत्तरमनुष्टु
ब्गायत्रीकारं प्रचेतन प्रचेतयाया हि पिषमत्स्व ॥ ऋतुश्छंदऋतु बृहत्सुन्न आधे हि नो वसपित्यनुष्टुप् प्रवस्त्रिष्टुभमिषमचंत
प्रार्चत ॥ यो व्यतीरफाणयदिति तृचा आनुष्टुभा उत्तमस्योत्तमां शिष्टौ उत्तमां निविदं दध्यां हि गैः पदानुपूर्व व्याख्यास्यामो

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३६ ॥

मत्सदहिं वृत्रमपां जिन्वदुदार्यं मुद्यां दिविसमुद्रं पर्वतां इहोद्यद्ब्रह्मस्य विष्टपमिति परिधानीयैवाहो वैवाहींद्रं ॥ एवा हि श
क्रोवशी हि शक्र इति जपित्वा पाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामिति यजति ॥ २ ॥ विहृतस्येन्द्रजुषस्व प्रवहाया हि शूरहरी इह ॥ पिवा
सुतस्य मतिर्नमध्वश्च कानश्चारुर्मदाय ॥ इन्द्रजठरं न व्यनं पृणस्वमधोर्दिवो न ॥ अस्य सुतस्य स्वर्णोपत्वा मदाः सुवाचो अ
स्थुः ॥ इन्द्रस्तुराषाणि मत्रो न जघान वृत्रं यतिर्न ॥ बिभेद वलं भृगुर्न ससाहे शत्रून्मदे सोमस्य ॥ श्रुधीह वनं इन्द्रो न गिरो जुष
स्ववज्रीन ॥ इन्द्रसयुग्भिर्दिद्युर्नमत्स्वामदायमहेरणाय ॥ आत्वाविशंतु कविर्न सुतास इन्द्रत्वष्टान ॥ पृणस्वकुक्षी सोमो
ना विह्री शूरधिया हियानः ॥ साधुर्न गृध्रुर्ऋभुर्नास्ते वशूरश्चमसोन ॥ यातेव भीमो विष्णुर्न त्वेषः समत्सु ऋतुर्न तिस्रो त्रिया
नुरूपा ऊर्ध्वस्तो त्रियानुरूपाभ्यां तदेव शस्यं विहरेंत्पादान्वयवधायार्धचशः शंसंतूर्वासां पूर्वाणि पदानि गायत्र्यः पंक्तिभिः
पंक्तीनां तु द्वे द्वे पदेशिष्येते ताभ्यां प्रणुयादुष्णिहो बृहती भिरुष्णिहांतुत्तमान्पादान्द्वौ कुर्याच्चतुरक्षरं माद्यं द्विपदाश्चतुर्धा कृ
त्वा प्रथमा त्रिष्टुभोत्तराजगती भिरुत्तमायाश्चतुर्थमक्षरमंत्यं पूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिछंदः स्ववदध्याद्वितीयतृतीययो
स्तृतीययोः पादयोरवसानत उपदध्यात्प्रचेतनेति पूर्वस्यां प्रचेतयेत्युत्तरस्यामुत्तरास्वितरान्पादान् षष्ठान्कृत्वा अनुष्टुप्कारं शं
सेदूर्ध्वस्तो त्रियानुरूपाभ्यामातो विहृतस्तत्र प्रतिगरं ओथामोदैवमदेमदामो देवो मथेति याज्यां जपेनोपसृज्य देवाहो वापाः पू
र्वेषां हरिवः सुतानामेवाहींद्रं ॥ अथोद्दं सर्वान् केवलं ते ॥ एवा हि शक्रो ममद्भि सोमं मधुमंतामिन्द्रवशी हि शक्रः सत्रावृषं जठ

रआवृषस्वेतिसमानमन्यस्तोत्रियार्थनिविदेपरिधानीयायाइत्याहावआहृतंषोळशिपात्रैसमुपहावंभक्षयंतिघमेंचभक्षि
णोमैत्रावरुणस्त्रयश्छंदोगाईद्रषोळशिभोजस्विस्त्वंदेवेष्वायोजस्वंतंमामायुष्मंतैर्वर्चस्वंतंमनुष्येषुकुरु ॥ तस्यतइंद्रपीत
स्यानुष्टुप्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपः ॥ ३ ॥ अतिरात्रेपर्यायाणामुक्तःशस्योपायौहोतुरपियथाहोत्रका
णौप्रथमेपर्यायेहोतुराद्यांवर्जयित्वाप्रत्यृचंस्तोत्रियानुरूपेषुप्रथमानिपदानिद्विरुक्त्वावस्यंतिशिष्टेसमसित्वाप्रणुवंतिस
र्वेसर्वासांमध्यमेमध्यमानिप्रत्यादायऋगंतैःप्रणुवंत्युत्तमान्युत्तमैचतुरक्षराणित्वच्छावाकंश्चतुःशस्त्राःपर्यायाहोतुराद्यं
याज्याभ्यःपूर्वेपर्यासाःपांतमावोअंधसोपादुशिष्ट्यंधसस्त्यमुवःसत्रासाहमिति सूक्तशेषौभित्यंमेषमध्वर्यवोभरतेंद्राय
सोममितियाज्याप्रवइंद्रायमादनैप्रकृतान्युजीषिणःप्रतिश्रुतायवोधृषदितिपंचदशदिवश्चिदस्येतिपर्यासःसनोनव्येभि
रितिचास्यमदेपुरुवर्पांसिविद्वानितियाज्यावयमुत्वातदिदर्थीवयमिंद्रत्वायवोभिर्वात्रहत्यायेत्युत्तमामुद्धरेंद्रिंद्रोअंगम
हृदयमभिभ्युषुवाचमभ्युधूतस्यहरिवःपिबेहेतियाज्येंद्रायमद्वनेसुतमिंद्रमिद्राथिनोबृहदैंद्रसानसिमेतोन्विद्रंस्तवामे
शानैमानोअस्मिन्मध्वर्क्षिद्रपिबतुभ्यंसुतोमदायेतियाज्यायंतइंद्रसोमोयंतेमानुषेजनउद्धेदभीत्युत्तमामुद्धरेंद्रहंभुवम
पाय्यस्यांधसोमदायेतियाज्यातूनइंद्रक्षुमंतमाप्रद्रवपरावतोनह्यन्यंबळाकरमित्यष्टावींस्वयंतीरहंदापातासुतमिंद्रोअ
स्तुसोमैहंतावृत्रमितियाज्याभित्वावृषभासुतैभिप्रगोपतिंगिरातूनइंद्रमद्यगितिसूक्तैअश्वावतिप्रोग्रांप्रीतिवृष्णइयमिस

त्यामितियाज्येंद्रवसोसुतमंधइंद्रेहिमत्स्यंधसःप्रसम्राजमुपक्रमस्वाभरघृषतातदस्मैनव्यमस्यपिबयस्यजज्ञानइंद्रेतिया
ज्येंद्रह्यन्वोजसामहांद्रोयओजसांसमस्यमन्यवेविशइतिद्विचत्वारिंशद्विष्वजितेतिष्ठाहरीरथआयुज्यमानेतियाज्या
त्वेतानिषीदतात्वशत्रवागर्हिनकिरिंद्रत्वदुत्तरइत्युत्तमामुद्धरेंद्रच्छेदधामीदंत्यत्पात्रमिंद्रपानमितियाज्यायोगेयोगेतव
स्तरंयुंजंतिब्रध्नमरुषयदिंद्राहंप्रतेमहउतीशचीवस्तववीर्येणेतियाज्येंद्रःसुतेषुसोमेषुयइंद्रसोमपातमआघायेअग्निमिंधत
इतिसप्तदशयइंद्रचमसेष्वासोमःप्रवःसतांप्रोद्रोणेहरयःकर्मागमन्नितियाज्येंतिपर्यायाःपर्यासवर्जगायत्राः ॥ ४ ॥ संस्थि
तेष्वाश्विनायस्तुवतेशंसिष्यन्विसंस्थितसंचरेणनिष्क्रम्याग्नीध्रीयेजान्वाच्याहुतीर्जुहुयादग्निरज्वीगायत्रेणच्छंदसांतम
श्यांतमन्वारभैतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥ ऊषाअज्विनीत्रैष्टुभेनच्छंदसांतामश्यांतामन्वारभैतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥
अश्विनावज्विनौजागतेनच्छंदसांतावश्यांतावन्वारभैताभ्यामामवतुताभ्यांस्वाहा ॥ बण्महाँऽअसिसूर्येतिद्वाभ्यामि
ंद्रवोविश्वतस्परीतिचंप्राश्याज्यशेषमपउपस्पृशेन्नाचामेद्विज्ञायतेदेवरथोवाएषयद्धोतानाक्षमद्भिःकरवाणीतिप्राश्य
प्रतिप्रसृप्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविशैतसमस्तजंधोरुररत्निभ्यांजानुभ्यांचोपस्थंकृत्वायथाशकुनिरुत्पतिष्यन्नपस्थकृत
स्त्वेवाश्विनंशंसैदग्निर्होतागृहपतिःसराजेतिप्रतिपदेकपातिनीपच्छंएतयाग्नेयंगायत्रमुपसंतनुयात्प्रातरनुवाकन्यायेन
तस्यैवसमाम्नायस्यसहस्रावममोदेतोःशंसैद्वाहंतास्त्रयस्तृचाःस्तोत्रियाःप्रगाथावातान्पुरस्तादनुदैवतैस्वस्यच्छंदसोय

थास्तुतंशंसैद्येषुवान्येषुपच्छोद्विपदाउपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्तराविच्छंदसउद्धरेदपिवातन्यायेनशंसनैनतुपच्छो
न्यास्त्रिष्टुब्जगतीभ्यःपांकेनोदितेसौर्याणिप्रतिपद्यतेसूर्योनोदिवउदुत्यंजातवेदसमितिनवचित्रंदेवानानमोमित्रस्यैद्र
क्रतुंनआभराभित्वाशूरनोनोमोबहवःसूरचक्षसइतिप्रगाथामहीद्यौःपृथिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवाविश्वस्य
देवीमृचयस्यजन्मनोनयारोषातिनग्रभदितिद्विपदाबृहस्पतेअतियदयोअर्हादितिपरिधानीयाप्रतिपदेपरिधानीयायाइ
त्याहावोबृहत्सामचेत्तस्ययोनिप्रगाथेषुद्वितीयांतृतीयांवा नवाश्विनेनग्रहेणसपुरोळाशेनचरंतीमेसोमासस्तिरोअन्हासं
स्तीब्रास्तिष्ठंतिपीतयेयुवभ्यां ॥ हविष्मतानासत्यारथेनयातमुपभूषतंपिबध्याइत्यनुवाक्याहोतायक्षदश्विनासोमानां
तिरोअन्हानामितिप्रैषःप्रवामंधांसिमद्यान्यस्थुरुभापिबतमश्विनेतियाज्यैअध्यर्धामनवानंयद्येतस्यपुरोळाशस्यस्विष्ट
कृदाचरेयुःपुरोळाअग्नेपचतोग्रेवृधानआहुतिमितिसंयाज्यै ॥ ५ ॥ यदिपर्यायानभिव्युच्छेत्सर्वेभ्यएकंसंभरेयुःप्रथमा
द्धोताद्वितीयान्मंत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीचोत्तमादच्छावाकोद्वौचेद्वौप्रथमाद्वाउत्तमादपिवासर्वेस्युःस्तोमनिर्हस्ता ऊर्ध्व
स्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तुचांछंसेयुर्निर्हासएवैकस्मिन्होतृवर्जमित्येकआश्विनायैकस्तोत्रियौग्नेविवस्वदुषसइति
तंपुरस्तादनुदैवतैस्वस्यच्छंदसोयथास्तुतंशंसैत्रीणिषष्टिशतान्याश्विनैविमतानांप्रसवसंनिपातैसंसवोनंतर्हितेषुनद्यावा
पर्वतेनवाप्येकैतर्हितेष्वपितथासतिसंस्वरादेवतावाहनात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैद्योजातएवेतिनि

ष्केवल्येममाग्नेवर्चइतिवैश्वदेवसूक्तस्यापिवैतेष्वेवनिविदोदध्यादुद्धरेदितराणिस्थानंचैन्निविदोतिहरैन्माप्रगामेतिपुर
स्तात्सूक्तंशस्त्वान्यस्मिंस्तदैवतेदध्यात् ॥ ६ ॥ सोमातिरेकेस्तुतशस्त्रोपजनःप्रातःसवनैस्तिसोमोअयंसुतोर्गौर्धयतिम
रुतामितिस्तोत्रियानुरूपौमहोऽइंद्रोयोजसातोदेवाअवंतुनइत्यैद्रीभिर्वैष्णवीभिश्चस्तोममतिशस्यैद्यायजेद्वैष्णव्यावै
द्रावैष्णव्येतिगाणगारिदैवतप्रधानत्वात्संवांकर्मणासमिषाहिनोमीतिमाध्यंदिनैवण्महोऽअसिसूर्योदुत्यइशतंवपुरिति
प्रगाथौस्तोत्रियानुरूपौमहोऽइंद्रो नृवद्विष्णोर्नुकंयाविश्वासांजनितारामतीनामितियाज्यातृतीयसवनउत्तरोत्तरांसंस्था
मुपेयुरातिरात्रादतिरात्राच्चैत्प्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामप्रतद्विष्णुस्तवतेवीर्येणेतिस्तोत्रियानुरूपौमाध्यंदिनेनशेषेस्त्वेष
मित्थासमरणंशिमिवतोरितिवायाज्या ॥ ७ ॥ ऋतेराजनिनष्टेदग्धेवापिदग्धानिसदोहविर्धानान्यनावृताक्रियैरन्ना
वृतावान्यंराजानमभिषुणुयुरनधिगमेपूतीकान्फाल्गुनान्यन्यावाओषधयःपूतीकैःसहप्रायश्चित्तंवाहुत्वोत्तरमालभेत
सुत्यासूक्तमेवमन्येतप्रतिधुक्प्रातःसवनैशृतंमाध्यंदिनैदधितृतीयसवनैश्चायंतीयं ब्रह्मसामयदिफाल्गुनानिवारवंतीयं
यज्ञायज्ञीयस्यस्थानेश्रायंतीयमेकएकदक्षिणंयज्ञंसंस्थाप्योदवसायपुनर्यजेततस्मिन्पूर्वस्यदक्षिणांदद्यात्सोमाधिगमेप्र
कृत्या ॥ ८ ॥ दीक्षितानामुपतापेपरिहितेप्रातरनुवाकेनुपाकृतेवापुष्टिपतेपुष्टिश्चक्षुषेचक्षुःप्राणायप्राणंत्मानेत्मानैवाचे
वाचमस्मैपुनर्धेहिस्वाहेतिब्रह्माहुतिंहुत्वाशीतोष्णाअपःसमानीयैकविंशतिमासुग्रवान्कुशपिंजूलांश्चावधार्यताभिरद्भि

रवर्थकुर्वीतताभिरेनमाप्तावर्थेजीवानामस्थता ॥ इमममुंजीवयतजीविकानामस्थता ॥ इमममुंजीवयतसंजीवानाम
स्थता ॥ इमममुंसंजीवयतसंजीविकानामस्थता ॥ इमममुंसंजीवयतैतौषधिसूक्तेनचाप्ताव्यानुमृजैदुपांश्वंतर्यामौतेप्रा
णापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानंपात्वसावैद्रवायवस्तेवाचंपात्वसौमैत्रावरुणस्तेचक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेश्रोत्रं
पात्वसावाग्रयणस्तेदक्षकृतूपात्वसाउक्थ्यस्तेगानिपात्वसौध्रुवस्तआयुःपात्वसावितितयथासनमनुपरिक्रमणैत्रातारमिंद्र
मवितारमिंद्रमितिताक्ष्यादिर्यद्यप्यन्यदैकाहिकाद्वैश्वदेवैस्वस्त्यात्रेयेनिविदंद्ध्यात्प्रकृत्यानिगदे ॥ ९ ॥ संस्थितेतीर्थेन
निर्हृत्यावभृथेप्रेतालंकारान्कुर्वतिकेशश्मश्रुलोमनखानिवापयंतिनलदेनानुलिंपंतिनलदमालांप्रतिमुंचंतिनिष्पुरीषमेके
कृत्वापृषदाज्यं पूरयंत्यहतस्यवाससःपाशतःपादमात्रमवच्छिद्यप्रोर्णुवंतिप्रत्यग्दशेनाविःपादमवच्छेदमस्यपुत्राअमाकु
र्वीरन्नग्नीनस्यसमारोप्यदक्षिणतोबहिर्वेदिदहेयुराहार्येणानाहिताग्निपक्षांचप्रत्येत्याहःसमापयेयुःप्रातरनभ्यासमनभि
हिंकृतानिश्चानुवचनाभिष्टवनसंस्तवनानिपुराग्रहग्रहणास्तीर्थेननिष्क्रम्यत्रिःप्रसव्यमायतनंपरीत्यपर्युपविशंतितपश्चा
द्धोतोत्तरोध्वर्युस्तस्यपश्चाच्छंदोगाआयंगौःपृश्निरकमीदित्युपांशुस्तुवतेस्तुतेहोताप्रसव्यमायतनंपरिब्रजन्स्तोत्रियमनु
ब्रजैदप्रणुवन्यामीश्वप्रेहिप्रेहिपधिभिःपूर्व्येभिरितिपंचानांतृतीयमुद्धरेन्मैनमग्नेविदहोमाभिश्चोचइतिषट्पूषात्वेतश्चा
वयतुप्रविद्वानितिचतस्रउपसर्पमातरंभूमिमेतामितिचतस्रःसोमएकेभ्यउरुणसावसुतृपाउदुंबलावितिचसमाप्यसंचि

त्यतीर्थेनप्रपाद्यथासनमासादयेयुर्भक्षेपुप्राणभक्षान्भक्षयित्वादक्षिणेमार्जालीयेनिनयेयुर्दक्षिणस्यावावेदिश्रोण्यांसस
दशमहर्भवतित्रिवृतःपवमानारथंतरपृष्टोमिष्टोमःसंस्थितेऽवभृथमेकेगमयंत्येतस्यैतदहरभिशब्दयंतौनिर्मथ्येनवाद
ग्ध्वानिस्वार्यसंवत्सरादेनमग्निष्टोमेनयाजयेयुर्नेदिष्ठिनवादीक्षयेयुरपिवोत्थानंगृहपताउक्तःस्तुतशस्त्रविकारएकाहेषुय
यजमानासनेशयीतसंस्थितेपायतीष्ववभृथंगमयेयुरित्यालेखनःपूर्वेणसदोदहेयुरित्याश्मरथ्यएषएवावभृथः ॥ १० ॥
अग्निष्टोमोत्यग्निष्टोमउक्थ्यःषोडशीवाजपेयोतिरात्रोसौर्यामइतिसंस्थास्तासांयामुपयंतितस्याअंतेयज्ञपुच्छमनुयाजाद्यु
कैपशुनाशंयुवाकादुत्तमस्त्वहसूक्तवाकप्रैषोवीवृधतेतिपुरोडाशदेवतांपशुदेवतामेकैयदिसवनीयस्यपशोःपशुपुरोडा
शंकुर्युरवीवृधेतांपुरोडाशैरित्येवब्रूयात्सवनीयैरेवैद्रोवर्धतेपशुपुरोडाशेनपशुदेवतोर्ध्वंशंयुवाकाद्धारियोजनौपाःसोमम
स्तमिंद्रप्रयाहिधानासोमानामिंद्राद्विचपिबच्युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीइतीज्यानुवाक्येअंत्येव्वहस्सुतिष्ठासुकंमघ
वन्मापरागाअयंयज्ञोदेवयाअयंमियेधइतीतरेषुपरायाहिमघवन्नाचयाहीतिवानुवाक्योत्तरवत्स्वहःस्वननुवषट्कृतेति
प्रेषंमैत्रावरुणआहेहमदएवमघवन्मिंद्रतेश्वइत्येतेत्यतिरात्रेद्युत्यामितिचतस्यांतंश्रुत्वामीध्रःश्वःसुत्यांप्राहःश्वःसुत्यांवा
एषांब्राह्मणानांतामिंद्रायेंद्राग्निभ्यांप्रब्रवीमिमित्रावरुणाभ्यांवसुभ्योरुद्रेभ्यआदित्येभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योब्राह्मणेभ्यः
सौम्येभ्यःसोमपेभ्योब्रह्मन्वाचंयच्छेति ॥ ११ ॥ आहृतमुन्नेत्राद्रोणकलशमिळामिवप्रतिगृह्योपहवमिष्टावेक्षेतहरिव

तस्तेहारियोजनस्यस्तुतस्तोमस्यशस्त्वोक्थस्यैष्टयजुषो यो भक्षो गोसनि रश्वसनि स्तस्य तउपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति प्राण
भक्षं भक्षयित्वा प्रतिप्रदाय द्रोणकलशात्मानमाप्याय्य यथा प्रसृतं विनिःसृप्याग्नीध्रीयै विनिःसृसाहुती जुह्वत्ययं पीत इंदु
रिंद्रं मदेधा दयं विप्रो वाचमर्चयिष्यच्छन् ॥ अयंकस्य चिद्रुहतादभीकै सोमो राजान सखायं रिषेधात्स्वाहा ॥ इंद्राधो
अग्निना दत्तमागां घशो भर्गः सह भोजो बलं च ॥ दीर्घायुत्वाय शतशारदायं प्रतिगृभ्यामिमहते वीर्याय स्वाहेत्याहवनीये
षट्षट्शकलान्यभ्यादधति देवकृतस्यै न सो वयजनमसि स्वाहा ॥ पितृकृतस्यै न सो वयजनमसि स्वाहा ॥ मनुष्यकृतस्यै
न सो वयजनमसि स्वाहा ॥ आत्मकृतस्यै न सो वयजनमसि स्वाहा ॥ एनस एनसो वयजनमसि स्वाहा ॥ यद्वो देवाश्च कृ
मजिह्वया गुर्विति च द्रोणकलशाद्धाना गृहीत्वा वेक्षेरन्ना पूर्यास्थामा पूरयत प्रजया च धनेन चैंद्रस्य कामदुघास्थकामान्मेधु
इगध्वै प्रजां च पशूंश्चेत्यवभ्रायातः परिधिदेशे निवपेयुः प्रत्येत्य तीर्थदेशे पां पूर्णांश्च मसांस्तान्सव्यावृतो ब्रजंति हरिततृणानि
विमृज्य प्रतिस्वंच मसेभ्यस्त्रिः प्रसव्यमुदकैरात्मनः पर्युक्षंतं दक्षिणैः पाणिभिरितरैर्वा प्रदक्षिणैस्वधापित्रे स्वधापितामहाय
स्वधाप्रपितामहायेत्युक्ते जीवमृतेभ्यः पाणींश्च मसेष्ववधायाम्पुधूतस्य देवसो मतेमतिविदो नृभिः सुतस्यस्तुतस्तोमस्यश
स्त्वोक्थस्यैष्टयजुषो यो भक्षो गोसनि रश्वसनि स्तस्य तउपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति प्राणभक्षान् भक्षयित्वा माहं प्रजां परासि
चामित्येतेनाभ्यात्मनि नीयाच्छायं यो मरुतः श्लोक एत्वित्येतया भिमृशंति दधिक्षाव्णो अकारिषमित्याग्नीध्रीयै दधिद्रप्सा

न्राश्यं सख्यानि विसृजंत उभाकवीयुवानासत्यादाधर्मणस्पती ॥ परिसत्यस्य धर्मणा विसख्यानि सृजामह इति ॥ १२ ॥
पत्नी संयाजैश्चरित्वावभृथं ब्रजंति ब्रजंतः सान्नो निधनमुभयैत्यवभृथेष्ट्यातिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाद्यनुयाजां तां नानास्यामिळा
न बहिष्मंतौ प्रयाजानुयाजावप्सु मंतौ गायत्रौ वारुणहर्विरवते हेळोवरुणनमोभिरिति द्वै अग्नीवरुणौ स्विष्टकृदर्थे त्वं नो
अग्नेवरुणस्य विद्वानिति द्वै संस्थितायां पादानुदकांते वदधुर्नमोवरुणायाभिष्ठितौ वरुणस्य पाश इति तत आचामंति भक्ष
स्यावभृथोसि भक्षितस्यावभृथोसि भक्षंकृतस्यावभृथोसीति प्रोथ्य प्रथमेन प्रष्टीवंति प्रगिरंत्युत्तराभ्यां तत आचम्याप्लवंत
आपो अस्मान्मातरः शुंधयं त्विदमापः प्रवहंत सुमित्र्या न आप ओषधयः संत्वित्येतया वृताभ्युक्षेरन्नेवाप्यदीक्षिता उन्नेनैना
नुन्नयत्युन्नेतरुन्नोन्नयौन्नेतर्वस्वो अभ्युन्नयान इत्युन्नीयमाना जपंत्युद्वयंतमसस्परीत्युदेत्यसमानमत ऊर्ध्वहृदयशूलेना सं
स्थाजपात्संस्थाजपेनोपतिष्ठंतं येयेपवृत्तकर्माणः ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीयया चरंति सा प्रायणीययोक्ता पथ्यास्वस्ति
रिहोत्तमाज्यहविषां विपरीताश्च याज्यानुवाक्यास्ते चैव कुर्युर्ये प्रायणीयां प्रकृत्या संयाज्ये संस्थितायां मैत्रावरुण्यनूबंध्यास
दस्येक उत्तरवेद्यामेकै हुतायां वपायां यद्येकादशिन्यग्रतः कृताग्नीषोमीयेण संचरेण ब्रजित्वा गार्हपत्येत्वाष्ट्रेण पशुना चरंत्यं
जनादिपर्यग्निकृत्वौ त्सृजंत्यपुनरायनार्यदित्वध्वयव आज्येन समाप्नुयुस्तथैव होता कुर्यात्सं प्रैषवदादेशान्पशुवन्निपाता
न्यद्यनूबन्धये पशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेयुर्धातानुमतीराकासिनीवालीकुहः ॥ धाताददानुदाशुषे प्राची जीवा

श्रौतसू.

॥ ४६ ॥

तुमक्षितां ॥ वयं देवस्य धीमहि सुमतिं वाजिनीवतः ॥ धाता प्रजानामुतराय ईशै धाते दं विश्वं भुवनं जजान ॥ धाता कृ
ष्टीरनिमिषाभिषष्टै धात्र इन्द्र व्यंघृतवज्रुहो तेति देवीनां चेतसूर्योद्यौरुषागौः पृथिवीं सत्पुं धिर्न आगहीति द्वे आद्यां तनोषि
रश्मिभिरावहंती पोष्या वार्या णिनता अर्वारेणुककाटो अश्रुतेन तानशंति न दभाति तस्करौ बळित्थापर्वतानौ दृष्ट्वा चिद्याव
नस्पतीन् पश्वलाभे पयस्यां मैत्रावरुण्य नूबं ध्यास्थानं आज्यभागप्रभृति वाजिनां त्रिकर्मिणो वाजिनं भक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः
सर्वे तु दीक्षितोत्थिताः पृथगग्नीन्त्समारोप्योदग्देवयजनान्मथित्वोदवसानीययायजंतैपौनराधेयिक्यविकृता विकृता ॥
॥ १४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठः संपूर्णः ॥

पूर्वष.

अ. ६

॥ ४६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ सत्राणामुक्तादीक्षोपसर्दएतेनाह्वासुत्यानिप्रातरनुवाकाद्युदवसानीयांतान्यंतानि
 पत्नीसंयाजांतानीतराणिद्रप्सप्राशनसख्यविसर्जनेत्वंत्यएवंध्रुवाःशस्त्राणामातानाःसूक्तान्येवसूक्तस्थानेष्वहीनेषुदैवते
 नव्यवस्थास्तृचाःप्रउगेसर्वाहर्गणेषुतायमानरूपाणांप्रथमादहःप्रवर्तेतैअभ्यासातिप्रैषावहउत्तमेशस्त्रेपरिधानीयायाउ
 त्तमेवचनउत्तमंचतुरक्षरैद्विरुक्त्वाप्रणुयाद्वितीयादिषुत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्षर्यमग्रेनिष्केवल्यसूक्तानांजातवेद
 सेसुनवामसोममित्याग्निमारुतैजातवेदस्यानामारंभणीयाःपर्यासान्कद्वतोहरहःशस्यानीतिहोत्रकाद्वितीयादिष्वेवता
 निसर्वाणिसर्वत्रान्यत्राहउत्तमाद्वैकल्पिकान्यग्निष्टोमेहर्गणमध्यगतैग्निष्टोमायनेषुवान्यान्यभ्यासातिप्रैषाभ्यामितिकौ
 त्सोर्विकृतौतद्रुणभावान्नित्यानिहोतुरितिगौतमःसंघातादावनुप्रवृत्तत्वादच्युतशब्दत्वाच्चहोत्रकाणामपिगाणगारि
 नित्यत्वात्सत्रधर्मान्वयस्यप्रगाथतृचसूक्तागमैस्वैकाहिकंतावदुद्धरेत् ॥ १ ॥ चतुर्विंशेहोताजनिष्टेत्याज्यमानोमित्रावरु
 णामित्रंवयंहवामहेमित्रहुवेपूतदक्षमयंवांमित्रावरुणापुरूरुणाचिद्भ्यस्तिप्रतिवांसूरउदितइतिषळहस्तोत्रियामैत्रावरु
 णस्यायाहिसुषुमाहितइंद्रमिद्राथिनोबृहदिंद्रेणसंहिदक्षसंआदहस्वधामन्वित्येकाद्वेचैद्रोदधीचोअस्थभिरुत्तिष्ठन्नोज
 सासहभिंधिविश्वाअपद्विषइतिब्राह्मणाच्छंसिनइंद्राग्नीआगतंसुतमिंद्रेअग्नानमोबृहत्ताहुवेययोरिदमियंवामस्यमन्मन
 इंद्राग्नीयुवामिमेयज्ञस्यहिस्थक्रत्वित्येज्यच्छावाकस्यतेषांयस्मिन्स्तुवीरन्त्सःस्तोत्रियोयसिंच्छुःसोनुरूपएकःस्तोत्रिये

वहः सुयोन्योनंतरः सोनुरूपोनचेत्सर्वोहर्गणः षळहोवैकाहिकस्तथासंत्येचोर्ध्वमनुरूपेभ्यः जुनीतीनोवरुणइंद्रवोवि
श्वतस्परियत्सोमआसुतेनरइत्यारंभणीयाः शस्त्वास्वान्त्वान्परिशिष्टानावपेरैश्वतुर्विशमहाव्रताभिजिद्विश्वजिद्विशुव
त्सुसर्वस्तोमसर्वपृष्ठेषुचोर्ध्वमावापात्प्रतिवांसूरउदितैर्व्यंतरिक्षमतिरच्छावाश्वस्यसुन्वतइतितृचाः पर्यासाः सत्वेवमैत्रा
वरुणस्यषळहः स्तोत्रियउत्तमः सपर्यासस्तदैवतमन्यपूर्वस्यस्थानेकुर्वीतान्यत्रापिसंनिपातैनतृचंसूक्तवानंतर्हितमेकासने
द्विः शंसैन्महावालभिदंचेच्छंसेदूर्ध्वमनुरूपेभ्यः आरंभणीयाभ्योवांनाभाकांस्तृचानावपेरैन्गायत्रीकारैः सक्षपः परिष्वज
इतिमैत्रावरुणोयः ककुभोनिधारयइतिवापूर्वीष्टइंद्रोपमातयइतिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणामित्यच्छावाकः ॥ २ ॥
मरुत्वतीयेप्रेतुब्रह्मणस्पतिरुत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइतिब्राह्मणस्पत्यावावपतैपूर्वोन्नित्यादृहदिंद्रायगायतनकिः सुदासोरथमि
तिमरुत्वतीयाऊर्ध्वनित्यात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैदेवंस्थितान्प्रगाथान्पृष्ठ्याभिप्लवयोरन्वहैपुनः पु
नरावर्तयेयुरेकैकंब्राह्मणस्पत्यानामेवंमरुत्वतीयानांभुवइंद्रनिहवोधायाश्चबृहत्पृष्ठरथंतरंवातयोरक्रियमाणस्ययोनिं
शंसैद्वैरूपवैराजशाकरैरेवतानांचपृष्ठ्यस्तोत्रियायोन्योर्ध्वंस्तोत्र्यासांविधानमन्वहैताभ्यऊर्ध्वसामप्रगाथानुकोरथंतरस्यो
भयंशृणवच्चनइतिबृहत्इंद्रत्रिधातुशरणंत्वमिंद्रप्रतूतिषुमोषुत्वावाघतश्चनेतिसद्विपदउपसमस्येद्विपदांमिंद्रमिदेवतात
यइतीतरेषांपृष्ठ्यएवैकैकमन्वहैतदिदासेतिचपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैदुक्थपात्रंचमसांश्चांतरातिग्राह्यान्भक्षयंतिनिष्केवल्ये

नित्योभक्षजपः षोळशिपात्रेणभक्षिणः ॥ ३ ॥ होत्रकाणांकयानश्चित्रआभुवत्कयात्वंनऊत्यामाचिदन्यद्विशंसतंय
च्चिद्वित्वाजनाइमइतिस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्यंतवोदस्ममृतीषहैतत्त्वायामिसुवीर्यमभिप्रवः सुराधसंप्रसुश्रुतंसुरा
धसंवयंघत्वासुतावंतः कईवेदसुतेसचाविश्वाः पृतनाअभिभूतरनरैतामिंद्रजोहवीमियाइंद्रभुजआभरइत्येकाद्वेचंद्रोमदा
यवावृधेमदेमदेहिनोददिः सुरूपकृत्नुमूतयेयुष्मिंतमन्नऊतैश्चायंतइवसूर्यवण्महांसिसूर्योदुत्यद्दशतंवपुरुदुत्येमधुमत्त
मास्त्वमिंद्रप्रतूतिषुत्वमिंद्रयशाअसींद्रक्रतुंनआभरेंद्रग्येष्ठनआभरात्वासहस्रमाशतैममत्वासूरउदितइतिब्राह्मणाच्छं
सिनस्तरोभिर्वोविदद्वसुंतरणिरित्तिषासतित्वामिदाह्योनरोवयमेनमिदाह्योयोराजाचर्षणीनांयः सत्राहाविचर्षणैः स्वा
दोरित्थाविषूवतइत्थाहिसोमइन्मदउभेयदिंद्रोदसींअवयत्त्वंशतक्रतोनकिष्टंकर्मणानशंनत्वाबृहतोअद्रयउभयंशृण
वच्चनआवृषस्वपुरुवसोकदाचनस्तरीरसिकदाचनप्रयुच्छंसियतइंद्रभयामहैयथागौरोअपाकृतैयदिंद्रप्रागपागुदग्यथा
गौरोअपाकृतमित्यच्छावाकस्यस्तोत्रियानुरूपानांयद्यनुरूपेस्तुवीरन्स्तोत्रियोनुरूपऊर्ध्वंस्तोत्रियानुरूपेभ्यः कस्तमिंद्र
त्वावसुंकंनव्योअतसीनां ॥ कदून्वस्याकृतमितिकद्वंतः प्रगाथाअपप्राचइंद्रविश्वाअमित्रान्ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्यु
रुंनोलोकमनुनेषिविद्वानितिकद्वन्आरंभणीयाऊर्ध्वमारंभणीयाभ्यः सद्योहजातइत्यहरहः शस्यंमैत्रावरुणोस्माइदुप्रत
वसैश्चासद्वहिरितीतरावहीनसूक्तैआसत्योयात्वित्यहीनसूक्तैद्वितीयमैत्रावरुणउदुब्रह्माण्यभितष्टेवेतीतरावहरहः शस्यं

नूनंसातइत्यंतमुत्तमहीनसूक्तानिषठहस्तोत्रियानावपत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेतितिस्रस्तेहिद्यावापृथिवीयज्ञस्य
वोरथ्यमिति वैश्वदेवंपृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धायज्ञेनवर्धतेत्याग्निमारुतंमग्निष्टोमइदमहरुक्थ्योवा ॥ ४ ॥ अभिप्लवपृष्ठया
हानिरथंतरपृष्ठान्ययुजानिबृहत्पृष्ठानीतराणि तृतीयादिषुपृष्ठयस्यान्वहं द्वितीयानि वै रूपवैराजशाकररैवतानितेषां यथा
स्थाने क्रियायां योनीः शंसैस्सर्वत्र चास्वयोनिभावेन्यत्राश्विनाद्यज्ञायज्ञीयस्यत्वक्रियमाणस्यापिसानुरूपां योनिं व्याहवं
शंसैदूर्ध्वमितरस्यानुरूपाद्धोत्रकाः परिशिष्टानावापानुद्धृत्य मित्रं वयं हवामहे मित्रं हुवे पूतदक्षमयं वा मित्रावरुणानो मित्रा
वरुणेति तृचाः प्रवो मित्रायेति चतुर्णां द्वितीयमुद्धरैत्प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति षट्काव्येभिरदाभ्येति तिस्रो मित्रस्य चर्षणीधृ
तइति चतस्रो मैत्र्योयच्चिद्धि ते विश इति वारुणमेतस्य तृचमावपेतं मैत्रावरुणो नित्यादधिकं स्तोमकारणात्पंचसप्तदशेन वै
कविंशैर्द्वादशचतुर्विंशैर्पंचदशत्रिणवैकविंशतिं त्रयस्त्रिंशैर्द्वात्रिंशतं चतुश्चत्वारिंशैर्षट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशैरेकाल्पीय
सीवैकाहेष्वेकभूयसीर्वा नारं भणीयानपर्यासां अंत्या एकाहिकास्तृचाः पर्यासस्थानेषु ब्राह्मणाच्छंसिनः सुरूपकृद्भूमूतयइ
ति षट्सूक्तान्यावापउक्तो मैत्रावरुणे नेहेंद्राग्नीइंद्राग्नी आगतं ताहुवैययोरिदमिति नवैयं वामस्य मन्मन इत्येकादशयज्ञस्य हि
स्य इत्यच्चावाकस्यायात्विद्रोवसइति मरुत्वतीयमानइंद्रइति निष्केवल्यं प्रथमस्याभिप्लविकस्य मध्यं दिन इत्युक्त एते शस्त्रे
प्रतीयादहीनसूक्तस्थान एवात्वा मिंद्रयज्ञइंद्रः कथामहामिंद्रः पूर्भिद्य एकइद्यस्ति गमशृंग इमामूष्विच्छंति त्वां शासद्वहि

रितिसंपाता एकैकस्य त्रयस्त्रय उक्ता मरुत्वतीयैर्युजते मनइहेहवइति चतस्रो देवान्हुवइति वैश्वदेवं ॥ ५ ॥ द्वितीयस्य च
तुर्विंशेनाज्यं वायो ये ते सहस्रिण इति द्वैती ब्राः सोमास आगहीत्येको भादेवादि विस्पृशेति द्वैशुक्रस्याद्यगवाशिर इत्येकां यं वां
मित्रावरुणेति पंचतृचागार्त्समदंप्रउगमित्येतदा चक्षते विश्वानरस्य वस्पतिमिंद्रइत्सोमपा एकइति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनु
चरा विद्रसोमं यात ऊतिरवमेति मध्यं दिनो निष्केवल्यस्योत्तमे विपरीते भारद्वाजो होता चेत्प्रकृत्या चातुर्विंशिकं तृतीयसव
नं विश्वो देवस्य नेतुरित्येकां तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वै आविश्वदेवं सत्पतिमिति तु वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वाज्यप्रउगै प्रति
पदनुचराश्चोभयोर्युग्मेष्वेवमभिप्लवे ॥ ६ ॥ तृतीयस्य त्रय्यमां योजात एवेति मध्यं दिनं स्तद्देवस्य घृतेन द्यावापृथिवी इति
तिस्रो नश्वो जातः परावतो यइति वैश्वदेवै वैश्वानराय धिषणां धारा वरामरुतं स्वमग्ने प्रथमोऽंगिरा इत्याग्निमारुतं चतुर्थ
स्यो ग्राज इति निष्केवल्यं हयाम्यग्निमस्य मेद्यावापृथिवी इति तिस्रस्तं मे अपइति वैश्वदेवै वैश्वानरं मनसेति तिस्रः प्रये शुं
भंते जनस्य गोपा इत्याग्निमारुतं पंचमस्य कयाशुभां यस्ति गमशृंग इति मध्यं दिनः कयाशुभीयस्य तु नवभ्युत्तमान्यत्रापियत्र
निविद्धानं स्याद्धृतवती भुवनानामभिश्चिरेन्द्रक्रभुभिर्वाजवद्भिरिति तृचौ कदु प्रियायेति वैश्वदेवै पृक्षस्य वृष्णो वृष्णेशर्धायं
नूचित्सहो जा इत्याग्निमारुतं षष्ठस्य सावित्रा र्भवे तृतीयेन वैश्वानरीयं च कतरा पूर्वोपासान केति वैश्वदेवै प्रयज्य वइं स्तोम
मित्याग्निमारुतमित्यभिप्लवः षष्ठहस्तस्याग्निष्टोमावभित उक्थ्या मध्य उक्थ्ये पुस्तोत्रियानुरूपा मैत्रावरुणस्य ॥ ७ ॥ एह्युषु

॥ ५ ॥

मिति द्वितीया नेवमेव पंचमेहर्नियञ्चिद्वि सत्यसोमपाइत्येकैकमेवमेवषष्ठेहर्नीद्रायहिद्यौरसुरोअनम्रतेत्येवमेव ॥ ११ ॥
स्तोमेवर्धमानैकोअद्यनर्योवनेनवार्यआयाह्यर्वाडित्यष्टर्चान्यावपेरंनुपरिष्टात्पारुच्छेपीनतैरप्यनतिशस्तऐंद्राणित्रैष्टु
भान्यमरुच्छब्दान्यावपेरंभ्रत्वेतान्यनोप्यातिशंसनमेकयाद्वाभ्यांवाप्रातःसवनैपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोःपंचम
स्यैममूषुवोअतिथिमुषर्बुधमिति नवाज्यमानोयज्ञदिविस्पृशमिति द्वेआनोवायोमहेतनइत्येकारधेनपृथुपाजसाबहवःसू
रचक्षसइमाउवांदि विष्टयःपिबासुतस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेंदेवंदेवंबृहदुगायिषेवचइतिबार्हतंप्रउगंप्रगाथानेकेद्वितीयो
त्तमवर्जयत्पांचजन्ययाविशेंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराववितासीत्थाहोंद्रपिबतुभ्यमितिमरुत्वती
यैशाकरंचेत्पृष्ठमहानाभ्यःस्तोत्रियंस्ताअध्यर्धकारै नवप्रकृत्यातिस्त्रोभवंतिताभिःपुरीषपदान्युपसंतनुयात्पंचाक्षरशःपू
र्वाणिपंचसर्वाणिवायथानिशांतयोनिस्थानेतुयथानिशांतसपुरीषपदाउत्तमेनसंतानःस्वादोरित्थाविषूवतऽउपनोहरि
भिःसुतमिंद्रंविश्वाअवीवृधन्निर्तित्रयस्तृचाअनुरूपःप्रेदंब्रह्मंद्रोमदायसत्रामदासइतिनिष्केवल्यंपांकेपूर्वेसूकेमरुत्वती
यैपांकेनिष्केवल्येआद्येतुत्रिष्टुबुत्तमेतयोरवसानोशतक्रतौसमप्सुजिदितिमरुत्वतीयैशचीपतेनेद्येतिनिष्केवल्येनिष्केव
ल्ये ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

11 4 11

हरिः३०१म् ॥ षष्ठस्यप्रातःसवनैप्रस्थितयाज्यानांपुरस्तादन्याःकृत्वौभाभ्यामनवानंतोयजंतिवृषभिद्रवृषपाणास
इंदवंःसुषुमायातमद्रिभिर्वनोतिहिसुन्वन्ध्यंपरीणसोमोषुवोअस्मदभितानिपौस्योषूणोअग्नेशृणुहित्वमीळितोभिंहोता
रंमन्येदास्वंतैदध्यङ्गहमेजनुपंपूर्वोअंगिराइत्येवमेवमाध्यंदिनैध्यर्धातुतत्रानवानैपिबासोममिद्रसुवानमद्रिभिंरिद्राय
हिद्यौरसुरोअनन्नतेतिषळुपरिष्टात्त्वृचक्रतुयाजानांप्रैषमृतेसौयजमृचंचानवानमुक्तंक्रगंतैरसौयजेतिप्रेष्येदेवमेवयजं
तितुभ्यंहिन्वानोवसिष्ठगाअपइतिद्वादशायंजायतमनुषोधरीमणीत्याज्यमेकेनद्वाभ्यांचविग्रहस्त्रिभिरवसानंचतुभिः
प्रणवोयत्रार्धचशःपारुच्छेप्यस्तीर्णबर्हिरितितृचौसुषुमायातमद्रिभिर्युवांस्तोमेभिर्देवयंतोअश्विनावर्महइंद्रवृषभिद्रास्तु
श्रौषळोषूणोऽअग्नेशृणुहित्वमीळितोयेदेवासोदिव्येकादशस्थेयमददाद्रभसमृणच्युतमितिप्रउगंद्वेचैकाचपंचमएकपा
तिन्यउपोत्तमउत्तमेन्वृचमभ्यासाअष्टाक्षरानवासपूव्योमहानात्रयइंद्रस्यसोमाइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरायंत्वंरथ
मिंद्रसयोवृषेद्रमरुत्वइतिसिद्धइतिमरुत्वतीयमेकेनप्रेवसायद्वाभ्यांप्रणुयाद्वाभ्यामवसायद्वाभ्यांप्रणुयाद्यत्रपच्छःपारु
च्छेप्योरैवतंचेत्पृष्ठरेवतीर्नःसधमादेरैवाँइद्रेवतःस्तोतेतिस्तोत्रियानुरूपार्धेद्रयाह्युपनःप्रधान्वस्याभूरेकइतिनिष्केवल्यम
भित्यंदेवंसवितारमोण्योरित्येकातत्सवितुर्वरेण्यमितिद्वेदोषोआगाद्बृहद्वायुमद्वेह्याथर्वण ॥ स्तुहिदेवंसवितारं ॥
तमुष्टुहंतःसिंभुंसूनुसत्यस्ययुवानं ॥ अद्रोघवाचंसुशेवं ॥ सधानोदेवःसवितासाविषद्वसुपतिः ॥ उभेसुक्षितीसुधा

तुरिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचराउद्धृत्यचोत्तमंसूक्तं त्रीणीदमित्यारौद्रमितिप्रागुपोत्तमायायेयज्ञेनेत्यावपतैतस्यार्धच
शःप्रागुत्तमायाऊर्ध्वचतुर्थ्याःशिष्टेशस्त्वास्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगइतितृचइतिवैश्वदेवं ॥ १ ॥ होत्रकाणांद्विप
दास्विहोक्थ्येषुस्तुवतैतऊर्ध्वमनुरूपेभ्योविकृतानिशिल्यानिशंसेयुमैत्रावरुणस्याग्नेत्वंनोअंतमौग्नेभवसुषमिधासमिद्धइ
तिस्तोत्रियानुरूपार्धेद्रयाह्युपनःप्रधान्वस्याभूरेकइतिनिष्केवल्यम
भित्यंदेवंसवितारमोण्योरित्येकातत्सवितुर्वरेण्यमितिद्वेदोषोआगाद्बृहद्वायुमद्वेह्याथर्वण ॥ स्तुहिदेवंसवितारं ॥
तमुष्टुहंतःसिंभुंसूनुसत्यस्ययुवानं ॥ अद्रोघवाचंसुशेवं ॥ सधानोदेवःसवितासाविषद्वसुपतिः ॥ उभेसुक्षितीसुधा

सप्रगाथानि सर्वपृष्ठेषु पृष्ठानि पृष्ठे संस्था अग्निष्टोमः प्रथमं बोळशी चतुर्थं मुक्थ्या इतर इति पृष्ठयः प्रत्यक्षपृष्ठोन्यैः परोक्षपृष्ठेण तैर्बोपसृष्टैर्वैरूपादीनामभावे पृष्ठयः स्तोमः पवमानभावे आपर्क्यपृष्ठस्तनूपृष्ठो होतुश्चेच्छेद्यैतनौ धसे ॥ ४ ॥ अभिजि हृहृत्पृष्ठ उभयसामायद्यपिरथं तं रं ज्ञाय ज्ञीयस्य स्थाने पिबवांस्त्विह सामप्रगाथः पिबासो मंतमुष्टुहीति मध्यं दिनं स्तयोरै काहिके पुरस्तादन्ये वा शंसेयुरेते एवेति गौतमः सप्तदशत्वात्पृष्ठस्य यावत्प्रायावत्यः कुशानां नवतो दशतो वा निष्के वल्ये ताव तिसृक्कामध्यं दिनाः स्युरिति महान्यायो मरुत्वतीयस्योत्तमे विपरीतै चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं मभिप्लवज्यहः पूर्वस्वरसा मानः स्वराणित्विह पृष्ठानि तेषां स्तोत्रियाय जायथा अपूर्व्यं मत्स्यपायिते महं एमेनं प्रत्येतने त्याद्यो वा सर्वेषां वयं घत्वा सुतावं त इति तिस्रो बृहत्पृष्ठे साधिष्टो वस इति षष्ठ्यनुष्टुभ इत्यनुरूपाः स्तोत्रिये यथायुक्ता बृहती तथा नुरूपे स्थायी न्येतानियथा बृ हद्रथंतरे ॥ ५ ॥ विषुवादिवाकीर्त्यं उदिते प्रातरनुवाकः पृथुपाजा अमर्त्य इति षड्धाद्याः सामिधेनीनां सौर्यः सवनीय स्योपालंभ्यः सोमापौष्णो वा समुद्रादूर्मिरित्याज्यं त्यं सुमेषं कया शुभेति च मरुत्वतीयं महादिवाकीर्त्यं पृष्ठं विश्राड्बृहत्पिब तु सोम्यं मधु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति स्तोत्रियानुरूपै यद्विहृद्रथंतरे पवमानयोः कुर्युर्धो नी एनयोः शंसे द्रथंतरस्य पूर्वामाद्ये भवतो न्याभिरपि संनिपात उत्तमस्त्विह सामप्रगाथो नृणामुत्वा नृतमंगीभि रूक्थै रिति तिस्रो यस्तिग्म शृंगो भित्यं मेषमिन्द्रस्य नुवीर्याणीत्येतसिः त्रैद्रीनि विदं शस्त्वा शंसे देवो चराणि षट् दिवश्चिदस्य सुत इत्त्वमेष प्रपूर्ववृषामदः प्रमं हिष्ठाय

त्यमूष्वितीं हताक्ष्यं मंततस्तस्यैकाशस्त्वा ह्यदूरो हणंरो हेदिति निष्के वल्यं विकर्णं चेद्ब्रह्मसामोर्ध्वमनुरूपांस्तं वो दस्म मृतीष हं मभिप्रवः सुराधसमिति ब्राह्मणाच्छंसीदयैतनौ धसयोर्यो नी शंसे न्नौ धसस्य पूर्वा दयैतस्योत्तरा मेतद्धोत्रकाणां यो निस्थानं यच्च प्रगाथ आह्वानं मेताभ्यस्तत्पंचाहावपरिमितत्वा दुत्तमेनाभिप्लविकेनोक्तं तृतीयसवनं मैकाहिकौ तु प्रतिपदनुचरौ भा संचय ज्ञाय ज्ञीयस्य स्थाने पृक्षस्य वृष्णोऽअरुषस्य नू स ह इति स्तोत्रियानुरूपौ मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्यां मूर्धा दिवो नाभिरग्निः पृथिव्या इति वा न्यासुचे देवं लिंगास्वतो नुरूपं आवृत्ताः स्वरसामानः ॥ ६ ॥ विश्वजितोऽग्निं नर इत्याज्यं चतुर्विंशेन मध्यं दिनं वैराजं तु पृष्ठसंन्युं बृहत्तथा योनिं प्राग्वै रूपयोन्या होत्रकाणां पृष्ठानि शाक्वरै रूपरै वतानि ते योनीः शंसंति वामदे व्यस्य मैत्रावरुण उक्थे ब्राह्मणाच्छंसिनः कालेयस्याच्छावाक एकाहिकौ स्तोत्रियावेतयोर्यो नीता अंतरेण कद्रतश्चै तेषामेव पृष्ठानां सामप्रगाथान्सत्रामदा सो योजात एवाभूरेक इति सामसूक्तानि पुरस्तात्सूक्तानां मुक्तं तृतीयसवनं मुत्तमेन पृष्ठया है काहिकौ तु प्रतिपदनुचरौ बृहच्चेदग्निष्टोमसामत्वमग्रे यज्ञाना मिति स्तोत्रियानुरूपा वितिनवरात्रः सर्वे अग्निष्टोमा उक्थ्यानेकै स्वरसाम्नो द्वितीयमाभिप्लविकै गौरायुरुत्तरं ज्यह हृष्टे पूर्वस्मा ज्यहात्सवन शोयथांतरं गौरायुरुत्तरात् षष्ठ्यह हृष्टे युग्मे भ्योगौ रयुजेभ्य आयुर्दशरात्रे पृष्ठयः षष्ठ्यहः पूर्वज्यहः पुन इच्छं दोमानत्वत्र स्थायिवै रूपं तृतीयं प्रथमस्य छांदोमिकस्य द्विषूक्तो मध्यं दिनो वैषुवते निविज्ञाने पूर्वे च द्वितीयस्य शंसामहं महश्चित्त्वमिन्द्र पिबासो मम भित्तमस्य द्यावा पृथिवीं महं इंद्रो नृवदिति म

रुत्वतीयमपूर्वापुरुतमानिंतांसुतेकीर्तित्वमहांद्रयोहदिवश्चिदस्यत्वंमहांद्रुभ्यमितिनिष्केवल्यंतृतीयस्येंद्रस्वाहा
गायत्सामंतिष्ठाहरीप्रमंदिनइमाउत्वेतिमरुत्वतीयसंचत्वेजगुमुरितिसूक्तैआसत्योयात्वहंभुवंतत्तइंद्रियमितिनिष्केव
ल्यमायाहिवनसेमानुकंबभुरेकइतिद्विपदासूक्तानिपुरस्ताद्वैश्वदेवसूक्तानामितिनसमूहः ॥ ७ ॥ व्यूहश्चेत्पृष्ठयस्यो
त्तरेऽयहैमध्यंदिनेषुगायत्रांस्तृचानुपसंशस्यतेपुनिविदोदध्यादिमनुमायिनंहुवैत्यमुवःसत्रासाहंमरुत्वांइंद्रमीद्वस्तमिंद्रं
वाजयामस्ययंहयेनवाइदमुपनोहरिभिःसुतमितित्रैष्टुभान्येषांतृतीयसवनानिचतुर्थेहन्यादेवोयातुप्रद्यावेतिवासिष्ठंप्र
क्रभुभ्यःप्रशुकैत्वितिवैश्वदेवैश्वानरस्यसुमतौकईव्यक्ताअग्निंरइत्याग्निमारुतमष्टादशोत्तमेविराजोद्विपदाएकादश
मारुतएकविंशतिवैश्वदेवसूक्तेपंचमस्योदुष्यदेवःसवितादमूनाइतितिस्रोमहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठेइतिचतस्रक्रभुर्वि
भ्वास्तुषेजनिमितिवैश्वदेवहविष्णांतंवपुर्नुतदग्निहोतागृहपतिःसराजेतितिस्रइत्याग्निमारुतमुत्तमावैश्वदेवसूक्तैसाध्या
सोत्तमाजातवेदस्यैसर्वत्राध्यासानुपसमस्यप्रणुयात्पृष्ठस्योदुष्यदेवइतिगार्त्समदैकिमुश्रेष्ठउपनोवाजाइतित्रयोदशार्भ
वैचतस्रश्चवैश्वदेवसूक्तैतृचमंत्यमुद्धरेदितिवैश्वदेवमहश्चकृष्णमध्वोवोनामसप्रत्नथेत्याग्निमारुतमितिपृष्ठयः ॥ ८ ॥
अथछंदोमाःसमुद्रादूर्मिरित्याज्यमावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वांसमच्छानोनियुद्भिःशतिनीभिरध्वरंप्र
सोताजीरोअध्वरेष्वस्थाद्येवायवइंद्रमादनासोयावांशतंनियुतोयाःसहस्रमित्येकपातिन्यःप्रयद्वांमित्रावरुणास्पूर्धन्ना

गोमतानासत्यारथेनानोदेवशवसायाहिशुष्मिन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतोअर्चन्प्रक्षोदसाधायसासस्रएषेतिप्रउगंमाध्यंदिनेसू
क्तेविपरिहृत्यैतरयोर्निविदोदध्यादेवमुत्तरयोश्चतुर्थपंचमैअभित्वादेवसवितःप्रेतांयज्ञस्यशंभुवायंदेवायजन्मनइतितृ
चांऐभिरग्नेदुवइतिवैश्वदेवैनित्यानिद्विपदासूक्तानिंश्वानरोअजीजनदित्येकांसविश्वंप्रतिचारूपदतूनुत्सुजतेवशी ॥
यज्ञस्यवयउत्तिरन् ॥ वृषापावकदीदिह्यग्नेवैश्वानरद्युमत् ॥ जमदग्निभिराहुतः ॥ प्रयद्वस्त्रिष्टुभंदूतंवइत्याग्निमा
रुतं ॥ ९ ॥ द्वितीयस्याग्निबोदेवमित्याज्यंकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोअन्नारयिवृधःसुमेधाउच्छन्नृषसःसुदिनाअरि
प्राइत्येकपातिन्यउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजइत्येकाद्वेचंप्रतिवांसूरऽउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रत्नस्यकाम्यं
दुहानाब्रह्माणइंद्रोपयाहिविद्वानूध्वोऽअग्निःसुमतिंवस्वोअश्रेदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगंहिरण्यपाणिमृतयइति
चतस्रोमहीद्यौःपृथिवीचनोयुवानापितरापुनरितितृचौदेवानामिदवइतिवैश्वदेवमृतावानंवैश्वानरमृतस्यज्योतिषस्प
तिं ॥ अजस्रंघर्ममीमहे ॥ दिविपृष्ठोअरोचताग्निवैश्वानरोमहान् ॥ ज्योतिषाबाधतेतमः ॥ अग्निःप्रत्नेषुधामसुकामो
भूतस्यभव्यस्य ॥ सन्नाळेकोविराजति ॥ क्रीळंवःशर्धोन्नेमृळेत्याग्निमारुतं ॥ १० ॥ तृतीयस्यागन्ममहेत्याज्यंप्रवी
रयाशुचयोदद्विरेतैतेसत्येनमनसादीध्यानादिविक्षयंतारजसःपृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतनोयंसोमइंद्रुभ्यंसुन्वं
आतुप्रब्रह्माणोअंगिरसोनक्षंतसरस्वतीदेवयंतोहवंतआनोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वत्यभिनोनेषिवस्यइतिप्रउगमेक

पातिन्यउत्तमोदोषोआगात्प्रवांमहिद्यवीअभीतितृचाविंद्रइषेददातुनंस्तेनोरत्नानिधत्तनेत्येकाद्वेचयेत्रिंशतीतिवैश्वदेवं
वैश्वानरोनऊतयआप्रयातुपरावतः ॥ अग्निर्नःसुष्टुतीरुप ॥ वैश्वानरोनआगमदिमंयज्ञंसजरूप ॥ अग्निरुक्थेनवा
हसा ॥ वैश्वानरोअंगिरोभ्यःस्तोमउक्थंचचाकनत् ॥ ऐषुद्युमंस्वर्यमत् ॥ मरुतोयस्यहिप्राग्नयेवाचमित्याग्निमारुतं
॥ ११ ॥ दशमेहन्यनुष्टुभांस्थानैर्गिनरोदीधितिभिररण्योरितिचमाग्रेयेक्रताउषाअपस्वसुस्तमइतिपच्छोद्विपदांत्रि
रुषस्यआशुआयातमश्विनास्वश्वेतिचमाश्विनेक्रतौस्तोकसूक्तस्यद्वितीयतृतीययोःस्थानैर्ग्रेषुतस्यधीतिभिर्भुभेसुश्रंद्र
सर्पिषइत्येतैइदमापःप्रवहतेत्येतस्याःस्थानआपोअस्मान्मातरःशुंधयंत्वित्यच्छावोअग्निमवसेप्रत्यस्माइतिचयोःस्थानै
च्छानःशीरशोचिषंप्रतिश्रुतायवोधृषदितिचवावच्छावाकःपरित्वाग्नेपुरंवयमित्येतस्याःस्थानैर्ग्रेहंसिन्यत्रिणमित्युत्तिष्ठ
तावपश्यतेत्येतस्याःस्थानउत्तिष्ठन्नोजसासहेत्युरुविष्णोविक्रमस्वेतिघृतयाज्यास्थानैभवामित्रोनशेव्योघृतासुतिरित्य
हरहश्चाहर्गणेषुयत्रैतदहःस्यात्सिनीवाल्याअभ्यस्येदित्येकेनास्मिन्नहनिकेनचित्कस्यचिद्विवाच्यमविवाक्यमित्येतदा
चक्षतेसंशयेबहिर्वेदिस्वाध्यायप्रयोगौतर्वेदीत्येकेनव्यजनेनोपहितेनवार्थःप्रत्यसित्वाप्रायश्चित्तंजुहुयुरग्नेतमद्याश्वनं
स्तोमैरित्याज्यंपंचाक्षरेणविग्रहोदशाक्षरेणवात्वारथंयथोतयइत्येतस्याःस्थानैत्रिकहुकेषुमहिषोयवाशिरमितिसखाय
आशिषामहीतिसिञ्जण्हौमरुत्वाँइंद्रेतिमरुत्वतीयंकयानश्चित्रआभुवदित्येतासुरथंतरंपृष्ठंतस्ययोनिंशंसैद्वहत्श्रगा

णगारिर्दशरात्रेयुगमान्वयत्वात्ताक्ष्येणैकपदाउपसंशस्यक्रगावानमेकपदाःशंसैर्दिद्रोविश्वस्यगोपतिरितिचतस्रऽउत्तम
योपसंतानौयइंद्रसोमपातमइतिषल्लुष्णिहोयुध्मस्यतइतिनिष्केवल्यंतत्सवितुर्वृणीमहइत्येतस्याःस्थानैभित्यंदेवंसवि
तारमोण्योरैत्यृभुक्षणइत्यार्भवपश्वानतायुमितिद्वैपदंसमिद्धमग्निंसमिधागिरागृणइतिचश्चद्विप्रतीकंजातवेदस्यंचतु
र्थेनव्यूहस्येतराणिसूक्तानि वामदेव्यमग्निष्टोमसामाग्निनरोदीधितिभिररण्योरितिस्तोत्रियानुरूपावग्निष्टोमइदमहरू
ध्वंपत्नीसंयाजेभ्यः ॥ १२ ॥ गार्हपत्येजुह्वतीहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्नेवाट्स्वाहावाळित्याग्नीध्रीयउप
सृजंधरुणमातरंधरुणोधयन् । रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्स्वाहेतिसदःप्रसृग्यमानसेनस्तुवतैयहिस्तुतमन्येतां
ध्वर्यवित्याह्वयितहोहोतरितीतरंआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुतिस्रःपराचीःशस्त्वाव्याख्यास्वरेणचतुर्होद्व्याचक्षी
तदेवावाअध्वर्योप्रजापतिगृहपतयःसत्रमासतोहोतस्तथाहोतरित्यध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसुपदेषुतेषांचि
त्तिःस्रुगासी३त् । चित्तमाज्यमासी३त् । वाग्वेदिरासी३त् । आधीतंबर्हिंरासी३त् ॥ केतोअग्निरासी३त् । विज्ञा
तमग्नीदासी३त् । प्राणोहविरासी३त् । सामाध्वर्युरासी३त् । वाचस्पतिर्होतासी३त् । मनउपवक्तासी३त् ।
तेवाएतंग्रहमगृहृत । वाचस्पतेविधेनामन् । विधेमतेनाम । विधेस्त्वमस्माकंनान्नाद्यांगच्छ । यांदेवाःप्रजा
पतिगृहपतयःक्रद्धिमराभुवस्तामृद्धिरात्स्यामइत्यपत्रजत्यध्वर्युरथप्रजापतेस्तनूरितरउपांश्वनुद्रवतिब्रह्मोद्यंचान्नादाचा

अपस्वीचंभद्राचकल्याणीचानिलयाचापभयाचानासाचानाप्याचानाधृष्याचाप्रतिधृष्याचापूर्वाचाभ्रातृव्याचेतित
न्वोभिर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोस्यलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोतरिक्षलोकस्यगृहपतिरसौवैगृहपति
योसौतपत्येषपतिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषांवैगृहपतिंदेवंविद्वान्गृहपतिर्भवतिराभोतिसगृहपतीराभ्रुवंतितेयजमानाः ॥
येषांवाअपहतपाप्मानंदेवंविद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिःपाप्मानंहतेपतेयजमानाः पाप्मानंभ्रतेध्वर्योअरात्स्मेत्युच्चै
रेषायाज्यैषवषट्कारो नानुवषट्कारोत्युक्तं वषट्कारानुमंत्रणं मरात्समहोतरित्यध्वर्युःप्रत्याहमनसाध्वर्युर्ग्रहं गृहीत्वा मनसा
भक्षमाहरतिमानसेषुभक्षेभुमनसोपह्वानभक्षणेमनसात्मानमाप्याय्यौदुंबरीं समन्वारभ्यवाचंयच्छत्यानक्षत्रदर्शनात्त
त्रानधरान्पाणींश्चिकीर्षेरन्द्श्यमानेष्वध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशाद्युवंतमिंद्रापर्वतापुरोयुधेतिजपंतो
ध्वर्युपथेनेत्येकैदक्षिणस्यहविर्धानस्याधोक्षेणेत्येकैप्राप्यवरान्त्ववाचं विसृजंतैयदिहोनमकर्मयदित्यरीरिचाम । प्रजा
पतितत्पितरमप्येतित्यथवाचंनिहवंतैवागैतुवागुपैतुवागुपैतुवागित्युत्तरदेशेसुब्रह्मण्यांत्रिराह्वयवाचं विसृजंतैनित्य
स्त्विहवाग्विसर्गएतावत्सात्रंहोतृकर्मोन्मत्तमहाव्रतात्तदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशंषष्ठहावभिजित्स्व
राः ॥ विषुवान्विश्वजिच्चैवच्छंदोमादशमव्रतं ॥ प्रायणीयश्चतुर्विंशंषष्ठयोभिप्लवएवच ॥ अभिजित्स्वरसामानोविषु
वान्विश्वजित्था ॥ छंदोमादशमंचाहउत्तमंतुमहाव्रतं ॥ अग्नीनैकाहःसत्राणांप्रकृतिःसमुदाह्रियते ॥ यद्यन्यधीयतेपू

र्वधीयतैतंप्रतिग्रामंत्यहानिपंचविंशतियैर्वैसंवत्सरोमितः ॥ एतेषामेवप्रभवस्त्रीणिषष्टिशतानियदितितद्येकेचनछांदो
ग्येवाध्वर्यवेवाहोत्रामर्शाःसमाम्नातानतान्कुर्यादकृत्स्नत्वाद्भौत्रस्यंछंदोगप्रत्ययंस्तोमःस्तोत्रियःपृष्ठसंस्थेत्यध्वर्युप्रत्ययं
तुव्याख्यानांकामकालदेशदक्षिणानांदीक्षोपसत्प्रसवसंस्थोत्थानानामेतावत्त्वंहविषामुच्चैरुपांशुतायांहविषांचानुपूर्व्यं
मेतेभ्यएवाहोभ्योहीनैकाहान्पश्चात्तरान्व्याख्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदं ब्रह्मचारिणमनिराकृतिनैसंवत्सरावमंचा
रयित्वाव्रतमनुयुज्यानुक्रोशिनेप्रब्रूयादुत्तरमहर्महानास्त्रीरग्रउदगयनेपूर्वपक्षे श्रोष्यन्बहिर्ग्रामात्स्थालीपाकंतिलमिश्रं
श्रपयित्वाचार्यायवेदयीतंविदितेव्रतसंशयानृष्टालघुमात्राच्चेदापत्कारितास्युरन्वारब्धेजुहुयादग्नावग्निश्चरतिप्रविष्ट
ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषः ॥ तस्मैजुहोमिहविषाघृतेनमादेवानांमोमुहद्भागधेयंमोअस्माकंमोमुहद्भागधेयंस्वाहा ॥
यातिरश्चीनिपद्यतैहविधरणीइति ॥ तांत्वाघृतस्यधारयायजेसस्वाधनीमहंस्वाहा ॥ यस्मैत्वाकामकामार्थवयंसस्वाध्वज
महे ॥ तमस्मभ्यंकामंदत्त्वाधेदंत्वंघृतंपिबस्वाहा ॥ अयंनोअग्निर्वरिवःकृणोत्वयंमृधःपुरएतुप्रभिदन् ॥ अयंशत्रून्जयतु
जहृषाणोयंवाजंजयतुवाजसातौस्वाहा ॥ असूर्यंत्यैचानुमत्यैचस्वाहा ॥ प्रदात्रेस्वाहा ॥ व्याहृतिभिश्चपृथग्घृत्वाहैतंस्था
लीपाकंसर्वमशानेतिभुक्तवंतमपामंजलिपूर्णमादित्यमुपस्थापयैत्वंव्रतानांव्रतपतिरासिंव्रतंचरिष्यामितच्छकेयंतेनशके
यंतेनराध्यासमितिसमाप्यसमील्यवाचंयच्छैत्कालमभिसमीक्षमाणैयदासमयिष्यादाचार्येणैकरात्रमध्यायोपपादना

श्रौतसू.

॥ १२ ॥

त्रिरात्रं वानित्याध्यायेन तमेव कालमभिसमीक्षमाण आचार्यो ह तेन वाससा त्रिः प्रदक्षिणं शिरः समुखं वेष्टयित्वा हैतं कालमे
वंभूतोऽस्वपन् भवेति तं कालमस्वपन्नासीतां नुवक्ष्यमाणे पराजितायां दिश्यग्निं प्रतिष्ठाप्यासिमुदकमंडलुमश्मानमित्युत्तर
तोऽग्नेः कृत्वा वत्सतरीं प्रत्यगुदगसंश्रवणे बध्वा पश्चादग्नेराचार्यस्तृणेषूपविशेद पराजितां दिशमभिसमीक्षमाणो ब्रह्मचारी
लेपान्परिमृज्य प्रदक्षिणमग्निमाचार्यं च कृत्वोपसंगृह्य पश्चादाचार्यस्योपविशेत्तृणेष्वेव प्रत्यगदक्षिणाभिसमीक्षमाणः पृष्ठेन
पृष्ठसंधाय ब्रूयान्मनसामहानास्मीर्भो ३ अनुब्रूहीति पुनः पृष्ठानुक्रोशेनैसमील्यैवानुब्रूयात्सपुरीषपदास्त्रिरनूच्योन्मुच्यो
ष्णीषमादित्यमीक्षयेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतीक्षेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा समीक्षेन्मित्रस्य वश्चक्षुषानुवीक्षेत् इति दिशः ससंभाराः पुन
रादित्यं मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतिपश्यामि योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं चक्षुषो हंतुं कच्छत्विति भूमिमुपस्पृशेदग्न्यङ्गानम
इच्छानमक्रषिभ्यो मंत्रकृद्भ्यो मंत्रपतिभ्यो नमो वो अस्तु देवेभ्यः शिवानः शंतमा भव सुमृळीका सरस्वति माते व्योमसंहशि ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः शंन इंद्राग्नी भवतामवोभिः स्तुभेजं न सुव्रतं न व्यसीभिः कयानश्चित्र आभुवदिति तिस्रः स्योनापृ
थिवि भवेति समाप्य समानं संभारवर्जमेष द्वयोः स्वाध्यायधर्म आचार्यवदेकः फाल्गुनाद्याः श्रवणाया अनधीत पूर्वाणाम
ध्यायस्तैष्याद्यधीत पूर्वाणामधीत पूर्वाणां ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरषट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
हरिः ॐम् ॥ उक्तप्रकृतयोहीनैकाहाः सिद्धैरहोभिरहामतिदेशो नतिदेशे त्वेकाहो ज्योतिष्टोमो द्वादशशतदक्षिणस्ते

उत्तरष.
अ. ३

॥ १२ ॥

नशस्य मेकाहानां गोआयुषी विपरीते ब्रह्महानां त्र्यहाणां पृष्ठत्र्यहः पूर्वोभिः प्लवत्र्यहो वैवंप्रायाश्च दक्षिणा अर्वागतिरात्रेभ्यः
साहस्रास्त्वतिरात्रा ब्रह्महारुत्र्यहाश्च येभूयांस रुत्र्यहादहीनाः सहस्रं तेषां त्र्यहप्रसंख्यायान्वहंततः सहस्राणि समावत्वेव दक्षि
णानयेयुरतिरिक्तास्तु त्तमेधिका अतिदिष्टानां स्तोमपृष्ठसंस्थान्यत्वादनन्यभावो नित्यानैमित्तिका विकारा माध्यंदिने तुहो
तुनिष्केवल्यं स्तोमकारितं शस्यं तत्रोपजनस्ताक्षर्यवर्जं मग्रे सूक्तानां हानौ तत एवोद्धारो येर्वाक्लिबृत्स्तोमाः स्युस्तृचा एव त
त्रसूक्तस्थानेषु यथानित्यानि विदोभ्युदियात् ॥ १ ॥ उक्तानि चातुर्मास्यानि सोमान्वक्ष्यामः पर्वणां स्थानेषूपकाने कैप
रिधौ पशुं नियुंजंति वैश्वदेव्याः स्थाने प्रथमं पृष्ठ्या हर्जनिष्ठा उग्र उग्रो जज्ञ इति मध्यंदिने एकाहिका होत्राः सर्वत्र प्रथमसांपाति
केष्वहः स्वेकाही भवत्सु वैश्वानरपार्जन्ये हविषी अग्नीषोमीयस्य पशोः पशुपुरोळा शिन्वायातयेयुः प्रातः सवनिकेषु पुरोळा शेषु
वैश्वदेव्या हवींष्यन्वायातयेयुर्वैश्वदेवः पशुर्बाहस्पत्या नूबंध्यावरुणप्रधासस्थाने ब्रह्महउत्तरस्याहः प्रातः सवनिकेषु पुरोळा
शेषु वरुणप्रधासहवींष्यन्वायातयेयुर्मारुतवारुणौ पशून्मैत्रावरुण्य नूबंध्याग्निष्टोम ऐन्द्राग्नस्थाने साकमेधस्थाने त्र्यहोतिरा
त्रांतौ द्वितीयस्याहो नु सवनं पुरोळा शेषु पूर्वेषु हवींषितृतीये हन्युपांश्वंतर्था मौहुत्वा पौर्णदवं प्रातः सवनिकेषु कैळिनं माध्यं
दिनेषु माहेंद्राण्यंतरेण घृतयाज्यै दक्षिणे मार्जालीये पित्र्या तत्रोपस्थानै यथानतिप्रणीय चरताम नूबंध्यायाः पशुपुरोळाश
आदित्यमन्वायातयेयुराग्नेयै द्वाग्नैकादशिनाः पशवः सौर्या नूबंध्याग्निष्टोमः शुनासीरीयायाः स्थाने प्रातः सवनिकेषु पुरो

काशेषुशुनासीरीयायाहवीष्यन्वायातयेयुर्वीयव्यःपशुराश्विन्यनूबंध्यान्वहंपंचाशच्छोदक्षिणाः ॥ २ ॥ अथराजसू
याःपुरस्तात्फाल्गुन्याःपौर्णमास्याःपवित्रेणाग्निष्टोमेनाभ्यारोहणीयेनयजेतपौर्णमास्यांचातुर्मास्यानिप्रयुंकेनित्यानिप
र्वाणिचक्राभ्यांतुपूर्वांतरेषुचरंत्यहर्विपर्ययंपक्षविपर्ययंवासंवत्सरांतेसमानपक्षेभिषेचनीयदशपेयाउक्थ्योबृहत्पृष्ठउभय
सामाभिषेचनीयःसंस्थितेमरुत्वतीयेदक्षिणतआहवनीयस्यहिरण्यकशिपावासीनोभिषिक्तार्यपुत्रामात्यपरिवृतायराज्ञै
शौनःशेषमाचक्षीतहिरण्यकशिपावासीनऽआचष्टैहिरण्यकशिपावासीनःप्रतिगृणातिंयशोवैहिरण्यैयशसैवैनंतत्समर्ध
यंत्योमित्यृचःप्रतिगरंएवंतथेतिगाथायाओमितिवैदैवंतथेतिमानुषैदैवेनचैवैनंतन्मानुषेणचपापादेनसःप्रमुंचतिं तस्मा
द्योराजाविजितीत्यादप्ययजमानआख्यापयेतैवैतच्छौनःशेषमाख्यानैनहास्मिन्नल्पचनैनःपरिशिष्यतेसहस्रमाख्यात्रे
दद्याच्छतंप्रतिगरित्रैयथास्वमासनेंससृपेष्टिभिश्चरित्वादशपेयेनयजेततत्रदशदशैकैकंचमसंभक्षयेयुर्नित्यान्प्रसंख्यायेत
राननुप्रसर्पयेयुर्मेमातृतःपितृतश्चदशपुरुषंसमनुष्ठिताविद्यातपोभ्यांपुण्यैश्चकर्मभिर्येषामुभयतोनाब्राह्मण्यंनिनयेयुःपि
तृतइत्येकैनवग्वासःसुतसोमासइंद्रसखाहयत्रसखिभिर्नवग्वैरितिनिविद्धानयोराद्येसूक्तमुखीयेइत्युक्तएतेप्रतीयादुत्तर
आपूर्यमाणपक्षेकेशवपनीयोबृहत्पृष्ठोतिरात्रोद्वयोर्मासयोर्व्युष्टिद्व्यहोभिष्टोमःपूर्वमहःसर्वस्तोमोतिरात्रउत्तरमुत्तरआपू
र्यमाणपक्षेक्षत्रस्यधृतिरभिष्टोमः ॥ ३ ॥ इतिराजसूयान्यायकृष्णाश्चदक्षिणाअन्यत्राभिषेचनीयदशपेयाभ्यामभि

षेचनीयेतुद्वात्रिंशतंद्वात्रिंशतंसहस्राणिपृथङ्मुख्येभ्यःषोडशषोडशद्वितीयेभ्योष्टावष्टौतृतीयेभ्यश्चत्वारिचत्वारिपा
दिभ्यःसंसृपेष्टीनांहिरण्यमाग्नेय्यांवत्सतरीसारस्वत्यामवध्वस्तःसावित्र्यांश्यामःपौष्ण्यांशितिपृष्ठोबार्हस्पत्यायामृषभ
ऐंष्ट्यामहानिरष्टोवारुण्यांसाहस्रोदशपेयइमाश्चादिष्टदक्षिणाःसौवर्णांस्त्रिगुणातुरश्वःप्रस्तोतुर्धेनुःप्रतिहर्तुरजःसुब्रह्मण्या
यैहिरण्यप्राकाशावध्वयौराजतौप्रतिप्रस्थातुर्द्वादशपृष्ठौह्योगभिर्णोब्रह्मणोवशामैत्रावरुणस्यरुक्मोहोतुर्ऋषभोब्राह्मणा
च्छंसिनःकार्पासंवासःपोतुःक्षौमीवरासीनेष्टुरेकयुक्तंयवाचितमच्छावाकस्यानड्वानाग्नीध्रस्यवत्सतयुग्मेतुस्त्रिवर्षःसांडो
प्रावस्तुतः ॥४॥ उशनसःस्तोमेनगरगीर्णमिवात्मानंमन्यमानोयजेतौशनायत्सहस्रैरयतां ॥ त्वमपोयदवेतुर्वशायेति
सूक्तमुखीयेगोस्तोमभूमिस्तोमवनस्पतिसवानानंताअर्वारेणुककाटोअश्रुतेनतानशंतिनदभातितस्करोबळित्थापर्वता
नाहृह्वाचिद्यावनस्पतीन्देवेभ्योवनस्पतेहवीर्षिवनस्पतेरशनयानियूयेतिसूक्तमुखीयाआधिपत्यकामोब्रह्मवर्चसकामो
वाबृहस्पतिसवेनयजेततस्यतृचाःसूक्तस्थानैष्वग्निर्देवेषुराजतीत्याज्यैस्तस्तंभधुनेतयइतिसूक्तमुखीयेइंद्रमरुत्वइहृ
णामुत्वेतिमध्यंदिनउदुष्यदेवःसविताहिरण्ययाघृतवतीभुवनानामभिश्चिर्यैद्रक्रभुभिर्वाजवद्भिःसमुक्षितंस्वस्तिनोमि
मीतामश्विनाभगइतिवैश्वदेवैवैश्वानरंमनसाग्निनिचार्यप्रयंतुवाजास्तविषीभिरग्नयःसमिद्धमग्निसमिधागिरागृणइ
त्याग्निमारुतंहोत्रकाऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तृचान्छंसेयुःप्रगाथेभ्यस्तुमाध्यंदिनेनुसवनमेकादशैकादशद

क्षिणा एकादशैकादशवासहस्राणि शतानि वा श्वोमाध्यंदिने धिको भुवा ध्यातव्यवानधिबुभूषुर्यजेत सद्यस्क्रियानुक्रियापरि
क्रियावास्वर्गकाम एकत्रिकेण त्र्येकेन वा भ्राद्यकामो गोतमस्तोमेन यच्चो हानकामामे प्रजास्यादित्येतेषां सप्तानां शस्यमु
कंबुहस्पतिसवेन त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्या भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहान्तसद्यो हजातो वृषभः कनीनस्त्वं सद्यो अपि वो जात ई
द्रानुत्वाहिमे अधदेव देवा अनुतेदायिमहं द्रियाय कथोनुते परिचराणि विद्वानिति द्वे एकस्य चिन्मे विश्वस्त्वो ज एकं नुत्वा
सत्पतिं पांचजन्यं त्र्ययं मामनुषो देवताता प्रधानवस्य महतो महानीत्याहिसोम इन्मद इन्द्रो मदाय वा वृध इति सूक्तमुखीयाः
॥ ५ ॥ गोतमस्तोममंतरुक्थ्यं कुर्वति ग्रहांतरुक्थ्यं श्वेदं ग्रेम रुद्धिर्ऋकभिः पाइंद्रावरुणाभ्यां मत्स्वेन्द्राबृहस्पतिभ्यां मिंद्रा
विष्णुभ्यां सजूरित्याग्निमारुते पुरस्तात्परिधानीयाया आवपेतो भय्योराह्वानं मन्यतरस्यामेकं उक्थ्यः स्तोत्रियेषु चैद्यज्ञाय
ज्ञीयेन स्वैर्वासकृदा हूयं स्तोत्रियांस्तथानुरूपानन्यत्राप्येवं स्तोत्रियानुरूपसंनिपातैर्यद्युवैयज्ञाय ज्ञीयोनौ सर्वैरेवोक्थ्य
सामभिः प्रकृत्या स्यात्तथा सति ॥ ६ ॥ इयेनाजिराभ्यामभिचरन्यजेता हंमनुर्गर्भेनु सस्त्वयामन्योयस्ते मन्यविति मध्यं
दिनौ शेषो बृहस्पतिसवेन सन्नद्धालोहितोष्णीषां निस्त्रिंशिनो याजयेयुः शरमयं बर्हिमौ सलाः परिधयो बंभीतक इध्मो वाघा
तको वापगूर्याश्रावयेत्प्रत्याश्रावयेच्च च्छिदन्न विवषदुर्कुर्यादुषन्निव जुह्यात्साद्यस्के पूर्वरावेदिः खल उत्तरवेदिः खले वाली
यूपः स्फ्यग्रो यूपो चषालः कलापी चषाल इत्यांगंतुका विकारा अन्यांश्चाध्वर्यवो विदुः सिद्धे तु शस्ये होता संप्रैषान्वयस्यात्पा

प्याकीर्त्यापि हितो महारोगेण वा यो वालं प्रजननः प्रजां न विंदेत सोमिष्ठुताय जेततिष्ठाहरी योजात एवेति मध्यंदिनः सर्वाग्ने
यश्चेत्स्तोत्रियानुरूपं आग्नेयाः स्युर्विचारिवापि वा सर्वेषु देवताशब्देऽप्यग्निमेवाभिसंनमैत्तथा सत्यन्वक्षमिंद्रस्तुताय जेतेंद्र
सोममिंद्रं स्तवेति मध्यंदिनो भूतिकामो वाग्रामका मोवा प्रजाकामो वोपहव्येन यजेत माउत्वाय एक इदिति मध्यंदिन इन्द्रा
इयोः कुलायेन प्रजातिकामं स्तिष्ठाहरीतमुष्टुहीति मध्यंदिनं ऋषभेण विजिगीषमाणो मरुत्वा इन्द्रयुध्मस्यत इति मध्यंदिनं स्ती
व्रसोमेना भ्राद्यकामः कस्य वीरस्तीव्रस्याभिवयंस इति मध्यंदिनो विघनेनाभिचरैस्तस्य शस्यमजिरेणैद्राविष्णोरुक्तांतिना
स्वर्गकाम इमाउत्वाद्यौ नय इंद्रेति मध्यंदिनो यः कामयेत नैष्णिह्यं पाप्मन इयामिति स ऋतपेयेन यजेत ऋतस्य हिशुरुधः संति
पूर्वीरिति सूक्तमुखीये सत्येन चमसान्भक्षयंति सत्यमियं पृथिवीं सत्यमयमग्निः सत्यमयं वायुः सत्यमसावादित्य इति सोमच
मसो दक्षिणा ॥ ७ ॥ अतिमूर्तिनायक्ष्यमाणो मासं सौर्याचांद्रमसीभ्यामिष्टीभ्यां यजेत शुक्लं चांद्रमस्यासौर्येयतरं मत्रा
हगोरमन्वतर्तनवोनवो भवति जायमानं स्तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रं देवाना मुदगादनीकमिति याज्यानुवाक्याः स ईमही धुनिमे
तोर रम्णा त्वमेनाभ्युप्याचुमु र्निधुनिं चेति सूक्तमुखीये सूर्यस्तुताय शस्कामः पिबा सोममभींद्रं स्तवेति मध्यंदिनो व्योम्ना भ्रा
द्यकामो विश्वदेवस्तुताय शस्कामः पंचशारदीयेन पशुकाम एतेषां त्रयाणां कयाशु भातदिदासेति मध्यंदिन उभयसामानौ
पूर्वा उक्थ्यः पंचशारदीयो विशो विशो वो अतिथिमित्याज्यं कण्वरथं तरं पृष्ठं गोसव विवधौ पशुकाम इंद्रसोममेतायामेति म

ध्वादिनोदशसहस्राणिदक्षिणाः षोडशैकाहा आयुर्गौरितिव्यत्यासं बुद्धिद्वलभिदौस्वर्गकामं इंद्रसोममिंद्रः पूर्भिदिति म
ध्वादिनो विनुत्यभिभूत्योरिषुवज्रयोश्च मन्युसूक्ते अभिचरन्त्यजेत त्विष्यपचित्योः सम्राट् स्वराजोराडिराजोः शदस्य चैका
हिकै उपशदस्यराशि मराययोश्च कया शुभीयतदिदासीये भूतिकामराज्यकामात्राद्यकामैर्द्रियकामतेजस्कामानामेतेका
माद्वयोर्द्वयोर्ऋषिस्तोमात्रात्यस्तोमाश्च पृष्ठ्याहानिनाकसदक्रतुस्तोमादिवस्तोमाश्चाभिप्लवाहानि ॥ ८ ॥ वाजपेयेनाधि
पत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्तदशापवर्गोवाहिरण्यस्रजक्रत्वजोयाजयेयुर्वज्रकिंजल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यैक
याथुभातदिदासेति मध्वादिनः संस्थिते मरुत्वतीये बार्हस्पत्येष्टिराज्यभागप्रभृतीळांता बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो बृहस्प
तिः समजयद्वसूनि त्वामीळते अजिरंदूत्यायाग्निं सुदीतिं सुदृशं गृणंत इति संयाज्यैयदित्वध्वयव आजिं जापयेयुरथ ब्रह्माती
र्थदेशैर्मयूखे चक्रं प्रतिमुक्तं तदारुह्य प्रदक्षिणमावर्त्यमाने वाजिनां सामगायां दाविर्मर्या आवाजं वाजिनो अगमन् ॥ देवस्य
सवितुः सवे ॥ स्वर्गं अर्वतो जयतः स्वर्गं अर्वतो जयतीति वायुदिसामनाधीयां त्रिरेतामृचं जपेत्तृतीयेनाभिप्लविकेनोक्तं
तीयसवनं चित्रवतीषु चेत्स्तुवीरं स्त्वं नश्चित्रऊत्याग्ने विवस्वदुषस इत्यग्निष्टोमसाम्नः स्तोत्रियानुरूपां षोडशी त्विह तस्मादू
र्ध्वमतिरिक्तो कथं प्रतप्ते अद्य शिपिविष्टनामं प्रतद्विष्णुस्तव ते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपां ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्यत्तेदित्सु
प्रराध्यं त्वामिच्छवसस्पते तं प्रलथेति त्रयोदशानामेकां शिष्ट्वा ह्यदूरो हणरो ह्यदूरो हस्पते युवमिंद्रश्च वस्व इति परिधानीया वि

आड्बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वितियाज्या तस्य गवां शतानामश्वरथानामश्वानां साद्यानां वह्यानां महानसानां दासीनां निष्क
कंठीनां हस्तिनां हिरण्यकक्ष्याणां सप्तदशसप्तदशानि दक्षिणां दशान्ये दक्षिणागणाधनानां शतावमापराध्यानां पूर्वां न्वाग
णशोभ्यस्येत्सप्तदशसप्तदशसंपादयेदिति वाजपेयस्तेनेष्ट्राजाराजसूयेन यजेत ब्राह्मणो बृहस्पतिसवेन ॥ ९ ॥ अनिरुक्त
स्य चतुर्दशैः न प्रातः सवनं चतृतीयसवनं चतं प्रलथेति त्रयोदशैश्च देवैकयाथुभातदिदासेति मध्वादिनो होत्रका ऊर्ध्वस्तो
त्रियानुरूपेभ्यः प्रथमान्तं संपातान्छंसेयुरहीनसूक्तानि वैवपूर्वे सवनं बृहत्पृष्ठेण्यसमाभ्रातेषु प्रतिकामं विश्वजिच्छिल्पस्तस्य
समानं विश्वजिताप्रगाथेभ्यो बृहस्पतिसवेनाज्यं निष्केवल्यमरुत्वतीयां चतुर्चां ताभ्यां तु पूर्वै एकाहिकै होत्रका ऊर्ध्वप्रगाथे
भ्यः शिल्पान्यविकृतानि शंसेयुः सामसूक्तानि चाद्यांस्तृचानहीनसूक्तानामंत्यानामैकाहिकानामुत्तमान्तं समानं तृतीयसव
नं बृहस्पतिसवेन नाभानेदिष्ठस्तिवहपूर्वो वैश्वदेवात्तु चादेवयामरुच्चाग्निमारुतेमारुतात्तयोरुक्तः शस्योपायः ॥ १० ॥
यस्य पशवो नोपधरेरन्नन्यान्वाभिजनात्रिनीत्सेतसोमोर्यामेण यजेत मध्वादिने शिल्पयोनिवर्जं मुक्तो विश्वजितैकाहेन गर्भ
कारं चेत्स्तुवीरं स्तथैव स्तोत्रियानुरूपां त्रयंतरेणाग्रैततो वैराजेन ततो रथंतरेण बृहद्वैराजाभ्यां वैवमेव वामदेव्यशक्रैर्भैत्रा
वरुणस्य नौधसवैरूपं ब्राह्मणाच्छंसिनः शयैतवैरूपेवाकाले यरैव ते अच्चावाकस्य सामानं तर्थेण द्वौ द्वौ प्रगाथावगर्भकारं म
तिरात्रस्तिवहं द्वैपदोक्थ्यश्चैद्वैषु वतं तृतीयसवनं मूर्ध्वमाश्विनादतिरिक्तो कथानिजराबोधतद्वि विडुं जरमाणः समिध्यसे

प्रिनेद्रेणाभात्यग्निः क्षेत्रस्यपतिनावयमितिपरिधानीयायुवंदेवाक्रतुनापूव्येणेति याज्यां यदद्यकश्चवृत्रहं भुजेदभि श्रुताम
धमानो विश्वाभिः प्रातर्यावाणां क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिमितिपरिधानीयायुवां देवास्त्रयएकादशास इति याज्या तमिंद्रवाज
यामसिमह्नां इन्द्रो योजसानूनमश्विनातं वारथं मधुमतीरोषधीर्घाव आप इति परिधानीयापनाय्यंतदश्विनाकृतं वामिति
याज्यातो देवा अवंतुन इति स्तोत्रियानुरूपा उत नो धियोगो अग्रा इति वानुरूपस्योत्तमे ळेद्यावा पृथिवी उभा उ नूनं दैव्या हो
तारा प्रथमा पुरोहितेति परिधानीयायं वां भागो निहितो यजत्रेति याज्या यदिनाधीयात्पुराणमोकः सख्यं शिवं वामिति चत
स्रो याज्यास्तद्वोगाय सुते सचां स्तोत्रमिंद्राय गायतं त्यमुवः सत्रासाहं सत्राते अनुकृष्टय इति वानुरूपानुरूपा अपरिमिताः
परः सहस्रादक्षिणां श्वेतश्चाश्वतरीरथो होतुः ॥ ११ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरपट्टे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐम् ॥ ज्योतिर्ऋद्धिकामस्य नवसप्तदशप्रजातिकामस्य विषुवत्स्तोमो भ्रातृव्यवतों गौरभिजिच्चंगौरुभयसामां सर्वस्तो
मो बुभूषत आयुर्दीर्घव्याधेः पशुकामस्य विश्वजिद्धहवर्चसकामवीर्यकामप्रजाकामप्रतिष्ठाकामानां पृष्ठयाहान्यादितः पृथ
क्कामैरित्यतिरात्रां स्तेषामाद्यास्त्रयं एकाहिकशस्या इत्येकाहं अथाहीनाद्यहप्रभृतयो द्वादशरात्रपरार्ध्यां अग्निष्टोमादयो
तिरात्रांतामासापवर्गा अपरिमाणदीक्षा एकाहं श्रैतरेयिणः साहस्रशश्चदक्षिणा अतिरात्रांश्च सर्वशस्तत्राहं संख्याः संख्या
ताः षळहांता अभिज्ञवा दतिरात्रस्त्वंत्यः संख्या पूरणे गृहीतानां हानौ वैश्वानरो धिकः ॥ १ ॥ आंगिरसं स्वर्गकामो यो वा

पुण्यो हीनो नुप्रेप्सुः स्याच्चैत्ररथमन्नाद्यकामः कापिवनं स्वर्गकाम इति द्व्यहाः प्रथमस्य तूत्तरस्याहं स्तार्तीयं तृतीयसवनं त्वंहि
क्षैतवदिति चाज्यं गर्गत्रिरात्रं स्वर्गकामं स्तस्य मध्यमस्याहो वामदेव्यं पृष्ठं विशो विशीयमग्निष्टोमसामं वारवंतीयमुत्तमैत्वम
ग्नेवसूरिति चाज्यं वैदत्रिरात्रं राज्यकामः सर्वे त्रिवृतोतिरात्रा इच्छं दोमपवमानां तर्वसूपशुकामः पराकच्छं दोमपराकौ स्वर्ग
काम इति त्र्यहां गर्गत्रिरात्रशस्या अत्रे श्रुतुर्वीरं वीरकामं स्तस्य वीरवंत्याज्या नियमग्नेवाजसातमेति द्वितीये हन्याज्यं मन्नायो
मर्त्य इति तृतीये भिन्नर इति चतुर्थे षोडशिमच्चतुर्थे तस्याभित्वा वृषभासुत इति गायत्री पुरथं तरं पृष्ठमनुष्टुबृहतीषुबृहचतुर्थे
त्वं वलस्य गोमतौ यजायथा अपूव्येति वाजामदग्नं पुष्टिकामं स्तस्य पुरोळाशिन्य उपसदौ वैश्वामित्रं भ्रातृव्यवान्प्रजाकामो
वसिष्ठं संसर्पमिति चतुरहाः सार्वसेनं पशुकामो दैवं भ्रातृव्यवान्पंचशारदीयं पशुकामो व्रतवंतमायुष्कामो बाबरं वाक्प्रवदि
भुरिति पंचपंचरात्राः पंचशारदीयस्य तु सप्तदशोक्षाण एंद्रामारुतामारुतीभिः सह वत्सतरीभिः सप्तदशभिः सप्तदशभिः पं
चवर्षपर्यं प्रिकृताः सवनीयां स्तेषां त्रींस्त्रींश्चतुर्वहः स्वालभेरन्परिशिष्टान्पंचपंचमेव तव तस्तु तृतीयस्याहं स्थाने महाव्रतं पृ
ष्ठयपंचाह उत्तमः ॥ २ ॥ ऋतूनां षळहं प्रतिष्ठाकामः पृष्ठयः समूहो व्यूहो वा पृष्ठयावलंबं पशुकामः पृष्ठयपंचाहो भ्यासक्तो
विश्वजिच्चं सभार्यमायुष्कामः पृष्ठयत्र्यहः पूर्वो भिज्ञवत्र्यहश्च ऋषिसतरात्रमृद्धिकामः प्राजापत्यं प्रजाकाम इच्छं दोमपवमान
व्रतं पशुकामो वाजामदग्नमन्नाद्यकाम एते च त्वारः पृष्ठयो महाव्रतं च व्रतं तु स्वस्तोमं प्रथमै सप्तदशं द्वितीये च द्वादशं तृतीये च

तुर्विशोबहिष्पवमानः सप्तदशः शेषश्चतुर्थः स एन्द्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंस्त्रिकद्रुकाऽअभिजिद्विश्वजिन्महाव्रतं सर्वस्तोमोज
नकसप्तरात्रमृद्धिकामोऽभिप्लवचतुरहोविश्वजिन्महाव्रतं ज्योतिष्टोमः पृष्ठयः स्तोमो विश्वजिच्चपशुकामस्य सप्तमो देवत्व
मीप्सतोऽष्टरात्रः पृष्ठयो महाव्रतं ज्योतिष्टोमो नवरात्रमायुष्कामः पृष्ठयस्त्रिकद्रुकाश्चत्रिकद्रुकाः पृष्ठ्यावलंबइति पशुकामस्ये
तिनवरात्रौ त्रिककुबध्यर्धः पृष्ठयो महात्रिककुब्यूहो नवरात्रः समूहस्त्रिककुप्समूहश्चतुष्टोमस्त्रिककुबध्यर्धोऽभिप्लवऽए
तैश्चतुर्भिः स्वानां श्रैष्ठ्यकामो यजेत कुसुरुबिंदुमृद्धिकामस्त्रयाणां पृष्ठ्याहामेकैकं त्रिच्छंदोमवंतं पशुकामः पृष्ठ्यावलंबस्य प्रा
ग्विश्वजितं श्छंदोमादशमंचाहः पुराभिचरं ज्योतिर्गामभितो गौरभिजितं विश्वजिदायुषं शललीपिशंगं श्रीकामोऽभिप्लव
त्र्यहः पूर्वस्त्रिरिति दशरात्राः ॥ ३ ॥ पौंडरीकमृद्धिकामः पृष्ठ्यस्तोमं श्छंदोमां गोतमस्तोमो विश्वजिद्यूहो नवरात्रो
महाव्रतवैश्वानरऽइति वाऽथ संभार्यावतिरात्रंश्चतुर्विंशमध्यर्धोऽभिप्लवः पृष्ठ्यो वैद्रवजं भ्रातृव्यवान् पृष्ठ्यस्याद्येऽअहनी
व्यत्यासमानवरात्रान्महाव्रतम् ॥ ४ ॥ अथ द्वादशाहाभवेयुः सत्राणि भवेयुरहीनावोक्तो दशरात्रः समूहो न्यूहो वा तम
भितोतिरात्रौ संभार्ययोर्वा वैश्वानरमुपदध्यात्संवत्सरप्रवहं श्रीकामोतिरात्रश्चतुर्विंशं विषुवद्वर्जो नवरात्रो महाव्रतमथ भ
रतद्वादशाहं इममेवैकाहं पृथक्संस्थाभिरुपेयुरतिरात्रमग्रेथाग्निष्टोममथाष्टाउक्थ्यानथाग्निष्टोममथातिरात्रमिति द्वाद
शाहास्तैरात्मना बुभूषंतः प्रजयापशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोके मय्यंतः स्वानां श्रैष्ठ्यमैच्छंतऽउपेयुर्वा यजेत वेति पृथ

क्त्वमथ सामान्यं परिमितत्वाद्धर्मस्य प्रदेशान्वक्ष्यामो यथा हि परिमितावर्णा अपरिमिता वा चोगतिमाप्नुवत्येवमेव परि
मितानामहामपरिमिताः संघाताः सिद्धानित्वहानि तेषां यः कश्च समाहारः सिद्धमेव शस्यमहानुसशयैस्तोमपृष्ठसंस्थाभिरे
कैव्यवस्थांतदकृत्स्नं दृष्ट्वा द्व्यतिक्रमस्य छंदोगैरेव कृत्वा समयमहोर्बाहतराथंतरतायां मेकाहेन शस्यं राथंतराणां द्वितीये
नाभिप्लविकेन बाहृतानां मपि वाकया शुभीयतदिदासीये एव निविद्वानीये स्यातां मैकाहिकमितरत् ॥ ५ ॥ सर्वान्का
मानाप्स्यन्त्सर्वा विजितीर्विजिगीषमाणः सर्वा व्युष्टीर्व्यसिष्यन्तश्च मेधेन यजेतांश्च मुत्सक्ष्यन्निष्टीभ्यां यजेतांश्चिर्मूर्धन्वा
न्विराजौ संयाज्ये पौष्णी द्वितीया त्वमग्रे सप्रथा असिंसो मया स्तेमयो भुवइति सद्धंतौ त्वांचित्रश्रवस्तमं यद्वा हिष्ठंतदग्नयइति
संयाज्ये अश्वमुत्सृज्य रक्षिणो विधाय सावित्र्यस्तिस्त्रइष्टयो हरहर्वैराजतंत्राः सविता सत्यः प्रसवः प्रसविता सविता य इमा वि
श्वाजाता न्यादेवो या तु सविता सुरलः सधानो देवः सविता सहावेति द्वैसमाप्ता सुसमाप्ता सुदक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यक
शिपावासीनो भिषिक्कायं पुत्रामात्यपरिवृता यराज्ञे पारिप्लवमाचक्षीत हिरण्मये कूर्चेऽध्वर्युरासीनः प्रतिगृणात्याख्यास्यन्न
ध्वर्यवित्याहूय तहो होत रीतीतरः ॥ ६ ॥ प्रथमे हनिमनुवैवस्वतस्तस्य मनुष्या विशस्त इम आसत इति गृहमेधिन उपस
मानीताः स्युस्तानुपदिशंत्युचो वेदः सोयमिति सूक्तं निगदे द्वितीये हनिमो वैवस्वतस्तस्य पितरो विशस्त इम आसत इति स्थ
विरा उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति यजुर्वेदो वेदः सोयमित्यनुवाकं निगदे तृतीये हनिवरुण आदित्यस्तस्य गंधर्वा विशस्त

इम आसत इति युवानः शोभना उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशत्यथर्वाणो वेदः सोयमिति यद्वेषजं निशातं स्यात्तन्निगद्वैचतुर्थे
हनि सोमो वैष्णवस्तस्याप्सरसो विशस्ता इमा आसत इति युवतयः शोभना उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशत्यांगिरसो वेदः सो
यमिति यद्वोरनिशातं स्यात्तन्निगद्वैचतुर्थे हन्यर्बुदः काद्रवेयस्तस्य सर्पा विशस्ता इम आसत इति सर्पाः सर्पविद इत्युपसमानी
ताः स्युस्तानुपदिशति विषविद्या वेदः सोयमिति विषविद्यां निगद्वैचतुर्थे हनिकुबेरो वैश्रवणस्तस्य रक्षांसि विशस्तानीमान्यास
त इति सेलगाः पापकृत इत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति पिशाचविद्या वेदः सोयमिति यत्किंचित्पिशाचसंयुक्तं निशातं
स्यात्तन्निगद्वैचतुर्थे हन्यसितो धान्वस्तस्यासुरा विशस्ता इम आसत इति कुसीदिन उपसमानीताः स्युस्तानुपदिशत्यसुरविद्या
वेदः सोयमिति मायां कांचित्कुर्यादष्टमे हनि मत्स्यः सांमदस्तस्योदके चरा विशस्ता इम आसत इति मत्स्याः पुंजिष्ठा इत्युपसमा
नीताः स्युस्तानुपदिशति पुराणविद्या वेदः सोयमिति पुराणमाचक्षीत न वमेह निता र्थो वैपश्चित्तस्य वयांसि विशस्तानीमा
न्यासत इति वयांसि ब्रह्मचारिण इत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशतीति हासो वेदः सोयमिति तीति हासमाचक्षीत दशमे हनि ध
र्म इंद्रस्तस्य देवा विशस्ता इम आसत इति युवानः श्रोत्रिया अप्रतिग्राहका इत्युपसमानीताः स्युस्तानुपदिशति सामवेदो वेदः
सोयमिति सामगाथा देवमेतत्पर्यायशः संवत्सरमाचक्षीत दशमी न्दशमी न्त्समापयन्त्संवत्सरांते दीक्षेत ॥ ७ ॥ त्रीणि सु
त्यानि भवंति गोतमस्तोमः प्रथमं द्वितीयं तृतीयं पशोरुपाकरणकाले श्वमानीय बहिर्वेद्यास्तावेवास्थापयेयुः स चेदवघ्रायादु

पवर्तेत वायज्ञसमृद्धि विद्यां चैत्सुगव्यं नो वाजी स्वभ्यमिति यजमानं वाचयेत्तमवस्थितमुपाकरणाय यदक्रंद इत्येकादश
भिः स्तौत्यप्रणुवन्ननुस्वाध्यायमित्येकैभिर्गोशमीध्वमिति शिष्टैर्षड्दशतिरस्य वक्रय इति वामानो मित्र इत्यावपेतो पप्रगा
च्छसनं वाज्यं वेति च द्वे संज्ञसमं श्वं पश्यो धून्वंति दक्षिणान्केशपक्षानुद्धृत्यैतरान्प्रचृत्य सव्या नूरुना घ्नानां अथास्मै महिषी
मुपनिपातयंति तां होताभिमेथति माता च ते पिता च तेऽग्रे वृक्षस्य क्रीळतः ॥ प्रतिष्ठानीति ते पिता गभे मुष्टिमंतं सयदिति सा
होतारं प्रत्यभिमेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्यो माता च ते पिता च तेऽग्रे वृक्षस्य क्रीळतः ॥ यीयस्य त इव ते मुखं होतर्मात्वं वदो
बह्विति वावातां ब्रह्मोर्ध्वमेनामुच्छ्रयतां द्विरौभारं हरन्निव ॥ अथास्य मध्यमे जतुं शीते वाते पुनर्निवेति सा ब्रह्माणं प्रत्यभि
मेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्य ऊर्ध्वमेनमुच्छ्रयतं गिरौभारं हरन्निव ॥ अथास्य मध्यमे जतुं शीते वाते पुनर्निवेति सदः प्रसृ
प्य स्वाहाकृतिभिश्चरित्वा ॥ ८ ॥ ब्रह्मोद्यं वदंति कः स्वदेकाकी चरति कः स्विजायते पुनः ॥ किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं
स्विदावपनं महदि ति होता ध्वर्युपृच्छति सूर्य एकाकी चरति चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महदि
ति प्रत्याह किं स्वित्सूर्यसमं ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः ॥ कः स्वितृथिव्यै वर्षीयां न्कस्य मात्रान विद्यत इत्यध्वर्युर्होतारं पृ
च्छति सत्यं सूर्यसमं ज्योतिर्घोः समुद्रसमं सरः ॥ इंद्रः पृथिव्यै वर्षीयां न्गोस्तु मात्रान विद्यत इति प्रत्याह पृच्छामित्वा चि
तये देवसंख्यदित्वमत्र मनसा जगंथ ॥ केषु विष्णुस्त्रिषु पदेष्वर्थः केषु विश्वं भुवनमाविवेशेति ब्रह्मोद्गातारं पृच्छत्यपि तेषु

त्रिषुपदेष्वस्मिन्नेषु विश्वं भुवनमाविवेश ॥ सद्यः पर्येमि पृथिवीमुतद्यामेकेनागेन दिवो अस्य पृष्ठमिति प्रत्याहं केवंतः पुरुष
आविवेश कान्यंतः पुरुष आपितानि ॥ एतद्ब्रह्मभुपवह्मसित्वा किंस्विन्नः प्रतिवोचास्य त्रैत्युद्राता ब्रह्माणं पृच्छति पंचस्वं
तः पुरुष आविवेश तान्यंतः पुरुष आपितानि ॥ एतत्त्वात्र प्रतिवन्वानो अस्मिन्मायया भवस्युत्तरो मदिति प्रत्याहं प्रांचमु
पनिष्क्रम्यैकैकशो यजमानं पृच्छंति पृच्छामित्वा परमंतं पृथिव्या इतीयं वेदिः परो अंतः पृथिव्या इति प्रत्याहं महिम्ना पुरस्ता
दुपरिष्ठाच्च वपानां चरंति सुभूः स्वयंभूः प्रथममंतर्महत्पुण्यं ॥ दधेह गर्भमृत्विष्यं यतो जातः प्रजापतिः ॥ होतायक्ष
त्प्रजापतिं महिम्नोजुषतां वेतु पिबतु सोमं होतयं जेति प्रैषस्तवे मे लोकाः प्रदिशो दिशश्चेति याज्यां श्वोजस्तूपरो गोमृग इति प्रा
जापत्या वैश्वदेवी कृत्स्निरितरेषां पशूनां प्रचरंति पंचमेन पृष्ठ्या ह्वाशस्यं व्यूहस्य ॥ ९ ॥ तस्य विशेषान्वक्ष्यामोऽग्निं तमन्य
इत्याज्यंतस्यैकाहिकमुपरिष्ठात्प्रउगतृचेष्वाैकाहिकास्तृचांस्त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरमिति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदेकातृच
स्थानेकाहिको नुचरः सूक्तेषु चान्यमुद्धृत्यैकाहिकमुपसंशस्य तस्मिन्निविदं दध्या देवं निष्केवल्यैर्भित्यं देवं सवितारमोण्यो
रिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदेकातृचस्थानेकाहिको नुचरः सूक्तेषु चैकाहिकान्युपसंशस्य तेषु निविदो दध्या देवमेवाग्निमारुते च
तुर्थं पृष्ठ्या हरुत्तमं ज्योतिर्गौरायुरभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतं सर्वस्तोमोऽस्तोर्यामो वाभूमिपुरुषवर्जमब्राह्मणानां वित्तानि प्र

तिदिशमृत्विग्भ्यो दक्षिणाददाति प्राचीदिग्धोतुर्दक्षिणां ब्रह्मणः प्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्रातुरेता एव होत्रकां अन्वायत्ता अ
न्वायत्ताः ॥ १० ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरपट्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥
हरिः ३० ॥ अथैतेषामह्नां योगविशेषान्वक्ष्यामो यथायुक्तानि यस्मै यस्मै कामाय भवत्ययमेवैकाहोतिरात्रं आदौ प्राय
णीयं एषोत्पद्यनीयो व्यक्तो मध्ये हीनेषु वैश्वानर एष एव तावन्तरेण व्यूहो दशरात्रं एषा प्रकृतिः सत्राणां तत्रावापस्थानं मू
र्ध्वं दशरात्रादेकाहार्थं महाव्रतं प्राग्दशरात्रादितरेषामह्नां द्व्यहार्थं गोआयुषीं त्र्यहार्थं त्रिकद्रुकां अभिप्लवज्यहं पूर्वत्रिकद्रुका
इत्याचक्षते चतुरहार्थं त्रिकद्रुकामहाव्रतं च पंचाहार्थं भिप्लवपंचाहं उत्तमस्य तुषष्ठात्तृतीयसवनं षष्ठहार्थं भिप्लवः षष्ठहं एवं
न्याया आवापाः षष्ठहांताः पुनः पुनः पूर्णः पूर्णश्च षष्ठहं स्तत्रतामेव गच्छति ॥ १ ॥ द्वौ त्रयोदशरात्रावृद्धि कामानां प्रथमं पृ
ष्ठ्यं छंदोमांश्चांतरा सर्वस्तोमोतिरात्रो न्यायकृत्सं व्रतवंतं प्रतिष्ठाकामा द्वितीयं त्रीणि चतुर्दशरात्राणि सार्वकामिकं प्रथमं द्वौ
पृष्ठ्या वावृत्त उत्तरं स्तल्पे वोदके वा विवाहे वा मीमांस्यमानां द्वितीयं पृष्ठ्यमभितस्त्रिकद्रुकां न्यायकृत्सं द्व्यहोपजनं प्रतिष्ठाका
मास्तृतीयं चत्वारि पंचदशरात्राणि देवत्वमीप्सतां प्रथमं प्रथमस्य चतुर्दशरात्रस्य पृष्ठ्यमध्ये महाव्रतं ब्रह्मवर्चसकामा द्विती
यं द्वितीयस्य चतुर्दशरात्रस्याग्निष्टुत्रायणीयादनंतरं सात्राहीनिकां उभौ लोकावाप्स्यतां तृतीयं तृतीयस्य चतुर्दशरात्रस्यां
ग्निष्टुत्रायणीयस्थाने न्यायकृत्सं द्व्यहोपजनः शेषो न्यायकृत्सं त्र्यहोपजनं प्रतिष्ठाकामाश्चतुर्थं षोडशरात्रं चतूरात्रोपजन

मन्नाद्यकामाः सप्तदशरात्रपंचरात्रोपजनपशुकामा अष्टादशरात्रमायुष्कामाः षष्ठहश्चात्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनवक्ष्याम ए
कान्नविंशतिरात्रमेकरात्रोपजनप्राग्यानारण्यान्पशूनवरुहस्त्यमाना विंशतिरात्रप्रतिष्ठाकामा अभिजिद्विष्वजितावभि
प्लवादूर्ध्व ॥ २ ॥ द्वावेकविंशतिरात्रौ प्रतिष्ठाकामानां प्रथमैत्रयाणामभिप्लवानां प्रथमावंतरातिरात्रौ ब्रह्मवर्चसकामा द्वि
तीयं नवरात्रस्याभिजिद्विष्वजितोः स्थाने द्वौ पृष्ठ्यावावृत्त उत्तरः संवत्सरसंमिता इत्याचक्षते द्वाविंशतिरात्रं चतुरात्रोपज
नमन्नाद्यकामास्त्रयोविंशतिरात्रपंचरात्रोपजनपशुकामा द्वौ चतुर्विंशतिरात्रौ प्रजातिकामाः पशुकामावां प्रथमं षष्ठहश्चा
त्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनवक्ष्यामः स्वर्गलोके सत्स्यंतौ ब्रह्मस्य विष्टपरोक्ष्यंतो द्वितीयं पृष्ठ्यस्तोमस्त्रयस्त्रिंशौ निरुक्तो विशालः
पृष्ठ्यस्तोमा एकविंशत्रिणवस्त्रयस्त्रिंशः प्रतिलोमाः पूर्वस्मिंस्त्रयहेनुलोमा उत्तरस्मिन्सविशालोपिवोत्तर एव त्र्यहः प्रतिलो
मो नुलोमश्चानिरुक्तमहरावृत्तः पृष्ठ्यस्तोमस्त्रिवृदनिरुक्तो ज्योतिरुभयसामांससदामयनमित्येतदाचक्षते पंचविंशतिरात्र
मेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः षड्विंशतिरात्रं द्विरात्रोपजनप्रतिष्ठाकामाः सप्तविंशतिरात्रं त्रिरात्रोपजनमृद्धिकामा अष्टाविं
शतिरात्रं चतुरात्रोपजनब्रह्मवर्चसकामा एकान्नत्रिंशद्रात्रपंचरात्रोपजनपरमां विजितिं विजिगीषमाणान्स्त्रिंशद्रात्रमन्ना
द्यकामाः षष्ठहश्चात्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनवक्ष्याम एकत्रिंशद्रात्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामा द्वौ त्रिंशद्रात्रं द्विरात्रोपजनप्र
तिष्ठाकामाः ॥ ३ ॥ त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्रात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमैत्रयाणामभिप्लवानां मुपरिष्टादुपरिष्टादतिरात्रौ ब्रह्म

वर्चसकामा द्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणामावृत्त उत्तम उत्तमौ चातिरात्र सर्वस्तोमोतिरात्रं भौलोकावाप्स्यतां तृतीयं षण्णां पंच
रात्राणामध्ये विष्वजिदतिरात्रावृत्तास्तुत्तरे त्रयं चतुस्त्रिंशद्रात्रं चतुरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः पशुकामानामुत्तराणि च
त्वारि पंचत्रिंशद्रात्रः पंचरात्रोपजनः षड्विंशद्रात्रे षष्ठह उपजायते सतंत्रस्योपजनवक्ष्यामः सप्तत्रिंशद्रात्र एकरात्रोपजनोऽ
ष्टात्रिंशद्रात्रो द्विरात्रोपजन एकान्न चत्वारिंशद्रात्रं त्रिरात्रोपजनमनंतां श्रियमिच्छंतश्चत्वारिंशद्रात्रं चतुरात्रोपजनपरमा
यां विराजिप्रतितिष्ठंत एकचत्वारिंशद्रात्रप्रभृतीन्युत्तराणि न्यायेनाष्टाचत्वारिंशद्रात्रात्पंचाशद्रात्रप्रभृतीनि चाष्टिरा
त्राद्विषष्टिरात्रप्रभृतीनि चैकोनशतरात्रात्तत्रैकरात्रचतुरात्रोपजनानि व्रतवन्ति ॥ ४ ॥ सप्तैकान्नपंचाशद्रात्राणि विषा
प्मनावत्स्यंतः प्रथममतिरात्रं स्त्रीणि त्रिवृत्य हान्यतिरात्रौ दशपंचदशान्यतिरात्रौ द्वादशसप्तदशान्यतिरात्रः पृष्ठ्योतिरा
त्रौ द्वादशैकविंशान्यतिरात्रं स्त्रिवृतां प्रथमो म्रिष्टोमः षोडशयुत्तमः पंचदशानामुक्थ्या इतरे विधृतय इत्याचक्षते यमातिरा
त्रं यमां द्विगुणामिव श्रियमिच्छंतौ द्वावभिप्लवौ गोआयुषी अतिरात्रौ द्वावभिप्लवावभिजिद्विष्वजितावतिरात्रावेकोभिप्ल
वः सर्वस्तोमनवसप्तदशवतिरात्रौ महाव्रतं स्वानां श्रेष्ठ्यकामास्तुतीयं चतुर्णां पृष्ठ्याहामेकैकं नवकृत्वो नववर्गोणां प्रथमं षष्ठ
सप्तमोत्तमान्यहान्यम्रिष्टोमा उक्थ्या इतरे महाव्रतं सवितुः ककुभ इत्याचक्षते ॥ ५ ॥ त्रयाणामुत्तरेषां न्यायकृता अभि
प्लवाः प्रथमस्य पूर्वचतुर्थी सर्वस्तोमोतिरात्रं उपसत्सुगार्हपत्ये गुग्गुलुसुगंधिते जनपैतुदारुभिः पृथक्सपीषि विपण्यानुस

वनंसंनेषु नाराशंसेष्वांजीरंभ्यंजीरंश्चयेवर्चसानभायुर्येवात्मानंनैवजानीरंस्तएताउपेयुरांजनाभ्यंजनीयाइत्याचक्षते
एताएवप्रतिष्ठाकामानामांजनाभ्यंजनवर्जमेतासामेवसर्वस्तोमस्थानेमहाव्रतमैद्रमत्यन्याःप्रजाबुभूषंतएतासामेवसर्व
स्तोममुद्धृत्यथास्थानंमहाव्रतंसंवत्सरकामानाप्यंतउत्तममतिरात्रंश्चतुर्विंशंत्रयोभिप्लवानवरात्रोभिप्लवौगोआयुषीद
शरात्रोव्रतमतिरात्रःसंवत्सरसंमिताइत्याचक्षतेएकषष्टिरात्रंप्रतिष्ठाकामाएतासामेवपृष्ठ्यावभितोनवरात्रंतयोरवृत्तउ
त्तरःशतरात्रमायुष्कामांश्चतुर्दशाभिप्लवांश्चतुरहोपजनाइतिरात्रिसत्राणि ॥ ६ ॥ अथगवामयनंसर्वकामाःप्रायणीय
चतुर्विंशेऽउपेत्यचतुरभिप्लवान्पृष्ठ्यपंचमान्पंचमासानुपयंत्यथषष्ठसंभरंतित्रीनभिप्लवान्पृष्ठ्यमभिजितंस्वरसाम्नइत्या
द्याभ्यांपूर्यतेहोभ्यामितिनूपूर्वपक्षोथविषुवानेकविंशोनूपूर्वस्यपक्षसोनोत्तरस्यावृत्ताःस्वरसामानःषष्ठहाश्चोत्तरस्यपक्ष
सःस्वरसाम्नोविश्वजितंपृष्ठ्यत्रीनभिप्लवानितिसप्तमैद्विरात्रोनंकृत्वाथपृष्ठ्यमुखांश्चतुरभिप्लवांश्चतुरोमासानुपयंत्यथोत्त
मंसंभरंतित्रीनभिप्लवान्गोआयुषीदशरात्रंव्रतोदयनीयाभ्यांसप्तमःपूर्यतइतिन्वेकसंभार्यमुत्तरंपक्षोथद्विसंभार्यव्रतोदय
नीयेएवोत्तमस्यगोआयुषीसप्तमस्यगोआयुषीवाविहरेयुर्गांविश्वजितोनंतरमायुषंपूर्वदशरात्रादपिवोर्ध्वंविश्वजितःसप्त
मंसवनमासंकृत्वोद्धरेयुर्गांआयुषीदशरात्रंचापिवोत्तरस्यपक्षसोहान्येवावर्तेरन्ननुलोमाःषष्ठहाःस्युःषष्ठहावावर्तेरन्ननु
लोमान्यहानीतिगवामयनंसर्वेवाषष्ठहाअभिप्लवाःस्युरभिप्लवाःस्युः ॥७॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

हरिः ॐ ॥ गवामयनेनादित्यानामयनंव्याख्यातंसर्वेत्वभिप्लवास्त्रिवृत्पंचदशामासाश्चपृष्ठ्यमध्यमानवषष्ठसप्त
मोत्तमान्वर्जयित्वाबृहस्पतिसर्वेद्रस्तुतौचाभिजिद्विश्वजितोःस्थानेसप्तमस्यचमासस्योत्तमयोरभिप्लवयोःस्थानेत्रिवृद्भ्य
होदशरात्रंउद्भिद्वलभिदौचोत्तमस्यचमासस्यादौयेभिप्लवास्त्रयंऽउद्धृत्यतेषांमध्यममथस्युःपृष्ठ्यमध्यमाःसमूहोदशरा
त्रः ॥ १ ॥ आदित्यानामयनेनागिरसामयनंव्याख्यातंत्रिवृत्तस्त्वभिप्लवाःसर्वेपृष्ठ्यादयश्चाद्यामासाःपंचपूर्वस्यपक्षसंश्च
त्वारस्तुत्तरस्यपृष्ठ्यांताअष्टमादयउत्तमस्यचमासस्यादौयेषष्ठहास्त्रयःपृष्ठ्यांताएवतेपिस्युःपूर्वास्यातामभिप्लवौ ॥ २ ॥
इतिवातवतोरयनंप्रायणीयोतिरात्रंस्त्रिवृतामासंपंचदशेनमासंसप्तदशेनमासमेकविंशेनमासंत्रिणवेनमासंत्रयस्त्रिंशेन
मासंव्रतंविषुवत्स्थानएतैरेवमासैःप्रतिलोमैःपक्षउत्तरमुदयनीयोऽतिरात्रंएतेषामेवाह्वामतिरात्रावित्यपरमन्यत्राप्यादि
ष्टैःकालपूरणेनचेत्संस्थानियमः ॥ ३ ॥ कुंडपायिनामयनंमासंदीक्षिताभवंतितेमासिसोमंक्रीणंतितेषांद्वादशोपसदो
भवंतिसोममुपनह्यप्रवर्यपात्राण्युत्साद्योपनह्यवामासमग्निहोत्रंजुह्वतिमासंदर्शपूर्णमासाभ्यांयजंतेमासंवैश्वदेवेनमा
संवर्णप्रघासैर्मासंसाकमेधैर्मासंशुनासीरीयेण्यदहर्मासःपूर्यतेतदहरिष्टिसमाप्याग्निप्रणयनादिघर्मोत्सादनादिवौपव
सधिकंकर्मकृत्वाश्वोभूतेप्रसुनुयुस्तद्धैकउपसन्न्यएवानंतरंकुर्वंति तथाहृष्टत्वात्सौत्यान्मासानग्निहोत्रादीन्वदंतस्तदनुप
पन्नपश्वर्थह्यग्निप्रणयनंतस्यचश्वःसुत्यानिमित्तमतिप्रणीतचर्यायांचवैगुण्यंदर्शपूर्णमासयोस्तथाग्निहोत्रस्यसदोहविर्धा

नान्याग्नीध्रीयाग्नीध्रीमप्रणयनैवसतीवरीग्रहणानिपश्वर्धनिभवंतिसुत्यार्थान्येकेतत्कालाश्चैवतदुणाःसिद्धस्वभावानां
नव्यवधानादन्यत्स्वयथापृष्ठधाभिप्लवयोःसगुणानांहोवकर्मणांमुद्गारउपजनोवांसुब्रह्मण्यात्स्वत्यंतमनवभृतेहकालसंश
यत्वादुत्सर्गमेकेसुत्योपसद्गुणत्वात्क्रियात्वेवंप्रवृत्तेस्तमगत्वावस्थानेदोषस्त्रिवृतामासंपंचदशेनमासैसप्तदशेनमासमे
कविंशेनमासैत्रिणवेनमासमष्टादशत्रयस्त्रिंशानिद्वादशाहस्यदशाहानिमहाप्रतंचातिरात्रसर्वेणयज्ञेनयजंतैयपतदुप
यंति ॥ ४ ॥ सर्पाणामयनंगोआयुषीदहशीस्तोमेअनुलोमेषणमासान्प्रतिलोमेषदृज्योतिर्द्वादशीस्तोमोविषुवत्स्थानेप्र
काशकमाउपेयुस्त्रैवर्षिकंप्रजाकामागवामयनंप्रथमःसंवत्सरोथादित्यानामथांगिरसौचत्वारितापश्चितानिध्रुवकताप
श्चितैप्रथमंसंवत्सरंसदीक्षोपसत्कृतस्यचत्वारःसौत्यामासागवामयनस्यप्रथमषष्ठसप्तमोत्तमास्त्रैवर्षिकंतापश्चितैतस्यसौ
त्यःसंवत्सरउफोगवामयनेनज्योतिर्गौरायुरभिजिद्विध्वजिन्महाप्रतंचतुर्विंशानांवैकैकद्वादशवर्षिकंतापश्चितैतस्यच
त्वारःसौत्याःसंवत्सरागवामयनशस्याःपूर्वेणैवन्यायेनापिवोत्तरस्यपक्षसौद्वाविंशतिःसवनमासाभवेयुस्त्रयोविंशतिःपू
र्वस्यषट्त्रिंशद्वर्षिकमहातापश्चितैतस्यद्वादशसौत्याःसंवत्सरागवामयनशस्याःपूर्वेणैवन्यायेनंप्रजापतेद्वादशसंवत्सरत्रय
स्त्रिवृतःसंवत्सरास्त्रयःपंचदशास्त्रयःसप्तदशास्त्रयएकविंशाएतैरेवस्तोमैःशाक्त्यानांष्ट्रिंशद्वर्षिकमेकैकेनवनववर्षा
प्येतैरेवस्तोमैःसाध्यानांशतसंवत्सरमेकैकेनपंचविंशतिःपंचविंशतिर्वर्षाप्येतैरेवस्तोमैर्विंश्वसृजांसहस्रसंवत्सरमेकैके

नार्धतृतीयान्यर्धतृतीयानिर्वर्षशतान्यग्रेरग्निष्टोमसहस्रसहस्रसाव्यमित्येतदाचक्षते ॥ ५ ॥ अथसारस्वतानिसर
स्वत्याःपश्चिमउदकांतेदीक्षैरस्तेत्रैवदीक्षोपसदःकृत्वाप्रायणीयंचसरस्वतीदक्षिणेनतीरेणशम्याप्रासेशम्याप्रासेहरहर्ष
जमानाअनुव्रजेयुःसंहार्यउलूखलबुधोयूपश्चक्रीवांतिसदोहविधानान्याग्नीध्रीयंपत्नीशालंचदक्षिणपुरस्तादाहवनीयस्या
वस्थार्यब्रह्माशम्यांप्रहरैसायत्रनिपतेत्तद्गार्हपत्यस्यायतनंततोधिविहारोविषमेचेन्निपतैदुद्धृत्यसमेविहरेयुरप्सुचेद्गारु
णंपुरोळाशंनिर्वपेयुरपात्रप्लेचरुमपात्रपादाह्यस्यादुपस्थंसमन्यायंत्युपयंत्यन्याइत्यातस्समानंसर्वेषांमित्रावरुणयोरय
नैकुंडपायिनामयनस्याद्यान्षणमासानावर्तयंतोव्रजेयुर्मासिमासिचगोआयुषीउपेयुरायुरयुग्मेषुगौर्युग्मेष्वितिनुप्रथमः
कल्पोथद्वितीयोयथामावास्यायामतिरात्रःस्यात्तथादीक्षैरस्तेमावास्यायामतिरात्रंसंस्थाप्यतदहरेवामावास्यस्यसाज्ञा
य्यवत्सानपाकुर्युस्तंपक्षमामावास्येनव्रजित्वापौर्णमास्यांगामुपेयुःपौर्णमासेनोत्तरंव्रजित्वामावास्यायामायुषमुपेयुरेव
मावर्तयंतोव्रजेयुरिन्द्राग्नयोरयनंगोआयुषीभ्यामर्यम्णोयनैत्रिकद्रुकैःसरस्वतीपरिसर्पणस्यशस्यमुक्तंगवामयनेनैकपा
तीनित्वहान्यतिरात्राःपृष्ठयाहश्चतुर्थमितिनुगतयोथोत्थानानिष्ठाक्षंप्रस्रवणंप्राप्योत्थानंतैयमुनायांकारपचवैवभृथम
भ्युपेयुरुदेत्याग्नयेकामायेष्टिर्वैराजतंत्रांस्तस्यामश्वान्चपुरुषींचधेनुकेदद्युरेतद्दोत्थानमृषभैकशतानांवांगवांसहस्रभावे
सर्वस्वज्यान्यांगृहपतिमरणेवाज्यान्यांतूत्तिष्ठंतोविश्वजितातिरात्रेणोत्तिष्ठेयुर्गृहपतिमरणआयुषागवांगवांसहस्रभाव

इतिशस्यं ॥ ६ ॥ अथसवनीयाःऋतुपशवोवात्यंतमाग्नेयोर्वैद्राग्नेवाग्नेयंवारयंतरपृष्ठेर्वैद्रं बृहत्पृष्ठेर्वैकादशिनाम्वाप्रा
यणीयोदयनीययोरतिरात्रयोःसमस्तानालभेरैर्द्राग्रमंतर्धौवान्वहवैकैकशपेकादशिनांनत्वेवैकादशिनींन्यूनामालभे
रंज्ञेतेनचेत्पश्वयनेनेयुस्तृतीयेहनिदसरात्रस्यद्वात्रिंशतमेकादशिन्यःसंतिष्ठंतैतएतस्मिन्नवरात्रैतिरिक्पशूनालभेरन्वै
ष्णवंवामनमेकविंशर्षेद्राग्रंत्रिणवेवैश्वदेवंत्रयस्त्रिंशेद्यावापृथिवीयांधेनुंचतुर्विंशैतस्याएववत्संवायव्यंचतुश्चत्वारिंशंआ
दित्यांवशामष्टाचत्वारिंशैर्मैत्रावरुणीमविवाक्यैवैश्वकर्मणमृषभंमहाव्रतआग्नेयमुदयनीयेतिरात्रैपिवैकादशिनीमेवत्र
यस्त्रिंशींपूरयेयुरभिजिद्विष्वजिद्विषुवंतिद्विपशूनिष्युः ॥ ७ ॥ अथसत्रिधर्मादीक्षणादिपित्र्याणांदैवानांचधर्माणां
प्राकृतानांनिवृत्तिःसर्वशश्ववर्जयेयुर्ग्रामचर्यासरणंविवृतस्मयनंरुच्यभिहासमनार्याभिभाषणमनृतंक्रोधमपांग्रगाहणम
भिवर्षणमारोहणंचवृक्षस्यनावोवारयस्यवादीक्षिताभिवादनंदीक्षितस्त्वौपसदमुभौसुन्वंतौसमसिद्धांताःपूर्वारंभिर्णम
भितसतरंवासर्वसाम्येयथावयोनृत्यगीतवादितान्यन्यांश्चाग्रत्योपाचारांश्चैनान्वहिवेदिषदोभ्याश्रावयेयुर्नोदक्या
ओएवाम्युदियांभाम्यस्तमियांत्तेषांचेत्किंचिदापदोपनमैत्त्वमग्नेव्रतपाअसीतिजपेदाख्यायवेतरेषूपहवँल्लीप्सेतावकी
र्णिनंतैरेवदीक्षितद्रव्यैरपयुष्यपुनर्दीक्षयेयुराग्रयणकालेनवानांसवनीयांनिर्वपेयुर्दीक्षोपसत्सुव्रतदुधआदयेयुस्तेषांभ्रत्या
निपयोदीक्षासुव्यतिनीत्यकालमुपसदांचतुर्यमेकस्यादुग्धेनतावदेवत्रिभिःस्तनैस्तावद्वाभ्यामेकेनतावदेवसुत्यासुहविरु

च्छिष्टमक्षाएवस्युर्धनाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतितेषांयद्यत्कामयीरंस्तत्तदुपविगुल्फयेयुराशिरदुधोदध्यर्थ
सौम्यंवाविगुल्फंनिर्वपेयुरितिशौनकोयावच्छरावंमन्येरन्वैश्वदेवमेकैर्बाहृस्यत्यमेकैसर्वान्वानुसवनमपिवान्यत्रसिद्धं
गार्हपत्येपुनरघिभ्रित्योपव्रतयेरन्नन्यान्वापय्यान्भक्षानामूलफलेभ्यएतेनवर्तयेयुःपशुनाच ॥ ८ ॥ तस्यविभागंव
क्ष्यामोहनुसजिह्वेप्रस्तोतःश्येनंवक्षउद्गातुःकंठःकाकुद्रःप्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुःसव्याब्रह्मणोदक्षिणंसक्थिमैत्राव
रुणस्यसव्यंब्राह्मणाच्छंसिनोदक्षिणंपार्श्वसांसमध्वर्योःसव्यमुपगादृणांसव्योःसःप्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणंदोर्नेष्टुःसव्यंपोतुर्द
क्षिणऊरुरच्छावाकस्यसव्यआग्नीध्रस्यदक्षिणोबाहुरात्रेयस्यसव्यःसदस्यस्यसदंचानूकंचगृहपतेर्दक्षिणोपादौगृहपतेर्ब्र
तप्रदस्यसव्योपादौगृहपतेर्भार्यायैव्रतप्रदस्यौष्ठएनयोःसाधारणोभवतितंगृहपतिरेवप्रशिष्याज्जाघर्णीपत्नीभ्योहरंतितां
ब्राह्मणायदद्युःस्कंध्याश्चमणिकास्त्रिस्रश्चकीकसाग्रावस्तुतस्त्रिस्रश्चैवकीकसाअर्धचवैकर्तस्योभेतुरर्धचैववैकर्तस्यच्छोमा
चक्षमितुस्तद्ब्राह्मणायदद्याद्यद्यब्राह्मणःस्याच्छिरःसुब्रह्मण्यायैयःश्वःसुत्यांप्राहतस्याजिर्नमिळासर्वेषांहोतुर्वातावाए
ताःषट्त्रिंशतमेकपदायज्ञंवहंतिषट्त्रिंशदक्षरावैबृहतीर्बाहृताःस्वर्गालोकास्तत्प्राणेषुचस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठंतोयंतिस
एषःस्वर्ग्यःपशुर्यएनमेवंविभजंत्ययेतो न्यथातद्यथासलगावापापकृतोवापशुंविमग्नीरंस्ताहृक्तांवापतांपशोर्विभक्तिं
श्रौतश्रुतिर्देवभागोविदांचकारतामुहाग्रोध्यैवास्माहोकादुच्चक्रामंचामुहगिरिजायंवाभ्रव्यायामनुष्यःप्रोवाचततोहै

॥ २४ ॥

नाभेतदवाञ्छनुष्याजधीयते ॥ ९ ॥ सर्वसमानगोत्राः स्युरिति गणगारिः कथं ह्याप्रीसुक्तानि भवेयुः कथं प्रयाजा इत्यपि
नानागोत्राः स्युरिति शौनके संत्राणां व्यापित्वाद्बृहस्पतिगोत्रान्वयाविशेषास्तस्वरारिभनुरादिः सर्वेषां प्रवरास्त्वावर्तैर
ज्ञावापधर्मित्वाज्जामदभ्यावत्सां स्तेषां पंचाषेयो भार्गवच्यावनाम्रवानौर्वजामदभ्येत्यथ हजामदभ्यानां भार्गवच्यावनाम्र
वानेत्यादिषेणानां भार्गवच्यावनाम्रवानादिषेणानूपैति विद्वानां भार्गवच्यावनाम्रवानौर्ववैदेति यस्त्वधौलमौनमौक
शार्कराक्षिसार्ष्टिसावर्णिशालंकायनजैमिनिदैवंत्यायनानां भार्गववैतहव्यसावेतसेति श्वैतानां भार्गववैन्यपार्थेति मित्रयु
वांवाध्यश्चेति त्रिप्रवरं वा भार्गवदैवोदासवाध्यश्चेति शुनकानां गृत्समदेति त्रिप्रवरं वा भार्गवशौनहोत्रगार्त्समदेति ॥ १० ॥
गौतमानां गिरसायास्यगौतमैत्युच्यथानां गिरसौच्यगौतमेति रूगणानां गिरसराहूगण्यगौतमेति सोमराज
कीनां गिरससोमराज्यगौतमेति वामदेवानां गिरसवामदेव्यगौतमेति बृहदुक्थानां गिरसबार्हदुक्थ्यगौतमेति पृ
षदश्वानां गिरसपार्षदश्ववैरूपेत्यष्टादंष्ट्रं हैकेनुवतेतीत्यां गिरसमष्टादंष्ट्रपार्षदश्ववैरूपेत्यृक्षाणां गिरसबार्हस्पत्यभार
द्वाजवांदनमातवचसेति कक्षीवतामां गिरसौच्यगौतमौशिजकाक्षीवतेति दीर्घतमसामां गिरसौच्यदैर्घतमसेति भर
द्वाजाग्निवेद्यानां गिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेति ॥ ११ ॥ मुद्गलानां गिरसभार्म्याश्वमौद्गल्येति ताक्ष्यहैके
नुवतेतीत्यां गिरसैताक्ष्यभार्म्याश्वमौद्गल्येति विष्णुवृद्धानां गिरसपौरुक्त्यत्रासदस्यवेति गर्गाणामां गिरसबार्हस्पत्य

उत्तरप.
अ. ६

॥ २४ ॥

भारद्वाजगार्ग्यश्चैन्न्यैत्यांगिरसशैन्न्यगार्ग्येतिवाहरितकुत्सपिंगशंसदभैमगवानांमांगिरसांबरीषयौवमाश्वेतिमंधाता
रंहैकेज्रुवर्तेतीत्यांगिरसमांधात्रांबरीषयौवनाश्वेतिंसंकृतिपूतिमाषतंडिशंबुशैवगवानांमांगिरसगौरिवीतसांकृत्येतिशा
क्तबोवामूलैसात्तयगौरिवीतसांकृत्येति ॥ १२ ॥ कण्वानामांगिरसाजमीढकाण्वेतिघोरमुहैकेज्रुवर्तेवकृप्याजमीढ
मांगिरसपौरकाण्वेतिंकपीनामांगिरसामहीयवोरक्षयसेत्यथयएतेद्विप्रवाचनायथैतच्छौंगशैशिरयोभरद्वाजाहशुंगाः
कृताःशैशिरबंस्तेषामुभयतःप्रवृणीतैकमितरतोद्वावितरतौद्वौवेतरतस्त्रीनितरतो नहिचतुर्णांप्रवरोत्तिनपंचानामति
प्रवरणमांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजकात्यात्कीलेति ॥ १३ ॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसद्यावाश्वेतिंगविष्टिराणामा
त्रेयगासिष्टिरपौर्वातिथेतिंचिकितगालवकालंबवमनुतंतुकुशिकानांवैश्वामित्रदेवरातौदलेतिश्रौमतकामकायनानांवै
श्वामित्रदेवभवसदैवतरसेतिंधनंजयानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंजय्येत्यजानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाज्येतिरोहि
णानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसरौहिणैत्यष्टकानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेतिंपूरणवारिधापयंतानांवैश्वामित्रदेवरातपौ
रणेतिंकृतानांवैश्वामित्रकात्यात्कीलेत्यधमर्षणानांवैश्वामित्राधमर्षणकौशिकेतिरेणूनांवैश्वामित्रगाथिनरैणवेतिंवैणू
नांवैश्वामित्रगाथिनवैणवेतिंशालंकायनशालाक्षलोहिताक्षलोहितजह्नूनांवैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिंकश्यपानां
काश्यपावत्सारासितेतिनिध्रुवाणांकाश्यपावत्सारनैध्रुवेतिरेभाणांकाश्यपावत्साररैश्वेतिंसंडिलानांशांडिलासितदैव

श्रौतसू.

॥ २५ ॥

लेतिकश्चपासितदैवलेतिवा ॥ १४ ॥ वासिष्ठेतिवसिष्ठानांयेन्यउपमन्युपराशरकुंडिनेम्यउपमन्यूनांवासिष्ठानर
द्वस्विद्रप्रमदेतिपराशराणांवासिष्ठशात्त्यपाराशर्येतिकुंडिनानांवासिष्ठमैत्रावरुणकौंडिन्येत्यंगस्तीनामागस्त्यदार्ढ्यु
तेध्मवाहेतिसोमवाहोवोत्तमआगस्त्यदार्ढ्युतसोमवाहेतिपुरोहितप्रवरोराज्ञामथयदिसार्ष्टप्रवृणीरन्मानवैलपौरुव
सेतीतिसत्राणितान्यदक्षिणानितेषामंतेज्योतिष्टोमःपृष्ठशमनीयःसहस्रदक्षिणोन्योवाप्रज्ञातदक्षिणोदक्षिणावतापृष्ठ्या
निशमयेरन्नितिविज्ञायतेसएवहेतुःप्रकृतिभावेप्रकृतिभावेनमोब्रह्मणेनमोब्रह्मणेनमआचार्येभ्योनमआचार्येभ्योनमः
शौनकायनमःशौनकाय ॥ १५ ॥ अथपरिशिष्टखंडं ॥ भृगूणांनविवाहोस्तिचतुर्णामादितोमिथः ॥ इयै
तादयस्त्रयस्तेषांविवाहोमिथइष्यते ॥ षण्णांवैगोतमादीनांविवाहोनेष्यतेमिथः ॥ दीर्घतमाऔचथ्यःकक्षीवांश्चैक
गोत्रजाः ॥ भरद्वाजाप्रिवेदयृक्षाःशुंगाःशैशिरयःकताः ॥ एतेसमानगोत्राःस्युर्गर्गानेकेवदंतिवै ॥ पृषदश्चामुह्ला
विष्णुवृद्धाःकण्वोगस्त्योहरितःसंकृतिःकपिः ॥ यस्कश्चैषांमिथइष्टोविवाहःसर्वैरन्यैर्जामदग्न्यादिभिश्च ॥ यावत्स
मानगोत्राःस्युर्विश्वामित्रोनुवर्तते ॥ तावद्वसिष्ठश्चात्रिश्चकश्यपश्चपृथक्पृथक् ॥ व्यार्षेयाणांत्र्यार्षेयसन्निपातंअवि
वाहः ॥ त्र्यार्षेयाणांपंचार्षेयसन्निपातेअविवाहः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठःकश्यपइ
त्येतेसप्तऋषयः ॥ सप्तानामृषीणामगस्त्याष्टमानांयदपत्यंतद्गोत्रमित्याचक्षते ॥ एकएवकृषिर्यावत्प्रवरेष्वनुवर्तते ॥

उत्तरप.
अ. ६

॥ २५ ॥

तावत्समानगोत्रत्वंमन्यत्रभृग्वंगिरसांगणादित्यंसमानप्रवरैर्विवाहः ॥ १६ ॥ इतिपरिशिष्टखंडं ॥ इत्याश्वलायन
श्रौतसूत्रेउत्तरषष्ठेऽध्यायः ॥ ६ ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषष्ठःसंपूर्णः ॥

इदं पुस्तकं घैसासोपावहहर्षिर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयघैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

॥ अथाश्वलायनगृह्यसूत्रप्रारंभः ॥

॥ अथाश्वलायनगृह्यसूत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ३म् ॥ उक्तानिवैतानिकानिगृह्याणिवक्ष्यामस्त्रयःपाकयज्ञाहुताग्नीहूयमानाननग्नौप्र
हुताब्राह्मणभोजनेब्रह्मणिहुताअथाप्यृचउदाहरंतियःसमिधायआहुतीयोवेदेनेतिसमिधमेवापिश्रद्धधानादधन्मन्ये
तयजइदमितिनमस्तस्मैयआहुत्यायोवेदेनेतिविद्ययैवाप्यस्तिप्रीतिस्तदेतत्पश्यन्नृषिरुवाच ॥ अगोरुधायगविषेद्युक्षाय
दस्म्यंवचः ॥ घृतात्स्वादीयोमधुनश्चवोचतेतिवचएवमइदंघृताच्चमधुनश्चस्वादीयोस्तिप्रीतिःस्वादीयोस्त्वित्येवतदा
ह ॥ आतेअग्नक्रचाहविर्हृदातष्टंभरामसि ॥ तत्तेभवंतूक्ष्णंक्षमासोवशाउतैत्येतएवमउक्षाणश्चक्षमाश्चवशाश्चभवं
तियइमंस्वाध्यायमधीयतइतियोनमसास्वध्वरइतिनमस्कारेणवैखल्वपिनवैदेवानमस्कारमर्तियज्ञोवैनमइतिहिब्राह्म
णंभवति ॥ १ ॥ अथसायंप्रातःसिद्धस्यहविष्यस्यजुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यःसोमायवनस्पतयेग्रीषोमाभ्यामिंद्राग्नि
भ्यांद्यावापृथिवीभ्यांधन्वंतरयइंद्रार्यविश्वेभ्योदेवेभ्योब्रह्मणेस्वाहेत्यथबलिहरणमेताभ्यश्चैवदेवताभ्योऽन्नओषधिवन
स्पतिभ्योगृहायगृहदेवताभ्योवास्तुदेवताभ्यइंद्रार्येद्रुपुरुषेभ्योयमाययमपुरुषेभ्योवरुणायवरुणपुरुषेभ्यःसोमायसो
मपुरुषेभ्यइतिप्रतिदिशंब्रह्मणेब्रह्मपुरुषेभ्यइतिमध्येविश्वेभ्योदेवेभ्यःसर्वेभ्योभूतेभ्योदिवाचारिभ्यइतिदिवानक्तंचा

१ सौत्रमंत्राणांस्वयं नसंप्रदायस्येमा बहुलंविपर्यासोपलंभात् । अतस्तएकश्रुत्यैवपठितुंयुक्ताः । अथापित्रिस्वरिरसिका यथात्रानुकु-
र्वन्ति तथा दर्शितम् ।

रिभ्यइतिनक्तंरक्षोभ्यइत्युत्तरतः स्वधापितृभ्यइतिप्राचीनावीतींशेषंदक्षिणानिनयेत् ॥ २ ॥ [अथगृहबलिदेवता
नांकीर्तयिष्यामोयत्रयत्रवसंतिते ॥ द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीळेचउमापतिं ॥ आग्नेय्यांबलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ॥
नैर्ऋत्यांस्कंदवरुणंचसोमंसूर्यंचपश्चिमे ॥ वायव्यामश्विनौवसवःसोमोरुद्रउत्तरस्यांदिशि ॥ ईशान्यांनक्षत्राणींद्रगृहाः
पूर्वस्यांदिशि ॥ गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्बृद्धिःश्रियाकीर्तिरिति ॥ (प्रदक्षिणंनिष्क्रम्यगृहनिवेशनांतस्यंप्रा
गुदङ्प्रोक्ष्यबलिंनिवेदयेत् ॥) ततःस्मार्तबलित्रयंगृहांगणेदेयंविहितं ॥ येभूताःप्रचरंतिदिवानक्तंबलिमिच्छंतोवितुं
दस्यप्रेष्ठाः ॥ तेभ्योबलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददातुस्वाहा ॥ ऐंद्रवारुणवायव्यांयाम्यांनैर्ऋतिकाश्च
ये ॥ तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडमयार्पितं ॥ वैवस्वतकुलेजातौद्वीश्यामशबलौशुनौ ॥ ताभ्यांपिंडोमयादत्तोरक्षे
तांपथिमांसदा ॥ श्वचांडालभूतपतितवायसेभ्योन्नभूमौनिक्षिपेत् ॥ यमोसियमदूतोसिवायसोसिनमोस्तुते ॥ सप्त
जन्मकृतंपापंबलिंभक्षंतुवायसाः ॥ गोदोहनमात्रंतत्रस्थित्वाऽतिथिमाकांक्षेत् ॥ हस्तौपादौप्रक्षाल्याचम्यगृहंप्रविशे
त् ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौर्नोदेव्यभयंनोऽअस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशऽउद्दिशोर्नोऽआपोविद्युतःपरिपांतुसर्व
तःशांतिःशांतिःशांतिः ॥ इतिपरिशिष्टं ॥] अथखलुयत्रकचहोष्यन्त्स्यादिषुमात्रावरंसर्वतःस्थंडिलमुपलिप्योल्लि

१ इदंपरिशिष्टंनप्राचीनकोशेषूपलभ्यते भिन्नभिन्नपाठांतरयुक्तंचयथालब्धनिवेशितमितिज्ञेयम् । २ विदुरस्यप्रेष्ठाः ।

ख्यषड्भुक्ताउदगायतांपश्चात्प्रागायतेनानांतयोस्तिस्रोमध्येतदभ्युक्ष्याग्निंप्रतिष्ठाप्यान्वाधायपरिस्तीर्यपुरस्ताद्दक्षिणतः
पश्चादुत्तरतइत्युदक्संस्थंतूष्णींपर्युक्षणंपवित्राभ्यामाज्यस्योत्पवनमप्रच्छिन्नाग्रावनंतर्गर्भोप्रादेशमात्रौकुशौनानांतयो
र्गृहीत्वांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यांपाणिभ्यांसवितुष्ट्वाप्रसवउत्पुनाभ्यच्छिद्रेणपवित्रेणवसोःसूर्यस्यरश्मिभिरिति
प्रागुत्पुनातिसकृन्मंत्रेणद्विस्तूष्णींकृताकृतमाज्यहोमेषुपरिस्तरणैतथाज्यभागौपाकयज्ञेषुब्रह्माचधन्वंतरियज्ञशूलगव
वज्रैममुष्मैस्वाहेतिजुहुयादग्निरिंद्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवाब्रह्मेत्यनादेशेएकवर्हिरिध्माज्यस्विष्टकृतःस्युस्तुल्यकालास्तदे
षाभियज्ञाधागीयते ॥ पाकयज्ञान्तसमासाद्यैकाज्यानेकवर्हिषः ॥ एकःस्विष्टकृतःकुर्यान्नानापिसतितदैवतइति ॥ ३ ॥
उदगयनआपूर्यमाणपक्षैकल्याणेनक्षत्रैंचौलकर्मोपनयनगोदानविवाहाःसार्वकालमेकेविवाहंतेपांपुरस्ताच्चतस्रंआज्या
हुतीर्जुहुयादग्नआयूंषिपवसऽइतिसृभिःप्रजापतेनत्वदेतान्यन्यऽइतिचव्याहृतिभिर्वासमुच्चयमेकेनैकेकांचनत्वमर्थ
माभवसियत्कनीनामिति विवाहेचतुर्थी ॥ ४ ॥ कुलमग्रेपरीक्षेतयेमातृतःपितृतश्चेतियथोक्तंपुरस्ताद्बुद्धिमतेकन्यांप्र
यच्छेद्बुद्धिरूपशीललक्षणसंपन्नामरोगामुरयच्छेतद्विज्ञेयानिलक्षणान्यष्टौपिंडान्कृत्वाऽऽकृतमग्रेप्रथमंजज्ञऽऽकृतेसत्यं
प्रतिष्ठितं ॥ यदियंकुमार्यभिजातांतदियमिहप्रतिपद्यतांतदृश्यतामितिपिंडानभिर्मन्त्र्यकुमारींत्रयांदेशामेकंगृहा
णेतिक्षेत्राच्चेदुभयतःसस्याद्ब्रह्मीयादन्नवत्यस्याःप्रजाभविष्यतीतिविद्याद्गोष्ठात्पशुमतींवेदिपुरीषाद्ब्रह्मवर्चस्विन्यविदा

सिनोहदात्सर्वसंपन्नादेवनात्कितवीचतुष्पथाद्विप्रव्राजिनीरिणादधन्याश्मशानात्पतिष्ठी ॥ ५ ॥ अलंकृत्यकन्यामु
दकपूर्वादद्यादेशब्राह्मोविवाहस्तस्यांजातोद्वादशावरान्द्वादशपरान्पुनात्युभयतः ऋत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदै
वोदशावरान्दशपरान्पुनात्युभयतः सहधर्मचरतइतिप्रजापत्योऽष्टावरानष्टपरान्पुनात्युभयतोगोनिधुनंदत्त्वोपयच्छे
तसार्धः सप्तावरान्सप्तपरान्पुनात्युभयतोमिथः समयंकृत्योपयच्छेतसगांधर्वोधनेनोपतोप्योपयच्छेतसआसुरः सुसा
नांप्रमत्तानांवापहरेत्सपैशाचोहत्वाभित्वाचशीर्षाणिरुदतीरुदद्भ्योहरेत्सराक्षसः ॥ ६ ॥ अथखलूच्चावचाजनपदध
र्माग्रामधर्माश्चतान्विवाहेप्रतीयाद्यत्तुसमानंतद्वक्ष्यामः पश्चादग्नेर्द्वदमश्मानंप्रतिष्ठाप्योत्तरपुरस्तादुदकुंभंसमन्वार
ब्धायांहुत्वातिष्ठन्प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुख्या आसीनायागृभ्णामितेसौभगत्वायहस्तमित्यंगुष्ठमेवगृहीयाद्यदिकामयीतपुमां
सएवमेपुत्राजायेरन्नित्यंगुलीरेवस्त्रीकामारोमांतेहस्तसांगुष्ठमुभयकामः प्रदक्षिणमग्निमुदकुंभंचत्रिःपरिणयन्जपत्यमो
हमस्मिन्सात्वंसात्वमस्यमोहंघौरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहन्निवाहवहै ॥ प्रजांप्रजनयावहैसंप्रियौरोचिष्णुसुमन
स्यमानौजीवेवशरदःशतमितिपरिणीयपरिणीयाश्मानमारोहयतीममश्मानमारोहाश्मेवत्वंस्थिराभव ॥ सहस्वपृतना
यतोभित्तिष्ठतन्यतइतिवध्वंजलावुपस्तीर्यभ्राताभ्रातृस्थानोवाहिल्लिजानावपतित्रिजामदभ्यानांप्रत्यभिघार्यहविर
वत्तंचैषोवदानधर्मोऽर्यमणनुदेवंकन्याअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोअर्यमांप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ वरुणनुदेवंकन्या

अग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोवरुणःप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ पूषणनुदेवंकन्याऽअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवःपूषाप्रेतो
मुंचातुनामुतस्वाहैत्यविच्छिदत्यंजलिं सुचेवजुहुयादपरिणीयशूर्पपुटेनाभ्यात्मतूष्णींचतुर्थमोप्योप्यहैकैलाजान्परिण
यन्त्यथोत्तमेआहुतीनसंनिपततोथास्यैशिखेविमुंचतियदिकृतेभवतऊर्णास्तुकेकेशपक्षयोर्बद्धेभवतःप्रत्वामुंचामिवरु
णस्यपाशादित्युत्तरामुत्तरयाथैनामपराजितायांदिशिंसप्तपदान्यभ्युत्कामयतीषएकपद्यूर्जद्विपदीरायस्योषायत्रिपदी
मायोभव्यायचतुष्पदीप्रजाभ्यःपंचपद्युतुभ्यःषट्पदीसखासप्तपदीभवंसामामनुव्रताभव ॥ पुत्रान्विदावहैबहूंस्तेसंतु
जरदष्टयइत्युभयोःसन्निधायशिरसीउदकुंभेनावसिच्यंब्राह्मण्याश्चवृद्धायांजीवपत्याजीवप्रजायांअगारएतारार्त्रावसे
द्भुवमरुंधर्तसंसप्तऋषीनिदिदृष्ट्वावाचंविसृजेतजीवपत्नीप्रजांविंदेयेति ॥ ७ ॥ प्रयाणउपपद्यमानेपूषात्वेतो नयतुहस्तगृह्ये
तियानमारोहयेदश्मन्यतीरीयतेसंरभध्वमित्यर्धचैननावमारोहयेदुत्तरेणोत्क्रमयेज्जीवंरुदतीतिरुदत्यांविवाहाग्निमय
तो जस्त्रनयंतिकल्याणेषुदेशवृक्षचतुष्पथेषुमाविदन्परिपंथिनइतिजपेद्वासेवासेसुमंगलीरियंवधूरितीक्षकानीक्षेतैहप्रियं
प्रजयातेसमृद्धतामितिगृहंप्रवेशयेद्विवाहाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानहुंचमार्त्तीर्यप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमंतस्मिन्नुपवि
ष्टायांसमन्वारब्धायांमानःप्रजांजनयतुप्रजापतिरितिचतसृभिःप्रयुचंहुत्वांसमंजंतुविश्वेदेवाऽइतिदधःप्राश्यंप्रतिप्र
यच्छेदाज्यशेषेणवानक्तिहृदयेतऊर्ध्वमक्षारालवणाशिनौब्रह्मचारिणावलंकुर्वाणावधःशायिनौस्यातांत्रिरात्रंद्वादशरा

त्रंसंवत्सरं वै कऋषिर्जायत इति चरितव्रतः सूर्याविदेवधूवस्त्रंदद्यादन्नं ब्राह्मणेभ्योऽथ स्वस्त्ययनं वाचयति ॥८॥ पाणिग्रह
णादिगृह्यं परिचरेत्स्वयंप्रहयपिवापुत्रः कुमार्यतेवासीवानित्यानुगृहीतः स्याद्यदितूपशाम्येत्पह्युपवसेदित्येकैतस्याग्निहो
त्रेण प्रादुष्करणहोमकालौ व्याख्यातौ हौम्यंचमांसवर्जकामंतुर्वीहियवतिलैरग्रये स्वाहेति सायं जुहुयात्सूर्याय स्वाहेति प्रा
तस्तूष्णीं द्वितीये उभयत्र ॥९॥ अथ पार्वणस्थालीपाकस्तस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामुपवासं इध्मावर्हिषोश्च संनहनं देवताश्रोपां
शुभ्याजं द्रमाहं द्रवर्जकाम्या इतरास्तस्यैतस्यै देवतायै चतुरश्रतुरोमुष्टीर्निर्वपति पवित्रे अंतर्धायां मुष्मैत्वा जुष्टं निर्वपामीत्यथै
नान्प्रोक्षति यथानिरुसममुष्मैत्वा जुष्टं प्रोक्षामीत्यवहतां स्त्रिः फलीकृतां नानाश्रपयेत्समोप्यवायदिनानाश्रपयेद्विभज्यतं
डुलानभिमुशेदिदममुष्मा इदममुष्मा इति यद्युवैसमोप्यव्युद्धारं जुहुयाच्छ्रुतानि हवींष्यभिघार्योदगुद्वास्यवर्हिष्यासाद्यं
प्रत्यभिघार्येभ्यमभिघार्यायंत इध्म आत्मा जातवेदस्तेनेध्वस्ववर्धस्वचेद्धवर्धयंचास्मान्प्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनां नानाद्येन
समेधयस्वाहेति तूष्णीमाधारावाघार्याज्यभागौ जुहुयादग्रये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्युत्तरमाग्नेयं दक्षिणं सौम्यं विज्ञायते च धु
षीवा एतैर्यज्ञस्य दाज्यभागौ तस्मात्पुरुषस्य प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य दक्षिणमक्ष्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणं मध्ये हवींषि प्रत्यक्तरं
वा प्राक्संस्थान्युदक्संस्थानि वा उत्तरपुरस्तात्सौविष्टकृतं मध्यात्पूर्वार्धाच्च हविषो वद्यति मध्यात्पूर्वार्धात्पश्चार्धादिति पंचाव
त्तिनामुत्तरार्धात्सौविष्टकृतं नात्र हवींषि प्रत्यभिघारयति स्विष्टकृतं द्विरभिघारयति यदस्य कर्मणो त्यरीरिचं यद्वान्यूनमि

हाकरं ॥ अग्निष्टत्स्विष्टकृद्विद्वान्सर्वं स्विष्टं सुहुतं करोतु मे ॥ अग्रये स्विष्टकृते सुहुतं हुतं सर्वं प्रायश्चित्ताहुतीनां कामानांसम
र्धयित्रैस्सर्वान्नः कामान्समर्धयस्वाहेति वर्हिषि पूर्णपात्रं निनयेदपो वभृथः पाकयज्ञानां मे तत्तत्रं हविरुच्छिष्टं दक्षिणा ॥ १० ॥
अथ पशुकल्प उत्तरतो ग्रेः शामित्रस्यायतनं कृत्वा पाययित्वा पशुमाप्ताव्यं पुरस्तात्प्रत्यङ्मुखमवस्थाप्याग्निदूतमिति द्वाभ्यां
हुत्वा सपलाशयार्द्रशाखया पश्चादुपस्पृशेदमुष्मैत्वा जुष्टमुपाकरोमीति वीहियवमतीभिरद्भिः पुरस्तात्प्रोक्षत्यमुष्मैत्वा जुष्टं
प्रोक्षामीति तासां पाययित्वा दक्षिणमनुवाहुं शेषं निनयेदावृत्तैव पर्यग्निकृत्योदं च नयंति तस्य पुरस्तादुल्मुकं हरंति शामित्र ए
ष भवति वपाश्रपणीभ्यां कर्ता पशुमन्वारभते कर्तारं यजमानः पश्चाच्छामित्रस्य प्राक्किशरसंप्रत्यक्किशरसं वौदकपादं मंजुप्यं
पुरानाभेस्तृणमंतर्धार्य वपामुखिद्यवपामवदाय वपाश्रपणीभ्यां परिगृह्याद्विरभिषिच्यं शामित्रे प्रताप्याग्नेनैव मग्निं हुत्वा
दक्षिणत आसीनः श्रपयित्वा परीत्य जुहुयादेतस्मिन्नेवाग्नौ स्थालीपाकं श्रपयत्येकादशपशोरवदानानि सर्वांगेभ्यो वदायं शा
मित्रे श्रपयित्वा हृदयं शूले प्रताप्यं स्थालीपाकस्याग्रतो जुहुयादवदानैर्वासहैकैकस्यावदानस्य द्विर्द्विरवद्यत्यावृत्तैव हृदयशू
लेन चरन्ति ॥ ११ ॥ चैत्ययज्ञे प्राक्स्विष्टकृतं श्रैत्यायवलिं हरेद्यद्युवैविदेशं संपलाशदूतेन यत्र वेत्थवनस्पत इत्येतयर्चा द्वौ
पिंडा कृत्वा वीवधेभ्या धाय दूताय प्रयच्छेदिमंतस्मै वलिं हरेति चैनं ब्रूयादयंतुभ्यमिति यो दूताय प्रतिभयं चेदं तराशस्त्रमपि
किंचिन्नाव्याचेन्नद्यंतरा प्लव रूपमपि किंचिदनेन तरितव्यमिति धन्वंतरियज्ञे ब्रह्माणमग्निं चांतरा पुरोहितायाग्ने बलिं हरेत्

॥ १२ ॥ उपनिषदिगर्भलंभनैपुंसवनमनवलोभनंचयदिनाधीयात्तृतीयेगर्भमासेतिष्येणोपोषितायाःसरूपवत्सायागो
 र्दधनिद्वौद्वौतुमाषौयवंचदधिप्रसृतेनप्राशयेत्किंपिबसिक्किंपिबसीतिपृष्ट्वापुंसवनंपुंसवनमितित्रिःप्रतिजानीयादेवंत्री
 न्प्रसृतानथास्यैमंडलागारच्छायायादक्षिणस्यानासिकायामजीतामोषधीनस्तःकरोतिप्रजावज्जीवपुत्राभ्यांहैके ॥ आ
 तेगर्भोयोनिमैतुपुमान्बाणइवेषुधिं ॥ आवीरोजायतांपुत्रस्तेदशमास्यः ॥ अग्निरेतुप्रथमोदेवतानांसोस्यैप्रजामुंचतुमृ
 त्युपाशात् ॥ तदयंराजावरुणोनुमन्यतांयथेयंस्त्रीपौत्रमधनरोदादितिप्राजापत्यस्यस्थालीपाकस्यहुत्वाहृदयदेशमस्या
 आलभेतयत्तेसुशीमेहृदयेहितमंतःप्रजापतौ ॥ मन्येहमांतद्विद्वांसैमाहंपौत्रमधनियामिति ॥ १३ ॥ चतुर्थेगर्भमासे
 सीमन्तोन्नयनमापूर्यमाणपक्षेयदापुंसानक्षत्रेणचंद्रमायुक्तःस्यादथाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानडुहंचर्मास्तीर्यप्राग्ग्री
 वमुत्तरलोमंतस्मिन्नुपविष्टायांसमन्वारब्धायांधाताददातुदाशुषइतिद्वाभ्यांराकामहमितिद्वाभ्यांनेजमेषप्रजापतेनत्व
 देतान्यन्यइतिचांथास्यैयुग्मेनशलाटुगल्प्सेनत्र्येण्याचशलल्यांत्रिभिश्चकुशपिंजूलैरूर्ध्वसीमंतंव्यूहतिभूर्भुवःस्वरो ३
 मितित्रिश्चतुर्वावीणागाधिनौसंशास्तिंसोमंराजानंसंगायेतामितिंसोमोनोराजावतुमानुषीःप्रजानिविष्टचक्रासाविति
 यानंदीमुपवसिताभवंतिब्राह्मण्यश्चवृद्धाजीवपत्यो जीवप्रजायद्यदुपदिशेयुस्तत्तत्कुर्युर्ऋगभोदक्षिणा ॥ १४ ॥ कुमारं
 जातंपुरान्यैरालंभास्सर्पिर्मधुनीहिरण्यनिकाषंहिरण्येनप्राशयेत्प्रतैददामिमधुनोघृतस्यवेदंसवित्राप्रसूतंमधोनां ॥ आ

सूत्रं.
अ. १

॥ ५ ॥

युष्मान्गुप्तोदेवताभिःशतंजीवशरदोलोकेअस्मिन्नितिकर्णयोरुपनिधायमेधाजननंजपतिमेधांतेदेवःसंवितामेधांदेवी
 सरस्वती ॥ मेधांतेऽअश्विनौदेवावाधत्तांपुष्करस्रजावित्यंसावभिमृशत्यश्माभवपरशुर्भवहिरण्यमस्तृतंभव ॥ वेदो
 वैपुत्रनामासिसजीवशरदःशतमिति(दक्षिणंस्तनंप्रक्षाल्यहिरण्योदकेनेमांकुमारोजरांधयतुदीर्घमायुःप्रजीवसे ॥ अस्यै
 स्तनौप्रयुंजानाआयुर्वचोयशोबलमितिदक्षिणंस्तनंप्रदायें)द्रश्रेष्ठानिद्रविणानिधैह्यस्मेप्रयंधिमघवन्नृजीषिन्नितिचंनाम
 चास्मैदद्युषोषवदाद्यंतरंतस्थमभिनिष्ठानांतंद्व्यक्षरंचतुरक्षरंवाद्व्यक्षरंप्रतिष्ठाकामंश्चतुरक्षरंब्रह्मवर्चसकामोयुग्मानित्वेव
 पुंसामयुग्मानिस्त्रीणामभिवादनीयंचसमीक्षेततन्मातापितरौविद्यातामोपनयनात्प्रवासादेत्यपुत्रस्यशिरःपरिगृह्यजपं
 त्यंगादंगात्संभवसिंहदयादधिजायसे ॥ आत्मावैपुत्रनामासिसजीवशरदःशतमितिमूर्धनित्रिरवघ्रायावृतैवकुमार्यै
 ॥ १५ ॥ षष्ठेमास्यन्नप्राशनंमाजमन्नाद्यकामस्तैत्तिरंब्रह्मवर्चसकामोघृतौदनंतेजस्कामो (दध्योदनमिंद्रियकामःक्षीरो
 दनंपशुकामो) दधिमधुघृतमिश्रमन्नंप्राशयेदन्नपतेन्नस्यनोदेह्यनमीवस्यधुग्मिणः ॥ प्रप्रदातारंतारिपंऽऊर्जनोधेहि
 द्विपदेचतुष्पदइत्यावृतैवकुमार्यै ॥ १६ ॥ तृतीयेवर्षेचौलंयथाकुलधर्मवोत्तरतोमेर्ब्रीहियवमापतिलानांपृथक्पूर्णश
 रावाणिनिदधातिपश्चात्कारयिष्यमाणोमातुरुपस्थानडुहंगोमयंनवेशरावेशमीपर्णानिचोपनिहितानिभवंतिमातुःपि

तादक्षिणतएकविंशतिकुशर्पिजूलान्यादायब्रह्मावैतानिधारयेत्पश्चात्कारयिष्यमाणस्यावस्थायशीतोष्णाअपःसमानी
योष्णेनवायुदकेनेहीतितासांगृहीत्वानवनीतंदधिद्रप्सान्वाप्रदक्षिणंशिरस्त्रिरुंदत्यदितिःकेशान्वर्पत्वापउंदंतुवर्षसइ
तिदक्षिणेकेशपक्षेत्रीणित्रीणिकुशर्पिजूलान्यभ्यात्माग्राणिनिदधात्योषधेत्रायस्वैनैस्वधितेमैनंहिंसीरितिनिष्पीड्यलौहे
नक्षुरेणप्रच्छिनत्तियेनावपत्सविताक्षुरेणसोमस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् ॥ तेनब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथा
सदितिप्रच्छिद्यप्रच्छिद्यप्रागग्रान्छमीपर्णैःसहमात्रेप्रयच्छतितानानडुहेगोमयेनिदधाति ॥ येनधाताबृहस्पतेरग्रेरिंद्रस्य
चायुषेवपत् ॥ तेनतआयुषेवपामिसुश्रोक्वायस्वस्तयऽइतिद्वितीययेनभूयश्चरात्र्याज्योक्पश्यातिसूर्य ॥ तेनतऽआ
युषेवपामिसुश्रोक्वायस्वस्तयइतितृतीयैसर्वैर्मन्त्रैश्चतुर्थमेवमुत्तरतस्त्रिःक्षुरतेजोनिमृजेद्यक्षुरेणमर्चयतासुपेशसावसाव
पसिकेशान् ॥ शुंघिशिरोमास्यायुःप्रमोषीरितिनापितंशिष्याच्छीतोष्णाभिरद्भिरबर्धकुर्वाणोक्षण्वन्कुशलीकुर्वितिय
थाकुलधर्मकेशवेशान्कारयेदावृत्तैवकुमार्यै ॥ १७ ॥ एतेनगोदानंषोडशेवर्षेकेशशब्देतुश्मश्रुशब्दान्कारयेच्छ्रमश्रूणीहो
दतिशुंघिशिरोमुखंमास्यायुःप्रमोषीरितिकेशश्मश्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिकुर्वितिसंप्रेष्यत्याप्नुत्यवाग्यतःस्थित्वाहः
शेषमाचार्यसकाशैवाचंविस्ृजेतवरंददामीतिगोमिथुनंदक्षिणांसंवत्सरमादिशेत् ॥ १८ ॥ अष्टमेवर्षेब्राह्मणमुपनये

१ प्राशयेदित्युत्तरं 'सार्वकामोभवतीतिविज्ञायते' इतिक्वचिदधिकम् ।

द्गर्भाष्टमेवैकादशेक्षत्रियंद्वादशेवैश्यमाषोडशाद्ब्राह्मणस्यानतीतःकालाद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशाद्वैश्यस्यातऊ
ध्वंपतितसावित्रीकाभवंतिनैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नाभिव्यवहरेयुरलंकृतंकुमारंकुशलीकृतशिरसमहतेनवास
सासंवीतमैणेयेनवाजिनेनब्राह्मणैरौरवेणक्षत्रियमाजेनवैश्यंयदिवासांसिवसीरन्त्रक्तानिवसीरन्काषायंब्राह्मणोमांजिष्ठं
क्षत्रियोहारिद्रवैश्यस्तेषांमेखलामौजीब्राह्मणस्यधनुर्ज्याक्षत्रियस्यावीवैश्यस्यतेषांदंडाःपालाशोब्राह्मणस्यौदुंबरःक्षत्रिय
स्यबैल्वोवैश्यस्यकेशसंमितोब्राह्मणस्यललाटसंमितःक्षत्रियस्यप्राणसंमितोवैश्यस्य ॥ १९ ॥ सर्वेवासर्वेषांसमन्वा
रब्धेहुत्वोत्तरतोऽग्नेःप्राङ्मुखआचार्योपतिष्ठतेपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखइतरोपामंजलीपूरयित्वातत्सवितुर्वृणीमहइतिपूर्णेनास्य
पूर्णमवक्षारयत्यासिच्यदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वैश्विनोर्बाहुभ्यांपृष्णोहस्ताभ्यांहस्तंगृह्णाम्यसावितितस्यपाणिनापाणिंसां
गुष्ठंगृहीयात्सवितातेहस्तमग्रभीदसावितिद्वितीयमग्निराचार्यस्तवासावितितृतीयमादित्यमीक्षयेद्देवसवितरेषतेब्रह्म
चारीतंगोपायंसमामृतेत्याचार्यःकस्यब्रह्मचार्यसिंप्राणस्यब्रह्मचार्यसिंकस्वाकमुपनयतेकायत्वापरिददामीतियुवासु
वासाःपरिवीतऽआगादित्यर्धचैनैनंप्रदक्षिणमावर्तयेत्तस्याध्यंसौपाणीकृत्वाहृदयदेशमालभेतोत्तरेणाग्निपरिसमुद्यं ब्रह्म
चारीतूष्णींसमिधमादध्यात्तूष्णीवैप्राजापत्यंप्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिविज्ञायते ॥ २० ॥ मंत्रेणहैकेग्रयेसमिधु

माहार्णवबृहतेजातवेदसे ॥ तथात्वमग्नेवर्धस्वसमिधाब्रह्मणावयंस्वाहेतिसमिधमांधायाग्निमुपस्पृश्यंमुखंनिमार्ष्टि त्रि
स्तेजसामासमनज्मीति तेजसाह्येवात्मानं समनक्तीति विज्ञायते ॥ मयि मेधांमयि प्रजांमयि स्तेजो दधातु ॥ मयि मे
धांमयि प्रजांमयींद्रइंद्रियं दधातु ॥ मयि मेधांमयि प्रजांमयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥ यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं ॥
यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं ॥ यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासमित्युपस्थाय जान्वाच्योपसंगृह्य ब्रूयादधीहि भोः
सावित्री भो ३ अनुब्रूहीति तस्य वाससापाणिभ्यां च पाणी संगृह्य सावित्रीमन्वाह पच्छोर्ध्वं च शः सर्वा यथाशक्ति वाचयति तद्द
यदेशे स्योर्ध्वा गुलिपाणिमुपदधाति मम व्रते हृदयं ते दधामि मम चित्तमनुचितं ते अस्तु ॥ मम वाचमेकव्रतो जुषस्व बृहस्पति
द्वानियुक्तुमह्यमिति ॥ २१ ॥ अथ परिशिष्टं ॥ इयं दुरुक्ता त्परिबाधमाना शर्मवरूथं पुनतीन आगात् ॥ प्राणापाना
भ्यां बलमाभरंती प्रिया देवानां सुभगामेखलेयं ॥ ऋतस्य गोस्त्रोतपसः पसरपीध्रती रक्षः सहमाना अरातीः ॥ सानः समंत
मनुपरेहि भद्रया भर्तारस्ते मेखलेमारिषाम् ॥ मेखलामाबध्य दंडं प्रदाय ब्रह्मचर्यमादिशेद्ब्रह्मचार्यस्य पोशानकर्मकुरु
दिवा मास्वाप्सीराचार्याधीनो वेदमधीष्वेति द्वादशवर्षाणि वेदब्रह्मचर्यग्रहणांतं वासायं प्रातर्भिक्षे तं सायं प्रातः समिधमाद
ध्यादप्रत्याख्यायिनमग्ने भिक्षेतां प्रत्याख्यायिनीं वा भवान्भिक्षां ददात्वित्यनुप्रवचनीयमिति वातदाचार्याय वेदयतीति तिष्ठे

१ ससमिधमित्यत्र त्रयः सकारो वैदिकपाठे यद्यपि लुप्रप्रायो दृश्यते तथापि वृत्तिकारादतोस्ति ।

दहः शेषमस्तमिते ब्रह्मौदनमनुप्रवचनीयं श्रपयित्वा चार्याय वेदयतीताचार्यः समन्वारब्धे जुहुयात्सदसस्पतिमद्भुतमिति
सावित्र्या द्वितीयं यद्यत्किंचात ऊर्ध्वमनूक्तं स्यादपि भ्यस्तृतीयं सौविष्टकृतं चतुर्थं ब्राह्मणान्भोजयित्वा वेदसमाप्तिं वाचयि
तात ऊर्ध्वमक्षारालवणाशीं ब्रह्मचार्यधः शायी त्रिरात्रं द्वादशरात्रं संवत्सरं वा चरितव्रताय मेधाजननं करोत्यनिदितायां दि
श्येकमूलं पलाशं कुशस्तं वंपलाशापचारं प्रदक्षिणमुदकुंभेन त्रिःपरिषिंचंतं वाचयति सुश्रवः सुश्रवा असि यथा त्वं सुश्रवः
सुश्रवा अस्यैवं मां सुश्रवः सौश्रवसंकुरु ॥ यथा त्वं देवानां यज्ञस्य निधिपोऽस्येव महं मनुष्याणां वेदस्य निधिपो भूयासमित्येते
नवापनादि परिदानांतं व्रतादेशं व्याख्यातमित्यनुपेतपूर्वस्याथोपेतपूर्वस्य कृताकृतं केशवपनं मेधाजननं चानिरुक्तं परि
दानं कालश्च तत्सवितुर्वृणीमह इति सावित्री ॥ २२ ॥ ऋत्विजो वृणीतं न्यूना नतिरिक्तां गान्येमा नृतः पितृतश्चेति यथोक्तं
पुरस्ताद्यूनं ऋत्विजो वृणीत इत्येकं ब्रह्माणमेव प्रथमं वृणीतं होतारमथाध्वर्युमथोद्गातारं सर्वान्वायेहीनैकाहैर्याजयंतिसद
स्यंसदशंकौषीतकिनः समामनंतिसकर्मणा मुपद्रष्टा भवंतीति तदुक्तमृगभ्यां यमृत्विजो बहुधा कल्पयंत इति होतारमेव प्र
थमं वृणीतं भिमे होतासमे होता होतारं त्वा मुवृण इति होतारं चंद्रमामे ब्रह्मासमे ब्रह्मा ब्रह्माणं त्वा मुवृण इति ब्रह्माणमादित्यो
मेध्वर्युरित्यध्वर्युपजन्यो मउद्गातेत्युद्गातारं मापोमे होत्रांशं सिन्य इति होत्रकान् इमयो मे च मसाध्वर्यव इति च मसाध्वर्यूना
काशो मे सदस्य इति सदस्यं सवृतो जपेन्महन्मेवोचो भगो मेवोचो भगो मेवोचो यशो मेवोचो स्तोमं मेवोचोः कृत्स्नं मेवोचो भुक्तिं

गृह्य
॥ ८ ॥

मेवोचस्तृप्तिमेवोचः सर्वमेवोचइति जपित्वाग्निष्टेहोतासतेहोताहोताहंतेमानुषइतिहोताप्रतिजानीतेचंद्रमास्तेब्रह्मासते
ब्रह्माब्रह्मवमितरेयथादेशैतन्मामवतुतन्माविशनुतन्माजिन्वतुतेनभुक्षिषीयेतिचयाजयिष्यन्नयस्तमात्विज्यमकार्यमही
नस्यनीचदक्षिणस्यव्याधितस्यातुरस्ययक्षमगृहीतस्यानुदेश्यभिशस्तस्यक्षिसयोनेरितिचैतेषांसोमःप्रवाकंपरिपृच्छेत्कोय
ज्ञःकऋत्विजःकादक्षिणेतिक्ल्याणैःसहसंप्रयोगोनमांसमश्रीयुर्नस्त्रियमुपेयुराकृतोरपवर्गादितेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वेति
दक्षिणाग्नावाज्याहुतिंहुत्वायथार्थंप्रब्रजेदेवमनाहिताग्निर्गृह्यइमामग्नेशरणिमीमृषोनइत्येतयर्चा ॥२३॥ऋत्विजोवृत्त्वाम
धुपर्कमाहरैत्स्नातकायोपस्थितार्यराज्ञेचाचार्यैश्वशुरपितृव्यमानुलानांचदधनिमध्वानीर्यसर्पिर्वामध्वलाभेविष्टरःपाद्य
मर्ध्यमाचमनीयंमधुपर्कंगौरित्येतेषांस्त्रिस्त्रिरेकैकंवेदयंतं ॥ अहंवर्षमसजातानांविद्युतामिवसूर्यः ॥ इदंतमधितिष्ठामि
योमाकश्चाभिदासतीत्युदगग्रेविष्टरउपविशेदाक्रम्यवापादौप्रक्षालापयीतदक्षिणमग्नेब्राह्मणायप्रयच्छेत्सव्यंशूद्रायप्रक्षा
लितपादोर्ध्वमंजलिनाप्रतिगृह्याथाचमनीयेनाचामत्यमृतोपस्तरणमसीतिमधुपर्कमाह्रियमाणमीक्षतेमित्रस्यत्वाचक्षुषा
प्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वेभिनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वाम
धुवाताकृतायतइतितृचेनावेक्ष्यानामिकयाचांगुष्ठेनचत्रिःप्रदक्षिणमालोड्यवसवस्त्वागायत्रेणच्छंदसाभक्षयंवित्वितिपु
रस्तान्निमार्ष्टिरुद्रास्त्वात्रैष्टुभेनछंदसाभक्षयंवित्वितिदक्षिणतंआदित्यास्त्वाजागतेनच्छंदसाभक्षयंवित्वितिपश्चाद्विश्वेत्वादे

सूत्रं.
अ. १

॥ ८ ॥

वाऽआनुष्टुभेनच्छंदसाभक्षयंवित्वित्युत्तरतोभूतेभ्यस्त्वेतिमध्यात्रिरुद्रह्यविराजोदोहोसीतिप्रथमंप्राश्रीयद्विराजोदोहम
शीयेतिद्वितीयंमयिदोहःपद्यायैविराजइतितृतीयंनसर्वंनतृप्तिगच्छेद्ब्राह्मणायोदङ्मुच्छिष्टंप्रयच्छेदलाभेप्सुसर्ववाथाचम
नीयेनान्वाचामत्यमृतापिधानमसीतिसत्यंयशःश्रीर्मयिश्रीःश्रयतामितिद्वितीयमाचांतोदकायगांवेदयंतंहोमेपाप्मा
पाप्मामेहतइतिजपित्वोकुरुतेतिकारयिष्यन्मातारुद्राणांदुहितावसूनामितिजपित्वोमुत्सृजतेत्युत्सक्ष्यन्नामांसोमधुप
र्कोभवतिभवति ॥ २४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनेगृह्यसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥
हरिः ॐ ३॥ ॥ श्रावण्यांपौर्णमास्यांश्रवणाकर्माक्षतसक्तूनानंवंकलशंपूरयित्वादवांचबलिहरणींनवेशिकयेनिदधत्यक्ष
तधानाःकृत्वासर्पिषांधानकत्यस्तमितेस्थालीपाकंश्रपयित्वैककपालंचपुरोळाशमग्नेनयसुपथारायेअस्मानितिचतसृ
भिःप्रत्यूचंहुत्वापाणिनैककपालमच्युतायभौमायस्वाहेत्यविष्टुतःस्यादाविःपृष्ठोवामानोअग्नेवसृजोअघार्येत्येनमाशयेना
भिजुहोतिशंनोभवंतुवाजिनोहवेर्वित्यक्ताधानाअंजलिनामात्येभ्यइतरादद्यात्कलशात्सक्तूनांदवांपूरयित्वाप्रागुपनि
ष्क्रम्यशुचौदेशेपोवनिनीयसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिहुत्वानमस्करोतियेसर्पाःपार्थिवायआंतरिक्ष्यायेदिव्यायेदिश्यास्ते
भ्यइमंबलिमाहर्षितेभ्यइमंबलिमुपाकरोमीतिप्रदक्षिणंपरीत्यपश्चाद्वलेरुपविश्यसर्पोसिसर्पतांसर्पाणामधिपतिरस्यग्नेन

१ अविष्टुतइतिपाठः प्रचुरप्रचारोप्यबद्धोहेयएव ।

मनुष्यांस्त्रायसेपूषेनसर्पान्यज्ञेनदेवांस्त्वयिमासंतंत्वयिसंतःसर्पामाहिसिधुर्धुवांतेपरिददामीतिध्रुवामुंतेध्रुवामुंतइत्यमा
त्याननुपूर्वध्रुवमांतेपरिददामीत्यात्मानमंततोन्नैनमंतरान्यवेयुरापरिदानात्सर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिसायंप्रातर्वलिंहरेदा
प्रत्यवरोहणात्प्रसंख्यायहैकेतावतोवलींस्तदहरेवोपहरंति ॥ १ ॥ आश्वयुज्यामाश्वयुजीकर्मनिवेशनमलंकृत्यस्नाताः
शुचिवासमःपशुपतयेस्थालीपाकेनिरुप्यजुहुयुःपशुपतयेशिवायशंकरायपृपातकायस्वाहेतिपृपातकमंजलिनाजुहुयादू
नंमेपूर्यतांपूर्णमेमोपसदत्पृपातकायस्वाहेतिमज्जुर्ऋतुभिःसजूर्विधाभिःसजूर्निद्राग्निभ्यांस्वाहा ॥ सजूर्ऋतुभिःसजूर्वि
धाभिःसजूर्विश्वेभ्योदेवेभ्यःस्वाहा ॥ सजूर्ऋतुभिःसजूर्विधाभिःसजूर्द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहेत्याहिताग्नेराग्रयणस्थाली
पाकोनाहिताग्नेरपिशालाग्नौ ॥ २ ॥ मार्गशीर्ष्याप्रत्यवरोहणंचतुर्दश्यांपौर्णमास्यांवा निवेशनंपुनर्नवीकृत्यलेपनास्तर
णोपस्तरणैरस्तमितेपायसस्यजुहुयुरपश्वेतपदाजहिपूर्वेणचापरेणच ॥ सप्तचवारुणीरिमाःसर्वाश्चराजवांधवीःस्वाहा ॥
नवैश्वेतश्चाभ्यागारैर्हिर्जघानकिंचन ॥ श्वेतायवैदावयनमःस्वाहेतिनात्रसौविष्टकृदभयनःप्राजापत्येभ्योभूयादित्य
ग्निमीक्षमाणोजपतिशिवोनःसुमनाभवेतिहेमंतमनसाध्यायात्पश्चादग्नेःस्वस्तरःस्वास्तीर्णस्तस्मिन्नुपविश्यस्योनापृथिवि
भवेतिजपित्वासंविशेत्सामात्यःप्राक्शिराउदङ्मुखोयथावकाशमितरैर्ज्यायान्ज्यायान्वानंतरोमंत्रविदोमंत्रान्जपेयुः
संहायातोदेवा अवंतुनइतित्रिरेतांदक्षिणामुखाःप्रत्यङ्मुखाउदङ्मुखाश्चतुर्थसंहायसौर्याणिस्वस्त्ययनानिचजपित्वात्रंसं

स्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वास्वस्त्ययनंवाचयित ॥ ३ ॥ हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षणामष्टमीष्वष्टकाऽएक
स्यावापूर्वेद्युःपितृभ्योदद्यादोदनंकृसरंपायसंचतुःशरावस्यवापूपानुदीरतामवरउत्परासइत्यष्टाभिर्हुत्वायावतीभिर्वा
कामयीतांध्रवोभूतेष्टकाःपशुनास्थालीपाकेनचाप्यनडुहोयवसमाहरेदग्निनावाकक्षमुपोषेदेपामेष्टकेतिनत्वेवानष्टकः
स्यात्ताहैकेवैश्वदेवीब्रुवतआग्नेयीमेकेसौर्यामेकेप्राजापत्यामेकेरात्रिदेवतामेकेनक्षत्रदेवतामेकेऋतुदेवतामेकेपितृदेवता
मेकेपशुदेवतामेकेपशुकल्पेनपशुंसंज्ञप्यप्रोक्षणोपाकरणवज्रैवपामुत्विद्यजुहुयाद्वहवपांजातवेदःपितृभ्योयत्रैनान्वेत्थ
निहितान्पराकेमेदसःकुल्याउपैनान्म्रवंतुंस्तयाऽएताआशिषःसंतुसर्वाःस्वाहेत्यथावदानानांस्थालीपाकस्यचाग्नेनयसुप
धारायेअस्मानितिद्वैग्नीष्मोहेमंतऽऋतवःशिवानोवर्षाःशिवाभभयाःशरन्नः ॥ संवत्सरोधिपतिःप्राणदोनोंहोरात्रेकृणु
तांदीर्घमायुःस्वाहा ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौनोदेव्यभयनोअस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःप
रिपांतुसर्वतःस्वाहा ॥ आपोमरीचीःप्रवहंतुनोधियोधातासमुद्रोवहंतुपापं ॥ भूतंभविष्यदभयंविश्वमस्तुमेब्रह्माधिगुप्तः
स्वाराक्षराणिस्वाहा ॥ विश्वआदित्यावसवश्चदेवारुद्रागोसारोमरुतःसदंतु ॥ ऊर्जप्रजाममृतंपिन्वमानःप्रजापतिर्मयिप
रमेष्टीदधातुस्वाहा ॥ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्यःसौविष्टकृत्यष्टमीब्राह्मणान्भोजयेदित्युक्तं ॥४॥ अपरेद्युरन्वष्टक्यंतस्यै
वमांसस्यप्रकल्प्यदक्षिणाप्रवणेग्निमुपसमाधार्यपरिश्रित्योत्तरतःपरिश्रितस्यद्वारंकृत्वासमूलंवर्हिस्त्रिरपसलैरविधून्व

नपरिस्तीर्यहवीं व्यासादयेदोदनं कृसरं पायसं दधिमंथान्मधुमंथाश्च पिंडपितृयज्ञकल्पेन हुत्वा मधुमंथवर्जपितृभ्यो दद्यात्
 तस्त्रीभ्यश्च सुराचाचाममित्यधिकैर्कर्षूष्वेके द्वयोः षट्सुवापूर्वासु पितृभ्यो दद्यात् परासुस्त्रीभ्य एतेन माध्यावर्षे प्रोष्ठपद्या अ
 परपक्षे मासि मासि चैवं पितृभ्यो युधु प्रतिष्ठापयेन्नवावरान्भोजयेदयुजोवायुग्मान् वृद्धिपूर्तेष्वयुग्मानि तरेषु प्रदक्षिणमुपचा
 रोय वै स्तिलार्थः ॥ ५ ॥ रथमारोक्ष्य नानापाणिभ्यां चक्रे अभिमृशेदहंते पूर्वपादावारभे बृहद्रथं तरेते चक्रैवामदेव्यमक्ष
 इत्यक्षाधिष्ठाने दक्षिणपूर्वाभ्यामारोहे द्वायोष्ठावीर्येणारोहार्मीन्द्रस्यौजसाधिपत्येनेति रश्मीन्संमृशेदरश्मिकान्वा दंडेन
 ब्रह्मणो वस्ते जसासंगृह्णामि सत्येन वः संगृह्णामीत्यभिप्रवर्तमानेषु जपेत्सहस्रसंनिवाजमभिवर्तस्वरथदेवप्रवहं वनस्पते वी
 ङ्गोहिभूया इत्येतयान्यान्यपि वानस्पत्यानि स्थिरौगावौ भवतां वीलुरक्षऽइति रथांगमभिमृशेत्सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामने ह
 समितिना वनं वरथेन यशस्विनं वृक्षं हं दं वा विदासि न प्रदक्षिणं कृत्वा फलवतीः शाखा आहरेद न्यद्वा कौटुंबं संसदमुपयायाद
 स्माकमुत्तमं कृधीत्यादित्यमीक्षमाणो जपित्वा वरोहे दृषभं मासमानानामित्यभिक्रामन्वयमद्येद्रस्य प्रेष्ठा इत्यस्तं यात्यादि
 त्येतद्बोदिवो दुहितरो विभातीरिति व्युष्टायां ॥ ६ ॥ अथातो वास्तुपरीक्षानूखरमविवदिष्णुं भूमौ षधिवनस्पतिवद्यस्मि
 न्कुशवीरिणं प्रभूतं कंटकिक्षीरिणस्तु समूलान्परिखायोद्वासयेदपामार्गः शाकः स्तिल्वकः परिव्याध इति चैतानि यत्र सर्वत
 आपो मध्यं समेत्य प्रदक्षिणं शयनीयं परीत्य प्राच्यः स्यंदैर्न प्रवदत्यस्तत्सर्वं समृद्धं समवस्रवे भक्तशरणं कारयेद्ब्रह्मं ह भव

सूत्रं.
अ. २

॥१०॥

तिं दक्षिणाप्रवणे सभां मापयेत्सा द्यूता ह भवति युवानस्तस्या कितवाः कलहिनः प्रमायुका भवंति यत्र सर्वत आपः प्रस्यंदैर्
 न्त्सा स्वस्त्ययन्य द्यूता च ॥ ७ ॥ अथैतैर्वास्तुपरीक्षेत जानुमात्रं गतं खात्वा तैरेव पांसुभिः प्रतिपूरयेदधिके प्रशस्तं समेवा
 तं न्यूने गार्हितं मस्तमिते पां पूर्णं परिवासयेत्सोदके प्रशस्तं मार्द्रं वार्ति शुष्के गार्हितं श्वेतं मधुरा स्वादं सिकतोत्तरं ब्राह्मणस्य लोहितं
 क्षत्रियस्य पीतं वैश्यस्य तत्सहस्रसीतं कृत्वा यथादिक समचतुरस्रं मापयेदायतचतुरस्रं वा तच्छमीशाखयो दुंबरशाखया वा शं
 तातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिब्रजन् प्रोक्षत्य विच्छिन्नया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति तृचेन वंशांतरेषु शरणानि कारयेद्ब्र
 तेष्ववकांशीपालमित्यवधापयेन्नास्य दाहुको भवतीति विज्ञायते मध्यमस्थूणाया गतं वधार्य प्रागग्रोदगग्रान्कुशानास्तीर्य
 ब्रीहियवमतीरप आसे चयेदच्युताय भौमाय स्वाहेत्यथैनामुच्छ्रीयमाणामनुमंत्रयेते ह वै तिष्ठ निमिताति त्विल्लास्तामिराव
 तीं मध्ये पोषस्यतिष्ठतीं ॥ आत्वा प्रापन्न धाय वं आत्वा कुमारस्तरुणं आवत्सो जायतां स ह ॥ आत्वा परिश्रितः कुंभ आदध्नः कल
 शैरयन्निति ॥ ८ ॥ वंशमाधीयमानं मृतेन स्थूणामधिरोह वंशं द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाऽइति स दूर्वासु च तस्य पुशिला सुम
 णिकं प्रतिष्ठापयेत्पृथिव्या अधिसंभवेत्यं गरो वा वदीति त्रेधा बद्धो वरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसं त्यनिरामपबाधतामिति वा
 थास्मिन्नप आसे चयेदैतुराजा वरुणो रेवतीभिरस्मिन् स्थाने तिष्ठतु मोदमानः ॥ इरां व हंतो घृतमुक्षमाणो मित्रेण साकं सह संवि
 शं त्वित्यथैनच्छमयति ब्रीहियवमतीभिरङ्गिर्हिरण्यमवधार्य शंतातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिब्रजन् प्रोक्षत्य विच्छिन्नया चोदक

धारयापोहिष्ठामयोभुवइति नृचेनमध्येगारस्यस्थालीपाकंश्रपयित्वावास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मानिति चतसृभिः प्रत्यृचंहु
त्वान्नंसंकृत्य ब्राह्मणान्भोजयित्वा शिवं वास्तु शिवं वास्त्विति वाचयति ॥ ९ ॥ उक्तं गृहप्रपदनं वीजवतो गृहान्प्रपद्येत क्षे
त्रं प्रकर्षयेदुत्तरैः प्रोष्ठपदैः फल्गुनी भीरोहिण्या वाक्षेत्रस्यानुवातं क्षेत्रस्य पतिना वयमिति प्रत्यृचं जुहुयाज्जपेद्वागाः प्रतिष्ठमा
ना अनुमंत्रयेत्तमयो भूर्वातोऽभिवातूस्वा इति द्वाभ्यामायतीर्यासामूधश्चतुर्विंशमधोः पूर्णघृतस्य च ॥ तानः संतुपयस्व
तीर्ब्रह्मीर्गोष्ठे घृताच्यः ॥ उपमैतुमयोभुवः ऊजं चो जश्च विभ्रतीः ॥ दुहाना अक्षितं पयो मयि गोष्ठे निविश ध्वं यथा भवाम्यु
त्तमो या देवेषु तन्वमैरयं तेति च सूक्तशेषमागा वीयमेकै गणानासामुपतिष्ठेता गुरुगवीनां भूतास्थप्रशस्तास्थशोभनाः प्रियाः
प्रियोवो भूयासं शंमयि जानीध्वं शंमयि जानीध्वं ॥ १० ॥ ॥ इति गृह्यसूत्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिः ॥ ॐ ३म् ॥ अथातः पंचयज्ञादेवयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञो ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञ इति तद्यदग्नौ जुहोति स देवयज्ञो
यद्वालिं करोति स भूतयज्ञो यत्पितृभ्यो ददाति स पितृयज्ञो यत्स्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ
इति ताने तान्यज्ञान हरहः कुर्वीत ॥ १ ॥ अथ स्वाध्यायविधिः प्राग्वोदग्वाग्रामाग्निष्कम्याप आपुत्यं शुचौ देशे यज्ञोप
वीत्याचम्याः क्लिन्नवामादर्भाणां महदुपस्तीर्य प्राक्कूलानां तेषु प्राञ्जुख उपविश्योपस्थं कृत्वा दक्षिणोत्तरौ पाणी संधाय पवित्रं
तौ विज्ञाय तेषां वा एषोपधीनां रसो यद्दर्भाः मरसमेव तद्ब्रह्म करोति द्यावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणः संमील्य वा यथा वा

युक्तमात्मानं मन्येत तं धायुक्तो धीयीत स्वाध्यायं मोर्ष्वान्याहृतयः सावित्री मन्वाहपच्छोर्ध्वं च शः सर्वा मिति तृतीयं ॥ २ ॥ अथ
स्वाध्यायमधीयीत ऋचो यजुं पिमामान्यं धर्वा गिरसो ब्राह्मणानि कल्पाङ्गा धानाराशं सीरिति हासपुराणानीति यद्दोधी
तेपय आहुतिभिरेवं तदेव नास्तर्पयति यद्यजुं पिष्टताहुतिभिर्न सामानि मध्वाहुतिभिर्न दधर्वा गिरसः सोमाहुतिभिर्न द्वाह
णानि कल्पाङ्गा धानाराशं सीरिति हासपुराणानीत्यमृताहुतिभिर्न द्दोधीतेपयसः कुल्या अस्य पितृन् स्वधा उपक्षरंति यद्य
जुं पिष्टतस्य कुल्याय नमामानि मध्वः कुल्याय दधर्वा गिरसः सोमस्य कुल्याय द्वाहणानि कल्पाङ्गा धानाराशं सीरिति हासपु
राणानीत्यमृतस्य कुल्याः मया वन्मन्येत तावदधीत्येतया परिदधाति नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो ओषधी
भ्यः ॥ नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे नमो हते करोमीति ॥ ३ ॥ देवतास्तर्पयति प्रजापतिर्ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि
च्छंदांस्योक्तारो वपद्गर्गे व्याहृतयः सावित्री यज्ञाद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षमहोरात्राणि सांख्याः सिद्धाः समुद्रानद्यो गिरयः
क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसो नागा वयांसि गावः साध्या विप्रायक्षारक्षांसि भूतान्येव मंतान्यथऽऋषयः शतर्चिनो म
ध्यमा गृत्समदो विश्वामित्रो वामदेवो त्रिभरद्वाजो वसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्तमहासूक्ता इति प्राचीना वीती सुमं
तु जैमिनि वैशंपायन पैलसूत्रभाष्यभारत महाभारत धर्माचार्या जानंति बाह्विगार्ग्यगौतमशाकल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडू
केयागर्गी वाचकवी वडवाप्रातीथेयी सुलभामैत्रेयी कहोळकौषीतकं महाकौषीतकं पैगंयं महापैगंयं सुयज्ञं सांख्यायनं मैतरेयं

गृह्य
॥१२॥

महैतरेयं शाकलं बाष्कलं सुजातवक्रमौदवाहिं महौदवाहिं सौजामिं शौनके माश्वलायनैरेचान्येऽआचार्यास्ते सर्वे तृप्यन्ति
तिप्रतिपुरुषं पितृं स्तर्पयित्वा गृहानेत्ययद्दातिसादक्षिणां धापिविज्ञायते स यदि तिष्ठन् ब्रजन्नासीनः शयानो वा यं यं क्रतुमधी
ते तेन तेन हास्यं क्रतुनेष्टं भवतीति विज्ञायते तस्य द्वावनध्यायौ यदा तमाशुचिर्यदेशः ॥४॥ अथातो ध्यायोपाकरणं मोषधीनां
प्रादुर्भावं श्रवणेन श्रावणस्य पंचम्यां हस्तेन वाज्यभागौ हुत्वा ज्याहुतीर्जुहुयात्सावित्र्यै ब्रह्मणे श्रद्धायै मेधायै प्रज्ञायै धारणायै
सदसस्पतये नुमतये छंदोभ्यऽऋषिभ्यश्चैत्यथ दधिसक्तुर्जुहोत्यग्निमीळे पुरोहितमित्येकां कुषुं भक्तदब्रवीदावदंस्त्वं शकुने
भद्रमावदं गृणानाजमदग्निना धामं ते विश्वं भुवनमधि श्रितं गंतानो यज्ञं यज्ञियाः सुशर्मियो नस्वोऽअरणः प्रतिचक्ष्वविच
क्ष्वग्नेयाहिमरुत्सखायत्तेराजं नृत्तं हविरिति दृचाः समानीवऽआकूतिरित्येकां तच्छं योरावृणीमह इत्येकां ध्येयमाणो ध्या
यैरन्वारब्ध एताभ्यो देवताभ्यो हुत्वा सौविष्टकृतं हुत्वा दधिसक्तुं प्राश्य ततो मार्जनं मपरेणाग्निं प्राक्कूलेषु दधे भूपविदयो द
पात्रे दर्भान्कृत्वा ब्रह्मांजलिं कृतो जपेदं पूर्वाव्याहृतयः सावित्रीं च त्रिरभ्यस्य वेदादिमारभेत्तथोत्सर्गेषु मासानधीयीत स
मावृत्तो ब्रह्मचारिकल्पेन यथान्यायमितरे जायो पेयेत्येकं प्राजापत्यं तद्द्वार्षिकमित्येतदा च क्षते मध्यमाष्टकायामेताभ्यो दे
वताभ्यो नैनं हुत्वा पोभ्यवयं त्येता एव तद्देवतास्तर्पयं त्याचार्या नृषीन्पितृंश्चैतदुत्सर्जनं ॥५॥ अथ काम्यानां स्थाने काम्याश्च र
वंस्तानेव कामानामोत्यथ व्याधितस्यातुरस्य यक्षमगृहीतस्य वा षष्ठाहुतिश्च रुमुंचामित्वा हविषा जीवनाय कर्मित्येतेन स्वमम

सूत्रं.
अ. ३

॥१२॥

मनो जं हृद्वाधानो देवसवितरिति द्वाभ्यां यच्च गोषु दुःस्वप्न्यमिति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठे तयो मेराजं न्युज्यो वासखावेति वा
धुत्वा जुंभित्वा मनो जं हृद्वा पापकं गंधमाघ्रायाक्षिस्पंदने कर्णध्वनने च सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णा
भ्यामयिदक्षकृतू इति जपेदगमनीयां गत्वा याज्यं याजयित्वा भोज्यं भुक्त्वा प्रतिग्राह्यं प्रतिगृह्यं चैत्यं यूपं वोपहत्य पुनर्मा मे
त्विं द्विर्यं पुनरायुः पुनर्भगः ॥ पुनर्द्रविणमैतु मां पुनर्ब्राह्मणमैतु मां स्वाहा ॥ इमे ये धिष्ण्यासो अग्नयो यथा स्थानमिह कल्पतां ॥
वैश्वानरो वा वृधानो न्तर्यच्छतुमे मनो ह्यंतरममृतस्य केतुः स्वाहेत्याज्याहुतीर्जुहुयात्समिधौ वा जपेद्वा ॥ ६ ॥ अव्याधितं
चेत्स्वपंतं मादित्योभ्यस्तमियाद्वा ग्यतो नुपविशन्ना त्रिशेषं भूत्वा येन सूर्यज्योतिषा बाधसे तम इति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेता
भ्युदियाच्चेदकर्मश्रांतमनं भिरूपेण कर्मणा वा ग्यत इति स मानमुत्तराभिश्च तत्सृभिरुपस्थानं यज्ञोपवीतीनित्योदकः संध्यामु
पासीत वा ग्यतः सायमुत्तरापराभिमुखो न्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेदधास्तमिते मंडले आनक्षत्रदर्शनादेवं प्रातः प्राङ्मुखस्तिष्ठ
न्नामंडलदर्शनात्कपोतश्चेदगारमुपहन्यादनुपतेद्वा देवाः कपोत इति प्रवृत्तं जुहुयाजपेद्वा वयमुत्वापथस्पत इत्यर्थं चर्यां च
रिष्यन्संपूषन्विदुष इति नष्टमधिजिगमिषन्मूढो वा संपूषन्नध्वन इति महांतमध्वानमेप्यन्प्रतिभयं वा ॥ ७ ॥ अथैतान्युप
कल्पयीत समावर्तमानो मणिं कुंडलं वस्त्रयुगं छत्रं मुपानद्युगं दंडं स्रजमुन्मर्दनमनुलेपनं मां जनमुष्णीपमित्यात्मने चाचार्या
यचं यद्युभयोर्न विदेताचार्या यैव समिधं त्वाहरेदपराजितायां दिशि यज्ञियस्य वृक्षस्याद्रां मन्नाद्यकामः पुष्टिकामस्ते जस्का मो

वाब्रह्मवर्चसकामउपवातामुभयीमुभयकामउपरिसमिधंकृत्वागामन्नंचब्राह्मणेभ्यःप्रदायगौदानिकंकर्मकुर्वीतात्मनि
मंत्रान्तस्त्रमयेदेककृतीतकेनशीतोष्णाभिरद्भिःस्नात्वायुवंवस्त्राणिपीवसावसाधेइत्यहतेनवाससीआच्छाद्याश्मनस्तेजो
सिचक्षुर्मेपाहीतिचक्षुषीआंजयीताश्मनस्तेजोसिश्रोत्रंमेपाहीतिकुंडलेआवधीतानुलेपनेनपाणीप्रलिप्यमुखमग्रेब्राह्मणो
नुलिपेद्वाहूराजन्यउदरंवैश्यउपस्थंरुयूरुसरणजीविनोनार्तास्यनार्तोहंभूयासमितिस्रजमपिबधीतनमालोक्तांमालेतचे
द्ब्रूयुःस्रगित्यभिधापयीतदेवानांप्रतिष्ठेत्सर्वतोमापातमित्युपानहायास्थायदिवश्छासीतिछत्रमादत्तैवेणुरसिवान
स्पत्योसिसर्वतोमापाहीतिवैणवंदंडमायुष्यमितिसूक्तेनमणिकंठेप्रतिमुच्योष्णीषंकृत्वातिष्ठन्त्समिधमादध्यात् ॥ ८ ॥
स्मृतंनिदाचविद्याचंश्रद्धाप्रज्ञाचंपंचमी ॥ इष्टंदत्तमधीतंचकृतंसत्यंश्रुतंव्रतं ॥ यदग्रेसेंद्रस्यसप्रजापतिकस्यसऋषिक
स्यसऋषिराजन्यस्यसपितृकस्यसपितुराजन्यस्यसमनुष्यस्यसमनुष्यराजन्यस्यसाकाशस्यसातीकाशस्यसानूकाशस्यस
प्रतीकाशस्यसदेवमनुष्यस्यसगंधर्वाप्सरस्कस्यसहारण्यैश्चपशुभिर्ग्राम्यैश्चयन्मआत्मनआत्मनिव्रतंतन्मेसर्वव्रतमिदम
हमग्रेसर्वव्रतोभवामिस्वाहेतिममाग्रेवर्चइतिप्रत्युचंसमिधोभ्यादध्याद्यत्रैनंपूजयिष्यंतोभवंतितत्रैतारात्रीवसेद्विद्यांत
गुरुमर्थेननिमंत्र्यकृतानुज्ञातस्यवास्नानंतस्यैतानिव्रतानिभवंतिननक्तंस्नायान्ननग्नःस्नायान्ननग्नःशयीतननग्रांस्त्रियमी
क्षेतान्यत्रमैथुनाद्वर्षतिनधावेन्नवृक्षमारोहेन्नकूपमवरोहेन्नबाहुभ्यांनदींतरेन्नसंशयमभ्यापयेतमहद्वैभूतंस्नातकोभवती

तिविज्ञायते ॥ ९ ॥ गुरवेप्रसक्ष्यमाणोनामप्रब्रुवीतैदंवत्स्यामोभोइत्युच्चैरूर्ध्वनाम्नःप्राणापानयोरुपांश्वामंद्रैरिंद्रहरि
भिरितिचातोवृद्धोजपतिप्राणापानयोरुव्यचास्तयाप्रपद्येदेवायसवित्रेपरिददामीत्युचंचसमाप्योप्राक्स्वस्तीतिजपि
त्वामहित्रीणामित्यनुमंत्र्यैवमितिसृष्टस्यनकुतश्चिद्भयंभवतीतिविज्ञायतेवयसाममनोज्ञावाचःश्रुत्वाकनिक्रदजनुषंप्रब्रु
वाणइतिसूक्तेजपेदेवीवाचमजनयंतदेवाइतिचस्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानमितिमृगस्ययस्यादिशोबिभीयाद्यस्माद्वातांदि
शमुत्सुकंमुभयतःप्रदीप्तंप्रत्यस्येन्मथंवाप्रसज्यमालोड्याभयंमित्रावरुणामह्यमस्वचिषाशत्रून्दहंतंप्रतीत्यमाज्ञातारै
माप्रतिष्ठांविदंतुमिथोभिंदानाउभयंतुमृत्युमितिंसंसृष्टंधनमुभयंसमाकृतमितिमथंन्यंचं करोति ॥ १० ॥ सर्वतोभया
दनाज्ञातादष्टावाज्याहुतीर्जुह्यात्पृथिवीवृतासाग्निनावृतातयावृतयावर्च्यायस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ अंत
रिक्षंवृतंतद्वायुनावृतेनवृतेनवर्त्रेणयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ द्यौर्वृतासादित्येनवृतातयावृतयावर्च्यायस्मा
द्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ दिशोवृतास्ताश्चंद्रमसावृतास्ताभिर्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥
आपोवृतास्तावरुणेनवृतास्ताभिर्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ प्रजावृतास्ताःप्राणेनवृतास्ताभि
र्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ वेदावृतास्तेछंदोभिर्वृतास्तेवृतेर्वर्त्र्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वा
हा ॥ सर्ववृतंतद्ब्रह्मणावृतेनवृतेनवर्त्रेणयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहेत्यथापराजितायांदिश्यवस्थायस्वस्त्यात्रेयं

जपति यत इन्द्रभयामह इति च सूक्तशेषं ॥ ११ ॥ संग्रामे स मुपोद्धे राजानं संनाहयेदात्वा हार्षमंतरेधीति पश्चाद्रथस्यावस्थाय
जीमूतस्येव भवति प्रतीकमिति क्वचं प्रयच्छेदुत्तरयाधनुरुत्तरांवाचयेत्स्वयंचतुर्थी जपेत्पंचम्येषु धिं प्रयच्छेदभिप्रवर्तमा
नेषर्षी सप्तम्याश्चानष्टमीं मिषूनवेक्षमाणं वाचयेत्त्यहिरिव भोगैः पर्येति बाहुमिति तलं ह्यमानं मथै नं सारयमाणमुपारुह्या
भीवर्तवाचयति प्रयोवां मित्रावरुणेति च द्वे अथैनवो मन्वीक्षेतां प्रतिरथशाससौ पर्णैः प्रधारयंतु मधुनो घृतस्येत्येतत्सौ पर्णस
र्वादिशोनुपर्यायादादित्यमौशनसं वावस्थाय प्रबोधयेदुपश्वासय पृथिवीमुतद्यामिति तृचेन दुंदुभि मभि मृशेदवसृष्टा परा
पतेतीषून्विसर्जयेद्यत्र बाणाः संपतंतीति च युध्यमानेषु जपेत्संश्लिष्याद्वासंश्लिष्याद्वा ॥ १२ ॥ ॥ इति गृ. तृ. ॥ ३ ॥
अथ चतुर्थः पादः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ ॥ आहिताग्निश्चेदुपतपेत्प्राच्यामुदीच्यां पराजितायां वादिश्युदवस्येद्वा
मकामा अग्नय इत्युदाहरंत्याशंसंत एनं ग्राममाजिगमिषंतोऽगदं कुर्युरिति हविज्ञायतेऽगदः सोमेन पशुनेष्टोष्ठावस्येद निष्ठा
वांसंस्थिते भूमिभागं स्नानयेद्दक्षिणपूर्वस्यां दिशि दक्षिणा परस्यां वा दक्षिणा प्रवर्णं प्राग्दक्षिणा प्रवर्णं वा प्रत्यग्दक्षिणा प्रवर्ण
मित्येकैवावा नूर्ध्वबाहुकः पुरुषस्तावदायामव्याममात्रं तिर्यग्वितस्त्यर्वांगभित आकाशं शमशानं बहुलौषधिकं कंटकिक्षी
रिणस्त्वितीयथोक्तं पुरस्ताद्यत्र सर्वत आपः प्रस्यं देरन्नेतदा दहनस्य लक्षणं शमशानस्य के शमश्रुलोमनखानीत्युक्तं पुरस्ता
द्विगुल्फं बहिराज्यं च दधन्यत्र सर्पिरानयत्येतत्पित्र्यं पृषदाज्यम् ॥ १ ॥ अथैतां दिशमग्नीन्नयंति यज्ञपात्राणि च

न्वंचं प्रेतमयुजो मिथुना प्रवयसः पीठचक्रेण गोयुक्तेनेत्येकैनुस्तरणीं गामजां वैकवर्णां कृष्णामेकैसव्यवाहूवध्वानुसंकालयं
त्यन्वंचोमात्या अधोनिवीताः प्रवृत्तशिखा ज्येष्ठप्रथमाः कनिष्ठजघन्याः प्राप्यैवं भूमिभागं गतो दकेन शमीशाखया त्रिः प्रस
व्यमायतनं परिब्रजन् प्रोक्षत्यपेतवीतविचसर्पतात इति दक्षिणपूर्व उद्धृतां त आहवनीयं निदधात्युत्तरपश्चिमे गार्हपत्यं दक्षि
णपश्चिमे दक्षिणमथैनमंतर्वेदीं ध्मचित्तिं चिनोति योजानाति तस्मिन् बहिरास्तीर्य कृष्णा जिनं चोत्तरलोमं तस्मिन् प्रेतं संवेश
यंत्युत्तरेण गार्हपत्यं हत्वा हवनीयमभिशिरसमुत्तरतः पत्नीं धनुश्चक्षत्रियायंतामुत्थापयेद्देवरः पतिस्थानो योति वासी जरहा
सोवो दीर्घ्वनार्यभिजीवलोकमिति कर्ता वृषले जपेद्धनुर्हस्तादाददानो मृतस्येति धनुर्मुक्तं वृषलेऽधिज्यं कृत्वा संचितिमचि
त्वांसंशीर्यानुप्रहरेत् ॥ २ ॥ अथैतानि पात्राण्यो जयेद्दक्षिणे हस्ते जुहूं सव्य उपभृतं दक्षिणे पाश्वर्ष्यं सव्येऽग्नि
होत्र हवणी मुरसि ध्रुवां शिरसि कपालानि दत्सु ग्राव्यानां सिकयोः सुवौ भित्त्वा चैकैर्कर्णयोः प्राशि त्रहरणे भित्त्वा चैकमुदरे
पात्रीं समवत्तधानं च चमसं मुपस्थेशम्यामरणी ऊर्वीं रत्नखलमुसले जंघयोः पादयोः शूर्पे छित्त्वा चैकमासे च नवंति पृषदाज्यं
पूरयं त्यमापुत्रोद्वेषु पले कुर्वीत लौहाय संचकौ लालं मनुस्तरण्यावपा मुत्खिद्य शिरोमुखं प्रच्छादयेद्ग्रेवर्म परिगोभिर्व्य
यस्वेति वृक्का उद्धृत्य पाण्योरादध्यादतिद्रवसारमेयौ श्वानाविति दक्षिणे दक्षिणं सव्ये सव्यं हृदये हृदयं पिंड्यां चैकै वृक्का पचा
रइत्येकै सर्वायथांगं विनिक्षिप्य चर्मणा प्रच्छाद्यै मम ग्रे चमसं माविजिह्वर इति प्रणीता प्रणयनमनुमंत्रयते सव्यं जान्वाच्यं द

वाज्याहुतीर्जुहुयादग्रयेस्वाहाकामायस्वाहालोकायस्वाहानुमतयेस्वाहेतिपंचमीमुरसिप्रेतस्यास्माद्वैत्वमजायथाअयं
त्वदधिजायतामसौस्वर्गायलोकायस्वाहेति ॥ ३ ॥ प्रेष्यतियुगपदग्नीन्प्रज्वालयतेत्याहवनीयश्चेत्पूर्वप्राप्नुयात्स्वर्गलो
कएनंप्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैवमयमस्मिन्निति पुत्रो गार्हपत्यश्चेत्पूर्वप्राप्नुयादंतरिक्षलोकएनंप्रापदिति विद्याद्रा
त्स्यत्यसावमुत्रैवमयमस्मिन्निति पुत्रो दक्षिणाग्निश्चेत्पूर्वप्राप्नुयान्मनुष्यलोकएनंप्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैवमयम
स्मिन्निति पुत्रो युगपत्प्राप्तौ परामृद्धिवदंति तं दह्यमानमनुमंत्रयते प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूव्येभिरितिसमानं स एव विदादह्यमा
नः सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत उत्तरपुरस्तादाहवनीयस्य जानुमात्रं गतं खात्वा द्विपूरयित्वा वकांशीपालमित्यव
धापयेत्ततो हवा एष निष्क्रम्य सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत इमे जीवा विमृतैराववृत्रभितिसव्यावृतो ब्रजं त्यनवेक्ष
माणा यत्रोदकमवहद्भवति तत्प्राप्य सकृदुन्मृज्यैकांजलिमुत्सृज्य तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वोत्तीर्या न्यानि वासांसि परिधाय
सकृदेनान्पीड्योददशानि विसृज्या स तं आनक्षत्रदर्शनं दादित्यस्य वा दर्शने प्रविशेयुः कनिष्ठप्रथमाज्येष्ठजघन्याः प्राप्या
गारमश्मानमग्निं गोमयमक्षतां स्तिलानपउपस्पृशंति नैतस्यां रात्र्या मन्त्रं च रेन्क्रीतोत्पन्नेन वा वतैर्न त्रिरात्रमक्षारालवणा
शिनः स्युर्द्वादशरात्रं वामहागुरुषु दानाध्ययने वर्जयेरन्दशाहं सपिंडेषु गुरौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु त्रिरात्रमितरेष्वचाचार्थे
षु ज्ञातौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीष्वदंतजाते परिजाते चैकाहं स ब्रह्मचारिणिसमानग्रामीये च श्रोत्रिये ॥ ४ ॥ संचयनमूर्ध्वद

सूत्रं.
अ. ४

॥ १५ ॥

शम्याः कृष्णपक्षस्यां युजास्वेकनक्षत्रे लक्षणे कुंभे पुमांसं मलक्षणायां स्त्रियं मयुजो मिथुनाः प्रवयसः क्षीरोदकेन शमीशाखया
त्रिः प्रसव्यमायतनं परित्रजन्प्रोक्षति शीतिके शीतिकावतीत्यं गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामेकैकमस्थसंहादयंतो वदधुः पादौ पू
र्वं शिरउत्तरं सुसंचितं संचितं पवनेन संपूर्य्य त्रसर्वत आपोनाभिस्यंदेरन्नन्यावर्षाभ्यस्तत्र गतं वदधुः रूपसर्पमातरं भूमिमे
तामित्युत्तरयापांसूनवकिरेदवकीर्योत्तरां मुत्तेस्तभ्रामीतिकपालेनापि धायाथानवेक्षन् प्रत्याव्रज्यापउपस्पृश्य श्राद्धमस्मै
दद्युः ॥ ५ ॥ गुरुणाभिमृता अन्यतो वा पक्षीयमाणा अमावास्यायां शांतिकर्म कुर्वीरं नपुरोदयादिग्निसहभस्मानं सहायतनं
दक्षिणाहरेयुः क्रव्यादमग्निं प्रहिणोमि दूरमित्यर्धं चैनं तंचतुष्पथे न्युप्ययत्र वा त्रिः प्रसव्यं परिर्यंति सव्यैः पाणिभिः सव्या नू
रुना घ्नाना अथानवेक्षन् प्रत्याव्रज्यापउपस्पृश्य केशश्मश्रुलोमनखानि वापयित्वोपकल्पयीरन्नवान्मणिकान्कुंभानाचम
नीयांश्च शमीसुमनोमलिनः शमीमयमिधं शमीमय्यावरणीपरिधींश्चानडुहं गोमयं चर्मचनवनीतमश्मानं यावत्योयुवतयं
स्तावंति कुशपिंजूलान्यग्निवेलायामग्निं जनयेदिहैवायमितरोजातवेदाऽइत्यर्धं चैनं तं दीपयमाना आसत आशांतरात्रादा
युष्मतां कथाः कीर्तयंतो मांगल्यानीति हासपुराणानीत्याख्यापयमाना उपरते पुशब्देषु संप्रविष्टेषु वा गृहं निवेशनं वा दक्षि
णाद्वारपक्षात्प्रक्रम्या विच्छिन्नामुदकधारां हरैस्तुंतु तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्योत्तरस्मादधाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यान
डुहं चर्मास्तीर्य प्राग्ग्रीवमुत्तरलोमं तस्मिन्नमात्यानारोहयेदोहतायुर्जरसंवृणानाऽइतीमं जीवेभ्यः परिधिं दधामीति परि

धिंपरिदध्यादंतमृत्युं दधतापर्वतेनेत्यश्मानमुत्तरतोमेः कृत्वा परं मृत्योः अनुपरे हि पंथामिति चतसृभिः प्रत्यृचं हुत्वा यथाहान्यनुपूर्व भवंतीत्यमात्यानीक्षेत युवतयः पृथक्पाणिभ्यां दर्भतरुणकैर्नवनीतेन चांगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यामक्षिणीऽआंज्यं पराच्यो विसृजेयुरिमानारीरविधवाः सुपत्नीरित्यंजनाईक्षेताश्मन्वतीरीयते संरभध्वमित्यश्मानं कर्ता प्रथमो भिमृशेदथापराजितायां दिश्यवस्थायां श्लिन्नान दुहेन गोमयेन चाविच्छिन्नया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति तृचेन परीमे गामनेषतेति परिक्रामत्सु जपेत्पिंगलो नडुं न्परिणेयः स्यादित्युदाहरंत्यथोपविशंत्यत्राभिरं स्यमाना भवंत्यहतेन वाससा प्रच्छाद्या सते स्वपंत ओदया दुदित आदित्ये सौर्याणि स्वस्त्ययनानि च जपित्वा न्नं संस्कृत्यापनः शोशुचदधमिति प्रत्यृचं हुत्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयितृगौः कंसो हतं वासश्च दक्षिणा ॥६॥ अथातः पार्वणे श्राद्धं काम्य आभ्युदयिक एको द्विष्टे वा ब्राह्मणान्च्छुतशीलवृत्तसंपन्नानेकेन वा काले ज्ञापितान् स्नातान्कृतपच्छौचानां चानुदङ्मुखान् पितृवदुपवेश्यैकैकमेकैकस्य द्वौ द्वौ त्रींस्त्रीन्वावृद्धौ फलभूयस्त्वनत्वे वैकंसर्वेषां काममनाद्यैर्पिंडैर्व्याख्यातमपः प्रदाय दर्भान् द्विगुणभुग्नानासनं प्रदायापः प्रदाय तैजसाश्ममयमृन्मयेषु त्रिषु पात्रेष्वेकद्रव्येषु वा दर्भान् हि तेष्वप आसिच्य शंनो देवीरभिष्टय इत्यनुमंत्रिता सुतिला नावपतिं तिलोसि सोमदेवत्यो गोसवे देवनिर्मितः ॥ प्रक्षवद्भिः प्रक्षः स्वधया पितृनि माँल्लोकान्प्रीणया हिनः स्वधानमऽइति प्रसव्येनेतरपाण्यंगुष्ठांतरेणोपवीतित्वा दक्षिणेन वासव्योपगृहीतेन पितरि दंतं अर्घ्यं पितामहे दंतं अर्घ्यं प्रपितामहे दंतं

अर्घ्यमित्यपूर्वताः प्रतिग्राह्यं न्यत्सकृतस्वधा अर्घ्या इति प्रसृष्टा अनुमंत्रयेत यादिव्या आपः पृथिवि संवभूवुर्या अंतरिक्ष्या उत पार्थिवीर्याः ॥ हिरण्यवर्णाय ज्ञियांस्तान आपः शंस्यो ना भवंत्विति संस्त्रवान्समवनीयताभिरद्भिः पुत्रकामो मुखमनक्ति ॥ नोद्धरेत्प्रथमं पात्रं पितृणामर्घ्यपातितं ॥ आवृतास्तत्र तिष्ठंति पितरः शानको ब्रवीत् ॥ उद्धरेद्यदि चेत्पात्रं विवृतं वायदा भवेत् ॥ तदा सुरं भवेच्छ्राद्धं कुद्धैः पितृगणैर्गतरिति ॥ ७ ॥ एतस्मिन्काले गंधमाल्यधूपदीपाच्छादनानां प्रदानं मुहृत्य घृताक्तमन्नमनुज्ञापयंत्यग्नौ करिष्ये करवै करवाणीति वा प्रत्यभ्यनुज्ञाक्रियतां कुरुष्व कुर्वित्यथा ग्नौ जुहोति यथोक्तं पुरस्ताद्भ्यनुज्ञायां पाणिष्वेव वाग्निमुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितर इति हि ब्राह्मणं यदि पाणिष्वचांतेष्वन्यदन्नमनुदिशंत्यन्नमन्ने सृष्टं दत्तमृभुकमिति नृसान् ज्ञात्वा मधुमतीः श्रावयेदक्षन्नमीमदं तेति च संपन्नमिति पृष्ट्वा यद्यदन्नमुपभुक्तं तत्स्थालीपाकेन सह पिंडार्थमुहृत्य शेषं निवेदयेदभिमतं नुमते वा भुक्तवत्स्वनाचांतेषु पिंडान्निदध्यादाचांतेष्वेकं प्रकीर्यान्नमुपवीर्योऽस्वधोच्यतामिति विसृजैदस्तु स्वधेति वा ॥ ८ ॥ अथ शूलगवः शरदिव संते वार्द्रया श्रेष्ठं स्वस्य यूथस्या कुष्ठिपृषत्कल्माषमित्येकैकामं कृष्णमालो हवांश्चैद्रीहियवमतीभिरद्भिरभिषिच्य शिरस्तऽआभसतो रुद्राय महादेवाय जुष्टो वर्धस्वेति तं वर्धयेत्संपन्नदंतमृपभवां यज्ञियायां दिश्य संदर्शने ग्रामादूर्ध्वमर्धरात्रा दुदित इत्येकैवैद्यं चरित्रवंतं ब्राह्मणमुपवेश्य सपलाशमाद्रं शाखां यूपं निखायं व्रतत्यौ कुशरज्ज्वाशने अन्यतरया यूपं परिवीर्या अन्यतरयार्धं शिरसि पशुं वध्वा यूपे

रशनायांवानियुनाक्तियस्मै नमस्तस्मै त्वाजुष्टं नियुनञ्जीतिप्रोक्षणादिसमानं पशुना विशेषान्वक्ष्यामः पात्र्यापलाशेन वा व
पांजुहुयादिति हविज्ञायते हराय मृडाय शर्वाय शिवाय भवाय महादेवायों प्रायभीमाय पशुपतये रुद्राय शंकरायेशानाय
स्वाहेति षड्भिरुत्तरैरुद्राय स्वाहेति वाचतसृषु चतसृषु कुशसूनासु चतसृषु दिक्षु बलिं हरैर्द्यास्ते रुद्रपूर्वस्यां दिशि सेनास्ताभ्य
एनं नमस्ते अस्तु मामाहिंसीरिति एवं प्रतिदिशं त्वादेशनं चतुर्भिः सूक्तैश्च तस्मिन् दिश उपतिष्ठेत् कद्रुद्राये मारुद्रायां तेषु त्रिमारु
द्राय स्थिरधन्वन इति सर्वरुद्रयज्ञेषु दिशामुपस्थानं तु षान्फलीकरणांश्च पुच्छं चर्मशिरः पादानित्यग्रावनुप्रहरैर्द्भोगं चर्मणा
कुर्वीतेति शावत्य उत्तरतो मेर्द्धर्भवीता सुकुशसूनासु वा शोणितं निनयेच्छासिनीर्घोषिणीं विचिन्वतीः समश्रुतीः सर्पाय एत
द्वो नेन वः प्रीणात्यथोदङ्गावृत्य श्वासिनीर्घोषिणीं विचिन्वतीः समश्रुतीः सर्पाय द्धोत्रतद्धरध्वमिति सर्पेभ्यो यत्तत्रासृग्वध्यं
वा वस्रुतं भवं तितद्धरं तिसर्पाः सर्वाणि हवा अस्य नामधेयानि सर्वाः सेनाः सर्वाण्युच्छ्रयणानीत्येवं विद्यमानं प्रीणातिना
स्य ब्रुवाणं च न हिनस्तीति विज्ञायते नास्य प्राश्रीयां न्नास्य ग्राममाहरेयुरभिमारुको हैष देवः प्रजाभवतीत्यमात्यानंततः प्रति
षेधयेन्नियोगात्तु प्राश्रीयां त्वस्त्ययन इति स एष शूलगर्वो धन्यो लोक्यः पुण्यः पुत्र्यः पशव्य आयुष्यो यशस्य इष्टान्यमुत्सृजे
न्नानुत्सृष्टस्यान्महापशुर्भवतीति विज्ञायते शंतातीयं जपन् गृहानियात्पशूनामुपतापं एतमेव देवं मध्ये गोष्ठस्य जेतं स्थाली

पाकं सर्वहुतैर्वा हि राज्यं चानुप्रहृत्य धूमतोगा आनयेच्छंतातीयं जपन् पशूनां मध्यमियान् मध्यमियां नमः शौनकाय नमः शौन
काय ॥ ९ ॥ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रं समाप्तम् ॥ ॥

इदं पुस्तकं धैसासोपाव्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयधैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रसमाप्तम् ॥

इदं पुस्तकं घेसासोपाब्दहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा स्वोयधेसामगुरुजीवदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् । शके १९०७,

॥ इति ऋग्वेददशग्रंथसमाप्तिः ॥